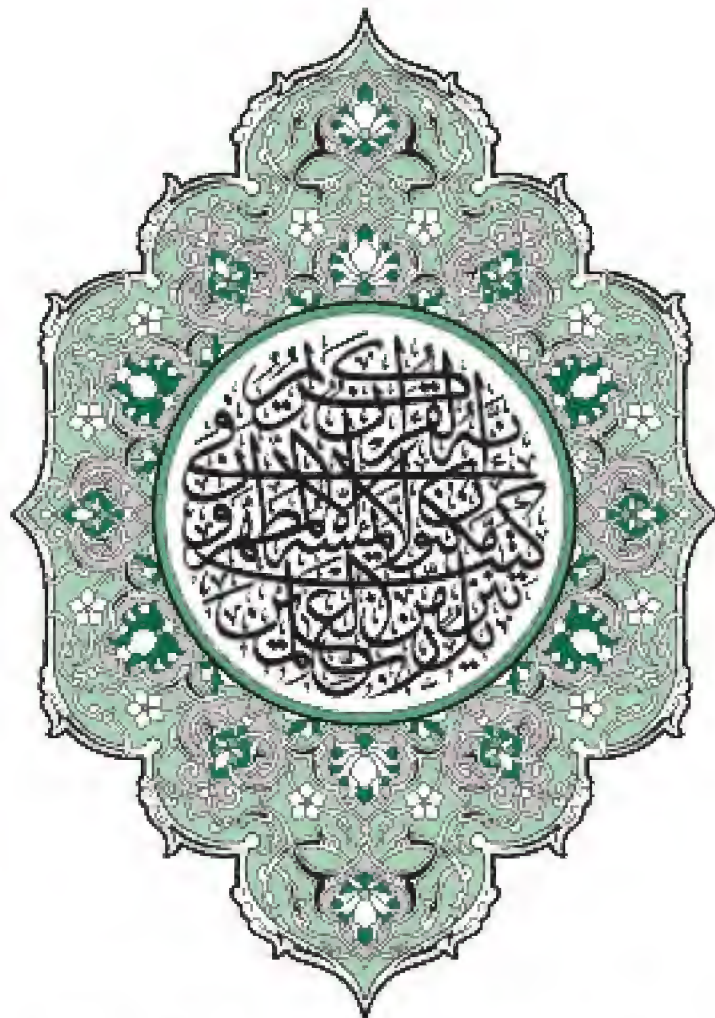

الحج والعمرة

خادم الحرمين الشريفين مديك عبدالله كوي عبد العزيز ثاني سعود
مديكي شانشيني عمر ميسال سعوديه شهر طعمه نظير و بهير ياردان له شعر چاپكردي
قورتاي پيرقزل له گهال و مرگزي اي مانا گاني

شكرنا والقرآن طيباً اعزها الله تعالى
سورة الحجرات
ميكال المشايخ في العزيمه والشعور بكون

وَقَدْثَ إِلَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَيْنِ الدِّينِ نَزَّاعِيهِ الْقَزْوِينِ آلِ سُغُودِ
وَلَا يَجُوزُ بَعْدَهُ
بُورُجِ مَجَانِ

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدِ الطَّيْبِ عَنِ الصَّخْفِ الشَّرِيفِ

ئەم قورئانە پىرۋزە لەگەل ۋەرگىزان ماناكانى
دىيارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىكە عىناھ كورى عىناھىز ئال سەئودە
(بەخۇرايىن دابىش تەكرىت)

كۆمەلگەي مەلىكە فەھد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبد العزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خدام الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة تسهياً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بلغوا عني ولو آية ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الياصوي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لَك، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجروستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا نندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافق مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

بەتاۋىي خىۋاي بەخشىنىدەي مېھرىبان

پېتىشەكى

بە پېتىۋىسى پايەدار شېخ صالح كۆپى عبدالعزىز كۆرى ھىمد ئالى شېخ
ۋەزىرى كارۋىبارى ئىسلامى ۋەقە قاف ۋىبانگەۋاز ۋىئىرشاد ۋەسەرپەر شىئارى گىشىنى
كۆمەلگەي مەلىك قەھد بۇ چاپكردى قورلانى پېرۇز

سۈپاس ۋەستايىش بىۋخىۋاي بىھەرۋەردىگارى
جىيەھانىيان كەلەكسىيە پىرۋزكەي دا قىدرەمسۈرىيەنى:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واتە: يىتگۈمان لەلايەن خىۋاي
گەرەۋە نوور ۋەكتىيىكى پۈۋون ۋەناشكرانان بۇ ھاتۋە.

ۋەدروودوسلاۋىت سەرىيە پىز تۈرىنى پىتغە مېھرىبان ۋىئىرشاد ۋەراۋان، پىتغە مېھرىبان
مۈھەممەد (ﷺ) كە قەرمۈۋىدەنى: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ»
ۋاتە: چاكرىستان ئەۋكەسەيەكە خىۋى قىزى قورشان دەكات ۋەخەلگىش
قىز دەكات.

ئەمجالە پاشان:

بۇ جىيە جىنكردىن پىتايەكانى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عبدالله كۆرى
عبدالعزىز ئالى سەۋد (خوۋا بىپارۋىت) بە بايەخ ۋەگىرىگى پىندان بەقورشانى پېرۇز
ۋەكاركردىن بۇ ئاسانكارى ئە پىتايە ۋەلاۋكردەۋە ۋەدە شىكرى ئەتۈر مۇسلمانان
ئەپۋزەلەت ۋەپۋز ئاۋاي سەر زەۋىدە، ۋە بۇ پافەكردىن ۋەگىرپان ماناكانى
قورشان بۇ زامانە جۇراۋ جۇرەكانى جىھان.

ۋەزارەق كارۋىبارى ئىسلامى ۋەقە قاف ۋىبانگەۋاز ۋىئىرشاد لەشانىنى
عەرەبىستانى سەۋدىيە، باۋەپى پتەۋى ھەيە بەگىرىگى ۋەگىرپان ماناكانى قورشانى
پىرۋز بۇ گىشت زامانە گىرىگەكانى جىھان، بەمەبەستى ئاسانكردى تىگەپىشتى
قورشان بۇ ۋە مۇسلمانانەي كەبە غەبىرى زامانە عەرەبى قەسە دەكەن، ئەمەش
ئە پىتايە جىيە جىنكردىن ئەۋ قەرمەنەي كەلە قەرمۈۋىدە پىتغە مېھرىبان (ﷺ) دا ھاتۋە،
كەدە قەرمۈۋىت: «تَلُّغُوا عَنِّي وَكُلُوا آيَةَ» ۋاتە: لە مەۋە راپىگەيەن بەخەلگى
ئەگەر ئەنھا ئاكە ئايەتلىكىش يىت.

و ەك خىزمەتلىكش بۇ ئەو بىر ئايانەمان كە بەزىمانى كوردى قىسە دەكەن، كۆمەلگەي مەلىك قەھىد بۇ چاپكىردى قورئاننى پىرۇز لە مەدىنەي مەنە وەرە، خۇشچالە ئەم تەرجەمە قورئانپە بەزىمانى كوردى پىشكەش بەخوتتەرى بەرپىزى بىكات، كە بەرپىز جەنابى (مامۇستامە لا محمد مە لا صالح پامۇكى) پىنى ھەستائە، وە ئەلايدىن كۆمەلگەي مەلىك قەھىد بۇ چاپكىردى قورئاننى پىرۇزىش ھەرىدەك ئە بەرپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسىن ئەك) و (مامۇستامۇمىند عمر چىرۇستاق) پىشىدا چوونەنەو .

و ەسوپاسى خىواي گەورە وياك وىنگەرد ويا لا دەست دەكەين بۇ ئەنجام دانى ئەم كارە مەزىنە، وە ئومىدەوارىن كەنياز و مەبەست لىتى تەنھا پەزىمەندى خىواي گەورە پىت، و خەلىكپىش لىتى سوردەمەندە بن ؟

پىنگومان ئىمە دەزانىن كە تەرجەمە و ەز گىئرانى ماناكانى قورئاننى پىرۇز - ھەرچەندە وورد پىت - كەموكورتى ھەر دەپىت و ئائوانىت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بىگەپەنىت كە دەقى قورئاننى پىرۇز دەپەخشىت، كە ئەواوى خەلىكى ئەناست خۇشدا دەستە و سەنكر دوو، وە بەراسىنى شەو ماناىيەي كە تەرجەمەي قورئانەكە دەيدات بە دەستەو تەنھا پىتى يە لەكۆزى زانست و تىگەپىشتى وەرگىرەكە لە قورئاننى پىرۇز، وە ئەمەش كارىكە دوو چارى ھەلەكەم و كوپى دەپىت، و ەك ھەموو كار و تىشىكى نرى ئادەمىزاد.

و ە لە كۆتايىدا داواكارىن لە ھەموو خوتتەرىنكى ئەم تەرجەمەيە لەكەنى پىنىنى ھەر ھەلەكەم و كوپىيەك پان زىادىيەك ئەگەر ھەبوو، ئاگادارى كۆمەلگەي مەلىك قەھىد بۇ چاپكىردى قورئاننى پىرۇز لە مەدىنەي مەنە وەرە بىكاتەو؛ بۇ سوود ئى وەرگىرەن و چاكىردىيان لە چاپەكانى داھاتوودا بە يارمەق و وويىسى خىواي گەورە.

و ە خىواي گەورەش پىشت و پەنابە و نەنھا ئەورپى تىشانەرە بۇ پىنگاي راست.

ئەي خىواي پەر و ەردگار ئەم كارەمان ئى قەبول بىكە؛ چونكە بەراسىنى ھەر نۆي پىسەر و زانا.

سورونی (الفاتحه)

ئەم سوورەتە ناوێراوە (الفاتحه) چونکە
قورئانی پیرۆز لە سەرەتاوە بەو دەست پێ
دەکات و دەکرێتەوە، وە پێشێ دەوتریت
(المثنائی) چونکە لە هەموو پکاتێکی
نوێژدا دەخوێنریت .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای
بهخشندهی مهربان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
هەموو سوپاس و ستایشێک بۆ خوای
﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پەرورەدگاری
جهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
بهخشندهی مهربان، (الرحمن) بهو
مانایەدی پەحم و بەزەیی پەرورەدگار لەم
جهانهدا هەموو مەخلوقاتی گرتووەتەوە
بەبێ باوەدانیشەو، وە (الرحیم) پەحم
و بەزەیی پەرورەدگار، وەك زانیان دەلێن
تایبەتە بەپر وادارەتووە لە پۆزی داییدا
﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ (تەنها ئەو)
خواوەنی پۆزی سزا و پاداشت

دانەو (باوەرداران لە نوێژەکانیاندا هەموو پکاتێک ئەمە دەلێتەو، ناوەکو هەمیشە پۆزی داییان
لەبیر یت و بەکار و کردەووی چاکە، خۆیان بۆ ئامادە بکەن) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (خواوە)
تەنها تۆ دەپەرستێن (تەنها تۆت شایستەیی پەرستێن و جگە لە تۆ هیچ کەس شیاوی ئەو نییە)
﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ وە تەنها لە تۆ داوای یارمەتی دەکەین (لە هەموو کار و کردەو و پێداویستیه کماندا،
چونکە هەموو فەرمانێک بە دەست تۆیە، جگە لە تۆ هیچ کەس بە ئەندازەی گەردێلە یەك خواوەنی
هیچ شتێک نییە) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ پێموونیمان بکە بۆ ڕێگای راستی
(کە ڕێگای راستی ئایینی پیرۆزی ئیسلامە، و بەردەوام بێن لە سەری هەتا ئەو پۆزەیی دەگەین بە دیداری
زانی هەق تەعالای تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ڕێگای ئەوانەیی کە چاکەت لە گەڵ کردوون
(لە پێتە مەهران و راستگۆیان و شەهیدان و چاکەکاران) ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ئەک (ڕێگای) ئەوانەیی
خەشمی (تۆیان) لێگیراوە (وەك جوله کە و هاو کردەو کاتیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وە ئەک (ڕێگای)
گومرايان وەك (گاوەرەکان و هاو کردەو کاتیان) ﴿لَهُ كُتَابٌ﴾ لە کۆتایی ئەم سوورەتە پیرۆزەو سۆننەتە موسلمانان
بێن (ئامین) واتە : ئەو خوای گەورە تەواوی ئەم نزا و داوايانەمان لێ وەرێگرە .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانهی كه بى پروا بوون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ نه وان چوون به كه
 ﴿ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بيان ترسیتیت بیان نه بیان ترسیتیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ پروا ناهیتن ﴿خَتَرَ﴾
 الله على قلوبهم وعلى سمعهم ﴿خوا موری ناوه به سهر دن و گویاندا﴾ ﴿وَعَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ غَشْوَةٌ﴾ وه
 په رده به سهر چاوبانه وه په ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزای زور گه وره بیان بؤ هه په ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن يَقُولُ ﴿وله ناو خه لكيدا هه ندی كهس هه په كه ده لی﴾ ﴿عَلَمَّا بَلَغَ الْإِسْلَامَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ پروا مان هیتاوه
 به خواو به پوری دواپی ﴿وَمَا لَهُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ له كاتيكدا نه وان پروا دار نین ﴿يَخْتَفُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 (به لای خویانه وه) خواو نه و كه سانه ده خه له تیتن كه پروا بیان هیتاوه ﴿وَمَا يَخْشَوْنَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 كهس ناخه له تیتن ته نها خویان نه بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بی ناكه ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾
 له دلیاندا نه خوشی (ناپاكی) هه په ﴿فَرَادَهُهُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نه خوشی به كه ی زور تر كردن
 (به هانتی قورشان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ كه اوايك زور ت ﴿وه سزای سه ختیان بؤ هه په به هوی نه و
 درویانه وه كه ده بیان كرد (وده بیان وت پروا مان هه په) ﴿وَلَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه كاتيك بی بان بو و ترابه
 ﴿لَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مه تینه وه له زهوی دا (نازاوه به ریامه كه ن له ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَصَٰفَحْتُمْ مُضِحُونَ﴾
 ده بیان ووت : نیمه هه چا كه كارین (ریك خه رین) ﴿إِلَّا إِلَهُتُمْ الْمُقْسِدُونَ﴾ ناگدار بن كه به راستی
 هه نه وان ناشوب گنیر ﴿وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بی ناكه ن ﴿وَلَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه كاتيك بی
 بان بو و ترابه ﴿ءَأَمْرًا كَمَآءَمَرِ النَّاسِ﴾ پروا بیتن وهك نه و خه لكانهی كه پروا بیان هیتاوه ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ﴾
 ده بیان ووت : چوون نیمه پروا بیتن ﴿كَمَآءَمَرِ الشُّفَهَاءِ﴾ وهك نه و گیل و نه فامانهی كه پروا بیان هیتاوه
 ﴿إِلَّا إِلَهُتُمْ الشُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن كه به راستی هه خویان گیل و نه فامان ﴿وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام
 نازانن ﴿وَلَا تَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه كاتيك (ناپاكان) بگه شتتایه به وانهی كه پروا بیان هیتاوه ﴿قَالُوا أَتَأْتِي﴾
 ده بیان ووت : نیمه ش پروا مان هیتاوه ﴿وَلَا تَخْلُوا إِلَىٰ سَبِيلِهِمْ﴾ كاتيكیش به ته نیا بو و نایه له گه ل گه وره
 قیلبارزه كانیان ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَعَكَّرَ﴾ ده بیان ووت : نیمه هه له گه ل تیره یس ﴿إِنَّمَا تَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ﴾ بنگومان
 نیمه هه گالته كه رین (به وان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالته به وان ده كات (له به رانبر گالته
 كرده كه بیان) ﴿وَيَسْتَهْزِئُ فِي طَعْنِهِمْ يَعْصُونَ﴾ وه ماو ده بیان ده دات تا له سهر كه شی خویاندا سهر لی شیواو
 بن ﴿أَوَلَيْتَ الَّذِينَ أَنشَرُوا النَّصْلَةَ﴾ نه مانه نه وانهن كه گومر ایان كری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ به ریتن و ونی
 ﴿فَمَا تَبْتَ وَجَعَرْتُمْ﴾ جانه بازو گانی به كه بیان قازانجی كردو ﴿وَمَا كُنْتُمْ تُبْتَ﴾ نه ریتازی
 رایتیان گرت

﴿مَنْ لَّهُمْ كَمِثْلُ الَّذِي اسْتَوْفَدْنَا﴾ (دو رووہ کان) ویتہ بان وہك به كینك وایہ كه (لهشہ ویتکی تاریکدا)
 ناگرنك هه لگبر سیئیت ﴿فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ﴾ كه له گهل دهو رووہری پرووناك كرده وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ
 بِنُورِهِ﴾ خوا (خیرا) پرووناکی یہ که بیان لی بکوزیتیتسه وه ﴿وَتَرَكْتُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بیان
 هیتیتسه وه له ناو چهنند تاریکی کی وادا که هیچ نه بین ﴿صُدُّوا بِكُمْ عَنْ﴾ كه پرو لال و کونرن ﴿فَهَلْ
 لَا يَرْجِعُونَ﴾ بزیه (له گومرایی خویان) ناگبریتسه وه ﴿أَوَكَيْتُمْ مِنَ التَّسْمَةِ﴾ یا وهك (که سانیك
 له چولیبه كدا) بارانیکی لیتسه وه به خوریان (لی داكات) له ناسمانه وه ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُ﴾ كه تاریکی
 زور وه وهوره تریشقه و بروسکه ی تیدا بیت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنِيعَةً لِّهَاجِرِهِمُ مِنَ الصَّوْعِ﴾ (به جورنك كه)
 په نجه کانیان ده کهن به گو بیاندا له بهر گرمی وهوره تریشقه کان ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ بزوخو باراستن له مردن
 ﴿وَاللَّهُ يُضِلُّ بِالْكَفْرِ﴾ وه خودا دهوری بی پروایانی داوه ﴿بِكَادُ الْبَرْقِ﴾ نزیك بی ته و بروسکه به
 ﴿يَخْتَلِفُ أَلْوَانُهُمْ﴾ (بینایی) چاویان بفرینن ﴿كَلَّمَ أَضَاءَ لَهُمْ﴾ هه رکانی پرووناکی بزودانایه ته وه
 ﴿مَشَوا فِيهِ﴾ تیایدا بروشتنایه ﴿وَلَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه کانی تاریکیشی بگردایه لیان ﴿قَامُوا﴾ له جیگه ی
 خوریان پاده مان (دهوستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ته گهر خودا بیویستایه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (به و
 وهوره گرمه و بروسکانه) كه پرو کونری ده گردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا به سهر
 هه موو شتیکدا ده سه لانداره ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ بهروهر دگارتان
 پهرستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که نیوه ته وانه ی پیش نیوه شی دروست کردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾
 به لکوبه و پهرسته خوستان پیارینن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾ نه و (خواهی) که زهوی بز
 راختوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ناسمانی بز کردوون به کوشك (ناسمانی بزگیراون به گومه زی)
 ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه ناوی (بارانی) له ناسمانه وه هیتاوه ته خواره وه ﴿فَلَخَرَجَ بِهِ مِنَ الْغَمْرِ يَرُّوًا
 لَّكًّا﴾ ته مجا دهری هیتاوه به و ناوه هه موو جوره میوه و بهروبو میك بز ریزی نیوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ که وانه هاوتنا بز خوا به بدامه کهن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ که نیوه خوستان ده زانن (بی هاوتایه) ﴿وَإِنْ
 كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه نه گهر نیوه له گومان دان ﴿فَمَا تَرْجَوْنَ عَلَىٰ عَذَابٍ﴾ له م (قورثانه ی) که نار دو مانه ته
 خواره وه بز بنده ی خومان (موحه ممد) ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ده سورہ تیک بیتن به ویتنه ی ته و
 ﴿وَأَذَعُوا أَسْهَادًا كُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه یانگی هاوکاره کانتان بکهن (له بهروان بینان و شاعیران) بیتجگه له
 خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته گهر راست ده کهن، (به فهر مسووده ی خوا ی نازانن) ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا﴾
 ته مجا نه گهر نه مه تان نه کرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه رگیر نایشی کهن (تیر بی پروامه بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ
 الَّتِي﴾ ده ی خوستان پیارینن له و ناگهری ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ که سوته مهنی یہ که ی خه لک
 (ی به دکار) و بهرده ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بزین پروایان ساز کراوه (ناماده کراوه) ﴿

﴿وَيَسِّرَ الْيُسْرَى﴾ (تھی موحہ محمد ﷺ) مژدہ بدہ ہوانہی ﴿ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کہ باوہ بیان
ہیناوہو کردوہ ہاشہ کانیاں کردوہ ﴿أَن لَّهِنَّ جَنَنٌ﴾ کہ بنگومان بونہوان ہہہ بہہشتانیک
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جوگہ ناوی زور بہ زیریاندہ دہرات ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ
رَرَقَا﴾ ہرکائی لہوی روزیان بدریت لہ میوہات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دہلین: تہہ تہوہہ
کہ لہمہ ویش پیمان درا (جیاوازلہ نام و بوندا) ﴿وَأَنْوَابِهِ مُتَسَلِّحِينَ﴾ نیستا ویتہ بیان ہیناوہ ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا أَنْوَاعٌ
مُطَهَّرَةٌ﴾ وہلہو بہہشتانہ دا بونہوان ہہہ ہاوسہ رانی پاکیزہ ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا خَيْرٌ مِّنْ
بِهِهَشْتَانِه﴾ دا ہہتا ہہتایین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ بنگومان خوا شہرم ناکات ﴿أَن يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا﴾ بہوی کہ (بوتینگہ یاندنی خہلک) ہر نموونہ یہک بہیتتہوہ ﴿بَعُوضَةً فَمَا تَوَفَّاهَا﴾ بہ میٹشو لہو بچو کتر
(یاگہ ورہ تر) لہویش ﴿قَالُوا الَّذِي آمَنُوا﴾ تہمجا تہوانہی کہ باوہ دارن ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّهِمْ﴾ تہوہ چاک دہزانن کہ تہو (نموونہ ہیتانہوہہ) راست و دروستہ لہ پەرورہ دگاربانہوہ ﴿وَالَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ تہوانہش کہ بی باوہ رن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ دہلین: خواچی ویستوہ
بہم نموونہ ہیتانہوہہ ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور کہسی بی گومر ادہ کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وہ
رینموونی زور کہسیسی بی دہ کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وہ گومر اناکات بہو نموونہ
ہیتانہوہہ مہ گہر بہدکاران نہ بیت ﴿الَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ تہوانہی کہ بہیمانی خوا دہشکیتن
و (ہلہی دہوہ شیتنہوہ) ﴿مِنْ تَعْدِيمِثَقْوَةٍ﴾ پاش بہستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وہ تہہچرینن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن
يُوصَلَ﴾ تہو (بہیوہندیانہ) ی کہ خوا فہرمانی داوہ بہہیوہستی کردنی ﴿وَيَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وہلہزہ ویدا
خرابہ دہ کمن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ہر تہوانن زہر مہند و بہنچہ پروا ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللَّهِ﴾ چون بی باوہ دہبن بہ خواا؟ ﴿وَكُنْتُمْ أَشْرَاقًا فَخَبَّكُم﴾ لہ کاتیکدا کہ تہوہ بی گیان بوون،
و گیانی بہ بہردا کردن ﴿ثُمَّ يُبْعَثُكُمْ فِيهَا لَمُبَحَّكُم﴾ لہ پاشان دہتان مرینن دوا تہوہش زیندووتان
دہ کاتہوہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ تہمجا بولای خوی دہ گہرینرینہوہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا تہو خواہہ بہ
﴿خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ کہ ہہرچی لہزہوی دایہ دروستی کردہ بونہوہ ﴿ثُمَّ أَسْأَلُ إِلَى
السَّمَاءِ﴾ پاشان ویستی ناسمان دروست بکات ﴿فَسَوْفَ يُعْزَىٰ مَنبَعُ سَمَوَاتٍ﴾ تہمجا رینکی خستن
بہ حہوت ناسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ تہو ناگادارہ بہہموو شینک ﴿﴾

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (پیریان بینه وه) کاتیتک که پوره ورد گساری تو به فریشته کانی ووت
 ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ به راستی من جی نشینتک دروست ده کهم له سهر زهوی ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا﴾
 ﴿مَنْ﴾ (فریشته کان) ووتیان: آیا که سیتی وای تیا دروست ده کهیت ﴿يُقْبِلُ فِيهَا﴾ که خرابه وه به دبی
 تیدا بکات ﴿وَيَسْأَلُكَ الذِّمَّةَ﴾ وه خوینی تیا بریزی ؟ ﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ له کاتیکدا که نیمه
 یادت ده که من به ستایش کردنت ﴿وَنَقْدُسُ لَكَ﴾ وه به پاک رات ده گرین ﴿قَالَ إِنِّي أَنۡزِلُ مَالًا لَّا تَعْلَمُونَ﴾
 (خوا) فدر موی: بنگومان شه وهی من دهیزانم ثبوه نایزان ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناری
 هه موو شتیکی فیری نادهم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ له پاشان شه و شتانهی نشانی فریشته کان دا
 ﴿فَقَالَ يٰٓأَيُّهَا بَشَرُ هٰٓؤُلَاءِ﴾ وه (خوا پنی) فدر موو: ناری ته مانده پی بلین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ﴾ ته گهر
 راست ده کهن، (که ثبوه له نادهم باشن) ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (هه موو) ووتیان: خوابه تو پاکیت
 له هه له ﴿لَا عِلْمَ لَنَا بِالْمَعْلَمٰتِ﴾ نیمه هیچ نازانین، مه گهر شه وهی که خوت فیرت کردین ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾
 ﴿الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ به راستی هه رتویت زانو دانا ﴿قَالَ يٰٓآدَمُ﴾ (خوا) فدر موو: نهی نادهم ﴿أَنْسِیْهُمْ﴾
 پاشمایه ﴿نَاوِیْ تِه و شتانه یان پی بلین﴾ ﴿فَلَمَّا أَنْۢ بَأَسْمَآئِهِمْ﴾ جا کاتیتک که ناوه کانی پی وون
 ﴿قَالَ الرَّاقِلُ لَكُمْ﴾ (خوا) فدر موو: نهی نیم نه ووتن ؟ ﴿إِنِّي أَنۡزِلُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ بنگومان
 من ناگدارم به نهیسی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَأَنۡزِلُ مَا تَشۡتَدُونَ﴾ وه ناگدارم به وهی که ناشکرای ده کهن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكۡفُمُونَ﴾ وه به شه وهش که ده بشار نه وه ﴿وَإِذۡ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بینه وه بیرت) کاتیتک
 ووتمان به فریشته کان ﴿أَسۡجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوزده به بن بق نادهم ﴿فَسَجَدُوا﴾ جا (هه موو) سوزده یان برد
 ﴿إِلَّا إِبۡلِیۡسَ اِنَّ وَاسۡتَكۡبَرَ﴾ شه بتان نه بیت که گویی نه دایه و خزی به گه وره زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیۡنَ﴾ وه له
 پی پروایان بوو ﴿وَفَلَا یۡنَادِمُ﴾ وه ووتمان: نهی نادهم ﴿أَسۡكُنْ أَنْتَ وَزَوۡجُكَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنه کهت
 نیشته جی بن له م به هه شته دا ﴿وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا﴾ وه له هه موو خواره مهنی به کی بخون به تیر و ته سلی
 ﴿حَیۡثُ شِئۡتُمَا﴾ له هه ر شویتیتک که حدز ده کهن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وه نزیکی ته م دره خته مه که وون
 ﴿فَكَوۡنَا مِنَ الظَّٰلِمِیۡنَ﴾ تا له سته مکاران نه ژمیر درین - تا نه به سته مکار - ﴿فَأَزَلُّنَا الشَّیۡطٰنَ عَنْهَا﴾ ته مجا
 شه بتان هه لی خه له تاندن له به هه شته دا ﴿فَأَخۡرَجۡنَاهُمَا مِمَّا كَانَا فِیۡهِ﴾ وه له و خوشگوزه رانیه ی که تیدا بوون
 ده ری به پراندن ﴿وَفَلَمَّا أَهۡطَلُوا﴾ وه ووتمان: (به نادهم و حه و او شه بتان) به چنه خواره وه (بو سهر زهوی)
 ﴿بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ﴾ هه ندیکستان دوزمن ته بن له گه له هه ندیکستاندا ﴿وَلَكُمۡ فِي الْأَرْضِ مَسۡكَنٌ﴾ وه بوتان
 هه به جیگیر بوون له سهر زهوی ﴿وَمَتَّعَ إِلَىٰ حَبِیۡنٍ﴾ وه به هره مهنلی (و ناره زووی دونیا) تاماوه به ک ﴿فَتَلَقَّىٰ﴾
 ﴿آدَمَ مِنْ رَبِّهِۭ ۖ وَكَلَّمَہٗ﴾ ته مجا نادهم چه ند و ته به کی (پارانه وهی) له پوره ورد گاری به وه وهر گرت ﴿فَتَابَ﴾
 ﴿عَلِیۡهِ﴾ (ته ویش) لئی گیرا کرد ﴿إِنَّہٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیۡمُ﴾ به راستی هه ر ته و ته به گیرا که ری میهر به بانه ﴿

﴿فَلَا أُقْبِلُ مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: ہمسور بچنے خوارہ وہ لہ بہ ہشت ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ تہ مجا
 تہ گہر لہ منہ وہ پرتیموونی یہ کتان بڑ ہات ﴿فَمَنْ شِئَ هَذَا﴾ تہو کہ سہی دواہ پرتیموونی من کہوت
 ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ تہ ترسیان لہ سہرہ و تہ خہم دہ خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ
 تہوانہی کہہ بی پروا ہون و نیشانہ و نایہ تہ کانی تہمہیان بہ درو زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ تہوانہ ہا و ہن
 و ہا و دہ سی نا گرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تہایدا تہمیتتہ وہ بہد تا ہتایی وہہ میسہ بی ﴿يَتَّبِعُنِي أَنزِيلُ﴾
 تہی بہ نی ٹیسرائیل (تہوہ کانی بہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ پیری تہو چاکانہ بکہ تہ وہ کہ
 رشتو و من بہ سہر تاندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وہ بہ صمانی من یہ تہ سہر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش بہیمانی تہوہ
 یہہ سہر ﴿وَأَنزِلْنِي فَأَرْسَلْ رُسُلًا﴾ وہ ہر لہ من ترسن ﴿وَمَا أُمْنِيًّا أَلَزْتُ﴾ ہر وہ ہا پرواہیتن بہ و قورناتہی
 کہ تار دو و مہ تہ خوارہ وہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ کہ پشٹیوانی بہیامہ کہی لای تہوہ بہ (تہورات و ٹینجیلی
 دہستکاری نہ کراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ يَدْعُو﴾ وہ تہوہ مہ بن بہیہ کہمین بن پرواہو قورناتہ ﴿وَلَا تَقْرَأُوا
 بِآيَاتِي تَسَاءُلًا﴾ وہ نیشانہ و نایہ تہ کانی من مہ غور تہ وہ بہشتیکی کہم نرخ ﴿وَأَنزِلْنِي فَأَرْسَلْ رُسُلًا﴾ وہ ہر لہ
 (بی قہرمانی) من خوتان بیاریزن ﴿وَلَا تَقْسُوا الصَّلَاةَ بِالْأَيْدِي﴾ راست و پہواتیکہن مہ کھن بہ تارہ و او
 درو ﴿وَتَكُونُوا الصَّادِقِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ﴾ حہق و پاسنی مہشارنہ وہ، لہ کاتیکدا کہ خوتان تہ مہ دہ زانن ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکہن و زہ کات بدہن ﴿وَأَتُوا مَعَ الرِّجَالِ﴾ وہ لہ گہن
 کپنوش بہر تندا کپنوش بہرن (ہو خودا) ﴿أَفَأَمُرُوكَ النَّاسَ بِالْإِيمَانِ﴾ تہا قہرمان بہ سہر خہلکیدہ
 دہدہن بہ چاکہ ؟ ﴿وَتَسْتَوُونَ أَلْفُسُكُمْ﴾ وہ خوتان قہرمانوش دہ کھن ﴿وَأَنزِلْنِي فَأَرْسَلْ رُسُلًا﴾ (لہ گہن
 تہ مہشدا) کہ تہوہ بہراوہ کہ (تہورات) دہخوینتہ وہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی تہا زہرناہن و تی نا گہن ؟ ﴿وَأَسْتَعِصُوا
 بِالضَّرِّ وَالْأَصْلَافِ﴾ بہنا یہنہ بہر تارام گرمن و نویژ کردن (ہو بہ مہ بہستہ کانتان) ﴿وَاللَّهِ الْكَبِيرُ﴾ وہ
 بیگومان نویژ (تہر کیک) گہورہ و گرانہ ﴿إِلَّا عَلَى الشَّيْعِينَ﴾ مہ گہر لای تہوانہ نہ بی کہ لہ خوا تہ ترسن
 (خویان بہزل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَنفُسَهُمْ يَتَوَلَّوْا رِجَالَهُمْ﴾ تہوانہی کہ دلنہان بہ عزمہت بہر و ہر دگاریان
 دہ گہن ﴿وَأَنفُسَهُمُ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وہ تہوان دلنہان ہو لای تہو دہ گہر پرتیموہ ﴿يَتَّبِعُنِي أَنزِيلُ﴾ تہی بہ نی
 ٹیسرائیل (تہوہ کانی بہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ پادی تہو بہخششانہ بکہ تہ وہ کہ
 رشتو و مہ بہ سہر تاندا ﴿وَأَنزِلْنِي فَأَرْسَلْ رُسُلًا﴾ وہ من (کانی خوی) پریزی تہوہ دا بہ سہر ہمسور تندا ﴿وَأَتُوا
 بِأَيُّهَا﴾ وہ خوتان بیاریزن لہ رورنک ﴿لَا تَحْزَنْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہہ کہس ہج سو و دیک
 بہ کہسی تر نا گہ بہ نیت ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ وہ ہج تکاہہ کسی ہو گیرا نا کریت ﴿وَلَا يُؤْعَدُّ مِنْهَا شَيْءٌ﴾
 وہ ہارمتہی لی و ہر نا گیریت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وہ تہمانہ یارمہ تی نادرتن ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُ﴾ (بیریکه نه وه) کاتیتک که پرزگارمان کردن ﴿فَبَعَثْنَا فِي النَّارِ اثْنَيْنِ مِنْ أَهْلِ قَوْمِهِ﴾ (بیریکه نه وه) فیرعه ون ﴿يَسْمُوتُ كُفْرًا سَوَاءَ الْعَذَابِ﴾ که سزای سهختیان پی نه چه شتن ﴿وَيَذَرُونَ أَهْلًا كُفْرًا﴾ کوربه کاتانیان سهر ده برین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ﴾ وه کهچه کاتانیان ده هیشتنه وه (بؤ کاره کهری) ﴿وَفِي ذَلِكَ﴾ وه له مه تاندا (لهم سزا سهخته ی به سهر تاندا درا) ﴿بَلَاةٍ مِنْ رَبِّكَ عَظِيمَةٍ﴾ ناتی کردنه وه به کی گه وره بوو له بهر وره دگار تانه وه بۆتان ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْيَمَّ﴾ (بیریکه نه وه) کاتیتک که دهر یامان بؤ له ت کردن ﴿فَأَخَذْنَاكُمْ﴾ و پرزگارمان کردن ﴿وَأَفْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه ده ست و پیوه ندی فیرعه ونمان خنکاند و نوقمی (دهر یامان) کردن ﴿وَأَنشَأْنَا نَظْرُونَ﴾ له کاتیتکدا ئیوه ته ماشاتان ده کردن ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ آدَمَ أَنْ لَا يَتَّبِعَ أَهْوَاءَ شَيْطَانِهِ﴾ (بیریکه نه وه) کاتیتک که به لیبی چل شه و مان دا به موسا ﴿فَلَمَّا أَخَذْنَا مِنَ النَّارِ لَعْنَةً﴾ له دوای نه و (پروشتی موسا بؤ کیوی طور) گویره که که تان کرد به (خوای خو تان و بهرستان) ﴿وَأَنشَأْنَا قُلُوبًا﴾ له کاتیتکدا ئیوه سه مکار بوون ﴿فَلَمَّا عَقَبُوا بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ نه مجا دوای نه و (گویره که بهرستی به تان) لی تان خوش بووین ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ناسوباسی (خوا) بکن ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ الْهَارِ أَنْ لَا يَتَّبِعَ أَهْوَاءَ شَيْطَانِهِ﴾ (بیریکه نه وه) کاتیتک ته ورات و جیا که ره وه (له نیوان دروست و نادرست) مان دا به موسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بؤ نه وه ی ریتمو ونی پی بکن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ بیریکه نه وه کاتیتک که موسا به گه له که ی وت ﴿يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرًا لَكُمْ﴾ نه ی گه له کهم بهر استی ئیوه سه متان کرد له خو تان ﴿وَأَخَذْنَا مِنَ النَّارِ لَعْنَةً﴾ به گویره که بهر سبه که تان ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَى بَارِيكُمْ﴾ که واته بگه رینه وه به به شیمانی بؤ لای به دی هینه رتان ﴿وَأَقْبَلُوا إِلَى الْفَسَادِ﴾ و خو تان بکوزن (بی ناوان تان تاوان بارتان بکوزیت) ﴿وَالَكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه مه تان باشتره بؤ خو تان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای به دی هینه رتان ﴿فَقَاتَبَ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا (خواش) به شیمانی که ی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ الْوَأْبُ الرَّحِيمُ﴾ بهر استی ههر خوا به گیرا کهری به شیمانی و میهره بانه ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ (بیریکه نه وه) کاتیتک ووتان نه ی موسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ پروات پی ناهننن ﴿حَتَّى تَخْشَى اللَّهَ يَحْزَنَ﴾ تاخوانه بنین به ناشکرا ﴿فَأَخَذْنَا مِنَ النَّارِ لَعْنَةً﴾ له پر هه وره تریشقه به ک لسی دان ﴿وَأَنشَأْنَا نَظْرُونَ﴾ له کاتیتکدا ئیوه ته ماشاتان ده کرد ﴿فَلَمَّا أَخَذْنَا مِنَ النَّارِ لَعْنَةً﴾ له پاشان زیند و ومان کردنه وه ﴿فَبَعَثْنَا فِي النَّارِ اثْنَيْنِ مِنْ أَهْلِ قَوْمِهِ﴾ بؤ نه وه ی سوباسی (خوا) بکن ﴿وَقَالَ لَكُمْ الْغَمَامُ﴾ وه به هور سینهرمان کرد به سهر تانه وه، ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمُنَّ وَالْمُتَلَوَّى﴾ وه گه زو و بالنده ی شیلقه مان به سهر دا رشتن و بؤمان ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وه پیمان ووتن) بخون له و خوارنه پاکانه ی که کردمان بهر و زیشان ﴿وَمَا ظَنُّونَا﴾ (ته واته ی ناسوباسی یان کرد) سه میان له ئیسه نه کرد ﴿وَلَا يَكُنْ كَالَّذِينَ هُمْ يُقَالُونَ﴾ به لکوسته میان له خو یان کرد ﴿

﴿وَاذْكُرْ اَنَّا اَدْخَلْنَاهُ الْفِرَّةَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که ووتمان: بچته نه م شاره (که قودسه) ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ نه مچا له وی (هرچی شاره زو و ده کدن) بخون به تیر و نه سسلی له هدر لایه ک که حه ز ده کدن ﴿وَاذْكُرْ اَنَّا ابْتَلَيْنَاكَ سِجْدًا﴾ وه له دهر گاوه بچته زو و ره وه به ملکه چی (به کپ نوشه وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوابه) له گونا نه کانمان خوش بیه ﴿تَقْبَلُ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ نه و ساله گونا نه کانمان خوش ده بین ﴿وَسَخَّرْنَا الْمَصِيزَاتِ﴾ وه له ناینده دا پاداشنی چاکه کاران زو تر ده کدن ﴿فَبَدَّلَ الَّذِي ظَلَمُوا﴾ که چی نه وانه ی سسته مکار بوون (نه وه ی پیمان و و ترا بوو) گور پیمان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به قسه به ک که پیمان نه و ترا بوو ﴿فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِي ظَلَمُوا﴾ تیر نیمه ش پرشتمان به سهر نه وانه ی که سسته میان کرد ﴿يَخْرُجُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه ک له ناسمانه وه ﴿يَسْأَلُونَ اَن يُقْسَمُوا﴾ به هوی نه و ناهه رماتی به ی که کرد یان ﴿وَلَا اَسْتَغْنِي مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که موسا داوای باران بارینی کرد بؤگه له که ی ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ نیمه ش پیمان و و ت: گؤ چانه که ت بدو (ناشه) به رده دا ﴿فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَسْرًا﴾ (که لپی دا) له پر دواتره کانپی لی هه لقولا ﴿فَقَذَلْنَاهُ كُلَّ النَّاسِ مَثْرًا بَهِيمًا﴾ بنگومان هه موو تیره به ک چاو گهی (ناوه خوره ی) خوی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (نه مچا و و تمان) بخون و بخونه وه له پرزی خوا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه بلاو مه بنده وه له زه ویدا به خرابه کردن ﴿وَاذْكُرْ اَنَّا كُنَّا نَمُرُّ بِالْجَبَلِ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که ووتمان: نه ی موسا ﴿لَنُصِِّرَنَّ عَلَى ظُلَمٍ وَّجْهِ﴾ هه رگیز خومان رانا گریین له سهر به ک جؤر خوراک ﴿فَاَنْزَلْنَاكَ﴾ که واته داوامان بؤیکه له به رده گارت ﴿يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا ثَبَّتْنَا مِنَ الْاَرْضِ﴾ بؤمان دهر به پیتی له وه ی که زه وی دهر و پیتی ﴿مِنْ بَقَائِهَا وَقَدْ آتَيْنَاهَا﴾ له سه و زه واتی و تروزی و خدیاری ﴿وَقَوْمَهَا وَعَدَدِيهَا وَبَصَلَهَا﴾ و سیر و نیسکی و پیازی ﴿قَالَ اَتَشْتَدُّ لَوْنُ الَّذِي هُوَ اَذْفَى بِاللَّهِ هُوَ خَيْرٌ﴾ (موسا) فهر مووی: نایائیوه شنی چاک ده گور نه وه به خراب (واته گه زو و گؤشتی بالنده ده گور نه وه به سیر و پیاز) ﴿اَفَلَيْطُوا مِصْرًا﴾ دابه زن بؤشاریک (له م شارانه ی فه له سستین) ﴿فَاِنْ لَكُمْ مَعَاذٌ﴾ نه و سا به راسنی چیتان داوا کرد و وه ده سستان ده که ویت ﴿وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْاَلَّةَ وَالنَّسْكَ كَذِبًا﴾ وه درابه سهر یاندا پر سواپی و بی نه وایی (هه زاری) ﴿وَبَاءَ وَيْغَضِبُ مِنَ اللَّهِ﴾ وه خه شمی خوابان بؤ خوربان هیتایه وه ﴿ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نه مه له به ر نه وه به و به بی پروا بوون به نیشانه وه فهرمانه کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پتغه مبه رانیا ن ده کوشت به ناره و ا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاَنَّهُمْ قَاتِلُونَ﴾ نه مه به هوی نه وه وه بوو که سهر پیتی و ده ست دریزی یان ده کرد ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہرہ پرستی نہ وائے ہی ایمانداران (موسو لمانن) وہ نہ وائے ہی جو وہ کہہ
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ وہ گاور و نہ سستیرہ یان فریشتہ بہر سستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہر کامیک
 لہ مانہ ہر وای ہیٹا بہ خواو و پوزی دواسی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وہ کردہ وہی چاکسی کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ﴾ نہ وہ پاداشستان بزہ بہ لہ لای بہر و ہر د گاریانہ وہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ و نہ خہ فہت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وہ (بہرکہ نہ وہ) کاتیک بہ ایمانمان لی و ہر گرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الْقُورَ﴾ وہ (کینوی) طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر سہر تانہ وہ ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ﴾ وہ پیمان و تن) نہ وہی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پیکہن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾
 و ہر کہ نہ وہ لہ وہی کہ تنیدایہ ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تَخْتَفُونَ﴾ بہ لکو خوتان پاریزن و لہ خوا ہتر سن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دیسان پشتتان ہل کرد دواہی بہ ایمان و ہر گرتن کہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نہ مجا
 نہ گہر بہ خشت و میہرہ ہانی خوا نہ ہواہ بہ سہر تانہ وہ ﴿لَكَثُرَ مِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ نہ وہ قیوہ لہ زہر ہر و مہ ندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ﴾ سویند بہ خوا بہرہ پرستی قیوہ (دہنگ و باسی) نہ وائے تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدُوا لَكُمْ فِي النَّبِيِّ﴾ لہ خوتان کہ دہ سست دریزیان کرد لہ پوزی شہ مہدا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ نہ مجا
 پیمان و تن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِيَةً﴾ بین بہ مہ مہوونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا كَلَامًا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَاحِلَهَا﴾ نہ مجا نہم سزایہ مان کردہ بہند بؤ خہ لکانی نہ و سہر دہ مہ و نہ وائے ہی دواہی نہ وائے
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وہ بہ ناموز گاریسی بؤ پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ وہ (بہرکہ نہ وہ)
 کاتیک موسا بہ گہ لہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ بنگومان خوا نہرمانشان ہی دہ دات
 ﴿أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾ کہ مانگاہہ ک سہر بیرن ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُ الْبَقَرُ وَا﴾ و تیان: نابا گالٹہ مان ہی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُودِيَ اللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ووتی: بہ نا نہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان ہم ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ بہر و ہر د گارت ﴿يَسِّرْ لَنَا سُبُلًا﴾ پیمان ہلی نہ و مانگاہہ کامیہ و چو نہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بنگومان خوا دہ نہر موسی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَسْكُرُ﴾ مانگاہہ ک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَّلَ بِمَنَ ذَلِكَ﴾ مام ناوہندی ہی لہ نیتوان نہم دوانہ دا ﴿قَالَ قُلُوا مَا تَأْمُرُونَ﴾
 زو و بیکہن نہ وہی نہرمانشان ہندراوہ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ بہر و ہر د گارت
 ﴿يَسِّرْ لَنَا سُبُلًا﴾ پیمان ہلی رہنگی مانگا کہ چو نہ ہی؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بہرہ پرستی خوا
 دہ نہر موسی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا﴾ مانگاہہ کی زہر دی تیرین ﴿تُسَمَّى الْفَاطِمَةُ﴾ (زہر دیکھی وا)
 دلی نہ ماشا کاران خوش بکات ﴿

﴿قَالُوا اَنْذَرْنَاكَ﴾ ووتیان: داوامان بوبکہ لہ پروردگار ت ﴿يَبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ﴾ تہ او او بومان پروون بکاتہ وہ
 جنون بی تہ ومانگاہہ؟ ﴿اِنْ اَنْبَقَرَتْ فَلَيْسَ عَلَيْنَا﴾ بہ راستی مانگا کہ مان لی تیک چو وہ ﴿وَاِنْ اِنْ شَاءَ اللَّهُ
 لَمُهَيِّدُونَ﴾ وہ بہ راستی تہمہ تہ گہر خواہیہ وی پتہ مووی وہ ردہ گرین ﴿قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی:
 خواہ تہ فہر موی ﴿اِنَّهَا بَقَرَةٌ اَدْخُلُوتِ الْاَرْضَ﴾ بہ راستی مانگاہہ ک بین راندہ ہینر این تہ بہ کینانی زہوی
 ﴿وَلَا تَسْقِ الْحَرْثَ﴾ وہ نہ بہ تاودیری کشتو کاں ﴿مُسَلَّمَةً لِّاَيِّسَةٍ فِيْهَا﴾ بی نہنگ و بی بہ لہ بی ﴿قَالُوا
 اَلَمْ يَجْعَلْ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نانستا ہدوالی راست ہینا ﴿فَدَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْقَهُوْنَ﴾ تہ مجا سہریان
 بری وخدریک ہو تہو (سہر برینہ) تہ کھن ﴿وَادْفَنُوْهُنَّ نَفْسًا﴾ (وہ بیر بکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہ کینکتان
 کوشت ﴿فَاَذْرَاْنَهُمْ فِيْهَا﴾ وہ ہد موو لہ خزناتان دوور دہ خستہ وہ و نازا وہ تان ہوو ﴿وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُوْنَ﴾ وہ خواش ناشکرای کرد تہوی تہ تان شار دہ وہ ﴿فَقَالَا اَصْرَبُوْهُ بِعَيْنَيْهَا﴾ تہ مجا ووتمان:
 بہ پارچہ یہ کی (مانگا سہر بر اوہ کہ) لہ کہ سہ کوزرا وہ کہ بدن ﴿كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ تہا (بہو
 شیوہ یہ) خواہ مرد وہ کان زیندو وہ دہ کاتہ وہ ﴿وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِيْهِ﴾ وہ نیشانہ کانی خویشتان پیشان دہ دات
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ﴾ بونہوی زیرین وتی بگہن ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ فَمِنْ اَعْدِ ذٰلِكَ﴾ لہ پاشان دلتان رہق ہوو
 دوا ی تہم (ہد موو) مو عجیزانہ ﴿فَبَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ الْفٰسِقُوْنَ﴾ دلتان وہ کہ ہر دہ بہ لکو زور رہ فترہ
 ﴿وَاَنْ مِنَ الْاِيْمَانِ اَنْ يَّجْعَلَ مِنْهُ الْاَنْهَارُ﴾ چونکہ بہ راستی بہ ردی واہیہ لہ چہند لاوہ جو گہ ناوی لی ہل
 دہ قولی ﴿وَاَنْ مِنْهَا اَلْمَآيَةُ فَتَخْرُجُ مِنْهُ اَلْمَآءُ﴾ وہ بیگومان ہی وایان ہہ بہ کہ لہ ت لہ ت دہ بی و ناوی
 لی دیتہ دہری ﴿وَاَنْ مِنْهَا اَلْمَآيَةُ يَطْرُقُ مِنْ حَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وہ بہ راستی ہی وایان ہد یہ لہ ترسی خوا (لہ لو تکی
 شاخہ کان) بہر تہ پیشہ وہ ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ وہ خوابی ناگانی یہ لہ وہی کہ دہ یکہن ﴿
 اَفَلَتَعْلَمُوْنَ اَنْ يُؤْمِنُوْا كُمْ﴾ جا نایا بہ نہ مان (تہی موسو لمانینہ) کہ (جوو لہ کہ) پروا یتن بہ نایینہ کہ تان
 ﴿وَقَدْ كَانَ قَرِيْبًا مِنْهُمْ﴾ لہ کاتیک دہ سستہ بہ لہوان ﴿يَسْمَعُوْنَ كَلِمَةَ اللَّهِ﴾ فہر موو دہی خوابان
 تہ بیست (لہ نہ ورات) ﴿ثُمَّ يَخْرُجُوْنَ مِنْ اَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ﴾ کہ چس لہ پاش تہ گہ یشتنی دہ ست کاریان
 دہ کرد ﴿وَمَنْ يَعْلَمُوْنَ﴾ وہ تہوان دہ شیان زانی (کہ کاریکی نارہ وایہ) ﴿وَلَا الْقَوْلَ الَّذِيْٓءُ اَسْوَأُ اَلْوَا﴾
 (جوو لہ کہ کان) کاتیک تووشی موسلمانہ کان بیونایہ دہیان وت: ﴿اَمَّا﴾ تہم ش پروامان ہینا وہ (بہ
 پیغہ مہرہ کہ تان) ﴿وَاِذَا اَخْلَا بَعْضُهُمْ اِلٰٓى بَعْضٍ قَالُوا﴾ بہ لام کاتیک لہ پہ نایہ کہ وہ ہہندیکیان بہ ہہندیکیان
 بگہشتنایہ دہیان وت: ﴿اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهِمْ اِيْمَانًا عَلٰٓى كُمْ﴾ تہوہ تہوہ تہوہ شتانہ بہ موسو لمانہ کان دہ لین
 کہ خوا بونہوی باس کرد وہ (لہ تہ ورات دا)؟ ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ﴾ تانہ و تہ وراتہ بکہ نہ بہ لگہ بہ سہر تانہ وہ
 ﴿يَعْتَدِرْكُمْ﴾ لای ہر وہر دگارتان (لہ پروزی دوا بی دا) ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ جا نایا زیر نابسن وتی
 ناگہن؟

﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ﴾ نایا نهوان نازان ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَكْسِبُونَ﴾ که به راستی خواتا گاداره به وهی که به نهانی نه کن و نه وهی ناشکرای نه کن ﴿وَمَنْهُمْ أَقْبَلُوت﴾ وه هه ندیکیان نه خوتنده وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكَتَبَ إِلَّا آمَنَ﴾ له به راوه که (تهورات) نازان، ته نهاناوات و هیوای هیچ و به وچ نه بیت ﴿وَأَنْ هُمْ إِلَّا يَنْظُرُونَ﴾ وه نهوان هه ر دوای گومان ده که ون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ نه مجا هاوار و نیاچوون بو نهوانه می ﴿يَكْتُمُونَ الْكَتَبَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ که ته وراته (نه کدراوه) که به ده سنی خوین ده نوسنه وه ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان ده لین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ثم (نامه یه) له خواوه یه ﴿لِيُشْرُوا بِهِ﴾ ثَمَّ قَلِيلًا ﴿ناشتیکی که می پی بکرن﴾ ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساهاوار و نیاچوون بو نهوان له وه که ده سنی نهوان نوسویتی وه ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وه هاوار بو نهوان له وهی که نه نجامی نه دن ﴿وَقَالُوا لَنْ نَسْأَلَ النَّارَ﴾ وه (جووله که کان) وتیان: ناگری دوزه خمان لی ناکه ویت ﴿إِلَّا أَنْتَ أَتَقَعُدُونَ﴾ مه گه ر چه ند ر و زنیکی زمیراو نه بیت ﴿قُلْ أَتَعْدُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ﴾ بلی: نایا به ایمانتان له خواوه وه ر گرن وه ؟ ﴿بُوْثَمَهی که ده لین﴾ ﴿فَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ نا خواش پیچه وانه می به ایمانی خوی نه کات ؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ بان شتیکی وا هه لده به ستن به دم خوداوه که نایزان ﴿بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نه خیر وانی به هه ر که سینک خرابه یه کات ﴿وَلَحِظَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ وه تاوانه که می خوی له هه موو لابه که وه ده وری دایت و دایگریته وه ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا نهوانه هاوه لی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نیایدا ده میتنه وه به هه میشه می ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه و که سانه می که بر و بان هتاو کرده وهی باشیان کرد ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا نهوانه هاوه لی به هه شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نیایدا ده میتنه وه به هه میشه می ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (وه بیر که نه وه) کاتیک که به ایمانمان له جووله که وه ر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ که هیچ شتیک نه به رستن جگه له خوی گه وره ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وه چاکه بکن له گه ل دایک و باوک ﴿وَرِزْقَ الْفُقَرَاءِ﴾ وه له گه ل خزمان ﴿وَالْيَتَامَى وَالسَّكِينِ﴾ وه له گه ل هه تبوان و هه راراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وه قسمی جوان بکن له گه ل خه لکیدا ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویر بکن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کات بدن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ نه مجا پشتتان هه لکرد که میکتان نه بیت ﴿وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وه نپوه هه ر به ره ره کانیکه ر و (بشت هه لکدن)

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ (بیریکەنەو) کاتیک پەیمانمان لێ وەرگرتن ﴿لَا تَقُولُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ کە خوێنی یەکتەری نەپێژن ﴿وَلَا تَخْرُجُوا أَمْشَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وە خۆتان دەر بە دەر نەکەن لە وولاتتان ﴿ثُمَّ أَقْبَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ پاشان پر یارتان دا (لەسەر ئەم پەیمانە) وە ئێوە (خۆتان) شایەتی لەسەر ئەدەن ﴿ثُمَّ أَشْرَحْتُمُوهَا﴾ ئەسجای ئێوە هەر ئەوانەن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ کە یەکتەری دەکوژن ﴿وَتَخْرُجُونَ فِرْقًا مِّنْ دِيَارِكُمْ﴾ وە هەندیک لە خۆتان دەر بە دەر دەکەن لە وولاتیان ﴿تَنْظَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بێگانه) دەکەن دژی ئەوان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ بە بەدی و دەست درێژی ﴿وَأَن يَأْتُواكُم بَأْسًا﴾ وە ئەگەر دیشتان بۆین (لەخۆتان ئەیانکرنەو) ﴿تَقْتُلُوهُمْ﴾ بڕینی یان بۆ دەدەن ﴿وَهُوَ مُحَرَّرٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ لە گەل ئەمەش دا کە دەر بە دەر کردنیان قەدەغە کراوە لیشتان (بۆچی کار بە وەیان دەکەن و بەمەیان ناکەن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ جە ئایا بڕوا دەهێنن بە هەندیک لە تەورات، و بڕوا دەهێنن بە هەندیکێ نری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنكُمْ﴾ جاتۆڵە ی ئەو کەسانە کە وایە کەن لە ئێوە ﴿إِلَّا جَزَاءُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هەر بڕسوا یی و بەد ناوی بە لەژیانی دنیادا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وە لە پۆزی دواشدا ﴿يُؤْتِ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ دەگەڕێتێرێنەو وە بۆ ناو سەختترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وە خوا بڕی ناگانی یە لەوێ کە دەیکەن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەمانە ئەوانەن ﴿أَشْرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کە ژیا نی جیهانیان کۆری بە دوا رۆژ ﴿فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ ئێتر نە سزایان لەسەر سووک دەکەیت ﴿وَلَا يُخْصَرُونَ﴾ وە نە یار مەتی دەدرێن و (نە پشتگیریی دەکەن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سوێند بە خوا بە راستی ئێمە تەوراتمان دا بە موسا ﴿وَوَقَّيْنَا مَن تَحْتَهُ بِالرُّشْدِ﴾ وە دوا بە دوا ی ئەو پێغه مەرئمان ئارد ﴿وَأَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ وە چەند نیشانە یەکی پۆشمان دا بە عیسا ی کۆری مەریەم ﴿وَأَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ وە پشتیوانیمان کرد بە جویرە ئیل ﴿أَنكَلْنَا جَاءَكُمْ رَسُولًا﴾ جە هەر کاتێ پێغه مەرئێکتان بۆ بهاتایە ﴿يَمْلَأُ قُلُوبَكُمْ﴾ بە جۆرێک کە بە دلی خۆتان نەبوا یە ﴿أَتَشْكُرُونَّ﴾ لووت بەرز بوون و خۆتان بە گەورە گرتووە ﴿فَفَرَّقَاكَ بَيْنَهُمَا﴾ جە دەستە یەکتان (لە پێغه مەرئان) بە درۆ زانیووە ﴿وَفَرَّقَاكُم بَيْنَهُمَا﴾ وە دەستە یەکتان کوشتوون ﴿وَمَا أَفْلَحَ مَن كَفَرَ﴾ وە (جوولە کە کان) وتیان (بە پێغه مەرئ) ﴿دَلَّامَانِ﴾ داپۆشراو (قو فلدراو و قسە ی نۆی ناگاتی) ﴿يَلْعَنَهُ اللَّهُ يَكْفُرُ بِهِ﴾ (نەخێر واتە) بە لکو خوا نەفرینی لێکردن بە هۆی بڕوا یانەو وە ﴿فَقِيلَ لَا مَأْوَاهُمْ﴾ جە کە میان هە یە بڕوا یهێتن

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ مِّنْكَ كَاتِبٌ﴾ کاتیبك كه نامه یہ کیان بڑھات (كه قورئانه) ﴿مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له لایه ن خواوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ كه په مه ند كه ری ته وراثه كه ی ته وانه (پیش ته وه ی ده ستکاری بکه ن و بیگورن)
 ﴿وَكَيْتُ أَتَيْنَ قَبْلُ﴾ وه ته و ان (جو و له كه كان) له وه و پیش ﴿يَتَفَتَّحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داوای
 زان بو و نبان ته كرد له خوا به سهر ته وانه ی كه بی پروا بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ كه چس کاتیبك
 ته و (پتغه مبر) هی ده یان ناسی بویان هات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی پروا بوون بی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 كه واته نه فریسی خوا له بی پروایان بی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا﴾ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا﴾ (ته و خرابه ش) بی پروایان بو و به و قورئانه ی
 خو بانیان پی فروشت ﴿اَن يَّكَفَرُوا بِمَا اَنزَلَ اللَّهُ﴾ (ته و خرابه ش) بی پروایان بو و به و قورئانه ی
 كه خوا نارد و به تبه خواره وه ﴿بَلَّغْنَا اَن يُّزَلَّ اللَّهُ﴾ به و ی حه سودیانه وه بو و به و ی كه خودا بر بزی
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ﴾ له به خششی خوی به سهر هدر كه سینكدا كه خوی پیه و ی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 له به ند كانی (كه مو حه مبه ده ﴿فَبَاۤءُ وَبَعَثَ عَلَىٰ عَصَبٍ﴾ ته مجا تو وشی خه شم و رفی یهك له دوا ی
 په کی خوا بوون ﴿وَاللّٰهُ كَفِيۤرٌ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه بزی بی پروایان هه په سزای پیسوا كه ر ﴿وَلَا اَقِيْلُ لَهُمْ
 اٰمِنًا﴾ کاتیبك پی یان بو و نرایه: پروا به پیش ﴿بِمَا اَنزَلَ اللَّهُ﴾ به و ی كه خوا نارد و به تبه خواره وه (كه
 قورئانه) ﴿قَالُوْا اَنۡتُمْ بِمَا اَنزَلَ عَلَيْنَا﴾ ته یانو و ت: نیمه پروا به و ده هیئین كه بقو خومان نیر درا و ته خواره وه
 ﴿وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وُرِّدَ﴾ وه بی پروا ته بوون به ته وانه ی كه دوا ی (ته ورات) نیرا و (وهك قورئان)
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له کاتیبكدا كه ته و قورئانه راسته و پشتیوانی ته وراثه (بی ده ستکاری)
 په که ی ته وانه و به راستی ده زانیت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْبِيَاۤءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ﴾ بلی: بوجی له مه و پیش پتغه مبرانی
 خواتان ده کوشت ﴿اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ ته گهر بر وادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسٰى بِالْبَيِّنٰتِ﴾
 سویند به خوا به راستی مو و ساتان بڑھات به چهند نیشانه په کی بر و شنه وه ﴿ثُمَّ اَتَّخَذْتُمُ الْاَيْحُلَ مِنْ
 بَعْدِهِ﴾ كه چس له دوا ی ته و گویره كه تان په رست ﴿وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ﴾ بیگومان نیوه سته مکارن ﴿وَلَا اَتَّخَذُ
 نَامِيۤنًا مِّمَّنْ كَفَرُوْا﴾ (وه بیر بکه نه وه) کاتیبك كه په ایمانمان لی و هر گرن ﴿وَرَفَعْنَا قَوْفَكَمُ
 الْظُّوْرَ﴾ وه کئیوی طور مان به رز کرده وه به سهر تاندا ﴿خُذْ اَمَّاۤءَ اَتَقِيۤنَكُمۡ بِقُوَّةٍ﴾ (وه و و تمان) ته و ی
 پیماندا وون (ته ورات) باش کاری پی بکه ن (و تو وند ده سنی پیوه بگرن) ﴿وَاَسْمَعُوْا﴾ وه گوی بگرن
 ﴿قَالُوْا سَمِعْنَا وَنَعَصٰیۤنَا﴾ (به زمان) و تبان: بیستمان و (به کرده وه) بی قدر مانیمان کرد ﴿وَاَنْشَرُوْا فِیۤ قُلُوْبِهِمُ
 الْاَيْحُلَ يَّكْفُرِهٖۤمْ﴾ وه به و ی بی پروای یانه وه دلایان شو در ا بو و به خوشه و یستی گویره كه كه
 ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِمَّاۤءُكُمْ بِمَاۤءُكُمْ﴾ بلی: پروا كه تان چ فرمانیکسی به دتان پی ده دات ﴿اِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِيْنَ﴾ ته گهر نیوه بر وادارن ﴿

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (په هه شت) یو
 ثنویه لای خوا (وهك خوتان ده لاین) ﴿حَالِصَةً مِّنْ ذَوِّبِ النَّاسِ﴾ به تابه تی بو خوتان بیت به بی نه وهی
 کهس بین به هاو به شنان ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ که واته داوای مردن بکهن نه گهر راست گون
 ﴿وَلَنْ يَّمَنَّوْا أَبَدًا﴾ وه ههر گیز داوای مردن ناکهن ﴿يَمَّا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ﴾ به هوی نهو (گونا هانه)
 که به دهستی خویان پیشیان خستوهه ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِم بِالْغُلُوبِ﴾ وه خوا ناگاداره به ستمکاران ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ﴾
 سویند بیت نهو (جووله کانه) ده بینیت ﴿أَخْرَجَ النَّاسَ عَلَى حَيِّوَةٍ﴾ لهه موو کهس زیاتر
 حذر له زیان ده کهن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه له وانهش که هاو بهش بو خوا په بداده کهن ﴿يَوَدُّ الَّذِينَ هُمْ﴾
 (له بهر نه وه) ههر یه کینکیان شوات ده خوازی ﴿لَوْ يَعْلَمُ الْفَرْقَ﴾ که هه زار سال بزیابه ﴿وَمَا هُوَ﴾
 بِمُرْتَضٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَذَّبَ ﴿وَهُوَ تَوَّابٌ﴾ وه نهو ته مه نه (که به سهری ده بات) پژگاری ناکات له سزا ﴿وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ﴾
 يَعْلَمُونَ ﴿وَهُوَ خَوَّافٌ﴾ وه خوا بینابه به وهی که ده بکهن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ (نه ی موحه مبهه) ﴿يَا بَلَىٰ﴾
 ههر که سینک دوزمنی جویره ثیل بیت (نه وه دوزمنی خوایه) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونکه نهو به فهرمانی خوا فورنانی هیتا و ته خواره وه بو سهر دلی تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پشٹیوانی
 نامه کانی پیتل خوی ده کات و به راستیان ده زانیت ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه برینمونی که رو
 مرده دهره بو پرواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ههر که سینک دوزمنی خوا و فرشته کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ﴾ و پینغه مبه رانی خوا و جویره ثیل و میکائیل بیت (نه وه بی پروایه)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه بینگومان خواش دوزمنی بی پروایانه ﴿وَالْقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سویند
 به خوا بینگومان بو مان نار دوویت ﴿عَلَيْكَ بَيِّنَاتٌ﴾ چهند نیشانه په کی پروون و ناشکرا (که قورثانه)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ وه کهس بی پروا نابیت پشیان، مه گهر بهدکاران نه بیت ﴿أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا﴾
 ثایا (بی پروا نه بن به تابه ته کانی نیمه) ههر جار نیک په یمانیك به ستن (له گهن
 پینغه مبهه) ﴿بَشَّرْتُمْ فَرِيقًا مِنْهُمْ﴾ ده سته بهك له وانه په یمانه که یان هه لو ه شانده وهه ﴿بَلَىٰ كَذِبٌ﴾
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿نَهَكَ هُمْ نَهًا نَهًا﴾ بهلكو زقر به بیان ههر پروا ناهیتن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتیک که پینغه مبهه کینان بو هات له لایه ن خواوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ به پشٹیوانی نه وراته (دهستکاری
 نه کراوه) که بیان ﴿بَشَّرْتُمْ فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ ده سته بهك له وانه ی که خواوه
 نامه بوون نامه که ی خویان فیری دایه ﴿وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویان و (پشت گورینان خست)
 ﴿كَانَتْ لَهُمْ لَبَاعَاتٌ﴾ وهك نه زانن (که نه وه نامه ی خودایه)

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جو وہ کہہ کان) دوا ہی تھو (شستہ) کہوتن کہ شہیتانہ کان دہیان خوتندہ وہ
 (بؤ خہ لکی) ﴿عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ﴾ لہ سہر دہ می ہاشاہی تی سولہ ایمان دا، وہ سولہ ایمان
 ہی ہر وا نہ ہوو ﴿وَالَّذِينَ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا﴾ بہ لام شہیتانہ کان ہی ہر وا ہوون ﴿يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ﴾ خہ لکیان فیری جادو وہ کرد ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِ الْهُرُوتِ وَمَكْرُوتِ﴾ ہر وہا تہ وہی
 نیر در او تہ خوار وہ لہ بابل ہؤ سہر ہارووت و مارووت (دو فریشہ ہوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
 يَقُولَا﴾ وہ (تہ مانہ) کہ سیان فیر نہ کرد تا پیان نہ وتاہی ﴿إِنَّمَا تُحَرِّسُهُمَا لِيَعْلَمَ أَنَّكَ بِهِنَّ مَعْلُومٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ تہمہ ہر تاقی
 کہر وہی (نادہ میراد) ین کہواتہ ہی ہر وامہ بہ ﴿فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ تہ مجا
 فیری جادووی وا دہ ہوون لیانہ وہ کہ ژن و میردی ہی لہ یہک جیبا بکہ نہ وہ ﴿وَمَا لَهُمْ بِمَا يَرْكَبُونَ
 أَحَدٌ﴾ تہ وان بہم جادو وہ ناتوان زیان بہ کہس بگہینن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ ویستی خوا نہ بیت
 ﴿وَيَعْلَمُونَ مَا يُصْرَهُمْ وَلَا يَتَفَعَّهُمْ﴾ وہ فیری شستہک دہین کہ زیانیان ہی دہ گہینن نہک قازانج
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْرَرْتَهُ﴾ بنگومان زانیان ہر کہسی جادو بکری (و فیری بیت) ﴿مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 خَلْقٍ﴾ (بہ فہر موودہی تہ ورات) لہ پورزی دوا پیدا ہی بہش دہین ﴿وَلَيْشَ مَا شَرُّوا بِهِ أَهْلَ الْبُيُوتِ﴾ بہر اسنی
 زور خرابہ تہو شستہی کہ (ہر وای) خویانیان ہی فروشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر بیانزانیایہ ﴿لَوْ
 كَانُوا يَلْقَوْنَ اللَّهَ كَمَا يَقُولُونَ﴾ تہ گہر بہر اسنی تہ وان ہر وایان بہتیایہ و پاریز کار ہونایہ ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عِندِ اللَّهِ
 خَيْرٌ﴾ تہ و پاداشتیکی چاکتر لہ لایہن خواوہ ہؤ تہ وان دہ ہوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر
 بیانزانیایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہ وانہی کہ ہر واران ہیتاوہ ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مہ لین ﴿رِعَا﴾
 ووشہی جوین و بین ریزیہ بہ لای جولہ کہ وہ ﴿وَقُولُوا﴾، وہ بلین ﴿أَنْظَرْنَا﴾ پلہ مان لی مہ کہ و
 جاوہ پروانیمان لہ سہر بکہ ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابُ اللَّهِ﴾ وہ ہؤ ہی ہر وایان
 ہدیہ سزای سہخت ﴿مَا يَوْذُ﴾ حہرنا کہن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكِ﴾
 تہ وانہی کہ ہی ہر وان لہ خواوہن نامہ و ہاوبہش پیداکرہ کان ﴿أَنْ يُرْسَلَ عَلَيْهِمْ خَيْرٌ مِنْ رَيْبِكُمْ﴾
 کہ ہیچ شستیکی ہاشتان لہ خواوہ ہؤ ہنیردرتہ خوار وہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ لام
 خواش بہ خششی خوی ہؤ کہ سینک کہ بیہوی تہر خان دہ کات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا
 خواوہنی چاکہی گہورہ بہ ﴿

﴿ مَا تَسْخَرُ مِنْ عِبَادِي أَتُؤْتِيهِمُ الْوَسِيلَةَ ﴾ نه گدر نایه نیک (له نایه ته کانی قورئان) بسر پنه وه یان پشتگوئی بخدین
 ﴿ نَأْتِي بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ يُمْسِكُهَا ﴾ به کیکسی تری باشتر لهو، یان وهک شهو ده هیتین ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ نایا نازانیت خوا به سهر هموو شتیکدا به ده سه لاته ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ نایا نازانیت که مولکی ناسمانه کان و زهوی ههر بوخوا به ؟ ﴿ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴾ وه هیچ پشتیبان و یاریده دهر نیکشان نی به، خوا نه بیت ﴿ أَلَمْ تُرِيدُوا أَنْ تُشْفِقُوا رُسُلَكُمْ ﴾ یا ئیوه شه ده تانه وی داوای (شنی نه شیاو) بکه ن له پیغه مبره که تان ؟ ﴿ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ ﴾ وهک له مهو پیش داوا کر اله موسا (علیه السلام) ﴿ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ يَأْتِ بِهٖ سَبِيلًا ﴾ هدر که سینک بر وایگور پنه وه به بی بر وایی ﴿ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ شهو به یگومان ربی پراستی وون کردوه ﴿ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ﴾ زور له خوا وهن نامه کان ناوانه خوازن ﴿ لَوْ يُرِيدُونَ كُفْرًا يَكْفُرُوا بِمَا فِي أَيْمَانِهِمْ ﴾ که بتان که نه وه به بی بر وای بر وای هیتانان ﴿ حَسَدًا مِمَّنْ آمَنُوا أَنفُسُهُمْ ﴾ له بهر حد سو و دبیبه که له دهر ووتیانه وه به ﴿ مِمَّنْ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ (نه مهش) دواي شهوی که پراستیبه که یان بو وون بوته وه ﴿ فَأَعْفُوا وَأَصْفَحُوا ﴾ به لام ئیوه لیسان خوش بن و چار بو شیان لی بکه ن ﴿ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ﴾ تا خوا فدر مانی خویشان بو دهنیریت ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بیگومان خوا به ده سه لاته به سهر هموو شتیکدا ﴿ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾ نویژ بکه ن و زه کات بدون ﴿ وَمَا تَقْرَءُوا مِنَ الْبُحُرِ ﴾ خیر ﴿ وه هدر چی پیشبخن له چاکه بوخوتان ﴿ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ لای خوا دهستان ده که ویتشه وه ﴿ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ بیگومان خوا بینایه به وهی که ده بکه ن ﴿ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ ﴾ (جووله که و گاو وره کان) وتیان: کهس ناجیته به هه شته وه ﴿ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَانًی ﴾ مه گدر به کیک که جووله که یا گاو وره بیت ﴿ ذَٰلِكَ أَمْرُنَا بِهٖمْ ﴾ نه مه ناوانیانه ﴿ قُلْ هَٰؤُلَاءِ هُنَّ كُفْرًا ﴾ پیمان بلی: به لگه تان بهیتن ﴿ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ نه گدر راست ده که ن ﴿ قُلْ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ ﴾ (نده وانیبه) به لکو هدر که سینک به پراستی رو و بیکانه خوا ﴿ وَهُوَ خَيْرٌ ﴾ و له هه مان کاند چاکه کار بیت ﴿ قُلْ أَتُخْفُونَ اللَّهَ ﴾ زبیه ﴿ شهو بوی هه به پاداشت له لای پهر و مردگار به وه ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ نه ترسمیان له بهر و نه خه میش ده خون ﴿

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسِيَ الْقَصَصُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ جووله که نه نین: گاوور له سهر هیچ (ثابینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَنَسِيَ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه گاوور ده نین: جووله که له سهر هیچ (ثابینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ له کاتیکدا نه وان نامه کانیان ده خوینده وه، (یه کیکیان ته ورات و نهوی تریش
 ئینجیل) ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ههر بهم جوړه بیان ده ووت، نه وانه ی که نه زانن
 (له بت په رسته کان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَصِمُ بِهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ نه مجا خوا له روزی دوا پیدا له نیوانیاندا بریار
 ده دات ﴿فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وشتانه ی که تیابدا جیواواز و نا کو کن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كُنِيَ
 سِتْمًا مَّكَارَتُهُ لَوْ كُنتَ تَعْلَمُ﴾ که رینگری له مزگه ونه کانی خوا ده کات ﴿أَن يَذَّكَّرَ
 فِيهَا نَفْسُهُ﴾ له وهی که ناوی خوابان تیندا بیری ﴿وَسَقَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ وه هه ول ده دات بز ویران کر دنیان
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (که قده غه ی خوابه رستی ده که ن له مزگه ونه کاند) ﴿مَا كَانُوا لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا مَقْصُوفِينَ﴾ بویان نی به بچنه مزگه ونه کانه وه به ترسه وه نه بیت ﴿لَهُمْ فِي الْأَنْبِيَاءِ خِزْيٌ﴾ له ژبانی
 دویادا پرسیوایی بز نه وانه ﴿وَلَهُمْ فِي الْأَنْبِيَاءِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه له روزی دوا پیدا سزای گه وره ﴿وَلَهُمُ
 الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ روز هه لات و روز شاوا ههر بز خوابه ﴿فَأَنشَأُوا لَوَاقِعَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ که وانه
 پروو بکانه هه لایه ک (له نو تر کر دندا به فرمانی خودا) نه وه پروو گه به پروو تان له خودا کر دووه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ بنگومان خوا (به زهی و میهره بانی) فرا وانه و زانیه ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوور و جووله که و بت په رسته کان) ووتیان: خوا مندالی بز خوی دانا وه ﴿سُبْحَنَهُ﴾ نه و (خوا)
 پاک و به دووره له وه ﴿بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به لکو ههر چی هدی له ناسمانه کان و زهوی دا
 مولکی نه وه ﴿كُلُّ لَّهُ قَنُوتٌ﴾ هه مو و فمر مان به ردار و ملکه چی نه ون ﴿يَدْبِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) به دی هیهری ناسمانه کان و زهوی به ﴿وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ وه کاتی که ویستی شتی بکات
 ﴿فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ههر نه و نه دی پی نه وی که پی ی بلی: بیه ئیر نه بی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نه زانه کان ووتیان: بز چی خوا خوی قسه مان له گه ن ناکات
 ﴿أَوْ نُنَادِيَهُ﴾ با نیشانه به کمان بز نایه ت ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ نه وانه ی
 که له پیش نه مانیش دا بوون هه مان شتبان ده ووت ﴿تَنَزَّلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و ده روونبان له به ک ده چیت
 ﴿فَدَبَّرْنَا أَلَانِيتَ لِقَوْمٍ يُفْسِقُونَ﴾ بنگومان نیشانه ی زورمان یاس کر دووه بز که ساتیک به شوین
 دلنایی دا ده گه رتن ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بنگومان ئیمه تومان نارد به ثابینکی راست
 و درو وسته وه به مرده و ترسته و ترسته ﴿وَلَا تُنْفِلْ عَن أَصْحَابِ الْجَبْرِ﴾ وه تو به ربر سیار نیت له یارانی

دوزخ ﴿۱۸﴾

﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى﴾ ہر گیز نہ جو وہ کہ و نہ گاور لیست بازی نابین ﴿حَتَّى تَبْغِ
 مِلَّتَهُمْ﴾ ہتا دوا ی ناپیان نہ کہ ویت ﴿قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهَدَى﴾ (ہی یان) بلی: ہر پریموونی
 خواہہ پریموونی راست ﴿وَلَنْ أَتَّبِعْتَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دوا ی نارہ زو وہ کانی ٹہوان بکہ ویت (تہی
 مو حہ مہد ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا ی ٹہو زانینہی کہ (لہ خواہ) بؤت ہاتو وہ (کہ قورٹانہ)
 ﴿مَالِكَ مِنَ الَّذِينَ وَلِيَ وَلَا تَصِيرُ﴾ ہیچ سہر ہر شتی کہ رو یار بیدہ دہ ریکت نابین لہ لایہن خواہہ ﴿الَّذِينَ
 اتَّبَعُوا الْكِتَابَ﴾ ٹہوانہ کہ نامہ مان پید اوون ﴿يَتْلُوهُ سَخَى لَا وَفَاءَ﴾ ہر پراستی دہ بخوینتہ وہ ﴿أُولَئِكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهِ﴾ ٹہوانہ ہروا ٹہہینن بہر پریموونی خوا ی گہورہ (کہ ٹیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ ٹہوانہ ی ہی
 بروابن ہی ﴿أُولَئِكَ قُلُوبُهُمْ مَلْغُوفٌ﴾ ہر ٹہوانن زہر ہر مہند و خہ سار و مہند ﴿يَتَّبِعُوا آيَاتِنَا﴾ (ہی
 آئی اٹمت علیک) ٹہی ٹہوہ کانی یہ عقوب (ٹہی بہنی ٹیسرائیل) ہیری ٹہو چاکانہ بکہ نہ وہ
 کہ پرشتو من بہ سہر تاندا ﴿وَأَنْ قَضَيْتُ كُوفَى الْعَالَمِينَ﴾ وہ بیگومان من (پیشتر) پرزی ٹیوہ دا بہ سہر
 ہہ سوواندا ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا﴾ وہ خوٹان یار نزن لہ رورٹک ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس
 لہ ہری کہس تولہو ہاداشت نادر ٹہوہ ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَقْلٌ﴾ وہ ہار مہی لسی و ہر ناگیرت ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَاعَةٌ﴾ وہ ہیچ تکایہ کہ لکی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ ہار مہیسی نادرین و سہر ناخرین ﴿وَلَا
 يَنْفَعُ الْبُنْيَانُ إِذْ يُصْرَتُهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ (ہیری کہ نہ وہ) کاتیک خوا ٹیبراہیمی تاقی کردہ وہ بہ چہند ہر یار
 و ہر مایشتیک ﴿فَاتَّقِ اللَّهَ﴾ کہ ٹہویش بہ جی ی ہینان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) ہر مووی:
 بیگومان من تو دہ کہم بہ پیشہ وای خہ لکی ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ٹیبراہیم) وئی: لہ ٹہوہ شہم ٹہ کہیت
 (بہ پیشہ وای) ﴿قَالَ لَا يَسْأَلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ ہر مووی: پیغہ مہر بہ نیسی من ناگات بہ سستہ مکاران
 ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾ (ہیری کہ نہ وہ) کاتیک کہ کہ عہہ مان گنہرا بہ پہ ناگای خہ لکی
 و جی ی ناسایش ﴿وَأَتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (ہیمان وون) شوینی ٹہو بہر دہی ٹیبراہیم (علیہ
 سلام) لہ سہری رادہ و ہستا (کاتی دروست کردنی کہ عہہ) بکہ نہ جینگای نویر ﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ٹیبراہیم و ٹیسماعیل ﴿أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ﴾ کہ مالہ کہم پاک بکہ نہ وہ
 بؤ ٹہوانہی کہ بہ دہوری کہ عہہ دا دہ سورینہ وہ ﴿وَالْمُكِنِّينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ وہ بؤ ٹہوانہی کہ ٹیابدا
 ٹہہینٹہ وہ ہر وہ ہا بؤ کر نوش ہران و سوزدہ ہران ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ (وہ
 ہیری کہ نہ وہ) کاتیک کہ ٹیبراہیم وون: خواہہ ٹہم شوینٹہ (کہ مہ ککہیہ) بکہ بہ شارکی ہر لہ ناسایش
 ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ وہ رورزی دانیشتوانی بدہ لہ ہر و ہروم و مہوہ ہات ﴿مَنْ آمَنَ مِنْهُمُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ ٹہوانہ یان کہ ہروایان بہ خواہ بہ رورزی دوا یی ہہیہ ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَيِّقُهَا قِيلًا﴾ (خوا) ہر مووی:
 ٹہوہش ہی بروابی رورزی ہی ٹہدہم بؤ چہند رورٹکی کہم ﴿فَلْيَنْظُرُوا إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِشْرِ النَّصِيرِ﴾
 لہ ہاشان ناچاری دہ کہم بہ سزای ناگری دوزخ کہ خراپترین سہر ٹہہجامہ ﴿

﴿وَأَذِّنْهُمْ إِذْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْآيَاتِ الْآيَاتِ وَأَسْمِعِلْ﴾ (بیر بکهره وه) کاتیک که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه کانی
 که عبه یان بهر زده کرده وه ﴿وَرَبَّنَا أَفْعَلْ مَا أَفْعَلْنَا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (ده بانووت) خوابه ئهم کرده وه به مان
 لئی گیرا بکه به راستی هدر توی بیسه ری زانا ﴿وَرَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ خوابه هدر دوو کمان
 بکه به گوئرایه ل و فهران بهرداری خوت ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ وه له نه وه شمان گه لیک بکه
 به فهران بهرداری خوت ﴿وَأَن آتَاكَ الْكَلَامَ﴾ وه رینگا کانی خوا بهر ستمان نیشان بده ﴿وَرَبَّنَا عَلَيْنَا﴾ وه
 به شیمانیمان گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَوَّاثُ الْغَوَّاثُ﴾ به راستی هدر توی گیرا که ری به شیمانیمان و میهره بان ﴿وَرَبَّنَا
 وَأَنْتَ فِيهِمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ خوابه له ناو نه وه کانماندا پیغه میهریک بنیره له خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِكَ﴾ نایه ته کانی تویان به سهر دا بخوئینته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ فورمان و
 دانایی یان فیریکات و پاکیان بکاته وه (له هدمو و گونا هیک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بیگومان هدر توی
 به توانای دانا ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْهُ إِزْهَارًا﴾ کن بوو وهر نه گیرئی له نایینی ئیبراهیم ؟ ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾
 مه گهر که سیک که خوی گیل و نه فام کردیت ؟ ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ قَبْلَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سوئندی بیگومان ئیبراهیمان
 هه لبرارد له دونیادا ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه بیگومان نهو له روزی دوا پیدا له چاکه کارانه
 ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْبِغْ﴾ (هه لی بزارد) له کاتیکدا خوا پیی فهرموو : گوئرایه ل و فهران بهرداری به
 ﴿قَالَ أَتَأْمُرُّنِي أَنْ أَسْبِغَ الْمَوْتَ﴾ (ئیبراهیمیش) ووتی : وا خنوم سپارد به بهر وهر دگاری جیهانیمان ﴿وَوَضَعِي
 بِهَا إِزْهَارًا بِسْمِهِ وَيَعْقُوبُ﴾ ئیبراهیم و به عقوب ناموز گاری کوره کانی خویانیمان کرد که
 فهران بهرداری خوابن ﴿يَكُونُ إِنَّ اللَّهَ أَضْطَفَى لَكُمْ الَّذِينَ﴾ (وه هدر به که بیان پیمان و ن) پوله کانم : خواتایینی
 به کتابه رستی بزه ل بزارد وون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ که واته مه مرن به موسولمانیتی نه بیت ﴿وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ﴾ (ئهی خوا و ن نامه کان) نایا ئیوه ناماده بوون کانی به عقوب
 له سهر هدر گدا بوو ﴿إِذْ قَالَ لِيْنِي مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ کانی به کوره کانی ووت دوا ی من کنی
 ده بهرستن ؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ آتَاكَ﴾ (نه وانیش) ووتیان : خوی توو باوو با بیرانت ده بهرستن
 ﴿إِزْهَارًا وَأَسْمِعِلْ وَأَسْحَقِ إِلَهُاتِهَا﴾ که خوی ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسمحاقه که خوابه کی تانک
 و نه نهاییه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه ش فهران بهرداری و گوئرایه لئی نهوبن ﴿إِنَّكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ نهو
 پیغه میهرانه ده سته به ک بوون تیبه ربین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَا كَسَبَتْ لَكُمْ﴾ هدر چیان کرد بو خویانیمان
 کرده (ئیوه ش) هدر چی بکه ن بو خوتانی ده که ن ﴿وَلَا تَكُونُوا عَمَّاكَةً لِّأُولِي عِمَّاكَ﴾ وه ئیوه بهر بر سیار
 نین له کرده وه ی نهوان ﴿۲۵﴾

﴿سَيَقُولُ الشُّقَّةَاءُ مِنَ النَّاسِ﴾ هندی نه زان و گیل و نه قام له خه لک ده لین : ﴿مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ﴾
 چی موسلماننه کانی و هر گیترا له و پروو گه یان که جاران له سدری بیون ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلن
 پروزه لات و پروژاوا و هه مووی مولکی خوا به ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ کنی بوی رنموونی
 ده کات بز دینازی راست ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه و هه کرماتن به گه لبکی مبانه و هه
 مامنا و هند (ی هه لبرارده) ﴿لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَتَكُونَ الرُّسُلُ عَلَيْكُمْ شُهَدَاءُ﴾ تابتنه شاهید و چاودیر
 به سهر خه لکه وه، و پیغه مبه ریش ﴿شَاهِدُوا﴾ شاهید و چاودیر بیت به سهر ئیوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
 عَلَيْهَا﴾ نه و پروو گه به ی که جاران له سدری بویت نه مانگیرا (به پروو گه و له پاشان گوریمان به که عبه)
 ﴿إِلَّا لَتَعْلَمَنَّ يَسْمَعُ الرُّسُولُ﴾ نه نها بو نه وهی ده ربه که ویت کنی شونین پیغه مبه ریش ده که ویت (وه جیاده بیتنه وه)
 ﴿مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ﴾ له وانه ی که پاش گه زده بنه وه ﴿وَأَن كَانَتْ لَكَبِيرَةً﴾ وه به راستی (نهم گورینه)
 کارنکی زور گه و ره و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ مه گه ر لای نه وانه ی که خوا رنموونی کردون
 ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ أُمَّتَكُمْ﴾ وه خوا ی گه و ره بر و (و نوتزه کانی جاران) تانی به زایه نه داوه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستی خواه له گه لکیدا ﴿لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ دلسوزی مبه ره بانه ﴿قَدْ تَرَى ثَقْلُكَ
 وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به راستی نیمه گه رانی پروو خسارت پروو به ناسمان ده بینین ﴿فَلَا تُشْكِكْ﴾ ده ی سویند به خوا
 پروت ده که یته ﴿فَبِمَا تَرْضَوْنَ﴾ پروو گه به که به سهندت بن و رازی بیت پنی ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ﴾ ئیتر پروت و هر چه رختنه به ره و لای که عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئیوه ش نه ی
 موسلمانان له هه ر لایه که بیون ﴿فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له نوتزدا) پرووتان بکه نه نه وی، به ره و (مسجد
 الحرام) ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به راستی نه وانه ی به پراویان پندراوه ﴿لَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾
 چاک نه زانن که نه مه شتیکی راسته له به ره و ردگار بانه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عما يَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بن ناگا
 نی به له وهی که ده یکن ﴿وَلَيَن آتَيْنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِحُكْمٍ عَاقِبَةٍ﴾ سویند بیت نه گه ر هه ر چی
 به لگه و نیشانه هه به بی هینته وه بو نهم خواهن نامه و به پراوانه ﴿مَّا تَجْعَلُوهَا لَكُمْ﴾ دوا ی پروو گه ی تو
 ناکه وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَالِعٍ فَتِلْهُمْ﴾ وه توش دوا ی پروو گه ی نه وون ناکه ویت ﴿وَمَا تَعْصُهُمْ إِلَّا قِتْلَةً
 بَعْضٌ﴾ وه نه وون دوا ی پروو گه ی به کتری ناکه وون ﴿وَلَيَن آتَيْنَ أَخَوَاءَهُمْ﴾ سویند بیت نه گه ر تو دوا ی
 ناره زووه کانی نه وون بکه ویت ﴿مَنْ يَهْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا ی نه وون زانینه ی که (به سروس و ش) بو ت
 هاتووه ﴿إِنَّكَ إِذْ لَمِسْتَ الظَّلِيلِينَ﴾ به راستی نه وون کاته تو له سته مکاران ده بیت ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ تهوانه دی که په راومان پین داوون ﴿يَعْرِفُونَ كَمَا يَخْفَىٰ تَابَ آتَاءَهُمْ﴾ پیغه مبرر ﴿وَمَا هُنَّ﴾ ده ناسن وهك چوڼ كور ونه وه كانی خویان ده ناسن ﴿وَأَن قَرِيبًا مِّنْهُمْ﴾ ینگومان كو مه لیک له وان (له ته هلی کتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ ته وراستی په ده شار نه وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا ته وان ده زانن (موحه میده ﴿يَعْرِفُونَ مِمَّا رَبُّهُ﴾) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست ته وه په (که بوقت هاتو وه) له پهر وهر دگار نه وه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْرِيتِ﴾ که واته له گو مانداران مبه ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ﴾ وه هه موو گه لیک پروو گه په کی هه په ﴿هُم مَوْلَانَا﴾ که پروی تی ده کات ﴿فَأَسْقُوا لَهُم مِّنَ الْخَيْرِ﴾ دهی ده ست پشکری بکه له کرداره چاکه کاند ا ﴿إِن مَّا تَكُونُوا﴾ له هه کوی هه پین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خودا هه موونان کوه کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بهراستی خوا به ده سه لاته به سهر هه موو شتیکدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هه کوی چو وینه دهر وه (به سه فهر) ﴿قَوْلِ وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ پروت وهر بگپړه بولای که عبه ی پیروز ﴿وَأِنَّهُ لَاحِقٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه هم پروو کردنه ت راسته وه له پهر وهر دگار نه وه په ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خودا پین ناگانی په له وهی که ده بکه ن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هه کوی چو وینه دهر ی ﴿قَوْلِ وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له کاتی نویز کردندا) پروت وهر بگپړه بولای که عبه ی پیروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه تیره ش (ته ی موسلمانینه) له هه کوی بوون ﴿قَوْلُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ پروو وهر بگپړن بولای ته و (که عبه) ﴿لَا يَكُونُ الْإِنْسَانُ عَلَيْكُمْ حَاجَةً﴾ نا بیانوی خه لکتنان نه په ته سهر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه گهر مستهم کاره کانیان ﴿فَلَا تَحْشَوْهُمْ﴾ جالنیان مه تر من ﴿وَالْخَشْيَ﴾ و له من تر من ﴿وَلَا تَهْزَعْنِي عَلَيْهِمْ﴾ بولای ته وهی به خششی خومتان به ته وای به سهر دا برزم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه به لکو پینازی راست بگپرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهك په وانه مان کرد ﴿فِيكُمْ﴾ له ناواناندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پیغه مبررک له خوتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ که نایه نه کانی نیمه تان به سهر دا بخوینېته وه ﴿وَيَرْحَبُكُمْ وَيُعَلِّمُكُمْ﴾ وه دل ودهرو ووشان پاکشان بکاته وه وه فیرتان کات ﴿الْكِتَابِ﴾ فیری فورمان ﴿وَالْحِكْمَةِ﴾ وه فیری دانایی (فهر مووده ی خوی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمْ﴾ وه فیرتان کات ﴿مَّا لَمْ يَكُونُوا يَعْلَمُونَ﴾ تهو شتانه ی که نه تان ده زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ که واته یادم بکه ن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بکه م و له بیرتان نه که م ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه سوپاسم بکه ن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پین ندران و ناسو پاسیم مه که ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی تهو که سانه ی که پرواتان هیناوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت بیهستن ﴿بِالْصَّبْرِ﴾ به خورا گرتن ﴿وَالصَّلَاةِ﴾ و نویز (کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ بهراستی خوا له گه ل خورا گرانه ﴿

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لاین ﴿لَنْ يُقْتَلَ﴾ به و که سانه دی ده کوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رینگه ی خوا دا
 ﴿أَنْتُمْ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَخْبَاءُ﴾ به لکوز زیندوون ﴿وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ به لام نپوه ههستی پی نا که ن
 ﴿وَلْيَبْذُوكُمْ﴾ سویند به خوا تا قیشان ده که پنه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه ندینک ﴿فَمِنْ الْخَوْفِ﴾ له ترس
 ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برسی پی ﴿وَالْقَيْسِ﴾ و که م بوونی ﴿فَمِنْ الْأَمْوَالِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (که س
 و کار تان) ﴿وَالشَّرَاتِ﴾ و به رو و بووم ﴿وَالْخَيْسِ﴾ جامز ده بده ﴿الصَّابِرِينَ﴾ به خور اگران ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ نه وانه ی
 ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ که له گه ن دوو چاری سه ختی ونه هه متی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لاین
 ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ نیمه هه رهی خواین و هه ر بولای نه ویش ده گه رینه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه
 ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه بی به سهر نه وانه ده باریت له لایه ن به روه ر دگاریانه وه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و نه وانه نه و که سانه ن هیده تیان وه رگرتو وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالنُّورَ﴾
 به راستی صه فاو مه روه ﴿مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له درو شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سینک
 حه جی مالی خوای کرد ﴿أَوْافَتَكَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هیچ خرا به و ناوانی نا گات ﴿أَنْ
 يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که هاتو چو و سه عی نیوان سه فاو مه روه بکات ﴿وَمَنْ طَافَ بِهِمَا﴾ وه هه ر که سینک به ثاره زووی
 خزی چا که به کی کرد ﴿قَالَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ نه وه بینگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده پشارنه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ نه وه ی که نار دو و مانه ته خواره وه
 ﴿مِنْ الْبَيِّنَاتِ﴾ له نایه ثانی روشن و ﴿وَالْهَدَى﴾ رهنمایی ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوا ی نه وه ی که پرو و نمان
 کرده نه وه ﴿بَلَقَاسٍ﴾ بز خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه ی نه ورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَعْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ وه نه فره تکه رانیش نه فره تیان لی ده که ن
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿نَبَأُوا﴾ که به شیمان بو و پنه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان
 کرد بی و ﴿وَبَيَّنَّا﴾ (نه وه ی شار دیویانه وه) ناشکر ایان کرد بی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمُ﴾
 به شیمان لیان لی گیراده که م ﴿وَأَنَّ الثَّوَابَ الرَّحِيمَ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 کفر و ا به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿وَمَا نُنَافِئُ﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی پروا بوون
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَالْعَلَّافُ﴾ و فرشته کان ﴿وَالنَّاسِ الْغَافِلِينَ﴾
 خه لکی به تیکرایی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میتنه وه به هه میشه پی ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان
 له سه ر سووک نا کر بته وه ﴿وَلَا هُمْ يُظْرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَاللَّهُ﴾ به رستر اوی نپوه
 ﴿إِلَهُ وَجِدْ﴾ به رستر اویکی تا ک و ته نهایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به رستر اویکی راست نی به به ته نیا نه و
 نه بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿

﴿إِن فِي خَلْقِهِ﴾ بهرامستی ههیه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزهوی
 ﴿وَلِخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ و جیاوازی شهو و پورژ (به کورتی و دریزی) ﴿وَاللَّيْلِ أَلْبَسَ﴾ و نهو که شنبانهی
 ﴿تَجْرِي فِي الْبَحْرِ﴾ که دین و ده چن له ناو ده ریادا ﴿يَسْتَفْقِحُ النَّاسَ﴾ به و شتانه که قازانج ده که به نین به خه لکی
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه نهو هی که خوا له ناسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له نساو (باران) ﴿فَأَنْحَسَا
 بِهَ الْأَرْضِ﴾ پاشان زهوی پی زیندوو کرده وه (پن بو و ژانده وه) ﴿بَعَثْنَا فِيهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَثَّ﴾ وه
 بلاوی کرده وه ﴿فِيهَا﴾ تپیدا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه موو جوړه زینده وه رینک ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾
 وه گیرانی بایه کان (به هه موو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه نهو هه و رانهی ﴿السَّحَرِ﴾ رام کراون
 ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له ناو هندی ناسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زهویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ چهند به لگن ﴿لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾
 بو که سنانیک که تپیکن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه که سانی و اههیه له خه لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ که هاو به شی زور بو خوا پهیدا ده کهن ﴿يُحِبُّونَهُمْ﴾ خوشیان دهوین ﴿كَحُبِّ اللَّهِ﴾ وهك
 خوشه و یستی (نیمانداران بو) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام ته وانهی پروایان هیناوه زور زیاتر
 خوابان خوش دهوین ﴿وَلَوْ سِئَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه گهر بینن ته وانهی مسته میان کردوه (به هاو به شی
 پهیدا کردن بو خوا) ﴿إِذْ يَرْوُونَ الْعَذَابَ﴾ کاتیک که چاویان ده که وین به سزا (ی خوا ده زانن)
 ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که هه رچی ده سولات ههیه هه مووی بو خوابه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه
 ینگومان سزای خوا زور سهخته ﴿إِذْ نَسُوا اللَّهَ أَنْ يُعْبُوا﴾ کاتیک که نهو که سانهی خه لک
 شونینان که وتون له دونیادا (واته سهرو که گومرا که ره کان) به خه هه لته ته کینن ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْعَمُوا
 لَهُ وَانْهَى﴾ له دونیادا (دوایان که وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سزای (دوره خبان به چاوی خویان)
 یینی ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه هه موو په یوه هندی به کیان به چرابه وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَنْعَمُوا
 لَهُ وَانْهَى﴾ که دوایان که وتوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز که نیمه بگه رایتا به ته وه (بو دنیا)
 ﴿فَنَنْتَرِجُهُمْ﴾ نا به خه مان لی هه لته کاندنابه ﴿كَمَا تَبْرَأُ وَأَمَّا﴾ هه وهك (نهوان) چون به خه بیان
 له نیمه هه لته کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه به و شیوهیه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده وه کاتیان نشان ته دات
 ﴿حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ﴾ نه یسکات به داخ له سهه دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ﴾ وه نهوان دهه چوونیان نی به
 ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر ﴿يُنَادِي النَّاسَ﴾ نهی خه لکینه ﴿كُلُّوا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له وهی که له
 زهوی دایه ﴿حَلَالًا﴾ به حه لالی و ﴿طَيِّبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دواي ههنگاوه کانی
 شهیتان مه که وون ﴿إِنَّهُ لَكُرْءُكَرْمٍ﴾ بهرامستی شهیتان دوزمنیکی ناشکر اتانه ﴿إِنَّمَا يَأْتِرُكُمْ﴾
 بهرامستی (شهیتان) فهرماتنان پی ده دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به ناوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خرابه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له گدن
 هه لته سنی شی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به دهم خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که نازانن

﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ کاتیک پیمان بو و تریت ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوین نهو (فوران) ه بکهون که خوا ناردویه ته خواره وه ﴿قَالَ أَوَلَمْ نَشْجِعْ مَا﴾ ده لئین: نه خیر به لگو شوین نه وه ده که وین ﴿الْفِتْنَةَ عَلَيْنَا ۚ بَلَاءُ﴾ که باوو باپیر انمان له سهری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ﴾ نه گهر چسی باوو باپیر انبشیان ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تن نه که یشتین ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (ریتماپش وه نه گرن) ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی نه وین پروایانه ﴿كَمَثَلِ الْإِنْسِيِّ﴾ وه که یه کینک وایه که دهنگ له نازه لیک بکات ﴿يَمَّا لَا تَشْعُرُ ۖ فَدَعْهُنَّ﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بنی هیچ نابستی ﴿صُمَّ﴾ نه مانه که دن ﴿بُكْرًا﴾ لالن: (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُنًى﴾ کویرن (له بینینی ری ی راست) ﴿فَهُنَّ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تن ناگهن و زیر نین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی که پرواتان هیتاوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ ظَنَبَيْكَ مَا زُرَقْتُمْ﴾ لهو خواره مهنی به پاکانه ی کردومان به رزیشان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ نه گهر ثنوه ههر نهو ده به رستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ﴾ نه وه ی (که خوا) قه ده غدی کردوه لیثان ته نها ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالَّذِمَّ﴾ و خوین (ی روشستو) ﴿وَالْحَمَّ الْخَزِيرَ﴾ و گوشتی به راز ﴿وَمَا أَهْلَ بَيْتِهِ﴾ و نه وه ی که سهر براین ﴿بِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ﴾ نه مجا ههر که سیک ناچار بوو (به خوار دنی یه کینک له مانه) ﴿غَيْرَ تَارٍ﴾ بهین یاخی بوون ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و دهر چوون له سنوور ﴿فَلَا إِفْرَ عَلَيْهِ﴾ نه وه هیچ گونا هیکسی له سهر نی به ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بنگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بنگومان نه وانه ی نهو نایه تانه ده شار نه وه که خودا ناردویه ته خواره وه ﴿مِنَ الْكَسْبِ﴾ له نه ورات ﴿وَيَشْكُرُونَ﴾ و ده یگور نه وه ﴿يَوْمَ كُنَّا قِلِيلًا﴾ به رخیکسی کهم ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿مَا يَكُونُ فِي بَطْنِهِمْ إِلَّا النَّارُ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیته سکیانه وه ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه خواله رورزی دواپی دا قسه بیان له گهل ناکات ﴿وَلَا يُرَكِّبُهُمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیاں ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ﴾ نا نه وانه که سانیکن که گومرای یان کپی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به ریتماپش و ﴿وَالْعَذَابُ﴾ و التفرق و وه سزا (یان کپی) به لنی خوشبوون ﴿فَمَا أَضْبَرْتُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چهنده خور اگرن له سهر ناگر ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الْكَسْبِ وَالْحَقُّ﴾ نه مه (هه مووی) به هو ی نه وه وه یه که خوا کتیبه (پیروزه) کانی ناردوته خواره وه به راستی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه بنگومان نه وانه ی دوو به ره کیان تیکهوت ﴿فِي الْكَسْبِ﴾ له ته وراتدا ﴿لِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له دوو به ره کیه کی (وادان) که دوورن (له یه که ووتن) ﴿

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجْوهَكُمْ﴾ چا که نه وه نی به که پروو بکه نه ﴿قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ بهر مو پروو هلات و پروو شاوا ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ به لکو چا که نه وه به ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که مروف بر وای بی به خوا ﴿وَالَّذِينَ الْأَخْيَرِ﴾ وه به پروو دوا بی ﴿وَالْمَلَكُوتِ﴾ وه به فرشته کان ﴿وَالْكِتَابِ﴾ وه به کتیه کان ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه به پیغه مهران ﴿وَعَلَى النَّالِ﴾ وه دارایی خوی بیه خشی ﴿عَلَى حَيٍّ﴾ له گه له نه وه ی که خوشی ده ویت ﴿ذَوِ الْقُرَى﴾ به خزمان ﴿وَالَّذِينَ﴾ و به هتوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و به بی نه وایان (هزاران) ﴿وَالَّذِينَ السَّبِيلِ﴾ و به بر وایان که م دهست ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ و به سوا لکه ران ﴿وَفِي الْأَرْزَابِ﴾ و له وری ی نازاد کردنی کتیه له کانددا ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ وه نویزی به چا کی کرد بیت ﴿وَعَلَى الْأَرْزَ﴾ و زه کانی دابیت ﴿وَالْمُؤْتِ بِعَهْدِهِمْ﴾ و به یمان به جی هتیه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ کاتبک که به بهمانیان دابیت ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ و خور اگرا ن ﴿فِي الْأَرْزَ﴾ له کانی نه نگده سنی ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ و نه خوشی ﴿وَعَلَى الْأَرْزَ﴾ و له کانی جهنگدا ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ تا نه وانه که بر استیان کرد ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ وه هر نه وانه پاریز کاران ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ نه ی نه و که سانه ی که بر و اتان هتاوه ﴿كَيْتَ عَلَيْكَ الْفَصَاحُ﴾ پیویست کراوه له سهر نان توله سندنه وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له کورزا و اندا (به به کسان) ﴿لَعَلَّ الْأَرْزَ﴾ که سی نازاد به که سی نازاد ﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ و بهندهش به بهنده ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ و زن به زن (میننه به میننه) ﴿فَعَلَى اللَّهِ﴾ نه مجا هدر که سینک به خشرا ﴿مِنْ أَخِي﴾ له لایه ن برایه کی دینی به وه ﴿ثَنَى﴾ به به شینک (له خویننه که) ﴿فَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ نه بی (خز مه کانی تر) به بر وه ی بکدن به باشی ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ (بکوزیش) به چا کی خویننه که بدات ﴿ذَلِكَ تَخَوُّفٌ﴾ نه مه سوو ککردنه ﴿مَنْ رَبِّكُمْ وَبِحَقِّهِ﴾ له بهر وهر دگارتانه وه و میهره بانی به ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾ نه مجا هدر که سینک دوا ی نه مه دهست دریزی کرد ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾ بونه و هیه سزای به سوی، (به نازار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْفَصَاحِ حَيَّةٌ﴾ له کوشتنه وه و توله سندنه وه دا زبان بونه هیه ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ نه ی هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو خوتان پاریز ن ﴿كَيْتَ عَلَيْكُمْ﴾ پیویست کراوه له سهر نان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتبک به کینکتان له سهر وهر گدا بوو ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا﴾ نه گهر مالی له باش به جی ما ﴿الْوَصِيَّةُ لِلَّذِينَ﴾ وه سیه تکردن به باشی بواوک ﴿وَالَّذِينَ الْأَرْزَ﴾ بِالْمَعْرُوفِ ﴿وَحِزْمَانِ﴾ (تک که میراثیان بهر نه که و ی) به جوانی و پیکو پیکو ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ پیویست کراوه له سهر پاریز کاران ﴿فَعَلَى اللَّهِ﴾ نه مجا هدر که سینک وه سیه نه که ی گوی ﴿بَعْدَ مَا سَمِعْتُمْ﴾ دوا ی بیسنی ﴿فَرَأَيْنَاهُ إِثْمُهُ﴾ نه وه گونا هی (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَسُدُّونَهُ﴾ هدر له ملی نه و که سانه دایه که ده یگورن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ یگومان خواش بیسری زانایه ﴿

﴿فَمَنْ خَافَ﴾ ١٢٦ مجا هەر که سینک تر سا ﴿مِنْ مُّوْسٰی﴾ ١٢٧ ده وسپه تکار ﴿جَعَلْنَا اَنْۢشَاۡ﴾ ١٢٨ که هه له یان گونا هینک
 بکات ﴿فَاَصْلَحَ بَیۡتَهُمَا﴾ ١٢٩ جا (ته و که سه) میرا نگرانی بینک بینتی ﴿فَلَاۤ اِنَّهٗ عَلَیۡهٖ﴾ ١٣٠ ته وه هیچ گونا هینکی له سه
 نی به ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ﴾ ١٣١ به راستی خودا لیخوش بوو به به زهیی به ﴿بِاٰتِیۡهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا﴾ ١٣٢ تهی
 ته وانهی که بر و اتان هیناوه ﴿کَتَبَ عَلَیۡکُمُ اللّٰحِقَۃَ﴾ ١٣٣ پر و و وتان له سه نوو سراوه و فهر زکراوه ﴿کَمَا
 کَتَبَ عَلَی الَّذِیۡنَ مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ ١٣٤ هه وه ک چو ن فهر زکراوه له سه ته و ته و ته تانهی له پیش ته و دا بوون ﴿لَعَلَّکُمْ
 تَتَّقُوۡنَ﴾ ١٣٥ بۆ ته وهی خو تان بهار یزن له خودا بتر سن ﴿اَلَاۤ اَمَّا لَعَلَّکُمْ وَدَّیۡتَ﴾ ١٣٦ (پر و و وتان له سه فهر زکرا)
 چه ند پر و زینکی دیاری کراوی ژمیراوه ﴿فَمَنْ مَّکَانَ مِنْکُمْ مَّرِیۡضًا﴾ ١٣٧ جا هه که سینک له ته و ته خوش بوو
 ﴿اَوْ عَلٰی سَفَرٍ﴾ ١٣٨ یان له سه فهر دا بوو (وه به پر و و و نه بوو) ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اٰخَرٍ﴾ ١٣٩ ته وه پیو یسته به ته ندازهی
 ته و پر و زانهی (به پر و و و نه بوو) قه زای بکاته وه له پر و زانی تر دا ﴿وَعَلَى الَّذِیۡنَ یُطِیۡقُوۡنَهٗ﴾ ١٤٠ وه پیو یسته
 له سه ته وانه که زور به ناره جتهی ته توانن به پر و و و بن (و به پر و و و نابن) ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اٰخَرٍ﴾ ١٤١
 بریتی (یان له سه ره) ، که خوراکی هه ژارینکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَیۡرًا فَهُوَ خَیۡرٌ لَّکُمْ﴾ ١٤٢ ته مجا هه که سینک زور تر
 بریتی بدات ته وه باشتره بقوی ﴿وَاَنْ تَصُوۡمُوۡا خَیۡرٌ لَّکُمْ﴾ ١٤٣ و نه گهر به پر و و و بن بۆ خو تان باشتره
 ﴿اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوۡنَ﴾ ١٤٤ نه گهر بزائن ﴿مَشْهُرٌ مِّنۡ مَّۡنَ الَّذِیۡ اُنۡزِلَ فِیۡهَا الْقُرْۡاٰنُ﴾ ١٤٥ مانگی ره مه زان مانگینکه
 قور تانی تیدا نیرا وه نه خواره وه ﴿فَدٰی یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیۡنَ وَیۡسَیۡتَ﴾ ١٤٦ به پرینما بۆ خه لکی وه به لکه که لیککی پر و شن
 ﴿مِنَ الَّذِیۡنَ وَالۡفَرَقَانِ﴾ ١٤٧ بۆ پرینموونی و جیا کر دنه وه (ی دروست و نادر وست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْکُمْ﴾ ١٤٨
 الشَّهَرُ ١٤٩ ته مجا هه که سینک له ته و ته مانگی ره مه زانی بینتی ﴿فَلِیۡصُمۡهٗ﴾ ١٥٠ با به پر و و و بیت ﴿وَمَنْ کَانَ
 مَّرِیۡضًا﴾ ١٥١ وه هه که سینک نه خوش بوو ﴿اَوْ عَلٰی سَفَرٍ﴾ ١٥٢ له سه فهر دا بوو ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اٰخَرٍ﴾ ١٥٣ با به ته ندازهی
 ته و پر و زانه قه زای بکاته وه له چه ند پر و زینکی تر دا ﴿یُرِیۡدُ اللّٰهُ بِکُمُ الْاِسۡرَ﴾ ١٥٤ خوا تاسانی ته و ی بۆ ته و
 ﴿وَلَا یُرِیۡدُ بِکُمُ الْاِسۡرَ﴾ ١٥٥ وه گرانی ناو یست بۆ تان ﴿وَلَا تَحْمِلُوۡا اَیۡدَیَہٗ﴾ ١٥٦ (قه زای ره مه زان تان له سه
 دانرا) تا مانگه که (بگرن) به ته و او ی ﴿وَلَا تَحْمِلُوۡا اَیۡدَیَہٗ عَلٰی مَا هَدَیۡکُمْ﴾ ١٥٧ وه به گه و ره ناوی خوا به رن
 له سه ته و پرینموونی بهی که کردوونی ﴿وَلَعَلَّکُمْ تَشۡکُرُوۡنَ﴾ ١٥٨ وه تا سو پاسی (خوا) بکه ن ﴿وَاِذَا مَا نَالَ عِبَادِیۡ عَلٰی﴾ ١٥٩
 هه کار تینک به نده کانی من پر سیاریان لی کرد یست ده ر باره ی من ﴿فَلِیۡ قَیۡیۡمٍ﴾ ١٦٠ ته و ا بنگومان من لیبانه وه نزیکم ﴿اٰجِبْ دَعۡوَةَ الدّٰعِیۡ﴾ ١٦١ گمرا ده که م نزای نزا کاران ﴿اِذَا دَعَاۤ اِلَیۡکَ﴾ ١٦٢
 هه کاتینک هاوار و نزام لی بکه ن ﴿فَلِیۡسۡتَ جِیۡبُوۡاۤ اِلَیۡ﴾ ١٦٣ دهی با ته و انیش به ده نگ منه وه بین ﴿وَلِیۡقُوۡمُوۡاۤ اِلَیۡ﴾ ١٦٤
 وه پروام پی بهینن ﴿لَعَلَّکُمْ تَرۡشَدُوۡنَ﴾ ١٦٥ بۆ ته وهی ری ی راست به و ز نه وه ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ﴾ ریتان بنی دراوه له شه وانی ر پوزوو (ی په مه زان) دا ﴿الرَّقْتُ إِلَىٰ يَسَارِكُمْ﴾
 که بچه نه لای ژنه کانتان ﴿هَلْ لَّيْسَ لَكُمْ﴾ شومان یو ثیوه پو شاکن ﴿وَأَنْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ﴾ وه ثیوه ش
 پو نه وان پو شاکن ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده پزانی که ثیوه ناپا کینان له خو تان
 ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بویه په شیمانی لسی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿فَالْتَنَزَّ
 بِكِبَرِهِ﴾ نیر له یتس او (به شه) بچه لایان ﴿وَأَتَيْنَا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخوازن نه وی
 که خوا بوی نویسون (له مندا) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمْ﴾
 هتا پوتان جیا ده بیته وه ﴿الْحَبِطَ الْأَيْضُ﴾ روشنه ی سبی (پوز) ﴿مِنَ الْحَبِطِ الْأَسْوَدِ﴾ له روشنه ی
 په شی (شه) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ أَتَيْنَا النَّصِيبَ﴾ له پاشان پوزوو که نان ته و او
 بکه ن تاشه وی دواپی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَنِ الْجَنَّةِ﴾ له کانتیکدا
 که له مزگه وندا مایته وه پو خوا په رستی ﴿يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ نه مانه سنو و رانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرَبُوهَا﴾
 نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لِكُلِّهِمُ الْبَيِّنَاتِ﴾ ناوا خوا باسی فرمانی خوی ده کات پو خه لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خو یان پیاو یزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ مالی به کتری
 مه خو ن له ناو خو تاندا به نا په و ﴿وَكُذِّبُوا بِهَا إِلَىٰ الْكَعْبَرِ﴾ وه به (به رتیل) مه یده ن به کار به دهستان
 و فخر مانداران ﴿لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ پو نه وی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه
 ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کانتیکدا ثیوه ش ده زان ﴿يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْإِهْدِ﴾ پرسیارت لسی ده که ن ده رباره ی
 نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْفِيقُ النَّاسِ وَالْحَقِّ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کانس پو
 خه لکی و پو حه ج ﴿وَلَيْسَ إِلَهٌ بِهِ﴾ وه چاکه نه وه نی به ﴿بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له پستی مال
 و خانو وه کانه وه بچه ژو و ره وه ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَثَرِ﴾ به لکو چاکه نه وه به نهو که سه باریز کار و له
 خوا ترس بیت ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَوْبَعَا﴾ وه بچه مالده کان له ده رگا کانبه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ﴾ وه له خوا بتر سن تا پزگار بین ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکه ن له پری خوا دا
 ﴿الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ له گهل نه وانه ی جهنگستان له گهلدا ده که ن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ وه ده ست درنوی
 مه که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا ده ست درنوی که رانی خوش ناویت

﴿وَأَقْبَلُوا مِنْ حَيْثُ يَنْقَضُ وَهُمْ﴾ بیان کورن (کافران) له هره شویتنی دهستان کهوشن و زال بوون به سهریاند
 ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ﴾ وه دهریان بکهن ﴿مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ﴾ لهو شسونهانی که ټیوه بیان لی دهر کر دوه ﴿وَأَلْقَيْنَا أَشْدُمِينَ﴾
 اقلش لادن له ریتی به کتابه رستی خوی گوره له خه لک کوشتن سهخت و گه وره تره ﴿وَلَا تَقْبَلُوهُمْ﴾ جه نگیان
 له گهل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گه وتی که عبدها ﴿حَتَّى يَقْبَلُواكُمْ فَيَوْمَ﴾ تانه وان له وندا نه جه نگیان
 له گهل تان دا ﴿فَإِنْ قَبَلُواكُمْ﴾ نه مجانه گهر جه نگیان له گهل تان دا ﴿وَأَقْبَلُواهُمْ﴾ ټیوه شس بجه نگیان له گهل تان دا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ﴾
 اَلْكَافِرِينَ ﴿ثُمَّ مَدَّ يَدَيْهِ إِلَى رَبِّهِ وَيَأْمُرُ﴾ ﴿فَإِنْ أَسْخَا﴾ به لام نه گهر دهستان هه لگرت (له جه نگیان) ﴿فَإِنْ أَسْخَا﴾
 رَجِيًّا ﴿ثُمَّ وَاخْشَوِي﴾ گوره له خوی شسبو و میهره بانه ﴿وَقَبَلُواهُمْ﴾ جه نگیان له گهل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ﴾
 وَشْنَةً ﴿تَادِرُ مَنَابِئَهُنَّ يَوْمَئِذٍ وَهَؤُلَاءِ بَرِيَارِدَانِ مَعِي﴾ ﴿وَتَكُونَ الْآيَةُ لِلَّذِينَ﴾ وه نایین و ملکه چی همریو خواده بیت ﴿فَإِنْ﴾
 أَسْخَا ﴿ثُمَّ مَجَانَّةً﴾ گهر دهستان هه لگرت ﴿فَلَا عُدُونَ﴾ ټیهر دهست در تری نی به ﴿الْأَعْلَى الْفَلَاخِي﴾ مه گهر له سهر
 ستم کاران نه بیت ﴿الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ریزی مانگی حرام بهر انبه بهر تری گرتنی نه وانه بزمانگی
 حرام ده بیت ﴿وَالْحَرَمُ قَصَاصٌ﴾ شکاندنی هره ریزی کیش تولدی هدیبه ﴿فَمَنْ أَغْنَىٰ عَنْكَ﴾ جاهه ر که سیک
 دهست دریزی کرده سهر تان ﴿وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِ﴾ ټیوه شس دهست دریزی بکه نه سهری ﴿بِمِثْلِ مَا أَغْنَىٰ عَنْكَ﴾
 به وشنه دهست دریز کر دنه که ی نه و بو ټیوه ﴿وَأَقْبَلُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بتر مسن ﴿وَأَقْبَلُوا اللَّهَ﴾ وه بزائن
 که خوا ﴿مَعَ الْكُفَّيْنِ﴾ له گهل پاریز کارانه ﴿وَأَقْبَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خوتان به سخت بکهن له
 ری ی خوادا ﴿وَلَا تَقْلُوا بِرِئَاسِ اللَّهِ﴾ وه به دهستی خوتان خوتان مه خه نه نیا چو ونه وه ﴿وَأَخِشُوا﴾ وه
 چاکه بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ بهر استی خوا چاکه کارانی خوش دهو بیت ﴿وَأَقْبَلُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومره (تان که دهست پی کرد) نه نها بو خوا به ته وای بکهن ﴿فَإِنْ أَخْبِرْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ههر
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَسْرَبْنَا إِلَيْهِ﴾ نه و سا چیتان بو هه لسور له قوربانی (سهری بپرن) ﴿وَلَا تَقْلُوا﴾
 رُؤُسَكُمْ ﴿وَهَسَرْتُمْ مَقَاشِنَ﴾ ﴿حَتَّىٰ يَصِلَ إِلَيْهِ﴾ تاقوربانیبه که ده گاته چی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ﴾
 مَرِيضًا ﴿ثُمَّ مَجَانَّةً﴾ که سیک له ټیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ يَوْمَ أَدَّىٰ بِرَآئِهِ﴾ یان نازارنک له سهریدا بوو ﴿فَيَذَرَتْهُ﴾
 مِنْ حَيْثُ﴾ (نه گهر سهری ناشی) بریتی به ک بدات که رُؤُوسِ (ی سنی رُؤُوسِ) ﴿وَأَصْدَقُ أَوْسَلِكُ﴾ یان خیرنک
 یان قوربانیبه کات ﴿فَإِلَّا أَلَيْسَ﴾ جا کاتنک دلنیا بوون (نرس نه بوو) ﴿فَمَنْ شَرَعَ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه مجانه وه که سهری
 به هره مهند بوو به جه پهنانی عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ ناکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَسْرَبْنَا إِلَيْهِ﴾ نه وه چی بو هه لسور له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گهر به کتک نه بیوو ﴿فَصَيَّامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ یاسنی رُؤُوسِ به رُؤُوسِ بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعُونَ نَجْعًا﴾ وه حهوت رُؤُوسِ تریش کاتنک گهراته وه ﴿تِلْكَ عُشْرُ كَابِلَةٍ﴾ نه مه ده بیت ده
 رُؤُوسِ ته و او ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرًا﴾ نه مه بو که سیکه که (خوی) و کهس و کاری دانیش تووی
 ده ورو بهری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَأَقْبَلُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بتر مسن ﴿وَأَقْبَلُوا اللَّهَ﴾ وه بزائن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ﴾
 الْعِقَابِ ﴿که بهر استی خوا خواهه نی توله و سزای سهخته﴾

﴿الْحَيُّ أَشْهَرُ مَعْلُومَتُ﴾ (کاسی) حج له چهند مانگینکی دیاری کر اودایه ﴿فَتَنَ فَرِيقَ فِيهِمُ الْحَيُّ﴾
 نه مجا هدر که سینک له مانگاندها حجی له سهر خوی پیوست کرد ﴿وَلَا زَفَتْ﴾ باثیر نه چینه لای
 زن ﴿وَلَا فُسُوقُ﴾ وه بهد کاری نه کات ﴿وَلَا جِدَالُ﴾ وه ده مه قاله نه کات ﴿فِي الْحَيِّ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هدر چی بکهن له چاکه ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خواپسی ده زانی ﴿وَسَرَّوْا﴾ وه
 توشو (ی پاریز کاری) و له خوا ترسان هد لبگرن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الْإِنْسَانِ الْقَوِيُّ﴾ که باشترین توشو
 له خوا ترسانه ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُوكَ الْآلِثُ﴾ وه له من بترسن نهی هو شمه ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گونا هنان له سهر نی به ﴿أَنْ تَبْتَغُوا أَفْضَلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوا ی پوزی پوره رد گار تان بکه ون
 ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ نه مجا کاتیک بلا وه تان لیکرد و گهر اندوه له عمره فات ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ﴾
 وه بادی خودا بکهن که دینموونی کردن ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ با له پیش نه وه شایته
 له گو مر ابا ن بوین ﴿كُنْتُمْ أَفْضَلُ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بگه دینته وه له وشوینه ی خه لکی
 لی ی ده گه دینته وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه دوا ی لی خوشبوون بکهن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 ینگومان خوا لی خوشبوو میهره بانه ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ مَنًى﴾ نه مجا کاتیک هر کان و واجباتی
 حه جتان ته و او کرد ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکهن ﴿كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه ک ناو بر دنان بز
 باوو باپیر انتان ﴿أَوْ أَشْدَّ ذِكْرًا﴾ یان زور تر له ناوی ته وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ نه مجا هی و اهیه
 له خه لکی (هر داوی دنیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ خوابه بمانده ری له دنیا دا
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَاقٍ﴾ وه (ته وانه) هیچ به شینکیان نی به له پوزی دوا یی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَقُولُ﴾ وه هی و اش هیه ده لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوابه هم
 له دنیا و هم له پوزی دوا پیدا خیر و خوشیمان پی بده ﴿وَقَدْ عَذَّبَ النَّارَ﴾ وه بمان پاریزه له سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ نا ته وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شینکیان هیه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له وهی که کرد ووبانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا ی گه ورو زور خیرایه له لیهر سینه وه دا ﴿۱﴾

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چهنډ پوژنکی دپاری
 کراودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ههر که سینک په له بکات له دوو پوژدا (ههر سنی جهمه ره که به ردباران
 بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه ههر که سبکیش دوا بکه ویت (سنی پوژ
 په جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِيَنْ أَتَقَى﴾ گوناھی له سهر نی په بۆ که سینک پاریز کاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَأَسْأَلُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پیاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه بزائن که
 ثبوه ﴿إِنَّهُ تَحْشُرُونَ﴾ بولای نه و (نه گهرینه ووه) کژده کرینه ووه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناو خه لکی
 که سائیک ههن ﴿يُغَيِّبُكَ قَوْلُهُ﴾ که به قسه سهر سامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لدم زیانی دونه ادا
 ﴿وَيُشْهِدُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده کات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قُلُوبِهِ﴾ له سهر (راسنی) نه ووی له دلیا به تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّاصٍ﴾ که چی نه و دوزمنیکی سهر سهخته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پستی هه لکرد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا (له وولاتدا) ﴿يُفْسِدُ فِيهَا﴾ بۆ نه ووی خرابه ی
 نیذا بکات ﴿وَيُنْشِئُ الْفَرْدَ وَالْأُنْثَى﴾ وه کشتو کال و وه چوه نه ووه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه کاری خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پسی ی بو و تریت ﴿أَتَى اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ دهمار ده یگری بۆ بهد کرداریی ﴿فَنَحْنُ بِهِ جَاهِلُونَ﴾ جا نه و دوزه خی
 به سه ﴿وَلَيْشَ الْمَهَادُ﴾ که به دترسن جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناو خه لکیش که سائیک ههن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده فروشیت ﴿أَتَيْنَتْهُ مَرْصَاتُ اللَّهِ﴾ بۆ په زامه نندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ زَوْفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَتَأْتِيهَا الْبَرِّتُ أَسْأَلُوا﴾ نه ی بر واداران
 ﴿أَذْخُلُوا فِي السِّلَاحِ كَافَّةً﴾ هه موو به ته ووی بچنه ناو نیسلامه ووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوی
 هه نگاوه کانی شه بنان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه بنگومان نه و دوزمنیکی ناشکر اتانه ﴿وَإِنْ زُلْزِلَتْ﴾
 نه مجا نه گهر لاند (هه لخلیسکان) ﴿فَمِنْ مَعْدَمَاتٍ﴾ دوی نه ووی ﴿جَاءَتْكُمْ الْبَرِّتُ﴾ که
 نیسانه ناشکر اکنان بوهات ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه ووه چاک بزائن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار
 دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ تابا نه وانه چاوه بر وائن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیان بۆ بیت ﴿فِي ظُلُمٍ﴾
 له ناو چهنډ پارچه ﴿فِي الْعَمَاءِ﴾ هه وریکی سبی دا ﴿وَأَلْمَلِكَةُ﴾ هه ووه ها فرشته کان (یان بویین)
 ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ وه کاره که کونایی پی بیت ﴿وَاللَّيْلُ رَجَعَ الْأُمُورَ﴾ وه هه موو کاریک ههر بولای خوا
 ده گهرینه ووه ﴿

﴿سَلِّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (نه ی موحده مدد ۱۱۱) له بدنی نیسرائیل بیرسه ﴿كَوْنُوا أَتَّقُونَ إِنِّي بَعَثْتُ لَكُم مِّن مِّنِّي رَسُولًا مِّنكُمْ﴾ که چنده به لگه و
نیشانده ی روشنمان داوه بدوان ﴿وَمَنْ يَدْرِكْ﴾ وه هدر که سینک پیگوریت ﴿بِعَمَلِهِ﴾ به هره ی (پښمونی) خوا
﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا ی نه وه ی که ده سنی که ووت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بینگومان خودا تو له ی زور سه خته
﴿رُسُلَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جوان کراوه بوی پړوایان (ناسویاس که ران) ﴿الْحَيَّةُ الدُّنْيَا﴾ ژبانی دویا (به جوریتک)
﴿وَيَخْرُجُونَ مِنَ الْآيِنِ﴾ که گانه ده که نه به پړوادران ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (به لام پایه ی) نه وانه ی له خوا تر سن
﴿فَوَقَّعَهُمْ نَوْمًا لِّقَوْلِهِمْ﴾ که لسی به رزتره له وانه ی له پړوی دوا پیدا ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ﴾ وه خودا پرزق و پړوی ده دات
﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هدر که سینک که به ویت ﴿بِعَمَلِهِ﴾ به یی شومار و حسابگر دن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
خه لکسی به کز مه ل بوون (به سرو وشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ الْبَنِيَّ﴾ نه مجا خودا پیغه مبرانی نارد ﴿مُبَشِّرِينَ﴾
به مزده هدر ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینهر ﴿وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبی راستی و دروستی له گه لدا
ناردونه خوار وه ﴿لِيُخَوِّظَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا بر بار بدات و حو کم بکات له ناو خه لکسی دا ﴿فَمَا تَتْلُوا فِيهِ﴾
له و شتانه ی که جیاواز و دوو به ره ک بوون تیایدا ﴿وَمَا تَخْتَلِفُ فِيهِ﴾ وه که س جیاواز و دوو به ره کی
نه کرد له کتیبی ناسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ﴾ مه گهر نه وانه ی که کتیبان پښ درابوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه وه ی
﴿مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ نیشانده به لگه ی روشنمان بو هات ﴿بَعَثْنَا فِيهِم مِّنَّا رُسُلًا﴾ به هوی چه سادنه ی ناو خویانه وه
﴿فَهَدَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه مجا خوا خوی پښمونی پړوادرانی کرد ﴿لِيَتَّقُوا اللَّهَ وَيَخْلُقُوا فِيهِ﴾ بو
نه و پښکا راسته ی که دوو به ره کیان تیادا ده کرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وه خوا کئی ی بویت پښمونی ده کات
﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بزو پښازی راست ۱۱۱ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ تایا و اتان زانیسوه ﴿أَن تَذَلُّوا الْحِجَّةَ﴾ که ده چنده
به ده شست ﴿وَلَمَّا تَابَعُوكُمْ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که چی هیشتا نه هاتو ته پښان نه وه ی له ناره حتی تووشی نه وانه
بوون که له پښ تیره تیهر پښ ﴿مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ﴾ (که له پښی خوا دا) دوو چاری سه ختی و زهر و
زبان بوون ﴿وَوَرِّثُوا﴾ وه زور به توندی ته کان دران و زوریان بو هات ﴿حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
به ره نگیس که پیغه مبره که و نه وانه ی که پړوایان هیتابوو له گه لدا ده یان ووت ﴿مَنْ حَضَرَ اللَّهَ﴾ سه ر که و تنی
خوا که ی دیت ﴿إِلَّا أَن نَّضُرَّ اللَّهُ قَرِيبٌ﴾ ناگادار بن و دلیبان به راستی سه ر که و تنی خوا نریکه ۱۱۱ ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾
پر سیارت لی ده که نه ﴿مَاذَا يَفْعَلُونَ﴾ چی به خشن (له پښی خوا دا) ﴿قُلْ مَا أَلْفَعْتُ﴾ بلی: نه وی ده به خشن
﴿فِي خَيْرٍ﴾ له مالی پاک و حه لال ﴿فَلْيَلْزِمُوا﴾ بابو باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و خزمانی نریک ﴿وَالْأَسْكَانَ﴾ و
هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه ژاران ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و پښواری که ده سست ﴿وَمَا تَفْعَلُوا فِي خَيْرٍ﴾ وه هره چی بکه نه
له چاکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه وه بینگومان خوا ناگاداره لی ی ۱۱۱

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ جنگستان لہ سہر بتویست کرا ﴿وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ کہ لاتان ناخوشہ ﴿وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ وہ نہ گونجی شہنکتان ہی ناخوش ہی ﴿وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ کہ چی باش و خیر بیت بڑتان ﴿وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا﴾ وہ نہ گونجی شہنکتان ہی خوش ہی ﴿وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ و خراب بیت بڑتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خوا (چاک و خرابی تہوہ) نہ زانیت ﴿وَأَن تَشْرَؤُا نَفْسًا﴾ و تہوہ نایزان ﴿يَنفُلُوكَ﴾ پر سیارت لی دہ کہن ﴿عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ دہ بارہی مانگی حہرام ﴿فِتَالٍ فِيهِ﴾ جنگ کردن نیاید ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿فِتَالٍ فِيهِ كَبِيرٌ﴾ جنگ لہ مانگی حہرام دا گوناہیکی گہورہ یہ ﴿وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بہ لہام بہرہ لسی ربازی خوا ﴿وَكُفْرٌ بِهِ﴾ وہ ہی بروایی ہی ﴿وَالْتَسْجِدَ الْحَرَامِ﴾ وہ (ہی گری موسولمانان) لہ مزگہوتی حہرام ﴿وَالْحَرَجَ أَهْلِيهِ رَمَةً﴾ دہر کردنی خہلکی تہوہ مزگہوتہ لہی ﴿أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گہورہ ترہ لای خوا (لہ جنگ کردن لہ مانگی حہرامدا) ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ وہ ہا وہ لہ پیدا کردن بو خود او ہول دان بڑ بہ شیمان کردنہ وہی موسلمان گہورہ ترہ لہ (پیاد) کوشش (لہ و مانگہ دا) ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ﴾ بہرہ وام دہست ہلنا گرن و جنگستان لہ گہلدا دہ کہن ﴿حَتَّىٰ يَرْزُقُوكُمْ عَنْ يَدَيْكُمْ﴾ تا بہ شہمانتان بکہنہ وہ لہ دینہ کہتان ﴿إِن أَسْأَلُوكُمْ﴾ تہ گہر بتوانن ﴿وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ عَنْ يَدَيْكُمْ﴾ وہ ہر کہ سبتک لہ تہوہ لہ دینی خوی ہل بگہر تہوہ ﴿وَيَسْتَوْفُوا﴾ وہ ہی بروایی ہمری ﴿فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ تا تہوانہ ہہ موو کردہ وہ کانہان ہوج تہ بیتہ وہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دنیا و دوار و زیشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وہ تہوانہ بارو ہاودہمی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تہیدا دہ بیتہ وہ بہ نیجگاری ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی تہوانہ ہی بروایان ہینا ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ و تہوانہ ہی کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تہکوشان لہ ہی ی خوادا ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ تا تہوانہ چاودہروانی میہرہ بانی خودان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ خوا لہ خوش بوو میہرہ بانہ ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ تہی موخہ مہدہ پر سیارت لی دہ کہن ﴿عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ﴾ دہ بارہی عہرہ ق و قومار ﴿قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾ بلی لہم دوانہ دا گوناہی گہورہ ہہ یہ ﴿وَمَنفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ و چہند قازانجیک ہہ یہ بڑ خہلکی ﴿وَأَثْمُهُمَا أَكْبَرُ﴾ بہ لہام گوناہہ کہ بیان گہورہ ترہ ﴿مِن ثَمَرِهِمَا﴾ لہ سوود و قازانجہ کہ بیان ﴿وَيَسْأَلُونَكَ﴾ وہ پر سیارت لی دہ کہن ﴿مَاذَا يُفْقَرُونَ﴾ چی بہ خشن ﴿قُلْ أَعْمَقُ﴾ بلی تہوہی لیٹان زیادہ ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ تاوہ ہا خودا بہ لگہ کان روون دہ کانہ وہ بڑتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا بیر بکہنہ وہ ﴿

﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له کاری دنیا و دوار و زتان ﴿وَمَسْكُونَتَهُ﴾ و ہر سیارت لی دہ کھن ﴿عَنِ النَّسَمِ﴾
 لہ بارہی ہنہیوان (کہ چون بن لہ گہلیاندا) ﴿فَلِإِصْلَاحٍ لِّمَنْ خَيْرٌ﴾ بلی چاکسازی (تیکہ لاوی کردن)
 بۆ نہوان چاکسره ﴿وَإِنْ تَحَايَظُواْ هُمْ فَاحْوَكَهُمْ﴾ و نہ گہر تیکہ لہ بین لہ گہلیاندا (قہیناکات چونکہ)
 بر اتانسن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ و ہخوا دہ زانی کئی خرابہ کار و کئی چاکہ کارہ (لہ گہل ہنہیوان)
 ﴿وَلَوْ سَئَأَ اللَّهُ لَافْتَحَتْ كُفُّهُ﴾ نہ گہر خوا بیویستایہ دو چاری رہنج و نارہ جہتی دہ کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ﴾ بہ راستی خوا زال و کار دروستہ ﴿وَلَا تَحْكُمُواْ الْمَشْرِكِ﴾ ژنانی ہاوبہش پیداکہر مارہ
 مہ کھن ﴿حَتَّىٰ يَأْمُرَ﴾ تابروا دہ ہین ﴿وَلَا تَهْمُؤْاْ﴾ کہ نیزہ کیکی بروادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ ہاشترہ
 لہ زانہ (نازادیکسی) ہاوبہش پیداکہر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْ كُفُّ﴾ با (ہاوبہش پیداکہر کہ) سہر سامیشی
 کردبن (بہ جوانی بان داراییان) ﴿وَلَا تَحْكُمُواْ الْمَشْرِكِ﴾ وہ ژنانی موسلمان مارہ مہ کھن لہ ہاوبہش
 پیداکہران ﴿حَتَّىٰ يَأْمُرَ﴾ تابروا دہ ہین ﴿وَلَا تَهْمُؤْاْ﴾ با سہر سامیشی کردبن (بہ دارایی با
 ہاشترہ لہ) ہاوبہش پیداکہر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْ كُفُّ﴾ با سہر سامیشی کردبن (بہ دارایی با
 جوانیان) ﴿أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نہوانہ بانگ (ی خہلک) دہ کھن بۆ ناو ناگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ﴾
 بہ لام خوا (خہلک) بانگ دہ کات بۆ بہ ہشت ﴿وَالْمَغْفِرَ بِإِذْنِهِ﴾ و لیخوش بوون بہ فہرمانی خوی
 ﴿وَيُؤَيِّنُ إِلَيْهِمُ الْمَلَأَيْنِ﴾ وہ نیشانہ کانی خوی روشن دہ کاندہوہ بۆ خہلکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بہلکو
 بیریکہنہوہ ﴿وَمَسْكُونَتُهُ عَنِ الْمَحِضِ﴾ و ہر سیارت لی دہ کھن دہر بارہی حہیز ﴿قُلْ هُوَ أَدَىٰ﴾ بلی حہیز
 شازارہ ﴿فَأَعْرِضْ لَوِ الْفَسَاءَ﴾ کہوانہ دور پکہ ونہوہ لہ ہاوسہرہ کانتان ﴿فِي الْمَحِضِ﴾ لہ کانی حہیز
 ﴿وَلَا تَقْرُبُوهٗنَّ﴾ وہ نیزیکیان لہ گہلدا مہ کھن ﴿حَتَّىٰ يَظْهَرَنَّ﴾ تا پاک دہ بندہوہ ﴿فَإِذَا ظَهَرَنَّ﴾ کہ خویان
 شت (دوای پاک بوونہوہ) ﴿فَاتَّوَهَّنَّ﴾ نہمجا بچنہ لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ﴾ لہو شویندہوہ کہ خوا
 فہرمانی پیداون ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَهِّنِينَ﴾ بہ راستی خوا تہوہ کارانی خوش دہ ویت ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾
 و پاکانی خوش دہ ویت ﴿يَسْأَلُكُمْ خِزْيَ لَكُمْ﴾ ژنہ کانتان کیلگہی خوتانن ﴿فَاتَّوَحَّرْتُمْ﴾ جا
 تہوہوہ شپننہ ناو کیلگہ کہ تانہوہ (مہ بہست چوونہ لابانہ) ﴿أَلَيْسَ شَرًّا﴾ بہ ہر رشپنہوہ کہ دہ تانہوی
 (لہ شویتنی تاییہتی خوی کہ پشہوہیہ نہک دواوہ) ﴿وَقَدِّمُواْ لَافْسِدَ كُمْ﴾ کردہوہی باش پیش بخن
 بۆ خوتان ﴿وَاتَّقُواْ اللَّهَ﴾ لہ خوا بترسن ﴿وَاتَّقُواْ اللَّهَ فَتُفَوَّهُ﴾ وہ بزائن و دلنابن کہ بہ خزمہتی دہ گہن
 ﴿وَيُفَرِّقُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ سڑدہ بدہ بہر واداران ﴿وَلَا تَجْعَلُواْ اللَّهَ عُرْضَةً﴾ نہ کھن سویند بہ خوا خواردن
 بکھن بہرہ لسنی ﴿لَا يَمْنِكُمْ﴾ نہوشتانہی سویندتان لہ سہری خوار دووہ ﴿أَنْ تَبَرُّواْ وَتَقْتُلُواْ﴾
 کہ چاکیی و ہاریز کاری ﴿وَتُضِلُّواْ أَبْنَاءَ النَّاسِ﴾ و ریکختنی نینان خہلکی بہ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 وہ خوا بیسر و زانایہ ﴿

﴿لَا يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ الْمَالَ الَّذِي فَتَنَكَ﴾ خوا سو تندی بی هو وده (له دم ده چوون) تان لی نا گری ﴿وَلَكِنْ يُؤْتِيهِمُ﴾ به لام سو تندی کتان لی ده گری ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه بهستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَفْوٌ﴾ وه خوا لیخو شبوو له سهر خویه ﴿لَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ بَنَاتِهِمْ﴾ بو نه وانه هه به سو تندی ده خون له گهل ژنه کانیان دروست نه بن ﴿فَرَضَ رَبِّيَ أَشْهَرًا﴾ چاوه پروانی چوار مانگ بکهن ﴿فَإِنْ فَادَوْا﴾ نه مچا نه گهر گهرانه وه (بو لای ژنه کانیان) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ نه و خوا لیخو شبوو میهره بانه ﴿فَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ﴾ وه نه گهر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسهر و زانیه ﴿وَالطَّلَاقُ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَرْفَعْنَ الْفُسُحَى﴾ دان به خویاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةٌ قُرْءَانٌ﴾ تا ماوهی مسی حمیز ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی به بو نه وان ﴿أَنْ يَكُنَّ﴾ که بیشار نه وه ﴿مَخَافَ اللَّهِ فِي الْأَرْحَامِ﴾ نه وهی خوا له مندا لانیان دا دروستی کردوه (له حمیز یا مندا ل) ﴿إِنْ كُنَّ يَوْمِينَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر پروایان هه به به خوا ﴿وَالْيَتَامَى الْأَخْيَرُ﴾ و به پروزی دوا بی ﴿وَبَعَثْنَهُنَّ أَحَقَّ﴾ وه میرده کانیان شایستهن ﴿بِرَّحْمَتِي فِي ذَلِكَ﴾ به گهرانه و بیان له عیده ده ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گهر بیانه وی به باشی بزین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان هه به به سهر میرد بانه وه وه کو نه وهی که بو بیوان هه به به سهر ژنانه وه به بی ی باوونه ریخی (به سهند) ﴿وَالرِّجَالُ عَلَيْهِمْ دَرَجَةٌ﴾ وه بیوان پله به کیان هه به به سهر ژنانیانه وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وهی له دواوه بی) دوو جاره ﴿فَإِنْ سَأَلْتَهُنَّ﴾ دوا نه وه پا گرتنه به خوشی ﴿أَوْ تَتَرَبَّصْنَ بِأَحْسَنِ﴾ یان به به لا کردن و ته لاقدانیتهی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ وه دروست نی به بو نیوه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ که لی بسنه وه ﴿مِمَّا أَتَيْنَهُنَّ شَيْئًا﴾ هچیک له و شتانهی که داو تاننی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا﴾ مه گهر هه ردوولا پتر سن (له وهی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنووری خوا رانه گرن ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گهر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وهی سنووری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه و بیوانو تا فرته که گونا هیان نا گات ﴿فِيمَا افْتَرَيْنِ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به بیواوه که ی ﴿فَإِنَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنووری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدِيهَا﴾ لیان ده ره مچن و ده سندر یزی نه که نه سهر بیان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه ههر که سیک له سنووری خوا ده رجیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گهر ته لاقی (سینه می) دا ﴿فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ﴾ تیر نه و ژنه بو نه و بیواوه دروست نی به ﴿حَتَّى تَخْرُجَ رَوْحًا عَذِيمَةً﴾ هه تا شوونه کات به میرد یکی تر (به تیجگاری) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گهر (میردی دوو هدم) ته لاقی دا (بیا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ تیر گونا نی به له سهر ژن و میرده (کو نه) که ﴿أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ که بگهر بننه وه لای به کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿إِنْ طَلَّا﴾ نه گهر بزائن ﴿أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنووری خوا ده رنا چن ﴿وَبَلَّغْ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه سنووری خوان ﴿بَيْنَهُمَا الْقَوْمَ يَعْلَمُونَ﴾ پرونیان ده کانه وه بو گهلینک که نی بگهن ﴿

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنانی هاوسه رتان ته لاق داو ﴿فَلَنْ أَجْلِهِنَّ﴾ گه یشتن به ناخرو توخری عیده یان ﴿فَأَنْتُمْ كُوهْرُ بَعْرُوفٍ﴾ رایان بگر نه وه به خوشی ﴿أَوْ سِرْحُونُ بَعْرُوفٍ﴾ یان بهر لایان بکه ن و ته لاقیان بدن به باشی ﴿وَلَا تُسِکُوهُنَّ ضِرَارًا﴾ رایان مه گرنه وه به نیش و نازاره وه ﴿يَتَعَدَّوْا﴾ بونه وهی سته میان لى بکه ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هدر که سبتک کارى و اېکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ته وه سته مى له خوی کرد وه ﴿وَلَا تَسْخِذُوا عَنِ اللَّهِ حُرُوفًا﴾ وه گالته به فدر موده کانی خوا مه که ن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیر بکه نه وه له چاکه ی خواله گه لئاندا ﴿وَمَا أَرْزَلْ عَلَيْكُمْ﴾ و نه وهی که به سه ریدارشنوون ﴿فِي الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ له قورشان و فدر موده ی به جى به وه نامور گاریتان ده کات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بزانی که خوا ﴿يَكُنْ شَوْعُ عَلِيمٍ﴾ به همدرو شت زانابه ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنسان ته لاقدا ﴿فَلَنْ أَجْلِهِنَّ﴾ عیده یان ته و او بسو ﴿فَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ﴾ نیشر قه ده غه یان (به رگریان) مه که ن ﴿أَنْ يَسْکُنَ الزَّوْجُ مِنْهُنَّ﴾ که شوو بکه ن به خه لکاتیکى تر که ده بن به میردیان ﴿إِذَا تَرَ صَوَائِبَهُمْ﴾ ته گهر رینک که و تن له ناو خو یاندا ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿ذَلِكَ نُوعُ عِظٍّ بِهِ﴾ ته مه به ند و نامور گاری تبدا به ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُوْثِقُ يَدَيْهِ وَالنَّوْمُ الْكَبِيرُ﴾ بونه وه که سه ی که بر وای به خواو به ر و زی دوا بی بیت له نبوه ﴿ذَلِكَ أَرْزَقَ لَكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ ته مه به ند و هر گرته تان باشتره و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه خوا ده زانی و نیوه نایزانن ﴿وَالْوِلْدَانُ﴾ دایکان ﴿يَرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بدن به منداله کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته و او ﴿لَمَنْ أَرَادَ﴾ (ته مه) بونه که سبتکه که بیه ویت ﴿أَنْ يُنْفِقَ الرِّضَاعَةَ﴾ شیرى ته و او بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له سهر باو که که یه ﴿يَرْزُقُهُنَّ وَكَسْوَتَهُنَّ﴾ روزی و کالای دایکه کان ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که سبتک له توانای خوی زیاتر داوای لى ناکریت ﴿لَا ضَرَّاءَ وَلَا ذَرْوًا﴾ با زیان نه گه یه ندرى به هیچ دایکتک به هوی منداله که یه وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُ لَهُ﴾ وه به هیچ باو کینک به هوی منداله که یه وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه (ته گهر باو که که مرد) له سهر میرانگره وه کو ته وهی (پیشوونه فقه ی دایکی منداله که بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ افْتِسَالًا﴾ ته مجا ته گهر ویستیان (منداله که) له شیر بیر نه وه (له پیش دوو ساله که دا) ﴿عَنْ قَرَابِیْنِ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به ره زامه ندی و راو یزی هدر دوو لایه کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ته وه گونا هیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه ته گهر (نیوه ی بیوان) ویستان ﴿أَنْ تَضَرَّعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه ن بگر ن بونه منداله کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ته وه گونا هتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ته گهر بیان ده نی ﴿مَعَهُ أَنتُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ته و ی بزان داناوون به خوشی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا﴾ وه له خوا بترسن و بزانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَمَازِعُ مَنْ يَبْغِي﴾ به راستی خوا بینایه به وهی که ده یکه ن ﴿۱۱﴾

﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَنكُم﴾ نہو پیوانہی کہدہ سرن لہ نیوہ ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و ہاوسہ ران جی دہ نیلن
 ﴿يَذَرْنَ فِي الْأَرْضِ﴾ ہاوسہ رہ کانیاں دہ بیت چاوہ پروانی بکہن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ و
 دہ شدہ ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِن مَّكُمُ الْحُلُمَ﴾ نہ سجا کہ عید دہ یان تہ و او بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ نیر گوناہتان لہ سہر
 نی بہ (نہی کہس و کاری ژن) ﴿فَمَا فَعَلْنَا فِي الْأَفْسِدِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ لہ و ہی کہ (نہو ژنانہ) دہ یکہن
 لہ خویاندا بہ پی ی باوی ناو کومہل ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا ناگادارہ بہ و ہی کہ دہ یکہن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ وہ گوناہتان ناگات ﴿فَمَا عَرَضَ بِهِنَّ مِنَ الْخِيَارِ﴾ لہ خوازیبسی ژنانی (میرد
 مردو) بہ ناراستہ و خویبتیان بلین ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ فِي أَنْفُسِکُمْ﴾ یا لہ دلی خوتاندا (بریار بدن) دہ یانخوازن
 ﴿عَلَّمَ اللَّهُ الْکِتَابَ﴾ خوی گہورہ زانیوہ تی کہ بیگومان نیوہ ﴿سَتَذَكَّرُنَّھُنَّ﴾ لہ مہو دوا ناویان دہ بہن
 ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُوا عَهْدَھُمْ إِنْ مَّارَ بِھُمْ﴾ بہ لام بہ نہیتی بہ لبیان ہن مہدہن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ مہ گہر قسہ بہ ک
 کہ باش بیت ﴿وَلَا تَعْرِضُوا عَقْدَةَ الْکِتَابِ﴾ وہ بریاری مارہ کردیان مہدہن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْکِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا
 عیدہ کہ بیان تہ و او دہ بیت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وہ بزانی بیگومان خوا دہ زانیت ﴿مَا فِي أَنْفُسِکُمْ﴾ بہ و ہی کہ لہ دلتاندا بہ ﴿فَاخْذِرُوهُ﴾ کہ و اتہ خوتان ہاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بزانی دلتیان کہ خوا
 ﴿عَفُوٌّ خَلِيمٌ﴾ لیخوشبووی لہ سہر خویہ ﴿لَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ گوناہتان لہ سہر نی بہ ﴿إِنْ طَلَّقْتُمُ
 النِّسَاءَ﴾ نہ گہر ژنانیک تہ لاق بدن ﴿مَا لَمْ تَمْسُوھُنَّ﴾ کہ ہنستا نہ چووبنہ لایان ﴿أَوْ تَقْرِضُوا لَھُنَّ قَرْضًا﴾
 یا مارہ بیتان بو دانہ نابن ﴿وَمَتَّعُوھُنَّ﴾ وہ بہ ہرہ مہندیان بکہن (شتیکیان لہ مالی خوتان بدن) ﴿عَلَى
 الْمَوْسِمِ قَدَرًا﴾ دہ لہ مہند بہ پی ی خوی ﴿وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرًا﴾ وہ ہر ژار بہ پی ی خوی ﴿مَعَ الْيَدِ الْمَعْرُوفِ﴾
 بہ ہرہ یار مہتی دانتیک کہ باو و نہ ریت بیت. ﴿حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ نہوہ پیویستہ لہ سہر چاکہ کاران ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوھُنَّ﴾ وہ نہ گہر ژنانتان تہ لاق دا ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوھُنَّ﴾ پیش نہوہی بچنہ لایان ﴿وَقَدْ فَرَضَتْ
 لَھُنَّ قَرْضًا﴾ وہ مارہ پی نان بزدانابوون ﴿فَقَضَتْ مَا قَرْضَتْ﴾ نہوہ نیوہی مارہ پی بہ کہ بیان دہ کہوی
 ﴿إِلَّا أَنْ يَتَّفِقُوا﴾ مہ گہر تہ و ان (لیسان) خوش بن ﴿أَوْ يَتَّفِقُوا الَّذِي﴾ یان تہو کہ مہ لہ (میرد) ی خوش
 بیت ﴿يَكُونُ عَقْدُ الْکِتَابِ﴾ کہ مارہ برینہ کہی بہ دہ سستہ ﴿وَأَنْ يَتَّفِقُوا الْقُرْبُ لِلشَّقْوَى﴾ وہ لی خوشبوونتان
 لہ ہاریز کاریہ وہ نریکترہ ﴿وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَکُمْ﴾ وہ تہو چاکہ بہی کہ لہ نیوانتندا بووہ لہ بیرتان
 نہ چیتہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بیتایہ بہ و ہی کہ و ا دہ یکہن ﴿

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ تا گاداری له نویزه کائشان بکهن و بیاباریزن ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ وه (به تاییه تی) نویژی ناوه راست (که نویژی عه سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ وه له نویژدا بوهستن بق خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ترسان ﴿فَرَجَالًا أَوْ زُرَّاجًا﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که ترستان نه ما ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه موسا بادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به وره نگه ی که فیسری کردوون ﴿مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه وه ی جاران نه ناند زانی ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُوكُمْ مِنْكُمْ﴾ نه و پیاوانه ی دهردن له نبوه ﴿وَيَذَرُوكَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویان ژنه کائیان به چی ده هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فهرمانی کردووه) به وه سیهت کردن بؤ ژنه کائیان ﴿مَّتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به خیر بکرین ﴿غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه وه ی دهر بکرین (له مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ نه مجانه گهر خویان چوونه دهر وه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تیر هیچ گونا هتان له سهرنی به (نه ی که س و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له وه ی که نه و ژنانه ده یکهن دهر باره ی خویان ﴿مِنْ مَّعْرُوفٍ﴾ به باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و بالاده ست و کار دروسته ﴿وَاللَّهُ طَافَتِ مَتَّعٌ﴾ بؤ نه لاق در او ان هیه (به سهر میرده کائیه وه) به هر هه ند بکرین (به بریک باره) ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه وه) بنویسته له سهر باریز کاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ شاوا خوا ثایه تانی خویان بؤ روون ده کانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تانی بکهن و زیرین ﴿الَّذِينَ رَفَعُوا إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ووردنه بویته وه له وانه ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که له ولاتی خویان دهر چوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له کاتیکدا که نه و ان هه زاران (که س) بوون ﴿حَدَّثَ النُّبُوتِ﴾ له ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نه مجا خوا پی ی و تن بمرن ﴿ثُمَّ أَخْبَهُمْ﴾ له پاشان زیندووی کردنه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ﴾ به راستی خوا خواهنی چا که به ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه که وه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ به لام زور به ی خه لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکه ن ﴿وَقَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکهن له ری ی خوا دا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا یسه ری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَغْرِضُ اللَّهَ﴾ کن یه نه وه که سه ی قهرز بدات به خوا ﴿قَرَضًا حَسَنًا﴾ به قهرز یکی باش ﴿وَضَعِفَهُ اللَّهُ﴾ نه مجا خوا بؤ ی زیاد ده کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَضْطُّ﴾ وه خوا (بروزی خوی) نه گرته وه وه فراوانی ده کات ﴿وَاللَّهُ يُرْجِعُونَ﴾ وه ههر بؤ لای نه ویش ده گهرینه وه ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثایا وورد نہ ہوویتہ وہ لہ بہ سدر ہائی دہستہ و کڑ مہ نیک لہ کار بہ دہست و ناودارانی
 ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بہنی نیسرائیل (نہ وہ کانسی بہ عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ لہ دہوائی موسا
 ﴿إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا﴾ کہ بہ پیغمہ بہر نیکی خویان ووت ﴿أَتَعْتَلْنَا مَالَكُنَا﴾ پاشاہ کمان بؤ بنیرہ
 ﴿تَقْنِئِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جہنگ بہکین لہ پری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی ثایا نریک نیہ نیوہ
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ أَلْفًا﴾ نہ گہر جہنگستان لہ سہر فہرز و پنیوست بکری ﴿أَلَا تَقْنِئُوا﴾ جہنگ
 نہ کہن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا لَا تَقْنِئِلَ﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان چ سودیکمان پنی دہ گات نہ گہر جہنگ
 نہ کہین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرِجْنَا﴾ لہ کاتیکدا کہ دہر کر اوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا﴾
 وآنایا ﴿لہ وولاتمان و مال و مندالماندا﴾ ﴿فَلَمَّا كُنْتُ عَلَيْهِمْ أَلْفًا﴾ کہچی کاتیک جہنگیان
 لہ سہر پنیوست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ ہشتیان ہلکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ کہ مینکیان نہ ہست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾
 بِالظَّالِمِينَ ﴿خَوَّاهُمْ نَاكَادَارَہ بہ سہر ستہ مکاراندا﴾ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وہ پیغمہ بہرہ کہیان
 پنی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بنگومان خوا طالوونی بؤ ناردن بہ پادشا
 ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نہو چون نہی بہ پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ بہ سہر نیمہ وہ ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ﴾
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ ﴿کہ نیمہ لہ و شایستہ ترین بہ پادشایی﴾ ﴿وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ﴾ وہ دارایی زوری
 نہ در اوہ نی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فہر مووی: بہ راستی خوا نہوی ہلہزار دوہ بہ سہر
 نیوہ دا ﴿وَرَأَاهُ بَطْنَةً﴾ وہ بہشی زیاتری داوہ نی لہ فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ لہ زانین و توانایی
 جہستہ ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكًا﴾ وہ خوا مولک و پاشایی خوی دہ دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہر کہس
 خوی بہوی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا (بہ ہرہ) فراوان و زانیہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وہ
 پیغمہ بہرہ کہیان پنی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلِكِي﴾ نشانہی پادشای بہ کہی نہ وہ بہ ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ﴾
 الْكَبُوتُ ﴿کہ سندوق و دارہ مہیتہ کہ تان بؤ دیتہ وہ﴾ ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ کہ مایہی نارامبتانہ
 لہ بہرہ رددگار نانہ وہ ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ لہ گہل ہہ تہ نیک لہ کہ لہ پوری ﴿إِلَّا مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾
 خانہ دانی موسا و ہارون ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشتہ ہلہدہ گرن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بنگومان لہ مہ دا نشانہ و بہ لگہ ہدیہ بؤ نیوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نہ گہر نیوہ ہر وادار بن ﴿﴾

﴿فَلَمَّا أَفْصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ ثم مجا کاتبک کہ طالوت بہ خوی و لہ شکرہ کہ یہ وہ (لہ شار)
 دہر چوون ﴿قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْکُمْ﴾ ہی ی ووتن بنگومان خوا ناقبتان دہ کاتہ وہ ﴿یَسْمُرُ﴾
 بہ چہ منک (پو بارنک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ ثم مجا ہر کہ سینک لینی خوار دہ وہ ﴿فَلَمْ یَسْمُرْ﴾ نہ و
 لہ (لہ شکری) من فی یہ ﴿وَمَنْ لَّمْ یَطْعَمْهُ فَاِنَّہٗ مِنْیَ﴾ وہ ہر کہ سینک لینی نہ چہ شت نہ وہ لہ منہ ﴿اِلَّا
 مَنْ اَشْرَقَ عُرْفَہٗ﴾ مہ گہر کہ سینک پر مشتیکی لینی بگری ﴿یَسْمُرُ﴾ بہ دہستی خوی (و بیخوانہ وہ)
 ﴿فَسَرَّوْا مِنْہٗ﴾ جا ہموو تیریان لینی خوار دہ وہ ﴿اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْہُمْ﴾ کہ مہکیان نہ بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَہٗ
 خُو﴾ کاتبک طالوت لینی پدربہ وہ ﴿وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ﴾ نہ وانہ ش پروایان ہی تابوو لہ گہ لید (ہی
 نہ وانہ ہی کہ تیریان لینی خوار دہ وہ) ﴿قَالُوْا لَا طَاقَہٗ لَنَا الْیَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِہٖ﴾ ووتیان: نہ مرفو نیمہ
 دہر قہتی جالوت و لہ شکرہ کہ ہی نابہین ﴿قَالَ الَّذِیْنَ یَنْظُرُوْنَ﴾ ووتیان: نہ وانہ ہی کہ ہتیان و ابو
 ﴿اِنَّہُمْ مُّذٰنُوا اللّٰہِ﴾ بہ خزمہت خوا دہ گہن (لہ رڈی دواہی دا) ﴿کَرِهْنَ فِیْہِ قَلِيْلًا عَلَیْہِمْ زُوْرُ
 دہستی کہ م زال ہووہ بہ سہر ﴿فِیْہِ کَثِیْرَةٌ﴾ دہستی زوردا ﴿یَاٰذِی اللّٰہِ﴾ بہ فہرمانی خوا
 ﴿وَاللّٰہُ مَعَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ وہ خوا لہ گہن خورا گرانہ ﴿وَلَمَّا بَرَآ الْکَافِرُوْنَ وَجُنُودُہُمْ﴾ کاتبک
 کہ پرووہ پرووی جالوت و لہ شکرہ کہ ہی وہستان ﴿قَالُوْا﴾ ووتیان: ﴿رَبِّنَا اَفْرِجْ عَلَیْنَا صَبْرًا﴾
 خواہہ خورا گری بریزہ بہ سہر ماندا ﴿وَوَسَّیْتَ اَقْدَامَنَا﴾ وہ پیمان جیگیر بکہ ﴿وَاَنْصُرْنَا عَلَی الْقَوْرِ﴾
 وہ زالممان بکہ بہ سہر گہلی ﴿اَلْکَافِرِیْنَ﴾ ہی پروایاندا ﴿فَہَزَمُوْہُمْ بِاِذْنِ اللّٰہِ﴾ نہ و سا
 بہ فہرمانی خوا شکاندنیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وہ داوود (کہ یہ کتبک ہوو لہ سہریازانی
 طالوت) جالوتی کوشت ﴿وَوَهَبَ اللّٰہُ الْمُلْکَ وَالْحِکْمَہٗ﴾ وہ خوا پاشاہی تی و پیغہ مہریتی
 دایہ ﴿وَعَلَّمَہٗ مَا یَشَآءُ﴾ وہ نہ وہی ویستی فیری کرد ﴿وَوَلّٰی اللّٰہُ النَّاسَ﴾ نہ گہر خوا خہ لکی لہ ناو
 نہ بردایہ ﴿بَعْضَہُمْ بِبَعْضٍ﴾ ہہندیکیان بہ ہہندیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ ہہموو سہر زہوی
 پردہ ہوو لہ خراہہ و تاوان ﴿وَلَیْسَ لَیْلِ اللّٰہِ ذُوْ فَضْلٍ﴾ بہ لام خوا خواہنی بہ خششہ ﴿عَلٰی الْعٰلَمِیْنَ﴾
 بہ سہر ہہموو جیہانیانہ وہ ﴿تِلْكَ اٰیٰتُ اللّٰہِ﴾ ہم (بہ سہر ہاتانہ) نیشانہ کانی خوان ﴿تَتْلُوْہَا
 عَلَیْکَ﴾ دہبان خوینیئہ وہ بہ سہر تدا ﴿وَالْحَقُّ﴾ بہ راستی ﴿وَاِنَّ لَکَ لِمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ وہ
 بنگومان تو لہ پیغہ مہرانی

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ قُضِيَ لَكُمْ﴾ شدو پیغمبرانہی (کہ باسکران) پریشان داوہ ﴿بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ہندیکیان بہ سہر ہندیکیاندا ﴿مَنْهُمْ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ لہو پیغمبرانہی وایان بوہ کہ خوا قسمی لہ گہل کردوہ (وہک موسیٰ علیہ السلام) ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَتٍ﴾ وہ ہندیکیان بہر ز کردوہ وہ چہند ہلہدک ﴿وَمَا أَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ بِالْبَنَاتِ﴾ وہ دامن بہ عیسای کوری مہرہم چہند ہلگہ و (موجیزہ بہ کی) ناشکرا ﴿وَأَتَيْنَاهُ سُورَ الْجُدِّسِ﴾ وہ پشتگیر ہمان کرد بہ فریشتہی سرووش (کہ جبریلہ) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نہ گہر خوا بیویستایہ ﴿مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَدْرٍ﴾ شدو گہلانہی کہ لہ دوا پیغمبرہ کانیان دہاتن لہ گہل بہ کدائہ نہ جہنگین ﴿مَنْ يَمْدُ مَا جَاءَ نُهُمُ الْيَتِيمَ﴾ دوا ی نہو نشانہ روشنانہی کہ بزیان ہاتبو ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ بہ لام دووہرہ کسی بان نیکہوت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ﴾ نہمجا ہی وایان بوو بروای ہینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ وہ ہی وایان بوو بین بروابوو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نہ گہر خوا بیویستایہ ﴿مَا أَفْتَنَّا﴾ بہ کتریان نہدہ کوشست و شہریان نہدہ کرد ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ بہ لام نہوہی خوا بیہویت دہسکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہو کہسانہی برواتان ہیناوہ ﴿أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بہدخشن لہو روزیہی کہ پیمان داوون ﴿مَنْ قَتَلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ﴾ پیش نہوہی کہ روزی ہی ﴿لَا يَتِمَّ فِيهِ﴾ کہ نہ کرین و فروشتنی تیدایہ ﴿وَلَا حُلَّةٌ﴾ و نہ دؤستایہی و ناشنایہی تیدایہ ﴿وَلَا شَفَعَةٌ﴾ وہ نہ نکای تیدایہ (تا بزگارتان کات لہ سزا) ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ وہ ہہر بین بروایان سستہمکاران ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانہو خوایدہ کہ ہیچ ہرستر اوہکی بہ ہق و راست نہہ ہجگہ لہو ﴿الْحَيُّ﴾ ہہمیشہ زیندووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ نہدیر کہر و راگر (ی بوونہوہر) ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ نہ و نہوز نہیگری و نہ خدو ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر ہی نہوہہرچی لہ نامسمانہ کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ہہرچی لہ زہوی دایہ ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ کنی بہ نہو کہسہی لہو روزہدا بتوانی نکای لہ لایکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مہ گہر بہ ہی پیدانی خوی نہیست ﴿يَعْلَمُ﴾ ناگادارہ ﴿مَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بہ نہوہی لہ ہر دہمی (نادہمی) بہ وہیہ (لہ دنیا لہ ہر دہستیاندایہ) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وہ نہوہی لہ دواوہیہنی (لہ روزی دوا بی بزبان نامادہ کراوہ) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ وہ کہس ناگای نی بہ لہ ہیچ شستیک ﴿مِنْ عِلْمِهِ﴾ لہ زاتین و زاتیاری نہو (خوا) بہ ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ مہ گہر بہوہی کہ خوی بیہوی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی بہ کہی خودا ہہمور نامسمانہ کان و زہوی گرتو نہوہ ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ وہ پارترگاری کردنی نامسمانہ کان و زہوی بق خوا نامسانہ و (گران نیہ) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وہ ہہر نہوہ بلند ہلہی پایہ گہورہ ﴿لَا إِكْرَافَ فِي لَيْلٍ﴾ بہ ہیچ جؤرنک زور لی کردن لہ دیندانی بہ بق ہاتنہ ناو نیسلام ﴿قَدَّيْنِ﴾ چونکہ بہراستی لہ بہک جبابوہ نہوہ ﴿الرُّقْدِ﴾ ریتموونی و شمارہ زایی ﴿مِنْ النَّارِ﴾ لہ گومرایی و سہر لی شیواوی (نہم ٹاہتہ تاہتہ بہ نہوانی ٹاہینی نامسانی بان ہدہی) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نہمجا ہہر کہس لہ ہی ی بین بروایی بگہریتہوہ (بین باوہر بین بہ ہہر ہرستر اوہک جگہ لہ خوا) ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وہ برواہیتنی بہ خوا ﴿فَقَدْ اسْتَمْتَكَ﴾ نہوہ بینگومان بہ توندی دہستی گرتوہ ﴿وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى﴾ بہ دہستہ گیرہ بہ کی قایمی بہہیزی و (کہ نیسلام، بان ٹیمانہ کہیہنی) ﴿لَا أَنْقِصَا لَهَا﴾ کہ ہجران و ہربونی بونی بہ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری زانایہ ﴿

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خواہ دوست و ہستیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہواندہ کہ برادران ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دہریان
 دہہیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لہ تاریکستانی بین برابی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بڑووناکی باوہر و برنموونی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ نہوانہی کہ بین پروان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ شہیتان دوستیانہ ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾
 دہریان دہہیتیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لہ پرووناکی (بیر و باوہر) ہوہ ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بڑووناکی تاریکستانی (گو مریبی)
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاورپی دوزخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیاہانہ میتنہ وہ ہد تہ تہ تہ
 ﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ نایا ناورینک نادرہ تہ وہ بہ لای نہو (نہ مروود) ہی ﴿حَاجَّازِجَةً﴾ کہ دہہہ قالی کرد
 لہ گہان ثیر اہیم (بیتنہ مہر دا علیہ السلام) ﴿فِي رَبْوَةٍ﴾ دہر حہق بہ ہر و ہر دگاری ﴿أَنَّ اللَّهَ الْمَلِكُ﴾
 لہ ہر نہوہی خواہ پادشایی دابوویہ ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی کہ ثیر اہیم (لہ وہ لای نہ مروود دا) ووتی:
 ﴿رَبِّیَ الَّذِی﴾ ہر و ہر دگاری من نہو زاتہیہ ﴿یُحْیِی﴾ زیان نہداو ﴿وَمُیِّتُ﴾ زیان دہستیتی (وہہ مریتیت)
 ﴿قَالَ﴾ (نہ مروود) ووتی: ﴿أَنَا أَخِی﴾ منیش زیان نہدہم ﴿وَأُمِّی﴾ وہ زیان دہستیتیم و دہہہ مریتیم (دوہ)
 زیندانی کراوی ہتا بہ کیکانی نازاد کردو نہوی دیکہ یانی کوشت ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ثیر اہیم ووتی:
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ تَأْتِیَ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بینگومان خواہور لہ روزہ لائہ وہ ہلہ دہہیتیت ﴿قَالَ یٰأَیُّهَا الْمَعْزِیُّ﴾
 دہ (نہ گہر دہ تہوانیت) تو لہ روز ناوہ ہلی بیتہ ﴿فَیُهِتُ﴾ نہ مجاہدہم کوٹ ہوو ﴿الَّذِی کَفَرُ﴾ نہو بین
 پرواہیہ (نہ مروود) ﴿وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِیْنَ﴾ وہ خواہ برنموونی گہلی مستہ مکاران ناکات ﴿وَ﴾
 ﴿أَوَكَلَّی﴾ یا وہ کہ نہو کہ سہ (عوزہیر) ﴿مَرَّتْ فَرِیْقٌ﴾ کہ ہابورد بہ لای شارینکدا (بیت المقدس)
 ﴿وَهُیَ خَاطِبَةٌ عَلَى غُرُوشِہَا﴾ لہ کاتیکدا نہو (شارہ) دیوارہ کانی پروخا ہوو بہ سہر سہر بانہ کانیدا
 ﴿قَالَ﴾ (عوزہیر) ووتی: ﴿أَنِّی یُحْیِی ہٰذِہُ اللَّهُ﴾ خواہ چون نہم شارہ شاوہ دان دہ کاتہ وہ ﴿بَعْدَ مَوْتِہَا﴾
 پاش مردنی؟ (واتہ پاش ویران ہوونی) ﴿فَأَمَّا اللَّهُ فَاِنَّہُ عَالِمٌ﴾ یہ کسہر خواہی گہورہ (عوزہیر)
 سہد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ و پاشان زیندووی کردہ وہ ﴿قَالَ کَفَرْتُ﴾ (خواہی گہورہ) فہر مووی:
 چہندہ ماویتہ وہ لہرہ دا؟ ﴿قَالَ لَیْسَتْ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ ووتی پروژینک یا بہ شسی لہ پروژینک ماومہ نہوہ
 ﴿قَالَ بَلْ لَیْسَتْ بِأُمَّةٍ عَابِرٍ﴾ (خواہی گہورہ) فہر مووی: نہ خیر بہ لکو سہد سال ماویتہ وہ ﴿فَانْظُرْ إِلَى﴾
 ﴿طَعَامِکَ﴾ جانہ ماشای خوار دن و ﴿وَمَشْرَابِکَ﴾ خوار دنہ وہ کت بہکہ ﴿لَیْسَتْ سَئِئَةً﴾ تیک نہ چوہہ ﴿وَانْظُرْ إِلَى﴾
 ﴿جَمَارِکَ﴾ وہ تہ ماشای گویند ریزہ کت بہکہ ﴿وَلَمَّا جَعَلْتَ﴾ (وہ زیندوومان کردیتہ وہ) تا بتگترین
 ﴿ءَايَةً لِلنَّاسِ﴾ بہ موعجزہ و (بہ لگہ) بڑوہ لکی ﴿وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ﴾ وہ تہ ماشای نیتسانہ کانی
 (گویند ریزہ کت) بہکہ ﴿کَیْفَ تُبْرِیْہَا﴾ چون ہر زیان دہ کہ بہ نہوہ (لہ شوینی خویان) و یہ کیان
 دہ خہ بن ﴿ثُمَّ نَكْسُوہَا خَمًا﴾ پاشان گزشتی بہ سہر دا دہہیتیت ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ نہ مجا کاتی
 نہ مانہ دہر کہوت ہڑی (عوزہیر) ﴿قَالَ أَغْلُرُ﴾ ووتی: بہ چاکی تینگہ یشتیم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ﴾
 قَدِیرٌ ﴿بہ راستی خواہون دہستہ لائہ بہ سہر ہہ موو شیتیکدا﴾

﴿وَاِذَا قَالَ اِبْرٰهٖمُ﴾ (تهی موحممه ده یاد بهیته) کاتیک که ئیراهیم وونی: ﴿رَبِّ﴾ تهی په روه ردگارم
 ﴿اَرَبِّی﴾ نیشانم بده ﴿کَیْفَ نَحْنُ الْمَوْتٰی﴾ چون مردو و زیندو ده که یته وه؟ ﴿قَالَ﴾ (خوا) فهرمووی:
 ﴿اَوَلَمْ تُؤْمِنْ﴾ بیروات پی نه هیناوه؟ ﴿قَالَ بَلٰی﴾ وونی: به لی پروام بینه نی ﴿وَلٰکِنْ لِّظَمِّ قَلْبِی﴾ به لام
 (ته موهی بینم) بۆله وهی دنیا بهم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فهرمووی: ﴿فَخَذَ اَرْبَعَةً مِّنَ الظُّمِرِ﴾ که واته چوار مهل
 بگره ﴿فَصَرَفَهُنَّ اِلَیْکَ﴾ ته مجا (سدریان بیره) و پارچه پارچه یان بکه ﴿ثُمَّ﴾ له پاشدا ﴿لِجَعَلْ عَلٰی کُلِّ جَبَلٍ
 مِّنْهُنَّ جُزْءًا﴾ هه ر پارچه به کیان له سه ر شاخیک دابنی ﴿ثُمَّ اَدْعٰهُنَّ﴾ له پاشان بانگیان بکه ﴿یٰ اٰیَّتِکَ
 سَعٰی﴾ به به له دین بولات ﴿وَالْعٰلَمِیْنَ﴾ وه چاک بزانه و ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ﴾ دنیا به بنگومان خوا
 بالادهستی کار به جی به ﴿مَقُلْ الَّذِیْنَ﴾ وینهی (خبری) نه وانهی ﴿یُحَقِّقُوْنَ اَمُوْلَهُمْ﴾ که مالی
 خویشان ده به خشن ﴿فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ﴾ له پی ی خوادا ﴿کَمْ کَلَّیْ حَبَقٌ﴾ وه که ده نکه (توونک) وایه
 (روایت) و ﴿اَنْتَبَتْ سَمْعَ سَبَیْلِ﴾ حهوت گولی گریئت ﴿فِی کُلِّ سُبُلٍ﴾ له هه ر گولیکدا
 ﴿وَمَا تَدْعٰهُ حَبَقٌ﴾ سه د دانه ی تیدا بیت ﴿وَاللّٰهُ یَضَعُ﴾ وه خوا له مهش، زیاتری ده کات ﴿لِمَنْ یَّشَآءُ﴾
 بۆ هه ر که سبت که خوی به ویت ﴿وَاللّٰهُ وَسیعٌ عَلِیْمٌ﴾ وه خوا خاوهن به هره ی فراوانی ناگاداره ﴿وَالَّذِیْنَ
 یُحَقِّقُوْنَ اَمُوْلَهُمْ﴾ نه وانهی که مال و دارایی خویشان ده به خشن ﴿فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ﴾ له پی ی خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا یَسْتَعُوْثُ مَا اَلْفَقُوْا وَاَمَّا الَّذِی﴾ دوی نه وه هیچ منه تیک نانتین و نازاریک (به دلی هه ژاران)
 ناگه یه نن ﴿لَهُمْ﴾ نه و که سانه بۆیان هیه ﴿اَخْرَجُوْهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په روه ردگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ﴾ وه هیچ ترسیکیان له سه ر نی به ﴿وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ﴾ وه هیچ خه م و خه فه تیکیان
 نیه. ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ﴾ قسه و گوفتاری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاوپزوشی (له هه له دا)
 ﴿خَبْرٌ﴾ چاکتره ﴿مِّنْ صَدَقَةٍ﴾ له خیریک ﴿یَشْتَعُوْا اَذٰی﴾ که نازارو دل نیشانندی به دوا دابی
 ﴿وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ حَلِیْمٌ﴾ خوا ده و له مه ند و بی نیاز و له سه ر خویه ﴿یٰ اٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ تهی نه وانهی
 بیروانان هیناوه ﴿لَا تُطِلُوْا﴾ بوجه لی مه که نه وه ﴿صَدَقَتِکُمْ﴾ خبر و به خشینه کانتان ﴿بِالْمَنِّ﴾ به منه ت
 نان ﴿وَالَّذِی﴾ و نازاردان و دل نیشان ﴿کَالَّذِی﴾ وه که نه و که سه ی ﴿یُفِیْقُ مَا لَہٗ﴾ مال و سامانی
 خوی ده به خشینت ﴿رَبَّ النَّاسِ﴾ بۆ رو و پامایی خه لک ﴿وَلَا یُؤْمِنُ﴾ وه باوه ری نی به ﴿یَاللّٰهُ﴾ به خوا
 ﴿وَالْیَوْمَ الْاٰخِرِ﴾ و به رۆزی دواپی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینهی نه و ناپاکه ﴿کَمْ کَلَّیْ صَبْوَانٍ﴾ وه که به ردیکی
 ساف و لووس وایه ﴿عَلِیْہِ رَآیٌ﴾ که گلیکی که می به سه ره وه بیت ﴿فَاَصَابَهُ وَاِبِلٌ﴾ ته مجا بارانیکی
 لیزمه ی لی بدات ﴿فَرَّکُمْ صٰلِحًا﴾ وه به رده که به بیلیته وه به پرونی ﴿لَا یَقْدُرُوْنَ عَلٰی شَیْءٍ مِّمَّا کَسَبُوْا﴾
 ناتوانن دهستی بخه ن هیچ شتیک له وهی که کردو و یانه ﴿وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ وه خوا دینموونی
 گه لی بی پروا و خوا نه ناس ناکات ﴿

﴿وَمَثَلِ الْآيَةِ﴾ نمونہ ہی تہ وانہی ﴿يُنْفِقُونَ أَقْوَالَهُمْ﴾ کہ مال و دارایی خویشان دہہ خشن ﴿آيَةً مِّنْ رَّبِّكَ﴾ لہ پشاورہ زامہندی خوا ﴿وَقَالُوا مَنَّا نَفْسِهِمْ﴾ وہ ہن دامہ زرانندی دل و دہرونیان (لہ سہر چاکہ) ﴿كَتَلَبْتُمْ أَهْلَهُ﴾ وہك باخیک وایہ ﴿بِرَبِّكُمْ﴾ کہ بہ شویئیکی بہرہ وہ بیت ﴿أَصَابَهَا زَلِيلٌ﴾ بارانی دلزپ گہورہی لی بدات ﴿فَقَاتِلْ أَكْثَرَهَا ضَعْفَيْنِ﴾ تہ مجا میوہی خوی بدات بہ دوو ہیندہ ﴿فَإِنْ لَّمْ يَرْجِعْهَا إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ وہ تہ گہر بارانی دلزپ گہورہشی لی نہ دات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وورد لیسی تہ دات (وانہ ہی بہرہم نابیت) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وہ خواہی گہورہش بینایہ بہوہی کہ دہیکہن ﴿إِنَّمَا أَهْلُكُمْ﴾ نایا کہس لہ تیوہ حہز دہ کات ﴿أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ﴾ کہ باخیکی بینت ﴿مِنْ جَنَّةٍ﴾ لہ درہختی خورما ﴿وَأَغْشَابٍ﴾ وہ جورہہا درہختی تری و رہز ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چہند جوگہ ناو پروا بہ ژیرباندہ ﴿لَهُمْ﴾ بؤ خواوہن باخہ کہ بینت ﴿فِيهَا﴾ لہ ناو تہو باخہدا ﴿مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ لہ ہہموو جورہ میوہیہك ﴿وَأَصَابَهُ﴾ لہ کاتیکیدا (خواوہنہ کہی) دوو چاری بینی ﴿الْكِبَرُ﴾ پیروی ﴿وَلَهُ﴾ وہ بیسی ﴿دُرِّيَّةٌ ضُعْفَانُ﴾ چہند منالیکی ووردی بی دہسہ لات ﴿فَأَصَابَهَا إِغْصَارٌ﴾ تہ مجا گہردہلوولیکی لی ہل بکات ﴿فِيهِ نَارٌ﴾ گہر و سہموومی تیدا بی ﴿فَأَخْرَجَتْ﴾ یہ کسہر باخہ کہ بسوتی ﴿كَذَلِكَ﴾ نا بہم رہنگہ ﴿يَبْقَىٰ لِلَّهِ أَكْثَرُ الْأَلْبَابِ﴾ خوا نیشانہ کانی (میہرہ بانی) خویشان بؤ پروون دہ کاتہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ تہوہی پیر بکہنہوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شہی تہو کہسانہی پروانان ہیناوہ ﴿أَنِفِقُوا﴾ بیہ خشن ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ﴾ لہ پاکترینی ﴿مَا كَسَبْتُمْ﴾ تہوہی بہ بداتان کردوہوہ ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ﴾ وہ لہوہی کہ بؤمان دہر ہیناوون (پروواندوون) ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ زہوی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ﴾ مہرؤن لہوہی بیہ خشن کہ خرابہ ﴿وَلَسْتُمْ بِتَاجِرِيهِ﴾ لہ کاتیکیدا کہ خوتان تہو شتہ خرابہ و ہرناگرن (تہ گہر بشان دریتی) ﴿إِلَّا أَنْ تَخِطُوهَا﴾ فیوہ ﴿مہ گہر چاوی لی بیوشن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وہ چاک بزانش کہ خوا ﴿عَقِبُ خَيْدٍ﴾ ہی نیازیکی شایستہی ستایشہ ﴿الشَّيْطَانُ يُعَذِّبُ الْمُفْقِرَ﴾ شہبتان دہتان ترسبتی بہ ہہزاری ﴿وَيَأْمُرُكُمْ بِالْقَحْطِ﴾ وہ فہرمانتان ہیندہ دات بہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ يَعَذِّبُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ وہ خوا بہ لیتی لیخوشبوون و چاکہتان ہیندہ دات ﴿وَاللَّهُ وَبِيعَ غُلَيْدٌ﴾ خوا بہ ہرہ فراوان میہرہ بانی زانایہ ﴿يُؤْتِي﴾ تہی بہ خشنی ﴿الْحِكْمَةَ﴾ ژیری و دانایی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہہر کہسینک کہ بیہوی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ وہ ہہر کہسینک ژیری و دانایی ہیندرا ﴿فَقَدْ أُوْتِيَ﴾ تہوہ بہرہستی ہی دراوہ ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ خیر و چاکہیہ کی زور ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ بہند و ہرناگرن ﴿إِلَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَّا لَيْسَ﴾ تہنہا خواوہن ژیری و ہوشمہندہ کان نہ بیت

﴿وَمَا آتَيْنَاكَ﴾ نہ وہی بہ خشیتان ﴿مَنْ تَقِي﴾ لہ چاکہ ﴿أَوْ تَدْرُسْ مِنْ تَدْرِ﴾ یا نہ زرنکتان ہر بار دابی ﴿قَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ﴾ نہ وہ بیگومان خوا ناگای لی یہ ﴿وَمَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ وہ ہر ستمکاران نیہ ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یار مدتی دوریک ﴿إِنْ يُدْأَوْ﴾ نہ گھر ناشکرای بکہن ﴿الضَّادِّ قَتِ﴾ خیرہ کانتان ﴿فَنِعْمَ هُوَ﴾ نہ وہ کاریکی باشہ ﴿وَإِنْ تُخَفُّوْهَا﴾ وہ نہ گھر بیشار نہ وہ ﴿وَتُؤْثَرُهَا﴾ و بیدہن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ بہ ہزاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نہ وہ باشہرہ ہر نیوہ ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ﴾ وہ خوا ہدی نہ وہ رینیت لہ سہر تان و دہسیریتہ وہ ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ہندی لہ گوناہہ کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا بہ وہی کہ دہیکہن ناگادارہ ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ لہ سہر تو نی یہ (نہی موحہ مہد) ﴿هَذِهِ﴾ رینمونی و موسولمان کردنی خہلکی ﴿وَلَا كُنْ﴾ اللہ بہ لکو خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ہر کہ سیکی بریت ہدایہ تی دہدات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ نہ وہی نیوہ دہبہہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ دارایی (چاکہ) ﴿فَلَا تُفْسِدُوا﴾ نہ وہ (قازانجہ کہی) ہر خوتانہ ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ نیوہ هیچ نابہ خشن ﴿إِلَّا آتَيْنَاهُ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مہ گھر ہر پڑہ زای خوانہ بیہ ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ نہ وہی دہبہہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ سامان و (چاکہ) ﴿تُؤْتِ الْيَتَامَى﴾ باداشتہ کہ بتان دہست دہ کہویتہ وہ ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ﴾ و نیوہ ستمتان لی ناگری ﴿الْفُقَرَاءَ الَّذِينَ﴾ (نہم خیرہ) ہر نہ و ہزارانہ یہ ﴿أَخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ دہست و بی بہ سہراون لہ پڑی خواہا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿صَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ (ہر پڑوزی پہیدا کردن) بکہ پڑن بہ زہوی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نہ زانی بی خہہر وا ہست دہ کات نہ وان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ کہ دہو لہ مہندن بہ ہوی بی تباری یانہ وہ (سوال نہ کردنبانہ وہ) ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (نہی موحہ مہد) دہیان ناسیت ﴿يَسْبِكُهُمْ﴾ بہ شینوہ یاندا ﴿لَا يَسْقُوتُ﴾ الناس داوای هیچ لہ کہس ناکہن ﴿إِلْحَافًا﴾ بہ زور (وہک سوال کہرانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ نہ وہی دہبہہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ مال و سامان ﴿قَالَ اللَّهُ يَوْمَئِذٍ﴾ بیگومان خوا ناگادارہ پی ی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نہ وانہی کہ مال و دارایی خویان دہبہہ خشن ﴿بِالْإِثْلِ﴾ بہ شہو ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و بہ رور ﴿سِرًّا﴾ بہ پنهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و بہ ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا نہ وانہ ہر باداشتہان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای ہر و ہر دگاریانہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ هیچ تر سیکیان لہ سہر نیہ (لہ دہاتو ودا) ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ﴾ وہ نہ وان خہفت بار نابن لہ پڑوزی دوایدا ﴿

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَا﴾ نه وانهی که سوود (رببا) ده خون ﴿لَا يَقُولُونَ﴾ (کاتی زیندو و بوونه وه) راست نابنده وه (له گزیره کاتباندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي﴾ مه گهر چون که سنی راست ده بیته وه ﴿بِتَخَطُّهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَيْمَنِ﴾ که شهبان دهستی لی وه شاندهی (وه نووشی فی بووی) ﴿كَذَلِكَ يَنْهَرُهُ الْإِلَٰهُ﴾ نه وه به هوی نه وه وه به، سوود خوران و وئیان: ﴿إِنَّمَا السَّبْعُ﴾ کپین و فروشتن ﴿مِثْلَ الْإِنْبَاءِ﴾ وهك سوود وابه ﴿وَلَحُلَّ اللَّهِ السَّبْعُ﴾ نه کاتیکدا خوار ی داوه به کپین و فروشتن وحه لالی کردوه وه ﴿وَحَرَّمَ الْإِنْبَاءَ﴾ به لام سوود (رببا) ی قدهغه کردوه وه ﴿فَمَنْ حَقَّ لَهُ﴾ نه مجا نه وه که سنی پنی گهشت ﴿مَوْعِظَةٌ﴾ ناموزگاری بهك ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له پهروهردگاری به وه وه ﴿فَأَنشَأَ﴾ وه خیرا دهستی لی هه لگرت ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ نه واه وهی له وه پیش وهری گرنوه بؤخویدتی (له سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه کاری نه وه حواله به خوا به ﴿وَمَنْ عَدَا﴾ وه نه وهی گه رایه وه (بؤ سوود خواردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا نه وانه هار پنی ناگرن ﴿حُمَ فِيهَا﴾ تیا ده میتنه وه ﴿حَكِّدُونَ﴾ به هه میشه بی وه تاهه تایی ﴿يَتَمَنَّوْنَ اللَّهُ أَرْبَا﴾ خوا فهر و بهر که تی سوود ناهیلیت ﴿وَيُرِي الصِّدْقَ﴾ وه بهر وه به خیر و به خشین نه دات و زیادی نه کات ﴿وَاللَّهُ لَا يَجِبُ﴾ وه خوا خوشی ناویت ﴿كُلُّ كَفَّارٍ﴾ هیچ بیاهور و ناسو پاسگوزار تکی ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانکار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانهی که بروایان هبتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه باشد کاتبان کرده وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویریان به هوش و بیر وه کرده وه ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کاتبان داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تنها پاداشیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پهروهردگاریانه ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ ترسینکبان له سهر نی به (له روزی دوا پیدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ خدغه تیک روویان تی ناکات. ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وه که سانهی بروانان هبتاوه (به خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَذُرُوا﴾ وه دهست هه لگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ لهو سودهی که لای خهك ماوتانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه پروادارن ﴿إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر دهستان لی هه لگرت ﴿فَأَلْبَسُوا﴾ که وانه بزائن و ناگادار بن ﴿يَحْزِبُ مِنَ اللَّهِ وَيَسْلُبُ﴾ جهنگ له گهك خوداو پیغه مبهره که ی راده گه یه نن ﴿وَإِنْ تُبْشِرُوا﴾ وه نه گهر به شیمان بوونه وه ﴿فَلَا تُكْرَهُنَّ﴾ نه واه تنها سهر مایه کاتبان هی نیوه به ﴿لَا تَقْلِبُوهُنَّ﴾ نه ستهم بکهن (له خه لکی) ﴿وَلَا تَقْلِبُوهُنَّ﴾ وه نه سته متان لی ده کرت ﴿وَإِنْ كَانَ دُوعَسْرُ﴾ وه نه گهر قهر زدار نه دار بوو ﴿فَنُظِرْ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ نه وه بامؤله تی بدریت تا خوا دهسه لاتی ده دا ﴿وَإِنْ هَمَّ﴾ وه نه گهر (له قهر زه که) نازادیان بکهن ﴿حَتَّىٰ أَكْفَرَ﴾ باشتهر بؤتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر تی بکهن ﴿وَاتَّقُوا﴾ وه بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له روزیک ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ ده گه پرنیته وه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بؤ لای خوا ﴿تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان پاداشت نه درته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ به هه موو که سیک ﴿فَمَا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) نه وهی کردوه به تی ﴿وَهُنَّ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه واه سته میان لی ناکری ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نئی نوانہی باوہرتان ہبتاؤہ ﴿إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِدِينٍ﴾ نہ گہر قہرزبکتان لہبہ کتری کرد ﴿إِلَّا أَجَلَ مُسَمًّى﴾ بؤ ماوہبہ کسی ناوبراو (دیاری کراو) ﴿فَأَكْثُوهُ﴾ تہوہ بینوسن ﴿وَلْيَكُتِبْ﴾ وہ با بینوسی ﴿يَتَنَكَّرْ﴾ لہ نبتوانتاںدا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسہرینک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بہراستی (ودادوہری) ﴿وَلَا يَأْتِ كَاتِبٌ﴾ وہ ہبج نووسہرینک با سہرپنچی نہ کات ﴿أَنْ يَكُتِبْ﴾ لہ نویسنی (سہنہدی قہرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ ہدروہك خواشہوی فیری نووسین کردوہ ﴿فَلْيَكُتِبْ﴾ با بینوسی ﴿وَلْيَتْلِ الْأَذَى﴾ وہ با تہو کہ سہ دەقی سہنہدہ کہ بلیت وبخونیتہوہ ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ کہ قہرزہ کہی بہ سہرہوہبہ ﴿وَلْيَتْلِ اللَّهُ رَبَّهُ﴾ وہ لہ بہرہورد گاری ہترسی ﴿وَلَا يَحْسَبْنَهُ شَيْئًا﴾ وہ ہبچی لہی کہم نہ کاتہوہ ﴿فَإِنْ كَانَ الْأَذَى﴾ تہمجا تہ گہر تہو کہ سہی ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قہرزہ کہی بہ سہرہوہبہ ﴿سَفِيهَا﴾ بنی عدقل بسو ﴿أَوْصِيْعًا﴾ یان ناتہواو بسو ﴿أَوْ لَا يَسْطِيعُ﴾ یانہی دہ توانی ﴿أَنْ يُعْمِلَ حُو﴾ خوی دہقی سہنہدہ کہ بلیت وبخونیتہوہ ﴿فَلْيَتْلِ وَلِيَّهُ﴾ تہوہ با گہرہ کہی بلیت وبخونیتہوہ ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بہراستی (ودادپہروہری) ﴿وَأَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ﴾ وہ دوو شاہید بگرن ﴿مِنْ رِّجَالِكُمْ﴾ لہ ہباوانی خوتان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنَا رِجَالَيْنِ﴾ تہمجا تہ گہر دوو ہباو نہ بسو ﴿فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ﴾ تہوہ با ہباونک و دوو زن بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ لہوانہی کہ پہ سہندیان دہ کہن ﴿مِنْ الشَّهَدَاءِ﴾ لہ شاہیدہ کان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بؤ تہوہی تہ گہر یہ کینکیان لہبیری چوو ﴿فَتَضِلَّ إِحْدَاهُمَا الْآخَرَى﴾ با تہوہی ترہبان ہیری بخاتہوہ ﴿وَلَا يَأْتِ الشَّهَدَاءُ﴾ با شاہیدہ تہ کان سہرپنچی نہ کہن ﴿إِذَا مَدَّوْا﴾ کاتینک بانگ کران (بؤ شاہدتی دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وہ ہبزار مہسن ﴿أَنْ تَكْثُرُوهُ﴾ لہوہی کہ بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووك بیت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گہورہ ﴿إِلَّا أَجَلًا﴾ تا کاتی خوی ﴿وَلْيَكُتِبْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ تہم نویسنہ تان راست ترہ بہ لای خواوہ ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَدَةِ﴾ وہ چہ سپنہر ترہ بؤ شاہدتی دانہ کہ ﴿وَأَذَى الْأَمْرِ تَوَاتُرًا﴾ وہ نزیک ترہ لہوہی کہ تہ کہو نہ گو مانہوہ ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَجَرَّةً﴾ مہ گہر کاتینک تہو کردہوہبہ بازار گانیہ کی ﴿حَاضِرَةً يُدْبِرُونَهَا أُيْتُكُم﴾ دہست بہ دہست بن ہبگیرن لہ ناو خوتاندا ﴿فَلْيَسْ عَلَى كُمْ حُجَّتُ﴾ تہوہ لہم کاتہدا گوناہتان ناگات ﴿الَّتِي كُتِبَتْ﴾ تہ گہر نہ بینوسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وہ شاہید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتینک کرین و فروشتنتان کرد ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ و با زیان بہ نووسہر و شاہید نہ گہ پہندری ﴿وَإِنْ تَقَعَلُوا﴾ وہ تہ گہر زیانتان گہ پاند ﴿فَإِنَّهُ مُسَوِّفٌ بِكُمْ﴾ تہوہ ہبگومان گوناہتان دہ گات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا ہترسن ﴿وَيَعِزُّكُمْ اللَّهُ﴾ وہ خوا فیرتان دہ کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہمووشتینک زانا و ناگادارہ ﴿

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نہ گھر لے سہر سہ ہر بیرون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و دہستان نہ کہ موت ﴿كَآيَاتٍ﴾
نوسہ ریک ﴿فَرِهْتُمْ مُقْبَضَةٌ﴾ نہ وہ بار مہیہ ک و ہر گرن ﴿فَإِنْ آمَنْتُمْ بِحُكْمِي﴾ جا نہ گھر ہندی کتان
لہ ہندی کتان دنیا بیرون ﴿فَلْيُؤَذِّبِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بانہ و کہ سہی کہ بہ نہ مین زانرا وہ سپارہ کہ بداندہ وہ
﴿وَلْيُنْزِلِ اللَّهُ رِزْقَهُ﴾ وہ ہا لہ ہر و ہر دگاری ہر سبت ﴿وَلَا تَحْكُمُوا الْقَضَا﴾ وہ شاہتی مدشار نہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ وہ نہ و کہ سہی بیشاریتہ وہ ﴿فَإِنَّهُ لَا يُغْنِي عَنْكَ﴾ نہ وہ ہر راستی بہ دل گونا ہبارہ ﴿وَاللَّهُ﴾
﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا نا گدارہ بہ ہمو و کردہ وہ بہ کتان ﴿يَلْوِي﴾ ہر ہی خوابہ ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
نہ وہی لہ ناسمانہ کانایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و نہ وہی لہ زہ ویدایہ ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا﴾ نہ گھر ناشکرای بکن
﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نہ وہی لہ دلتانداہہ ﴿أَرْحَمُهُ﴾ یا بیشار نہ وہ ﴿يُحْيِيكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا
محاسبہ بہ تان دہ کات لہ سہری ﴿فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ نہ وساخوش دہ بیت لہ و کہ سہی کہ بیہ ویت
﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وہ سزای کہ سینک دہ دات کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ خوابہ دہ سہ لات
و بہ توانایہ بہ سہر ہمو و شتیکدا ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾ پیغہ مہر ﴿يَرْجِي﴾ ہر وای ہینا ﴿يَمَّا تُزَلُّ الْأَيُّ﴾
بہ و نامہ یہی کہ بڑی نیرا وہ ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ لہ ہر و ہر دگاری نہ وہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ لہ گہل ہر واداراندا
﴿كُلٌّ آمِنٌ بِاللَّهِ﴾ ہمو و ہر وایان ہینا وہ خوا ﴿وَمَلَكِيَّكُمْ﴾ وہ بہ فریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ وہ
ب نامہ کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وہ بہ پیغہ مہرانی ﴿لَا تَقْرَأُ﴾ جیاوازی ناکہ ہین ﴿بَيْنَ أَمْرِ﴾ لہ نیتوان ہیچ
یہ کینک ﴿مِنْ رُسُلِهِ﴾ لہ ہر وایامہرانی ﴿وَقَالُوا﴾ (ہر واداران) ووتیان: (پیغہ مہر نایینی خواہی ہین گہ یانددین
نیمہ ش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ ہر مانہر ہیمان کرد ﴿عَفْرًا﴾ دواوی لبخوشبو ویت
لیندہ کہ ہین نہی ہر و ہر دگاریمان ﴿وَالْبِكَ الْصَبِيرُ﴾ وہ ہر ہر بولای تویہ گہراندہ وہ ﴿لَا يَكِلُ اللَّهُ﴾
نفسا ﴿خَوَادِوَالَهُ﴾ ہیچ کہ سینک ناکات ﴿إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ مہ گہر بہ نہ ندازہی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾
(سوودی) بق خوی ہہ بہ ہر جا کہ یہ ک بکات (با ہر بہ دلش بیت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ وہ (زبانی)
بق خویہ تی ہر خراہہ یہ ک بکات ﴿رَبَّنَا﴾ نہی ہر و ہر دگاریمان ﴿لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ لیمان مہ گرہ ﴿إِنْ﴾
﴿سَيِّئًا﴾ نہ گہر کردہ وہ بہ کی ہنو بیستمان لہ ہیر جوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ با بہ ہلہ گوناہی کمان کرد
﴿رَبَّنَا﴾ نہی ہر و ہر دگار ﴿وَلَا تُخْزِلْ عَلَيْنَا﴾ لہ سہرمان دامہ تی ہاری فورس ﴿كَمَا حَمَلْتَنَا﴾
وہ کہ نہ وہی داتنا ﴿عَلَىٰ الْآبِيتِ مِنْ قَبْلِنَا﴾ لہ سہر نہ واندہی ہینش نیمہ (نومہ تانی ہیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ نہی
ہر و ہر دگاریمان ﴿وَلَا تُخْزِلْنَا﴾ بہ لای وامن بہ سہر دامہ دہ ﴿مَا الْأَخْلَاقُ لَنَا بِهِيَ﴾ کہ ہومان ہلہ نہ گیریت
﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ وہ گوناہہ کانمان ہسہ وہ ﴿وَأَعْفِزْنَا﴾ وہ لیمان خوشہ ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ وہ میہرہ بانیمان
لہ گہلدا بکہ ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توی ہاریدہ دہرو ہیشو انمان ﴿وَأَنْصُرْنَا﴾ کہ واندہ سہرمان بخہ ﴿عَلَىٰ﴾
﴿الْقَوْمِ﴾ بہ سہر گہلی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ ہین ہر وایاندا ﴿۝﴾

سورہ فی (آل عمران)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناولی خواہی بدخشندهی میہربان

﴿الْقُرْآنُ﴾ نہنہا خواہانا کہی دوزانیت بہ (تعلیف، لام، میم) دہخوینتریتہوہ بڑمانا کہی سہیری سہرہتای سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خواندہو خواہیدہ کہ هیچ پدر ستر او نیکی راست نہ جگہ لہ نہو ﴿أَسْحَرُ الْقَوْمِ﴾ زیندوہو و ہمیشہ راگری ہوسدوہرہ ﴿وَنَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویہ نہ خواہوہ ہوت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورٹان ﴿بِالْحَقِّ﴾ بہ راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ بہ راست دانہری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ہمہو نہو (کتیب) انہ بہ لہ پینشیدہا بسوون ﴿وَنَزَّلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ تہورات و تینجیلی ناردہ خواہوہ ﴿وَمَنْ قَتَلَ﴾ لہینش قورٹاندا ﴿هُدًى﴾ الْإِنْسَانِ ﴿بِمِزْمُونٍ﴾ خہلکی ﴿وَنَزَّلَ﴾ وہ ناردی بہ خواہوہ ﴿الْفُرْقَانَ﴾ قورٹان (واتہ) جباکہ رہوہی راست و ناراست _ مہہست ہی قورٹانہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورًا﴾ بیگومان نہوانہی کہ ہی پرواہوون ﴿بِرَبِّكَ﴾ بہ ثابت و بدلگہ کانی خواہ ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بویان ہمہ (لہ قیامت دا) سزای سدخت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وہ خواہ بالادہست و بہ توانایہ ﴿ذُو الْقَبَارِ﴾ خواہنی تولہو سزایہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ بہ راستی خواہ هیچ شتیکہ لی وون نابیت ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نہ لہ زہوی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وہ نہ لہ ناسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نہو خواہ زانیکہ ﴿يُصَوِّرُكُمْ﴾ شیوہنان تہ کیشن ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ لہ مندالداہ کاندہا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پدر ستر او نیکی بہ ہدق و راست نہنہا نہو نہ بیت ﴿الَّذِي يُزَكِّيكُمْ﴾ زالی بالادہستی کار بہ جی بہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نہو خواہ ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویہتی بہ خواہوہ ہوت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورٹان ﴿مِنَ الْبَيِّنَاتِ مُبَيِّنَاتٍ﴾ ہندیکہ لہ ثابہ تہ کانی (مہہستہ کانیان) پوشن ﴿مِنْ أَمْرِ الْكِتَابِ﴾ نہو ثابہ تانہ ہندہستی قورٹانن ﴿وَأَسْرَرُ مَتَشَبِهَاتٍ﴾ وہ نہوانی تر (ثابہ تانیکن کہ مہہستہ کانیان) پوشن نین ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ﴾ تہمجا نہو کہ سنانہی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ کہ لہ دلپاندا ﴿زُتْ﴾ لادان و چہوتی ہمہ ﴿وَيَتَّبِعُونَ﴾ دواہی نہو ثابہ تانہ دہ کہون ﴿مَا تَشَاءُ مِنْهُ﴾ کہ لہ قورٹاندا مو نہ شبہن (ہاوشیوہن، واکا کانی روشن نین) ﴿أَتَبَعَكَ الْفِتْنَةُ﴾ بڑنیکدانی بیروہا و ہری موسولمانان ﴿وَأَتَبَعَكَ فَأُوبِدْ﴾ وہ بڑ راہہ کردنی بہ شارہ زوی ناپاکی خویان ﴿وَمَا يَكْفُرُ تِلْكَ مِنْهُ﴾ لہ حالہ تیکدا کہس راہہ کردنی نازانیت ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنہا خواہ نہ بیت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ فِي الْأُولَى﴾ لہ گہل زانیان و نہوانہی دامہ زراوان لہ زانینی علمی شہر عبادا ﴿يَقُولُونَ﴾ نہلین ﴿وَأَمَّا بَعْدُ﴾ نیمہ پروامان ہینا و بہ (متشابہ) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ ہمہووی لہ پروہرد گارمانہوہن ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ بیر لہ قورٹان ناکہ نہوہ ﴿إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ تہنہا خواہدانی زیری و بیر و ہوش نہ بیت ﴿رَبَّنَا﴾ نہلین نہی پروہرد گارمان ﴿لَا تُخِزْ﴾ لای مددہ (لہ ہی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دلہ کانسان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دواہی نہوہی کہ رینموونیت کردین ﴿وَعَبَّكُنَا﴾ وہ پیمان بہ خشہ ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ لہ لای خوتہوہ ﴿رَحْمَةً﴾ بہ زہی بہک (میہربانہک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ بہ راستی ہر توی ﴿الْوَهَّابِ﴾ بدخشنده ﴿رَبَّنَا﴾ نہی پروہرد گارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿جَاعِلُ الْكَاسِ﴾ کز کہ رہوہی خہلکیت ﴿يُؤْتِرُ﴾ بڑ قورٹنک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ هیچ گومانی تہدانی بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خواہ ﴿لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ بہلین خوی ناشکیبیت و دہبیانہ سہرہ

﴿إِنَّا لَنَرُّوهُمْ كَمَا نَرُّوهُمْ﴾ ہنگومان نہوانہی بی پروا بوون ﴿لَنَنفُخَنَّ عَنْهُمْ﴾ ہەرگیز کەلک و سوودیان ہی ناگہیہ نیت ﴿أَمْ لَمْ نَمْلِكْ﴾ نہ مالیان ﴿وَلَا أُولَدُ لَهُمْ﴾ وہ نہ مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ لہ (سزای) خوا بہ هیچ شہوہہک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ وہ نا ئوانہ ﴿وَقَوْلُ الْكَافِرِ﴾ سووتہ مہنی دوزخہن ﴿كَذَّابٌ﴾ ﴿كَذَّابٌ﴾ (داب و باوی ئەم بی پروا بانہ) وہك داب ونہریتی دەست و پتوہندەكانی فیرعدونہ ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و ئەوانہی لہ پشش ئەواندا بوون وابہ ﴿كَذَّابُونَ﴾ کە نیشانەكانی نیمان بە دروزانی ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ ئەمجا خواش گرتی ﴿يَذُوقُهُمْ﴾ بەھوی تاوانە كانیانہ وہ ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وہ خوا تۆلہی سەختہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿الَّذِينَ﴾ بەوانہی ﴿كَفَرُوا﴾ کە بی پروا ﴿سَخَّابُونَ﴾ لہ مەولا ئەشكین و ژنر دەكەون ﴿وَنُحْشَرُونَ﴾ وہ كۆدەكرینە وہ ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ﴾ بەرەو دوزخ ﴿وَبِشْ أَيْهَاتٍ﴾ کە ناخوشتەین شوینە ﴿فَكَانَ لَكُمْ عَذَابٌ﴾ ہنگومان نیشانہیہ کی گرنگ پرویدا بۆ ئیوہ (ئەو موسولمانینە یان ئەو کافرەكان) ﴿فِي عَذَابِنَا مَقَاتِلٌ﴾ لەو دوو دەستە (کە لہ جەنگی بەدردا) دایان بەیہ كدا ﴿فَقَدْ﴾ دەستەبەکیان ﴿فَقَتِلَ﴾ دەجەنگیبن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ بی خوادا ﴿وَأَخْرَجَ كَافِرًا﴾ وہ ئەوہی تریان بی پروا بوون ﴿يَرَوْنَهُمْ مِّنْ قِبَلِهِ﴾ موسولمانەكانیان ئەدی بەدوو ئەوہندەو خویان ﴿وَأَمَّا الْفِرْعَوْنُ﴾ بە بیینی چاو ﴿وَاللَّهُ يَوْمَهُ﴾ وہ خوا پشست گیری دەكات ﴿بِصْرِهِ﴾ بە یارمەتی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بۆ ہەرکەس بیہوین ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ بەراستی لەم یارمەتیدانەدا ﴿لَمُبْرَرٌ﴾ پەند و ئامۆزگاری مەبہ ﴿لَأُولَئِكَ أَصْحَابُ﴾ بۆ کەسانی خواوەن ژیری و بیروھوش ﴿وَالَّذِينَ﴾ جوان کراوہ و پراژنراوہ ئەوہ ﴿وَالَّذِينَ﴾ بۆ خەلکی ﴿حُبِّ الشَّهَوَاتِ﴾ خوشی و ئارەزوہ كانی نەفس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ لہ ئافرەتان ﴿وَالَّذِينَ﴾ و کور و کالی زور ﴿وَالَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّهَّرِينَ﴾ و دارایی زوری کەلەكە کراو ﴿مِنَ الْأَكْبَابِ﴾ لہ ئالتون و ژنر ﴿وَالَّذِينَ﴾ و زیو ﴿وَالْحَيْلِ﴾ و ئەسپ و مایانی ﴿الْمُسَوَّمَةِ﴾ نیشانەدار (بەسپنی ناوچەوان و ہەر جوار بەلی) ﴿وَالَّذِينَ﴾ ہەر وہا ئازەل و جوار بی ﴿وَالْحَرِيِّ﴾ و کشتو کال ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئەمانہ ﴿مَتَّعَ﴾ بە ہەر و (کەل و بەل) ی ﴿الْحِكْمَةِ﴾ زیندەگانی (زیان) ی ﴿الَّذِينَ﴾ دونیان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وہ لای خوا مەبہ ﴿حَسْبُ الْعَذَابِ﴾ خوشتەین جیگا و پاشەرۆز ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أُولَئِكَ﴾ خەبەرناں بەدەمی ﴿يَخْتَرُونَ﴾ بەباشتر لەمانەنان ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بۆ ئەوانہی کە پارتیزیان کرد و لەخودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای پروہەر دگاریان چەند بەھەشتیک مەبہ ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ کە بەژیریاندا دەروات ﴿وَالَّذِينَ﴾ پرووبارەكان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بەھەمیشہیی و ہەتاھەتایی تیندا دەمیننہ وہ ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وہ (بویان مەبہ) ژنانی پاکیزہ ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ وہ پەزامەندی لہ خواوہ ﴿وَاللَّهُ بِعِبَادِهِ﴾ وہ خوا بینایہ بە بەندەكان ﴿﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (لہ خوا ترسان) نہوانہی کہہ دہئیں ﴿رَبَّنَا﴾ نہی پەر وەر دگارمان ﴿إِنَّمَا﴾
 بہراستی نیمہ ﴿ءَاتَيْنَا﴾ پرومان ہینا ﴿فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دہی خوش ببہ لہ گوناہہ کانمان
 ﴿وَقِنَا﴾ وہ ہمانہار نیزہ ﴿عَذَابَ النَّارِ﴾ لہ سزای ناگری دوزخ ﴿الضَّالِّينَ﴾ (نہوانہ بریتین لہ)
 نارام گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و راستگویان ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾ و فرمانبہر دارانی خودا ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و دارایی
 ومالہبخشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و نہوانہی کہ داوای لی خوشبوون دہ کمن ﴿يَا لَأَسْحَارٍ﴾ لہ پیش
 بہ بیاناندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایہتی ئەدات (واتہ رای دہ گہیہ نیت و بہ بہ لگہ دہ بچہ سپیتیت)
 ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ کہ بہراستی هیچ پەرستراوینکی بہ عہق وراست نی بہ ئەو نہ بیت ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾
 وہ فریشتہ کانش شایہتی ئەدەن (واتہ یقرا ر ئە کەن) ﴿وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ وہ خواوہن زانستہ کان (زانایان) پش
 شایہتی ئەدەن (واتہ باوہری چہ سپاویان عہیہ) ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا) ہہمیشہ دادپەر وہری راگرتوہ
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراوینکی راست نی بہ جگہ لہ خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ کہ بالادہستی
 کارہ جی بہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہراستی دینی پەسەند کراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾
 (ہەر) ئیسلامہ ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو بہرہ کی نہ کہ و تہ ناو ﴿الَّذِينَ﴾ نہوانہی ﴿أَوْثَرُوا الْكِتَابَ﴾ کہ
 نامہ بیان بۆ ہاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ تَعْدٍ﴾ دواي ئەوہ نہ بیت ﴿مَآجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾ کہ زانینی بہراستیان بۆ ہات
 ﴿بَغْيًا بَیِّنًا﴾ (نہم لادانہشیان) لہ پرووی ستم و حەسادہ تہوہ بوو لہ نیو خویماندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ جا ہەر کہ سینک بن پروا بنی بہ ئایہ تہ کانی خوا (کہ قورئانہ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ﴾
 ﴿الْحِسَابِ﴾ ئەوہ بہراستی خوا زوو حسابی لہ گەل دہ کات ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ ئەمجا ئە گەر (خواوہن
 نامہ کان) دہمہ قالنی بان لہ گەل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نہی مو حەمەد ﷺ) خوش بلی ﴿أَسَأَلْتُ﴾
 ﴿وَجْهِيَ رَبِّي﴾ پرووی خۆم سپارد بہ خوا (وملکہ جی ئەوم) ﴿وَمَنْ أَسْأَلْ﴾ لہ گەل نہوانہی بہ پەرہوی
 من ئە کەن ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ﴾ وہ (نہی مو حەمەد ﷺ) بلی بہوانہ کہ نامہی تہورات و
 ئینجیلیان دراوہتی (کہ جوو لہ کہ و گاوورہ کانن) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وہ بہ نہ خویندہ وارہ کان (ہاوہش
 پەیدا کەرہ کانی گەلی عەرہب) ﴿أَسَأَلْتُ﴾ ئایا ئیوہ موسولمان بوون ؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَلُوا﴾ ئەمجا
 ئە گەر موسولمان بوون ﴿فَقَدْ أَفْتَدَوْا﴾ ئەوہ بہراستی مانانی ئەوہ بہ کہ ہیدایہ تیان وەر گرتوہ
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وہ ئە گەر پرووشیان وەر گیرا ﴿فَأَنصَبْ﴾ ئەوہ بہراستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ تو ہەر راگہ یاندنت
 لہ سەرہ ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وہ خوا بینایہ بہ بہ ندہ کان ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نہوانہی
 بن پروان ﴿يَعَانِي اللَّهُ﴾ بہ ئایہ تہ کانی خوا (بہ نیشانہ کانی خوا) ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ﴾ وہ پیغہمبہران
 ئە کوژن ﴿يَغْتَرِبُونَ﴾ بہ نارہوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ﴾ وہ ئەو کہ سانہ ئە کوژن ﴿يَا مُرُوتَ﴾ کہ فەرمان
 شەدەن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ بہ داد گہری ﴿مِنَ النَّاسِ﴾ لہ خەلکی ﴿فَيَشْرَهُمْ﴾ ئەوہ مزدہ بیان بہدہری (وہک
 سووکایہتی کردن وایہ) ﴿بِعَذَابِ إِلِيمٍ﴾ بہ سزای پەر لہ نازار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ کہ سانیکن
 ﴿حَقِيطٌ﴾ ہووچ بووہ تہوہ ﴿أَنصَبْ﴾ کردہوہ کانبان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ لہ دونیا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وہ لہ روزی
 دواپی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وہ ئەوان نیانہ ﴿مَنْ نَصْرِي﴾ هیچ یار مہ تیدہ ریک ﷻ

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا ورد نابسته وه ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ له وانهی ﴿أُوتُوا﴾ پیان دراوه ﴿نَصِيبًا﴾ به شینک ﴿مِنْ﴾
 الْكِتَابِ ﴿لَهُ﴾ تهورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ ده کرین ﴿إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ بؤ لای کتیبی خوا (تهورات)
 ﴿لِيَحْكُمَ﴾ بؤ تهوهی بر باریدات ﴿يَسْتَهْتِرُ﴾ له نیوانیاسدا ﴿مُرْسِلِينَ فِرَقًا مِّنْهُمْ﴾ له پاشان دهسته بهك
 له وان پشت ههله كهن ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا تهوان روو وهر گنیرن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 تهمه بههوی تهوه وه به كه بنگومان تهوان ﴿قَالُوا﴾ دهیان روت: ﴿لَنْ نَّعْمَلَ﴾ هدر گیز بهر له شمان
 ناکه ویت ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتِ مَا مَعْدُودَاتٍ﴾ تهنها چهند رورینکی ژمیررا و كه م نه بیت
 ﴿وَعَرَفْتُمْ﴾ وه خهله تاندنی (و فریوی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینه كه یاندا ﴿فَأَكْفَرُوا أَفْزَرُونَ﴾ تهو
 درویانهی كه هه لیان ده بهست ﴿فَكَيْفَ﴾ ته مجا ده بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جُمِعْتُمْ﴾ تهو
 کاتهی كه کزیان ده كهینه وه ﴿لِيُؤْمِرَ﴾ له رورینکدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ كه گومانی تیدانی به ﴿وَوُفِّيَتْ﴾
 و پاداشتی تهواوی ده درته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو كه سینک ﴿مَّا كَسَبَتْ﴾ تهوهی کردویه تی ﴿وَهُمْ﴾
 لَا يَرْجُونَ ﴿وَهُ﴾ تهوان هیچ سته میکیان لی نا کرین ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی تهی خوا به ﴿مَلَائِكَتُكَ﴾
 خاوهن دهسه لات ﴿قُلِ الْمَلَائِكَةُ﴾ دهسه لات ده دهیت ﴿مَنْ شَاءَ﴾ به هدر كه سینک كه به نه ویت
 ﴿وَوُفِّيَتْ الْمَلَائِكَةُ﴾ وه دهسه لات تهستینه وه ﴿مَنْ شَاءَ﴾ له هدر كه سینک كه به نه ویت ﴿وَوُفِّيَتْ مَنْ شَاءَ﴾
 وه به ریزی ده كهیت تهوهی به ویت ﴿وَوُفِّيَتْ مَنْ شَاءَ﴾ وه بی ریزی ده كهیت تهوهی به ویت ﴿يَذُكُّ﴾
 تهنها به دهستی تویه ﴿الْحَيُّ﴾ هه موو چا كه بهك ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سهر هه موو
 شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به توانیت ﴿تُؤْتِي الْأَمْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو ده كهیت به ناو روردا ﴿وَتُؤْتِي النَّهَارَ فِي﴾
 الْأَمْلِ ﴿وَهُ رُور ده كهیت به ناو شهودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه زیندوو ده دینسی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتِ﴾ وه مردوو ده دینسی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندوو ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وه روری ده دهیت ﴿مَنْ شَاءَ﴾
 به هدر كه سین كه به ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی بر واداران بی باوه ران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دوستی خویان ﴿مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی بر واداران
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هدر كه سینک و ابكات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ثیر به بههستی له گهل خوادا
 نامیتن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا مَن تَقْنَهُ﴾ مه گهر بؤ خوار استتبان بیت لی یان (به شتیه بهك كه به ده م بیلین
 و به دل باوه ران بی نه بیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وه خوا ده تان تر سبتیت له سزای خوی
 ﴿قَالَ اللَّهُ الْمُصِيبُ﴾ وه هدر بؤ لای خوابه گه رانه وه ﴿قُلِ﴾ تهی مر حه مه د ﴿بَلَى﴾
 ﴿إِنْ تَحْفُوا﴾ ته گهر بیشار نه وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ تهوهی له دل تاندابه ﴿أَوْ تُشَدُّوهُ﴾ یان ناشکرای
 بکهن ﴿تَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خوا بی ده زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه دهیزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تهوهی له ناسمانه کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه تهوهی له زهوی دابه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا ﴿وَرِيٌّ﴾ به
 توانایه ﴿

﴿يَوْمَ تَجُذَّعُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لهو روزهی هه موو که سینک نه بینت ﴿وَمَاعَمِلَتَ مِنْ خَيْرٍ﴾ هه کارینکی باشی کرد بینت ﴿مُحَضَّرًا﴾ نامادهیه ﴿وَمَاعَمِلَتَ مِنْ شَرٍّ﴾ وه هه کارینکی خراپی کرد بینت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ﴾ ثاوات ده خوازیت که له نیوان شهو و کاره خراپه که یددا ﴿أَمَدًا بَعِيدًا﴾ ماوهیه کی زور دور بیوایه ﴿وَيَحْذَرُكَ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان تر سینتی ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزای خوی ﴿وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْإِسَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کانی خوی ﴿قُلْ﴾ نهی موحه مهده ﴿بَلَىٰ﴾ (ان کشته) نه گهر ثنوه ﴿حُبِّبْتُ اللَّهُ﴾ خوانان خوش دهوینت ﴿فَأَتَّبِعُونِي﴾ که وانه دواي من بکه ون ﴿يُحِبِّكَ اللَّهُ﴾ تا خواش ثنوهی خوش بوینت ﴿وَنُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گوناوه کاتنان خوش بینت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ﴾ وه خوا لیخو شبووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره بانه ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فدر مانبه ردار و گویند بایه لی خوا و پیغه مبه ر بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشت هه لکه بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ شهوه بینگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بن بر وایانی خوش ناوینت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْلَفُ﴾ بینگومان خوا هه لی بزار دوهوه ﴿عَادَمٌ وَنُوحًا﴾ نادهم و نوح ﴿وَالْإِسْرَافِيَّةَ﴾ وه خانه وادهی ئیبراهیم ﴿وَالْأَلْبَنِينَ﴾ وه خانه وادهی عیمران ﴿عَلَى الْغَابِغِينَ﴾ به سه ر هه موو جیهانیاندا ﴿ذُرِّيَّةَ﴾ نهوهیه کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندینکیان له هه ندینکیان که وتوونه شهوه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه ری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانایه ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بیشه وه بیر) کاتیک که زنی عیمران وونی ﴿رَبِّ﴾ نهی په روه ردگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بینگومان من نه زرم کرده بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ نهوهی که له سکم دایه نازاد کراو بیت (بو خز مه تی خانه ی تو که بیت المقدس) ه ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ ده توش (نهم نه زرم) لی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنتَ﴾ به راستی تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه ری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتیک که سکه که ی دانا ﴿قَالَتْ﴾ وونی: ﴿رَبِّ﴾ نهی په روه ردگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به راستی خوا زاناتره ﴿بِمَا وَضَعَتْ﴾ بهوهی که بوویه تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَوَّةُ لَأُنْثَىٰ﴾ کوپیش وه ک کچ نی یه (مه به ست له وهیه لهو کاتبه دا کوران ده کران به نه زرم بو خز مه تکر دنی بیت المقدس) ﴿وَلِإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بینگومان منیش نام نامریه م ﴿فَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا﴾ وه من خوی و نهوهی ته پاریزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهبانی ده ر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ نه مجا په روه ردگاری مهربمی وه رگرت ﴿بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾ به وه رگرتنکی جوان ﴿وَأَنبَتَهَا﴾ وه پروانندی (په روه دهی کرد) ﴿بَنَاتًا حَسَنًا﴾ به پروانندینک (په روه دهیه کی) جوان ﴿وَوَكَّلْنَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه که ریا ده سته به ری کرد (نهر کی زیانی گرت نه ستر و خودا کردی به ماموستای مهربم) ﴿كَلَّمَاهُ حَتَّىٰ عَلَّمَا زَكَرِيَّا الْكِتَابَ﴾ هه ر کات زه که ریا پر و شتایه بو لای مهربم له شوینی خواپه رسته که یددا ﴿وَجَعَلْنَاهُ زَقْفًا﴾ خواره مهنی و رزق و روزی له لا ده بینی ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) وونی: ﴿يَمْرُؤُا﴾ نهی مهربم ﴿أَنَّىٰ لَكَ هَذَا﴾ نه مهت له کوی بووه؟ ﴿قَالَ﴾ (مهربم) وونی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نهوه له لایه ن خواوهیه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ﴾ به راستی خوا پر و زی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هه ر که سینک که بیهوینت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿

﴿مَنْ لَكَ﴾ نالہ و کاتہدا ﴿دَعَا﴾ پاراہہ وہ ﴿زَكَرَ يَارَبِّهٖ﴾ زہ کہریا لہ پەر و ەرد گاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ ئەہی پەر و ەرد گارم ﴿هَبْ لِي﴾ ینم بیہ خشہ ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ لہ لایەنی خوئە وہ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورینکی سرووشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستی تو بیسەری پارانە و ەیت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فریشتە بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمَحْرَابِ﴾ لہ کاتیکدا کہ زہ کہریا لہ میحرابە کەدا و ەستاو و
 نوژی دە کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بەراستی خوا مژدەت دەداتی ﴿بِبَخِيٍّ﴾ بە (کورینک ناوی) بە حیاہ
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ کہ پراوہینەرە ﴿يَكْفُرُ مِنَ اللَّهِ﴾ بە عیسی ووتەہی خوا ﴿وَسَيِّئًا﴾ و ەپشەواہە ﴿وَحَصُورًا﴾ و ە
 جلە و گری نەفسی خوئەنی ﴿وَنَبِيٍّ مِّنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ و ە بە کینکە لہ پینە مہرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زہ کہریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئەہی پەر و ەرد گارم ﴿أَنْ يَكُونَ لِي غُلَامٌ﴾ مەن چۆن کورم دەبیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرَ﴾ لہ حالیکدا بەراستی پیری بەخە گیرم ہووہ ﴿وَأَمْرًا نَّعَاقِرٌ﴾ و ە ژنە کە شەم نەزو کہ ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گەورە) فەر مووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خوا وایہ ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چە بویت
 دەبیکات ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ ئەہی پەر و ەرد گارم نیشانە بە کم بو دابن
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گەورە) فەر مووی: ﴿إِنَّكَ أَنتَ الْكَافِرُ﴾ نیشانە کەت ئەوہ بە ﴿أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ﴾ کہ
 ناتوانیت قسە لہ گەل خەلکیدابکەیت سنی رۆژ ﴿إِلَّا مَرَّةً﴾ مەگەر بە ئامازە (هینما) نەبیت ﴿وَأَذْكُرَنَّكَ
 كَثِيرًا﴾ و ە زۆر یادی پەر و ەرد گارت بکە ﴿وَسَيَبْرَحُ﴾ و ە تەسیبختی خوا بکە ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ بە ئیواران
 ﴿وَالْإِكْبَرِ﴾ و ە یانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی ئەوہ بکە) کاتیک کہ فریشتە (جیبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُا۟﴾ ئەہی مەریم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿أَصْطَفٰكَ﴾ تۆی ھەلبژارد ﴿وَوَضَعَكَ﴾
 و پاکێ کردبە و ە (لە ھەموو خوورە و شتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفٰكَ﴾ و ە ھەلی بژاردوی ﴿عَلَىٰ
 سِتْرٍ أَلْمَاجِينَ﴾ بە سەر ھەموو ژنانی جیھاندا ﴿يَمْرُؤُا۟ أَتَقْبَلُ رِزْقَكَ﴾ ئەہی مەریم فەرمانبەرداری
 پەر و ەرد گارت بکە ﴿وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي﴾ و ە سوژدە و کبرنووش بەرە ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ لہ گەل ئەوانەہی کہ
 سوژدە و کبرنووش دەبن ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ الْغَيْبِ﴾ ئەوہی ووترا لہ ھەوالە پەنھانە کائن ﴿تُوحِيذُ إِلَيْكَ﴾
 بە و ە حەسبۆت دەنیرین (ئەہی موحەمەد ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ و ە تۆ لہ لای ئەوان نەبوویت
 ﴿إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک کہ قەلەمە کانیان ھاوینشت ﴿أَتَيْتُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرْيَمَ﴾ دەستە بەرشتی
 و سەر بەرشتی و ە خێو کردنی مەریمیان بەردە کە و ەیت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ و ە تۆ لہ لایان نەبوویت
 ﴿إِذْ تَخْتَصِمُونَ﴾ کہ دەمە قالیان دە کرد (لەم پرورە و ە) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک کہ فریشتە کہ ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُا۟﴾ ئەہی مەریم ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ ینگومان خوا مژدەت دەداتی ﴿بِكَلِمَةٍ قَدْسَةٍ﴾ بە ووتە بەک لہ و ە و ە
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مەسیح (عیسا) ی کورپی مەریمە ﴿وَجِيهًا فِي الْأَلْيَنِ وَالْآخِرَةِ﴾
 بەرپرزو پایە بەرزە لہ ھەردوو جیھاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ و ە لہ نزیکانی خودایە ﴿۱۵﴾

﴿وَيَكْفُرُ النَّاسُ﴾ وہ قسمہ دے کات کہ گمان خہ لکیدا ﴿فِي آثَمِهِ﴾ لہ بیشک دہاو ﴿وَكَيْفَ لَا﴾ لہ (کاتی)
گہ ورہ بی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ لہ پیاو چا کانیشہ ﴿قَالَتْ﴾ مہرہم ووتی: ﴿رَبِّ اَنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ﴾
ثہی پەرورہ دگارم من چوَن مندالم دہ بیت ﴿وَلَمْ يَمَسِّنِي فِشْرًا﴾ لہ کانیکدا کہ پیاو نہ ہاتوتہ لام (لیم)
نہ کہ وتوہ ؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فہر مووی ﴿كَرَّمَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وابہ (کہ نہ لیت) خوا چی بویت
دروستی دہ کات ﴿اِذَا فُتِنَ امْرَاٌ﴾ کاتیک کہ بریاری شتیکی دا ﴿فَاَنصَبْ قَوْلًا﴾ ہر نہ وہ ندہی دہویت
بی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیہ، نیت دہ بیت ﴿وَيَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾ ﴿وَالْحُكْمَ وَالْتُّورَةَ وَالْاِنْجِيلَ﴾ وہ خوا
فتری کتیب و دانایی و تہورات و نینجیلی دہ کات ﴿وَرَبُّوْا﴾ وہ پیغہ مہر (دہ نیریت) ﴿اِلٰی رَبِّیْ﴾
اِسْرَءِیْل ﴿يُوْهِنُوْا ثِيْرًا ثِیْلًا﴾ (نہ وہ کانی یہ عقوب) ﴿اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَیِّنَةٍ﴾ (بی یان دہ لیت) بہ راستی من
نیشانہ بہ کم بؤ ہتاون ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ پەرورہ دگار تانہ وہ ﴿اَنِّيْ اَخْلُقُ لَكُمْ﴾ کہ من بؤ تان دروست دہ کم
﴿مِنَ الظُّلُمِ﴾ لہ قور ﴿كَهَيۡئَةِ الظُّلُمِ﴾ (شتیک) لہ و تہی بالندہ ﴿فَاَنْفُخُ فِيهِ﴾ نہ مجا فووی پیادہ کم
﴿فَيَكُوْنُ صَیۡرًا﴾ یہ کسر دہ بیت بہ بالندہ ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ بہ فرمانی خوا ﴿وَاُثِرِیْ﴾ وہ چاکی نہ کہ مہ وہ
﴿اَلَا كُنۡمَ﴾ کوئری زکماک ﴿وَالْاَبْرَصَ﴾ و بہ لہک ﴿وَاُنۡحِیۡ التُّوۡقَ﴾ وہ مردوانیش زیندو دہ کہ مہ وہ
﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ بہ فرمانی خوا ﴿وَاُنۡثِرُكُمْ﴾ وہ خہ بہرتان دہ دہمی (لہ خواوہ) ﴿بِمَاۤ اَنَا کُلُوۡنَ﴾ چی نہ خون
﴿وَمَا تَنۡخَرُوۡنَ﴾ چی بہ زہ خیرہ ہل نہ گرن ﴿فِيۡ یُّوۡتُکُمُ﴾ لہ مالہ کاتاندا ﴿اِنۡ فِیۡ ذٰلِکَ﴾ بہ راستی ہہ بہ
لہم مو عجیزانہ دا ﴿اٰیۡةٌ لَّکُمُ﴾ بہ لگہ و نیشانہی بہ ہیز بؤ ثیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہرہی من)
﴿اِنۡ کُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِیۡنَ﴾ نہ گہر ثیوہ ہر وادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وہ (من ہاتووم) بہ ہر واہینہر ﴿لِمَاۤ اَنۡزَلۡتَ بِدِیۡنِیۡ مِنَۡ
التُّورَةِ﴾ بہ و تہوراتہی کہ لہ ہر دہ مستمدایہ ﴿وَلَا حِجۡلَ لَکُمۡ بَعۡضُ الَّذِیۡ﴾ وہ ہاتووم بؤ تہوہی حہ لال
بکم ہیندی لہ و شتانہی ﴿خُزِّیۡ عَلَیۡکُمُ﴾ کہ قہدہ غہ کراوہ لیسان ﴿وَجِئۡتُکُمۡ بِبَیِّنٰتٍ مِّنۡ رَبِّکُمُ﴾
وہ بہ لگہم بؤ ہتاون لہ لای پەرورہ دگار تانہ وہ ﴿فَاَنۡقُلُوا اللّٰهَ﴾ کہواتہ ہترسن لہ (بی فرمانی) خوا
﴿وَاَطِیۡعُوۡنَ﴾ وہ فرمانہ ہر داریم بکم ﴿اِنۡ اللّٰهَ رَبِّیۡ وَرَبُّکُمُ﴾ بہ راستی خوا پەرورہ دگاری من
و ثیوہ بہ ﴿فَاعْبُدُوۡهُ﴾ دہی بیہرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیۡمٌ﴾ نا تہ مہیہ ریگای راست ﴿فَلَنۡاۤ اَحۡصِیَ
بِیۡتُوۡنَ﴾ نہ مجا کاتیک کہ عیسا ہستی کرد ﴿مِنۡہُمُ الْکُفَرُ﴾ بہ بی ہروایی گہ لہ کدی
﴿قَالَ مَنۡ اَنْصَارِیۡ اِلَی اللّٰهِ﴾ ووتی: کی لہ گہ لہ مندا یار مہتی دہری دینی خواہہ ﴿قَالَ الْخَوَارِیۡتُ﴾
شاگردہ کانی (حہ واریہ کانی) ووتیان ﴿مَنْ اَنْصَارُ اللّٰهِ﴾ نیمہ یار مہتی دہری دینی خواہن ﴿اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ﴾ ہر وامن بہ خوا ہتاوہ ﴿وَاَشۡہَدُ﴾ و تو تہی عیسا شاہید بہ ﴿اَنَّا مُسۡلِمُوۡنَ﴾ کہ نیمہ
گوئیہ لہ و ملکہ چی تہوین ﴿

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نہی پروردگار مان نیتہ باورہ مان ہینا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بدوی کہ ناردوونہ نہ خواریہ وہ
 ﴿وَأَنبَغَتْ أَلْسِنُوكَ﴾ وہ بہرہ وی ہینہ مہری تو مان کرد ﴿فَأَنبَغَتْ﴾ دہی خوابہ ناومان بنووسہ
 (ہمانز مہرہ) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ دہفتہری پروادارانی (بہ کتابہ رست) دا ﴿وَمَكْرُوا﴾ (جوولہ کہ کان)
 پیلانیان گیرا ﴿بِزُكُوشَتِي عِيسَى﴾ ﴿وَمَكْرَ اللَّهِ﴾ خواش لہ بہرانہردا پیلانی لسی گیران ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِينِ﴾ وہ خواش چاکترین پیلان گیرہ (لہ بہرانہر پیلان گیراندا بقوچہ لکرنہ وہی
 فروفیلہ کانیان) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى﴾ (بہیتہرہ وہ یادت) کاتی خوا فرموی نہی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَكِّفٌ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ من تو دہبہمہ وہ بہرزت دہ کہمہ وہ بنو لای خوم ﴿وَقَضَّيْتُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وہ پاک کردہ وہی تو م لہ (ہاودہ می) نہوانہی کہ بن باورہ بوون ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وہ بہرہ وانی
 (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہمہ وہ ﴿فَوَقَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہسہر بن پروایاندا ﴿إِلَى زُبُرِ الْقِيَمَةِ﴾ نابوڑی
 دواہی ﴿لَمْ يَلَمَّْا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ ہاشان گہرانہ وٹان بنو لای منہ ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ نہمجا ہر ہار دہدم لہ
 تہواناندا ﴿فِي سَكَنٍ مِّنْ دُونِ الْمَسْجِدِ﴾ لہو شتانہی کہ تہایاندا جہاوازو ناکو کن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا نہوانہی بن پروابوون ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سزایان دہدم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بہسزای سہخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو پروڑی دواہشدا ﴿وَمَا يُهْمُكَ مِّنْ أَصْحَابِ﴾ وہ نہوانہ ہیچ یارمہ تہدہر نیکیان نی بہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ بہلام نہوانہی کہ پروایان ہینا وہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہ وہ ہاشہ کانیان
 کردوہ ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ نہوہ خوا بہتہ وای پاداشتیان دہداتہ وہ ﴿وَاللَّهُ لَا يُهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ ہنگومان
 خواستہ مکارانی خوش ناویست ﴿ذَٰلِكَ نَتْلُو عَلَيْكَ﴾ نہم بہسہر ہاتانہی کہ تہیان خوتینہ وہ
 بہسہرندا (نہی موحمہ ممد) ﴿مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ لہ نایہت وبہلگہ ونیشانہ کان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 و فورنانی ہر لہ حیکمہ تن ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ﴾ بہراستی وینہی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ وہك وینہی نادہم وایہ ﴿خَلَقَهُ مِن طَرَفٍ﴾ کہ دروستی کرد لہ گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ لہ
 ہاشان ہینی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہہ، نہویش بوو (بہ مروف) ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ قسہی راست نہوہیہ
 کہ لہ خواوہ بہتو گہ یشت ﴿فَلَا تَكْفُرْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ کہواتہ لہ گومانداران مہبہ ﴿فَنَحْنُ جَائِعٌ فِيهِ﴾
 نہمجا ہر کہ سینک دہمہ قانی لہ گہل کردیت (لہ بارہی عیساوہ) ﴿مِن تَعْدِمَاجَاةٍ لِّمَنِ الْعِلْمُ﴾ دواہی
 نہو زانیشہی کہ (بہوہ حی) بڑت ہات ﴿فَقُلْ لِّعَالَمٍ﴾ توش پیسان بلی ورنہ ﴿نَدْعُ إِلَهُةً نَّوَابِتًا﴾
 با بانگی کورہ کانمان و کورہ کانتان بکہین ﴿وَنِسَاءً نَّوَابِتًا﴾ وہ (بانگی) زنہ کانمان و زنہ کانتان
 بکہین ﴿وَأَنفُسًا وَأَنفُسًا﴾ وہ (بانگی) خومان و خوتان بکہین ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾ لہ ہاشاندا (ہموومان)
 لہ خوا ہپارینہ وہ ﴿فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ نہمجا نہفرہتی خوا بکہین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ لہ وانہ مان کہ
 لہ دروزنان ﴿

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَقَصُ الْحَقُّ﴾ بینگومان هدر نه مه یه چیر فک و داستانی راست و دروست ﴿وَمَأْمِنُ إِلَهِ﴾ وه هیچ
 بهر ستر او نیکی به راستی نی به ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تنها خوانه بین ﴿إِنَّا اللَّهُ﴾ به راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 تنها خوی بالادهستی کار دروسته ﴿إِنَّا قَوْلُوا﴾ نه مجا نه گهر پشتیان هه لکرد. ﴿إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ﴾ نه وه
 به راستی خوانا گاداره ﴿يَا مُفْسِدِينَ﴾ به کرده وی به دکاران (گنده لکاران) ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد
 بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ی خاوهن نامه کان ﴿تَعَالَوْا﴾ ورن ﴿إِلَى كَلِمَةٍ﴾ بؤ لای ووت به کی
 ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یه کسان) ﴿يَتَنَبَّأُونَ بِكَ﴾ له نیوان نیمه و نیوه دا ﴿أَلَا يَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ﴾ که جگه له خوا
 نه بهر ستن ﴿وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ وه هیچ شتیک نه که بین به هاوبه شی ﴿وَلَا يَخْذُ عَصَاكَ﴾ (نه ی موحه ممد
 الله) وه هتدیکمان هتدیکمان به بهر وورد گار دانه نین ﴿إِنَّا قَوْلُوا﴾ نه مجا نه گهر پشتیان هه لکرد
 ﴿فَقُولُوا﴾ نیوهش بلین: ﴿أَشْهَدُوا أَنَا مُسْلِمُونَ﴾ نیوه شاهد بین که نیمه فرمان بهر دار و گوینر ایه
 و ملکه چی خود این ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ی خاوهن نامه کان ﴿لِيُرِيَنَّ أَجْوَدُ فِي الْإِزْهِيَةِ﴾ بؤ چی ده مه قالی
 ده کهن ده باره ی نیبر اهییم ﴿وَمَا أَرْزَلْنَاكَ إِلَّا خَبِيرٌ﴾ له کاتیکدا که نهورات و نیجیل نه تیراونه ته
 خواره وه ﴿إِلَّا مِّنْ عَذَابٍ﴾ له دوی نیبر اهییم نه بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی بؤ تن ناگه ن ؟ ﴿هَذَا نَشْرُ﴾
 ناگادار بین نیوه ﴿هَذَا لَا حَاجَ لَكَ﴾ نه وانه که ده مه قالیبان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ له وه ی که
 شتیکتان لبده زانی ﴿فَلْيُرِيَنَّ أَجْوَدُ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ نه ی بؤ ده مه قالی ده کهن له شتیکدا که
 هیچی لی نازان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خواده یزانی ﴿وَأَنْشُرَ لَكُمْ كَلِمَاتٍ﴾ وه نیوه نازان ﴿مَا كَانَ لِلْإِزْهِيَةِ
 يَهْوِيَنَّ﴾ نیبر اهییم نه جووله که بووه ﴿وَلَا تُضْرَبُونَ﴾ نه گاوور ﴿وَلَكِنْ كَانَ خِفَا مُسْلِمًا﴾ به لکو پاک و
 خوا بهرست و گوینر ایه ن و ملکه چ بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه له هاوبهش به یداکه ران نه بوو ﴿
 إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ﴾ بینگومان نزیکترین کهس له نیبر اهییم ﴿لِّلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه که وه خنی
 خوی بهر و یان کرد ﴿وَهَذَا الَّذِي﴾ وه هم پیغمبر وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هتتاوه
 ﴿وَاللَّهُ وَلِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا دوستی بر وادارانه ﴿وَدَّتْ﴾ چه زبان ده کرد ﴿طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾
 دهسته یه که له خاوهن نامه کان ﴿لَوْ يَضِلُّوكُمْ﴾ که گو مر اتان بکه ن ﴿وَمَا يَضِلُّونَ﴾ له کاتیکدا کهس گو مر ا
 نا کهن ﴿إِلَّا الْفَسْخُ﴾ خویان نه بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بین نا کهن (نی ناگه ن) ﴿يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ﴾ نه ی خاوهن نامه کان ﴿لِيُرِيَنَّ كُفْرُونَ﴾ بؤ بین بر واده بین ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ به نایه ته کانی خوا
 ﴿وَأَنْشُرَ تَشْهَدُونَ﴾ له کاتیکدا که شایه تی ده دن (له سهر راستی نه وانه) ﴿

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تم ہی خواہن نامہ کان ﴿لَا تَكْلِسُوا الْحَقَّ بِالْبَيْلِ﴾ بؤ ہؤ شاکی درؤ نہ کہن بہہر راستی
 دا ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ﴾ وہہ راستہ کہ دہشارنہ وہہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لہ کاتیکدا خوشستان تہ مہ دہزانن ﴿۱﴾
 ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ دہستہ بہک لہ خواہن نامہ کان ووتیان (بہ ہندیکیان) ﴿ءَامِنُوا
 بِاللَّهِ﴾ بر وابتین بہو قورثانہ ﴿أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کہ نیر راوہ تہ خوارہ وہہ بؤ نہوانہی کہ بر وایان ہبتاوہ
 ﴿وَجَاءَ النَّهَارُ﴾ سہر لہ بدیانیان (بہ فیل) ﴿وَأَكْفُرُوا ءَاخِرَهُ﴾ وہہ سنی بر واپنہ وہہ دہمہ و تباوہ ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ بہلکو نہوانیش بہشیمان پینہ وہہ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوہرتان نہ بیت ﴿إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مہ گہر بہ کہ سینک کہ دواہی دینی تباوہ کہ وبتیت ﴿فَلِلَّهِ الْهَدْيُ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی: بہ راستی
 پرینمونی ﴿هُدًى لِلَّهِ﴾ ہر پرینمونی خواہہ ﴿أَنْ يُؤْتِيَ الْمَدِينَةَ مِأْوًى يَشْتَرِ﴾ (تہی خواہن نامہ کان تباوہ
 پیشان گرانہ) کہ بدری بہ یہ کینکی تر وینہی تہو دینہی کہ بہ تباوہ دراوہ ﴿أَوْ يَخُجُّوكم﴾ یا دہمہ قالیتان
 لہ گہل بہکن (بؤرتان بدہن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای بہر وہر دگارتان ﴿فَلِلَّهِ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی:
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بہ راستی تہو بہ ہرہ بہ (واتہ پتغہ بہراہ تہی) بہ دہستی خواہہ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
 دہیدات بہ ہر کہ سینک کہ پبہ وبت ﴿وَاللَّهُ وَبِيعَ عَلَيْهِ﴾ وہہ خواہن نامہی بہخششی زور و زانایہ ﴿۲﴾
 ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ تہو (خواہہ) رہ حمہد و مپہرہانی خوی تاپیت دہکات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بؤ ہر کہ سینک
 پبہ وبت (شیاوہی بت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہہ خواہن نامہی بہخششی و بہ ہرہی گہورہ بہ
 ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہہ لہ ناو خواہن نامہ کانی ہی واہہ بہ ﴿مَنْ يَأْتِ بِثَبَاتٍ يَنْظُرُ﴾ تہ گہر خہر نہ بہک
 بہ سپارہ لای دابنی ﴿يُؤْذِرُ إِلَيْكَ﴾ دہتداتہ وہہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ وہہ ہی واشیان تباہہ ﴿إِنْ تَأْتِيهِ يَدَيَاكَ﴾
 تہ گہر دینارنکی لا دابنیت ﴿لَا يُؤْذِرُ إِلَيْكَ﴾ ناتداتہ وہہ ﴿إِلَّا مَا دَنَتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مہ گہر بہ سہرہ وہہ
 بپہستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ تہم ناہاکی بہ بہ ہوی تہو وہہ بپہر ﴿قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّيْنِ سَبِيلٌ﴾ گوناہمان ناگات لہ خوار دنی مالی تہم نہ خویندہ وارانہ (واتہ عہرہ بہ کان) ﴿وَيَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ وہہ درؤ بہ دہم خواوہ دہ کہن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وہہ خویان دہزانن (کہ درؤ دہ کہن) ﴿۳﴾
 ﴿نَبَأٌ﴾ نہ خہر وانی بہ (وہک دہلین) ﴿مَنْ أَرْوَاهُ يَحْمَدُهُ﴾ ہر کہ سینک بہ پمانی خوی بہ جی بہبتیت
 ﴿وَأَتَقَى﴾ وہہ پاریز کاری بکات ولد خودا ہترسیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ تہوہ بہ راستی خواہ
 پاریز کارانی خوش دہ وبت ﴿۴﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾ بپگومان تہوانہی دہ پرفوشن ﴿يَعْبُدُوا اللَّهَ﴾
 بہ پمانی خواہ ﴿وَأَيَّمَنِيهِمْ﴾ و سویندہ کانی خویان ﴿فَتَمَّ قَوْلُهُ﴾ بہ نر خینکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ تہوانہ
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بی بہشن (لہ بہ ہرہی خواہ) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ رورزی دواہی دا ﴿وَلَا يَكْفُرُهُمُ اللَّهُ﴾ وہہ خواہ
 قسہ بیان لہ گہل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ وہہ نہ ماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی قیامہ ندا
 ﴿وَلَا يَرْكَبُ جَهَنَّمَ﴾ و لہ گوناہیان خوش نابت ویاکیان ناکاتہ وہہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہہ بؤ نہوان ہہ بہ
 سزای بہ تبتش و نازار ﴿۵﴾

﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا﴾ به راستی له خواوهن نامه کان دهسته په هه په ﴿يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ (ناو به ناو نامه که بیان ټیکه دهه و) زمانیان با نه دهه و نه پیچنه وه به خویندنه وهی کتینه که بیان (تهورات) ﴿يَتَخَسَّبُونَ مِنَ الْعَذَابِ﴾ تا تو وازانیت له نامه ی خوا به ﴿وَمَا هُمْ مِنَ الْعَذَابِ﴾ (له کاتیکدا) که نه وه له نامه ی خوانی به ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه ده لټن ﴿هُمِنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه له خوا وه به ﴿وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له کاتیکدا که نه وه له خوا وه نی به ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وه درو به دم خوا وه ده که نه و ﴿وَهُمْ يَقَامُونَ﴾ خو شیان ده زانن (که درو به) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ﴾ نابی بز هبج ناده می به که ﴿أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَ﴾ که خوا نامه و شهر یعت و پیغه مبه ریستی دایبټی ﴿ثُمَّ يَقُولَ النَّاسُ﴾ پاشان به خه لکی بلټت ﴿كُلُّوا عِذَايَ﴾ بین به به نده می من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیانی خوا ﴿وَلَكِنْ كُلُّوا نَبَاتٍ﴾ به لکو (بیان ده لټت) خوا به رست بن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (له کاتیکدا) چونکه ټیوه خه لک فیری نامه که ی خودا ده که نه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وه ټیوه خو شیان ده بخو ټټنه وه ﴿وَلَا تَأْمُرُكُمْ﴾ وه خوا فدرمانشان پی نادات ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِيَّةَ وَالنَّيِّبِينَ﴾ که فرشته و پیغه مبه ران بکه نه ﴿أَنْ تَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ﴾ چون (خودا) فرمانشان پی ده دات پی پرواین (کافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دوا ی نه وهی که ټیوه بپروا دار بوون؟! ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ (به ټټنه وه یادبان) کاتیک که خوا به یمانی وهر گرت له پیغه مبه ران ﴿لَأَنِّي أَخِيذُكُمْ﴾ که هدر چیم دانی ﴿مِنْ كِتَابٍ﴾ له نامه و ﴿وَحُكْمٍ﴾ حکمهت و (شهر یعت) ﴿شُرَّجَاكُمْ رَسُولٍ﴾ له پاشان پیغه مبه ریکتان بز هات ﴿مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ﴾ به پروا هینته به و نامه ی که له لانا نه ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ دینی پروای پی به ټټن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وه یار مه تی بدون ﴿قَالَ﴾ خوا فدرمووی: ﴿أَقْرَبُكُمْ﴾ نایا دانتان نا بهم به یمانه دا؟! ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾ وه له سهر نه وه به یمانی متشان وهر گرت ﴿قَالُوا﴾ پیغه مبه ران ووتیان: ﴿أَقْرَبًا﴾ به لی دانتان پیداناو به یمانمان به ست ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا﴾ خوا فدرمووی که واته ټیوه به شاهید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وه منیش له گه ل ټیوه ﴿مِنْ الشَّاهِدِينَ﴾ به کټیکم له شاهیدان ﴿فَمَنْ كُنَّ﴾ جا نه وهی بشتی هه لکرد (له م به یمانه) ﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ دوا ی نه م دان پیدانا نه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ که واته هدر نه واته دهسته ی دهر چوان له فرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ نایا (پروایان) داوا ی غه بری دینی خوا ده که نه؟! ﴿وَلَهُ أَسْلَمْنَا فِي الْسَمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا که ههر چی له ئاسمان و زهوی دایه گو ټر ایه ل و ملکه چی خودان ﴿طَوَّعًا﴾ بیانه وی (به ویستی خو یان) ﴿وَكَرْهًا﴾ یا نه یا نه وی (به ناچاری) ﴿وَالَّذِينَ يَرْجِعُونَ﴾ وه هه موو ههر بز لای نه وه ده گه برن ټټنه وه ﴿

﴿قُلْ﴾ (نہی موحہ صہ دﷺ) بلی: ﴿وَمَا آتَاكَ اللَّهُ﴾ نیمہ بر و امان ہینا وہ بہ خوائ گہ ورہ ﴿وَمَا آتَاكَ عَلَيْكَ﴾ وہ
 بہ وہی نیرراوہ تہ خوارہ وہ ہومان ﴿وَمَا آتَاكَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ وہ بہ وہی کہ نیرراوہ تہ خوارہ وہ ہومان
 ﴿وَمَا آتَاكَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ وہ نیرما عیل و نیرسحاق بہ عقوب و کورانی بہ عقوب ﴿وَمَا آتَاكَ﴾
 وہ بہ وہی کہ دراوہ ﴿مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ بہ موسا و عیسا ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا مِنَ الدِّينِ﴾ وہ ہینغہ مہرہ کانی تر لہ
 بہرہ رہ گاریانہ وہ ﴿لَا تُفَرِّقُ﴾ جیاوازی نا کہ مین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ لہ نیوان هیچ کامیک لہم ہینغہ مہرہ
 ﴿وَتَحْمِلُ لَكُمْ مُسْلِمُونَ﴾ وہ نیمہ ہو خوائ گہ ورہ گہ ردن کہ چین ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ﴾ وہ ہر
 کہ سینک دوائ ہر ناینیک بکہ ویت جگہ لہ ناینی نیسلام ﴿فَلَنْ يُفْلِحَ مِنْهُ﴾ نہ وہ لینی و ہر ناگیرنی
 ﴿وَكُفْرًا﴾ وہ نہ لہ رورنی دوائی دا ﴿مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ لہ زہرہ مہندانہ ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ﴾
 ﴿قَوْمًا﴾ چون خوا رینمونی گہ لیک دہ کات ﴿كُفْرًا﴾ ہن بر و ابوہن ﴿بَعْدَ إِسْمَاعِيلَ﴾ دوائ
 بر و ہینانیان ﴿وَشَهِدُوا﴾ وہ شایہ تیباں دہن ﴿أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ﴾ کہ نہو ہینغہ مہرہ راستہ و
 (لہ لایہن خودا وہ ہاتو وہ) ﴿وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ وہ نیشانہی زوریان ہو ہاتہن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ﴾
 ﴿الظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا رینمونی گہ لی ستہ مکاران ناکات ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُكُمْ﴾ نہ وانہ سزایان
 نہ وہیہ ﴿أَن عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ کہ لہ سہریانہ نہ فرینی خودا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ و نہ فرینی فریشہ کان
 ﴿وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ﴾ و نہ فرینی ہموو خہ لکی ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ نہو (نہ فرینہ) دا دہمیت نہ وہ بہ
 تہجگاری وہ ہمیشہ ہی ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک نا کریت ﴿وَلَا هُمْ يُظْلَمُونَ﴾ وہ
 مؤلہ ت نادرین ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مہ گہ نہ وانہی ﴿تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ توبہ یان کردہن دوائ نہ وہ
 ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وہ کردہ وہی چاکیان کردیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نہ وہ ہینگومان خوائنی خوشبووی
 مہرہ بانہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی نہ وانہی کہ ہن بر و ابوہن ﴿بَعْدَ إِسْمَاعِيلَ﴾ دوائ بر و ہینانیان
 ﴿سَمَرًا أَوْ دَوَاكِفًا﴾ پاشان زیاتر ہن باوہر بوون ﴿لَنْ تُفْلِحَ وَبِهِمْ﴾ ہر گیز تہو بہ یان لی گیرا نا کریت
 ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نہ وانہ نہ وانہ کہ گومر ابوون ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی نہ وانہی ہن
 بر و ابوون ﴿وَمَا تَأْوَهُمْ مَقَارٌ﴾ وہ بہ ہن بروایی مردن ﴿فَلَنْ يُفْلِحَ مِنْ أَحَدِهِمْ﴾ نہ وہ ہر گیز (فدیہ)
 لہ هیچ کامیکیان و ہر ناگیریت ﴿قُلْ الْأَرْضُ ذَرَبًا﴾ با پر بہ ہموو زہویش زیر بیت ﴿وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِنَّ﴾
 بیہ خشیت لہ بریتی دا (ہو سووک کردنی سزا لہ سہری) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ نہ وانہ سزای بہ
 نازاریان ہو ہدیہ ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ نُصْرَةٍ﴾ وہ هیچ باریدہ دہر و سہر خہر نکبان نی بہ ﴿﴾

﴿لَوْ تَقَوَّلَ الْاَلِیُّ﴾ یتیم هدر گیز به خیر و چاکه ناگهن (و ده‌سگیر تان نابیت) ﴿حَتَّى تُفْقُوا مَا یُنْفِقُونَ﴾ تا نه‌بیه‌خشن هندی لهو دارایی بهی که خوششان ده‌ویت ﴿وَمَا تُفْقُونَ شَیْءٌ﴾ و هدر چی به‌خشن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا یَعْمَلُونَ﴾ نه‌و به‌نگومان خود ناگای لی به (به پی دل و ده‌رونتان پاداشتان ده‌دانه‌و) ﴿كُلُّ الْخَطَامِ كَانَ جُلَا﴾ هم‌مو و جوړه خوار ده‌مه‌نه‌کان حلال بی‌وون ﴿رَسِخَتْ إِبْرَیْمَی﴾ بڑ نه‌وی به‌عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِبْرَیْمَی﴾ بی‌جگه له‌وی که به‌عقوب حرامی کرد ﴿عَلَى نَفْسِهِ﴾ له‌سهر خوی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش ﴿أَنْ تُزَلَّ التَّوْرَةُ﴾ ناردنه خواره‌وی ته‌ورات ﴿قُلْ فَأَنزِلُ التَّوْرَةَ﴾ (تهی موحه‌ممه ﴿بَلَى﴾ بلی: دهی ته‌ورات به‌پیش ﴿فَأَنزِلُهَا﴾ و بی‌خویننه‌و ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾ نه‌گدر یتیمه راست ده‌کن ﴿فَنَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ نه‌مجا هر که‌س درو به‌دهم خواوه هله‌سنی ﴿بِإِذْنِ ذَٰلِكَ﴾ له‌پاش شه‌و ﴿فَأَنزَلْنَاكَ هُمْ أَفْطَلُیُونَ﴾ که‌واته نه‌وانه خویاتن سته‌مکارن ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ (تهی موحه‌ممه ﴿بَلَى﴾ بلی: خوا راستی فرمو ﴿فَأَنزِلُوهَا لِآبَائِهِمْ﴾ که‌و ابو و پیره‌وی ثابینی ثیرا هیم بکن ﴿حَقِیْقًا﴾ که‌پاکه (به ویسنی خوی له‌بیر و باوه‌رو کرداری هله‌لای داوه بڑ بیر و باوه‌رو کرداری راست) ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الشَّیْءِ﴾ و ده‌هیج کاتیک له‌هاویه‌ش بریار ده‌ران نه‌بووه ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ﴾ به‌راستی به‌که‌م مالیک ﴿وَصِیْحَ لِلنَّاسِ﴾ دائراوه بڑ (خوا به‌رستی) خهلکی ﴿لِلَّذِی یَرْکَبُ﴾ نه‌و مالیه‌به که‌له‌به‌که‌که (مه‌که‌که) دایه ﴿مِنَ الرَّكَّابِ﴾ بیروز کراوه ﴿وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِیْنَ﴾ و به‌نموونی به‌بڑ جیهانیان ﴿فَبِذَٰلِكَ یَبْیَنُ﴾ بیاید هدیبه‌چند به‌لگه‌و نیشانه‌ی پروون ﴿مَقَامِ إِبْرَیْمَی﴾ (که‌به‌کیان) شوین و هستانه‌که‌ی ثیرا هیم ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ﴾ و هدر که‌س چو و بیته نه‌و شویننه ﴿كَانَ آمِنًا﴾ بی‌ترس بووه (له‌زیان و نازاردان) ﴿وَلَوْ عَلَی النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوه له‌سهر خهلکی و فره‌زی کردوه له‌سهریان ﴿جِجَآئِیْتِ﴾ حه‌جی مالیه‌که‌ی (خوی) ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَی سَبِیْلًا﴾ له‌سهر هر که‌سینک که‌توانای گه‌بشتن و (برویشنی) هه‌بیت بوی ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ و هدر که‌س باوه‌ری نه‌بی (بان توانای هه‌بیت و نه‌جیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَلِيمٌ﴾ نه‌و به‌راستی خوابی نیاز له‌هم‌مو و جیهانیان ﴿قُلْ یَا أَهْلَ الْکِتَابِ﴾ بلی: تهی نامه‌داران (خواوه‌ن کتیه‌کان) ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر چی بی‌بروان ﴿یَا دِیْنُ اللَّهِ﴾ به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِیْدٌ﴾ کاتیکدا خوا بیناو ناگاداره ﴿عَلَى مَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌نه‌وی که‌ده‌بکن ﴿قُلْ یَا أَهْلَ الْکِتَابِ﴾ بلی: تهی خواوه‌ن کتیه‌کان ﴿لِمَ تَقْضُونَ﴾ له‌به‌ر چی به‌رگری (رنگری) ده‌کن ﴿عَنِ سَبِیْلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوا ﴿مَنْ آمَنَ﴾ که‌سینک که‌بروای هینایی (مه‌به‌ست پی پیغه‌مه‌رو باوه‌ردارانه) ﴿تَتَّقُوا عَوَیْحًا﴾ ده‌تانه‌وی به‌ناراست بیخه‌نه به‌رچاوی خهلک ﴿وَأَنشُرْ شَهِدَا﴾ له‌کاتیکدا یتیمه زانو ناگادارن (به‌وه‌ی ری‌ی خوایه) ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفُورٍ﴾ و خوابی ناگانی به‌﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌یتیمه ده‌بکن ﴿یَا أَيُّهَا الَّذِیْنَ آمَنُوا﴾ تهی نه‌و که‌سانه‌ی که‌برواتان هیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا آفَیْقًا﴾ نه‌گدر یتیمه گویرا به‌لی ده‌سته‌به‌ک بن ﴿مِنَ الَّذِیْنَ أَوْفُوا الْکِتَابَ﴾ له‌وانه‌ی که‌نامه‌بان پیدراوه ﴿یَرْؤُوكُمْ عِدَائِكُمْ﴾ ده‌تانه‌وه به‌کافر دوا ی بروا هینانه‌که‌تان

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بی پرواده پس ؟ ﴿وَأَنذَرْتُكَ عَلَيْهِمْ﴾ له کاتیکدا ده خوینتریته وه به سهر تاندا
 ﴿إِنَّكَ اللَّهُ﴾ به لگه کانی خوا (نایه ته کانی قور تان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ وه بینغه مبره کدی له ناو تاندا به
 ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر کهس دهست بگری به (نایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَى﴾ شه وه به راستی
 ریتموونی کرا وه ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ ربنازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی
 نه وانهی که پرواتان هیتا وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له خوا ﴿حَقَّ قَوْلِي﴾ ترسانیک که شیاویتی ﴿وَلَا تَمُوتُوا﴾
 وه مهران ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ هدر به موسولمانی نه بی ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هدمووتان دهست
 بگرن به هوی به بوهستبتان به خوا وه (که قور تانه) ﴿وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مهبین
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به هره و چاکه ی خوا بکه نه وه به سهر تانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَقْدَارًا﴾ له
 کاتیکدا که نیوه دور منی به کتر بوون ﴿فَالْفَلَقُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ به لام خوا هؤگری خسته نیوان دل کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ نیر بوون به برای به کتر به هوی نه و چاکه ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِّنَ
 النَّارِ﴾ وه نیوه له سهر لیسواری چالی بوون له ناگر ﴿فَالْفَلَقُ ذِكْرٌ مِّنْهَا﴾ به لام خوا رزگاری کردن لی ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نایه و جزره ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ خوا به لگه ونیشان کانی خوی روون ده کانه وه
 بؤتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به رده و ام بن له سهر ریتموونی (یان له سهر شاره زایی) ﴿وَلَكِنْ يَمُنُّ
 أَكْثَرُ﴾ نه بی له ناو نیوه دا کؤمه لیک بیت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگه واز بکهن بؤ چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدن به هدمو و چاکه بهک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه بهرگری بکهن له هدمو
 خرابه بهک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خوبانن سهر که و توو و سهر فرازن ﴿وَلَا تَتَكَبَّرُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِثْقَةٌ﴾ نه وانه مهبین (وهک نه هلی کتاب) ﴿تَقَرُّوْا﴾ که بهش بهش و ﴿وَاخْتَلَفُوا﴾ جیا واز بوون
 ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ له پاش شه و ی ﴿مَلَأَهُمُ الْيَقِينُ﴾ شه و به لگانه ی بؤیان هات ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه نه وانه سزایه کی گوره یان بؤ هه به ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ رؤزیک دیت که چند پروویهک
 سپی دهبین ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند پروویهک رهش دهبین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که پرویان رهش بووه ﴿أَكْفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (بی یان ده و وتریت) بؤچی بی پروا بوون له پاش
 پروا هینانسان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که وانه بچیزن سزا ﴿وَيَا كُفْرًا تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بی پروایی تانه وه ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نه وانه که پرویان سپی ده بیت ﴿فَبِئْسَ رَحْمَةً لِّلَّهِ﴾ شه وه له ناو به زه بی
 خودان (له به هه شندان) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تیندا ده مینده وه به هه میشه بی ﴿يَذُكَّرُ إِلَيْكَ﴾
 نه مانه نایه ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْهِمْ﴾ ده یان خوینتریته وه به سهرت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَمَا لِّلَّهِ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه ویت ﴿ظَلَمْنَا الْعَالَمِينَ﴾ هیچ ستمیک بؤ جیهانیان ﴿

﴿وَيَقُولُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تہنہا بؤ خواہ ہرچی لہ ناسمانہ کاندایہ (ومولکی خودایہ) ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ ہرچی لہ زہوی دایہ ﴿وَالْيَاقِينُ﴾ وہ ہر بؤ لای خودا ﴿تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ دہ گہریتہ وہ ہموو کارہ کان ﴿كُنْزَ خَيْرَاتٍ﴾ نیوہ (موسولمانان) باشترین گہلک بوون ﴿أَخْرِجْتَ النَّاسَ﴾ بؤ خہلکی ہتیرایتہ دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فہرمان دہدہن بہ چاکہ ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ جلہ و گہری دہ کہن لہ خرابہ ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وہ ہروا دہ ہتین بہ خوا ﴿وَتُؤْتِي الْأَهْلَ الْأَكْثَرَ﴾ تہ گہر نامہ دارہ کان (خواہن کتیبہ کان لہ جولہ کہو گاورہ کان) پروایان بہیتایہ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ تہوہ باشتر ہوو بؤیان ﴿فِي تِلْكَ الْأُمُورِ﴾ ہندی لہ وان ہروادارن و (باوہریان ہتاوہ بہ ثانی نیسلام) ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بہ لام زور بہیان لہ فہرمانی خوا دہر چوون ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ﴾ ہر گیز تہ وان زیانتان ہی ناگہ بہنن ﴿إِلَّا أَذًى﴾ مہ گہر زیانتیکی کہم ﴿وَلَنْ يَفْتَلِتُوكُمْ﴾ وہ تہ گہر بجہ نگین لہ گہلتاندا ﴿يُؤْتِيكُمُ الْأَدْبَارَ﴾ پشتان تی دہ کہن ﴿ثُمَّ لَا يَنْصَرُونَ﴾ دواتریش سہر کہوتوونابن ﴿صُفِّرَتْ عَنْهُمْ الْأُفُفُّ﴾ دراوہ بہ سہریاندا سہر شویری و ریسوایی ﴿أَنْتَ مَالِقِقُوا﴾ لہ ہر شویتیک بین ﴿إِلَّا يَحْتَلِبُ بَيْنَ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ ہوی بہلین لہ لایہن خودا دہ نہ ہیت ﴿وَيَحْتَلِبُ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وہ بہلینک لہ لای خہلکہ وہ ﴿وَبَيْنَهُ وَيَقْضِي مِنَ اللَّهِ﴾ شایستہی خہ شمیکی گہورہ بوون لہ لایہن خواوہ ﴿وَصُفِّرَتْ عَنْهُمْ الْمَسْكَنَةُ﴾ وہ دراوہ بہ سہریاندا ہڈاری (دہروون و چاو ہرستی) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ تہوہ لہ بہر تہوہ ہوو تہوان ﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ہی پروایوون بہ بہلگہ کانی خوا ﴿وَيَفْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وہ ہیتہ مہرانیان دہ کوشٹ ﴿يَغْتَرِ حَقٌّ﴾ بہ نارہوا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ تہوہش بہ ہوی تہوہ وہ ہوو کہ تہوانہ سہر ہنجی ﴿وَصَكَّاءُ يَفْتَكِرُونَ﴾ و دہست دریزیان دہ کرد ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ ہموو (نامہ دارہ کان) چوون یہ ک نین ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ لہ ناو خواہن نامہ کاندایہ ﴿أُمَّةٌ قَالِمَةٌ﴾ دہستہ یہ ک راست و رینک ہدن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ثایہ تہ کانی خوا دہ خوینن (وباوہریان ہتاوہ بہ ثانی نیسلام) ﴿ءَايَةُ الْبَيْتِ﴾ لہ (کاتہ کانی) شہودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وہ لہ (کاتہ کانی) کپنوش بردنیان دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ پروایان ہہیہ بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہ پوزی دواپی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فہرمان دہدہن بہ ہرچی چاکہ یہ ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ بہر گری دہ کہن لہ ہرچی خرابہ یہ ﴿وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ وہ ہیشبرکی دہ کہن لہ ہموو چاکہ کاندایہ ﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ تہوانہ لہ کؤمہ لی چاکانن ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ ہر خیر و چاکہ بہ کہن ﴿فَلَنْ يَكْفُرُوهُ﴾ تہوہ ہر گیز ہی بہش نا کرین لہ پاداشتہ کہی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش بہ ناگاہیہ لہ پاریز کاران ولہ وانہی لی دہ ترسن ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی نہوانہی کہہ بی بروا بیون ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بہوان ناگہ بہ نی
 ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ تہ مالہ کانہان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وہ نہ مندالہ کانہان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچیک لہ لای خواوہ
 ﴿وَأُولَئِكَ﴾ نا نہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاوہا و ہاوری نی ناگر دہن ﴿مُمْ فِيهَا أَخْلَدُوا﴾ نہوان تیدا
 دہمیتنہ وہ بہ ہہ مشہی ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ﴾ ویتہی نہو مال و داراییہی کہ بہ ختی دہ کہن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ لہم زیانی دویاہدہا ﴿كَغَمَلٍ رَیجٍ﴾ بہ ویتہی باہ کہہ ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ سہرما و سؤلہی تیداہیت
 ﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ﴾ بدات لہ کشتو کالی ناقمیک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کہستہ میان لہ خویان کردہیت
 ﴿فَأَعَدَّ كَذِبًا﴾ جا نہو (با) و سہرمایہ کشتو کالہ کہی لہناو بہریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا
 ستہمی لی نہ کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستہ میان لہ خویان دہ کرد ﴿وَلَا يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی کہسانہی کہ بروانان ہیناوہ ﴿لَا تَخْجَدُوا﴾ مہ گرن بؤ خفتان ﴿بِطَانَةٍ﴾ دوستی
 گیانی بہ گیانی ﴿مِنْ دُونِكُمْ﴾ جگہ لہ خوتان (وانہ جگہ لہ باوہ دران) ﴿لَا يَأْتِيهِمْ كُمْ﴾ دریغبتان لی
 نا کہن ﴿خَبَلًا﴾ لہ ہیچ شہر و خراہیہک ﴿وَذَوًا﴾ ناوہہ خوازی ﴿مَاعِزَةً﴾ ناخوشیتانن ﴿قَدَبَتِ﴾
 بیتگو مان دہر نہ کہوہت ﴿الْبَطْشَةَ﴾ خہشم و قین ﴿مِنْ أَوْجِهِهِمْ﴾ لہ (قسہ کانی) دہ میانہ وہ ﴿وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْثَرَ﴾ وہ نہوہی لہ دلیاندا شار دویانہ نہوہ گہورہ ترہ ﴿قَدَبَتِ لَكُمُ الْآيَاتُ﴾ بہ راستی بہ لگہ
 ونیشانہ کانمان بؤ پروون کردوہ نہوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نہ گہر نیوہ زیرین ﴿وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا نُجُومًا﴾
 بیدارین ناوہہ نیوہ کہ نہوانتان خوش دہوہت ﴿وَلَا يُخَيِّبُكُمْ﴾ وہ نہوان نیوہیان خوش ناوی ﴿وَتَقُولُونَ﴾
 وہ باوہرتان ہدیہ ﴿بِالْكِتَابِ كَلْبًا﴾ بہ ہہمو و نامہ ناسمانی بہ کان ﴿وَإِذَا الْفَوْكُ﴾ کاتیک نہوان پیتان بگہن
 ﴿قَالُوا أَمْ آتَا﴾ دہلین بروامان ہیناوہ ﴿وَإِذَا خَلَا﴾ وہ کاتیک نہنہا بونہوہ ﴿عَصَاوَانَكُمُ الْأَنْبَاءُ﴾
 سہرہ پدنجہ کانی خویان نہ گہزن لبتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ لہر قدا ﴿قُلُومُوا﴾ بلی بمرن ﴿وَيَقْبِظُكُمْ﴾ بہ داخ
 و رقی خوتانہوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی خوا زانایہ ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہناو دلہ کانداہہ ﴿وَلَا
 تَسْتَسْكِنُكُمْ حَسَنَةٌ﴾ نہ گہر چاکہ و خوشبہ کتان پی بگات ﴿تَسْؤُهُمْ﴾ غہ مبار دہن ﴿وَلَنْ تُصِيبَكُمْ
 سَيِّئَةٌ﴾ بہ لام نہ گہر ناخوشبہ کتان پی بگات ﴿يَقْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوش دہن پی پی ﴿وَلَنْ تُصِيبُوا﴾
 نہ گہر نیوہ بہ نارام بن (لہ سہر گوہر اہلی خوا) ﴿وَتَقْتُلُوا﴾ و لہ خوا بمرسن ﴿لَا يَصْرُكُمْ كَيْدُهُمْ﴾
 شینا ﴿بِإِلَانِي﴾ نہوان ہیچ زبانیکشان پی ناگہ بہ نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَسْمَعُونَ مُحِيطٌ﴾ بہ راستی خوا
 تہواو ناگادارہ بہ ہہرچی نہوان دہیکہن ﴿وَلَا﴾ وہ (بیتہوہ بیران) کاتنی ﴿عَذَابُ مِنَ أَهْلِكَ﴾ کہ
 بہ بانی زو و دہر چوہیت لہ لای مال و خیزانت ﴿تَبَوُّوا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بروادارہ کانت نیشستہ جی نہ کرد
 ﴿مَقْلَعِدَ الْقَبَائِلِ﴾ لہ چند شوہنیکدا بؤ جہنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری
 زانایہ ﴿

﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاته دا که دوو کومه له یتوه خه ربک بوون ﴿أَنْ تَفْسَلَا﴾ سست
 بن وتیک بشکین و (بگه رینه وه) ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا﴾ به لام خوا دؤست و یار مئی دهریان بوو ﴿وَتَقَى اللَّهُ
 فَالْتَرَكُوا﴾ وه پروا داران با پشت ته نها به خوا بیهستن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا
 ینگومان خوا یتوهی سهر خست ﴿بِذَرِكُمْ﴾ له (جهنگی) به دردا ﴿وَأَنْتُمْ أُولُو﴾ له کاتیکدا یتوه کهم و
 لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دهی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو سوپاس گوزاری بن ﴿
 إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بهریان بخه ره وه) ته و کانهی ده تووت به پروا داره کان ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ نایا به ستان
 نی به ﴿أَنْ يُعَذِّبَكُمُ﴾ په ووه رد گارتان کومه کتان بکات ﴿بِئَلَفِ الْوَيْلِ﴾ به سنی هه زار ﴿مَنْ أَلَمَّتْ كَ
 مُزِلِينَ﴾ له فریشته دابه زینرا وه کان ﴿بَلْ أَنْ تَصْبِرُوا﴾ به لئی، ته گهر نارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه له خوا
 بترسن ﴿وَيَا أَيُّكُمْ مِنْ قَرَّبِهِ هَذَا﴾ په لامارتان بدن لهم کاتانه دا ﴿يُعَذِّبُكُمْ﴾ په ووه رد گارتان
 کومه کتان بکات ﴿بِئَلَفِ الْوَيْلِ﴾ به پینج هه زار ﴿مَنْ أَلَمَّتْ كَ مُسَوِّمِينَ﴾ له فریشته نیشانه داره کان ﴿
 وَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ وه خوا ته نها لهو (کومه کی) بهی کرد ﴿إِلَّا لِيُفْتِنَ لَكُمْ﴾ به مزده بوتان ﴿وَلِيُظْهِرَ
 قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾ وه بو نه وهی دله کانتانی پی نارام یی ﴿وَمَا أَضْمَرَ إِلَيْنِ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نه وهش بزاسن)
 سهر که وتیش ته نها له لایه ن خوای ﴿الْعَزِيزُ الْخَكِيمُ﴾ بالا دهستی داناهه به ﴿لِيُقْطَعَ طَرَفًا﴾ وه
 ناردنی فریشته کان) بو نه وه بوو دابریت (له ناوی بات) به شیک ﴿مَنْ أَلَمَّتْ كَ مُفْرَأًا﴾ له وانهی که
 بی پروان ﴿أَوْ يَكْتَبُهُمْ﴾ یان خدعت باریان بکات (به نیشکانتیان) ﴿فَيَسْخَرُوا مِنْهَا﴾ ته مجا
 بگه رینه وه به ناو میندی ﴿لَقَدْ لَعَنَّكَ﴾ دهر بارهی هه لیهاتوه کانی شه ری شو خود به راستی به دهست
 نوئی به (لهی موحه ممد) ﴿مِنْ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هیچ شیک لهو کاره دا ﴿أَوْ يَنْتَوِبَ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا)
 ته و به یان لی وهر گری ﴿أَوْ يُعَذِّبَهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿وَأَنَّهُمْ قُلُوبُونَ﴾ چونکه به راستی له وانه
 سته مکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر بو خوا به ههر چی له ناسمانه کاندایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه
 ههر چی له زهوی دایه ﴿يَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوش نه بی له ههر کهس خوی بیهوی
 وه سزای ههر که سبب نه دات خوی بیهوی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بوردهی میهره بانه ﴿
 يَتَذَكَّرُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ندی که سانی که پروانان هیتاوه ﴿لَا يَأْكُلُوا الرِّبَا﴾ سوود مه خون ﴿أَضْعَافًا
 مُضَاعَفَةً﴾ چند به رامهر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو نه وهی بز گارین ﴿
 وَاتَّقُوا النَّارَ﴾ وه خوتان باریزن لهو ناگرمی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ که ناماده کراوه بو بی
 پروا کان ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه گوی رایه لی خودا و پیغه مهربن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ینگومان
 میهره بانیتان له گه نه کریت ﴿۷۶﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیتسیر کنی بکنن بؤ لی بوردنیکسی گه وری (خودا) ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له لایسن په ورو رگارتانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بؤ بهه شتیک که پانییه کهی (به نندازهی) ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زهوی به ﴿أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ که ناماده کراوه بؤ له خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ نه وانهی مال ده به خشن (له ری ی خوادا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی (ده و له مهندي) و ناخوشی دا ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِظُونَ الْكَنْزَ﴾ و رقی به تینی خویان ده خونه وه و ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ده بورن له خه لکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجْرَةً﴾ وه نه وانهی که کاتیک کرده وه به کی ناشیرین ده کهن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ یاستم له خویان ده کهن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ که بادی خویان کرده وه ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ ته مجا داوای لی بووردن ده کهن بؤ گونا هه کاتیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ تایا کی ده بوریت له گونا هه کان ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتجگه له خوا؟ ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا﴾ وه بهر ده وام ناین ﴿عَلَىٰ مَا قَسَّوْا﴾ له مهر نه وهی که کرد و بیانه ﴿وَعَمَّ يَتَسَوَّوْنَ﴾ له کاتیکدا یزانن (گونا هه) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پاداشنیان لی بووردنه ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایسن په ورو رگارتانه وه ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چند باخاتیک (بهه شتیک) ﴿تَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که و باره کان ده پون به ژیریاندا ﴿حَالِينَ فِيهَا﴾ نه میتنه وه له وه بهه شتانه دا بهه میشه بی ﴿وَبَعْدَ أَجْرِ الْعَمَلِينَ﴾ چند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿فَدَخَلَتْ﴾ بیتگومان رابورد ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ سُرَّتٌ﴾ له پیتش تبه وه چند ری و یاسایه ک (باونیک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ته مجا ثیوه بگه برین به زه ویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سهرنج بدهن تایا چئون بوو ﴿عَلَقَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سهر نه نجامی بی بر واکان ﴿هَٰذَا بَيْتُ النَّاسِ﴾ ته مه روون کردنه وه به بؤ هه موو خه لکی ﴿وَهَٰذِي رَمُوزَةٌ﴾ و رتسموونی و ناموزگاری به ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست و دل لاواز مه بن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه غه مبار مه بن ﴿وَأَنْشُرَ الْأَعْمَىٰ﴾ همر ثیوه بهر ز و بلند ترن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر بر وادار بن ﴿إِنْ تَسْكُرْ قَرَحٌ﴾ نه گه ر ثیوه (له نو خودا) زام و بریتان نوش بووه ﴿فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرَحٌ﴾ نه وه بیتگومان نه و هوزه (بتهرسته کان له به دردا) زام و بریتان نوش بووه ﴿مِثْلَهُ﴾ به ویتدی زامی ثیوه ﴿وَذَٰلِكَ الْأَيَّامُ﴾ نه و چهرخ و پوزانهی (زالبون و سهر کهوتنانه) ﴿فَذَاوِلُهَا يَبْتَئِسُ النَّاسُ﴾ ده یگتیرین له ناو خه لکیدا (جارتیک بؤ ثیوه و جارتیک بؤ نه وان) ﴿وَلِيَعْلَمَنَّ اللَّهُ﴾ له بهر نه وهی (له دونیادا) خوا ده ری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانهی بر وایان هیتاوه ﴿وَبَشَّحَدَ مِنْكُمْ﴾ و له ناو ثیوه دا هه لبر تریت ﴿شَهَادَةٌ﴾ چند که سیک به شهید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ وه خواستم کارانی خوش ناویت ﴿

﴿وَلَمَّا خَصَّ اللَّهُ﴾ وہ تا خوا (لہ تاوان) ہاک بکاتہ وہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہ وانہ ی کہ بر وادارن ﴿وَيَمَحُورَ﴾
 الْكَافِرِينَ ﴿وہ بئی باوہ ران بنہ بر بکات ﴿أَرْحَمُهُمْ﴾ ثایا ئیوہ وا گومانسان دہ برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا﴾
 الْجَنَّةَ ﴿کہ دہ چنہ بدہ دشت ﴿وَلَمَّا يَخِرُّ اللَّهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہ خستہ (واتہ تاقی
 نہ کرد نہ تہ وہ) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مَعَكُمْ﴾ تہ وانہ ی تہ دہ کوشن لہ ئیوہ ﴿وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ﴾ و ہیشتا دہری
 نہ خستون کہ سانیک لہ ئیوہ کہ خور اگران ﴿وَلَقَدْ كُتِبَ﴾ سوئند بئی بیگومان ئیوہ ﴿تَمُوتُ﴾
 الْمَوْتَ ﴿تاواتی (شہ ہیدی و) مردنسان تہ خواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیش تہ وہ ی ﴿أَنْ تَلْقَوْهُ﴾ بئی ی بگن
 ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ حق بہ راستی مردنسان ببئی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ زہق سہیر تان دہ کرد ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ موحمہد ﷺ تہ نہا پیغہ مہرئکہ (نہ مرئی یہ) ﴿فَدَخَلْتُ مِنْ قَبْلِهِ أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ بیگومان
 لہ پیش تہ و پیغہ مہرانی تر رابوردون ﴿أَفَلَا تَمَاتُ﴾ جا ثایا تہ گہر وہ فاتی کرد ﴿أَوْ قَبْلَ﴾ یان کوڑرا
 ﴿أَنْفَلَيْتُمْ عَلَىٰ أَغْلَبِيكُمْ﴾ دہ گہر تہ وہ بؤ دواوہ ی خوتان (باشگہز دہ بنہ وہ) ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ ہر کہ س
 ہل گہر تہ وہ ﴿عَلَىٰ عَقِبَيْهِ﴾ بؤ دواوہ ی خوی (بؤ بت بہرستی) ﴿فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا﴾ تہ وہ ہر گیز
 (تہ و کہ سہ) ہیچ زیانیک نا گہ بہ نیت بہ خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وہ بہ زووی خوا پاداشی ﴿الشَّاكِرِينَ﴾
 سوپاس گوزاران دہ داتہ وہ ﴿وَمَا كُنْتَ لِنَفْسٍ﴾ ہیچ کہ سینک نہ ہووہ ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ کہ بمریت
 ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ فرمانی خوا ﴿كَيْتَابًا مُّؤْتَلًّا﴾ نومراوئیکی کات دیاری کراوہ (لہ و کاتہ دا
 کہ خوا ی گہورہ دیاری کردہ) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ ہر کہ سینک دہ بہ ویت ﴿تَوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و دہستکہ وئی
 دنیایی ﴿يُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ لہ و (پاداشی دنیا) ہندیکی بئی دہ دہین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وہ ہر کہ سینک دہ بہ ویت
 ﴿تَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ پاداشی باشہ رور ﴿يُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ لہ و (پاداشی باشہ رورہ) ہندیکی بئی دہ بہ خشین
 ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ وہ بہ زووی پاداشی سوپاس گوزاران دہ دہ بنہ وہ ﴿وَكَيْفَ يَنْفَعُ نَجْوَى﴾
 زور لہ پیغہ مہران ﴿فَتَلَّ مَعَهُ﴾ جہنگ و کوشتاریان کردوہ لہ گالیاندا (شانہ شانیان) ﴿رَبِّيُونَ﴾
 کثیر ﴿زور لہ زانیان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ جا سست و دہستہ پاچہ نہ ہوون ﴿لَمَّا أَصَابَهُمْ﴾
 بہ ہوی تہ وہ ی کہ دوو چاریان ہووہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ بئی ی خوا دا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وہ بئی ہیز و لاواز
 نہ ہوون ﴿وَمَا أَسْكَتْنَا﴾ وہ سہریان شور نہ کرد بؤ دوزمن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وہ خوا خور اگرانی
 خوش دہ ویت ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ہر تہ مہ ووتہ ی تہ وان ہووہ ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ کہ دہ یان ووت ﴿رَبَّنَا﴾
 اَعِزَّنَا ﴿نہ ی پەر وہر دگارمان لیتمان ببورہ ﴿ذُلُّنَا﴾ لہ گوناہہ کانمان ﴿وَأَسْرَفْنَا﴾ وہ لہ زیادہ پەر ویمان
 ﴿فِي أَمْرِنَا﴾ لہ کار و وبارماندا ﴿وَقَبِلْتَ أَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جبگیر بکہ (لہ جہنگدا) ﴿وَأَنْصَرَيْنَا﴾ و
 سہرمان بخہ ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ بہ سہر کز مہلی بئی پروایاندا ﴿فَقَاتِلْهُمْ اللَّهُ﴾ بہ ہوی تہ وہ وہ
 خوا بئی ی بہ خشین ﴿تَوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشی دنیا ﴿وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ وہ پاداشی چاک و
 شیرینی رور ی دواپی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکہ کارانی خوش دہ ویت ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ نه‌گهر ئیوه گونر ایه‌لی بکه‌ن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی بی پروان ﴿يُرْذَوْكُمْ﴾ نه‌تان گتیر نه‌وه ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بۆ دواوه‌ی خوتان (بۆست په‌رستی) ﴿فَتَقَبَّلُوا وَحْشِينَ﴾ نه‌مجا نه‌گهر ئیوه به‌ زبانباری ﴿بَلَّ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (نه‌وانه دۆستان نین) به‌لکو خوا یارمه‌تی دهر و دۆستی ئیوه به‌ ﴿وَحْشٍ خَيْرٌ
 النَّصِيرِينَ﴾ وه‌خوا باباشترینی هه‌موو یارمه‌تی دهرانه ﴿سَنَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ﴾ به‌زوویسی ده‌خه‌ینه دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی به‌نین ﴿يَمَّا أَشْرَكُوا﴾ به‌هوی
 نه‌وه‌ی کرد بوویانه هاویه‌شی خوا ﴿مَا لَكُمْ بِرَبِّكُمْ أَنْ تُؤَلَّفُوا سُلْطَانًا﴾ شتانی که خوا هیچ به‌لگه‌ی نه‌نار دۆته
 خواره‌وه له‌سه‌ری ﴿وَمَا أُولَئِهِمُ النَّارُ﴾ که جینگا و شوینی نه‌وان ناگه‌ر ﴿وَيُنشِئُ مَخُنًا﴾ وه‌چه‌ند
 نیشته جیه‌کی خرابه ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جینگه‌ی) سه‌مکاران ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند
 بیت بنگومان خوابه جینی هیتا بۆتان ﴿وَعَدَهُ﴾ به‌ئیه‌که‌ی ﴿إِذْ أَخَذْتُمُهَا﴾ کاتیک (سه‌ره‌تایی جه‌نگی
 نوحود) هه‌ستتان لنی برین (ده‌تان کوشتن) ﴿إِذْ ذُكِّرْتُمْ﴾ به‌فهرمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا قُضِيَتْ﴾ هه‌تا
 کاتیک (له‌ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ نازاوه و دووبه‌ره کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له‌کاری جه‌نگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه‌بی فهرمانیتان کرد ﴿فَمِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ له‌باش نه‌وه‌ی که خوا نیشانی دان
 ﴿فَمَا تُحِبُّونَ﴾ نه‌وه‌ی (له‌جه‌نگه‌که‌دا) بیتان خوش بوو (که‌سه‌ر که‌وتن له‌سه‌ره‌تایی جه‌نگه‌که‌دا)
 ﴿وَمِنْكُمْ﴾ هه‌ندیک له‌ئیه ﴿مَنْ يُرِيدُ الْآلِثَاءَ﴾ (ده‌سکه‌وتی) دونایی ده‌ویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وه
 هه‌ندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی روزی دواپی ده‌ویست ﴿تُرْصِرُكُمْ عَنْهِنَّ﴾ پاشان (خوا)
 ئیوه‌ی گتیر ایه‌وه له‌(جه‌نگی) نه‌وان (وتی شکان) ﴿لِيُنْفِیَ عَنْكُمْ﴾ تاتاقیتان بکاته‌وه (له‌خۆراگر ئندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی بنگومان خوا لیسان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوه‌نی به‌هره
 چاکه‌یه ﴿عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌سه‌ر پرواداران وه ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ﴾ کاتیک دوورده که‌وتنه‌وه
 (سه‌رده که‌وتن به‌کتوی نوحوددا) ﴿وَلَا تَلُولُ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وه‌به‌رینی که‌س نه‌نه‌وه‌ستان
 ولاتان نه‌ده‌کرده‌وه به‌لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ له‌کاتیکدا پیغه‌مه‌ر بانگی لنی ده‌کردن ﴿فَتِ
 أَخْرَجَكُمْ﴾ له‌دواناته‌وه ﴿فَأَنْتُمْ كُرْهًا تَخْرُجُونَ﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خه‌فه‌نی هه‌ر به‌غم
 و خه‌فه‌ت دانه‌وه ﴿لِيُكَفِّرَ عَنْكُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی غه‌مه‌ر نه‌بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاَنَّاكُمْ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له
 ده‌ستان چووه ﴿وَلَا مَا أَصَبَكُمْ﴾ وه (غه‌مه‌ر نه‌بن به‌) نه‌وه‌ی دوو چار تان بووه ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ناگاداره ﴿يَمَّا تَقُولُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۝۱۱﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّمَّا يَتَذَكَّرُ بِهِ نَارًا مِّنَ الْجَهَنَّمَ﴾ پاشان دایه‌زاند به سهر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِّنْ عَذَابِ الْغَمِّ﴾ له باش نه و غمه‌ی که
 چه‌شتان) ﴿أَمْتًا﴾ نارامی ﴿نُعَاسًا﴾ که وه‌نوزنک بوو ﴿يَغْشَىٰ طَافِقَةً يُّدَكِّرُ﴾ به‌سهر ده‌سته‌یه‌ک له یتوه
 داهات ﴿وَطَافِقَةً﴾ به‌لام ده‌سته و تاقمیک‌ی دیکه‌تان (که باوه‌ریان هینده به‌هیز نه‌بوو) ﴿فَدَاخَمَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾
 به‌راستی هدر خویان مه‌به‌ست بوو ﴿يَظُنُّونَ﴾ گومان‌ی ﴿يَا لَوْلَا غَيْرُ الْخَقِّ﴾ ناراست و ناهه‌قیان به‌خواه‌برد
 ﴿ظَلَّ الْجَاهِلِيَّةُ﴾ وه‌ک گومان‌ی نه‌فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ نه‌یان ووت ﴿هَلْ لَّنَا﴾ نایا بومان هه‌یه (به‌ده‌ستمانه)
 ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له‌م کاره‌دا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بینگومان کار و بار
 ﴿كَانَ لِلَّهِ﴾ هه‌مووی به‌ده‌ست خواجه ﴿يُخْفُونَ﴾ ده‌پشار نه‌وه ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌ده‌رو و نیاندا ﴿مَا لَا يَنْدُونَ﴾
 ﴿لَكَ﴾ نه‌وه‌ی که ده‌ری نابرن بؤت ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا﴾ ده‌لین نه‌گهر به‌ده‌ست یتیمه بوايه ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾
 ﴿شَيْءٌ﴾ له‌م کاره‌دا شتیک (له‌سهر که‌وتن) ﴿مَا قِيلَ لَهَا لِمَا﴾ یتیمه لیره‌دا نه‌ده‌کوز راین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾
 بلی نه‌گهر یتوه ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له‌ماله‌کانی خو‌شتاندا بوونایه ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ههر ده‌رده‌چوون نه‌وانه‌ی
 ﴿كَيْتَ عَلَيْهِمُ الْغُتْلُ﴾ که‌کوز رانیان له‌سهر نووسرا بوو ﴿إِنْ مَضَاجِعُهُمْ﴾ بؤ جینگای کوز رانیان
 (پراکشانیان) ﴿وَلَيَبْئَسَ اللَّهُ﴾ بؤ نه‌وه‌ی خوا تاقی بکاته‌وه ﴿مَنَافِي صُدُورِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی که له‌سنگ‌تاندايه
 ﴿وَلَيَخْصَصَ﴾ وه‌بؤ نه‌وه‌ی بالفته و پاکی بکاته‌وه ﴿مَنَافِي قُلُوبِكُمْ﴾ نه‌و (پروایه) ی که له‌دل‌تاندايه ﴿وَاللَّهُ﴾
 عَلِيمٌ ﴿وَهُ خَوَازِنَا يَهُ﴾ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿بِهَوَّيْ لِه‌سینه‌و ده‌رو نه‌کاندايه ﴿إِنْ الَّذِينَ﴾ به‌راستی
 نه‌وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ پشتیان هه‌ل‌کرد له‌ناو تاندا ﴿يَوْمَ التَّلَقَّى الْجَمْعَانِ﴾ له‌و رۆژه‌ی که هه‌ردو
 کۆمه‌ل‌گه‌یشتن به‌یه‌ک (له‌نوحودا) ﴿إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بینگومان نه‌نیا شه‌پتان هه‌لی
 خلیس‌کاندن و له‌خشسته‌ی بردن ﴿يَبْعَثُ مَا كَسَبُوا﴾ به‌هوی هه‌ندی له‌و گونا‌هانه‌ی که له‌وه‌و پیش
 کرد بوو یان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بینگومان خوالی یان خو‌شبوو ﴿إِنْ اللَّهُ﴾ چونکه به‌راستی
 خوا ﴿عَفُوٌّ خَلِيلٌ﴾ لیسوورده‌ی به‌ئارام و له‌سهر خویه (له‌تۆله‌سه‌ندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی که‌سانی که بر و اتان هیناوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ک نه‌وانه‌مه‌بن که بی‌باوه‌ر بوون ﴿وَقَالُوا﴾
 ﴿لَاخِرَتُهُمْ﴾ به‌برا بی‌باوه‌ره‌کانیان ده‌ووت ﴿إِذَا صُرِفَتْ الْأَرْضُ﴾ کاتی سه‌فه‌ریان بگردایه ﴿أَوَكُلُوا شَرًّا﴾
 یان غه‌زایان بگردایه و بچوونایه بؤ جه‌نگ ﴿لَوْ كُنَّا أَعْدَاءُ﴾ نه‌گهر لای یتیمه (نیسته‌جی) بوونایه
 ﴿مَا مَا نُلُوا﴾ نه‌ده‌مردن ﴿وَمَا قُلُوا﴾ و نه‌ده‌کوز ران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ﴾ تا خوا نه‌وه‌بکات تا خوا
 نه‌وه‌بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌داخ و مه‌راق له‌دل‌باندا ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي﴾ وه‌خوا (مروف) ده‌زینی
 ﴿وَيُمِيتُ﴾ و ده‌بشی مریتیت ﴿وَاللَّهُ يَمُنُّ بِالْعَمَلِ بَصِيرٌ﴾ وه‌خودا بینایه به‌ههر کرده‌وه‌یه‌ک که یتوه ده‌یکه‌ن
 ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا﴾ سویند بی نه‌گهر یتوه بکوز رین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوادا ﴿أَوْ مُتُّهُ﴾ یان
 بمرن ﴿لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً﴾ نه‌وه به‌راستی لیسووردن و مبه‌ره‌بانی له‌لایه‌ن خواوه ﴿خَيْرٌ﴾ چاک‌تره
 ﴿وَمَا يَحْمِلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌کوی ده‌که‌نه‌وه ﴿۝﴾

﴿وَلَمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَجَعَلَ لَهُ بَأْسًا بَلَاوَةً﴾ ﴿لَمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ ہمارے لای خوا
 ﴿تَحْشُرُونَ﴾ کڑوہ کرینہ وہ ﴿فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مِنَ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بہ زمینی خواوہ یہ ﴿لَمَّا مَنَّ اللَّهُ﴾ بڑ نہ وان نہ رم
 و نیانی ہوت ﴿وَلَمَّا مَنَّ﴾ نہ گہر تو ﴿فَلَمَّا﴾ بہ دخو و قسہ رہق و ﴿غَلِظَ الْقَلْبُ﴾ دل رہق ہو و نیانیہ
 ﴿لَا تَقْضُوا﴾ نہ وہ ہمہ مو و بلاوہ بیان دہ کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ لہ دہ ورت ﴿فَلَمَّا﴾ کہواتہ لہ
 بیان ہسورہ ﴿وَأَمَّا تَعْلِفُ لَهْمُ﴾ و داوای لہ بور دونیان بڑ بکہ لہ خوا ﴿وَنَاشِئُهُ﴾ و راویژ بیان ہی بکہ
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کار و باردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویژ کردن) ہر یارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نہ وہ
 پشت بہ خوا بہستہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُجِبُ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بہ راستی خوا نہ واندہی خوش دہ ویت کہ پشت بہ خوا
 دہ بہستن ﴿إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ﴾ نہ گہر خوا سہرتان بخات ﴿فَلَا خَالِدَ لَكُمْ﴾ نہ وہ ہیج کہس
 زان تابہ بہ سہر تاندا ﴿وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ﴾ وہ نہ گہر بار مہ پتان نہدا (پشتتان بہردات) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کیہ نہ وہ کہسہی؟ ﴿يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہ پاش خوا سہرتان دہ خات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وہ با ہر واداران پشت ہر بہ خوا بہستن ﴿وَمَا كَانَ لِتَيْبٍ﴾ وہ بڑ ہیج پیغہ مہر نیک نہ ہو
 ﴿أَنْ يَخْلُ﴾ کہ خیانت بکات ﴿وَمَنْ يَخْلُ﴾ وہ ہر کہس خیانت بکات ﴿وَأَنْ يَخْلُ﴾ بہو
 خیانتہ وہی کردو بہتی دیت (بہ کولیہ وہیہ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پاشہ رورڈا (روزی ہہستانہ وہ)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ باشان پاداشت دہدریتہ وہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہ مو کہسینک ﴿فَأَكْسَبَتْ﴾ ہرچی کردیت
 ﴿وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وہ نہ وان ستہ میان لہ نا کریت ﴿فَلَمَّا أَتَبَعَ﴾ دہی تابا کہسینک کہ شوتی
 ﴿رَضَوْنَ اللَّهُ﴾ رہزامہندی خوا کہ و تبت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وہ کہسینک وایہ بگہریتہ وہ ﴿يَسْتَحْطِلُونَ﴾
 بہ خہ شہیکہ وہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا أَوْنَهُ﴾ وہ جینگا و شوتی نہو ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَيَسَّى الْمَعِيرُ﴾
 کہ سہر نہ نجامیکی چند خرابہ؟ ﴿ثُمَّ دَرَجَتْ﴾ (چاکہ کاران و خرابہ کاران) خواوہی چند پلہی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وہ خوا بینایہ ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ نہ وہی کہ دہیکہن ﴿فَلَمَّا مَنَّ اللَّهُ﴾
 سوتند بیت بنگومان خوا چاکہ و منہی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سہر ہر واداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیہر کاتی کہرہ واندہی کرد لہ ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغہ مہر و تیر راویک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ خویان
 ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ کہ دہیخوتیتہ وہ بہ سہر یاندا ﴿عَلَيْهِمْ﴾ بہ لگہ و نیشانہ کانی خودا ﴿وَيُرَتِّلُهُمْ﴾
 و ہاک و خاوین بیان دہ کاتہ وہ ﴿وَيَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ وہ قورٹان و فہر موودہ بیان فہر دہ کات
 ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ﴾ نہ گہر چی نہ وان لہ ہشدا ﴿فَلْيَسْأَلُوا رَبَّهُمْ﴾ لہ گو مہرایی بہ کی پروون و ناشکرادا
 پروون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ نایا بڑچی کاتیک دوو چارتان ہوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشیہک (لہ خود دا)
 ﴿فَدَأْصَبْكُمْ بِمَا لَكُمْ﴾ بنگومان تیوہ دوو قاتی نہ وہ تان دوو چاری نہ وان کرد (لہ بہ دردا) ﴿فَلَمَّا﴾
 ووتشان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ نہ مہ لہ کو تیوہ ہات ﴿قُلْ﴾ بلی (نہی مو حہ مہد) ﴿مُؤْمِنِينَ﴾ نہ وہ
 لہ لایہن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانہ وہ ہوو (کہ فہرمانی پیغہ مہرتان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا
 ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہ سہر ہہ موو شہیکدا بہ توانایہ ﴿

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ نہ وہی کہ دوو چار تان ہو ﴿يَوْمَ أَتَى الْجَمْعَانِ﴾ لہو روزہ دا کہ ہمدوو کومہل بدیک
گدیشتن (لہنوحوددا) ﴿فَإِذِ ابْنِ الْفِيلِ﴾ نہ وہ بہویستی خودا ہوو ﴿وَلْيَعْلَمْ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بڑ نہ وہی پرواداران
دہربخات ﴿وَلْيَعْلَمْ الَّذِينَ تَافَقُوا﴾ و بڑ نہ وہیش دوو پروہ کان تاشکر ابکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و پینان ووترا
﴿تَعَالَوْا قَاتِلُوا﴾ و ورن بجهنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خوادا ﴿أَوْ ادْعُوا﴾ بابہرگری (لہ ولانی
خوتان) بکہن ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ ووتیان: نہ گہر ہمانزانیابہ جہنگ دہبیت ﴿لَأَتَّبَعْتُمُ﴾
شویتان دہ کہوتین ﴿مَنْ يَلْكَ الْغَيْبَ يُؤْمِدْ﴾ نہوانہ لہو روزہ دا لہ بی پروایہ وہ ﴿أَقْرَبُ مِنْهُمْ إِلَهِينَ﴾
نزیك تر ہوون قالہ پروا و نیمانہ وہ ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ نہوانہ بہ دہ میان شتیک دہلین ﴿مَّا لَيْسَ فِي﴾
قُلُوبِهِمْ ﴿كَلَهُمَّ دِيَانْدَانِي﴾ یہ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وہ خوا (لہ ہمدوو کہس) زانترہ ﴿بِعَمَائِهِمْ كَتُمُونَ﴾
بہ وہی کہ دہشارنہ وہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہوانہی کہ ووتیان (مہبست پنی دوو پروہ کانہ)
﴿لَا يَخْلُقُ﴾ دہبارہی براکانیان (باوہ پرواداران) ﴿وَقَدُّوا﴾ لہ کاتیکدا خویان دانیشتن و دہرنہ چوون
﴿لَوْ أَطَاعُوا﴾ نہ گہر نہوان گوپرایہ لی نیمہ ہوونایہ ﴿تَافَعُوا﴾ نہ دہ کوڑران ﴿قُلْ قَادِرُ﴾ بلی
کہوانہ بہرگری ﴿عَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن لہ خوتان دوو ربخہ نہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر
نہوہ راست دہ کہن ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ ہر گیز وا گومان مہبہن ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہوانہی کہ کوڑران
﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خوادا ﴿أَمْوَاتًا﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَا﴾ (نہ خیر واتہ) بہلکو نہوانہ زیندوون
﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای بہر وہر دگاریان ﴿يُرْزَقُونَ﴾ روزی دہدرین ﴿فَرِحِينَ بِمَا﴾ شادمان و دلخوشن
بہ وہی ﴿عَالِمُهُمُ اللَّهُ﴾ کہ خواپنی بدخشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہرہ و فہزلی خوی ﴿وَيَسْتَشِيرُونَ﴾
بِالَّذِينَ ﴿شَادِمَانِ﴾ بہوانہ (بہبر اتیکوشہرہ کانیان) ﴿لَوْ كُنْهُمْ أَهْلُ عِلْمٍ﴾ کہ ہیشتا نہ گہیشتنوون پینان
﴿مِنْ خَلْقِهِمْ﴾ لہ دوا (شہ ہمدوونی) نہمان ﴿الْأَخَوَفَ عَلَيْهِمْ﴾ نہ ہیچ ترسیکیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ﴾
﴿يَخْزَوْنَ﴾ و نہ نہوانہ ہیچ غم و خہ فہتیک دہخون ﴿يَسْتَشِيرُونَ﴾ شادمان و دلخوشن ﴿وَيَتَعَمَّقُونَ﴾
﴿اللَّهُ وَمُضِلِّ﴾ بہو بہرہ و زیادہ فہزلی لہ لایہن خواوہ (پینان دراوہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہراستی خوا
﴿لَا يُضِلُّعَ الْجَرَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاداشتی پرواداران وون تاکات ﴿الَّذِينَ﴾ نہوانہی ﴿أَمْسَجَا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾
کہ وہ لامی خواو پتہ مہریان دابہ وہ ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہ پاش نہ وہی کہ ﴿بِمَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ (لہنوحوددا)
تووشی برینداری ہوون ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ﴾ بڑ نہوانہ بیان ہدیہ کہ کردہ وہی چاکیان کردہ
﴿وَاتَّقُوا﴾ وہ خویان پاراستوہ ﴿أَجْرُ عَظِيمٍ﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾
نہوانہی کہ خہلکی پینان دہوون ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بہراستی خہلکی (بی باوہر) ﴿قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ﴾ لہشکر
و کومہلی زوریان کو کردہ نہ وہ لہ دڑتان ﴿فَاسْتَوْفُوا﴾ کہوانہ ہترسن لی بان ﴿فَرَادَهُمْ إِلَيْنَا﴾ کہچی
نہوان (نیمانداران) بہمہ باوہریان زیاد ہوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ ووتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ ہر خوامان بہسہ
﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چہند پشت پنی بہ ستر اوینکی چاکہ ﴿﴾

﴿فَاتَّقُوا بِالْغَيْبِ﴾ تم مجا گہرا نہ وہ (بق مدینہ) بہ بہ ہر ہی گہورہ وہ (کہ سہ لامہ تی یہ) ﴿مِنْ اللَّهِ وَفَضِّلْ﴾
 و فہ زن و باداشت لہ لایہن خواوہ ﴿لَرَبِّكَ سِتْرٌ سَوَّوْ﴾ هیچ زیان و ناخوشیہ کیان نروش نہ بوو ﴿وَاتَّقُوا﴾
 نہ وائہ شونئی ﴿رَضَوْنَ اللَّهَ﴾ بہ زامہندی خوا کہوتن ﴿وَاللَّهُ دُوْفَضِّلْ عَظِيمٌ﴾ وہ خوا خواوہی بہ ہر ہی
 گہورہ یہ ﴿إِنَّمَا ذَلِكَ﴾ بہ راستی نہ وہی ثبوتہ (سارد دہ کاتہ وہ) تہنہا ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شہیتانہ ﴿يَخُونُ﴾
 اُولَئِكَ هُمُ ﴿كَدُوسٌ وَ﴾ (برادرانی) خوی دہتر سینیت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائتہوہ لیان مہ ترسن ﴿وَيَخَافُونَ﴾
 وہ لہ من ترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نہ گہر ثبوتہ بر وادارن ﴿وَلَا يَخْزِيكَ الْيَمِينُ﴾ بادل غہمگیت نہ کہن
 نہ وائہی ﴿يَسْتَرْعُونَ﴾ پیشبر کی و پہلہ دہ کہن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ لہ بی بر واییدا ﴿إِنَّهُمْ﴾ بنگومان نہ وائہ ﴿لَنْ﴾
 يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ﴿هَرْ گیز هیچ زیانیک ناگہیہن بہ خوا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا دہ یہ ویت ﴿أَلَا يَجْعَلُ لَهُمْ حِفْظًا﴾
 کہ هیچ بہ شکیان بؤ دانہن ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ پر وری دواپی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ بؤ نہ وائہ سزایہ کی
 گہورہ ہبہ ﴿إِنَّ الْيَمِينَ﴾ بہ راستی نہ وائہی ﴿أَشْرُوا الْكُفْرَ﴾ کہ بی بر وایبان کری (لہم جیہانہ دا)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ بہ بر وائہ ایمان ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ ہر گیز هیچ جزوہ زیانیک ناگہیہن بہ خوا ﴿وَلَهُمْ﴾
 عَذَابٌ ﴿بِئْسَ مَا لِلَّهِ﴾ سزایہ کی ﴿أَلَيْسَ﴾ بہ نیش و سازار ﴿وَلَا يَحْسَبُونَ﴾ ہر گیز واگومان نہ بہن
 ﴿الْيَمِينَ كَفَرُوا﴾ نہ وائہی کہ بی باوہرن ﴿أَتَأْتِي لَهُمْ﴾ نہ و مؤلہت دانسی نیمہ بؤ نہ وائہ ﴿حَيْرٌ﴾
 لَا تُفْسِدُهُمْ ﴿چاکہ بؤ خویان ﴿إِنَّمَا تَأْتِي لَهُمْ﴾ بہ راستی نیمہ مؤلہتی نہ وائہ دہین ﴿يَزِيدُوا إِثْمًا﴾ بؤ نہ وہی
 گوناہی زیاتر بکہن ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وہ بؤ نہ وائہ ہمہ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ﴾
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿خوا واز لہ بر وادارن ناہیتیت ﴿عَلَى مَا أَشْرَعْتُمْ عَلَيْهِ﴾ لہ سہر نہ و بارہی کہ ثبوتہی لہ سہرن (کہ جیا
 نہ بوو نہ وہی موسلمان و دوہرو و کافرہ) ﴿حَتَّى يَمِيزَ﴾ ہہتا جیا دہ کاتہ وہ ﴿أَخْبَيْتَ مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ پس
 لہ پاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ﴾ وہ خوا ی گہورہ ثبوتہ ناگادار ناکات ﴿عَلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بہ سہر نہیتنی (عہیب)
 دا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ بہ لام خوا ی گہورو ﴿يَجْتَنِي مِنْ رُسُلِهِ﴾ ہہلی نہ بڑیریت لہ فیرا وہ کانی دا ﴿مَنْ يَنْكُرْ﴾
 ہر کہ سبکی یونیت ﴿فَتَأْتُوا اللَّهَ﴾ جا بر وای راستہ قینہ بیتن بہ خوا ﴿وَرُسُلَهُ﴾ وہ بہ فیرا وہ کانی
 ﴿وَأَنْ تَوَدُّوا﴾ وہ نہ گہر بہ و جزوہ بر وایتن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و خوتان بہاریزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نہ وہ
 پاداشتہ کی زور گہورہ تان بؤ ہبہ ﴿وَلَا يَحْسَبُ الْيَمِينَ﴾ ہر گیز واگومان نہ بہن نہ و کہ سانہی
 ﴿يَتَحَلَوْنَ﴾ کہ چروکی دہ کہن ﴿يَمَاءً إِنَّهُمْ اللَّهُ﴾ بہ وہی کہ خوا پنی بہ خشبوون ﴿مِنْ قَضِيلِهِ﴾ لہ ریز
 و بہ ہر ہی خوی ﴿هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ کہتہ و (چرو وکی ی) ہہ چاکترہ بؤبان ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ﴾ (نہ خیر وائہ)
 بہ لکو نہ وہ خرابہ بؤبان ﴿سَيُظْلَمُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ﴾ بہ زوویسی نہ وہی چروکیان ہی دہ کرد وہ کہ تہوق
 دہ کریتہ ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ باشہ رورڈا (پر وری ہستانہ وہ) ﴿وَاللَّهُ﴾ وہ ہر بؤ خواہ و مولکی
 نہ وہ ﴿مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ میراثی ناسمانہ کان و زہوی (نہ وہی لہ ناسمانہ کان و زہویدایہ)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا ناگادارہ بہ ہر چی کہ ثبوتہ دہ بکہن ﴿

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہرستی خوا بیستی ﴿قَالَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی نہو (جوولہ ک) اندی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ﴾ بنگومان خوا ہزارہ ﴿وَلَيَحْزَنُنَّ أَغْنِيَاكَ﴾ و نیمہ دہولہ مہندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دہ کات مہ بہ شبیان لہ ثابہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَتَكُفُّ مَا قَالُوا﴾ نہوی کہ ووتیان دہینوسین ﴿وَقَدْ لَهُمْ أَلَافٌ آيَةٌ﴾ (وہ دہینوسین) کوشنی ٹوانہ بق پیغہ مہرہ کان ﴿يَعْرِضُ حَتَّى﴾ بہ نارہوا ﴿وَنَقُولُ دُوقُوا﴾ وہ (بیان) دہلین بچہ ژن ﴿عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ سزای ناگری سوو تہر ﴿ذَلِكَ﴾ نہو (سزاسہ ختہ) ﴿يَمَّا فَتَمَثَّلْتَ لَيْكَةً﴾ بہ ہوی کردہوی (خرابی خوتانہ وہیہ) کہ پیشستان خسوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿لَيْسَ بِظُلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ ہیچ جؤرہ ستہمیک ناکات لہ بہندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہو (جوولہ کانہی) کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿عَهْدَ الْاِيْمَانِ﴾ بہیمانی داوہ بہ نیمہ ﴿اَلَا تُوْصَوْنَ بِرَسُوْلِ﴾ کہ بر واندہیتن بہ ہیچ نیز راویک ﴿حَقَّ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ ہہ تا قوربانسی و خیر نکمان بؤ نہ ہیتیت ﴿تَاْكُلُوْا النَّارَ﴾ کہ ناگر (پیشہ خوارہ وہو) بیسو تہیت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بنگومان ہاتن بولاتان ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ﴾ چند پیغہ مہرک لہ پیش منہوہ ﴿يَاۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بہ ہلگہ روونہ کانہوہ ﴿وَيَاۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ وہ نہو (موجیزہ ہی) کہ ووتتان ﴿فَلْيَرْفَعُوْا اَصْوْعُكُمْ﴾ دہی بؤچی نہو (پیغہ مہر) انہ تان کوشٹ ﴿اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾ نہ گہر ٹیوہ راست دہ کەن ﴿فَاِنْ كَذَّبُوْكُمْ﴾ جائہ گہر باوہ ربان ہی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾ نہوہ بنگومان بر واندہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی لہ پیش تووہ ﴿جَاءُوْا بِالْبَيِّنٰتِ﴾ ہیٹاویانہ ہلگہ روونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ناسمانی (نامہی بہند و تہمی کەر) ﴿وَالْكِتٰبِ الْمُنِيرِ﴾ و نامہی روون کەرہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہموو (خواوہن) گیانیٹک ﴿ذٰلِقَةُ النَّوْتِ﴾ مردن دہ چیزت ﴿وَلَا تَمُوتُوْنَ﴾ وہ بہرستی بہ تہواوی پیتان دہدریت ﴿اَجْمَعَكُمْ﴾ باداشتہ کانتان ﴿يَوْمَ الْفِتْكَةِ﴾ لہ رفرزی دواپی دا (ہہ ستانہ وہدا) ﴿فَمَنْ رُّحِرْ﴾ نہمجا ہدر کەس دوور خریتہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَاَدْخِلْ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہوہ ﴿فَقَدْ كَانَ﴾ نہوہ بہرستی نہو کەسہ سہر کەوٹوہہ ﴿وَمَا الْخَيْرُ اَللَّذِيْنَ﴾ زیانی دونیاش ہیچ شتیک نیہ ﴿اَلَا مَتَّعُ الْعٰمُرُوْنَ﴾ جگہ لہ چہند سات و نارہ زوویہ کی فریوہر نہیتیت ﴿لَتَسْكُنُوْنَ﴾ سویند بیت بنگومان تاقی دہ کرتہوہ ﴿فَاَمْوَالُكُمْ وَاَنْفُسُكُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خوتاندا ﴿وَلَتَسْمَعَنَّ﴾ سویند بیت بنگومان دہ بیستن ﴿مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ﴾ لہوانہی کہ نامہ بیان پیدراوہ ﴿مِّنْ قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ٹیوہ ﴿وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا﴾ وہ لہوانہی ہاوبہ شبیان بؤ خوا داناوہ ﴿اَلَّذِيْ كَفَرُوْا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَاَنْ تَصْبِرُوْا﴾ جائہ گہر ٹیوہ نارام بگرن ﴿وَتَقْتُلُوْا﴾ و ہارنیز کاربن ﴿فَاِنَّ ذٰلِكَ﴾ نہوہ بنگومان نہوہ ﴿مِّنْ عَمْرِىَ الْاُمُوْرِ﴾ لہ کارہ بہ ہیٹ و گہورہ کانہ (لہو کارانہیہ لی برانی دہوی) ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (بیٹہ وہ بیربان) کاتیک کہ خواوہری گرت ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ پہ پیمان لہوانہی ﴿أَوْثَرُ الْجَبَّتِ﴾ کہ نامہ بیان ہی بہ خشر ابو (لہ جولہ کہ و گاورہ کان) ﴿لَا تَحْسَبَنَّ أَنَّكَ نَارٌ﴾ دہی نہ و نامہ یہ پروون بکہ نہ وہ بوزخ لکی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّكَ نَارٌ﴾ وہ نہ بشار نہ وہ ﴿فَتَبَدَّلْهُ﴾ بہ لام نہ و (پہ پیمانہ بیان) فریدایہ ﴿وَرَأَى ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویانہ وہ ﴿وَأَنشَرُوا بِهٖ﴾ و کریبان بہ و نامہ یہ ﴿فَمَا أَقْبَلُ﴾ تر خیکی کہم ﴿فَبَشِّرْهُنَّ﴾ نای چند خرابہ نہ وہی کریبان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ وہ گومان مہ بہ ﴿الَّذِينَ يَقْرَأُونَ﴾ نہوانہی کہ شادمان ﴿بِمَا آتَوْا﴾ بہ وہی کہ کردیان ﴿وَيُحْيُونَ﴾ و بیان خوشہ ﴿أَن يُحْيُوا﴾ کہ سویاس بکرن ﴿بِمَا أَمَرُ﴾ بقتلوا بہشتیک کہ نہ بیان کردوہ ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ نہ وہ ہر گیز گومانیان ہی مہ بہ ﴿بِمَا قَرَّبُوا﴾ العذاب بہ بزرگوار ہو و لہ سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و ہو نہوانہ ہدیہ سزایہ کی ﴿آلِیَّہٗ﴾ نازار دہر ﴿وَلَهُمْ مُّذَلِّکَ﴾ ہر بوزخوایہ بادشایہ تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ﴾ وہ خوا بہ سہر ہم و شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ دہ سہ لا تدارہ ﴿إِن فِی خَلْقٍ﴾ بہ راستی لہ دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہویدا ﴿وَأَخْتِلَافٍ﴾ و لہ جیوازی و گزرائی ﴿الْبَلَدِ وَالنَّهَارِ﴾ شہ و روزدا ﴿لَا إِلٰهَ﴾ چہندہ ہا بلکہ ہدیہ ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا اَللّٰہُ﴾ بوزخا و ہر و ہوشہ کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ نہوانہی کہ یادی خوا دہ کہن ﴿فَبِمَا وَقَعُوا﴾ بہ پیوہ بہ دانیشتنہ وہ ﴿وَعَلَىٰ جُودِہٖ﴾ بہراکشانہ وہ ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِی خَلْقِ﴾ وہ بیر دہ کہ نہ وہ لہ دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی ﴿رَبَّنَا﴾ (نہ لیں) نہی پەر و ہر دگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هٰذَا﴾ ہم (جیہانہ ت) دروست نہ کردوہ ﴿بِطَلَا﴾ بہی ہودہ ﴿سُبْحٰنَكَ﴾ پاک و بیکہ ردی بوزخو ﴿فَبِمَا عَذَابَ النَّارِ﴾ دہ ساتوش بمان باریزہ لہ سزای ناگری دوزخ ﴿رَبَّنَا﴾ نہی پەر و ہر دگارمان ﴿إِنَّكَ مَن قَدْ خَلَّی السَّارَ﴾ ہر کہ س تو بیخہ پتہ ناگری دوزخ وہ ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ نہ وہ بیکومان ریسوات کردوہ ﴿وَمَا لَظَلَمَ لِمَن مِّنْ أَفْصَارٍ﴾ وہ ہبج ہشتیو اتیک نہ بوزستہ مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ نہی پەر و ہر دگارمان بہ راستی تہمہ ﴿سَمِعْنَا مَنَادًا﴾ گونمان لہ بانگخو ازیک ہو (مہ بہ ست ہی پیٹہ مہ بہ ہری خودایہ ﴿یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ﴾ بانگی نہ کرد بوز پرواہتسان ﴿أَنۡ أَلْمِزُوا یٰۤرَبِّکُمْ﴾ (دہی ووت) پروا بیتن بہ پەر و ہر دگارتان ﴿فَقَامْنَا﴾ دہ ست بہ جی پروا مان ہینا ﴿رَبَّنَا﴾ نہی پەر و ہر دگارمان ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دہی لہ گوناہہ کائمان خوش بیہ ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا﴾ و سپر وہ لیمان ﴿سَبِّحْنَا﴾ خرابہ کائمان ﴿وَنُفِّثْنَا﴾ و بمان مرینہ ﴿مَعَ الْأَشْرَارِ﴾ لہ گہل کہسانی چاکہ کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ نہی پەر و ہر دگارمان پیمان بیہ خشہ (لہ ہاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ نہ وہی بہ لیت ہی داین ﴿عَلٰی رُسُلِكَ﴾ لہ سہر زوبانی پیٹہ مہ بہرہ کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و ریسوا مان مہ کہ ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ لہ روزی دواپی دا (ہہ ستانہ وہ) ﴿إِنَّكَ﴾ بیکومان تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ بہ لیں ناشکینیت ﴿

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ نه مجا پهر وهر دگاریان وه لایمی (نزا کانی) دانه وه ﴿إِنِّي لَا أَضِيعُ﴾ (فهر مووی) بینگومان من زایه ناکهم ﴿عَمَلٌ غَمَلٌ يَنْكُرُ﴾ کرده وهی (هیچ) خاوهن کرده وه بهك له یتوه ﴿مَنْ ذَكَرَ أَوْ أُنْذِرَ﴾ له نیریان منی ﴿تَعْصُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ همدینکشان له همدینکی تر تان بوون ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا نه وانهی که کز چیان کرد ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ دِينِهِمْ﴾ وهر کران له جی و شوینی خویان ﴿وَأُوذُوا فِي سَبِيلِ﴾ و نه شکنهجه و بازار دران له پی ی متدا ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و جهنگیان کرد ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و کوزران ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ﴾ سویند به خوا ده سپر مه وه لیان ﴿مَسِيَّةَ يَوْمٍ﴾ خراپه کانیان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ﴾ وه بینگومان ده بان خه مه به همدستانیکه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿فَوَالَّذِينَ بَعِثُوا النَّبِيَّ﴾ نه مه پاداشت دانه وه به که له لای خوا وه ﴿وَاللَّهُ يَنْدَهُ﴾ وه لای خوا به ﴿حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ جواترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يَغُرُّكَ﴾ له خسته ت نه بات (فریوت نه دا) ﴿تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هات و چوی نه وانهی بی پروان (به خوشی و ناسو و دهی به وه) ﴿فِي الْيَلْدِ﴾ له وولاندا ﴿مَتَّعَ قَلِيلًا﴾ نه و ناسو و دهی بهی نه وان خوشی به کی که مه ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْهُمْ جَهَنَّمُ﴾ پاشان جی و شوینیان دوزخه ﴿وَبَشِّرِ الْمَهَادِ﴾ نای چ شوینیکی خراپ و به ده ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ به لام نه وانهی ﴿أَتَقَوَّزْتُمْ﴾ له پهر وهر دگاریان دتر سن ﴿لَهُمْ جَنَّتٌ﴾ بویان هه به به همدستانیکه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیابدا ده میننه وه به هه میشه بی ﴿كُلًّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ناماده کرا وه له لایه ن خوا وه ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه نه وهی که لای خوا به ﴿خَيْرٌ لِّلْآبَرَارِ﴾ چاکشره بو چاکه کاران ﴿وَأَنْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بینگومان له نساو نامه داره کاندا هه به ﴿لَنْ يُؤْمِنَ﴾ بالله که ساتیک که بر واده هینن به خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ و به و نامه بهی که نیرا وه نه خواره وه بو یتوه (مه به ست پی قورئانه) ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وه به و نامه ی که نیرا وه نه خواره وه بو خویان ﴿خَالِدِينَ فِيهِ﴾ مل که چن بو خوا ﴿لَا يَشْعُرُونَ بِقَاتِلِ اللَّهِ﴾ به لکه کانی خوا نا فروشن ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نر خینکی که م ﴿أُولَئِكَ﴾ نه و نامه دارانه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بویان هه به پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له لای پهر وهر دگاریانه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لیپر سینه وه و مو حاسه به کردنی خیرابه ﴿وَتَأْتِيهَا الْوُجُتُ﴾ نه ی نه وانهی که بر و اتان هینا وه ﴿أُصْبِرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (له خو گری دوزمن) خو گرتن بن ﴿وَرَاضُوا﴾ و له سه نگه ردا نیشک بگرن ﴿وَأَنفَعُوا اللَّهَ﴾ و له خوا بتر سن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو نه وهی بزگار بین

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای بخشنده‌ی میهربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ شعی خدایکینہ ﴿اتَّقُوا رَبَّكُم﴾ خوتان بیاریزن له (سزای) پەرورده گارنان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ نه‌وه‌ی که درووسنی کردوون ﴿فَرَفَقَ بَيْنَهُمْ﴾ له‌یه‌ک کهسه‌وه (که ناده‌سه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه هەر له نه‌ویش هاوسه‌ره‌که‌ی درووست کردووه ﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا﴾ و بلاوی کردوته‌وه له‌وه دووانه ﴿بِهَا لَا كِبَارًا﴾ پیاوانی زور ﴿وَوَسَّيْتُ﴾ هه‌روه‌ها نافرەتان ﴿وَأَنْفَعُ اللَّهُ الْإِنْسِي﴾ خوتان بیاریزن له‌وه خواجه‌ی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به‌ناوی نه‌وه‌وه داوا ده‌که‌ن له به‌کتر ﴿وَالْأَحْلَمُ﴾ وه (خوتان بیاریزن له به‌چراندنی) خزمایه‌نی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خواهم‌بیشه ﴿عَلَيْكُمْ رَحِيمًا﴾ چاودیره به‌سه‌رتانه‌وه ﴿وَتَالُوا﴾ بیده‌نه‌وه ﴿الْبَيْتِ﴾ به‌هه‌تیوان (دوای بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانان ﴿وَلَا تَبْذُلُوا الْحَبِثَ بِالْطَّيِّبِ﴾ وه بیس (له مالی خوتان) مه‌گورنه‌وه به‌پاک (له مالی نه‌وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه ماله‌کانیان مه‌خون ﴿إِنَّ أَمْوَالَكُمْ﴾ له‌که‌ن ماله‌کانی خوتان ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بیگوسان نه‌وه خوارده ﴿خَوَاكِرًا﴾ گونا‌هیکسی گه‌وره‌به ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر ترسان ﴿الْأَنْفُسَ طَوًّا﴾ دادپه‌روهر نه‌بن ﴿فِي الْبَيْتِ﴾ له (ماره‌یی) نه‌وه نافرەته‌بی باو‌کانه‌دا (ماره‌یان مه‌که‌ن) ﴿وَأَنْ كِحُوا﴾ نه‌وه ماره‌یکه‌ن ﴿مَقَاطِبَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌وه نافرەتانه‌ی حه‌لالن بژتان ﴿مَتَّحٍ﴾ دوو دوو ﴿وَتِلْكَ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرَبِّعٍ﴾ یا چوار چوار (وانه نا چوار زن درووست له‌یه‌ک کائدا کوی بکه‌یشه‌وه) ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جانه‌گه‌ر ترسان ﴿الْأَعْدَاءُ﴾ داد‌گه‌ر نه‌بن ﴿فَوَيْدَةً﴾ نه‌وه یدک نافرەت (ماره‌یکه‌ن له‌وانه‌ی نازادن) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان نه‌وه که‌نیزه‌کانه‌ی که مولکتانن ﴿ذَلِكَ أَتَى﴾ نه‌وه نریکشره ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ﴾ که سستم نه‌که‌ن (یا هه‌زار نه‌که‌ون) ﴿وَتَالُوا النِّسَاءَ﴾ بیده‌ن به‌نافرەتان (نه‌ک که‌س و کاریان) ﴿صَدَقْتُهُنَّ بِعَهْدٍ﴾ ماره‌یه‌کانیان وه‌ک به‌خشین نه‌ک وه‌ک کری ﴿وَإِنْ طَلَبْتُمْ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر به‌دل پنیان خوش بوو به‌خشینی شستیک له‌وه (ماره‌یی یه) به‌تیوه ﴿فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ نه‌وه تیوه بیخون به‌خوشی و حه‌لالی (خوشی گیانسان بی) ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَّلَ بِهِ مَالَهُ﴾ مه‌یده‌نه‌گیل و که‌م عه‌قله‌کان ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ ماله‌کانسان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌حاله‌نیکدا خوا‌نه‌وه (مالانه‌ی ی بژ کردوون ﴿فِيمَا﴾ به‌هزی راوه‌ستانی زیانسان ﴿وَأَرْزُقُوهُنَّ مِنْهَا﴾ وه (بی عه‌قله‌کان) روزی و خوراکیان بده‌نی له‌وه ماله‌ ﴿وَأَكْثُوهُنَّ﴾ و پزشاکیان بژ بکه‌ن ﴿وَقُولُوا لَهُنَّ﴾ و گفتو‌گزیان له‌که‌ن بکه‌ن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به‌گفتو‌گزیه‌کی باش ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَّلَ بِهِ مَالَهُ﴾ هه‌تیوان تاقی بکه‌نه‌وه ﴿خَيْرًا إِلَّا أَنْتُمْ﴾ ان‌کاخ هه‌ر کائیک گه‌بشته (نه‌مه‌نی) زن هیتان و شوو‌کردن ﴿وَإِنْ أَسْتَفْتُمْ﴾ نه‌مجا ته‌گه‌ر هه‌ستان کرد ﴿فَسْتَفْتُوا﴾ له‌واندا ژیری (و پینگه‌بشتن) ﴿فَإِذَا قَعُوا إِلَيْهِنَّ أَمْوَالُهُنَّ﴾ نه‌وه سامان و ماله‌کانیان بی بده‌نه‌وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ و ماله‌کانیان مه‌خون ﴿إِشْرَافًا﴾ به‌زیاده‌ره‌وی ﴿وَيَذَرُوا أَنْ يَكْفُرُوا﴾ و به‌به‌له‌نه‌وه‌ک گه‌وره‌بین (ولبتان وهر‌گه‌رنه‌وه) ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا﴾ وه هه‌ر که‌س (له‌سه‌ره‌شتیاری هه‌تیوان) ده‌وله‌مه‌ند بوو ﴿فَلْيَسْتَغْفِرْ﴾ یا خوی بگرینه‌وه (له‌خواردنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا﴾ وه هه‌ر که‌س له‌وان هه‌زار بوو ﴿فَلْيَكُنْ مِنَ الْمَعْرُوفِ﴾ یا (لسی) بخوات به‌نه‌ندازی پنیوست ﴿فَإِذَا قَعُوا إِلَيْهِنَّ أَمْوَالُهُنَّ﴾ نه‌مجا هه‌ر کات مالی هه‌تیوه‌کانتان دابه‌وه پنیان ﴿فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وه شابه‌تیان له‌سه‌ر بگرن ﴿وَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ به‌سه‌خوا بژ لپه‌ر سینه‌وه (به‌سه‌رتانه‌وه) ﴿

﴿لَقَدْ جَاءَكَ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له و (میراته ی) دایک و باوک به جینی ده هیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه نزیکه کان ﴿وَالنِّسَاءَ نَصِيبٌ﴾ وه یق نافرته تانبش هه یه به شینک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له و (میراته ی) دایک و باوک به جینی ده هیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه نزیکه کان ﴿وَمِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرُ﴾ له نه وه ی (به جینی ده هیلن) که م بیت یان زور ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به به شینکی بر بار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا نه گهر کاتی دابهش کردنی (میراته که) ثاماده بوون ﴿أُولَئِیَ الْقُرْبَىٰ﴾ خزمه نزیکه کان (که میرات ناگرن له مردوو) ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْکِینَ﴾ و هه نیوو و هه زاره (بینگانه) کان ﴿فَازِفُوهُنَّ﴾ نه و له و که له پووره به شیان بدهن (ثم بهش دانه سوخته ته نه که واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُنَّ﴾ وه قسه بان له گدل بکهن ﴿فَوَلَا تَعْرُوفًا﴾ به قسه کردنیکی جوان و چاک ﴿وَالْيَحْشَىٰ الَّذِینَ﴾ نه وانه ی (سهر پهرشتیارن) با بترسن ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه گهر به جینی بهیلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له پاش خویانه وه (پاش مردن) ﴿ذُرِیَّةً ضِعَافًا﴾ مندالاسی لاواز (بچوک) ﴿خَافُوا عَلَیْهِمْ﴾ ده نرسن لیبان (به دو تین) ﴿فَلَسَقُوا اللَّهَ﴾ ده با له خوا بترسن ﴿وَلَقَدْ قُولُوا لَا لِشَیْءٍ﴾ و قسه ی راست و ره واکه ن (مه به ست پتی نه وه یه و سه به تیک نه که ن زیان بگه یه نن به منداله کان یان پاش خویان به هه زاری به جیبان بهیلن و هه موو مال و سه روه ته که یان بکهن به خیر و سه ده قه) ﴿إِنَّ الَّذِینَ﴾ به راستی نه و که سانه ی ﴿يَا كُفُّوا أَمْوَالَ الْیَتَامَىٰ﴾ که مالی هه نیوو کان ده خون ﴿ظَلَمُوا﴾ به مستم و نار هوا ﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِی بَطُونِهِمْ ذُرَّیَّتَهُمْ﴾ به راستی نه وانه بهس له سکی خویان ناگهر ده خون. ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ سَاجِدُونَ﴾ وه له مه و پاش ده چنه ناگرنیکی به تین و هه لگهر ساوه وه ﴿يُوصِیْكُمْ اللَّهُ﴾ خوا ناموزگار یشان ده کات ﴿فِی أَوْلَادِكُمْ﴾ ده باره ی (میرانی) روله کانشان ﴿لِلَّذِکْرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِیَّیْنَ﴾ یق نیریک هه یه (له میرات) به وینه ی بهشی دوو منی ﴿وَإِنْ كُنَّ یَسَاءً﴾ خو نه گهر (منداله کانشان) نه نه نافرته بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد له دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ نه واکه یان هه یه ﴿ثَلَاثٌ﴾ دوو بهش له سنی بهشی ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ نه وه ی (مردوو که) به جینی هیشته وه ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَحْدَةً﴾ به لام نه گهر یه نافرته بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نه وه نیوه ی (میراته که ی) یق هه یه ﴿وَلَا یُؤْتَوٰی لَیْکُمْ وَحْدَتُهُمَا﴾ وه یق هر کام له دایک و باوکی مردوو که هه یه ﴿الشُّدُشْ﴾ شش یه ک ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له وه ی که به جینی هیشته وه ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ نه گهر مردوو که مندالی هه بوو ﴿وَإِنْ لَمْ یَكُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ به لام نه گهر مردوو که مندالی نه بوو ﴿وَوَرِثَةُ الْوَلَدِ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿وَلَا یُؤْتٰی الْثَلَاثُ﴾ نه وه سنی یه ک یق دایکه که یه تنی ﴿وَإِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ به لام نه گهر (مردوو که) چنه د برابه کی هه بوو ﴿فَلَا یُؤْتٰی الشُّدُشْ﴾ نه واکه شش یه ک یق دایکه که یه تنی ﴿مِنْ تَقَدُّ وَصِیَّتِهِ﴾ له پاش (ده کردنی) و سه به تیک ﴿یَوْمَی یَهَّآ﴾ و سه یی یی کرابی (له لایه ن مردوو که وه) ﴿أُولَئِیْنَ﴾ یان دانه وه ی قهر زیک (که له سه ری بیت) ﴿عَالِبًا أَوْ كَرًّا﴾ باو که کانشان ﴿وَأَن تَأْکُلُوا﴾ و کوره کانشان ﴿لَا تَقْدُرُونَ﴾ نازانن ﴿أَنَّهُمْ أَقْرَبُ نَحْوُ قُلُوبًا﴾ کامه یان به سوود ترن بۆتان ﴿فَرِیضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ (نه و دابهش کردنه) له لایه ن خوا وه پنیو ست کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به راستی خوا هه میسه ﴿عَلِیْمًا حَکِیْمًا﴾ زانای دانایه

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ﴾ بُوئیوہ ہمہ ہیوہی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ ئەو (میراتہی) کہ ژنہ کانتان بەجی یان
 ہیشتووہ ﴿إِنْ لَرَّيْكَنَ لَهْمَنْ وَلَدٌ﴾ ئەگەر ئەو ژنانہ مندالیان نہبوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَهْمَنْ وَلَدٌ﴾ جائە گەر
 مندالیان ہبوو ﴿فَلَكُمْ الرُّبْعُ﴾ بُوئیوہ ہمہ ہیوہی چوار بەک ﴿مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ لەوہی (ژنہ کانتان) بەجیان
 ہیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کرد بیتیان ﴿أَوْ
 ذَرِيَّتٍ﴾ یان قەرزیك (کہ لەسەر یان بیت) ﴿وَلَهْمَنْ الرُّبْعُ﴾ بُو (ژنہ کانتان) ہمہ ہیوہی چوار بەک ﴿مِمَّا تَرَكَنَّ﴾
 لەوہی بەجیان ہیشتووہ ﴿إِنْ لَرَّيْكَنَ لَكُمُ وَلَدٌ﴾ ئەگەر ئیوہ مندالتان نہبوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَكُمُ
 وَلَدٌ﴾ جائە گەر مندالتان ہبوو ﴿فَلَهْمَنْ النِّصْفُ﴾ ئەوہ بُو ئەوان ہمہ ہیشت بەک ﴿مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ لەوہی
 بەجیان ہیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصَوْنَ بِهَا﴾ کہ کرد بیتان
 ﴿أَوْ ذَرِيَّتٍ﴾ یان دانہوہی قەرزیك (کہ لەسەر تان بیت) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورِثُكَ لَكُلُّهُ أَوْ امْرَأَةٌ﴾ وہ
 ئەگەر ببایوئیک یان ئافرەتیک کہ میراتی لێ ئەگیرا (مردیو) ئەباوان (دایک و باوک) ی ہبوو ئە مندال
 ﴿وَلَهُ رَاقٍ أَوْ اُخْتُ﴾ وہ تەنہا برایەک یان خوشکیکی (لەدایکەوہ) ہبوو ﴿وَلِكُلِّ وَجِدٌ﴾ ئەوہ بُو ہەر بەک
 ﴿وَمِنْهَا﴾ لەو دووانہ ہمہی ﴿النِّصْفُ﴾ شەش بەک ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ بەلام ئەگەر ئەوان زیاتر بوون
 ﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ لەبرایەک یان خوشکیکی (ی دایکی) ﴿فَلَهُمْ شَرَكَةٌ﴾ ئەو کاتہ ئەوانہ ہمەموو یان ھاو بەشن
 ﴿فِي النِّصْفِ﴾ لەسێ بەک (ی میرانہ کہ) دا ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک
 ﴿يُوصَوْنَ بِهَا﴾ کہ کرایت ﴿أَوْ ذَرِيَّتٍ﴾ یان قەرزیك ﴿غَيْرُ مَضَارٍ﴾ کہ (وہ سببە کہ یاقەررە کہ بُو
 میرانگران) بیزیان بیت ﴿وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمە بریارە لەلایەن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيبٌ﴾ خواش
 زانای لەسەر خویہ ﴿يَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەو (یاسایانہ) سنورەکانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِيعِ﴾
 ہەر کہ سبک گوێڕایەلی ﴿اللَّهُ وَرَسُولَهُ﴾ خوا و پیغەمبەرە کہی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا)
 دەبخانہ ناو بەھەشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پروو بارەکان دین و دەچن بە ژیر یاندا
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دەمیننەوہ بەھەمشەیی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وەئوہیہ سەرکەوتنی
 زور گەورە ﴿وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہەر کہ سبکیش سەربینچی خوا و پیغەمبەرە کہی
 بکات ﴿وَمِنَعَهُ حُدُودَهُ﴾ و سنورەکانی (خوا) بەرزیتیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ دەبخانہ ناگرتکەوہ
 ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ ہمیشە دەمیننەوہ تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وەسزایەکی ریسواکەری بُو

ہمہی ۵

﴿وَالَّذِي يَأْتِيَنَّكَ الْفِتْنَةُ﴾ نه‌واندی که کاری زور بیس و ناشیرین (زینا) ده‌کن ﴿مِنْ نِّسَائِكَ﴾ له‌نافره‌تان (ی‌بروادار) تان ﴿فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ أَزْوَاجَهُمْ﴾ نه‌وه چوار شایهت له‌خوتان له‌سهریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ نه‌مجا نه‌گهر شایه‌نیان دا ﴿فَأَمْسِكُوا﴾ نه‌وه نه‌و (زنه‌زیناکاران) به‌ند بکن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ له‌ماله‌کانتاندا ﴿حَتَّى يَخْرُجُوا مِنَ الْمَوْتِ﴾ هه‌تا (فریشته‌ی) مهرگ گیانیان ده‌کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوا رینگایه‌ک (ی‌پزگار بوون) یان بۆ دانه‌ی (نه‌مه‌جو کم‌ی زیناکردن بوو پش هاتنه‌خواره‌وه‌ی ثایه‌ته‌کانی سوره‌ی النور وانه‌جومکی نه‌م ثایه‌ته‌ی سوره‌ی (النساء) به‌ثایه‌ته‌کانی سوره‌ی النور سرراوه‌ته‌وه) ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه‌نه‌و دوواندی (کور و کجی) ﴿يَأْتِيَنَّهُمْ كُفْرٌ﴾ نه‌و کاره‌پیس (زینا) ده‌کن له‌تیوه ﴿فَعَادُوا وَهُمْ﴾ نه‌وه نازاریان بدهن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا نه‌گهر گهرانه‌وه‌و ته‌وبه‌یان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه‌چاک بوون ﴿فَاعْرِضْهُمَا﴾ نه‌وا وازبان لی یسن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکه به‌راسی خوا همیشه ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ ینگومان وه‌گرتی ته‌وبه ﴿عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِحَدِّهِ﴾ لای خواته‌نیا بۆ نه‌وانه‌یه‌که گناه ده‌کن به‌نه‌فامی ﴿ثُمَّ يُتُوبُونَ﴾ پاشان به‌شیمان ده‌بنه‌وه ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ به‌زووی (پش مردن) ﴿فَأُولَئِكَ﴾ نا نه‌وانه ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گهرانه‌وه‌یان لی وه‌ده‌گرت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش همیشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ به‌شیمانی (وه‌گرتن) نی به ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بۆ نه‌واندی تاوانی زور ده‌کن ﴿حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا کانی سهره‌مهرگی به‌کینکیان دی ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ﴾ ده‌لیت: به‌راسی من لیستا ته‌وبه‌م کرد ﴿وَلَا أَلْبِسُ﴾ وه‌بۆ نه‌وانه‌ش نی به ﴿بِمَوْتِي وَحُمْ كَفَّارٌ﴾ که ده‌مرن به‌بن برایی ﴿أَوَلَيْكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی (باسکران) ناماده‌مان کرد وه‌بویان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه‌کی نازار ده‌ر ﴿يَأْتِيَنَّكَ الْفِتْنَةُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که پرواتان هیناوه ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ﴾ حه‌لال نی به‌بوتان ﴿أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ که نافرته‌تان به‌زور (به‌ناچاری) به‌میرانی به‌رن (بۆ خوتان) ﴿وَلَا تَصْلُوهُنَّ﴾ وه‌به‌رگری شوکر دنیان لی مه‌کن ﴿لِيَذْهَبُوا بِتَعْصَمَ﴾ اکتشوه‌ن ﴿بۆ نه‌وه‌ی هندی له‌و (ماره‌بی به‌ی) که پیتان داون بییه‌ن (بۆ خوتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّكَ فِتْنَةٌ﴾ مَبِيتُ ﴿مه‌گهر کانی که کرده‌وه‌به‌کی زور ناشیرین (زینا) به‌ناشکرا بکن ﴿وَعَايِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه‌ره‌فتاریان له‌گه‌ل بکن به‌چاکی (و‌زینیان له‌گه‌ل بییه‌نه‌سهر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا نه‌گهر خه‌رتان لیسان نه‌بوو (ته‌لایان مه‌ده‌ن) ﴿فَقَسِيَّ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکه له‌وانه‌یه‌تیوه‌هه‌ر نه‌کن له‌شیتک ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و‌خوا له‌وه‌دا داینا بیت ﴿حَبِيرًا كَثِيرًا﴾ چاکه و‌خیرکی زور ﴿

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (هه‌روه‌ها حه‌رام کراوه‌لیان) نه‌وانه‌ی که می‌زدبان هه‌یه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌نافره‌تان
 ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگه له‌وانه‌ی که بوونه‌ته مولکتان (که‌نیزه‌ک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 (نه‌و حو‌کمانه باسکران) پیویست کراوو نوسراوی خوابه له‌سهرتان ﴿وَأُولَئِكَ﴾ وه‌بۆتان
 حه‌لال‌کراوه ﴿مَّا وَزَّاهُكُمْ﴾ بیتجگه له‌وانه (که باسکران هه‌مووی حه‌لاله بۆتان تا چوار ژن
 به‌یه‌که‌وه کز بکه‌نه‌وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که به‌مال و سامانتان خوازیبنی (نافره‌تان) بکه‌ن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْتَفْهِجِينَ﴾ (به‌مهرجینی) که داوین پاك بن و داوین پیس نه‌بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ﴾
 و نه‌بن ﴿جائتكم منهن﴾ که له‌زه‌نتان لی وهرگرت له‌و نافره‌تانه (ی حه‌لالن) ﴿فَأُولَئِهِنَّ أَجُورُهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 شه‌و ماره‌بی به‌که‌یان پی بده‌ن که‌فهرزکراوه له‌سهرتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان له‌سهرنی به
 ﴿فِيمَا اقْتَرَضْتُمْ بِهِ﴾ له‌وه‌ی که له‌سهری بینک هاتن (له‌گه‌ل ژنه‌کانتان داله‌که‌مکردنه‌وه‌ی ماره‌بی)
 ﴿مِنَ بَعْلِ الْفَرِيضَةِ﴾ له‌پاش دیاریکردنی ماره‌بی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌راسنی
 خودا هه‌میشه زانای کاردروسته ﴿وَمَنْ لَّيْسَ لَهُ طَوْلَةٌ مِنْكُمْ فَطَوْلًا﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌نیوه نه‌یتوانی
 له‌بهر هه‌ژاری ﴿أَنْ يَكْبَحَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ که نافره‌تانی نازادی ئیماندار ماره‌بکات
 ﴿فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نه‌وه با له‌وانه ماره‌بکات که بوونه‌ته مولکتان ﴿وَمِنْ قَبْلِكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ﴾
 له‌که‌نیزه که ئیمانداره‌کانتان ﴿وَاللَّهُ أَغْلَرُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وه‌خوا زانائره به‌باوه‌ره‌که‌تان ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ هه‌نلینکتان له‌هه‌نلینکی تر تانن (هه‌مووتان نه‌وه‌ی ئاده‌من) ﴿فَأُولَئِكَ حُوهُنَّ﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی ماره‌یان بکه‌ن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِيهِنَّ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی که سوکاریان ﴿وَأُولَئِهِنَّ أَجُورُهُنَّ﴾ و ماره‌بی به‌که‌یان پی بده‌ن
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌شیوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْتَفْهِجَاتٍ﴾ له‌کاتیکدا نه‌و که‌نیزه‌کانه پاك داوین
 بن داوین پیس (و زینا‌کاری به‌ناشکرا) نه‌بن ﴿وَلَا مَنَاجِذَاتٍ أَخْدَانٍ﴾ و دوستیان نه‌بن (به‌نه‌ینی بۆ زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ﴾ جائه‌گه‌ر نه‌و (که‌نیزه‌کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ﴾ پاشان خرابه‌یه‌کی
 ناشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه‌وه نیوه‌ی سزای نافره‌ته
 نازاده‌کانیان له‌سهره (لیان بدریت که په‌نجاه‌لده) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ نه‌و (ماره‌کردنی
 که‌نیزه‌که) بۆ که‌سینکه له‌نیوه له‌تاوان کردن (زینا) بمرسی ﴿وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرَ لَكُمْ﴾ به‌لام ته‌گه‌ر
 ئارام یگرن (و که‌نیزه‌ک ماره‌نه‌که‌ن) چاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا لیبورده‌ی به‌به‌زه‌بی به
 ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده‌یه‌ویت ﴿يُسَبِّحُ لَكُمُ﴾ بۆتان پروون بکانه‌وه ﴿وَيَهْدِيكُمْ﴾ وه‌رېتموونیتان
 بکات ﴿سُورَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بۆری و شوتنی نه‌وانه‌ی له‌پیش نیوه‌وه بوون (له‌خواناسان)
 ﴿وَيُكَتِّبُ عَلَيْكُمْ﴾ و لیان خوش بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردروسته ﴿

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ﴾ وه خوا ده یه ویت ﴿أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ که لیتان بیوریت ﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ﴾ به لام نه یانه ویت
 نه وانه شی ﴿يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ﴾ که شسورین نار هزو و هه و او هه و سه کانیاں که و نوون ﴿أَنْ تَعْبُدُوا﴾ که
 لاناں بدهن ﴿تَبِلًا عَظِيمًا﴾ به لادانیکسی گه و ره ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿أَنْ يَخْفَفَ عَنْكُمْ﴾
 که ندر کتان له سهر سووک بکات ﴿وَيَخْلُقُ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ چونکه ناده می به لاواز دروست کراوه ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾
 ﴿يَتَّبِعُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه می نه وانه ی با وهرتان هیتاوه ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی به کتری مه خون
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ له نیوا تاندا به نار هوا ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه گهر بازار گانی به ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ﴾
 یسکم ﴿بِعَرِّ زَامِنَةٍ﴾ له نیوان خونتان دا ﴿وَلَا تَقْسِلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خونتان مه کورن (یان خونتان
 مه فیه ویتنن به تاوان) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به راستی خواهه همیشه به به زه یسی به پیتان ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که سینک نه وه بکات (وانه به کینک بکوژیت) ﴿عَذَابًا وَظَلَمًا﴾ به ده ست
 دریزی و سته م ﴿فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا﴾ نه وه له مه و دوا ده یخه پنه نا و نا گره وه ﴿وَكُنَّا عَلَى اللَّهِ﴾
 یسیرا ﴿وَهُنَّ وَهْشَ هَمِيشَ بُوْ خُوا ناسانه ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ نه گهر دوور
 بکه ونه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه تاوانه
 بچوو که کانتان بُو ده پوسین ﴿وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ الْجَنَّةِ﴾ وه ده تانخه پنه شویتنکی چاک و
 ریز دار وه ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وه ناوات مه خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بُو نه و به یه ی که
 خوا فزلی هه ندیکتانی داوه به سهر هه ندیکسی تر تاندا ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ﴾ بُو پساوان به ش هه یه ﴿وَمِمَّا﴾
 اکسبوا ﴿له و هی به ده ستی نه هیتن ﴿وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بُو نافر ه تانیش به ش هه یه ﴿مِمَّا أَكْتَسَبْنَ﴾
 له و هی به ده ستی نه هیتن ﴿وَسَقُلُوا اللَّهَ﴾ وه داوا له خوا بکه ن ﴿وَمِنْ فَضْلِهِ﴾ له به هره و به خششی
 خوی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به هه سوو شتیک زانایه ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾
 ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وه دامان ناوه بُو هه موو (مرد و ویه ک یان میر اتیک) ﴿مَوَالٍ﴾ چند میرات گریک (که
 به شی نه گرن) ﴿مِمَّا تَرَكُوا الْاُولَادِ وَالْاَقْرَبُونَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیاں به جینان هیتن و وه
 ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وه نه وانه ش که به پیمانتان له گه ل گری داون (که میرات له یه کتر به رن)
 ﴿فَأَنفُكُوا عَنْهُمْ نَصِيْبَهُمْ﴾ نه وه به شی خویانیاں به نه ی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا
 هه همیشه به سهر هه موو شتیکدا نا گادار و چاودیره ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾

﴿الْجَالِ قَوْمُوتَ عَلَى الْإِسَاءِ﴾ پیان سہر پەرشتیارن (کار به دهستن) به سہر نافر تانہ وه ﴿بِمَا قَصَلَّ
 اللَّهُ بَصَھُھُ﴾ به ہوی نہ وه وه خوا فہ زلی ہندی کیانی داوہ ﴿عَلَى بَعْضِ﴾ به سہر ہندی کیاندا ﴿وَبِمَا
 أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِھُمْ﴾ ہر وه ہا به ہوی نہ وه کی (پیان) له سامانہ کانیاں خہرج ده کھن ﴿وَالَّذِينَ لَحَتْ
 جَا نَافَرَتَہ چاکہ کان (نہ وانہن) ﴿فَبَيَّنَتْ﴾ گویر اہ لانی بہر دہ وام (ہو خواو پاشان میردہ کانیاں)
 ﴿حَفِظَتْ لِلْعَنِيبِ﴾ پاریزہ رانی (داوینی خویان و سامانی میردہ کانیاں) کہ میردہ کانیاں له مالہ وه
 نہ بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ به ہوی نہ وه خوا فہرمانی پاراستنی داوہ ﴿وَالَّذِينَ خَاؤُوا﴾ وہ نہ وه
 نافر تانہ ش کہ نیوہ دہ تر سن ﴿شُورَھُمْ﴾ سہر پیچیتان بکھن ﴿فَعُظُّوھُمْ﴾ نہ وه ناموز گاریان بکھن
 ﴿وَأَهْبُجُوھُمْ فِي الْأَضْجَاعِ﴾ و جیگہ بیان لی جیا بکھ نہ وه (و له گہ لیاں مہ خہ ون) ﴿وَأَضْرِبُوھُمْ﴾ و
 لیان بدہن (لبدانیک کہلہ شی عہیب دار نہ کات) ﴿فَإِنْ أَطَعْتُمْ کُمْ﴾ جانا نہ گہر گویر اہ لیاں کردن
 ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَیْھُمْ سَبِيلًا﴾ نہ وه نیتر هیچ رنگہ بک له دزیان مہ گر نہ بہر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾
 بہرستی خوا ہہمیشہ بہر ز ویلندی گہ ورہ یہ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وہ نہ گہر تر سان ﴿یُفْثَقِ بَیْنَھُمَا﴾
 له تیکہ چونی نیوانیاں (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا حُكْمَآئِنِ أَھْلِیْہِ﴾ نہ وه ناو بڑیوانیک بنیرن له خزمی
 پیاوہ کہ ﴿وَحُكْمَآئِنِ أَھْلِیْھَا﴾ و ناو بڑیوانیک له خزمی نافر تہ کہ ﴿إِنْ تُرِيدَ إِلَّا خَیْرًا﴾ نہ گہر
 (دو ناو بڑیوانہ کہ) ناشنیاں بویت ﴿یُوقِیْ اللَّهُ بَیْنَھُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میردہ کہ چاک دہ کاتہ وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ بہرستی خوا ہہمیشہ زانای ناگادارہ ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بہرستی خوا
 بہر سن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِدِیْنِکُمْ﴾ و هیچ شتیک مہ کھن بہ ہاوبہ شی ﴿وَبِالَّذِیْنَ احْسَنَّا﴾ ہر وه ہا
 له گہن دایک و ہا و کتاںدا چاک بن ﴿وَبِذِی الْقُرْبٰی﴾ وہ له گہن خزم و نزیکان ﴿وَالْیَتٰمٰی﴾ و ہدیوان
 ﴿وَالْمَسٰکِیْنِ﴾ و ہہزاران ﴿وَالْجَارِ ذِی الْقُرْبٰی﴾ و ہاوسنی خزم ﴿وَالْجَارِ الْبَیِّنِ﴾ و ہاوسنی بیگانہ
 یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنِّبِ﴾ و ہاوپری ہہمیشہ بی با ہاوپری سہ فہر ﴿وَالَّذِی السَّبِيلِ﴾ و پریوار
 ﴿وَمَا مَلَکَتْ اَیْمُنُکُمْ﴾ و نہ وانہی بوون بہ مولکتان (چاک بن له گہ لیاںدا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا یُحِبُّ﴾
 بہرستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ نہ وه کہ سہی کہ خو بہزل زان و شانازیکہر
 بیت ﴿الَّذِیْنَ یَتَخَلَّوْنَ﴾ نہ وانہی کہ چرو و کن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغٰی﴾ فہرمانیش دہ کھن
 بہ خہلکی بہ چرو و کی ﴿وَلَا تَحْمُوتْ مَنَۃُ اَنْھُمْ اللَّهُ﴾ وہ دہ پشار نہ وه نہ وهی خوا پینی بہ خشمیوون
 ﴿مِنْ قَضٰیوٰہِ﴾ له بہ خشمی خوی ﴿وَأَعَدَّ لِلْکٰفِرِیْنَ عَذَابًا مُّھِیْنًا﴾ وہ نامادہ مان کردہ ہو پیاوہ ران
 سزایہ کی ریسواکہر ﴿۝﴾

﴿وَالَّذِينَ يُتِفِقُونَ آمَنُوا لَهُمْ﴾ وه تهوانه ی ماله کانیان ده به خشن ﴿رَبَّانَ النَّاسِ﴾ له بهر رو پامایی خه لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه ریش ناهیتن نه به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نه به روزی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وه هه کس شهیتان هاوری بیست ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ نه وه (شهیتان) هاوری به کی
 زور خرابه ﴿وَمَا نَعْلَمُ بِهِمْ﴾ وه تهوانه چ زیانیکیان ده کهوته سهر؟ ﴿لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ نه گهر باوه ریان
 بهیتایه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به روزی دواپی ﴿وَالْتَفَتُوا﴾ وه بیان به خشی یایه ﴿مِمَّا رَفَعَهُ
 اللَّهُ﴾ له وه ی که خوا پی ی به خشیبون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وه خوا هه همیشه زانایه پتیاں ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ شَيْئًا لِّدَرَّةٍ﴾ به راستی خوا به ته ندازه ی گهر دیله به ک ستم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وه ته گهر
 چا که به ک هه بیست ﴿بُضِعَتْهَا﴾ (خودا) پاداشته که ی چند جاره ده کاته وه ﴿وَوُفِّيَتْ مِنْهُ لَدُنَّ﴾ و ده به به خشیست
 له لایه ن خویه وه ﴿لِجَزَاءٍ عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گهره ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ نه مجا (حالی کافران)
 چون بیت کاتیک هیتامان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ﴾ له هه موو نومه تیکدا شایه تیک (که پیغه به ره که یانه)
 ﴿وَجِئْنَا بِكَ﴾ نویسمان هیتا (ته ی موحه مده د) ﴿عَلَىٰ خَلْقٍ شَهِيدًا﴾ به شایه ت به سهر نانه وه ته وه ﴿وَهُ
 يَوْمَئِذٍ﴾ له و روزدها ﴿يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَتَوَلَّوْا الرُّسُلَ﴾ شوات ده خوازن تهوانه ی کافر بوون و
 سهر پیچی پیغه به ریان کرد ﴿لَوْ تَسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ﴾ که زه ویان به سهر دا ته خت بکریت (واته بخریته
 زیر زه وی و نه هبترینه دهر وه) ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ حَدِيثًا﴾ وه (له و روزدها) هیچ قسه و باسیتک له خوا
 ناشارنه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی ته و که مسانه ی که بر و اتان هیتا وه ﴿لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ وَاللَّهُ
 سَكْرَتًا﴾ نزیککی نویژ مه به وه کاتیک تیه سهر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هتا برانن چی
 ده لیتن ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وه هه روه ها نزیککی (جینگای) نویژ مه به وه له کاتیکدا له شتان بی نویژ (له شتان
 پیسه) ﴿الْأَعَابِرِ سَبِيلًا﴾ مه گهر تیه ربن (به مزگه وندا) ﴿حَتَّىٰ تَقْتَابُوا﴾ هتا خوتان ده شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مُرَضِّينَ﴾ وه ته گهر تیه نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فهدا بوون ﴿أَوْ جَاءَ لَعَلُّكُمْ﴾ یان
 که سیتک له تیه هانه وه ﴿مِنَ الْعَالِيَةِ﴾ له شوینی ده ست به شاو گه یاندنه وه ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جصوت بوون له گهل خیزاته کانتاندا (یاله به ک کهوتن له گهن ثافره تانی نامه حره مدا) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا
 إِلَىٰ أَمَّاةٍ﴾ نه مجا ثاوتان ده ست نه کهوت ﴿فَتَنِمُوا حَتَّىٰ تُنَبِّئُوا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته وه به خولیککی پاک ته به موم بکه ن
 ﴿فَلَمَّا سَخُوا بُحُورَهُمْ﴾ جا به و توزو خوله روو خسار و ده سته کانتان ته به موم بکه ن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَمُودًا عَفُورًا﴾ به راستی خوا هه همیشه سهر وه ی ناوانه و لیبورده به ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ثایا
 سهری تهوانه ت نه کرد وه ﴿أَوْ تَوَصَّيْنَا الْكَتَّابَ﴾ که به شبتک له نامه که یان پی دراوه (که ته ورانه)
 ﴿يَتْلُونَ الصَّلَاةَ﴾ گو مری هه له به زیرن (ده کبرن) ﴿وَيُزِيدُونَ أَنْ يُضِلُّوا السَّبِيلَ﴾ وه ده یانه ویت تیه و ش
 له ربازی راست گو مریبن

﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَعْيُنِكُمْ﴾ و ته نهها خوا چاك ناگداره به دور منه کانشان ﴿وَلَقَدْ بِاللَّهِ وَكَلَّ﴾ وه ته نهها خوا به سه
دوست بیت ﴿وَكَلَّ بِاللَّهِ تَصِيرًا﴾ ته نهها خواش به سه یاریده ده بیت ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هه ندیک له
جو وله که کان ﴿يَحْزَنُونَ الْكَافِرِينَ مِمَّا ضَلُّوا﴾ فمر موده کانی خوا ده گورن له شویتن و مه بهستی خوی
﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ وه ده لئین: بیستمان و سه ربینچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمَعُ غَيْرُ مُسْمِعٍ﴾ گوی بگره
قه ت گونیت لی نه بی!! ﴿وَرَعَيْنَا﴾ وه ده لئین (راعنا) چاك گورمان بؤ بگره (به لام به زمانی جو وله که
وانه تئو خراپتر بنمانی نه وان تهم مانایان مه به ست بوو) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ده میان خوار ده کرده وه
(بؤ نه وهی مه به ست خراپه که بگه به نیت) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا الْبَنِيَّ﴾ وه بؤ تانه و ته شهردان له نایینی (ئیسلام)
﴿وَوَلَّوْا أَهْلَهُمْ قَالُوا﴾ وه نه گهر نه وان بیان و ونایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گورنرایه لئین ﴿وَأَسْمَعُ وَأَطَعْنَا﴾
و (قسه مان) بیستندو به له مان لی مه که ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا﴾ نه وه چاکترو راست تر بوو بؤیان
﴿وَلَكِنْ لَّمْ يَهْتَدُوا لِلَّهِ﴾ به لام خوا نه فریسی لی کردن ﴿يَكْفُرُوا﴾ به هوی بی باوه ربیه که یانه وه ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا﴾ بؤ به بر و نا هیتن که مکیان نه نیت ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ﴾ نهی نه وانهی ﴿أُولَئِكَ كَانَتْ
كُهْنًا مَتَانِ بَنِي بَخْشَرَاوَه﴾ ﴿أَمَّا بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ بر و نا هیتن به و (فور تانه) ی نارد و و مانه ته خوار وه
﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که به راست دانهری نه و (ته و راته) ی ئیویه ﴿فَمِنْ قَبْلُ أَنْ تَقُولَ سَوْفَ يُعْطَى﴾ پشش
ته وهی رو خسار اتیک ساف بکهین (له پششه وه) ﴿فَقَدْ هَمَّتْ أَنْ يَذَّارَهَا﴾ ته مجا بیبهینه پشست سه ریان
﴿أَوَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ یان نه فره تیان لی بکهین ﴿كَمَا لَعَنَّاتُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ﴾ وهك چون نه فره تمان کرد له خد کانی
شه ممه (ته وانهی که راوه ماسیبان لی قدهغه کرا له پورزی شه ممه دا که چی ده هاتن له پورزی هه بنیدا
توره کانیان داده خست و پورزی بهك شه ممه هه لیان ده گرنه وه) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه بر یاری خوا
هه میسه به دی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش نایت
گهر هاوبه شسی بؤ دابشری بیجگه له وه خوش نه نیت له هه گونا هینکی تر ﴿لَنْ يَنْفَعَكَ﴾ بؤ هه که سیک
که بیه و نیت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هه که سیک هاوبه ش بؤ خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقَ الْإِلَهُ عَظِيمًا﴾ نه وه
بینگومان گونا هینکی زور گه وره ی هه لبه ستو وه ﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ ئایا سهیری نه وانه ت نه کرد وه
﴿يَرْجُونَ الْفَسَادَ﴾ که خویان به پاك و چاك ده زانن ﴿بَلَى اللَّهُ يُرْسِكُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی به) به لكو خوا هه
که سیک یونیت پاك و خاوینی ده کات ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ قِيلًا﴾ و که منیرین سته میان لی ناکریت (بابه ته ندازه ی
ته و ده زوه باریکه ی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سهیری بکه چون ﴿يَقْدُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾
به دم خوا وه در و هه لده به ستن ﴿وَكَلَّ بِاللَّهِ تَصِيرًا﴾ وه به سه ته و در و به که گونا هینکی بوون و ناشکرایه
﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ ئایا ناو ربیکت نه داوه ته وه له وانهی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ به شپک له نامه ی
خواییان پندر اوه ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْدِيَّ وَأَعْيُنِي﴾ بر و نا هیتن به شسی بی نرخ و به رنامه ی غهیری خوا (به
جادو و گهران و به شه یثان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه لئین به وانهی که بی پروان ﴿هَؤُلَاءِ أَهْلُكُمْ﴾
ته وانه رتبانان راستره ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ له وانهی که باوه ریان هتتاوه ﴿

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ تائه وانه که سانیکن که خوا نه فرینی لی کر دوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾ هدر که سیکش
 خوا نه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه وه هدر گیز ده ست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿۱﴾
 ﴿أُولَٰئِكَ نَصِيبٌ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هیه ﴿مِنَ الْمَلِكِ﴾ نه ده سه لانی پاشابه تی (خوا ویتی
 بو ونه وهر)؟ ﴿فَإِذَا لَا يُولُونَ النَّاسَ نَصِيرًا﴾ (جا نه گهر بیانویه) نه و کاته به خه لکی یان نه ده به خشی
 (به نه ندازه ی) تو نکلی ده که خور مایه ک ﴿۲﴾ ﴿أَمْ عَسَاوَنَ النَّاسَ﴾ یان تیره بی (حه سوودی) ده به ن
 به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْهَضَهُ اللَّهُ﴾ له سه ر نه وه ی خوا بی به خشیوون (که پیغه مبر تی یه) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾
 له فزل و به هری خوی ﴿فَقَدْ أَتَيْنَا﴾ نه وه بنگومان دا ومانه ﴿أَلْأَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ به نه وه ی نیبر اهیم
 کتیب ﴿وَلِكَلِمَةٍ﴾ و پیغه مبر تی ﴿وَأَتَيْنَاكَ مُرُودًا عَظِيمًا﴾ هدر وها پیمان به خشین ده سه لاتیکی گهره
 ﴿۳﴾ ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بو و بر وایان به (موحه ممد ﴿۴﴾ هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ﴾
 هه شیان بو و بر گری لی کر دووه ﴿وَكُنْ بِحُجَّتِكَ مَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که ناگریکی هه لگیر ساوه
 ﴿۵﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بر وایون ﴿بِأَيِّتِنَا﴾ به نایه ته کانی نیمه ﴿سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾
 له سه ولا ده یانخه پنه نساو ناگریک ﴿كَلَّمَائِهِمْ جُلُودُهُمْ﴾ هدر کاتیک که پیستیان مسوتا (و برزا)
 ﴿بَدَلَتْهُمْ جُلُودُهُمْ عَنْهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ بۆ نه وه ی سزاکه (به چاکی) به جه زن
 ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه میشه زالی کار دروسته ﴿۷﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی
 باوه ریان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه یان کرد ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له سه ولا ده یانخه پنه
 چند به هه شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رو و باره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿حَالِينَ فِيهَا أَنْهَارٌ﴾
 ده میتنه وه نیاید به هه میشه بی ﴿لَهُمْ فِيهَا زُرُوعٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ بویان هیه تیاید هاوسه رانی پاک و خاوین
 ﴿وَلَدُخْلُهُمْ ظِلٌّ مُظِلٌّ﴾ وه ده یانخه پنه ژیر سینه ری چرو به ده وامه وه ﴿۸﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا
 فرماتان بی ده کات ﴿أَنْ تَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِيهَا﴾ بۆ خوا و نه کانیان
 ﴿وَأَنْ تَحْكُمُوا بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک داد وهر یشان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا
 فرمان ده کات) به داد حوکم بکمن ﴿۹﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعَظِّمُ كَرِيمًا﴾ به راستی خوا به چاکی ناموز گاریتان
 ده کات ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه میشه پیسه ری بینایه ﴿۱۱﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 که سانیک که باوه رتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویر ایه لی خوا و گویر ایه لی پیغه مبر بن
 ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گویر ایه لی کار به ده سه (عادیله) کانی خوتان بن ﴿۱۲﴾ ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرُ الْيَوْمِ﴾
 جا نه گهر دو و به ره کیتان هه بو و له شتیکدا ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه وه بیگیر نه وه بۆ لای خوا و پیغه مبر
 ﴿۱۳﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر نیوه باوه رتان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به دوزی دوا بی ﴿ذَلِكَ

خَيْرٌ﴾ نه وه باشتره ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه ناجمی چاکتره ﴿۱۴﴾

﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ نابا ناوړ پکت نه داوه ته وه به لای ته وانه ی ﴿رَزَعُونَ﴾ وا خو نیشان ددهن ﴿أَنْتُمْ﴾
 ءَامَنُوا﴾ که به راستی ته وان باوهریان هیناوه ﴿يَمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به وهی دابه زیوه بؤتو (که قورثانه)
 ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وهش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراثه) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ ده یانه ونست که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ داد گای و حومکیان بهن بؤلای به کیک که حوکم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی فرمانیان پی کراوه ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ که پروایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه یان ده یه ونست ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گو مرایان بکات ﴿مِنْكُمْ لَا يَعْبُدُ﴾
 به گو مرایه کی دوور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه ته گهر پی یان بوئرنست : وهرن
 ﴿إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤلای نه وهی خوانار دوو یه تیه خواره وه ﴿وَالِى الرَّسُولِ﴾ وه بؤلای پیغه مبه ر ﴿وَلَا تَرَى الْمُتَكَفِّرِينَ﴾ ده بیسی (له ی موحه مبه د ﴿دوور پرووه کان﴾ بَصُدُونَ عَنْكَ صُدُوا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهرانیکى ته و او ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چون ته بیت
 کاتیک به سهرهاتیکى ناخوشیان تووش یست ؟ ﴿يَمَّا أَتَتْهُمُ يُبَيِّنُ﴾ به هوی ته وهی ده میان پیشی
 خستووه (کردوویانه) ﴿شَرَّجَتْ لَكَ﴾ پاشان دینه وه بؤلات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سوتند ده خون به خوا
 ﴿إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا أَنْ نَنْفِخَ نَفْثًا﴾ ته نها نیازی چاکه و به ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حوکم ده بهین
 بؤلای غه بری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَكْفُرُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ته وانه که سانبینن خوا ده زانیت چی
 له دلیاندا هه به ﴿فَأَنْقَرَضَ عَنْهُمْ﴾ که واته پروویان لی وهر گیره ﴿وَعِظُّهُمْ﴾ وه ناموز گاریبان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی پنیان دهر باره ی خو یان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ وونه به کی ره وان و کاریگر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ﴾ وه هیچ پیغه مبه ر نکمان ره وانه نه کردووه ﴿إِلَّا لِيُظْلَمَ﴾ ته نها بؤ ته وه نه بیت
 گوئرایه لی بکرنست ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به دهرمانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگو مان ته گهر ته وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ کاتیک سته میان له نه فسی خو یان کرد ﴿جَاءَتْكَ﴾ بهائنا به بؤلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بوردونیان بکر دابه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمْ رَسُولُ﴾ پیغه مبه ر یش داوای لی خوش بوونی
 بؤ بکر دابه ﴿لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ بیگو مان ده یان پیی خوا په شهبانی وهر گری به به زه یه
 ﴿فَلَا وَرَيْكَ﴾ نه خیر (وانی به که خو یان به باوهر دار نیشیان ددهن) سوتند به بهر وهر دگارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُخَاجَكُوا﴾ بر و دارنن ناتو ته که نه دادوهر ﴿فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له ههر نازاوه و
 دوو بهر کی به کی نیوانیان دا ﴿شَرَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه سست نه که ن له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه ک له و بریاره ی تو داوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه بن
 به ملکه چی به کی ته و او ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وه بنگومان ته گهر نیمه پتو یستمان بکر دایه له سهریان ﴿أَن يَقُولُوا أَنفُسَكُم﴾
 كه به كتری بكوژن (واته باوه پداران بی باوه پاران بكوژن) ﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِن دُكْرِكُمْ﴾ یان له ماله كاتنان
 ده ربجن ﴿فَمَا فَعَلُوا﴾ نه و بیان نه ده كرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾ كه میکیان نه بیت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وه ته گهر
 به راستی نه و ان کاریان بکر دایه ﴿فَمَا يُوعِظُونَ بِهِ﴾ به پنی نه و ناموز گاریانه ی ده گران ﴿لَكِنَّا خَوَّرْنَا
 لَهُمْ﴾ نه و به شتر بوو بزبان ﴿وَأَشَدُّ تَنَبُّهُمْ﴾ وه دامه زراوتر ده بوون (له سهر نایینه كدیان) ﴿وَإِذَا لَاقَيْنَهُمْ
 جَاءَهُمْ كَاتِبٌ بَنُوكُمَانِ بَنُوكُمَانِ دَهْ خَشِين﴾ له لایه ن خومانه وه ﴿أَجْرًا
 عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿وَلَهْدِيَنَّهُمْ﴾ وه دینموونیمان ده كردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بز پریگی
 راست ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه هدر كه سینك گویند ایدلی خواو پیغه مبر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾
 جا نه وانه له گه ل كه سانینك ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ كه خوا فززل و به هره ی (خوی) رشتووه به سهریاندا
 ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ﴾ له پیغه مبران و راستگویان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شهیدان و پیاو چاكان
 ﴿وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا﴾ وه نه وانه چ هاویری و هاو لیکسی چاكن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه و
 فززل و به هره یه ته نه ا له لایه ن خواوه یه ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وه به سه كه خوا زانایه (به هه موو
 شتینك) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی كه سانینك كه باوه پرتان هیناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداری
 خوتان و هر گرن ﴿فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه و سا نا قم نا قم هیرش به رن (دهر چن بز جیهاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا
 جَمِيعًا﴾ یان هه موو پیکه وه هیرش به رن (دهر چن بز جیهاد) ﴿وَإِنْ يَكُ مَكْرًا﴾ وه بنگومان له ناوتاندا یه
 ﴿لَعَنَ لِبَطْنِكُمْ﴾ كه سی و به راستی خوی دوا ده خات ﴿وَإِنْ أَصَبَكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ جا ته گهر تووشی
 به سهر هاتینکی خراب هاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده لیت به راستی خوا فززل و به هره ی رشت
 به سهر مدا ﴿إِذْ لَرَأَيْتُمْ مَعَهُمُ شَهِيدًا﴾ كه له گه لیاندا ناماده نه بووم ﴿وَلَيْنَ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه
 نه گهر تووشی فززل و به هره یه ك بوون له خواوه ﴿لَقَوْلٍ كَانَ لُزُكُنَّ بُيُوتَكُمْ وَمِنْهُ رَمُودٌ﴾ بنگومان ده لیت
 وه كه له نینوان نینوه و نه و ا هیچ دوستایه تی به ك نه بوو بیت ﴿يَتْلِيَنِّي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ نه ی خوزگه
 له گه ل نه و اندا بوومایه ﴿فَأَقْرَزُوا عَظِيمًا﴾ تا قازانجینکی زور گه و ره م بکر دایه ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ كه وانه با بجه نگیست له پنی خواوا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ كه سانینك كه زبانی
 دنیا ده فروشن به پوزی دوا بی ﴿وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جا هدر كه سینك بجه نگیست له پنی خواوا
 ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ ته مجا بكوژی (شهید بیت) ﴿أَوْ يَمُوتْ﴾ یان زال بیت ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه و دواتر
 پنی ده ده ین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وه چیتانه (بهج بیانویهك) جهنگ ناكهن له پیتاوی خواد
 ﴿وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیتاوی چه وساو ه كان له پیاوان و نافر هتان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه وانه ی که ده لنین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه ی په روه ردگار مان پزگار مان که ی له م
 شاره (مه بهست پنی شاری مه ککه به) ﴿الظَّالِمِ أَقْلُهَا﴾ که خه لکه که ی سته مکارن ﴿وَلَتَجْعَلَنَّ لَنَا لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾
 وه له لایه ن خوته وه پشتیوانیکمان بو به دی بهینه ﴿وَلَتَجْعَلَنَّ لَنَا لَدُنْكَ﴾ وه له لایه ن خوته وه به دی بهینه
 بومان ﴿فَصِرَ﴾ یار مه تی دهر نك ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه که سانه ی باوه ریان هیتاوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیتاوی خواد ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بن باوه رن ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیتاوی
 ناره و (یان شه پتان) دا ده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که واته شه ریکهن له گهل دوسه کانی شه پتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شه پتان هه ر لاواز بو وه ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾
 ثابا سهیری نه وه که سانه ت نه کرد وه که پیان ووترا ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ دهستان بگیر نه وه (له جهنگ
 و کوشنار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویز بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بده ن؟ ﴿فَمَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾
 که چی کاتینك جهنگیان له سهه ر پتویست کرا ﴿إِذَا قُرِئَ مِنْهُ تُنْتَهَىٰ تَحْشُونَ النَّاسَ﴾ یه کسه ر دهسته به کیان
 له خه لکی ده ترسان ﴿كَخَشِيَ اللَّهُ﴾ وهك ترسان له خودا ﴿أَوَلَمْ تَخْشَ﴾ بگره زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَالْوَارِثَ﴾ ده پان ووت نه ی په روه ردگاری نیمه ﴿لِرُكُوبَتِ عَلَيْنَا الْقِتَالِ﴾ بو چی جهنگت له سهه ر مان
 پتویست کرد وه. ﴿أَوَلَا أَعْلَمُ أَنَّ إِلَىٰ أَهْلِ قَرْيَةٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ کردن) بو ماوه به کی
 کم ﴿فَلَمْ يَمَسَّ الَّذِي أَقْبَلَ﴾ بلی خوشی و له زه تی دنیا زور که مه ﴿وَأَلْجَأَهُ خَيْرٌ﴾ و پروژی دواپی باشته
 ﴿لِمَنْ أَتَىٰ﴾ بو که سیک له خوا بترسیت ﴿وَلَا تَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ﴾ وه سته متان لی ناکریت به (نه ندازه ی)
 نالی ناو که خور مایه ك ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا﴾ له هه رشو تینك بن ﴿يُذِرْكُمْ الْمَوْتُ﴾ مردن پشان ده گات
 ﴿وَتُوكَشَفُ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ باله ناو قه لا و کوشکی به رزو قابمشدابن ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ﴾ وه نه گه ر (ناپاکان)
 خوشی و چاکه هاته ریپان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لنین نه مه له لایه ن خوا وه به ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ﴾
 وه نه گه ر تووشی نا خوشی و خرا به یه ك هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لنین نه مه له لایه ن تو وه به (نه ی
 موچه ممد ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایه ن خوا وه به ﴿قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ﴾ نه وه نه وه خه لکه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكُونُونَ بِقَهْقَرٍ حَيًّا﴾ وه کو له هیچ قسه به ك تی نه گهن وابه ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ
 اللَّهِ﴾ هه ر چاکه به کت تووش بو نه وه له خوا وه به ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه ر خرا به به کت تووش
 بوو ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ نه وه له خوته وه به ﴿وَأَنْتُمْ لَكُمْ لَدُنْكَ وَمَوْلَا﴾ و نیمه تومان نار دو وه به پیغه مبه ر
 بو خه لکی ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی نه وه بدات ﴿

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ هدر که سینک گویرایه لی پیغه مبر پیکر بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی
گویرایه لی خوی کردو وه ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ هدر که سینکیش پشت هه بکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نه وه نیمه
تومان په وانه نه کردو وه ﴿عَلَيْهِمْ حِفْظًا﴾ به چاودیر و پاریزه به سهریانه وه ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾
(دو وره کان) ده لیسن گویرایه لیس (مل که چ و فدرمانه درارین) ﴿فَإِذَا بَرَأْنَاهُ مِنْ عِندِكَ﴾ به لام کاتیک
له لای تو در چوون ﴿بِتَّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ کز مه لیک له وان شه و ده که نه وه به پیلان گیران (له موسلمانان)
﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ به پیچه وانه ی قسه کانی تو ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُشِئُونَ﴾ وه خوا ده بنو و سیت نه و (پیلانانه ی)
شه و کردوبانه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که وانه وازیان لی پینه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت به خوا به سته
﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا به سه پشتیوانت بی ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانُ﴾ نه وه بنو بیسر ناکه نه وه
له فورمان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو نه گهر له لایه ن که سینکی تره وه بوایه جگه له خوا
﴿لَوْجَدُوا فِيهِ﴾ بنگومان ده یانبینی نیابدا ﴿أَتُخَلَّفُكَ كَثِيرًا﴾ جیا وازی زور ﴿وَأَذَانًا هُزْأً﴾ وه
کاتیک هه و الیکیمان بی بکات ﴿مِنْ الْأَمْنِ﴾ ده باره ی ناسایش و هیمناپه تی (نیوانتان) ﴿أَوَلَا خَوْفٌ﴾
یان له باره ی تر سه وه ﴿أَذْأَعُ أَبْصَارُهُ﴾ بلاوی ده که نه وه ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ به لام نه گهر بیانگه راتایه نه وه
بنو لای پیغه مبر ﴿وَالَّذِي أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بنو لای کار به ده ستانی خویان ﴿لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
مِنْهُمْ نه وه نه وانه ی راستی هه و اله کان ده ده هیش ده زانن هه و اله که (راسته یان درویه) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ﴾
﴿عَلَيْنَا لَكُنَّا عُرْضَتُ لَأَعْيُنِهِمْ﴾ وه نه گهر چاکه و به زه یی خوا نه بوایه به رامبر به ئیوه ﴿لَا تَجْعَلُ الشَّيْطَانَ إِلًا﴾
﴿قَلِيلًا﴾ بنگومان شونین شه پتان ده که و تن که مینکتان نه بیت ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه ی موحده ممد
﴿لَهُ يَسَّوِي﴾ له پساوی خوا دا بجه نگي ﴿لَا تَكْفُ الْإِنْسَانُ﴾ تو ته نه نه رکی خوت لی داوا کراوه (یا تو ته نه نه
نه رکی خوت له سهره) ﴿وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هانی پروا دارایش بده (بنو جهاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیده
خوا ﴿أَنْ يَكْفُ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهر گری هینزی بی باوه ران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَمْرًا﴾ وه خوا
به هیز تره ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و توله ی به تبین تره ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هدر که سی تکابه کی
چاکه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ فِصِيلٌ مِنْهَا﴾ به شینکی له (پاداشتی) نه و چاکه به بنو هه به ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً﴾
﴿سَيِّئَةً﴾ وه هدر که سی تکابه کی خرابه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ نه ویش به شینکی ده بیت له (مزای)
نه و خرابه به ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هه همیشه ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا﴾ به سهر هه موو شینکدا به تواناپه (چاودیره)
﴿وَلَا تُحِيطُ بِشَيْءٍ﴾ هدر کاتیک سلا وینکتان لی کرا ﴿فَتَحْيُوا يَا حَسَنُ مِنْهَا﴾ نه وه به چاکتر له و سلاوه
سلاو بکه نه وه (لیان) ﴿أَوْ رُدُّوْهَا﴾ یان وه کو خوی بیسه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بنگومان
خوا هه همیشه پر ساو چاودیره به سهر هه موو شینکدا ﴿

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست نی به جگه له خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند به خوا بینگومان کزتان ده کاته وه بؤ (لپیر سینه وهی) نه و پروری دواپیهی ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تبدا نیه ﴿وَمَنْ أَضِدُّ مِنْ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئی له خوا قسه (و به لیبی) راست تره ﴿فَتَالِكُمْ﴾ نه وه چیتانه ﴿فِي الْمُنْفِقِينَ فَنَتَبَّحَ﴾ دهر باره ی دوو پرووه کان بوونه ته دوو دهسته ﴿وَاللَّهُ اَرَاكُمْ بِمَا كُنتُمْ﴾ له کاتیکدا خواهه وانه ی گهر اندو ته وه بؤ بی باوه ری به هوی کرده وه کانیانه وه ﴿اَلَمْ يَدُونْ﴾ نایا ده تانه ویت ﴿اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که سیک بکه ن که خوا گومرای کرده وه ؟ ﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هدر که سیک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ سَبِيلًا﴾ نه وه هدر گیر ناتوانی رینگای راستی بؤ بدوزیته وه ﴿وَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ﴾ نه وان ناوانه خوازن نپوهش بی باوه رین ﴿کَمَا كُفَرُوا﴾ وه ک چون خویان بی باوه ر بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا نپوه نه وان به کسان بن ﴿فَلَا تَسْجُدُوا لَهُمْ اُولَئِكَ﴾ که واته نه وان به دوست و یار مه تی دهر هله مه بزرین ﴿حَقَّ يَمَاحِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه تا (به شیمان ده بنه وه) کوچ ده که ن له ری ی خوادا ﴿فَاِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجانه گهر پرویان وهر گیر او پشیمان هه لکرد ﴿فَخُذُوهُمْ﴾ نه وه (به دیل) بیانگرن ﴿وَاَقْلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانگوزن له هدر شوینیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَسْجُدُوا لَهُمْ اُولَئِكَ وَلَا شَعِيرًا﴾ وه هیچ دوست و یار مه تی دهر نیک له وان هله مه بزرین ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلَى الْقَوْمِ﴾ جگه له وانه ی به یوه ندی ده که ن به که سانیکه وه ﴿يَتَّبِعُوْنَ بَنِيَّهِمْ فَيَتَّبِعُوْنَ﴾ که له نیوان نپوه نه وانه ی به ایمان هه یه ﴿اُولَئِكَ وَكُنْتُمْ خَصِيْرَتُهُمْ اُولَئِكَ﴾ یان هاتوون بؤ لاسان له سهر دلیان نار هه ته (هه زنا که ن) ﴿اَنْ يَفْتَلُوْكُمْ اَوْ يَفْتَلُوْا قَوْمَهُمْ﴾ له وه ی که جهنگان له دژ بکه ن یا جهنگ له در ی خزمه کانیان بکه ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا بیویسنابه ﴿لَسَلَطْنَاهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده کردن به سهر نانه ا ﴿فَلَقَاتُواكُمْ﴾ و جهنگیان دژتان ده کرد ﴿فَاِنْ اَعَزَّ لَوْ كُنْكُمْ﴾ جا نه گهر نه وان که نار گیر بوون له نپوه ﴿فَلَمْ يَفْتَلُوْكُمْ﴾ و جهنگیان له دژتان نه ده کرد ﴿وَالْقَوْلُ اِلَيْكُمْ اَلَسَلَّمَ﴾ و پیشنیاری ناشتبان کرد بؤتان (مل که چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ نه وه خوا رینگه ی نه داوون که ده سبتیان بؤ بهرن و (نایی شه ریان له دژ بکه ن) ﴿سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ﴾ له مه ولا که سانبکی تر ده بینن ﴿يُرِيدُوْنَ اَنْ يَأْمُرُوْكُمْ﴾ ده یانه ویت له نپوه نه مین بن ﴿وَيَأْمُرُوْا قَوْمَهُمْ﴾ وه له هوزه که ی خوشیان نه مین بن ﴿كُلُّ مَا رَدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ﴾ ههر کاتیک بانگ کرابن بؤ بی باوه ری ویت بهرستی ﴿اُرْكَبُوا فِيْهَا﴾ گهر اونه ته وه بؤی (واته به ناشتی رازی نه ده بوون) ﴿فَاِنْ لَمْ يَعْزِلُوْكُمْ﴾ جا نه گهر که نار گیر نه بوون لیسان ﴿وَيُلْقُوا اِلَيْكُمْ اَلَسَلَّمَ﴾ وه جله وی ناشتبان نه دایه ده ستان ﴿وَلَا تَقُوْا اَنْدَرِيْهُمْ﴾ وه ده سبتیان نه کیشاپه وه (له جهنگ کردن) ﴿فَخُذُوهُمْ وَاَقْلُوهُمْ﴾ نه وه به دیل بیانگرن و بیانگوزن ﴿حَيْثُ يَفْقَهُوْهُمْ﴾ له هدر شوینیک که بهر ده ستان که ورسن ﴿وَاُولَئِكَ مَرَجَعَتْ اَلْاَكْر﴾ نه وانه ی (باسمان کرد) داومانه به نپوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له دژیان ﴿مُطْلَقًا مُّيْنًا﴾ ده سه لاتی ناشکرا ﴿

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بزو هیچ باوه دارنك ره وانی به باوه دارنك بکوزیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هله نه بیت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه هدر که سینک نیماندارنك به هله بکوزیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (له سهریه تی) نازاد کردنی کوبله به کی باوه دار ﴿وَرِيَّةٌ مُّسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا﴾ و
 (نرخه) خوینیکیش بدات به کهس و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا﴾ مه گهر بیبه خشن (له
 خوینه که به خیری خویان) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ﴾ به لام نه گهر کوزراوه که له گهلنک بوو که
 دوزستان بوون (کافری شهر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که نیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (ههر له سهریه تی) نازاد کردنی بهنده به کی نیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه نه گهر
 (کوزراوه باوه داره که) له گهلنک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ حَبْلٌ﴾ که له نیوان ئتوه وئو اندا به یمان هه بور
 ﴿فَرِيَّةٌ مُّسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا﴾ نه و (نرخه) خوینیک بدنه کهسی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾
 له گهل نازاد کردنی کوبله به کی نیماندار ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ جائو (بکوز) هی دهستی نه کهوت (یان نهی
 بوو) ﴿فَصِبْ أَمْشَرَيْنِ﴾ نه وه (له سهریه تی) رزور و گرنسی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سهریه ک
 ﴿تَرْبِئَتِ مِنَ اللَّهِ﴾ (ثم برپاره) لی بوور دنه له لایه ن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه همیشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾ وه هدر که سینک نیماندارنك به دهس
 نه نقدس بکوزیت ﴿فَجَزَاءُ رَحْمَةٍ﴾ نه وه تولهی نه و کهسه دوزخه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه همیشه بی
 نبایدا نه بیت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه شمی لنگر توه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه فرینی لی کردوه و سزایه کی گهره ی بوناماده کردوه ﴿يَتَأْتِيهَا الْزُّبُرُ﴾ نهی کهساننک
 که پروان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتنک دهر چوون (بو جهاد کردن) له رینگه ی خواوا
 ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ هه موو شتیک پروون بکه نه وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه لین به و کهسانه ی ﴿الْقَوْلَ الْكُفْرَ
 الْكَبِيرَ﴾ که سلاو (ی موسلمانانه) تان لی ده کهن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بر وادار نیت؟ ﴿تَبَخَّرْتِ
 عَرْشَ الْحَيَّةِ الدُّنْيَا﴾ به دوا ی شتوومه ک و سامانی دونا پیدا بگهرین ﴿فَبَعَدَ اللَّهُ مَعَايِرَ كَثِيرَةً﴾
 نه وه لای خوا ده سکهوتی زور ههیه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئتوه ش له موو پتش ههروه ها بوون
 (نیمانه که تان ده شار ده وه) ﴿فَمَنْ لَّمْ يَنْتَهِ﴾ نه مچا خوا منتهی نا به سهر تاندا (به هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ دهی که واته هه موو شتیک پروون بکه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾
 به راستی خوا هه همیشه ناگاداره به وهی ئتوه ده بکهن ﴿۱۱﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَائِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین شه و باوهر داراندهی دانیشتوون و جیهاد ناکهن ﴿غَيْرِ الْأُولَى﴾ جگه له خواوهن عوزره کان نه بیئت (وهك نه خوش، و کویر، و شهد) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گه له ټینکوشه رانی ړینگه ی خوادا ﴿يَأْمُرُهُمْ وَالْفُجُورَ﴾ به مال و گیانبان ﴿فَقَسَلَهُ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فده زلی ټینکوشه ران به مال و گیانبانی داوه ﴿عَلَى الْقَائِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سهر دانیشتوان (له جیهاد) دا به پله بهك ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ لَقِئَتِ﴾ وه هدر بهك له و دوو تاقمه خوا به لټنی پاداشتی زور چاکی پنی داوون (که به هه شته) ﴿وَقَضَّى اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَائِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ړیزی ټینکوشه رانی داوه به سهر دانیشتووه کاندا به پاداشتنکی گه وړه ﴿ذَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زور و لی خوش بوون و میهره بانیان بز هه به ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظُومًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لیپورده ی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْكُفْرَ﴾ به راستی نه وانه ی که فریشته کان گیانبان ده کټشن ﴿عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتبتکدا که سته میان له خویان ده کرد (به کټچ نه کردنیان) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ (به ته شه ره وه پټیان) ده لټن (دهر باره ی نایینه که تان) له چیدا بوون ۱۹ ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لټن نیمه چه و ساوه بووین له سهر زهوی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ أَرْضًا مَسْبُوعًا﴾ (پټیان) ده لټن مه گهر زهوی خوا فراوان نه بسوو؟ ﴿فَتَهْلِكُوا فِيهَا﴾ تا کټچ تان بکر دایه تیایدا ﴿قَالُوا لَيْسَ مَا لَكُمْ مِنْ جَهَنَّمَ﴾ جانه وانه شو پټیان دوزخه ﴿وَمَاءٌ مَصِيرٌ﴾ نای چ پاشه ږورتکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بینجگه له و چه و ساوانده ی که له پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و نافرته تان ﴿وَالْوِلْدَانِ﴾ و له مندا لائن ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ جِدًا﴾ که توانای هیچ چاره به کیان نی به (له بهر یی هټزی و پیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شتوازیك ږی دهر ناکهن ﴿قَالُوا لَيْسَ اللَّهُ أَنْ يَقُولُ غَنَمٌ﴾ تا نه وانه نومید هه به خوا لی بان خوش بیئت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظُومًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه چاوپو شیکمر و لی خوش بسووه ﴿وَمَنْ يَهْدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه هدر که سټک کټچ بکات له ږی ی خوادا ﴿يُجْزِ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سټی ده که ویت له زه ویدا ﴿مَرْغَمًا كَبِيرًا﴾ جینگه و ړینگه ی زور (که دوزمن پنی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له ږوزی زیاندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه هدر که سټک له مالی خوی دهر چټت ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کټچ بکات بسو لای خوا و پټغه مبه ره که ی ﴿ثُمَّ يَرْكُضْهُ الْمَوْتُ﴾ پاشان مردن پنی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه بینگومان پاداشتی نه و که سه که و توت ته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظُومًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لی بسورده ی به به زه یی به ﴿وَإِذَا صَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سه فدر تان کرد (و گه ږان) به زهوی دا ﴿فَلْيَسَّرْ لَكُمُ الْخُرُوجَ﴾ نه وه هیچ گونا هټنکتان له سهر نی به ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ که نوټزه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْشَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته گهر ترسان نه وانه ی یی باوهر ږن جهنگتان له گه له بکهن ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُمْ بَيِّنًا﴾ به راستی یی باوهر ږان هه میسه بو ټټوه دوزمنکی ږوون و ناشکران ﴿

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (تهی مو حه مده) (له جه نغدا) له ناو پروا داراندا بوویت ﴿فَاقْتَتِلْهُمْ أَصْلَافًا﴾ و پیتش نو پزیت بو کردن ﴿فَلَقَتَهُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ﴾ نه وه با تاقمبتک له وان له گه ل تو نو پز بکهن ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ و با چه که کانیاں پی پیت ﴿وَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سورده یان بر د (ر کاتیکیاں ته واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ﴾ با (بچنه دواوه) له پستانه وه بن (پاسه وانان بن) ﴿وَلْيَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ﴾ وه باتاقمه کهی تر پین ﴿لَمْ يَصْلُوا﴾ که نو پزیاں نه کردوه (وپاسه وان بوون) ﴿فَلْيَصْلُوا مَعَكَ﴾ و له گه ل تو نو پز بکهن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وه با ووریا ی خویان بن ﴿وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ و چه که کانیشیاں پی پیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی با وهران ناوانه خوازن ﴿لَوْ تَقَفَلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ که یتوه بی ناگابن له چه که کانتان ﴿وَأَمْتِعَتِكُمْ﴾ و شت و مه که کانتان ﴿فَيَعْمَلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا په لامارتان بدنه ﴿ثِيْلَةً رَّجِدَةً﴾ به په لامارنکی به کجاره کی (بدنه به سهر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه تاوانتان له سهر نی به ﴿إِنْ كَانَ بَكُمْ أَذًی مِّنْ مَّطَرٍ﴾ نه گهر به هوی بارانه وه ناره حهت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ﴾ یان نه خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ که چه که کانتان دانتین ﴿وَأَخْذُوا حِذْرَكُمْ﴾ به لام ووریا یی خوتان بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشَدُّ لِلْكَافِرِينَ﴾ به راستی خوا ناماده ی کردوه بو بی با وهران ﴿عَذَابًا مُّهِينًا﴾ سزایه کی ریسوا کهر ﴿وَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ نه مجا کاتیک نو پزه کانتان به جی هینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه وسایادی خوا بکهن ﴿فَمَا وَقَعُوا﴾ به پیوه و به دانیشننه وه ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ وه له سهر تهنستان (به پالکه و تنه وه) ﴿وَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا ههر کاتیک دن تارام بوون (و ترس نه ما) ﴿فَارْجِعُوا الصَّلَاةَ﴾ نه و کانه نو پزه کانتان به رنک و پیک بکهن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ به راستی نو پز ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه همیشه له سهر با وهران ﴿كِتَابًا مَّقْصُودًا﴾ فرز کراو پکی کات بو دباری کراوه ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مه بن ﴿فِي آيَاتِ الْقُوَّةِ﴾ له به دوا گهرانی دوز متاندا (یان له به دوا گهرانی نه و قه و مه کافراندا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ﴾ نه گهر یتوه نیش و نازارنان پی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ بِآئِمْنٍ﴾ بیگومان نه وانیش نیش و نازاریان پی ده گات ﴿كَمَا تَأْمِنُونَ﴾ وه ک چون یتوه نیش و نازارتان پی ده گات ﴿وَكَرِهُوتَ مِنَ اللَّهِ﴾ وه یتوه نومید ده کهن له خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ نه وهی نه وان نومیدی نا کهن (که پاداشت و سهر که و تنه) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه به راستی خوا هه همیشه زانای کار دروسته ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بیگومان یتیمه دامانبه زاندوته سهر تو ﴿الْكِتَابَ وَالْحَقَّ﴾ شم قورئانه به راستی ﴿لِيُخْخِرَ بَيْنَ الشَّائِسِ﴾ بو نه وهی بریار بدهی له یتوان خه لکیدا ﴿بِمَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ به و بریاره ی که خوا نیشانی داو بت ﴿وَلَا تُكِنُّ لِّلْعَاقِبِينَ﴾ خویما و به بو ناپاکان مه به به بارنزه و پشیمان و لایه نگر ﴿

﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بهر اسنی خوا لیخوش بووی به به زهیی به ﴿وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿يَحْتَابُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن ده باره ی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بنگومان خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَتْ خَوَاتِنًا إِيمَانًا﴾ نه وانه ی که بهر دهوام زور ناپاک و گونا هبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تا وانه کانی) خویان ده شمار نه وه له خه لکی (له تر ساند) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و ناپسار نه وه له خوا (شهرم ناکه ن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له که لباندایه ﴿إِذْ يَتَّبِعُونَ مَا لَا يُرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به نهی) له شه ودا ته گبیر ده کهن و قسه به که ده کهن خوا پنی پازی نی به ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خوا هه همیشه زانار ناگاداره به ههر کرده و به که نه وان ده یکه ن ﴿هَآءُنْتَ هَؤُلَاءِ جَدُّنَا عَنْهُمْ﴾ (ایمانداران) بیدارین وایتوه بهر گریستان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زبانی دنیادا ﴿مَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ﴾ ده ی ناپاکی بهر گریبان لی ده کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باربان ده گریته ده ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه ههر کهس کرده و به کی خراب بکات ﴿أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾ بان ستم له خوی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ده بینیت خوا لیورده ی مبهربانه ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه ههر که سینک گونا هینک (ی گه و ره) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ بنگومان (زبانی) نه و گونا هه هدر بو خویه تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه همیشه زانای کار در و وسته ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه ههر که سینک گونا هینک بکات (به هه له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا هینک بکات (به قه ست) ﴿ثُمَّ يَرَمْ بِهِ رَبُّكَ﴾ پاشان (نه و تا وانه) به خاته سهر بی تا وائیک ﴿فَقَدْ أَكْثَلْ بُهْمًا﴾ نه وه بنگومان خسته و به ته نه ستوی خوی (سزای) بو هتائیک ﴿وَإِنَّمَا هِيَ﴾ و تا وائیک نا شکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گهر به خوشش و به زهیی خوا به سهر ته وه نه بوایه (ته ی مو حده مده ﴿لَقَدْ كُنْتَ تَغَافِلُ عَنْهَا﴾ بنگومان ده سته به که له و ناپا کانه به نیاز بوون ﴿أَنْ يُضِلُّوكَ﴾ که گو مرآت بکه ن ﴿وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ به لام نه وانه بهس خویان گو مرآت ده کهن ﴿وَمَا يَصُرُّوْكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وانه هیچ زبانی نا گه به نن به تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نار دو و به تیه خواره وه بز سهرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ فورمان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه نه وه ی که نه نه زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه هه همیشه به خوششی خوا به سهر تو وه زور گه و ره به ﴿

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که به ك نی به له زور بهی چیه و سر ته كرده كانیان دا ﴿إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گهر یه كینك فرمان بكات به مال به خشین له ربی خوا دا یا ن فرمان كرده به چا كه ﴿أَوْ اِضْلَاجٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بان چا كرده نی توان خه لكی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا هدر كه سبك نه وه بكات ﴿أَتَيْعَةَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه له داها تو و دا پتی ده به خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه و ره ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هدر كه سبك دزایه تی پیغه مبر ﴿وَهُوَ﴾ بكات ﴿مِن بَعْدِ مَا نَبَّأَتْ لَهُ الْهُدَى﴾ پاش نه وهی كه ریازی راستی یو روون بوویه وه ﴿وَيَسَّعْ غَبِرَ سَبِيلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی ریگایه کی تر بکه ویت پیجگه له ریگای بر واداران ﴿لِيُؤْتِيَهُم مَّا تَوَلَّوْا﴾ رووی و ره ده گبرین بونه و ریازهی كه هه لی بزار دووه ﴿وَنُصْلِيهِ جَهَنَّمَ﴾ و ده بخه بینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ پاشه روزی کی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ﴾ به راستی خوا خوش ناپیت ﴿أَن يُشْرَكَ بِهِ﴾ له وهی كه ها وه لی بزار دابرنیت ﴿وَيَخْفَىٰ مَا دُونُ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هدر چی بیت لی خوش ده بیت ﴿لِمَن يَشَاءُ﴾ له هدر كه سبك كه (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر كه سبك ها وه له بزار خوا دابنیت ﴿فَقَدْ حَصَلَ صَلَاحٌ لِّأَبْوَدًا﴾ نه وه به راستی گومر ابو و نهی دوور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناكه ن (نایه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا أَنشَأَ﴾ ته نها له چنده (بیتکی ناولی تراوی) مینه نه بیت (وه لات و مه نات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُوا إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایه رستن جگه له شهیتانی باخی و سهر كمش نه بی ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ كه خوا نه فرینی لی كرده وه ﴿وَقَالَ لَا تُخَدِّثْ﴾ وه (شهیتان) و وتو ویده تی سویتند بیت هه له دبیزرم (به بندهی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له به بنده كانه دا ﴿نُصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شبکی دباری كراو ﴿وَلَا تُحْسِنُنَّهُمْ﴾ سویتند بیت گومر ایا ن ده كه م ﴿وَلَا تُزَيِّنُهُمْ﴾ و به ناوات و خه یالی دروینه سهر گهر میان ده كه م ﴿وَلَا تُزَيِّنُهُمْ فَلَيَكُنَّ الْعَاقِبَةُ الْأُولَىٰ﴾ وه فرمانیان پی ددهم جا بیگومان ته وانش گوتیچكه ی نازه له كان ده برن (له سهر ده می نه فامید اهر و و شتر بك پینج سکی بكر دایه گوتیان ده بری و له سهر خویان حرام ده كرد) ﴿وَلَا تُزَيِّنُهُمْ﴾ وه فرمانیان پی ددهم ﴿فَلَيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ﴾ نه و سا ته وانش دروست كراوی خوا ده گورن ﴿وَمَن يَشْجِزِ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هدر كه سبك شهیتان بكات به دوستی خوی پیجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ نه وه بیگومان زبانی لی كه وتووه به زیانی کی دبار و ناشكرا ﴿يَعْدُهُمْ﴾ و زمینی هه (شهیتان) به لییان پی ده دات و ناوات و نومبیدیان ده خاته بهر ﴿وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرْوًا﴾ دلنیا بن شهیتان هیچ به لیبتی کیان پی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ نه وانه شوین و جیگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شوینی را كرده و لا دانیان ده ست ناكه ویت لی ی ﴿﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه و که سانه ی با وریان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده و چاکه کانیا ن کرده و
 ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتو و به کی نزدیکدا ده یان خدینه به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که رو و باره کان به ژیر دره خته کانیا ن دا ورون ﴿حَدِيدٍ فِيهَا آيَاتٌ﴾ ده مینه وه تیایدا به هه میسه یی
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به لیتی خوا به و راسته (به دی ده مینریت) ﴿وَمَنْ أَضْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه ثایا کی له
 خوا راست بیز تره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به رزی و پاداشت) نه به ناره زووی
 ثیو به و نه به ناره زووی خوا و نه کتیه کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْر بِهِ﴾ هه که سینك خرابه به ك بکات
 پاداشتی ده درینه وه ﴿وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و ده سنی ناکه ویت بینجگه له خوا ﴿وَلَيْكُمُ الْأَنْصِبُ﴾
 هیچ دؤست و یار مه تی دهرنك ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که سینكیش کرده و چاکه کان جی
 به جی بکات ﴿مِنْ ذِكْرِ أَوْثَانٍ﴾ له نیریا ن له می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له هه مان کاتدا نه و که سه بر وادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه و نه وانه ده چنه به هه شته وه ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ نَفِيرًا﴾ و به جو و کترین
 سته میان لی ناکریت (هینده ی تو نکلی ناو که خور مایه ك) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ نایا کی نایینی
 چاکشرو جو انتره (و نه کی دیندار تره) ﴿يَمَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له که سینك که رووی خوی به کلا
 کر دیته وه بق خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له هه مان کاتدا نه و که سه چاکه کار بیت ﴿وَأَنفَعُ مِلَّةً إِنْرَاهِمَ﴾
 حنیفاً و شوینی نایینی ئیراهیم که ویت به پرستی و پاکی (که به و بیستی خوی له به تال لای
 داوه بق لای راست) ﴿وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِنْرَاهِمَ حَلِيلًا﴾ وه خوا ئیراهیمی هه لیزارد به دؤست و خوشه و بیستی
 خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته نها بق خوا به هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دا هه به
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا﴾ وه خوا به رده وام ناگاداری هه مور شتیکه ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾
 وه (نه ی موحه مده ﷺ) پر سیارت لیده که ن دهر باره ی نافر تان ﴿قُلِ اللَّهُ يُقْتِصِبُكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی خوا
 وه لامتان ده داته وه دهر باره یان ﴿وَمَا يُثْبِتُ عَلَيْكُمْ﴾ و نه و نه ی به سه ر تاندا ده خوینر یته وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾
 له تور تاندا ﴿فِي كِتَابِ النِّسَاءِ﴾ (و نه لامیکه) له باره ی کجانی هه تیو وه ﴿الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ﴾ نه وانه ی پی
 یان ناده ن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه و نه ی نو و سراه بویان (واته میرانی باو کیان) ﴿وَيَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه
 حه ز ناکه ن ماره یان بکه ن (له بهر میراته که شیان ناهیتلن شوو بکه ن) ﴿وَاللَّسْتُصْغِيرِينَ مِنَ الْوُلْدَيْنِ﴾ و نه له
 باره ی نه و منالانه ی که پی ده سه لاتن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا لَيْسَ بِالْقِسْطِ﴾ وه (خوا فرمان ده دات) به داد گهری
 له گه ن هه تیوان دا بجولینه وه ﴿وَمَا تَقْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ و هه ر کرده و به کی باش بکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾
 كَانَ بِهِ عَلِيمًا نه و به یگومان خوا به ناگایه لی ی ﴿۷۷﴾

﴿وَإِنْ أَمَرَأُ﴾ وه ته گهر نافر تینک ﴿خَافَتْ﴾ تر سا ﴿مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إغْرَاضًا﴾ له گوی پی نه دان یا پشت هه لکردنی مبرده کی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نه وه هدر دوو کیان هیچ گونا هیکیان له سهر نی به ﴿أَنْ یُضِلَّحَا بَیْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته وایه کی چاک بکن له نیوان خویناندا ﴿وَالصُّلْحُ خَیْرٌ﴾ ههر ناشته وایی و به ک کهوتن چاکتره ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ههر چهنده چروکی و به زلی تینکه لاوی دهرونه کان کراوه ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ وه ته گهر چاکه کار و باریز کاربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دنیابن بهراستی خوا هه همیشه ﴿یَعْلَمُ لَوْتَ خَیْرًا﴾ به ناگایه له وهی که دهیکن ﴿وَلَنْ تَسْتَطِیْعُوا أَنْ تُعْدِلُوا﴾ ئیوه ههر گیز ناتوانن داد پهر وهر بن ﴿بَیْنَ الْبَیِّنَاتِ﴾ له نیوان زنه کانتان دا ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ ههر چهنده سوور بن (ههول بدن) ﴿فَلَا تَمِیْلُوا کُلَّ تَمِیْلٍ﴾ جا که واته به ته وای خوار مهنه وه (له هاوسهری به کیکیان) ﴿فَقَدْ رُفِقَا كَالْمُعَلِّقَةِ﴾ بهو هوسه وه واز بهیتن لهوی تریان وهك هه لبه ستر او (نه نه وه به میتردی هه بیت نه به ره لاش کرا بیت و نه لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُضِلُّوا وَنَسُوا﴾ وه ته گهر بسازتن و باریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه وه بهراستی خوا هه همیشه لیسوردهی میهره بانه ﴿وَإِنْ يَنْفَرَا فِی اللَّهِ کُلٌّ مِّنْ سَفَعَةٍ﴾ وه ته گهر لیک جیابو ونه وه پهر وهر دگار هه ریبه کیان (لهوی تر) پی نیاز و پیوستی به ره حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هه همیشه ﴿وَاسِعًا حَکِیمًا﴾ به هره فراوان و کار دروسته ﴿وَلِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ وه بیو خوا به ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند به خوا بهراستی نیمه نامور گاریمان کردوون ﴿الَّذِیْنَ أُوتُوا الْکِتَابَ﴾ نه واتهی که نامه بیان پندر اوه ﴿مِنْ قَبْلُ کُمْ﴾ له پیش ئیوه دا ﴿وَبِإِیَّاكُمْ﴾ ههروه ها ئیوهش ﴿أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ که له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وه ته گهر پی باوه پ بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ نه وه بهراستی ههر هی خوا به ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِیًّا حَمِیدًا﴾ وه خوا هه همیشه دهوله مهندو سوپاس کراوه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ وه تهنها بیو خوا به مولکی نه وه ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَکِیلًا﴾ تهنها خوا به سه پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ یَشَآءُ یَهْکُمُ﴾ ته گهر خوا به ویت ناتانینیت و له ناوتان دهبات ﴿أَیُّهَا النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿وَبَآئِ یَا خَیْرٍ﴾ وه دهسته یه کی تر دهیبت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَی ذَٰلِکَ قَدِیرًا﴾ وه خوا هه ردهم به سهر نه وه دا به توانایه ﴿مَنْ كَانَ یُرِیدُ ثَوَابَ الدُّنْیَا﴾ ههر که سیک پاداشتی دنیای دهویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا به ﴿ثَوَابَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دوار قره ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِیعًا بَصِیرًا﴾ وه هه همیشه خوا بیسهری بینایه ﴿۱۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی که مسائیک که باوهرتان هیتاوه ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ﴾ بهر ده وام زور داد گهر بن
 ﴿شَهِدَاءَ اللَّهِ﴾ له بهر خواشایه تی بدهن ﴿وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایه تی به که در به خوششان بیت ﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ﴾
 یان در ی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و در ی خزمه نریکه کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه گهر
 (شایه تی له سهر در اوه که) ده و له مه ند بیت یان هزار (شایه تی به هر بدهن) ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا﴾ چونکه
 خوابه وان له پیشتره (و قازانجیان چاکتر ده زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ که واته شوین نارده و و مه که ون
 ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ بۆ نه وهی له هدی لانه دن ﴿وَلَنْ تَكُونُوا أَزْوَاجًا﴾ وه نه گهر (شایه تی به که) پیچه وانه بدهن یان
 نه بدهن و گویی نه دهنی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه بهر استی خوا هه میشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به کاره کانتان
 ناگاداره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلِمْوْا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهی که مسائیک که باوهرتان هیتاوه بهر ده وام بن له سهر
 باوهر به خودا و پیغه مبه ره که ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و به و فور نانه ی نارده و به تیبه خواره وه
 بۆ پیغه مبه ره که ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه به و کتبیانه ش که پیشتر نارده و به تیبه خواره وه
 ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وه ههر که سینک بی باوهر بیت به خوا ﴿وَمَلَأَتْ كُفْرَهُ﴾ و به غریشته کانی ﴿وَكُفْرَهُ﴾
 ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و به کتبیبه کانی و پیغه مبه ره کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به ر قزی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ نه وه
 بهر استی گومرا یوه به گومرا بی به کی زور دور (لهر استی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان نه وانه ی
 بروایان هیتاوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ باشان بی باوهر بی وونه ته وه ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوهر یان هیتاوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾
 نه و سابی باوهر بی وونه ته وه ﴿ثُمَّ آذُوا كَفَرًا﴾ باشان له بی بروای دا زیاده تر ر و چون ﴿لَنْ يَكُنَ اللَّهُ يَتَغَفَّرُ﴾
 لهم ﴿خَوَافَهُمْ﴾ خوا ههر گیز لیان خوش ناییت ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ﴾ وه ریتمای یان ناکات بۆ رینگای راست
 ﴿يُشِيرُ الْمُنَافِقِينَ﴾ موزده بده به دوو روه کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به وه یکه بهر استی سزایه کی
 به نازاریان بزه میبه ﴿الَّذِينَ يَتَخَذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ نه وانه ی که بی باوهران به دوست و
 خوشه ویستی خویان داده نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگه له نیمانداران ﴿أَيُنْفِقُونَ عِنْدَ هَؤُلَاءِ عِزًّا﴾
 نایا به ته مان سهر بهر زیان لای نه وان دهس که وی؟ (بۆ چونکی هه له میه) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾
 چونکه بهر استی سهر بهر زیو بالا دهستی هه مووی بۆ خوا به ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وه بیگومان
 خوا نارده و به تیبه خواره وه بۆتان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له فور نانه ی ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ﴾ ههر کاتیک
 بیستان ثایه ته کانی (به لگه کانی) خوا ﴿يُكْفُرْ بِهَا﴾ بروایان بی ناکریت ﴿وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾ و گالته یان بی
 ده کریت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا عَنْهَا﴾ نه وه دامه نیشن له گه لیاندا (له گه ل نه وانه ی گالته به ثایه ته کانی خودا
 ده که ن) ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجُوا فِي حَبِيبِ عَمْرٍ﴾ تا ده چنه نانو باسینکی نره وه (و باسه که ده گورن) ﴿إِنْ كُنَّا﴾
 ﴿فَنُكَلِّمُ﴾ بیگومان نه گهر دانیشن له گه لیاندا (و هاویه شیان بکه ن) نه وه نیه و ش وه که نه وانه ی
 ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ بهر استی خوا کۆ که ره وه ی ﴿الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوو روه کان و بی باوهره کاتیشه
 ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به تیکرا له دوزخه خدا ﴿۱۰۰﴾

﴿الَّذِينَ يَرْمِزُونَ بِحُمْرٍ﴾ (دو پرووه کان) نه وانه ی چاوه پروانی (سهر نه جامی) نیوه ده کهن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جانه گهر بونیوه بوو ﴿فَقَاتِلْهُمْ﴾ سهر کهوتن له لای خواوه ﴿قَالُوا أَلَمْ تَرَ كُنْ مَعَكُمْ﴾ ده لنین مه گهر نیمه له گهل نیوه نه بووین؟ ﴿وَأَنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ به لام نه گهر بی پروایان به شینکیان (له سهر کهوتن) هه بوو ﴿قَالُوا أَلَمْ تَسْخَرُوا عَلَيْنَا﴾ نه لنین نایا نیمه زالمان نه کردن به سهر نه وان دا؟ ﴿وَتَمَتَّعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و نیوه مان نه پاراست له نیمانداران؟ (که واته به شمان بدهن) ﴿قَالَ اللَّهُ يَخِرَّكُمْ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْفِتْنَةِ﴾ جا خوا له پروزی دوا پیدا بریاری به کجاری ده دات له نیوانتاندان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه ههر گیز خوا (به لگهی) کافران به سهر نیمانداران (ی راسته قینه) دا سهر ناخات (لهم جیهانه دا) و دروست نیه باوه پرداران ملکه چ و سهر شوری بیباوه ران بن و حو کمی شهوان جی به جی بکهن ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ﴾ به راستی دو پرووه کان ﴿يُخَيِّدُكُمْ اللَّهُ﴾ ده یانه ویت خوا بخه له تینن ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِنْهُمْ﴾ که چی (له بهرام به ردا) خوا خه له تینه ری نه وانه و فر و قیلله کانیان بوو چهل ده کاته وه) ﴿وَلَقَدْ قَاتُوا فِي الصَّلَاةِ﴾ ههر کاتیکیش ههستن بونیوتر ﴿قَاتُوا كَسَاتٍ﴾ به ته مه لی و سستی هه لدهستن ﴿بِرَأْيِهِ النَّاسُ﴾ پروایایی بونی خه لکی نه کهن ﴿وَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه بادی خوا ناکه که منک نه بیت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دوو دل و دل به او کیانه له نیوان (کوفر و باوه) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نه لای بر وادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وه نه لای بی باوه رانن ﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ﴾ وه ههر که سینک خوا گومر ای بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ سَبِيلًا﴾ نه وه ههر گیز به گه به کی راستی بونی نادور زته وه (بیگه به نیت به مه به ست) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هیتاوه ﴿لَا تَسْخَرُوا الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ﴾ بی پرواکان مه که نه دوسنی خوتان ﴿مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بری نیمانداران ﴿أَشْرِكُوا أَنْ يَجْعَلُوا بَيْنَهُمْ﴾ نایا (به م کاره) ده قانه ویت بیدهن به خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطَانُ مُبِينٌ﴾ به لگه به کی پروون له درزی خوتان؟ ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ﴾ (بابزانن) به راستی دوو پرووه کان ﴿فِي الْأَزْوَاجِ الْأَنْفُسِ مِنَ النَّارِ﴾ له خانه و ته به قی هره ویره وه ی ناگردان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ نَصِيرًا﴾ وه ههر گیز بزگار که ریکت بونی شهوان ده ست ناکه ویت ﴿إِلَّا الَّذِينَ قَاتَلُوا﴾ جگه له وانه ی که ته وه به ده کهن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاک ده کهن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللهِ﴾ و ده ست ده گرن به (نایینی) خواوه ﴿وَالْأَصْوَافُ يَنْهَضُونَ﴾ و نایینه که یان پاک و خاوین ده کهن بونی خوا ﴿قَاتُلْتُمْ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جائه وانه (ی نه و مه رجانه یان به جی هینا) له گهل نیمانداران دا ده بن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان له داهاتور دا خوا ده بیه خشیت به نیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ یاداشتینی زور گه و ره ﴿فَمَا تَعْمَلُ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نایا خوا چ نیشینی هه به به سزادانتان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ نه گهر سوپاسی بکهن ﴿وَأَمْتُمْ﴾ وه باوه ری بی بیتن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاحِجًا عَظِيمًا﴾ وه خوا هه میسه سوپاسگوزاری بهنده چاکه کانیته ی و زانایه بیان ﴿

﴿لَا يَحِبُّ اللَّهُ﴾ خواہی خوش نی بہ ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ناشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سبتک ستمی لیکرا بیت (بوی دروستہ خرابہی ستمکار ناشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خواہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِنْ شِئْتُمْ لَا خَيْرَ﴾ تہ گہر خیر و چاکہ دہر خدن (بہ ناشکرا بیکہن) ﴿أَوْ تُخْلَوْهُ﴾ بان پیشار نہ وہ ﴿أَوْ تُعَذِّبُوا سَوَاءٌ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یہ کہ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ تہ وہ بیگومان خواہمیشہ لیسوردهی بہ توانایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی تہوانہی بی باوہرن ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتْرَكُوا﴾ و دہیانہ ویت جیباوازی بخہ تہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ لَوْ لَمْ يَنْزِلْ عَلَيْنَا مِثْرُ الْبُحْرِ﴾ و دہیتن باوہر بہ ہندیک (لہ پیغمبرہ ران) دہیتن ﴿وَلَا تَكْفُرُ بِبَعْضِ﴾ وہ باوہر ناہیتن بہ ہندیک تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہا رینگہ یہ کہ بدہنہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ تہوانہ بہ راستی بی باوہری تہواون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ نامادہ مان کردوہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ تہوانہی پروایان ہیتاوہ ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغمبرہ کانی ﴿وَلَا تُفَرِّقُوا﴾ وہ ہیچ جیباوازی یہ کیان تہخستہ ﴿بَيْنَ أَحَدِهِمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہو پیغمبرہ رانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ تہوانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ لہ دہاتوودا خوا پاداشتیان دہاتہوہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وہ خواہمیشہ لی بوردهی میہرہ بانہ ﴿يَسْأَلُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ (تہی موحہ مد) خواوہن نامہ کان داوات لی دہ کہن ﴿أَنْ تُزِيلَ عَنْهُمْ﴾ کہ بویان بیتہ خوارہوہ ﴿كِتَابَ السَّمَاءِ﴾ پەر اوٹک لہ ناسمانہوہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ موسا ﴿أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہورہ تر لہوہ ﴿فَقَالَ﴾ ووتیان ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلْتُكُمْ لِهَٰذَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ خوامان نیشان بدہ بہ ناشکرا ﴿فَاتَّخَذْتُمْ لِرَبِّكُمُ الصُّعُفَةَ﴾ جابر و سکہ یہ کہ لی دان و گرتنی ﴿يُطْلِمُونَ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہوہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ پەر سترای خویان ﴿مِنْ قَدَمِ مَلَكَةٍ تَخُفُّهُمْ﴾ پاش تہوہی بویان ہات ﴿الْأَيْدِي﴾ بہ لگہ ناشکراکان ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ تہ مجا تہمہ چاوپوشیمان لہویش کرد (لہ گویرہ کہ پەر سنیہ کہ یان) ﴿وَوَعَدْنَا مُوسَى﴾ وہ بہخشیمان بہ موسا ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ موعجیزہ و بہ لگہی ناشکرا (تا باوہر بیتن) ﴿وَزَعَفْنَا عَنْهُمْ آلُفَّ طُورٍ﴾ وہ بہر زمان کردہوہ بہ سہر سہریانہوہ (کینوی طور) ﴿بِإِسْفَارِهِ﴾ بہ ہوی پیماندا تیانہوہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان ہی یان ﴿ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ زوورہوہ لہ دہر گای (قودسہوہ) بہ مل کہ جی و سوزدہ بردنہوہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان ہیان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریزی مہ کہن لہ روزی شہماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَاتَّخَذْنَا مِنْهُمْ﴾ و دہرمان گرت لیان ﴿بَنِي قَاٰنَ﴾ بہیمانکی بہ ہیز و ہتہو ﴿۱۰۲﴾

﴿فَيَا نَفْسِهِمْ﴾ جا بەھۆى ھەلۋەشان دەھۆى ﴿يَتَشَقَّرْ﴾ بەيمانىان ﴿وَكَفَّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ۋە بەھۆى بىر ۋا
 نەھىتائىيان بە ئايەتەكانى خوا ﴿وَقَالَهُمُ الْآيَةُ﴾ ۋە كوشىنى پىغەمبەراتىيان ﴿يَعْرِضُ حَتَّى﴾ بەنارەوا (ۋەك زە كەرياو
 يەحيا) ﴿وَقَالَهُمُ قُلُوبُهُمْ أَطْلُقْ﴾ ۋە بەھۆى ئەو ۋوتەيەيان: ئىمە دلمان داھۆى شىراۋە ﴿بَرَّطَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ (نەخىر
 وانىبە) بەلكو خودا مۆرى ناۋە بەسەر دلەكانىيان دا ﴿يَكْفُرْ بِهَا﴾ بەھۆى باۋەر نەھىتائىيانەۋە ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ﴾
 كەۋاتە باۋەر ناھىتىن ﴿الْأَقْبَلَا﴾ مەگەر كەمىكىيان نەبىت ﴿وَكَفَّرْ بِهَا﴾ ۋە بەھۆى بىر ۋانەھىتائىيانەۋە
 ﴿وَقَالَهُمُ عَمَلُكُمْ﴾ ۋە قەسە كەردىيان لەدەزى مەرىمە ﴿لَيْسَ أَتَّعِظِيكُمْ﴾ كە بوختائىتىكى زۆر گەۋرە بوو ﴿وَلَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ ۋە بەھۆى ئەھۆى كەۋوتىيان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بىنگومان ئىمە مەسىح عىساى
 كورى مەرىمەممان كوشىت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ كە پىغەمبەرى خوايە ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ لەكاتىكىدا نەشيان كوشىتبوو
 ﴿وَمَا صَلَّوْهُ﴾ ۋە ھەلىشيان نەۋاسى بوو ﴿وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ بەلكو لىيان گۆرەدرا ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
 ۋە بىنگومان ئەۋانەى دوۋەرەكيان ئى كەۋوت دەربارەى عىسا ﴿لِيُشَاقِقْتَهُ﴾ لەگومانان لە كوشىتنە كەيدا
 ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ ھىچ زاننىتىكىيان دەربارەى ئى يە ﴿الْآتِيعَ الَّذِينَ﴾ جگە لەشۋىن كەۋوتى گومان نەبىت
 ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ ۋە بەپاستى وىنگومان نەيان كوشىتبوو ﴿بَلْ زَعَمَهُ اللَّهُ بَيْنَ﴾ (ۋانى بە) بەلكو خوا بەرەزى
 كەردەۋە بۇلاى خۆى ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ ۋە خوا ھەمىشە زالى كار دروستە ﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ۋە
 ھىچ كەسىك ئى يە لەنامەدار ۋ (خاۋەن كىتىب) ەكان ﴿إِلَّا الْيُودَىٰ﴾ مەگەر بىر ۋاى پى دىنىت (بە عىسا)
 ﴿قَتَلَ مُوسَىٰ﴾ پىش مردنى ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ۋە لەپۇزى دوايشدا ﴿تَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عىسا) دەبىت بەشايت
 بەسەريانەۋە ﴿وَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ بەھۆى سەم كەردنەۋە لەلايەن جوۋلە كەكانەۋە ﴿حَرَمًا عَلَيْهِمْ﴾
 ھەراممان كەردلىيان ﴿حَتَّىٰ تَكُونَ﴾ چەند خۇراكىكى پاك ۋ خاۋىس ﴿أُجِلَّتْ لَهُمْ﴾ كە ھەلال كرايوو بۇيان
 ﴿وَيَصْذِقُهُمُ سَبِيلَ اللَّهِ كَيْرًا﴾ ۋە بەھۆى زۆر دۇاينى كەردن ۋ بەرھەلىسى كەردىيان لەرىنگەى خوا ﴿وَأَخَذَهُمُ
 الرِّيَازُ﴾ ۋە بەھۆى سوودەر گرتىانەۋە ﴿وَقَدْ هَوَّاهُ عَنْهُ﴾ كە بىنگومان لىيان قەدەغە كرايوو ﴿وَأَصْلَبَهُمْ قَوْلَ النَّاسِ﴾
 ۋە بەھۆى سامان ۋ مالى خەلكى خوار دوتىانەۋە ﴿بِالْبَطْلِ﴾ بەنارەوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ ۋە نامادەمان
 كەردۋە بۇ پى بىر ۋاكانىيان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزايەكى زۆر بەقازار ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ بەلام دامەزراۋان ۋ شارەزاۋان
 ﴿فِي الْعَالَمِينَ مِنْهُمْ﴾ لەزانبارىدا لەۋان (لە جوۋلە كەكان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ۋ باۋەر دارەكان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾
 بىر ۋاىان ھەيە بەھۆى نىر دراۋەتە خوارەۋە بۇ سەر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ۋە بەھۆى پىش تو نىر دراۋەتە خوارەۋە
 ﴿وَالْمُفْسِدِينَ الصَّلَوةَ﴾ ۋە بەجى ھىتەرائى نوپىز ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ۋ زەكات دەران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ۋ
 باۋەر داران بەخوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ۋ بە پۇزى دوايى ﴿أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ﴾ ئەۋانە لە داھاتوۋىەكى نىزىكىدا پىيان
 دەبەخشىن ﴿لَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ پاداشتىكى زۆر گەۋرە ﴿﴾

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بہ راستی نیکامان بنو کردووی ﴿كُنَّا أَوْحِينَآ إِلَىٰ نُوحٍ﴾ وہك چتون نیکامان کرد
 بنو نوح ﴿وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بنو پیغمبرہ کانی باش نہو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ﴾ وہ نیکامان کرد بنو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و
 نہوہ کانی یعقوب ﴿وَعِيسَىٰ وَالْيُسُفَ وَيُحْيَىٰ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ﴾ وہ بنو عیساو ئیویب و یونس و ہارون
 و سولہ یمان ﴿وَوَهَّابًا لِّدَاوُدَ زَكْوَرًا﴾ وہ زہ بوریشمان بہ خشی بہ داوود ﴿وَزُوسُلَا﴾ وہ پیغمبرہ رانیک
 ﴿فَقَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ﴾ بنگومان بہ سہرہاتہ کانیانمان گپراوہ نہوہ بنوٹ ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ مہو پیش
 ﴿وَزُوسُلَا لِّرَفْعِ صُلُوحٍ عَلَيْنَا﴾ وہ پیغمبرہ رانیک بہ سہرہاتہ کانیانمان نہ گپراوہ نہوہ بنوٹ ﴿رَكَعًا اللَّهُ مَوْحِي
 تَكْوِيمًا﴾ وہ خوا قسہی کرد لہ گہن موسا بہ قسہ کردن ﴿رُؤْسًا مِّنْ بَيْنَيْنِ﴾ پیغمبرہ ران (مان
 ناردوہ) کہ موڑدہ دہرن ﴿وَمُنْذِرِينَ﴾ و ترسیتہ رن بن ﴿بَلَايَا كُتِّ النَّاسِ﴾ بنوٹوہی بنو خہلکی نہ بیت
 ﴿عَلَىٰ اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الزَّمَانِ﴾ بہ لگہ بہ سہر خواوہ دواہی (ناردنی) پیغمبرہ ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ
 خواوہ ہمیشہ زالی کار دروستہ ﴿لَئِنْ اللَّهُ شَهِدَ﴾ بہ لَام خواوہ شایہ تی دہدات ﴿بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾
 بہ (راستیہ تی) نہو قورٹانہی ناردوہ نہیہ خواوہ نہوہ بنوٹ ﴿أَنَّهُ يُولِئُ خَوِي نَارِدِوہ نہیہ
 خواوہ نہوہ ﴿وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ﴾ و تریشہ کانبش شایہ تی نہ دہن ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وہ خواوہ سہ
 شایہ ت بیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی نہوانہی کہ بی باوہر یون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و
 بہرہ لستی پنگای خوابان کرد ﴿فَقَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بنگومان نہوانہ گومرا یون بہ گومرا یونینکی
 دوور و لہرادہ بہ دہر ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا﴾ بہ راستی نہوانہی پروایان نہ ہینا و سہ میان کرد
 ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْفِرْ لَّهُمْ﴾ خواوہ لیبان خوش نابیت ﴿وَلَا يَنْفِرْ لَهُمْ ظَرْفًا﴾ پینمو و نبشیان ناکات بنوہیچ
 پنگایہ ک ﴿إِلَّا ظَرْفًا جَهَنَّمَ﴾ بئجگہ لہ پنگای دوزخ ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا أَلَدًا﴾ نہ میتنہوہ تیابدا
 بہ ہمہ ہمیشہ بی و بی پرانہوہ ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وہ نہوہی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ لای خواوہ ناسانہ ﴿
 يَنْفِثُهَا النَّاسُ﴾ نہی خہلکینہ ﴿فَدَحَاهُ الرَّسُولُ﴾ بنگومان پیغمبرہ ہتاویہ تی بنوٹان ﴿وَالْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكَ﴾ راستی و پوہا لہ لایہن پوہر و دگار نانہوہ ﴿فَقَاتِلُوا حَتَّىٰ تَكُونَ﴾ کدوانہ ئیوہش باوہر بہیتن
 چاکترہ بنوٹان ﴿فَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وہ نہ گہر باوہر نہ ہیتن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نہوہا بنگومان
 ہدچی لہ ناسمانہ کان و زہویدا ہدیہ می خواوہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ خواوہ ہمیشہ زانای
 دانای (کار دروستہ) ﴿

﴿يَتَّخِذِ الْكَافِرُ ضَلَالَةً﴾ نهی خاوهن به پراوه ناسمانی به کان ﴿لَا تَقُولُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیاده پرهوی مه کنه
 له ناینه که تان دا ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وه شستیک مه لئین له باره ی خاوه بینجگه له راستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بنگومان مه مسیح عیسی کوری مه ریم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ نهنها بینجهمبری
 خوابه ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کرده به) ووتهی خوی (به) ﴿الْقَوْلُ إِلَى مَرْيَمَ﴾ به (جبریل دا) تاردی
 بز مه ریم ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانی که له لایه ن خاوه به خشر اوه ﴿فَتَامُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ که واته پروا
 بهیئن به خواو بینجهمبرانی ﴿وَلَا تَقُولُوا لَكَ اللَّهُ﴾ وه مه لئین (خوااکانمان) سیان (الله و عیسی و مه ریم)
 ﴿أَنْتُمْ أَحَقُّ بِالْإِيمَانِ﴾ (له ووتیه) کوتابی بهیئن چاکتره بۆتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ بنگومان خوا
 بهر ستر اوئی که نه نهاییه ﴿مُسَبِّحَتُهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ نَزْلٌ﴾ پاک و بی گهردی بۆ خوا الهوی پۆله ی هه بیت
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه ره می خوابه هه رچی له ناسمانه کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه رچی له زه ویدایه
 ﴿وَكُنْ لِلَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به سه چاودیرین (وه هه موو شتیکی بدرتیه ده ست) ﴿أَنْ يَشْفَعَكَ﴾
 المسیح ﴿هه رگیز مه مسیح لاری نی به (نارازی نی به) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ له وه ی بهنده ی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ هه روه ها فرشته نزیکه کانیش ﴿وَمَنْ يَشْفَعُكَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ﴾ وه هه ر که س
 به به ندایه تی خوا رازی نه بیت ﴿وَسَتَكْفُرُ﴾ وه خوی به گه وره دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَهُ جَمِيعًا﴾
 شه وه له داهاتوردا هه موویان کۆده کاته وه لای خوی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه وانه ی که بر وایان
 هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کرده وه ﴿فَوَفَّيْتُهُمْ أَجُورَهُمْ﴾ نهوا باداشتیان ده دانه وه
 ﴿وَتَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بۆیان زیادیش ده کات له به هره ی خوی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آتَيْنَاكَ كُفْرًا﴾ به لام
 نه وانه ی لاری یان کرد (له به ندایه تی شه) ﴿وَأَسْتَكْفُرُوا﴾ وه خویان به گه وره زانی ﴿فَوَعَدْتُهُمْ﴾
 نه وه خوا سزایان ده دات ﴿عَذَابُ الْعَذَابِ﴾ به سزایه کی به تازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه جگه له خوا
 ده سستیان ناکه ویت ﴿وَلَيْتَ لَا تُنصِرُوا﴾ هیچ دؤست و پشت گیریک (سه ر خه ریک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُمْ﴾ نه ی خه لکینه به راستی بۆتان هات ﴿بِرُحْنٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به لگه ی ناشکرا له پهر وه ردگار تانه وه
 ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وه ناردمانه خواره وه بۆتان ﴿فَوَلَّامِيكًا﴾ پووناکیه کی ناشکرا کهر (که قورخانه)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا نه وانه ی باوه ریان به خوا هیتاوه ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیان به و به ستروه
 وده سستیان گرت به ناینه که یانه وه ﴿فَسَيَدْلُوهُمْ فِي رَحْمَةِ رَبِّنَا﴾ شه وه بنگومان ده یانخاته ناو به زه یی
 خویه وه ﴿وَفَضَّلَ﴾ و به هره و چاکه (ی خویه وه) ﴿وَوَعَدْتُهُمْ إِلَهُ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه ریتما بیان ده کات
 بۆلای خوی که پینگای راسته ﴿﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (نہی موحہ مہد) داوای فتوات لہی دہ کھن ولبت دہ ہرسن ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلقی خوا فتوانان ہؤ دہ دات ﴿فِي الْكَلَالَةِ﴾ دہ بارہی کلالہ (کہ سیکہ نہوہ و کور و باوک و باہیری نہ بیت) ﴿إِنْ أَمْرُواكَ﴾ نہ گہر پیاونک مردوہ ﴿لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ مندالی نہ ہووہ ﴿وَلَهُ الْخُثُ﴾ تہنہا خوشکبکی ہہ ہووہ ﴿فَلَهَا يَصِفُ مَا نَرَىٰ﴾ نہوہ نبوہی میراتی برا مردوہ کھی دہ کہ ویت ﴿وَهُوَ يَرِيهَا﴾ وہ (نہ گہر ثافرہ نی ہمریت و تہنہا براہہ کسی ہہ بیت) نہوہ (براہہ) میراتی خوشکہ مردوہ کھی ہہ ہووہ دہ بات ﴿إِنْ تَرَكْتُمْ أَهْلَ الْوَلَدِ﴾ نہ گہر خوشکہ مردوہ کھی مندالی نہ بیت ﴿فَإِنْ كَانَتِ الْفَتَىٰ﴾ بہ لآم گہر دوو خوشک ہوون (دوای برا مردوہ کہ بان) ﴿فَلَهُمَا الشُّكْلَانِ مِمَّا نَرَىٰ﴾ نہوا (دوو خوشکہ کہ) دوو سنی یہ کی میراتی برا کہ بان دہ بن ﴿وَلَا يَكُونُا بِحُورٍ وَلَا نِسَاءً﴾ وہ نہ گہر میرانگہرہ کان چہند خوشک و براہک ہوون، پیوان و ثافرہ تان ﴿فَلَيْدَ كَرِيْمٌ مِّثْلَ حَيِّ الْأَقْبِيْنَ﴾ نہوہ ہؤ ہر نیرینہ یہک نہندازہی بہ شی دوو مینہ ہہ بہ ﴿يَبِيْنُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خواہ بؤتان ہوون دہ کاتہ وہ ﴿أَنْ تَصِلُوا﴾ تا گو مرا ندین ﴿وَاللَّهُ يُكَلِّمُ مَنْ يَشَاءُ عِلْمًا﴾ وہ خوا بہ ہہ ہووہ شتیک زانیہ ﴿

سورہ قی ﴿الْمَائِدَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی ہر واداران ﴿أَقِيمُوا بِالْعَمَلِ﴾ بہ لیتہ کانتان بہ نہ ہسر ﴿أُجِلَّتْ لَكُمْ﴾ حلالان کراوہ بؤتان ﴿بِهَيْبَةِ الْأَقْبَرِ﴾ (گوشتی) نازہل و جواربی (مہر و بزن و ووشتر و ہشہ و ولاغ) ﴿الْأَمَانَتِ عَلَيْهِمْ﴾ پنجگہلہ وہی کہ دہ خویتریتہ وہ بہ ہسر تان دا (حدرامن) ﴿غَيْرِ مُجْبِلِ الْقَيْدِ﴾ دروست نی یہ راو بکہن ﴿وَأَنْتُمْ حُرُمٌ﴾ لہ کاتیکدا نیوہ لہ ٹیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بدراستی خوا ہدرچی ہویت ہر یاری ہؤ دہ دات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہوانہی ہر و اتان ہیتاوہ ﴿لَا تُحِبُّوا شَيْئًا﴾ پی مہ گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہدلی مہوہ شہیتہ وہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ وجہنگ مہ کھن لہ مانگہ حدرامہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ وہ پی مہ گرن لہو قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہترین ہؤ مہ ککہ ﴿وَلَا الْقَلْبَ﴾ و (پی مہ گرن و زیان مہدہن) لہو قوربانیانہی ملوانکہ بان لہمل کراوہ (دیاری کراون ہؤ نذر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا أَيْدِي الْيَتَامَى الْحُرَامِ﴾ وہ مہ شکیتن دریزی نہوانہی نیازی مالی خواہ کھن ﴿يَتَتَمَوْنَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَيَرْضَوْنَ﴾ بہ تہ مای بہرہ مہندی و ہر زامہندی بہرہ و ہر دگار بانن ﴿وَلَا اسْتَفْزَافًا﴾ وہ کاتیک ٹیحرامتان شکاند نہوہ (دروستہ) راو بکہن ﴿وَلَا يَحْرِمَنَّكُمْ شَتَا أَنْ تُقِيمُوا﴾ باخہ شہم و قیتان لہ کؤ مہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر نہوہی بہر گریبان کردن لہ مزگہوتی حدرام (کہ عہہ) ﴿أَنْ تَقْتُلُوا﴾ کہ دہ ست دریزی بکہن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَلَى الْيَرِ وَالشَّقَوَى﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتری بکہن لہ ہسر چاکہ و ہاریزگاری و لہ خوا ترسان ﴿وَلَا تَوَلَّوْا﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتر مہ کھن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ لہ ہسر ناوان و دہ ست دریزی ﴿وَأَسْقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا ہترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُسْتَعِدُّ لِعِقَابِ﴾ بیتگو مان خوا تؤلہی بہ تہبہ ﴿

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ﴾ له‌سهرتان یاساغ کراوه ﴿الَّتِي تَنْتَهَى﴾ (گوشنی) سرداره‌وه بوو ﴿وَالَّذِي تَخْتَفِرُ فِيهِ﴾ وه خوئنی وه گوشنی به‌راز ﴿وَمَا أُجْلِيَ لَكَ فِيهِ﴾ و نه‌و نازله‌لی له‌کاتی سهر بریندا ناوی غه‌بری خوی لئ برابیت ﴿وَالْمَنْعَقَةُ﴾ و نازله‌لی خنکاو (و خنکیتراو) ﴿وَالْمَرْقُومَةُ﴾ وه نه‌وه‌ی که‌لئ ی درابئ تاگیانی ده‌رجوبیت ﴿وَالْمَرْقُومَةُ﴾ وه نه‌وه‌ی له‌به‌رزی که ونیته خواره‌وه‌و مرد بیت ﴿وَالطَّيْلَةُ﴾ وه شوخ لبدراو (که به‌و شوخ لئ دانه مردی) ﴿وَمَا أُكْلِيَ النَّسِيجُ﴾ وه نه‌وه‌ی درنده‌لئ ی خواره‌دی ﴿إِلَّا مَا ذَكَرْتُ﴾ بیجگه نه‌وه‌ی (پیش مردن) سهرتان پری بیت ﴿وَمَا يُبَخَّ عَلَى النَّصِيبِ﴾ هه‌روه‌ها (یاساغ کراوه له‌سهرتان) نه‌و نازله‌لی له‌سهر به‌ر سهر پری بیت (نصیب: چند به‌ردینک بوون له‌دوری که‌عه به‌پیروز سهر ده‌کران و له‌لاباندا نازله‌لیان سهر ده‌بری) ﴿وَلَنْ تَنفُسُوا بِالْأَنْفِ﴾ و داواکردنی به‌ش به‌خت (و نیاز گرنه‌وه) به‌تیر و پشت (که هه‌موو جوړه یانصیب هاوشیوه‌کانی ده‌گرنه‌وه) ﴿ذَلِكُمْ فَعَلْتُ﴾ (نه‌نجام داتی) نه‌مانه هه‌مووی له‌فهرمان ده‌رجوون و ناوانه ﴿الْيَوْمَ يَنْفَسُ النَّاسُ﴾ کراوه نه‌وانه‌ی پروایان نه‌هیتاوه نه‌مرو نانویند بوون ﴿مِنْ دُونِ﴾ له‌داینه‌که‌تان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ که‌وانه لیان مه‌ترسن ﴿وَأَخْشَوْا﴾ ته‌نها له‌من ترسن ﴿إِنَّ يَوْمًا أَهْلُكَ لَكُونَتْ﴾ نه‌مرو نایینه‌که‌تانم ته‌واو (کامل) کردوه یونان ﴿وَأَنْتُمْ عَلَيْهِ كَاتِبُونَ﴾ و چاکه‌و به‌هره‌ی خزم به‌ته‌واوی رشتووه به‌سهرتاندا ﴿وَنَصِيبُكُمْ لَكُمُ الْيَوْمَ﴾ و رازی یوم که‌نیسلام نایستان بیت ﴿فَمَنْ أَضَلُّ﴾ جا هه‌ر که‌س ناچار بوو ﴿فِي مَخْمَصَةٍ﴾ له‌برسه‌تیدا ﴿غَيْرِ مُتَحَاقِلٍ﴾ بئ نه‌وه‌ی نه‌تی گوناوه کردنی هه‌بیت (له‌و گوشتانه بخوات گوناوه‌ی ناگات) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ﴾ نه‌وه به‌رامستی خوا لیخوش بووی به‌به‌زه‌یی به ﴿يَسْئَلُكَ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌د) پرمیارت لئ ده‌که‌ن ﴿مَاذَا لُجِّلَ لَكَ﴾ چی حه‌لال کراوه یونان؟ ﴿قُلْ لَّيْلٌ لَّكُمْ لَطِيفَتُكُمْ﴾ بلئ حه‌لال کراوه یونان هه‌موو خورا که‌پاکه‌کان ﴿وَمَا تَلْمِزُهُمْ فِي الْأَرْجَاءِ﴾ وه (نیجیری) نه‌و بالنده‌و تانجی و سه‌گه‌راو که‌رائه‌ی که‌فیری راوتان کردوون ﴿فَتَأْمُرُهُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ فیری راویان نه‌که‌ن له‌وه‌ی خوافیری کردوون ﴿ذَلِكُمْ أَمَّا الْفِتْنَةُ﴾ ده‌بخون له‌وانه‌ی یونان ده‌گرن ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ و ناوی خوی له‌سهر بیتن (کاتی تانجی به‌که‌ی نئ به‌رنه‌دن و کاتی ده‌بخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْغَيْبِ﴾ بیگومان خوا لیبرسینه‌وه‌ی خیرابه ﴿إِنَّ يَوْمًا لَّكُمُ الْفِتْنَةُ﴾ نه‌مرو حه‌لال کراوه یونان خورا که‌پاکو خاویته‌کان ﴿وَوَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه خوراکی نه‌وانه‌ی نامه‌بان پئ دراوه (نه‌هلی کتاب) ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ حه‌لاله یونان ﴿وَوَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه خوراکی تیوش حه‌لاله یونان ﴿وَاللَّهُ خَصَّ النَّبِيَّ مِنْ أَنْبِيَائِهِ﴾ وه نافرهنانی (نازادی) داوین پاک له‌نیمانداران (حه‌لاله یونان) ﴿وَاللَّهُ خَصَّ النَّبِيَّ مِنْ أَنْبِيَائِهِ﴾ هه‌روه‌ها نافرهنانی (نازادی) داوین پاک له‌نامه‌دارانی (گاوار و جوله‌که) ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ پیش تیوه ﴿إِذْ أَنْشَأْتَ مِنْ أَخَوَاتِكَ﴾ ته‌گه‌ر تیوه‌ی ماره‌یی به‌کاتبان به‌دنی (حه‌لاله یونان) ﴿مُحْسِنِينَ﴾ تیوه‌ی ده‌بی داوین پاک بن ﴿غَيْرِ مُسْتَفْهِينَ﴾ داوین پیس نه‌بن (به‌تاشکرا) ﴿وَلَا مُتَجَبِّحِينَ أَخَدِينَ﴾ و دوستی زبر به‌زیران نه‌بی (بئ داوین پیس) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِسْلَامِ﴾ وه نه‌وه‌ی بئ باوه‌ی بئ به‌ئیمان و شهر به‌عت ﴿فَقَدْ حَقَّ عَذَابُهُ﴾ نه‌وه بیگومان کردوه‌کانی هه‌لده‌و شیه‌وه ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْأُولَى﴾ وه له‌روزی دواپی دا به‌کینه‌له خه‌سار و مه‌ندان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی باوہر دارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ تہ گہر ہدستان بونویژ کردن
 ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ تہوہ دم و چاوتان بشون ﴿وَأَيِّدِيَكُمْ إِلَى السَّمِائِ﴾ ہدروہا ہستہ کانتان لہ گہل
 نانیشکہ کانتان ﴿وَأَمْسُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وہ دہسنی تہر بہینن بہسہرتان دا ﴿وَأَنزِلْهُ إِلَى الْكُتُبِ﴾ وہ
 ییکانتان (بشون) لہ گہل ہدروہ قولہ پستان ﴿وَأَن كُنْتُمْ جُنُودًا فَخَرُّوا﴾ وہ تہ گہر لہش گران بوون
 تہوہ خوتان خاوتن بکہنہوہ (خوتان بشون) ﴿وَأَن كُنْتُمْ مَرْصَدًا﴾ وہ تہ گہر نہخوش بوون ﴿أَوْ عَلَى
 سَفَرٍ﴾ یان لہسہ فہردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان کہ سینکشان ہاتہوہ لہشوننی پتویستی
 سہرتاو کردن ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جوت بوون (یایستان ہدیریک کہوت) لہ گہل خیزانہ کانتاندا
 ﴿فَمَرْحَلُوا وَأَمَّا﴾ و ناوتان دہست نہ کہوت ﴿فَتَوَضَّعُوا عَلَى الْأُطْبَاقِ﴾ تہوہ تہدہموم بکہن بہخولیکہ پاک
 ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جادہست بہینن بہدم و چاوو دہستہ کانتان دا بہو توز و خولہ
 پاکہ ﴿مَّا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایہ وبت ہیج جورہ تہنگی و نارہ حہنیک لہسہرتان
 دابنیت ﴿وَلَا يَكُنْ رِيءُكُمْ لِقَوْلِهِمْ﴾ بہلکو تہدہوی پاکتان بکاتہوہ ﴿وَلَا يَمَسُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکہ
 و بہہرہی خوی تہواو بکات بہسہرتانہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بہلکو سوپاسی بکہن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادہی چاکہو فہزلی خوا بکہنہوہ بہسہرتانہوہ ﴿وَمِمَّا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 یدہ ﴿وہ تہوہ پیمانہی کہ دایمہ زراندن پنی ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک کہووتان بیستمان
 و گوئرایہل بوین ﴿وَأَنصُوا اللَّهَ﴾ لہ خوا ہترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہرستی خوا چاک
 ناگادارہ بہوہی لہ سینگہ کاندایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی باوہرتان ہیتاوہ ﴿كُونُوا أَقْرَبَ مِنْ
 اللَّهِ﴾ زور بہرہرہی ہستی بہ تہنجام دانی فہرمانہ کانی خوا ﴿شُهِدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایہتی دہرین
 بہدادوہرستی ﴿وَلَا تَحْزَنْكُمْ شَتَّىٰ قَوْمٍ﴾ ہارق و کینہتان لہدہستہو کز مہلنک ہانتان نہدا ﴿عَلَى
 الْأَقْدَامِ﴾ لہسہر تہوہی راست نہروون و دادگہر نہین ﴿أَعِدُّوا لَهُمْ أَقْرَبَ إِلَهُ مِمَّا دَدْتُمْ لَهُمْ﴾
 نزیکترہ لہہاریز کاری و خواہرستی بہوہ ﴿وَأَنصُوا اللَّهَ﴾ وہ لہخوا ہترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 بیگو مان خوا ناگاہیہ بہ کردہوہ کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خواہلینی داوہ بہوانہی ہر وایان ہیتاوہ
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہوہی چاکہ کانیان کردہوہ ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بویان ہہبہ لینخوش بوون
 ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و پاداشتیکی گہورہ ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹھوانہ ی پروایان نہ ہینا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہنہ کانی ٹیمہیان بہ درو
دائنا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ٹھوانہ ھاوہی ناگری دوزخس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
ٹہی ٹھوانہ ی پرواتان ہیناوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یاد ی چاکہ و بہرہ ی خوا بکہنہ وہ
بہ سہرتانہ وہ ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ﴾ کاتیک کومہ لیک نیازیان کرد ﴿أَن يَسْطُلُوا الرِّجْلَ أَوْ لِيُرِيَهُمْ﴾ کہدہست
دریژ بکہن یوتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری دہست دریژی ٹھوانی لیکردن ﴿وَأَنصَبُوا﴾
اللہ ﴿وَلَهُ خَوا بترسن﴾ ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ با پرواداران ہرہشت بہ خوا بیہستن ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
سوتند بہ خوا، بہ راستی خوا پیمانی بہہیزی وەرگرت لہنہ وہی
یسرائیل ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ﴾
اللہ ﴿وَهُ خَوا فہرمووی﴾ ﴿إِن مَّعَكُمْ﴾ بینگومان من لہ گہ لتانم ﴿لَئِن أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سوتند
بہ خوا ٹہ گہر بہر وپیکی نوٹز بہجی بہینن ﴿وَأَقِمْ زَكَاةً﴾ و زہ کات بدن ﴿وَأَتِمُّوا رُسُلِي﴾
و باوہر بہینن بہ نیراوہ کانم ﴿وَعَزَّزْ شَوْهَهُمْ﴾ وہ یارمہ تیان بدن وریزیان بگرن ﴿وَأَقَرَّبْهُمْ إِلَيَّ﴾
وہ قہرز بدن بہ (بہندہ کانی) خوا وخیربان پی بکہن ﴿فَرَضًا حَسَنًا﴾ بہ قہرزدان و خیریکی جوان
وچاک ﴿لَا تُكْفِرْنَ عَنْكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ ٹھوہ بینگومان گونہ و خرابہ کانتان ٹہ سہرہ وہ ﴿وَلَا تُدْرِكُكُمُ﴾
جَنَّتِي ﴿وہ ٹھان خہمہ بہہشتانیک﴾ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہرہ بارہ کان دین و دہجن بہرہ تیراندا
﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ٹہمجا لہ پاش ٹھو مہرج و پہیمانہ ہہرکس لہ ٹیوہ بی پروا بیت
﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ٹھوہ بینگومان ریگای راستی وون کردوہ ﴿فِيمَا أَنْقَضَهُمْ فَيْشَقُّهُمْ﴾
ٹہمجا بہہوی (پاش گہز بوونہ وہو) ہلہوہ شانندنہ وہیان یو پہیمانہ کہیان ﴿لَعَنَهُمُ﴾ ٹہ فرہ تمان لی
کردن ﴿وَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً﴾ وہ دلہ کانیانمان گہرا بہدلیکی رہق و ووشک ﴿وُحِّزَتْ الْأَكْبَابُ﴾
ووتہ و فہرموودہ ی خوا لادہدہن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شوینہ کانی خوی ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا﴾
بہہ ﴿وہ لہ بیریان کرد بہشیکی زورلہ وہی کہ ٹاموزگاری کرابوون پی ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ بی کوتابی
ودواہاتن (بہردہوام) ﴿تُظْلِمُ عَلَى خَآئِنَاتِهِمْ﴾ ناگادار ٹہ پی بہ سہر ناپاکی و کردہ وہی ناپاکیانہ وہ
(وہردہوام خہریکی فر وٹیل وناپاکین) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ مہ گہر کہمیک لہوان نہ بیت (کہ ٹہمہ
پیشہیان نی بہ) ﴿فَأَغْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ﴾ جا بیورہ لیان و چاو پوٹی بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
بہ راستی خوا چاکہ کہرانی خوش دہویت ﴿۱۵﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ **وہ لەوانەى كەدەیان ووت** ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ **ئىمە گاورىن** ﴿أَحَدُهُمْ يَتَّقُهُمْ﴾
 بەلەن و بەيمانى بەهیزمان لى **وەرگرتن** ﴿فَسُواْ حَظًّا فَمَا ذُكِّرُواْ بِهِ﴾ **بەلام بەشىكى گەورە**
 لەوہى كەناموزگارى كران پى (لەسەر زمانى عىسى) **لەبىريان چوو** ﴿فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْغَاوَةَ
وَالْبَعْضَةَ﴾ **بەھوى ئەوہوہ دورمانايەتى و كىنە بەرىمان خستە نيوانيان** ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ **تارۆزى**
دوايى ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ **وہ لەمەودوا خوا ھەواليان پىدەدات** ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسَعُونَ﴾ **بەوہى**
كەدەيانكرد (لەجىھان دا) ﴿يَتَأَهَّلَ الْكَتِبَ﴾ **ئەى نامەدارەكان (ئەھلى كتاب)** ﴿فَذَجَّاهُ كُفْرَ
رَسُولِكَ﴾ **بىنگومان نىرراومان ھاتووە بۆ ئىوہ** ﴿يَبَيِّنُ لَكُمْ﴾ **پروونى دەكانەوہ بۆتان** ﴿كَثِيرًا مِّمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ **زۆرى لەوہى كەئىوہ دەتان شارەوہ** ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ **لەكتىب (ى تەورات و**
ئىنجىل) **دا** ﴿وَيَعْلَمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ **وہچاو پۇشى دەكات لەزۆرىك لەوانە** ﴿فَذَجَّاهُ كُفْرَ مِّنَ اللَّهِ﴾
بىنگومان بۆتان ھاتووە لەلايەن خواوہ ﴿تُورَ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ **پرووناكى بەكى گەورەو نامەبەكى**
پروون كەرەوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ **خوا پىنموونى كەسىكى پى دەكات شوپىن**
پەزامەندى ئەو بەكويت ﴿سُبُلَ السَّلْوِ﴾ **بۆرىنگەكانى ئارامى و ئاشتى** ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ **وہدەريان**
دەھىت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ **لەتارىكى يەكانى (پى باوہرەوہ) بۆ ناو پرووناكى (ئيمان و**
ئىسلام) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ **بەفەرمانى خوى** ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ **وہ پىنموونيان دەكات** ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 بۆ رىنگاى راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ **سوتىد بەخوا بەراستى پى باوہرەوون ئەوانەى**
 كەووتيان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ **بەراستى خوا ھەر مەسىحى (عيسى) كۆپى مەريەمە**
 ﴿قُلْ﴾ **(ئەى موھەممەد ﷺ) بلى** ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ **ئەوہ كى دەتوانىت پى ھىچ شتىك**
 بگرتى **لەخوا** ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ **ئەگەر بىھويت مەسىحى كۆپى مەريەم**
 لەناو ببات ﴿وَأَمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ **ھەرۋەھا دابكى و ھەرچى كەسش لەزەوى داھەبە**
 ﴿وَفِي مِلْكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ **وہ ھەر بۆ خوايە خواوہن دارىتى ئاسمانەكان و زەوى و مولكى ئەون**
 ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ **و ھەرچى وا لە نيوانياندا** ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ **دروست ئەكاو دايئەھىتت ھەرچى بىھويت**
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ **وہخوا بەسەر ھەموو شتىكدا بەتوانايە**

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جووله که و گا ووره کان دهیان ووت ﴿حَسْبُ آبْنُ اللَّهِ وَأَجْبَوُهُ﴾ ئېمه کوران و خو شه ویستانی خوا بن ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلئی دهی بۆچی سزاتان ده دات به هۆی گونا هه کائانه وه ﴿قُلْ أَنتُمْ بَشَرٌ﴾ (نه خیر راست نی به) به لکو ئیوه مروفینکن ﴿مِمَّنْ خَلَقَ﴾ لهو مروفانهی که خوا دروستی کردون ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ خوش ته بیت له ههر کهس به ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ و سزای ههر که سیش نه دات که به ویت ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ههر بۆ خواجه مولکی ئاسمانه کان و زهوی وه ههر چی واله نیوانبانا دا ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾ وه ههر بۆ لای نه ویشه گه رانه وه ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئه ی نامه داره کان ﴿قَدْ جَاءَكُمُ الْبُرْهَانُ﴾ بینگومان نیررا وه که مان هات بۆ ناوتان ﴿بَيِّنَاتٍ لَّكُمْ﴾ (به رنامه ی خوا) پروون ده کانه وه بۆتان ﴿عَلَىٰ فَمَرَّةٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾ پاش ماوهیه که له ناردنی پیغه مبه ران ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له بهر نه وه ی نه لئین: ﴿مَّا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نه هات بۆ لمان هیچ مرده دهرو ترسیته رتک ﴿قَدْ جَاءَكُمُ الْبَشِيرُ وَالنَّذِيرُ﴾ ئه وه نا بینگومان مرده دهرو ترسیته رتان بۆ هاتو وه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانا و ده سه لات داره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿وَلَقَدْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی ئه و کاته بکه که مووسا فه رمووی به گه له که ی ﴿يَقُولُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ئه ی گه له که م بییری چاکه و به هره ی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِن جَعَلْ فِيكُمْ إِلَٰهًا﴾ کاتبتک که پیغه مبه رانی نیدا هه ل خستوون ﴿وَجَعَلَكُمْ لَوْلَا﴾ وه چه ندینی کردوون به پادشا و مدلیک ﴿وَمَا أَنتُمْ بِمُرْسِلِينَ﴾ وه شتیکی پی به خشیوون که نه ی به خشیووه به هیچ کهس ﴿مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ له جیهانیان ﴿يَقُولُوا﴾ ئه ی گه له که م ﴿أَدْعُوا إِلَىٰ أَرْضِ الْمَقْدَسَةِ﴾ بچه ناو ئه و خاکه پیروزه ی (باکرا وه نه وه له بت په رستی که مه به ست پی بیت المقدسه) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ که خوا بریاری دا وه بۆتان ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ وه پاشه و پاش و هرنه گه رینه وه له تاینه که تان ﴿فَتَقَبَّلُوا وَحْسِينَ﴾ (نه گه ر بگه رینه وه) ئه وه به زیانباری و ناو میدی نه گه رینه وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا هِيَ وُتْيَانٌ هِيَ مِثْلُ حَيْثُ مِثْلُ حَيْثُ مِثْلُ حَيْثُ﴾ ووتیان ئه ی مووسا ﴿إِن فِيهَا قَوْمٌ مُّجْرِبِينَ﴾ به راستی گه لئکی زور دارو سته مکار له و شاره دایه ﴿وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ وه ئیمه هه ر گیز ناچینه ناوی ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا نه وان لئ ی ده رنه چن ﴿إِن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ نه مجا نه گه ر نه وان لئ ی ده رچوون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ئه و کاته بینگومان ئیمه تئ ی نه چین ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ دوو پیاو ووتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ﴾ له وانیه ی له خوا ده ترسان ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ وه خوا چاکه ی ئیمانی رشت بوو به سه ریاندا ﴿أَدْعُوا إِلَىٰ هَٰذَا﴾ بدون به سه ریاندا له قاپی شاره وه بچه ژوره وه ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ غلبوون ﴿جَا تَهْ گه ر چوونه ناویه وه ئه وه به راستی ئیوه زال ده بن به سه ریاندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ وه به ست هه ر به خوا به ستن ﴿إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر ئیوه باوه ردارن ﴿

﴿قَالُوا لِمُوسَى إِذْ أَنْتَ تُدْعَاهَا رَبُّكَ﴾ بەراستى ئىتمە ھەرگىز ناچىنە ناو ئەمۇشارە
 ﴿مَا ذَا مُؤَافِيهَا﴾ تائەوان تىنەباين ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتْلًا﴾ كەواتە بىر قۇت و پەرۋەردىگار ت
 لەدۇربان جەنگ يەكەن ﴿إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ بىنگومان ئىتمە لىترە دانىشتۇرىن ﴿قَالَ﴾ (موسا)
 ووتى ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَتَمْلِكُ﴾ ئەى پەرۋەردىگارم بەراستى مەن خاۋەنى ھىچ كەسنىك نىم ﴿إِلَّا أَنْفُسِي﴾
 وئاجى ﴿يَبْجُكْ لَهْ خُومٌ وَبِرَاكِهِمْ نَهْبٌ﴾ قاترىق تىتتاۋىت القوم كەواتە جىيىي بىخەرە نىوان
 ئىتمەو ئەۋگەلەى ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ كە لەسنوورى خوا دەرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فەرمووى بەراستى ئەو (خاكا پىرۋزەى بىت المقدس) قەدەغە كراۋە لەسەربان ﴿أَرْبَعِينَ﴾
 سَنَةً ﴿مَّا وَى چل سال﴾ يَتِيمُونَ فِي الْأَرْضِ بەسەر گەردانى دەخولىتەۋە بەسەر زەۋىدا ﴿فَلَا﴾
 تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ بۇيە خەم مەخۇ لەسەر ئەو گەلەى كەلە سنوورى خوا دەرچوون ﴿وَأَكُلْ﴾
 عَلَيْهِمْ (ئەى موحەممەد ﷺ) بخولتەرەۋە بەسەرباندا ﴿تَبَّ الْأَبْدَانُ بِآلِ الْحَقِّ﴾ ھەۋالى دوو
 كۈرەكەى ئادەم كە خەق و راستە ﴿إِذْ قَرَّبْنَا قُورْبَانَ﴾ كاتىك ھەردوۋىكىان دوو جۇرە قوربانى يان كەرد
 ﴿فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ ئەمجا لەيە كىكىان ۋەر گىرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ ۋە لەۋى تىربان ۋەرنە گىرا
 ﴿قَالَ لَا قَبْلَ لَكَ﴾ (ئەۋەيان لى گىرا نەكرا) ووتى بىنگومان دەبىن ھەر بىكوزم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْ﴾
 الْمُتَّقِينَ ئەۋىش ووتى خوا (قوربانى) تەنھا لەپارىزكاران و لەخواتىسان گىرا دەكات ﴿لَنْ يَسْطِيَغَ إِلَيْكَ﴾
 سۈيىند بەخوا ئەگەر تۇ دەستەم بۇ دىزىكەى ﴿لِيَقْتُلَنِي﴾ بۇ ئەۋەى بىمكوزى
 ﴿مَا أَنَا بِسَاطِئٍ يَدَى إِلَيْكَ لَا أَقْتُلُكَ﴾ مەن دەست دىزى ناكەم بۇ تۇ بۇ ئەۋەى بىكوزم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بەراستى مەن لەخوا ئەترىسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ كە پەرۋەردىگارى ھەموو جىھانپانە ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بەراستى مەن دەمەۋىت ﴿أَنْ تَوَافِيَنِي وَأَتَمَّكَ﴾ كە تۇ بگەرىتەۋە (بۇلاى خوا) بەگونامى مەن و
 خويشتەۋە ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ئەمسا تۇ لەھاۋەلانى دۈزەخ دەبىت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 ھەر ئەۋەش پاداشتى ستەم كارانە ﴿فَقُتِرَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾ ئەمجا دەرونى (ئەو تاۋاتبارە) ھانى دا
 ﴿قَتَلَ أَخِيهِ﴾ بۇ كوشنى براكەى ﴿فَقَتَلَهُ﴾ ۋە كوشنى ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بەھۋى يەۋە چوۋە رىزى
 زىان باران و خەسارومەندان ﴿فَوَعَدَ اللَّهُ عُرَابًا﴾ پاشان خوا قەلە رەشىكى نارد ﴿بِمَحْضٍ فِي الْأَرْضِ﴾
 لەزەۋىدا چالى ھەلئە كەند (بۇ قەلە رەشىكى مردارەۋە بوو) ﴿لِيُؤَيِّرَهُ كَيْفَ يُؤَيِّرُ سَوْءَةُ أَخِيهِ﴾ بۇ ئەۋەى
 نىشانى بذات كە چۆن لەشى براكەى بشارتەۋە ﴿قَالَ تَوَلَّيْتُ﴾ ووتى ئاى داخى سەختم و تياچوون
 بۇ مەن ﴿أَعْمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْعَرَابِ﴾ بۇ مەن دەستە پاچە بووم لەۋەى ۋەك ئەم قەلە رەشەبىم؟
 ﴿فَأَوْرَى سَوْءَةَ لَيْقَى﴾ تا نەرم و عەۋرەنى براكەم بشارمەۋە ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئەمسا چوۋە رىزى
 بەشىمان بوئەۋە ﴿

﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ﴾ ھەر لەبەر ئەو (ى كەلەو داستانەدا باسكرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بئويستمان
 كرد لەسەر ئەو ى ئيسرائيل ﴿أَنَّهُ﴾ كەينىگومان بېريار ئەمەيه ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ ئەو ى ئەنبا كەسنىك
 بكوژىت ﴿يَعْتَرِ قَيْسٍ﴾ لەتۆلەى كەسنىكى كوزراودا نەبىت ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ يان تۆلەى خراپە
 كارى و ئازاوه بىتەو لەسەر زەوى دا ﴿فَكَاتَمْنَا قُلُوبَنَا فَجَمَعْنَا﴾ ئەو وەك ئەو ىوايه ھەموو
 خەلكى كوشتىت ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ ئەو ىش بى تاوانىك رزگار كات لەكوژران ﴿فَكَاتَمْنَا لَخْفَاءَ النَّاسِ
 جَمِيعًا﴾ ئەو وەك ئەو ىوايه ھەموو ئادەمى رزگار كرديت و زىندەوى كردينەو ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَهْرٌ مِّنْ
 يَّالْتَيْتٍ﴾ سوتند بەخوا يىگومان، پىغەمبەرە كانمان ھاتن بۆلايان بەبەلگە پرووئەكانەو ﴿ثُمَّ
 إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ كەچى لەپاش ئەو زۆرىك لەوانە ﴿فِي الْأَرْضِ لَفَسَدَتْ﴾ زىادە
 رەويان كرد لەزەويدا ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ بەراستى تۆلەى ئەوانەى ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ كە
 جەنگ و دوژمنابەتى ئەكەن لەگەل خواو پىغەمبەرە كەى دا ﴿وَنَسْفَعُ فِي الْأَرْضِ فساداً﴾ وە ھەول
 ئەدەن لەزەويدا خراپە بلاوبكەنەو ﴿أَنْ يُقَاتِلُوا﴾ (ئەو تۆلەيان) ئەو ىه بكوژىن ﴿أَوْ يُصَلُّوا﴾
 يا ھەلبواسىن بەدارا ﴿أَوْ يُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ يان دەست و قاچيان بېردىت ﴿مَنْ خَلِيفَ﴾
 بەپىچەوانەو (راست و چەپ) ﴿أَوْ يُنْفَوْنَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ يان دوور بخرىنەو لەوولات ﴿وَالَّذِينَ
 لَمْ يَجِدُوا فِي الدِّينِ﴾ ئەمە زەبونی و ئابرو بردنيانە لە جىھاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ لە دوار قۇزىشدا
 بۆيان ھەبە ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزايە كى گەورە ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ پىچەگەلەوانەى تەوبەيان
 كەردووە ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ تَقُورُوا عَلَيْهِمْ﴾ لەپىش ئەو ى دەسلەتتان بىت بەسەرياندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزانن
 ﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ كە بەراستى خواىى بوردەى مېھرەبانە ﴿يَتَابِهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى
 پرواتان ھىتاوہ ﴿أَتَقُوا اللَّهَ﴾ لەخوا بترسن ﴿وَأَتَوْا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ بگەرىن بەدواى ھەموو ھۆكارىكدا
 كە نرىكتان بخاتەو لەخوا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ وەتى بكوژن و خەبات بكەن لەرىگەى خوادا
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بەئومىدى رزگار بونان ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە لەجىھاندا
 بى پروا بوون ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ﴾ ئەگەر بىنە خواوەنى ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ھەرچى لەزەويدايە ھەموو
 ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئەو ىندەى تىشى لەگەل بىت ﴿لَيَفْقَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْحِكْمَةِ﴾ بۆ ئەو ى خوڤايى
 بى بگرەو و رزگار كەن لەسزاي رۆزى دواىى و بىبەخشن بۆ رزگار بوونيان ﴿مَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ لى يان
 وەرنەگىرىت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆيان ھەبە سزايە كى بە ئازار ﴿﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ﴾ وہ بیانہ ویت لہ ناگری دوزخ بیتہ دہرہ وہ ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾
 بہ لام ہر گیز دہر جو ویمان لہ (ناگری دوزخ) نی یہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بہر دہ وامیان
 بڑھ یہ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیانو و ناہرہ تی دز ﴿فَاقْطِعُوا آلَئِيْهِمْ﴾ دہستیان پیرن ﴿جَزَاءً بِمَا
 كَسَبَا﴾ لہ تو لہی شہ و دزیہی کردویانہ ﴿تَكْلَفُ مِنَ اللَّهِ﴾ تہمہ تو لہ و تہمہی کردنیکہ لہ لایہن
 خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا بالادہ سنی کار دروستہ ﴿فَمَنْ قَاتَلَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمٍ﴾ جا ہر
 کہس توبہی کرد لہ پاش ستمہ کہی (دزیہ کہی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وہ کردہ وہی چاکی کردو پاش بوو
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُؤْتِي عِلْمَهُ﴾ تہوہ بینگومان خوا توبہ کہی لی و ہر دہ گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ رَّحِيمٌ﴾ بہر اسنی
 خوا لیور دہی میہرہ بانہ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ نایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ کہہر یو خوا یہ
 خواہ نہتی فاسمانہ کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زہوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہر کہ سینک دہدات کہ یہ ویت
 ﴿وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ وہ تہو و ریت لہ ہر کہس خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وہ خوا بہ سہر ہہ سوو شنیکدا بہ توانا و دہ سہ لاتدارہ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ تہی پتہ مہر ﴿لَا يَخْزِيكَ
 ﴾ خہم بارت نہ کات ﴿الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ تہوانہی کہ پشیر کی دہ کہن لہ بی
 پروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَنفُسِهِمْ﴾ لہوانہی بہ دہم تہ لین پروامان ہیتاوہ ﴿وَلَا تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ﴾
 کہ چہی دلہ کانیان پروای نہ ہیتاوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ خَادُوا﴾ ہر وہا لہ وانہش کہ جوو لہ کہن ﴿سَمْعُونَ
 الْكَذِبِ﴾ زور گوئی قولہن بوزو ﴿سَمْعُونَ يَقُولُ﴾ زور گوئی لہ مشنی دہستہ کی
 نرن ﴿لَا يَأْتُونَ﴾ کہ نہ ہاتون بولای تو ﴿يَكْفُرُونَ بِالْكَلِمِ﴾ وونہ کانی (تہورات) دہ گوین ﴿مِن بَعْدِ
 تَوَاضِعِهِ﴾ لہ پاش تہوہی خوا لہ شوننی خوی دایشاون ﴿يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ تہ لین تہ گہر
 تہمہ (ی نیمہ) تان پی گو ترا (لہ لایہن مو حہمہ د) ﴿فَخَذُوهُ﴾ تہوہ و ہری گرن ﴿فَوَاتِلُ
 تُؤْتُوهُ﴾ تہ گہر لہ تہمہ (ی نیمہ) تان پی نہ گو ترا ﴿فَلَا تَحْذَرُوا﴾ تہوہا خوتان پباریزن ﴿وَمَن يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ﴾ وہ ہر کہ سینک خوا بیہوی کافرو گومرای بکات ﴿فَلَن تَغْلِبَكَ لَهُ مِنْ آلِهِ﴾ تہوہ تو
 لہ بہر امہر خوا دا ہیچ پی نا کریت بوی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ تہوانہ کہسانیکن ﴿لَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُظْهِرَ
 قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نہ بوستوہ دلہ کانیان پاک بکاتہ وہ ﴿لَهُمْ فِي الدِّنِّ اجْزَاءٌ﴾ لہ دونبادا سہر شور دہن
 ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وہ لہ پروزی دوایشدا بویان ہمہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی زور گہورہ ﴿

﴿سَمِعُوا لَكَ كَذِبًا﴾ ئەو (جووله كانه) زۆر گوى قولاخى درون (هميشه گوى هەلدەخەن بۆ درق) ﴿أَكَلُوا لِكَذِبٍ﴾ مالى حەرام زۆر دەخون ﴿إِنْ جَاءَكَ﴾ جا ئەگەر ئەوانە هاتن بۆلات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم﴾ ئەو (بەويستى خوت) بېرىار بىدە لە نېوانياندا ﴿أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ بىان وازىيان لى بهيتە ﴿وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ حق ئەگەر وازىيان لى بهيتى ﴿فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا﴾ ئەو هېچ زيانىكت پى ناگەيەنن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ وە ئەگەر بېرىارت دا لەنېوانياندا ئەوا بە دادوهرى بېرىار بىدە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونكە بەپراستى خوا دادگەرانى خوش دەويست ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُ لَكَ﴾ وە ئەوانە چۆن تۆدەكەن بەدادوهر ﴿وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ﴾ لەكاتىكدا تەوراتيان لايە ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ كە حوكم و بېرىارى خواى تيايە ﴿ثُمَّ يَكُونُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئەمجا لەپاش ئەو (ى كە كردىشان بەدادوهر) ږوو وەر دەگېرن ﴿وَمَا أَوْلَىٰ لَكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ يىنگومان ئەوانە بېروادار نين ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾ يىنگومان ئيمە تەوراتمان نارده خوارەوہ ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ كەږيتموونى و ږووناكى تېدا بوو ﴿يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ﴾ ئەو پېتەمبەرە حوكميان پى دەكرد ﴿أَسْمَوُا﴾ كەموسلمان و ملكەچ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۆ ئەوانەى كە جووله كە بوون ﴿وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ﴾ ھەر وھا زانا خوا ناسەكان و زانا شەرع زانەكان (حوكميان پى دەكرد) ﴿بِمَا أَسْخَفُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ بەھوى ئەوہى فەرمانى بارىزگارى كتيبي خوا (تەورات)يان پى كرا بوو (لەلايەن پېتەمبەرە كانيانەوہ) ﴿وَكُنُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءُ﴾ وەشاپەتېش بوون لەسەرى ﴿فَلَا تَحْسَبُوا النَّاسَ﴾ كەواتە ئەى (زانايانى جووله كە) لەخەلكى مەترسن ﴿وَأَخْشَوْا﴾ بەلكو تەنها لەمن بترسن ﴿وَلَا تَقْسَرُوا بِآيَاتِي﴾ بەلگە و فەرمانەكانى من مەگۆرەوہ (مەفرۆشن) ﴿ثُمَّ أَقْبِلَا﴾ بە ترخىكى كەم ﴿وَمَنْ لَّمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وە ھەر كەس حوكم نەكات بەو بېرىارەهى كەخوا نار دوويه تېە خوارەوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانە پى باوهرن و موسلمان نين ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ لەتەوراندا نوسيمان (بېويستمان كرد) لەسەربان ﴿أَنَّا أَنْفَقْنَا بِنَفْسٍ﴾ كەيىنگومان ھەر كەسيك بە دەستى ئەنقەست كەسيك بكوژيشت ئەكوژيشتەوہ لە بەرامبەرىدا ﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وە چاو لەبرى چاو ﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ وە لووت لەبرى لووت ﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ﴾ وە گوڭچكە لەبرى گوڭچكە ﴿وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ﴾ وە ددان لەبرى ددان ﴿وَالْخُرُوجَ قِصَاصًا﴾ وە زامە كانېش تۆلەيان زامدار كردنى دەست درىژى كەرەنە ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لِلَّهِ﴾ جا ھەر كەس لەتۆلە سەندن خوش بېت ئەوہ ئەيىتە ھوى سېرنەوہى گوناھى ﴿وَمَنْ لَّمْ يُحْكَمْ﴾ وە ھەر كەسيك حوكم نەكات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بەوہى كەخودا نار دوويه تېە خوارەوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوا ھەر ئەو كەسانە ستم كارى تەواون ﴿﴾

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَى الشَّيْءِ﴾ نه مجابه دواي پیغه مبدرائی (جو وله که دا) ره وانه مان کرد ﴿بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسیای کورپی مریهم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ پاوه ری هه به به نه و ته وراثتی که له پیش خوییه وه هاتووه و) راستی دهرده خات و پاوه ری پیته تی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ وه نینجیل مان پی به خشی که رینمونی و پرووناکی تیدابه ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وه نه و ته وراثت به راست ده زانیت که له پیش نه وه وه هاتووه ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه رینمونی و ناموزگاری به بق باریز کاران وله خوا ترسان ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ﴾ ده با به پره وانی نینجیل حوکم بکن ﴿يَمَا أَرْزَلْنَا إِلَهُ فِيهِ﴾ به وهی که خوا ناردوویه تیه خواره وه تیایدا ﴿وَمَن لِّيُحْكُمَ بِمَا أَرْزَلْنَا اللَّهُ﴾ وه هدرکه س حوکم نه کات به وهی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نا نه وانه به ته وای یاخین و لده فرمانی خوا دهرچوون ﴿وَأَرْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه هم فورثانه مان ناردده خواره وه بقو به حق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیه کانی پیش خوی به راست ده زانی و پشیوانیان لی ده کات (پیش ده ست تیخشن و گزربیان له لایه ن جوله که و گاوره کانه وه) ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ و جاودیربانه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَرْزَلْنَا اللَّهُ﴾ که واته حوکم و بریاریده له ناو نامه داره کانداه وهی خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه شوین هه و او هه وه سی نه وان مه که وه ﴿عَصَا جَلَدٍ مِّنَ الْحَقِّ﴾ لانه دهی له و حوکم و بریاره هه ق و راستی که بؤت هاتووه ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ﴾ دامن ناوه بق هر لوممه تیک له تیه ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شهریمهت و رینگه به کی پروون ﴿وَأَوْسَلْنَا اللَّهُ لِيَجْعَلَ كُرْأَةً وَجِدَةً﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه تیه وهی نه کرد به به ک لوممهت و کؤمه ل ﴿وَلَكِن لَّيْسَ لَكُمْ﴾ به لام (نه یکردوون) بؤته وهی ناقبتان بکانه وه ﴿فِي مَاءٍ مَّائِكَةٍ﴾ له و شهریمهت و یاسابانه کی که پی به خشوون ﴿فَأَسْقُوا الشَّجَرَتِ﴾ که واته پیش برکی بکن بؤ نه و شتانه کی که چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گهرانه وه تان هر بؤلای خوابه به گشتی ﴿وَنَبِّئْكُمْ﴾ نه مجا هه و التان پنده دا ﴿بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تُخْتَلِفُونَ﴾ به وهی که له جیهاندا جیاوازیوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ وه (فرمانمان پی کردیت) که حوکم بکه له تیه وانیاندا ﴿يَمَا أَرْزَلْنَا اللَّهُ﴾ به وهی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ و شوین جهزو ناره زویان نه که ویت ﴿وَأَحْذَرُهُمْ أَن يَقْتُلُوا﴾ وه ووریا به لییان له وهی بت ترازینن ﴿عَن بَعْضِ مَا أَرْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له هه ندیک له وهی خوا ناردوویه تیه خواره وه بؤت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر نه وانه رویان وهر گنیراو سهر پیچی بان کرد ﴿فَأَعْلَوْا أَنسَارُ اللَّهِ﴾ نه وه بزانه و دنیابه خواه به ویت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُلَابِهِمْ﴾ به هزی هه ندیک له تاوانه کانیا نه وه سزبان بدات و تووشی زیانبان بکات ﴿وَأَن كَيْفَ مَرَأَتِ النَّاسِ لِقَائِهِمْ﴾ بیگو مان زؤر له ناده می به کان سهر که شن و له سنووری خوا دهرچوون ﴿لَقَدْ كُنَّا الْخَلَائِقَ يُتَعَفَّنُ﴾ نایا نه وان داوای حوکمی نه فامی ده که ن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ نایا کی حوکم و بریاری له می خوا جوان و چاکتره؟ ﴿لَقَوْمٍ يُفْتَنُونَ﴾ بؤکه ساتیک که بروای ته واریان هه به

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی باوہرتان ہتاوہ ﴿لَا تَجِدُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أُولِيَّةَ﴾ جوولہ کہو گاورر
 مہ کہن بہ پیشیوان و خوشہ ویستی خوتان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَّةُ بَعْضٍ﴾ تہوانہ ہندیکیان دوستی بہ کثرن ﴿وَمَنْ
 يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ تہوہ تان تہوان بکات بہ پیشیوان و دوستی خوی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خواہنمونی گہلی سستہ مکاران ناکات ﴿فَذَكَرَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ﴾ بقیہ تہ بینی تہوانہی دلیان تہ خوشی (دوہ پرویی) ثیابہ ﴿يَسْتَرْحُونَ فِيهِمْ﴾ پیش برکی تہ کہن
 لہ دوستیابہ تہی تہو (جوولہ کہو گاورر) انہدا ﴿يَقُولُونَ خُذْ﴾ تہلین تہ ترسین ﴿أَنْ تُصَيِّبَنَا آيَةً﴾ کہ بہ سہر
 ہانی ناخوشی رورگار دووچارمان بیت ﴿فَقَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْفَتْحُ﴾ دوی نزیکہ خواہر کہوتن و زال
 کردنی تہواو ہتریت (بقرہ پیغمبر ﷺ) ﴿أَوْ أَتَمُرُ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بیان لہ لایہن خویہوہ کاریکی تر بکات
 ﴿فَيُصَيِّبُ مَا أَسْرَأَ﴾ بہ ہوی تہوہ وایان لیدیت لہوہی بہ نہانیان کردبوہ ﴿فِي الْقُبُورِ نَدِيمِينَ﴾ لہ دہروونی
 خویاندا بہ شیمان دہتہوہ ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوسا تہوانہی ہر وایان ہتاوہ دہلین ﴿أَهْلَؤَلَّ الَّذِينَ
 أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ثایا تہو کہ سائہ تہوانہن کہ سوتندیان بہ خوا تہ خوارد ﴿حَتَّىٰ أَتَمُرُ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بہ توندترین سوتندیان
 ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَمْرُ﴾ کہ بہ راستی تہوان لہ گہلنن ﴿حَتَّىٰ أَتَمُرُ مِنْ عِنْدِهِ﴾ کردہوہ کانیاں ہوچہن ہوویہوہ ﴿فَأَصْبَحُوا
 حَسِيرِينَ﴾ بہ ہوی تہوہوہ زہر مہندوہ پنجہ رزبوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی کہ باوہرتان
 ہتاوہ ﴿مَنْ يَرْكَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ ہەر کہس لہ تہوہ ہلگہ ربتہوہ لہ ثابنہ کہی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ
 تہوہ بہرووی خوا لہ ہانی تہوان گہن و کومہ لیکی تر تہ ہینت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا تہوانی خوش
 تہوت و تہوانیش خویان خوش تہوت ﴿أَلَا لِلَّهِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سوزوہ زہر بین بہرانبہر ہر واداران ﴿أَعْرَضَ
 عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بہ ہیزو توندن بہرانبہر ہی ہر وایان ﴿يُحِبُّهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تی کوشان دہ کہن لہ پری خواہا
 ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ و ناتر سن لہ سہر زہر نشست کاران ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ تہوہی باسکرا
 چاکہو بہ ہرہی خواہہ ﴿يُؤْتِيهِمْ مِنْ بَنَاتٍ﴾ تہیہ خشیت بہ ہەر کہس کہ خوی بیہوت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾
 وہ خواہ سستہ لات فراوانی زانایہ ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بینگومان دوست و یار مہنی دہری تہوہ
 تہنہا خواہ پیغمبرہ کہیسی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ہر واداران ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الضَّلَالَةَ﴾ تہوانہی کہ بہرینک و
 بینکی نوزہ کانیاں بہ جی تہینن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہ کات تہدہن ﴿وَهُمْ يَكُونُونَ﴾ بہر دہوام مل کہ چن بقرہ
 فرمانی خواہ ﴿وَمَنْ يَقُولِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وہ ہەر کہس خواہ پیغمبرہوہ تہمانداران بکات
 بہ پیشیوانی خوی ﴿إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ تہوہ بینگومان ہەر کومہلی خودا زال و سہر کہوتون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 تہی کہ سائیک کہ ہر واداران ہتاوہ ﴿لَا تَجِدُوا الَّذِينَ آمَنُوا يُدْعَوْنَ﴾ دامتین تہوانہی
 کہ ثابنہ کہی تہوہ دادہ تین (بہشتیکی) ﴿هُوَ أَزْوَاجٌ﴾ گالتہوہ لافرتی بینکراو ﴿بَيْنَ الَّذِينَ أُوْفُوا إِلَيْكَ﴾
 تہوانہی نامہیان ہی بہ خشر اوہ ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ لہ پیش تہوہدا ﴿وَالْكَافَرُ﴾ وہ لہ ہی ہر وادارانیش ﴿أُولَئِكَ﴾
 (دایان مہنین) بہ دوست و خوشہ ویستی خوتان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خواہ ترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر
 تہوہ ہر واداران

﴿وَإِذَا قَامْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ كاتىك ئىتوھ بانگ دەدەن بۆ ئوتۇز ﴿اتَّخِذُوا هَؤُلَاءِ نِسَاءً﴾ ئەو (دور پروانە) گالئەو لاقىرىسى پىنى ئەكەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَتَّقُونَ﴾ ئەمەش بەھۆى ئەو ەو ەسە كەئەوان گەلىكى تەقام و نەزانى ﴿قُلْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلىنى ئەى نامە دارەكان ﴿أَهْلَ تَقْوَمُونَ مِنَّا﴾ ئابا ھېچ رەخنەو رېقىنكان ھەبە لەئىمە ﴿إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بېتجگە لەو ەى كەبر و امان ھىتاو ە بەخوفا ﴿وَمَا أَرْزَى إِلَيْنَا﴾ و ە بەو قورئانەى ھىتاو ە خوارو ە بۆمان ﴿وَمَا أَرْزَى مِن قَبْلِ﴾ و ە بەو ەى لەمە و پىشى ھىتاو ە خوارو ە ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ قَائِلُونَ﴾ بېگومان زۆرى ەتان سەر كەش و لەستور دەرچوون ﴿قُلْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (ئەى موھەمەد ﷺ) بلىنى ئابا ھە والتان بەدەسى ﴿يَسْتَعِزُّونَ ذَلِكَ مُتَوَكِّلِينَ عَلَى اللَّهِ﴾ كى شىوین و پاداشتى خراپتە لای خوا لەو ە ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئەو ە كەسىكە خوا نەفرەنى لى كىر دىنىت ﴿وَعَصِبَ عَلَيْهِ﴾ و خەشمى لىگرتىنىت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾ و ە ھەندىكى لى كىر دىن بەمەيموون و بەراز ﴿وَعَبَا الشُّعُوبَ﴾ و ە پىت و تاغوتى پەرسىنىت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانەى باسگران خراپترىن شىوینان ھەبە ﴿وَأَصْلُ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گومرتىن كەسەن لەرنگای راست ﴿وَإِلَّا جَاءَ وَكُفُّوا إِلَيْنَا﴾ و ە كاتىك دىن بۆ لاتان دەلىن بر و امان ھىتاو ە ﴿وَقَدْ خَلَوْا بِالْكَفْرِ﴾ سویندىن بېگومان بەبى بر و ابى ەو ە ھاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ و ە بېگومان ھەر بەبى بر و ابى ەو ە دەرچوون ﴿وَاللَّهُ أَغْلَىٰ عَلَيْنَا كَانُوا كُفْرًا﴾ و ە خوا زۆر چاڭ دەزانى بەو ەى كە دەبان شار دەو ە ﴿وَتَرَىٰ كِبِيرًا مِّنْهُمْ﴾ و ە بىنى زۆرىك لەوانە ﴿يَسْتَعِزُّونَ فِي الْأَشْرَ وَالْعَدُونِ﴾ پىشېر كى ئەكەن لە گوناھو دەست درىزى كىرەن ﴿وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتِ﴾ و ە ھەرام خوار دىندا (و ەك بەرتىل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بېگومان ئەو ەى كە دەبان كىرە زۆر بەدو خراپ بوو ﴿لَوْلَا يَنْتَهَرُ الرَّسُولُ وَالْأَخْيَارَ﴾ ئەو ە بۆچى بەر گرېبان ئەكەن خوار دەست و زانا كانىان ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِمْرَ﴾ لە گوشتارى گوناھيان و ﴿وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتِ﴾ لە ھەرام خوار دىيان (و ەك بەرتىل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بەراستى شىنىكى بەدبوو ئەو ەى دەبان كىرە ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە كەكان و وتیان ﴿بِئِنَّ اللَّهَ مَغْلُوبٌ﴾ خوا دەستى بەستراو ە (پاكى بۆخودا) ﴿عَلَّتْ لَبِيئَةٌ﴾ ياخو ئەوان خۇيان چىڭ قوچراو و دەست بەستراوین ﴿وَلْيُؤَايَا قَالُوا﴾ و ە ەفرىنېان لىكرا بەھۆى ئەو ەى كە و وتیان ﴿قُلْ يَدَايَ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نەخېر وانى ە) بەلكو ھەردو دەستى خودا ھەمىشە كراو ەبە (لەم ئايەتەدا جىگىر كىرەن و باسكردنى سىفەتى دەست بۆ خودا ھاتو ە ئىمە باو ەرمان پىنەسى بەبى لىچواندن و شىو ەكەى نازانین و تەنھا خودا دەپزانىت) ﴿يُفِيكَ كَيْفَ شَاءَ﴾ چۆنى بېو ىت دەبەخشىت ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كِبِيرًا مِّنْهُمْ﴾ و ەسویند بەخوفا زىاد دەكات بۆ زۆر لەوان (بۆ زاناو سەرۆكە كانىان) ﴿وَمَا أَرْزَى إِلَيْنَا مِن ذُنُوبِهِمْ﴾ ئەو قورئانەى ھىتاو ە خوارو ە بۆ ئۆ لەلايەن پەرو ەردگار تەو ە ﴿عَلَيْتُمْ وَكُفْرًا﴾ سەر كەشى و بى بر و ابى (زىاد ئەكات بۆيان) ﴿وَالْقَبِيلَ يَنْتَحِرُ﴾ و ەخستومانە تە ئىوانىان ﴿الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ دوژمنايەتى و كىنەو رەقەبەرى ﴿إِلَىٰ كَوْمٍ آخِيَتُهُمْ﴾ نارۆزى دوابى ﴿كَلِمًا أَوْفَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ﴾ ھەر جارنىك ئاگرىكىيان ھەلگىر ساندېت بۆ ئازاو ە نانەو ەو جەنگى ﴿أَطْفَلًا هَذَا﴾ خوا ئەو ئاگرەى كوزاندو تەو ە ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ و ە تىكۆشان ئەكەن لە زەوى دا بۆ خراپە و تىكەدان ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خراپە كارانى خوش ناو ىت ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ خوفه گهر به راستی نامه داره كان (نه هلی کتاب له گاور و جوله كه كان)
 بروایان بهینایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خویان بهاراستایه و پاریز کار وله خوا ترس یونایه ﴿لَا كَفَرَ نَافِعُهُمْ﴾
 سینه اتهمه بنگومان گونا هو خرا به کانیانمان ده سیری به وه لیان ﴿وَلَا ذَلَّخَتْهُمْ حَشَى النَّعِيرِ﴾ وه
 ده مانخسته ناو به ده شتانی پر ناز و نیمه دت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِتُورَةٍ وَإِنْجِيلٍ﴾ وه بنگومان نه گهر نه و
 نامه دارانه ته ورات و ئینجیلیان کار پی بگردایه ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ هدر وه ها نه و تورثانه ی که هینتر او ته
 خواره وه بویان ﴿فَمِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایه ن پدرو مرد گاریانه وه ﴿لَا كُفْرًا مِنْ قَوْمِهِمْ﴾ بنگومان رورزی یان
 ده خوار دل لای سهر و یانه وه (له ناسمانه وه) ﴿وَمِنْ حَتَّى أَزْجِلَهُمْ﴾ وه له ژیر پینانه وه (له زه وی به وه)
 ﴿فَمِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دایه ده سته و کومه ئیکی رنک و پینک ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ به لام زورنک له وان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نه وه ی ده یکه ن زور به دو خرا به ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿يَلْعَنَ مَا أُنْزِلَ﴾
 إِلَيْكَ ﴿رَأَيْبُكَ﴾ (به خه لک) نه وه ی هینتر او ته خواره وه بؤت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه ن پدرو مرد گارته وه
 ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ﴾ وه نه گهر وانه که ی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ نه وه راسپیر به که ی خوات رانه گه یانده وه
 به جیت نه هینا وه ﴿وَأَلَّهُ يَتَّخِذُ مِنَ النَّاسِ﴾ وه خواتو ده پاریزیت له خه لکی (که بت کورن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي﴾
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿بَنُيَاسَ﴾ بنگومان خوا رنم وونی بی بروایان ناکات ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (نه ی
 موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ نه ی نامه داره كان (نه ی نه هلی کتاب) ﴿لَسَمُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ قیوه له سهر هیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِتُورَةٍ وَإِنْجِيلٍ﴾ هه تا به پینک و راستی به پره وی ته ورات و ئینجیل نه که ن ﴿وَمَا أُنْزِلَ﴾
 إِلَيْكُمْ ﴿هَدْرٌ هَدْرٌ﴾ وه تورثانه ی که هینتر او ته خواره وه بؤتان ﴿فَمِنْ رَبِّكُمْ﴾ له لایه ن پدرو مرد گارته وه
 ﴿وَلَمْ يَزِدْكُمْ كَيْدًا مِنْهُمْ﴾ سویند به خوا زیاد شه کات بؤ زور یان ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه وه ی هینتر او ته
 خواره وه بؤت له لایه ن پدرو مرد گارته وه ﴿طَغَيْنَا وَكُفْرًا﴾ سدر که شسی و بی باوه پینان (زیاد
 ده کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ که واته خه مده خق له سهر کومه لی بی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 ءَامَنُوا ﴿بِهِ﴾ راستی نه وانه ی بروایان هینا وه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و نه وانه ی بوون به جووله که ﴿وَالضَّالِّينَ﴾
 نه سستیره به رست یان فریشته به رسته كان ﴿وَالْمُضْرِبِينَ﴾ وه شوین که و توانی عیسی پیغه مبه ر ﴿مَنْ أَمَرَ﴾
 بِاللَّهِ ﴿هَر كَهَس له وانه بروایان هینا بیت به خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به رورزی دوا بی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾
 و کرده وه ی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ نه وه نه هیچ مه تر سیه کیان له سهره ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وه نه خه قدت بار نه بن (له رورزی دوا بی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به خوا به یمانی
 به هیزمان وهر گمرت له به نو ئیسرا ئیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و جه ند پیغه مبه ر یکمان نارد بویان
 ﴿كَلَّمَآءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ههر جارنک پیغه مبه ر یکبان بق بهاتایه ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ﴾ به هدر فدرمانی که
 به دلایان نه بوایه ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ ده سته به کیان به درورن دانه نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وه ده سته به کیشیان
 ده کوشتن ﴿

﴿وَحَسْبُوا إِلَّا كُنْ فِتْنَةً﴾ وایان دہزانی کہ تولا و سزا دوو چاریان نابیت ﴿فَعَمُوا وَصَفُوا﴾ جا بویہ کویر و کہریوون (لہ ناست بیستن و بینینی ہدی) ﴿لَمَّا قَاتَلَ اللَّهُ عَصِيَّةً﴾ لہ پاشان خوا تہوبہ و گہرانہ وہی لی و ہر گرتن ﴿فَعَمُوا وَصَفُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ تہ مجا لہ پاش تہ وہ زور بہیان کویر و کہریوون (لہ بیستن و بینینی بہ لگہ و تابہ تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ يُصِرُّ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا بینہ رہ بہ ہر کردہ وہدک کہ دہدیکہن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان خوا مہ سیحی کویری مدیدہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک رہ وانہ کرا) ورتی تہی بہ نو ئیسرا ئیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہ رستن کہ بہر و ہر دگاری من و ئیوہ شہ ﴿إِنَّمَا مِنْ نَّشْرِ لِّبَالِ اللَّهِ﴾ بہ راستی ہر کہ سی ہاوبہش بو خوا دابیت ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ تہ وہ بیگومان خوا بہ ہہشتی لی حہرام کردہ وہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ النَّارُ﴾ وہ جینگا و شویتی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بو تہ و ستم کارانہ ہیج یار مہتی دہرک نی بہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ بیگومان خوا بہ کیکہ لہ و سی خوا (کہ برین لہ بہر و ہر دگاری عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیج بہر ستر او نیکی راست نی بہ بیجگہ لہ تہ نیا خوا بہک ﴿وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَّا يَقُولُونَ﴾ وہ تہ گہر واز تہ ہین لہ و و تہ نارہ و او بہ دانہ ﴿لَيَنْتَسِلَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَّمْهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری تہ وانہیان تہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ سزایہ کی بہ نازار و سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی ثایا بو توبہ ناکہن و ناگہر تہ وہ بولای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ﴾ و داوای لیور دنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ عَفُوٌّ ذَكِيٌّ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیور دہی مہرہ بانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کویری مدیدہ ہیج نی بہ جگہ لہ پیغہ مہری خوا ﴿فَخَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگومان لہ پیش تہ وہ وہ چہ ندہ ہا پیغہ مہرہ ربوون ﴿وَأَمَّا صِدْقُهُ﴾ دایکیشی ثافرہ نیکی زور راست گزیہ ﴿كَانَ أَكْثَرُ الْأَطْغَامِ﴾ ہر دوو کیان خوار دنیاں دہ خوار د (واتہ خوانین) ﴿أَنظُرْ كَيْفَ يُبَيِّنُ لَهُمْ أَلَا يَتُوبُ﴾ سہرنج بدہ چون ثایت و بہ لگہ کان ربوون دہ کہ پنے وہ بویان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سہیر کہ ﴿أَنِّي يُوقُونَ﴾ چون لا دہ درین لہ حق بہرہ و بہ تال دہ ربوون ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (تہی موحہ مہد ﴿﴾ بلی ثایا ئیوہ بیجگہ لہ خوا شتیک دہہ رستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ کہ ہیج زہرہ و سوو دیکی نی بہ یزنان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر غوی بیسہری زانیہ ﴿قُلْ يَأْمُرُ الْكِتَابُ﴾ (تہی موحہ مہد ﴿﴾ بلی تہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَقُولُوا فِيكُمْ﴾ زیادہ روی مہ کہن لہ تابہ کہ تاندا ﴿غَيْرُ الْحَقِّ﴾ جگہ لہ وہ نہ بیت کہہ راست و حہقہ ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ قَوْلَهُ قَوْلٌ﴾ و شوین نارہ زوی کہ سانیک مہ کہون ﴿فَدَعَلُوا مِنْ قَبْلِ﴾ کہ بہ راستی پیستر گومراو سہر لی شیواو ربوون ﴿وَأَصْلُوا كَيْدًا﴾ وہ زور کہ سیشیان گومرا کرد ﴿وَصَلُّوا عَلَى سَوَاءٍ السَّبِيلِ﴾ وہ خوشیان گومرا ربوون و لایاندا لہ رنگای راست ﴿﴾

﴿لَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی بر واپوون ﴿مِنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لہ بدرہ و نہ وہی نیسرا ئیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سدر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ولہ سدر زمانی عیسیٰ کوپری مہریہ میش
 ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نہ و نہ فرینہش لہ بدر نہ وہ ہوو سہرینچیان کرد ﴿وَكَاذَبُوا بِتُوبَتِهِمْ﴾ و ہہ میشہ
 دہست در یژیان دہ کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾ نہ وانہ بہر گری بہ کتری یان نہ دہ کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ لہ ہر کارنکی ییژراو ناشہرعی کہ دہ یان کرد ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ییگومان زور
 بہ دہو نہ وہی کہ نہ یان کرد ﴿ثَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ نہ ییسی (نہی موحدہ مہد ﴿زُورَ بِهِ﴾
 ﴿يَقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دوسنایہ تی نہ کھن لہ گھل نہ وانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ﴾ ییگومان زور بہد و خراپہ نہ وہی کہ پیشیان خست بوقویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہشم و قینی خوا ہوو لییان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ وہ نہ وانہ لہ سزای
 دوزہ خدا ہی برانہ وہ دہ میتنہ وہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يَلْقَوْنَ اللَّهَ﴾ وہ نہ گہر نہ وانہ بر وایان بہننایہ بہ خوا
 ﴿وَالَّذِي وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ وہ بہ پیغمہبرو بہو بہر نامہ بہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بوقسہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ نہ و بی بر وایانہ یان نہ دہ کرد بہدوست و خوشہویستی خویان ﴿وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ یان ﴿فَقَسَّوْا﴾ لہ تابن دہر چوون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دہ بینیت (نہی موحدہ مہد ﴿خَرَابَتِرِنِي﴾ خہ لکی بوقدوژنایہ تی
 لہ گھل بر واداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولہ کہ و ہاوپہش دانہر انن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمُ
 مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ سویند بیت دہ بینیت نزیکترینیان لہ خوشہویستی بوقبر واداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾ نہ وانہن کہ دہ یان ووت ییگومان نیمہ گاووریین ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَتَلُوا
 وَرْهَبَانًا﴾ نہ وہش لہ بدر نہ وہ بہ ییگومان لہ ناویاندا قہشہ و گوشہ گیرانیک ہدن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ کہ بہرستی نہ وان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہر
 کاتیک گوینان لی ہووایہ ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ نہ و قورٹانہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بوقپیغمہبر ﴿وَلَهُمْ
 ثَرَىٰ أَغْبَىٰ لَهُمْ﴾ دہ ییسی چاوہ کانیان ﴿تَقِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لہ فرمیسک (ہر دہ بی و) دہر ژنت ﴿بِمَا
 عَصَوْا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ بدر نہ و پراستی بہی کہ زانیویانہ (و بویان دہر کہوتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نہ لین
 شہی پەر و ہر دگارمان نہ و انیمہ باوہر مان ہینا (بہو قورٹانہی نار دووتہ خوارہ وہ بوقموجدہ مہد)
 ﴿وَأَكْثَبَتِ مَعَ الْيَهُودِ﴾ دہتوش لہ گھل شایہ تی دہران ناومان ہنوسہ و (لہ گھل نہ واندا ہمان مہرہ) ﴿

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بۆچی دەبى ئىمە باوەر نەهیتىن بە خوا ﴿وَمَا جَاءَكُمْ بِالْحَقِّ﴾ و بەوەى کە بۆمان
هاتوووە لە حەق و راستى ﴿وَقَضَّيْتُمْ أَنْ يَدْخُلَ تَارُوتَا﴾ لە کاتىکدا ئومیدمان وابوو پەرورەدگارمان بمانخاتە
﴿مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی بیاو چاکانەووە ﴿فَأَنبَاهَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا خوا پاداشیان ئەداتەووە بەهۆى
ئەووەوە کە ووتیان ﴿جَنَّتِي تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بەچەند باخىک کە ڕووبار بە ژێر پاندە دەروات
﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دەمێتەووە تیايدا بەهەمیشەبى ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وە ئەووە پاداشنى چاکە
کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وە ئەوانەى باوەر پان نەهیتا و ئایەتە کانى ئىمە پان بە درۆ
دەزانى ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ئەوانەن هاو لەانى دۆزەخ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى
پرواتان هیتاوە ﴿لَا تَحْزَنُوا طَبِيعَتِ مَا أَهْلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئەو شتە پاک و خوشانەى کە خوا حەلالی کردووە
بۆتان پاساغى مەکن لە خۆتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مەشکێن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکە
بىگومان خوا سنوور شکێتەرانى خوش ناوێت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بەخۆن لەو رزق و
روزیانەى کە خوا پى بەخشیوون ﴿حَلَالًا طَبِيعًا﴾ کە حەلال و پاکى ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾
خۆتان پاریزن و بترسن لەو خوايەى کە ئیو باوەر پان پى بەتى ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا لیتان
ناگرێت ﴿بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ ئەو سویندانهتان کە نیازی دلى لە گەلدانى بە ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ بەلام
لى تان ئەگریت (بە گوناھبارتان دادەنى) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ بە (شکاندن) سویندەك کە بە نیازی
دل داتان بەستیت ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا کە فارەتى (سپیندەوى شکاندن) ئەو سویندانه ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ

تارزگارین

﴿إِنَّمَا يَرِيدُ الشَّيْطَانُ يُغْوِيَنَّ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَيْئًا مِنْكَ ذَاكَ الْمِثْقَالُ الَّذِي كَانَ كَدَالِيفًا﴾ كه
 دوزمنايه تى و كينه و برق بخانه ناوانه وه ﴿فِي السَّحَابِ وَالتَّيْسِ﴾ به هوى ناروق و قومار وه ﴿وَيَصُدُّكُمْ
 عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وه بهر گريشان بركات له يادى خودا و له تونيز كردن ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُنْتَهُونَ﴾ دهى تايا تپوه و ازده هيتن (لهو خرابانه) ؟ ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ﴾ وه فدرمانبه و گوپرايه لى
 خواين ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ وه فدرمانبه و گوپرايه لى نير اوه كهى بن ﴿وَأَحْذَرُوا﴾ و بترسن (ناگادارين)
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ته مجا ته گهر تپوه و وهر گيترن و فرمان بهرى نه كهن ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تهوا بزاسن
 ﴿أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا﴾ بينگومان ته وهى كه له سهر نير دراوه كهى تپمه بيت ﴿الْبَلَّغُ النَّبِيِّ﴾ تهنها راگه ياندنى
 و وون و ناشكراى تاينه كه به ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ ته بو وه و نى به له سهر ته وانهى كه بر و ايان
 هيتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه كرده وه چا كه كانيان كرده وه ﴿بِحُجَّاتٍ فِيمَا طَعِمُوا﴾ هيچ گونا هيك له وهى
 خوار دويانه (ناروق و پارهى قومار پيش حرام كردنيان) ﴿إِنَّمَا اتَّقُوا﴾ ته گهر خويان پاراسيتيت
 (لهو چهر خدا له وهى كه حرام بو وه له سهر يان) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه باوه بردار بو و بن ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 و كرده وه چا كه كانيان كرديت ﴿تَتَّقُوا﴾ پاشان خويان پاراسيتيت (له وهى كه حرام كرايت)
 ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و پرواشيان هبويت (به وهى كه هاتيت له لايه ن خواوه) ﴿تَتَّقُوا﴾ پاشان بهر ده و ام
 بو و بن له سهر خو باريزى ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ و چا كه كانيشيان به چاكي كرديت ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
 وه خوا ته و چا كه كارانهى خوش دهويت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهى ته وانهى پرواشان هيتاوه
 ﴿يَتَّبِعُوا كُفْرًا﴾ سويتن به خوا، خوا تا قيتان ده كانه وه ﴿بِشَيْءٍ مِنَ الصِّدْقِ﴾ به هه نديك نيچير ﴿فَتَلَا إِلَيْكُمْ
 وَرَمَا حُكْرًا﴾ كه به ده ست ده يان گرن و به ربه كاتان راويان ده كمن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا خوا ده رى
 بخات كى لى ده تر سبت به پنهاني ﴿فَمَنْ أَتَعَذَّلُ بِذَلِكَ﴾ ته مجا هدر كه س ده ست در نيزى بركات دواى
 تهو (هه و ان پيدانه) ﴿فَلَا عَذَابَ أَلِيمٌ﴾ ته وه بوى هيه سزايه كى به نازار ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهى
 ته وانهى پرواشان هيتاوه ﴿لَا تَقْسُوا الصِّدْقَ﴾ نيچير مه كوزن ﴿وَأَنْتُمْ حُرُّوا﴾ له كاتيكدا تپوه ته نيحرامدان
 ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدًّا﴾ وه ته و تان به ده ستى ته نه ست بيكوزيت ﴿فَجَزَاءٌ مِمَّا قَتَلَ﴾ ته وه له سهر يده تى
 سهر برينى و تپه تى ته وهى كه كوشنويه تى ﴿مِنْ أَنْتُمْ﴾ له نازان و مالات ﴿يُحْكَمُ بِهِ﴾ تهو بر ياره
 بدهن (نيچيره كه له بهر انبه رچ نازه ليكدايه) ﴿ذَوَا عَدْلٍ مَعَكُمْ﴾ دوو پياوى موسلمانى چاك له خوتان
 ﴿هَذِهِ آيَةُ الْكِتَابِ﴾ به شتويه قوربانى بگانه كه عبه (و له وهى بركات به قوربانى) ﴿أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
 مَسْكِينٍ﴾ يان به ته نده وهى تر خى قوربانى كه خوراك بده تى به چهنده هه راريك ﴿أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا﴾
 يان به قه ده ر تهو خورا كدانه روزو و بگريت ﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ بو ته وهى به چيزيت نوبالى كار كهى
 ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ﴾ خوا خوش بو وه له وهى كه تپه رى و به سهر جوو ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ به لام هه كه سبتك
 بگهر تپه وه (بى سهر تهو كرده وه به) ﴿فَيَذُوقْهُ اللَّهُ عَذَابًا﴾ تهوا خوا تولهى به تپنى لى ده سبتيت
 ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ وه خوا زاله و خوا وهى تولهى به تپنه ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكَرَصِيدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾ (پاوى نېجىر) و خوار دەمهئى دەريايى حەلال كراوه بۆتان ﴿مَتَاعًا لَّكَرَ وَلَيْسَ بِزَادٍ﴾ تائىرە و گەشتيارە كان سوودى لى وەر بىگرن ﴿وَحُزْرًا عَلَيْكَرَصِيدُ الْبَحْرِ﴾ و پاوى نېجىرى كېسوى و ووشكايى ياساغ كراوه لىشان ﴿مَاءٌ مَشْرُوحٌ﴾ تالە ئىحرامدا بن ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِى لَهُ﴾ (بېقەرمانى) ئەو خوايە بىرسىن كە ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ ھەر بۆلاى ئەو كۆدە كرىتەو (لە پۇزى دوايى دا) ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتِيمَ الْحَرَامَ﴾ خوا كەعبە كە (بىت الحرام) ە دايئاو تائو كەو (جىگاي) ﴿فَقَمًا لِلنَّاسِ﴾ (پاوى مستانى كاروبارى دىن و دوتايى خەلكى بىت) ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَاللَّهْدَى وَالْأَنْثَى﴾ و ھەر و ھەر مانگە ياساغە كان (كە جەنگ تىياندا حەرەمە) و قوربانىيە دىارى ئە كراوە كان و قوربانىيە دىارى كراوە كانىشى داناوہ ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئەو ھەش بۆ ئەو ھى كە بزانى بە راستى خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ﴾ ئە زاننىت و بە ئاگايە كە چى والە ئاسمانە كان و زەويدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و ە بىنگومان خوا بە ھەموو شىئە زانايە ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزانى كە بە راستى خوا تولى زور بە تىنە (بۇياخيان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ و ە بە راستى خوا لىسوور دەى مېھرەبانە (بۆ تۆ بە كاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ نىر دراوہ كەى خوا (موحەممەد ﷺ) ھېچى لەسەرنى بە بىتجگە لە راگە ياندىن ئە بىت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ و ە خوا دە زاننىت بەو ھى دەرى دەخەن بەو ھەش دە بشارە نوہ ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِى الْغَيْبُ وَالظَّاهِرُ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى بىس و پاك و ەك يەك نىن ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ﴾ ھەر جەند سەر سامت بكات ﴿كَثْرَةُ الْحَبِيبِ﴾ زورى پىسە كە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ كە وائە لە خوا بىرسىن ﴿وَأُولَئِى الْأَنْبِ﴾ ئەى خواوەنانى زىرى و ھوشمەندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا بزرگارى بىن ﴿يَتَّقُوا الَّذِينَ﴾ ئەمۇا ئەى ئەوائەى بىروائان ھىئاوہ ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾ بىر سيار مە كەن لە شىئەتەك ﴿إِنْ تُبْدَ لَكُمْ سَوَؤُكُمْ﴾ ئە گەر ناشكرا بىكرىن بۆتان ناخوش و خراب دە بىت بۆتان ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾ و ە ئە گەر بىر سيار بىكەن دە بارەيان ﴿جِئِن يُنْزَلِ الْقُرْآنُ عَلَيْكَ﴾ كاتىك قورشان دە نىر درىتە خواروہ، بۆتان ناشكرا دە كرىن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خوش بووہ لەو بىر سيارانەى لەوہ و بىشش ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ و ە خوا زور لىسوور دەى لەسەر خويە ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ﴾ بىنگومان ئەو (جۆرە) بىر سيارانەيان كىرە كۆمە لىك ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ بىش ئىوہ ﴿فَمَا أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾ پاشان بى بىر و بىوون بە ھۆى ئەو بىر سيارانە نوہ ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا داي ئەئاوہ و بىر بىرى ئە داوہ (بۆ بىر سىرست و ھاوەلدانەران كە حەرەمى بىكەن لەسەر خويان و جىنى بھىلن بۆ تە كانيان و سووديان لى وەر نە گرن) ﴿مِنْ بَحِيرَةٍ﴾ لە بە حىرە: (ووشترىك بوو پىنج سىكى بىكر دايەو پىنجەم نىر بوايە، ئەو كاتە گونجەكەيان لەت دە كىرە و پەرە لايان دە كىرە) ﴿وَلَا سَآئِرَةٍ﴾ و سائىيە: (ووشترىك بوو كە دە تا دوائزە سىكى بىكر دايە ھەموو مېنە بوايە) ﴿وَلَا صَيْلَةٍ﴾ و ە صىلە: (ووشترىك بوو يە كەم و دوو ھەم سىكى مېنە بوايە) ﴿وَلَا حَافِرٍ﴾ و حاف: (ووشترىكى تىر بوو كە لە پشنى ئەو دە سىك پەيدا بىوايە) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بە لام ئەوائەى بى باوہ بىوون ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ درو بە دەم خواوہ ھەلئە بە سىن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و زۆر بەيان زىر نىن (ئە زانن) ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتبک کہ بووتری پی یان ورن ﴿إِلَى مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ بؤ لای ئەو فورئانہی کہ خوا ناردوبہ تیبہ خواروہ ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ و بؤ لای پیغہ مہر ﴿قَالُوا خَسِفْنَا﴾ دہ لئین بەسمانہ ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِمُ آيَاتًا﴾ ئەو (ئایہی) کہ باوک و باپیر انمان لەسەری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُكُمْ﴾ ئابا (چاویان لئ دەکەن) ئەگەر لە حالیکدا باو باپیر انیشیان ﴿لَا يَتَّقُونَ شَيْئًا وَلَا يَنْهَوْنَ﴾ هیچ شئیکیان نەزانیبی و گو مرابوین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانە ی پروتان هیتاوہ ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ هۆشتان بەخۆئانەوہ بیت ﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ﴾ زیاتان پی ناگہ بہ نیت ئەوہی گو مرابوہ ﴿إِذَا أَفْتَدَيْتُمْ﴾ ئەگەر ئیوہ لەسەر رہی راست بن (بەرگری کردن لە خرابە بە شئیکە لە رہنموونی وەرگرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرَجُكُمْ جَمِيعًا﴾ هەر بؤ لای خوا یە گەر ئەوہی هەمووتان بە گشتی ﴿وَسَيُفَكِّرُ كَمَا أَكْثَرُ تَعْمَلُونَ﴾ ئەمجا هەوالتان پی ئەدا بەمەر کردەوہ بەک کہ کردووتانہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانە ی کہ پروتان هیتاوہ ﴿شَهِدُوا بَيْنَكُمْ﴾ شایەتی بدن لە نیوانتاندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتبک کہ مردنی هەر کامشان نزیک بوو یوہ ﴿حِينَ الْوَصِيِّ﴾ لە کانی وەسیەت کردنتاندا ﴿أَشْهَادٌ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ دوو کەسی دادپەروەر لەخۆتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ إِخْرَاجٍ مِنْ بَيْتِكُمْ﴾ یان دوو کەسی تر جگە لەخۆتان (کافرین) ﴿إِنْ أَنتُمْ صَرَفْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەگەر ئیوہ بەسەفەر پوشتبوون بە وولاتدا ﴿فَأَصْحَابُكُمْ يُصِيبُهُمُ الْعَوْنُ﴾ و بە لای مردنتان تووش هات ﴿تَحْسِبُونَهُم مِّنْ عَدْلِ الْغَلَّةِ﴾ (دوو شایەتە کە) راگرن لەباش نوێژ (ی عەسەر) ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ دەبی سویند بخۆن بەخوا ﴿إِنْ أَزِيدُوا﴾ ئەگەر گومانان بوو (لە راستی و پاکی یان) ﴿لَا تَنْفَرِي بِهِ شَيْئًا﴾ ئیمە (سویند خواردنمان) بەخوا ناگۆرینەوہ بە هیچ نرخیك ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ باشایەتی بۆ دراوہ کە خەزم و نزیکیش بیت ﴿وَلَا تَنْكُرُ لَهُمُ شَهَادَةُ اللَّهِ﴾ وە شایەتی (دان بۆ) خوا ناشارینەوہ ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَشْمِينَ﴾ بێگومان (ئەگەر شایەتیە کەمان شار دەوہ) کەواتە بە راستی لە گوناھباران دەبین ﴿فَإِنْ غُرِبْتَ﴾ ئەمجا ئەگەر زاترا (باش سویند خواردنمان) بەوہی ﴿أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾ کە ئەو دوو شایەتە درویمان کردوہ و خۆیان تاوان بار کردوہ ﴿فَلْيَخْرَاجْ بِقَوْمَانٍ مَّقَامَهُمَا﴾ ئەوہ دوو کەسی تر لە شوینی ئەواندا هەڵدەستن (بەسویند خواردن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْثَانُ﴾ لەوانە ی کە شیاوو نزیکترین (لە مردووە کە) لەو دوواتە ﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ئەمجا هەر دوو کیان سویند بخۆن بەخوا ﴿أَشْهَدُ أَنَّكَ نَحَقٌ مِّنْ شَهَادَتِهِمَا﴾ کە بە راستی شایەتیە کە ی ئیمە راسترە لە شایەتیە کە ی ئەو دووانە ی پێشوو ﴿وَمَا أَتَدْرِي﴾ وە لە راستی لامان نەداوہ (لەسویند خواردنە کەماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بێگومان (ئەگەر لابدەین) ئەو کاتە ئیمە لەسنەمکاران دەبین ﴿ذَلِكَ أَذَى﴾ ئەو (جوړە شایەتی دانە) نزیکترە ﴿أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهَتِهَا﴾ کە شایەتە کان هەلسن بە شایەتیە کە یان بە شتیوہ راستە کە ی ﴿أَوْ يَخْتَفُوا أَن تَرَ دَائِمًا﴾ باپەر سن لە بە کردنەوہ ی سویندە کان (بۆ خەزمی نزیکی مردووە کە) ﴿بَعْدَ التَّمْيِيزِ﴾ دوا ی سویند خواردنی ئەمان (واتە بە درو بخرنەوہ) ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾ پەر سن لە خوا و خۆتان بیاریزن و گوێڕایەلی فەرمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا رہنموونی کۆمەلی لەسنوور دەرچوو ناکات ﴿

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له روزيک (بترسن) خواہد موو پیغہ مہران کز دہ کاتہ وہ ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 تہ وسای پییان دہ فہر مویست چ وہ لایمکتان در ایہ وہ؟ ﴿قَالُوا لَا بَعْدَ لَنَا﴾ دہ لہن ہیچ زانیاریہ کمان نبیہ
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ بیگومان تہ نہا تو ناگاداری ہہ موو نہیہ کانت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکہر وہ) کانتیک خواہ عیسیای کوری مہریہ می فہر موو ﴿أَذْكُرُ يَمْيَنِي عَلَيْكَ وَعُقَىٰ وَإِلَيْكَ﴾
 بیر بکہر وہ لہ چاکہ و بہ ہرہی من بہ سہر خوت و دایکتہ وہ ﴿إِذْ أُنْزِلَتْ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ کانتیک کہ پشتیوانیم
 لی کردیت بہ گیانی ہہرہ پیروز (جویرہ ٹیل) ﴿تُكَلِّمُوا النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کانی لہ بیشکہ دا
 بوویت و بہ گہورہ بیش قسمت لہ گہل خہ لکیدا دہ کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْتَّوْرَةَ﴾
 وَالْإِنْجِيلَ ﴿وہ کانتیکیش فہری کتیب (ونووسین) و حکمت و تہورات و ئینجیلسم کردیت ﴿وَإِذْ
 خَلَقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا﴾ وہ بیر بکہر وہ کانتیک بہ فہرمانی من لہ قور شتیکت
 لہ شینوہی بالندہ دروست دہ کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ دہست بہ جی بہ فہرمانی من تہ بوو بہ بالندہ
 ﴿وَنُفِثَ فِي الْأَكْمَامِ وَالْأَبْرَصِ بِإِذْنِي﴾ وہ بہ فہرمانی من کوری زکماک و بہ لہ کیت چاک دہ کردہ وہ
 ﴿وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَّى بِإِذْنِي﴾ وہ کانی بہ فہرمانی من مردووانت لہ گور دہر دہینا (بہ زیندو کر اوہی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ وہ بیر بکہر وہ کانتیک بہر گری نہ وہ کانی نسرانیلم کردلیت
 (تکوزن) ﴿إِذْ جَعَلْنَا الْيَمِينَ﴾ کانتیکیش موعجزہ پرونہ کانت بوہتان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 مِنْهُمْ ﴿جا تہ وانہیان کہ بی یاوہر بوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ بہرستی تہ مد ہیچ نی بہ
 جگہ لہ جادوویہ کی ناشکرا نہینت ﴿وَإِذْ أُوحِيَ إِلَى الْخَوَارِجِ﴾ وہ (بیر بکہر وہ) کانتیک خستمہ
 دلی ہاوہ لہ نایہ تہ کانت ﴿أَنْ أَمُوتُوا بِرُسُولِي﴾ کہ بر وایتن بہ من و بہ پیغہ مہرہ کہم (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمَّا أَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ تہ وایتن ووتیان: تہ وایر وایمان ہینا و توش شایہت بہ کہ
 بیگومان نیمہ موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کانتیک حہوارہ کان ووتیان: تہی
 عیسیای کوری مہریہم ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نایا پەرورہ دگاری تو دہ توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ مَا بَدَأَ قَدْ
 السَّمَاءَ﴾ لہ تاسمانہ وہ خوانیکمان بؤ بنیوتہ خوارہ وہ ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی لہ خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر نیوہ باوہر دارن ﴿قَالُوا رَبُّدَا أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا﴾ (حہوارہ کان) ووتیان
 دہمانہ ویت لی بخوین ﴿وَنُظْمِمْ قُلُوبَنَا﴾ و دلمان نارام بین و دلیابین (کہ پیغہ مہریت) ﴿وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ
 صَدَقْتَ﴾ وہیزانین کہ بیگومان راست لہ گہل کردوین (لہ وہی کہ پیت راگہ یاندین) ﴿وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ
 الشَّاهِدِينَ﴾ نیمہش بین بہ شایہت لہ سہری (بؤتہ وانہی نامادہنین) ﴿

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عيسای کورې مېرېم فېرمووی ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ ارْزُقْنِي الْعِلْمَ﴾ تهی
 خواي په روږدگارمان له ناسمانه وه خواتېکمان بډ بېره خواره وه ﴿وَكُنْ لَنَا نَصِيرًا﴾ نا
 بېت به جهن بډ نېستامان و نه وه کاني داهاتو و شمان ﴿وَأَيُّهَا وَتَكُنْ﴾ وه مو عجيزه و به لگه يه ک بيت
 له لايه ن تو وه ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ وه ږزې و ږزيمان پې بېه خسه چونکه تو با شترېنې هه مو و
 ږزې دهراني ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكَ﴾ خواي گه وړه فېرمووی: به راستې من نه و خوانه دهنېر مه
 خواره وه بډ نان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ته مچا هه کس له نېوه پې پروا و ناسوياس بيت له پاش نه وه
 ﴿فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ نه وه بېگومان سزايه کي نه ده م ﴿لَا أُعَذِّبُهُ إِلَّا الَّذِينَ الْغَافِلِينَ﴾ که سزاي هېچ که سي پې
 ناده م له جېهانېان ﴿قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ وه (پېر بکېر وه) کاتېک خواد فېرمووی (له ږزې
 دوايېدا) تهی عيسای کورې مېرېم ﴿وَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ آيا تو ووتوته به خه لکي ﴿أَتَجِدُونِي وَآلِيَّ
 الْيَتِيمِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که من و دايکم به دوو پېر ستر او دابنېن (وېمان پېر ستن) له جيايې خوا؟ ﴿قَالَ
 سُبْحَنَكَ﴾ (عيسای) ووتې: پاک و بېگه ردې بډ تو تهی خوايې ﴿مَا تَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ نايت و
 ناگو نچيت بډ من شتېک بلېم که به هېچ شېو به ک ماغي من ني به ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾ ته گه ر من نه و قه يه م
 کر دبيت ﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ نه وه پراستي تو ناگات لني به ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي﴾ چونکه تو نه وه ي له نه فسم دايه
 دهراني ﴿وَلَا أَنْعَمَ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ به لام من نازانم و پې ناگام له وه ي که له نه فسمي تو دايه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ
 الْغُيُوبِ﴾ پراستي ته نها تو زاناي ته و او ي به هه مو و نه يتي به ک ﴿مَا قُلْتَ لَهُمْ﴾ هېچم پې نه و تو وون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بېجگه له وه نه بيت که تو فېرمانت پې کر دووم ﴿أَنْ أُعَذِّبَ اللَّهُ رَجُلًا وَرَجُلًا﴾ که به ندايه تي
 خوا بکېن که پېر وړدگاري من و نېوېشه ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شايه ت و چاو دېر
 بووم به سهر يانه وه ناله ناوياندا بووم ﴿فَأَمَّا آتُونِي﴾ ته مچا کاتېک تو منت ېر ده وه (و به رزت کر دمه وه
 بډ ناسمان) ﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ﴾ هه خوت چاو دېر بووي به سهر يانه وه ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وه خوت ناگادار و شايه تي به سهر هه مو و شتېکه وه ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِندَكَ﴾ ته گه ر سزايان
 بده يتي: نه وه بېگومان به نده ي خوتن ﴿وَلَنْ تَغَيِّرَهُمْ﴾ وه ته گه ر لېشيان خوش بېي ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ نه وه بېگومان ته نها خوتې به دده سته لاني کار دروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خواي گه وړه فېرمووی:
 ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ ته مه ږزېکه راستېزان راستېه که يان که لکيان پتېده گه به نېي ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتُ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به هه شتاتېکيان بډ هه به که ږو و باره کان به ږز ياندا دهر وون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 ته مېننه وه تيايېدا به هه مېشه يي ﴿رِجْزٍ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرِزْقًا غَنًّا﴾ خوا ږزې بووه لېيان و نه وانبش له خوا رازې
 بوون ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه به سهر که وتي ږور گه وړه ﴿إِنَّ لِلَّهِ الْمُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه بډ خوايې
 خاوه ندار يتي ناسمانه کان و زه وي ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و هه ر چيشيان تېدايېه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته نها
 نه و به سهر هه مو و شتېکدا به توانا و دده سته لانداره ﴿﴾

سورہ فی (الأنعام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشه ندهی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هموو سوپاس و ستایشی هه ربو تهو خوا بهی ئاسمانه کان و زهوی دروستکر دووه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی به کان و پرووناکی داناووه ﴿ثُمَّ الْإِنْسَانَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَقُولُونَ﴾ ته مجا ته وانهی بی باوه ربوون هاوتا و هاو بهش بزو بهر وهر دگاریان بریار دهه دن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائه و زانه به که نیوهی له قور دروست کردووه ﴿ثُمَّ فَضَّيْنَا آبَاءَكُمْ﴾ پاشان کاتیکسی دیاری کردووه (بو مردن) ﴿وَجَعَلْنَا مَسْقًى عَنْدهُمْ﴾ وه کاتیکسی دیاری کراویش لای خوی گه وره دانراوه (بو قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُمْ خَلْقًا﴾ که چی دوانه و هوش نیوه به گومانن ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه نهها تهو خوا به (بالادهست و بهرستراوه) له ئاسمانه کان وله زه ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَنَجْوَاكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ﴾ نهیتی و ئاشکر اتان ده زانی و به هموو کرده و به کیش که ده بکه ن ناگداره ﴿وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا إِلَّا أَنْتُمْ بِهَا لَئِيْلٌ﴾ وه ههر به لگه و نیشانه به که له به لگه و نیشانه کانی بهر وهر دگاریان بزو بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نهوان پرووی لی وهر ده گیرن ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به راستی کاتیک قورنایان بزو هات به در قبان دانا ﴿فَسُوفَ يَأْتِيهِمْ﴾ جاله مه و پاش بویان دیت ﴿أَنْتُمْ أَنْتُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ هه والی تهو شتانهی که نهوان گالته یان بیته کرد ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ أَهْلَ الْكَافِرِينَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ ئایا نه یان دیوه (نه یان زانیوه) له بهش ته وانه وه چه نه د گهل و نه وه مان له ناو بر دووه ﴿مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سه لانمان بیتا سوون له زه ویدا ﴿مَا الزُّلْمُ كَانَ لَكُمْ﴾ به شپوه به که به نیوه مان نه دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ فِضْرًا﴾ و بارانی به بیتا به بیتانمان به سه ردا بارانن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ وه جو گه و پروو باره کانمان والی کرد بوو که به بن باخ و کوشکه کانیا نندا ده بر ویشت ﴿فَأَهْلَكَكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ له ناو مان بردن به هوی گونا هه کانیا نه وه ﴿وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له دوی شهوان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾ گهل و نه وه به کی شر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه ته گهر نامه به کی نوسراومان بنار دایه ته خواره وه بوژ ﴿فِي قُرْآنٍ﴾ له ناو کاغز نکدا بوایه ﴿فَأَمْسُوهُمْ يُأْتِيهِمْ﴾ و ده ستیشیان لی بدایه ﴿ثُمَّ الْإِنْسَانَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ته وانهی بی باوه ربوون ده یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مِثْرُ قَبْلِينَ﴾ ته مه ته نهها جادو و به کی ئاشکرایه ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وه ده یان ووت: بو چی فریشته به که نه تیرراوه ته خواره وه بوسه ری (بیبینین) ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ مَلَكًا﴾ ته گهر فریشته به کمان بنار دایه ته خواره وه ﴿لَفُضِّضَ الْآثَرُ﴾ بیگومان کار ته و او ده بوو (له ناو بر دنیان چی به چی ده کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾ پاشان مؤلته نه نه دران ﴿٥﴾

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نہ گھر نہو (پتھہ مبرہ) مان بگرداہ بہ فریشتہ بہک ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان
 دہ مانگورا بہ وینہی پیاونک (تابینن و قسمی لہ گہل بکھن) ﴿وَلَلَّيْسَ آعَالِيَهُمْ مَا يَلْبِسُونَ﴾ و بینگومان
 لیمان دہ شیواندن وہک چون خویان لہ خویان دہ شیواند ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویتندی
 بینگومان گالتہ کراوہ بہ پتھہ مبرانی پتس تویش ﴿فَقَحَا قَالُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ سہر تہ نجام بؤ تہوانہ بان
 گالتہ بان دہ کرد دابہ زی و دہوری دان ﴿مَا كُنَّا لِنُؤْيِيَهُ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تولہی تہوہی گالتہ بان پتدہ کرد
 (لہ سزای سہخت) ﴿قُلْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ سِرُّونَ وَبِگہرین بہ زہ ویدا
 ﴿ثُمَّ أَنْظِرُوا﴾ پاشان سہرنج بدہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبُهُ الْمُكْذِبِينَ﴾ سہر تہ نجامی تہوانہی بہ لگہ کانی
 خوابان بہ درؤ دادہ نا چون بوہ ﴿قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ نَايَاہی
 کن بہ تہوہی لہ ناسمانہ کان و زہ ویداہ ﴿قُلْ لِّلَّهِ كُتُبٌ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلی تہنہا بؤ خوابہ کہ بہ زہیی و
 میہرہانی بنویسنی کردہ لہ سہرخوی ﴿لَيَجْمَعَنَّ كُفْرًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ سویتد بہ خوابہ بینگومان کوٹان
 دہ کاتہوہ لہ روزی دواہی دا ﴿أَلَرَبِّ فِدُو﴾ کہ هیچ گومان و دوودلی تیدانی بہ ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 تہوانہی خویان دؤراندوہ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تہوہ تہوانن کہ بروا ناہیسن ﴿وَلِلَّهِ مَا سَكَنَ فِي الْأَرْضِ
 وَالسَّمَاءِ﴾ وہ ہہر بؤ خوابہ تہوہی نارامی گرتوہ لہ شہو و روزدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ ہہر تہو
 یسہری زانیہ ﴿قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ الْفَقْرَ وَلَيْتَ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ نَايَا؟ بیتیگہ لہ خوا دؤست
 و ہہر سترای تر بؤ خوم دانیم؟ ﴿فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ تہو بہ دیہنہری ناسمانہ کان و زہویہ
 ﴿وَهُوَ يُطِيعُ وَلَا يُطَعَّرُ﴾ تہو خوابہ روزی دہدات و روزی پی نادری ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ بلی بہر استی من
 فرمانم پی دراوہ ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ﴾ کہ یہ کہم کہس ہم مل کہج کہم (بؤ فرمانی خوا) ﴿وَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ (فرمانم پندر اوہ لہ لایہن خود اوہ) ہہر گیز لہ ماوہش دانہران مہبہ ﴿قُلْ
 إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ بنیان بلی: بینگومان من دہرسم تہ گہر سہر پتچی لہ فرمانی ہہر و ہر دگارم
 بکہم ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ سزای روزیکی گہورہ ﴿مَنْ يُضَرْفِ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ﴾ ہہر کہس نہو
 سزایہی لی لادری لہ و روزہدا ﴿فَقَدْ رَٰهَهُ﴾ تہوہ بینگومان خوابہ زہیی پشیدا ہاتو تہوہ ﴿وَذَٰلِكَ الْقَوْرُ
 الْمُنِيرُ﴾ و تہوہ بہ سہر کہوتنی ناشکراو تہواو ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وہ تہ گہر خوا دوو جاری
 بہ لاو زیانکت بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ تہوہ جگہ نہو (خوا) کہس نی بہ ہتوانی لایبات
 ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ إِخْتِارٌ﴾ وہ تہ گہر خیر و خوشبہ کیشست پی بگہ بہ نیت ﴿فَهُوَ عَلَىٰ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ تہوہ
 خودا دہسہ لاتدارہ بہ سہر ہہموو شنیکدا ﴿وَهُوَ الْفَاحِشُ فَرَّقَ بَيْنَ آدَمَ﴾ وہ ہہر تہوہ دہست روزشتو
 زالہ بہ سہر بہندہ کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ ہہر تہوہیش کار دروستی ناگادارہ ﴿

﴿قُلْ اُنِیْ شَیْءٌ اَکْثَرُ شَهِدَةً﴾ (نهی موحده مصدق) ﴿بَلٰی: شایه تی دانی کنی له هه موو شایه تی دانیتک گه وره تره
 (له سهر پیغه مبه ربی من) ﴿قُلْ اَللّٰهُ﴾ بلی: خوا گه وره ترین ﴿شَهِدَتُنِّیْ وَبَیِّنٰکُمْ﴾ شایه ته له تیوان من و تیوه دا
 ﴿وَاَوْحٰی اِلٰی هٰذَا الْقُرْاٰنِ﴾ وه شم تورثانه سر ووش (وهی) کراوه بؤ من ﴿لَا تُذِکَّرْ بِهٖ مِنْ نَّحْوٍ﴾ بؤ نه وهی تیوهی
 پی پیترسیتم و ههر که سینی کهش که پی ی ده گات ﴿اَیُّکُمْ لَشَهِدُوْنَ اَنْ مَّعَ اللّٰهِ﴾ ثایا به راستی تیوه شایه تی
 شه ده ن به دنیا پیوه که له گه ن خوا دا ﴿اَلِهَۃٌ لَّدُنَّیْ﴾ چه ند بهر ستر اوینکی تر هه پی؟! ﴿قُلْ لَا اَشْهَدُ﴾ بلی: من
 شایه تی (وا نارهوا) نادم ﴿قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَحِدٌ﴾ بلی: بیگومان ههر نهو بهر ستر او ی تانک و ته نه یاهه ﴿وَالَّذِیْ یَرٰی مِنْۢ بَیْنِ
 یَدَیْکُمْ﴾ وه به راستی من بهریم له وهی که تیوه ده یکه نه هاویهش بؤ خوا ﴿اَلَّذِیْنَ اَتٰیَکُمُ الْکِتٰبُ﴾ نه وانه ی که
 نامه مان پی به خشین (له گا ورو جوله که کان) ﴿یَقْرَؤُوْهُ﴾ تم پیغه مبه ره ده نامن (که پیغه مبه ری خوا به به وهی
 باسکر دنی نیشانه کانی له ته ورات و نینجیل دا) ﴿کَذٰلَیْقُوْنَ اٰیٰتَہُمْ﴾ وه ک چون کوره کانیان له نامن ﴿اَلَّذِیْنَ خَیَّرُوْا
 اَلْفَسَقَہُمْ﴾ نه وانه ی خویشان دور اندو خه سار و مہند کرد ﴿فَہَیْثَ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ نه وه نه وانش بر ووا ناهیتن ﴿وَمَنْ
 اَظْلَمُ لِمَنْ اَقْرَبَ عَلَی اللّٰهِ کَذِبًا﴾ کنی ستم کار تره لهو که سہی درو هه لبه سنی به دہم خوا وه ﴿اَوَکَذٰبٌ یَّزٰیجُہُ﴾ یا پی
 با وه یو پی به نایه ناکانی (به لکه کانی) خوا ﴿اِنَّہٗ لَا یَخْلُقُ الظّٰلِمُوْنَ﴾ به راستی ستم کاران بز گاریان نابیت ﴿وَقَدْ
 خَلَقْنَاہُمْ خَیْرًا﴾ وه پروری هه موویان کوه که یه وه (له قیامه تدا) ﴿ثُمَّ قَوْلُ لَیْلِ اِنَّہٗ لَشَرٌّ﴾ پاشان نه نین به وانه ی
 ها وه لیان بؤ خوا دانابوو ﴿اِنَّ شَرَّکُمْ اَلَّذِیْنَ کَفَرُوْا عَنْہُمْ﴾ کوان نه و ها وه لانه ی که به خه یالی خویشان به ها وه لی
 خوانان دانابوون ﴿ثُمَّ لَکُمْ فِتْنَتُہُمْ اِلَّا﴾ پاشان به هانه یان هیچ نه سوو بیتجگه له وهی ﴿اَنْ قَالُوْا اَللّٰهُ رَبُّنَا کُنَّا
 مُشْرِکَیْنُ﴾ که ووتیان سویند به خوی بهر و ورد گار مان نیمه به هیچ جزوینک هاویهش دانر نه یو وین بؤ خوا ﴿اَنْظُرْ
 کَیْفَ کَذَّبُوْا عَلَی الْفٰسِقِیْنِ﴾ سہیر که چون درو له در ی خویشان ده که ن ﴿وَصَلَّ عَلَیْہُمْ مَا کَانُوْا یَفْعَلُوْنَ﴾ و لیان وون
 یوون نه و بتانه ی خویشان به درو هه لیان به سستبوون ﴿وَمَنْہُمْ مَّنْ یَّسْتَعِیْذُ بِاللّٰهِ﴾ وه لهو (کافرانه) که سانی هه یه که
 گویت بؤ ده گرن که تورثان ده خوینی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَی قُلُوْبِہُمْ اِکْثًا﴾ به لام نیمه (به وهی تاوان گونا وه ها وه لدانانیان وه)
 چه ند بهر دہیه کمان دا وه به سهر دلہ کانیاندا ﴿اَنْ یَّقْنُوْہُ﴾ بؤ نه وهی تی ی نه گه ن ﴿وَوَیْلٌ لِّاَلْفِیْہِمْ وَقُرْاٰنِ﴾ وه که پی
 و گوی گرانیمان خستو نه ناو گونچه که یان وه ﴿وَاَنْ یَّرٰوْا کُلَّ اٰیٰتٍ لَا یُؤْمِنُوْا بِہَا﴾ وه نه گهر هه موو به لکه و
 نیشانه یه کی روون بیسن بروای پی ناهیتن ﴿حَتّٰی اِذَا جَآءَکُمْ اَلْحُجْجُ لَوِیْکَ﴾ نا نهو راده یه کانی بین بؤ لات دہمه دہمی
 و بهر بهرہ کانیست له گه ن ده که ن ﴿یَقُوْلُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ نه وانه ی پی با و وون نه نین ﴿اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطٰیْرُ الْاَوَّلِیْنَ﴾ شم
 قورثانه هیچ نی به بیتجگه له ته فسانه ی بیشتیان ﴿وَهُمْ یَقُوْنُوْنَ عَنّٰہُ﴾ نه وان بهر گری (خه لک) ته که ن لهو (قورثانه)
 ﴿وَنَسُوْنَ عَنّٰہُ﴾ و خویشان لبی دوور ده که نه وه ﴿وَاِنْ یُّہٰلِکُوْنَ اِلَّا اَنْفُسُہُمْ﴾ هیچ که سیش له ناو نابہن
 خویشان نه پی ﴿وَمَا یَسْعُرُوْنَ﴾ و هه سیش ناکه ن (که له چی خه سار و مہند یه کدان) ﴿وَلَوْ تَرٰوْا اِذْ وَقَفُوْا عَلَی
 الْاَنْۢبِیَآءِ﴾ وه نه گهر بیان بینیت کانتیک که له سهر قهر اغی دوزخ وه سستیر اوون ﴿فَقَالُوْا اِنِّیْۤ اِنَّا لَنَرٰہُۤ اَنْ یَّکُوْنَ
 خَوْزَ گَہ ده گهر پیتر اینه وه بؤ دنیا ﴿وَلَا نَکَذِّبُ بِمَا لَدُنَّہُمْ﴾ و به لکه کانی بهر و ورد گار مان به درو نه دہ زانی
 ﴿وَنَکُوْنُ مِنَ الْمُنٰفِقِیْنَ﴾ وه له برواداران نه یو وین

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (نه خیر بهر استیان نی به) به لکو ته وهی که له وهو پیش ده بانشار دوهو
 بزیان دهر که وئووه ﴿وَلَا تُؤْثِرُوا عَنَافَةَ اللَّهِ إِذْ تُؤْفَكُ عَنْ رِجْمِهِ﴾ وهه گهر بگه پترینه وه (بؤ دونیا) بنگومان دووباره
 ده گهرینه وه بؤ تهو کارانهی که لییان قده غه کر ابوو ﴿وَاللَّهُ لَكَدُونٌ﴾ وهه پرستی ته وانه دروزن ﴿وَاللَّهُ
 لَئِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وهه ووتیان بهر پرستی ههر تهو زیانه (ی دونیا) مانه ﴿وَمَا تَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾
 و نیمه زیندوو ناکرینه وه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يُفْقَرُ عَنْ رِجْمِهِ﴾ وهه گهر ته وانه ده بیته تهو کاتهی که له حزووری
 پهروه دگار یاندا وهه ستیر اوون ﴿قَالَ الْإِنْسُ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (پهروه دگار) ده فهرموی ثایا ته مه پرست نیبه؟
 ﴿قَالَ أَعْلَىٰ وَرَبِّهَا﴾ ته لیس: به لی پرسته سویند به پهروه دگار مان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده فهرموی دهی
 بچه زن تهو سزایه ﴿يَمَّا كُنْتُمْ كَافِرُونَ﴾ به هو ی ته وهی که پرواتان ته هیئاوه (تینکاران ده کرد) ﴿فَدَخِرَ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ بهر پرستی ته وانهی که دیداری پهروه دگاریان به درو ده زانی زهره ریان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ نَسَاءُهُمْ يَنْتَعِبْنَ﴾ هه تا کاتی له ناکاو پوژی دواپی یان به سهر دا دیت ﴿قَالَ لَوْ كُنْتُمْ عَلٰی
 مَا فَرَضْتُمْ عَلَيْهَا﴾ ته لیس نای داخ و به شیمانی سهخت بؤ نیمه چهند کهم ته رخه میمان کردله دونیادا و
 له ده ستمان چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له کاتیکدا تا وانه کانیان هه لگرتووه به کولیانه وهیه
 ﴿الْأَسَاءَةُ مَا يَزِيدُونَ﴾ نای چهند به دو خرابه تهو باره گرانهی هه لی ده گرن ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لُحْيٌ وَلَهْمٌ﴾ وهه زیانی دونیا هیچ نیه بیتجگه گالته و سهر قالیی نه بی ﴿وَلِلَّهِ الْآخِرَةُ خَيْرٌ مِّمَّا يَتَّقُونَ﴾
 وهه بنگومان مالی دوا پور چاکتره بؤ ته وانهی خو یان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی
 ثایا بؤ زیر ناسن ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لَيَخْرُجَنَّ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ بهر پرستی نیمه ده زانین که بنگومان ته وهی
 که ته وانه ده یلین غه مبارت ده کات ﴿وَاللَّهُ لَآتِيكَ بِشَيْءٍ﴾ به لام بنگومان ته وانه بؤ به دروزن دانانین
 ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِبَابِ اللَّهِ﴾ به لکو تهو ستم کارانه ثایه ته کاتی خوا ﴿يَتَخَدَّوْنَ﴾ تینکار ده کهن (ویه دروی
 ده زانن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بنگومان پیغه مبه رانی پیش توش (تهی موحه ممه د
 ﴿بَاوَدَ رِيَّانُ بَنِي نَهْ كَرَاوَه﴾ نصبر و اعلى ما كذبوا﴾ به لام نارامیان گرت له سهر تهو باوهر بی نه کرانه یان
 ﴿وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَتْهُمْ قَصْرًا﴾ وهه ته زیست و بازار دران نا یار مه تی و سهر خستنی نیمه یان بؤ هات
 ﴿وَلَا مَبْدَلَ لِّكَمِيبِ اللَّهِ﴾ وهه فهرمانه کانی (به لیته کانی) خوا به هیچ که سینک نا گوردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُم بِآيَاتِنَا
 الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند بیت بنگومان هه والی هه ندی لهو پیغه مبه رانهت بؤ هاتووه ﴿وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ
 إِغْرَضْتَهُمْ﴾ خو ههر چهند روو وهر گپ رانی ته وانه سهخت و گران له سهرت ﴿وَإِنْ أَشْطَقْتَ﴾ جاته گهر
 توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعَ تَفَقَّافِي الْأَرْضِ﴾ به ناخی زه ویدا تونیلتیک لی دهیت ﴿أَوْ سَلَّمَا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ یان
 په یزه که بؤ ناسمان دانیت به هویزه وه به لگه یه کیان بؤ بهیتهی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتُهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ﴾ وهه
 ته گهر خوا بیوستانه ته وانهی کزده کردوه له سهر رینموونی و پروا هیتان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِينَ﴾
 که وانه ههر گپز له وانه مه به که نه زانن ﴿

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ ہر اسنی تنہا نہوانہ وہ لامی تو نہ دہنہ وہ کہ (بدل) تہ بیسن ﴿وَالَّذِينَ
يَعْتَصِرُونَ﴾ مردوہ کانیش (نہوانہ ہی باوہر ناہین) خوا زیندوویان دہ کاتہ وہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ يَرْجَعُونَ﴾
باشان ہر بولای خوی دہ گہرینہ وہ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بوجی لہ لایہن
پہرورہ دگاریہ وہ موعجزہ یہ کی بول نہ ماتو تہ خوارہ وہ ﴿قُلْ إِنْ أَلَّهَ قَائِرٌ﴾ بلی بیگومان خوا بہ
توانایہ ﴿عَلَى أَنْ يُزِيلَ آيَةً﴾ کہ بہ لگہ و نیشانہ یہ کہ بہیتہ خوارہ وہ ﴿وَلَكِنْ كَثُرَ هَؤُلَاءِ بِغَمُونَ﴾ بہ لام
زور بہ بیان نازان ﴿وَمَنْ دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ﴾ ہیچ گہر و کبکی گیان لہ بہرنی بہ لہزہ ویدا ﴿وَلَا ظَلَمَ يَطِيرُ
بِحَنَاقِهِ﴾ وہ ہیچ بالندہ یہ کی نی بہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہی ﴿إِلَّا أَلَمُّ أَتَاكُمُ﴾ مہ گہر نہوانیش وہ کہ
ٹیوہ نومہ تانیکن ﴿مَا قَرَضَانِي الْكِتَابَ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیگمان فراموش نہ کردوہ لہم کتیہ دا (لوح
المحفوظ یا قورنن دا) ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُخْشَرُونَ﴾ باشان نہوانہ (لہ روزی دواہی دا) لای بہرورہ دگاریان
کوہہ کرینہ وہ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ نہوانہ ہی بی باوہر سوون بہ بہ لگہ کانی تیمہ ﴿صُفِّرُوا كُرُوفِي
الظُّلُمَاتِ﴾ کہر و لالن لہناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلَّهُ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گوہری
دہ کات ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ بخانہ سہر دنگای راست ﴿
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (نہی موحمہ مد ﴿﴾) بلی ہہوالم ہی بدن نہ گہر سزای خواتان بز
بیت ﴿أَوَأَنْتُمْ الشَّاعُونَ﴾ بیان روزی دواہی بہ خدان بگریست ﴿أَعْبَرِ اللَّهُ تَدْعُونَ﴾ نابا ہاوار دہ کہ نہ ہیچ
شتیک بیتجگہ لہ خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر ٹیوہ راستگون ﴿عَلَىٰ آيَاتِهِ تَدْعُونَ﴾ (نہہ) بہ لکو
تنہا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿فِي كَيْفٍ مَا تَدْعُونَ الْآيَاتُ أَنْ شَاءَ﴾ تہمجا تہویش نہ گہر ویستی تہوی
ہاواری (لہ دہست) تہ کہن ناہینلی ﴿وَتَسْتَوُونَ مَا تُنْفِرُونَ﴾ و تہو شتانہ تان لہ بیر دہ چیتہ وہ کہ دہنانکردن
بہ ہاویہش بول خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بیگومان تیمہ پیغمہ بہر انمان نارد بول
گہ لانی پیش تو (نہی موحمہ مد ﴿﴾) ﴿وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهُمْ بِالنَّاسِ وَالْأَسْنَاءِ وَالظُّلُمَاتِ﴾ و تہووشی نہ بوونی و ہرزاری
وہ نہ خوشی و ترس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُّونَ﴾ بول تہوی بگہرینہ وہ و بہ شیمانی
دہر بپرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَأْسُبُ لِمَا تُدْعُونَ﴾ دہی بول نہ پارنہ وہ کاتیک سزای
تیمہ بیان بولہات ؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لام دلیان رہق بوہ ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
وہ شہیتان تہو کردوہ خرابانہ ہی بول رازاندبوونہ وہ کہ دہ بانکرد ﴿فَلَمَّا سَأَلُوا أَهْلَهُمْ أَنْ يُجِيبُوا﴾ جا
کاتنی لہ بیریان چویہ وہ تہوی کہ ہنی ناموز گاری کران ﴿فَتَحَنَّنَ عَلَيْهِمْ أَبْرَأَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دہر گای ہہموو
شتیکمان لہ سہر کردنہ وہ ﴿حَقَّقَ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا﴾ ناکاتنی دلخوش سوون بہوی ہی بیان درابو
﴿أَخَذَ لَهُمْ رِجْقَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ لہ ناکاودا تولہمان لی سہندن ٹیتر نہوانیش ناٹومید و سہر گہردان
بوون ﴿﴾

﴿فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجاثبه و گه‌له‌ی که سته‌میان کرد دوا بر او کران ﴿وَلَنَحْمِذُ لِلْعَالَمِينَ﴾
و هه‌موو سوپاس و ستایشی هه‌ر بؤ خوا‌ی به‌روورد گاری جیهانیانه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د
ﷺ) بلسی بنم بلسی ﴿إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَفْعَكَ وَأَصْرَكَ﴾ نه‌گهر خوا‌هه‌ستی ییستن و بینستان لسی بیه‌نیته‌وه
﴿وَحَفَرَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ مؤریش بلسی به‌سه‌ر دله‌کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ چ به‌ر ستر اوینک هه‌یه
بینجگه خوا‌بؤتان به‌نیته‌وه ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ صُرِفَ الْأَتَاتُ﴾ ته‌ماشابکه چون به‌لگه‌کان ده‌گورین و
چه‌ند باره‌یان ده‌که‌بنه‌وه ﴿ثُمَّ حُمُ صَدِيقُوتُ﴾ باشان نه‌وان پشستی ئی ده‌کدن و پروو وهرده‌گیرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلسی بنم بلسی ﴿إِنْ أَتَاكَ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً﴾ نه‌گهر سزای
خوا‌له‌ناکاو دایا به‌ناشکرا بیت بؤتان ﴿هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاطِلُونَ﴾ نایا له‌ناو ده‌بری (به‌سزای
خوا‌یی) بینجگه له‌کومه‌لی سته‌م کاران نه‌بیت؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسِلِينَ﴾ وه‌نیتر اوه‌کانتان نه‌ناردوه
﴿إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ مه‌گهر به‌مورده‌ده‌رو ترسینه‌ره‌نه‌بیت ﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ﴾ جا‌هه‌ر که‌س بر‌وای
هیه‌ار کرده‌وه‌ی چاک‌ی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌وه‌هیچ مه‌ترسی به‌کیان له‌سه‌ر نابین
و غه‌مباریش نابین ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ته‌وانه‌بیش بئ بر‌وایوون به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌ه ﴿يَسْأَلُهُ
الْعَذَابُ يَمَّا كَانُوا يَقْسِرُونَ﴾ به‌هوی ده‌رجوونیان له‌سنوور (ی‌فرمانی خوا) سزایان لسی ده‌که‌وی
و ده‌یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عَنِّي خَبْرٌ لِّلَّهِ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلسی من بیتان نالیم
خه‌زبنه‌کانی خوا‌لای منه‌ه ﴿وَلَا أَتْلُو الْعِتَابَ﴾ وه‌شتی نه‌نیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ وه
بیتان نالیم ینگومان من فریشته‌م ﴿إِنْ أَتَيْتُمُ الْآمِنِينَ إِلَى شَيْءٍ﴾ شوینی هیچ ناکه‌وم نه‌وه‌نه‌بیت که بؤ نیگام
کراوه ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ بلسی نایا کویر و بینا به‌کسانن؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایا بؤ
بیرناکه‌نه‌وه؟ ﴿وَأَنْذِرْ يَهُودَ الَّذِينَ يَخَالِفُونَ﴾ به‌م قورئانه‌ترسینه‌ته‌وانه‌ی ده‌ترسن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ﴾
(له‌وه‌ی که) کویرنه‌وه‌لای به‌روورد گاریان ﴿يَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُمْ لَا يَسْتَجِيبُونَ﴾ له‌کانتاندا بینجگه
له‌خوا‌هیچ یارمه‌تیده‌رو تسکا کارنکیان نی‌یه‌ه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به‌لکو خویان به‌اریزن وله‌خودا
ترسن ﴿وَلَا تَقْرَأُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ وه‌ته‌وانه‌ده‌نه‌که‌یت که به‌روورد گاریان ده‌به‌رستن (وهاواری
لسی ده‌کدن) ﴿وَالْعَذَابُ وَالْعِشْيُ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ به‌به‌یانیان و ئیواراندا (به‌زامه‌ندی) خوا‌یان ده‌وی
﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و لیه‌ر سینه‌وه‌ی هیچ شتیکیان له‌سه‌ر ئونی‌یه‌ه ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾
وه‌لیهر سینه‌وه‌ی هیچ شتیک‌ی توش له‌سه‌ر ته‌وان نی‌یه‌ه ﴿فَتَقَرَّدَ خَمْرًا﴾ جا‌ته‌گهر ده‌ریانکه‌یت
(دور یان خه‌یه‌ته‌وه‌ه) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْظَالِمِينَ﴾ ته‌وه‌له‌سته‌مکاران ده‌بیت ﴿

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وه به وجوره هه ندنکیانمان به هه ندنکی تریان تاقی کرده وه ﴿لِيَقُولُوا
 أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ بؤ شهوی بلین ثایا نه وانه خوا ریزو به هره ی پی به خشوون له ناو
 نیمه دا؟ ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَافِقُهُمْ بِالْثَقَلَيْنِ﴾ ثایا خوا له هه موو کهس زانانر نی به به وانه ی شو کرانه
 برنرن؟ ﴿وَإِذْ أَجَلْنَاكَ الْيَزِيدَ الْيَزِيدَ يَوْمَ تَبَيَّنَتَا﴾ وه کاتی نه وانه ی که بر وایان هه به به ثایه ته کانی نیمه
 هاتن بولات ﴿فَقُلْ سَأُرْعِيكُمْ﴾ نه وه پیمان بلنی سلاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾
 بهر وره دگارتان به زه بی و میهره بانی له سه ر خوی بیویست کرد وه ﴿أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
 يَجْهَلَنَّ﴾ بینگومان هه ر کهس له نیمه کاریکی خراب بکات به نه زانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْضِهِمْ وَأَصْلَحَ﴾
 پاشان بگه ریته وه نه وه به بکات و خوی چاک بکات ﴿فَأَنَّهُ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا لیورده ی
 به به زه بی به ﴿وَكَذَلِكَ فَفَصَّلَ الْآيَاتِ﴾ ثابه و جوره ثایه ته کان روون ده که به وه ﴿وَلِيَسْتَبِينَ سَبِيلَ
 الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤ شهوی رنگای ناوانباران روون بیت وه ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُشْبِعَ الَّذِينَ﴾ بلنی: بینگومان من
 قهده غم لیکراوه له وه ی که به نه دایه تی بکه م بؤ نه وانه ی ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نیمه هاواریان لینده کهن
 و ده یان به رستن بینگکه له خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلنی من شوینی ناره زو وه کانی نیمه ناکه وم
 ﴿فَقَدْ ضَلَّكَ إِذْ أَوْعَا أَنَا مِنَ الْمُتَعِدِّينَ﴾ نه گهر وا بکه م بینگومان من گو مرا ده بم و له ریزی نه و که سانه دا
 نابم که رینمو و نیان و هر گرت وه ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي﴾ بلنی بینگومان من له سه ر به لگه به کی
 ناشکرام که له لایه ن بهر وره دگارمه وه به ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ که چی نیمه برواتان پی نه هیتا ﴿مَا عِنْدِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ نه و (سزای) نیمه به له ی هاتنی ده کهن به ده ست من نی به ﴿إِنْ لَكُمْ مِنْهُ﴾ فرمان
 به وایسی نه نها بؤ خوابه ﴿يَقْضُ الْحَقُّ﴾ حق و راستی بامسی ده کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ﴾ وه نه و
 چاکترینی بهر سارده ر و جیا که ره وه به ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ بلنی نه گهر لام بویه نه وه ی
 نیمه به له ده کهن له هاتنی ﴿لَفُضِّقَ الْأَمْرُ رَبِّي وَيَتَكَلَّفُ﴾ نه و کاری نیوان من و نیمه کوتایی پی ده هیترا
 ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا چاک ناگاداره به ستم کاران ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ وه کللی هه موو
 نه پیتی به کان هه ر لای خوابه ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کهس نابانزانت جگه له (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي
 الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وه (خوا) ده زانی چی له ووشکانی و ده ریا دا هه به ﴿وَمَا شَفَعُونَ إِلَّا لَهُمْ﴾ وه
 هه ر گه لایه ک بکه ویته خوا ره وه خوابی ده زانتی ﴿وَلَا حِجْوَى لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ و هه ر دانه و تله به ک
 له تاریکی به کانی زه ویدا بیت ﴿وَلَا ظِلٌّ وَلَا يُبْسِ﴾ و هه ر تهر ووشکتیک هه بیت ﴿إِلَّا لِي كَتَبَ
 مُبِينٌ﴾ هه ر هه موویان له کتبی ناشکرا له (لوح المحفوظ) دان ﴿﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وە ھەر ئەو خواجەى ھە دەتان خەوتنیت لە ھەودا (لێرەدا خەو بەمانای مردن ھاتووە) ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَزَعْتُمْ بِاللَّيْلِ﴾ وە ئەشزانى (لە پۆردا) چ کاریکتان ئەنجام داوە ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُم فِيهِ﴾ پاشان لە پۆردا لە خەوتنیتان دەکاتووە ﴿يُلْقِي فِي آجِلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ئەوێ تەواو بێ ماوەى دیاریکراو (ی ھەموو کەسێ) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ئەوسا ھەر بۆلای ئەو ھەرانەوستان ﴿ثُمَّ يُبْعَثُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان ھەواتان بێ دەدات بە ھەر کردووەیەك كە کردوونانە ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ئەو (خو) زالا و دەسە لاتدارە بە ھەر بەندەکانیدا ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكَ حَفِظَةً﴾ و فریشتانیکتان بۆ دەنیریت (کە چاودێر و پارێزەر و نوسەری کردووە کانتان) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكَ الْمَوْتُ﴾ تا کاتی مردنی بە کێکتان دیت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نێرراوە کانتان گیانی دەکێشن ﴿وَهُمْ لَا يُفْقِرُونَ﴾ کە ھیچ سستی و کەمتەر خەمی بەك ناکەن (لە کارەکانیدا) ﴿ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْخَالِقُ﴾ پاشان دە ھەرانێرێتووە بۆلای خوا کەسەر و ھەری راستەقینە یانە ﴿أَلَا لَهُ الْخُكْمُ﴾ ئاگادار بن فەرمان پەر وایی و بریار ھەر بۆ ئەو ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْبَصِيرِ﴾ ھەر خواشە لێر سێتووەى خیراترە لە ھەموو کەس ﴿قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (ئەمى موحەممەد ﷺ) بلى: تايان کى ئیو ھەزار دە کات لە تاریکیەکانى ووشکانى و دەریا ﴿تَدْعُونَهُ فُعْرَةً غَضِيَّةً﴾ کە ھاوار و نژای لێدە کەن بە ئاشکرا و نەیتى ﴿أَلَيْسَ لَاحِقًا مِّنْ هَٰذِهِ﴾ (ئەلین) سویند بە خوا ئە ھەر لەم مەترسی بە ھەزارمان بکات ﴿لَا تُكْرَهُ مِنَ الْعَذَابِ﴾ ئەو ھەنگومان لە سوپاس کارانى خوا دەبین ﴿قُلْ اللَّهُ يُنْجِي مَن يَّشَاءُ﴾ بلى: ھەر خوا ئیو ھەزار دە کات لەم مەترسی بە ﴿وَمَنْ يَّكْرِهْ﴾ و لە ھەموو نارەختى و غەم و پەژارە بەك ﴿ثُمَّ أَشْرَقَتْ كُورٌ﴾ (لە گەل ئەو ھەشدا) پاشان ئیو ھاو بەش بۆ خوا بریار دەدەن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلى: ھەر ئەو خواجە بە توانا و دەستە لاتدارە ﴿عَلَىٰ أَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ کەسزایە کتان بۆ بنیریت ﴿مِنْ قَوْفِكُمْ﴾ لە سەر و تانەو ھە (ئۆمەن خەت آریکەر) یان لە ژێر پێتانەو ھە ﴿أَوَلَيْسَ كُ بِشَيْعًا﴾ یان سەرتان لى بشیوتینى و بتان کات بە چەند دەستە و تاقمیکەو ھە ﴿وَيُرِيقُ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جا ھەندیکتان بە ھەندیکى تر نان سزاو نازار بدات ﴿أَتُنْظِرُ كَيْفَ يُصْرِفُ الْآلَتِ﴾ سەرنج بدە چۆن ئایەتەکان دە گۆرین (لە جوړینکەو ھە بۆ جوړینکى تر) ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا ئەوان تێگەن و بیربەنەو ھە ﴿وَكَذَّبَ بِوَيْهٍ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گەلە کەت باوەریان بەم قورئانە نە کرد کە ھەر ئەو ھەق و راست ﴿قُلْ لَّئِنِ اسْتَفْتَيْتُمْ بِوَيْهٍ قَوْمُكُمْ﴾ بلى: من پارێزەر و بەرپرستان نیسم ﴿إِنِّي لَسْتُ مُسْتَفْتٍ﴾ بۆ ھەموو ھەواتنك کاتىكى دیاریکراو ھەبە (کە راست و دروێ تبادا پروون دەبێتووە) ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وە بەزوویى دەزانن ﴿وَلَا زِلْزَالٌ الْيَوْمَ يَخُولُونَ فِي أَيْتَانَا﴾ ھەر کاتى ئەوانەت دى قسەى ناشایستە دە کەن دەریارەى ئایەتەکانى ئێمە ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ ئەو ھەرو ھەر گێرە لیبان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دە چەن سەر باسێكى تر ﴿وَأَمَّا إِنِّي لَسْتُ بِشَيْءٍ لِّلشَّيْطَانِ﴾ وە ئە ھەر شەیتان لە بیرى بردبێتو ھە ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ئێر لە پاش بیر کەوتنەو ھەت لە گەل کۆمەلى سەتم کاران دامەنیشە ﴿

﴿وَلَا قَالَ إِنِّي لَهُم مُّؤْتِي أَرْزُقْ﴾ وه (بیر بکده وه) کاتیک که ئیبراهیم ووتی به نازهری باو کی ﴿أَتَسْجِدُ لِأَصْنَامٍ﴾
 ۱۰۰ ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ وَفَوَقَكَ فِي فَتْلٍ مُّبِينٍ ﴿به راستی من
 توو گه له کهت له گو مری به کی ته و او و ئاشکر ادا ده بینم ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾ به و شتیه به
 نشانئ ئیبراهیم مان دا ﴿مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده سه لات و خواهنئی (خوا ب) ئاسمانه کان و
 زهوی ﴿وَلْيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ شهوی له ریزی باوه پرداره راسته قیته کانداییت ﴿فَلَمَّا جَزَىٰ
 عَلَيْهِ السَّجْدَ﴾ کاتی شهوی به سه ردا هات ﴿رَبِّكَ أَكْبَرُ﴾ ته ستره به کی بینئ ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی ته مه
 پهروه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ به لام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا أُجِبُ الْآفِلِينَ﴾ ووتی من هه رچی ئاوا
 بی خوشم ناوی ﴿فَلَمَّا زَاكِرَ الْأَعْصَىٰ﴾ ته مجا کاتی مانگی بینئ هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی
 ته مه پهروه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ به لام کاتی که ئاوابوو ﴿قَالَ لَنْ تُبَدِّلَنِي فِيهِ﴾ ووتی سویند به خوا
 ته گهر پهروه ردگارم پرتموونیم نه کات ﴿لَا كُفْرُكَ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ بئگومان له کؤمه ئی گو مریان
 ده بم ﴿فَلَمَّا زَاكِرَ الْأَعْصَىٰ﴾ ته مجا کاتی خوری بینئ هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾
 ووتی ته مه پهروه ردگاری منه ته مه گه ورتره (له وان) ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ جا کاتی خوریش ئاوابوو
 ﴿قَالَ يَكْفُمُ إِنِّي نَسِيتُ﴾ ووتی ته هی گه له کهم به راستی من به ریم له هه رشتی که ئیوه ده یکن
 به هاوبهش بؤ خوا ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي﴾ به راستی من رووی خؤم وهر ته گنیم بؤ لای زاتیک
 ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئاسمانه کان و زهوی به دی هبتاوه ﴿حَقِيقًا﴾ جگه له خوا رووم له بهیچی
 تر ناکه م ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه بئگومان من له هاوبهش پهیدا که ران نیم ﴿وَحَاجَّاهُ قَوْمُهُ﴾
 (به لام ئیبراهیم) گه له که ی ده مه قالیسان له گه لدا کرد ﴿قَالَ اتَّخَذْتُمْ لِي آتُوهَ قَدْ هَدَيْتُمْ﴾ فهرمووی ئایا
 ئیوه ده مه ده منی و موجداه له م له گه لدا ده که ن؟ له باره ی خواوه که به راستی پرتموونی منی کرد ووه
 ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ﴾ من ناترسم له وهی که ئیوه ده یکن به هاوبهش بؤ خوا (چونکه زیان
 ناگه به نن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مه گهر شتیک که پهروه ردگارم به وهی بی کات ﴿وَبِعَ رَبِّي كُذِّ
 شِقْ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری پهروه ردگارم هه موو شتیک کی گرت و ته وه ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ئایا
 بؤ بیر ناکه نه وه ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ﴾ وه من چون ده ترسم له مو بئانه ی که ئیوه کرد ووتانه
 به هاوبهش بؤ خوا ﴿وَلَا تَخْشَوْنَ اللَّهَ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ﴾ که ئیوه ناترسم بئگومان بئانیکتان کرد و ته
 هاوبهش بؤ خوا ﴿مَا لَكُمْ يَوْمَ عَالِيكُمْ سُلْطَانًا﴾ که هیچ به لگه به ک نه ئیراوه بؤ تان (که ته وان به رستن)
 ﴿فَأَنَّى الْقَاسِمِينَ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾ ده ی که واته کام له م دوو دهسته به شایسته تره به نه ترسان (و ئارامی)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه هیچ ده زانن ﴿۱۰۱﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه ی که بروایان هیناوه ﴿وَلَمْ يَلْمِزُوا أَمْرًا ظَاهِرًا﴾ و برواکه یان تیکه ل به ستم
 (هاوه ل دانان) نه کردووه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُسْتَدْرُونَ﴾ هینمی و ناسایش تهنها بؤ نهوانه یه هدر
 نهوانه ش رینمویون کرارون ﴿وَنَزَّلْنَا حُجُجَنَا فَاتَّبَعُوا أَمْرَ هَيْمَةَ﴾ نمو (به لگانه) به لگهی نیمه بوون
 که دابوومان به ثیر اهیسم ﴿عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ له به راته به رگه له که به ووه ﴿تَرْفَعُ رَحَابُ مَنْ ذَكَكَ﴾ هدر که سینک
 بمانه ویت پله و پایدی به رز ده که یته ووه ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به راسنی به روه ردگارت کاردروستی
 زانابه ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه ئیسحاق و (له ئیسحاقیش) به عقوبمان پی به خشی
 ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ رینمونی هه موویانمان کرد ﴿وَوَعَّاهُمَا بَيْنَ قَبْلٍ﴾ وه له ووه پیش رینمونی
 نوو حیسمان کرد ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ وله نه ووه کانی نوح
 داوود و سوله یمان و نه یووب و یوسف و موسا و هاروونمان (رینمونی کرد) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ﴾ ثا به و چه شنه پاداشنی چاکه کاران دهده یته ووه ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ﴾
 وه زه که ریا و یه حیا و عیسا و ئیلیاس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هدر به که له مانه له چاکه کاران بوون ﴿وَنَزَّلْنَا
 عَلَیْهِمُ الْإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَشُلُوحًا﴾ وه ئیسماعیل و یه سه ع و یونس و لوط ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾
 هدر به که له مانه رینموندون به سهر هه موو خدکیدا ﴿وَمِنَ آيَاتِهِمْ دُرِّيَّتُهُمْ وَآخُوهُمْ﴾ هدر ووه ها
 هندی له باوک و نه ووه و براکتیان ﴿وَأَحْيَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمُ الْبِرَّ وَصَرَّفْنَا الْفِرَّارَ لَهُمْ فَمِنْهُم مُّقْتَصِرٌ وَهُلْكَ
 رِئَاسَتُ نِیْمَانِ كَرْدُونِ بؤ رینگهی راست ﴿ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهٖ مَنْ﴾ نه ووه رینمونی خوا به
 رینمونی هدر به نه ووه کی پیده کات ﴿يَسَّاءَ مِنْ عِبَادِهِ﴾ له به نه ووه کانی که خوی به وی ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا
 عَنَّا مَلَائِكَةً لَّوَلَّوْا مَتَّحُونَ﴾ وه نه گدر هاو به شیان به وابدیه بؤ خوا بینگومان نمو چاکانه ی کردبوویان
 هه مووی بی پاداشت ده رده چوو ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نهوانه که سانیکن ﴿ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنَّبِيَّةَ﴾ به یام و زاتین و حو کمرانی و پیغه مبه ریتیمان پی به خشیوون ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآءٍ﴾ جا نه گدر
 نهوانه (قورده ش) بروای پی نه هین ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ نه ووه بینگومان به ده سته به کی
 ترمان سپاردووه (چاو دیری بکه و) بی برواش نابن پی ی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نهوانه (نه و
 پیغه مبه رانه ی باس کران) که سانیکن بوون خوا رینمونی کردن ﴿فَبِهَٰدِهِمْ أَفْتَدِ﴾ ده ی به پیره وی
 رینگه و رینبازی نهوان بکه (نه ی موحه مبه د ﴿قُلْ لَا أَتْلُوهُ عَلَىٰكُمْ﴾ (نه ی موحه مبه د ﴿بَلَىٰ
 داوای هیچ کری و پاداشتیکنان لیتا که له سهری ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نم قورثانه تهنها
 ناموزگاری به بؤ هه موو جیهانیاں ﴿

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ و هك پيوست خويان نه ناسی و پريزيان نه گرت ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتي ووتيان ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ أَمْرٍ إِلَّا هُوَ خُورَاهُ﴾ خوا هيچ شستكي نه نار دونه خواره وه بؤ هيچ ناده می يدك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي﴾ بلي نهی کي نهو کتيبه ي نارده خواره وه ﴿جَاءَ بِهِ مَوْثِقٌ﴾ كه موسا هيتاي ﴿تُورًا وَهَذَا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ نهو کتيبه ي پروناکي و پيتمووني بوو بؤ خه لک (پيش ده ستکاري کردني له لايه ن جوله له كه کانه وه) ﴿عَجَلُونَهُ قَارِئِينَ﴾ نيوه نهو (کتبه) ده که نه چهنده پره و کاغه زبک ﴿يَذُورُونَهَا لِيُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ به شستكي (که قازانجه تانه) ناشکرای ده که ن و زوريشي (که زباني خوتانه) ده يشار نه وه ﴿وَعَجَلُوا الرُّسُلَ﴾ شتانيک فير کراوون که نيوه نه تان ده زاني ﴿أَنْزِلُوا آيَاتِنَا﴾ نه خوتان و نه باو و باپير انتان ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلي هه رخوا (کتبي بؤ موسا نار دو وه) ﴿تُرْذِلُهُمْ فِي حَرْجِهِمْ يَتْلَعُونَ﴾ پاشان ليان گه ري له ناو به تالي خوياندا گالته و ياري بکه ن و پزيچن ﴿وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ﴾ نه م قورثانه نيمه نار دو و مانه ته خواره وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پيروز و فهداره ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ نهو کتيهانه ش پيش نهو هاتوون به راستيان داده نيت (پيش نه وه ي گا ور و جوله که کان پيشيوتن) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَفَرَأَيْتُمْ خَزَائِنَهُمْ﴾ هه روه ها بؤ نه وه ي دانيشتواني مه که وده و روه ي ناگدار که يته وه و بيانتر سيئي ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جبا نه وانه ي پروايان به دوا پوز هه يي پروا به و (قورثانه) دينن ﴿وَهُمْ عَلَى صَكِّهِمْ يَحْطُوتُ﴾ نه و ان پاريزه رن بؤ نوبزه کانيان و به چاكي له کاتي خوياندا ده يانکه ن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ الْفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کي نه و که سه ستم کار تره که در و هه ليه ستي به دم خوا وه ﴿أَوْ قَالَ أُوْحِيَ إِلَيَّ﴾ يان بلي نيگا و سروه شم بؤ کرا وه ﴿وَالرُّوحُ إِلَيْنَا هُوَ﴾ به لام هيچ نيگا و سروه شتيکيشي بؤ نه کرا يي ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلَ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه روه ها که ستي که بلي منيش و يته ي نهو قورثانه ي خوا دايه زانده وه داده به زيم ﴿وَالَّذِينَ إِذْ أَنْزَلْنَاهُ﴾ خوزگه سته مکارانت ده ييني کاتي ﴿فِي عَمْرٍاءٍ الْيَتَامَى﴾ وان له نار هه نسي و سه ختي سه ره مهر گدا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ﴾ و فريشته کان ده ستيان بؤ ده يه ن (بؤ گيان کيشانيان) ﴿أَخْرَجُوا النَّفْسَ﴾ (بيتان ده لين) خوتان ده ر باز که ن (لهم نار هه نتي گيان کيشانه ته گهر راست ده که ن) ﴿الْيَوْمَ يُخْرَجُونَ عَذَابُ الْهُونِ﴾ نه مرق پاداشتي ريسوا که ر ده در يته وه ﴿بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هوي نه وه ي که قسه ي نار استان هه ليه به ست به دم خوا وه ﴿وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خوتان به گه و ره ده زاني له به راتيه ر نا يه ته کاني خوا دا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًا﴾ سو يند بيت ينگومان نيوه به نه نيا و يه ک يه ک گه رانه وه بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر وه کويه که م جار در و ستمان کردن ﴿وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ عَنْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ و نه وه ي پيمان دابوون به جيتان هيشت له دواي خوتان (له مان و سه روه ت و سامان) ﴿وَمَا تَرَى مِنْكُمْ﴾ وه نا يينين له گه لئاندا ﴿شَفَعَاءُ الَّذِينَ رَعَوْا آيَاتِنَا﴾ شُرُكَا ؤ نه و تکارانه ي که لاتان و ابو و ها و به شي خوان له نکا کردن بؤ تان ﴿لَقَدْ قَطَعَ بَيْنَكُمْ﴾ سو يند به خوا ينگومان بچرا به يوه ستي نيوانتان ﴿وَصَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه نه وه ي به پشتيواني خوتان داده نا وون بوو ليتان ﴿

﴿إِنَّ اللَّهَ قَالُ لَحَبٍ وَالْقَوَى﴾ به پراستی خوااله تکمیری دانه و نله و ناو که تزوه (کاتیک که دهر پوینریت له زه ویدا)
 ﴿يَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهر نه هیتنی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) دهر هیتنری
 مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ قَالُ فَوَقُّوْهُ﴾ ته ویهه خوی تیوه دهی که واته تیوه چون (له پهرستی
 ته و خوابه) لا ده درین؟ ﴿قَالُ الْصَّبَاحُ﴾ (خوا) به دی هیتنری شه به قی و پرووناکی رفرز بوونه ویهه
 ﴿وَجَعَلَ لَيْلٍ سَجًّا﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی نارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حَسْبَانَا﴾ و خور و
 مانگی کردو ته هوی حساب دیار یکردن و زانینی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ته و هشی نه ندازه گرتنی
 خوی به ده سه لاتی زانیه ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه هدر خوابه که ته ستنری داناوه بۆتان
 ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْنَّجْمِ﴾ بۆ شه وی ریان پیدر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و دهر یادا
 ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به پراستی نایه ته کانمان پروون کردو ته وه بۆ کۆمه لنی که بزائن و تی بگهن
 ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَّفْسٍ وَجِدَءٌ﴾ وه شه و خوابه زاتیکه که تیوه دروست کردوو له یه که کس
 که (ناده م) ﴿فَسَتَرُوا مَسْجِدَ﴾ ته مجا (له پشنی باو کتانا) نیشته چی کران (دواتریش له مند الدانی
 دایکتاندا) دائران به شینوهی کاتی ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به پراستی نایه ته کانمان پروون
 کردو ته وه بۆ که سانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه شه و خوابه زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ که بارانی له ناسمانه وه باراندوووه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ ثَمَرَاتٍ كُلَّ شَيْءٍ﴾ جا به هوی شه (بارانه وه)
 هه موو جوړه چه که ره به کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ ته مجا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوووه
 ﴿خُشْرًا مِّنْ جَبَلٍ مَّرْكَبًا﴾ وه شه (پرووه که سه وزه) دانه و نلهی له سه ره به که که له که بوومان دهر هیتاوه
 (وه که گولی جو و گهنم) ﴿وَمِنَ الْخَلْقِ مَن ظَلَمَ مَا قَنُونَ دَانِیَّةً﴾ وه له دار خورما له چهند به لیککی هیتشوی
 شوړه وه بوو دهر ده هیتن ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ أَغْطَابٍ﴾ وه (دهر پوینن به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جوړ
 ﴿وَالْأَنْبُوتَ وَالرِّمَّانَ﴾ و زه بتون و بنه هه ناری ﴿مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِّهٍ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا)
 ﴿أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه رنجی به ره هه مه که ی بدهن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَرَوَّعَهُ﴾ کاتیک به ره ده گرت و پی ده گات
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له م سدر نجانده دا چنده به لگهی گه و ره هه به (له سه ره گه و ره ی
 ده سه لاتی خودا) بۆ که سانی که به پروا ده هیتن ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْإِیْمَ﴾ هاو به شانینکیان بریار داوه بۆ
 خوا که جنو کهن ﴿وَجَعَلَهُمْ﴾ له کاتیکدا خودا ته و (جنو کانه ی) دروست کردوووه ﴿وَحَرَّفُوا الْآرِبِیْنَ وَبَنَاتٍ بِغَیْرِ
 عِلْمٍ﴾ به دهر و بوختان چهند کوړ و کچیان په وادا وه بۆ خوابه بی زانیاری ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا یَصِفُونَ﴾
 پاک و بی گهردی بۆ خوا له وهی که ته وی بر و ابانه بریاری نه دهن بۆ خوا ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) داهیتنری ناسمانه کان و زه وی به له نه بوون ﴿أَنَّا بَكُونُ لَهُ رُؤُودًا وَنَزَّلْنَا لَهُ مَصِیْبَةً﴾ چون
 مندالی ده بی که ژن و هاو سه ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوووه
 ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِیْمٌ﴾ و ته و به هه موو شتی زانا و به ناگایه ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وه بنگومان نه گهر ئیمه ﴿فَرَزْنَا أَنبَهُمُ الْمُتْلِكَةَ﴾ فریشته مان بۆ لای ئەو (بیباوەر) انه بناردایه
 ﴿وَكُنْتُمْ أَتَقُونَ﴾ و مردوووه كان قسهیان له گههك بگردنایه ﴿وَوَحَّرْنَا عَنْهُمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه موو
 شت بنگمان بۆ كۆ بگردنایه ته وه ﴿قُلَّا﴾ روو به روو به پیش چارایانه وه (یان كۆ مهك كۆ مهك) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ بر وایان نه ده هینا ﴿إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیو بستا به ﴿وَلَكِنَّا أَكْثَرُ لَهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ به لام
 زو ره بیان نازان و بی ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عَدُوًّا﴾ هه ره به و شیوه بۆ هه موو پهنه مبه ریتك
 دوژمن بنگمان داناوو ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له شه به تانه كانی مرقوف و جنو كه ﴿يُوحِي بِتَقْصِيرِهِ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ كه به نه هینسی به به كتری راده گه به من ﴿وَيُفَرِّقُ الْقَوْلَ غَرُورًا﴾ و وته ی رازاوو و بریقه دار بۆ فریو دانیان
 ﴿وَلَوْ يَشَاءُ رَبُّكَ مَا فَلَکُمْ﴾ وه ته گهر به روو ره دگارت بیو بستا به نه وه بیان نه ده كرد ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْقَرُونَ﴾
 ده لیان گه ری به خویمان و نه و درویمانیه که هه لی ده به ستن ﴿وَلِيَصْحَبِ إِلَهُ﴾ وه بۆ نه وه ی
 گو بگری بۆ نه و (ووته بریقه دارو رازاوو ی بۆ به كتری ده كه ن) ﴿أَفَتَدْعُوا إِلَٰهَ لَّا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 نه و كه سانه ی پروایان نی به به روزی دوایی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بۆ نه وه ی رازی بین بی ی ﴿وَلِيَقْرَأُوا تِلْكَ
 الْمُقَرَّاتِ﴾ وه نه نه جاسی بدن نه و گونا هانه ی نه نجاسی نه ده ن ﴿أَفَقَرِ اللَّهُ إِلَهُنَّ حَكَمًا﴾ جا ئایا
 جگه له خوا دادو ره ریتکی تر بۆ خووم بریار بده م؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَٰكُمُ﴾ له کاتیکدا (خوا) نه و زاته به
 كه نار دو به تیه خوارو وه بۆ ئیوه ﴿الْكِتَابَ الْمُقْسَلًا﴾ نه م قورئانه كه پرووون كه ره وه ی هه موو باسیكه
 به دریزی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَتْلُوا الْكِتَابَ﴾ نه واته ش كه نامه مان بی به خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاك ده زانن بنگومان نه م قورئانه له لایه ن به روو ره دگارت وه به حه ق و راستی نیراوو
 ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُتَمَرِّتِ﴾ كه واته هه ر گیز له گومانداران مبه به ﴿وَوَقَّعْتُ كَلِمَتِي رَبِّكَ﴾ وه فه رمان
 و وونه ی به روو ره دگارت ته و او به ووه به نه نه جام گه پشت ﴿صِدْقًا وَعَدًا﴾ به راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ﴾ كه هه یج كه س ناتوانی بریارو وونه كانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه ر
 خوا بیسه ری زانابه ﴿وَإِن تُلَاحِظْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ته گهر تو گو برایدلی زو ره ی نه وانه بیت
 له سه ر زه ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگه ی خوا گو مرآت ده كه ن ﴿إِن يَشِئُوا إِلَّا الظَّلَمَ﴾ نه و ان
 هه ر شوینی گومان كه ووتوون ﴿وَإِن هُمْ إِلَّا بَخْرُصُوتٍ﴾ وه هه میشه درو و گو تره کاری ده كه ن ﴿وَلَا
 إِن رَّبِّكَ هُوَ أَغْلَرُ﴾ بنگومان هه ر به روو ره دگارت چاك ده زانیت ﴿مَنْ يَضِلْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كسی گو مرآ
 بووه و لای داوه له ریگای نه و ﴿وَهُوَ أَفْظَمُ بِالْمُهْتَرِينَ﴾ وه هه ر نه و زانتره به وانه ی ری بازی راستیان
 گرتووه ﴿فَكُلُوا مِن مَّا ذُكِّرْتُمْ وَلَا تَمُوتُوا﴾ ده بخون له و (سه ر براو) هی كه ناوی خوا ی له سه ر هینراوه
 ﴿إِن كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا مُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر ئیوه به نایه ته كانی خوا بر وادارن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئهوه ناخۆن؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ أَنْسَاءُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له (گۆشتی) ئهوه (نازه لان) هی که ناوی خوا ی له سهر هیتراوه (له کاتی سهر برینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ که بینگومان خوا بۆتانی پروون کردۆتهوه ئهوهی حهرامی کردوه له سهر نان ﴿إِلَّا مَا أَضْطَرُّرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه له وهی که ناچار ده بن بۆی (بیخۆن لهو خوار دانهی که حهرام) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به راستی زۆر کهس خه لکی گومرا ده کهن به ههوا و تاره زوی خویان ﴿بَغْيِرَ عِلْمٍ﴾ به بن هیچ زانیاری بهك (که لهخواوه وه گریرا بیت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بینگومان پهروهرد گارت دهست در بۆ کاران و سهر که شان چا که ده ناسی ﴿وَذُرُوا ظُهُرَ الْأَثَرِ وَبَاطِنَهُ﴾ له گوناھی ناشکرا و نهیسی واز بیسن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَرَ﴾ به راستی نهوانه ی که گوناوه کهن به دهستی نهغهست ﴿سَيُجْزَوْنَ يَمَاسَكًا تُؤْتِيهِمُ فُوتٌ﴾ به زووی تو له بیان لی ده سهر نیت به هوی ئهوه تاوانانه ی دهیان کرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَنْسَاءُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ لهو (سهر براره) مهخۆن که ناوی خوا ی له سهر نه هیتراوه (له کاتی سهر بریندا) ﴿وَأَنَّهُ لَيْسَ﴾ بینگومان (خوار دنی) نهوه تاوان و له سنوور دهه چوونه ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِمْ﴾ وه بینگومان شه دیتانه کان به نهیسی شت به دوستانیان ده لیس ﴿لِيَجْزِيَ كُمْ﴾ بۆ نه وهی موجداده له و ده مه ده میان له گه ل بهك ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمُ إِنَّكُمْ لَسَرُكُنْ﴾ جائه گه به گونیان بهك نهوه بینگومان له ههوا بهش دانه ران ده بن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ فَالْحَيَّةُ﴾ ئایا که سینك که مردوو بیت (واته بی پروا بیت) و ئیمه زیندوو مان کردهوه (هیدایه تماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ فُوزَاتٍ بِوَعْفَى الْأَنْسِ﴾ و پروونا که کمان بۆ فهراهم هینا (که قورئانه) به هوی نهوه وه له ناو خه لکیدا ده گه پری و ده روات ﴿كُنْ مَكْلَهُ فِي الظَّلَامَةِ﴾ ئایا وهك نهوه وایه که له ناو تاریکستانیکدا بیت ﴿أَلَيْسَ خَارِجَ مِنْهَا﴾ که به هیچ جۆری دهه چوونی نه لی ﴿كَذَلِكَ رُبُّنَا لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَحْسَبُونَ﴾ بهو شنبویه راز نیراوه تهوه بۆ بپروایان ئهوه کردهوه (خرابانه ی) ده بیان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ شَاعِرٍ﴾ بهو شنبویه له هه موو شار نیکدا گه و ره ترینی تاوانبار یمان کرد (به ده سه لانداری) ﴿لِيُنْذِرَ أُنْقِيَّتَهَا﴾ بۆ شه وهی پیلان و فیل بهك لهو شارانه دا ﴿وَمَا يَتَّبَعُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ وه فیل و پیلان ناکه ن (له کهس) بینجگه له خویان ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام نهوان هه سنی بی ناکه ن ﴿وَإِذَا جَاءَ ظُهُرُ الْعِلْمِ﴾ وه کاتیک ئایه تیکیان بۆ بیت ﴿قَالُوا لَنْ نَمُوتَ﴾ ده لیس ئیمه هه ر گیز باوه ر نا هینین ﴿حَتَّى تَأْتِيَ بَشْرَ مَا أَوْفَتْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ هه تا وینه ی شه وهی به پتغه مبه رانی خوا دراوه به ئیمه ش نه در نیت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چا که ده زانیت به پیام و پتغه مبه رایه تی خوی بۆ کوی ده نیریت (و کی شباو تره بۆ شه و کاره) ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَتَفَوْا﴾ به زووی نهوانه ی تاوانبان کردهوه دوو چاریان ده بیت ﴿صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سوو کی و ریسوایی لای خوا و سزای سهخت ﴿يَمَاسَكًا تُؤْتِيهِمْ فُوتٌ﴾ به هوی ئهوه پیلان و فیلانه وهی که دهیان کرد (له پرواداران) ﴿

﴿قَمَن يُّرِدُّ اللَّهُ أَنْ يَقْدِرَهُ﴾ جا هه ركه سىك خوا بيه وىت رىنموونى بكات ﴿يُفْصَحُ صَدْرُهُ﴾
 ﴿إِلَّا سَلَامٌ﴾ سىنگى فراوان ده كات بۆ ئىسلام (وېر واهىتان) ﴿وَمَنْ يُّرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه هه ركه سى خوا بيه وىت
 گومراى كات (له بهر نه شىاوبى وسه ركه شى خوى) ﴿يَجْعَلُ صَدْرَهُ رَضِيقًا حَرَجًا﴾ سىنگى زۆر تهنگى
 ده كات ﴿كَأَنَّمَا قَصَصْتُ فِي السَّمَاءِ﴾ وه كه نه وهى (بیه ویت) بهر ز بیه وه بهر وه ئاسمان (چونكه مرؤف
 تا بهر وه ئاسمان بهر ز بیه وه هه ست به تهنگه نه نه سى ده كات و به ناره حهت هه ناسهى بۆ ده درىت)
 ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ﴾ به و جوره خوا بىسى و ناپاكى داده نىت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له سه ره وانهى
 كه بر واهىتن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئه م ئىسلامه رىنگاى بهر وه رده گار ته كه پرىك و راسته
 ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِ كَيْتَ﴾ بىنگومان به پرونى ئايه نه كانمان باسكه ر دووه ﴿لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بۆ كۆمه لىك
 كه بىر كه نه وه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّكِينِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بۆ نه وانه يه لای بهر وه رده گارىان مالى ناشى كه (به هه شته)
 ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه نه ا نه وىش دۆستىانه به هوى ئه و كرده وه چاكانهى ده يان كرد ﴿وَلَهُمْ
 يَوْمَ نَجْزِيهِمْ جَزَاءً﴾ وه رۆزىك (خوا) تىكرا كۆيان ده كاته وه (ده فهر مویت) ﴿يَتَمَقَّشَرُ الْوَجْهَ﴾ نهى
 ده سته و كۆمه لى جنو كه ﴿قَدْ أَشْتَكَّ كُرْهُمُ مِنَ الْإِيسِ﴾ بىنگومان ئىوه زۆر كه سنان له ئاده ميه كان
 گومرا كرد ﴿وَقَالَ أَتَيْتُ أَهْلَهُمُ مِنَ الْإِيسِ﴾ وه دۆسته كانيان له ئاده مى ده لىن ﴿رَبَّنَا أَسْمَعْ نَعْضًا يَبْعُضُ﴾
 نهى بهر وه رده گارمان هه ندىكمان سوودو كه لكمان له هه ندىكمان وه رگرت ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَكَ الَّذِي أَجَلْتِ
 لَنَا﴾ وه به و كاته و مؤله نه گه يشتىن كه بۆت ديارى كرد بووین. ﴿قَالَ أَتَاكُمْ مَثْوًى كُتْرٌ﴾ خوا فهر مووى
 ناگر شویتانه. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه مېشه يى و بى برانه ره ده مېته وه تيايدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و
 كاتهى كه خوا بيه وى ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به راستى بهر وه رده گارت كار دروستى زانابه ﴿وَكَذَلِكَ نُوْثِقُ
 بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ به و شىوه يه هه ندىك له سته مكاران ده كه بىن به دۆست و پشتىوانى
 هه ندىكى تريان ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوى ئه و كرده وانه وهى ئه نجاميان ده دا ﴿يَتَمَقَّشَرُ الْوَجْهَ
 وَالْإِيسِ﴾ نهى ده سته و كۆمه لى جنو كه و ئاده مى ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ نایا
 پېغه مبه رانسان له خویشان بۆ نه هات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْهِمْ أَجَلٌ﴾ كه ئايه ته كانى منتان بۆ بخوینته وه
 ﴿وَيُنْذِرُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه له گه يشتن و دورچار بوونى ئه م رۆزه يان نه ترساندن ﴿قَالُوا
 شَهِدْنَا نَحْنُ أَنْفُسُنَا﴾ ده لىن (راسته و) شايه تى له سه ر خویمان ده ده بىن ﴿وَعَمَّرْتَهُمْ أَحْيَاؤَ الدُّنْيَا﴾ به لام
 زيانى دونياخه له ناندېنى ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ و شايه تيان له سه ر خویمان دا ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا
 كَاذِبِينَ﴾ كه بىنگومان نه وان بى پروا بوون ﴿

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ كُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ﴾ نهوه ی باسکرا له بهر نهوه به که بهر و ده گارت له ناو بهری (خه لکی) شارو گونده کان نه بووه و زولم و ستمی لی نه کردوون ﴿وَأَهْلَهَا عَذِيبُونَ﴾ له کاتی که دا خه لکی نهو شارو گونده بهی ناگابووبن ﴿وَلَيْكَ دَرَجَتٌ مِمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ هه بهر به کینک (له جنۆ که و ئاده می) چهند پله و پابه هه به له بهرانه بهر کرده وه کاتیاندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِكَافٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه بهر و ده گارت لهوه ی که ده یکن (نهو ستم کارانه) بی ناگانی به ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ هه بهر و ده گارتی نۆ بی نیازه و خواوه نی میهره بانی به ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه گهر به ویت له ناوتان ده بات ﴿وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه کینی بویت دوا ی ئیوه ده بکانه جینشین (ی ئیوه) ﴿كَفَى الْإِنْسَانَ كُفْرًا﴾ بئگومان هه بهر به لیتیکتان بی ده دری هه ر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه له دهس خوا ده ر ناچن ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ أَتَعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی نه ی گه له که م له سه ر ریتیازی خوتان نهوه ی له دهستان دیت بیکه ن ﴿إِنِّي عَمَلٌ﴾ بئگومان منیش کارو کرده وه ی خوم ده که م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ جا له دهو باش ده زانن سه ر نه نجامی نهو دونیا بۆ کئی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بئگومان (بی باوه ران و) ستم کاران رزگاریان نابیت ﴿وَتَعْمَلُوا لِلَّهِ مَا دَرَأَ﴾ وه بریار یاندا بۆ خوا له وه ی که (خوا) دروستی کردو دای هینا ﴿مِنَ الْخَيْرِ وَالْإِنْفِرِ تَصِيبٌ﴾ به شینک له کشتو کال و ناره ل و مالات ﴿فَقَدْ الْوَاهِدَ ذَا اللِّبَاسِ﴾ جا به گومانی خوریان و و نیان نه مه بۆ خوا به ﴿وَهَذَا يُشْرِكُ آبَاءَهُ﴾ وه نهوه ش بۆ هاو به شه کاتمان (به کاتمانه) ﴿فَمَا كَانَ يُشْرِكُ آبَاءَهُ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جائه وه ی بۆ هاو به شه کانیان نه وه به خوا ناگات ﴿وَمَا كَانَتْ لِلَّهِ فَهْوٌ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه نهوه ش بۆ خوا به نه وه ده گات به هاو به شه کاتیان (واته: خوا نا به ویت و نه ی داته وه به سه ر یاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نای چ خرابه نهوه ی بریاری ده ده ن ﴿وَكَلَّا لَكَ رَبَّنَا لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ﴾ نا بهو شنیوه به شه پتانه کان کوشتنی بۆ له کاتیان بۆ زور له هاو له دانه ره کان رازانده وه ﴿يُزَادُوهُمْ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَمْنَعَنَّكُمْ﴾ بۆ نهوه ی له ناویان به رن (به کوشتنی کهسانی بی ناوان) وه بۆ نهوه ی ئاینه که بیان لی بشیوتنن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه نهوه یان نه ده کرد ﴿فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ که واته لییان گهری با له گه ل نهو درزو ده له سه به ی که هه لی ده به ستن (بی ناگا و گومرا بن)

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِدُ لَأَلْقَيْنَا بِالْعَمَةِ وَتَحْرُكُ جَنْبُكَ﴾ وه (به گومانی خویان) ده‌یان ووت نه‌مانه ئازهل و مالات و کشتو کالینک که‌ده‌غه کراون ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ إِلَّا مَنْ نَّشَاءُ﴾ نابیی لیان بخوات که‌سانیک نه‌بی خومان به‌مانه‌ویت ﴿بِرَّعِيمِهِ﴾ به‌گومانی خویان ﴿وَأَلْعَمَ حُرْمَتَ طَهُورِهَا﴾ مالانیکیش پشتیان قه‌ده‌غه کرابوو (نابیی باریان لئی بشری یا سواریان بین) ﴿وَأَلْعَمَ لَا يَنْفَعُكُمُوتِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ هه‌روه‌ها ئازهل و مالات هه‌یه (له‌کاتی سه‌ر برین دا) ناوی خوابان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفَتَرَاءَ عَلَيْهِ﴾ به‌درو هه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خواتوله‌ی نه‌و درو هه‌له‌به‌ستن به‌یان لئی ده‌سته‌نیت ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا بَطْنُ هَٰذِهِ الْأَعْتَرِ﴾ وه ده‌یان ووت نه‌وه‌ی له‌سکی ئه‌م ئازهل و مالاناه دابه ﴿حَالِصَةً لِّلَّذِينَ كُفِرُوا﴾ تابه‌ته به‌نیرینه کانمانه وه (هپاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَى الْأَرْوَاحِ﴾ وه قه‌ده‌غه کراوه له‌سه‌ر زنه کانمان ﴿وَأَن يَكُن مَّيْسَةً لَهُمْ فِي شُرَكَائِهِ﴾ وه نه‌گه‌ر مرداره وه بوو بوون نه‌وا هه‌موو تیایدا هاو به‌شو به‌شدان ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ به‌زوویی خوا سزای ئه‌م پشامه (نه‌فامانه) یان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا کار دروستی زانابه ﴿فَدَحَّسِرَ الْأُولَی قَسَلُوا أُولَٰئِكَ هُمُ﴾ به‌راستی زیانبار بوون نه‌وانه‌ی روله‌کانی خویان کوشت ﴿سَقَطَ الْبَغْزِ عَلَيْهِ﴾ به‌نه‌فامی و نه‌زانی ﴿وَحَرَّمَ أُمَامَازَ قَهْرُ اللَّهِ﴾ و نه‌وه‌ی که‌خوا بی به‌خشییوون له‌خویان قه‌ده‌غه کرد ﴿أَفَتَرَاءَ عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست هه‌له‌به‌ست و درو به‌ده‌م خواوه ﴿فَدَحَّسِرَ الْأُولَی قَسَلُوا أُولَٰئِكَ هُمُ﴾ به‌راستی نه‌وانه گومرا بوون و برنموونی کراو نه‌بوون ﴿وَهُوَ الَّذِی أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه نه‌نها خوا به‌که‌به‌دی هیتاوه باخانی ﴿مَقَرٍّ وَبَقَرٍ﴾ که‌پرو هه‌رزاله بۆ کراو (یا ساق به‌رز) ﴿وَعَلِيمٌ مَّقَرٍّ وَبَقَرٍ﴾ وه که‌پرو هه‌رزاله بۆ نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالْخَلَّ وَالزَّرْعَ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مُحْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی هیتاوه) ﴿وَالزَّرْتُتُوتَ وَالزَّرْمَاتَ﴾ زه‌یتون و هه‌ناریشی (به‌دی هیتاوه) ﴿مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ له‌یه‌ک چوو (له‌وینه و دیمه‌ندا) و له‌یه‌ک نه‌چوو (له‌نامدا) ﴿كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌روبوومی کاتیک هاته‌به‌ر ﴿وَأَن تَأْكُلُوا حَقَّهُ زَوْجَحَصَادٍ﴾ وه له‌روزی دروینه و چنیدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لئی بده‌ن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌رویی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌رویی خوش ناویت ﴿وَمِنَ الْأَعْلَمِ حُرْمَةُ وَقَرِيئَتٍ﴾ له‌ئازهل و مالانیش هه‌ندیکی باره‌هل‌گه‌وه هه‌ندیکی بۆ کولک و خوری (که‌پاخه‌رو فهرشی لئی دروست ده‌کریت) ﴿كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ له‌وه‌ی که‌خوا بی به‌خشییوون بخون ﴿وَلَا تَسْبَحُوا حُرْمَتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوینی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَا يَكْفُرُ عَدُوِّكُمْ﴾ چونکه بینگومان شه‌یتان دوزمنیکی ناشکرای تبه‌یه. ﴿١١٦﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ته مجا نه گهر باوه ږيان بې نه كړدى ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾ نهوا (بېيان) بلى
 په روه ردگار تان خواوه نى مېهره بانى فراوانه ﴿وَلَا يُرِيدُ بَأْسُهُ دَعْوَةَ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه سزاو توله ي نهو
 (خوا كه هات) له هوزى تاوانباران ناگير درېتمه وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نهوانه ي كه هاو به شيان
 بؤ خوا دانا بوو له مه و دوا ده لېن: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَآ آبَاؤُنَا﴾ ته گهر خوا بېوېستايه نيمه و
 باوو باپيرانمان هاو به شمان (بؤ خوا) دانه دهنه ﴿وَلَا حَرَجَ بَيْنَ شَىْءٍ﴾ وه هېچ شتى كمان حهرام نه ده كړد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِ﴾ ههر بهو شتو به نهوانه ي پېش نه مانېش دروېيان كړد ﴿سَخَىٰ
 ذَاؤُنَا مَسًّا﴾ هه تا سزاو توله ي نيمه يان چه شت ﴿قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مَقِيَمٌ﴾ (نه ي موحه ممه د) ﴿لَهُ ي
 موحه ممه د﴾ بلى نابا هېچ زانبار به كتان لايه ﴿فَخُذْ حُكْمَ لَنَا﴾ تا دهرى بخهن بؤ مان و دهرى بېرڼ ﴿إِنْ تَسْعَوْنَ
 إِلَآ الْفَلَٰنَ﴾ نېوه شوېنى هېچ شتىك ناكه ون بېجگه له گومان نه بېت ﴿وَإِنْ أَشْرَكُوا لَأَحْرُصُونَ﴾ و نېوه
 ههر له خوتانه وه به گوتره شت ده لېن ﴿قُلْ قَبِيْلُهُ لِيُجِزَّ الْبَلْعَةُ﴾ بلى ده ي كه وانه به لگه ي به هېز
 و (ده سه لات) ههر بؤ خوا به ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ أَعْمِيَّتَ﴾ جا نه گهر (خوا) بېوېستايه ههر هه مووتانى
 ده خسته سه ر ږي راست ﴿قُلْ هَلْ شَهِدَ كُمْ الَّذِينَ﴾ (نه ي موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ﴾ نهو شا به تانه تان
 پېش ﴿يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ كه شا به تى ددهن كه خوا نه مه ي حهرام كړد ووه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا نه گهر (به درو) شا به تيان دانو له گه لېاندا شا به تى مده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ وه شوېن هه و او هه و دهس و نا ره زواتى نهوانه مه كدوه كه باوه ږيان نه هېتا به نايه ته كانى
 نيمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه شوېن نهوانه ش مه كدوه كه پر وايان نى به به ږوړى دوا يى
 ﴿وَهُمْ يَرْتَابُونَ عِندَ لُؤْسٍ﴾ نهوانه ش كه هاو به ش و هاوتا بؤ په روه ردگار يان بريار ددهن ﴿وَلَوْ
 كُنَّا إِلَّا أَهْلُ﴾ (نه ي موحه ممه د) بلى ورن بابېخو نيمه وه (بؤ تان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 نه وه ي په روه ردگار تان (حهرام) و ياساغى كړد ووه له سه ر تان ﴿لَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (فه ر مانېدا وه
 كه و) هېچ شتىك نه كه ن به هاو به ش بؤى ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و له گه ن باوك و دايكدا ناكار چاك
 و ږه ختار جوانېن ﴿وَلَا تَقْسُوا أَنزَلَ كُمْ مِّنْ إِنَّا﴾ و منداله كانتان مه كورن له بهر هه ژارى و نه بوونى
 ﴿عَنْ نَّزْرُفِكُمْ وَلِيْلَهُمْ﴾ نيمه ږوړى نېوه نهوانېش ددهن ﴿وَلَا تَقْسُوا الْقَوْلَ﴾ وه نزيكى گونا هو
 كړد وه زور به ده كان مه كه ونه وه ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه وه ي كه به ناشكرا ده كرى لهو (خراپانه)
 نه وه ش به نهان ده كرى ﴿وَلَا تَقْسُوا أَنفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه نهو كه سه مه كورن كه خوا
 كو شتى حهرام كړد ووه مه گهر هق بې (بكور رته وه له توله دا) ﴿ذَلِكَ وَمَن كَانَ يَوْمَئِذٍ﴾ خوا نه مانه ي
 به نېوه راسپار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بؤ نه وه ي نې بگهن (و ژېرى خوتان به كار بهېتن) ﴿﴾

﴿وَلَا تَقْرُؤُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیکی مالی هه تیوان مه که ونه وه ﴿إِلَّا بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گهر به و شپوهی که جوانتر و چاکتر بیت (بۆ نه وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده بیت و ده گاته هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه پتوانه و کیشانه بئ زیادو کهم نه نجام بدهن به داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا وَتُسَعِّيًا﴾ داوای هبچ نه رک و فهرمانیک له کهس نا کهس به نه ندازه ی توانای خوی نه بیت ﴿وَأَذِّنْ لِقَوْمٍ قَاتِلُوا﴾ وه کاتیک (بۆ شایه تی دان و شتی تر) قسه تان کرد دادوه و راست بن ﴿وَلَوْ كَانَتْ ذَاقُنًا﴾ با (له دزی) خزمی نزیکی خوشتان بیت ﴿وَيَعْبُدُوا اللَّهَ أَفْوًا﴾ وه بئین و بهیمانی خوا به چاکی به نه سه ر ﴿ذَلِكَ كُرْهًا مِنْكُمْ بِدْ﴾ خوانه و شتانه ی به ئتیه راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَأَن هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (فهرمانی داوه که) بینگومان نه مه رینگای راستی منه که راست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته شوینی بکه ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کونره رینگا و رنجکه کانی تر مه که ون ﴿فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چونکه دوورتان ده خه نه وه لاتان ده دن له رینگه ی خوا ﴿ذَلِكَ وَصَّيْكُمْ بِهِ﴾ خوانه و شتانه ی به ئتیه راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ نه وه ی پارێزگار و له خوا ترس بن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَمَرْتُ النَّبِيَّ أَن يَمْلِكَ لَهُ يَدَايَهُ وَأَن يَسْمَعُوا أَعْوَانُ﴾ له پاش نه وه ته و راتمان به غشی به موسا ﴿سَمَاعًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بۆ نه و او کردنی چاکه و به هرمان به رانهر که سینک که به چاکی بی هه لساوه ﴿وَتَقْصِيصَ لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه روون که ره وه ی هه مو و شتیک بی ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وه رنیشاندهر و رنیمو و نیسی و میهره بانی بی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَلَهُمْ فِي يَدَيْهِ يَدَايَهُ﴾ بۆ نه وه ی باوه ر به ئش به گه یشتیان به حوزوری به ره و رد گاریان (له بۆزی دوا بیدا) ﴿وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ وه نه م قورئانه پیروزه به فهر و پشه مان ناردوته خواره وه ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته شه وش شوینی بکه ون ﴿وَأَتْلُوا لَهُ الْكُتُبَ تُزَكَّرُونَ﴾ و خو تان بیارنزن و (پارێز کار بن) تا به حمتان بی بکریست ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له به ره نه وه ی نه لیس ﴿إِنَّمَا أَنْزَلَ إِلَهُكُمُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ﴾ بینگومان کتیب ته نها بۆ سه ر دوو کۆمه لی (گا و ورو جو و له که) نیرا و ته خواره وه ﴿مِنْ قَبْلِنَا﴾ له پیش ئیمه دا ﴿وَأَن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ﴾ که به راستی ئیمه له خویندنه وه و لیکۆ لینه وه ی کتیه کاتیان بی ناگا بوو بن ﴿أَوْتَقُولُوا﴾ وه بۆ نه وه ی نه لیس ﴿لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ كُلِّ قَوْمٍ﴾ به راستی نه گهر کتیبی ناسمانی بۆ ئیمه ش به تابیه ﴿لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾ نه وه ئیمه له وان رنیمو و ن سه ر ده بوو بن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئیه بینگومان به لگه و نیشانه (قورئان) ی رووتان له به ره و رد گارتانه وه بۆ هاتوه ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ که رنیمو و نیسی و میهره بانیه کی گه وره به ﴿مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتٍ مِنَ اللَّهِ﴾ که واته کی سته م کار تره له و که سه ی بی باوه ر بیت به ثابته کانی خوا و به دروی بزانتیت ﴿وَصَدَقَ عَقَبُهُ﴾ وه روویان لی وهر گپریست ﴿سَتَجَرَى الْآيُنُ بِصُدُوقٍ عَنْ عِلْمِكُمْ﴾ له مه و دوا به زوویی قوله ده سبتین له وانه ی سه ر پتچی ده که ن له ثابته کانی ئیمه ﴿سَوْءَ الْعَذَابِ﴾ به سزابه کی به دو سه سخت ﴿يَمَّا كَانُوا يَصُدُّونَ﴾ به هزی نه و لادانه وه که ده یانکرد ﴿

﴿عَلَّ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ناسخۆ نهوان چاوهروانی چ شستێك دهكەن بێجگه لهو هی مه لانیكه (ی گیان کیشان) بان بۆ بیت ﴿أَوَلَيْ رَبِّكَ﴾ بان پهروهردگارت بیت (ئه هی موحه ممه د ﷺ) ﴿أَوَلَيْكَ يَنْظُرُونَ﴾ بان ههندیك له مو عجزه و نیشانه ناشکراکانی پهروهردگارت به دی بیت ﴿يَوْمَ لَيْسَ يَنْظُرُونَ﴾ نهو بۆزه ی ههندیك له نیشانه و بهنگه پروونه کانی پهروهردگارت به دی بیت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِشْرُكُهَا﴾ باوه رهیتان مسوود ناگه به نیت به هیچ کس ﴿لَنْ تَنْفَعَهُمْ شَيْءٌ مِنْ شَيْءٍ﴾ که پیشتر بهروای نه هیتا بیت ﴿أَنْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ بان هیچ خیر و چاکه به کسی نه کرد بیت له گه ل ئیمانده کیدا ﴿قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ بلی: چاوهروان بن (هه ره شهیه) ئیمهش چاوهروانی ده که بن ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فِيهِمْ﴾ به راستی نهوانه ی ئاینه که بان بهش بهش کرد ﴿وَكَاذِبٌ شَرٌّ﴾ و بوون به چهند دهسته و قائمیکه وه ﴿لَأَنْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ نو له هیچ شتیکدا له نهوان نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بێگومان کاری نهوان تهنها بۆ لای خوا ده گه ریته وه ﴿لَنْ يَنْفَعَهُمْ شَيْءٌ كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ پاشان خوا هه و البان پی ده دا به هه ر کرده وه به ک که کردوبانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه ر که سینک چاکه بکات ﴿فَلَهُ عَشْرُ أَثَرَاتٍ﴾ نه وه (له بۆزی دواپی دا) ده نه وه نه دی چاکه که ی پاداشتی بۆ هه به ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هه ر که سینک خرابه بکات ﴿فَلَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْهَا﴾ نه وه تۆله ی لی ناسیتری تهنها به وینه ی خۆی نه بی ﴿وَهُمْ لَا يَنْظُرُونَ﴾ و نه وانه سته میان لی نا کریت ﴿قُلْ إِنِّي خَشِيتُ رَبَّ﴾ (ئه هی موحه ممه د ﷺ) بلی بێگومان من پهروهردگارم ریتمو ونی کردووم ﴿إِلَّا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿دِينًا قِيمًا﴾ ئایینکی زور راست و پاک (که هیچ لاریه کی تیانی به) ﴿فَلَا تَزِفُ الْزَفَرُ خِيفًا﴾ ئایینی نه و ئیرا هیمه به که له هه موو ئایینه ناراسته کان لا بد وه بۆ په رمستی خوا به تهنها ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الْمُسْرِكِينَ﴾ وه به هیچ جورێك له هاو بهش پهیدا که ران نه بو وه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَذَكَرْتُ﴾ (ئه هی موحه ممه د ﷺ) بلی بێگومان نوێزو (به ندهیه تی) و قوربانی ﴿وَمَحَبَّتِي وَمَمَاتِي﴾ و ژبان و مردنم ﴿يَلِلَ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه ر بۆ خوا ی پهروهردگاری هه موو جیهانیانه ﴿لَا تَشْرِيكَ لَكَ﴾ هیچ هاو به شتیک نی به ﴿وَمِنْ ذَلِكَ أَمْرٌ﴾ و هه ر به وه فەرمانم پی درا وه ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه من به که می نا وه هه موو موسلمانان و فەرمانبه ردارنم (بۆ خودا) ﴿قُلْ أَغْنَى اللَّهُ رَبِّي﴾ (ئه هی موحه ممه د ﷺ) بلی: ئایا بێجگه له خوا په رمستراوینکی تر بۆ خۆم هه لێزیم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له کاتیکدا نه و پهروهردگاری هه موو شتیکه ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَمَلَهَا﴾ و هه ر که سینک هه ر گونا هه خرابه به ک بکات تهنها له سه ر خۆیه تی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ وه هیچ که سینکی گونا هه کار گونا هه که سینکی تر هه ل نا کریت ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ فَتَرَكُوكُمْ﴾ پاشان گه رانه و تان هه ر بۆ لای پهروهردگارتانه ﴿وَيَتَّبِعُكُمْ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ نه مچا هه و البان پی ده دا به وه ی که ئیوه تیا بد ا جیاواز بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ حَافِظًا الْأَرْضَ﴾ وه خوا نه و زاته یه که ئیوه ی کردو وه به جیشانی زه وی (کۆمه ل له دوا ی کۆمه ل دین) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ چهند پله هه ندیکتانی به رز کردۆته وه به سه ر هه ندیککی تر تاندا ﴿لِيَبْلُوَكُمُ فِي مَا آتَاكُم﴾ بۆ نه وه ی تاقیتان بکاته وه له و دا که پی به خشیوون ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به راستی پهروهردگارت تۆله سه ندنی خیرایه (بۆ به دگاران) ﴿وَلَهُ الْعِزُّ الْأَوْثَرُ﴾ وه به راستی نه و لیورده ی میهره بانه (بۆ چاکه کاران) ﴿

سوره‌ی (الأعراف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿التَّصَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم، صاد) ده‌خوێتریته‌وه، خوا زانا ئه‌ره به‌ماناو مه‌به‌ست پێی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌هره‌ی سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿كَتَبَ الْوَيْلَ إِلَيْكَ﴾ (ئه‌م قورئانه) نامه‌یه‌که نیراوه‌ته خواره‌وه بۆ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَا تَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ﴾ که‌واته دل ته‌نگ مه‌به (به‌به‌سه‌وه نه‌که‌رائی) ﴿لِيُنْذِرَ بِهِ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی (ئه‌وان) به‌م قورئانه به‌تر سی‌تی ﴿وَذَكَرَ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ و به‌ر خسته‌وه و ئامۆزگاریش بۆ به‌ڕا‌داران ﴿أَتَجْعَلُونَ لِّلْكَافِرِينَ دِينًا﴾ به‌به‌سه‌وه ئه‌وه بکه‌ن که له‌لایه‌ن به‌ر وه‌رد گارتانه‌وه دابه‌زیتراوه‌ته خواره‌وه بۆتان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونَهُ أُولَئِكَ﴾ وه‌ بێجگه له‌ئه‌و (خودا) شوێن هیچ به‌ر ستر او ئێکی تر مه‌که‌ون و مه‌یکه‌ن به‌پشێوانی خۆتان ﴿فَلَا تَمَنَّوْا لِّلْكَافِرِينَ﴾ ئێوه زۆر که‌م به‌سه‌ره‌که‌نه‌وه ﴿وَذَكَرَ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ چه‌نده‌ها شار و گوندمان وێران کرد ﴿فَجَعَلْنَا بَيْنَهُم بَازًا﴾ و سه‌زای ئێمه‌یان بۆ هات له‌شه‌ودا ﴿أُولَئِكَ قَالُوا﴾ بان ئه‌وان له‌خه‌و و پشوو‌ی نیوه‌ڕۆدا بوون. ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ إِلَهُنا﴾ جا کاتێک سه‌زای ئێمه‌یان بۆ هات هاوار و نزیابان هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بێجگه له‌وه‌ی که‌ده‌یان ووت: به‌پراستی ئێمه‌ سه‌تم کار بووین. ﴿فَلَنَسْفَعُنَّ الَّذِينَ أُسِرُوا بِئِهْمُ﴾ سوێند به‌خوا به‌پراستی به‌سه‌ره‌که‌مین له‌وانه‌ی که‌پێغه‌مبه‌رائیان بۆ نێردا (که‌چون پێشو‌و زیان لێکردن) ﴿وَلَنَسْفَعُنَّ الَّذِينَ أُسِرُوا بِئِهْمُ﴾ وه‌ بێگومان به‌سه‌ره‌که‌مین له‌پێغه‌مبه‌ران (که‌چون وه‌لام درانه‌وه). ﴿فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْدَ﴾ جا سوێند به‌خوا به‌پراستی (ئه‌وه‌ی کرد و ویانه) بۆیان ده‌گیرینه‌وه له‌رووی زانیاریه‌وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه‌ ئێمه‌ هیچ کاتێک بێ ناگانه‌بووین (لێیان) ﴿وَالْوَيْلُ لِمَن يَدَّ الِخَى﴾ کێشانه‌ی پراستی (بۆ کرده‌وه‌کانتان) له‌و ڕۆژه‌دا ده‌بێت و گومانی ئێدانی به‌﴿فَمَنْ تَقَاتَلْ مَوْرِيَهُ﴾ جاهه‌ر که‌س کێشراو (ی چاک) ه‌کاتی قورس بیت ﴿وَالْوَيْلُ لِمَن يَدَّ الِخَى﴾ ئه‌وه ئه‌وانه‌ن ڕزگار و گه‌یشته‌وه به‌ئامانج ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوْرِيَهُ﴾ وه‌ هه‌ر که‌س کێشراو (ی چاکه‌کانی) سووک بیت ﴿وَالْوَيْلُ لِمَن يَدَّ الِخَى﴾ ئه‌وانه که‌سانێکن که‌خوێانیان دۆرانده‌وه و زه‌هر مه‌ندبوون ﴿بِمَا كَانُوا يَعْبَتُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئێمه (و به‌دریان دانا) ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكَ فِي الْأَرْضِ﴾ سوێند به‌خوا بێگومان ئێمه‌ ئێوه‌مان نیسته‌جی و جێگیر کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا مَعِيشًا﴾ و جزیره‌ها هۆی ژیا‌مان ئێیدا بۆ به‌خساندن ﴿فَلَا تَمَنَّوْا لِّلْكَافِرِينَ﴾ (به‌لام) ئێوه زۆر که‌م سوپاس گوزارن ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ سوێند بیت بێگومان ئێوه‌مان به‌دی هێتا و پاشان شکل و شێوه‌مان کێشان ﴿ثُمَّ قَنَّ الِخَى كَوْنًا جَدًّا وَلَا دَمًا﴾ پاشان ووتمان به‌فریشته‌کان سوژده‌ بیه‌ن بۆ ئاده‌م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه‌موویان به‌کسه‌ر سوژده‌بان برد بێجگه له‌ئێبلیس (له‌شه‌یتان) ﴿أَلَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ که‌له‌سوژده‌ به‌ران نه‌بوو ﴿

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ عَلَىٰ أَنْتَ جِنٌّ أَمْ أَنْتَ رَسُولٌ﴾ (خوا) فەرمووی چى بەرگری کردی که مسوزده نەبەیت کاتیتک
 فەرمانم پێکردی ﴿قَالَ أَتَأْتِيَنَّهُ﴾ (شەبتان) ووتی: من لە (ئادەم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَ أَهْلَ طِينٍ﴾
 چونکە من لە تاگر دروست کردوو و ئەوت لە تور دروست کردوو ﴿قَالَ فَأَخِيطُ مِنْهَا﴾
 (خوا) فەرمووی: (لە بەهەشت) بپرۆرە خواروو ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکە بۆت نی یە لەو
 (بەهەشتە) دا خۆت بە گەورەو زل بزانی ﴿فَأَخْرِجْ﴾ بە کسەر دەرچو ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّافِينَ﴾ بە راستی تو لەبێ
 نرخ و ریسواییانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مۆلەتم بەدە (مەمەرنە) ﴿إِلَّا يَوْمَ يَنْفَعُونَ﴾ تانە و پرۆزە
 زیندوو دەکەیتەو ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فەرمووی: بێگومان تو لە مۆلەت دراوانیت
 ﴿قَالَ فِيمَا آتَوْنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئەو پەرورەدگار بەهۆی ئەووە کە گوهرات کردم بێگومان
 بزیان (ئادەم و ئەو کانی) دادەنیشم ﴿صِرْطُكَ الشَّقِيقِ﴾ لەرنگە راستە کە ی تودا ﴿قَالَ لَا يَنْفَعُهُمْ فِي يَوْمٍ﴾
 ئێوەمەزەوین خەڵقە ﴿ئەمجا سویندبێ بێگومان بۆیان دەچم لە پێشیانەو و لە دوایانەو ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ﴾
 شەتەو ئەو لە لای راستیان و لە لای چەپیانەو ﴿وَلَا يَحْزَنُ أَكْثَرُ مَنْ فِيهَا﴾ ئەو سانا بێنی زۆرەیان
 سوپاس گوزار بێن ﴿قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَخْلُوعًا﴾ (خوا) فەرمووی: دەرچو تێدا بە لۆمە کراوی و
 دەرکراوی ﴿لَنْ يَنْفَعَكَ مِنْهُمْ﴾ سویندبێ بێگومان هەرکەس شوینی تو کە و تێت لەوان ﴿لَأَقْلَنَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ﴾
 آنجۆن ﴿ئەو بێگومان دۆزەخ بێر دەکەم لە ئێو هەمووان ﴿وَقَدْ فَازَ الشَّكُّ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾
 وە (ووتمان) ئەو ئادەم تو و هاوسەرە کە ت نیشە جێ ی بەهەشت بێ ﴿فَكَلَامٍ حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ بخۆن
 لە هەر چى کە ویست و حەزتان لێ بوو ﴿وَلَا تَقْرَأْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ بەلام نزیکى شو و درەختە مەکە و ئەو
 ﴿فَكَوْنَا مِنَ الْخَالِينَ﴾ ئەو گینا لە سەنەم کاران دەبێن ﴿وَسَوَّيْنَاهُمَا لَشَيْطَانٍ﴾ ئەمجا شەیتان خەیاڵ و
 خەنەرە و وەسوسەى خرابى خستە دلیان ﴿يَلْبِسُ إِلَهُمَا مَا يُولَىٰ عَلَيْهِمَا مِنْ سَوَائِهِمَا﴾ بۆ ئەو ی دەر یخات
 بزیان ئەو عەیب و عەورەتەى کە شار دەبوو بەو لێیان (و بەدەرەو نەبوو) ﴿وَقَالَ مَا تَهَمَّكُمَا بِهَٰذَا الشَّجَرَةِ﴾
 وە پێنى ووتن: پەرورەدگارتان (لەبەر هیچ هۆیک) بەرگری ئەو درەختەى لێ نەکردون
 ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا لَمَكَيْنِ﴾ مەگەر لەبەر ئەو ی کە نەبە دوو فریشتە ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِينَ﴾ یان (لەبەهەشتدا)
 بیهێنەو بەهەمیشە بێ ﴿وَقَالَتُمَا إِلَىٰ لَكُمَا مِنَ الشَّيْءِ﴾ وە سویندبێ بۆ خواردن ووتی بێگومان
 من لە نامۆزگاریکەرانى دلسۆزی ئێو م ﴿قَالَ لَهَا يَبْرُورُ﴾ سەر ئەنجام بەخە لە تانەن هانی دان
 ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیتک (لەبەر و بوومی) ئەو درەختەیان چەشت ﴿بَدَتْ لَهُمَا سُلُوسَاتُهُمَا﴾ هەردووکیان
 عەیب و عەورەتیان دەرکەوت ﴿وَوَلَّيْنَا يَحْيَىٰ عَلَيْهِمَا مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ وە دەستیان کرد بە داپۆشینی خۆیان
 بە گەلای (درەختانی) بەهەشت ﴿وَوَادَّاهُمَا إِلَهُمَا﴾ وە پەرورەدگاریان بانگی هەردووکیانی کرد ﴿أَلَمْ﴾
 أَنَهَكَامَا نَكَلِكُمَا الشَّجَرَةَ ثَابِتًا وَدَرَّخْتُمَا قَدْ دَخَلْتُمَا لَيْتَانِ ﴿وَأَقْرَبُ لَكُمَا﴾ وە ئایا پێم نەووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾
 لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ کە بێگومان شەیتان بۆ ئێو دۆزمنیکى ناشکرایە ﴿

﴿قَالُوا لَئِنْ ظَلَمْتَ أَلْفُتَا﴾ ههردووکیان ووتیان نهی پهروهر دگارمان ئیمه سته ممان له خو مان کرد
 ﴿وَأَنْ لَّمْ تَقْرَأْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه گهر لیتمان نه پوری و میهره بانیمان له گهل نه که یست ﴿لَنْ كُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به خوا بینگومان ئیمه له زیانباران ده بین ﴿قَالَ أَهَیْطُوا﴾ (خوا) فهر مووی بر قوه
 خواره وه (له به ده شت) ﴿تَعْصُوا لِعِصْمَةٍ﴾ هه ندیکتان دوز منی هه ندیککی تر تانن ﴿وَلَا تُكْفِرُوا فِي الْأَرْضِ
 مُتَسَفِّرِينَ﴾ وه بۆتان هه به له زه ویدا نیشته چی بوون ﴿وَمَتَّعَ إِلَىٰ جَنِّ﴾ وهوی رابواردن و زیان تا ماوه به ک
 ﴿قَالَ فِيهَا تَحْبُونَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوا) فهر مووی: له زه ووی دا ده ژین و له ویشدا ده مرن ﴿وَمِنْهَا
 تُخْرَجُونَ﴾ و ههر له ویش ده رده هیتین (و زیندوو ده کرینه وه) ﴿يَتَّبِعُهَا أَزْوَاجٌ﴾ نهی نه وهی ئاده م
 ﴿قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِيَاسًا﴾ بینگومان بوشاکمان بۆ ناردوون ﴿يُؤْتِي سَوَاءً لَكُمْ وَرِيشًا﴾ که عه یب و عه وره تان
 داده بوشی وه بوشاکی جوان و رازا وهیش (مان بۆ ناردوون) ﴿وَلِيَأْشُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ حَيْرٌ﴾ به لām بوشاکی
 ترسان له خوا و پارێزکاری چاکتر و باشتره ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ نه وهی باسکرا هه ندیکه له به لگه و
 نیشانه کانی خوا ﴿لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نه وهی بیر بکه نه وه و نامۆزگاری وهر گرن ﴿يَتَّبِعُهَا أَزْوَاجٌ لَا يُفْقِدُكُمْ
 الشَّيْطَانُ﴾ نهی نه وهی ئاده م باشه یان فریوتان نه دات و نه تان خه له تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ آبُوتَ مِنْ الْجَنَّةِ﴾
 ههر چۆنی باوک و دایک تانی له به هه شت ده ر کرد ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له حالیکدا بوشا که که بانی
 لسی دا که ندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوَاءَهُمَا﴾ بۆ نه وهی عه یب و عه وره یان (ده ریخات و) نیشانیان بدات ﴿إِنَّهُ
 يَرَىٰ كُمُوهَا وَقِيْلًا﴾ به راستی شه یان خوی و ده سته که ی ده تانیسن ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له جینگایه که وه
 که ئیه وه نه وان نایشن ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ به راستی ئیمه شه یانه کاتمان گیراوه ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 به دۆست و خو شه و یست بۆ نه وانه ی که بر وانه یسن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا فِيهَا﴾ وه کاتیک کرده وه به کی
 زور به دو ناشیرینیان ده کرد (که به پرونی ته و اف کردن نمو و نه به کی نه ی) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا﴾
 ده بیان ووت: له باوو با بیر اتمان هه بۆ مان ماوه ته وه ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه خوا فهرمانی نه و (کرده وه) ی بی
 داوین ﴿قُلْ إِنْ لَمْ يَأْمُرِ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بینگومان خوا فهرمان نادا به کرده وه ی
 به دو خراب ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا به ده م خوا وه شتیک ده لئین که نایزانن و بی ئاگان لئی؟ ﴿
 قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی پهروهر دگارم فهرمانی به داد پهروهر ی داوه ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾
 وه له کاتی هه موو نو یزیکدا راست روو بکه نه خوا ﴿وَادْعُوا مَخْلِصِينَ لَهُ الذِّمَّتْ﴾ و دلسوزانه
 هاواری لئی بکه ن و بیهرستن ﴿كَتَابًا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ﴾ ههر چۆنی له به که م جار وه (خوا) دروستی
 کردون به و شیوه به ده گه ریته وه (بۆ لای خوا) ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ﴾ ده سته به کی رینموونی کرده
 ﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده سته به کیش گو مریسی به سه ریاندا چه سپا ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ﴾
 به راستی نه وانه شه یانه کانیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به دۆست و پشتیوانی خویان له جیانی خوا
 ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ وه وا گومان ده بن که پری نموونی کراوون ﴿

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ (خوای بیانی) فەرموو ئیوه له‌گه‌ل ئه‌و
 ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پێش ئیوه‌ وه‌ بوون له‌ جێو که‌و ئاده‌میزاد به‌جته‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌ ﴿كَلَّمَآدَعَمَكُ أُمَّةٌ لَعَنَتْ
 أُخْتَهَا﴾ هه‌ر جارێك ده‌سته‌یه‌ك ده‌چته‌ ناویه‌وه‌ نه‌فرین له‌هاو بیروانی ده‌كات ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذَارَكُوا فِيهَا جَنِيحًا﴾
 هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ك و كو‌ده‌بنه‌وه‌ یه‌ك ده‌گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنَهُنَّ وَلَهُنَّ﴾ دوایینه‌ کانیان (که‌شوین
 که‌وتوو بوون) ده‌رباره‌ی پێشوه‌ کانیان (که‌پێشه‌وا بوون) ده‌لێن ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَهْلُؤَنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار مان
 ته‌وانه‌ ئیمه‌یان گو‌مرا کرد ﴿فَوَلَّيْنَهُمْ عَذَابَآلْبَاقِعَعَيْنَ النَّارِ﴾ ده‌تۆش له‌نا گه‌ردا دووقات سزایان بده
 ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ﴾ بۆ هه‌ر کامتان (سزا) دوو به‌رامبه‌ره‌ ﴿وَلَكِنْ لَا
 تَعْلَمُونَ﴾ به‌لام ئیوه‌ نازانن و بێ ئاگان ﴿وَقَالَتْ أُولَهُنَّ أَخْرِجْنَهُنَّ﴾ سه‌رۆك و چاو لێکراوه‌ کان به‌ شوین
 که‌وتوو هه‌ کانیان ده‌لێن ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ فَعْلٍ﴾ ئیوه‌ش هه‌ج زیاده‌ رێژێکتان به‌سه‌ر ئیمه‌دانیه‌
 ﴿فَدُؤُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌ ئیوه‌ش سزا به‌چه‌ژن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌و (خراپانه‌وه‌ی) ده‌تان
 کرد ﴿إِنَّ الْأَرْثَ كَذُؤَابَعَيْنَ﴾ به‌راستی ته‌وانه‌ی بێ پروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿وَأَنْتُمْ كَذُؤَابَعَيْنَ﴾
 وه‌ خزیان به‌گه‌وره‌ و زل داده‌نا له‌ به‌رامبه‌ریاندا ﴿لَا تَنْفَعُ لَهُمُ الْوُثُوبُ أَلْسِنَةً﴾ ته‌وانه‌ ده‌رگا‌کانی ئاسمانیان بۆ
 نا‌کریته‌وه‌ ﴿وَلَا يَدْعُلُونُ الْجَنَّةَ﴾ و نا‌چته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿حَتَّىٰ يُلَاحِظَ الْجَسَدُ فِي سَرَابٍ طَائِفٍ﴾ هه‌تا خوشر نه‌چیت
 به‌کونی ده‌رزی درو‌ماندا (ئه‌مه‌ش مه‌رجێکه‌ هه‌ر گه‌ز نایه‌ته‌ دی) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره
 تۆ له‌ ئاوانباران ده‌ستێن ﴿لَهُنَّ مِنْ جَهَنَّمَ مِمَّا لَا﴾ ته‌وانه‌ی له‌ دۆزه‌خدا فه‌رش و پا‌خه‌ریان (له‌ ئاگره‌)
 ﴿وَمِنْ قَوْعِهِمْ غَوَاشٍ﴾ وه‌ له‌ لای سه‌رو شپانه‌وه‌ لێقه‌و دا‌پۆشه‌ریان (له‌ ئاگره‌) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئا به‌و
 جو‌ره تۆ له‌ له‌سه‌نه‌مکاران ده‌ستێن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ ته‌وانه‌ی که‌ بر‌وایان هه‌تاوه
 و کرده‌وه‌ی چاکه‌شیان کرده‌وه‌ ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا﴾ داوا له‌ هه‌ج که‌س نا‌که‌ بێ زیاده‌ توانای خۆی
 ﴿أَوْ ثِقَلًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ته‌وانه‌ هاوه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿هَؤُلَاءِ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ته‌وان هه‌میشه‌ بێن تیندا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ته‌وه‌ی له‌ دلیاندا بووینت داما‌ن رنی ﴿مِنْ غَلِيٍّ﴾ له‌ کینه‌ و رق (ده‌رباره‌ی یه‌کتری)
 ﴿نَجْزِي مِنَ نَجَّتِهِمُ الْأَنْهَارَ﴾ پرویا‌ره‌ کان ده‌رۆن به‌ژێر (کو‌شک و با‌خه‌کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هَدَانَا لِهَذَا﴾ وه‌ ده‌لێن سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که‌ پرێنموونی کردین بۆ ئه‌م رێگایه‌ ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که‌
 ئیمه‌ هه‌ر گه‌ز رێبازی راست شاره‌زا نه‌ده‌بووین ﴿وَلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئه‌گه‌ر خوا پرێنموونی نه‌کردینایه‌
 ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَّيْبًا لِّمَن لَّا﴾ سو‌یند به‌خوا بێ‌گومان نێ‌راوه‌ کانی په‌روه‌ردگار مان راستیان هه‌تا
 ﴿وَوَدُّوْا أَن يُلَاقُوا الْجَنَّةَ﴾ وه‌ بانگیان لێ ده‌کری‌ت به‌مه‌ی که‌ئو به‌هه‌شته‌ ﴿أَوْ رَشُّوْهُمَا بِمَا كُنتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ پێتان به‌خه‌شرا به‌هۆی ئه‌و کرده‌وه‌ (چاکانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿۱۷﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به هه شتییه کان بانگ ده کهن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له دۆزه خیه کان ﴿أَن قَدْ جَعَلْنَا مَا جَعَلْنَا لَكُمُ حَقًّا﴾ بینگومان ئیمه نه وهی که په روه ردگارمان به ئیتی پیداین راست بوو پیی گه یشتین ﴿فَقُلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا ئایا نبوهش نه وهی که په روه ردگارمان به ئیتی پیدان راست بوو پیی گه یشتن ؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده ئین به ئی ﴿قَالَتْ مُؤَدُّنُنَا﴾ باشان جار چیه ک جاری ده دا له ئیتوانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که نه فرینی خوا له سهر سته مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانیهی به ره ئستی له پیی خوا ده کهن ﴿وَيَعْمَلُونَ مَا عَصَوْا﴾ و ده یان ویست نه و (رینگایه) به خوارو ناریک نشان به دن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان بی بر و بوون به روزی دواپی ﴿وَنَبِّهَهُمَا﴾ جیاب ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا مَا يَشْتَهُنَّ﴾ و ده یان به ده و جیا که ره وه به ده که هیه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به سهر نه عرافه وه (که به رزاییه که له ئیتوان به هه شت و دۆزه خدا) پیوانتیک هه دن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ هه ر به که له به هه شتی و دۆزه خیه کان ده ناسته وه به هوی نیشانه (وشیوهی تاییه ت) ی یانه وه ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ﴾ جا به هه شتییه کان بانگ ده کهن و ده ئین : سه لامتان لسی بیت ﴿لَزِيذَ خُلُقَاهُمْ﴾ نه چوونه ته ناویه وه به لام ئومیدیان هیه و به ته مان بچه ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه ر کاتیک پرویان لادری و وه رگیر دری ﴿يَلْقَاهُ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ به ره و لای دۆزه خیه کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده ئین نهی په روه ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه مانه نه په ریزی گه لی سته م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ بِحَالِهِمْ﴾ وه نه وانیهی وان به سهر نه عرافه وه پیوانتیک بانگ ده کهن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که به نیشانه ی تاییه تی یان دا ده یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده ئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه له که نه ان مسودی پیی نه گه یانیدن ﴿وَمَا أَكْثَرُ شُكْرِكُمْ﴾ هه روه ها خوبه زل زانین و له خوبایی بوونشان به که لکشان نه هات ﴿أَفَلَوْلَا الَّذِي نَفْسُكُمْ﴾ ئایا نه وان هه ژاره باوه رداره کان) هه ر نه وان نه نین که ئیوه (له دوتیادا) سویندتان ده خوارد ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَحْمَدُ﴾ که خوا بهر میهره بانی خوبان ناخات ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به هه ژاره باوه رداره کان نه لی) بچه به هه شت هیچ مه تر سیه کتان له سهر نی به ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیوه خدم ناخون ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه خیه کان بانگ و هاوار له به هه شتییه کان ده کهن ﴿أَن أَوْفَوْا عَلَيْنَا مِنَ النَّارِ﴾ (ده ئین) هه ندی ناومان پیی بیه خشن ﴿أَوْ مَنَّا زَوْجَكُمْ اللَّهُ﴾ یان هه ندی له و روزیهی که خوا پیی به خشییون ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له وه لامیاندا) ده ئین : خوا هه ر دوو کی له سهر پیی بر و یان حه رام کړد وه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ نه وانیهی که ئاینه که ی خوبان کړد وه ﴿أَتَمَّوْا أَيْبًا﴾ سهر قالی پی سوود و گالته جاری ﴿وَعَزَّيْتُمْ الْحَبِیوةَ الدُّنْیَا﴾ وه زیانی دنیا هه لبخه له تانیدن ﴿قَالُوا مَن نَّسْتَعِزُّ﴾ بویه نه مرق نه وان له بیر خومان ده به یه وه ﴿كَمَا شَأْنُ الْإِنْسَانِ﴾ هه ر چو نیک نه وان دیداری نه م روزه یان له بیر خوبان بر دپوه ﴿وَمَا كُنَّا لِنُؤْتِيَهُنَّ إِنَّمَا نَحْكُمُونَهُ﴾ وه (له به ره وهی) ئایه ته کانی ئیمه یان ئینکار ده کړد (دانیان پندا نه ده هیئا) ﴿

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَاهُمْ رِجَالًا مَّارِجِينَ﴾ سوتند به‌خوا بنگومان ئیمه کتیییکمان بۆ هیتاون ﴿فَصَلَّاهُ عَلَىٰ عِلِّيٍّ﴾ له‌پرووی زانسته‌وه به‌پروونی شیمان کردۆنه‌وه ﴿هَذِي وَرَحْمَةُ الْيَوْمِ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ که‌پنموونی و میهره‌بانی به‌بۆ که‌سانیک بر واده‌هیتن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا إِلَٰهَ إِلَٰهَةٍ﴾ ئایا چاره‌پروانی چی ده‌که‌ن بیجگه له‌سه‌ر نه‌نجامی هه‌په‌شه‌کانی نه‌و (فو‌رئانه) ؟ ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌وه‌و پیش له‌بیربان کردبوو ده‌لین ﴿فَدَجَّاتِ رُسُلًا يَأْتِيهِ﴾ به‌راسنی نیراوه‌کانی په‌روه‌ردگارمان به‌راسیه‌وه هانن ﴿فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا﴾ جا ئایا (نه‌م‌رو) نکا کارانیک بۆ ئیمه هه‌یه نکامان بۆ بکه‌ن ﴿أَوَلَمْ نَجْعَلْ لَّهِ كُتُبًا مَّا تَلْمِزُوا﴾ یا بگه‌رینر ئیمه‌وه بۆ دنیا تا کردوه‌ی چاک بکه‌مین نه‌ک نه‌وه‌ی ده‌مان کرد ﴿فَدَخَسُوا نَفْسَهُم﴾ بنگومان خو‌بانیان دۆراند ﴿وَصَلَّاهُمْ مَّا كَانُوا بِفِرْقَتِهِ﴾ نه‌وه‌ی هه‌لبان ده‌به‌ست وون بوو لیان ﴿إِنْ رَزَقْنَاهُ إِلَّا شَيْئًا﴾ به‌راسنی په‌روه‌ردگار تان نه‌و خوایه‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌شه‌ش رۆژدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به‌رز بووه‌وه سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (ئیمه ئیمانمان پی به‌نی به‌لام شیوه‌که‌ی نازانین په‌رسیار کرا له‌ئیمامی مالیک ده‌رباره‌ی (استواء) فه‌رمووی وه‌ستانه‌که‌ حه‌قیقه‌ته‌و چۆنیتیه‌که‌ی نه‌زانراوه‌و په‌رسیار کردن ده‌رباره‌ی بیده‌ته‌و ویاوه‌پوون پی‌ی واجبه) ﴿بُشِّرِ الْمَلَائِكَةَ﴾ به‌(ناریکایی) شه‌و (پوشنایی) رۆژ داده‌بو‌شیت (به‌پنچه‌وانه‌شه‌وه) ﴿يَطْلُبُ خَيْرًا﴾ (رۆژ به‌شوین شه‌وه‌یه به‌خیرایی) و شه‌وه‌یه به‌شوین رۆژه‌وه‌یه به‌خیرایی ﴿وَالسَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ خو‌زو مانگ و نه‌ستیره‌کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بَانٍ﴾ ژیر بار کراوون به‌فه‌رمانی خو‌ی ﴿إِلَٰهَ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ﴾ بیدارین که‌به‌دی هیتان و فه‌رماندان هه‌ر بۆ خوایه ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پا‌ک و بنگه‌رده (له‌هه‌موو که‌م و کو‌پی به‌ک) خو‌ای په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿أَذْعَارَ بَكْرٍ فَخَفِیةً﴾ له‌په‌روه‌ردگار تان پیارینه‌وه به‌زه‌لبلی (و کو‌روانه‌وه) و به‌نه‌یتی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ بنگومان خوا ده‌ست درنۆی کارانی خو‌ش ناوێت ﴿وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ فَنَنْصَلِحَ﴾ خرابه‌کاری مه‌که‌ن له‌زه‌ویدا پاش شه‌وه‌ی که‌خوا چاکی کردوه ﴿وَأَذْعُرُوا خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه‌هاوار و نزا به‌رن بۆ خوا به‌ترس و ئومیده‌وه ﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ فَرِيقًا مِّنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ به‌راسنی میهره‌بانی خوا له‌چا که‌کارانه‌وه نزیکه ﴿وَقَوْلَ اللَّهِ يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ وه‌نه‌و (خوا) زانیکه بایه‌کان ده‌نیریت ﴿بِشْرَ الْبَرِّ بِدَىٰ رَحْمَةٍ﴾ به‌مۆز ده‌هه‌ر پیش (بارانی) ده‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَحَ سَاكِبًا فَتَلََا﴾ هه‌تا کاتی هه‌وری فو‌رس (ی بارانایی) هه‌لده‌گرن ﴿سُكَّاتٍ يَتَخَفَتْنَ﴾ ده‌نیرین بۆ وولاتیکی مردوو (وشکی پی‌ی گیا) ﴿فَأَنزَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ جا به‌و (هه‌وره) باران ده‌بارنین ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَلْقًا مَّزِينًا﴾ به‌هۆی نه‌وه‌وه هه‌موو په‌روبو‌میک ده‌رده‌هینین (له‌زه‌ویدا) ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ السُّوْفَ﴾ هه‌ر به‌و وینه‌یه مردوو که‌ان له‌زه‌وی ده‌ره‌هینین (و زیندوویان ده‌که‌ینه‌وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه بیرکه‌نه‌وه ﴿

﴿وَالَّذِي أَنْقَبَ﴾ زهوی و خاکی پاك و بهیست ﴿يَخْرُجُ تَائِبًا بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ روههك و شیناییه که ی به فەرمانی
 بهروردگاری دهرویت ﴿وَالَّذِي خَتَّتْ﴾ وه نه وهی بیس و بی خیره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْرًا﴾ درك و دال نه بی
 لسی ناپویت و دهروایت ﴿كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَبْصَارَ﴾ نابهو جوړه نایه ته کانی خویمان یاس ده که ی
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ گهلېك كه سوپاسگوزارین ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به خوا
 بینگومان نیمه نو و حمان به وانه کرد بۆ لای گه له که ی ﴿فَقَالَ يَتَقُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ﴾ وونی: نه ی گه له که ی
 ته نها خوا بهرستن ﴿مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ئیوه هیچ بهرستر او یتکان نی به بینجگه له و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم (دو و چاری) ئیوه بی ﴿عَذَابٌ قَدِيمٌ عَظِيمٌ﴾ سزای پوزنکی گه و ره
 (که پوزی دوا بی به) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ کار به ده ست و ده سه لاتدارانی گه له که ی ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي صَكْلٍ مُّبِينٍ﴾ به راستی نیمه تو له گومراییه کی ناشکر ادا ده بینین ﴿قَالَ يَتَقُوا اللَّهَ لَيْسَ بِصَلَاةٍ﴾
 فەر مووی: نه ی گه له که ی هیچ گومرایی بهك له مندانی به ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بهلكو
 من نیراوم له لایه ن بهروردگاری جیهانیانه وه ﴿أَتَلْعَلَّكُمْ رَسَلْتُ رَبِّي﴾ به یامه کانی بهروردگام
 راده گه به نسیم بیتان ﴿وَأَنْصَبْ لَكُمْ﴾ وه ناموزگارستان ده که ی ﴿وَأَقْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نه وهی من
 له لایه ن خوا وه دهیزانم ئیوه نابزانن ﴿أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نایا سه رتان سوپما وه
 له هاتنی به یام و یادخه ره وه بهك له لایه ن بهروردگارتانه وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ﴾ بۆ بیابونك له خو تان
 (که نو وحه) ﴿لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا﴾ بۆ نه وهی ناگادارتان کاته وه و بتانترستینیت و خو تان بیاریزن
 (له نا فەرمانی خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ نه وهی په حمتان بی بکرت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ﴾ دوا ی
 نه وه بر وایان بی نه هیتا نیمه ش (نوح) مان پرگار کرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ﴾ هه روه ها ته وانه ش
 له گه لېدا بوون له که شتیبه که دا ﴿وَأَفْرَأْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان نه وانه ی بر وایان نه بو و به
 نایه ته کانمان نو قسمان کردن و ختکاند مانن ﴿إِنَّمَا كُنَّا أَقْوَامًا عَمِينَ﴾ به راستی نه وانه کۆمه لی (دل)
 کویران بوون ﴿وَالَّذِي عَادِلًا لِّخَائِفَتِهِمْ﴾ وه ناردمان بۆ لای گه لی عاد برا که یان که هوود (هینغه مبه ره)
 ﴿قَالَ يَتَقُوا اللَّهَ وَاللَّهُ﴾ فەر مووی: نه ی گه له که ی به ته نها خوا بهرستن ﴿مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ هیچ
 بهرستر او یتکان نی به بینجگه له و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده ی نایا ئیوه پاریزکار نابن وله خودا ناترسن ؟ ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه و کار به ده ست و ده سه لاتدارانی که بی بر وایوون له گه له که ی
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به راستی نیمه تو له گیلی و نه فامیدا ده بینین ﴿وَأَنَا أَنْظُرُكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وه به راستی و اگومان ده بین که تو له دروزنان بیت ﴿قَالَ يَتَقُوا اللَّهَ لَيْسَ بِسَفَاهَةٍ﴾ فەر مووی نه ی
 گه له که ی هیچ گیلی و نه فامی بهك له مندانی به ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بهلكو من نیرا وینکم
 له لایه ن بهروردگاری هه موو جیهانیانه وه ﴿

﴿أَتْلُوهُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّكَ﴾ په‌یامه‌کانی په‌رو و د گارم به‌نیوه‌را ده‌گه‌یه‌نم ﴿وَأَنَّا لَكُنَّا صَاحِبِ أُمْنٍ﴾ وه‌من بو‌نیوه
 ناموز گاریکه‌ریکی ده‌ست پاك و نه‌مبم ﴿وَأَوْحَيْنَا أَن جَاءَ كُرْدٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌رماوه
 له‌هاتنی (نیگاوه) ناموز گاری له‌لایه‌ن په‌رو و د گار تانه‌وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيَذُرَكُم﴾ بو‌پیاوینك
 له‌خوتان تا بتانتر سیتیت ﴿وَأَذْكُرُوا أَن جَعَلَكُم﴾ وه‌بیری (چا كه‌كانی خوا) بكه‌نه‌وه‌كانی نیوه‌ی كرد
 و قه‌لافه‌تی نیوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست كرد ﴿فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ﴾ كه‌واته‌بیری چا كه‌و به‌هه‌ه‌كانی
 خوا بكه‌نه‌وه ﴿لَمَّا كُنْتُمْ ثَغْلًا﴾ بو‌نه‌وه‌ی پزگارتان بیت ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ ووتیان
 ئایا بو‌نه‌وه‌هاتووی بو‌ناومان كه‌به‌ته‌ن‌ها خوا به‌رستین ﴿وَنَذَر مَا كَانَ يَدُ آبَائِنَا﴾ وه‌وازیبتین
 له‌وه‌ی باوك و باپیرانمان ده‌یان به‌رستن ﴿فَأَنبَأْتُمَا بَعْدَ ذَلِكَ﴾ كه‌واته‌ئوه‌(سزایه‌ی) كه‌به‌لینت پی داوین
 بو‌مان بینه‌دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌كه‌یت و له‌راست گویانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ
 عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ فه‌رمووی: بنگومان له‌لایه‌ن په‌رو و د گار تانه‌وه‌تووشتان بو‌وه ﴿رَجَسَ
 وَفَضَّبَ﴾ سزاو خه‌شم و تو‌په‌یی ﴿أَلَجِدُ لَوْ كُنِي فِي السَّمَاءِ﴾ ئایا ده‌مه‌قالتیم له‌گه‌لدا ده‌كه‌ن ده‌رباره‌ی
 چه‌ند ناوینك ﴿سَمِعْتُمُوهَا السَّمَاءَ آبَاؤُكُمْ﴾ كه‌نیوه‌و باو و باپیرانمان ناوتانه‌له‌بتانینك ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن
 سُلْطَانٍ﴾ كه‌خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ریان نه‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿فَأَنظَرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِّنَ السَّمْعِطِينَ﴾
 جا كه‌واته‌چاوه‌روانی بكه‌ن منیش له‌گه‌لتان له‌چاوه‌روانانم ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَلَدْنَاهُ مَعَهُ رُبِّكُمْ قَوِيًّا﴾
 نه‌وسانه‌وو نه‌وانه‌ش له‌گه‌لی بوون (وباوه‌ریان پی هیتا بوو) به‌میه‌ره‌بانیه‌ك له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه‌پزگاران
 كردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الزَّيْنِ﴾ نه‌وانه‌شمان له‌ریشه‌هیتا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَفُتِنَا﴾ كه‌نايه‌ته‌كانی
 نیمه‌یان به‌درو داده‌ناو باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَأَن كُفُّوا أَعْيُنَهُمْ صُلْحًا﴾ وه‌بو‌گه‌لی سه‌مودیش
 صالحی بریانمان نارد ﴿قَالَ يَسْقُومُ﴾ عیب‌و‌الله ﴿فه‌رمووی: نه‌ی گه‌له‌كه‌م خوا به‌ته‌ن‌ها به‌رستن
 ماله‌كُفُّوا عَيْنَهُمْ﴾ جگه‌له‌و په‌رستراوینكی ترتان نی‌یه ﴿قَدْ جَاءَ تَكْذِيبَتُهُ مِّن رَّبِّكَ﴾ بنگومان
 مو‌عجیزه‌یه‌کی روونتان له‌په‌رو و د گار تانه‌وه‌بو‌هاتووه ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ كه‌نه‌وه‌له‌كُفُّوا عَيْنَهُمْ ﴿نه‌مه‌خو‌شتری
 خوايه‌كه‌مو‌عجیزه‌یه‌كه‌بو‌نیوه ﴿فَذَرُوهَا أَكُلَ فِي الْأَرْضِ﴾ جالنی گه‌پین با‌خوا و پله‌وه‌پیت
 له‌زه‌وی خوادا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ﴾ و نازاری مه‌ده‌ن و ده‌ستی بو‌مه‌به‌ن به‌خراپه ﴿فِي أَخْذِكُمْ عَذَابَ
 أَلِيمٍ﴾ (نه‌گه‌ر وابه‌كه‌ن) تو‌وشی سزایه‌کی سخت و به‌نازار ده‌بن ﴿

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ بىر بىكه نه وه له و كاتهى كه خوا ئىوهى گىرا ﴿خُلِقْتُمْ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ به جىتشین له پاش هوزى عاد ﴿وَتَوَّاءَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا دايمه زراندن و نىشته جىي كردن ﴿تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ له دهشته كاتیدا كوشكى بهرز دروست ده كهن ﴿وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ وه له شاخه كانى دا، مالن و خانوو داته تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ﴾ ده بىر بىكه نه وه له چاكه گه وه ره كانى خوا (وسو پاسى بكهن) ﴿وَلَا تَتَّقُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه كارى مه كهن له ولاندا (و مه بن به خراپه كار و گىره شىوین) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لانداره لووت به رزه كانى گه له كهى و وىيان ﴿الَّذِينَ اسْتَفْضَوْا﴾ به وانهى لاوازو ژىتر ده سته كرا بوون ﴿لِيَمْنَأَتْهُمْ مِنْهُمُ﴾ نه وانهى پرويان هيتا بوو له ناوياندا ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسِلٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ نایا ده زانن كه صالح په وانه كراوه له لایه نه په وه ردگار به وه ﴿قَالَ إِنَّا أَنَا إِلَهُكَ يَا صَالِحُ أَتُنْكِرُنِي إِيَّاهُ يَا صَالِحُ﴾ و وىيان بىنگومان نىمه پروادارین به وهى كه صالح پى په وانه كراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانهى خوږيان به زل ده زانى و وىيان ﴿إِنَّا يَا آلِ الْيَمِينِ﴾ به پراستى نىمه بى باوه پىن به وهى كه ئىوه پرواتان پى هيتاوه ﴿فَقَرُّوا الرِّجَالَ﴾ نه مچا حوشتره كه بان سه ربرى ﴿وَعَتَوْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّنَا﴾ وه سه ركه شىيان كرد له فهرمانى به روه دگارىيان ﴿وَقَالُوا أَصْلَاحٌ﴾ وه و وىيان: نهى صالح ﴿أَنَّا إِنَّا بَعَثْنَا نَبَاً﴾ نه و به لىنى (سزا) ی به نىمه ده ده پست بومان بىته دى ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُتَرَسِّلِينَ﴾ نه گهر تو له پىغه به رانى ﴿فَأَخَذْتُمُ الرِّجْلَ﴾ به هوزى نه وه وه بومه له رزه به كى به تىن لىنى دان ﴿فَأَصْبَحُوا قَوْمًا يَمُونُ﴾ تىتر هه موویان له مالن و خانوو و كاتيان دا بوون به (لاشهى) بى گىيان و بى جولە ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ جبا صالح پرووى لى و هر گىران (و وازى لى هيتان) ﴿وَقَالَ يَتْلُو تَقْوَى لَقَدْ أُنْزِلَتْ رِسَالَةٌ رَبِّى﴾ وه فهر مووى نهى گه له كه م سوتىند به خوا به پراستى په بامى به روه ردگارم پى پراگه يانندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه ناموزگاریم كردن و دلسوز بوم بونان ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّحِجُّجِينَ﴾ به لام تىوه ناموزگار و دلسوزانتان خوشناووت ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه لو طهان ناردا، كاتىك به گه له كهى ووت ﴿أَنَا أَنُورُ النَّارِ﴾ چون تىوه نه و كار به زور به دو خراپه ده كهن كه (نیر بازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ هىچ كهس له جىهاندا پىنستان نه كه و توه له و (كاره پىسه) دا ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به پراستى تىوه به پىاوان ناره زوتان ده شكىتن؟ ﴿مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ له جىيانى نافر هتان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ به لكو تىوه ده سته به كى زىاده رفون ﴿﴾

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه‌له‌کە‌ی هیچ نه‌بوو ﴿الْآتَ قَالُوا﴾ بێ‌جگه‌ له‌وه‌ی که‌وونان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له‌شار و وولانه‌که‌تان (ل‌ووط و ئیمانداره‌کان) ده‌ربکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْتَ أَنْتَ تَطْهَرُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ که‌سانێکن که‌خوێان پاک و ته‌میز ڕاده‌گرن ﴿فَأَنجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ ته‌مجا ئیمه‌ خۆی و شموێنه‌که‌ و نوانیمان ڕزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرًا تَكُنْتُمْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جگه‌
 له‌خیزانه‌کە‌ی که‌ له‌تیاچووان بوو ﴿وَأَنْظُرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا﴾ جا بارانی‌که‌مان به‌سه‌را باراندن (به‌رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه‌یر که‌ سه‌ر ته‌نجامی ناوان باران چۆن بوو
 (وچیان لێ هات) ﴿وَالَّذِي مَذَرْنَا لِقَاهُمْ شُعْبًا﴾ وه‌ بۆ گه‌لی مه‌دیه‌نیش شوو عه‌یبی بریا‌نمان نارد
 ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ فهرسووی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوا به‌رستن ﴿مَّا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به‌ر ستر اوێکتان نی‌یه‌ بێ‌جگه‌ له‌و ﴿فَدَجَّاتْ كُرْبَيْنًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بێ‌گومان له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار تانه‌وه‌
 به‌لگه‌ و مو‌عجیزه‌یه‌کی ڕوون و ناشکرانان بۆ هاتوووه‌ ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که‌واته‌ له‌ پێ‌وانه‌
 و کێشانه‌تان دا‌رێک و ڕاست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له‌شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌نه‌وه‌ (به‌دزی) ﴿وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه‌ له‌زه‌وبدا خراپه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چا‌کردنی ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چا‌کتره‌ بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ته‌گه‌ر ئێوه‌ ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه‌ له‌سه‌ر هه‌موو ڕێگایه‌ک دامه‌نیشن (ڕێگه‌
 مه‌گرن) ﴿تُوعِدُونَ وَتَصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌ره‌شه‌ بکه‌ن و به‌ره‌هه‌ستی ڕێگه‌ی خوا بکه‌ن
 ﴿مَنْ أَمَرَ بِهِ﴾ له‌و که‌سه‌ی باوه‌ڕی پی‌ هێناپی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بێ‌تانه‌وێت ڕێگای خوا
 به‌لاری و چه‌وتی بخه‌نه‌ڕوو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه‌ بیری له‌و کاته‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ ئێوه‌ که‌م بوون
 ﴿فَكَثَرْتُمْ﴾ پاشان خوا زو‌ری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده‌ی سه‌رنج بده‌ن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَذَابَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه‌ر ته‌نجامی خراپه‌کاران چۆن بوو (وچیان لێ هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه‌ ته‌گه‌ر کۆمه‌لێک له‌ئێوه‌ ﴿أَتَمْسُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه‌ڕیان هێنا بێت به‌و به‌یامه‌ی به‌مندا
 نێردراوه‌ ﴿وَوَطَّيْقَةً لَّنُؤْمِنُوا﴾ وه‌ کۆمه‌لێکی تر تان باوه‌ڕیان نه‌هێنا بێت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ ته‌وه‌ نارام بگرن
 ﴿حَتَّى يَخُصَّكُمْ اللَّهُ بَيْنَتًا﴾ هه‌تا خوا بریار ده‌دات له‌ئێوه‌ ئیماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌ نه‌و (خوا)
 باشترینی بریار ده‌رانه‌ ﴿۝۷۱﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ نه‌و کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لا تدارانه‌ی که خویان به‌گه‌وره دانه‌نا له‌ناو
گه‌له‌کدی (شوعه‌یب) دا ووتیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ شُعَيْبٌ﴾ نه‌ی شوعه‌یب بنگومان دورت ده‌که‌ین.
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه نه‌وانه‌ش که بر وایان هیناوه له‌گدل تودا ﴿مِن قَرِينَتَا﴾ له‌شاره که‌مان ﴿أَوَلَمْ نَعُودْ
فِي مِلَّتِنَا﴾ یان ده‌بی بگه‌رینه‌وه سه‌ر ثابنی نیمه ﴿قَالَ﴾ (شوعه‌یب) نه‌رمووی: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾ نه‌گه‌ر
حه‌زیش نه‌که‌ین و پشیمان ناخوش بیت ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَا عَلَى الْكُفَّةِ﴾ بنگومان درویه‌کی گه‌وره‌مان
بو خوا هله‌سته. ﴿إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ نه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه ناو ثابینه‌که‌تان (که بت په‌رسی به)
﴿بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِيثَاقًا﴾ پاش نه‌وه‌ی که خوا پرکاری کردین لسی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ به‌وانیه
بومان بگه‌رینه‌وه بو ناو نه‌و (بت په‌رسی به) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ زُبْنًا﴾ مه‌گه‌ر خوی به‌روه‌رد گارمان
بیه‌وت. ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری به‌روه‌رد گارمان هه‌موو شتیکی گر توته‌وه. ﴿عَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته‌نا پشیمان به‌خوا به‌سنوه ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان): نه‌ی به‌روه‌رد گارمان،
له‌تسوان نیمه و گه‌له‌که‌ماندا حو کم و بریار بده ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تو یاشترینی
بریار ده‌رانی ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ده‌سته و نه‌شرافی هوزه‌کدی که بی بر وایان ووتیان
﴿لَئِنِ اتَّخَذْتُمْ شُعَيْبًا﴾ سونند به‌خوا نه‌گه‌ر نیوه شونین شوعه‌یب بکه‌ون ﴿إِن كُنَّا لَنَكْسِرُون﴾ به‌راستی
نه‌و کاته‌زیان لیکه‌وتوان خوتانن ﴿فَلَاخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ جا به‌هوی نه‌وه وه بومه‌له‌رزه‌یه‌کی توند
لسی دان ﴿فَأَنصَبُوا فِي دَارِهِمْ حَبْلِينَ﴾ هه‌موویان له‌ماله‌کانیاند له‌ناو چوون (بی گیان و جووله‌که‌وتن)
﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ نه‌وانه‌ی که شوعه‌یبیان به‌دروزی (باوه‌ریان بی نه‌هینا) ﴿كَانَ لِرَبِّعَتَا
فِيهَا﴾ (واتیا چوون) وه‌که‌هه‌ر له‌و مالا نه‌دا نه‌بوین (وتییدا نه‌زیان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾
نه‌وانه‌ی که شوعه‌یبیان به‌دروزی (باوه‌ریان بی نه‌هینا) ﴿كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ﴾ هه‌ر نه‌وان خه‌سار و مه‌ند
بوون ﴿فَقُولْ عَنَّهُمْ﴾ نیر (شوعه‌یب) پرووی لسی وه‌ر گیران ﴿وَقَالَ يَتْلُو﴾ فه‌رمووی پشیان:
نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿لَقَدْ أَتَيْتُكُمْ وَمَنْنَا رَبِّي﴾ سونند به‌خوا به‌راستی من به‌یامی به‌روه‌رد گارم به
نبوه‌گه‌باند ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ و ناموز گاریم کردن ﴿فَكَيْفَ أَتَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چوون
بو هوزی بی بر و او کافر غم و خه‌فت بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ﴾ نیمه بو هه‌ر گوندو
شاریک پیغه‌مبه‌ر یکمان به‌وانه کردیت ﴿إِلَّا لَأَخَذْنَا أَهْلَهَا﴾ دانیستو انیمان تووش کردوه ﴿يَا أَيُّهَا
النَّاسُ﴾ به‌نه‌بوونی و که‌م ده‌رامه‌تی (به‌زیان و نه‌خوشی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْغَرُونَ﴾ تاله به‌روه‌رد گار
بیارینه‌وه و به‌شیمان بینوه ﴿ثُمَّ يَدُلُّكُمْ عَلَى الْمَسْجِدِ الْمُبِينِ﴾ له‌دو ابیدا خرا به و ناخوشیه‌که‌مان
گوپی به‌چاکه و خوشی ﴿حَتَّىٰ تَخْشَوْا﴾ هه‌تا زور بوون و گه‌شه‌یان کرد له‌مال و سه‌روه‌ندا. ﴿وَقَالُوا﴾ وه
ووتیان: ﴿قَدْ مَسَّ آيَاتُنَا الْفُرْءَ وَالسَّرَّ﴾ بنگومان باو و باپیر انمان تووشی زیان و ناخوشی و نه‌خوشی
بوون ﴿فَلَاخَذَهُمُ بَقْعَةٌ﴾ جا له‌نا کاودا سزمان گرنتی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که هه‌ستیان
نه‌ده‌کرد ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ و نه گهر دانیش‌توانی شار و گونده‌کان ﴿ءَامَنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوهریان بهیتایه و خویان
 یاراستایه (له قه‌ده‌غه کراوه‌کانی خوا) ﴿لَشَخَّ عَلَيْهِمُ بَرَكَاتٌ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی دهر‌گای
 به‌ره‌کانی ناسمان و زه‌ویمان بۆ ده‌کردنه‌وه ﴿وَلَيْكِن كَذَّبُوا﴾ به‌لام بر وایان نه‌هیتا (به‌پیتغه‌مبه‌ره‌که‌یان)
 ﴿فَأَخَذَتْهُمُ﴾ نه‌مجانیمه‌ش نه‌وانمان گرت و سزمان دان ﴿بِمَا كَانُوا كُفِرُونَ﴾ به‌هوی نه‌و خرابانه‌وه‌ی
 ده‌یان کرد ﴿أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ نایا خه‌لکی نه‌و شار و گونده‌انه‌ترسیان نه‌بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمُ بَأْسٌ
 بَیِّنًا﴾ له‌وه‌ی سزای نیمه‌یان بۆ بیت له‌شه‌ودا ﴿وَهُرَّ قَائِمُونَ﴾ کاتیک شه‌وان خه‌وتوون ﴿وَأَمِّنَ
 أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وه‌ نایا خه‌لکی نه‌و شار و گونده‌انه‌ترسیان نه‌بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمُ بَأْسٌ﴾ له‌وه‌ی
 که‌سزای نیمه‌یان بۆ بیت ﴿صُحِّي وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ له‌چیشته‌نگاودا له‌کاتیکدا یاری و گالته‌ده‌که‌ن
 ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا نایا له‌پیلانی خوا نه‌ترسان و بی‌باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 ده‌ی که‌س له‌پیلانی خوا دنیا نابیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ جگه‌له‌که‌سانی زه‌ره‌مه‌نید نه‌بیت
 ﴿أَوَلَمْ يَتَدَّبَّرُوا بِالنَّارِ﴾ نایا پروون نه‌بو نه‌وه بۆ نه‌وانه‌ی زه‌ویمان به‌میرات بۆ ده‌میتینه‌وه
 ﴿مِن بَعْدِ أَفْسَاسِهِمْ﴾ دوا‌ی (تیا چوونی) خواونه‌پیشوه‌کانیان ﴿أَبْ تَوَّشَّاهُ﴾ نه‌گهر به‌مانه‌وبیت
 ﴿أَصْبَحَ غُمرٌ يَدُّوهُمْ﴾ به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه‌دو و چاری به‌لایان ده‌که‌ین ﴿وَتَطَّلِعُ عَلَىٰ آلِهِمْ﴾ وه‌
 مؤر ده‌نیت به‌سه‌ر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ثیر نه‌وان (هیچ به‌ند و نامۆز گاریبه‌ک) نایستن
 ﴿يُنَادِ الْقُرَىٰ﴾ نه‌و شار و گونده‌انه‌ی (که‌ویرانمان کردن) ﴿تَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهِمْ﴾ هه‌ندیک له‌
 هه‌واله‌کانی ده‌گپینه‌وه‌بوت ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پیتغه‌مبه‌ره‌انیا
 بزوات به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی پروونه‌وه ﴿فَمَا كَانُوا يَلْزَمُونَ﴾ به‌لام باوهریان نه‌هیتا ﴿بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ﴾
 به‌وه‌ی که‌له‌پیش دا به‌درویان ده‌زانی ﴿كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ نا به‌و جزره‌خوا مؤر ده‌نیت
 به‌سه‌ر دلی بی باوهران دا ﴿وَمَا وَهَدْنَا لَكُمُ الْيَمِينَ عَهْدًا﴾ زۆریه‌ی نه‌وانمان نه‌دی خواونه‌ی هیچ
 به‌یمانیک بن ﴿وَإِن وَهَدْنَا لَكُمُ الْيَمِينَ عَهْدًا﴾ به‌راستی زۆریه‌یانمان دی سه‌ره‌پتچی که‌ر (و تاوانبار)
 بوون ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ پاشان دوا‌ی نه‌وانه‌ی (که‌باسمان کردن) مووسامان نارد ﴿بَنِي إِسْرَآءَ
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌کانمانه‌وه بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿فَقَطَّمُوا
 يَدَهُ﴾ به‌لام شه‌وان به‌نیشانه‌کان (بی پروا بوون) و سته‌میان کرد ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا پروانه و سه‌رنج بده که‌سه‌ره‌نجامی له‌فه‌رمان دهر‌چووان و خرابه‌کاران چۆن بوو ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَكْفِرُونَ﴾
 مووسا فه‌رمووی: نه‌ی فیرعه‌ون ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی من
 پیتغه‌مبه‌رنکم له‌لایه‌ن به‌روهره‌گاری جیهانیانه‌وه ﴿

﴿حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ و اشیاوه و (سوورم) که هیچ شتیک نه لیم. ﴿عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ به ناوی خواوه
 جگه له هق و راستی ﴿فَدَجَسْتُكُمْ بَيْنَهُمْ وَمِنَ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایسن پهروه ردگار تانه وه
 به لگه ی روون و ناشکرام بز هیتاون. ﴿فَأَرْسَلَ مَعِيَ نَبِيٍّ مِّنْهُنَّ بِرَّيْلٍ﴾ که واته به نو نیسرائیل له گهل من بنیره
 (به ره لایان که، له کزیده یی و چه وسانه وه) ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جِنَّتَ يَتَذَكَّرُ فَإِن
 يَبْدَأُ﴾ نه گهر به لگه و موعجزه به کت هیتاوه (ندی موسی) نه وه نیشانی بده ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 نه گهر تو له راست بیژانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ نه مجا موسا گز چانه که ی فرندا. ﴿فَإِذَا هِيَ تَعْبَهُنَّ
 مُبِينٌ﴾ به کسه ر گز چانه که بوو به ماریکی گه وره ی ناشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ دهستی (له باخه له یوه
 یان له بن هدنگل یه وه) دهر هیتا ﴿فَإِذَا هِيَ بِخَصَاةِ الشَّظِيرِينَ﴾ له پر نه وه (دهسته) سبی و پر شنگدار بوو
 بز بینهران ﴿قَالَ الْمَلَأِينَ قَوْمٌ فِرْعَوْنَ﴾ هندیك له کار به دهست و دهسه لانداریانی گهل که ی
 فیرعهون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه م (موسایه) جادوو گهریکی زور زانه ﴿وَيُرِيدُ
 أَنْ يَخْرُجَكَ مِنْ أَرْضِكَ﴾ ده به ووت له خاك و وولاتی خوتان دهر تان کات ﴿فَقَالَ الْمَلَأُونَ﴾ جا
 نیوه فهران و راتان چیه (له م باره یه وه) ﴿قَالُوا﴾ نه وانیش ووتیان: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ کاری (موسا)
 وبرا که ی دوا بخه ﴿وَأَرْسَلَ فِي الْمَدَائِنِ خَبِيرِينَ﴾ که سانیکی کز که ره وه بنیره بو نه و شارانه (ی جادوو گهری
 لی به) ﴿بِأُتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ هموو جادوو گهریکی شاره زات بز ده هیتن ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ
 فِرْعَوْنَ﴾ جادوو گهران هاتن بز لای فیرعهون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِنَّا لَنَآخِزُكَ﴾ بینگومان نیمه پاداشت
 و خه لانی گه وره مان ده بیت ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گهر نیمه سه ر که ووتین (به سه ر موسا دا)؟
 ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون) ووتی: به لی پاداشتی گه وره مان ده بی: ﴿وَأَنَّا كَرِهْنَا لِمَنُ الْمُقْرَبِينَ﴾ و بینگومان
 نیوه له مزیکانی (خوم) ده بن ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ لَكَ بِنَايَ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان نه ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنَا
 شَلِيقٌ﴾ یاتو (نه وه ی پیته) فری ی ده ﴿وَأَلَمْ أَنَا وَكَؤُنٌ لِّلْمَلِئِكَةِ﴾ یان نیمه ده بها ویزین و فری
 ده ده بن ﴿قَالَ الْقَوْمُ﴾ (موسا) ووتی: نیمه بیهاو یزن (نه وه ی پیتانه) ﴿فَلَمَّا أَتَوْا﴾ نه مجا کاتی
 (نه وه ی پیتان بوو له جادوو) فری یان دا ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ﴾ چاویه ستیان له خه لک کرد
 ﴿وَأَنسَرَهُمْ حُبَّهُمْ﴾ و ترسیکی گه وره یان خسته دلپانه وه ﴿وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه جادوو به کی
 گه وره یان نو اند ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه حیمان کرد بز موسا ﴿أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ که گز چانه که ت
 فری بده ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ نیر به کسه نه وه (گز چانه بوو به مارو) هدر چی جادوو ی دروینه یان
 کرد بوو هدی لووشی ﴿فَرَفَعَ الْحَقُّ﴾ نیر راستی دهر که وت و روون بوو یه وه ﴿وَوَضَعَ مَأْكَلَهُمْ
 بِعَمَلَوْتَ﴾ نه وانیش هدر چی (سبحر) یان کرد بوو بوو چهل بوو یه وه ﴿فَعَلُوا هَذَا الْكَلَّ﴾ هدر له ویتا
 (فیرعهون و شویکه و توانی) زیر خران و دوزان ﴿وَأَنفَلَكُوا سَخِرِينَ﴾ و به رسوایی گه رانه وه ﴿وَأَلْقَى
 السَّحَرَةُ سُحْرَهُمْ﴾ وه جادوو گهران هموو یان سوورده یان برد (بز پهروه ردگار یان) ﴿۱۵﴾

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان: ﴿أَمْ أَتَيْنَا مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ نیمه بر و امان هیتا به پەر وەرد گاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که پەر وەرد گاری موسا و هارونه ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعه‌ون ووتی: ﴿أَمْ أَتَشْتُم بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ لَّكُمْ﴾ پیش شه‌وه‌ی نیزنان بدهم با وەرقان پی هیتا! ﴿إِنْ هَذَا﴾ به راستی تمه ﴿لَمَكْرٍ مِّنْكُمْ مُّشْوِیٍّ فِي الْمَدِیْنَةِ﴾ قیل و پیلانیکه (ئیوه و موسا) نه‌خشسه‌تان بق کیشاوه لدم شماردا. ﴿لِيُخْرِجُوا مِنهَا أَهْلَهَا﴾ نا دانیشتوانه‌کە‌ی لی دەر بکەن. ﴿فَتَوَقَّيْكُمْ أَهْلَهَا﴾ جالە دوا بیدا دەر زانی (چیتان لی ده‌که‌م) ﴿لَا تَقْلَعَنَّ أَشْدَّكُمْ وَأَرْجَلَكُمْ﴾ سویند بخت ده‌ست و قاچتان بېرم ﴿مِنْ خَلْفٍ﴾ به پیچه‌وانده‌وه (چه‌پ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَسْأَلَنَّكُمْ أَتَجِیْبُ﴾ ته‌مجا سویند بخت گشتان هه‌لده‌واسم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به فیرعه‌ون) ﴿إِنَّا إِلَٰهِي رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ نیمه دنیایسن که بق لای پەر وەرد گارمان ده‌گه‌ر بینه‌وه ﴿وَمَا نُنْقِصُ مِنْهَا﴾ تو هیچ ره‌خنه‌یه‌کت له‌نیمه‌نی به ﴿إِلَّا أَنَّا نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾ جگه‌له‌وه‌ی که نیمه با وەرقان به‌ه‌لگه و نیشانه‌کانی پەر وەرد گارمان هیتاوه ﴿لَمَّا جَاءَتْهُمْ﴾ کاتی بزمان هات ﴿رَبَّنَا أَوِّجْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ ته‌ی پەر وەرد گارمان نارامیمان به‌سهر دا بریزه ﴿وَتَوَقَّيْكُمْ﴾ و به موسو لمانیه‌تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأِينَ فَرَعَوْنَ﴾ هه‌ندیک له‌ده‌سه‌لاتداران و کار به‌ده‌ستانی گه‌لی فیرعه‌ون ووتیان ﴿أَتَدْرُكُنَّ﴾ و قوته‌ی نایا و از له‌موسا و هوزه‌کە‌ی ده‌هیتی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بۆ شه‌وه‌ی له‌وولاندا (خاکی میسر دا) خرابه‌کاری بکەن ﴿وَبَدَّلْهُمَا رَبَّهُمَا﴾ و ده‌ست له‌خوت و پەرستر اوه کانت هه‌لبگرن ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی: ﴿سَقِيلُ أَنتَ هُمُ﴾ له‌مه‌ودوا کور به‌کانیان ده‌کورین ﴿وَأَسْتَعِیْ بِسَاءَ هُمُ﴾ و ئافره‌تانیان ده‌هیلینه‌وه به‌زیندووپی (بۆ خزمه‌ت کردن). ﴿وَإِنَّا لَوَفُّهُمْ فِیْهِمْ﴾ و به‌بێگومان نیمه ده‌سه‌لاتدارین به‌سهر بایاندا ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ موسا به‌گه‌له‌کە‌ی ووت ﴿أَسْتَعِیْزُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یازمه‌تی له‌خوا بکەن و خو‌راگر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلّٰهِ﴾ بێگومان هه‌موو زه‌وی مولکی خوا به. ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ده‌یدا به‌هه‌ر که‌س له‌به‌نده (شیاوه) کانی که‌خوی به‌ووت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سه‌ره‌نه‌جایی جاک بۆ خونا سانه ﴿قَالُوا﴾ (گه‌له‌کە‌ی) ووتیان: ﴿أَوَدَّعَا مِنْ قَبْلِ أَنْ قَالِيْنَا﴾ پیش هاتنی تو بۆ ناومان ئازار درایسن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه‌روه‌ها پاش هاتنی تو بۆ ناومان (به پیغه‌مبه‌رایه‌تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فەر مووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهَٰبِكُمْ عُذْرُكُمْ﴾ به‌لکو پەر وەرد گارمان دوزمه‌که‌تان له‌ناو به‌ریت ﴿وَسَيُخْلِفُكُمُ فِي الْأَرْضِ﴾ و ئیوه بکات به‌جینشین (ی دوزمه‌کانشان) له‌سهر زه‌وی ﴿فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا ته‌ماشا ده‌کات ئیوه چۆن کار ده‌کەن ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیمه دار و ده‌سته‌ی فیرعه‌ونمان سزادا ﴿وَالْيُسْرَيْنِ﴾ به‌روشکه‌سالی و قات و قبری ﴿وَنَقِصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و که‌م بووته‌وه‌ی به‌رو بوومی میوه و کشتو کاله‌کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بۆ شه‌وه‌ی بیر بکەنه‌وه‌و (به‌ند وەربگرن) ﴿۝۵۱﴾

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ نَحْنُ﴾ جا کاتی چاکه‌یان بؤ بهاتابه (له سهر ووت و بهر و یوم) ﴿قَالُوا لَنُكَفِّرَنَّ﴾ ده‌یان ووت: نه‌مه هدر هی نیمه‌یه (شایسته‌ی نیمه‌یه) ﴿وَأَن تُبَيِّتَهُمْ سَيِّئَةً﴾ به‌لام کاتی تووشی به‌لا و خرابه یونابه ﴿بَطْنِ وَأَيْمُونِ وَمِنْ مَعَةٍ﴾ (ده‌یان ووت) به‌هزی شوومی مووسا و شوین که و تووانیه و بهه ﴿أَلَا إِنَّمَا طَلَيْتُمُ اللَّهَ﴾ بیدار بن بنگومان ته و (ناخوشیانه) ی به‌لایانه و شووم و خرابه له لایه‌ن خواوه‌یه (نه‌ک مووسا و نیمانداران) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌یان بی ناگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ ده‌یان ووت (به مووسا) ﴿مَهْمَا نَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ﴾ هدر مو عجزیه کمان بؤ بهیتی ﴿لَنُشْكِرَ آبِهًا﴾ بؤ نه‌وه‌ی جادو ووسان لی بکدی پی ی ﴿فَمَّا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وه نیمه باوه‌رت پی ناهیتین ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وسا نیمه‌ش نار دمانه سهریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ و کولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ و نه‌سپی ﴿وَالصَّفَّادِ﴾ جزره‌ها بؤی ﴿وَالْأَذْمَ﴾ و خوین ﴿وَأَن تَبْطِغَ ثُفَّالَاتُ﴾ که‌چند به‌لگه و مو عجزیه کی روون بوون ﴿فَأَنسَكَّ بَرًّا﴾ که‌چی خویمان به‌گه‌وره زانی (له‌وه‌ی که بر و ا بهیتن) ﴿وَكَلَّاؤُا فَمَا تَجَرَّبُون﴾ بنگومان نه‌وانه گه‌لنکی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ﴾ کاتیکبش نه‌و سزاو به‌لایان به‌سهر دا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَسْمُونِ أَدْعُ لَكَ رَبُّكَ﴾ نه‌ی مووسا له به‌روه‌د گارت پیار تر وه بؤمان ﴿يَمَّا عَاهَدْتَ عِنْدَك﴾ وه‌ک به‌لینی به‌تو داوه ﴿لَن نَّكْشِفَنَّ عَنْكَ الرِّجَّ﴾ سویند بی گهر نه‌م به‌لا و سزایه‌مان له‌سهر لابه‌ری ﴿لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ بنگومان باوه‌رت پی دینین ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و به‌نو ئیسرائیلت له‌گه‌لدا ده‌نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجَّ﴾ به‌لام کاتیک سزا که‌مان له‌سهریان لابرده ﴿إِلَّا أَجَلِي هُمْ يَلْعَنُونَ﴾ ناگه‌بشته ماوه‌ی دباری کراو (بؤ نیا چوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ ده‌ست به‌جی به‌یمان که‌یان هه‌لو ه‌شاند وه ﴿فَأَنقَضْنَا مِيثَقَهُ﴾ جا توله‌مان لی سه‌ندن ﴿فَأَعْرَضْنَاهُمْ فِي السَّمَاءِ﴾ وه له‌ده‌ریادا خنکاندمانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باوه‌ریان به‌نیشانه کاتی نیمه نه‌بوو ﴿وَكَلَّاؤُنَّهَا غَفِيلِينَ﴾ و هه‌میشه لی‌یان بی ناگا بوون ﴿وَأَنزَلْنَا الْقُرْآنَ الَّذِي﴾ نیر (له‌جنگای گه‌لی فیرعه‌ون) نه‌و گه‌له‌مان نیشه‌جی کرد ﴿كَانُوا مُتَّصِفُونَ مَشْرِقِ الْأَرْضِ وَمَغْرِبِهَا﴾ که هه‌میشه ده‌جه و میترانه‌وه له‌رقرقه‌لات و رقرقاوای نه‌و وولاته‌دا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که‌هیت و به‌ره که‌تمان تی خست بوو ﴿وَوَعَدْتُكَ رَيْكَ الْخُسْفَى﴾ و به‌لینی هه‌ره‌جوانی به‌روه‌د گارت به‌ته‌واوی هاته‌دی ﴿عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بؤ نه‌وی ئیسرائیل ﴿يَمَّا صَبَرُوا﴾ به‌هزی نارامگری یانه‌وه (له‌سهر نار ه‌ح‌تی به‌کان) ﴿وَدَّ مَرْيَا﴾ وه روو‌خاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَفْعَلُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ نه‌و کوشک و ته‌لارانه‌ی فیرعه‌ون و گه‌له‌کی دروسنیان کردبوو ﴿وَمَا كَانُوا يُعْرِشُونَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و (میوه و به‌ز و باخانه‌ی) که که‌پریان بؤ کرد بوو ﴿

﴿وَجُوزَاقِیْنِ اِسْرَیْلِ اِلَیَّ الْاَیْخَرُ﴾ نه مجا نه وهی ئیسرا ئیلمان لهو دریا په پرانده وه (فیرعهون و گه له که یمان
تیدا خنکاند) ﴿قَالُوا عَلَی قَوْمٍ﴾ نه مجا تووشی خه لکانیک بوون ﴿یَعْمَلُونَ عَلَی اَصْحَابِ لَهْمٍ﴾ بهرده وام
خه ریکی بهرستی بته کانیاں بوون ﴿قَالُوا اِنَّمَا هُنَّ اَنْثٰی﴾ (جووله که کانیش) ووتیان: نهی موسا ﴿اَجْعَلْ لَّنَا
اِلٰهًا کَمَا لِهٰٓؤُلَآءِ اِلٰهَةٌ﴾ ههروهک نهو بهرستر اوانهی نهوان تویش بهرستر او ئیکمان یو دابنی ﴿قَالَ﴾
موسا فهرمووی: ﴿اِنَّکُمْ قَوْمٌ جَاهِلُونَ﴾ بهراستی ئیوه هوزنکی نه فاسن ﴿اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ یَبْکُومَانِ
ثُمَّ اِنَّا نَکْفِیْهُنَّ مَا هُمْ فِیْهِ﴾ نهو (بت بهرستی بهی) نهوانی له سه ره له ناوده چی ﴿وَنُحِیْلُ مَا کَانُوا
یَعْمَلُونَ﴾ وه هه رچی ده کهن به تان و هه لوه شواوه به ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿اَعْمَرَ اللّٰهُ
اَنْبِیَکُمْ اِلٰهًا﴾ نابا جگه له خوا داوای بهرستر او ئیکی تر تان یو بکه م ؟ ﴿وَهُوَ فَصْلٌ کَرِیْمٌ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ﴾
که (نهو خواجه) ریزی داوون به سه ر جیهانیا نسا ﴿وَإِذْ اَنْجَیْتُکُمْ مِّنْ اِلَیْقَرْعُونَ﴾ وه (بیریکه نه وه) لهو
وه خشی رزگارمان کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعهون ﴿اَسْمُوْهُمْ کَرِیْمًا اَلْعَذَابِ﴾ که
نه شکه نجه و نازاری سه ختیان ده دان ﴿یَقْسِیْلُوْنَ اِبْنَةَ کَعْبٍ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَنَسْتَحِیْیُوْنَ
یَسَّٰةَ کَعْبٍ﴾ و ئافره نانی ئیوه یان ده هیشته وه (بو خزمنی خو یان) ﴿وَفِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاةٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ
عَظِیْمٌ﴾ وه لهو (نازار دانه) تاندا تاقی کردنه وه به کی گموره بوو له لایه ن بهرورد گار تانه وه ﴿وَوَعَدْنَا مُوْسٰی
وَهٗ بِاٰیٰتِنَا اَنْ یَّهْدِیْهُ اِلَیَّ سَبِیْلًا﴾ سسی شهو ﴿وَاَتَمَمْنٰهَا بِعِشْرِیْ﴾ به ده شهوی
تر ماوه که مان نه و او کرد ﴿فَتَرٰۤیۤهٗۤاۤیْقَرْعٌ اِبْنَةً﴾ نهوسا وه ختی دیداری بهرورد گاری بوو
به چل شهوی ته و او ﴿وَقَالَ مُوْسٰی لِاَخِیْهِ هٰرُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿اَخْلَفْنِیْ فِی قَوْمٍ﴾ تو
له ناو گه له که مدا جیتش بنم به ﴿وَاَصْلِحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ﴾ و شوینی
ریتازی خرابه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوْسٰی لِیُبْقِیَّتَ﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی
دیاری کراومان (بو گفتوگو کردن له گه لمان) ﴿وَلَمَّا رَآهُ رَبُّهُ﴾ و بهرورد گار ووتو ویزی له گه لدا
کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: نهی بهرورد گارم ﴿اَرِیْتُ اَنْظُرَ اِلَیْکَ﴾ خوتم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ
لَنْ تَرٰنِیْ﴾ (بهرورد گار) فهرمووی: تو (له دنیا دا) من نابینی ﴿وَلَا کِنْ اَنْظُرْ اِلَیَّ الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری
(لای) شاخه که بکه ﴿اِنَّ اَسْمٰقَرَمَکَ اَنَّهُ﴾ جا نه گه رهو شاخه له شوینی خوی دا نه جولاً ﴿فَسَوِّفَ
تَرٰنِیْ﴾ نه وه دوا ی که مینک نوش ده مبینی ﴿فَلَمَّا اِنجٰی رَبُّهُ اِلَیَّ الْجَبَلِ﴾ جا کاتیک بهرورد گاری خوی
دهر خست بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَعَا﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (و له گه ل زه ویدا ته خنی کرد)
﴿وَحَرَّ مُوْسٰی صَعِقًا﴾ و موسا ش به بین هوشی کهوت بهر وودا ﴿فَلَمَّا اِنَّاۤی﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا
هاته وه (چاک بوویه وه) ﴿قَالَ سُبْحٰنَکَ﴾ فهرمووی: پاکی و بی گهردی بو تو (نهی بهرورد گار)
﴿ثَبَّتْ اِلَیْکَ﴾ به په شیمانی گه پرامه وه بو لات ﴿وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ وه من به که می پروا دارنم ﴿۱۶۷﴾

﴿قَالَ﴾ (په‌روهر دگار) فەر مووی: ﴿يَتَمَوَّعُ﴾ نه‌ی مووسا ﴿إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بینگومان من قوم هه‌لبزاردوه به‌سهر هه‌موو خه‌لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به‌په‌یامه‌کانم ﴿وَرَبِّكَ﴾ و‌فسه‌کردنم (له‌گه‌لت راسته‌و‌خو) ﴿فَخَذَمْنَا قَسَبَكَ﴾ که‌واته نه‌وه‌ی پشم به‌خشسوی توند ده‌ستی پتوه‌بگره ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وه‌له‌سوباس گوزاران به ﴿وَكُنْتُ لِلَّهِ فِي الْأَلْوَابِ﴾ وله‌و پارچه‌ته‌ختانه‌دا بومان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌هه‌موو جوړه‌باسنک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ په‌ند و ناموزگاری و باسی هه‌موو شتنک به‌روونی (که‌پتو‌ستیان پی‌ی بیت) ﴿فَخَذَّاهُنَّ﴾ که‌واته (مووسا) به‌توندی بیانگره و ناگاداریان به ﴿وَأَمْرُؤُكَ﴾ وه‌فرمان به‌گه‌له‌گه‌ت بکه ﴿بِأَخْذِهَا بِحَسَنَةٍ﴾ تا ده‌ست بگرن و ره‌فسار بکه‌ن به‌جوانسر و چاکترینان ﴿سَأُزَيِّجُكَ زَاوَاةً سَوِيَّةً﴾ به‌زوویی جی و شوین له‌سنور دهر چو و اتان نیشان ده‌دم ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ﴾ لایان نه‌دهم له‌به‌لگه و نیشانه و نایه‌ته‌کانم ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌خویان به‌گه‌وره‌داده‌نین له‌سهر زه‌ویدا ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناهق و ناره‌وا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّةً يَسْأَلُوا﴾ نه‌وانه نه‌گه‌ر هه‌موو نایه‌ت و موعجیزه‌به‌ک بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ باوه‌رپی ناهستن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَمِيلًا يُرْسِدُوا﴾ وه‌ته‌گه‌ر نایینی راست و دروست بینن ﴿لَا يَخْشَوْنَ سَمِيلًا﴾ نایکه‌ن به‌ریازو نایینی خویان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَمِيلًا﴾ وه‌ته‌گه‌ر پنگه‌ی گومرایی و نایینی چه‌وت بینن ﴿يَخْشَوْنَ سَمِيلًا﴾ ده‌یکه‌ن به‌نایین و ریازو خویان ﴿وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ هه‌موو نه‌مانه له‌بهر نه‌وه‌یه که‌به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دهر زانی ﴿وَكَاوَأُفْلَحِيَّتْ﴾ وه‌همیشه‌بی ناگابوون لیان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌که‌ساننک که‌به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو زانی ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم مَّا يَتَذَكَّرُونَ﴾ هه‌روه‌ها دیداری روزی دوا بیان (به‌درو زانی) ﴿حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کار و کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ دهر چوو (پوچه‌ن بوویه‌وه) ﴿هَلْ يَخْشَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا جگه‌له‌و (خرابانه‌ی) که‌ده‌بان کرد سزا ده‌درین؟ ﴿وَأَخَذُوا قَوْلَهُمْ مِنْ غَيْرِهِ﴾ وه‌هوزی مووسا پاش (رویشتنی) مووسا دروستیان کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا﴾ له‌خشل و زیره‌کاتیان په‌یکه‌ری گویره‌که‌یه‌ک ﴿لَّهُمْ خَوَازُ﴾ که‌قو‌به‌ی (وه‌ک گویره‌که‌ی) هه‌بوو ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ أَنَّ لَهُ لَا يَكْفِيهِمْ﴾ نایا نه‌وانه نه‌بانبینی که‌بینگومان نه‌و (گویره‌که‌یه) فسه‌یان له‌گه‌لدا ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و هیچ ریازو نیکیشیان نیشان نادات ﴿أَخْذُوا﴾ کردیان به‌(په‌ستر او) ﴿وَكَاوَأُفْلَحِيَّتْ﴾ و نه‌وانه سته‌مکار بوون ﴿وَلَقَدْ سَطَفِي آيَاتِيهِمْ﴾ وه‌کاتی له‌ده‌ستیان دهر چوو (زور په‌شیمان بوونه‌وه) ﴿وَزَاوَأُفْلَحِيَّتْ قَدْ صَلَّوْا﴾ وه‌تنگه‌بستن و بینان که‌بینگومان گومر ابوون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿لَيْنَ لِّ زَحْمَتَارِنَا﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر په‌روهر دگارمان به‌زه‌یی پیماندا نه‌یه‌ته‌وه ﴿وَيَغْفِرُنَا﴾ وه‌له‌گونه‌ها که‌نمان خوش نه‌بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه‌وه‌به‌راستی ئیمه‌له‌زبان لی که‌وتوان

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه پرایه وه ناو هوزه کدی ﴿عَظِيمًا﴾ بهرق و نور بهیه کی زوره وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) وونی (به گویره که بهرسته کان) ﴿يَسْمَعُ الْخَفْوَ مِنْ بُعْدٍ﴾ له دواى من چ جيتشينيکی بهد فهد و خراب بوون ﴿أَتَجِدُلُنِي أَفَرِّقُكُمْ﴾ نایا بهله تان کرد له فرمانی بهروردگار تان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأَوَّلَ﴾ (موسا) نهخته کانی (تهوراتی) فری دا ﴿وَلَذَرَيْنِ أَخِيصَ قَوْمَهُ﴾ وه (قری) سهری (هاروونی) برای گرت و بهر وه خوی رایکیتشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) وونی: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوا بِكُمْ﴾ بهراستی هم گهله لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبُوا يَفْضُلُونِي﴾ نریک بوو بسم کوزان ﴿فَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَعْدَاءِ﴾ که واته دوزمنانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وله گهله هوزی ستم کاراندا دامه نی ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ ئهی بهروردگارم له خوم و براکم خوش به ﴿وَأَذِلَّةً لِّى رَحْمَتِكَ﴾ وه بهمانخبره ناو بهزه بی و میهره بانى خونده وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره بان ترینى هموو میهره بانایت ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ بهراستی نهو کهسانه کی که گویره که بهرست بوون ﴿سَيَبْئَلُهُمْ نُفُوسُهُمْ﴾ له هموو دوا ده که ونه بهر رقی و خه شمی بهروردگاریان ﴿وَوَلَّاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ههروه ها رسوایی و زهلیلی له ژبانی دونیادا. ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْسِدِينَ﴾ ههر بهو جوړه سزای درو ههله بهستان دده یس ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا الشَّيْئَاتِ﴾ وه نهوانه کی گونا هیان کرد ﴿لَمْ نَكُنْ لَكُمْ بَعِيضًا﴾ پاشان دواى نهوه تهو به بیان کرد ﴿وَمَا كُنَّا﴾ و باوه بیان هیئا ﴿إِنْ رَبُّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بیهگومان بهروردگار ت پاشی نهو (باوه به بیان و توبه کردنه) ﴿لَا تُفَوِّرُ رَبُّكَ﴾ لیسورده کی میهره بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا توره بی به که کی نیسته وه ﴿أَلَمَّا دَخَلُوا﴾ نهخته کانی (تهوراتی) هه لگرت هوه ﴿وَفِي سُحُفٍهَا﴾ وله په نووس و نوسراوی نهو (تهختانه) دا ﴿هَذِي زَكَاةُ﴾ رینموونی و بهزه بی گه وره هه بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِزَكَاةٍ يُرْتَبُونَ﴾ بو کهسانیک که له بهروردگاریان دترسن ﴿وَأَخَذَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له گهله که کی خوی هدلی بزارد ﴿سَتَعْبِثُونَ رَجُلًا﴾ هه فتا پیاو ﴿لِيُفْقِنَا﴾ بو کات و شوبنی دیاری کراو له گهله نیمه (بو نهوه کی له کیوی طور تهو به بکهله ناوا کی گویره که بهرستبه کیان، جا کاتیک هاتنه نهوی وونیان به موسا بروات پی ناهینین ناخوا نه بینین تو خوت قسه له گهله کرد با نیمه ش بیسین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومه له رزه ی بو ناردن) جا کاتیک که بومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿رَبِّ تَوَسَّلْ﴾ ئهی بهروردگارم گهر بتو سته یه ﴿أَهْلَكَ كَثْرَتُهُمْ مِنْ قَبْلِ وَائِي﴾ له هموو پیش نهوان و منیشت له ناو دهرد ﴿أَتَهْلِكُنَا﴾ نایا تو هه موومان له ناو دهبیت ﴿بِمَا فَعَلَ الشَّقِيُّاءُ مِنَّا﴾ به هوزی نهوه کی که گنجل و نه فامه کانسان نه نجامیان داوه ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا لَافِتَةٌ﴾ نهمه تهنها ناقی کردنه وه به کی خوته ﴿فَصَلِّ بِمَا تَنْشَاءُ﴾ ههر که سیکت بویت بهو هویه وه گو مپای ده که بیت ﴿وَيَهْدِي مَنْ تَشَاءُ﴾ وه ههر که سیکت بوی رینموونی ده که بیت ﴿أَنْتَ وَلِيُّنَا﴾ ههر تو پشتیوان و (بهرستراومانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ که واته لیمان خوش بهو په حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه باشترین لی بورده ههر توی ﴿

﴿وَأَكْثَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خواه) لهم دنیادا چاکه مان بۆ بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ههروهه
 له پوژی دوايشدا ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْنَا﴾ به راستی ټیمه بۆ لای تو گه راوینه ته وه ﴿قَالَ﴾ (پهروهه دگار)
 قهرمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو سازم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری هه که سی ده که م که بهموی
 ﴿وَرَحْمِي وَبِعَثْتُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه بهزهیی و رهحه ټیسم هه موو شنیکی گرتوته وه ﴿فَأَكْثَبْنَا لِلَّذِينَ﴾
 جا له دواپی دانه و (بهزهیی یه) ده نووسم بۆ نه وانهی ﴿بِتَقْوَى﴾ پاریزکار و له خوا ترسن
 ﴿وَيَتَّقُونَ الزُّكُورَ﴾ و زه کات ده دن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يَوْمُونَ﴾ نه وانهش که برپا به به لکه و
 نیشانه کانی ټیمه دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (نهم بهحه تهی پهروهه دگار)
 بۆ نه وانه به که شوین پیغه مبه رﷺ که وتوون که پیغه مبه ریکی نه خوینده واره و (له لایه ن
 پهروهه دگار وه هانوه) ﴿الَّذِي يُخَذِّدُ وَتَهُ عَثْرًا يُعِذُّهُمْ﴾ نه و که سه (پیغه مبه ریکه نه هلی کتاب
 سیفه تی ده زانن) چونکه به نوو مسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له ته ورات و ئیجیل دا
 ﴿يَأْمُرُهُمُ بِالْعُرْوَى﴾ که قهرمانیان پی ده کات به چاکه ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ږیگر بیان لی
 ده کات له خرابه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته خاوتن و پا که کانیان بۆ حه لال ده کات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ﴾
 الْخَبَائِثَ ﴿وه شته پیسه کانیان لی حهرام (قه دهغه) ده کات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و باره قورس
 و گرانه کانیان له سهر لاده بات و ﴿وَالْأَعْلَالُ﴾ نه و کت و زنجیرانهش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که
 به سه ریانه وه بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ نه مجا نه و که سانهی که باوه ریسان به و (پیغه مبه ره) هینایت
 ﴿وَعَزَّوْهُ﴾ و ږیزو قه دریان بۆ دانایت ﴿وَوَصَّوْهُ﴾ بارمه تیان دایت و پشتیوانیان لی کردیت
 ﴿وَأَنبَتُوا النَّوْرَ﴾ و په پرهوی نه و نووره یان کردیت (که نور نانه) ﴿الَّذِي أَنزَلَ مَعَهُ﴾ که له گه لېدا
 نیراوه ته خواره وه ﴿أَوْثَقَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه و ان هه موو (که باسکران) له ږگار بوواتن ﴿﴿﴾
 ﴿قُلْ﴾ (نه ی مهحه مه د ﷺ) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُكُمْ﴾
 به راستی من پیغه مبه ری خوا م بۆ ئیوه هه موو تان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه و (خواه ی)
 که ته نه یا بۆ شه وه، مولکی هه موو ئاسمانه کان و زهوی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست
 نیسه جگه له نه و ﴿يُنْزِلُ، وَيُصِيبُ﴾ ده زینیت و ده مرینیت ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که واته برپا به خوا و
 پیغه مبه ره که ی بهینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که نیراو نیکی نه خوینده واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه ویش
 باوه ری به خوا ﴿وَكَلِمَاتِهِ﴾ و به ووته کانی هیهه ﴿وَأَنبَعُودُ﴾ ئیوهش شوینی بکهون و په پرهوی بکهون
 ﴿لَعَذَابُكُمْ تَشَدُّونَ﴾ تا بکه و نه سهر ږنگای راست ﴿﴿﴾ و من قویر موصی و له هوزه که ی مووسادا
 ﴿أَمَةً﴾ ناقمیکسی گه وړه هه ن ﴿يَعْبُدُونَ بِالْحَقِّ﴾ که ږینموونی خه لکی ده کون به حقه و راستی
 ﴿وَبِهِ يَعْلَمُونَ﴾ و هه به حقه قیش داده وری ده کون ﴿﴿﴾

﴿وَقَالَتْ أَتَاكَ مُتَمَنٍّ﴾ کاتی تاقمی لهوان (به تاقمینی تریانی) ووت ﴿لَمْ يَعْطُونَ قَوْمًا﴾ بوجی نامورگاری
 کومه لیک ده کهن ﴿اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ که خوا له ناویان ده بات ﴿أَوْ مَعَذِرَتُهُمْ عَذَابًا سَدِيدًا﴾ یان به سزایه کی
 سه سخت سزایان ده دات ﴿قَالُوا مَعَذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ ووتیان: تالای پهر وهر دگارتان به هانه و عوزر بی
 (و تاوانبار نه بین له سهر بی دهنگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَشْفُونَ﴾ و به لکو نهوان له خوا بترسن ﴿فَلَمَّا
 سُرُوا مَادُّوهُمْ وَأُبْدُوا﴾ نه مجا کاتی نه وهی پنی نامورگاری کرابوون له بیریان چوو ﴿أَخْبَتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 عَنِّي النَّوَى﴾ نه وانهی بهر گریبان ده کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وانهش
 که سته میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابٍ يَّسِيرٍ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِعَذَابٍ يَّسِيرٍ﴾ به هوی
 ده چوونیان له فرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَنَافِعِهَا﴾ جاکاتیک یاخی بوون له نه وهی قه دهغه
 کرابوون لی ﴿فَلَمَّا نَهَوْا فِرْدَۃً خَسِيرًا﴾ نه وسا پیمان ووتن: بینه چند مهیموونینکی دوور خراوهی
 بی نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (ندی موحه محمد ﷺ) بیریکه ره وه) کاتی پهر وهر دگارت رایگه یاندو
 دای به گونچکه یاندا ﴿لِيَسْمَعْنَ عَلَيْهِمُ﴾ سوتندی بنگومان دهینری بویان ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفِتْنَةِ﴾ تا
 ریزی دواپی ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ سَوْءَ الْعَذَابِ﴾ که سانی که سزای توند و به دیان پی بچیزی ﴿إِنْ رَكِبْتَ
 لَسْرِيفَ الْعِقَابِ﴾ به راستی پهر وهر دگارت تولهی خیرابه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ﴾ به راستی لی خوش بوو و
 میهره بانیسه ﴿وَقَطَعْنَا هَٰؤُلَاءِ الْأَرْضَ مَسَافًا﴾ وه نهوانسان له سهر زهوی دابه چند کومه لیک دابهش
 کرد ﴿وَمِنْهُمْ أَصْلَٰبٌ حَرَّتْ﴾ هندیکیان چاکه کارن ﴿وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ﴾ وه هندیکیشیان وه نهوان
 نه بوون (بی باوهر بوون) ﴿وَمِنْهُمْ بِالْخَسَنَةِ﴾ وه تاقیمان کردنه وه به چنده ها چاکه و خوشی
 ﴿وَالْكَسِيَّةَاتِ﴾ و به چنده ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به نومیدی نه وهی بگه پینه وه
 (بقولای خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ خَلْفِهِمْ خَلْفٌ﴾ دواي نهوان جی نشینانینکی خراب هاتنه چینگه یان
 ﴿وَرِثُوا الْكِتَابَ﴾ که میرانگری تهورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَثَرِ﴾ که هدر بو مال و سامانی
 (حدرامی) نه دونه یابه هولیان نه دانه وه شیان هدر بزارد ﴿وَيَقُولُونَ سَبَقَتِ رَبَّنَا﴾ وه دهیانووت
 بنگومان نیمه عفو ده کرین ﴿وَإِنْ يَأْتِهِمْ﴾ له کاتیکدا ته گهر بویان بیت ﴿عَرَضٌ يَّثَارُ بِأَعْدَائِهِ﴾ کالایه کی
 وه نه وهی تر ته گهر چی خرابیش بوايه وهریان ده گرت ﴿أَلَمْ يَخْذَ عَلَيْهِمْ﴾ نایا لیتیان وهر نه گیراوه و
 پیوست نه کراوه له سهریان ﴿يَمِئْتُ الْكِتَابَ﴾ به پیمان له تهوراتدا ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ﴾ که به ده
 خواوه هیچ نه لسن ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بچگه له راستی نه بیت ﴿وَدَرَسُوا مَافِيهِ﴾ نه وهی له تهوراتدا هه بوو
 خویندو بانه وه ﴿وَالَّذِينَ الْأَكْثَرُ﴾ وه ریزی دواپی و (دهست کهوتی نه و روزه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر
 و باشتهر بو نه وانهی ﴿يَشْفُونَ﴾ که حق پاریزو له خواترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نایا هیشتا زیر نابن؟ ﴿
 وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ﴾ وه نه وانهی به توندی دهست ده گرن به تهورات وه (و پهره ویان ده کرد پیش
 هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزه کانیا به جی دهینن ﴿إِنَّا لَا نَضِيعُ﴾ بنگومان نیمه وونی
 ناکه بین ﴿أَجْرَ الْمُضِلِّينَ﴾ باداشتی چاکه کاران ﴿

﴿وَإِذْ تَقَرَّبَ إِلَيْكُمُ الْمَلَكُ فَوَقَّهْتُمْ﴾ (بهیسته‌وه بیربان) کاتتیک که کینو (ی‌طور) مان به‌رز کرده‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿كَانَ ظُلُمًا﴾ و ه‌کو ه‌ورنیک (سییه‌رنیک) سوو ﴿وَقَالُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ و ه‌لایان و ابو که ده‌که‌ویت
 به‌سه‌ریاندا ﴿خُذُوا مَاءَ التَّنِيكِمْ يَوْمَ﴾ (پیمان ووتن) نه‌وه‌ی که پیمان داوون به‌تونندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ و نه‌وه‌ی تیدایه (له‌ناموزگاری و حوکم) به‌رده‌وام له‌بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لکو
 بینه‌بارنیزکار و له‌خواترس ﴿وَإِذْ أَخَذْنَاكَ﴾ و ه‌کاتی که به‌روه‌ردگارت و ه‌ری گرت (ده‌ری هیتا)
 ﴿مِنْ أَبِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِ﴾ له‌پشتی ناده‌می به‌کان ﴿دُرِّيْهِمْ﴾ و ه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾
 و ه‌کردنی به‌شایه‌ت به‌سه‌ری خویانه‌وه ﴿الْأَسْرِرَ بَرَكُوا﴾ (پنی ووتن) نایا من به‌روه‌ردگاری ئیوه‌نیم ؟
 ﴿قَالُوا لَنْ نَّشْهَدَنَّهُ﴾ (له‌وه‌لامدا) ووتیان: به‌لی شایه‌تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه‌لین ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له
 ر‌قزی دواپی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به‌راستی نیمه‌بی ناگا بووین له‌مه (که‌خوا به‌روه‌ردگارمانه)
 ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ یا نه‌وه‌کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بنگومان باوو باپیرانمان هاو به‌شیان بریار داوه
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش (نیمه‌وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَدَنِهِمْ﴾ و ه‌نیمش و ه‌چه و نه‌وه‌ی دواپی نه‌وان بووین
 ﴿أَفْتَمِيلُكُمْ﴾ ده‌ی نایا له‌ناومان ده‌به‌یت ﴿يَمَافْعَلُ الْمُبِطُونَ﴾ به‌وه‌ی که بی ف‌رو خرابه‌کاران
 کردوویانه ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ﴾ نا به‌و جزوه‌نیشانه‌کانی خوا پروون ده‌که‌بنه‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو (به‌روه‌ه‌ق) بگه‌رنه‌وه ﴿وَأَنْزَلُ عَلَيْهِمْ﴾ و ه‌ (ته‌ی موحه‌مه‌د) بخوئنه‌روه
 به‌سه‌ریاندا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ه‌والی ته‌و که‌سه‌ی که نیشانه‌کانی خومان بی به‌خشی ﴿فَأَسْلَخْ
 مِنْهَا﴾ که‌چی خوی لی‌داری (و ده‌رچو له‌فهرمانی خوا) ﴿فَأَتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ نه‌مجا‌شه‌یتان دواپی
 که‌وت ﴿فَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌ه‌وی نه‌وه‌وه سو به‌به‌کینک له‌گومرایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 ته‌گه‌ر بمان و یستایه به‌و نایه‌تانه‌پله‌پیمان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَكِنَّهُ﴾ به‌لام ته‌و ﴿أَخَذَهُ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نوساند به‌زه‌وی به‌وه ﴿وَاتَّبَعَهُ قَوْمُهُ﴾ و دواپی ثاره‌زووی خوی که‌وت ﴿فَتَلَّكَ مَثَلًا لِّلْكَافِرِ﴾
 نموونه‌ی ته‌و وه‌که ته‌و سه‌گه‌به ﴿إِنْ تَحِبَّ إِلَيْكَ يَلْهَثْ﴾ ته‌گه‌ر لی‌به‌به‌یت و ده‌ریکه‌یت (مؤره‌ت لی
 ده‌کات و) زمانت لی‌ده‌ردینی ﴿أَوْ تَرْتَكِهِ يَلْهَثْ﴾ و ه‌ته‌گه‌ر و ازیشی لی‌به‌پنی ه‌ه‌ر زمان ده‌رده‌پنی
 ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ته‌و (سیفه‌تانه) نموونه‌ی ته‌و که‌سانه‌به ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی
 نیمه‌پان به‌درو دانا ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ﴾ ده‌ی ته‌و داستان و چیر و کانه‌باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بچنده‌وه به‌خویاندا و بیر بکه‌نه‌وه ﴿سَاءَ﴾ به‌دو خرابه ﴿مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه‌و (چیر و کی) ته‌و
 که‌سانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی نیمه‌پان به‌درو دانا ﴿وَأَنْفُسُهُمْ كَالْوَاقِلِينَ﴾ ته‌وانه ه‌ه‌میشه
 سه‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ه‌ه‌ر که‌س خوا ریتموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِیْ﴾
 ه‌ه‌ر ته‌و ریتموونی کراوه ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ ه‌ه‌ر که‌سیش (خوا به‌ه‌وی کرده‌وه‌کانیه‌وه) گومرای بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ه‌ه‌ر ته‌وانه زیان لی‌که‌وتو و ره‌نجه‌ردون

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وه سوتند به خوا به راستی دروستان کردوهه ﴿لِجَهَنَّمَ﴾ بؤ دوزهخ ﴿كَبِيرًا مِّنَ الْجَنَّةِ وَالْإِنْسِ﴾ زورنك له جنو كه و ناده می ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلبان هه به به لام پنی تینا گن (له راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان هه به (هقی) پی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان هه به (هقی پی) نایستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ﴾ نه وانه وهك نازهل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ خِرَاطِرٌ﴾ و گوسرا ترن (له نازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ همر نه وانه بی ناگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ همر بؤ خوا به جواترین و چاکترینی ناوه کان ﴿فَادْعُوهُ﴾ جا نیوهش به و نا وانه بانگ و هاواری لی بکن ﴿وَذُرُوا آلِهَتَكُمْ﴾ واز بهیتن و سرخ دامه نین بؤ نه وانه دی ﴿يَلْبِثُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ که له ناوه کانی (خوا) دا گوران و لادان ده کهن (ده بکه نه ناو بؤ نه کانیان) ﴿سَبِّحُوا مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ به زوویسی تو له ی نه وه ی ده یانکر دلبان ده سه نریت ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا آدَمَ﴾ وه نه وانه دی که دروستان کردوهه کز مه لیک هه به ﴿يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي رَزَقْنَاهُمْ﴾ رینمورنی خه لک ده کهن به (نایینی) راست ﴿وَرَبِّهِمْ يَقُولُونَ﴾ و داد وهریشی پی ده کهن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه دی که نیشانه کانی نیمه یان به درو دانا ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ﴾ و ورده و ورده (پله به پله) نزیکیان ده که به وه له تیا چوون ﴿فَمِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به جنورنك که خویشیان به خویان نازانن ﴿وَأَمَّا لَهُمْ﴾ ماوه بهك مؤ له تیان ده دم ﴿إِنْ كُنْزِي مَبْنِيٍّ﴾ به راستی پیلانی من زور پنه و و به هیزه ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا﴾ نابا نه وان بیریان نه کردونه وه ﴿مَا يَصْطَرِحِيهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ﴾ که هاواری که یان موحه ممد ﴿هَرَّگیز تووشی شیئی نه بووه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لِّشَاقِقِينَ﴾ نه و نه ها تر مسته رنکی ناشکرا به (بؤ نه وه) ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا﴾ نابا نه وانه ناروانن ﴿فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له و مولکه گه وره و فراوانه ی له ناسمانه کان و زهوی دا هه به ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ﴾ وه له و شتانه ی خوا ی گه وره دروستی کردون ﴿وَأَن عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرَارٌ قَرِيبٌ﴾ وه نه وانه به نزیک بویتنه وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ کز تایی (زیان) یان ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به چ قسه بهك له هاش قورنان پروا دینن ﴿مَنْ يَضِلَّ اللَّهُ﴾ هدر کهس خوا گومرای بکات (به ناوانی کرده وه ی خرابی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَّهُ﴾ نه و هیچ رینمورنی که رنکی بؤ نیبه ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازبان لی دینیت ﴿فِي ظُلُمَاتٍ يَغْمَهُونَ﴾ له گومرایی و باخی بوونی خویاندا گیز بخون ﴿بَسْمَلُوكَ﴾ (نه ی موحه ممد) پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ السَّمَاءِ﴾ له باره ی پوزی دواپی به وه ﴿إِن مَّرْسَلًا﴾ که ی ده بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهُ بِإِعْدَارِي﴾ بلی: زانینی نه وه ته نها لای به روه ردگار مه ﴿لَا يَحْكُمُهَا الْوُفُؤُهَا﴾ هیچ کهس (نانوانیت) کانه که ی ناشکرا بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگه له به روه ردگار نه بیت ﴿فَقُلْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامت) بؤ ناسمانه کان و زهویش گران و قورسه ﴿لَا قَائِمٌ إِلَّا اللَّهُ﴾ نایهت به سه رناندا (روونادات) له نا کاودا نه بیت ﴿يَتَقَرَّبُونَكَ كَلْبًا﴾ له تو ده برسن وهك نه وه ی که تو ﴿حَقِيقَتُهَا﴾ له (هاتنی) پوزی دواپی ناگاداری ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد) بلی: ﴿إِنَّمَا يَحْكُمُهُ﴾ بینگومان زانینی (هاتنی) نه و پوزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ ته نها لای خوا به ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زورنك له خه لکی نابزانن

﴿قُلْ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خواهونی هیچ سوود و زیاننیک نیم بخورم ﴿إِلَّا مَاشَاءَ اللَّهِ﴾ مه گهر نهوهی خوا بیهوی ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَفْعَلُ الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَسْكَكْتُكَ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیر و خوشی زورم به دهست دهیتا ﴿وَمَا مَسْنِي الشُّوْءِ﴾ وه هیچ خرابه و زیاننیکم پی نه ده گهسی ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ من تهنها ترسینهرو مرزده دهرم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بقو خه لکاننیک که باوه دهیتن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نهو زانهیه که نبوهی دروست کردوه ﴿فَمَنْ تَتَّبِعْ﴾ له یهک کهس (که نادهمه) ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ هه رله خوی هاوسه ری به دی هیتا ﴿يَتَّبِعَنَّ إِلَيْهَا﴾ تاله لای بهه سپته وه (نارام یگری) ﴿فَلَمَّا تَخَشَّيَا﴾ جا کاتنیک (پباوه که) له گه ل هاوسه ره کهی جووت بوو (دروست بوو) ﴿جَعَلَتْ خِفَاءً حَافِيًا﴾ باری سوو کی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ نه مجاله سهر نهم (سک پر به) ماوه یهک تیه ری ﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ﴾ جا کاتنیک (سکه کهی) فورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا﴾ (زن و میرده که) هه ردوو له خوا پارانه وه ﴿لَئِنْ ءَاتَيْنَا صَاحِبًا﴾ سویتد پی نه گهر تو مند الکی چاک و تهو اومان پی بدهیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ینگومان له سوپاس گوزاران دهین ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَاحِبًا﴾ به لام کاتنیک (نهوه کانی نادهم و حهوا پاش خویان) په روه رد گار مند الکی چاکی پیدان ﴿جَعَلَا شُرَكَاءَ﴾ چهند هاویه شکیان بقو خوا دانا (وهک نهوهی بته رسنه کان ده یانکورد) ﴿فِيمَا آتَاهُمَا﴾ لهوهی که پیی دابوون ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا له وه به رزو بلند تره که هاویه شی بقو دابنن ﴿أَلَمْ يَكُنْ مَا لَا يَفْقَهُ شَيْئًا﴾ تایا شتاننیک ده کهن به هاویه شی خوا که ناتوانن هیچ شتیک دروست بکهن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ له کاتنیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نهو بت و په رستر اوانه) ناتوانن هیچ یارمه تی به کیان بدهن ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ هه روه ها ناتوانن یارمه تی خوشیان بدهن ﴿وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ﴾ وه نه گهر نبوه نهوان (بته کان) بانگ بکهن بقو پیی راست ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ شویتنان نا کهون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْهُمْ﴾ بقو نبوه به کسانه چ بانگیان بکهن ﴿أَمْ أَنُفِثُ صَيُومُونَ﴾ بان پیی دهنگ بن (سوودتان پی نا که یه نن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نهوانه ی ﴿يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که نبوه هاوارو داویان لی ده کهن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أَئِمَّنَا لَكُمْ﴾ نهوانیش چهند به ندهیه کن وهک خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ دهی بانگ و هاواربان لی بکهن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ باوه لامتان بدهنه وه (ویسته کانتان به جی بهیتن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر نبوه راست گون، ﴿أَلَمْ يَكُنْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا﴾ تایا نهوانه (هیچ نه پی وهک خوتان) قاچیان ههیه که پی ی برقن به ریدا ﴿أَلَمْ يَكُنْ أَرْتَبِطُشُونَ بِهَا﴾ یان دهستیان ههیه که دهستی پی بوه شیتن ﴿أَلَمْ يَكُنْ أَفْئُونٌ بِبُيُوتِهَا﴾ یان چاویان ههیه که پی ی بیینن ﴿أَلَمْ يَكُنْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیان ههیه که پی ی بییستن ﴿قُلْ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ بانگی هاویه شه کانتان بکهن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ باشان نه خشه و بیلانم بقو دابنن ﴿فَلَا تُخْذِلُون﴾ و مؤله تیشم مه دهن

﴿إِنْ وَلِيَ اللَّهُ﴾ به راستی پستیوان و دوستی من هر خوايه ﴿الَّذِي تَرَى الْكَسْبَ﴾ شهو (خوايه) که قورناني ناره خواره وه ﴿وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ وه هدر نه ویش پستیوانی چاکه کاران ده کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وه نه وانه ی نیه جگه له خوا هانایان بو ده بن ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ﴾ ناتوانن یارمه تی تان بدن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمه تی خویشان بدن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر بانگیان بکن بزرنگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ نه وانه نایستن ﴿وَتَرْهَقُهُمْ ظُغُرُونَ﴾ وه واده زانی بو تو دهر وانش ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه هیچ نابین ﴿سَخِطَ الْعَزَّوَجَلَّتْ﴾ ده ست بگره به لیورده یی به وه (چاوو پوشی بکه) ﴿وَأَمَّا بِالْعَرَفِ﴾ فدرمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَبِينِ﴾ و پروو وهر گیره له نه قامان و نه زانان (وازیان لی بهینه) ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَّ﴾ وه نه گهر خه تهره و خدیال و وه سوه سه یه کت بو هات له لایه نی شه یثانه وه ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ﴾ به کسر په نا بگره به خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی هدر نه و یسهری زانابه ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَفُوا﴾ به راستی نه وانه ی خواناس و پارتزکار بوون ﴿إِذَا مَشَهُمْ طَبَقٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خه تهره و وس وه سه یه کیان له شه یثانه وه پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا ده کهن و خوایان بیر ده که ویته وه ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ جا کنوپر بهر چاویان روشن ده یته وه (راستی ده دوزنه وه) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمُ مِنَ النَّارِ﴾ وه برا (شه یثانه) کاتیان یارمه تیسان ده دن له گومرایی بووندا ﴿ثُمَّ لَا يُفْصِرُونَ﴾ پاشان کوتایی ناهستن و واز ناهستن (بو گومرا کردنیان) ﴿وَإِذَا لَوْ تَأْتِيَهُمْ﴾ وه هدر کاتیک (وه حی دوا بکه ویت) نایه تکیان بو نه هینی ﴿يَعَايَنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ لِيَجَبَّتْهُمْ﴾ ده بیان ووت: بوچی له خوته وه ریکی ناخه یث (بو خوت هه لی نابه ستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾ بلی: بیگومان من هر شوننی نه وه ده که وم ﴿مَا يُؤْخِرُ الْإِنَّمَانُ﴾ که له لایه ن په روه ردگار مه وه وه حیم بو ده کریت ﴿هَذَا صَبْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ شه (قورنانه) بهر چاو روشنی و بدن گپه له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَهَذِي﴾ و رینمورونی و نبشاندهره ﴿وَرَحْمَةٌ﴾ و میهره بانی و به زه بی خوايه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو گهل و هوزیک که باوه ر دینن ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ وه کاتیک که قورنان خویندرا ﴿فَأَسْمِعُوا لَهُ﴾ ده بی گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بو نه وه ی خوا میهره بانیشان له گهلدا بکات ﴿وَإِذَا كُنْتُمْ فِي صَلَاتٍ﴾ وه له (دل و) دهر ووت دابادی په روه ردگارت بکه ﴿فَصَبْرٌ عَازِفَةٌ﴾ به پاران وه و نرس و بیمه وه ﴿وَدُونَ الْجَاهِلِينَ مِنَ الْقَوْمِ﴾ به بی نه وه ی ده نگ بهر بکه به ته وه ﴿يَا أَعْدُوْا الْأَصْبَالَ﴾ له بهر به یانی و ده ماو ده می نیوار اندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه له بی ناگیان مه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به راستی شه و فریشتانه ی که لای په روه ردگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خو به زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ له بهر ستنی نه و (خوا) ﴿وَيَسْجُدُونَ﴾ وه همیشه ستایشی ده کهن (کرنووشی بو ده بن) ﴿وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ و تنها سوزده بو نه و ده بن.

سوره قی (الانفال)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوې خواي به خشنده ي مېهره بان

﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (نډې موحه ممد) پرسيارت لي ده كډن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه بارهت به دهسكه وته كان (ي جهنگي به در) ﴿قُلْ﴾ قوش بلي: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نو دهست كه و تانه هدر بق خوا و پېغه مېهرن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ كه واته خو تان پياريزن و له خوا بترسن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه په يوه نډې نيوان خو تان چاك بكه نه وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و گوڼر ايه لي خوا و پېغه مېهره كه ي بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نيوه بر وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بېگومان بر واداران ته نها كه سانيكن ﴿إِذَا دُعِيَ اللَّهُ﴾ كاتيك كه باسي خوا كرا و ناوي هيترا ﴿وَجِلَّتْ لُؤْلُؤُهُمْ﴾ دليان ده ترسي و ترسي لي ده نيشت ﴿وَلَا أُكِلَتْ عَلَيْهِمْ أَكْثَرُ﴾ كاتيكش ثايه ته كاني خوا بخوڼر ته وه به سهر باندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بر ويسان (پي) زيا ده بيت ﴿وَعَلَى رِجْلَيْهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و هر پشت به په روه رد گاري خو يان ده به ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه وانه كه به راسني نوڼره كانيان به جني ده هيتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له و رزق و روزه ي پيمان داوون (له پناوې خوا دا) ده به خشن ﴿وَلَكُمْ هُمْ﴾ هر نه وانه ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر واداراني راسته قينه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله ي به رزيان بق هيه لاي په روه رد گاريان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لي خوش بووني (تا وانه كانيان) و روزه ي په سه ندو چاك (يان بق هيه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ هر چو نيك كه په روه رد گارت له ماله كه ت (له شاري مېنه) ده ربه نيشت (بو جهنگي به در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هق و راستي ﴿وَأَنْ قَرِيبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له كاتيكدا بېگومان ده سته يه كه له بر واداران ﴿يَكْفُرُونَ﴾ بيزار بوون و پتيان ناخوش بوو ﴿يَجِدُ لَوْلَاكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده مه قانبت له گه لدا ده كډن له (شني) هق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دواي ته و ه ش كه بويان روون بو ته وه (كه راسته هيتنا جهنگيان لا گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يَسْتَأْذِنُ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه كه نه وه ي به توندي به روه مردن بيرين ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به چاوي خو يان (مردن) بيبن ﴿وَأَذِيعُكُمْ اللَّهُ﴾ (بيري نه و كاته بكه نه وه) كه خوا به ليبي به نيوه دا ﴿لَخَذَى الظَّالِمِينَ﴾ دهست كه و تي په كيك له و دوو كومه له (كار وانه بازر گانيه كه يان سهر كه و تن به سهر باندا) ﴿أَلَيْسَ﴾ به راستي ده بيته هي نيوه ﴿وَتَوَدُّونَ﴾ وه نيوه ته و ه تان پي خوشه ﴿أَنْ غُرِّذَاتِ الشُّوَكَةِ﴾ كه نه وه دهستكه و ته يي چه كه، (كار وانه بازر گانيه كه) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بق نيوه بيت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ الْحَقَّ بِكَ لِيَمْلِكَهُ﴾ به لام خوا ده به و يست و و ته كاني خزي به راست ده رچي (حق سهر كه وي) ﴿وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِ﴾ و ره گ و رېشه ي يي با و ه ران له بن بيتي ﴿يُخَيِّطُ الْحَقَّ﴾ تا هق جېگير بكات ﴿وَيُطِيلُ الْبَطِيلَ﴾ و ناحه قيش له ناو به ري و پوجه لي بكانه وه ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تا و انبارايش پتيان ناخوش بيت

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ زَيْكُو﴾ (بیریکہ نہ وہ) کاتیک (لہ بہ در دا) ہانانان بڑ پەرورہ دگارتان دہبرد ﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ خواش ہات بہ ہانانانہ وہ ﴿أَنِّي مُعَذِّبُكُمْ﴾ ووتی من دہنیرم بڑ یارمہ تہان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ہزار فریشتہ ﴿مُرِيدِينَ﴾ بہ دوا ی بہ کذا (دینہ خواری) ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا الْإِنشِرَى﴾ وہ خوا شہ وہی تہ نہا بڑ شادی و مورڈہ نارد ﴿وَلَقَدْ مَنَنَّا بِهِ فَلَوْلَا نَصْرُهُ﴾ نادلہ کانتان ہنی ی نارام بگرتیت ﴿وَمَا أَتَيْنَا الْأَمْرَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وہ سہر کہوتیش تہ نہا لای خواوہ یہ و بہس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی خوا بہ دہستہ لاتی کار بہ جی بہ ﴿إِذْ يَغْشَى السَّحَابَ﴾ (بیریکہ نہ وہ) کاتی (خوا) و ہنہ وزی بہ سہر تاندا ہینا ﴿أَمَنَةً مِّنْهُ﴾ (ہو وہ ہوی) دلنیا یی نیوہ لہ لایہن (پەرورہ دگار) خویوہ ﴿وَيُزِيلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّحَابِ طَلًّا﴾ بارانیسی لہ ناسمانہ وہ بڑ باراندن ﴿لِيُظْهِرَ كُرْبَهُ﴾ تا پاکتان بکاتہ وہ ہنی ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ الَّذِي تَكْتُمُونَ﴾ وپسی شہیتان (دو دلی و گومان) لہ نیوہ دوور بخاتہ وہ ﴿وَلِيُظْهِرَ عَلَى فُلُوكُمْ﴾ و بہ یوہندی دلہ کانتان ہنہ و بکات ﴿وَيُخَيِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وہ بہو (بارانی) پتکانتان دامہ زراو و جینگیر بکات ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ﴾ (بیتہ وہ بیر) کاتیک کہ پەرورہ دگارت نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَكِكُ﴾ بڑ فریشتہ کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (کہ بہ پتغہ مہر و باوہ برداران پابگہ پہنن) کہ بینگومان من (خوای گہورہ) لہ گہلناتم ﴿فَتَجِدُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دہی دلی کہسانیک قایم و دامہ زراو کہن کہ باوہ پریان ہینا وہ ﴿سَأَلْتَنِي فِي فُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ بہ زووی ترس و بیم دہ خہ مہ دلی تہو کہسانہی کہ بی باوہ ہوون ﴿فَأَضْرِبُوا فُلُوقَ الْأَعْتَابِ﴾ جاتیوہش لہ سہر وی گہر دنیان بدن (واتہ سہریان) ﴿وَأَضْرِبُوا مَنَّهُمْ كُلَّ تَنَازٍ﴾ وہ لہ ہمہو سہر پہنجہ کانیان بدن (واتہ لہ ہمہو و لاشہیان بدن لہ سہر وہ تا خواوہ وہ) ﴿ذَلِكِ﴾ تہوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ لہ بہر تہوہی کہ بہ راستی تہوانہ دزایہ نی خواو پتغہ مہرہ کہیان کرد ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہدر کہ سیکیش دزایہ نی خواو پتغہ مہرہ کہی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ تہوہ بینگومان تولہ و سزای خواو زور سہخت و بہنہنہ ﴿ذَلِكُمْ قَدْ وَفَّوْهُ﴾ (حوکم و سزای نیوہ) تہوہ دہی بیچہ ژن ﴿وَأَنَّ لِلَّهِ كَثِيرٌ مِّنْ عَذَابِ النَّارِ﴾ وہ بہ راستی بڑ بی پروایان سزای ناگری دوزخ ہدیہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی کہ پرواتان ہینا وہ ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (لہ جہنگ دا) پروہ پروی زوریک لہ بی باوہ ران بوونہ وہ ﴿فَلَا تُولَوْهُمْ الْآدِبَارَ﴾ قت پشیمان تی مہ کہن و ہلہ مہین ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُصِذْ بِرُءُوسِهِ﴾ وہ ہدر کہس لہو پورژہدا پشیمان تی بکات و ہلہیت ﴿إِلَّا مَنَحَرًا لِّفِتَالٍ﴾ مہ گہر (مہبہ سنی تہوہ بیت) بڑ ہیرش کردن بگہر تہوہ سہریان ﴿أَوْ مَنَحِيرًا إِلَى فِتْنَةٍ﴾ بان ہروات بڑ لای کڑمہ لیکسی تر (ویارمہ تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بَعْضُكُم مِّنَ اللَّهِ﴾ تہوہ بینگومان بہرق و خہ شمی خواوہ دہ گہر تہوہ ﴿وَمَا أُولَٰئِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ وہ جینگای دوزخ دہ بیت ﴿وَيُنشِئُ الْمَصِيرُ﴾ کہ جینگاہ کی زور خراپ و ہدہ

﴿فَلَمَّا تَفَتَّلُوهُمْ﴾ ده که واته نیوه نه وانشان نه کوشت ﴿وَلَمَّا كُنِ اللَّيْلُ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا نه وانی کوشت
 ﴿وَمَا زَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خوّل و زیخت پرو به کافران) هاوینشت به ته نها تو ته تهاوینشت
 ﴿وَلَمَّا كُنِ اللَّيْلُ﴾ به لکو خوا هاوینشتی (و لییدان) ﴿وَلَمَّا كُنِ اللَّيْلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نه وهی خوا پرواداران تاقی
 بکانه وه ﴿وَمِنْ بَلَاءٍ حَسَنًا﴾ له لایه ن خویسه وه به تاقی کردنه وه به کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به پرستی خوا بیسه ری زانیه ﴿ذَلِكَ﴾ (سهر نه نجامی باوه پرواداران و کافران) نه وه بوو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ الْكَافِرِينَ﴾ وه به پرستی خوا بیلانی بی پروایان بو چهل ده کانه وه
 ﴿إِنْ تَسْتَفْتِیْهُمْ﴾ نه گهر نیوه نهی (بیباوه پران) داوای یارمندی و سهر که وین ده که ن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾
 الْقَتْلُ ﴿نَهَوْهُ﴾ به پرستی سهر که ویتان بو هات (گالنه بیان پی ده کات) ﴿وَأَنْ تَنْهَوْا قَوْمَ خِزَامٍ﴾
 نه گهر کو تابی بهین (له دور منایه تی پیغه مبهریان کو تابی بهین به بت بهرستی) نه وه چاکتره بو تان
 ﴿وَأَنْ تَعُوذُوا مِنْهُمْ﴾ وه نه گهر بگهرینه وه (بو سهر درایه تی یان بت بهرستی) نه وه نیمه ش ده گهرینه وه (بو
 سهر خستی باوه پرواداران) ﴿وَلَنْ نُعْیَنَ عَنْكُمْ فِتْنَتَكُمْ﴾ ههر گیز ده سته و کو مه له که نان هیچ سوو دیکتان
 پی ناگه به ن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ﴾ ههر چهند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له که ن
 پرواداران دایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وه که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گویر ایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ﴾ ویشتی نیمه که ن ﴿وَأَسْمِعُوا سَمْعَكُمْ﴾ له کاتیکدا نیوه
 نیده که ن و ده یستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو نه وانه مبه ن (به سهر زاره کی) ووتیان
 بیستمان ﴿وَلَمْ يَسْمَعُوا﴾ له کاتیکدا که نه وانه هیچ نابیستن و تینا که ن ﴿إِنْ شَرَّ الْأَوَّابِينَ﴾
 به پرستی خرابترینی هم سوو گیان له بهران له لای خوا ﴿أَلَمْ تَرَ الْكُفْرَ الَّذِينَ لَا يَقُولُونَ﴾ نه و
 که پروالانن (مه به ست پی بیباوه پرانه) که بیرنا که نه وه و زیر نابن ﴿وَلَوْ عَصَى اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیایه ﴿فَبِهِمْ خَبَرٌ﴾ چاکه یه که له و (بیباوه پرانه دا) هه یه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فهرمانی خوی) پی بیستمانیه ﴿تَوَلَّوْا﴾ ههر پروویان وهرده گبیرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه نه وانه ههر گوی پی نه دهرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وه که سانه ی
 پرواتان هیناوه ﴿أَسْمِعُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه لاسی خواو پیغه مبه ره بده نه وه ﴿إِذَا عَاثَرْتُمْ الْجَحِلِيَّ﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن بو لای نه و (نایبندی) که زیندووتان ده کانه وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنَّ﴾
 اللَّهَ ﴿به پرستی (ویستی) خوا ﴿بِحَوْلِ بَنِي الْأَمْرِ وَقَلِيلٍ﴾ ده یته بهر به ست له نیوان ناده می و دلیدا
 (واته نه و پیری ده سته لانی هه یه به سهر دلی به نده کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ إِلَهُ الْيَوْمِ وَالْآخِرِ﴾ وه به پرستی ههر
 لای نه و کو ده کرینه وه (له پروزی دواپی دا) ﴿وَأَقْبُوا بِنْتَهُ﴾ وه خوتان بپاریزن له ناشوب و به لایه ک
 ﴿لَا تُضِلُّنَّ الَّذِينَ ظَلَمْتُمْ﴾ که تووشی سته م کارانتان نایب به نایبتهی (همووتان
 ده گرینه وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به پرستی توله و سزای خوا زور

سه خته

﴿وَأَذْكُرُوا﴾ بیر بکه نه وه ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک که ئیوه ﴿قَلِيلٌ مُّسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کهم و لاواز کراو و ژیر دهسته بوون له زهوی (مه کهکه) دا ﴿عَمَّالُونَ﴾ دهرسان ﴿أَنْ يَتَحَفَّظُ الْنَّاسُ﴾ که خه لکی بتان فرینن و بدهن به سهر تاندا ﴿فَقَاتِلْهُمْ﴾ نه مجا خوا به نای دان ﴿وَأَذْكُرُوا﴾ وه به یار مه تی خوی پشیمانی کوردن ﴿وَرَزَقْنَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و پوزی له شنه پاک (و حه لاله) کان پسی به خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ نه وه ی سویاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی شهو که سانه ی باوه رتان هیناوه ﴿لَا تَحْزَنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه کهن له گه ل خوا و پیغه مبه ر ﴿وَتَحْزَنُوا﴾ وه ناپاکی مه کهن له سپارده کانی ناو خو تان ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا که ئیوه ده زانن (ناپاکی به) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَلَمْ آتَوْكُم مَّا وَدَّكُمْ﴾ به راستی مال و مندالتان ﴿فَتَنَّهُ﴾ هوی تاقی کردنه وه ی (ئیهون) ﴿وَأَلَّتْ اللَّهُ عُنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به راستی لای خوا پاداشتی زور گه وره هیهه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی شهو که سانه ی که باوه رتان هیناوه ﴿إِنْ تَشَاءُوا اللَّهَ﴾ نه گهر ئیوه خواناس بن و خو تان بهارینن ﴿بَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ هوی جیا که ره وه ی (راست و ناراست) تان بۆ فراههم دینیت ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ و له گونا هه کانتان ده بوری ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیسان خوش ده بیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوهن به هره و چاکه ی زور گه وره به ﴿وَأَذْيَعُكَ﴾ و وه (بیر بکه ره وه) کاتیک نه وانه ی بی باوه ر بوون پیلانیان له دژت ده گیرا ﴿يُنْصِرُكَ﴾ تا به ندو کؤنت بکهن ﴿أَوْ يُصْلِكَ﴾ بان بنکورن ﴿أَوْ يُخْرِجُكَ﴾ بان (له مه کهکه) دهرت بکهن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه وانه (به رده وام) پیلان ده گیرن و فو فیل ده کهن ﴿وَيَتَعَكَّرُ اللَّهُ﴾ وه خوایش له بهرام بهر نه واند پیلان ده گیریت بۆ بوو چهل کردنه وه ی پیلان و فو و فیله کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه خوا چاکترینی پیلان گیرانه (بهرام بهر پیلان گیران) ﴿وَأَذَانُكَ عَلَيْهِمْ رِسَالَةٌ﴾ وه کاتیک که نایه ته کانی ئیمه یان به سهر دا ده خو تر یتنه وه ﴿فَالْوَاقدُ سَمِيعًا﴾ ده لنین : بیستمان (واته گرنگ نی به) ﴿لَوْ شَاءَ لَهْلَأْنَا مَلَكًا كَذَّابًا﴾ نه گهر بمان و یستایه و یتنه ی شهو نایه تانه مان ده ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه هیچ نی به جگه له نه فسانه ی پیشیمان ﴿وَقَالُوا آلَ اللَّهِ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک (که بی باوه ره کان) ده یان ووت نه ی بهر وهر د گار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه گهر شهم فور تانه راسته و له لابه ن توره هاتوره ﴿فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً﴾ ده ی بهر د به سهر ماندا بهارینه ﴿مِنْ السَّمَاءِ﴾ له فاسمانه وه ﴿أَوْ آتِنَا بِكَ آيَاتٍ بَيِّنَةٍ﴾ یان سزای سه ختی بهر نازار مان بۆ بنیره ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وه به راستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له کاتیک دا تو (نه ی مو حه ممه د) له ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ ههروه ها خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان داوای لیوردن بکهن له خودا ﴿

﴿وَمَا لَهُمْ آلَافُ يَهُدَى اللَّهُ﴾ خوا چون سزایان نادان؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا شهوان بهر گری (موسولمانان) ده کهن له چوون بؤ مزگهوتی بهرینزو بیروزی (که عبه) ﴿وَمَا كَانُوا أُولَئِكَ هُمْ﴾ له کاتیکدا نهوان خو شه ویست و سهر بهر شتیاری نهو (مزگهوتیه) نین ﴿إِنْ أُولَئِكَ هُمْ إِلَّا الْمُشْرِكُونَ﴾ بهر اسنی سهر بهر شتیار و خو شه ویستی نهو (مزگهوتیه) خوا ناسان و بارنز کارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عَنِ الْبَيْتِ﴾ وه نویزی نهوان (بت بهرسته کان) له مالی خودا هیچ نی به ﴿إِلَّا الْمَكَاةُ﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَتَصَدَّقَ﴾ و چه پله لیدان نه بیت ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که واته به چون سزای سخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی پروانه هینانته وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهر اسنی نهوانه ی که بی باوهرن ﴿يُخْفُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خهرج ده کهن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بؤ نهوی بهر هه لستی رنگه ی خوا بکه ن ﴿فَسَيُفْقَهُنَّ﴾ جاله مه ودوا (مال و سامانیان) به سخت ده کهن و ده بیه خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ﴾ له پاشان ده بیت به داخ و په زاره بزیان ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ پاشان زهر ده کهن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانه ی که بی باوهرن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ﴾ هر له دوزخ دا کوه ده کرینه وه ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الْخَفِيَّاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ بؤ نهوی خوا ده سته ی ناپاک له ده سته ی پاک جیا بکانه وه ﴿وَيَجْعَلُ الْخَبِيَّاتِ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کانیش له سهر بهک هه لجنیت ﴿فَبَرَكْنَا عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا هه مووی پیکه وه کوه بکانه وه ﴿وَجَعَلْنَا فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دوزخ وهه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هر نهوانه زیانبار و خه سارو مهندی ته واون ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به نهوانه ی که بی باوهرن سوون ﴿إِنْ يَشَاءُوا﴾ نه گهر کوتایی بهین (به بی پروایی به کیهان) ﴿وَيُعَذِّبُهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ﴾ بهر اسنی (خوا) ده بوریت له ههر چی له وهه پنش کردوویانه ﴿وَإِنْ يَعُودُوا﴾ به لام نه گهر بگهرینه وه (سهر کرده وه ی پشسوویان) ﴿فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه وه بهر اسنی باوو یاسای پشینه (خرابه) کان چی بوو (بؤ نهمانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَفَقَدْ لَوْهُنَّ﴾ (باوهرداران) جهنگ بکه ن له گهن بی باوهر اندا ﴿حَتَّىٰ لَا تَكُونُ فِشْنَةٌ﴾ هه تا تا زا وهه (بی باوهری و بت بهرستی) نامینیت ﴿وَتَكُونُ الذُّرَىٰ كَلْبَةً لِلَّهِ﴾ و ثایین و ملکه چی هه مووی بؤ خوا ده بیت ﴿فَإِنَّ آتَ هَٰذَا﴾ جا نه گهر کوتایی یان هینا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ نه وه بهر اسنی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ يُصِيرُ﴾ به هر کرده وه بهک که (بی باوهران) ده بکه ن بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر پروویان و هر گبر او پششیان هه لکرد ﴿فَاتَّعَلَمُوا﴾ نه وه بزانی ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ﴾ بهر اسنی خوا پششیوان و یار مه تی ده رتانه ﴿يَعْمَرُ الْمَوْتَىٰ﴾ نهو (خوا) باشترین پششیوانه ﴿وَيَعْمَرُ النَّصِيرُ﴾ وه باشترین یاریده ده و سهر خه رتانه ﴿

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وەیزانن ﴿أَلَمْ نَعِشْهُمْ قَبْلَ هَذَا﴾ بېنگومان هەر چه کتان له غه نیمه ده (دهسکهوت) وگرت
 ﴿فَأَن يَلَّوْا حُسْرَهُ﴾ نهوه به راستی پیسج به کی نهو (دهسکهوته) بۆ خوا ﴿وَلَا تُرْسُوا﴾ و بۆ پیغه مبهه
 ﴿وَلَا يَذِي الْقُرْبَى﴾ و بۆ خزمانی (پیغه مبهه) ﴿وَلَا يَتَّقِي﴾ و بۆ هه تیوان ﴿وَلَا يَتَّقِي﴾ و بۆ هه زیاران
 ﴿وَأَيْنَ السَّبِيلِ﴾ و بۆ رېتوارانه ﴿إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ ته گهر نپوه باوه رتان هیتاوه به خوا ﴿وَمَا أَرْزَأُ﴾
 وە به وهی نار دوومانه ته خواره وه ﴿عَلَى عِبْدِي﴾ بۆ سهر بهنده کهسان (که موحه مبهه د پیغه مبهه) ﴿يَوْمَ الْقُرْآنِ﴾ له رۆزی جیا کردنه وه دا (واته جهنگی بهدر) ﴿يَوْمَ الْقُرْآنِ الْجَمْعَانِ﴾ لهو رۆزی که دوو
 کۆمهال به یهک گه یشتن (دژ به یهک جهنگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتی کدا
 دهسه لانداره ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا﴾ وه کاتیک نپوه لای خواری (شیوه کهی) نزیک (مه دینه) دا
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى﴾ و نه وانیش له لای سهروی (شیوه کهی) دورتر (له مه دینه) دا بوون
 ﴿وَالرَّكْبُ﴾ کاروانه کهش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له خوارتری نپوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه ته گهر به لیستان
 به یه کتر بدایه ﴿لَا تَخْلَفْتُمْ﴾ بېنگومان جیاواز ده بوون ﴿فِي الْمِيْعَةِ﴾ له به لیته که دا (جهنگان نه ده کرد)
 ﴿وَلَكِنْ﴾ به لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کوی کردونه ته وه) بۆ نه وهی خوا کاربک به دی بیتیت ﴿كَانَ
 مَقْعُودًا﴾ ههر به دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ﴾ بۆ نه وهی له ناو به جیت نهو که سهی (به لای خواوه)
 له ناو چووه ﴿عَنْ يَمِينِهِ﴾ له بروی به لگه وه ﴿وَلِيَحْجِيَ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْتِهِ﴾ وه بۆ نه وهی بۆی نه وهی (به لای
 خواوه) ده زی له بروی به لگه وه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَسْبِيحٌ عَلَيْهِ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری زانابه ﴿إِذْ يُرِيدُ كُهُمُ اللَّهُ﴾ (بیر به ره وه) کاتی که خوانه و (بی بروای) اندی نشان ده دایت ﴿فِي مَنَامِكَ قِيلًا﴾
 له خه وندا کهم بوون ﴿وَلَوْ أَنَّهُ كُهُمُ كَيْفَ﴾ خو ته گهر (خوا ژماره ی) نه وانه ی به زور نشان
 بدایتابه ﴿لَفُتِحَتْ﴾ نه وه بېنگومان ده ترسان و ده شکان ﴿وَلَنُفِثَنَّكُمْ﴾ وه جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له بریاری جهنگدا ﴿وَلَا يَكُنْ اللَّهُ مَلَمٌ﴾ به لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به راستی نهو (خوا) زانابه
 ﴿يَذَاتُ الْقُدُورِ﴾ به نه وهی له ناو دلاندابه ﴿وَإِذْ يُرِيدُ كُهُمُ اللَّهُ﴾ (بیر به نه وه) کاتیک خوا نه وانی
 نشان دان ﴿إِذْ أَلْقَيْتُمْ﴾ کاتی روو به روو بوونه وه ﴿فِي غَيْبِكُمْ قِيلًا﴾ له بهر چاوتان به کهم ده بیران
 ﴿وَيَقِيلُ كُمْ فِي غَيْبِهِمْ﴾ نپوهشی له بهر چاوی نه وان به کهم نشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بۆ نه وهی خوا
 کاربک به دی به بیتیت ﴿كَانَ مَقْعُودًا﴾ ههر به دی دیت ﴿وَاللَّهُ يَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وه هه موو کاره کان
 ههر بۆ لای خوا ده گهر پترینه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باوه رتان هیتاوه ﴿إِذْ أَلْقَيْتُمْ
 فِيهَا﴾ کاتی (له جهنگدا) له گه ل کۆمه لیکدا روو به روو بوونه وه ﴿فَالْيَتُورُ﴾ خو گرین (هه لنه یه ن)
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَيْفَ﴾ و یادی خوا زور به کن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ نه وهی سهر که و تووین ﴿

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (نهی باوهر داران) گوئبر ابدلی خواو پیغه مبره که ی بکن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَلِيلٍ﴾
وه جیاوازمه بن و دوو بهر که ی مه که ن به هوی وه بشکین و لاوازیب ﴿وَنَذَّبَ بِهِنَّ﴾ و هیزتان بر او
نه میتبت ﴿وَأَصْرُوا﴾ وه خوراگرین ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ بهراستی خواله گه ل خو گر اندایه ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
﴿كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ وه كه نهوانه (بت په رسته كان) مبین دهر چوون ﴿مِنْ دَرَاهِمٍ﴾ له مال و وولانی خویان
﴿بَطْرًا وَرِثَةً النَّاسِ﴾ به فیزوو پروو بامایی بو خه لك کردن ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بهر گری (خهلکیان)
ده کرد له رنگه ی خوا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا بَقَاكَوَتْ مُحِيطًا﴾ وه خوا به هه مو و نهو کارانه ی ده یکن ناگاداره ﴿وَقَدْ رَزَقْنَاهُمْ﴾
﴿وَاللَّهُ يَمَّا بَقَاكَوَتْ مُحِيطًا﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک که شه یثان کرده وه کانیا نی (بو بت په رسته كان)
پرازند نه وه ﴿وَقَالَ﴾ وه وونی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مرزو هیچ که مس به سهر تاندا زالنایی
﴿وَأَيُّ جَانٍ لَكُمْ﴾ و بنگومان من په نادهر (و پاریزهر) ی نیووم ﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ﴾ نه مجا کاتیک
ههر دوو ده سته که پروو بهر ووی به کتر بو ونه وه ﴿تَكْصَعْنَ عَلَى عَاقِبَتِهِ﴾ (شه یثان) پاشمو پاش به دوای
خوی دا گه رایده وه ﴿وَقَالَ﴾ وه وونی: ﴿إِنِّي بَرِئٌ مِمَّا تَكْفُرُونَ﴾ بهراستی من بهریم له ئیوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا﴾
﴿تَرَوْنَ﴾ چونکه بهراستی نه وه ی من ده بینم ئیوه نایبین ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ بهراستی من له خوا ده ترسم
﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور توله ی به تین و سهخته ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُفِئُونَ﴾ (بیر بکه ره وه) کانی
دوو پروو ده كان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مِرَارٌ﴾ و نهوانه ی نه خوشی له دلیاندا بوو ده یان ووت ﴿عَرَّهَوْا﴾
﴿يَهُمُّ﴾ نهوانه (موسولمانه كان) ثابته که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هدر که سی پشت
به خوا بیه سبتت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه وه بهراستی خوا به ده سله لانی کار دروسته ﴿وَلَوْ﴾
﴿تَرَى﴾ وه نه گهر ده تبینی ﴿إِذْ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَ تَجْعَلُ لَنَا كَاتِبًا﴾ کاتیک فریشته كان گیانی بی باوهران
ده کیشن ﴿يَقْتِرُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَذْنَهُمْ﴾ له ده موچاوو پاشیان ده دن ﴿وَذُفُّوا عَذَابَ الْخَرِيقِ﴾ و (پشان
ده لنین) بچه دن سزای ناگری سوتیهر ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِ كُمْ﴾ نهو (نازار و سزایه) به هوی
نه وه وه یه ده سنی خوتان پشی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ عُتِيدٍ﴾ وه بهراستی خوا به هیچ شیوه به ك
سته مکار نی به بو به نده کانی ﴿كَذَّابٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ (نعم بی باوهرانه باوو نه ریشان) هدر وه کو باو
و نه ریتی ده سته ی فیرعمون ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نهوانه یه له پیش نهوانه بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
که بی پروا بوون به نیشانه کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ثیر (سزای) خواشش گرنتی به هوی
گونا هه کانیا نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بهراستی خوا به توانای توله به تینه ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا لِّتَغَيُّرِهَا﴾ نهووه به هوی نهووه به که به راستی خوا هیچ نیعمه تیک ناگزیری
 ﴿أَنَّهُمْ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ که به خشیستی به همر گهل و هوزتک ﴿حَقًّا يُخَيِّرُ اللَّهُ قَوْمًا بَيْنَهُمْ﴾ هه تا نهووی له خو یاندا به
 نه یگزون (واته یمانه که یان بگزون بزی باوهری) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری
 زانیه ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ فِرْعَوْنُ لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نهم کرد دهووی نه مان) وه کور باوو نه ریستی ده سته ی
 فیرعه ون و نه وانه ی له پش نه وان بوون وایه ﴿كَذَٰلِكَ يَكْتُمُ اللَّهُ لِقَاءَ الَّذِينَ يَدْعُونَ بِهِ دُعَاؤَهُمْ﴾ به لگه کانی پدروهر دگاریان به در و
 زانی ﴿فَأَخَذَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیمش له ناومان بردن به هوی گونا هه کانیانه وه ﴿وَأُفْرِقَ آلُ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده ست و پتو هنده که ی فیرعه و نمان خنکانه ﴿وَكُلٌّ كَالِئِذَا تُؤْمِنُونَ﴾ چونکه هه مو و بان ستم کار بوون ﴿إِنَّ سِرَّ اللَّهِ وَإِبْرَارَ اللَّهِ﴾ به راستی به دترینی گیان له به ران (که سانیکن) به لای خوا وه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه وانه بن بی باوهر بوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له به ر نهووی نه وان باوهر ناهیتن ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾
 نه وانه ی که به یمانت له گهلان به ست ﴿ثُمَّ رَفَضُوهَا بِالْغِبِّ﴾ له پاش نهووه به یمانه که یان ده شکانه
 ﴿فِي كُلِّ مَرْجٍ﴾ له هه موو جار نکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ و نه وان خویان نا پار یزن وله خودا نا تر سن
 ﴿فَالْمُتَّقِينَ فِي الْحَرْبِ﴾ جا نه گهر تووشی نه وانه برویت (زالوویت به سه ریاندا) له جهنگ دا
 ﴿فَقَتِلَ مِنْهُمْ مَنْ كَفَرُوا﴾ (سزاو کوشتن و برینیکیان پی بکه) که بیته هوی ترس له دلی نهو دوزمنانه ی
 له پش نیانه وهن ﴿لَعَنَهُمُ الرَّسُولُ﴾ به لکو نه وان بیر بکه نه وه ﴿وَالْمُتَّقِينَ فِي الْحَرْبِ﴾ وه نه گهر
 به راستی مه ترسیت کرد له نا پاکی ده سته یه ک (که به یمانه که یان بشکینن) ﴿فَأَيْدِيهِمْ عَلَىٰ سَوْءٍ﴾ نهو
 کانه (به یمانه که) فری بد ره وه بویان به رتک و پیکي تا به رامهر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاسِقِينَ﴾ به راستی
 خوا نا پا کانی خوش ناویت ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ وه باگومان نه به ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سُبْحَانَ﴾ نه وانه ی
 بی باوهر بوون پشکه و توون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ بیگومان نه وانه خوا ده سته پاچه ناکه ن (له ده سته ی
 دهر ناچن) ﴿وَأَعِذُوا لَهُمْ﴾ (نه ی یمانداران) ناماده ی بکه ن بویان ﴿مَا أَشْطَرُّ هُمْ فِي قَوْلٍ﴾ نهووی
 له تواناندا هه به له هیز ﴿وَمِنْ زِينَةِ الْحَيَاةِ﴾ وه له نه سبی دایه ستراو ﴿ثُمَّ هُمْ فِيهَا﴾ تا بترسین پی
 ﴿عَدُوٌّ لِلَّهِ وَعَدُوٌّ لَكُمْ﴾ دوزمنی خواو دوزمنی خوتان ﴿وَعَدُوٌّ لِّدِينِهِمْ﴾ وه که سانیکی تریش بیجگه
 له وان ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمْ﴾ نهووه نایاننا سن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خوا ده یاننا سیت ﴿وَمَا تُفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ههر شتیک
 بیه خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رپی خوا دا ﴿يُوقَفُ الرِّكَعُ﴾ (پاداشه که ی) به ته واوی ده در پته وه پیتان
 ﴿وَأَمَّا لَا تُلَاحِظُونَ﴾ وه نهووه هیچ سته متان لی نا کریت ﴿وَلَنْ يَخْوَ الْعَسْفُ فَإِنَّهَا﴾ وه نه گهر نه وانه مه یلی
 ناشیان هه بوو تووش (نه ی موحه مه د یلی) مه یلی نهووه بکه ﴿وَتُوكَّلُ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به خوا بیه سته
 ﴿إِنَّهُمْ هُمُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی ههر نهو زاته بیسه ری زانیه ﴿

﴿فَإِنْ يُرِيدُوا﴾ و نه گهر ویستیان ﴿أَنْ يَخْرُجُوا﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی خوات به سه (پشت و بهنات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي أَنشَأَكَ يَتَصَرَّفُهُ﴾ خوانده و زانه به که به هیزی کردیت به یار مه تی خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به بر واداران ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وه هو گری خسته نیوان دله کانیان ﴿وَأَنفَقَتْ﴾ نه گهر بته خشایه ﴿مَائِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هدر چی له زه ویدا هه به ﴿مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ هو گریت نه ده خسته نیوان دله کانیانه وه ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ أَلْفَ يَتَنَّهُمْ﴾ به لام خوا هو گری خسته نیوانیان ﴿إِنَّهُمْ عَرِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی هدر نه و زالی کار دروسته ﴿يَنَالُهَا النَّجِيُّ﴾ نه ی پیغمبر ﷺ ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ خوات به سه ﴿وَمَنْ أَنشَأَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر وه ها نه و بر واداران هس که شوینت که وتوون ﴿يَنَالُهَا النَّجِيُّ﴾ نه ی پیغمبر ﷺ ﴿حَرِيزٌ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی بر واداران بده له سه ر جهنگ کردن (له گه له دوزمناندا) ﴿إِنْ يَكُنْ يَنْفَكُ﴾ نه گهر له تنوه دا بیت ﴿عَشْرُونَ صَبْرُونَ﴾ بیست که سی خوراگر ﴿يَقِيلُوا مَا تَتَوَقَّعُونَ﴾ زال ده بن به سه ر دو سه د که سی (بی باوهر) دا ﴿وَأَنْ يَكُنْ يَنْفَكُ قَائِمَةً﴾ وه نه گهر سه د که س له تنوه هه بیت ﴿يَقِيلُوا أَلْفًا﴾ زال ده بن به سه ر هه زار که س دا ﴿مِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له نه وانه ی بی باوهرن ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هوی نه وه ی به راستی نه وانه کومه لیکن نافامن ﴿أَلَنْ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فدرمانه که ی سووگ کرد له سه رتان ﴿وَعَلِمَ أَنْ فِيكُمْ ضِعْفًا﴾ وه زانی که لاوازیان نیدابه ﴿فَإِنْ يَكُنْ يَنْفَكُ﴾ جا نه گهر له تنوه دا بیت ﴿يَأْتِي صَابِرَةً﴾ سه د که سی خوراگر ﴿يَقِيلُوا مَا تَتَوَقَّعُونَ﴾ زال ده بن به سه ر دو سه د که س (ی بی باوهر) دا ﴿وَأَنْ يَكُنْ يَنْفَكُ أَلْفًا﴾ وه نه گهر هه زار که س له تنوه هه بن ﴿يَقِيلُوا أَلْفَيْنِ﴾ زال ده بن به سه ر دوو هه زار که س دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ به فدرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گه له خورگر اندابه ﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾ بق هیچ پیغمبرنک ره وانی به ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَتْرُكٌ﴾ که دیلی (له دوزمنان) هه بیت و رابان بگریت ﴿حَتَّى يُفْخِجَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه نا کوشتاری زوریان لی نه کات وده سه لانی نه چه سپیت له زه ویدا ﴿ثَرِيدُونَ عَرَصَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ نایا تنوه مالی دونباتان ده ویت (به وهر گرتنی فیدیه)؟ ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (له کاتیکدا) خوی گه ووره (باداشتی) ریزی دواپی ده ویت (بق تنوه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا به توانا و زالی کار دروسته ﴿وَلَا يَكُتُّ﴾ نه گهر نووسراو (و پریار) نک ﴿مَنْ اللَّهُ سَبَقَ﴾ له لایه ن خواوه پیش نه که وتایه (که حلال بوونی ده سکه وت و غه نیمه تی جهنگه) ﴿لَتَسْكُرَ فِيمَا أُنْذِرُ﴾ بنگومان له به ر نه و (فیدیه) ی که وهرتان گرت (له به رامهر نازاد کردنی دیله کاندا) تووشتان ده بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه ووره ﴿فَكُنُوا مِمَّا عَزَمْتُمْ﴾ که واته بخون له وه ی که به غه نیمه ت گرتان ﴿حَلَاكٌ مُبِينٌ﴾ حلال و پاکه ﴿وَأَنفَعُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوالی بورده ی میهره بانه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ تهی پیغمبر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنْ فِي الْبَيْتِ﴾ بلی به وانهی که له زبر دهستان دان ﴿مِنَ الْأَنْسَارِ﴾ له دبسه کان ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بزانیست ﴿فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرٌ﴾ له دلله کانتاندا چاکه بهک هدیہ ﴿بِزُكْرِكُمْ خَيْرٌ﴾ بیتان ده به خشیت چاکتر ﴿مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ له و (فیدیہ) ی لیسان وهر گیراوه ﴿وَيَقُولُ لَكُمْ﴾ وه لیسان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لی بووردهی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا حِثَّاتُكُمْ﴾ وه نه گهر (نه و دیلانہ) بیانه ویت ناپاکیت له گهلدا بکهن ﴿فَقَدْ حَاوَأَ اللَّهُ﴾ نه وه بینگومان ناپاکیان له گهل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پینش (نه مه دا) ﴿فَأَمَّا كَنْ مِّنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانهی پروایان هیتا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا﴾ و تیکوشان ﴿يَا مَوْلَانَا﴾ به مالیان ﴿وَالنَّصِيرُ﴾ و به گیانان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رنگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا﴾ وه نه وانهی (کز چهره کانیان) گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نه وانه پشٹیوان و دوستی به کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَوْ لَا بُرْهَانٌ﴾ وه نه وانهی که پروایان هیتا وه کز چیان نه کرد وه ﴿مَالِكٌ﴾ بونیه نی به ﴿مِنَ الَّذِينَ هُمْ فِي شَيْءٍ﴾ هیچ جزیره دوستایه تبه کیان بکهن ﴿حَتَّىٰ يَهْجَرُوا﴾ هتا کفج نه کهن ﴿وَإِنْ أَسْتَضَرُّوْكُمْ﴾ وه نه گهر داوای یارمه تیان لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ قَاتَلَكُمْ الْقَتْلُ﴾ له (باریز گاری) نابین نه وه پنیوسته له سدرتان یارمه تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ مه گهر له درزی گهلنک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ حَبْلٌ﴾ له نیتوان نیوه و نه وانه به ایمان هدیست (نابیت یارمه تیان بدهن) ﴿وَاللَّهُ يَمَازِعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا بینایه به وهی که ده بکهن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانهی که بی پروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هندیکیان دوستی هندیکیانسن ﴿إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِشَّةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ نه گهر نه و (پشٹیوانی به) نه کهن له زه ویدا نازا وه و فساد و به دخویه کسی گه وره به ریاده بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانهی که پروایان هیتا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشان له رنگی خوادا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا﴾ نه وانهش (کز چهره کان) یان گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هدر نه وانهن پرواداران راسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بونیه وانه به لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پوزیه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه نه وانهی له وایبدا پروایان هیتا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گهل نیوه دا تیکوشان ﴿فَأُولَئِكَ يَنْفَكُ﴾ نازا نه وانه له نیوهن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه نه وانهی خزمی به کترن ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ﴾ هندیکیان (بق میرات گرتن) شایسته ترن به هندیکی نریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتینی خوادا (له قورثان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءًا عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به ههمو و شتیک زانایه ﴿

سورته (التوبه)

﴿بَرَاءَةٌ﴾ نه مه بهری بوونیکی گه وره و گرنگه ﴿فَرَأَى اللَّهُ رُسُلَهُ﴾ له لایه ن خواو پیغه مبه ره که به وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ بقو نه وانه ی که به ایمانان له گه ن به ستون ﴿فَرَأَى الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاویه ش دانهران
 ﴿فَبِشْرَافٍ الْأَرْضِ﴾ که واته (نه ی بی پروا کان) له زه ویدا بگر رن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ماوه ی چوار مانگ
 ﴿وَأَعْلَمُوا الْكُفْرَ﴾ وه بزائن بنگومان نیوه ﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له ده سنی خواو ده رناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
 الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خواو اریسو اکه ری بی پروایانه ﴿وَأَذِّنْ﴾ هه روه ها نه مه را که یانند نیکه
 ﴿فَرَأَى اللَّهُ رُسُلَهُ﴾ له لایه ن خواو پیغه مبه ره که به وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بو گشت خه لکی ﴿يَوْمَ تُلْجَأُ الْأَكْبَرُ﴾
 له رورزی چه جی گه وره دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به راستی خواو پیغه مبه ره که ی به رین
 له هاویه ش دانهره کان ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ جا نه گه ر به شیمان بینوه ﴿فَهَوِّجُوا لَكُمْ﴾ نه وه چاکتره بو تان ﴿وَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه نه گه ر پشتمی تی بکه ن ﴿فَأَعْلَمُوا الْكُفْرَ﴾ نه وه بزائن بنگومان نیوه ﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له ده سنی
 خواو ده رناچن ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مرده ش بده به وانه ی که بر وایان نه هتیاوه ﴿بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ به سزایه کی
 شازارده ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ بیتجگه له وانه ی که به ایمانان له گه ن به ستون ﴿فَرَأَى الْمُشْرِكِينَ﴾ له
 هاویه ش دانهره کان ﴿ثُمَّ لَمْ يَفْعَلْ مَعَهُ شَيْئًا﴾ پاشان هیچ که م و کور بیان لی نه کردن ﴿وَلَمْ يَنْظُرْ عَلَيْكُمْ أَخَذَ﴾
 وه پشتیوانی هیچ که سیکیان نه کرد وه له در تان ﴿فَأَنصَبُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ نه وه نیوه ش به ایمانه که یان بو
 نه و او بکه ن (له گه لیان دا بیبه نه سهر) ﴿إِلَى مُدْرَيْجَةٍ﴾ تاماوه ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 به راستی خواو پارنیز کاران وله خواو ترسانی خوش ده ویت ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾ نه سجا
 کاتیک مانگه حدرامه کان (ذو القعدة، ذو الحجة، محرم، رجب) ته و او بوون ﴿فَأَقْبَلُوا الشَّرِكَانَ﴾ نه وه
 هاویه ش دانهره کان بکوژن ﴿حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له هدر شویتیک ده ستان که وین ﴿وَسَدُّوهُمْ﴾ وه (به دبل)
 بیان گرن ﴿وَأَخْصِرُوهُمْ﴾ وه به رگریان بکه ن له ده ر چوون ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ وه بو یان دانیشن له
 هه موو جینگایه کی چاوه پروانی دا ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ جا نه گه ر به شیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویتزیان
 کرد ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیان دا ﴿فَخَلَّوْا سَبِيلَهُمْ﴾ نه وه ریان به ره لا که ن و وازیان لی بهینن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خواو لی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ وه نه گه ر
 که سیک له هاویه ش دانهره کان داوای هاوسی به تی و پندادانی لی کردیت ﴿وَأَجْرُهُ﴾ نه وه به نای
 بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَتَهُ﴾ بقو نه وه ی و ته ی خوا ی گه وره (فوران) بیستیت ﴿ثُمَّ أَلَيْكُم مَّائَتَةٌ﴾
 له پاشان بیگه یه نه جینگای هیمنی خوی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه وه له به ر نه وه یه که بنگومان نه وانه
 ﴿يَوْمَ لَا يَكْفُرُونَ﴾ ده سته و کومد لیکن هیچ نازائن ﴿

﴿كَتَبَ بَكْرًا لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چوَن عهده و په پیمان ده بیت بو هاو بهش دانمره کان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای خواو پتغه میده کدی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیتجگه له واندی که په پیمانان له گه له ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگدوتی حرام (که که عبهی پیروزه) ﴿فَمَا اسْتَقْتُوا لَكُمْ﴾ جاجه ند نه وانه دیک و راست بوون له گه لتان ﴿فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ثبوهش دیک و راست بن له گه لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به راستی خواخو پاریزه ران و خواناسانی خوش ده ویت ﴿كَتَبَ﴾ چوَن (په پیمان ده به نه سمر) ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له کاتیکدا نه گهر زال بین به سه راندا ﴿لَا يَرْفُؤُوا فِيكُمْ﴾ له بهر چار ناگرن دهر باره ی ثبوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه تی و سویتند و به لیتیک ﴿يَرْضَوْنَ كُم بِأَوْفَاهِهِمْ﴾ به وونه ی دهمیان رازیتان ده که ن ﴿وَقَالُوا قُلُوبُهُمْ﴾ به لام دله کاتیان دزنان و رقیان لیان ده بیتوه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ ثانه وانه زور به بیان سنووره کانی خودا ده به زیتن ﴿أَشْرَأُ وَإِنَّ ابْنِي اللَّهِ﴾ به لگه و نایه ته کانی خوابان گزوپیه وه ﴿ثُمَّ قَالُوا لَا يَنْفَعُكُمْ﴾ به تر خیکی زور که م ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه مجا بهر گریبان له ریگهی خوا کرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی زور خراب بوو شه و ی نه و ان ده بیان کرد ﴿لَا يَرْفُؤُونَ فِي مَوْمِنٍ﴾ له بهر چار ناگرن دهر باره ی هیچ پروادار دیک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه تی و سویتند و به لیتیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَعَدُونَ﴾ وه همر نه وانه ده ست دریزی که رن ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ نه مجا نه گهر به شیمان بو و نه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویزان به جی هینا ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیاندا ﴿فَأَسْوَأُ كُفْرًا الْيَزِيدُ﴾ نه وه براتان له تایندا ﴿وَنُقِصِلُ الْآيَاتِ﴾ وه نیمه به لگه کان روون ده که به نه وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو گه لیک که ده یزان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا أَتَمْنَهُمْ﴾ به لام نه گهر سویتند و په پیمان که یان هله وه شانده وه ﴿فَنَبَعِدْ عَنْهُمْ﴾ پاش به سستی په پیمان که یان ﴿وَوَطَّعُوا فِي دِينِكُمْ﴾ وه ته شهرو تانه یاندا له نایبه که تان ﴿فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ نه وه بجهنگن له دزی پیشه وایانی بی باوه ر ﴿إِنَّهُمْ لَا يَأْمَنُ لَهُمْ﴾ به راستی نه وانه هیچ جوړه په پیمان کیان نی به ﴿لَعَلَّهُمْ يَسْتَكْمِلُونَ﴾ به لکو کز قایی بین (به بی باوه ری) ﴿أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا﴾ نایا ثبوه جهنگ ناکه ن له گه ل گه لیکدا ﴿تَكْفُرُوا أَتَمْنَهُمْ﴾ که په پیمان که یان هله وه شانده وه (په پمانی خوده بیبه) ﴿وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ﴾ و نیازی دهر کردنی پیغمبر ﷺ بیان کرد ﴿وَهُمْ بَدَأُوا كُفْرًا أَوَّلَ مَرْوَةٍ﴾ همر نه و انیش له یه که م جاره وه ده سستیان کرد به جهنگ له گه ل ثبوه دا ﴿أَتَخْشَوْنَهُمْ﴾ نایا لیان دهر سن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَىٰ أَنْ تَخْشَوْهُ﴾ (له کاتیکدا) همر خوا شایسته تره که لنی تر سن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ثبوه پروادارن ﴿

﴿قَتَلُوهُمْ﴾ (ئەمى باوەرداران) بیان کورن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَلْبَسِكُمْ﴾ خوا به دەستی ئیوه سزایان دەدات
 ﴿وَيُخْرِجُهُم﴾ و یرسوايان دەکات ﴿وَيَضْرِبُهُمْ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾ و سەرتان دەخات بەسەریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَهُمْ﴾
 ﴿قُومِينَ﴾ و (خوا) سینە و دلێ کۆمەلێ یروادار خوش دەکات ﴿وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و یرق
 و خەشمی دلە کانیان دادەمرکێنی و ناھێلێت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ وە خواى گەورە تەوبە وەر دەگرێ ﴿عَلَىٰ﴾
 ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ لە ھەر کەسێک کەبەوێت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وە خوازانای دانابە ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 ئایا گومانتان وابوو کەوازتان لێ دەھێتریت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ اللَّهُ﴾ لە کاتێکدا ھێشتا خوا ئاشکرای نە کردووە
 ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا أَمْنَكُمْ﴾ ئەوانەى تێکۆشان لەئێوە (لە پێتار خوادا) ﴿وَلَمْ يَخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وە ئەیان
 کردووە و ھەلیان نەبەردووە جگە لەخوا ﴿وَلَا يَتُوبُونَ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ و پێغەمبەرە کەى و موسولمانان
 ﴿وَالْحِكْمَةُ﴾ بە ھاوڕاز و جێى نەبێیان (دلسۆزیان) ﴿وَاللَّهُ جَبَّارٌ مُعْتَمِدٌ﴾ وە خوا ئاگابە بەھەر جی
 کەئێوە دەیکەن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ ناییت ھاوبەش دانەران ﴿أَنْ يَتَعَزَّوْا مِنْكُمْ﴾ مەگە و نە کانی خوا
 ئاوەدان بکەنەو (و سەر بەرشتیان بکەن) ﴿شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ﴾ لە کاتێکدا خویان شاھیدن
 لەسەر خویان کە بیئاوەرن ﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئەوانە کردووە کانیان ھەلەو شاوە تەوہ ﴿وَفِي النَّارِ﴾
 ﴿هُمْ خَالِدُونَ﴾ وە ئەوانە لەناو ئاگر دا ھەمیشە بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾ بەراستی مەگە و نە کانی
 خوا ئاوەدان دەکاتەوہ ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ کەسێک کە یروای ھێنایت بەخوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بەرۆزى
 دواى ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نوێژە کانی بەجێ ھێنایت ﴿وَأَتَىٰ الزَّكَاةَ﴾ و زە کانی داویت ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا﴾
 ﴿اللَّهَ﴾ و لە کەس نەترسا بیت بێجگە لەخوا ﴿فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ﴾ جا بەلکو ئەوانە ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَرِينَ﴾
 ئەو کەسانە بن کە ڕێنموونى کران ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَاةَ الْحَاجِّ﴾ (ئەمى بیئاوەران) ئایا پێتان وایە ئاوەدان
 بەحاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سەر بەرشتى و) ئاوەدان کردنەوہى مەگە و نە کانی حەرام
 (کەعبەى یرۆز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ وە کو کەسێکە کەباوەرى ھێنا بیت بەخوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و بەرۆزى دواى ﴿وَجَعَلْتُمْ سَبِيلَ اللَّهِ﴾ و تێکۆشا بیت لە ڕێى خوادا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چوون
 بەک لێن بەلای خوداوە (و بە کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وە خوا ڕێنموونى کۆمەلێ
 سەمەکاران ناکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ ئەوانەى کە یروایان ھێناوە و کۆچیان کردووە
 ﴿وَجَعَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تێکۆشاون لە ڕینگای خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ بەمالیان و بەگیانیان ﴿أَعْظَمُ﴾
 دەرچە عەندە اللہ ﴿بَلْهِيَانَ بَرَزْتَهُ لَای خَوا﴾ ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ وە ھەر ئەوانە سەرکەوتوون (لە دنیا و

دوا یرۆزا) ﴿﴾

﴿يَسِّرْ لَهُمُ رُحْمَهُ﴾ په روږد گاريان موږ ده بیان دداتې ﴿بِرَحْمَتِهِ وَرِضْوَانٍ﴾ به مېهره بانی و ږه زامه ندی له لایه ن خویه وه ﴿وَجَعَلَتْ لَهُمْ﴾ هډوړه ها به هشتا نیکیان بڼه ديه ﴿فِيهَا أَنْصَارٌ مُّقِيمٌ﴾ ناز و نېغمه تی به روډوام و هه مېشه یی تېدايه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده مېنښه وه تېايدا به هه مېشه یی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هډره گه وړه ی لایه ﴿بِتِلْكَ الْآيَاتِ الْعِزَّةِ الْمُنَوَّاتِ﴾ نه ی نه وانه ی که پړواتان هېتاره ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلْآهَةِ كُمْ وَالْحَوَاكِمُ﴾ باوک و براکانتان دامه نین (هه لمه پړن) ﴿أُولَئِكَ﴾ به دږوست و خوشه ویست ﴿إِنْ أَنْتُمْ خَوَّاتُ الْكُفْرِ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ نه گهر بې باوه ږریان له باوه ږ لا خوشه ویسترو چاکتربوو ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهمْ مِنْكُمْ﴾ وه هډر که س له نښوه نه وانه بکات به دږوستی خوی ﴿قَالُوا لَيْسَ لَهُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هډر نه وانه ستم کارن ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ (نه ی موحه مېده) بلی: نه گهر باوکانتان ﴿وَأَبَاؤُكُمْ﴾ وکوپه کانتان ﴿وَالْحَوَاكِمُ﴾ وبراکانتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ وهاوسه ږه کانتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ وخرم و عهسره تنان ﴿وَأَمْوَالٌ أَقْرَبَتْكُمْ﴾ ومال و دارایی بهك (به زحممت) په پیداتان کړدووه ﴿وَيَجْرُؤُا تَحْشُرُونَ كَسَادَهَا﴾ و بازوگانیهك که دترسن سره ی نه بیت (بی بازار بیت) ﴿وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا﴾ و خانو و بهر بهك که پنی پازین ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خوشه ویست تره لاتان له خوا و پېغه مېره که ی ﴿وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ و نیکویشان له ږنگه که پدا ﴿فَتَرَضُّوا﴾ نه وه چاوه ږوان بکه ن ﴿حَقٌّ يَقُولُ اللَّهُ بِأَمْرِهِ﴾ هډتا خوا فرمان (و قوله) ی خوی دینیت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا ږنښوونی که سانی تېه ږ له سنوور ناکات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی خوا سه ږی خوشن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زوړر جنگاو شویندا ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ﴾ و له ږوړی حونه پېنښدا (پارمته ی دان) ﴿إِذْ أَنْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ﴾ که به زوړی خوتاندا ده نازین ﴿فَلَمْ تَقْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ به لام (نه و زوړه) هیچ سوو دیکي نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ﴾ و زه ویتان له سه ږ تنگ بوو په وه ﴿بِمَا رَحِمْتَ﴾ به و فراوانیه ی که هه یه تی ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ پاشان پشان کړده دوزمن و هه لھاتن ﴿ثُمَّ أَرْسَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ له پاش نه وه خواتارامی خوی نارد ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بڼه سه ږ پېغه مېره که ی ﴿وَنَقَلَ الْقَوْمَ مِنْهَا﴾ بڼه سه ږ ږرواداران ﴿وَأَنْزَلَ الْجُنُودَ الْمُقَرَّبَاتِ﴾ وه سه ږ بازانیکی (له تاسمانه وه) نارد خواره وه که نښوه نه تانده پېنښ ﴿وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزای بی ږ واکانیشی دا (به کوشتن و ږښنداری و به دېل گرتن) ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه و هډس سزای بی باوه ږانه ﴿﴾

﴿ثُمَّ يَتُوبُ إِلَهُ﴾ پاشان خوا خوش ده بیت ﴿مَنْ يَغْدِرْ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ له همر
 كه سينك كه بيه ویت ﴿وَاللَّهُ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ وه خوا مني سوردهی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نهی نه وانهی كه پروانان هیناوه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ أَهْلًا بِهَا﴾ قلایفكروا
 التَّوْبَةَ الْخَيْرَ ﴿كَلِمَاتٍ بَارِئَةٍ مِّنْ مَّوَدَّةِ الْكَافِرِينَ﴾ كه واته بارئیکي مزگهوتی حرام نه كونه وه ﴿بَعْدَ ظَهْرِهِمْ هَذَا﴾ پاش نه م ساله بان
 (نهو ساله ی فته ی مه ككه كرا) ﴿وَأَن يَخْفَظُوا عَمَلَ﴾ وه نه گهر له نه بوونی ترسان ﴿فَتُوبَ يُغْفِرَ اللَّهُ﴾
 نه وه له مهو پاش خوا ده وله مه ندتان ده كات ﴿مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چاكه و فزول و بهره ی خوی
 نه گهر و یستی ﴿إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به راستی خوا زانای كار دروسته ﴿فَتُوبُوا لِلَّهِ﴾
 جنگ بكن له گهل نه وانهی ﴿لَا يُؤْمِنُ إِلَّا اللَّهُ﴾ كه پروا ناهیتن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيهِمُ الْآخِرُ﴾
 وه به پروزی دواپی ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾ وه به حرامی دانانین ﴿مَا حَزَنَّا لَكَ بِشَيْءٍ﴾ نه وهی كه خوا
 و پتفه میهره كهی حرامیان كرد وه ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملكه چ ناكه ن بؤ ناپینی راست
 و دروست (ناپنی نیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له نه وانهی كتیبیان پی به خشر او (مه به ست
 پنی گاور و جوله كه كانه) ﴿حَتَّىٰ يَعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هه تا باج و سهرانه ده دن (به ده وله تی نیسلامی)
 ﴿عَنِ يَدِهِ﴾ به دهستی خویان و به ملكه چی ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له كاتيكدا نه وان سهر شور و پيسوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾
 و گاووره كانیش ووتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مسیح كوری خوا به ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾
 نه وه ووتی نه وانه به ده می خویان ده بلیتن ﴿يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وهك ووتی نه وانه ده لینه وه
 ﴿كَفَرُوا مِن قَبْلُ﴾ كه پیشتر بی پروا بوون ﴿فَقَتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿أَفَنُفُوكُمْ﴾
 چون درق ده كهن و له هق و راستی لاده دن ﴿تَتَّخِذُوا أَمْثَلَكُمْ زُفَرًا﴾ زانا و قه شه كانیان
 كرد وه ﴿أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ به پرومردگار له جیانی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ههروها
 مه سیحی كوری مه ریه میس (بان كرد وه به خوا) ﴿وَمَا أُمِرُوا﴾ له كاتيكدا فهرمانیان پی نه دراوه
 ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بیجگه له وهی كه یهك خوا به رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كه هیچ
 به رستر او نیکی راست نی به بیجگه له نهو ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاك و بیگهردی بؤ نهو (خوا) بهی
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وهی ده یكه نه هاویه شی ﴿

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده بانه ویت پرووناکی (نایینی) خوا بکوزیننه وه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به فووی
 ده میان ﴿وَرَأَى اللَّهُ﴾ وه خوا نایه ویت و ناهیلیت ﴿إِلَّا أَنْ يَتَذَكَّرَ﴾ و هدر پرووناکی خوی (که نایینی
 پیروزی نیسلامه) تهواو ده کات سهری ده خات (به سهر تهواوی بیتاوه پاندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 هدر چنده بی باوه پان بی بان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکه
 که پیغه مبره کهی ناردوه ﴿بِالْهُدَىٰ وَرَبِّ الْحَقِّ﴾ به پرینموونی و نایینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بنو تهوی زالی بکات به سهر هه موو نایینه کاندا به گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هدر
 چنده بت پرستان بیان ناخوش بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی تهوانه ی که پرواتان هیتاوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَحِبُّونَ الدِّينَ﴾ به راستی زور له زاناو قه شه کانی (جووله کهو گاوور) ﴿لَا تَكُلُوا
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ﴾ سامان و مالی خه لکی ده خون به ناهق ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهر گری
 (خه لک) ده کهن له پینگه ی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وه تهوانه ی ثالثون و زیو
 سهریه ک ده تین و کوزه که نه وه ﴿وَلَا يُسْقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و ناییه خشن و زه کانه کهی ده رنا کهن له
 بیتاوه خودا ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه وه موزده بیان بی بده به سزایه کی بازار ده ﴿يَوْمَ يَخْسَىٰ عَلَيْهِمْ
 لَهُمْ رُؤُسُهُمْ سَوِوْرٌ دِه کَرِته وه ﴿فِي سَارِحَتِهِمْ﴾ له ناگری دوزه دا ﴿فَتَكُونُ بِهَا جِبَاهُهُمْ﴾
 ته و سابه و (ثالثون و زیو سووره وه بووه) داخ ده کریت پروویان ﴿وَيُجْشَوْنَ مِنْهُ وَطَوَّافُونَ عَلَيْهِمْ﴾ و نه نیشیان
 و پشتیان ﴿فَإِذَا مَا كُنَزْتُمْ لَا تُجَدُّ﴾ (پنیا ده و ورنیت) نه مه نه و (سامانه یه) کونان ده کرده وه بنو خوتان
 ﴿فَقُلُوا مَا كُنَزْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ده بچیزن (توله ی) نه وه ی کونان ده کرده وه ﴿إِنْ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی ژماره ی مانگه کان (ی سال) لای خوا ﴿أَتَأْتُونَ شَهْرًا﴾ دوانزه مانگه ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 له (لوح المحفوظ) و ا دائراوه ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له پوزینکه وه (خوا) ناسمانه کان و زهوی
 دروست کرده وه ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار له و مانگانه گه وره و به پریزن (شهریان تیدا قه ده غه کراوه)
 ﴿ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ نه وه نایینی رنک و راسته ﴿فَلَا تَقْلِبُوا فِيهِ تَاتِلَ﴾ کهواته له و چوار
 مانگه دا مستم مه کهن له خوتان (و کوشتاریان تیدا مه کهن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾
 وه بجه نگن له دزی تهواوی بت پرستان به تیکرا ﴿كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ هه روه ک تهوان دزی
 تیه وه بجه نگن به تیکرا و (بی جباوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ نه وه شش بشارتن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 که بنگومان خوا له گهل پارتز کاران و خواناساندا به (به چاودیری و پاراستن) ﴿

﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی دواخستن و گوریشی (مانگه حه رامه كان) ﴿زِيَادَةً فِي الْكَفْرِ﴾
 دواجوونه له بی باوه رپی دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه رانی بی گومرا ده کریت ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستنه که) سالتیک حه لالی ده کهن ﴿وَيُخْرِجُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حه رامی ده کهن ﴿يَتَوَاطَّأُوهُ
 عِدَّةٌ مَّا حَزَمَ اللَّهُ﴾ بۆ نه وی ریک بین له گه ان زمانه ی نهو چوار مانگه ی که خوا پرنداری کردوون
 (جهنگی تیاندا حه رام کردووه) ﴿فَيُجْلُوا مَّا حَزَمَ اللَّهُ﴾ سهر نه نجام نه وی خوا حه رامی کردبوو
 حه لالی ده کهن ﴿زُيِّنَتْ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بزبان ﴿مُتَوَاتِرَةً لِّهْمُومًا﴾ کرده وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش پرتموونی کهسانی بی باوه ر ناکات ﴿يَتَأْتِيهَا الذِّبْنَ آمَتُوا﴾
 شهی نه وانه ی که باوه رتان هیناوه ﴿مَّا لَكُمْ﴾ نپوه چیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بوو تریت
 ﴿أَنفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ده رچن (بۆ جهاد) له برتی خوادا ﴿أَنَّا قُلْنَا لِلَّذِينَ هُمْ لَهَا شُرَكَاءُ﴾ له شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده خه ن) ﴿أَرْضِيْعُهُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ثایا نپوه رازین بهم زیانه ی
 دنیا له بری پاشه رورز ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده ی کامه به خوشی و شادیی شم زیانه ی دنیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له به رامه بری خوشی پاشه رورز دا زور کهسه ﴿إِلَّا أَتَيْنُوا﴾ نه گه ر نه پون
 و ده رنه چن (بۆ جهاد کردن) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده دا به سزایه کی سه خت
 و نازارده ر ﴿وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له بری نپوه گه لبتکی تر ده هیتیت (جیاواز له نپوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ
 سَبِيلًا﴾ و نپوه هبچ زبانیک بی ناگه به نن ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانایه به سهر هه موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا أَتَيْنَاكُمْ﴾ نه گه ر نپوه یارمه تی نهو (پنغه مبه ره) نه ده ن ﴿فَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ نه وه
 بینگومان خوا یارمه تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی پروایان ده ریان کرد له مه ککه
 ﴿ثَلَاثِينَ﴾ پنغه مبه ره کیک بوو له و دوو کهسه ﴿إِذْ هَمَّ السَّافِرُ﴾ کاتیک نهو دووانه (پنغه مبه رو نه بر
 به کر) له نه شکه وتی (ثور) دا بوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نهو کاته به هاوه له که ی (به نه بو به کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَخْزَنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الثَّامِنِينَ﴾ خهم مه خور بینگومان خوا له گه لمانه ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه مجا
 خوا نارامی و ناسایشی بۆ ناره خواره وه ﴿وَأَنزَلَ مِنْ جُودٍ لَّتَرَوُنَّهَا﴾ وه یارمه تی دا به سه ربازانیک
 که نه تانده بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته ی بی باوه رانی گنبرا ﴿السُّفْلَى﴾ به رنر که وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته ی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ هه ر به رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی
 بالادهستی کاردروسته ﴿

﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا﴾ برون و دهرچن (بؤ جیهاد) چ سووک بن (لهش ساغ و دهوله مه ند و دهسه لاتدار بن)
 ﴿وَتِقَالًا﴾ چ قورس و گران بن (نه خوش و هه ژار بن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تیکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ﴿بِمَالٍ وَبِمَالٍ وَبِمَالٍ﴾ له رنگه ی خوا دا ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه تان چاکتره بؤ تان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه بؤ تان ﴿لَوْ كُنَّا عَرَضًا فَرِيقًا﴾ نه گهر دهست که و تیکنی نریک
 ﴿وَسَفَرًا قَاصِدًا﴾ و سه فهریکی ناسان بویه ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ نه و شویتت ده که و تن (دهر ده چوون
 له گه لسا) ﴿وَلَكِنْ يَنْتَهِزُ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به لام (برینی) رینگه ی دوورو دژوار (ی جهنگی ته بووک)
 بؤ نه و ان نار هه ته ﴿وَسَيَخْلِفُونِ بِاللَّهِ﴾ وه بیگومان (پاش گه رانه و تان له ته بووک) سویتت
 ده خون به خوا ﴿لَوْ اسْتَظَعْنَا﴾ نه گهر بهمانتوانیابه ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له گه لسان دهر ده چوون
 (بؤ جیهاد) ﴿يَهْلِكُونَ أَنْفُسُهُمْ﴾ نه وانه خو یان ده و تیتن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْكَذِبُونَ﴾ وه خوا ده زانی
 به راستی نه و (دو و پروانه) دروزن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (نه ی موحه مه د) ﴿خَالِيتَ بِبُورِيتَ﴾
 ﴿لَمْ أَذِنَ لَهُمْ﴾ له به رچی مؤله تی نه و (دو و روانه) دا ﴿حَقَّ يَكْفِرُ لَكَ﴾ هه تا بؤت دهر که ویت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه وانه ی که راستیان کرد ﴿وَوَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا﴾ وه دروزنه کان بناسیت ﴿لَا يَسْتَعِذُّكَ﴾
 (نه ی موحه مه د) مؤله تی لی و هرناسرن (بؤ نه و ی خو یان دوا بخدن له
 جیهاد کردن) ﴿الَّذِينَ قُومُوا بِاللَّهِ﴾ نه وانه ی که بر وایان هیتاوه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی
 دوا بی ﴿أَنْ يَجْهَدُوا﴾ که تیکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به مال و گیانیان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه
 خوا ناگا و زانیابه به خو پاریزه ران ﴿إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانه مؤله تی لی و هرناسرن
 (که نه به بن بؤ جیهاد کردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که بر وایان نی به به خوا و به روزی
 دوا بی ﴿وَأَرْزَأَتْ قُلُوبَهُمْ﴾ و دله کاتبان له گومان و دوو دلی دایه ﴿فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 بویه نه وانه له گومان و دوو دلی خو یاندا سه ر گهر داتن ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه گهر بیان ویستابه
 دهر بچن (بؤ جیهاد کردن) ﴿لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه و هه و هه که رهسته ی پیویستیان بؤ ناماده ده کرد
 (له جهک و وولاخ و نفاقی جهنگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِيَعْلَمَهُمْ﴾ به لام خوا دهر چوونی نه وانی بن ناخوش
 بوو ﴿مَنْ يَنْقُطْ﴾ بویه (خوا) خاوی کرد نه و (له دهر چوون بؤ جیهاد) ﴿وَقِيلَ أَفَعَذُلُوا﴾ بییان ووترا
 دانیشن ﴿مَعَ الْقَائِدِينَ﴾ له گه لجنی ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِكر﴾ نه گهر له گه لساندا دهر چوونابه
 ﴿فَمَا أَرْزَأُكُمْ إِلَّا جَبَالًا﴾ هیچ شنیکیان بؤ زیاد نه ده کردن بیجگه له تیکدان و خرابه کاری نه بیت
 ﴿وَلَا وَضَعُوا لَكُمْ﴾ و نبوان ئیوه بیان تیکده دا (به دوو زمانی و هاتو هوت) ﴿يَعْمَلُونَ كِمَا ثَمَرَةٌ﴾
 ئازاوه بیان بؤ ده نانه وه ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ وه له تاو ئیوه دا خه لکاتیک هه چاک گوئیان لی
 ده گرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا به ناگا و زانیابه بهستم کاران ﴿

﴿لَقَدْ أَتَعَاذَ الْفِتْنَةَ﴾ سویند به خوا به راستی دهستیان دابوویه نازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو
 پیش ﴿وَقَبِلُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ و جور هه فرمان و پیلانیان بؤ (لاواز کردن) ت به کار هیتا ﴿حَقَّقَ جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَوَهَّبَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سه رکعت ﴿وَبِهِمْ كَرِهُونَ﴾ که
 نهوان پیمان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ وه هه ندی کدس له وانه ده لپن ﴿أَفَذَّنَ لِي﴾ (تهی
 موحه ممد) ﴿رُوحَهُ تَمَّ بَدَهُ﴾ (با نه بدم بؤ جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْتَتِي﴾ و تووشی گونا هو خرابه م
 مه که ﴿إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ ناگادارین (له نیسته وه) که وتو و نه ته ناو گونا هو خرابه وه ﴿وَأَنَّ جَهَنَّمَ
 لَمْ حِيطَ بِهَا الْكَافِرِينَ﴾ و ینگومان دوزخ دهوری بی باوه برانی داوه ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾
 ته گدر به هره و چاکه و سه رکعتن بیت پرنگات ﴿شَاوُهَا﴾ ناره حمت و غه مبار ده بن ﴿وَأِنْ تُصِيبَكَ
 مُصِيبَةٌ﴾ وه ته گدر ناره حمتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به که شخه وه) ده لپن ﴿قَدْ
 أَخَذْنَا أَمْرًا﴾ به راستی نیمه کاری خومان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَيَقُولُوا هُمْ قَرِيبُونَ
 جَا رُوو وهره گیرن به خوشحالی و شادمانی به وه ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا﴾ (تهی موحه ممد
 ﴿بَلَىٰ هِيَ حِجْمَانُ تَرُوش نَابِتِ﴾ ﴿إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ جگه له وهی که خوا نوسبو به تی بزمان
 ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی نیمه به ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت
 به خوا بیه سنن ﴿قُلْ هَلْ تَرْضَوْنَ بِنَا﴾ (بیان) بلی: نایا چاوه پروانی چی ده کهن بؤ نیمه ﴿إِلَّا اخَذَ
 الْحَسَنَ بَيْنَ﴾ پنجگله به کیک له دوو شته زور چاکه که (سه رکعتن یان شه هید بوون له پیتاو خوا دا)
 ﴿وَيَحْنُ تَرَضُّ بِكُمْ﴾ نیمه ش چاوه پروانین بؤ نیوه ﴿أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ﴾ که خوا دوو چارنان بکات
 ﴿بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ به سزایه که له لایه ن خویه وه ﴿أَوْ يَأْتِيَنَّ﴾ یان به دهستی نیمه ﴿قَدْ رَضُوا﴾
 که وانه چاوه پروانی بکهن ﴿إِنَّمَا عَمَلُكُمْ تَرْضَوْنَ﴾ ینگومان نیمه له گهل نیوه دا چاوه پروانین ﴿قُلْ﴾
 (تهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾ ﴿أَنْفِقُوا طَوْعًا﴾ مال بیه خشن به خوشی خوتان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان
 به زور و ناچاری ﴿أَنْ يَتَقَبَّلَ مِنْكُمْ﴾ هه گیز لبتان وهر ناگیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾
 چونکه به راستی نیوه کومه لیکلی له ستوور دهر جوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک بهر گری
 نه وانه ی نه کرد وه ﴿أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که گیرا بکرت لی یان ﴿تَقَبَّلْتُمْ﴾ ته وهی که به خشیان
 ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ پنجگله له وهی که ینگومان نه وانه بی باوه بوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به خوا
 و پیتغه مبه ره که ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نایه ن بؤ نویز کردن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَسَالٌ﴾ به ته مه لی
 نه بیت ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ لیللا پیمان ناخوشه
 و ناچارن ﴿﴾

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ﴾ جا با سهر نجت راته کیشیت (سهر سامت نه کات) ﴿أَمْ لَمْ يُهَمِّرْ وَلَا أُولَئِكَ هُمْ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالبان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا دهیه ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهَافِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بهیوی تمو (مال و مندالهوه) لهم ژبانی دونیا به دا ﴿وَيَزَهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه به سه ختی گیانیان دهر بچیت ﴿وَهُمْ كَكْفُورٍ﴾ له کاتیکدا که نه وان بی باوه رن ﴿وَيُخْلَقُونَ بِاللهِ﴾ وه سویتند ده خون به خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ که به راستی نه وان له نپوهن (له باوه ردارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِكُفَّارٍ﴾ که چی له نپوه نین ﴿وَلَيْكَ هَاقِمٌ يَقْرَأُ صُورَاتِ الْآيَاتِ﴾ به لکو نه وانه کومه لیکن زور دتر سن (زراویان جووه) ﴿لَوْ يَخْتَدُّونَ مَذْجًا﴾ نه گهر به نایه کیان ده ست که ویت ﴿أَوْ مَعْرِبٍ﴾ یان ته شکوه تانیک ﴿أَوْ مَدَنًا﴾ یان کون و قوشین و نه فقیک ﴿لَوْ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ به نای بؤ ده بن و (پرووی تیده کهن) ﴿وَهُمْ يَخْشَوْنَ﴾ له کاتیکدا زور به په له راده کهن (یا هیچ شتیک جله ویان ناگرت) ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی کهس له وانه به خته توانجت لی ده گرن ﴿فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له دابهش کردنی خیره کاند (فَإِنْ أَغْطَوْا مِنْهَا﴾ خو نه گهر لهو خیر و سه ده قه یان پی بدریت ﴿رَضُوا﴾ رازی ده بن ﴿وَإِنْ لَمْ يَغْطُوا مِنْهَا﴾ وه نه گهر بیان نه دری لی ﴿إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ نهو کاته نه وان تو و به و نارازی ده بن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا﴾ وه به راستی نه گهر نه وانه رازی یو و نایه ﴿مَاءَ أَنْهَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به و هی خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿بِسْمِ دَاوُودَ﴾ وه بیان ووتابه ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ خوا مان به سه ﴿سَمِعْتُمَا اللَّهَ﴾ له مه و باش خوا پیمان ده به خشیت ﴿مِنْ قَضَائِهِ﴾ له فه زن و مبه ره بانی خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ هره و هها پیغه مبه ره که شی (به شمان ده دا) ﴿إِنَّمَا إِلَى اللَّهِ﴾ رکتون به راستی نیمه به سوزو به روشین بؤ لای خوا ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ﴾ به راستی (زه کات) دان نه نها (بؤ شم کومه لانه به که خوی گه و رو باسی کرد وون) ته وانیش ﴿يُلْقُونَ﴾ بؤ بیتنه وایان ﴿وَالْمُسْكِينَ﴾ وه بؤ هژاران ﴿وَالْعِیْرَةَ﴾ وه بؤ کریکارانیک که به سه ری و ون (کزی ده که نه وه) ﴿وَالْمُؤَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ﴾ وه نه وانه ی دلبان دا نه هیت ریت (بؤ خوشویستی نیسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بؤ نازاد کردنی به نده و کویله کان ﴿وَالْعِیْرَةَ﴾ وه بؤ قهر زاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بؤ جهنگاوهرانی رنی خودا ﴿وَأَنْتَ السَّيِّدُ﴾ و بؤ ربیوارانی به که که و ته ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه پنیوست کر او و فه رز کر او له لایه ن خوا وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه لهو ناپاکانه دا که سانیک هیه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که نازاری پیغه مبه ره ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و ده لبتن ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه و خوش باوه و گوئی گره بؤ هه مو و شت ﴿قُلْ﴾ نوش بلنی ﴿أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوئی گری چاکه به (که قازانجه) بؤ تان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوه ری هیه به خوا ﴿وَقَوْلِهِمْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوه ری به نیمانداران هیه ﴿وَتَحْمِلَةُ الْذُرِّيَّتِ﴾ و مبه ره بانی به بؤ نه وانه ی ﴿ءَا مَسْأَلَتُكُمْ﴾ بر وایان هیناوه له نپوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نه وانه ی که نازاری پیغه مبه ری خوا ﴿وَهُمْ دَعَوْنَ﴾ له هه عذاب الیم ﴿سزایه کی نازار دهر یان بؤ هیه﴾

﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ (ناپاکان) به خوا سویتندان بۆ ده حوون ﴿لَا تُضِلُّكُمْ﴾ بۆ شه وهی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه خواو پیغه مبره که ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته تره به وهی که رازی بکه ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِرِينَ﴾ نه گهر نه وانه بر وادارن ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ تایا نه وانه نازانن ﴿أَنَّهُمْ مِنْ مُحَادِدِ
 اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بینگومان هدر که س درآیه نی خواو پیغه مبره که ی بکات ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ ذَنْبَهُمْ﴾ نه وه
 بینگومان (توله ی) نه و که سه ناگری دوزخه ﴿حَلِيلًا فِيهَا﴾ بۆ هه میشه بی تیایدا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه ریسوایی و زه بوونی زور گه وره ﴿يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ﴾ دوو پرووه کان
 مه ترسی ده که ن ﴿أَنْ تُزَلَّ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له وهی که سوره نیک ده رباره یان بنیر ریته خواره وه ﴿ثُمَّ يَخْتَلِفُ
 كَمَا هُوَ الْيَانُ لَهُ سَرِيحَاتٌ﴾ ﴿بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به وهی که له دلیان دایه ﴿فَلْيُاسْتَهْزَأُوا﴾ (ته ی موحه ممه د
 بلی: گالته و لاقرنی بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَخْتَلِفُونَ﴾ به راستی خوا ده رخه رو ناشکر اکاری
 شه وه یه که مه ترسی لی ده که ن ﴿وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویتدین نه گهر پر سیاریان لی بکه یث ﴿لَيَقُولُنَّ﴾
 به راستی ده لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلیابن نیمه همر ده مه ته قی و گالته ده که بن ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تایا به خواو بدل که کانی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ و پیغه مبره که ی ﴿كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ﴾
 نیه و گالته و لاقرنیتان ده که ن؟ ﴿لَا تَعْتَذِرُوا﴾ به مانه مه هیننه وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به راستی نیه ی بر و
 بوونه وه ﴿بَعْدَ الْبَيْعَةِ﴾ پاش بر و اهیتاننان ﴿إِنْ نَعَفَ﴾ نه گهر بیورین و چاو بوشی بکه بن ﴿عَنْ ظَاهِقٍ
 يَنْكُرُ﴾ له کومه ن و ناقمینکتان (به قوی گهرانه وه تانه وه) ﴿لَعَذَابُ ظَاهِقٍ﴾ سزای کومه ن و ناقمینکی تر
 ده ده بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مُجْرِمِينَ﴾ له بهر نه وه ی بینگومان نه وانه تاوانبار بوون ﴿الْمُتَّقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو پروو ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و نافرمانی دوو پروو ﴿بَعْضُهُمْ عَنِ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان پشتیوانی هه ندیکیان
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ فرمان ده که ن به خرابه ﴿وَيَسْتَهْزِئُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و بهر گری ده که ن له چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده سثیان ده قوچن (وخیر نا که ن) ﴿سَأَلَ اللَّهُ﴾ خویان له بیر چۆ نه وه ﴿فَلْيَسْأَلْهُمْ﴾
 بویه خواش له بیری کردوون و وازی لی هیناون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمْ﴾ به راستی دوو پروو کان همر نه وانه
 ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ که ده رچوون له سنوور ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ خوا به لینی داوه به پیاو
 نافرمانه دوو پروو کان ﴿وَالْكُفَّارِ﴾ و به بی باوه رایش ﴿نَارُ جَهَنَّمَ﴾ به ناگری دوزخ ﴿حَلِيلِينَ
 فِيهَا﴾ ده میتنه وه تیایدا به هه میشه بی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ناگری دوزخ یان به سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه میشه بیان بۆ هه یه ﴿

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (نېوه نهی دووړووه كان) و هك نه وانه نه پېش نېوه دا برون ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾
 نه وانه زور به هېز تر برون له نېوه ﴿وَأَكْثَرُ أَمْوَالَهُمْ أَزْوَاجًا﴾ و مال و سامان و مندالبشيان زور تر بوو (له نېوه)
 ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ نه مچا نه وان شادمان برون به شې خويان پايان بوار د ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾
 و نه نېوه ش پاتان بوار دو شادمان برون به به شه كهی خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هدر چو نيك
 نه وانهی له پېش نېوه شادمان برون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شې خويان ﴿وَحُشِّنُ﴾ و نه نېوه پوچوون له ناهه ق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاطُوا﴾ به ورنهی پوچوونی نه وان ﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه كرده وه كانيان
 پوچان و بنسود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونياو پوړی دوايشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ و
 هدر نه وانه نه زهره مهندو په نجه پوړن ﴿الَّذِينَ لَهُمْ﴾ ثايا نه هاتووه بويان و پي يان نه گه يشتووه
 ﴿نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هدر والی نه وانهی كه له پېش نه مانه و برون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له گه لی نوح
 و عاد ﴿وَقَوْمِ هَٰذِهِمُ﴾ و سهرمود (هوزی صالح) ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ﴾ و هه گه لی ثيراهيم ﴿وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ﴾
 و خه لکی مه دېن ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره كانی ژيرو زه بهر كراو (هوزی لوط) ﴿الَّتِي هُمُ رُسُلُهُمْ﴾
 پېغه مېره كانيان هاتن بو ناويان ﴿بِأَيِّكُمُ﴾ به به لکه پوونه كانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته می لی نه كردن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لكو نه وانه خويان سته میان له خويان كرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و نافر هتانی ساوه بدار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه ندېكيان پشتوان
 و باره تني دهر و خوزه ويستی هندیکی تریانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِالْعُرُوفِ﴾ فرمان ده دهن به چا كه
 ﴿وَيَتَّقُوا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گری ده كه نه له خرابه ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و بهر يك و پينکی نو تر جی به جی
 ده كه نه ﴿وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه كات (ی سامانيان) ده دهن ﴿وَيُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هه گو پرايه لی
 خواو پېغه مېره كهی ده كه نه ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ نه وانه له داهاتوودا خوا پره میان پنده كات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لانی كار دروسته ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به لینی داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پياوان و نافر هتانی بربدار ﴿جَنَّاتٍ﴾ به به هه شتانيك ﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ كه پو باره كان دهر و ن بهر تریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا ده مېته و به هه مېشه بی ﴿وَمَسْكِينٍ
 طَيِّبَةٍ﴾ و (به لینی پی داوون) به چهند كوشکی چاك و رازاوه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له به هه شتانيکی
 هه مېشه بی دا ﴿وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرٍ﴾ و په زامه ندیش له لایه ن خواوه كه گه وره تره (له هه مو
 شنيك) ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هدر نه و به سه ركه و تني زور گه وره ﴿

﴿اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ﴾ (ئهی موحه ممد) داوای لیور دونیان بۆ بکهیت ﴿اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَكُمْ﴾ یان داوای لیور دونیان بۆ نه کهیت (یه کسانه) ﴿يَا نَسْتَغْفِرُ لَكُمْ﴾ ته گهر داوای لیور دونیان بۆ بکهیت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ حهفتا جبار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ته وه خوا ههر گیز لیان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ته وهش ﴿يَا أَيُّهَا كَافِرُوا﴾ به هوی ته وه به یتگو مان ته وانه بی باوهر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ﴾ به خواو یتغه مبه ره کهی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خواو یتنمو ونیی خه لکانی ده رجوو له تاین ناکات ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾ (ته وه دوو پروانهی) دواکه و تن له جیهاد کردن و (له مه دینه دا ما بو ونه وه) دل خوش بوون ﴿يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ بِأَمْنٍ﴾ به دانیشن و به جیمانیان له یتغه مبه ری خوا (له جهنگی ته بووک دا) ﴿وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه یتیان ناخوش بوو که جیهاد بکهن و یتکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به مال و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رینی خواو ﴿وَقَالُوا﴾ (به یتماندارانیان) ده ووت ﴿لَا تَغْرُوبُوا فِي الْحَرْبِ﴾ له م (وهرزه) گهر مایه دا ده ره چن بۆ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه ممد) بلی: ﴿كَانَ حُكْمُ اللَّهِ حَرًّا﴾ ناگری دوزهخ زور گهرم تره (له م گهر مایه) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ته گهر ته وانه تن بکهن و بزانشن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ دهی با که م بی بکهن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زور بگرین ﴿حَرَّانَ يَسَاحِكُ الْأَوْلَادُ بِكِبُوتٍ﴾ (ته وه سزایه) توله و باداشتی ته و کر ده وانه به که ده بیان کرد ﴿إِنْ تَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ سُلَاطَةً﴾ ته و سا ته گهر خوا تو ی گهر انده وه (ئهی موحه ممد) ﴿لَهُ تَبَرُّكٌ﴾ ﴿إِنْ عَلَا لِقَاؤُهُمْ﴾ بۆ لای کز مد لیک له و به جی ما وانه ﴿فَأَسْتَفِذُّوكَ لِلْخُرُوجِ﴾ و داوایان لی کردیت بۆ ده رجوون (بۆ غمزایه کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ توش بلی: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ ههر گیز یتوه له گه ل مندا ده رنا چن بۆ جیهاد ﴿وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ و ههر گیز یتوه له گه ل مندا جهنگ ناکه ن له گه ل هیچ دوز منیکدا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ چونکه یتگو مان یتوه رازی بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به دانیشن له به که م جبار دا ﴿فَأَعِدُّوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که وانه ههر دانیشن له گه ل به جی ما وانه دا ﴿وَلَا تَصَلِّ﴾ وه (ئهی موحه ممد) تو نویز مه که ﴿عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ﴾ له سهر هیچ کهس له وانه که مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه نا هه تابه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَرْعَةٍ﴾ وه رانه وه سته له سهر گز به کهی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ یتگو مان ته وانه بی باوهر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ﴾ به خواو یتغه مبه ره کهی ﴿وَمَاتُوا﴾ و مردن ﴿وَهُمْ قَالُوا﴾ له کاتیکدا ته وانه به ره وهام سنور رشکین بوون ﴿وَلَا تَجْعَلْ﴾ وه (ئهی موحه ممد) با سهرت سور نه هینیت ﴿أَقُولُ لَهُمْ وَأُولَئِهِمْ﴾ مال و مندالی زوریان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ﴾ به راستی خوا ده به ویت ﴿أَنْ يَغْدِرَ لَهُمْ يَهُدَا﴾ به وه (مال و مندال) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له دونیا دا ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه گیانیان ده رجیت ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا ته وانه بی باوهرن ﴿وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ و ههر کاتیک سور هتیک بنیر دریته خواره وه ﴿أَنَّهُ أَمْرٌ بِاللَّهِ﴾ به مهی که باوهر به خوا یتن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و یتکوشان بکهن له گه ل یتغه مبه ره کهیدا ﴿اَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ موله تن لی وهر ده گرن ﴿أُولَئِكَ الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ته وانه بیان که خواو ده ده سولات و سامانن ﴿وَقَالُوا أَزْنَآ﴾ و ده لشن لیمان گهر بی و وازمان لی یتنه ﴿لَكُنْ مَعَ الْقَوَائِدِ﴾ با له گه ل دانیشن وه کانه بین (وه ک نافرته و مندان و به که مته)

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی برون به وهی که له گه له به جی هیلراوان دابن (وهك نافرته و مندال و په ككهوته كانان) ﴿وَطِيعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نهوان هیچ تنباگن و نازانن ﴿لَئِكَ الرُّسُولُ﴾ به لام پیغمه بهر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نهوانه ی که پروایان هیتاوه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تنکوشان به مال و گبیانان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْحَيَرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ر بۆ نهوانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نهوانه سهر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بۆ ناماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروو باره کان دین و ده چن به رتریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تبا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سهر که وتنی زور گه و ره ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له عه ره به ده شته کیبه کان هاتن (بۆ لای پیغمه بهر) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی رینگه بیان بی بدرت (نه رۆن بۆ جهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نهوانه ی ﴿كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گه له خوا و پیغمه بهر که ی ﴿سَوَّيْبُ بْنُ كَثْرٍ وَأَمْتُهُمْ﴾ بنگومان نهوانه بیان که بی پروا برون له داها تودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابُ آلِهِمْ﴾ سزابه کی سه ختی نازار دهر ﴿لَيْسَ عَلَى الصُّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سهر بی هیز و په ككهوته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ﴾ نهوانه ش که هه چیان نی یه خه رجی بکهن (بۆ پیوستی جهاد) هیچ گوناهیکیان له سهر نی یه (که نه رۆشنوون بۆ جهاد) ﴿إِذَا لَصَخُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بۆ خوا و پیغمه بهر که ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ رینگه به ک نی یه بۆ (ناوانبار کردن) نهو چا که کارانه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش سووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نهو که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أُولَئِكَ يَجْعِلُهُمْ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه ممه د) بۆ نه وه ی (وولاخیان بۆ دابن که یه و) سواریان که یه ﴿قُلْ لَا أَجِدُ مَا أُخْبِرُكُمْ عَلَيْهِ﴾ وونت وولاخم ده ست ناکه ویت سواریان بکه م (بۆ جهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نهوانیش گه رانه وه ﴿وَأَنْفُسُهُمْ تَقِضُ مِنَ النَّعْمِ﴾ له کاتیکدا چاریان فرمیسکی دهر شت ﴿حَرِّثُوا الْأَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته دا که هه چیان نه بوو خه رجی بکهن (بۆ پیوستی جهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ ته نها رینگه (بۆ ناوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نهوانه یه ﴿يَسْتَحْدِثُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاكَ﴾ داوای مؤله نت لی ده که ن له کاتیکدا ده وله مه ندیشن (و توانای ریشستن بۆ جهاد بیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی برون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وه ی که له گه له به جی ماوه کاندا بن (له جهاد وهك نافرته و مندال و نه خوش) ﴿وَطِيعَ اللَّهِ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هه یه وه هیچ نازانن ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَمْسُوكَ أَيْدِيهِمْ فَاسْتَوَتْ﴾ و به پیشکوت و توبه به که مه‌کان (نه‌وانه‌ی له‌سهره‌تاوه باوه‌ریان هینا) ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له‌کۆچه‌ران و یاریده‌هران ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ بِإِحْسَانٍ﴾ نه‌وانه‌ش زور به چاک‌ی به‌سره‌وی نه‌وانیان کردوه و شوئی‌یان که‌وتوون ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ خوا‌لییان رازیبه ﴿وَرُفِعَ صَوْرُكُمُ الْكَبِيرِ﴾ نه‌وانیش له‌خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به‌ده‌شتانیکی بۆ ناماده کردوون ﴿فَجَنَّتْ تَحْتَهَا الْآيَةُ﴾ که رووباره‌کان دین و ده‌چن به‌زیرباندن ﴿فَجَنَّتْ تَحْتَهَا الْآيَةُ﴾ تئیدا ده‌مینه‌وه به‌هه‌میشه‌بی و بی‌پراته‌وه ﴿ذَلِكَ الْقَرَارُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌ویه‌گه‌یشتن به‌نامانجی گه‌وره ﴿وَمَنْ حَوَّلَ مُكْرِماً مُّذْنَبًا﴾ و له‌و عه‌ربه‌ده‌شته‌کیانه‌ی که له‌ده‌ورو به‌رتان دان ﴿مُذْنَبًا﴾ ناپاکانیک هه‌ن ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه‌ندیک له‌خه‌لکی مه‌دینه‌ش ﴿مَرَدُّوا عَلَى أَغْصَانِ﴾ له‌سهر ناپاک‌ی راهاتوون و خو‌یان بۆ ته‌رخان کردوه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَهِمُ﴾ تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) نایاناسیت ئیمه‌چاک ده‌یاناسین ﴿سَعِدَ لَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ له‌ناینده‌دا دووچار سزایان ده‌دین ﴿ثُمَّ يَرْجُونَ إِلَىٰ عَذَابِ عَظِيمٍ﴾ دواتریش ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ناو سزایه‌کی گه‌وره (دوزه‌خ) ﴿وَالْآخَرُونَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ﴾ وه که‌سانیک‌ی تر هه‌ن دانیان ناوه به‌گوناهه‌کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده‌وه‌ی چاکیان تیکه‌ل کردوه ﴿وَعَمَلًا فَاسِقًا﴾ له‌گه‌ل کرده‌وه‌ی تری خرابدا ﴿عَنَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئومید وایه خوا توبه‌یان لی وهر گرت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وهر بگه له‌مال و داراییان (زه‌کات و مسه‌ده‌قه) تا به‌هۆیه‌وه پاکیان بکه‌ینه‌وه (له‌گونه‌ه و تاوان) ﴿وَتُزَكِّيَهُمْ﴾ و (دلیان) پوخت و خاوین ده‌که‌یت به‌و مال به‌خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بۆ بکه ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ به‌راستی دوعای تو نارامی و دل خوشی به‌بۆ شه‌وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه‌ری زانایه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثابا نه‌یان زانیوه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بینگومان هه‌ر خوا ته‌ویه و به‌شیمانی له به‌نده‌کانی وهر ده‌گرت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه‌ر نه‌و خیر و به‌خشینه‌کان وهر ده‌گرت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به‌راستی هه‌ر خوابه وهر گری ته‌ویه به‌و میهره‌بانه (له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) به‌وانه بلی کار و کرده‌وه بکه‌ن ﴿مَسِيرَىٰ اللَّهِ عَمَلَكُمْ﴾ ورسوله‌و المؤمنوت ﴿جا بینگومان خوا و پینه‌مبهره‌که‌ی و برواداران کرده‌وه کانتان ده‌بینن ﴿وَسَرُّدُونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿إِنَّ عَذَابَ النَّارِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بۆلای (خوا‌ی) زانا به‌هه‌موو نه‌یتی و ناشکراکان ﴿فَبَشِّرْكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والتان ده‌داتی به‌هه‌رچی که ئنبوه له‌دوینادا ده‌تان کرد ﴿وَالْآخَرُونَ مُّرْجُونَ﴾ (له‌به‌جی ماوه‌کان دا) که‌سانیک‌ی تر هه‌بوون که دواخران ﴿لَا أَمْرَ اللَّهِ﴾ بۆ فه‌رمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان سزایان ده‌دات ﴿وَمَا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان به‌شیمانیان لی وهر ده‌گرت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَسْجِدًا﴾ و (له ناپاکان) نه‌وانه‌ی مزگه و تنکیان دروست کرد ﴿مِزَابًا﴾ بۆ زبان گه‌یاندن (به موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه‌ناسی ﴿وَتَقْرِيقًا لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیاوازی خسته نتوان نیمانداران ﴿وَأَصْحَابِ الْأَمْنِ﴾ و بۆ چاوه‌روانی کردنی کهسانی ﴿حَارِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که درایه‌تی خوا و پیغه‌مبهره که‌یان کرده ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌وه و پیش ﴿وَلَيَحْلِلُنَّ إِنَّ زَيْنًا إِلَّا الْخُسُوفُ﴾ بیگو مان (نه و دو و روانه) سویند ده‌خون (ده‌لین) تنها چا که مان ویستوه ﴿وَاللَّهُ يَنْهَدُ﴾ به لام خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که به راستی نه‌وانه دروزن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هدر گیز نوتری تیدانه که‌ی (نه‌ی موحه‌مهده) ﴿لَمَسْجِدَ أُسَسِّ عَلَى الْتَّقَى﴾ بیگو مان مزگه و تنک که له‌سه‌ر بناغی نه‌قوا و له‌خوا ترسان دامه‌زرا بیت ﴿مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له‌یه که‌م روزه‌وه (به که‌م روزه‌هانت بۆ شاری مه‌دینه) ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته‌تره که نوتری تیدا بکه‌یت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحْيُونَ﴾ پیاوانیکی تیدا به پیان خوشه ﴿أَنْ يَنْظُرُوا﴾ که خویان خاویس و پاک بکه‌نه‌وه (له‌زه‌نگ و زاری سه‌رده‌می نه‌فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ﴾ خوابش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که ده‌یانه‌ویت خویان پاک بکه‌نه‌وه ﴿أَفَمَنْ أُسَسِّ بُيُوتَهُ﴾ جا نایا که‌سینک بناغی مزگه‌وته که‌ی دامه‌زراند بیت ﴿عَلَى تَقْوَى مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له‌سه‌ر خواناسی و به‌ده‌ست هینانی ره‌زامه‌ندی خوا چا‌کنره ﴿أَمْ مَنْ أُسَسِّ بُيُوتَهُ﴾ بان که‌سینک بناغی مزگه‌وته که‌ی دامه‌زراند بیت ﴿عَلَى شَفَافٍ فِي هَارٍ﴾ له‌سه‌ر لنبواری که‌نده‌لانیکی فشه‌ل و پروخه‌ک ﴿فَأَنهَارِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا به‌خویسه‌وه بر و خینه‌ناو ناگری دوزه‌خه‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا رینموونی که‌سانی سته‌مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ اللَّهُ﴾ به‌رده‌وام نه‌و دروست کراوه‌یان ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ که دروستیان کرد ﴿رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی‌نارامی و گومانه‌له‌دل‌باند (واته هدر گیز له‌دل‌بان ده‌رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقْطَعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه‌گر دل‌بان پارچه‌پارچه بکرت (و بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَصِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى﴾ به‌راستی خوا کربویه‌تی ﴿مِنْ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌باوه‌داران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ به‌وه‌ی که به‌هه‌شتیان ده‌داتی له‌بریتیدا ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه‌و بر وادارانه) ده‌جه‌نگن له‌رپی خوادا ﴿فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ نه‌مجا (بی باوه‌ران) ده‌کوزن و (خوشیان) ده‌کوزرین (شه‌مید ده‌بن) ﴿وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقًّا﴾ نه‌مه به‌لینیکی راسته (و خوا بر باری داوه) له‌سه‌رخوی ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ﴾ جا کسی به به‌لین و به‌یمانی خوی و وفادار تره ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ و هک‌خوا ی گه‌وره؟ ﴿فَأَسْتَبِشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي﴾ که‌واته مزده به‌خشن و شادمان بن به‌و فروشتنه‌تان ﴿بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که مامه‌له‌تان پنبه‌کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به راستی) هدر نه‌وه‌یه گه‌یشن به‌نامانجی زور گه‌وره ﴿

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهېدانی ښکاري خوا، نه مانه سیغه تیا نه) توبه کارن ﴿الْمُحْسِنُونَ﴾ (خوښه رسن
 ﴿الْحَكِيمُونَ﴾ (سویاسگوزار وگه شیارن) (کوچهرن له پېتاو خوا دا) ﴿الْمُتَّقُونَ﴾
 ﴿السَّاجِدُونَ﴾ (کږنوش و سوزده بهرن) (نوبږ خوینن) ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ (دورمان دهرن به چاکه
 و) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَبِهَتُوا﴾ (بهر گسری کهرن له خرابه) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَبِهَتُوا﴾ (پاريسره ران یو
 سنوړه کانی خودا) ﴿وَيَسِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (جا (دهی مو حه مده ښه)) (سوزده بده بهو یاوه دارانهی (دهو
 سیفاتانه یان تېدا به) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيَّاتِ أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ﴾ (پهوا وشایسته نی په یو پیغه مېهر ویاوه داران
 ﴿أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ﴾ (که داواي لیبوردن بکه ن یو هاوېدش دانهران) ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولِي
 قُرْبَىٰ﴾ (با خزمی نریکیشیان بن) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ (له پاش نه وهی که بویان دهرکه وتووه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ (که ښگومان نهو (هاوېدش دانهرانه) هاوېد وپېری دوزخه خن) ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ الْإِنْسَانِ لِيَوْمِهِ﴾ (وه داواي لې خوش بوونی ښیراهیم یو باوکی) ﴿إِلَّا عَنِ مَنَعَةٍ﴾ (ته نه
 له بهر واده و به لیتیک بوو) ﴿وَعَدَآءَ إِتَاءٍ﴾ (که به باوکی دابوو (که داواي لې بوردنی یو بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ (جا کاتیک بوی روون بوویه وه) ﴿أَنَّهُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (که ښگومان باوکی دوزمنی خوابه) ﴿تَبَيَّنَ
 لَهُمْ﴾ (خوی لې بهری کرد) ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَآكْفِرٌ﴾ (به راستی ښیراهیم زور له خوا ترس و له سهر
 خو بوو) ﴿وَمَا كَانَتْ آلِهَةُ يَصْلُحُ قَوْمًا﴾ (وه خودا هیچ گهل وهوزنک گوهر ناکات) ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْنَاهُمْ﴾ (دواي نه وهی رینموونی کردوون) ﴿حَقَّقَ يَوْمَئِذٍ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ (هنا بویان روون نه کانه وه
 نه وهی پنیوسته خویانی لې پاریزن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكْلُ كُلِّ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾ (ښگومان خوا زانا و ښاگداره به هه موو
 شینک) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ښگومان ههر یو خوابه پادشایه تی و مولکی هه موو
 ناسمانه کان و زهوی) ﴿يُخَيِّرُ رَجُومَ﴾ (خوا) (ده زینیت و ده شمرینیت) ﴿وَمَا الْكَافِرِينَ دُونَ اللَّهِ﴾
 وه ښیجکه له خوا بو ښووه نیه) ﴿مِنْ قَوْلٍ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (هیچ دؤست و فریادرس و یارمه نی دهرنک) ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ (ښگومان خوا تهوبه ی وهر گرت له پیغه مېهر ښه)
 ﴿الَّذِينَ﴾ (ولهو کوچهر و یاری دده رانهی) ﴿اتَّبَعُوا فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ (که شوینی (پیغه مېهر ښه)) (که وشن
 له کانی سه ختی و ناره حه تېدا (مه به ست پنی جهنگی ته بو که) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (په پاشان خوا تهوبه ی لې
 وهر گرتن) ﴿إِنَّهُمْ رَبُّهُمْ﴾ (به راستی خوا له گه لیان) ﴿رَبُّهُمْ رَحِيمٌ﴾ (دلسوز و مېهره بانه) ﴿وَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾

﴿وَعَلَى الْفَلْسَفَةِ الَّذِينَ خَلَقُوا﴾ همدروها (خوای تهویه ی وهر گرت) لهو سنی کهسه ش که دواخران (خوای
 دهر باره بان بریاری نه دابوو) ﴿حَقَّقَ إِذَا ضَاعَتْ عَلَيْهِمْ﴾ همدانا لهو کاته ی لیبیان تهسک بوویه وه ﴿الْأَرْضِ
 بِعَارِضَتْ﴾ زهوی به و فراوانیه ی که هه به تهی ﴿وَضَاعَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ وینزار بوون له گیانی خویشیان
 ﴿وَوَضُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ﴾ و زانیان هیچ به ناگه یه ک نی به ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له (سزای) خوا ﴿إِلَّا إِلَيْهِ﴾ مه گهر
 به نایی خو ی نه بیت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان به شیمانی لی وهر گرتن (به دابه زاندنی چهند نایه تیک)
 ﴿يَسْتُوبُوا﴾ بۆ نه وه ی تویه بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی خوا هه میشه تویه وهر گری میهره بانه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی ته وانه ی پرواتان هیشاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خو تان پیاریزن له (توله ی) خوا
 ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وه له گه ل راست گویان دابن و له پری نه واندابن ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾
 نه ده بوو خد لکی مدهینه ﴿وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ و نهو عده به ده شته کییانه ی به ده وور و به ریان دان
 ﴿أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ﴾ له پیغه مبهری خوا ﴿بِهِ جُنَّ بِمِثْنٍ وَ دَابِكَه وَن (له جیهاد کردن) وَلَا
 يَرْجِعُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ و گیانی خو یان له گیانی پیغه مبهری ﴿خَوْشتر بویت﴾ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه وه
 له بهر تهویه که بنگومان نه وان ﴿لَا يُصِيبُهُمْ﴾ دوو چاریان نایت ﴿عِلْمًا وَلَا نَصَبًا﴾ هیچ تینوویه تهی
 و ماندوو بوون ﴿وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و برستی یه ک له برنی خوا دا ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ مَوَاطِنَ﴾ همدروها
 پی ناخه نه هیچ شویتیک (له خاکی کافران) ﴿يَغْضِبُ الْكَافِرَانَ﴾ که رقی کافرانی پی هه لسی و توره یان
 کات ﴿وَلَا يَنْتَهِونَ مِنْ عَدُوِّيَّتِهِ﴾ وه هیچ زیانیک له دوزمن ناده ن (دیل کردن و کوشش یان یا گرتنی
 مان و سامانیان) ﴿إِلَّا أَكْتَبَ لَهُمْ يَوْمَ﴾ ثیلا بهم کرده وانه بویان دنو سرت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کرده ویه کی
 چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوای گه وره ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران وون ناکات
 ﴿وَلَا يُفْقُوتُ نَفَقَةً﴾ وه هیچ شتیک (له پنگه ی خودا) نابه خشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ به چووک
 بیت یان گه وره (که م بیت یان زور) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ و هیچ دۆل و شیونک نابرن ﴿إِلَّا أَكْتَبَ لَهُمْ﴾
 ثیلا بویان دنو سرت ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ﴾ بۆ نه وه ی خوا پاداشتیان بداته وه ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 به چاکترین پاداشتی نه وه ی که ده یان کرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه نه ده بوو بساوه برداران
 ﴿لِيَتَفَرَّغُوا كُلُّهُمْ﴾ تیکرا هه موو دهر چن و بر وون (بوجیهاد) ﴿قُلُوا لَا تَقْرَ﴾ نه گهر دهر به چوونایه
 ﴿مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ له هه موو کۆمه لیکیان چهند که سیک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بۆ نه وه ی
 له نایه که یان تیگه ن و شاره زابن ﴿وَلِيُذَرُّوا قُلُوبَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی گهل و هوزه که یان (شاره زا بکه ن
 له وه ی که فیری بوون) پیشیان تر سینن (له ناگری دوزخ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گه رانه وه
 (له جیهاد کردن) بۆلایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بۆ نه وه ی ته وانیش (شاره زابین) ویندار بیندوه
 (له نه زانی) ﴿﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که ایمانستان هیتاوه ﴿قَتِلُوا الَّذِينَ﴾ بجه‌نگن له‌دری نه‌وانه‌ی ﴿يَكُونُكُمْ﴾ که نریکن لیئانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌ی بر وایان ﴿وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً﴾ وه‌بایی باوه‌یران له‌نیوه‌دا توند و تیزی بینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزانی ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ل پاریز کاران و له‌خواستر ساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سورە‌تیک (له‌قورئان) بنیردریته خواره‌وه ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ (دوو پروه‌کان) هی وایان هه‌یه ده‌لیت ﴿أَنَّهُمْ لَا تَذَرُهُمْ فَتَكُونُوا كَالَّذِينَ قَدْ أَفْلَحُوا﴾ کام له‌نیوه باوه‌ری بهم (سوره‌ته) زیادی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیتاوه ﴿فَرَادَتْهُمْ﴾ ﴿إِيمَانًا﴾ نه‌مه ایمانیان زیاد ده‌کات (و به‌یتر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَشِيرُونَ﴾ وه‌نه‌وان مرده به‌خشن و خوش حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له‌نیو دلپاندانه‌خوشی (وناپاکی) هه‌یه (وه‌ک دوو پروه‌کان) ﴿فَرَادَتْهُمْ﴾ نه‌وه سورە‌ته که بویان زیاد ده‌کات ﴿يَرْجِعُونَ إِلَىٰ رُجُوعِهِمْ﴾ سه‌ره‌ای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تَأْوِيهِمْ﴾ نه‌و (ناپا‌کانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که بی‌بروان ﴿أَوَلَا يَذَرُون﴾ نایا نه‌وانه نازانی و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفَكِّرُونَ﴾ بینگومان نه‌وان تاقی ده‌کرینه‌وه ﴿فِي كُلِّ عَاثِرٍ﴾ له‌هموو سالتیکدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جارنیک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُ فُتْرٌ﴾ پاشان نه‌وان ناگه‌رینه‌وه و توبه‌ناکه‌ن ﴿وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ و پهنده و درناگرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سورە‌تیک بنیردریته خواره‌وه ﴿نَظَرًا مُّغْصًّى إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (نه‌و دوو پروانه) ده‌روانن بویه کتری ﴿هَلْ يَرْجِعُ بَعْضٌ مِّنَ الْحَمْرِ﴾ (ده‌لبن) نایا هیچ که‌س ده‌تان بینیت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیبه‌وه) ده‌گه‌رینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپانی و درگیرا (له‌بر واهیتان) ﴿يَا أَيُّهَا قَوْمُ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وانه کومه‌لیکن هیچ تی ناگه‌ن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سوینده به‌خوا به‌راستی بزتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ پیغه‌مبهرنیک له‌خوتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه ﴿مَاعِشَتُمْ﴾ ناره‌حتی و ناخوشی نیوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زور سووره له‌سه‌ر (باوه‌ر هیتان) تان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بوی واداران زور دلسوز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نه‌گهر پرویشان و درگیرا و گویان پی نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه‌وسا بلی من تهنه‌ا خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ به‌رستراویکی راست نی به‌جگه له‌نه‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ تهنه‌ا پشت به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه‌ویش به‌روهر دگاری عهرشی گه‌وره‌یه ﴿۱۱﴾

﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿اِنَّ﴾ به (تعلیف ، لام ، راو) ده‌خوینترینه‌وه خوا زان‌اتره به‌مانا‌که‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿وَالَّذِيْنَ اٰتٰهُ﴾ نه‌مه‌نایه‌ته‌کانی ﴿اَلَمْ يَجْعَلْ لِّلْكَبْرِ﴾ قورثانی نه‌گۆر‌او‌ی پر‌حبکمه‌ته
﴿اَنۡ اَكُنۡ لِاٰتِيۡنَ عَجَبًا﴾ نایا به‌لای خه‌لکه‌وه سه‌یره ﴿اَنۡ اَوْحٰتَا﴾ که ئیمه‌نیگامان کردوه ﴿اَلَا تَجِدُ لَهُمۡ﴾
بۆ بی‌او‌نیک له‌خو‌یان ﴿اَنۡ اُوۡدِيَۡ اِنۡ اَنۡ اَسَ﴾ (پیمان ووتووه) که‌ئاده‌می بترسیته ﴿وَيٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ وه‌مورده
بده‌به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿اَنۡ لَّهُمۡ﴾ که‌بینگومان بۆیان هیهه ﴿قَدَّمَ صَدَقَ﴾ پله و پایه‌ی به‌رز ﴿عِنۡدَ﴾
رَبِّهُمۡ لای په‌روهره‌دگاریان ﴿قَالَ اَلَمْ يَكُنۡ لَّوۡتَ﴾ به‌لام بی باوه‌ریان ووتیان ﴿اِنَّ هٰذَا لَشَيْۡءٌ عَجَبٌ﴾ بینگومان
نهم (پیاوه) جادو و یازیکی ناشکرابه ﴿اِنَّ زَكَرِيَّا لَمِّنۡ دُۢرِّ اٰلِهٖۤ اَلۡیٰی﴾ به‌راستی په‌روهره‌دگاری ئیوه‌ته‌و زاته‌به
﴿عَلٰی السَّمۡوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ که‌هموو ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِيۡ سِتۡۤرٍ اٰتٰهُ﴾ له‌شه‌ش بۆر‌دا
﴿ثُمَّ اَنۡصَوۡا عَلٰی الْعَرۡضِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه سه‌ره‌ش و قهراری گرت (باوه‌ریان بیته‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکه‌ی
نازانین) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌لده‌سوپ‌یتیت ﴿مَّا مِّنۡ شٰیۡءٍ﴾ هیچ‌تکا کارنیک‌نی
یه (بۆ که‌س) ﴿اِلَّا مِّنۡ عِنۡدِ رَبِّهٖۤ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رینگه‌دانی‌ته‌و (خوا) نه‌بیت ﴿اَلَمْ نَخۡرُجۡ لَّکُمۡ﴾ نه‌وزاته
په‌روهره‌دگاری ئیویهه ﴿فَاَنۡقَضُوۡهُ﴾ که‌ه‌وانه‌هه‌ر ته‌و په‌رستن ﴿اَلَمْ نَخۡرُجۡ لَّکُمۡ﴾ ده‌ی نایا ئیوه‌ بیرناکه‌نه‌وه ﴿اِنَّ﴾
﴿اِلٰهَ رَبِّکُمْ وَجِبۡمًا﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای ته‌وه ﴿وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا﴾ به‌ئینی خوا حه‌ق و پرسته
﴿اِنَّ رَبَّکُمۡ لَآخۡفٰی﴾ بینگومان خوا له‌سه‌ره‌تاوه دروستکر‌او‌ان دروست ده‌کات ﴿لَنُفۡیۡدَکُمۡ﴾ دوا‌ی
(مردنیان) دووباره‌ دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لَنُخۡرِجَکُمۡ مِّنۡ اَرْضِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی ته‌وانه‌بداته‌وه ﴿فَاَمۡلُوۡا وَعۡقِلُوۡا﴾
﴿اَلَمْ یَجۡعَلۡ لَّکُمۡ﴾ که‌بر‌وایان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَالَّذِيۡنَ کَفَرُوۡا﴾ به‌داد‌گه‌رانه
وه ته‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیتاوه ﴿لَنُخۡرِجَنَّکُمۡ مِّنۡ حَیۡرٍ﴾ نایبه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کول‌او‌کول‌ی زور‌گه‌رم
﴿وَعَدَکُمۡ اَلۡیَمَ﴾ وه‌سزای سه‌ختی نازارد‌هر ﴿بِمَا کَانُوۡا یَکۡفُرُوۡنَ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ی له‌دونیا‌دا بی باوه‌ر‌بوون ﴿اِنَّ﴾
﴿هُوَ الَّذِیۡ جَعَلَ النَّهۡرَ﴾ خوا زاتیکه‌که‌خوری گیزاوه ﴿حَیۡۤاَةً﴾ به‌تیشک ﴿وَالۡقَمَرَ نَوۡرًا﴾ مانگیشی گیزاوه
به‌رووناکی ﴿وَقَدَّرَ مَنَازِلَ﴾ بۆ (گه‌رانی) مانگ چهند قوناغیکی دیساری کردوه ﴿فَاَعۡلَمُوۡا عَدۡدَ النَّیۡبِیۡنَ﴾
﴿وَالۡنَّجۡمَاتِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و حیسایی (مانگ و رۆژی) بی‌بزانن ﴿مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِکَ﴾ خوا
ته‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿اِلَّا بِالۡحَقِّ﴾ به‌حقیق و راستی نه‌بیت ﴿بِقَیۡدِ الْاٰتِیۡنَ﴾ نایه‌ته‌کان شی ده‌کانه‌وه
﴿لَقَوۡمَ یَقۡمُوۡنَ﴾ بۆ کۆمه‌لنیک که‌زانان و تیده‌گه‌ن ﴿اِنَّ فِیۡ اٰخِیۡرِ﴾ بینگومان له‌جیا‌وازی
﴿اَلٰی وَاٰلِهٖۤ اٰتٰتِهٖۤ﴾ شه‌و و بۆر‌دا ﴿وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ﴾ وه‌هرچی خوا دروستی کردوه ﴿فِی السَّمۡوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَا یَنۡبَغِیۡ لِقَوۡمٍ یَّکۡفُرُوۡنَ﴾ چهند نیشان‌ه‌و به‌لکه‌هه‌به‌ بۆ ته‌وانه‌ی که‌خو‌یان
ده‌بار‌یزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿

﴿إِنَّ الْآيِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نبن (له دوار فوردا)
 ﴿وَرَضُوا لَعْنَةَ الدُّنْيَا﴾ ورازی بوون به‌زیانی دنیا ﴿وَأَطَاعُوا أَمْرًا﴾ وذلنیا بوون پنی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِنَا
 غَافِلُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی بی ناگان له نایه‌ته‌کانی نیمه ﴿أُولَٰئِكَ مَا تُؤَمِّنُ الدُّنْيَا﴾ نه‌وانه جنگایان دوزه‌خه
 ﴿يَمَّا كَانُوا يُكْسَبُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌و کرده‌وانه‌ی که (له‌دونیا‌دا) ده‌یان کرد ﴿إِنَّ الْآيِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿وَتَقُولُوا الصَّٰلِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿يَهْدِيهِمْ
 رَبُّهُمْ﴾ به‌روورد گاریان رینمو و نیان ده‌کات ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به‌هوی باوهره‌که‌یانه‌وه ﴿عَجَزَىٰ مِنْ نَجْمِهِمُ
 الْأَثَرُ﴾ و باره‌کان دین و ده‌چن به‌ثریان دا ﴿فِي جَنَّتِ النَّجْمِ﴾ له‌باخ و به‌ده‌شتانی پر ناز و نبعمه‌ت
 دا ﴿دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سَبَّحْتَكَ اللَّهُمَّ﴾ دوعایان نییدا (نه‌ویه‌که‌ده‌لین) پاکو بینگه‌ردی بؤتو نه‌ی
 به‌روورد گارمان ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ فِيهَا مِنَ الْأَمْرِ﴾ سلاو کردن لینیان له‌و (به‌ده‌شته‌دا) به‌ووشه‌ی سه‌لامه ﴿وَهُوَ الْخَيْرُ
 دَعَوْنَهُمْ﴾ وه دواهمه‌مین دوعایان (نه‌ویه‌که‌ده‌لین) ﴿أَن لَّحْمَدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بینگومان سوپاس
 و ستایش همر بؤ خوابه‌که به‌روورد گاری هم‌وو جیهانه ﴿وَلَوْ يُعِزُّ اللَّهُ لِلنَّاسِ الْأَشْرَ﴾ وه نه‌گه‌ر
 خوا به‌له‌ی بگردایه (له‌قوبول کردنی دوعای) شمر و خرابه‌دا بؤ خه‌لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه‌ك
 به‌له‌کردنی (له‌قوبول کردنی دوعای) خیر و خوشی ﴿لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ رَاحِلَهُمْ﴾ نه‌وه‌ماوه‌که‌یان دواپی
 پی‌ده‌هینرا (و کاتی مردونیان ده‌هات) ﴿فَذَرِ الْآيِينَ﴾ بویه‌مؤله‌تی نه‌وانه‌ده‌ده‌مین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾
 به‌هیوای دیداری نیمه‌نبن (له‌پورزی دواپی دا) ﴿فِي طَلَبِكُمْ يَكْمُلُونَ﴾ له‌نیو گومرایی و سه‌رکه‌شسی
 خویان دا بسورینه‌وه و بتلینه‌وه ﴿وَلَا تَمَسَّ الْإِنْسَانَ الْفُتْرُ﴾ وه کاتیک ناده‌می زیانیکی لی بکه‌وینت
 ﴿دَعَانِ الْجَنَّةِ أَوْ قَاعِهَا أَوْ قَاعِهَا﴾ به‌راکشان یان به‌دانیشتن یان به‌پنوه لیمان ده‌پارینه‌وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُ صُورَهُ﴾ نه‌مجا کاتیک زه‌روو زیانه‌که‌مان له‌سه‌ر لایردو نه‌مان هینشت ﴿مَرَّ﴾ ده‌روات (ده‌چپته
 سه‌ر حالی پینسوی و ده‌گه‌پینه‌وه سه‌ر کاری ناپه‌سه‌ندی) ﴿كَانَ لَرِيدًا﴾ وه‌ك هاوار و دوعای
 نه‌کردینت لیمان نه‌پاراپینه‌وه ﴿إِلَىٰ صُورٍ مَّشَرَّ﴾ بؤ لایردنی زیانیک که‌دوو چاری بوو بوو ﴿كَذَٰلِكَ رُبِّنَا
 بِهِ وَجُورَهُ﴾ رازینرا و نه‌وه‌ه ﴿لِنُشْرِفَنَّهُ مَا كَانُوا يَكْمُلُونَ﴾ بؤ زیاده‌ره‌ویان نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یان
 کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌ناومان برد ﴿الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ چند گه‌ل و نه‌ته‌وه
 له‌پیش نیوه‌دا ﴿لَمَّا ظَنَّمُوا﴾ کاتیک ناهدقیان کرد ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ بِالْهُدَىٰ﴾ له‌کاتیک‌دا که‌پینغه‌مبه‌رانیان
 به‌به‌لگه‌ی روونه‌وه بؤ هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ همر باوهریان نه‌هینا ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾
 نابو جؤره‌تؤله‌له‌کؤمه‌لی تاوانباران ده‌ستپین ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له‌پاشان نیوه‌مان کرد
 به‌جنگر و جیشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش نه‌وان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾
 بؤ نه‌وه‌ی سه‌رنج بده‌مین نیوه‌چون ره‌فتار و کرده‌وه ده‌که‌ن ﴿۱۵﴾

﴿وَإِذْ أَتَاكَ عَلَيْهِمْ وَهَّاجَ كَاتِبُكَ﴾ و ه کاتبتک بخوینتریشه وه به سه ریاندا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ثابته ره و نه کانسی نیمه ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نه وانه ی به تدهمای دیداری نیمه نین ﴿لَهُ دُورُ رُوحَا﴾ ده نین ﴿أَنْتَ بِمَشْرِءٍ اِنْ عَنَّا﴾ هَذَا ﴿قُورْئَانِیْکی تر جگه له م قورئانه یینه ﴿أَوْ بَدِّلْهُ﴾ یان بیگویره ﴿قُلْ مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه ی موحه مده ﴿فَلَا تَنْفَعُکُمْ دُورُ رُوحَا﴾ کله له لایه ن خو مه وه بیگویرم ﴿إِنْ أَتَيْتُمْ مِنْ شَوْنِیْ﴾ هیچ شتی ناکه وم ﴿إِلَّا مَا بُوْخَتْ إِلَیَّ﴾ جگه له وه ی وه حی و سر ووش ده کربت بوم ﴿إِنِّیْ أَخَافُ﴾ به راسنی من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُمْ رَجَفَ﴾ نه گهر سه ربینچی په روه رد گارم بکهم ﴿عَذَابٌ یُّؤَرِّقُ عِظْمَیْ﴾ له سزای رفرزکی گه و ره (که رژی دواپی به) ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (بیان) بلی نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا تَكُونُ مِنْكُمْ﴾ شه م قورئانه م نه ده خوینده وه بونان ﴿وَلَا أَذْرَکُمْ بِئِهِ﴾ وه له و (قورئان) ناگادارم نه ده کردن ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِیْكُمْ﴾ چونکه بیگومان من مامه وه له ناوتاندا ﴿عُمْرَ اِمْنٍ قَبْلَیْهِ﴾ ماوه ی ته مه نیکسی درنژ پیش هانی شه م قورئانه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی ثابا نیه بؤ ژیر نابن و بیر ناکه نه وه ؟ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ جا کی سته مکار تره ﴿مَنْ﴾ له و که سه ی ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درق به دهم خواوه هه له سنی ﴿أَزْكَبَ بِئَیْهِ﴾ یا ثابته ته کانسی قورئان به درق دابنیت ﴿إِنَّهُ لَا یُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ به راسنی تاوان باران رزگار یان نابیت ﴿وَمُعْذِرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه وانه بیجگه له خوا شتانبیک ده په رستن ﴿مَا لَا یَضُرُّهُمْ﴾ که نه زیانیان پی ده گه یه نین ﴿وَلَا یَنْفَعُهُمْ﴾ نه سوود و قازانج ﴿وَقَالُوا هَذَا لَهَّوٌّ وَهَّاجٌ﴾ وه ده نین شه و بتانه ﴿سُفْعَوْنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ نکا کارمانن لای خوا ﴿قُلْ أَتَمْنَوْنَ اللَّهُ﴾ (نه ی موحه مده ﴿وَلَوْ اَنْزَلَ اَنْزِلًا﴾ به وانه) بلی ثابا نیه هه و ال ده دن به خوا ﴿یَمَّا لَا یُعْلَمُ﴾ به شتیک که بی ناگایه لی ی ﴿فِی السَّمَوَاتِ وَلا فِی الْاَرْضِ﴾ له نا سمانه کان و زه ویدا ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا یُشْرِکُونَ﴾ خوا پاک و بیگهر د و بلند له وه ی که ده یکه نه هاو به شی ﴿وَمَا لَکَانَ النَّاسُ﴾ خه لکی له رابور دودا ﴿إِلَّا اُمَّةٌ وَجِدَّةٌ﴾ هه ریه ک ثوممه ت بوون (پروا دار بوون به خوا) ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ نه مجا جیاواز بوون ﴿وَلَوْلَا کَلِمَةُ سَبَقَتْ﴾ وه نه گهر بریاریتک پیشتر نه درایه ﴿مِنْ رَبِّکَ﴾ له لایه ن په روه رد گار ته وه ﴿لَقَضَىٰ بَیِّنَتُهُ﴾ شه و ا بریار ده در له نین وانیاندا ﴿فِی مَا فِیْهِ یَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی که نیتدا جیاواز بوون ﴿وَقَالُوا لَوْ اَنْزَلَ اَنْزِلًا عَلَیْهِ﴾ با بهیترایه ته خواره وه بؤی ﴿ءَاٰیةٌ مِّنْ رَبِّهِ﴾ به لگه و نیشانه یه ک له لایه ن په روه رد گاریه وه ﴿فَقُلْ اِنَّمَا اَلْمَسْئِلُ﴾ نوش بلی بیگومان (زانینی) نهیتی و په نهانی ﴿لَهُ﴾ ثابیه ت به خوا به ﴿فَاَنْظِرُوا﴾ که واته چاوه پروانی بکن ﴿إِنِّیْ مَعَّكُمْ﴾ به راسنی منیش له گه ل نیه و دا ﴿مِنَ الْمُنْظَرِ﴾ به کینکم له چاوه پروانکه ران ﴿

﴿وَإِذْ أَقْبَضْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتیک که نیمه‌ست و رحمتی خومان ده‌ده‌ین به‌خه‌لکی و تامی شه و نیمه‌تیه‌ان پنده‌چیزین ﴿مِنْ بَعْدِ صَرَاءَ مَسْتَهْمَرٍ﴾ له‌باش زبان و ناخوشیه‌ک که‌لیان که‌وتووه ﴿إِذَا الْهَرَمُ مَكْرٌ﴾ ده‌ست به‌جی نه‌وان پیلان ده‌گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده‌بارهی به‌لگه و نایه‌ته‌کانی نیمه ﴿فَلِإِنَّ اللَّهَ أَشْرَعُ مَكْرًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) بلی خوا خیراته‌له‌ پیلان کردندا (له‌ به‌رام‌به‌ر پیلانی نه‌واندا) ﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ ینگومان فریشه و چاودیره‌کاتسان ﴿يَكْفُرُونَ مَا نَمَكُرُونَ﴾ همر پیلان و نرو فیلتیک (ته‌و بی‌ باوه‌رانه) ده‌یکه‌ن ده‌بنوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُ﴾ خوا زاتیکه‌ هاتو چوتان بی‌ ده‌کات ﴿فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ له‌ووشکابی و له‌ده‌ریادا ﴿حَقًّا إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه‌تا کاتیک تیوه ﴿فِي الْفُلْكِ﴾ له‌که‌شتی دان ﴿وَجَزَيْنَ بِهِمْ﴾ (که‌شتیه‌کان) ده‌بان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ﴾ به‌هوی شنه‌بایه‌کی خوشه‌وه ﴿وَقَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده‌بن بی ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَالِيَةٌ﴾ (له‌پر) ره‌شه‌بایه‌کی زور به‌هیز له‌و (که‌شتیه‌انه) هه‌لکات ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ وشه‌پولیان بؤ بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌هم‌موور لایه‌که‌وه ﴿وَقَطَرُوا الْهَرَمُ﴾ وه‌دلنیا بوون له‌وه‌ی که‌نه‌وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ ده‌وره‌دراون (و له‌ناو ده‌چن) ﴿دَعَا اللَّهَ﴾ هه‌وار ده‌که‌نه‌خوا‌ی گه‌وره ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ زور به‌دلسوزی و گهردنی بؤ که‌چ ده‌که‌ن ﴿لَنْ أُنْجِيَنَّ﴾ (وه‌دلین) سوینده‌خوا نه‌گهر رزگارسان بکه‌یت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له‌م سه‌ختی و ناره‌خته‌یه ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْشَّكِرِينَ﴾ ینگومان نیمه‌له‌ سوپاسگوزاران ده‌بین (بؤتو ته‌ی خواهه) ﴿فَلَمَّا أَفْجَاهُمْ﴾ نه‌مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (له‌و ناره‌خته‌یه) ﴿إِذَا هُمْ بِخَوْنٍ﴾ کو توپر ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باوه‌ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿بَغْتَرِ أَحَقَّ﴾ به‌ناره‌وا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته‌ی ناده‌می به‌ (خرابه‌کاره‌کان) ﴿إِنَّمَا بَعَثْنَاكُمْ بِمَنْتُمْ﴾ له‌پر استیدا سستم و ناحق‌بی به‌کاتسان ﴿عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ زبانی همر بؤ خوتانه ﴿مَنْعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ له‌زه‌تسی زبانی دونیاش بی نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گهرانه‌وتان همر بؤلای نیمه‌یه ﴿فَنَسِيتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والشان بی ده‌ده‌ین به‌وه‌ی که‌ (له‌دونبادا) ده‌تان کرد ﴿إِنَّمَا تَمَثَّلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ ینگومان وینه‌ی زبانی دونیا ﴿كَلِمَةً أَوْزَنَهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ک بارانیک وابه‌ له‌ناسمانه‌وه باراندومانه ﴿فَلَمَّا تَطَيَّرَ بِمَنَابِتِ الْأَرْضِ﴾ جا به‌هوی شه (بارانه‌وه‌روه‌کی زور رواوه‌و) سه‌وزی و روه‌کی زه‌وی تیکه‌ل به‌به‌ک بوون ویه به‌کدا چوون ﴿يَمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له‌وه‌ی که‌خه‌لکی و ناره‌لش ده‌بخون ﴿حَقًّا إِذَا﴾ هه‌تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ﴾ زه‌وی (به‌سه‌وزی و روه‌ک) ره‌ونه‌ق و جوانی خوی وه‌رده‌گیریت و خوی ده‌رازنیته‌وه ﴿وَوُضِعَ لَهَا﴾ دانیشنوان و خه‌لکی شه‌و (زه‌ویه) واده‌زان ﴿أَنَّهُمْ قَدِ زُودُوا عَنْهَا﴾ که‌به‌ه‌رامتی نه‌وان به‌توانان به‌مه‌ر (دروینه‌کردن) ییدا ﴿أَنَّهُمْ أَمَرْنَا﴾ (له‌ناکا وینکدا) فهرمانی نیمه‌بیت بؤ شه‌و (زه‌وی و کشتو کاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له‌شه‌و یان له‌روژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ نه‌مجا وه‌ک دروینه کراوی لی بکه‌ین (وه‌بچیان بؤ نه‌مینته‌وه) ﴿كَأَن لَّمْ يَرَوْا بِالْأَمْسِ﴾ وه‌ک له‌وه‌و پیش همر نه‌بوو بیت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ﴾ نایه‌و جوړه‌روونی ده‌که‌نه‌وه ﴿الْآيَاتِ﴾ نایه‌ت و به‌لگه‌و نیشانه‌کاتمان ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ گه‌لی که‌بیریکه‌نه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات ﴿إِلَى دَارِ السَّلَامِ﴾ بؤ مالی ناشتی و نارامی (به‌هه‌شت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه‌رینمونی همر که‌سیتک ده‌کات ﴿يَشَاءُ﴾ که‌یه‌ویت ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ رنگه‌ی راست ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بُو نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿الْحَسْبُ وَبِئَادَةُ﴾ باداشتی چاکتر (به‌هشت) و زیاتریان
 هدیّه (که‌بینشی خوایه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ﴾ دم و چاوویان دایناگریست (لبنی نانیشت) ﴿فَقَرَّ
 وَلَا دَلَّةٌ﴾ هیچ ره‌شی و نه‌پ و توزو ریسواییه‌ک ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاوړینی به‌ه‌ه‌شتن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه له‌و (به‌ه‌ه‌شته) دان به‌ه‌ه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ش ﴿كُتِبُوا النَّبَاتِ﴾
 که کرده‌وی خراپیان کردوه ﴿جَزَاءُ سَيِّئَةٍ﴾ توله‌ی هدر خراپیه‌ک ﴿بِإِثْمَانِهَا﴾ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و
 (خرابه‌یه توله‌ی لی ده‌سیندری) ﴿وَنَزَعْنَاهُمْ مِنْهَا﴾ وه ریسوایی دایان ده‌گریست ﴿مَا لَهُمْ﴾ بویان نییه
 ﴿مِنْ اللَّهِ مِنْ غَاصِبٍ﴾ هیچ په‌نده‌رینک له‌(سزای) خودا ﴿كَانَ الْأَعْيُنُ وَجُوهَهُمْ﴾ (به‌راده‌یه‌ک پروویان
 ره‌ش بووه) ده‌لنی دم و چاوویان دابو‌شراوه ﴿فَطَعَنَتْ أَيْدِي مُطْلَبًا﴾ به‌چهند به‌شینک له‌شه‌وه زه‌نگ
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاوړینی ناگری دوزه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وان تییدا
 ده‌میننه‌وه به‌ه‌ه‌میشه‌یی ﴿وَلَكُمْ نَجْرُكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿بِئَادَةُ﴾ باسی بکه بویان) نه‌و پوزه‌ی
 هه‌موویان کۆده‌کینه‌وه ﴿فَنَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ نه‌مجا ده‌لنین به‌وانه‌ی ﴿أَنَّا كُنَّا﴾ هاو‌به‌شیان بُو خوا بریار داوه
 ﴿مَكَانَكُمْ﴾ له‌شوننی خوتاندا نه‌جولنین (راوه‌ستن) ﴿أَنَّا نُسْرَاكُمْ وَنُرْكَكُمْ﴾ خوتان و بت و په‌رستراوه کانتان
 ﴿فَنَزَّلْنَا أَبْنَاءَهُمْ﴾ نه‌مجا لیکیان جیاده‌کینه‌وه ﴿وَقَالَ سُرَّاكُمْ وَنُرْكُمْ﴾ په‌رستراوه کانیان ده‌لنین ﴿مَا كُنَّا بِإِلَهِينَا
 نَعْبُدُونَ﴾ ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست ﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا خوا به‌سه که شاهید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 له‌نتوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادِكُمْ مُعْرِضِينَ﴾ بینگومان ئیمه بی ناگابوون له‌به‌ندایه‌تی کردنتان
 بُو ئیمه ﴿هَٰذَا لِكَيْ تَبْلُغُوا﴾ له‌ویندا دهرده‌که‌وینست ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾ هه‌موو که‌سینک چی پش
 خوی خستوه ﴿وَرُدُّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌رینرینه‌وه بۆلای خوا ﴿مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ﴾ که کۆمه‌کی که‌ر
 و په‌روه‌ردگاری حه‌ق و راستیانه ﴿وَصَلَّ عَلَيْهِمْ﴾ وه لییان وون ده‌بیت ﴿مَا كُنَّا نُوَفِّرُونَ﴾ نه‌و (په‌رستراوه
 درو‌بانه‌ی) هه‌لیان به‌مستبوون ﴿قُلْ مَنْ يَرْفُقْكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿بِئَادَةُ﴾ بلی ناباکی رزق و روزیتان
 ده‌دات ﴿مَنْ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ له‌ئاسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿أَمْ يَسْئَلُكَ﴾ یان کی
 خواونه‌ی (دروسته‌که‌ری) ﴿السَّمْعُ وَالْأَبْصَارُ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وه کی زیندوو
 له‌مردوو دهرده‌هینیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه مردوو له‌زیندوو دهرده‌هینیت ﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْأُمْرَ﴾
 هه‌روه‌ها کی کاره‌کان هه‌لده‌سوریننی ﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بینگومان به‌کسه‌ر ده‌لبن خوا ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾
 که‌وانه (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿بِئَادَةُ﴾ بییان بلی ده‌ی بُو خوتان ناپارینن (له‌سزای خوا) ؟ ﴿فَقُلْ لَكُمْ اللَّهُ﴾
 هدر نه‌و خوایه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ په‌روه‌ردگاری راستی ئیوه‌یه ﴿فَسَاذَ الْعَقْلُ الْحَقُّ﴾ ده‌ی له‌باش راستی هیچ
 هدیّه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه له‌گومرایی ﴿فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾ ده‌ی چوون له‌رینگه‌ی راست لاده‌درین ۱۹ ﴿
 كَذَٰلِكَ حَقَّقْتُ﴾ به‌و جزوه‌چه‌سپاوه ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌ردگارت ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی
 ﴿فَسَقُوا﴾ له‌سنوور لایان داوه ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان نه‌وانه بر و نا‌هینن ﴿

﴿قَالَ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكَ﴾ (ئدی موحه‌ممه ﷺ) بلی له‌وانه‌ی کردوئانه به‌هاوبه‌شی خوا ﴿مَنْ يَدُّ الْفَتْقَ﴾ که سینگ هدیه شسینگ له‌نه‌بو و نه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يُعَذِّبُهُ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دووباره‌ی بکاته‌وه ﴿قَالَ اللَّهُ يَبْنَؤُا الْفَتْقَ﴾ بلی خوا له‌نه‌بو و شت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعَذِّبُهُ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَإِنْ تَوَفَّكُنْ﴾ ده‌ی چؤن له‌راستی لا‌ده‌درین ﴿قَالَ هَلْ﴾ بلی نایا ﴿مِنْ شُرَكَائِكَ﴾ له‌ناو به‌رستراوه‌کانتاندا ﴿مَنْ يَهْدِي إِلَى الْغَيِّ﴾ که‌سی ده‌یه‌رینمو و نیی بکات بؤرینگای راست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿يَهْدِي إِلَى الْغَيِّ﴾ رینمو و نیی ده‌کات بؤرینگای راست ﴿أَفَنْ يَهْدِيَ﴾ جا نایا که‌سینگ که‌رینمو و نیی ده‌کات ﴿إِلَى الْغَيِّ﴾ بؤراسته‌ی ﴿أَفَنْ أَنْ يَنْتَ﴾ شابان تره به‌وه‌ی به‌یره‌وی بکرت و شوینی بکه‌ویت ﴿أَفَنْ لَا يَهْدِيَ﴾ بان که‌سینگ رینبازی راست شاره‌زا نایی ﴿إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ﴾ مه‌گدر شاره‌زا بکرت ﴿قَالَ لَكَ﴾ نه‌وه چیتانه ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چؤن نه‌و بریار ده‌دهن؟ ﴿وَمَا يَشْعُرُ أَتَنْهَرُونَ﴾ وه‌زؤر به‌یان شوین هیچ ناکه‌ون ﴿إِلَّا لَأَنَّا﴾ جگه له‌گومان ﴿إِنْ أَلْقَى﴾ به‌راستی گومان ﴿لَا يَخْشَى مِنَ الْوَعْدِ شَيْئًا﴾ له‌ناست خه‌قدا هیچ سوودیک (به‌خواه‌نه‌کی) ناگه‌یه‌نیت ﴿إِنْ أَلْقَى﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلَيْمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ زانابه به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ره‌وانی یه‌و ناگونجیت نه‌م قورئانه ﴿أَنْ يُفْتَنَ﴾ هه‌له‌به‌سرا بی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (له‌لا‌یه‌ن که‌سینگ وه) جگه له‌خوا ﴿وَلَكِنْ تَقْدِرُ الْوَلَّى﴾ به‌لکو به‌راست دانهری نه‌و (کتیانه‌ی) ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پیش خویه‌نی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) ﴿وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی کتیه‌ناسمانه‌کانه ﴿لَا يَبْصُرُ﴾ (نه‌م قورئانه) هیچ گومانی نیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لا‌یه‌ن به‌ره‌ردگاری جیهانیه‌وه‌هاتو وه ﴿أَلَمْ يَقُولْ أَفَرَكُنْ﴾ بان ده‌لین (موحه‌ممه ﷺ) خوی نه‌م قورئانه‌ی هه‌له‌به‌ستوه به‌ده‌م خواوه ﴿قَالَ أَتُؤْمِنُ بِرَبِّكَ﴾ به‌وانه بلی سوره‌تیک به‌ینن ﴿يَتْلُوهُ﴾ وه‌که نه‌و ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَلَمَّ لِقَامُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سینگ که‌ده‌توانن بانگی بکه‌ن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر تپوه راست ده‌که‌ن ﴿بَلْ﴾ (نه‌وه وازلن بینه) به‌لکو ﴿كَذَّبُوا بِمَا﴾ نه‌وانه بر وایان به‌قورئان نه‌هیتاو به‌درویان دانا ﴿لَا يُخْلِقُوا بِوَلِيِّهِ﴾ که‌هیچ زانبارییان ده‌رباره‌ی نه‌بوو ﴿وَلَمَّا﴾ که‌هیشتا ﴿يَأْتُهُمْ تِلْوَ الْعَذَابِ﴾ سه‌ره‌نه‌جایی (سزاو توله‌ی) قورئانیان بؤنه‌هاتو وه ﴿كَذَّابَتِ كَذَّبَ الْوَقْنَ﴾ به‌هه‌مان شیوه (به‌یامی پیغه‌مه‌برانیان) به‌درو زانی نه‌وانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌پیش نه‌مانه‌وه بوون ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه‌مجا سه‌رنج بده‌که چؤن بوو ﴿عَذَابُ الظَّالِمِينَ﴾ دواؤز و ناکامی مستهم کاران ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ له‌وانیشدا که‌سی وا‌هدیه ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌به‌روا به‌قورئان ده‌هیتیت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ که‌سی واشیان هه‌یه ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌به‌روای پی‌ناهیتیت ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ﴾ وه‌به‌ره‌ردگارت له‌هه‌موو که‌س زاناتره ﴿يَا الْمُقْسِدِينَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿وَإِنْ كَذَّبُوا﴾ نه‌گهر بر وایان بی نه‌هیتای ﴿فَقُلْ لِي عَسَى﴾ نه‌وه پنیان بلی (پاداشتی) کرده‌وه‌ی خؤن بؤ خؤنان ﴿أَنْتُمْ تَرْثُونَ﴾ تپوه به‌رین (به‌ره‌ر سیارین) ﴿يَمَّا أَتَمَّ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکه‌م ﴿وَأَنْتُمْ تَرِثُونَ مَا أَتَمَّ﴾ منیش به‌ریم (به‌ره‌ر سیاریم) له‌وه‌ی تپوه ده‌یکه‌ن ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ (کافران) که‌سی وایان هه‌یه ﴿يَسْتَمِئُونَ إِلَيْكَ﴾ گویت لی ده‌گرن (که‌قورئان ده‌خویتیت) ﴿أَفَأَنْتُمْ تُشْعِرُ الْغَمَّ﴾ جا نایا تو گو‌فنارت به‌که‌پان ده‌ژنه‌وتی؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ﴾ نه‌گهر چی نه‌و که‌پانه هیچیش نینه‌گه‌ن

﴿وَأَنذَرْتُ لَكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه گهر هی همر که سینک بیت ﴿فَلَمَسَتْ﴾ که سته می کرد و وه (له دونیادا) یان
 بی باوه بر سوو بیت ﴿مَافِي الْأَرْضِ﴾ همر چی له زه ویدایه ﴿لَا تَقْدَرْتُ بِهِ﴾ له برینی خوی دایدات
 (تهنها بقو شهوی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرُوا الْكَدَامَةَ﴾ وه (بی باوه پران) په شیمانی خویان ده شمارنه وه
 (له و روزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که له و سزایه ده بینن ﴿وَفُضِّحَ بِهِمُ بِالْفِطْرِ﴾ جا بریار
 ده دریت له نیوانیاندایه داد وهری ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ و نه وانه هیچ سته میان لی ناکریت ﴿
 أَلَا إِنَّ لِلَّهِ﴾ ناگادارین به راستی مولکی خوابه ﴿مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ شهوی له ناسمانه کان
 و زه ویدایه ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ﴾ ناگادارین به راستی به لیتی (همره شهی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوریه میان نازانن ﴿هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ له و (خوایه) ده زینیت
 و ده مرینیت ﴿وَالْيَوْمُ جَمْعٌ﴾ و همر بولای له و ده گهر تیرینه وه (له پروری دوا پیدا) ﴿يَتْلِيهَا
 النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿فَدَجَّاءٌ نَّكُرٌ﴾ ینگومان بۆتان هاتووه ﴿فَوَقَّعَتْهُ فِتْنًا مِّنْ رَّكْبٍ﴾ ناموزگاری
 (قورئان) له لایین په و ره دگار نانه وه ﴿وَنُفِثَتْ لَهَا فِی الْغُصْنِ﴾ وه شیفه و چاره به بقو شهوی له ناو دل
 و ده ورتان دایه ﴿وَهَذَى وَرَحْمَةً﴾ وه برتنو و نیسی و میهره بانیه ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ بر واداران ﴿فَلَمْ يَضِلَّ
 اللَّهُ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ هَرَّ بِهِ سُلُوسٌ جَاكِدٌ﴾ بلی همر به سولی چاکه و ﴿وَبَرَحْمَةً﴾ و میهره بانی خواوه به
 ﴿فِي الدَّيْلِ فَلْيَفْرَحُوا﴾ جا که وانه بابیه وه دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ له وه چاکتره (بۆیان) ﴿فَمَا يَجْمَعُونَ﴾
 له وهی کوی ده که نه وه (له شستی شه م دونیایه) ﴿فَلِأَنَّهُ بَشَرٌ﴾ بلی (به و بی بر وایانه) پتم بلین
 ﴿مَّا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ شهوی خوا نارد و یه نیه خواره وه ﴿لَكُم مِّنْ رِّزْقٍ﴾ بۆتان له رزق و پروری
 ﴿فَجَعَلْتُمُوهُ﴾ هه ندیکتان کرد و وه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به حهرام و (هه ندیکی) به حلالان ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی
 نایا خوا ﴿أَنزِلَ لَكُم﴾ مؤلتهی (شهوی) پی داوون (له خوتانه وه شتانیک حلال و شتانیکش
 حهرام بکه‌ن) ﴿أَنزَلَ اللَّهُ فَتَمَرُونَ﴾ یان درو ده که‌ن به ناوی خواوه ﴿وَمَاطُنَ الذِّبْرِ﴾ وه گومانی نه وانه
 چیه ﴿يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درو هه لته به ستن به ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پروری دوا پیدا
 ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ خواوه نی چاکه و فزل و به هره به ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه لکی یه وه
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به لام زوریهی خه لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سو باسی (له و چاکه و به هرا نه) ناکه‌ن ﴿
 وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (نهی موحه ممد) ﴿تَقُولُ هَرَّ مَهْ بِهَسْتِ﴾ و کار نکدایت ﴿وَمَا تَقُولُوا مِنْ قَوْلٍ﴾
 وه همر چی له قورئان بخوینی ﴿وَلَا تَقْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و (تیوه) همر کرده وه به ک بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ﴾
 ینگومان یتیم به سهر نانه وه ﴿شُهُودًا﴾ شایه نین و ناگادارین ﴿إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده پر و نه ناویه وه
 و پتو هی خه ریکن ﴿وَمَا يُغْنِي﴾ وه وون نایت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له په و ره دگار ت ﴿مِنَ الْمُتَقَالِ ذَرْوٍ﴾ به نه نلازه می
 گهر دیله به ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه له زه وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و نه له ناسماندا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾
 وه نه بچو کتر له و گهر دیله به ﴿وَلَا أَكْبَرُ﴾ و نه گهر و تر له و (گهر دیله به) ﴿إِلَّا كِتَابٌ مُّبِينٌ﴾ مه گهر
 نه و ته له ناو په راوینکی ناشکرادا (که مه به ستن پی لوح المحفوظ) ه

﴿الْآتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولَئِكَ اللَّهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له سهر
 نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه فیهش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَكَانُوا
 بِمَقُوتٍ﴾ وهه میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبَشَرِ﴾ هدر بق نهوانه
 مزگیتی و مورده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوار و ژیشدا ﴿لَا تَبْذُلْ
 كُفْرَانَ نُبِهِ﴾ ایگامتی الله ﴿بِقُوتِهِ﴾ و به‌نیته کانی خوا ﴿ذَلِكَ خُور﴾ هدر نه‌ویه ﴿الْقُورُ الْعَظِيمُ﴾
 سهر که و تنی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووتی نهوانه ﴿لَا
 الْعِزَّةُ﴾ چونکه به‌پرستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌موری بق‌خوایه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
 خوایش بیسهری زانایه ﴿الْآتِ اللَّهُ﴾ ناگادار بن به‌پرستی هدر بق‌خوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ هدر
 جی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هدر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يَشِيعُ﴾ به‌پره‌ویان نه‌کردوه
 ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نهوانه‌ی پنجگه له‌خوا ده‌پرستن ﴿شُرَكَاءُ﴾ به‌پرستراوانی (هاو به‌شانی
 بق‌خوا) ﴿إِنْ يَشِيعُونَ إِلَّا الظَّنُّ﴾ نهوانه‌ی تنها شوین گومان که‌وتوون ﴿وَأَنْ هُمْ إِلَّا خُصُوفٌ﴾
 وه نهوانه‌ی تنها در زده‌کمن (به‌گومان و گزیره شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه‌خوایه زانیکه
 ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ شه‌وی بق‌داناون ﴿لَيْسَ كُفْرُوكُمْ﴾ ناتییدا به‌سینه‌وه ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ روزه‌ی
 دناوه به‌روونا که‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژیان و گوزه‌رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌پرستی له‌وه‌دا (که
 یاس کرا) ﴿لَا يَنْبَغِي لِلْعَوَمِ يَسْمَعُونَ﴾ چند به‌لگه و نیشانه‌هیه بق‌که‌سانیک که ده‌بیستن و ژیرن ﴿وَلَا
 يَنْبَغِي لِلَّهِ وَلَدًا﴾ نهوانه‌ی ده‌لین خوا منداالی بق‌خوی هه‌لیزار دوه!! ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی
 بق‌خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ نه‌وبی نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تنها نه‌و‌خواه‌نیانه هدر جی و له‌ناسمانه‌کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و هدر جی و اله‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِنْدَ كُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾ هیچ به‌لگه‌یه کتان لایه‌به‌مدی
 که ده‌یلین. ﴿أَتُمْنُونُ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ نایا شتیک ده‌لین به‌دهم‌خواوه که نایزان و بی‌ناگان لی ﴿وَلَا
 يَنْبَغِي لِلَّهِ وَلَدًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی به‌پرستی نهوانه‌ی ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که در و هه‌ن
 ده‌بیستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا يَقْلِبُونَ﴾ (هه‌ر گیز) رزگار نابین ﴿مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هره
 و رابوار دنیکی که‌م له‌دونیادا (به‌سهر ده‌بن) ﴿ثُمَّ أَلَيْنَا﴾ پاشان بق‌لای نیمه‌یه ﴿مَرَجَعُهُمْ﴾ گه‌رانه‌ویان
 ﴿ثُمَّ يُدْفِنُهُمْ﴾ نه‌مجا بیتان ده‌چیزین ﴿الْعَذَابُ الشَّدِيدُ﴾ سزای زور نوند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾
 به‌هوی نه‌وه‌ی که بر وایان نه‌هیتا (نامردن) ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾

﴿وَأَنذِرْ عَلَيْهِمْ تَبَآئُجَ يَوْمِهِ﴾ (نهی موخه ممه د...) دهنګویاس و هه والی نوح (علیه السلام) یان یو بخویند ره وه
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتیک به ګهله کې ووت ﴿يَتَّقُوا﴾ نهی ګهله کېم ﴿إِنْ كَانَ كِبَارُكُمْ﴾ نه ګهر
 به لاتانه وه قورس و ګرانه ﴿مَقَالِي﴾ مانه وه له ناو تاندا ﴿وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِي﴾ و ناموز ګاری کردنم
 (بوتان) به نایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ نه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَاتَّخِذُوا أَمْرَكُمْ﴾ ټپوهش
 کارو پر یاری خوتان کو که نه وه ﴿وَشُرَّكَاءُ﴾ له ګهله هاویه شه کانتان دا ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
 نه مجا با کارو پر یاره کانتان شاره نه بیت به لاتانه وه (به لکو ناشکر ایست) ﴿ثُمَّ انصُرُوا إِلَيَّ﴾ پاشان په لامارم
 بدن ﴿وَلَا تَحْطَرُونِ﴾ و ماوهم مه دن ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُ﴾ جا نه ګهر سهر پینچیتان کردم (پشتم تی ده ګهن)
 ﴿فَمَا آتَاكُمْ﴾ نه وه من داوام نه کردووه لیسان ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هیچ پاداشتیک ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من هدر له سهر خوا به ﴿وَأَمَرْتُ﴾ وه فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فرمانبه ردارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا به درویان زانی ﴿فَتَجَبَّهْهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾ نه وسایتمهش نه و
 (نروح) و نه وانهش که له ګهلی بوون بزګارمان کردن ﴿فِي الْقُلُوبِ﴾ له که شنه که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه کردمان ﴿مَخْلِقَةً﴾ به جی نشینانی (نه وان له زه ویدا) ﴿وَأَنزَلْنَا الَّذِينَ﴾ نه وانه شمان ژر ناوخت ﴿كَذَّبُوا﴾
 پناختی که بر وایان به نایه ته کانی نیمه نه هینا ﴿فَأَنظَرْنَاهُمْ﴾ نه مجا سهرنج بدو و پروانه بزانه چون
 بوو ﴿عَذَابُ الْمُنْذَرِينَ﴾ دواړوژ و ناکامی تر ستر او ان ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْهُمُ﴾ نه مجا له دوازی نروح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغه مبرانتیک ﴿إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ یو ناو ګهله کانیان ﴿فَجَاءَهُمُ الْبَیِّنَاتُ﴾ نه وانش هاتن
 یو لایان به به لګه پروونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا يَرْجُونَ﴾ که چی نه وان بر وایان نه هینا ﴿بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
 به وهی که له رابر دوودا بر وایان پینه هینا بوو ﴿كَذَلِكَ طَعَمُ﴾ به و جوړه مؤر ده نین ﴿عَنِ الْقُلُوبِ﴾ به سهر
 دلی ﴿الْمُعْتَرِينَ﴾ دهست دریز کاراندا (تاتیګهن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 شهو نیز راوانه ﴿مُوسَى وَهَارُونَ﴾ موسا و هاروون بولای فیرعه ون ﴿وَمَلَايِكَةً﴾ وه بولای
 دهسته و ناقمه کې ﴿يَا أَيُّهَا﴾ به به لګه و موعجزه کانه وه ﴿وَأَنصَرُّوا﴾ به لام نه وان خویان
 به ګهوره زانی ﴿وَكَاذِبُوا وَمَا جُرِمُوا﴾ و نه وان هوزیکي تاوان بار بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 یزیان هات ﴿لَقُوا مِنْ عِنْدِنَا﴾ هق و راستی له لایه ن نیمه وه ﴿قَالُوا إِنَّا هَذَا﴾ ووتیان پینګومان نه مه
 ﴿لِسِحْرٍ مُّبِينٍ﴾ جادویه کی روون و دیاره ا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا وونی (بیان) ﴿أَتَقُولُونَ الْحَقَّ﴾ نایا
 ټپوه بهم هق و راستیه ده لین (جادووه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بوتان هاتووه ﴿لِسِحْرٍ هَذَا﴾ نایا نه وه جادووه
 ﴿وَلَا يَخْلُجُ السَّحَرُونَ﴾ که جادو و یازان بزګاریان ناپیت ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ووتیان نایا هاتووی بولامان
 ﴿لَا يَخْلُجُ﴾ یو نه وهی لامان دهی ﴿عَمَّا جَدَّنا عَلَیْهِ سَامَةٌ﴾ له وهی باوو باپیر انمان له سهری بوون ﴿وَنَكُونَ﴾
 لکما تا بوهر دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكَافِرِينَ﴾ ګهوره پی (وسه رو کایه تی به نوئیسرائیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه نیمه هه ګیز باوهرتان پی ناکه یین

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی (به کومه له که‌ی) ﴿أَتُوفِي بِكُلِّ﴾ بوم بیتن و (کوی بکه نه‌وه) هه‌موو
 ﴿سَجْرٍ عَلِيٍّ﴾ جادوو گهرتکی زور زانا و لیزان ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره کان
 هاتن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ مووسا پئی ووتن: ﴿الْقَوْمَ اتُّغْمِلُوا فُتُوت﴾ نه‌وه‌ی ده‌تانه‌وی بیهاویرن
 (فرپئی ده‌ن) ﴿فَلَمَّا الْفُؤَا﴾ نه‌مجا کاتیک (جا دووه کانیان) فرپئی دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ مووسا ووتی
 ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ﴾ هه‌رچی ئیوه هیتاوتانه جادوووه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَيُجْلِبُهُ﴾ بینگومان خوا به‌زووی
 پوچه‌لی ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکسی ناکات ﴿عَمَلُ الْمُتَشَابِهِينَ﴾
 کرده‌وه‌ی خرابه‌کاران ﴿وَيُخَيِّئُ اللَّهُ الْحَقَّ﴾ خوا حقه و راستی سه‌رده‌خات (ده‌یچه‌سپینت)
 ﴿يَكُونُ يَوْمَهُ﴾ به‌فرمان و به‌لینه‌کانی ﴿وَتُؤَكِّدُ الْكَيْدَ﴾ با تاوانبارانیش پشان ناخوش بیت
 ﴿فَعَاءَ أَمْرٍ﴾ جا (له‌سه‌ره‌تاوه) بروای نه‌هیتا ﴿لِمُوسَى﴾ به‌مووسا ﴿إِلَّا دَرِيَّةً﴾ چند که‌سینک
 نه‌بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له‌گه‌له‌که‌ی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به‌هوی ترس و بیمان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له‌فیرعون
 ﴿وَمَا لَا يَنْهَى﴾ و کار به‌ده‌ست و گه‌وره‌کانیان ﴿أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ نه‌وه‌ک بیانگیرته‌وه بوی دینی ﴿وَأَنْ فِرْعَوْنَ﴾
 به‌راستی فیرعون ﴿لَعَالَى فِي الْأَرْضِ﴾ خویه زل زان و زال بوو له‌زه‌وی (میسر) دا ﴿وَلَهُ لَيْنُ الْمُسْرِفِينَ﴾
 وه به‌راستی له‌سنوور به‌زیتان بوو ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه مووسا ووتی ﴿بِقَوْمٍ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنْ
 كُنْتُ﴾ گهر ئیوه ﴿عَاسِمًا بِأَنْتُمْ﴾ برواتان به‌خوا هیتاوه ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا﴾ نه‌وه‌ته‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُشِيرِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه‌فرمانبر و مل که‌چن ﴿فَقَالُوا﴾ نه‌وانیش (باوه‌رداره‌کان) ووتیان
 ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته‌نها پشتمان به‌خوا به‌ستوه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ فِتْنَةً﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارمان مه‌مانگیر به
 جینگه‌ی ته‌شکه‌نجه و نازار ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بز گه‌لی سه‌مکاران ﴿وَنَجِّنَا﴾ وه رزگارمان بکه
 ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به‌به‌زه‌بی خوت ﴿مِنْ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له‌ده‌ست کومه‌لی بی بروایان ﴿وَأَوْحِنَا﴾
 وه نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بز مووسا ﴿وَأَخِيهِ﴾ و براکه‌ی (هاروون) ﴿أَنْ تَتَوَكَّلَا﴾ که‌پنکی بیتن و ناماده‌ی
 بکه‌ن ﴿لِقَوْمٍ كُفَّاءٍ﴾ بز گه‌له‌که‌تان ﴿يُضَرِّبُونَكَ﴾ چند خانو و به‌ک له‌میسردا (که‌تیندا به‌ه‌وینه‌وه)
 ﴿وَيَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً﴾ وه خانووه‌کانتان بکه‌ن به‌قیبله (واته بیکه‌ن به‌جینگای به‌رستنی خودا) ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ﴾ و به‌رنکو پنکی نویر به‌جی بیتن ﴿وَتَذَكِّرُوا الْقَوْمَ بِآيَاتِنَا﴾ مژده‌ش بده به‌برواداران (به‌به‌ه‌شت
 و سه‌رکه‌وتن) ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و مووسا ووتی ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارمان به‌راستی تو
 ﴿هَآتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ به‌خشوونه به‌فیرعون و کومه‌له‌که‌ی ﴿رَبَّنَا وَأَمَّا﴾ هه‌کاری رازانه‌وه و
 جوانی و مال و سامانی زور ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیا دا ﴿رَبَّنَا لَا تُضِلُّوا﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارمان
 بز نه‌وه‌ی خه‌لک گوسرا بکه‌ن ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له‌رینگای تو ﴿رَبَّنَا أَطْلِسْ﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارمان له
 ناوی به‌ره و مه‌به‌نله ﴿عَلَى أَمْرِهِمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دله‌کانیان ره‌ق و ره‌ش بکه
 ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ چونکه بروا ناهیتن ﴿حَتَّى يَرَوُا﴾ هه‌تا نه‌بیتن (به‌چاوی خویان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای
 سه‌خنی نازارده‌ر

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خواهی گه‌وره) نه‌رمووی بیگومان ﴿أَجِيتَ دَعْوَتَهُ كَمَا﴾ داوای هه‌ردوو کستان وه‌ر گه‌را
 ﴿فَأَسْتَفِيمَا﴾ جا خو پراگر وه‌رده‌وام بن (له‌سه‌ر تابینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَنِ سَبِيلَ﴾ وه‌مه‌که‌ونه‌شون
 ریگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نازانن ﴿وَيَحْزَنُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ نه‌مجا نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) په‌را‌ندوه‌ه ﴿فَأَتَتْهُمْ قِرْعَتَانِ وَجُحُودُهُ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون و له‌شکوه‌که‌ی
 شونینان که‌وتن ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ به‌ستم و ده‌ست در‌نژی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی
 ﴿أُذْرِكُهُ الْعَرْقُ﴾ خه‌ریک بوو (فیرعه‌ون) بخنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ نه‌وسا وونی بپروام هیتا ﴿أَنَّهُ لَا
 إِلَهَ﴾ که‌هیچ په‌رستراونکی راست نی‌یه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگه‌له‌نه‌و (خواهه) نه‌بیست ﴿آمَنْتُ بِهِ﴾ که
 پروایان پی‌هیتاوه ﴿بِمَا أَسْرَيْتَ﴾ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌منیش له‌موسلمانانم ﴿وَ
 أَنَا﴾ ئیستا (باوه‌ر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ که‌بیگومان له‌وه‌و پیش سه‌ر پنجه‌یت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌تو له‌خراپه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْيَوْمَ﴾ به‌لام نه‌مرو ﴿تُجْزَىٰ بِكَ دِينُكَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌بن ﴿لَتَكُونَنَّ لَكَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی بی‌به‌بند بو‌نه‌وه‌ی
 له‌ده‌وای تو دینت ﴿وَأَنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ﴾ وه‌به‌راستی زورنک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ الْبَنَاتِ الْعُقُولِ﴾
 بی‌تاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان نیشه‌جیمان کردن
 ﴿بِمَا أَسْرَيْتَ﴾ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿مُبَوَّأً صَدْفَ﴾ له‌شونینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
 و ریزی چاک و پاکمان پی‌دان ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا﴾ جا پاجیاو دووبه‌ره‌ک نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿إِنْ رَكَّ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ بریار
 ده‌دات له‌نبوتانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌ریزی دوایدا ﴿فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تییدا پاجیا بوون
 ﴿وَإِنْ كُنْتَ﴾ جائه‌گه‌ر تو ﴿فِي شَكٍّ﴾ له‌گوماندا ی ﴿مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له‌وه‌ی که‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه
 بۆت ﴿فَتَكِلِ الْآيَاتِ﴾ نه‌وه‌ه پرسبار له‌وانه‌به‌که ﴿يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ﴾ که‌کتبی ناسمانی شاره‌زان
 و ده‌بخویننه‌وه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ له‌پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بۆت هاتووه ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُدْرِيْنَ﴾ که‌واته له‌ده‌سته‌ی گومانداران مبه‌ه ﴿وَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و له‌وانه‌ش مبه‌ه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خوایان به‌دروزانی
 (وباوه‌ریان پی‌نه‌هینان) ﴿مَتَّكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (نه‌گه‌ر وابه‌که‌یت) نه‌وه‌ه چپته‌ریزی زه‌ره‌مه‌ندانه‌وه ﴿وَإِنْ
 الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ ده‌رچووه و چه‌سپاوه‌بویان ﴿كَذَّبْتَ رَبَّكَ﴾ بریاری
 په‌روه‌ردگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بپروا ناهیتن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (بپروا ناهیتن) هه‌رچه‌ند بویان بیت
 ﴿كُلُّ آيَةٍ﴾ هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا﴾ هه‌تا نه‌هینن (به‌چاوی خویان) ﴿الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿

﴿قُلْ لَا كُفْرَةَ أَتَتْ قَوْمًا مَّمْنًا﴾ (خهلکی) هیچ شمار و گوندیک (له‌وانه‌ی که هه‌ره‌شه‌یان لیکرا) و باوه‌ریان
هینا (کاتی بینین و دابه‌زینی سزای په‌روه‌ردگار) ﴿فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا﴾ باوه‌ره‌که‌یان هیچ سوودی بی
نه‌گه‌یاندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ يُّؤُسُّ﴾ جگه‌له‌گه‌لی یونس (علیه‌السلام) نه‌بیت ﴿لَمَّا ءَامَنُوا﴾ کاتیک هه‌موو پر وایان
هینا و تموبه‌یان کرد (که دل‌نیابوون سزای په‌روه‌ردگار دابه‌زیوه‌بو سهریان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان
برد له‌سهریان ﴿عَذَابَ الْجَنَّةِ﴾ سزای سهرشوری و ریسوایی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌زیانی دونیادا
﴿وَمَتَّعْنَاهُمُ الْآلِينَ﴾ و به‌هره و خوشیمان پیتدان تا ماوه‌یه‌ک (تا کاتی مردنیان) ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾
وه‌ته‌گه‌ر په‌روه‌ردگار ت بیوستایه ﴿لَأَمَنَّ﴾ بروای ده‌هینا ﴿مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌و (خهلکه‌ی) واله‌زه‌ویدان
﴿كُلُّهُمْ جَعَلْنَا﴾ هه‌موو به‌تیکرا ﴿أَقَانَتْ﴾ ده‌ی ثابا تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿ثُكِّرُوا النَّاسُ﴾ زور
له‌خهلکی ده‌که‌یت ﴿حَقِّ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ هه‌تا بیته‌پر وادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وه‌بو هیچ که‌سیت
نی‌یه ﴿أَنْ تُوَمِّنَ﴾ که‌پر وایینی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ویستی خوانه‌بیت ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ وه‌بیسی
(وبی باوه‌ری) ده‌خانه ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سهرته‌وانه‌ی ﴿لَا يَحْقِرُونَ﴾ که‌تی ناگه‌ن و بیرناکه‌نه‌وه ﴿فَلْيَنْظُرُوا﴾
(نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی: سهرنج بده‌ن ﴿مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه
﴿وَمَا تَفْنَى أَكْبَرُ وَالْأَذْرُ﴾ که‌چی نیشانه و ترسینه‌ره‌کان هیچ سووود ناگه‌یه‌نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
به‌که‌سانیک پر وانه‌هینن ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده‌ی چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن ﴿إِلَّا مِثْلَ آبَارِ الْآلِينَ﴾
بینجگه‌له‌پر ووداوینک وه‌ک پر ووداوه‌کاتی نه‌وانه‌ی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که‌له‌پیشپانه‌وه‌پا‌بوردن
﴿قُلْ فَانظُرُوا﴾ بلی ده‌ی چاوه‌روان بکه‌ن ﴿إِلَى مَعَكُمْ﴾ به‌راستی منیش له‌گه‌ل نیوه‌دا
﴿مَنْ الْمُسْتَظَرِّينَ﴾ له‌چاوه‌روانانم ﴿شَرَّ النَّاسِ﴾ پاشان تبمه‌رزگاری ده‌که‌بن (له‌کاتی نار‌ه‌جه‌تیدا)
﴿رُسُلَنَا﴾ پیغه‌مبه‌رانمان ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ و نه‌وانه‌ی پر وایان هیناوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه‌و شپوه
﴿حَقًّا عَيْنًا﴾ پیوسته له‌سهرمان ﴿شُجَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیمان داران رزگار بکه‌بن ﴿فَلْيَبْأُثِرُوا النَّاسُ﴾
بلی نه‌ی خهلکینه ﴿إِنْ كُنتُمْ فِي شَكٍّ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌له‌گومان‌دان ﴿مِنْ دِينِي﴾ له‌(راستی) ثابته‌که‌م
﴿فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ﴾ نه‌وه‌من ناپه‌رستم نه‌وانه‌ی ﴿تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که‌نیوه‌ده‌ی په‌رستن بینجگه‌له‌خوا
﴿وَلَكِنْ﴾ به‌لکو ﴿أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي﴾ نه‌و خوا به‌په‌رستم ﴿يَتَوَكَّلُ﴾ که‌نیوه‌ده‌مرتنی ﴿وَأَمُرُ أَنْ أَكُونَ﴾
وه‌من فه‌رمانم بی کراوه‌که ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌پر واداران بسم ﴿وَأَنْ أَعْرِضَ عَنْكَ﴾ وه‌پر ووت پرتک
و راست بکه ﴿لِلَّذِينَ حَبِطَتْ﴾ بو‌ثابینیک که‌راسته ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌به‌هیچ جورنیک له‌هاویه‌ش
دانه‌ران مبه‌ه ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ هاوارمه‌که (مه‌په‌رسته) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بینجگه‌له‌خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ﴾
شینی نه‌سوودت بی ده‌گه‌یه‌بیت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نه‌زیانت لی ده‌دات ﴿إِنْ فَعَلْتَ﴾ جا‌ته‌گه‌ر وات کرد
﴿فَأِنَّكَ إِذَا﴾ نه‌وه‌بینگومان نه‌و کاته‌تو ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌سته‌مکارانی

﴿وَإِنْ يَنْسِفَ اللَّهُ أَصْنَافَ الْأَشْيَاءِ فِيْ يَوْمٍ فَجْءٍ فَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ و نه گهر خوا به تو بگه به نیست ﴿يُنْفِثُ﴾ زياتيك ﴿فَلَا تَكْفُرْ لَهُ﴾ هیچ لاده ريك ني به بؤ نه و
 (زیانه) ﴿إِلَّا هُوَ﴾ یتجگه له خوا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ الْجِبَالِ يَأْتِيهِمْ فِيْ يَوْمٍ فَجْءٍ مِّنْهُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ و نه گهر خیر و خوشیه کی یویت بؤت ﴿فَلَا رَافِعَةٌ لَهُ﴾ نه و
 هیچ بدر گری که ريك نیه بؤ چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِوَحْيٍ مِّنْ يَّبَاطِئِهِ﴾ به هر مه ندی ده کات نه و که سه ی خزی به ویت
 ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له به نده کانی ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ و نه هر نه و لی سورده ی به به زه یسه ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نه ی
 موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾ نه ی خه لکینه ﴿فَدَجَّاهُ كَرُّ الْحَقِّ﴾ به راستی (نورانی) چه قشان بؤ هانوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ نه ی
 له لایه ن به روه رده گار نه و ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ جا هدر که سبک ریتوونی و هر گر تیش ﴿فَلَمَّا يَتَذَكَّرُ أَلَيْسَ لَهُ عَذَابٌ﴾ نه و
 یتگو مان (قازانجی) ریتوونه که ی بؤ خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هدر که سبش گومر ا یو ویت ﴿فَلَمَّا يَتَذَكَّرُ أَلَيْسَ لَهُ عَذَابٌ﴾ نه و
 یتگو مان (زیانی) گومر ابو نه که ی بؤ خویه تی ﴿وَمَا أَنَا بِمَكْرُومٍ﴾ و نه من له تیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ به ر پر سیار نیم ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نه ی
 شومین نه و بکه و ﴿مَّا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش و وحی کرا و بؤت ﴿وَأُصْبِحَ حَقِّي﴾ و نه به نارام و خوگر به هدتا
 ﴿بِحُكْمِ اللَّهِ﴾ خوا بر یاری ده دات (له نیوانی تو و نه و اندا) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ و نه نه و (خوا به) چاکتری نی هه مو
 داد و هر و بر یار ده رانه ﴿

سوره‌ی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الر﴾ به (تلف، لام، را) ده خوتر نه و خوا زاناره به مانا که ی، بؤ زانیاری زیاتر سهیری سه رنه ی سوره نی (البقرة)
 بکه ﴿كَتَبَ الْحِكْمَ﴾ نه مه کتیبیکه به و دارنراره ﴿عَالِمَهُ﴾ نایه نه کانی ﴿فَرُفُصَاتٍ﴾ پاشان پروون کرا و نه نه و ﴿مِنْ
 لَّدُنْ﴾ له لایه ن ﴿حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ (خوی) کار دروستی زاناره ﴿الْأَنبِيَاءَ﴾ بؤ نه و ی هیچ شنیک نه به رستن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾
 یتجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكَرِيمٌ﴾ به راستی من له لایه ن نه و (خوا) و نه بؤ تیوه ﴿بَلَدٍ مِّنْ دُونِ الْمَدِينِ﴾ تر سبت و سورده دهر م ﴿قُلْ
 إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ هدر و هان بؤ نه و ی داوای لیور دن بکه ن له به روه رده گار نان ﴿فَرُفُصَاتٍ﴾ پاشان نه به بکه ن و بگه ریتو و
 بؤ لای ﴿يُرْتَقَىٰ مِّنْهَا حَسْبًا﴾ ده نان زینی به زیاتیکی چاک و خوش ﴿إِنِّي أَنَبِيٌّ مِّسْرَىٰ﴾ ناما و ی دیاری کرا و (بؤ نان) ﴿وَأُولَئِكَ
 كَلَّمَ اللَّهُ مَرْيَمَ وَخَلَقَ لَهُ ذُرِّيَّةً مِّنْ دُونِهَا﴾ و نه به عشت به هه مو ﴿ذِي قَبْلِ قَبْلِهِ﴾ خا و نه چاکه و به هر ده ک (پاداشی) چاکه و به هر ی خزی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا
 وَهْ نَهْ گهر پرو و هر گپن و سه ریتچی بکه ن ﴿إِنِّي أَنَا﴾ نه و به راستی من مه ترسی ده که م ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به خه نان بگری
 ﴿عَذَابٌ يَّوْمَ الْبَاسِ﴾ سزای روریکه گه و ره (که رور ی دوا به) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ هدر بؤ لای خوا به ﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ گه رانه و نه نان
 ﴿وَمَنْ يَرْجِعْ إِلَى اللَّهِ﴾ و نه نه و (خوا به) ده سه لات داره به سه ر هه مو شنیکدا ﴿الْأَنبِيَاءَ﴾ ناگادار بن یتگو مان نه و ان
 ﴿يَتَوَلَّوْا صُدُورُهُمْ﴾ سنگیان ده پینچه و نه (له سه ر کینه و ذرایه تی) ﴿يَتَسَخَّرُونَ﴾ بؤ نه و ی خزیان بشار نه و نه خوا
 ﴿الْأَجِينَ﴾ به دارین کانیك ﴿يَتَسَخَّرُونَ﴾ نه و نه خوا بشار نه و نه بؤ شش به بؤ شا که کانیان (بؤ نه و ی پیلانه کانیان ده رنه که و نه)
 ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده رانیت ﴿مَّا يُسْأَلُونَ وَمَا يُلْقُونَ﴾ به و ی ده بشار نه و نه نه و ی ناشکرای ده که ن ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ یتگو مان
 نه و (خوا به) به ناگما و زانایه ﴿بِذَلِكَ الصُّدُورِ﴾ به و (نه پیلانه ی) له سبت و ده کانه به ﴿

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ بیان نه‌وانه ده‌لین پیغمبر ﷺ نهو (قورئانه) ی هله‌به‌مستووه ﴿قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ سَوْرَ قِشَافٍ﴾ بلسی ده‌ی ئیوه‌ش ده‌ سورته‌ی وه‌ کو نهو (قورئانه) بیتن ﴿مَقَرَّتْ رَأْسُهَا﴾ هله‌به‌ستر او بن ﴿وَأَدْعُوا آمَنَ اسْتَطَعْتُمْ﴾ وه‌بانگ بکه‌ن (بو بشتیوانیتان) هه‌ر که‌س ده‌نوانن ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگه‌ له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌ گهر ئیوه‌ راست ده‌ که‌ن ﴿فَأَلْزَمْنَا صُيُوفَ الْكَفَرِ﴾ جا‌ته‌ گهر وه‌ لامیان نه‌دانه‌ وه‌ ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ﴾ نه‌ وه‌ بزانی که‌ بیگومان نه‌م (قورئانه) نیر در او ته‌ خواره‌ وه‌ ﴿بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ به‌ ناگاداری وزانینی خوا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌روه‌ها بزانی هیچ به‌ر ستر او نیکی راست نی به‌ بیتجگه‌ له‌ته‌و ﴿قَهْلَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ده‌ی ثابا ئیوه‌ مل که‌چ و موسلمانن؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ هه‌ر که‌س ده‌یه‌ویت ﴿لِحَيَاةٍ دُنْيَا وَأَزْوَاجٍ﴾ زیانی دنیا و رازاوه‌ و جوانی نه‌و ﴿لَوْ أَنَّ إِلَهُةً أَتَتْكُمْ فِيهَا﴾ نیمه (به‌ ره‌ه‌می) کرده‌ وه‌ کانیان به‌ته‌وای بی ده‌ده‌ین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَتَخَفُونَ﴾ وه‌ نه‌وان له‌م زیانه‌دا که‌م و کوپی یان له‌ گه‌ل نا کریت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه که‌سانن بزیان نی به‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ له‌ر وژی دوا پیدا جگه‌ له‌ ناگر ﴿وَنَحِيطَ مَا هُمْ وَعَاوُفُهَا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی کردیان تیدا بوچ و بی به‌ره‌م بووه ﴿وَنُحِيطُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌ هه‌ر چیان کرد به‌رده‌وام بوو به‌ هیچ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا‌ثابا که‌سیتک ﴿عَلَى بَيْتِ قَوْصَيْنِ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌یه‌ کی ناشکرای بی له‌ لایه‌ن به‌روهرد گاریه‌ وه‌ ﴿وَيَسْأَلُوهَا شَاهِدِينَ﴾ و شایه‌تیک لای نه‌ وه‌ وه‌ بوی بخوبیتنه‌ وه‌ ﴿وَمَنْ قِيلَ لَهُ كُتِبَ مُوسَى﴾ وه‌ له‌ پیش نه‌م (شایه‌تیه‌ی خویه‌ وه‌) به‌ر او ی موو ساش (شایه‌ته‌ بوی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که‌به‌یره‌و پیشه‌واو میهره‌بانیه‌ ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه‌وانه بر وایان هه‌یه‌ به‌و (شایه‌ته‌ که‌ قورئانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه‌ هه‌ر که‌س باوه‌ری بی نه‌بیت ﴿مِنَ الْخُرَابِ﴾ له‌و کومه‌ل و نا‌قمانه‌ (نه‌وانه‌ی کزبونه‌ وه‌ له‌سه‌ر درایه‌نی نی‌سلام) ﴿فَالنَّارُ مُوعِدُهُ﴾ نه‌وه‌ ناگر جینگایه‌نی ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مَرْيُوفَةٍ﴾ که‌وانه‌ هیچ جزیره‌ گومان و دوو دلیه‌کت نه‌بیت له‌و (قورئانه) ﴿إِنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌راستی نه‌و قورئانه‌ راسته‌ له‌ لایه‌ن به‌روهرد گارتووه‌ هاتووه‌ ﴿وَلَكِنْ أَصْحَارُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوئریک له‌خه‌لکی بر وانا هیتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه‌ثابا کی سته‌مکار تره‌ له‌و که‌سه‌ی ﴿افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌درو هله‌به‌مستی به‌ده‌م خواوه‌؟ ﴿أُولَئِكَ يَفْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه ده‌برینه‌ حوزوری به‌روهرد گاریان (ووته‌کانیان ده‌خرینه‌ پرو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌ شایه‌ته‌کان (له‌پیغمبره‌ران و فریسته‌کان) ده‌لین ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ نا نه‌وانه نه‌و که‌سانن ﴿كَذَّبُوا عَلَى رَبِّهِمْ﴾ (له‌دونیا‌دا) درو یان هه‌لده‌به‌ست به‌ده‌م به‌روهرد گاریانه‌ وه‌ ﴿الَّذِينَ تَبَوَّءُوا مِنَ اللَّهِ﴾ بیدارین نه‌فرینی خوا ﴿عَلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بو سته‌مکارانه‌ ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی ریگه‌ی خوا ده‌ که‌ن ﴿وَيَسْأَلُونَهَا بِعُوجٍ﴾ و ده‌یانه‌وئ به‌لارو چه‌وتی نیشانده‌ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان به‌ر وژی دوا بی ﴿هُمْ كَفِرُونَ﴾ بی بروان

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ نه‌و (نه‌فریسن لی کر او) انه ناتوانن (له‌ده‌ستی خوا) خویان قوتار بکه‌ن
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ولات و زه‌ویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ و نیبانه ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ بیجگه له‌خوا هیچ
 پشتیوان و دوستیک ﴿فَضَعُفُ لَهُمْ﴾ بزیان دورقات ده‌کریته‌وه ﴿الْعَذَابُ﴾ سزا ﴿مَا كَانَ لِأُولَئِكَ بِعُقُوبِ
 السَّعَةِ﴾ توانای بیستنی (نه‌و قورخانه) بان نه‌بوو ﴿وَمَا كَانَ لِأُولَئِكَ بِمُجِرُونَ﴾ (هه‌قیشیان) نه‌ده‌بینی ﴿
 أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌خویان دوزاند ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه‌لییان
 وون بوو ﴿مَا كَانَ لِأُولَئِكَ مِنْ﴾ نه‌و دروو ده‌له‌سانه‌ی له‌دونیا‌دا ده‌بان کرد ﴿لَا جَزَاءَ لَهُمْ﴾ به‌راستی
 و بیگومان نه‌وانه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌روزی دوا پیدا ﴿هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ زه‌ره‌مه‌ند ترین که‌سی خویانن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کاتیان
 به‌جی هیتاوه ﴿وَأَخْبَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ و گهر دن که‌چ و دل نارام بوون بۆ (فه‌رمانه‌کانی) په‌روه‌ردگاربان
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نه‌وانه هاوه‌لانی به‌هه‌شن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تپیدا ده‌مینه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿
 مِثْلَ الْقَرِيفَةِ﴾ وینه‌ی نه‌و دوو ده‌سته‌به ﴿كَالْأَعْنَى وَالْأَسْوَدَ وَالْهَمِيرَ وَالشَّيْبَ﴾ وه‌ک کویر و که‌ر و بیسه‌ر
 و بیناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ نایا نه‌ودوو ده‌سته‌به به‌کسانن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌بۆ بیر ناکه‌نه‌وه ﴿
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان ناردمان ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نوح بۆ لای گه‌له‌که‌ی ﴿إِنِّي
 لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (بنی ووتن) دلنیابن من ترسته‌رنکی ناشکرام بۆتان ﴿أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که‌جگه
 له‌خوا نه‌په‌رستن ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) به‌راستی من ده‌رسم به‌خه‌تان بگری ﴿عَذَابُ يَوْمِ
 النَّارِ﴾ سزای پورژنکی سه‌خت و به‌ئازار ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ جا کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتداره‌کان
 ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان نه‌هینا بوو ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له‌گه‌له‌که‌ی (نوح) ﴿مَا تَزِدُّكَ
 ئِثْمًا تُو نَابِینَ﴾ ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ مَفْئَظٍ﴾ جگه له‌ناده‌می به‌کی وه‌ک خومان ﴿وَمَا تَزِدُّكَ تُو نَابِینَ تُو﴾ وه‌نابینن تُو ﴿أَتَتَكَ﴾
 هیچ که‌سینک شونت که‌وتیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ جگه له‌وانه‌ی ﴿هُمُ الَّذِينَ﴾ که‌هزار و په‌سته‌کاتمانن
 ﴿بَنَاتُ الرَّأْيِ﴾ بی‌ناوه‌زا و ساویلکه‌ن (پرواله‌ت بینن) ﴿وَمَا تَزِدُّكَ لَكُمُ﴾ وه‌نابینن ئیوه ﴿عَلَيْتَانِ
 فَضْلٍ﴾ هیچ شتیکتان له‌ئیمه‌زیادی بی ﴿بَلْ تَطْلُبُ كَذِبًا﴾ به‌لکو به‌دروژنتان ده‌زانین ﴿قَالَ يَقُومُ﴾
 (نوح) ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه‌والم به‌هنی ﴿إِنْ كُنْتُ﴾ نه‌گهر من ﴿عَلَىٰ يَمِينٍ﴾ به‌لگه‌ی
 ناشکرام هه‌یتت ﴿مِنْ رَبِّي﴾ له‌لای په‌روه‌ردگار مه‌وه ﴿وَأَتَانِي رَحْمَةً﴾ و په‌حمه‌تیک یی به‌خشسیم
 ﴿مِنْ عِنْدِهِ﴾ له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿فَعَيَّتْ عَلَيْكُمْ﴾ به‌لام نه‌وه له‌ئیه‌شار دراپیته‌وه ﴿الَّذِينَ كُفُّوا﴾ نایا به‌زور
 پابه‌ندتان بکه‌ین پیته‌وه ﴿وَأَسْمُرُ لَهُمْ جُحُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه جه‌زی لی ناکه‌ن و پیتان ناخوشه ﴿

﴿وَيَقُولُ﴾ و نه‌ی گه‌له‌کم ﴿لَا أَتَمْلِكُ عَلَيْكَ مَالًا﴾ له‌سهر تهم (گه‌یاندنی به‌یامه) داوای هیچ مال و سامانیکتان لی‌ناکم ﴿إِنْ أُجِرِي﴾ پاداشنی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ هدر له‌سهر خوایه ﴿وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه من نه‌وانه دهر‌ناکم بر وایان هیتاوه ﴿إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ﴾ به‌راستی نه‌وانه به‌دیداری پمروهر دگاریان ده‌گهن (له‌روزی دوا پیدا) ﴿وَلَكِنْ أَنْ كُرِّ﴾ به‌لام من ثبوه ده‌بینم ﴿قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ که کومه‌لیکی نه‌زانتن ﴿وَيَقُولُ مَنْ يَضُرُّنِي﴾ نه‌ی گه‌له‌کم کی یارمه‌تیم ده‌دات ﴿مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ﴾ له‌به‌رانهر خوادا نه‌گهر نه‌وانه بتاریتم (و دهریان بکهم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ثایا بقر بیرناکه‌نه‌وه؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیمان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِمُ اللَّهِ﴾ خه‌زینه‌کائی خوا لای منه ﴿وَلَا أَتَمْلِكُ الْقَيْدَ﴾ و ناشلیم غه‌یب و شته نادیاره‌کان ده‌زانتن ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ هه‌روه‌ها نالیم من فریشته‌م ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ به‌وانه‌ش نالیم ﴿تَزِدُّنِي آفَاتِكُمْ﴾ که له‌به‌ر چاوی ثبوه سووک و بی‌رینن ﴿لَنْ يَزِيدَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا هیچ چاکه‌یه‌کیان نادانتن ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک ده‌زانتن ﴿يَتَأْتِي الْفُتُورَ﴾ به‌وه‌ی له‌دهر وونی نه‌واندابه ﴿إِنِّي إِذًا لَآلِيَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی من نه‌وکاته (نه‌گهر نه‌وه‌زارانه دهریکهم) له‌سته‌م کاران ده‌بم ﴿قَالُوا لَنُفِخَ﴾ ووتیان نه‌ی نوح ﴿فَنَجِدَنَّآ﴾ بنگومان ده‌مه‌قالت کرد له‌گه‌لماندا ﴿فَاكْزَبْنَا﴾ زوریش ده‌مه‌قالت کرد له‌گه‌لماندا ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَعِدُّنَا﴾ ده‌ی نه‌وه‌ی به‌لیمان بی‌ده‌دیت (له‌سزا) بومان بهینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گهر تو له‌راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بنگومان خوا بؤتان ده‌هینیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ نه‌گهر به‌دیت ﴿وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ثبوه ناتوانن (له‌سزای خوا) خونان قوتار بکهن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وه ناموز گاری من سوودتان بی‌ناگه‌به‌نیت ﴿إِنْ أُرِدْتُ﴾ گهر به‌دیت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ ناموز گاریتان بکهم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ نه‌گهر خوا به‌دیت ﴿أَنْ يُغَوِّتَكُمْ﴾ گوسراتان بکات ﴿هُوَ رَبُّكُمْ﴾ نه‌وه‌پمروهر دگارتانه ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ﴾ وه ههر بؤلای نه‌ویش ده‌گهر نه‌وه ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَزَّلَهُ﴾ یا نه‌وانه ده‌لینن موحه‌مه‌د ﷺ تهم (قورئانه‌ی) به‌ناوی خواوه هه‌له‌سه‌ستوه ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ﴾ بلی نه‌گهر من هه‌لم به‌سببیت ﴿فَعَلَىٰ إِجْرَائِي﴾ نه‌وه گونا‌هو تاوانه‌که‌ی تنه‌ها له‌سهر خومه ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَكْفُرُونَ﴾ وه منیش به‌ریم له‌تاوانی ثبوه ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ نُوحٌ﴾ وه‌حی کرا بؤ نوح (علیه‌السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ که‌وا که‌سی تر بر وانا‌هینیت ﴿مِنَ قَوْمِكَ﴾ له‌گه‌له‌کات ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾ بچگه له‌وه‌ی پیشتر بر وای هیتاوه ﴿فَلَا تَتَّبِعِشْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ که‌واته ناره‌ح‌ه‌ت و غه‌مبار مه‌به به‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکهن ﴿وَأَصْنَعُ الْفُلُكَ﴾ وه که‌شته‌که‌ش دروست بکه ﴿يَا عِيسَىٰ وَرَحِيمًا﴾ به‌پیش چاو و چاودیری و فهرمان و نیگای ثبمه (لهم ثایه‌ته‌دا باسی سیفهنی - چاو، عین - هاتوه بؤ خوا‌ی گه‌وره، بر وامان بینم‌نی به‌بی هیچ لی‌چواندن ولی‌کدانه‌وه‌یه‌ک، شیوه‌که‌ی نازانین وه تنه‌ها خوا‌خوی ده‌زانتن) ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي﴾ وه هیچ قسم له‌گه‌ل‌دا مه‌که ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له‌باره‌ی نه‌وانه‌ی سته‌میان کردوه (وبی باوه‌ر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ چونکه بنگومان نه‌وانه ده‌خنکترین

﴿وَتَصْنَعُ الْفُلَ﴾ و ده ستمی کرد به دروست کردنی که ششبه که ﴿وَكَلَّمَا نَارَ عَنَّا﴾ هدر کاتیک تی به پرنایه به لایدا ﴿مَلَأْنِی قَوْمَهُ﴾ کومه لی له گه له که ی ﴿سَجِرُوا مِنَّا﴾ گالته یان پی ده کرد ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْخُرُوا مَنِ﴾ (نوح) ده بیوت نه گهر نیوه نیسته گالته و لاقرتی به نئمده ده کمن ﴿وَلَا أَشْخُرُ مَنَّا﴾ نه وه بیگومان نئمدهش لاقرتی به نئیه ده کمن ﴿كَمَا أَشْخَرْتُمْ﴾ هدر چون نیوه لاقرتی به نئمده ده کمن ﴿فَسَوِّتْ لَهُمْ آلِهَهُ﴾ جاله مه و پاش ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کی سزای بو دیت ﴿يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ سهر شوری ده کات (له دونیاداو له قیامه تیشدا) سزای هه میشه بی به سهر دادیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (نوح) (که ششبه که ی دروست کرد) هه نا کاتیک ﴿جَاءَ أَمْرًا﴾ فهرمانی نئمده هات (بو له ناوبردنیان) ﴿وَقَالَ النَّوْذِيُّ﴾ و ته نوره که ناوی لی هه نا قولا ﴿فَلَمَّا أَخْلَجْنَا فِيهَا﴾ و وتمان (به نوح) له و (که ششبه) دا هه لی بگره ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَازِيٍّ﴾ له هه موو نیرو مینه ک دووان ﴿وَأَهْلَكَ الْأَمَنُ﴾ زن و منداله کانیشت هه لیگره نه وه یان نه بیت ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بریاری خوای له سهر دراوه (به خنکاندن) ﴿وَمَنْ أَمَنَ﴾ هدر نه وانهش (هه نا بگره که) بر وایان هینا (له گه له که ت) ﴿وَمَاءَ أَمْنٍ مَّعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه خه لکیکی که م نه بیت بر وایان نه هینا له گه لی دا ﴿وَقَالَ أَزْكَبُوا فِيهَا﴾ (نوح) و ونی هه موو تان سوارین له و (که ششبه) دا ﴿يَسِّرَ اللَّهُ مَجْرَبَهُمْ لَوْفَسَتْ﴾ به ناوی خواوه له کاتی بر ویشتن و وه ستانی دا ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به راستی به روه رد گارم ﴿لَعَزَّزْتُ جَيْشَهُمْ﴾ زور لی بورده ی میهره بانه ﴿وَجِي جَرِي بِهِمْ﴾ که ششبه که ده ببردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به ناو شه بولی وه ک کیو و شاخ دا ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ﴾ نو و حیث علیهِ السلام کوره که ی بانگ کرد (که ناوی که نعمان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَقَرٍّ﴾ که له شوینیکی که ناردا بوو ﴿يَبْنِي أَزْكَىٰ مَعًا﴾ (و ونی) نه ی کوری خوشه و یسستم له گه لمان دا سواره به ﴿وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و له گه ل بی بر وایان مده به ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ﴾ (کوره که ی) و ونی به نا بو شاخیک ده به م ﴿يَقْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ که بمپاریزیت له م لافاوه ﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ﴾ (نوح) و ونی نه مرق هیچ پاریزه رینک (به ناده رینک) نه به ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له فهرمانی خوا (که خنکاندنه) ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ﴾ مه گهر که سبتک خوا ره حمی پی بکات (و باوه پردار بیت) ﴿وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له و کاته دا شه بولی لافاوه که ونه نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ جانه و (کوره خنکاو) له خنکاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ نه و سا و و تراه ی زهوی ﴿أَتَبْلِي مَا لَكَ﴾ ناوه که ت هه لمزه ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْلَىٰ﴾ و نه ی ئاسمان باران مه بارینه ﴿وَيُحْيِي الْمَاءُ﴾ نبت لافاوه که رو چوو به ناخی زهوی دا ﴿وَقَضَىٰ الْأَمْرُ﴾ کاره که (خنکانیان) ته و او کرا ﴿وَأَسْوَرْتُ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ و (که ششبه که) وه ستا به سهر (کبزی) جو و دیه وه ﴿وَقِيلَ بُعْدًا﴾ و و ترا دووری له به حمی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الظَّالِمِينَ﴾ بو گه لی سته مکاران ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ زَوْجَهُ﴾ نو و ح هاواری کرده به روه رد گاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ و ونی نه ی به روه رد گارم ﴿إِنْ أَنِي﴾ به راستی کوره که م ﴿مِنْ أَهْلِ﴾ له که س و کاری منه ﴿وَأَنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ و بیگومان به نبتی توش راسته ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه توش دادوه رترینی هه موو فهرمان به وایانی ﴿

﴿قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّكَ﴾ (خوا) فہر مووی نہی نوح بہر اسی نہو (کہ نعمان) ﴿اَنْتَ مِنْ اٰخِلٰكَ﴾ کہ کہس و کاری
تو نی بہ ﴿اِنَّہٗ عَمَلٌ﴾ بیگومان نہو (کورہ) کردہ وہی ﴿عَمَلٌ صٰلِحٌ﴾ خراب و ناہمہند ہوو ﴿فَلَا تَحْزَنْ﴾
جہا کہ وائہ داوای شستیکم لی مہ کہہ ﴿مَا لَیْسَ لَکَ بِہٖ عَمَلٌ﴾ کہ زانیاریت دہریارہی نی بہ ﴿اِنِّیْ اَعْطٰکَ﴾
بہر اسی من ناموزگاربت دہ کہم ﴿اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ نہا لہ نہ فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّیْ﴾
(نوح) وونی بہر و ہر دگارم بہر اسی من ﴿اَعُوْذُ بِکَ﴾ بہنات ہنی دہ گرم (لہ وہی) ﴿اِنْ اَنْتَ لَکَ مَا﴾
داوای شستیکم لی بہ کہم ﴿اَنْتَ لَیْ بِہٖ عَمَلٌ﴾ کہ نابز انہم ﴿وَالَا تَقْرٰی وَتَرْحَمٰی﴾ وہ نہ گہر نہ ہوربت لیتم
وہر حمم ہنی نہ کہی ﴿اَکُنْ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ لہ زیان لینکہ و توان دہ ہم ﴿قَالَ یٰ نُوحُ﴾ ووتر ائی نوح
﴿اَقْبِضْ بِسَلْمٰیْقَتَا﴾ دابہ زہ (لہ کہ شستہ کہ) بہ ہیمنی و بینوی لہ لایہن نیمہ وہ ﴿وَوَرَّثَکَ عَلَیْکَ﴾
وہ بہ بیت و فدہری زور بہ سہر خوتہ وہ ﴿وَعَلٰی اَمْرِیْ مِمَّا مَلَکَ﴾ وہ بہ سہر گہ لانیل کہ بہیدا نہ بن لہ وائہی
کہ لہ گہل تو دان (یا بہ سہر نہو خہلکانہی لہ گہل تو دان) ﴿وَاَمْرٌ سَمِیْعٌ مَّہْمٌ﴾ چہند نہتہ وہو گہل
دواتر دین خوشی و نازو نیمہ تیان ہنی دہ دہین ﴿تَرْسَسْطُہُمَا﴾ پاشان لہ لایہن نیمہ وہ دوو چاریان
دہ بیت ﴿عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ سزای سہختی ساز دہر ﴿یٰلَکَ مِنَ اٰلِہٖ الْعَذِیْبِ﴾ نہ مانہ (ی ہامکران)
لہ ہہ وائہ گرنگہ نادبارہ کانہ ﴿تُوجِیْہَا اِلَیْکَ﴾ بہ نیگا بومان ناردی ﴿مَا کُنْتَ تَعْلَمُہَا اَنْتَ وَلَا قَوْمُکَ﴾
نہ تو و نہ گہل کہت نہ تان دہ زانیہن ﴿مِنْ قَبْلِ ہٰذَا﴾ نہ پشش نہم (نیگای نیمہ) ﴿فَاٰمُرُ﴾ کہ وائہ
خوراگر بہ ﴿اِنَّ الْعُقُبَةَ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ بہر اسی سہر نہنجام بؤ لہ خوا ترسانہ ﴿وَالِیْ عَادِ اَحَاہِرُہُمْ اُوْا﴾
وہ بؤ لای (گہلی) عاد ہوودی برابانمان نارد ﴿قَالَ یٰ قَوْمُ اَعْبُدُوا اللّٰہَ﴾ وونی نہی گہل کہم خوا بہرستن
﴿مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰہٍ غَیْرَہٗ﴾ ہیچ بہر ستر اوینکتان نی بہ جگہ لہ نہو ﴿اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرِیْنَ﴾ نیوہ تہنہا درو
ہہ لہ بہستن ﴿یٰ قَوْمُ﴾ نہی گہل کہم ﴿لَا اَنْتُمْ لَکُمْ عَمَلٌ اَجْرًا﴾ لہ سہر نہم (گہیانندی بہیامہ) داوای
ہیچ پاداشتیکتان لی ناکہم ﴿اِنْ اَجْرِیْ اِلَّا عَلٰی الَّذِیْ﴾ پاداشتی من ہہر لہ سہر نہو (خوا) بہ ﴿فَطَرْفَ﴾
کہدروستی کردوم ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دہی ثایا زسر نابہن ﴿وَنَقُوْرُ﴾ وہ نہی گہل کہم ﴿اَسْتَغْفِرُوْا
رَبَّکُمْ﴾ داوای لینوردن لہ بہر و ہر دگار نہان بکہن ﴿لَّہٗ تُوْبُوْا اِلَیْہِ﴾ دواتر بگہر پششہ وہ بؤ لای نہو
﴿یُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَیْکُمْ﴾ (نہ گہر وایکہن خوا) لہ تاسمانہ وہ (باران) دہبارینیت بہ سہر تاندا ﴿یَمْدَدًا﴾
بہ لہیزہ مہ ﴿وَتَزِدُّ کُرْۤوۃً﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿اِلٰی قَوْمِکُمْ﴾ بؤ ہیزہ کہ تان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِیْنَ﴾
وہر و ہر مہ گیرن (لہ بانگہ وازہ کہم) بہ تاوان باری ﴿قَالَ اٰیٰہُودُ﴾ ووتیان نہی ہوود ﴿مَا جِئْنَا
بِسَیِّئَةٍ﴾ تو ہیچ بہلگہ بہ کی روونت بؤ نہ ہیتاویسن ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِکِیۡنَ اِلَیْہَا﴾ بؤہ نیمہ ش واز
لہ بہر ستر اوہ کان (خواکان) مان ناہتین ﴿عَنْ قَوْمِکَ﴾ لہ بہر قسمی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَکَ بِمُؤْمِنِیۡنَ﴾ وہ نیمہ
باوہرت ہنی ناکہین ﴿

﴿إِنْ تَقُولُ إِلَّا﴾ نیتہ تہنہا ﴿تہو بہتو﴾ دہ لیسن ﴿أَتَمَرِكَ بَعْضُ الْيَقِينِ﴾ ہہ ندیک لہ پەر ستر اوہ کانمان
 نووشبان کردووی ﴿يَسْأَلُ﴾ بہ شیبی ﴿قَالَ لَا﴾ ووتی بہ راستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا دہ کہم بہ شایہ ت
 ﴿وَأَشْهَدُ رَبِّي﴾ ونبوہش شایہ ت بن ﴿أَنِّي نَرَى﴾ کہ بہ راستی من بہریم و دوورم ﴿وَمِمَّا تَشْكُرُ﴾ لہ وہی
 کہ تہوہ دہیکہ نہ ہاوبہش بؤ خوا ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگہ لہ خوا ﴿فَيَكِيدُونِي جِمَافًا﴾ جا ہہ مووتان پیلانم
 لی بگیرن ﴿تَمَّ لَا تُظِلُّونَ﴾ لہ باشان مۆلہ تیشم مہ دہن ﴿وَلَيْتُمْ مەوہ ستن﴾ ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
 بہ راستی من پشتم بہ خوا بہ ستوہ ﴿رَبِّي وَرَبُّكَ﴾ کہ پەر و ہر دگاری من و پەر و ہر دگاری تہوہ پشہ
 ﴿فَإِنْ دَابَّقُوا آلَهُوَ لِحْدًا يَأْصِلُهَا﴾ ہبچ گیان لہ ہر یک نیہ لہ ژیر پ کینی خوای گہ و ہر دہا نہ بیت (بگری
 پشہ سہ رہنی) ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی پەر و ہر دگارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ لہ سہر پ رنگہ بہ کسی راستہ
 ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہو سائہ گہر تہوہ پرو و ہر گیرن ﴿فَقَدْ أَتَقْتَضَى﴾ تہوہ بینگومان من بینم پراگہ یاندون
 ﴿مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ تہوہی بہ مندا نیرد اوہ بؤ تان ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وہ پەر و ہر دگارم
 کۆمہ لیکسی تر لہ شوینی تہوہ دادہ نی ﴿وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ تہوہش ہبچ زیانیک بہ خوا ناگہ بہن
 ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی پەر و ہر دگارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَظِيرٌ﴾ بہ سہر ہہ موو شتیکدا چاودیر و پاریزہرہ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ وہ کاتیک فرمانی نیتہ ہات (بؤ لہ ناو ہر دنیان) ﴿فَجَاءَنَا هُودًا﴾ ہوو دمان پزگار
 کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ تہوہش باوہر بان ہبتا بوو لہ گہلی ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ بہ میہرہ بانی خو مان
 ﴿وَجَاءَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ وہ تہوہ انمان لہ سزایہ کی توندو بہ ہیز پزگار کرد ﴿وَنَزَّلْنَا عَادًا﴾ تہوہش
 گہلی عاد بوو ﴿فَجَعَلُوا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ﴾ باوہر بان تہوہتا بہ ہلگہو مو عجیزہ کانی پەر و ہر دگاریان
 ﴿وَعَصَا إِبْرَاهِيمَ﴾ و سہر پیچی نیر اوہ کانی خوا بیان کرد ﴿وَأَنعَزَّ الْأَمْرُ كُلِّ﴾ و شوین فرمانی ہہ موو
 ﴿جَبَّارٍ عَظِيمٍ﴾ زور دار یکی سہر کەش کہ و نن ﴿وَأَنبَعَثْنَا﴾ بہ شوینیا ندا نیرا ﴿فِي هَذِهِ الدِّينِ الْعَنَتِ﴾
 نہ فرین لہم دونیا بہ دا ﴿وَنَزَّلْنَا الْقُرْآنَ﴾ و لہ پوزی دواپیشدا ﴿الْأَن عَادًا﴾ پیدار بن بہ راستی گہلی
 عاد ﴿كُفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ پروایان بہ پەر و ہر دگاریان تہوہتا ﴿أَلَا بَعْدًا﴾ پیدار بن دووری و لہ ناو چوون
 ﴿لَعَادٍ قَوْمٍ هُودٍ﴾ بؤ عادی گہلی ہوود ﴿وَالَّذِي كُفِّرُوا﴾ بؤ گہلی سہ موو دیش نار دمان ﴿أَلَا هُمْ صَالِحًا﴾
 صالح پیغہ مہر علیہ السلام ی برایان ﴿قَالَ يَقُولُ﴾ ووتی تہی گہلہ کہم ﴿أَتَعْبُدُونَ اللَّهَ﴾ خوا پەرستن
 ﴿مَا لَكُمْ كُفْرًا مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ہبچ پەر ستر اوہ کتان نیہ بینجگہ لہ تہوہ ﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ﴾ تہوہ دروستی کردوون
 ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ لہ زہ ویدا ﴿وَأَنسَخَمَكُمُ فِيهَا﴾ و کردونی بہ تہاوہ دان کہر و ہ تپیدا ﴿فَأَنسَخِفُوهُ﴾ کہواتہ
 داوای لیوردنی لی بکمن ﴿مَنْ تُوَلَّى إِلَهُ﴾ باشان بگہر تہوہ بؤ لای ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی پەر و ہر دگارم
 ﴿قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾ زور نریکی دوعا و ہر گرہ ﴿قَالَ لِيَصْلَحْ﴾ ووتیان تہی صالح ﴿فَدَكَّتْ فِئَا﴾ بہ راستی
 نؤ لہ ناو ماندا ﴿مَرِيحًا فَبَلَ هَذَا﴾ جنی نومید ہووی پیش تہمہ ﴿أَنَّهُمْ أَن تَبُدَّ﴾ تابا بہر گریمان دہ کہی
 لہ پەرستنی ﴿مَا تَعْبُدُونَ إِلَّا آؤَانَا﴾ تہوہی کہ باو و باپیر انمان پەرستوویانہ ﴿وَأَن تَأْتِي شَقَا﴾ و بہ راستی نیتہ
 لہ گوماندا بن ﴿وَمِمَّا تَدْعُونَ إِلَهُ مُرِيبٌ﴾ لہوہی تۆ بانگمان دہ کہیت بؤ لای و دوو دلین ﴿

﴿قَالَ يَتْلُو صَالِحٌ وَتِي نَمِي گہلہ کہم﴾ ﴿أَنَّهُ يَتْلُو كُنْتُ﴾ ﴿يَمِ بِلَيْتِنِ نَمِي گہر من﴾ ﴿عَلَى يَتْلُو مَن رَاف﴾
 بہ لگہ بہ کی ناشکرام ہہ بی لہ لایہن بہرہ ردگار مہوہ ﴿وَأَنَّهُ يَتْلُو مَن رَاف﴾ وہ لہ لایہن خزیہوہ
 پیتہ مہریتی ہی بہ خشیم ﴿فَمَنْ يَتْلُو﴾ جا کی یار مہ نیم دہات ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لہ بدرامہر خواوا
 ﴿إِنْ عَصَيْتَهُ﴾ نہ گہر سہر پیتی نہو بکہم ﴿فَأَنزِلُونِي﴾ کہواتہ نیتوہ ہیج بومن زیاد ناکہن ﴿عَبْرَ
 تَحْسِيرٍ﴾ زہرہو زبان نہ بیت ﴿وَلَقَدْ﴾ نہی گہلہ کہم ﴿هَكَذَا نَافَةُ اللَّهِ﴾ نہمہ ووشتہ کہی
 خواہ ﴿لَقَدْ﴾ کہمہ عجیزہ کی پروونہ بؤ نیتوہ (لہ سہر راستی پیتہ مہریتیہ کہم) ﴿قَدْ رَوَاهَا﴾
 جائتوہش وازی لی بیتن ﴿تَأْكُلُ فِي الْأَرْضِ﴾ بالہ زہوی خواہ خوات (بلہوہریت) ﴿وَلَا تَمْسُوهُنَّ﴾
 بہ خراہہ دہستی بؤ مہہن ﴿فَأَنزِلُونِي﴾ نہ گینا سزایہ کی بہ زووی تووشتان دہ بیت ﴿وَلَقَدْ
 رَوَاهَا﴾ کہچی نہوان ووشتہ کہیان سہر پری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) وونی ﴿تَمْسُوهُنَّ فِي دَارِكُمْ﴾
 رابویرن لہ مالی خواتندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سی رور ﴿ذَلِكَ وَعَدٌ﴾ نہوہ بہ لیتیکہ ﴿عَذْرًا مِّنْكُمْ﴾ درونیہ
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتیک فہرمانمان ہات (بؤ لہ ناو ہر دنیان) ﴿فَجِئْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان پرگار کرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نہوانہش بروایان ہتتا بؤ لہ گہلدا ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ بہہ زہیبہ لہ لایہن خوامانہوہ
 ﴿وَمِنْ بَنِي يَسُوءٍ﴾ لہ سہر شوروی ورسوایی نہو رورہ (بہ نامان دان) ﴿إِنْ زَيْدٌ هُوَ الَّذِي أَعْرَضَ﴾
 بہ راستی بہرہ ردگار ت ہر خوی بہ تواناو بہ دہ سہ لاتہ ﴿وَأَنزِلُونِي﴾ نہوانہش
 کہستہ میان کرد شریخہ بہ گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَرَجَاتٍ﴾ نیشر لہ ناو مالہ کانیاندا
 کہوتن بہ پرووداو جوولہ بیان لی برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَتَّقُوا إِلَهَ﴾ وہک نہوہی لہویندا نہ بویرن
 ﴿أَلَا إِنَّ كُودًا﴾ بیدار بن بہ راستی گہلی سہموود ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ ہی بروابوون بہہرہ ردگار بیان
 ﴿أَلَا بَعْدَ الْيَمِينِ﴾ بیدار بن دووری و لہ ناو چوون بؤ گہلی سہموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا﴾ سویند
 بہ خواہ بنگومان نیراوہ کانمان ہاتن ﴿إِنَّا هِيَ بِالْإِسْرِ﴾ بؤ لای نیراہیم بہ مژدہوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾
 وونیان سہ لای خوات لی بیت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (نہویش) وونی سہ لای خواہ لہ نیتوہش ﴿فَعَالَيْتَ﴾
 نہمجا نہوہندہی نہ برد ﴿أَن جَاءَ يَعْجَلُ خَيْرٌ﴾ (نیراہیم) خیرا گویرہ کہیہ کی ہر زاوی ہتتا بؤ بیان
 ﴿فَلَمَّا رَأَى آيَاتِنَا﴾ جا کاتیک بینی دہستیان ﴿لَا تَقِصُّ إِلَيْهِ﴾ دریر ناکہن بؤی (ولی ی ناخون)
 ﴿نَكِيرُهُمْ﴾ نااسابی ہاننہ بہر چاوی ﴿وَأَنزِلُونِي﴾ و لہ دہروونی خویدا مہترسی
 لی کردن (کہ نیازی خراہیان ہہ بیت) ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مہترسہ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بہ راستی نیمہ
 نیراوین ﴿إِنَّا قَوْمٌ لُّوطٌ﴾ بؤ سہر گہلی لووط ﴿وَأَنزِلُونِي﴾ لہو کاتہدا خیرانہ کہی وہستابو
 ﴿فَتَجِدَكَ﴾ وپیکہنی ﴿فَبَشِّرْهُ بِإِسْحَاقَ﴾ نیمہش مژدہمان ہی دا بہ نیسحاق ﴿وَمِنْ زُلَّةٍ إِبْرَاهِيمَ﴾
 وہ لہ پاش نیسحاق (مژدہمان پیدا) بہیہ عقوب (کہ کوری نیسحاقہ) ﴿

﴿قَالَ يَتْلِيَ﴾ (خیزانی ٹیبراہیم) ووتی وہ پڑو (وای) ﴿وَاللَّهُ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ چوں مندالم دہ بیت کہ من
 پیرہ ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ نہ ویش میترہ کہمہ کہ پیر بوہ ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ بہر راستی نہ مہ
 شبتیکی سہ پیرہ ﴿قَالُوا اتَّعَجِبِينَ﴾ (فریشہ کان) ووتیان تو سہرت سورہ دہ میتیت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾
 لہ کار و فرمانی خوا ﴿تَحَسَّتُ اللَّهُ وَتَرَكْتُهُ عَلَيْهِ كُرْ﴾ رہ حمہت و بہرہ کہنی زوری خوانان لہ سہ ربیت
 ﴿أَهْلِي الْبَيْتِ﴾ نہی نال و بہ بنی ٹیبراہیم ﴿إِنَّهُ رَحِيمٌ مُّجِيبٌ﴾ بہر راستی خوا سوہاس کراوی چاکہ فراوانہ
 ﴿قَالُوا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ نہ مہجا کاتیک ترس و بیمی ٹیبراہیم لاچوو نہما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَىٰ﴾
 وہ مژدہ کہشی بڑہات ﴿يُحْيِي لَنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ لہ بارہی گہلہ کہی لوط گفتوگزی لہ گہلہ دہ کردین ﴿وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ﴾ (چونکہ) بہر راستی ٹیبراہیم ﴿خَلِيْلٌ أَوْ مُّصِيبٌ﴾ لہ سہرخزو دلہرم و پرو لہ خوابوہ ﴿وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ﴾ نہی ٹیبراہیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ واز بہتہ لہم کارہ ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ﴾ بہر راستی بنگومان
 دہر چووہ (بڑہو کارہ) ﴿أَمْرٌ رَّيَكَ﴾ فرمانی پەر و رد گارت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وہ بہر راستی بڑہوانہ دیت
 ﴿عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ سزایہ کی نہ گہراوہ ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک کہ ہائن ﴿رُسُلًا لُّوطًا﴾ فریشہ کانمان
 بولای لوط ﴿بِئْسَ يَهْدِي﴾ ہاتنیانی ہی ناخوش بوہ ﴿وَصَافِي يَهْدِي ذَرَا﴾ وہ دلگران بوہ بییان ﴿وَقَالَ هَذَا
 بَوْرٌ عَجِيبٌ﴾ وہ ووتی نہم پڑوہ پڑونکی سہختہ ﴿وَجَاءَتْهُ قَوْمُهُ﴾ وہ گہلہ کہی ہائن بولای ﴿يَهْرَعُونَ
 إِلَيْهِ﴾ بہلہ بیان دہ کرد (لہ ہائن) بولای ﴿وَمِنْ قَبْلُ﴾ لہ کاتیکداندوان لہ وہو ہیش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 ہمیشہ کردہ وہ بہدہ کانیمان نہ نجام دہدا (کہ تیربازی بوہ) ﴿قَالَ يَتْلُو﴾ ووتی نہی گہلہ کہم
 ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ نہوانہ کچہ کانی منن (مہ بہستی کچہ کانی ہوزہ کہی بوہ) ﴿هَلْ أَتَاهُمْ لَعْنُ﴾ نہوانہ
 پاک و حہ لالں بوتان ﴿فَالْتَمُوا اللَّهَ﴾ دہی لہ خواہترسن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا فِي صَبِيٍّ﴾ و سہر شؤرم مہ کھن لہ وہی
 دہ تاندوت بہر امبہر میوانہ کانم بیکہن ﴿إِلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ زَكِيٌّ﴾ ناخوہ بیاونکی ڈیرو تینگہ ہشتووتان
 تیدانی بہ ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سویتندیت بنگومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تہ دہ زانیت ﴿مَا لَكَ فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾
 ٹیمہ ہبج ہق (وشارہزو) بنگومان لہ کچہ کانداندہ ﴿وَأَنَّكَ لَتَعْمَلُنَّ الشُّرُكَ﴾ وہ بہر راستی تہ دہ زانی
 ٹیمہ چیمان دہوت ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ﴾ ووتی نای خوزگہ لہ بہرانبہر ٹیوہدا ہیژنیکم بیواہ
 ﴿أَوْ أَوْارِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ بیان بہنایہ کی قابم بیواہ بہنام ہی بپردایہ (بہر گریسم دہ کردن) ﴿قَالُوا
 يَلُوطُ﴾ (فریشہ کان) ووتیان نہی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ بہر راستی ٹیمہ تیرراوی پەر و رد گاری توین
 ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ ہەر گیز ناگہنہ لای تو ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ جاتو ومان و مندالت و نہ وہی
 باوہری ہی ہیناویت لہ بہشینیکی شہودا پرون (وٹہم شمارہ بہجی بہیلن) ﴿وَلَا يَلْبِسْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾
 وہ ہبج کہس لہ ٹیوہ لانہ کاتہ وہ بہدوای خویدا ﴿إِلَّا أَمْرًا﴾ جگہ لہ ژنہ کہت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾
 بہر راستی نہو نووشی دہ بیت نہوہی کہنووشی نہوان (گہلہ کہت) دہ بیت (چونکہ ہی باوہر بوہ) ﴿إِنَّ
 مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بنگومان وہختی لہ ناوہر دنیاں بہرہ بیانہ ﴿إِلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ ثایا بہرہ بیان نزیک
 نیہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نیمه هات ﴿بِقَوْلِهِ نَادِيَانِ﴾ ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سِوَاهَا﴾ نهو (شوینته) مان
 سهر و ژیر کرد ﴿وَأَنْظَرْنَا عَلَيْهِمَا﴾ و باران دمان به سهری اندا ﴿جِبَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ﴾ و ورده زیخی گلیین
 ﴿مَنْصُورٍ﴾ به دوا ی به کداوین بچران (ده باری) ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ وه نهو (سزابه) دور نی به له سته م
 کارانه وه ﴿وَالَّذِي مَذَرْتْ﴾ وه (نار دمان) بق (خه لکی) مه دینه نش ﴿أَخَاهُ شُعَيْبٌ﴾ شوعه یی
 برایان ﴿قَالَ يَنْفُورُ﴾ وونی نهی گه له کم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا پهرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 پهر ستر او یکتان نی به ینجگه نهو ﴿وَلَا تَقْصُوا﴾ وه کم و کوری مه کن ﴿الْوَحْيَالِ وَالْوِزَارِ﴾
 له پتوانه و کیشانه دا ﴿إِنِّي أَرْسَلْتُكُمْ﴾ به راستی من ده تان بینم ﴿بِحَبِيرٍ﴾ به مان و سامانی زوره وه ﴿وَالَّذِي
 أَخَالَ عَلَيْكُمْ﴾ وه به راستی من ده ترسم لیان ﴿عَذَابٌ يُّؤْمَرُ مَحِيطٌ﴾ سزاید که گه مار فو تان بدات
 و لی رزگار نه بن ﴿وَيَنْفُورُ﴾ جا نهی گه له کم ﴿أَوْفُوا الْوَعْدَ الْوَعْدَ وَالْوَعْدَ﴾ پتوانه و کیشانه
 راست و دروست نه انجام بدهن ﴿وَلَا تَحْسُوا النَّاسَ أَتَيْنَهُمُ﴾ وه کم و کوری مه کن له شت و مه کی
 خه لکیدا ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه کاری مه کن (یا خراپه بلا و مه که نه وه) له زه ویدا ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ نه وهی خوا ده بهیخته وه (له قازانجی حه لال) چاکتره بۆ تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿وَمَا آتَاكُمْ بِحَبِيرٍ﴾ و من پارسر زه نیم به سهر تانه وه ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ و و تان نهی شوعه یی ﴿أَصَلُّوا لَكُمْ تَأْمُرُكُمْ﴾ نایا نو تزه که ت فرمانت پی ده دات ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوا﴾ که نیمه و ازیتین ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ له وهی باو و باپیر انمان پهر ستوویانه ﴿أَوَأَنْتُمْ فِي آمُورِكُمْ مَا
 تَشْكُرُونَ﴾ یان و ازیتین له وهی به ویستی خومان له مان و سامانماندا ده یکن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْخَلِيسُ الرَّشِيدُ﴾
 به راستی توبه له نه که ری لی زان و هوشمه ندیت ﴿قَالَ يَنْفُورُ﴾ وونی نهی گه له کم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه و الم
 بده نی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتَرٍ مِّنْ رَبِّي﴾ نه گهر من به لگه یه کی روونم له لایه ن پهر و ردگار مه وه پی بیت
 ﴿وَرَزَقْنِي مِن رَّزْقِكَ حَسَنًا﴾ وه روزیه کی زورو باشی پیدابم له لایه ن خویه وه (چ مه به سنیکم هه یه درو
 بکم) ﴿وَمَا أُرِيدُ إِلَّا الْفِكَرَ﴾ وه من هه رگیز نامه ویت پیچه وانه ی نبوه بکم ﴿إِنِّي مَّا أَنَا بِمَكْرُومٌ﴾
 لهو (کاره ی) به رگری نیوه ی لی ده کم (خوم بیکم) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا أَنتَ تَقْلَقُ﴾ من هیچ
 مه به سنیکم نی به ینجگه له چاک کردن و چاک سازی نه بیت نه وهنده ی پتوانم و له توانامدا بیت
 ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سهر که و تنیشیم تنها به (پشتیوانی) خوا به ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه به و به ستو وه
 ﴿وَالَّذِي أُفْتِ﴾ هه بولای نه ویش ده گهر نیمه وه

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْيِيكُمْ يَقَاتِي﴾ نهی گهله کهم دژایه تبتان له گهلم نه بیته هوی شه وی ﴿أَنْ يُصِيبَكَ﴾
 ﴿مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان بیت وینهی شه و (سزایه) ی تووشی ﴿قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ﴾ گهلی
 نوح بان گهلی هوو دیان گهلی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ بِكُمْ بَعِيدٌ﴾ خو گهله که ی لوط دوور
 نی به لیثانه وه (جیان به سهر هات) ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وه داوای لیور دنیش له پوره ورد گارتان
 بکهن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْكُمْ﴾ پاشان بگه پرته وه بولای ﴿إِنَّ رَبَّ تَجِبَّ وَذُوهُ﴾ به راستی بهر و ورد گارم
 میهره بانی دلسوزه ﴿قَالُوا تَشْعَبُ﴾ ووتیان نهی شوعه یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَيْدُهَا﴾ نیمه تبتا گه یس
 له زورنک ﴿يَمَّا قُولُ﴾ له وهی تو ده یلیت ﴿وَلَا﴾ به راستی نیمه ﴿لَتَرْكَبَنَّ فِيهَا صَاعِقًا﴾ توبه لاواز ده بینین
 له ناو ماندا ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ﴾ خو شه گهر (له بهر) خزمه کانت نه بویه ﴿لَتَرْجَمَنَّكَ﴾ دنیابه بهر د بارانمان
 ده کردی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ﴾ (چونکه) تو خوت هیچ ده سه لانیکت نی به له بهر امیهر نیمه دا ﴿وَلَا يَنْقُورُ﴾ ووتی نهی گهله کهم ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ أَخْرَجْنَاكَ﴾ نایا خزمه کانم به ده سه لات نرن له بهر امیهر
 نیمه دا ﴿مِنْ آلِهِ﴾ له خوا ﴿وَأَخَذْنَاهُ وَرَأَاهُ كَمْ ظَهَرَ لَكَ﴾ له کاتیکدا فرمانی شه و (خوا) تان پشت
 گوی خستوه ﴿إِنْ رَبَّ﴾ به راستی بهر و ورد گارم ﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ مُجِيبٌ﴾ ناگاداره به هر چی نیمه
 ده بکهن ﴿وَيَقُولُ﴾ نهی گهله کهم ﴿أَتَعْمَلُونَ لَكُمْ مَكْرًا﴾ کرده وه بکهن له سهر بارو حاله نی
 خونان ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ به راستی منیش کارو کرده وه ده کهم ﴿سَوْفَ نَعْمَلُ﴾ له مه و دوا دهران
 ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کئی سزای بو دیت ﴿بُخْرِي﴾ ریسواو سهر شوپی ده کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه کیش
 دروزه ﴿وَأَتَقَبَّلُونِي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوه وروانی بکهن به راستی منیش له گه لئان چاوه وروانم ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فرمانی نیمه هات (بو له ناو بردنیان) ﴿فَجِئْنَا شَعَبًا﴾ شوعه بیمان پرزگار کرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه وانهش پروایان هیتا بوو له گه لیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به به زهیی له لایه خومان وه
 ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه نه وانهی ستمیان کرد بوو نالو و شریخه که (نه عره ته که) گر تنی
 ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيحِينَ﴾ نیتر هه موویان له مال و جینگا کانیاندا ده مه و پروو که وشن و جوو له بان
 نه ما (مردن) ﴿كَانَ لَرَبِّكَ أَوْفِيهَا﴾ (وابان لیها) وه که هر تبتا نه بووین ﴿أَلَا بَعْدَ الْعَذَابِ﴾ بتدارین
 دووری و تیا چوون بو خه لکی مه دیه ن ﴿كَمَا بَعَدَتْ نُجُودُ﴾ وه چوون گهلی سه موود تیا چوون
 و دوور بوون له بهر حمی خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا بینگومان ناردمان ﴿مُوسَى بِآيَاتِنَا﴾ موسا
 به مو عجزه کانمان وه ﴿وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ وه بهر اهر و به لگهی پروونه وه ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بولای
 فیرعون و ده ست و پیونده که ی ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به لام نه وان شوین فرمانی فیرعون که وشن
 ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ له کاتیکدا فرمانی فیرعون راست و ره وانه بوو ﴿

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پیش گه‌له‌که‌ی ده‌کدویت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌رؤزی دوا پیدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه‌مجا
 هه‌موویان ده‌بانه‌ناو ناگری دؤزه‌خ ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نای چهند خرابه‌ئو شوینه‌ی نه‌وانی
 بؤ ده‌بریت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي هَذِهِ لَعَنَ﴾ وه‌له‌م (دونیا) دا نه‌فریتیان به‌شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه‌روه‌ها له‌رؤزی دوا بیشتدا ﴿بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نای چهند خرابه‌ئو به‌خشر او‌هی پیتیان به‌خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَى﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا بؤت چهند هه‌والیکه) له‌هه‌والی شاره‌کانی رابوردو
 ﴿نَقُصُّهُ عَلَيْكَ﴾ ده‌یگیرینه‌وه بؤت (له‌م سوره‌ته‌دا) ﴿مِنْهَا قَائِرٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه‌ندیکیان مایون
 وه‌ندیکی نریان نه‌مایون (ویران بیون) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌سته‌مان لی نه‌کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌لکو خویان سته‌مان کرد له‌خویان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوودیکی
 پی نه‌گیانندن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُرِيدُ أَنْ يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْأَعْثَرُونَ﴾ نه‌وه‌پرستراوانه‌یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که‌ده‌یان پرستن و هاواریان لی ده‌کردن
 ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌هیچ شئیک (سودیان پی نه‌گیانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾
 کاتی فدرمانی په‌روه‌ردگارت هات (بؤ له‌ناو بردنیان) ﴿وَمَّا رَأَوْهُمُ غَيْرَ نَفِيسٍ﴾ نه‌وه‌(بت) انه‌هیچیان
 زیاد نه‌کرد بؤ نه‌وانه‌(ی ده‌یان پرستن) بیجگه‌زبان و له‌ناو‌چوون نه‌بیست ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ نابه‌و
 شیوه‌یه‌سزادانی په‌روه‌ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْقُرَى﴾ کاتیک خه‌لکی شاره‌کان سزا ده‌دات ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾
 له‌کاتیکدا سته‌مکار بیون ﴿إِنْ أَخَذَ﴾ به‌راستی توله‌سندنی نه‌وه‌﴿إِلَّا شَرِيدٌ﴾ نازار دهر و به‌ئینه
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌ودا (باسکرا) په‌ندو نامؤزگاری هه‌یه ﴿لَعَنَ خَافٌ﴾ بؤ که‌سینک بترسیت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له‌سزای دوا برؤز ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه‌وه‌رؤزه‌رؤزیکه ﴿تَجْمُوعٌ لِّلنَّاسِ﴾ که‌ناده‌می بؤ
 کؤده‌کرینه‌وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمُ مَقْشُودٍ﴾ وه‌وه‌رؤزیکسی دیار و به‌رچاوه (هه‌موان ناساده‌ن تیدا) ﴿وَمَا تَوْجِهُهُ﴾
 وه‌ئیمه‌دوای ناخه‌مین ﴿إِلَّا لِأَجْلِ مَعْدُودٍ﴾ مه‌گه‌ر بؤ کاتیکسی دیار و به‌رچاوه نه‌بیست ﴿يَوْمَ يَأْتِ﴾
 نه‌وه‌رؤزه‌که‌دیت ﴿لَا تَكْفُرُ نَفْسٌ﴾ هیچ که‌س قسه‌ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌مؤله‌تی خوا
 ﴿فِيهِمْ شِقَاقٌ وَسَعِيدٌ﴾ نه‌وسا له‌ناو‌باندا هه‌یه‌بی به‌خت (وچاره‌ره‌ش) و هه‌یه‌به‌خته‌وه‌ر (وناسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی پی به‌خت وچاره‌ره‌ش بیون ﴿فَفِي النَّارِ﴾ نه‌وه‌له‌ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زُفْرٌ وَشَيْطٌ﴾ له‌ناو نه‌وه‌(ناگه‌ره) دا هه‌ر ئاخ وئوف و هه‌نیسکیانه ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ تیا پیدا
 ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمانه‌کان و زه‌وی بمیتیت (مه‌به‌ست پیتی
 ناسمان و زه‌ویه له‌قیامته‌دا که‌نه‌وانیش هه‌ر ده‌میتن) ﴿إِلَّا مَذَاقَةً زُبْئًا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌که‌سه‌ی
 په‌روه‌ردگارت بیه‌ویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنْ زُبْئًا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿فَعَالٌ لِّمَاتِرٍ يَدُّ﴾
 نه‌وه‌ی که‌بیه‌ویت ده‌یکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿سُوءُوا﴾ که‌به‌خته‌وه‌ر و ناسووده‌کراون
 ﴿فَفِي الْجَنَّةِ﴾ نه‌وه‌له‌به‌هه‌شت دان ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی ده‌میتنه‌وه تیا پیدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمُوتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمان و زه‌وی بمیتیت ﴿إِلَّا مَذَاقَةً زُبْئًا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌که‌سه‌ی په‌روه‌ردگارت بیه‌ویت
 ﴿عَطَاةٌ غَيْرُ مَحْذُورٍ﴾ نه‌وه‌به‌خشینیکه‌بی برانه‌وه

﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ که واته هیچ جزیره گومان و دودلیه کت نه بیست ﴿مَتَاعِ بُدْ هَؤُلَاءِ﴾ له (ناراستی) نه وهی نه وانه ده پهرستن ﴿مَتَاعِ بُدُونَ﴾ تنها نه وه ده پهرستن ﴿إِلَّا كَمَا تَبْدَأُ آتَاؤُهُمْ﴾ که باوو با پیرانیان ده بیان پهرستن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له وه و پیش ﴿وَأَنَّا لَمَوْفُوقُهُمْ﴾ به راستی نیمه پشیان ده ده بن به ته وای ﴿تَصِيبُهُمْ﴾ به شی خویان (له سزا) ﴿عَذَابٌ مُّقْتَصِفٌ﴾ به یی لی که مکر دنه وه (پراوهر) ﴿وَأَنفَعُ النَّفَاتِ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه به خشیمان ﴿مُوسَى الْكَتَبِ﴾ به موسا پراوی (تهورات) ﴿فَأَخْلَفَ بِوَدْعِهِ﴾ نه مجا جباوازی تبتا کرا ﴿وَلَوْلَا كِتْمَتُ سَبْتِ﴾ نه گهر له بهر بر یاریک نه یوا به که پیشتر دراوه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له لایه نی به روه ردگار نه وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری ده کرا له تیوانیاندا ﴿وَأَنفَعُ﴾ و به راستی نه وانه ﴿لَقَىٰ شَکْرًا مَّرِيبٌ﴾ له گومان و دوو دلبدان لهو (قورخانه) ﴿وَأَن كَلَّا﴾ بینگومان هه موو (نه وانه ی جباوازن) ﴿لَمَّا بَوَيْتُمْ مَنَازِلَکُمْ أَفَعَلَكُمُ﴾ به روه ردگار (پاداشتی) کرده وه کانبان به ته وای پی ده دات ﴿إِنَّمَا یَعْمَلُونَ خَیْرٌ﴾ به راستی نه و ناگاداره به ههر کرده وه به که که ده بکهن ﴿فَأَسْتَفْتِرْکَمَا أَمَرْتُ﴾ که واته راست به بهو شیوهی فدرمانت پیدراوه ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَاکَ﴾ وه نه وانه ش تویه بان کرده وه له گهل تقودا (و گهراونه ته وه) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ زیاده بهوی مه کهن ﴿إِنَّمَا یَعْمَلُونَ بَخِیْرٌ﴾ به راستی نه و (خوا) بینایه به ههر کرده وه به که که ده بکهن ﴿وَلَا تَرْکُزُوا﴾ بال مه دهن ﴿إِلَّا الَّذِینَ ظَلَمُوا﴾ به وانه وه که سته میان کرده وه ﴿فَتَمَسَّکُمُ النَّارُ﴾ چونکه دوو جاری ناگری دوزخ ده بن ﴿وَمَا الْکُفْرُ مِن دُونِ الْإِیمَانِ﴾ و ییجکه له خوا هیچ پشتیوانیکتان نابی ﴿ثُمَّ لَا تَمُوتُ﴾ پاشانیش یار مه تی نادرین ﴿وَأَقْبِرِ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژ نه نجام بده ﴿طَرَفِ النَّهَارِ﴾ له م سهرو نه و سهری روزدا (له به یانبان و نیواراندا) ﴿وَوَلَقَدْ لَقِیْنَا لَیْلٌ﴾ و له به شبیک له شه ودا ﴿إِنَّا لَحَسْبُ﴾ چونکه به راستی (کرده وه) چاکه کان ﴿یُدْهِینَ السَّیْفَاتِ﴾ (کرده وه) خرابه کان لاده بدن و ده یانسر نه وه ﴿ذَٰلِکَ ذِکْرُنِی لِلْآخِرِینَ﴾ نه وه به ند و ناموزگاری به یز په ند و هر گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وه خور اگر به ﴿إِنَّا اللَّهُ﴾ چونکه به راستی خوا ﴿لَا یُخْسِعُ أَحَدًا مِّنَ الْمُخْسِبِینَ﴾ پاداشتی چاکه کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا کَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ دهی بابویه له ناو نه و نوممه تانه ی ﴿مِن قَبْلُ﴾ که له پیش نیوه دابوون ﴿أَزْلُوا بَیْتَهُ﴾ که سانی خوا وه نایین و ژیری ﴿بَتَمُوتَ عَنِ الْفَسَادِ فِی الْأَرْضِ﴾ که بهر گریان بکر دایه له خرابه کاری له زه ویدا ﴿إِلَّا قَلِیلًا﴾ مه گهر که مینک ﴿وَمَنْ أَحْبَبَ إِلَهُمْ﴾ له وانه ی رزگارمان کردن لهو گه لانه دا ﴿وَأَنشَأَ الَّذِینَ ظَلَمُوا مَا أَتْرَفُوا بِهِ﴾ وه نه وانه ی که سته میان کرد شوینی ژبان خوشی و پراوردن که و تن ﴿وَرَکَّزُوا مَجْرِمِینَ﴾ و به رده وام بوون له خرابه کاری ﴿وَمَا کَانَ رَبُّکَ إِلَهُکَ الَّذِینَ یُظَلُّونَ﴾ ههر گیز به روه ردگار به سته م خه لکی شارو گونده کان له ناو نابات (واته خوی گه و ره سته مکار نه) ﴿وَأَنهَآ مُضِلٌّ حَیْرٌ﴾ له کاتبکدا دانیشتوانی (نه و شارانه) موصلح و چاکه کار بوو بن

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گھر پروردگار ت بیویستایہ ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خدایکی دہ کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 بہ (پہرہوی) یدک نایبین ﴿وَلَا يَرِئُونَ مَخْلُوفِينَ﴾ بہ لام نہوان بہرہوام جیاوازدهین ﴿الْأَمَنَ تَجِزَ﴾
 رَبُّكَ ﴿مَهْ گھر کہ سیتک پروردگار ت میہرہ بانی لہ گدل کرد بیت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وہ ہدر لہ بہر
 نہوشی دروستی کردوون ﴿وَوَعَدْتُكَ لَعْنَةَ رَبِّكَ﴾ بریاری پروردگار ت دہر چوو (کو تایی ہات)
 ﴿لَا تَمْلِكُنَّ لَهُمْ﴾ کہ سویتند بہ خوا دوزخ ہر دہ کہم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ لہ جنو کہ و لہ نادمی
 ہموو ہیکہ وہ ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ہمووت بڑ دہ گیریتہ وہ ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ لہ ہدوالی بیتہ میہران
 (علیہم السلام) ﴿مَا تَكُنَّ بِهٖ قُوَادِكُ﴾ بڑ نہ وہ کہ دلی توی پی دامہ زراو بکہین ﴿وَحَاجَّةً لَّكَ فِي هَذِهِ الْحَقِّ﴾
 وہ لہم (سورہ تہ) دا حق و راستیت بڑ ہاتو وہ ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلَّذِينَ يَلْمُزُونَ﴾ وہ ناموز گاری و بہندیسی
 تیایہ بڑ پرواداران ﴿وَقُلْ لِّلَّذِينَ﴾ وہ بلی بہوانی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہ پروا ناہین ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ﴾
 تہوہ کار و کردہ وہ بکہن لہ سہر نہوشیوہی خوتان (کہ نہوہ تان لہ سہری) ﴿إِنَّا عَمِلُنَا﴾ بیگومان
 تہمش کردہ وہ دہ کہین (بہ گوئری نہوشی کہ خودا فرمانی پی کردوین) ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾
 ﴿إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ نہوشا چاوہروانی بکہن (بڑ بہ سہرہاتی خراب) بہ راستی تہمش چاوہروانین ﴿وَلِلَّهِ عِثَابُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بڑ خواہ (زانینی) نہینی ناسمانہ کان وزہوی و تہنہا ہر
 نہوشی پی ناگادارہ ﴿وَالَّذِينَ يَرْجِعُ﴾ ہمر بڑلای نہوشی دہ گیریتہ وہ ﴿الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ ہموو کار
 و باریک ﴿فَأَعِزُّدُوهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ کہواتہ نہوشی ہمرستہ و ہمرشت بہوشیستہ ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 وہ بیگومان پروردگار ت بی ناگانہ لہ ہمر کردہ وہ بہک تہوہ دہیکہن ﴿

سورہ فی یوسف

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہ بہخشندهی میہرہ بان

﴿الر﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہخوینریتہ وہ خوازانترہ بہ ماناکہی بڑ زانیاری زیاتر سہیری سہرہای
 سورہ فی (البقرہ) بکہ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نہمانہ نیشانہ کانی کتیبی ناشکران ﴿إِنَّا﴾
 أَنزَلْنَاهُ ﴿بِدْرَاسَتِي﴾ تہمہ نار دومانہ نہ خواہ وہ ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورٹانیک بہ عہرہ پی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾
 بڑ نہوشی زبرین و لئی ی تی بگہن ﴿عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ تہمہ دہ گیریتہ وہ بڑ تہو ﴿أَحْسَنَ﴾
 الْقَصَصِ ﴿جَوَانِ تَرِينَ﴾ چیروک و بہ سہرہات ﴿بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذِهِ الْقُرْآنُ﴾ لہ رینگای تہم قورٹانہ وہ
 نیگامان کردوہ بڑ ﴿وَأَنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ہمر چہندہ تہو لہ پیتش (ہاتنی) تہم قورٹانہ دا ﴿لَعَلَّ الْغَافِلِينَ﴾
 لہم بہ سہرہاتہ بی ناگا ہویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (ہیریان خہرہ وہ) کاتیک یوسف بہ باوکی
 ووت ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ﴾ نہی بابہ گیان بہ راستی من لہ خہو مدادیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُوكَبًا﴾ یازدہ تہستیرہ
 ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و مانگ و روض ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیمن سوزدہ بان بڑ دہبردم ﴿

﴿قَالَ يٰٓيُوسُفُ﴾ ووتی نه‌ی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رَآءَاكَ﴾ خه‌وه‌ک‌ت مه‌گیره‌وه ﴿عَلٰی اٰخُوْتِكَ﴾
 بز براکانت ﴿وَيَكْبُدْ اِلٰكَ كِبَادًا﴾ نه‌وه‌ک به‌هزیه‌وه قبل و پیلانکت لی بگپرن ﴿اِنَّ الشَّيْطٰنَ﴾ به‌راستی
 شه‌بتان ﴿اِلَّا نَسِيْ عَدُوْثٰیْنِ﴾ دوزمنیکی ناشکرایه بز ناده‌می ﴿وَوَكَدْتَ لَكَ يٰٓيُوسُفُ﴾ نابه‌و شتیه‌به
 هه‌لت ده‌بزیتریت ﴿بِزِیْنِغِهِ مَبْرَیْهِی﴾ ﴿رَبُّكَ﴾ به‌روه‌ردگارت ﴿وَعَلِمْتَ مِنْ تٰوْبِلِ الْاٰخٰیثِ﴾
 وه‌فتری لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانیشته ده‌کات ﴿وَرَبِّمْ یٰٓمُوسٰی عَلَیْكَ﴾ وه‌نیعمه‌ت و به‌هره‌ی خوی
 ته‌واو ده‌کات بزت ﴿وَعَلٰی اِلٰی یَعْقُوْبَ﴾ وه‌بزینه‌ماله‌ی به‌عقوبیش ﴿کَمَا اَتٰهَا عَلٰی اٰوٰیكَ﴾ هه‌ر چوینک
 ته‌واوی کرد بز هه‌ردوو باپیره‌ت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیشدا ﴿اِنَّ رَبِّهٖمَّ وَاشْحُوْ﴾ که‌نیبراهیم و نیسحاق
 ﴿اِنَّ رَبَّكَ عَلَیْمٌ حَکِیْمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگارت زانای کار دروسته ﴿اَلَمْ تَرَ کَانَ فِیْ یُوسُفَ وَاٰخُوْتِهٖ﴾
 سویند به‌خوا به‌راستی له‌به‌سهر هاتی یوسف و براکانی دا ﴿اِنَّکَ لَلسَّابِقِیْنَ﴾ به‌ندو ناموزگاری هه‌به
 بز پرسبار که‌ران ﴿اِذْ قَالُوْا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿یٰٓیُوسُفُ وَاٰخُوْ﴾ بیگو مان یوسف
 و براکه‌می ﴿اَلْحُبُّ اِلٰی اٰیْمَانٰی﴾ خوشه‌ویسترن له‌نیمه‌به‌لای باو که‌مانه‌وه ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له‌کاتیکدا نیمه
 کومه‌لنکی به‌هیز و توانین ﴿اِنَّ اٰیٰتَا﴾ به‌راستی باو که‌مان ﴿لَیْیَ صَلَّلَ مُبِیْرَ﴾ له‌هه‌له‌به‌کی پروون و
 ناشکر ادابه ﴿اَفَقُلُوْا یُّوسُفُ﴾ (هه‌ندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿اَوَاظِرْخُوْهُ اَرْضًا﴾ یا فربی بده‌نه
 زه‌وی به‌کی دوور ﴿یَخْلُ لَکُمْ رَّجْعَۃٌ اٰیٰکُمْ﴾ (نه‌و کاته) سه‌رنجی باو کتان ته‌نیا بولای نیوه‌ده‌بیت
 ﴿وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِیْنَ﴾ و له‌دوای نه‌وه‌وه‌ده‌بن به‌کومه‌لنکی چاکه‌کار (به‌تزیه‌کردن) ﴿اِنَّکُمْ لَفِیْ شَكٍّ مِّنْهُ﴾
 به‌لکو فربی بده‌نه بنی بیرکه‌وه ﴿بَلْکَیْفَۃٌ بَعْضُ السَّیَّٰرَةِ﴾ هه‌ندیک له‌کار و اتیه‌کان (ده‌ی دوزنه‌وه)
 و هه‌لی ده‌گرن ﴿اِنْ کُنْتُمْ فٰعِلِیْنَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه (کاره‌که) هه‌ر ده‌که‌ن ﴿قَالُوْا اٰیٰتَا مَا لَکَ لَا تَأْمَنٰ عَلٰی یُّوسُفَ﴾
 (پاش کیشانی نه‌خشه و پیلانه‌که‌یان) ووتیان نه‌ی باو کی به‌ریزمان له‌به‌رجی تو له‌یوسف لیمان
 دلنایبیت و (به‌گو مانبیت لیمان) ﴿وَلَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَکِیْمُ﴾ له‌کاتیکدا که‌نیمه‌دل‌سوزو خه‌مخورین بزوی ﴿اِنَّ رَبَّهٗمَّ مَعَ عَدَاۃٍ﴾
 سبه‌ینی له‌گه‌لمان بینیره (بزه‌رو ده‌شت) ﴿یَرْجِعْ وَیَلْعَبْ﴾ (به‌ناره‌زووی خوی) خواردن
 بیخوات و باری بکات ﴿وَلَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَکِیْمُ﴾ و بیگو مان نیمه‌پاریزگاری ده‌که‌ین ﴿قَالَ اِنِّیْ یٰٓاٰخُوْتٰی﴾
 (باو کیان) ووتی به‌راستی دلته‌نگ و خه‌مبار ده‌یم ﴿اَنْ تَذْهَبِیْ اِیَّهٖ﴾ که‌نیوه یوسف به‌رن (له‌گه‌ن خوتان)
 ﴿وَلَخٰفَ اَنْ یَّاْكُلَهٗ الذِّیْبُ وَاسْتَرْعٰتْهُ عَفِیْطُوْتٌ﴾ وه‌ده‌ترسم که‌نیوه لینی بی ناگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوْا لَیْسَ اَسَکَلَهُ الذِّیْبُ﴾ ووتیان چوون گورگ ده‌بیخوات ۱۹ ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له‌کاتیکدا نیمه
 کومه‌لنکی به‌هیزین ﴿اِنَّا اِذَا الْخٰیِرُ رَسَتْ﴾ به‌راستی نه‌و کاته نیمه‌زه‌ره‌ر مه‌ندیسن (پروو زه‌ردی تو
 ده‌بین) ﴿۱۱﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِوَيْهٍ﴾ نه‌مجا کاتیک یوسفیان برد له‌گه‌ل خزیان ﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوا فِي غَيْبِ الْبَيْتِ﴾
 وه‌هموو بریار یاندا بیخه‌نه بنی بیره‌کده ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ وه‌ئیمه وه‌جی و سرووشمان بو (یوسف)
 کرد ﴿لَتَجِدَنَّهٗمْ يَأْتِيَنَّكَ ذِكْرًا﴾ سوئند به‌خواهه‌والی نه‌م کاره‌یان پی ده‌ده‌یت (که‌پیان کردی)
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا نه‌وان هه‌ست ناکه‌ن ﴿وَجَاءَ وَابِعُ عَشَرَ يَتِيمًا﴾ جانا ئیواره
 دره‌نگانیک (براکانی یوسف) به‌گریانه‌وه هاتنه‌وه بۆلای باوکیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ وونیان نه‌ی
 باوکی ئیمه ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ به‌راستی ئیمه پویشترین پیشبر کیمان ده‌کرد ﴿وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعَيْنَا﴾
 و یوسفمان لای شتومه‌که کانمان به‌جی هیتشت ﴿فَأَنكَرَهُ الْبُزْجُ﴾ بۆیه‌گورگ خواری دی ﴿وَمَا أَنْتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وه‌تو قه‌ت باوه‌به‌ئیمه ناکه‌یت ﴿وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ هه‌رچه‌ند ئیمه راستگوش
 بین ﴿وَجَاءَ وَعَلَى قَوْمِیْهِ بِدِرْکَدِیٍّ﴾ (براکانی) کراسه‌که‌ی (یوسف) یان هیتایه‌وه که خوینی
 دروینه‌ی پیوه‌بوو ﴿قَالَ يَلَّ سَوَّكْتَ لَكُمُ الْفُسْکُ امْرُءًا﴾ (باوکیان) ووتی به‌لکودل و دروونی خوتان
 نه‌م کاره (ناپه‌سه‌نده‌ی) بو ئاسان و جوان کردوون ﴿فَصَبَّرَ جَمِیلًا﴾ (ووتی جانا ئارام ده‌گرم) به‌ئارام
 گرتنیکسی چاک و په‌سه‌ند ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یارمه‌تی ده‌رمه‌له‌سه‌ر نه‌وه‌ی
 یاسی ده‌که‌ن ﴿وَجَاءَتْ سَبَّارَةً﴾ جا کاروانیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَرَدَهُمْ﴾ و ئاو هیتیره‌که‌یان نارد
 (بو ئاو) ﴿فَأَذْنُ دَلُورٍ﴾ نه‌ویش دۆلچه‌که‌ی داهیلأ بو ئاو بیره‌که ﴿قَالَ بَشْرِي﴾ (که‌دۆلچه‌که‌ی
 هیتایه‌سه‌ره‌وه) ووتی نه‌ی خه‌لکینه‌مورده‌بی ﴿هَٰذَا غُلَامٌ﴾ نه‌مه‌کوریکه ﴿وَأَسْرَدُ مِصْرَةَ﴾ وه‌نه‌وان
 (یوسف) یان شارده‌وه کردبانه‌ کالای بازرگانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا زانایه‌به‌وه‌ی
 نه‌وانه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾ و فروشتیان به‌نرخیکسی که‌م ﴿وَدَرَاهِمَ مَقْذُودَةٍ﴾ که‌چه‌ند
 ده‌ره‌مینک بوو ﴿وَكُنَّا أَوْفِيهِ مِنَ الْغَافِقِينَ﴾ و نه‌وان بی نیاز بوون لیلی (چونکه‌ده‌ترسان رازیان
 ده‌رکه‌وئیت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرَاتٍ بِهِ﴾ وه‌نه‌و که‌سه‌ی له‌میسر یوسفی کری
 ووتی به‌ژنه‌که‌ی ﴿أَعْرِیْ مَثْوًی﴾ ریزی لی بگه‌ (شوینی حه‌وانه‌وه‌ی چاکی بو ئاماده‌بکه)
 ﴿عَسَى أَنْ يَتَصَدَّقَ﴾ به‌لکو سوودمان پی بگه‌به‌نیست ﴿أَوْ نَصِلَهُ وَرَدًا﴾ یان بیکه‌ین به‌کورپی خۆمان
 ﴿وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ نابهم جوړه یوسفمان جی گیر کرد (و پله‌و پابه‌مان پیندا)
 له‌زه‌وی (میسر) دا ﴿وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (نه‌مه‌مان کرد) تا فیری خه‌و لیکدانه‌وه‌ی بکه‌ین
 ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر کاری خویدازان و به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام
 زوربه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وه‌کاتیک بوو به‌پیاو و پی گه‌یی ﴿فَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
 فرمان به‌وایی و زانیارمان پیندا ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه‌نابهم جوړه پاداشنی چاکه‌کاران
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿۱۱﴾

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكُ وَفِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ ته و نافرته می یوسف له مالېدا بوو ده ست ټيکه لاوی (وخیانه می) له یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَوْتَابُ﴾ و هم موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ووتی دهی وهره پیشه وه بو ته وهی بۆت نامه کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من په نا ده گرم به خوا ﴿إِنَّهُ زَيْقٌ﴾ به پراستی تهو (خوا) بهر وهر دگاری منه ﴿أَحْسَنَ مَثْوًى﴾ بهزی لی گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به پراستی ستم کاران بزگاریان نایست ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ وَهَمَّ بِهَا﴾ سویند به خوا پیگرممان تهو ژنه به ته وای نیازی (ټيکه لی زن و میردی) یوسفی کرد، یوسفیش نیازی تهو ژنه دهی ده کرد به خه ته ره ی نه فسی به شهر ی ﴿لَوْلَا أَن رَّاهُ أَبْرَهَنَ رَبِّهِ﴾ نه گهر تهو به لکه پوونه ی بهر وهر دگاری نه دیبایه ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو جزره (به لکه مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِيُصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَةَ﴾ بۆ ته وهی خرابه داوین پیسی لی دوور به خه پنه وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به پراستی تهو (یوسف) له بدنده پاک و هدیزار ده کانی نیمه په ﴿وَأَسْبَغَ الْأَبَاطُ﴾ (یوسف و نافرته که) ههر دوو کیان به پراکردن گه شته لای دهر گاکه (یوسف بو خو بزگار کردن و ژنه که ی (عزیزی میسر) یش بۆ ته وهی بگات به یوسف (بو به جیه پتانی مبه سنی خوی) ﴿وَقَدْ تَقَبَّضَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ (نافرته که) کراسه که ی (یوسفی) دراند له دواوه ﴿وَالْفَيَاسِيَدَا﴾ جا ههر دوو کیان تووشی میردی (نافرته که) بوون ﴿لَا الْأَبَاطُ﴾ له بهر دوم دهر گاکه (ی دهر وه) دا ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ (نافرته که بۆ ته وهی خوی لهو تاوانه به دوور بگریست و خیانه ته که ی دهر ته که ویت) به پله ووتی: سزای تهو که سه چه که ویست پی خرابه (داوین پیسی) له گه ل خیزانه که تدا بکات ﴿إِلَّا أَنْ تُسَمِّنَ أَوْ تُعَذِّبَ أَلَيْسَ﴾ جگه له وهی بهند بگریست یان سزایه کی سه خت بدریت ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ (یوسف) ووتی تهو (ژنه) داوین پیسی له من ویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا﴾ تهو سا شایه ټيکه له کهس و کاری تهو (نافرته) شایه یی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ (ووتی) نه گهر کراسه که ی (یوسف) ﴿فَدَمِنَ فُجْرٍ﴾ له پیشه وه درنرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ تهو نافرته که راست ده کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ وه (یوسف) له دروزنان (خرابه کارانه) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ وه نه گهر کراسه که ی ﴿فَدَمِنَ دُبُرٍ﴾ له دواوه درنرا بیت ﴿فَكَذَّبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ تهو نافرته که دروزنه کات و (یوسف) له راست گویانه ﴿فَلَمَّا رَأَى قَمِيصُهُ﴾ تهو مجا کاتیک (عزیز) یی کراسه که ی یوسف ﴿فَدَمِنَ دُبُرٍ﴾ له دواوه دراوه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَذِبِكُمْ﴾ ووتی به پراستی تهو له فرو فیلې تهو ی (نافرته) ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ به پراستی فرو فیلې تهو زور گه وره په ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازیته له کاره و باسی مه که ﴿وَأَسْتَغْفِرِي لَذَلِكِ﴾ و (ژنه که) نوش بۆ گونا هه که ت داوای لیور دن بکه ﴿إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ چونکه به پراستی تو له پیری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ يَسْرَةٌ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (ده سته به ک) له زانی شار (باش ته وهی هه واله که یان بیست به ته شهر وه) ووتیان ﴿أَمْرًا أَعْرَبَ﴾ ژنه که ی (عزیز) (ی میسر) ﴿تُرَوِّدُفْتَهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ ده به ویت (هه ول ده دا) له گه ل غولامه که ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَسَّغَهَا حَيًّا﴾ به پراستی خوشه ویستی (تهو غولامه) چووه ته ناو بهر دهی دلی ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا﴾ به پراستی نیمه تهو (ژنه) ده بینن ﴿فِي صَكِّ مِیْنٍ﴾ له گومرایه کی پروون دایه ﴿

﴿فَمَا تَسْمَعُ مِنْكُمْ كَلِمَةً﴾ جا کاتیک ژنه که (ی عه ریز) تانه و تہ شہری ئەوانی بیست ﴿أَرْسَلْتَ إِلَيْهِ﴾ ناردی بہ دواياندا ﴿وَأَنْتَ تَعْلَمُ مَا تَكُنَّ﴾ نامادہی کردہ بویان شوننی (خوشی دانیشن و) شان دادان ﴿وَأَنْتَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ﴾ و ہر یہ کہ لہوان چہ قویہ کی پیندان (ہو میوہ لہت کردن) ﴿وَقَالَتِ الْخُثُوعُ﴾ ئەوسا ووتی (بہ یوسف) وەرہ بۆ ناویان (بابینین) ﴿فَقَارَأْنَاهُ أَكْرَبُ﴾ ہەر کہ ئەو (یوسف) یان بینی حہ پەسان (لہ جوانی ئەودا) ﴿وَقَطَعْنَاهُ فِي رِجْلَيْهِ﴾ و ہەر موویان (لہ کاتی میوہ لہ تکر دندا) دەستی خو بایان بیری ﴿وَقُلْنَا حَسْبُكَ﴾ ووتیان پاکسی وینگہ ردی بۆ خوا ﴿مَا لَكَ بِأَنْتَ نَبِيٌّ﴾ ئەمہ تادەمی نییہ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ ئەمہ تہنہا فریشتہ یہ کی بہرزو بہر نزہ ﴿قَالَ﴾ (ژنہ کہ) ووتی پینان ﴿فَدَلِّلْكَ اللَّهُ﴾ ئەمہ ئەو کہ سہ یہ کہ ﴿لَتُنْفِئَنِي فِيهِ﴾ ئیوہ سەر زہ نشی متان دە کرد لہ سہری ﴿وَلَقَدْ رَوَدُّنَا عَنْ نَجْدٍ﴾ وہ سویند بہ خوا بینگومان و بستم دەستم لہ گہل تیکہل کات ﴿فَأَسْتَصْرَ﴾ بہ لام ئەو خزی گرتوہ (نہ کرد) ﴿وَلَمَّا تَرَىٰ قُلُوبُهُمْ مَاءً مَّائِدًا﴾ وہ سویند بہ خوا ئەگەر ئەوہی فەرمانی پی دە کہم نہیکات ﴿لَتَسَجِدَنَّ لِلَّهِ الْكَافِرُونَ الْأَخْيَارُ﴾ ئەوہ بینگومان بہند دە کریت و لہر یسوا یان دە بیست ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (یوسف) ووتی ئەی پەر وەر دگارم بہند کردم لا خوشترہ ﴿مِمَّا يَدْعُونَ إِلَهًا﴾ لہوہی کہ ئەوانہ داوای دە کہن لیم (کہ بیکہم) ﴿وَالْأَخْيَارُ عَنِّي كَذِبٌ﴾ وہ ئەگەر پیلانی ئەو ژنانہم لئ لہ لہ دەہی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكَ آيَةً﴾ لہوانہ یہ دلسم بۆ لایان بپروا (حەزیان لئ بیکہم) ﴿وَأَلَمْ يَكُنْ لَكَ آيَةً﴾ پاشان لہ نە فامان دە ہم و دە چمہ پیزیانہوہ ﴿فَأَسْجَبَ لَهُ رَبُّهُ﴾ ئەوسا پەر وەر دگاری دو عاکہی لئ وەر گرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَذِبَهُ﴾ و پیلانہ کہی ئەو (ژنانہ) ی لئ لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بہ راستی ہەر خوا بیسہری زانایہ ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ فِي بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ﴾ ئەمجا بویان دەر کہوت و پینان چاک برو پاش ئەوہی ئەو ہەر موو بہ لگہ یان (لئ) بینی ﴿لَتَسْجُدَنَّ لِلَّهِ خَائِفِينَ﴾ تاماوہ یہ کہ بہندی بکەن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيَّانٌ﴾ ئەوسا دوو کویری لاو (خزمہ تکار) لہ گہ لئ چوونہ بہندیخانہ ﴿قَالَ أَخَذْتُمَا﴾ بہ کیکیان ووتی (بہ یوسف) ﴿إِنِّي أُرِيكَ﴾ بہ راستی لہ خەو مدا خۆم دی ﴿أَعَصِرُ خَمْراً﴾ تریم دە گوشہ کہ دە پی بہ عہرہ ق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ وہ ئەو ی تریان ووتی ﴿إِنِّي أُرِيكَ﴾ بینگومان لہ خەو دا خۆم دی ﴿أَحْمِلْ قَوْقَ رَبِّي خُبْراً﴾ نانم ہەل دە گرت بہ سەر سەر مەوہ ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ بالندہ لئ دە خوار د ﴿يَنْتَابِتُ زَبْءٌ﴾ لیکدانہ وە ی ئەو (خەو) ہمان پی بلی ﴿إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ تۆ لہ چاکہ کاران دە بینن (کہ چاک خەو لہ یہ کہ دەدیتەوہ و پەر زینی دە کہیت) ﴿قَالَ لَا يَأْكُلُ الْبَاطِلُ﴾ ژر قاریہ ﴿(یوسف) ووتی : (سبہ یی) هیچ خۆراکیکتان پی نادریت کہ بیخون﴾ ﴿إِلَّا تَأْكُلُ الْبَاطِلُ﴾ بہ ہەر دوو کتان دە لیم چی وچیتان بۆ دە ہینن ﴿قَالَ أَنْ يَأْكُلُ﴾ پیتش ئەوہی بگاتہ لاتان ﴿ذَلِكَ مَا عَلَّمْتَنِي فِي﴾ ئەمہ ش لہو بہ ہرانہ یہ کہ پەر وەر دگارم فیری کردوم ﴿إِنِّي نَزَّكَتُ﴾ بہ راستی من وازم ہیتاوہ ﴿وَمَلَأَ قَوْرَ﴾ لہ تانی گہ لیک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ کہ پراویان بہ خوا نہ ہینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ وہ ئەوان پی پراوش بوون بہ پوزی دواپی ﴿

﴿وَأَنبِئْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ و ده شوینی نایبی باوو باپیرانم که و سووم ﴿إِذْ هَبْصَ وَاسْحَقِ وَيَعُوبُ﴾ که (نایبی) نیر اهیسم و نیسحاق و یه عقوبه ﴿مَا كُنَّا لَنَا﴾ شایسته و شیاونی به بزمان (بؤ شوینکه و توانی نیر اهیسم) ﴿أَن نُّشْرِكَ بِآلِهِنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ که هیچ شتیک بکهین به ماویهش بؤ خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ نه مهش چاکه و به هره ی خوابه به سهر نیمه وه ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ وه به سهر خه لکیشه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لام زوربه ی خه لکی سوپاسی خوا ناکه ن ﴿يَصْلِحِ الصَّيْحَانِ﴾ نه ی دوو هاوړینکه ی به ندینخانه م ﴿إِذْ أَبَاتُ كَوْنُ خَيْرٍ﴾ ثابا چهند خوابه کی جیاجیا باشترن ﴿أَبَرَّ اللَّهُ الْوَجْدَ الْفَهَارُ﴾ بان خوابه کی تاکی به ده سه لات ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ نیوه بینجگه له خوا هیچ شتیک ناپه رستن ﴿إِلَّا الْأَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَتُشْرِكُونَ﴾ جگه له چهند ناوینک نه بیت که نیوه و باوو باپیرانان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ به لگه به کی ده ربار دیان نه نار دفته خوار وه (که نه واته به رستن) ﴿إِنْ لَكُمُ الْإِلَٰهَةُ﴾ بیگومان بریار نه نها بؤ خوابه ﴿أَنْتُمْ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا يَٰهُ﴾ فدرمانی داوه بینجگه له و هیچ شتیک نه به رستن ﴿ذَلِكَ الَّذِي الْفَضِيرُ﴾ نه وه یه نایبی راستی دامه زراوی نه گوراو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی خه لکی نازانن ﴿يَصْلِحِ الصَّيْحَانِ﴾ نه ی دوو هاوړینکه ی به ندینخانه م ﴿أَمَّا أَخَذُكُمَا فَتَسْتَفِي رَبَّهُ حَقًّا﴾ به کینکتان عاره ق ده ر خوار دی گه و ره که ی (پاشا) ده دات ﴿وَأَمَّا الْأَخْرَفُ فَيُضْلَبُ﴾ به لام نه وی تر تان (ده کور زینت و) هه لده واسرینت ﴿فَتَأْكُلُ الْقَطِيزَ مِنْ رَأْسِهِ﴾ نه وسا بالنده له سهر (و ده م چاوی ده خوات ﴿فُضِيَ الْأَمْرُ إِلَىٰ ذِي فَهْمٍ فَتَمْتَقِيَانِ﴾ نه و کاره ی که نیوه ده رباره ی پر سپار ده که ن (له لایه ن خودا وه) بریاری له سهر دراوه (ونا گورینت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) وونی به وه ی که ده یزانی ﴿أَنَّهُ نَجَّاهُ مِنْهُمَا﴾ رزگاری ده بیت له دوو به ند کراوه که ﴿أَذْكُرْتَنِي بِذُنُوبِكَ﴾ باسم بکه لای گه و ره و پادشاکه ت (که به ناهه قی گیراوم) ﴿فَأَنسَنَاهُ السُّبْحَانَ﴾ به لام شه بیتان له بیری برده وه ﴿ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ که باسی (یوسف) بکات لای پادشاکه ی ﴿فَلَمَّكَ فِي الصَّيْحَانِ بِضَعِ بَيْنَتِ﴾ بویه ماوه ی چهند سالتیک (یوسف) له به ندیخانه دا مایه وه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ وه پادشا (خه وینکی بینی) وونی ﴿إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَسَوْنَ﴾ بیگومان من له خه و مددا حهوت مانگای فه لوم بینی ﴿يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ﴾ که حهوت (مانگا) ی له ر و لاواز ده بخواردن ﴿وَسَمِعَ سُبْحَانَ خَضِرٍ وَأَخْرَجَ بَيْنَتِ﴾ وه حهوت گوله دانه و نله ی سه و زو حه و نی نری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ نه ی کار به ده ست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُبِّي﴾ نه م خه و هم بؤ لیک بده نه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِرَبِّ قَاتِعُونَ﴾ نه گهر نیوه مانای خه و ده که ن و ده زانن خه و به رزین بکه ن ﴿﴾

﴿قَالُوا أَضَلُّنَا آلَیْرَ﴾ ورتیان خهوی تیکه ل و پیکه ل (و پروپوچه) ﴿وَمَا تَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمِهِ﴾
و نیمه ش لیکدانه وهی خهوی تیکه ل و پیکه ل نازنین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُم مِّنَ الْمَقَامِرِ أَذْكُرْتُمْ أَنَّمَا﴾
نه وسانه وهی بان که پزگاری بوو له دوو (بند کراو) که له پاش چند سالتیک بیری که ونه وه وونی
﴿أَنَا أَنِّي نَزَّلْتُهُ فِي الْبُحْرِ وَنَجَّيْتُهُ مِّنَ الْمَقَامِرِ﴾ من بونان لیکده ده مه وه مانای نهو خه وه ﴿فَأَرْسَلْنَاهُ﴾ جا (فرموو) بمنیرن
(به دوا یوسف دا که له به ندینخانه دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتی) یوسف نهی
هاورینی راستگو ﴿أَفَتَتَّبِعِي سَبْعَ تَفْرِتٍ سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ﴾ مانای نهو خه وه مان پی بلی
چی به ؟ خهوت مانگای قه وه که خهوت مانگای لهرو لاوازیانخواست ﴿وَسَبْعٌ مِّثْلَ خَضِرٍ﴾
﴿وَأَخْرَجْنَاهُ﴾ ههروه ها خهوت گولی دانه ویتلهی سهوزو خهوت گولی ووشک ﴿لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى﴾
الکس ﴿تَا مِّنْ يَّگه ریمه وه بولای خه لکی﴾ ﴿لَعَلَّيْهَا تَكْفُرُونَ﴾ بوننه وهی نهوان نه وه بزائن ﴿وَقَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سَنَیْنٍ دَأْبًا﴾ (یوسف) ووتی خهوت سالن کشتو کال ده که ن به دوا ی به کداو
به به رده وای ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سَبَإٍ﴾ جانه وهی که درویننه تان کرد بیپلانه وه له گوله که بیدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَكْتُمُونَ﴾ که مینک نه بیت له وهی که ده بخون ﴿فَتَرْكَبُنِي بِعَدُوِّكَ سَبْعَ ثَبَاطٍ﴾ نه مجا
له پاش نهو (خهوت ساله) خهوت سالی تردیت که سهخت وقات و قریبه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ كُنْتُمْ﴾
لکس ﴿هه رچیتان پاشه کهوت کردوه بوننه (خهوت ساله سهخته) ده بخون﴾ ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَكْتُمُونَ﴾
مه گهر که مینک له وهی قایم هه لی ده گرن (بوننه توو وناشته وهی سالتیکی تر) ﴿وَتَرْكَبُنِي بِعَدُوِّكَ﴾
عالم ﴿پاشان دوا ی نهو (خهوت ساله سهخته) سالتیک دیت ﴿فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يُعْصِرُونَ﴾ خه لکی تیدا
(پزگار ده کرین) بارانیا بوننه بارینرت و تیدا دوشاو (ی میوه هات) ده گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُفَنِّئُ يَوْمَ﴾ نهو (پیاوه) م بونین ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک نیر دراوه که (ی پاشا) هاته لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه ریمه وه بولای گه وه کهوت (پادشاکت) ﴿فَقَالَ﴾
وهرسیاری لسی بکه ﴿مَا بَالُ الْيَتَامَى الَّذِي قَطَعْنَ آيِدِيَهُنَّ﴾ هوی چی بوو که نهو ژنانه دهستی خونیانیا
بیری ﴿إِن زِدْنَاهُمْ عَذَابًا﴾ بینگومان به روره گارم به پیلانی نهو (ژن) انه ناگادارو زانایه ﴿وَقَالَ مَا خَطْبُكَ﴾
یوسف بخه له تینن و کاری خرابی بون بکه ﴿فَلَنَحْنُ لَكَ﴾ (نافرته کان) ووتیان پاک و بینگردی بون
خوا ﴿مَا عَلِمْتُ أَعْلَمُ مِنْ سُوءٍ﴾ نیمه هیچ خرابه به کمان لی نه دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه که ی عهزیز ووتی
﴿الَّذِي خَصَّصَ الْخَلْقَ﴾ نائیتنا حق و راستی ده کهوت ﴿أَن زِدْنَاهُ عَذَابًا﴾ من ده مویت (یوسف)
ده ستم له گه ل تیکه ل کات ﴿وَأَنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ و بینگومان نهو له راست گزیانه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ﴾
آی ﴿یوسف ووتی) نه وه بوننه وهی (پادشا) بزانی به راستی من ﴿لَرَأَيْنَاهُ بِالْعَنَسِ﴾ به به نهانی ناپاکی
وخیانه ستم نه کردوه لسی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه به راستی خواش پیلانی ناپاکان ناگه به نیته
نه انجام ﴿۴۱﴾

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي﴾ و (یوسف ووتی) من هرگز پاکانه بنو خودم ناکم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونکه) به راستی نفس زور فرمان دهر به خرابه ﴿الْأَمَّارَةُ بِرِيٍّ﴾ بیجگه نه و نه فسه‌ی پهر و مرد گارم
 به حمی پی کرد بیت ﴿إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ ذَرِيعٌ﴾ به راستی پهر و مرد گارم لیورده‌ی میهره بانه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به زنده‌سته کانی) ﴿أَتُنَبِّئُ بَوْدَ﴾ نه و یوسف هم بنو بیتن ﴿أَسْتَظْفِئُ نَفْسِي﴾
 ده بکمه (که سینی) نایب به خود ﴿فَلَمَّا كَلَّمَهُ﴾ جا کانی که (پادشا) فسه‌ی له گمان کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾
 ووتی به راستی تو ﴿الْبُورُ لَكِنِّي أَنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نه سر و لای نیمه خاوه‌نی پله و پایه و باوه پینکراوی ﴿وَقَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ (یوسف) فدر مووی (به پادشا) له سدر خدزنه و دارایی
 زهوی (میسر) دابمنی به راستی من پاریزه رنکی شماره زام ﴿وَوَكَّلْنَاكَ مَكَّا الْيُوسُفَ﴾ تا به و جزیره
 یوسفمان پایه دارو جینگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له خاک (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ﴾ له هدر
 شویتیک (ی میسر) پیوستایه ده ریا ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ﴾ هدر که سمان بوی بهر میهره بانی
 خودمانی ده خه‌ین (له دونیادا) ﴿وَلَا تُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه‌ین ﴿وَلَا تُجْرُ الْآخِزَ وَخَيْرٌ﴾
 وه به راستی پاداشتی روزی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بنو نه و که سانه‌ی
 پروایان هیتاوه ﴿وَكَلَّاؤُا يُتَّقُونَ﴾ و به همیشگی خودباریز وون (له هاویه‌ش بریاردان و ثاوان)
 ﴿وَجَعَلَ إِخْوَةَ يُوسُفَ﴾ وه (له کانی گرانیدا) برا کانی یوسف هاتن (بنو میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه و سا
 جوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُسْكِرُونَ﴾ ده ست به جی (یوسف) نه وانی ناسی یه و به لام
 نه وان نه میان نه ناسی یه وه ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کانتیک که رنکی خستن نه و ه‌ی که ویستیان
 پیی دان ﴿قَالَ أَتُونِي بِحَبْلٍ مِّنْ آبِكُمْ﴾ ووتی بر ایه کی باو کیان هه‌یه بوم بیتن ﴿الْأَتْرُونَ أَنِّي﴾ نایا نایین
 که من ﴿أَوْفَى الْكَفْلِ﴾ پیوانم نیر و نه و او (بنو کرباره کان) ﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمَوْلَیْنَ﴾ وه من خانه خوبی
 چاکم ﴿إِن لَّرِئَاؤُنِي بِهٖ﴾ جا نه گهر نه و (برایه تان) م بنو نه بیتن ﴿فَلَا كَيْلَ لَّكَ بِعِدَّتِي وَلَا تَقْرُونُ﴾ نه و ه
 پیوانه (ی دانه و تله) تان لای من نه و نریک (هم وولانه‌ش) مه که ونه وه ﴿فَالْأَسْرُودُ عَنَّا نَبَا﴾ ووتیان
 هه‌ول و نه قه‌لا ده ده‌ین له گمان باو کی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنیا به نیمه نه و کاره ده که‌ین ﴿وَقَالَ﴾
 لَیْسَ بَیِّنَةٍ وَ (یوسف) ووتی به بهر ده ست و خرمه تکاره کانی ﴿أَجْعَلُوا بَصَنَّتُمْ فِی رَحْلِیْهِمْ﴾ دراهه کانیان که
 داویانه (به دزی یه وه) بیخه نه ناو باره کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُونَهَا﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِیْهِمْ﴾
 کانتیک که گهرانه وه بنو ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ﴾ تا (بیته هوی نه و ه‌ی) بگهرانه وه
 و بیته وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِیْهِمْ﴾ نه مجا کانتیک گهرانه وه بنو لای باو کیان ﴿قَالُوا﴾
 یَٰٓأَبَانَا ووتیان نه‌ی باو کی به ریزمان ﴿مُنِجٌ مِّنَ الْكَيْلِ﴾ (بنو سالی داهاتو) پیوانه مان لی قه‌ده‌غه
 کراوه (شثمان پینافر و شن نه گهر بنیامین نه نیریت له گه لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا الْخَاقَ نَكْتَلُ﴾
 جا که واته برا که مان له گه لماندا بنیره پیوانه‌ش ده که‌ین (دانه و تله ده کربن) ﴿وَأَنَّا لَمُهَاقِظُونَ﴾
 و دلنیا به ناگاداریشی ده که‌ین ﴿﴾

﴿قَالَ﴾ (به عقوب) ووتی (بیان) ﴿هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ﴾ آیا دلبايم لیسان دهر باره‌ی ﴿الْأَكْمَامِ أَنْتُمْ﴾
 عَلَى أَخِيهِمْ قَبْلُ ﴿هرو و هك پیتستر دنیا بووم لیسان دهر باری (یوسفی) برای ﴿قَالَ هُوَ خَيْرٌ حَفِظًا﴾ که واته
 خوا چاکترین پاریزه‌ره ﴿وَهُوَ أَزْهَرُ الرَّجْمِینِ﴾ وه نهو به‌زه‌یی دارترینی هه موو به‌زه‌یی دارانه ﴿وَلَمَّا
 قَتَلُوا مَتَعَهُمْ﴾ جا کاتیک باره کانیاں کرده‌وه ﴿وَجَدُوا بِضَلْعَهُمْ ذُرِّيَّتَهُ﴾ بینی یان ده‌سمایه که یان بۆ
 گه پتر او نه‌وه ﴿قَالُوا إِنَّا كَانَا﴾ ووتیاں نه‌ی باو کی به‌ریزمان ﴿مَنْ بَنَى﴾ چیمان ده‌ویت ﴿هَذِهِ بَضَلْعُنَا﴾
 نه‌مه دراوه که مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بۆمان نیر دراوه نه‌وه ﴿وَتَمِيمُ أَهْلَانَا﴾ بۆنویش بۆ خواو خیر انمان ده‌هیتین
 ﴿وَحَفِظَ أَخَانَا﴾ و برا که شمان ده‌پاریزین ﴿وَنَزَّادُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ﴾ و باری ووشتر نکبش (دانه‌وینله)
 زیاد ده‌هیتین ﴿ذَلِكَ كَيْلُ بَعِيرٍ﴾ شم (بارش) پتوانه به‌کی که مه (و به‌ناسانی ده‌مان ده‌نی) ﴿قَالَ
 لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (به عقوب) ووتی هه رگیز ناینیرم له‌گه لئان ﴿حَتَّى تَوْتُوْنَ مَوْتَكُمِنْ أَلَلَّ﴾ هه‌تا
 به‌لئینکی بشه‌وم پی نه‌دهن له‌لایه‌ن خواوه (تا مسویندم بۆ نه‌خون به‌خوا) ﴿لَأَشْنَى بِهِ﴾ که بنگومان
 (به‌بنه‌ی) نه‌ی هیننه‌وه بۆم ﴿إِلَّا أَنْ يَخَاطَبَكُمْ﴾ مه‌گه‌ر ده‌ور بدرین و چارسان نه‌مینیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ
 مَوْتَهُمْ﴾ نه‌مجا کاتیک په‌یمانیاں پئدا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (به عقوب)
 ووتی خوا تا گادار و چاودیره سه‌بارت به‌وه‌ی که ده‌یلین ﴿وَقَالَ يَسَّى﴾ وه ووتی نه‌ی کوره‌کانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابِ رَحْمَةٍ﴾ هه‌مو و نان له‌ده‌ر گایه که وه‌مه‌چنه ژووره‌وه ﴿وَأَدْخُلُوا مِنْ أَيْتَابِ مُتَفَرِّقٍ﴾ به‌لکو
 له‌چه‌ند ده‌ر گایه‌کی جیا جیا وه‌ه‌چنه ژووره‌وه ﴿وَمَا أَغْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من هیچ سوودتان
 پی ناگه‌بشم له‌به‌رانه‌ر (پیشهانی) خوادا ﴿إِنْ لَكُمْ مِنَ الْأَشْءِ﴾ هه‌موو حوکم و بر بارنک ته‌نها بۆ خوا به
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه‌ر به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خو سپیرانیش یا خو یان
 هه‌ر به‌و بسپرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتیک چوونه ژووره‌وه ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُ الْأَوْهَرُ﴾ له‌و شوینه‌وه‌ی
 که باو کیان فرمانی پی دابوون ﴿فَمَا كَانَ بَعْنَى عَنْهُمْ﴾ نه‌و (چوونه به‌و جووره) هیچ سوودی پی نه‌گه‌یانندن
 ﴿مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌به‌رامبه‌ر (قه‌ده‌ری) خوادا ﴿إِلَّا الْحَاجَّةُ﴾ به‌لکو نه‌وه مه‌به‌ستبه‌ك بوو ﴿فِي نَفْسِ
 يَسْرُورٍ﴾ له‌ده‌روونی به‌عضوبدا بوو ﴿قَضَاهَا﴾ (به‌م شنبه) نه‌نجامی دا ﴿وَأَنَّهُ لَذُو عِلْمٍ﴾ وه‌به‌راستی
 به‌عقوب خواوه‌نی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلِمَتْهُ﴾ چونکه نیمه‌فیرمان کرد بوو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام ژور به‌ی خه‌لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ﴾ کاتیکبش که چوونه
 ژووره‌وه بۆ لای یوسف ﴿ءَاوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا که‌ی برده په‌تا خو به‌وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا الْخَوْلُ﴾
 ووتی به‌راستی من برا که‌ی تۆم ﴿فَلَا تَحْزَنْ﴾ که واته هیچ غه‌مبار مه‌به ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی
 که نه‌وان ده‌یکه‌ن (له‌گه‌لت)

﴿فَلَمَّا جَاهَزَهُمْ بَحْمَا زَهُ﴾ جاس کاتینک که بر یکی خستن و نه‌وه‌ی ویستیان پشی دان ﴿جَعَلَ
 أَلْسِقَاتَهُ﴾ ناو خوری (پتوانه‌ک‌ه‌ی) مه‌لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِي﴾ ناو باری براک‌ه‌ی ﴿ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنُ﴾
 پاشان جابر چی به‌ک جاری دا ﴿إِنَّمَا الْجِوَرُ﴾ نه‌ی کاروانه‌ک‌ه‌ی ﴿إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ﴾ به‌راس‌تی
 ئیوه‌ دزن ﴿قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پروویان نیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَقِيدُونَ﴾ چیشان گوم
 کردوه؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَقْدُصُوعَ أَلْمَلِكِ﴾ ناو خوره‌ک‌ه‌ی (پتوانه‌ک‌ه‌ی) پادشامان دیارنیه
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جَمْلُ بَعِيرٍ﴾ هه‌ر که‌سپک بیهینیه‌وه باری ووشترنک (خوراکی) ده‌دریتی ﴿وَأَتَانِيهِ
 رَعِيمٌ﴾ وه‌منیش ده‌سنه‌به‌ری نه‌و (باره) ده‌بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿نَالَهُ﴾ سوئند به‌خوا ﴿لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ﴾ به‌راس‌تی ئیوه‌ ده‌زانن ﴿مَا جِئْتُمْ﴾ که‌ئیمه نه‌هاتروین ﴿تُقْسِدُ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه‌وه‌ی خراپه
 بکه‌ین له‌و لا‌ندا ﴿وَمَا كُنَّا سِرْقِينَ﴾ وه‌ئیمه پیتشر دز نه‌بووین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده‌ی
 ئایا تو له‌ی نه‌و دزه‌چیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ دروزن سوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان
 تو له‌ی نه‌وه‌یه ﴿مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سپکدا دوزرا به‌وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هه‌ر نه‌و که‌سه
 خوی تو له‌ی بیت (واته: نه‌وه‌ی دزیه‌ک‌ه‌ی کردوه‌ه‌ی بیت‌ه‌ عه‌بد و کویله‌ی نه‌وه‌ی دزیه‌ک‌ه‌ی لی کراره‌)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ثابه‌و جوره‌ تو له‌سه‌نه‌مکاران ده‌سین ﴿فَبَدَأَ بِأَنْعِمَتْهُمْ﴾ نه‌وسا (یوسف)
 ده‌ستی کرد به‌شکیننی جه‌واله‌کانیان (باره‌کانیان) ﴿قَبَّلَ وَجْهَاءَ أَخِيهِ﴾ له‌پیش بشکیننی جه‌والی
 (بنیامین) برای (دایک و باو کی یوسف) ﴿ثُمَّ أَسْرَجَهَا﴾ له‌پاشان (ناو خور - پتوانه‌ک‌ه‌ی) ده‌ری هینا
 ﴿مِنْ وَجْهَاءَ أَخِيهِ﴾ له‌جه‌والی براک‌ه‌یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه‌و جوره‌ ﴿كَذَلِكَ يُؤَسِّفُ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا
 ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ﴾ نه‌و نه‌یده‌توانی براک‌ه‌ی یگرتیت ﴿فِي دِينِ أَلْمَلِكِ﴾ به‌پیتی ثابنی و یاسایی پادشا
 (به‌لکو به‌پیتی نه‌و قسه‌بوو براکانی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر (کاتینک) که‌خوا
 بیه‌وئیت ﴿تَرْفَعُ رَحْمَتُ مَنْ شَاءَ﴾ هه‌ر که‌سپک بمانه‌وئیت پله‌ی به‌رزه‌ک‌ه‌ینه‌وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ وله‌سه‌ر
 هه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ﴾ خاوه‌ن زانستیک‌ه‌وه‌ زاناتر هه‌به‌ (مه‌به‌ست پی خودابه‌) ﴿قَالُوا إِنَّا سَرِقٌ﴾
 ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بنیامین) دز بیستی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه‌ بیتگومان براک‌ه‌شی پیتشر دزی
 کردوه‌ه‌ (واته یوسفیش دز بووه‌) ﴿فَأَسْرَهَا يُوَسِّفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پیتا خوشبوونی خوی)
 به‌م (نومه‌ته) له‌ده‌رونی خویدا شارده‌وه‌ ﴿وَوَرَّيْدَهَا لَهُمْ﴾ ده‌ری نه‌بری بو نه‌وان ﴿قَالَ أَشْتُمْ﴾ (نه‌نها)
 ووتی ئیوه‌ ﴿سَرَّكَ إِنَّا﴾ له‌وان خراپ‌ترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زاننی به‌وه‌ی
 که‌ئیه‌ ده‌یلین ﴿قَالُوا إِنَّا نَبَأُهَا الْعَزِيزُ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿إِنْ لَهُ الْإِمْتِحَانُ كَرِيمًا﴾ به‌راس‌تی
 نه‌و باو کینکی زور پیری به‌ته‌مه‌نی هه‌به‌ ﴿فَيَحْذَرُ أَحَدًا مَعَكَ اللَّهُ﴾ جایه‌کینک له‌ئیمه له‌جباتی نه‌و بگه‌ره
 ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راس‌تی ئیمه تو له‌چاکه‌کاران ده‌بینن ﴿﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) وونی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ نَّأْخُذَ بِالْأَمْنِ وَجَدْنَا مَتَعَيْنَهُ﴾ له‌وه‌ی که هیچ کدسی بگریمن بینجگه له‌وه‌ی که ئاو خوړ (پنواڼه) که‌مان لا دوزیو ته‌وه (که‌دزرا بسو) ﴿إِنَّا إِذَا نَظَرْنَا مُوتَ﴾ به‌راسنی نه‌گهر وا بکه‌ین نیمه له‌سستم کاران ده‌بین ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بسوون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چوونه که‌نارنیک به‌چه راوئیزان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْفَ يُعْجِبُكُمْ﴾ برا گه‌وره که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نه‌ی نازانن ﴿أَنْ آتَاكُمْ﴾ که‌ بنگومان باو کتان ﴿فَدَّ أَخَذَ عَلَيْكُمْ قَوْلًا مِنْ اللَّهِ﴾ سویند و په‌بمانیکی به‌ناوی خواوه‌ی لی وهر گرتن ﴿وَمَنْ قَبْلُ مَا فَرَّطُشْتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ پیشتیش (له‌و به‌لینه‌ی پیتان دابو) ده‌رباره‌ی یوسف که‌متر خه‌میتان کرد ﴿فَلَنْ أُنْجِيَ الْأَرْضَ﴾ که‌واته من ندم زه‌ویه به‌جی نابه‌لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَ لِيَ آتٍ﴾ هه‌تا باو کم مزلته‌ی (گه‌رانه‌وه‌م) پی نه‌دات ﴿أَوْ يَخْذُكَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بر یارم بؤ نه‌دات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْكَافِرِينَ﴾ هه‌ر نه‌ویش باشترینی دادوهرانه ﴿أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ﴾ ئیوه بگه‌رینه‌وه بؤ لای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنَّا﴾ وپنی بلین نه‌ی باو کی خومان ﴿إِنِّ ابْنُكَ سَرَقَ﴾ به‌راسنی کوره که‌ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ و نیمه‌ش بینجگه له‌وه‌ی ده‌مانزانی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا كُنَّا بِالْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾ خو نیمه‌ ناگاداری شاروه ونه‌ینی به‌کان نه‌بووین ﴿وَسَقِلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو نه‌گه‌ر بروا که‌یت) له‌خه‌لکی نه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌نیمه‌ی لی بووین ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله‌و کار وانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیدا گه‌رینه‌وه ﴿وَلَا الصَّبْرُونَ﴾ وه‌به‌راسنی نیمه‌ راست گویسن ﴿قَالَ نَلَّ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْ لَا﴾ (به‌عقوب علیه‌السلام) وونی وانی به‌به‌لکو نه‌فسی خوستان کارنکی بؤ جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبِّرْ صَبِيرًا﴾ بویه چارم دان به‌خودا گرته به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به‌و ئومیده‌ی خوا هه‌موویان (یوسف و بونیامینش) م بؤ به‌نیسه‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راسنی هه‌ر نه‌و زانای کار دروسته ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گه‌یران ﴿وَقَالَ يَا سَيِّدِي عَلَى يُوسُفَ﴾ ووتی ئاخ و داخ بؤ یوسف ﴿وَأَبْيَضْتُ عَيْنَا مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه‌هه‌ردوو چاوی سبی (و کویر) بوون له‌داخ و خه‌فته‌دا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه‌ر داخ و خه‌فته‌ی خوی ده‌خواردوه ﴿قَالُوا إِنَّا نَرَاكَ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَقْتُلُنَا أَفَكُنْ يُوَسِّفُ﴾ وازنا هینی هه‌ر بیر یوسف ده‌که‌بته‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ هه‌تا به‌کت ده‌که‌وینت به‌نه‌خوشی و خه‌فته‌ خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده‌مریت و ده‌چینه‌ی ربزی له‌ناو چوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکالا و ده‌ردی دل و خه‌فته‌ و په‌زاره‌م هه‌ر لای خوا ده‌کم ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایه‌ن خواوه‌ شتاتیک ده‌زانم که‌ ئیوه نایزانن ﴿

﴿يَسْتَبِيحُوا أَهْلُهَا﴾ (به‌عقوب ووتی) نه‌ی کوره‌کانم بپرون ﴿فَتَحَسَّبُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ﴾ جا‌بگه‌رتن و هه‌والی یوسف و براهی بزائن ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ نا‌تومیدیش مه‌بن له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نا‌تومید نابیت له‌به‌رحم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه له‌وانه‌ی که‌بن بپروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا‌کاتینک که‌چوونه لای نه‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿مَسْنَا وَأَهْلْنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسیتی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِضَعْفٍ مُنْتَصِرٍ﴾ و دراوینکی که‌ممان هیناوه (بو‌کرینی خوراک) ﴿قَالُوا لَنَا الْكَفِيلُ﴾ توش پنوانه که‌مان به‌نه‌واوی به‌دری ﴿وَوَصَّدَّقَ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان پی‌بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌راستی خواپاداشتی خیره‌ومه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی نپوه ده‌زائن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به‌یوسف و براهی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌نپوه نه‌زان بوون ﴿قَالُوا أَلَيْكَ لَئْتَ يُونُسَ﴾ ووتیان به‌راست تو‌یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پیان) من یوسفم و نه‌مه‌ش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا منه‌نی نابسه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ به‌راستی هدر که‌س خوی بیاریزیت وله‌خوا بترسیت ودان به‌خویدا بگریت ﴿قَالَ اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وسا به‌راستی خوا پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکات ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا اتوی هه‌ل بزارد به‌سه‌ر نپمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ﴾ وه به‌راستی نپمه له‌خه‌ناکاران بووین ﴿قَالَ لَا تَثِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (یوسف) ووتی نه‌مر و هیچ سه‌رزه‌نشست و ته‌سه‌ریکتان له‌سه‌ر نپه (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوالیشان خوش بیت ﴿وَهُوَ أَجْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه نه‌و (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا﴾ نه‌م کراسه‌ی من بیه‌ن ﴿قَالَ قُوْهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي﴾ و بیده‌ن به‌سه‌ر ده‌م و چاوی باو‌کم دا ﴿يَأْتِ بِصِدْرٍ﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَتُونِي بِأَخِيكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بیشن بو (نه‌م و لاته‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَ الْعِيرُ﴾ جا‌کاتینک کاروانه‌که (له‌میسر) ده‌رچوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باو‌کیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ به‌راستی من بزنی یوسف هه‌ست پی‌ده‌که‌م ﴿ثُمَّ لَا أَنْ تُفِيدُونِ﴾ نه‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی‌عه‌قلم دانه‌نتین ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ تو‌هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کونی خو‌نی ﴿﴾

﴿فَلَمَّا آتٰ جَاةَ الْبَشِيرِ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿الْقَهْلَ عَلٰی وَجْهِهِ﴾ نهو (کرامه)ی دابه‌سهر دم و چاویدا ﴿فَاَرَادَ تَصِيْرًا﴾ به کسه‌ر بینایی گه‌رایه‌وه (که‌پیشتر نابینا بوو بوو) ﴿قَالَ اَرَا اَقْلَ لَكُمْ﴾ (به‌عقوب) ووتی من به‌نیوهم نه‌ووت؟ ﴿اِنِّیْ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ دلتیابن من له‌لایدن خواوه شمتانیک دهرانسم نیوه نایزان ﴿قَالُوْا اَنَّا بَنَاتٌ﴾ ووتیان شه‌ی بابہ ﴿اَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوْبًا﴾ داوای لی خوش بوونی گونا‌هه‌کانهان بزیکه (لای په‌روه‌ردگار) ﴿اِنَّا کُنَّا خٰطِیْنِ﴾ به‌راستی نیمه‌گونا‌هه‌باربووین ﴿قَالَ سَوِّیْ﴾ (به‌عقوب) ووتی پتیان دواتر ﴿اَسْتَغْفِرُ لَکُمَّرِّقًا﴾ داوای لیبوردتان بزده‌که‌م له‌په‌روه‌ردگارم ﴿اِنَّهُ هُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ﴾ به‌راستی ههر شه‌و لیبورده‌ی میهره‌بانه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰی یُوْسُفَ﴾ جا کاتیک چوونه لای یوسف (له‌ولائی میسر) ﴿عَاوَدَ اِلَیْهِ اَبُوْهُ﴾ دایک و باوکی برده نزیککی خوی (وده‌ستی کرده‌ملیان) ﴿وَقَالَ اَدْخُلُوْا مَصْرَ﴾ و فهرمووی پتیان وهرنه‌میسر ﴿اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِیْنَ﴾ نه‌گهر خوا‌بیه‌وینت نارام ده‌بن (هیچ زیانی‌کشان تووش نایه‌ت) ﴿وَرَفَعَ اَبُوْهُ عَلَی الْعَرْشِ﴾ وه‌باوک و دایکی له‌سهر ته‌خت (ی حوکمرانی خوی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سَجْدًا﴾ وه‌هه‌موو که‌وتن به‌روودا‌بوی به‌سوزده‌بردنه‌وه ﴿وَقَالَ یٰۤاَبَتِ﴾ (یوسف) ووتی شه‌ی باوکی خوشه‌ویستم ﴿هٰذَا اَبُوْل رَّحْمٰنِ﴾ نه‌مه‌لنکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م سوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿فَدَجَعَلَهَا رِجْلَ حَقًّا﴾ ینگومان په‌روه‌ردگارم به‌راستی گنیرا ﴿وَقَدْ اَحْسَنَ لِّیْ﴾ وه‌به‌راستی خوا‌چاکه‌ی له‌گدل کردم ﴿اِذَا اُخْرِجْتِیْ مِنَ الْبَيْتِیْ﴾ کاتیی له‌زیندان دهری هینام ﴿وَجَعَلَ بَکَرًا مِّنْ اَبَدٍ﴾ وه‌نیوه‌شی له‌لادی و بیابانه‌وه‌هینا (بز ناوشار) ﴿مِنْ تَعْدِ اَنْ رَّفَعَ الشَّیْطٰنُ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌یتان ناخوشی و نا‌کوککی خسته ﴿بَیْنِیْ وَبَیْنَ الْخَوَافِ﴾ نیتوان من و براکانم ﴿اِنْ رِّقِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿طَیِّفًا لِّمَا یَشَاءُ﴾ میهره‌بانه به‌رامیهر نه‌وه‌ی بیه‌وینت ﴿اِنَّهُ هُوَ الْعَلِیْمُ الْعَلِیْمُ﴾ به‌راستی ههر شه‌و زانای کاردرسته ﴿رَبِّ قَدْ اٰتٰیْنِیْ﴾ شه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌راستی پیت به‌خشووم ﴿مِّنَ الثَّمٰنِ﴾ هه‌ندیک له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمَنِیْ مِنْ تَاْوِیْلِ الْاَحَادِیْثِ﴾ وه‌هه‌ندیکیش له‌لنکدانه‌وه‌ی خه‌وینت فیر کردوم ﴿فَاَطَّرَ السَّمٰوٰتِیْنَ وَالْاَرْضَ﴾ شه‌ی دروستکهری ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿اَنْتَ وَّرِیْءُیْ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ﴾ تو پشتیوان و یارمه‌تی دهری منی له‌دونیوا و له‌روزی دوا‌یی دا ﴿تَوَفَّیْ مُسْلِمًا﴾ به‌موسولمانیتی بممرینه ﴿وَ الْحَقِّیْ یٰۤاَصْدِیْقِیْنَ﴾ و بمخه‌ره‌ریزی پساو چاکانه‌وه (له‌دوا‌ی‌روژدا) ﴿ذٰلِکَ مِنْ اَنْبَاِ الْعَیْبِ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باس کرا) له‌هه‌واله‌نه‌رانراو و په‌نهانه‌کانه ﴿تُوْحِیْدُیْکَ﴾ که‌به‌وه‌حی بۆت ده‌نیرین (شه‌ی مو‌حه‌مه‌ده‌س) ﴿وَمَا کُنْتُ لَدُنْیَهُمْ﴾ تو لای شه‌وان (براکانی یوسف) نه‌بووینت ﴿اِذَا اَجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ﴾ کاتیی که‌هه‌موو بریاری خویان دا (به‌نه‌یتی) ﴿وَهُمْ یَسْکُرُوْنَ﴾ و پیلانیان داریشت ﴿وَمَا اَکْثَرَ النَّاسَ وَتَوَحَّصْتَ مُؤْمِنِیْنَ﴾ و زو‌وره‌ی خه‌لکی ههرچهند تو سووریت (له‌سهر باوه‌ر هینانیان) باوه‌ر ناهین

﴿وَمَا تَنْتَهُنَّ عَنْهُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ (شهی موحدهمه د... ﴿ثُمَّ دَاوَىٰ هَبْجَ بِأَدَاشَتِكَ لَهْوَٰنَهٗ نَاكَهٖتْ
 له‌سهر (گه‌باندنی) نه‌و (فورئانه) ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ الْعَالَمِينَ﴾ نه‌و فورئانه ههر پند و ناموز گاریه
 بز جیهانیان ﴿وَكَيْفَ أَنْ يَنْقُو﴾ وه زور بدل‌گه‌و نیشانه‌هیه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمانه‌کان
 و زه‌ویدا ﴿يَنْزُرُونَ عَلَيْهَا﴾ به‌لایاندا ده‌رون ﴿وَهُنَّ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ به‌لام نه‌وان پرویان لی و ه‌رده‌گیرن
 ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ﴾ جا زور به‌یان باوه‌پناهیتن به‌خوا ﴿إِلَّا وَهْمٌ مُّشْرِكُونَ﴾ مه‌گهر نه‌وان
 له‌و‌کانه‌دا هاوبه‌ش بریار ده‌رن بز خوا ﴿أَفَأَمُومُونَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جا ناپا نه‌وانه‌ناترسن به‌خه‌یان
 بگرت ﴿غَلِيظَةُ مِّنْ عَذَابِ اللهِ﴾ سزابه‌کی داپوشه‌ری خوا ﴿أَوْ أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ یان له‌ناکاودا
 ریزی دویان به‌سهر داینت ﴿وَهُنَّ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان هه‌ستی پی نه‌کن ﴿قُلْ هَذِهِ
 سَيِّئِي﴾ بلی نه‌مه‌رینگای منه ﴿أَدْعُوا إِلَى اللهِ﴾ بانگی (خه‌لکی) ده‌که‌م بز لای خوا ﴿عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾
 له‌سهر بدل‌گهی پروون و چاوپروشی ﴿أَنْ أُوْمِنَ أَتَعْبَىٰ﴾ من و نه‌وانه‌ش شویتم که‌وتوون ﴿وَسُبْحَنَ اللهِ﴾
 و خواش پاک و ینگه‌رده ﴿وَمَا أَتَيْنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه من هبج کات له‌هاوبه‌ش دانهران نیم ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه نیمه‌پیش تو (پتغه‌مهرمان) نه‌ناردوه ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگه‌له‌پیاوانیک ﴿نُوحِي
 إِلَيْهِمْ﴾ که‌نیگامان بز ده‌کردن ﴿مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له‌خه‌لکی شمار و گونده‌کان ﴿أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 ده‌ی ناپا نه‌و (بی پروایانه) نه‌گه‌راون به‌سهر زه‌ویدا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ﴾ ناسه‌رنج بده‌ن چون
 بروه ﴿عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سهر نه‌نجاسی نه‌وانه‌ی که‌له‌پیش نه‌مانه‌وه بوون ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾
 وه ینگومان زبانی ریزی دوابی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بز نه‌وانه‌ی خویان پاراستوه و له‌خواترس
 بوون (له‌دونبادا) ﴿أَفَلَا يَعْلَمُونَ﴾ ده‌ی تیره‌زیرنابن و می‌ناگن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هه‌تا کاتی
 پیغه‌مهره‌کانیان نا‌نومید بوون (له‌سهر که‌وتن) ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ وه گه‌له‌که‌یان وایان
 زانی که‌ (پتغه‌مهران) درویان له‌گه‌لدا کردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرًا﴾ (له‌و‌کانه‌دا) سهر که‌وتن و یارمه‌تی
 نیمه‌یان بز هات ﴿فَتَجَىٰ مِنْ شَكَاةٍ﴾ جا نه‌وانه‌ی ده‌مانویست رزگار کران ﴿وَلَا يَرْدُ بَأْسُهُ﴾ سزاشمان
 ناگه‌رتن‌یته‌وه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌گه‌ل و هوزی تاوانبار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سویندبیت
 ینگومان له‌داستانی (پتغه‌مهراندا علیهم السلام) ﴿عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ پند و ناموز گاری هیه بز
 خاوه‌ن بیر وه‌وشان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ نه‌م (فورئانه) چبروک و قسه‌یه‌کی به‌هله‌بسه‌تراپیت
 ﴿وَالَّذِينَ تَصَدَّقُوا أَلَدَىٰ يَدَيْهِ﴾ بدل‌کو به‌راست دانه‌ر و پشتگیری نه‌و (کتیانه) به‌که‌له‌پیش خویه‌وه
 (هاتوون پیش ده‌ستکاری کردنیان له‌لایه‌ن جوله‌که‌و گاوره‌کانه‌وه) ﴿وَتَقْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه‌روه‌ها
 پروون که‌روه‌ی هه‌موو شتیکه‌و ﴿وَهَذَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وه‌رینمونی و میهره‌بانیه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بز نه‌وانه‌ی
 که‌پروا دینن ﴿

سورهتی ﴿الرعد﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿الرعد﴾ به (ئه لیف، لام، را) ده خوئتر شه وه خوا زاناره به مانا که ی، بوزانیاری زیاتر سهیری
 سهردنای سوره تی (البقره) بکه ﴿ذَلِكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ ئه مانه ئایه ته کانی کتبی (ئاسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أُولَىٰ إِلَٰهَکَ﴾ وه شه وه ی نیر راوده ته خواره وه بؤتق ﴿مِنْ رَبِّکَ الْحَقُّ﴾ له لایه ن پدروهر دگار ته وه حق
 وراسته ﴿وَلَکِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُونَ﴾ به لام زور به ی خه لکی باوهر ناهینن ﴿اللَّهُ الَّذِی﴾ ئه وه خوا به ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه کانی پدروهر دؤته وه ﴿یَغْیَرُ عِندَ﴾ به بی هیچ پایه و ستونیک ﴿رُؤُوسِهَا﴾ وه که ده بیسن
 ﴿ثُمَّ أُنْزِلَتْ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان پدروهر وه بؤسهر عرش و قدراری گرت (پدروهر شیه ی شایسته ی خوا بیت
 که ئیمه چونیمه که ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خور و مانگی رام هینا وه (بؤخرمه تکر دنی خه لکی)
 ﴿کُلٌّ یَجْرِی لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ههر به که بیان ده گهری تاکاتی دیاری کراو ﴿وَلَا یُغْنِی عَنْکَ﴾ هه موو کار و بارنیک
 هه لده سورتنی ﴿یَفْصِلُ الْآیَاتِ﴾ و ئایه ته کان پروون ده کانه وه (بؤتان) ﴿لَعَلَّکُمْ یَقْلَآنَ رَبَّکُمْ فَوْقَ فَوْقُونَ﴾ هه تا
 له (زیندوو بوونه وه و) گه یشتن به خزمهت پدروهر دگار تان دنیا بین ﴿وَهُوَ الَّذِی مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 شه و زاته یه که زهوی راخستوه (به پانی و درنوی) ﴿وَجَعَلَ فِیهَا أَنْهَارَ﴾ و چهندها چیا و پروباری
 تیندا داناره (دروست کردوه) ﴿وَمِنْ كُلِّ الْأَنْهَارِ﴾ وه له هه موو جزیره میوه یه که ﴿جَعَلَ فِیهَا أَنْهَارَ ثَلَاثِینَ﴾
 جوتیک نیر و منی تیندا دروست کردوه ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَیْکَ الْفَهْرَ﴾ شه و ده دات به سهر پؤردا ﴿إِنِّی فِی ذَٰلِکَ﴾
 به راستی له وانه دا ﴿لَآ یَسْتَفْهِمُونَ یَتَفَكَّرُونَ﴾ به لکه و نیشانه هه یه بؤ ئه و که سانه ی که بیر ده که نه وه ﴿وَفِی الْأَرْضِ﴾
 وه له زه ویدا ﴿فَطَعَّ مَتَجَاوَرَاتٍ﴾ چهند بار چهی له پال یه کتریدا هه ن ﴿وَحَشَّتْ مِنْ أَحْشَی﴾
 هه وه ها باخانی تری و رهز ﴿وَزَرَ﴾ و کشتو کال ﴿وَحَبَّلَ﴾ و (باخانی) دار خورمای ﴿صِنَوَانٍ﴾
 وَغَیْرَ صِنَوَانٍ ﴿دو و قه د(ی به که بنج) و به که قه د ﴿یُسْقَىٰ بِمَآءٍ زَهِیْرٍ﴾ هه موویان به یه که ئاو ئاوده درین
 ﴿وَلِیُفْضِلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ که چی نه زلی هه ند بکیمان داوه به سهر هه ندیکی تریاندا ﴿فِی الْأُكُلِ﴾
 له خوار دندا ﴿إِنِّی فِی ذَٰلِکَ﴾ به راستی له وانه دا ﴿لَآ یَسْتَفْهِمُونَ یَقُولُونَ﴾ چهند نیشانه ی پروون هه یه بؤ ئه وانه ی
 تی ده گهن و بیر ده که نه وه ﴿وَإِنْ تَعَجَّبْ﴾ جا ئه گهر تو سهرت سور به منی ﴿فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ ئه وه
 قسه ی ئه وانه جینی سهر سورمانه که ده لین ﴿أَلَمْ ذَٰلِکُمْ نُنْزِلْ﴾ ئایا کاتیک (که مردین و) بوینه وه
 به خاک ﴿أَلَمْ نَأْتِیْ خَلْقَ جَبْرِیٓ﴾ ئایا ئیمه سهر له نوی دروست ئه کریننه وه ﴿أُولَٰئِکَ الذِّینَ﴾ ئه وانه
 که سانیکن ﴿کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که بی باوهر بوون به پدروهر دگاریان ﴿وَأُولَٰئِکَ الْأَعْمَالُ فِی شَفَافِهِمْ﴾
 جا ئه وانه کؤت و زنجیر له گهر دنیا ندایه ﴿وَأُولَٰئِکَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه ئه وانه ها وه لانی ناگرن
 ﴿هُمْ فِیهَا خَالِدُونَ﴾ که به هه میشه بی ده میتنه وه تیندا ﴿

﴿وَنَسْتَعِجِلُكَ بِالسَّيْفَةِ﴾ به پهله داوای سزات لى ده کهن ﴿قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ پېش چاکه و به زه یی ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ﴾ که ینگو مان له پېش نه مانه وه زور هه بیون توله بیان لى سه نراوه ﴿وَإِنْ رَبَّكَ﴾ و به راستی بهر وهر دگارت ﴿أَلَدُوْهُمْ غَيْرَ النَّاسِ﴾ خاوه‌نی لى بور دنه بق خه لکی ﴿عَلَى ظُلُمِهِمْ﴾ گهر چی سته مکاریش بن ﴿وَإِنْ رَبَّكَ﴾ ههروه‌ها به راستی بهر وهر دگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله سیتینکی توند و تیزه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه‌ی که بن باور بیون ده بیان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ﴾ نه وه بق نه تیز دراوه ته خواره وه بقی ﴿ءَايَةُ مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزه به که له لایه بن بهر وهر دگاریه وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ نه‌ی موحه ممد ﴿تَقُولُ﴾ تو هه تر سینه‌ری ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بق هه موو گه لیک ریتیشاندهریک هه به ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾ خوا ده زانی هه موو مبینه به که (له منالدا نیدا) چی هه لگر توه (کور بان کج) ﴿وَمَا يُخِصُّ الْأَرْحَامُ﴾ وه ههروه‌ها ده زانیت منالدا نه کان چی لى که مده پیته وه ﴿وَمَا تَزَادُ﴾ و چی زیاد ده کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ وه هه موو شتیک لای نه و (خوا) نه ندازه‌ی (دیاری کراوی خوی) هه به ﴿عَذِيبُ الْعَذَابِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانابه به هه موو دیار و نادیاریک ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ گه وره و به رزه و بلند هه ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلِ﴾ به کسانه (بق خوا) نه وه تان به نه پیتی قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه نه وه تان به ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ﴾ و نه وه‌ی که له شه ودا خوی ده شاریته وه ﴿وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ﴾ نه وه‌ی که له رورژدا دهر ده که ویت ﴿لَهُ مَعِيبَتٌ﴾ بق نه و (نادهمی) هه به چه ند فریشته به که به دواى به کدا دین ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ يَكْفِرْ وَمَنْ يَخْلَفْهُ﴾ له پېش و له دوايه وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ده‌ی باریزن له زیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ مَا يُقُولُ﴾ (بار و حالی) هیچ گه لیک ناگوریت ﴿حَتَّى يَغْفِرَ أَمَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ هه نا نه وان خویان (بار و حالی) خویان نه گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه کاتیک خوا به ویت ﴿يَقْذُرُ سُوءًا﴾ گه ل و هوزیک تووشی به لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدُّ لَهُ﴾ هیچ شتیک ناتوانیت رینگری لى بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ و جگه له و (خوا) هیچ بارمندی دهر و پشتیوانیکیان نی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه و زانه به ﴿يُرِيدُكُمْ الْبَرْقَ﴾ بروسکه تان نشان ده دات ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ که هوی ترساندن و هیوا و نومیدنانه ﴿وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الْثِقَالَ﴾ ههروه‌ها هه وری قورس (به ناوی باران) به دی ده هیتیت ﴿وَيُسْخِرُ الرِّعْدَ بُحْمًا﴾ وه هه وره گرمه سوپاس و ستایشی نه و (خوا) ده کات ﴿وَالسَّحَابُ كَمَا مِنْ خِيفَةٍ﴾ ههروه‌ها فریشته کانیش له هه بیته و ترسی نه و (ستایشی ده کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (بهروه دگار) هه وره بروسکه کان ده نیریت ﴿فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده دات له هه ر که سنی که به ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له کاتیکدا نه وانه دهمه دهمی (و موجداه له) ده کهن دهر باره‌ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و نه و (خوا) هیز و توانای زور به تینه ﴿۵﴾

﴿لَهُمْ دَعْوَةُ الْمُنَى﴾ نزاو پاننه وهی هه قیش هه ربؤ (خوایه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ نه وانه ش ده لایته وه و نزا لای غهیری خوا ده کهن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ هیچ وه لایکیان ناده نه وه (نایه ن به هاوار پانه وه) ﴿إِلَّا كَيْفَ يَكْفِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ مه گهر وهك كه سبتك (كه تینووی بیت له دووره وه) هه ردو و مشتی خزی بؤ لای ثا و نك دریتز کردی ﴿لِيُنْزِلَ عَلَيْهِمْ دُمُومًا مِّمَّنْ يُغِيثُهُمْ﴾ بؤ شه وهی (ثاو) بگاته ده می به لام نایگانی ﴿وَمَا أَعْلَى الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي صَنْعِكُمْ﴾ نزاو دو عای بی بروایان (له بته کانیان) هیچ نیه جگه له گو مری و سه ر لی شیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سوژده بؤ خوا ده بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿مَنْ عَزَّ وَكَبَّرَ﴾ بیانه وی و نه یانه وی ﴿وَمَا لَهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصْدِقَاءِ﴾ هه روه ها سیته ره کانیان له به یانبان و ثنوار اندا (سوژده ده به ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (تهی موحه مه د ﴿يَعْلَمُ﴾ بلی کنی به روه ردگاری ناسمانه کان و زه وی به ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ دهی ثیوه بینجگه له و (خوا) پشتیوانانیکتان هه لیزاردو وه (بؤ خوتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ كه خوا وهی هیچ سوود و زیانیک تین بؤ خوشیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿قُلْ يَسِّرْهُ لَكُمْ وَيُسِّرْ﴾ نایا کویر و چاو ساغ به کسان؟ ﴿أَمْ أَهْلَ تَسْوَى الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ﴾ یان نایا تاریکیه کان و پرووناکی وهك بهك وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه خیر نه وانه چند هاویه شیکیان بؤ خوا داناه؟ ﴿خَلَقُوا لَكُمْ﴾ (گوایه) وهك دروستکراوانی خویان دروست کردیت؟ ﴿فَقُلْ لِّمَنَّا عَلَيْهِمْ﴾ نهوسا دروست کراوه كه یان لی شیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه موو مشیکه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه ره نهویشه تان و نه نیای زاله به سه ره هه موو شتیکدا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له ناسمانه وه باراندو وه ﴿فَسَاكَتْ أَوْدُنُهُ بِقَدَرِهَا﴾ جا هه شپو و دولیک به نه ندازهی خوی لافاوی هه له ده سبت ﴿فَأَخْرَجَ النَّبْتُ﴾ نهوسا لافاوه كه هه لی ده گریت ﴿زَيْدًا رَافًا﴾ كه فیکسی به رزبووه (به لافاوه كه وه) ﴿زَيْدًا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه روه ها له و (کانزایانه ش به یداده بی) كه ناگری بؤ تاو ده ده ن (دهیتو شته وه) ﴿أَنْبَتَتْ حَبًا﴾ به مه به سستی دروست کردنی خشل (زیر وزبوو) ﴿أَوْ مَرْجًا﴾ یان شتو و مه کی تر (وهك قاپ و قاجاغ) ﴿زَيْدًا يَنْبُتُ﴾ كه فیک وه کو شه (كه فی لافاوه به یداده بی) ﴿كَذَلِكَ﴾ نا به و جزره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْفُلَّ وَالْجِبْلَ﴾ خوا نموونهی حق و به تان دینیه وه ﴿فَأَمَّا الْزَيْدُ فَيَذَرُ حَبًّا﴾ جا كه فه كه ده روات و له نار ده چنی ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به لام نه وهی كه سوود نه گه به نیت به خه لکی ﴿فَتَنَزَّلُ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ده می شته وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ثابه و جزره خوا نموونه کان ده می شته وه ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بؤ نه وانیه وه لامی بانگه وازی به روه ردگار یان دایه وه ﴿كُنُتُمْ﴾ (پاداشتی) هه ره چاك (به هه شت) هه به ﴿وَالَّذِينَ لَا يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ نه وانیه وه لامی بانگه وازی (به روه ردگار) یان نه دایه وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ ثَلَاثِ الْأَرْضِ بِحَبِّهَا﴾ نه گهر هه رچی و اله زه ویدا هه مووی هی نه وان بی ﴿وَمَا لَهُمْ مَعَهُ﴾ نه وهندهی نریشی له گهن بیت ﴿لَا تَقْدَرُونَ﴾ ده یدهن له بریتی و به ده لی سزای ووزی دواپی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه وان به یان هه به ﴿سَوْءَ الْحِسَابِ﴾ لیر مسینه وه به کی سهخت و خراب ﴿وَمَا أُولَئِكَ يَحْصَوْنَ﴾ و جینگایان دوزه خه ﴿وَبَشِّرِ الْإِيمَانَ﴾ نای كه چهند شوتینکی به د و خرابه ﴿

﴿أَنْتُمْ يَكْفُرُونَ﴾ جا نایا که سینک که بزانیئت (ژیری بخاته کار) ﴿أَمَّا الزُّبُرُ﴾ به راستی نه‌وی نیراوه‌ته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ لَقَدْ﴾ له لایه‌ن په‌روه‌ردگار نه‌وه حق وراسته ﴿كَرِهَ أَنْتُمْ﴾ وه كه نه‌وه كه سه‌به كه کورینیت (ژیری خوی نه‌خاته کار و بی‌یاوه‌ر بیت) ﴿إِنَّمَا تَكْفُرُوا بِالْأَنْبِيَاءِ﴾ بینگومان هدر نه‌وانه بیر ده‌که نه‌وه که خاوه‌نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا ده‌به‌نه سهر ﴿وَلَا يَفْضَحُونَ السِّرَّ﴾ وه به‌لین ناشکین و هدلی ناوه‌شینه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به‌وه‌ی خوا فرمانی داوه که په‌یوه‌ست بکریئت له‌گه‌لیاندا (وه كه به‌سهر کرده‌وه‌ی خزمان) ﴿وَيَخْشَوْنَ زُنْهَارَ﴾ وه له په‌روه‌ردگاریان ده‌تر سن ﴿وَيَخْلِفُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه له خراپه و سه‌ختی لپهر سینه‌وه ده‌تر سن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ن که دانیان به‌خوباندا گرت ﴿أَتَيْتَهُمْ مِنْهُمْ رِزْقُهُمْ﴾ به‌مه‌به‌ستی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزیان به‌جی هیتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمْ﴾ وه له‌وه‌ر پوزیه‌ی پیمان داوون به‌خشبوویانه ﴿مِزْرًا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نه‌یتی و به‌ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْآسِنَةَ﴾ وه به‌چاکه په‌رگری له‌خراپه ده‌که‌ن (به‌چاکه خراپه‌کانیان ده‌سره‌وه و لای ده‌به‌ن) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَنِ اللَّهِ﴾ سهر نه‌نجامی چاکي نه‌وه دنیا هدر بو نه‌وانه ﴿جَنَّتْ عَنْهُمْ﴾ به‌هشتانیک جینگای مانه‌وه‌ی هم‌میشی به‌﴿يَتَمَتَّعُونَ﴾ که نه‌وان ده‌چنه ناویه‌وه ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ هدر وه‌ها نه‌وانه‌ش که چاک بوون ﴿مِنْ أَهْلِهِمْ﴾ له‌باو و باپیرانیان ﴿وَأَنزَلْنَاهُمْ رِزْقَهُمْ﴾ وهاوسه‌رانیان و وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَلْمَلِكُ﴾ فریشته‌کانیش ﴿يَدْعُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده‌چنه ژوره‌وه بو لایان له‌هم‌مو و ده‌رگایه‌که‌وه ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾ (پیمان ده‌لین) سه‌لامتان لی بی ﴿يَخَاصِرُكَ﴾ چونکه نارامتان گرت (له‌دونیادا) ﴿فَقَعَرْتَ عَنِ اللَّهِ﴾ جا چهند سهر نه‌نجامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا هه‌ل ده‌وه‌شینه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له‌پاش به‌ستن و گری دانسی ﴿وَيَقْعَمُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه‌وه په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی که خوا فرمانی پی داوه به‌جی ناهیتن و نه‌یچ‌رینن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خراپه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هدر بو نه‌وانه نه‌فرین و دووری له‌به‌زه‌ی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ هه‌وه‌ها بو نه‌وانه سهر نه‌نجامی خراب ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوا رزق و پوزی فراوان ده‌کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ههر که سینک خوی به‌ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه که می ده‌کات (بو ههر که سینک به‌ویت) ﴿وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه نه‌وانه دلخوش بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له‌کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ نه‌ه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌چاو پوزی دوایدا ﴿إِلَّا مَتَاعٌ﴾ جگه له‌رابوار دنیکی چهند ساتنکی کم نه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه که بی پروا بوون ده‌لین ﴿لَوْلَا أَرْزُلُكُمْ﴾ بوجی نه‌نیرا بوی ﴿هَآئِنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ مو عجیزه‌یه كه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ه) ﴿بَلَىٰ﴾ بلی به‌راستی خوا ﴿يُخِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که سی بویت گومرای ده‌کات (که‌شیای گومرا کرده‌ن) ﴿وَيَهْدِي إِلَىٰ مَن آتَابَ﴾ وه رینموونی ههر که سینک ده‌کات که بولای خوی گه‌رایسه‌وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که پروایان هیتاوه ﴿وَنَصَبْنَاهُمْ قُلُوبَهُمْ﴾ و دلیان نارام ده‌بیت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ به‌یادی خوا ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ ناگادارین که ههر به‌یادی خوا ﴿نَعْمَ الْفُلُوكُ﴾ دله‌کان نارام ده‌گرن ﴿١٥﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی پر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿طَوَّافُونَ﴾ خوش به‌خشی بو نه‌وانه ﴿وَحُسْنُ مَقَابٍ﴾ له‌گه‌ل سهره‌تجاسی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ ههر به‌شیره‌ی (پیغه‌مهرانی سر) تو‌مان ره‌وانه کرده‌وه ﴿فِي آثَرِ﴾ له‌ناو گه‌ل و نوممه‌تیکدا ﴿فَخَلَّتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه گه‌ل و نوممه‌تی تر هانوون و چوون ﴿اِسْتَلَوْا عَلَیْهِمُ الَّذِي﴾ بو نه‌وه‌ی بیخوینینه‌وه به‌سهریاندانه‌وه‌ی ﴿اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ﴾ نیگامان کرده‌وه بۆت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه پر وانا هیتن به‌خوا‌ی میهره‌بان ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي﴾ بلی نه‌وه‌ی پهره‌دگاری منه ﴿لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ﴾ هیچ پهره‌ستر او نیکی به‌هق نی‌ی به‌بیجگه له‌نه‌وه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم ههر به‌وه به‌ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ گه‌رانه‌وه‌شم ههر بۆلای نه‌وه ﴿وَلَوْ اَنَّ قَوْمًا﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورناتیک (به‌خویننده‌وه‌ی) ﴿سُئِرَتْ بِهِ اِلِلًا﴾ چیا‌کانی بین برابه (بو شوینیکی تر) ﴿اَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْاَرْضُ﴾ یان زه‌وی بین له‌ت له‌ت بکرایه ﴿اَوْ كُنْزٌ اَلْمَوْتِ﴾ یان له‌گه‌ل مردوواندا قسه‌ی بکرایه (نه‌مجا باوه‌ر ناهیتن) ﴿بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو کار و باره‌کان به‌ده‌ست خوان ﴿اَلَمْ تَرَ يٰٓاٰدَمُ﴾ ده‌ی ثایا بین هیوا نه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿اَلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که پر وایان هیتاوه ﴿اَن لَّوْ شَاءَ اللّٰهُ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بیویستابه ﴿لَهْدَى الْاَنَاسَ جَمِيعًا﴾ هه‌موو خه‌لکی ده‌خسته سهر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا لِرِاٰلِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بین باوه‌ر بوون هه‌میشه ﴿تُصِیْبُهُمْ رَمًا ضَعُوْا فَارِغَةً﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی نه‌وه‌ی کرده‌ویانه ﴿اَوْ تَحُلُّ قَرِیْبًا مِّنْ دَارِهِمْ﴾ یان نه‌وه (به‌لایه) له‌تزیك ماله‌کانیانه‌وه پرووده‌دات ﴿حَتّٰی يَلٰٓئِی وَعَدَ اللّٰهُ﴾ هه‌تا به‌لشی خوا دیتنه‌دی ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یُخْلِیُ الْوَعْدَ﴾ به‌راستی خوا به‌لشی خوی به‌دی ده‌هیتیت ﴿وَلَقَدْ اَسْتَفْهَرْتُ﴾ سویند به‌خوا بینگومان گالته و سوو کایه‌تی کرا ﴿یُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ به‌پیغه‌مهرانی زور له‌پیش تووه ﴿فَاَمَلِیْتُ لِلَّذِیْنَ كَفَرُوْا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مؤله‌تم دا به‌وانه‌ی بین باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ﴾ باشان نه‌وانم گرت (توله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَكَيْفَ کَانَ عِقَابِ﴾ چا چوون بوو توله‌ی من (ده‌ر باره‌بان) ﴿اَفَمَنْ هُوَ اَقْبَمُ﴾ ده‌ی نه‌وه (خوا به‌ی) چاودنیره ﴿عَلٰی كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ به‌سهر هه‌موو که سه‌وه ههر چی کرده‌وه (وه‌ک بتانیکه ناگای له‌هیچ نی به‌) ﴿وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَکَّاءَ﴾ نه‌وانه هاو به‌شانیکیان بو خوا بریار داوه ﴿قُلْ سُبْحٰنَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی ناوی نه‌وه (بت و هاو به‌شانم) بو بلین ﴿اَمْ تَتَّبِعُوْنَهُ﴾ یان نیوه هه‌وال ده‌دن به‌خوا ﴿بِمَا لَا یُعَلِّمُ فِی الْاَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی نیوه) نایزانیست له‌زه‌ویدا ﴿اَمْ یَظْهَرُ فِی الْقَوْلِ﴾ یان قسه‌ی روت و (بی مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ رِیْبٌ لِلَّذِیْنَ كَفَرُوْا مَكْرَهٌ﴾ (نه‌خیر خوا هاو به‌شی نی به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی بین باوه‌ر بوون فیل و پیلانی خویان بو رازینر ایه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنْ السَّبِیْلِ﴾ وه قه‌ده‌غه‌کران له‌ریگه‌ی راست ﴿وَمَنْ یُّضِلِلِ اللّٰهُ﴾ ههر که سیش خوا گو‌م‌رای بکات ﴿فَمَا لَکُمْ مِّنْ حَازٍ﴾ نه‌وه هیچ ری نیشانده‌ریکی بو نی به‌ ﴿لَقَدْ عَذَّبْنَا فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ نه‌وانه له‌ژیانی دنیا‌دا سزایان بو هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ﴾ وه به‌راستی سزای رۆزی دوا‌یی سه‌خت تر و گران تره ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ اَمٍّ مِّنْ اَمٍّ وَّاقٍ﴾ وه بینگومان هیچ پاریزه‌ریک نی به‌بو نه‌وان له (سزای) خوا

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه‌ی شهو به هه‌شته‌ی که به لَئین در او به پاریز کاران و له‌خواتر سان
 ﴿جَنَّتْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرو باره کان ده رۆن به ژیر باخه کانیدا ﴿أَكُلْهَا ذَائِبٌ وَظِلُّهَا﴾ میوه و سینه‌ره کانی
 (به هه‌شت) هه‌میشه بین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ شهو (به هه‌شته) ناکامی شه وانه‌یه که خۆیان پاراست
 (له‌دونیا دا) وله‌خواتر سان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناکامی بین باوه‌رانیش هدر ناگره ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَوْهُمُ الْكِتَابَ﴾ شه وانه‌ش کتیبمان بین دابوون ﴿يَقْرَءُونَ مِمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ شاد ده‌بین به‌وه‌ی نیر او به ته
 خوار وه بۆت ﴿وَمِنَ الْأَخْزَابِ مَنْ﴾ وه‌ندی له‌گرو و تاقمه کان هه‌ن ﴿يُسْكِرُ بَعْضُهُمْ﴾ هه‌ندیك له‌وه
 نیتکار ده‌که‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنْزِلَ﴾ بلی من ته‌نها فرمانم به‌وه‌ پندراوه ﴿أَنۡ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ که خوا پیرستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاو به‌شیک‌ی بۆ دانه‌نیم ﴿إِلَّا أَنۡ أَدْعُوَ إِلَيْهِ مَتَابَ﴾ هه‌ر بۆلای خوا (خه‌لکی)
 بانگ شه‌که‌م گه‌ر انه‌وه‌ شم ته‌نها بۆلای شهو (خوا به) ﴿وَكَذَٰلِكَ أُنْزِلَتْ﴾ به‌و شیوه شهو (فورنانه‌مان
 نارده‌وه‌ خواره‌وه‌) بۆ تو ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فرمانیک‌ی عه‌ره‌بیه ﴿وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَخُوهُ هُرَّ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی شه‌گه‌ر تو شونی نارده‌وه‌ کانی شه‌وانه‌ بکه‌وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَهُ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له‌دوای شهو وه‌خی و
 شاره‌زایی که هاتوه‌ بۆت ﴿مَّا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنۡ شَيْءٍ وَلَا نَاقٍ﴾ هیچ پاریزه‌ر نکت نابیت له‌ (سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنۡ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیش تو پیغه‌مه‌ر انیکمان نارده‌وه‌ ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَارِثَةً﴾ هاوسه‌ر و نه‌وه‌ و وه‌چه ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ﴾ وه‌ بۆ هیچ پیغه‌مه‌ر نکت نه‌بوه
 ﴿أَنۡ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ﴾ (پیش تو) نیشانه‌یه‌ک (موعجیزه‌یه‌ک) بیتی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ئیزی خوا نه‌بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ هه‌موو کارتک وه‌ختیک‌ی تاییه‌تی هه‌یه‌ که نو و سراوه ﴿يَتَخَوَّاهُ اللَّهُ مَا نَشَاءُ وَيُنِيتُ﴾
 شه‌وه‌ی خوا به‌وه‌ی ده‌یسر شه‌وه‌و (شه‌وه‌ش به‌وه‌ی) ده‌به‌نیته‌وه‌ ﴿وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه‌ر چاوه‌ی
 کتیبه‌کان لای شهو (خوا به که لوح‌المحفوظ) ﴿وَإِنۡ مَّا يُرِيدُ﴾ جا شه‌گه‌ر نیشانت ده‌بین ﴿بِقَضِ
 إِلَٰهِی﴾ هه‌ندیك له‌و ﴿يُودِعُهُمْ﴾ هه‌ره‌شانه‌ی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفِّيَتْ﴾ بیان (پیش شه‌وه‌) بتم‌رین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ بینگومان تو هه‌ر راگه‌یاندنت له‌سه‌ره ﴿وَعَلَيْكَ الْحِسَابُ﴾ و لپیر مسینه‌وه‌ش له‌سه‌ر
 ئیمه‌یه ﴿أَوْ يُرَوَّا﴾ نابا (بیباوه‌ران) سه‌ر نجه‌بان نه‌داوه ﴿إِنۡ تَأْتِیَ الْأَرْضُ نَقُصُّهَا مِمَّنۡ أَظَرْنَا فِيهَا﴾ که ئیمه
 زه‌وی که‌م ده‌که‌بشه‌وه‌ له‌ هه‌موو لایه‌ کانی به‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَكِرُ﴾ و خوا (به‌ویستی خزی) بریار
 ده‌دات ﴿لَا تُعْجِبُ لِحُكْمِهِ﴾ که‌س ناتوانی بریاری شهو (خوا) بگوری (با هه‌له‌و شینیته‌وه‌) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و شهو (خوا) لپیر مسینه‌وه‌ی خیریه‌ ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنۡ قَبْلِهِمْ﴾ وه‌ بینگومان شه‌وانه‌ی پیش
 شه‌مانیش فیل و بیلانیان گه‌را ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو بیلان و (نه‌خشه‌یه‌کی سدر که‌وتوو) بز
 خوا به (له‌به‌رامه‌ر نه‌خشه‌ و بیلانی شه‌واندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تُكِيدُ كُلُّ فِئَةٍ﴾ (خوا) ده‌زانت هه‌موو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرُ﴾ و له‌مه‌و دواش بین باوه‌ران ده‌زانن ﴿لِمَنۡ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه‌ر شه‌نجامی (هه‌ر
 دوو جبه‌ان) بۆ کی ده‌بیت ﴿

﴿وَقُولُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوهر بیون بیت ده‌لین ﴿لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ تۆ ره‌وانه‌کراو
 (وپینغه‌مبه‌ری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پیتان) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِيدًا﴾
 بینی ویتکتر ﴿شایدت بیت له‌نیزان من و نبوه‌دا﴾ ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِزُّ الْعَرْشِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ش
 که‌شاره‌زایی کتیبی (ناسمانی) لایه ﴿﴾

سوره‌تی ﴿ابراهمیم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به‌(نه‌لیف لام را) ده‌خوینرینه‌وه خوا زاناتره به‌مانا که‌ی، یوزانباری زیاتر سه‌پیری سه‌ره‌تای
 سوره‌تی (البقره) بکه ﴿كَتَبَ آيَاتُهُ إِلَيْكَ﴾ نه‌مه به‌راوینکه‌نار دو‌مانه‌ته‌خواره‌وه بو تۆ (ته‌ی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) ﴿لُخْرِجَ النَّاسُ﴾ بو نه‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی به‌کانه‌وه‌بو
 رووناکی (له‌تاریکی بی باوهریده‌وه بو رووناکی باوهر و نیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌نیزنی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ (رینمونیان بکه‌یت) بو رینگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و زالی سوپاس
 کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ نه‌و خواجه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌رجی له‌ناسمانه‌کان
 وزه‌ویدایه‌هی نه‌وه ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و هاوار و وای بو بی باوهران ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌سزایه‌کی
 سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحْبِبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ژیانی دونیایان لا‌خوشره
 له‌ژیانی رۆزی دوابی ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقه‌ده‌غهی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌رینگای خوا
 ﴿وَيَبْغُونَ الْعِزَّ عِزًّا﴾ ده‌بانه‌وینت نه‌و (رینگای خوا) لارو چه‌وت نیشان دن ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ عَمِيقٍ﴾
 نه‌وانه له‌گومراییه‌کی دوور (له‌پاستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پینغه‌مبه‌رنیکمان
 ره‌وانه نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت ﴿لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ بو نه‌وه‌ی
 (نایینه‌که‌یان) بو روون بکاته‌وه ﴿فِيضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌وسا خوا هه‌ر که‌سی ویستیت گومرای کردوه
 (به‌هوی سه‌ر که‌شی خویه‌وه) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سینگیسی ویستین رینمونی کردوه
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر نه‌ویش زان و به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى﴾ سویند
 به‌خوا به‌پاستی مووسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ﴾ (فهرمانمان
 پیتا) که‌گه‌له‌که‌ت رزگار بکه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی باوهریده‌وه) بو رووناکی
 (باوهر و نیمان) ﴿وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ رۆزه (پیر رۆزه) کانی خودایان به‌بیر به‌یتنه‌روه (یا نه‌زله‌کانی
 خوابان بیر بخه‌روه) ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَنَّا﴾ به‌پاستی نه‌و (بیر خسته‌وه) دا په‌ند و به‌لگی زور
 هه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو هه‌موو خورپاگریکی سوپاس گوزار ﴿﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (پیران بخمرہ وہ) کاتیک موسا بہ گہلہ کھی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ پیری تھو فہزل و بہ ہرہ و چاکھی خودا بکہ نہ وہ کہ بہ سہر تانہ وہ بہ ﴿إِذْ أَنْجَاكُمْ﴾ (تھویش نہ وہ ہوو) کاتیک کہہ رزگاری کردن ﴿فَمِنَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ لہ دارو دہستہ کھی فیرعون ﴿يَسُومُوكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ﴾ کہہ سزای خراپان پین دہ چہ شستن (بہ ہہ ہیشہ یی) ﴿وَيَذَرِيكُمْ فِيهِمُ آثَانَ﴾ و کوپانی ٹیوہیان سہر دہ پری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و ٹافرہ تانی ٹیوہیان بہ زیندوویی دہ ہیشہ وہ (بو خرمہت کاری) ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ لہ وہ تاندا تاقی کردنہ وہ بہ کسی گہورہ ہوو لہ لایہن بہرہ و ردگار تانہ وہ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (پیران بخمرہ وہ) کاتیک کہہ بہرہ و ردگار تانہ پای گہ یاند ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سویندین بینگومان تہ گہر ٹیوہ سوپاسی (چاکھی) من بکہن بۆتان زیادہ کہم ﴿وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ بہ لام بینگومان تہ گہر نا سوپاسی بکہن تہ وہ بہ راستی سزای من زور بہ تینہ ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فہرمووی ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنَا أَنَا﴾ تہ گہر ٹیوہ ناسوپاسی (نیمہ تہ کانی خوا) بکہن ﴿وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ و ہہ موو تہ کہہ ساندہش لہ زہ ویدان ﴿قَالَ اللَّهُ لَنفِيَ خَيْرٌ﴾ تہ وہ بہ راستی خوا پین نیازی سوپاس کر اوہ ﴿أَلَرَبِّي أَكْبَرُ﴾ ٹایا بۆتان نہ ہاتوہ ﴿نَبِّؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ ہہ والی تہ و گہ لانہ ی کہہ لہ پیش ٹیوہ دا ہوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ و ہک گہلی نوح و عاد و سہموود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ ہہرہ ہا تہ وانہ ی کہہ لہ پاش تہ وان ہوون و ہاتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ پینجگہ لہ خوا ہیچ کہہ س نایانزانیت ﴿بِجَاءِ نُّهْيِ رُسُلِهِم بِالنَّبِيِّاتِ﴾ پیٹہ مہرہ کانیاں بۆہات بہ موعجیزہ و بہلگہ ی ناشکراوہ ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنُهُمْ فِي الْأُفُوقِ﴾ تہ مہجا تہ وان دہست و پدنجہ ی خویان گہست لہ رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَعُتْرًا﴾ و وونیاں بہ راستی ٹیمہ ہنی باوہ رین ﴿يَسَاءَ أَرْسَلْتُمْ بِهِم﴾ بہو (پہامہ) ی کہہ بہ ٹیوہ دا نیز دراوہ ﴿وَأَنفِئِي شَاكٍ﴾ وہ بہ راستی ٹیمہ لہ گو ماندین ﴿وَمَعَانَدُ عُونَتَا إِلَٰهِي مُرِيبٌ﴾ لہ وہ ی ٹیوہ بانگمان دہ کہن بۆلای و دوو دلین ﴿قَالَ رُسُلُهُمْ﴾ پیٹہ مہرہ کانیاں وونیاں (پیان) ﴿أَفِی اللَّهِ شَاكٌ﴾ ٹایا لہ (ہوونی) خوا دا گو مان ہہیہ ﴿فَإِذَا لِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہہ بہ دیہینہری ناسمانہ کان و زہ وریہہ ﴿يَذْعُرُكُمْ﴾ بانگستان دہ کات ﴿لِيُغْفَرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ بۆ تہ وہ ی لہ گوناہہ کانتان خوش بیت ﴿وَيُخَوِّضَكُمْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِن لَّيْلًا مُّسَوًى﴾ بۆ کاتیک دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا أَنَا﴾ وونیاں ٹیوہش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ ہہر نادہ مہیہ کی و ہک ٹیمہن ﴿يُرِيدُونَ أَن يُقْسِدُوا﴾ دہ تانہ ویت بہر گری ٹیمہ بکہن و لامان دہن ﴿عَمَّا كَانُ يَقْنَنُ آيَاتِنَا﴾ لہ (پہرستی) تہ وہ ی کہہ باوو باپیرانمان دہیان بہرست ﴿فَأَنزَلْنَا سُطْحَنَ مُبِينٍ﴾ دہ ی نیشانہ و بہلگہ بہ کی وونمان بۆ پین (تہ گہر راست دہ کہن پیٹہ مہرن)

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغمه به ره کانیاں بینان ووتن ﴿إِنْ تَحْنُ إِلَّا نَحْنُ مُتَلَكِّمٌ﴾ نیمه هدر ناده میه کین وه کو
 ثبوه ﴿وَلَيْكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يَسْأَلُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت ده نیت به سهر هدر کام له به ننده کانیدا
 که میه ویت (ده بکانه پیغمه به ره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه نیمه هدر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ مو عجزه
 و به لگه میه کتان بؤ بیتین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به نیزنی خوا نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه بابرو اداران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَمَا نَأْتِيكُم بِشَيْءٍ﴾ وه نایا بؤ چی پشت به خوا
 نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا﴾ که ییگومان نمو (زاته) ریگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلْيَصْطِرَّ﴾ وه به پرستی
 دان به خوماندا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَدْبَسْتُمُونَا﴾ له سهر هدر نازارنک که بمان دهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خوسپیران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی پروا کان ورنیان
 ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغمه به ره کانیاں ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ به پرستی له خاک و ولاته که مان دهرتان ده که بین
 ﴿أَوْ لَنَعُودَنَّ فِيهَا﴾ یان به پرستی ده بی بگهر پشه وه ناو ثابنه که ی نیمه ﴿فَأَوْحَتْ إِلَيْهِمْ رُسُلُهُمْ﴾ جا
 پهر و رد گاریان نیگای بؤ (پیغمه به ره) کرد ﴿لَنُهْلِكَنَّ الْأَكْفَارَ﴾ که ییگومان سسته مکاران له ناو
 ده به بین ﴿وَلَنَسْخُكَنَّ﴾ و ییگومان ثبوه نیسته چی ده که بین ﴿الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له و خاکه دا
 باش (تیاچوونی) نهوان ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نه و هوش بؤ که سانیکه له وه سستانی به ره دم من
 دهر سن (له قیامه تدا) ﴿وَحَافٍ وَعِيدٍ﴾ وه (پیشتر) تر سابت له هره شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه
 (پیغمه به ره) داوای سهر که وتن و زال بونیان کرد (له خوا) ﴿وَحَافٍ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ وه مو و ملهور و
 یاخیسه ک بی هیوا بسون ﴿وَمِنْ زُرَّادِهِمْ جَهَنَّمُ﴾ له دوای (تیاچوونی) جینگای) نه و دوزه خه ﴿وَيَسْقَى
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ وله کیم و زو و خا و ناو ده دریت (ده کریت به گهر وویاندا) ﴿يَسْجَرُهُمْ﴾ که قوم قوم
 (زور به قیزه وه) ده بخواته وه ﴿وَلَا يَكَاذِبُ عَنْهُمْ﴾ به لام ناتوانی قومی بدات ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ﴾ و مردنی
 بؤ دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه مو و لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمَعِيٍّ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِنْ زُرَّادِهِمْ﴾
 و له دوای نه و هوش ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ مزای سهخت (ده دریت) ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا ابْرِهِيْمَ﴾ نه وانه ی
 بی پروا بسون به پهر و رد گاریان نمونه ی ﴿أَعْمَاهُمْ كَرَمَادٍ﴾ کرده وه کانیاں وه ک خوله میسینک وابه
 ﴿أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ﴾ به توندی یا لئی هه لکر دیت ﴿فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له رورزنیکی ره شه بای سهختدا ﴿لَا
 يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نهوان هیچیان ده ست ناکه ویت له وه ی که له دونیادا کردویانه ﴿ذَٰلِكَ
 هُوَ الصَّلَٰلُ الْبَعِيدُ﴾ نا نه وه به گومر ابوونی دوور له راستی ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثابا نہ تان زانیوہ (نہ تانبینوہ) کہ بینگومان خوا ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 ناسمانہ کان و زہوی بہ ہق و راستی دروست کردوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نہ گہر بہوہست تئوہ لا
 دہبات و ناتان ہیلئت ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وہ (لہ جی ی تئوہ) دروست کر او نیکی تر دہ ہینئت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نہوہش بز خوا گران و زحمہت نی بہ ﴿وَيَرْزُقُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾
 وہموہوہیان (لہ گزورہ کانہیان دینہ دہرہوہ) بز خوا دہرہ کھون و ناشکرا نہ بن ﴿فَقَالَ الصُّعْقُوتُ﴾
 نہ مجا (لہ رزوی دواہیدا) ہی دہسہ لائہ کان دہلین ﴿لَئِنْ أَسْأَلُكُمْ﴾ بہ زور دارو خلق بہزل زانہ کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ بہ راستی تئمہ لہ دونیادا ﴿لَا كَرْهَ لَكُمْ﴾ شوہن کہ و تووی تئوہ بروہن ﴿فَهَلْ أُنْشِرُ﴾ ناخو
 تئوہ ﴿مُعْتُونَ عَنَّا﴾ بہر گری دہ کہن لہ تئمہ ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہہندیک لہ سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نہ وانہش) دہلین ﴿لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ﴾ نہ گہر خوا تئمہ ی رینموونی بکر دایہ تئمہش
 تئوہمان رینموونی دہ کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یہ کسانہ بقمان ﴿أَجْرُ عَذَابِ أَنْصَبْنَا﴾ ہاوار و نالہ بکہہن
 یان نارام بگریہن ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّجِيسٍ﴾ بز گہار بوونمان نی بہ (لہ سزای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جاشہ بتان دہلئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک کہ کار نہواو دہبئت (ولہیر سینہوہیان کوتابی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بینگومان خوا بہلینی ہندان ﴿وَعَدَ الْحَقُّ﴾ بہ بہلینیکی ہق و راست ﴿وَوَعَدْتُكُمْ﴾
 ﴿فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ و منہش بہلینم ہندان بہ لام دروم کرد لہ گہلتاندا ﴿وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ﴾ وہمن نہم
 بوو بہسہر تاندا ﴿مَنْ سُلْطَانٍ﴾ ہیچ زور و دہسہ لائیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ تہنہا تہوہ نہبئت کہ بانگم
 کردن (بو گوہرابی) ﴿فَأَسْتَجِبْتُ لِي﴾ تہتر تئوہش بہدہنگمہوہ ہاتن (و بہ گوہتان کردم) ﴿فَلَا تَلُمُونِي﴾
 کہوانہ لومہی من مہ کہن ﴿وَلَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ بہلکو لومہی خوہتان بکہن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 بہ راستی من ناتوانم ہنم بہ ہاوار ی تئوہوہ ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي﴾ و تئوہش ناتوانن ہنن بہ ہاوار ی منہوہ
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ بہ راستی من ہروام نہ بوو ﴿بِمَا أُنْشِرُكُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ بہوہی کہ ہیشتر (لہ دونیادا)
 متتان کرد بوو بہ ہاوبہش بز خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی ستم کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سہختیان بز ہدیہ ﴿وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ تہوانہی باوہریان ہتساوہ و کردہوہ
 چاکہ کانہیان کردوہ دہخرنہ ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو بہدہشتانیک کہ روہارہ کان دین
 و دہجن بہ ژہریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ بہ ہمیشہ تیابدا دہمیتنہوہ بہ نیزنی پەرور دگاریان
 ﴿فَنَجِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ بہخیر ہاتیان لہو (بہہشتہ) دا بہووتہی سہ لامہ ﴿الَّذِينَ﴾ ثابا نہت زانیوہ؟
 ﴿كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چون نمونہی ہتساوہ تہوہ ﴿كَعَمَةٍ طَيِّبَةٍ كَتَجَرُّوْهُ طَيِّبَةً﴾ کہ ووتہی چاک
 و راست (لا إله إلا الله) وہك درہختیکی چاک و بہسوود وایہ ﴿أَصْلُهَا نَارٌ﴾ پہ گہی قابم (لہ زہوہیدا)
 دا کوتاہبت ﴿وَفَرَعَهَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لن و پزہ کانیسی (بہرز بووہیتہوہ) بہ ناسماندا ﴿۱۱﴾

﴿تَوَقَّأَكُنَّهَا﴾ نهو (دره‌خسته) میوه و بهر بگریست ﴿كُلَّ جَبِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ هه‌سوو کاتیک به‌ئیزنی
 پدرو و رد گاری ﴿وَضَرَبُ اللَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ وه خوا نهو نمو و نانه ده‌هیتیته‌وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 بۆ خه‌لکی بۆ نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه نمو و نه‌ی و و ته‌ی خراب و پیس
 و (بی باوه‌ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه کو دره‌ختیکی خراب و پیس وایه ﴿أَجْنُتْكَ مِنْ قَوْقِ الْأَرْضِ﴾
 هه‌لکه‌تر ابیت له‌سهر زه‌وی (و په‌گی نه‌بیت) ﴿مَّا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه‌ر خزی نه‌گریست ﴿يَسْتَبِثُ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌پر وایان هیتاوه‌خوا دامه‌زر وایان ده‌کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّانِي﴾ به‌و و نه‌ی به‌ری و جن
 (که‌شایه‌تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له‌زیانی دنیادا و له‌پوزی دوایشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ
 الظَّالِمِينَ﴾ وه خواسته‌م کارانیش گومراده‌کات ﴿وَفَعَلَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خوا هه‌ر چی بیه‌ویت ده‌بکات ﴿وَالرَّسُولُ إِلَى الَّذِينَ
 وَجَّاهُ﴾ نایا سه‌بری نه‌وانه‌ت نه‌کرد و وه ﴿يَتَذَكَّرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوا﴾ له‌جیانی (سو پاسی) به‌هه‌ره
 و چاکه‌ی خوا باین باوه‌ر و سپله‌بوون ﴿وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآلِوَارِ﴾ و گه‌له‌که‌یان به‌ره‌و هه‌لدیر برد ﴿وَجَهَنَّمَ
 تَصَلُّونَهَا﴾ نه‌ویش دوزه‌خه‌که‌ده‌چته‌ناوی ﴿وَبَشَّ الْقَرَارِ﴾ که‌جینگایه‌کی زور خرابه ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ
 أَدَاا﴾ (بی باوه‌ران) چهند هاوتایان بۆ خوا بر باردا ﴿لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی
 (خه‌لک) گومر ابکه‌ن له‌پریگه‌ی خوا ﴿قُلْ تَتَّبِعُوا﴾ نه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌وانه‌ر ابویرن (له‌دنیادا
 بۆ کوی ده‌چس؟) ﴿فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه‌بینگومان چاره‌نوس‌تان هه‌ر دوزه‌خ ده‌بیت ﴿قُلْ لِيُحَاذِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌ویه‌ندانه‌م که‌پر وایان هیتاوه‌﴿يَتَّبِعُوا الصَّبَاةَ﴾ به‌پریکی
 نویزه‌کان بکه‌ن ﴿وَيُفْلِحُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ و له‌وه‌ی پیمان داوون بیه‌خشن ﴿يَسْرَؤْنَ عَلَيْهِ﴾ به‌نه‌یتی
 و ناشکرا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ زَوْجٌ﴾ که‌پوزیک بیت ﴿لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُلُ﴾ نه‌کرین
 و فروشنی تیدایه‌و نه‌دوستایه‌تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خوانه‌و زاته‌یه‌که‌ناسمانه‌کان
 و زه‌وی دروست کرد و وه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و له‌ئاسمانه‌وه‌بارانی بارانده‌وه ﴿فَخَرَجَ بِهِ مِنَ
 النَّخْلِ عَرَقٌ﴾ و هه‌سوو به‌روبووم (و دانه‌وینله‌یه‌کی بپن روانده‌وه) ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که‌رِزق و روزه‌بۆ ئیوه
 ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَاحَ﴾ هه‌روه‌ها که‌شتی بۆ رام هیتاون (و خستویه‌تیه‌خزمه‌تتانه‌وه) ﴿لِيَتَجَرَّعُوا فِي الْآخِرِ
 يَأْمُرُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پروات به‌ناو ده‌ریادا به‌فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ و پرووباره‌کانی بۆ
 رام هیتاون (وله‌خزمه‌تاندايه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ وه هه‌روه‌ها رامی هیتاوه‌بۆتان و (له‌خزمه‌تاندايه)
 ﴿الْشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتٍ﴾ رِزق و مانگ به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه شه‌و و روزه‌ی
 بۆ رام هیتاون ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾

﴿وَمَا تَكُفِّرُ عَنْ كُلِّ مَنَّا الذُّنُوبَ﴾ و ده له‌هه‌مو و نه‌و شتانه که داواتان کردوه بی‌ی به‌خشیوون ﴿وَإِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ حق نه‌گه‌ر به‌هره و نبعمه‌ته‌کانی خوا بزیمین ﴿لَا تُحْصَوْهَا﴾ بۆتان نازمیردرین ﴿إِنْ
الْإِنْسَانُ﴾ به‌راستی ناده‌می (بی‌پروا) ﴿ظَلُمُوا كَفَّارًا﴾ زور ستم کار و سپله‌یه (به‌رامبه‌ر نبعمه‌ته‌کانی
خودا) ﴿وَلَقَدْ قَالَ لِأَزْوَاجِهِ رَبِّ﴾ (بیرسان بخهره‌وه) کانتیک ئیراهیم ووتی نه‌ی به‌روهردگارم
﴿أَجْعَلْ لِّدُنِّي أَزْوَاجًا﴾ ستم شاره (مه‌ککه) بکه به‌شاریکی شارام و ئاسایش ﴿وَأَجْعَلْ لِّي زَوْجًا
وَهُ خَوْفٌ وَ كُورَةٌ﴾ پارانزه و دوور خهره‌وه ﴿أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له‌وه‌ی بته‌کان به‌رستین ﴿رَبِّ
إِنِّهِنَّ﴾ نه‌ی به‌روهردگارم بیگومان نه‌و بته‌هه ﴿أَصْلَ الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرْتُم بِهِ﴾ زور له‌خهلکیان گومرا
کردوه (و لایان دان له‌رئگه‌ی راست) ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ جا هه‌ر که سینک (له‌رؤله‌کاتم) شونین
من که وت نه‌وه بیگومان له‌منه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ هه‌ر که سیش سه‌ر پیچی کردم ﴿فَإِنَّكَ عَنْزُ رَجِيمٌ﴾
نه‌وه بیگومان تو لیورده‌ی میهره‌بانی ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَتُكِّفُ مِنْ ذُنُوبِي﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان من
هه‌ندیک له‌رؤله‌کاتم نیسنه‌جی کرد ﴿وَإِنْ غَيْرِي رَزَقَ﴾ له‌شیونکی بی‌کشتو کال دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ
الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله‌ی پیروز و ریزگیراوه‌کوت ﴿رَبَّنَا يُفَكِّرْهُ وَأَقْبِلْهُ﴾ نه‌ی به‌روهردگارمان هه‌تا
به‌چاکی نوئره‌به‌جی بینن و نه‌نجامی بدهن ﴿فَأَجْعَلْ آيَةً مِنْ آيَاتِكَ﴾ به‌لکو دلی خهلکانتیک و
لینکه‌بت ﴿تَهْوِي إِلَيْهِمْ﴾ سوزی و مه‌لبیان بینت بۆ لایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و له‌هه‌مو و به‌ر
و میوه‌به‌کیش پوزیان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو شوکرانه‌بزرین ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ نه‌ی
به‌روهردگارمان به‌راستی تو ده‌زانی ﴿مَا تَخْفَى مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌هه‌رچی ده‌بشارینه‌وه و هه‌رچی ده‌ری
ده‌برین ﴿وَمَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هیچ شتی لای خوا شاره‌وه‌نی به‌﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾
نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌ئاسماندا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه‌مو و سوپاس و ستایشیک بۆ نه‌و خوابه‌ی
﴿وَعَبَّادِي عَلَى الْعَرْشِ اسْمِعِلْ وَأَسْمِعْ﴾ که ئیسماعیل و ئیسماعلی بی‌به‌خسیم به‌پیری ﴿إِنْ رَبِّي لَسَمِيعٌ
الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی به‌روهردگارم بیسه‌ری دوعا و پارانوه‌یه ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِّي مَقِيمَ الصَّلَاةِ وَرِزْقًا
ثَمِيمًا﴾ نه‌ی به‌روهردگارم من و رؤله‌کاتم و الیبه‌کی به‌چاکی نوئره‌کان به‌جی بینین ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾
نه‌ی به‌روهردگارمان پارانوه‌وه و نزاکم و هر گره ﴿رَبَّنَا آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌ی
به‌روهردگارمان له‌من و باوکم و دایکم و هه‌مو و پرواداران بیسوره‌و خوش بیه ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾
له‌پوزیکدا که لیبر سینه‌وه ده‌کرت و به‌رپا نه‌بیت ﴿وَلَا تَحْصِبَنَّ اللَّهُ عَفْوَ﴾ و امه‌زانه‌خوا بی‌ئاگابه
﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له‌و (زولم و ستمه‌می) که ستم کاران ده‌یکه‌ن ﴿إِنَّمَا يُؤِخِّرُهُمْ لِتَزِمَ﴾
بیگومان نه‌و دویان ده‌خات بۆ پوزیک ﴿تَنْتَحِصُّ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ که چاره‌کان تیبدا نه‌بله‌قی ده‌بن
(و نایوتین له‌ترما) ﴿

﴿مُطِيعِينَ﴾ به‌خیرایی دهرقون (به‌دهم بانگ که‌ریانه‌وه) ﴿مُقْتَبِعِينَ رُؤُوسِهِمْ﴾ سهریان به‌ر زکردو ته‌وه (بو ناسمان) ﴿لَا يَرْجِدُ إِلَيْهِمْ ظَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَفِيدَتْ لَهُمُ الْهَوَاءُ﴾ و دلیان خالی یه (له‌تینگه‌شتن) ﴿وَأَنْذَرْنَا النَّاسَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿خَدَلْكَى نَاگادار بکه و بترسینه﴾ ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ له‌و روزه‌ی که‌سزایان بو دیت ﴿فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌مجانده‌وانه‌ی که‌سته‌میان کردو وه ده‌لبن ﴿وَرَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان بو ماوه‌یه‌کی که‌م دوامان بخه ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لامی بانگه‌وازه‌که‌ت به‌دینه‌وه ﴿وَنَسْتَجِ الرَّسُولَ﴾ و شوتنی پیغه‌مبه‌ران بکه‌وین ﴿أَوَلَمْ نَكُتُبُوا لَكُمْ قَبْلَ﴾ نه‌ی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویندتان خوارد ﴿مَّا لَكُمْ لِمِنْ زَوَالٍ﴾ که‌هه‌ر گیز له‌ناوناچن ﴿وَمَسَكْنُمْ فِي مَسْكَانِ الَّذِينَ﴾ هه‌ر له‌جی و شوتنی نه‌وانه‌نیشته‌جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد ﴿وَنَبَّيْنَا لَهُمْ﴾ و به‌روونی بقران دهر که‌وت ﴿كَفَيْفَ فَكَلَّمْنَا﴾ که‌چیمان به‌سهر هینان ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بقران هینابه‌وه ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بنگومان نه‌و (بن باوه‌رانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویانیان گتیرا (دزی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿وَبَعْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره‌ ناگاداره‌ به‌پیلانه‌کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هه‌ر چه‌نده پیلانه‌که‌بان ﴿لَيَرْوِيْنَهُ الْجَحِيمُ﴾ شاخه‌کانی بن بتر ازیت (و له‌بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا و اگومان مبه‌به‌ به‌خوا ﴿مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ﴾ نه‌و به‌لینه‌ی داویه‌تی به‌پیغه‌مبه‌رانی به‌دی ناهینیت و نایه‌پیتسه‌جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خواهن تولیه ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ﴾ له‌روژیکدا که‌نهم زه‌وی یه‌ده‌گوریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه‌کی تر و ناسمانه‌کانیش (ده‌گورتن به‌ناسمانی تر) ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نَعْبُدُ﴾ نه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه) دهرده‌که‌ون بو خودای ته‌نهای زان و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿وَنَرَى الْمُجْرِمِينَ يَمْعَرُونَ﴾ و له‌و روزه‌دا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقْتَرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کوت و زنجیردا بینکه‌وه به‌ستراون ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِنْ طَبْرِانٍ﴾ بو شاکیان فه‌ترانی ره‌شه ﴿وَنَقُصِّىٰ رُحُومَهُمُ النَّارِ﴾ و دهم و چاویشیان ناگر دایبوشیوه ﴿لَيَجْزِيَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بو نه‌وه‌ی خوا توله‌و پاداشتی هه‌موو که‌سینک بدات به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی که‌کردوبه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موخامه‌کردن) و لپه‌رسینه‌وه‌ی خیریه ﴿هَذَا بَلَدُ النَّاسِ﴾ نهم (فورقانه) راگه‌باندن و جار بکه‌بو هه‌موو خه‌لک ﴿وَلَيَسْأَلُنَّ عَنْهُ﴾ وه هه‌تا بینى بیدار بکریته‌وه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ مَا هُوَ اللَّهُ وَجِدْ﴾ وه بو نه‌وه‌ی بزانن بنگومان نه‌و (خوا) په‌رستراوینکی تاك و ته‌نهایه ﴿وَلَيَكْفُرْ أَكْثَرُ أَهْلِ الْكَلْبِ﴾ و تاخاوه‌ن ژیریه‌کان بیر بکه‌نه‌وه و به‌ند و هریگرن ﴿

سورہ فی (الحجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الر﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہ خوئترتہ وہ خوا زانائہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہ نای سورہ فی (البقرہ) بکہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہمانہ نایہت و نیشانہ کانی
 قورثانی پرون کہرہ وہ وٹاشکران ﴿رَبِّكَ يُدْعِي الْأُولَىٰ﴾ تہوانہی کہ بی باوہر پرون
 (لہ نایندہ یہ کسی نزدیکدا) زور جار ناوات دہ خوازن ﴿لَوْ كُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 یوونایہ ﴿ذَرَهُمْ يَبْتَغُوا﴾ لیبان گہری بابخون و رابویرن ﴿وَلْيَسِّرْ لَهُمُ الْأَمَل﴾ وٹومید
 وھیوایی ناگیان بکات ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ﴾ جابینگومان لہمہ و دوا دہ زانن (چون سزایان دہ دہین)
 ﴿وَمَا أَخْلَقْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ (خہلکی) ہیج شارنکمان لہناو نہ بردوہ ﴿وَلَا لَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾
 مہ گہر کانی دیاری کراو بؤ لہناو چوونیان ہہ بروہ ﴿مَا تَشِيبُ مِنْ أَثَرِ﴾ وہ ہیج ٹومہ تیک
 پینش ناکہ ویت ﴿لَهَا وَمَا يَشْتَرُونَ﴾ لہ کانی لہناو بردنی خوی ہہروہ ہا دواش ناکہ وئی ﴿وَقَالُوا إِنَّا
 نَارِئُهَا الَّذِي﴾ (ہی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿يُرَادُّ عَلَيْهِ الْأَعْرُ﴾ کہ قورثان نیراوہ تہ
 خوار بؤ سہرت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی تو شیبیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْعَمَلِ﴾ دہی بؤ فریشتہ مان
 بؤ ناہینتی (شایہ تی بدات تو پیغہ میہری) ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ تہ گہر تو لہ راست گویانیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ نیمہ فریشتہ نانیرینہ خواروہ مہ گہر بہ راست و پہوا نہ بیت
 ﴿وَمَا كُنَّا إِذَا مَتَّظِرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہوانہ مؤلہت نادرتن ﴿إِنَّا نَحْنُ نُزِّلُ الْكِتَابَ﴾ بینگومان
 ہہر نیمہ قورثانمان ناردو تہ خواروہ ﴿وَأَنَّا لَنَحْكُمُونَ﴾ و بہ راستی ہہر نیمہش دہی پاریزین ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیت بینگومان نیمہ پینش تو پیغہ میہر انمان ناردوہ ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہناو ہوزو کڑمہ لہ پینشوہ کاندہ ﴿وَمَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ ہیج پیغہ میہر یکیان بؤ نہ ہانووہ
 ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ٹیلا گانہ و لاقرتیان ہی کردوہ ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
 تابہ و جزوہ نیمہ تہو (قورثانہ) دہ خہینہ ناو دلی ناوان بارانہ وہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہچی تہوان
 باوہری ہی ناہینن ﴿وَقَدْ حَكَمْتُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ بینگومان باوو رینبازی پینشوہ کانیش ہہر وایوہ ﴿وَلَوْ
 فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ﴾ تہ گہر بؤمان بکردنایہ تہوہ ﴿بِأَيِّمَنِ السَّمَاءِ﴾ دہر گایہک لہ تاسمانہ وہ ﴿فَقُلْ لَّوْ
 لِيَدْرَأُونَ﴾ و تہوان پیایدا بر وشتنایہ تہ سہرہ وہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سُحُقَاتُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ تہوسا دہیان ووت
 بینگومان نیمہ چاوبہ سستمان لینکراوہ ﴿بَلْ لَحْنُ قَوْمٍ مَسْجُورِينَ﴾ بہ لکو نیمہ کڑمہ لینکین جادوومان لی
 کراوہ

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دروستمان کردوہ ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چہند بورجینک
 لہ ناسماندا ﴿وَرَبَّهَا السَّفِيرَاتِ﴾ و نہو (ناسمانہ) مان رازاندو نہوہ بق سہرہنج دہران و تہ ماشاکہ ران
 ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و نہو (ناسمانہ) مان پاراستوہ ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ فَجِيرٍ﴾ لہ ہموو شہیتانینکی دہر کر او
 لہ بہ زہی خوا ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ﴾ مہ گہر تہوانہی کہ بہ دزیہوہ گوی دہ گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ رِشَابٌ مُبِينٌ﴾
 بہ کسہر گر و ناگریکی دیار دوی دہ کہ ویت (وپروی دہنی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زہ ویشمان پاراستوہ
 ﴿وَالْقِطَافِهَا رَوَّيْنَاهَا﴾ و چہند کینو و شاخی دامہ زراومان تیدا داناوہ ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا﴾ و پرواندو و مانہ تپیدا
 ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَتَوْرُوتٍ﴾ لہ ہموو رووہک و درہ خنیک بہرینک و پینکی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِرْعَانٍ﴾
 وہ لہو (زہوہ) دا ہو کارہ کانی زیانمان بق ٹیوہ بہ خساندوہ ﴿وَمَنْ أَسْرَفْ لَهُ يَرْزُقْ﴾ ہر روہا ہر
 تہوانہش کہ ٹیوہ رزق و پروزیان نادہن ﴿وَأَنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا أَعَدَدْنَا خِزْيَانَهُ﴾ وہ ہیچ شتیک نیبہ مہ گہر
 خہزینہ کانی لای ٹیمہ بہ ﴿وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا بِعَذَابٍ مُّعْتَدٍ﴾ و نای تیرین و نایدہین بہ تہندازہی دیاری
 کر او نہ بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ﴾ وہ با (ہہوا) مان نار دوہ کہ پیتنہری دار و درخت بیت
 ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ تہ مجا لہ ناسمانہوہ بارانمان باراندوہ ﴿فَأَنْسَقْنَا كُوْهُ﴾ وہ ٹیوہ مان پی تیر او
 کردوہ ﴿وَمَا أَسْرَفْ لَهُ يَحْكُمُ﴾ لہ کاتیکدا ٹیوہ تہان دہ توانی تہو (ناوہ) خہزن بکہن ﴿وَالَّذِي لَخْنُ عُجٍّ﴾
 و ٹیبت ﴿بَيْنَ مَنَاةَ وَرَبِّينَ وَدَ شَمْرِتَيْنِ﴾ ﴿وَتَحْنُ الْأُرْوَانِ﴾ ہدر ٹیمہش مہر انگری ہمووانین
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمُ﴾ سویند بہ خوا ٹیمہ ناگادارین بہوانہی لہ پینش ٹیوہوہ ہوون
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِرِينَ﴾ و سویند بہ خوا بینگومان تہوانہش دہناسین کہ پاش ٹیوہ دین ﴿وَأَنْ رَبَّكَ هُوَ﴾
 بِخُشْرُهُمْ ﴿بَيْنَ مَنَاةَ وَرَبِّينَ وَدَ شَمْرِتَيْنِ﴾ ہدر ٹیمہش مہر انگری ہمووانین
 خوی کار دروستی زانابہ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بینگومان ٹیمہ نادمہیمان دروست کرد
 ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ لہ قورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿وَلَقَدْ أَنْخَلْنَاهُ فِي قَبْرِ﴾ جنو کہ شمان
 پیتشر دروست کرد ﴿مِنْ قَارِ السُّمُورِ﴾ لہ ناگریکی بہتین ﴿وَأَذَقْنَا لِرَبِّكَ الْيَأْسَ﴾ (بیریان بخہروہ)
 کاتیک بہروہرد گارت بہ فریشتہ کانی فہرمو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ آدَمَ﴾ بہراستی من بہ شہرینک دروست دہ کہم
 ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ لہ قورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿فَإِذَا اسْوَوْتُهُ﴾ ہدر کاتیک رینک و پینکم
 کرد ﴿وَفَقَّحْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحٍ﴾ و قوم بہ پیریدا کرد لہ روحینک کہ خوم دروستم کردوہ (مہ بہست
 لہ دانہ پالی رُوح بولای خوا پتزو تہ شریفہ) ﴿فَقَعُوا لَهُ سَجْدِينَ﴾ دہی بہ کسہر سوژدہی بق بہرن ﴿وَلَقَدْ﴾
 ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشتہ کان ہموو تیکرا سوژدہیان برد (بقی) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾
 ائی ﴿فَبَلَاسَ﴾ (شہیتان) نہ بیت کہ سہر پینچی کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ لہوہی کہ لہ گہل سوژدہ بہر اندا
 بیت ﴿

﴿قَالَ يٰٓإِبْرٰهٖمُ مَا لَكَ﴾ (خو) فرموی نہی ئیلیس بنو جی تو ﴿اَلَا تَكُوْنُ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ﴾ له گہل سورہ
 بہر اندا نہ ہو بیت ۱۹ ﴿قَالَ لَا اَسْجُدُ لِبَشَرٍ﴾ (ئیلیس) ووتی: من هیچ کائی سورہ نہ ہم بنو
 بہ شہر نیک ﴿خَلَقْتُهُ مِنْ صَلَٰوٰتٍ مِنْ حَمٰٓئِیْمٍ﴾ کہ دروست کرد وہ له قورنکی رہشی ترشای
 رہق ﴿قَالَ فَاَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خوایی) فرموی وہ له وی (بہہشت) برودہ رہ وہ ﴿فَاِنَّكَ رَٰجِعٌ﴾ چونکہ
 بہ راستی تو له بہ زہی من دہر کراوی ﴿وَإِنَّ عَلَیْكَ الْلَعْنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ﴾ وہ بہ راستی نہ فرشت له سہرہ
 ناروژی دواپی ﴿قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُعْذَرُوْنِ﴾ ووتی نہی بہر و ردگارم دہی مؤلہ تم بدہ
 ناروژی (مردوان) زیندو دہ کر نہ وہ ﴿قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ﴾ (خو) فرموی نہ وہ بہ راستی
 تو له مؤلہت دراوانی ﴿اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ﴾ ناروژی کہ کائی دیاری کراوہ ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا
 اَعُوْذُ بِنَفْسِیْ﴾ ووتی نہی بہر و ردگارم له بہر نہ وہی گومرات کردم ﴿لَا اُرِیْکَ لَہٗمَّ فِی الْاَرْضِ﴾ بینگومان
 خوشی (دونیا) بان له زہویدا بنو دہرا زینمہ وہ ﴿وَلَا اَعُوْذُ بِہُمْ لَجْمُوْرٍ﴾ وہ بہ راستی ہہموویان گومرا
 دہ کہم ﴿اِلَّا عِبَادَکَ مِنْہُمْ الْمُخْلِصِيْنَ﴾ بہندہ دل سوزہ کانت نہ بیت ﴿قَالَ ہٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ﴾
 (خو) فرموی نہمہ رینگای ہہق و راستہ بہرہو من ﴿اِنَّ عِبَادِیْ﴾ بہ راستی بہندہ کائی من ﴿لَیْسَ
 لَکَ عَلَیْہُمْ سُلْطٰنٌ﴾ تو هیچ دہسہ لانت نہ بہ سہر باندہ ﴿اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِیِّنَ﴾ جگہ لهو گومرا بانہی
 کہشوینت کہ و سون ﴿وَإِنَّ جَہَنَّمَ لَمَوْءُوْدٌ اٰخِیْمٍ﴾ وہ بینگومان دوزخ جنگای ہہموویانہ ﴿اِنَّ
 لَہَا سِجَّةً اَوْکُبَ﴾ (دوزخ) حدوت دہر گای ہہ بہ ﴿لَیْسَ لَیْکَ بِاَبٍ وَّ لَہُمْ جُزْءٌ مِّمَّسُوْمٍ﴾ ہہر دہر گایہ کشیان
 لهوانہ دابہش کراوہ بنو چہند بہ شینک ﴿اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّٰتٍ وَعِیْنٍ﴾ بہ راستی خو پاریزو له
 خوا ترسان له ناو باخات و کانیاودان ﴿اَدْخُلُوْہَا بِسَلٰوٰتٍ اٰمِیْنٍ﴾ (ہیان دہو ترنت) بچہ ناویانہ وہ
 بہ ہینمی و ناسوودہ پی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُوْرِہِمْ مِنْ ظُلٍّ﴾ ہہر رق و کینہیہک له دلیاندا برو بیت
 دہرمان ہیناوہ ﴿اِحْزٰنًا عَلٰی سُرُوْرٍ مُّتَقَبِّلِیْنَ﴾ برای بہ کترن بہر امہر بہ کترن له سہر کورسی دانیشتون
 ﴿لَا یَمَسُّہُمْ فِیْہَا النَّصَبُ﴾ له وندا ماندو و بونیان تووش نایت ﴿وَمَا ہُمْ بِمِنہَا بِمُخْرِجٍ﴾ و ہہر گیز
 لهو (بہہشت) دہر نا کرین ﴿فَیَحْمِلُوْنَ اِثْمَہَا﴾ ہہوال بدہ بہ بہندہ کانم ﴿اِنَّ اَنَا الْعَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ کہ
 بہ راستی ہہر من لیور دہی میہرہ بانم ﴿وَاِنَّ عَذَابَ ہٰذَا الْاَلَمِ﴾ و بینگومان ہہر سزای منہ
 سزای سہخت ﴿وَلَیْسَ لَہُمْ عَنْ صَنِیْعِیْ اِذْہِیْمَ﴾ وہ ہہوالیان پی بدہ دہر بارہی میوانہ کائی ئیراہیم ﴿

﴿إِذْ خَلَّوْا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتینک چوونہ ژورہوہ بۆلای ووتیان سہلامت لی بیت ﴿قَالَ
 إِنَّا مَنكُم مَّوَدِّلُونَ﴾ (نیراہیم) ووتی بہ راستی نیمہ لیٹان دہتر سین ﴿قَالُوا لَا تَوَجَّهْ﴾ ووتیان (ہنی)
 مہترسہ ﴿إِنَّا نَبْشِرُكَ بِغُلَامٍ غَيْرٍ﴾ بہ راستی نیمہ مژدہت دہدہنی بہ (لہدایک بوونی) کوپنکی زانا
 ﴿قَالَ أَتَشْرِي عَمَلِي﴾ ووتی تابا مزگیتیم ہی دہدہن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ﴾ لہ کاتینکدا کہ پیر بووم
 ﴿فَبَشِّرْهُنَّ﴾ نیر چہی مژدہ بہ کم دہدہنی ﴿قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان ئەو مژدہی داومانہ
 بیت راستہ (و دیتہ دی) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ﴾ جا لہ نائو میدان مہبہ ﴿قَالَ وَمَن يَقْطَعُ رَحَمَ
 رَبِّهِ﴾ ووتی جا کی لہ مہیرہ بانی بہرہردگاری نائو میدہ بیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مپرایان نہ بیت ﴿
 قَالَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (نیراہیم) فہر مووی شہی بہوانہ کراوان (ی خوا) چ کارنکی
 گرنگتان ہدیہ ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہ راستی نیمہ نیر دراوین بۆ سہر گہلنکی
 تاوانبار (لہ ناویان بہرین) ﴿إِلَّا إِلَهُ الْوُحْدِ﴾ إِنَّا لَمَجُوعُهُمُ لَجُوعِينَ ﴿جَگہ لہ مال و مندالی لہووط
 کہ بینگومان ہدموویان پژار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرُ اللَّهِ قَدْ رَزَقْنَاهَا لَیْمَنَ الْغَیْرِ﴾ ژنہ کہی نہ بیت
 کہ بینگومان ہر بار ماندادہ ئەو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتینک
 نیر دراوہ کان ہاتن بۆ لای خاوخیزانی لہووط ﴿قَالَ إِنَّکُمْ قَوْمٌ مُّکْرُونَ﴾ (لہووط) ووتی بہ راستی
 ٹیوہ دہستہ کی نہ نامسراون ﴿قَالُوا لَیْلَ جَنَّتْ﴾ ووتیان بہ لکو نیمہ بۆمان ہتاوی ﴿بِمَا کُنَّا فِیہِ
 یَمْتَرُونَ﴾ ئەو (سزای) کہ ئەوان تیدا دوودل بوون ﴿وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ نیمہ راستیمان بۆ تو ہتاوہ
 ﴿وَأِنَّا الصّٰدِقُونَ﴾ بینگومان نیمہ راست گوین ﴿فَأَمْسِرْ بِأَهْلِكَ يَقْطَعُ مِنَ الْبَلِّ﴾ جا کہ واتہ لہ بہ شینکی
 شہودا شہورہوی بہ (شونکہ ووتوان و) خاوخیزانت بکہ (لہ شار دہر چو) ﴿وَأَنبِغْ أَذْبَرْهُرْ﴾ و خوت
 دوايان بکہ وہ ﴿وَلَا تَلْمِزْهُ مِنكُم مَّوَدَّةَ﴾ ہیچ کامسان لانہ کہ نہ وہ ﴿وَأَمْضُوا حِثَّ تُؤْمَرُونَ﴾ و ہرون بۆ ئەو
 شونہی کہ فہرمانتان ہندراوہ ﴿وَقَضَيْنَا إِلَیْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ﴾ ئەم کارہمان بہ تہگا بہ لہووط راگہ باند
 ﴿أَن ذَٰلِكُمْ هَٰذَا لَمَقْطُوعٌ مُّصِیحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ بہ باند ئەوانہ دوا ہراو دہین (ہدموویان لہ ناو
 دہ چن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِیْنَةِ یَسْتَبِشِرُونَ﴾ جا خہلکی (نیربازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی
 لہووط) و مژدہیان بہ بہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِن هَٰذَا لَآءٌ حَسْبِی﴾ (لہووط) ووتی دلنیا بن ئەمانہ میوانی منن
 ﴿فَلَا تَقْضَحْنِ﴾ دہی نابروم مہبہن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ ولہ خوا ہتر سین و شہر مہزار و پیسوام
 مہ کہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَرَ أَنَّا أَعْرَضْنَا عَنْ الْغَیْبِ﴾ ووتیان نیمہ ہیمن نہوونیت نابہی بہرگری لہ کہس بکہیت
 (نابہی کہس توخت بکہ ویت) ﴿

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْفِتْنَةَ إِنْ عَصَيْتَ﴾ نہوانی کہ قورثانیان کردہ چند بہ شہوہ (باوہر داربوون بہ ہندیکی و کافریش بوون بہ وہی تری) ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ لَمَسَّ لَهْمُ تَجْمَعِينَ﴾ جا سویند بہ پروہر دگارت پرسیار لہہ موویان دہ کہین ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہ وہی کہہ بیان کرد (لہ دونیادا) ﴿فَأَصْحَابُ بَعَائِثٍ﴾ جی ہر ہرمانیکت پی دہریت بہ ناشکرا برای گہ بہ نہ ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوی بہ ہاوبہش دانہران مہدہ ﴿إِنَّا كَفَيْتَكَ الْمُسْتَهِينَ﴾ بہر اسنی تیمہ تو دہ پاریزین لہ شہر و بیلانی نہو کہ سانہی گالتہ ولا قرتی دہ کہن بہ نابہ کہت ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا لَّخًا﴾ نہوانی لہ گہل خواوا بہر ستر اوئیکی تر دادہ نین ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا دواتر دہ زانن (چون سزایان دہدہ بن) ﴿وَلَقَدْ تَقَلَّ﴾ سویند بہ خواا بینگو مان تیمہ دہ زانین ﴿أَنَّكَ تَصِيقُ صِدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ کہ بہر اسنی تو دلت نہنگ دہ بن بہ وہی نہوانہ دہ بلین ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ کہ واثہ نہ سبیحانی پروہر دگارت ہکہ ﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ و لہ سوزدہ بہران بہ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ وہ پروہر دگارت بہرستہ ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ ہہ تا مردن بہ خت پی دہ گریت

سورہ قی (النحل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خوشیندہی میہرہ بان

﴿إِنِّي أُمِرْتُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نہوا ہرمانی خواا (بہ سزادانیان) ہات بڑبہ پہلہ مہ کہن (لہ ہانتی) ﴿سُبْحَنَهُ وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ہاک و بینگہردی بو خواا لہ ہر شتیک نہوانہ دہیکہن بہ ہاوبہشی ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فریشستہ دہ نیریتہ خواروہ بہ وہی بہ ہرمانی خوی ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بو ہر کہ سینک لہ بہ نہدہ کانی کہ خوی بہ ویت ﴿أَن يُذَرَّوْا﴾ بہ وہی کہ خہ لکی ہر سینن ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ کہ بہر اسنی بینگہ لہ من ہیج بہر ستر اوئیکی ترسی بہ کہ واثہ ہر لہ من ہر سن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خواا) ناسمانہ کان و زہوی بہ ہق دروست کرد ﴿وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بہر زو بلندہ لہ ہر چی نہوانہ دہیکہنہ ہاوبہشی ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (خوی گہورہ) نادہمی دروست کرد لہ دلزبہ تاوینک ﴿فَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَ﴾ کہ چی بڑتہ دوزمنیکی ناشکرای (بہر نامہ کہی خودا) ﴿وَالَّذِينَ خَلَقْنَاكُمْ﴾ نازہ لیشی بو نپوہ دروست کردوہ ﴿فِيهَا دُفٌّ وَنُفُفٌ﴾ کہ (ہوی) گہرمایی و کہ لکیان تیدایہ ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وہ لہ (گوشنی) نہوان دہ خون ﴿وَلَكُمْ فِيهَا حَمَلٌ﴾ وہ بو نپوہ ہہیہ لہو (نازہ لائہ دا دیمہنی) جوانی و پازاوہ ﴿حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَضْحَكُونَ﴾ کاتی دہیان ہینہوہ لہ لہوہرگا و کاتیکیش دہیان بہن بو لہوہرگا

﴿وَنَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ وہ (ہندی) لہو مالانہ (بارہ کاتان ہلدہ گرن (ودوبہن) بؤ شار
 و جینگاہہ ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ الْأَشْفَىٰ﴾ کہ ٹیوہ پنی تہدہ گہ بشتن مہ گہر زور بہ نارہ حہت نہ بیت
 ﴿إِن رَّيَّكُمْ رَبُّكُمُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی بہر و مرد گارتان زور بہ سوزو بہ زہی بہ (بؤ تادہ می) ﴿وَلَقَدْ
 زَالَمُوا لَكُمْ وَابْنَكُمْ﴾ وہ تہسپ و ماین و ٹیسترو گوی درتڑ (ی بؤ دروست کردون) ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ
 لَّهَبٍ﴾ سواریان بن و ہوی رازانہ و ہش بن بؤ ٹیوہ ﴿وَنَحْنُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ (خوا) شنی و
 دروست دہ کات کہ (ٹیستا) ٹیوہ نابزانن ﴿وَعَلَىٰ آلِهِ قَصَدُوا سَبِيلًا﴾ رنگای راست نیشانان
 (بہ بندہ کان) تہنہا بؤ خوابہ ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ وہ ہندیك لہ رنگاکان لارو ناریکہ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَتَمَّ مَعِينًا﴾ وہ نہ گہر (خوا) بیوستانہ ہمو و تانی پینموونی دہ کرد ﴿فَإِن رَّيَّكُمْ رَبُّكُمُ الرَّحِيمُ﴾
 تہو (خوا) زاتیکہ کہ لہ تاسمانہ و ہ بارانی بؤ باراندون ﴿لَّكُمْ مَنَّةٌ شَرَابٌ﴾ ناو خوار دہ و تان لہو
 (بارانہ) بہ ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ و ہوی سہوز بوونی پوہ کیشہ کہ مہر و مالاتی لی دہ لہوہ پینن
 ﴿يُسَيِّرُكُمُ اللَّهُ فِي الزَّيْطِ﴾ بہو (ناوہ خوا) بؤ تان دہ پوٹیت کشتوکان ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
 وَالْأَعْنَابَ﴾ و زہیتوون و دار خورما میو و پوہز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ و ہموو بہرو میوہ بہک
 ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہوہ دا (باس کرا) بہ لگہ بہ کی پوون ہدیہ بؤ
 تہو کہ سانہی بیردہ کہ نہوہ ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وہ رامی ہیناوہ بؤ تان شہو و پوڑ
 (لہ خرمہ نی ٹیوہ دایہ) ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و خور و مانگ ﴿وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِي﴾ ہر و ہا
 تہستیرہ کانیش رام ہینراوون بہ فہرمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہوہ دا
 (باس کرا) بہ لگہی زور ہدیہ بؤ تہوانہ کہ ژیرن و تیدہ گہن ﴿وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ (رامی
 ہیناوہ) بؤ تان تہوہی دروستی کردوہ لہ زہویدا و بلاوی کردوہ تہوہ ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ کہ پوہنگ
 و جوڑیان جیاوازہ ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ بہ راستی لہوہ دا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نیشانہ بہ کی
 پوون ہدیہ بؤ تہوانہی کہ ناموڑ گاری و ہردہ گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾
 وہ تہو (خوابہ) زاتیکہ کہ دہریای رام ہیناوہ بؤ تہوہی گوشتی تازہی لی بخون (مہ بہست ماسی
 و ہاوشیوہ کانیہ تی) ﴿وَتَسَخَّرُ لَكُمْ مِّنْ جَلِّئَةٍ تَلْبُوسُهَا﴾ وہ بؤ تہوہی خشلیشی لی دہر بہتین کہ دہی
 پووشن (بؤ خو رازاندنہ و ہ و ہک دور و سہدہف و مرواری) ﴿وَتَرَىٰ الْفُلْكَ مَوَاجِدًا﴾ و کہ شستہ کان
 دہینی ناوی دہریاکہ لہت دہ کہن ﴿وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ و لعلک تہشکروت ﴿وہ بؤ تہوہی ہندیك
 لہ فہزال و پوڑی خوا بہدہس بیتن و بؤ تہوہی سوپاسی خواش بکہن ﴿

﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وہ (خوا) لہ زہ ویدا چند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بڑ
 ٹہوہی ٹیوہ نملہ رزینیت وبتوانن لہ سہری بڑین ﴿وَأَنْهَزَا﴾ وہ چہم و پروباری (تیا داناوہ) ﴿وَسِيلًا
 لِّمَاءٍ كَرِيمٍ﴾ ہدروہا رنگای زور (ی ہدی ہیناوہ) بڑ ٹہوہی ٹیوہ پری ی پی دہر کھن ﴿وَعَلَّمَكَ
 الْخَيْلَ وَيَا غَيْرَهُمْ يَهْتُمُّونَ﴾ ہدروہا نشانہی زوری داناوہو بہنہ سترہش خہلکی پری دہر ٹہ کھن
 (لہ شہودا) ﴿أَفَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾ جا ٹایا زاتیک (نہ مانہ) دروست دہ کات وہك کہ سیک وایہ
 کہ ہبج دروست نہ کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ٹہوہ بڑ بیر نا کہ نہوہ ؟ ﴿وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وہ ٹہ گہر (بتانہ وبت) نیعمہ کاتی خوا بڑ میرن ناتوانن بیان ز میرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَلُّوهُ زَجِجٌ﴾ بہراستی
 خوا البیسور دہی میہرہ بانہ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ﴾ وہ خوا دہ زانی چی دہ شار دہوہ ﴿وَمَا تُنْفِقُونَ﴾
 و چی ناشکرادہ کھن ﴿وَالَّذِينَ يَذَّبُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ٹہوانہش ہاواریان لی دہ کھن بنبجگہلہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیج شتیک دروست نا کہن بہلکو خویان دروست کراون ﴿أَمْ أَمْرٌ غَيْرُ
 الْحَيَاةِ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَتَىٰ بِهِنَّ يَوْمٌ﴾ ٹہوہ بانہ (ٹہوہ بانہ) ہہست نا کہن کہی (خویان
 و خہلکی) زیندوہ دہ کرینہوہ ﴿إِنَّهُ كُمْ إِلَهٌ وَجِدٌ﴾ خوی ٹیوہ خواہ کی تاک و تہ نیایہ
 ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ٹہوانہی کہ پروا ناہینن بہ پروزی دواپی ﴿فَلَوْ لَهُمْ مُّشْكِرَةٌ وَهُمْ
 مُّشْكِرُونَ﴾ دلہ کانبان بی باوہرہو ہہ میسہ خویان بہزل دہ زانن ﴿لَا جِرْمَ أَلَّا اللَّهُ يَعْلَمُ﴾ راستہ
 بنگومان خوا دہ زانیت ﴿مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ بہ ٹہوہی دہی شار دہوہو ٹہوہی ناشکرای دہ کھن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہزل زانانی خوش ناوینت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾ وہ کاتیک بہوانہ بوتربت ٹایا پەرورہدگارٹان چی ناردوتہ خواہرہوہ
 ﴿قَالُوا أَنْصَبُوا الْأَوْثِينَ﴾ دہلین حیکایہت وٹہفسانہی پسر و پوچی پٹشووہ کان ﴿لِيَخْمَلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَمِثْلِهِ﴾ بڑ ٹہوہی باری گوناہی خویان بہ ٹہوہی ہہلگیرن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پروزی دوایدا
 ﴿وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ﴾ لہ گہن ہہندیک لہ باری گوناہی ٹہوانہی کہ ٹہمان گومرایان دہ کردن
 ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بہ بی زانیاری ﴿الْأَسَاسَ مَا يَزُرُّونَ﴾ بیدارین زور بہدہ ٹہوہی کہ ہہلبدہ گرن (و دہ بگر نہ
 ٹہستو) ﴿فَلَمَّا كَرَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی ٹہوانہش کہ لہ پیش ٹہماندہوہ بوون ہیلانیان گپرا
 ﴿فَقَالَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَائِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہ کاتبانی لہ بن و بناغہوہ دہر ہینا
 ﴿فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ قَوَائِمِهِمْ﴾ ٹہوسا سہربانہ کاتبان لہ سہربانہوہ روخا بہ سہرباندا ﴿وَأَتَتْهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ لایہ کہوہ سزایان بڑ ہات کہ ہہستیان پی نہدہ کرد ﴿

﴿لَمْ يَمُوتْ أَلَيْسَ مَوْجِعَ بَعْتِكُمْ﴾ پاشان لہ ر قوی دوا پیدا ریسوا و سدر شوریان دہ کات ﴿وَيَقُولُ ابْنَ شَرِكَايَ
 الَّذِينَ﴾ و (خوا پیان) دہ فرمونت لہ کوئن نہ و ہاوبہ شانہی ﴿كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾ کہ نبوہ لہ بہر
 نہ وان ململانسی (ہتغہ مہرہ کان و پرواداران) تان دہ کرد دہ بارہ بان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نہ وانہی
 زانیاریان ہی درا بوو دہ لئین ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْآتُونَ﴾ بہرستی ریسوایی و بہدہ خستی نہ مرق ﴿عَلَى
 الْكَافِرِينَ﴾ بوی ہی باوہ رانہ ﴿الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ نہ وانہی کہ فریشتہ کان گیانیان دہ کینشن
 ﴿ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ کاتیکدا ستم کار بوون لہ خویان ﴿قَالَ قَوْمُ النَّسْرَةِ﴾ جالہ و کاتہ دامل کہ چ دہ بن
 ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (و نہ لئین) نیمہ هیچ خرابہ بہ کمان نہ کردوہ ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 بہ لئین (خرابہ تان کردوہ) بیگومان خوا ناگادارہ بہ و کردہ وانہی کہ نبوہ دہ تانکرد ﴿فَادْخُلُوا
 أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ کہ واتہ لہ دہر گاگانی دوزخوہ پر و نہ ژورہوہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمینتہوہ بہدہ مہشہ ہی
 و (ہتاهہ تابی) ﴿فَلَيْسَ مَوْتِي الْمَوْتِ كَبِيرٍ﴾ نای جینگہی خوبہ گہ ورہ زانان چہ ند ناخوش و خرابہ ﴿وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وہ ووترابہ وانہی کہ خویان ہاراست (لہ ہی بروایی) ﴿مَاذَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ قَالُوا شَيْءٌ﴾
 نہوہ بہرورہ دگارتان چی ناردوہ خوارہوہ؟ دہ لئین خبر و چاکہ ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
 حَسَنَةٌ﴾ بوی نہ وانہی کہ لہم دونیابہ دا چاکہ بان کردوہ چاکہ ہدیہ ﴿وَلِلَّذِينَ آمَنُوا بِحَقِّ وَحْيٍ﴾ و بیگومان
 جینگای ر قوی دوا ہی چاکرہ ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ و چ خوشہ مال و شوینی پاریز کاران ولہ خواترسان
 ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ بہدہ شتانیک جینگای مانہوہی ہدہ مہشہ بین کہ نہ وان دہ چہ ناوی
 ﴿يَخْرُجُونَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباہ کانی دہ ر قون بہ زیر (قہسرو درہ ختہ کان) باندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾
 لہو بہدہ شتانہ دایہ نہوہی بیانہ وی بویان نامادہیہ ﴿كَذَلِكَ يَخْبُرُ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ تابہ و جورہ خواہاداشتی
 خو پاریزہ ران و خواناسان دہ داتہوہ ﴿الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نہ وانہی کہ فریشتہ کانی
 (گیان کینشان) گیانیان دہ کینشن بہ پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ (فریشتہ کان) دہ لئین سہ لامتان لی
 بیت ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچہ بہدہ شتہوہ بہ ہوی نہوہی کہ دہ تانکرد (لہ دونیادا) ﴿وَلَا
 يَكُنْ يَظُنُّونَ إِلَّا أَنْ تُبَيِّنَهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نایا (نہو ہی باوہ رانہ) جاوہ ری ی چی نہ کہن جگہ لہوہی
 فریشتہ کان بون بون و (گیانیان بکینشن) ﴿أَوْ تَأْتِي أَمْرٌ مِنْكَ﴾ بان فرمانی بہرورہ دگارت بیت
 (بوی سزادانیان) ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نہ وانہی پینش نہ مانیش ہر وہ کو نہ مانیان کرد
 ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواستہ می لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستم میان
 لہ خویان دہ کرد ﴿فَأَسَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ لہ نا کامدا قولہی نہو خرابانانہ بان تووش بوو
 کہ کردبوویان ﴿وَتَكَافَىٰ بَيْنَهُمَا كَاؤُهُمْ وَبُشْتُهُمْ﴾ وہ نہو (سزای) کہ نہ وان گالٹہ بان ہی دہ کرد دہوری دان
 و ہاتہ سہریان ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ نہوانہی ہاویہ شبیان داناوہ بق خوا دلین ﴿تَوْفَاةَ اللَّهِ﴾ نہ گدر خوا بیوستانیہ ﴿مَا عِبَدُوا مِنْ دُونِهِمْ شَيْءٌ﴾ بیجگہ نہو (خوا) هیچ شبتیکمان نہدہہرست ﴿تَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا﴾ نہ نیمہ و نہ باو و باپیر انمان ﴿وَلَا حَرَمَاتُ﴾ وہ حہر امان نہدہ کرد ﴿مِنْ دُونِهِمْ شَيْءٌ﴾ هیچ شبتیک بہین فہرمانی نہو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ پیشینانی نہمانیش ہہر بہو جورہیان دہ کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ نایا پیغہمہران ہیچیان لہ سہرہ بیجگہ لہراگہ یاندینکی ﴿الْبَيِّنُ﴾ فاشکرای (ثانیی یہ کتابہرستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سویند بہ خوا لہ ناو ہہموو گہل و نومہہتیکدا پیغہمہر نکمان نارہوہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا اللَّهَ فَمَا أَنْتُمْ بِغَائِلِينَ﴾ (کہ فہرمان دہ کہن بہ خہلکی) بہوہی تہنہا خوا بہرستن و دور کہو نہوہ لہ (بہرستنی) ہہر بہرستراوینکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ہہندینکی لہو (نومہہتانہ) ریتنموونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ و ہہندینکیشیان (لہبہر خراپیان) گومرایی یہ خہی گرتن ﴿فَقِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ دہی بہزہویدا بگہرین و تہماشاکہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْمَكِيدِينَ﴾ سہر تہنجامی بی باوہران چنوں بوو ﴿إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ہہر چہند زور سووری لہ سہر ریتنموونی نہوانہ (بی سوودہ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکہ بہراستی خوا ریتنموونی کہ سبتیک ناکات کہ (بہوئی) گومرایی بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ ہشتیوانیکیشیان نی بہ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ نہوانہ زور توند سویندیان دہخوارد بہ خوا ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (دہیان ووت) ہہر کہس ہمریت خوا زیندووی ناکاتہوہ ﴿بَلَى وَعَذَابُنَا عَسَافٌ﴾ بہلن (زیندووی دہ کاتہوہ) بہلینکی ہق و راستی خواہہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہلام زورہی خہلکی نازانن ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾ بونہوہی روونی بکاتہوہ بونہلکی نہوہی نیاید اچیاوازن ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ومانہوانہش کہ بی باوہر بوون بزائن ﴿أَلَهُمْ كُنُوزٌ كَثِيرَةٌ﴾ کہ بہراستی نہوان دروزن بوون ﴿إِنَّمَا تِلْكَ الْآيَاتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہراستی کاتیک (زیندوو کردنہوہ و بہدہبتانی ہہر شبتیکمان) ہوت ﴿أَنْ تَقُولَ لَهُمْ رَبُّكَ﴾ (نہمہہہ) کہ پنی دلین بہہ تہویش بہ کسہر دہبت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وہ نہوانہی لہرینی خوادا کوجیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَنُّوا﴾ دواہی تہوہی ستہمیان لی کرا ﴿لَسَوْفَ يَنْفَعُهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ ہینگومان لہ دونیادا نیشستہجی یان دہ کہ بین زور بہ چاکہ ﴿وَلَا خَيْرَ الْأَخْزَارِ﴾ کثرت لہو کاووا یعلمون ﴿وہ بہراستی پاداشتی ریزی دواہی گہورہترہ نہ گہر بیان زانیابہ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نہوانہ کہسانیک بوون دانیان بہخوباندا گرت و تہنہا ہشتیان بہہرورہر دگاریان دہہست ﴿

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَحْمَةٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ وہ پہلے سے بھیجے گئے ہیں ﴿إِلَّا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ یہاں تک کہ ان کے کفر نہ ہو کہ نیکو کامان بڑے نادر ہوں ﴿فَتَسَاءَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ وہی پرسہار ہکے نہ زانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نہ گھر نیوہ نازانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہ گہل چہندین بہ لگہو بہ راوی ناسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ و فور نانیسمان بڑے نادر ﴿لِتُنذِرَ قَوْمًا مِمَّنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بڑے موہی روونی ہکے ہنہوہ بڑے خہلکی نہوہی بڑیان نیر دراوہ تہ خوارہوہ ﴿وَلَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ بہ لکوبہر ہکے نہوہ و تہ ہگہن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ﴾ وہی نایا نہوانہی کہ ہیلان و خراہہ یان کردوہ ہی باکن و ناترسن لہوہی ﴿أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ کہ خواہ یان بات بہ ناخی زہویدا ﴿أَوْ يَنْزِلَهُمْ عَذَابٌ﴾ یان سزایان بڑے بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ مشوینیکہوہ کہ ہہستی ہی ناکہن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُيبِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گریت لہ کاتی گہران و ہاتوجوڈا ﴿فَأَنَّهُمْ مُخْرَجُونَ﴾ نیر ناتوانن خویان قوتار کہن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّي﴾ یان لہ کاتیکدا دہترسن (لہ سزادان) لہ ناویان دہبات ﴿فَإِنْ رَجَعُوا إِلَى الْأَرْضِ﴾ ہنگومان بہرورہ دگارنان زور دلسوز و مہرہ بانہ ﴿أَوْ لَوْ تَوَلَّوْا إِلَى مَالِكٍ آلِهَةٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نایا نہوانہ نایینن و سہرنج نادہن کہ ہہرچی خواہدروستی کردوہ ﴿يَتَّقُوا اللَّهَ﴾ سہرہ کانیان دہ گوریت ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ بہ لای راست و چہ پیاندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا يَخْرُونَ﴾ بہ مل کہ چہوہ سورڈہ بڑے خواہہن ﴿وَلَهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہرچی لہ ناسمانہ کان و زہویداہہ ہہر بڑے خواہ سورڈہ دہہن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ لہ گیان لہ ہران و فریشتہ کان لہ ہہمان کاتدا خویشیان بہ گہورہ دانانین ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُبْحِهِمْ﴾ لہ بہرورہ دگار یان دہترسن کہ لہ لای سہروویانہوہیہ ﴿وَيَتَعَلَّوْنَ مَا يُزَكِّرُونَ﴾ و ہہر نہرمانیکیان ہی ہکرت دہہکہن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خواہ ہمووی دوو بہرستراو بڑے خوتان دامہنن ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْوَحِيدِ﴾ ہنگومان بہرستراو (ی نیوہ) تہنہا یہ کیکہ (کہ خواہی گہورہ و بالادہستہ) ﴿فَإِنِّي فَازٍ بِكُمْ﴾ کہواتہ ہہر لہ من ہترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا مولکی خواہہ نہوہی لہ ناسمانہ کان و لہ زہویداہہ ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا﴾ وہ گوہرہ لہی بہر دہوام ہہر بڑے نہوہ ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ وہی نایا لہ غہیری خواہدترسن؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مَن يَتَّقُونَ﴾ وہ ہہر چاکہ و بہرہیہ کتان ہہ بیت نہوہ ہہمووی لہ خواہوہیہ ﴿ثُمَّ إِذَا نَسَّكُمْ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتیک دور چاری زبان و نارہ حہتہک بین ﴿فَإِنِّي جَحِيمٌ﴾ نہوہ بہ نار ہاوار ہہر بڑے نہوہ دہہن ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ﴾ لہ پاشان کاتیک نارہ حہتہ کہی لہ سہر لاہردن ﴿إِذَا تَوَلَّيْتُمْ﴾ کتوپر دہستہ بہک لہ نیوہ ﴿بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ ہاوبہش ہریار دہہن بڑے بہرورہ دگار یان (وہ گہرہنہوہ سہر ہی باوہری) ﴿۱﴾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لینان گه‌ری) یا بیباوهر و سپله بن بهرام‌بهر شه‌وی پیمان به‌خشین
 ﴿فَتَكْفُرُوا مِمَّا قَدْ قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ وه (له‌دونیا‌دا) رابوینرن جا له‌مه‌و دوا ده‌زانن (چییان لی ده‌که‌بن) ﴿٥٥﴾
 ﴿وَيَكْفُرُونَ لِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ وه (بت به‌رستان) بؤ‌ئو (بت) انه‌ی که‌هیچ نازانن داده‌نین ﴿تَصِيْبُ اِيْمَانًا زَيْنًا﴾
 به‌شبتک له‌وه‌ی که‌نیمه پیمان به‌خشوون (له‌خواردن و خوارده‌وه) ﴿وَاللّٰهُ لَكُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفَرُّوْنَ﴾ سویند به‌خوا پرسیارتان لی ده‌کریت له‌سهر ئو درؤو بوختانه‌ی که‌ه‌لثان ده‌به‌ست ﴿٥٦﴾
 ﴿وَيَكْفُرُونَ لِلّٰهِ اَلَيْسَ﴾ ئو (بت به‌رستانه) که‌جان بؤ‌خوا داده‌نین (وده‌لین فریشته‌کان که‌چی خودان)
 ﴿سَبِّحْنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ باک و بیگه‌ردی بؤ‌خوا و بؤ‌خوشیان چییان پی خوشه (دایده‌نین که
 حه‌ریان له‌کوهره) ﴿٥٧﴾ ﴿وَاَذْكُرْ لَهُمُ الْاَنْبِيَاءَ﴾ هه‌ر کاتنی به‌کیتک له‌وانه مزگینسی که‌چی پی بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوًّداً وَهُوَ كَظِيْرٌ﴾ روی ره‌ش دانه‌گه‌ریت و بؤ‌خوی پیش ده‌خواته‌وه ﴿٥٨﴾ ﴿يَتَوَرَّيْ مِنَ الْقَوْرِ﴾
 خوی ده‌شارته‌وه له‌خه‌لکی ﴿مِنْ سَوَاءٍ مَا يَشْرِبُوْنَ﴾ له‌بهر ئو مرده خراپه‌ی پی دراهه (به‌گومانی
 خوی) ﴿اَلَيْسَ كَذٰلِكَ عَلَى الْهٰوِيْنَ﴾ نایا (ئه‌و که‌چه) بی‌هیلته‌وه به‌سهر شوهر (ی به‌خوی بکات) ﴿اَمْ يَدُسُّ رُفُوْا اَلْاَرْضِ﴾
 یان زینده به‌چالی کات ﴿اَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ﴾ بیدار بن نای چهند خراپه‌ی ئو بریاره‌ی ده‌یده‌ن! ﴿٥٩﴾
 ﴿لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ﴾ بؤ‌ئه‌وانه هه‌یه که‌بروایان به‌رؤزی دوابی نی به‌ ﴿مَثَلُ السَّوْءِ﴾ نموونه‌ی خراب
 ﴿وَاللّٰهُ مَثَلُ الْاَعْمٰی﴾ نموونه‌ی هه‌ره به‌رزیس هه‌ر بؤ‌خوا به‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ﴾ وه هه‌ر ئو (خوا)
 زالی به‌ده‌سه‌لاتی کار دروسته ﴿٦٠﴾ ﴿وَلَوْ يَوْزِلُ عَلَیْهِمُ الْاَنْبِيَاءُ﴾ وه ئه‌گه‌ر خوا خه‌لکی سزا بدایه ﴿يُظْلَمُوْنَ﴾
 به‌هزی مستهم (وین بروایی) یانه‌وه ﴿مَّا تَرٰكَ عَلَیْهَا مِنْ دَآبَرٍ﴾ هیچ گیان له‌به‌ری (مروّف) یکی له‌سهر
 (زه‌ویدا) نه‌ده‌هینشت ﴿وَلٰكِنْ يُّؤَخِّرُوْنَ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام دوابان ده‌خات تا کانی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَاِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ﴾ جا کانتیک کانی دیاری کراویان هات (رؤزیان ته‌واو بوو) ﴿لَا يَسْتَجِیْبُوْنَ سَاعَةً﴾ هیچ
 کات و ساتیک دوانا که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَفِیْدُوْنَ﴾ و پیشبش ناکه‌ون ﴿وَيَكْفُرُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْفُرُوْنَ﴾ وه ئه‌وان
 شتن بؤ‌خوا داده‌نین که‌خویان حه‌زی لی ناکه‌ن ﴿وَقَصِفُْ اَلَيْسَتْهُمْ اَلْكٰذِبُ﴾ وه زمانیان به‌درؤ ده‌لی
 ﴿اَنْ لَهُمُ الْخُسْفٰی﴾ که‌بینگومان پاداشتی زور چاک هه‌ر بؤ‌ئه‌وانه ﴿لَا جَزَاءَ اَنْ لَهُمُ النَّارُ وَلَهُمْ مُّقَرَّرٰتٌ﴾ راسته
 و گومانی قیدانی به‌ (پاداشتی) ئه‌وانه هه‌ر ناگری (دوزه‌خ) و زوو به‌په‌له‌ده‌برین (بؤی) ﴿٦١﴾
 ﴿وَاللّٰهُ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اَمْرِیْنِ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پیغه‌مبه‌رانمان نار دوه‌وه بؤ‌سهر گه‌لانی پیش تو
 ﴿فَرٰیْنِ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰی لَهُمْ﴾ جاشه‌یتان کرده‌وه (خرابه‌کان) یانی بؤ‌رازانده‌وه ﴿فَهُوَ يَلْبِسُهُمْ الْيَوْمَ﴾
 بؤیه نه‌مرو (شه‌یتان) پشتیوانبانه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾ وه بؤ‌ئه‌وانه سزای سه‌ختی به‌نازار هه‌یه ﴿٦٢﴾
 ﴿وَمَا اَرْزٰكَ اَلَيْسَ لَكَ الْحِكْمُ﴾ وه نیمه قورثانمان نه‌نار دؤ‌ته‌خوار هه‌وه بؤت ﴿اَلَا لَيْسَ لَهُمْ﴾ مه‌گه‌ر بؤ‌ئه‌وه‌ی
 پرونی بکه‌یته‌وه بؤ‌خه‌لکی ﴿اَلَّذِيْ اَخْلَقُوْا فِیْهِ﴾ شه‌وه‌ی که‌تبایدا جیاواز بوون ﴿وَهٰذٰی رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
 يُّؤْمِنُوْنَ﴾ وه تارینموونی و میهره‌بانیش بیت بؤ‌که‌سانی که‌باوهر دینن ﴿٦٣﴾

﴿وَعِبَادُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نهوان له جیاتی خوا شتانی ده بهرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ که خواوهی هیچ
 رزق و پوزیه کی نهوان نین ﴿مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نهله ناسمانه کان و نه له زه ویدا ﴿وَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (پوزیان بدهن) ﴿فَلَا تَحْزَنْ يَا اللَّهُ الْأَمْكُلُ﴾ که وانه وینه بو خوا مه هینته وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَشْرَ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بهراستی خوا ده زانیت و نبوه نازانن ﴿صَبَرْتُ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾
 خوا نمونه ی هیناوه ته وه به بنده یه کی خواهن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ که توانای به سهر هیچ شتیکدا نیه
 ﴿وَمِنْ رِزْقِهِ مَثَرًا ضَعِيفًا﴾ له گهل که سیک (باوه ردار) که رزق و پوزی چاکمان پی دایت له لایهن
 خومانه وه ﴿فَهُوَ يَفْقَهُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ نه ویش لهو (پوزیه) ی به خشیت به نهینی و ناشکرا ﴿هَلْ
 يَسْتَوُونَ﴾ نایا نهو دو وانه یه کسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایش بو خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زور به بیان نازانن ﴿وَصَبَرْتُ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا﴾ وه ههروه ها خوا نمونه ی هیناوه ته وه به دوو
 پیاو ﴿أَحَدُهُمَا أَكْثَرُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ یه کینکیان لالی زگماکی یه که توانای به سهر هیچ شتیکدا نیه
 ﴿وَهُوَ كُلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾ و نهو (پیاوه) نه رک و باره به سهر خواونه که به وه ﴿أَتَمْنَا نُوَخِّجُهُ لَأَيَّاتٍ بِحَبْرِ﴾ بهر وه
 هه شونیک بینری هیچ خیر و چاکه یه ک ناهینته وه ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ نایا نهو که سه
 یه کسانه له گهل که سینک فرمان به داد گهری بدات ﴿وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و نهو (که سه) له سهر
 رینگه یه کی راست بیت ﴿وَلِلَّهِ عِثَّتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ﴾ وه هه بو خوا به نهینی و پنهانیه کانی
 ناسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وه هاتنی پوزی دواشی (به لای خواوه) ﴿إِلَّا أَكَلَمِجِ
 الْبَصَرِ أَوْ هَوَاقِرٌ﴾ هه وه کو چاو ترو کانتیک وایه بیان نزدیک تر له وهش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بهراستی خوا به سهر هه موو شتیکدا به توانایه ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾
 خوا نهو خوا به یه که نبوهی له سکی دایکتان دهر هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ که هیچنان نه ده زانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه (خوا) گوی و چاو و دلی پیدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 بو نه وهی سوپاسی (خوا) بکهن ﴿الَّذِي رَفَعَنَا إِلَى الظُّلُمِ﴾ نایا نهوان سهر نجی بالنده بیان نه داوه؟
 ﴿مُسَخَّرِينَ فِي حَيَاتِنَا﴾ که چون له هه وای ناسماندا ارام هینراون ﴿مَا تَسْكُرُكُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بینجگه له خوا
 کی رایان ده گریت (بهو ناسمانه وه) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بهراستی لهو (پراگیر کردنه) دا
 چند نیشانه و به لگه هه یه بو نه وانه ی باوه ر دینن ﴿

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ وہ خواہ مالہ کائناتی کردوہ بہ جینی دانیشن و حہ واندوہ ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ وہ لہ پیستی نازہ لیش دہوارو رہ شمالی بؤ فہراہم ہتاون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمًا ظَعْنًا وَيَوْمًا ثِقَالًا﴾ (ہلہدہ دریت و دہ گوئز ریشہ وہ) بہ نامانی لہ پوزی کتوج و بار کردن انداو لہ پوزی مانہ وہ و نیستہ جی ہوتاندا ﴿وَمِنْ اَصْوَابِهَا اَوْبَارُهَا﴾ وہ (سازاندوہ تی ہوتان) لہ خوری و کولکی (تہو نازہ لانہ) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَشَعًا﴾ وہ لہ مووہ کانیاں شسومہ کی ناو مال کہ کہ لکی لی و ہر دہ گرن ﴿إِلَىٰ حَبِيبٍ﴾ نا ماوہ بہ ک ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْهَا حَلَلًا﴾ وہ خواہ وہی کہ دروستی کردوہ سیبہ ری زوری رہ خساندوہ ہوتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَصْكَارًا﴾ وہ لہ چپا کاندہ پہ ناگا و تہ شکہ و نی بؤ بہ دی ہتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ سُرُوبٍ مَّقِيعًا لِّخَرٍّ﴾ وہ سازیداوہ ہوتان جل و پو شاکتیک کہ دہ تان پاریزی لہ گہرما ﴿وَسُرُوبٍ مَّقِيعًا بَأْسِكُمْ﴾ ہر وہ ہا جل و پو شاکتیک کہ لہ کانی جہ نگدا دہ تان پاریزی (لہ دور مانان) ﴿كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ رَحْمَتَهُ عَلٰىكُمْ﴾ نا بہو جوہ چاکہ و نیمہ تہ کانی خوی تہواو دہ کات بہ سہر تانہ وہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہ وہی مل کہ چ و موسولمان بین ﴿فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ فَرْغٌ مِّنَ الْاَمْرِ﴾ تہوسا تہ گہر تہوان پرویان و ہر گیرا تہوہ بینگومان تہوہی لہ سہر تویہ تہنہا ﴿اَلْبَلٰغُ النَّبِيِّ﴾ راگہ یاندنی ناشکرای (ثابنہ کہ تہ) ﴿يَعْرِفُونَ يَقَعْتِ اللّٰهُ﴾ تہوانہ بہ ہرہ کانی خواہ دہ ناسن (وہ دہ زانن) ﴿ثُمَّ يَنْتَهِىٰ كُرُوبًا﴾ ہاشان نینکاری دہ کمن ﴿وَأَنصَرَفُوكُمْ اَلْكَفُورُونَ﴾ وہ زور بہی تہوانہ ہر ہن ہاوہ ہن ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ پوزیک دی نیمہ لہ ہر تومہ تیک شایہ تیک (ہینہ مہر تیک) یان بؤ دہ تیرین ﴿ثُمَّ لَا يَذُنُّ لَكُمْ فِتْنَةً كَقُرْآنٍ﴾ تہوسا مؤلہت نادریت بہوانہی ہاوہ ہریان تہ ہتاوہ ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لی و ہر ناگیریت ﴿وَلَا اَنۡزَاةَ الَّذِيۦنَ ظَلَمُوۡا الْعَذَابَ﴾ وہ کانی تہوانہی ستمیان کردوہ و سزای دوزخ دہ بینن ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ وَّلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ تہ سزاکہ یان لہ سہر سووک دہ کریت تہ مؤلہ تیش دہ درین ﴿وَلَا اَنۡزَاةَ الَّذِيۦنَ اٰثَرُوۡا شُرَكَآءَ لَهُمْ﴾ وہ کاتیک تہوانہی کہ ہاوہ ہشیان داناوہ پہر ستر اوہ کانیاں دہ بینن ﴿قَالُوۡا﴾ دہ لہین ﴿رَبَّنَا هٰۤؤُلَآءِ شُرَكَآءُ اٰتٰنَا﴾ تہی پہر وہ ردگار مان تہوانہ پہر ستر اوہ کانمان ﴿الَّذِيۦنَ كُنَّا نَدْعُوۡا مِنْ دُوۡنِكَ﴾ کہ نیمہ ہاوارمان لی تہ کردن لہ جیانی تو ﴿فَاَلْقٰۤى اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنۡكُمۡ﴾ تہ مجا تہو (پہر ستر اوانہ) و تہ یان تہا راستہ دہ کمن (وہ دہ لہین) بہ راستی تہوہ ﴿لَا يَكْفُرُوۡنَ﴾ دروزنن ﴿وَالْقَوْلَ اِلَی اللّٰهِ يَوْمَۤیۡذِ السَّعٰۤى﴾ وہ تہو پوزہ داہہ موو گویرا بہ لی و ملکہ چی تہنو تین بؤ خوا ﴿وَصَلَّ عَلَیْہُمْ مَّا كَانُوۡا یَقْرَءُوۡنَ﴾ وہ وون دہ بیت لہان تہو درو یانہی کہ ہلہ یان دہ بہست (لہ دونیادا) ﴿

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ثم وانهی کہ بنی باوہر پوون و بہرگری خہ لکشیان کردوہ
 لہرنگہی خوا ﴿يَذُفُّونَ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگہ لہ سزا کہی خوایان سزایان بڑ زیاد دہ کہ بن ﴿يَمَّا
 كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ لہ بہر نہ وہی کہ خراہہ کاریان دہ کرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ نہو
 ر پڑوہی کہ ٹیمہ لہ ہر ٹومہ تیک شایہ تیک (ہینہ مہر نک) دہ تیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْفُسِهِمْ﴾ بڑ سہریان
 لہ خوایان (کہ شایہ تیان لی بدات) ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَٰؤُلَاءِ﴾ وہ توش دہ ہیتین (نہی مو حہ مہد
 ﴿بِهِ﴾ بہ شایہ ت لہ سہر نہ واتہ ﴿وَلَرَكْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وہ ٹیمہ فورٹانمان ناردو تہ خواروہ ہوت
 ﴿يَتْلُوهُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ کہ ر وون کہر وہ وہیہ بڑ ہموو شتیک ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وہ رینموونی
 ومیہرہ بانی و مژدہیہ بڑ موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ بہرستی خوا فہرمان دہ دات
 بہ داد گہری و بہ چاکہ ﴿وَالْإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بہ بہ خشین بہ خزم و خویش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَالْبَغْيِ﴾ وہ (خوا) بہرگری دہ کات لہ داوین پیسی و خراہہ و دہ ست دریزی ﴿يُعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾
 ٹاموڑ گاریشان دہ کات بڑ نہ وہی بہند و ہر گرن و بیریکہ نہ وہ ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾
 وہ بہ لینی خوا بہ جی بینن کاتی کہ بہ لنین دہ دہن ﴿وَلَا تَقْسُوا أَكْلَ الْيَتَامَىٰ﴾ و بہ لنین و بہیمانہ کانتان مہ شکین
 ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ لہ پاش بہ ستن و دوو بانکر دہ وہ بیان ﴿وَقَدْ جَعَلَكُمْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْدًا﴾ لہ کانتیکدا
 خواتان کردوہ بہ شایہ ت و چاودیز بہ سہر خواتانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَوَايَ قُلُوبِكُمْ﴾ بہرستی ہرچی
 دہ کہن خوا دہیزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَصَّتْ عَنْ لَهَا﴾ وہ کہ نہ و (نافرہ تہ) مہ بن کہر پسہ کہی کردہ وہ
 بہ خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قَوْلِ أَنْ كُنَّا﴾ لہ پاش بادان و رستن و شہ تہ ک دانی ﴿تَتَخَذُونَ آيَاتِنَا كَلِمَاتٍ لَّيْسَ لَكُمْ بِهَا
 سُوْنِدُو بہیمانہ کانتان دہ کہن بہ ہوی ناپاکی و فر و تیل لہ نیوانساندا ﴿أَنْ تَكُونَ آيَةً هِيَ آيَةُ مَنْ أُمِّي﴾ لہ بہر
 نہ وہی دہ ستہ و کو مہ لیک زور تر و بہ ہیز ترہ لہ دہ ستہ و کو مہ لیک تر ﴿إِنَّمَا يَلُوكُمُ اللَّهُ يَوْمَ﴾ خوا بہ وہ
 تاقبتان دہ کاتہ وہ ﴿وَالْيَحْيَىٰ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ سویند بہ خوا لہ ر قڑی دوایدا بوتان پروون دہ کاتہ وہ
 ﴿مَا كُنْتُمْ بِهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ نہ وہی کہ ٹیوہ تیایدا جیاواز پوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 وہ نہ گہر خوا بیویستابہ ٹیوہی دہ کرد بہ یہ ک ٹومہ ت ﴿وَلَكِنْ يُجِيبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ لام (خوا) ہر
 کہ سیکی ہوت گومر ای دہ کات (بہ ہوی سہر کہشی خویہ وہ) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ہر کہ سیکشی
 ہوت رینموونی دہ کات ﴿وَلَا تُشْكِلُكُمْ عَمَّا كُنْتُمْ تَكْمَلُونَ﴾ وہ سویند بہ خوا ہر سیارتان لی دہ کریت لہ وہی
 کہ دہ تانکر د ﴿۝﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وہ سویند و پیمانستان مہ کن بہ ہوی ﴿وَحَلَّالَتَيْنِ كُنَّ﴾ غہ درو ناپاکی
 لہ نیوان یہ کتر دا ﴿فَزُلْ قَدَمُ ابْنِ لَهْيَاسَ جَنَاجِرَ بُوُونِي﴾ (لہ سہر باوہر) ہلنہ خلیسکی
 ﴿وَنَادُوا الشُّوْعَ﴾ و سزاو نارہ جہنی نہ چہ زن ﴿يَمَّا صَدَّقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بہرہ نستی
 کردستان لہ ربازی خوا ﴿وَلَكُودَاتٍ عَظِيمٍ﴾ (نہ گہر و ابن) سزای زور گہورہ تان بؤ دہ بیت ﴿وَإِنَّمَا
 عِنْدَ اللَّهِ مَوْجِبُ لَكُمْ﴾ بہرہ نستی نہ وہی کہ لای خوا ہدیہ چاکترہ بؤ تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر
 ثبوتہ بزائن ﴿مَاعِنَدُكُمْ يَفْقَهُ وَمَاعِنَدُ اللَّهِ يَفْقَهُ﴾ (چونکہ) ہہرچی لای ثبوتہ تہ واو دہ بیت تہ فہوتیت
 ونامینیت بہ لام نہ وہی لای خوا یہ ہہر دہ میتیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویند بہ خوا
 تہ وانہی کہ بہ نثارام بوون پاداشتیان دہ دہینہ وہ ﴿يَا خَسَنَ مَا كُنْتُمْ أَوْ يَعْملُونَ﴾ بہ پاداشتی چاکتر لہ
 کردہ وہ کانپان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ ہہر کہس لہ نیر بیان لہ می کردہ وہی چاکی
 کردیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و ہر واداریش ہوو بیت نہ وہ سویند بہ خوا
 بہ ربانپکی خوش دہیان ڈیہ نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ﴾ و سویند بی پاداشتیان دہ دہینہ وہ بہ چاکتر
 ﴿مَا كُنْتُمْ أَوْ يَعْملُونَ﴾ لہ وہی کہ نہ وان دہ بیان کرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (نہی موحہ مہ دہ) ﴿كَانَتْ
 وَبَسَّتْ ثَوْرَانِ بَخُونِي﴾ ﴿فَلَنُجْزِيَنَّ اللَّهُ مِنَ الشَّجَرِ الرَّجِيْرَ﴾ بہ نا بگرہ بہ خوا لہ شہبتانی نہ فرین
 لیکراو و دہر کراو لہ بہ زہی خوا ﴿إِنَّهُ رَبُّكَ لَهُ سُلْطٰنٌ﴾ بہرہ نستی تہ و (شہبتان) دہ سہ لاتی نی
 یہ ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بہ سہر تہ وانہی کہ باوہر بیان ہتاوہ ﴿وَعَلَىٰ رِبِّهِمْ تَوَكَّلُونَ﴾ و تہ نہا پشت
 بہ ہر وہر دگاریان دہ بہ ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ تہ نہا دہ سہ لاتی بہ سہر تہ وانہ دا ہدیہ
 ﴿يَتَوَكَّلُوْهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُّشْرِكُونَ﴾ کہ تہ و (شہبتان) دہ کہ نہ دؤست پشتیوانی خویان و تہ وانہی بہ ہوی
 تہ وہ وہ ہوونہ تہ ہاوہ لدانہر ﴿وَإِذَا يَدْنٰٓءَ اٰیٰةٍ مِّنْكَ اٰتٰٓءَ اِلٰهٍ﴾ ہہر کاتیک ثایہ تیک لہ جی ثایہ تیکی
 تردا دابہ زنیس ﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ﴾ وہ خوا چاکتر دہ زانی چی دہ نیریتہ خوارہ وہ ﴿قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ
 مُنْقَلَبٌ﴾ دہ لنین تو لہ خوتہ وہ درو ہلہ بہ سنی بہ ناوی خواوہ ﴿بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانہ) بہ لکو
 زور بہ بیان ہیچ نازائن ﴿فَلَنَنْزِلَنَّ رُوْحُ الْقُدُسِ﴾ بلنی جویرہ ٹیل دایہ زاندوہ ﴿مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ لہ لایمن
 ہر وہر دگارتہ وہ بہرہ نستی ﴿لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تہ وانہی باوہر بیان ہتاوہ دامہ زراویان ہکات
 ﴿وَعَلٰٓى وُشْرٰى الْمُسْلِمِيْنَ﴾ و رینموونی و موزدہش بیت بؤ موسولمانان ﴿

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دہ زائین کہ نہ و (بئی باوہ پرائے) دہ لئین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ ہر نادہ می بہ (نہم قورنانهی) فیری (موجہ ممہد) دہ کات (مہ بہ سستیان
 کاہر اہ کی رومی سور) ﴿يَسْأَلُ الَّذِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَفْجَيْتُ﴾ کہ چی زمانی شو کہ سہی شہوی
 دہ دہ نہ پال عہ جہ می بہ ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ و نہم (قورنانه) ش بہ زمانی عہ رہی ہار او و پروون
 (داہہ زسہ) ﴿إِنَّ الَّذِي لَا يُؤْمِنُ بِقَائِلِ اللَّهِ﴾ بہ راستی نہوانہی کہ ہر وایان بہ نایہ تہ کانی خوا
 نی بہ ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوا ی گہ ورہ رہنم و نپان ناکات، و سزای سہختی بز
 نامادہ کرد وون ﴿إِنَّمَا يَقْرَأُ الْكُذِبَ الَّذِي﴾ بینگومان تہ نہا نہوانہ در وہلدہ بہ ستن بہ ناوی
 خواوہ ﴿لَا يُؤْمِنُ بِقَائِلِ اللَّهِ﴾ کہ باوہ پریان بہ نایہ تہ کانی خوا نی بہ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 و ہر خویان در و زنی ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ نہ و کہ سہی بی باوہ پری بہ خوا لہ ہاشان
 باوہ پریانی ﴿إِلَّا مَنْ أَضَى﴾ مہ گہر کہ سبت زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دلشی
 دامہ زراو نارام بیت بہ باوہ پری ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ بہ لام کہ سنی دلی خوش و شادمان
 بیت بہ بی باوہ پری ﴿فَكَانَتْ لَهُمْ خُصْبٌ مِنَ اللَّهِ﴾ نہوہ بہر خہ شسم و قینی خوا کہ و نوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گہ ورہ پان دہ بی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نہم (ہمہ شہیہ) لہ بہر نہوہیہ بہ راستی نہوانہ
 ﴿أَسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دونبا یان لا خوشہ و بستر بوو لہ زبانی پوزی دواپی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و بہ راستی خوا رہنم وونی کہ سانی بی باوہ پری ناکات ﴿وَأُولَئِكَ
 هُمُ الَّذِينَ﴾ نہوانہ کہ سانیکن ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موزی ناوہ بہ سہر دل ﴿وَسَمِعُوهُمْ
 وَأَنْصَرَفَهُمْ﴾ و بہ سہر گوی و چاویاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ و ہر نہوانہ بی ناگایان ﴿وَلَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ﴾ راستہ و بینگومان نہوانہ لہ پوزی دواپیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہر نہوان
 زہرہ نہندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ ہاشان بہ راستی بہر و ہر دگارت بز نہوانہی کو چیان
 کردوہ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فَتَرْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ لہ ہاش نہوی سزا دران ہاشان جیہاد و تی کوشانیان کرد
 ﴿وَصَدْرُوا إِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و بہ نارام بوون بینگومان بہر و ہر دگارت لہ دواپی نہوہ ﴿لَعَنُوهُ
 رَجِيمٌ﴾ لی بوردہی مہرہ بانہ (بزیان) ﴿

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيِّبِ﴾ پاشان بہ راستی بہرورہ دگارت بڑوئہ وانہی ﴿عَمِلُوا الشَّوْءَ بِجَهَلَةٍ﴾ خرابہ بان کردوہ بہ نہ قامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواى ئەوہ گہراونہ نہ وہو توبہ بان کردوہ ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کرداری خوئیان چاک کردوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی بہرورہ دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لہ پاش ئەوانہ ﴿لَعَنُورٌ رَّجِيمٌ﴾ لیسورہی میہرہ بانہ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ بہ راستی ئیراہیم ﴿كَانَ أَقْبَىٰ قَائِلًا لِلَّهِ﴾ (بڑو خوی) ئوممہ تیک بوو گوئیاریہ ل و فہرمانبہر دار بڑو خوا ﴿حَقِيقًا وَرَبُّكَ مِنَ الْمُنْشِرِينَ﴾ لا دہریو لہ ہہمور ٹاہینکی ناہق و ہدر گیز لہ ہاوبہش دانہرمان نہ بوہ ﴿شَاحِكًا لِتَعْثِيمٍ﴾ شو کرانہ بڑوری (خوا) بوہ لہ بہر امیہر نازو نہمہ تہ کانیدا ﴿لَتَجَنَّبَنَّهُ وَاَعْدَتُهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەویش ہلہی بزارد و رینگہی راستی نیشان دا (کہ ئیسلامہ) ﴿وَالَّذِينَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ وہ ئیمہ لہ دونیادا نیعمت و بہ ہرہی چاکمان پی بہ خشعی ﴿وَالَّذِينَ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہ راستی ئەو لہ پورزی دوایشدا لہ پرسی چاکاندایہ ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بڑو کردیت ﴿أَن آتِجْ مَلَّةً إِبْرَاهِيمَ﴾ کہ بہ سپرہوی ٹاہینی ئیراہیم بکہ ﴿حَقِيقًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْشِرِينَ﴾ چونکہ پاک و راست بوہ بہ ہیچ جوئی لہ ہاوبہش دانہرمان نہ بوو ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ﴾ بینگومان (پرزگرتنی) پرورانی شہمہ تہنہا لہ سہر ئەوانہ دائرا ﴿لَتَخْلُقُوا﴾ فیہ ﴿کہ جیواوز بوون نیاید﴾ ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وہ بہ راستی بہرورہ دگارت ﴿لَيَحْكُمَنَّكُمْ يَتَّبِعُ﴾ دادوہری دہ کات لہ نیو انباندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پورزی دوا پیدا ﴿فِي مَا كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ﴾ لہ وہی کہ ئەوان نیاید جیواوز بوون ﴿أَنذَرْنَا إِلَىٰ مُيَلِّيكَ﴾ (خەلکی) بانگ بکہ بڑو پرسیازی بہرورہ دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بہ دانایی وبہ ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَيَجِدُ لَهُمْ﴾ وہ لہ گہلہ بان بدوی (موجادہ لہ بکہ) ﴿يَا أَيُّهَا أَحْسَنُ﴾ بہ چاکترین شیوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بینگومان بہرورہ دگارت خوی چاک دہزانی ﴿يَمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بہ وانہی گوہرا بوون ولایاندا وہ لہ رینگاکہی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وہ ہەر خوئی زانیہ بہ وانہی لہ سہر رینگای راستن ﴿وَإِنَّ عَاقِبَتَهُ﴾ وہ ئە گہر تۆلہ تان سہندہ وہ ﴿فَعَاثُوا يَمِيلُوا لَمْ يَغْنَبْهُمْ يَوْمَ﴾ ئەوہ بہ ئەندازہی ئەو سستہمہی دژتان کراوہ تۆلہ بکہنہ وہ ﴿وَلَيْتَ صَبَرْتُمْ﴾ وہ ئە گہر نارام بگرن ﴿لَهُمْ خَزَائِرُ الْمَصِيرَاتِ﴾ ئەوہ باشترہ بڑو نارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ (نہی) موحدہمہ د ﴿دَان بہ خوندہا بگہرہ﴾ ﴿وَمَا صَبَرَ إِلَّا الْيَاقُوتُ﴾ نارام گرتنہ کہ شت ہەر بہ (یارمدنی) خواہہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خەفہ نیان بڑو مہ خو ﴿وَلَا تَكُ فِي صَبَقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بہو فیل و ہیلانانہش دہیکہن دل تہنگ مہ بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ راستی خوا لہ گہل ئەوانہیہ کہ خوئیان پاراستوہ (لہ تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ﴾ ہەر وہا لہ گہل ئەوانہ شداہیہ کہ خیر خواز و چاکہ کارن ﴿

سوره قی (الإسراء)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشنده می مېهره بان

﴿سَيَحْنُ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاك و بېگه ردی بؤ نه وراته می که شه و پړه وی کرد ﴿يَعْبُدُونَ إِلَهًا﴾ به به نده می خوی له شه و تګدا ﴿فَرَى الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ له مزگه و تسی حه ر ا مده و (له شاری مه ککه) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾ بؤ مزگه و تسی (الاتقصی) له (بیت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ که ده ورو به ریمان پسر و ز و نه ردار کرد و ده ﴿لِيُرِيَهُمْ آيَاتِنَا﴾ بؤ نه و ده می یتدیک له به لگه و نیشانه ورو نه کانی خوامی نیشان به دین ﴿إِنَّهُمْ هُمُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به راستی هر نه و یسه می بینایه ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ وه ته ورا تیشمان به خشی به موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هَدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه نه و (ته ورا ته) مان کرده هوی رینموونی بؤ نه و ده می ئیسرائیل ﴿الَّذِينَ خَلَقْنَا مِنْ دُونِ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ (بیمان و تین) که بېجگه له من که س مه که نه پشٹیوانی خوتان ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ تَحْتِ أَعْيُنِ نُوحٍ﴾ (نه می) نه و ده می شه و که سانه می که له گه ل نوح (له که شتیدا) هه لمان گرتن ﴿إِنَّهُ رَكَتَ عَبْدًا مُكَلِّمًا﴾ به راستی نوح به نده به کی زور سوباس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكُتُبِ﴾ نه و ده کانی ئیسرائیل مان نا گادار کرد و هه و المان پیدان له نامه که باند ا ﴿لِنَقُصِّدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِبَ﴾ که سویند به خوا ئیوه خرابه کاری ده که ن له زه و می دا دو و جار ﴿وَلِنَعْلَمَنَّ عُلُوقَ الْبِرِّ﴾ و بېگومان به رز ده به و ده و زان دین (به سهر خه لکی دا) به به رز بونه و ده به کی زور گه و ده ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتیک به که مین به ئین (له و دو وانه) هات (که به ئیشان پندرا و ده) ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا﴾ ده بترینه سهرتان چهند به نده به کی خومان ﴿أُولَئِكَ أَشَدُّ مِنْكُمْ بَعْدًا﴾ که خا و نه می ده ست و ه شان دینکی به تینن له جهنگ دا ﴿فَجَاءُوا بِحِلَلٍ ثَلَاثِ الْبَرَ﴾ نه مچا نه وانه ده گه رین به نا و وولانه که تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدُ أَفْعُولًا﴾ وه نه و ده به ئینکی به دی هتر او بوو ﴿مُرَرَّدَةً إِلَى الْكُتُبِ﴾ عَیْهِمْ ﴿لَهُ بِأَشَانِ جَارِيكِ تَرِئِوه به سه ر باند ا زان ده که ینه و ده ﴿وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ فَأَمْرٌ إِلَيْنَ﴾ وه دارایی و کور ی زورتان بئ ده به خشین ﴿وَيَجْعَلُكَ أَكْثَرُ مِنْ قِيَرًا﴾ وه له شکر و کهستان (له جاری پینشو و) زور تر ده که بین ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ نه گه ر ئیوه چاکه بکه ن نه و ا چاکه بؤ خوتان ده که ن ﴿وَأَنْ أَسَافَرْتُمْ لَهَا﴾ وه نه گه ر خرابه ش بکه ن نه و ا (سزاکه می) هر بؤ خوتانه ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کاتی به ئینی (سزا و توله می) دو و هه م هات ﴿لِيَسْتَأْذِنُوا لَكُمْ﴾ بؤ نه و ده می به زاره و خه فته به ر و خسار تانه و ده که ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ وه بؤ نه و ده می به چنه و ده نا و مزگه و تسی نه قصا و ده ﴿كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر چو نیک له جاری به که مدا چو نه نا و به و ده ﴿وَلِيَسْتَأْذِنُوا لَكُمْ لِنَبِيٍّ﴾ وه بؤ نه و ده می ویرانی بکه ن به ویران کردنکی گه و ده ﴿

﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَحْمَةً﴾ تو میند وایہ پەرورہ دگار تان رہ حمشان پس بکات (ئہ گہر بگہر پینہ وہ بولای خوا)
 ﴿وَإِنْ عُدُّوْهُ حُدُوْدًا﴾ ئہ گہر بگہر پینہ وہ (بوسہر تاوان) نینمہش دہ گہر پینہ وہ (بوسہر اذاتان) ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِرْعَ
 حَصِيرًا﴾ وہ دوزہ خیمان کرد بہ بہ ندیخانہ بولای باوہر ان ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ الَّذِيٓ أَنزَلْنَاهُ﴾ بہر اسنی ئہم فورانہ
 رینمونی دہ کات ﴿الَّذِيٓ هُوَ الْقَوْلُ﴾ بولای بازو بہر نامہ بیک کہہر اسست ترینہ ﴿وَيَكْفُرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾ و موزدہش
 دہ دات بہر باوہر دارانہی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہہر کردہ وہ چاکہ کان دہ کدن ﴿إِنَّ لَهُمْ لَأُجْرًا كَثِيرًا﴾ کہہر بہر اسنی
 پاداشنی گہرورہ بان بولای ہدیہ ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وہ بہر اسنی ئہ واندی کہہر باوہر بان نیہ ﴿يَا لَأَخْسِرَ﴾ بہر بولای
 دواپی ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَمَّا جَاءَا الْيَمَّا﴾ سزایہ کی سہ خیمان بولای مادہ کردون ﴿وَتِلْكَ الْإِسْكَانُ بِالْقَرْيَةِ﴾ وہ نادہمی نزو
 ہاوار بولای و خرابہ دہ کات ﴿وَمَاءُ دُرِّ الْحَيْثُ﴾ (ہرورہ کو) داوا و نزا کردنی بولای خیر و چاکہ ﴿وَكَانَ الْإِسْكَانُ حُجْرًا﴾
 وہ نادہمی ہمیشہ ہر بہر ہدیہتی ﴿وَجَعَلْنَا الْبَيْتَ وَالْقَلْعَةَ الْبَيْتَ﴾ شہو و بولای مان کرد بہر دوو نیشانہی (گہرورہی
 دہسہ لانی خودا) ﴿فَمَحْوَاةَ آيَةِ الْبَيْتِ﴾ ئہمجان نیشانہی شہومان تاریک کرد (یاسر بیہ وہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ الْقَوْمِ الْفَاسِقَةِ﴾
 و بہر لگہ و نیشانہی بولای مان بولای و وناک کردہ وہ ﴿يَتَّبِعُوا أَفْصَحًا فَرِحَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بولای وہی بہر شوین بولای پەرورہ دگار تاندا
 بگہرین ﴿وَلْيَتَعْلَمُوا آيَةَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ وہ بولای وہی ژمارہی سالہ کان و حیسابی (مانگ و شہو و بولای کان)
 بزائن ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ قَدْ فَصَّلْنَا تَفْصِيلًا﴾ وہ نینمہ ہموو شینیکمان بہر وون و بہر وانی باس کردہ وہ (بولان) ﴿وَلَقَدْ
 أَنزَلْنَاهُ آيَةً عَلَىٰ رَأْسِ عِيسَىٰ﴾ وہ ہموو مرقوبک (لہر بولای دواپی) کردہ وہی خولیمان کردہ وہ گہر دنیہ وہ
 (چاکہ بیت یا خرابہ) ﴿وَنُخْرِجُ لَهُمْ رُوحَ الْقَوْلِ﴾ وہ لہر بولای دواپی بولای دہر دہین ﴿يَكْنُ الْبَيْتُ مَشْرُورًا﴾
 نامہ بیک کہہر بہر وہی (وہ ہموو کردہ وہ کانی تیندا نوسراوہ) و دہ بینیت ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (ہی ی دہو و نریت)
 نامہ کت بخوینہر وہ ﴿كُلٌّ بِفَصْلِكَ الْقَوْلِ عَلَيْكَ حَبِيبًا﴾ ئہم بولای خوت بہر سیت کہہر مو حاسہ بہی خوت بکیت
 ﴿مَنْ أَتَقَاتَىٰ فَاِتِّمَاتُهَا تَتَدَوَّىٰ بِفَاسِقَةٍ﴾ ہر کہہر رینمونی و ہدیہتی و ہر گرتینت ئہ وہ بنگومان رینمونی
 و ہدیہتہ کہی (سود و قازانجہ کہی) ہر بولای خوی دہینت ﴿وَمَنْ حَصَلَ فَأَتَمَّتْ آيَةُهَا﴾ و ہر کہہر سبش گومرا
 بولای ئہ وہ بنگومان (زبان و سزاکہی) ہر بولای خوی دہینت ﴿وَلَا تَزُولُ آيَةُ الْفُرْقَانِ﴾ وہ ہیچ کہہر سبکی گوناہکار
 گوناہی ہیچ کہہر سبکی تر ہلنا گرت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾ نینمہ ہر گیز سزای (بہندہ کان) نادہین ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ
 رَبُّكَ﴾ ہمتا پینمہ بہر نہترین (بولان) ﴿وَلَا أَزْهَاقًا﴾ وہ کاتیک ہمانہ ویت ﴿أَنْ تُهْلِكَ قَرْيَةً﴾ (دانیشنوائی)
 شار و گوندیک لہنا و بیہین ﴿أَمْ لَمْ نَرْسُلْهُنَّ﴾ لہر مان دہدہین (بہر گویرایہ لی و کردہ وہی چاک) بہر دہو لہمہندہ
 خرابہ کار و زوردارہ کانی ﴿فَقَسَّوْا فِيهَا﴾ کہہر چی ئہ و ان یاخی دہین و لہر ہر مان دہر دہچن ﴿فَقُلْ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾
 جا بولای (سزادان) پنیست دہینت بولای (دانیشنوائی) ئہو شار و گوندانہ ﴿فَلَمْ تَرَ كَيْفَ تَزُولُ﴾ جا ئہو سا ویرانیان
 دہ کہہر بہر ویران کردنیکی نہ و او ﴿وَكُلُّ أَهْلِكَ﴾ وہ زور (گمل و مبللہت) مان لہنا و برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ﴾ بولای
 بولای لہ چہر خہ کانی پاش نوح ﴿وَكُلٌّ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عَثَافَةٍ﴾ پەرورہ دگار ت بہر سہ بہر گوناہی بہندہ کانی
 ﴿خَيْرًا نَّبِيًّا﴾ کہہر ناگادار و بینایہ

﴿مَنْ كَانَتْ رِيْدَةُ الْعَاجِلَةِ﴾ ہر کہ سینک تہا زبانی دونیای بویٹ ﴿عَجَلَتْ لَهَا رِيْدَهَا﴾ لہم (دونیا) دا زووی ہی
ی دہدہ بین ﴿مَا لِنَاسٍ لِّمَنْ رِيْدُ﴾ تہوہی ہمانہ وی بز ہر کہ سینک ﴿لَوْ جَعَلَ اللَّهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ ہاشان دوزہ خمان
بز ساز داوہ ﴿يَسْلُبْنَاهَا مَذْمُومًا مَّا ذُخِّرَا﴾ دہ چیتہ ناوی بہ لزومہ کراوی و دہر کراوی لہ مہرہ ہانی خوا ﴿وَمَا
﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سینکیش مہ بہ سستی روزی دواپی ہووینٹ ﴿وَيَسْئَلُ لَهَا سَعْيَهَا﴾ وہ ہوہ ولی
بز بدات بہ و جوزہی شایستہی تہوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہ رداریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعْيُهُمْ
شُكْرًا﴾ نائہ وانہ کردہوہ و تہنکوشانہ کہیان و ہر گیراوہ (لای ہر و ہر دگاریان) ﴿كَغُلٍّ يُضِلُّ﴾
دہ بہ خشین بہ ہمہ مووان ﴿هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ﴾ تہوانہ (کہ ہر دونیایان دہوینٹ) و تہوانہش (کہ روزی
دواپیان دہوی) ﴿مِنْ عَطَا رَبِّكَ﴾ لہ بہ خششی ہر و ہر دگارت (لہم دونیایہ دا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَا رَبِّكَ
مَحْظُورًا﴾ ہنگومان روزی و بہ خشرای ہر و ہر دگارت ہر گبز قہدہ غہ کراو نہ ہووہ ﴿أَنْظُرْ
كَفَّيْ﴾ (تہی موحہ مہد ﴿سَهْرَجٌ بَدَّهْ جُؤنْ﴾ ﴿فَضَلَّكَ نَفْصُكَ عَنْ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہزلی
ہندیکہانمان داوہ بہ سہر ہندیکہاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ وہ ہنگومان پلہ کان
لہ روزی دواپیدا گہورہ ترہ و فہزلہ کانیش گہورہ ترن ﴿لَا تَحْمِلْ مَعَ اللَّهِ الْهَاءَ الْآخِرَ﴾ (تہی نادہمی)
لہ گہل خوادا ہر ستر اوینکی تر مہ پرستہ ﴿فَتَقَعَّدَ مَذْمُومًا مَّا ذُخِّرَا﴾ تہ گینا دہ بیتہ لزومہ کراوینکی
سووک و رسوا ﴿وَقَطَّنَ رَبُّكَ﴾ وہ ہر و ہر دگارت ہر پاری داوہ ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا بَاءَ﴾ کہ ہبج
شتیک نہ بہرستن ہبجگہ لہ تہوہ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکن ﴿إِنَّمَا
يَكْفُرُ بِعِدَتِكَ الْكَافِرُ هُمَا أُولَٰئِكَ هُمَا﴾ تہ گہر بہ کیکیان (باوکت و دایکت) یان ہر دہوکیان لای تو
ہیرہوون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ﴾ قسہی ناخوشیان ہن مہلن تہانانت توفیش ﴿وَلَا تَهْزُهُمَا﴾ وہ تہیان
مہخورہ و ہیاندا ہلہ شاخن ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) ووتہی تہرم و شیرینیان (لہ گہلدا)
بہ کار بیتہ ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالی حق بہ کم زانین و مہرہ ہانیتیان بز رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ ہلی تہی ہر و ہر دگارت ہر حیمان ہن یکہ ﴿كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾ ہر چو نیک
تہوان منیان ہر و ہر دہ کرد بہ مندالی ﴿ذِكْرُكَ أَفْكَرِي بِمَا تَقْوِيكَ﴾ ہر و ہر دگارتان چاک دہ زانیت
بہ ہرجی لہ دل و دہرونتاندا ہہ بہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾ تہ گہر تہوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان
بیت ﴿قَالَهُ كَافًا لِلْأَوَّلِينَ عَفْوًا﴾ تہوا ہنگومان تہوہ (خواہ) لی ہورہ بہ بز تہوہ کاران ﴿وَأَمَّا
ذَا الْقُرْبَىٰ فَحَقُّهُ﴾ وہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ﴾ (ہر و ہر ہا مافی) ہہ زارو
ہر ہواریش ﴿وَلَا تَجِدْ رِيبًا﴾ زیادہ ہر ویش مہ کن ﴿إِنَّ الْمُبْدِينَ﴾ بہ راستی زیادہ ہر ووان
﴿كَانُوا لِحُزْنِ الشَّيْطَانِ﴾ دوسٹ و ہر ای شہ ہتانہ کائن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہ ہتانیش بہر تہر
(ناز و نیعمہ تہ کانی) ہر و ہر دگاری ہہمیشہ سہلہ بہ ﴿۷﴾

﴿وَمَا تَطْرَعُ عَلَيْهِمْ﴾ وہ نہ گھر پروت و ہر گھرا لہوانہ (لہ ہر نہ داری) ﴿الْبَيْتَ الَّذِي رَمَوْا فِيهِ نَجْوَاهُ﴾
 چاؤہ پروانی بہ خششی و روزیہ ک بویت لہ لایہن پەر و ہر دگارتہ و ہ ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّنْ سِوَاهُ﴾ تہ و ہ قسہ ی
 جوان و نہ میان لہ گہ لدا بکہ ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَرْغُولًا إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ وہ دہستت مہ کہ کؤت بہ گہر دنتدا
 (واتہ دہست قو و چاؤ و مہ بہ لہ خیر کردندا) ﴿وَلَا تَقْطَعْ كُلَّ رِجْلٍ﴾ و کراؤ و بہرہ لاشی مہ کہ
 بہ تہ و اوی (ہر چیت مہ بہ بیدہ ی بہ خہ لکی) ﴿فَتَقَعْدَ مَلُومًا مَّخْسُورًا﴾ تا نہ بیتہ کہ سبکی لؤ مہ کراوی
 ہیچ بہ دہستہ و نہ ماو ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی پەر و ہر دگارت ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ﴾ رزق و روزی فراوان
 دہ کات ﴿لَمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بؤ ہر کہ سبک کہ بہ بیت و و تہ نگہی دہ کات بؤ ہر کہ سبکی بہ بیت
 ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہ راستی تہ و ہر مہشہ ناگا و بیناہ بہ بہندہ کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾
 وہ رؤلہ کانتان مہ کورن ﴿خَشِيَةَ اتِّلَافٍ﴾ لہ ترسی ہڈاری و نہ داری ﴿عَلَّيْكُمْ تُرْفَهُمْ وَقَاتِلُكُمْ﴾ نیمہ روزی
 تہ و انیش و نیوش دہ دہین ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ بہ راستی کوشتنی تہ و انہ (تہ و مندالانہ فان)
 ہلہ و تاوانیکی گہ و رہہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ﴾ و نزیکہی زیناش مہ کہ و نہ و ہ ﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً﴾
 بہ راستی تہ و ہ کردہ و ہہ کی زور ناشیرن ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و رینگہ بہ کی پیس و خرابہ ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ وہ کہ سبک مہ کورن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ کہ خوا کوشتنی تہ و ی حرام کردہ
 مہ گہر بہ (ہزیہ کی) راست و رہ و انہ بیت (وہ ک تہ گہر ہاتو و کہ سبکی کوشتبو و، یان لہ ناپن
 پاشگہز بہ و ہ، یان شووی کردہ و یان زنی ہتا بو و زینایان کرد) ﴿وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا﴾ جا ہر کہ سبک
 بہ نا ہق و ستم لہ کراوی کورن ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوَلِيِّهِ سُلْطَانًا﴾ تہ و ہ دہسہ لاتمان داؤہ بہ خوا و نہ کہ ی
 (بہ سہر بکورہ کہ دا) ﴿فَلَا تُسْرِفُوا فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خوا و نہ کہ ی زیادہ روزی نہ کات لہ تؤلہ سہندندہ و ہ دا
 (تہ گہر عہ فوی کرد پاش تہ و ہ نہ چیت تؤلہ ی لہ بسہ بیتہ و ہ، وہ تہ گہر کوششہ و ہ بہ جوانترین
 شتہ و ہ بکورتہ و ہ و رازی بیت بہ بریاری خودا ہر چؤنیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکہ
 بہ راستی تہ و (خوا و نہ) یار مہنی دراؤہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ﴾ وہ نزیکہی مالی ہتہ و ہ مہ کہ و نہ و ہ
 ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مہ گہر بہ چاکترین شتہ نہ بیت (کہ برشی بہ لہ پاراستن و ہر ہم ہتانی) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ
 أَشُدَّهُ﴾ ہتا (ہتہ و ہ کہ) دہ گانہ کہ مالی ژسری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ و ہا بکہن بہ بہ لین
 و بہیمانہ کانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ بہ راستی (خوا و نہ) بہ لین و بہیمان لہر سراؤہ بہر مہر بہ لیتہ کانی
 ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ إِذَا كَلْتُمْ﴾ وہ کاتیک کہ پتوانہ دہ کہن (بؤ خہ لکی) بہ رنک و ہنکی پتوانہ بکہن
 ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْسِنَتَيْكُمْ﴾ و کیشانہش بکہن بہ تہ رازی راست و دروست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ قَوْلًا﴾ تہ مہ
 (بؤ تہ و) چاکترو نا کامیشی باشرہ (لہ دنیا و قیامہ تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ شونین
 شتیک مہ کہ و ہ کہ زانیارست دہر بارہی نی بہ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ بہ راستی گوئی و چاؤ و دل
 ﴿كُلٌّ أُولَٰئِكَ مَتَىٰ مَتَىٰ مَسْئُولًا﴾ ہم و ہ تہ و انہ (خوا و نہ کانیان) بہر ہر سیارن لیان ﴿وَلَا تَقْلِبْ فِي الْأَرْضِ
 مَرَجًا﴾ وہ مہرؤ بہر مہیدا بہ فیز زلی و شانازہ و ہ ﴿إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونکہ) بہ راستی تؤلہ دہتوانی
 زہوی کون کہ بیت ﴿وَلَن تَبْلُغَ لُجْجَالَ عُوْلًا﴾ وہ تہ دہ گہینہ شاخہ کان لہ در تڑیدا ﴿كُلٌّ أُولَٰئِكَ مَتَىٰ مَتَىٰ﴾
 ہم و ہ تہ و ہ باسکرا خرابہ کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لای پەر و ہر دگارت نابہ جی و بیزراؤہ ﴿

﴿ذَلِكُمْ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ ﴿ثَمَّوَه﴾ (ی کہ باس کرا) ہندیکہ لہو دانایی و حکمتہ ہی کہ
 بہرہ دگارت نیگای کردوہ ہوت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وہ هیچ بہر ستر اوینکی تر لہ گہل
 خوادا مہ بہرستہ ﴿فَتَلَقَّ فِي جَهَنَّمَ﴾ لہ گینا فیری دہ دریتہ ناو دوزخہ وہ ﴿مَلُومًا مَذْحُورًا﴾ بہ لومہ کراوی
 ودوور خراوہی لہ بہ زہبی خوا ﴿أَفَأَصْفَقَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْإِيمَانِ﴾ نابا بہرہ دگارتان بہ گہزی کورپی
 نایہ تی کردوہ بہ ثیوہہ ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا﴾ لہ فریشہ کانیشی دا کجانی بؤخوی ہلزار دوہ
 ﴿إِنَّكُمْ لَتَشْكُرُونَ فَلَاعْظِمًا﴾ بہ راستی ثیوہ ووتہ بہ کی زور گہورہ (ونابہ جی) دہ لہین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ﴾ وہ سویند بہ خوا بیگومان (مہ بہستہ کانمان) بہ چہند جور ہیناوہ لہم فورانانہ دا ﴿يَذْكُرُوا﴾
 بؤ ثہوہی بیریکہ نہوہ و ناموز گاری وەر گرن ﴿وَمَا يَذْكُرُوا لَأَنْفُسِهِمْ﴾ بہ لام (خوانہ ناسان) ہەر
 دوور کہ ووتہ وہ بان زباتر دہ بیت (بہو باسکردنہ) ﴿قُلْ لَوْ كُنَّا مَعَهُ إِلَهًا﴾ (تہی موحہ مہد ﴿سُورَةُ﴾)
 بلہی نہ گہر لہ گہل خوادا بہر ستر اوینکی تر بیوایہ ﴿كَايَقُولُونَ﴾ وہك ثہو (بت بہرستان) دہ لہین
 ﴿إِنَّا لَنُفَوِّسُ﴾ ثہو کاتہ دہ گہران بہ دواي ﴿إِلَى ذِي الْقُرْآنِ سَبِيلًا﴾ رینگاہہ کدا بؤلای خواوہنی عہرش
 (کہ خواہیہ) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى﴾ پاک و بی گہرد و بہر زو بلندہ ثہو (خواہیہ) ﴿عَنَّا يَقُولُونَ﴾ لہوہی
 ثہو (بت بہرستانہ) دہ لہین (دہ بارہی خوا) ﴿عَلَّوْا كَيْدًا﴾ زور بہر زو بلندہ ترہ ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ﴾ ہەر جہوت نامسانہ کان نہ سیاحتی خودا دہ کمن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ و زہوی و ہەرچی
 لہ ناویانداہی ﴿وَمَنْ فِيهَا﴾ وہ هیچ شبتک نیہ ﴿إِلَّا سُبْحًا يَحْمَدُهُ﴾ کہ نہ سیاحت و سوپاس
 و ستایشی ثہو نہ کات ﴿وَلَكِنْ لَا تَقْلَقُهُمْ نَسِيحَتُهُمْ﴾ بہ لام ثیوہ نی ناگہن لہ نہ سیاحتہ کہ بیان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بہ راستی خوا ہہمیشہ بہ نارام ولہ سہر خو و لہیور دہیہ ﴿وَالْقُرْآنُ الْقُرْآنُ﴾
 وہ (تہی موحہ مہد ﴿سُورَةُ﴾) کاتیک فوران دہ خوینیت (بہ سہر باندا) ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾ دادہ نیتین
 لہنیتوان توو ثہوانہ دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ کہ باوہریان بہر قوزی دواپی نیہ ﴿جَعَلْنَا مَثُورًا﴾ بہر دہ بہ کی
 نادیار (دہوشہر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وہ دہیدہ بین بہ سہر دل باندا ﴿إِكَّةً﴾ چہند بہر دہ بہ کی
 زور نہستوور ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ بؤ ثہوہی لہ فوران نی نہ گہن ﴿وَقَدْ نَزَّلْنَاهُ قُرْآنًا﴾ و گوتشیان کہر دہ کہین
 (تانبہ یستن) ﴿وَأَذَاكَرْتَ رَبِّكَ﴾ وہ ہەر کاتیک ناوی بہرہ دگارت دہ بہت (لای ثہو بی باوہراندہا)
 ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾ لہ فورانانہا بہناک و تہناییی ﴿وَوَلَّوْا عَلَى آذَانِهِمْ قُرْآنًا﴾ بہ بیزاری پشتت نی دہ کمن
 ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾ نیمہ چاک دہ زانین بؤچی ثہوان گوی دہ گرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾
 کاتیک گوی دہ گرن لہ توو (تہی موحہ مہد ﴿سُورَةُ﴾) ﴿وَأَذَاكَرْتَ رَبِّكَ﴾ ہەر وہا کاتیک پیکہوہ چہ دہ کمن
 ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ کاتی ستم کارہ کان دہ لہین ﴿إِنْ نَسْمِعُ إِلَّا لَأَجَلَ مَضْحُورًا﴾ ثیوہ تہنہا شویننی پیاوینکی
 جادو لیکراو دہ کہون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سہرنج بدہ چؤن ﴿حَضَرُوا إِلَيْكَ الْأَمْنَالُ﴾ نمرونہی جورا و جورت
 بؤدبتنہوہ ﴿فَضْلًا﴾ سہر نہ نجام گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ بتر ناتوانن رینگای راست
 بدوزنہوہ ﴿وَقَالُوا لَا كُنَّا بِلَا إِلَهٍ إِلَّا هُوَ﴾ دہ شلین نایا کاتی بووینہ تیسک پرومکیکی رزیو و پتور کاو
 ﴿لَوْ أَنَّمِ الْغُفَّارُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ نایا (جاریکی تر) زیندو دہ کریبہوہ و دہ بیتہوہ بہدروسکراوینکی نوی ﴿

﴿قُلْ﴾ (تہی موحہ ممہد ﷺ) پنیان بلی ﴿كُلُوا حَبًّا أَوْ حَبِيدًا﴾ نپوہ بپن بہ ہرد یا بہ ناسن ﴿وَأَوْ حَلَقًا أَوْ حَبًّا﴾ یان ہر درست کراونکی ترلہ وہی ﴿يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ لہ میتسک و دلناتا گہورہ بہ ﴿مَسْفُورُونَ﴾ جاپنگومان نہوانہ دلین ﴿مَنْ يُعِيدُنَا﴾ کن زیندوومان دہ کاتہوہ ﴿قُلْ أَلَدَى﴾ بلی نہو زاتہ (زیندووتان دہ کاتہوہ) ﴿فَطَرَكُوا أُولَئِكَ﴾ کہ یہ کہم جار دروستی کردوون ﴿فَسَيَخْضَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ﴾ جا (بہ لافرتیہوہ) سدرت بزو دہلہ قینس ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و دہلین نہوہ کہی دہ بیت ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی لہوانہ بہ نہو (پورہ ہانتی) نزیک بیت ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ نہو پورہی کہ بانگتان دہ کہن (لہ گورہ کانتانہوہ) ﴿فَتَسْتَجِيبُونَ يَحْتَدِيهِ﴾ جانیوہش دہست بہ جی دین بہ دہم بانگ کردنہ کہوہ بہ سوپاس و سہنا کردنہوہ ﴿وَنُظَرُ أَنْ لَيْسَ﴾ و وا دہ زانن نہماونہتہوہ (لہ دونیادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي﴾ وہ (تہی موحہ ممہد ﷺ) بلی بہ ہندہ کانم ﴿يَقُولُوا أَلَيْسَ لَنَا﴾ قسہ یہ کہن کہ جوائر و باشترینی قسہ بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہ راستی شہیتان ﴿يَتَّبِعُ بَيْنَهُمَا﴾ ناکوکی و نازاوہ دہ خاتہ نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ بہ راستی شہیتان ہمیشہ بونادہمی ﴿عَدُوًّا مُبِينًا﴾ دوورمنیکی پون و ناشکرایہ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ بہرورہ دگارتان زانانہ بہ نپوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُزْجِكُمْ﴾ نہ گہر بہوی پرحمتان ہی دہ کات ﴿أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ یان نہ گہر بہوی سزاتان دہدات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وہ نپمہ تومان نہناردوہوہ ﴿عَلَيْهِمْ وَحِيلًا﴾ بہ چاودیر و ہاریزہر بہ سہریانہوہ ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وہ بہرورہ دگارت زانانہرہ ﴿يَسَّرَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ ہر چی لہ ناسمانہ کان ولہ زہوی دایہ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وہ سونپند بہ خواہنگومان فہزلی ہہندی لہ پنیغہ مہرانمان داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہہندیکی تریاندا ﴿وَهُ أَتَيْنَا دَاوُودَ زُورًا﴾ وزہبورمان بہ خشی بہ داوود ﴿قُلْ أَذْعُوا الَّذِينَ﴾ (تہی موحہ ممہد ﷺ) بلی (ہن باوہران) ہاوار بہکن لہ نہوانہی ﴿زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ نپوہ بہ خواتان دہ زانین پینجگہ لہ خوا ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ﴾ جا نہوانہ دہ سہ لاتیان نیہ ﴿كُفَّ الصِّرَاطَ عَنْكُمْ﴾ بہ لاو زیانتان لہ سہر لاہن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وہ (دہ سہ لاتی) گورہ انیشیان نی بہ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ نہوانہی کہ نہو (نہ قامانہ) ہاواریان لی دہ کہن ﴿يَتَّبِعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ أَوْسِيَةً﴾ نہوانہ بہدوای ہو کاریکدا دہ گہرین کہ نزیکیان کاتہوہ لہ بہرورہ دگاریان ﴿أَلَيْسَ أَقْرَبُ﴾ کامیان نزیک ترہ (لہ خواوہ و ہلوہ پایہی بہرترہ) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وہ بہہیوا و ٹومیندو بہ حمی ٹہون ﴿وَيَحْتَفِزُونَ عَذَابَهَا﴾ ولہ سزایشی دہترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ بہ راستی سزای بہرورہ دگارت ﴿كَانَ مَحْذُورًا﴾ ہمیشہ مہترسی لیکراوہ و خولپیاریزراوہ ﴿وَإِنْ يَنْزِقْ بِهِ﴾ وہ (خہلکی) ہیچ شارو گوندیکمان ﴿إِلَّا لَخَمَّ مِنْهُمْ لُحْمًا﴾ کہ نپمہ لہ ناویان بہہین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ پیش (ہانتی) پورہی دواہی ﴿أَوْ مَعِزُّوْهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان سزایان بہہین بہ سزایہ کی سہخت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ٹیللا نہو (سزادانہ یان لہناو بردنہ) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وہ هیچ شے تک بہر گری نئمہ ہی نہ کردو وہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ نہ ہو موعجزانہ بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگہ لہوہی کہ پیشینہ کان بہ درویان دہزانی ﴿وَأَتَيْنَا الْمُرُودَ أَشَاقَّةَ﴾ ناردمان بڑ (ہوڑی) سہموود لہو حوشترہی ﴿مُنِيرَةً﴾ کہ (موعجزہ بہ کی) ناشکرا ہو ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ کہ چی (باوہریان نہ ہینا و) سہ میان لیکرد و (سہریان ہری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾ وہ نئمہ موعجزہ کان نانیرین ﴿الْآخِرِينَ﴾ مد گہر بڑ ترساندنہی (نہو گہلہ نہ بیت) ﴿وَإِذْ لَكَ﴾ (بیریکرہوہ) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنْ رَبُّكَ﴾ بہراستی ہرورہد گارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ دہوری ہہموو خہلکی داوہ (دہسہ لاتی ہہ بہ سہریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا آلِهَةَ يَأْتِيكَ﴾ وہ نہو خہو پینتہی کہ پیشانی تو ماندا (لہو شہو رہو بہدا) ﴿الْأَفْنَاءَ لِلنَّاسِ﴾ ہہرلہ بہر تاقی کردنہوہی خہلکی ہو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَكُونَةَ﴾ ہہر وہا نہو درہخنہ نہفرین لی کر اوہش ﴿فِي الْفَرَّةِ﴾ کہ لہفورئاندا باسماں کردو وہ ﴿وَنُحِفُّهُمْ﴾ وہ نئمہ (بہو جوڑہ بہلگانہ) نہوانہ دہتر سینین ﴿فَمَا يَرِيدُهُمْ﴾ لاطعینا کیرا کہ چی نہو (ترساندنہ) ہیچیان بڑ زیاد ناکات جگہ لہ یاخی ہوون و سہر کہشی نہ بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ وہ باسی نہو کاتہبکہ کہ نئمہ بہ فریشہ کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِلْآدَمِ﴾ سوڑدہ بہرن بڑ نادہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نہوانیش بہ کسہر ہہموویان سوڑدہیان برد بینجگہ لہ ئیلین (شہیتان نہ بیت) ﴿قَالَ اسْجُدْ﴾ ووتی ئایامن سوڑدہ بہرم ﴿لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا﴾ بڑ کہ سینک کہ لہفور دروست کردوہ ﴿قَالَ أَنَا بَاقٍ﴾ (ئیلین) ووتی پیم بلی و ہہوالم بہرہی ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ لہ بارہی نہسہوہ کہ بریزی نہوت داوہ بہ سہر مند ۱۹ ﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر دوام بخہیت ﴿إِلَّا بِقَوْلِ الْغِيَمَةِ﴾ نام وڑی دواپی (نہرم) ﴿لَأَخْلِكََنَّ دُرِّيَّتَهُ﴾ بہراستی زال نہ ہم بہ سہر نہوہ کائیدا (بہ گومرا کردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کہ مینک لہوان نہ بیت (کہ بہندہ تاییہ تہ کانی خوان) ﴿قَالَ أَهْبَ﴾ (خوا بہ شہیتانی) فہر موو بر و ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنْهُمْ﴾ ساہر کہس لہوان شوینی تو کہوت ﴿فَإِنْ جَعَلَ جَزْأَهُمْ﴾ نہوہ بہراستی تولہی ہہمووتان دوزخہ ﴿جَزْأَةً مَّقْشُورًا﴾ کہ تولہ بہ کی پر بہ پرہ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ مَنْ أَسْطَغَفْتَ مِنْهُمْ﴾ وہ ہہر کہس لہوانہ کہ دہوانی گومراپی بکہ ﴿بِصَوْتِكَ﴾ بہدہنگت و سہدای (ناہدقت) ﴿وَأَجَلَبَ عَلَيْهِمْ﴾ و بدہ بہ سہریاندا و تی یان خوڑہ ﴿بِحَبْلِكَ وَجِجِكَ﴾ بہسوار و پیادہی لہشکرہ کہتہوہ ﴿وَنُشَارِكُكُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وہ ہاوبہشیان بکہ لہمال و سامان و مندالیاندا ﴿وَعِدُّهُمْ﴾ بہلینیشیان پی بدہ ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بہلام شہیتان بہلینیان پی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾ بہخہلہ تاندن نہ بیت ﴿إِنْ عَادُوا﴾ بینگومان بہندہ کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ دہسہ لانت بہ سہریاندا نی بہ (و ناتوانی گومراپان بکہیت) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ وہ ہرورہد گارت بہ سہ پاریزہرو چاودنر بیت ﴿رَبُّكَ الَّذِي﴾ ہرورہد گارتان نہو زانہ بہ ﴿يُنْجِي لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي الْآخِرِ﴾ کہ کہشتی لہ دہر سادا ہاتو چو پندہ کات بڑ ئیوہ ﴿يَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بڑ نہوہی بگہرین بہدوای ہہندیکہ ہرہ و وڑی نہودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ بہراستی نہو (خواہ) ہہمیشہ پی مہرہبان وہ بہ زہمی بہ بہرامہر بہ ئیوہ ﴿

﴿وَإِذْ أَمْسَرَ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہریا دا توو شی بہ لاو زیان بین ﴿صَلَّيْ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ﴾ ہمہ مو
 ثہو (بہر ستر اوانہ) ہی ہاواریان لی دہ کہن وون دہین بینجگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا إِلَى الْفُلِ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگار تان دہ کات و دہ گہ نہ ووشکانی ﴿أَفَرَضْتُ﴾ روو وہر دہ گیرن (لہ خودا) ﴿وَوَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) نادہ می ہمہ میسہ سہلہ و ناسو پاسہ ﴿أَفَأَمْسَرَ﴾ جا نایا ثبوتہ ناتر سن و بینا کن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْفُلِ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکابی دا (بوو مہ لہ رزہ) بتانیات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناتر سن لہ وہی) بای توندشان بنیریتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْفُلَ
 وَكَيْلًا﴾ پاشان ہاریزہ ریکبستان دہ ست نہ کہ ویت ﴿أَفَأَمْسَرَ﴾ نہ ہی نایا دلنیا و بینا کن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُفْرًا﴾ لہ وہی بتان گیریتہ وہ ناو دہریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جارنکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ نہ مجا بینیریتہ
 سہر تان ﴿فَاصْفَايْنِ الرَّيْحِ﴾ پایہ کی توندو تیزی ویران کہر ﴿فَيَغْرَقْكُمْ يَمًا كَفْرًا﴾ نہ و سالہ دہریا کہ دانقومتان
 بکات لہ ہر ٹہو بی باوہر و سہلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ ستان ناکہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْكُمْ نَائِبٌ
 نَائِبًا﴾ ہیچ کہ سینک کہ داوای تولدی ثبوتہ لہ نیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند بہ خوا
 بینگومان ریزمان لہ نہ وہی نادہم گرت ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْفُلِ الْبَاقِيَ﴾ و لہ ووشکانی و لہ دہریا دا ہلہ مان
 گرتن (بہ سواری و گہر اتمانن) ﴿وَوَرَّاهُمْ مَتَ الْطَبَقَاتِ﴾ و روزی پاک و خاوتنمان پی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاكُمْ عَلَى كَثِيرٍ﴾ وہ فہر لمان داون بہ سہر زفوریک ﴿فَمَنْ خَلَقْنَا تَفْصِيلاً﴾ لہ وشتانہی کہ دروستان
 کردون بہ فہر لیکسی گہ ورہ ﴿يَوْمَ تَدْعُوا كُلُّ أُنْثَىٰ﴾ (پیریان بخہ نہ وہ) ٹہو روزہی کہ نیمہ ہمہ مو
 نادہ میسہ ک بانگ دہ کہ بن ﴿يَا أَيُّهَا﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ بانہ وہ (بہ ناوی بہ پایہ کہ بانہ وہ) ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ
 كَيْفَ تَدْعِيهِ﴾ جا ہر کہ سینک نامہی کردہ وہ کہی بدرت بہ دہستی راستیہ وہ ﴿فَأُولَٰئِكَ يَفْرُقُونَ
 كَيْفَهُمْ﴾ ناہ وانہ نامہ کہ بان دہ خویننہ وہ ﴿وَلَا يظْلَمُونَ﴾ وہ ستہ میان لی تا کریت ﴿فَيَسْلُكُ﴾ بہ تہ اندازہی
 ٹہو تالہ ہاریکہی بہ دہوری ناو کی خور مادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾ بہ لام ہر کہ سینک لہم
 (دونیا بہ) دا کوئر بوو بیت (ورنگہی راستی نہ بینا بیت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾ ٹہو ٹہو کہ سہ لہ روزی
 دواشدا کوئرہ ﴿وَأَسْأَلُ سَيْلًا﴾ بگرہ لہ کوئریش گومر اترہ ﴿وَأَنْ كَذَّابٌ أَفْتَنُوكَ﴾ وہ بہ راستی
 نزیک بوو ٹہو وانہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لہ وہی کہ نیگامان کرد بوت ﴿لِنَقُصِّرَنَّ عَنْكَ سَرًّا﴾
 بز ٹہو ہی جگہ لہ فور تان شبتک بہ دہم تبمہ وہ ہلہ ستیت ﴿وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خَيْلًا﴾ (نہ گہر گوئر ایدلیان
 بوونیا بہ) ٹہو لہ و کاتہ دا دہیان کردیت بہ دوسٹ و خوشہ وستی خویان و (گومر ایان دہ کردیت) ﴿وَلَوْ
 أَنَّ نَفْسًا تَكُنَّ﴾ خضو ٹہو گہر نیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَتَذَكَّرْتَ﴾ بہ راستی نزیک بوو تو
 ﴿تَرْكِبُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ کہ سینک بہ لایاندا بجی ﴿يَا لَأَذْنُوكَ﴾ جا بینگومان ٹہو کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿ضَعُفَ الْحَبْوَةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) زیان ﴿وَضَعُفَ الصَّمَاتِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُكَ﴾ پاشان دہ ست نہ کہ ووت ﴿عَلَيْنَا قَصِيرًا﴾ یار مہنی دہر تک بہرانبہر بہ نیمہ (کہ بہر گری
 ٹہو سزایت لی بکات) ﴿ۛ﴾

﴿وَإِنْ كُنَّا لَأَوَّلُ﴾ وہ بہر راستی نزدیک ہوو تھو (ہی باوہر) اناہ ﴿لَنَسْتَقِرُّوَنَكَ﴾ (بہ پیلان و دوڑمناہی) نارہ حہنت
 بکہن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ خاکسی مہ ککہ ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ مِنْهَا﴾ بڑ تھوہی دہرت بکہن لہی ﴿وَلَا لَنَأْتِيَنَّكَ جَنَفًا﴾
 جاتھو کاتھ تھوانہ نہ دہ مانہ وہ لہ پاش تڑ ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکسی کہم نہ بیت (خو لہ ناوی دہ بردن) ﴿سُئِلَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ رینگا و نہرینیکہ لہ (نیمہ وہ) بڑ تھوانہی کہ نارہ دو مان۔ ﴿فَبَلَّغْنَاكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ لہ
 پیغہ مہر انمان پیش تڑ ﴿وَلَا تَجِدُ لِرُسُلِنَا تَقْوِيًّا﴾ باوہر باسای نیمہش گھڑانی بہ سہر داناہت ﴿أَقْبِرْ﴾
 الصَّلَاةَ ﴿ثُمَّ مَوَّجَهُمْ﴾ نوٹز بہ جی بہینہ ﴿وَلَوْلَا السَّمِيُّ﴾ لہ کاتی لادانی خور (لہ ناوہر راستی
 نامان) ﴿إِلَّا عَسَىٰ أَن يَلِيَّ﴾ ہنا (ہانتی) تاریکی شہو ﴿وَقَرْنَ الْفَجْرَ﴾ ہر وہا نوٹزی بہیانی (بہ جی
 بیتہ) ﴿إِنْ قُرْبَاتِ الْفَجْرِ﴾ بہر راستی نورشان خویندنی نوٹزی بہیانی ﴿كَانَ مَشْهُودًا﴾ ہمیشہ دہ پیرت
 (لہ لایہن فریشہ کاتی شہو و پڑوہوہ) ﴿وَمِنْ آيَاتِ﴾ وہ (ثہی موحہ مہد) ﴿لہ بہ شیکسی شہودا﴾
 ﴿فَتَجَدَّ بِهِ﴾ ہمستہ شہو نوٹز بکہ بہ نورشان خویندن نییدا ﴿تَأْفِكُكَ﴾ تھوہ زیادہ نوٹزی تابیت بہ تویہ
 ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ تومیدہ وار بہ ہر وہر دگارت بگہ بہینہ ﴿مَقَامًا مَّحْضُودًا﴾ پلہو جینگاہہ کی بہ سہند کراو
 (کہ شہ فاعہنی گہ ورہ بہ بڑ خدکی لہ قیامہ ندا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وہ بلی تھہ ہر وہر دگارت ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾
 (لہ ہر کار نکدا ہووم) راست و چاک بیم تہ نجام بدہ ﴿وَتُخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکش بیم کونابی
 بیتہ ﴿وَأَجْعَلْ لِّي مِنْ أَمْرِكَ﴾ وہ لہ لایہن حق تھوہ بقم بسازتہ ﴿سَلَطْنَا نَحْنُ﴾ دہ سہ لاتیکی یار مہنی دہر (کہ زان
 بیم بہ سہر ہموو کڑ سپنکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ لَكُمْ﴾ وہ بلی ثانی راست ہات ﴿وَرَحَقَ الْبَطِلُ﴾ وہ ثانی ناحق و
 بدتان تہ ما و رقت ﴿إِنَّ الْبَطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ بہر راستی بہ تان ہمیشہ لہ ناوہر وہ ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وہ لہم
 نورناندہ دہ پیرشہ خوارہوہ ﴿مَّا خُرِيفًا لَّوْزَخَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ تھوہی کہ حق شیفہ و مہرہ بانی بہ بڑ پروا داران
 ﴿وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا اخْتَارًا﴾ بہ لام (ہانتی تہم نورناندہ) بستمہ کاران ہیج زیادناکات جگہ لہ خہ سار و مہندی
 نہ بیت ﴿وَلَا تَعْتَدْ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وہ کاتیک چاکہ و نیمہ مہنی خومان بریزین بہ سہر تادہمی (ہی باوہر دا)
 ﴿أَعْرَضَ﴾ روو و ہر دہ گھڑت (لہ زیکری وادی نیمہ) ﴿وَنَكَا بِجَانِبِهِ﴾ و دووور دہ کہ و تھوہ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْفَرَسُ﴾
 وہ کاتیک ناخوشی و زیبانی لہ بکہ ویت ﴿كَانَ يَتُوسًا﴾ زور نا تومید دہ بیت ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ﴾ (ثہی موحہ مہد
 ﴿بَلَىٰ﴾ ہموو کہ س کار دہ کات ﴿عَلَىٰ شَاكِلَتَيْهِ﴾ لہ سہر سرو و شست و (ریبازی) خوی ﴿فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا﴾
 ﴿هُوَ﴾ جا پڑوہر دگارتان زانترہ بہو کہ سہی ﴿أَفْعَدَىٰ سَيْلًا﴾ کہ ریبازہ کہی راستہ ﴿وَنَسْتَوِيكَ عَلَى الرُّوحِ﴾
 وہ (ثہی موحہ مہد) ہر سیارت لہ دہ کھن لہ بارہی رزحہوہ (کہ جی بہ) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی رزح
 لہ کارو فہرمانی تابیت بہ پڑوہر دگارتہ ﴿وَمَا أَلَيْسَ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وہ نیمہ تہنہا کہ مینک لہ زانباریتان
 ہی بہ خسر اوہ ﴿وَلَنُيَسِّتَنَّ﴾ وہ سویند بہ خوا تہ گہر بمانہ ویت ﴿لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان تھو
 (نورناندہی) نیگامان کردوہہ بڑت ناپہیلین (لہ دل و پڑہ کاندہا) ﴿لَنُزَلِّكَ لَدُنْكَ﴾ لہ ہاشان دہست ناکہ ویت
 ﴿بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلًا﴾ لہ بہر انہر نیمہ دا کہ سینک کہ بہر گھڑت لہ بکات ﴿

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ مہ گہر میہرہ ہانیہک لہ لایہن پەر و رد گار تہ و نہ بیت ﴿إِن فَضَّلْنَاكَ كَانَ عَلَيْكَ جَبْرًا﴾
 بہ راستی فہزل و چاکہ ہی تہ و بہ سہر تہ و ہ گہ و رہیہ ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (تہی مو حہ مہد
 ﴿بَلَىٰ سَوِّدَتْ بَخْوَاتُہ گہر ئادہ می و جنو کہ ہہ مو و کو بیہ و ہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ بؤ تہ و ہی
 و تہی تہم فور ئانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوانن و تہی تہ و بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ ندہ پشتیوانی یہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ و ہ سوئند بہ خوا ئیمہ ہینا و مانہ تہ و ہ بن
 خہ لکی ﴿فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ لہم فور ئانہ دا ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ لہمہ مو و جو ر ہ نمو و نہ یہک ﴿وَلَا يَكْذُرُ النَّاسُ﴾
 کہ چہی زور بہی خہ لکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفُورًا﴾ جگہ لہ سہلہ می و بی باوہ ری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾
 ووتیان ہہر گیز باوہ رت ہی ناہیتین ﴿حَتَّىٰ تَقْجُرَكُمَا مِنَ الْأَرْضِ يَتَّبِعَا﴾ ہہ تا
 لہم زہ و یہ دا کانیا و نکمان بؤ ہلنہ قولتی ﴿أَوَلَمْ تَكُونَ لَدَٰكُم مِّن مَّجْلٍ وَ عَسَىٰ﴾ یان باخیت
 بیت لہ دار خورما و تری ﴿فَتَقْجِرَ الْأَنْهَارَ جَلَّةً فَجَرًا﴾ و چہ ندہ ر و بارنک ہل قولتیت لہ نتوان
 درہ ختہ کانیدا بہ خو ر ہر وات ﴿أَوْ سَيُقِظَ السَّمَاءُ﴾ یان ئاسمان ہر و خیتی ﴿كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾
 بہ سہر ماندا ہہر چؤن لاف لیداوہ کہ بہ پار چہ پار چہ دہ کریت ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ بِاللهِ وَالْمَلَائِكَةِ﴾ یان خوا
 فریشتہ کان بتی ﴿قَبِيلًا﴾ ر و و بہ ر و و (بیان بینین) ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ لَدَٰكُم بَیِّنٌ﴾ یان کوشک و مالتیکت بیت
 ﴿مِّن رُّحْرٰفٍ﴾ رازاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَوَلَمْ تَرَوْا فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر ز بیہ و ہ بؤ ئاسمان ﴿وَلَنُؤْمِنَنَّ بِرَبِّكَ﴾
 و ہ ہہر گیز باوہ ر ناہیتین بہ بہر ز بونہ و ہ کہ شت ﴿حَتَّىٰ نُنَزِّلَ عَلَيْكَ مَنَّا نَقْرَؤُہ﴾ ہہ تا بہ یامیکمان
 بؤ نہ ہیتیتہ خوارہ و ہ خو مان بیخوئینہ و ہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿بَلَىٰ يَٰكُفٰی
 وینگہ ردی بؤ پەر و رد گارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ ثایا من (شتیکی ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلُکَ﴾ جگہ لہ ئادہ میہ کی
 نیراو و پیغہ مہر (واتہ من دہ سہ لاتی تہ و شتانہم نیہ بہ لکو من تہنہا مرقو فیکم و خودا کرد وومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہ لکی نہ کرد ﴿أَن يُؤْمِنُوا﴾ لہ و ہی کہ باوہ ر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰی﴾ کاتیک کہر یتموونی و ثانی حہ قیان بؤ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ پیجگہ لہ و ہی دہ یان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ چؤن خوا ئادہ میہک بہ پیغہ مہر دہ نیریت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ
 مَلَائِكَةٌ مَُّتَابِعِينَ﴾ بلی تہ گہر لہ زہوی دا فریشتہ ہہ بوایہ و یہ دلنایہ و ہ (نیایدا) بگہر انا یہ
 (بہ و تہی ئادہ می) ﴿لَنَزَّلْنَا عَلَیْهِم مِّنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ئاسمانہ و ہ دہ مان ناردہ خوارہ و ہ بؤ یان ﴿مَلَکًا
 رَسُولًا﴾ فریشتہ یہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللهِ شَهِيدًا﴾ بلی بیتان خوا بہ سہ کہ شاہید بیت ﴿بَیِّنٌ
 وَبَیِّنٌ﴾ لہ نتوان من و ئیوہ دا ﴿إِنَّہٗ كَانَ بِعَدُوِّهِمْ أَصْبَرًا﴾ بہ راستی خوا ہہ میسہ بہ نا گادار و بیتاہ
 بہ بہ ندہ کانی ﴿

﴿رَمَنَ يَهْدِي اللَّهُ﴾ ہر کہس خواریتموونی بکات ﴿فَلْيَرْجِعْ يَرْجِعْ﴾ ہر نہو کہسہ پریتموونی کراوہ (بہراستی)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ و ہر کہسپش خوا گوسر ای بکات ﴿فَلْيَرْجِعْ يَرْجِعْ﴾ نہوہ ہر گیز دہسنت ناکہ ویت بویان
 ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگہ لہ خوا دوست و بارمہ تی دہراتیک ﴿وَنَحْنُ نَعْلَمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہہ رژی دوا پیدا
 حہ شربان دہ کہین ﴿عَلَى رُجُوعِهِمْ﴾ بہسہر برومہت و دہم و چاویاندا ﴿عُقُوبًا لِّكُمَا وَضَعُمَا﴾ کہ کویرو لان
 و کہرن ﴿مَّا وَلَّهُمْ جَهَنَّمَ﴾ شوینی نبشتہ جیان دوزخہ ﴿كَلَّمَا حَبَّتْ﴾ ہر جارینک (دوزخ) بلنہی
 بنیشتہوہ (دامریتہوہ) ﴿رَدُّهُمَا سَعِيرًا﴾ بلنہی ناگرہ کہیان بز زیاد دہ کہین ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُمَ﴾ نہوہ تولہی
 نہوانہیہ ﴿يَا لَهُمْ كُفْرًا بِلَايَتِنَا﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نہہیتا بہناہتہ کانی نیمہ ﴿وَقَالُوا لَا كُنَّا﴾ و دہیان ووت
 نایا نہ گہر نیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وَّرُفَاتًا﴾ نیسک و پرومکی بارہبارہی رزیو ﴿أَلَا لَسِعُوفُونَ خَلَقْنَا جَدِيدًا﴾ نایا
 نیمہ جارینکی نر زیندوہ دہ کریتہوہ بہدروست کردنکی تازہ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ نایا نہوانہ نہیانزانیوہ
 بیگومان نہو خوایدی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کہ ناسمانہکان و زہوی دروست کردوہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ﴾
 یثکہم ﴿دَسَمَ لَاتِ﴾ دارو بہنوانایہ کہوینہی نہوانہ دروست بکاتہوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ آيَاتًا﴾ وہ کات و ماوہبہ کی
 دیاری کردوہ بویان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانہیہ ﴿فَالَّذِينَ الظَّالِمُونَ أَلَا كُفْرًا﴾ بہلام سستہمکاران ہیچیان
 ناویت بی باوہری نہبیت ﴿فَلْيُؤْثِرْ﴾ بلنی نہ گہر نیمہ ﴿تَتَذَكَّرُ الَّذِينَ نَسُوا﴾ خواہنی خہزینہ کانی
 چاکہ و نیمہتہکانی بہرورہدگارم بن ﴿إِنَّا لَأَمْسِكُمْ﴾ نہو کاتہ دہنانگرتہوہ (لہبہخشین) ﴿خَشْيَةَ﴾
 الانقیاد ﴿لَهُ تَرْسِيٌّ خَرَجَ بُوون و تہواو بُوون﴾ و کات الانشئ قُتُورًا ﴿وہ نادمی ہمیشہ پڑدہ و چروکہ﴾
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ سویند بہ خوا بہراستی بہخشیمان بہمووسا ﴿رِسْعًا إِنِّي اتَّخَذْتُ﴾ نو موہجیزہی بوون
 وناشکرا ﴿فَتَقَبَّلْنِي أَتْرَيبًا﴾ (نہی موہمہد) دہی پرسبار لہنہوہی ئیسرائیل بکہ (سہبارت بہروداوی
 موسا و فیرعون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتنی (موسا) ہانہ لایان ﴿فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ﴾ تہمجا فیرعون پنی ووت
 ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی تہی موسا من و اگومان دہبدم کہ تو جادو لی کراو بیت ﴿وَلَقَدْ﴾
 ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْت﴾ (موسا علیہ السلام) فہر مووی سویند بہ خوا بیگومان تو دہزانی ﴿مَّا أَرْزَلْهُنَّ لَاءَ﴾ ہیچ کہس
 نہم موہجیزانہی نہ نار دوتہ خواوہہ ﴿إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَصْلِيهِ﴾ جگہ لہ بہرورہدگاری ناسمانہکان
 وزہوی نہبیت کہ بوونکہرہوہن (بو خہلکی) ﴿وَأَنِّي لَأَظُنُّكَ﴾ وہ بہراستی من دنیام کہ تو ﴿يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾
 تہی فیرعون لہ ناو دہجبت ﴿فَإِذَا دَانَ يَسْخَرُهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرعون وستی کدوا (موسا
 و کزہلہ کہی) دہر کات لہ زہوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِهِ جَمِيعًا﴾ ئیتر نیمہش فیرعون و نہوانہی لہ گہلی
 بوون ہہموویانمان خنکاند لہ دہربادا ﴿وَقُلْنَا آمِنُ بِهِ﴾ تہوسا لہہاش خنکاندنیان ووتمان ﴿لِيُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾
 بہنہوہی ئیسرائیل ﴿اتَّكُوا الْأَرْضَ﴾ نبشتہ جی بن لہو زہویہی (کہ فیرعون وستی دہرسان کات لی ی)
 ﴿فَإِذْ جَاءَهُ وَهُوَ الْآخِرُ﴾ جا کاتیک بہلنہی رژی دواپی ہات ﴿جَنَّتَا بِكُمُ الْفَيْفَا﴾ تہوسا ہہموتان پیکہوہ
 (بو داد گای خوا) دہبن ﴿

﴿وَالْحَقُّ أَنزَلْنَاهُ﴾ وہ ٹہم (قورثانہ) مان بہہ حق نار دوتہ خوار وہ ﴿وَالْحَقُّ نَزَّلَهُ﴾ وہ بہ حق و راستیش ہاتو وہ نہ
 خوار وہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تو مان رہوانہ نہ کرد وہ ﴿الْمُبَشِّرَ وَالنَّذِيرَ﴾ بہ سورڈہ دہرو ترسیتہ نہ بیت ﴿﴿﴾
 ﴿وَقُلْ إِنَّا قَوْمٌ﴾ وہ قورثانمان بہش بہش بؤت نار دہوہ ﴿يَتَّقُونَ عَلَى الْغَابِ﴾ بؤتہوی بیخوینتہوہ بہ سہر
 خد کیدا ﴿عَلَىٰ مَكِّي﴾ بہ لہ سہر خویسی و ہیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ وہ ٹہم (قورثانہ) مان بہو شبتوہ دابہ زاند
 ﴿﴿﴾ قُلْ تِلْكَ آيَاتُ﴾ (ٹہی موحمہد ﷺ) پیان) بلی باوہ پینن بہم (قورثانہ) ﴿أَوَلَا تَتَّقُونَ﴾ یان باوہ پری
 پی نہ ہینن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بہ راستی ٹہوانہی کہ زانیار پیان پی بہ خشر اوہ ﴿مِن مَّكِيدَةٍ﴾ لہ پینن ٹہم
 (قورثانہ) دا ﴿إِنَّا إِنَّمَا عَلَّمْنَا﴾ کاتیک (قورثان) بخوینتہوہ بہ سہر یاندا ﴿يَخْشَوْنَ لِلْآذِقَانِ سُجُودًا﴾ بہ چہ سپانی
 دہ کہون بہرودا بہ سورڈہ بردن ﴿﴿﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾ وہ دلین پاک و بیگہردی بؤ بہرودہر دگار مان
 ﴿إِنْ كَانَتْ وَعْدُ رَبِّنَا نَسْفُتًا﴾ بہ راستی ہمیشہ بہ لپنی بہرودہر دگار مان بہدی دیت ﴿﴿﴾ وَيَخْشَوْنَ لِلْآذِقَانِ
 سُبُكُونَ﴾ وہ دہ کہون بہ سہر پرودا و دہ گرین ﴿وَيَزِيدُ كُرْهًا﴾ و (قورثان) ہمیشہ ملکہ چیان بؤ زیاد دہ کات
 ﴿﴿﴾ قُلْ أَكْفَرُوا بِاللَّهِ﴾ بلی نزا و ہاوار لہ خوا بکدن ﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ﴾ یان ہاوار لہ رہمان بکدن (بہ کسانہ)
 ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ﴾ بہ سہر کامیان نزا و ہاوار داوای لی بکدن ﴿فَلَا تَسْمَعُ الْخُسُفَ﴾ چونکہ ہر بؤ خواہی ہمہو
 ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَجْمَعُ صَلَائِكَ﴾ لہ نوئز کردنتدا دہنگ بہرزمہ کسہر وہہ ﴿وَلَا تَخْشَوْنَ بَيْتًا﴾ و بہ نہ پینش
 مہیکہ ﴿وَأَتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دارینگاہیک ہلیرتہ (بہ شبتوہ بہ ک خوت گوت لہ خوت بیت) ﴿﴿﴾
 ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وہ (ٹہی موحمہد ﷺ) بلی ہمہو سوپاس و ستایش ہر بؤ خواہی ﴿الَّذِي رَبَّنَا خَلَقَ﴾
 زاتیک کہ ہیچ مندالنکی بؤ خوی بر بار نہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ و ہیچ ہاوبہ شینکی نہ ہووہ ﴿فِي الْمَلَكُوتِ﴾ لہ
 مولک و بادشاہیتدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ﴾ ہیچ دؤست و یارمہتی دہرتکی نہ ہووہ ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ لہ بہر بن دہسہ لانی
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كِبْرًا﴾ (کہوانہ) خوا زور بہ گہورہ بگرہ ﴿﴿﴾

سورہ فی (النکھت)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشنہی مہرہ بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ہمہو سوپاس و ستایش بؤ ٹہو خواہی ﴿أَنزَلَ﴾ کہ نار دویہ تہہ خوار وہہ ﴿﴿﴾ عَلَى عَبْدٍ
 الْيَتِيمِ﴾ قورثان بؤ سہر بہتد کہی خوی (موحمہد ﷺ) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِجَابًا﴾ و ہیچ جورہ لاریہ کی تہدا
 دانہ ناوہ ﴿﴿﴾ قِيمًا﴾ (کتیبکی) راست و بابہ دارہ ﴿يُنْزِلُ بِأَسْمَائِهِ﴾ بؤ ٹہوی بہ سزایہ کی زور بہ تین
 پترسیتیت (ٹہوانہی کہ باوہ پری پی ناہینن) ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ لہ لایہن خویہوہ ﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و مژدہش بدات
 بہو باوہر دارانہی ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہ کرد وہہ چاکہ کان نہ نجام دہدن ﴿أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾
 بہمہی کہ پاداشتنکی چاکیان بؤ ہدیہ ﴿﴿﴾ تَبْكِيْنَ فِيهِ أَبَدًا﴾ لہو (بہہشتہ) دا پی براندہوہ دہمیتنہوہ ﴿﴿﴾ وَيُنْزِلُ
 الْوَيْلَ﴾ وہ (بؤ ٹہوی) کہ سانیک پترسیتیت ﴿قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَكِنَّ﴾ کہ دہ بان ووت خوا پڑلہی بؤ خوی بر بار
 داوہ ﴿﴿﴾

﴿تَالَهُمْ فِيهِ مِنْ عَذَابٍ﴾ نہ خویان زانا برون پی ﴿وَلَا يَلْبِثُهُمْ﴾ نہ باو و باپیر انبان ﴿كَثِيرَتَ كَلِمَةٍ﴾ چ قسمہ کی
 (بوختان کی) گہ ورہ یہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہ دہ میان دہ ردہ چیت ﴿إِنْ يَقُولُوا إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ
 لہ درو ہیچ شستکی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بَمِغْصَتِكَ﴾ جا لہ وائہ یہ خوت لہ ناوہ ری ﴿عَلَى الثَّرِيدِ﴾
 لہ بدر کردہ وہی نہ وان ﴿إِنْ لَمْ يُلْمِئُوا﴾ نہ گہر نیمان نہ ہیسن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَشْفَا﴾ بہم تورثانہ
 لہ داخ و خہ فہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہ راستی نیمہ ہرچی واہ سہر زہوی یہ وہ
 کر دو ومانہ ﴿زِينَةً لَهُمْ﴾ بہ زینہ ت و جوانی بوزہوی ﴿لِيُنْبِئُوهُمْ﴾ بوزہوی خہ لکی ناقی بکہینہ وہ
 ﴿إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامیان کردہ وہی جوانتر و چاکترہ ؟ ﴿وَلَا يَحِطُّونَ مَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ بہ راستی نہ وہی
 واہ سہر زہوی بہ وہ نیمہ ہر مووی دہ کہین ﴿صَعِيدَ الْجُرُثِ﴾ بہ زہویہ کی نہختی ووشک و برنگ
 ﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ثابا وات زانی ﴿أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ﴾ کہ ماوہ لانی نہ شکہوت و نابلس
 (نہو بہ ردہی ناویانی تیا نو سرا بوو) ﴿كَأُولَئِكَ نَبِئْنَا عَنَّا﴾ نہ وان لہ ناو نیشانہ کانی نیمہ دا شستکی
 سہر سورہ ہتہر بوو ؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کانی کومہ لہ گہنجیک بہ نایان بردہ بہر
 نہ شکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَلَيْنَاكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان نہی بہر وہ ردگارمان لہ لایہن خوتہ وہ
 دہ حمہ تیکمان پی بیہ خشہ ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَحْمَةً﴾ وہ فہراہم پتہ بزمان لہم کارہی کہ واین نیاید
 پی راست و پژگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ﴾ جا نیمہ ش (دو عاکہ بانمان گیرا کردو) بہردہ مان
 ہتا بہ سہر گویاندا ﴿فِي الْكَهْفِ مِائَتَ عَشْرٍ﴾ لہو نہ شکہوتہ دا چند سال (خہ ومان لی خستن) ﴿وَلَمْ
 يَتَغَيَّرْ﴾ لہ پاشان خہ بہرمان کردہ وہ ﴿لِيَعْلَمَ﴾ بوزہوی دہر بخہین ﴿أَيُّ الْحِزْبَيْنِ﴾ لہو دوو
 ناقمہ کامیان ﴿أَخَصَّ لِمَا أَلْسُوا أَمَدًا﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویان دہ زمبرن (لہ نہ شکہوتہ کہ دا) ﴿وَلَمْ
 يَخَفْ﴾ نیمہ بوز دہ گپینہ وہ ﴿تَبَاهَرُ بِالْحَقِّ﴾ ہہ والی نہ وان بہر نک و راستی ﴿إِنَّهُمْ فَتَيَةٌ﴾
 بہ راستی نہ وانہ کومہ لہ لاوینک بوون ﴿عَامِسُوا بِرَبِّهِمْ﴾ باوہ ربان ہتا بوو بہر وہ ردگاربان ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ
 مِنْهُ﴾ نیمہ ش رستم و نیمان زیاد کردن ﴿وَوَرِثْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ و دلانمان بہہیز کرد (لہ سہر
 نہو باوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہ کاتیکدا ہستان واپہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان بہر وہ ردگاری نیمہ
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہر وہ ردگاری ناسمانہ کان و زہوی یہ ﴿لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ نیمہ ہر گیز
 بیجگہ لہو بہر ستر اوینکی تر ناہرستین ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا﴾ (نہ گہر جگہ لہ خواشتی تر بہرستین)
 سویند بہ خوا نہو کاتہ درومان ووتوہ ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا﴾ ناوہ وانہ گہ لہ کی نیمہن ﴿أَتُخَذُوا مِنْ
 دُونِهِ إِلَهًا﴾ بیجگہ لہ خوا بہر ستر اوی تریان بوزخویان بریار داوہ ﴿لَوْلَا نُتُوْنُ عَلَيْهِمْ﴾ دہی با بویان
 بیہینہ وہ ﴿بِسُلْطَانٍ بَيْنٍ﴾ بہ لگہ و نیشانہی دوون و ناشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْهُمْ﴾ دہی کئی ستم کارترہ لہو
 کہ سہی ﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ درو ہلہ سستی بہدہم خودا وہ ﴿

﴿وَإِذْ أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ مِنْ دُونِ الْكَهْفِ﴾ (نہی ہا وہ لانی نہ شکہوت) کاتینک تہوہ دورہ ہر یزیتان گرت لہوان (لہو بی باوہ رانہ) ﴿وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لہو (ہر ستر او) انہش بیجگہ لہ خودا دہیان ہر ستن ﴿فَأَوَّاهٍ إِلَى الْكَهْفِ﴾ دہی کہوایہ پہنا بہرنہ نہ شکہوتہ کہ ﴿يَنْشُرُ لَكُمْ رُزْقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ ہر و ہر دگارتان بلاوی دہ کاتہوہ بڑتان بہرہی و ہر حمہتی خوی ﴿وَيُخَوِّضُ لَكُمْ﴾ و بڑتان فہراہم دہ ہیبت ﴿مِنْ أَنْتُمْ﴾ بڑفقا ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ گوزہران و زیانتان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ﴾ خور دہ بیسی کاتینک کہہ لہ دیت ﴿تَرْوَرْنَ فِي الْكَهْفِ﴾ لہ لای راستی نہ شکہوتہ کہیان دہ دات ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾ کاتینکیش ناوا دہ بیبت لای دہا لییان ﴿ذَاتِ الشَّمَالِ﴾ بہ لای چہ ہدا ﴿وَهُمْ فِي فَتْرَةٍ﴾ لہ کاتینکدا نہوان لہ ناو بڑشایی فراوانی نہ شکہوتہ کہدان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ تہوہ ہہندیکہ لہ بدلگہ و نیشانہ کانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہسی خوا ریتنموونی بکات ﴿فَهُوَ الْهَادِ﴾ تہنہا تہو کہسہ ریتنموونی کراوہ ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ و ہر کہسیش گوسرا بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ تہوہ دہست ناکہوی بڑی ہج بڑنیوان و ری نیشانہ رینک ﴿وَتَحْسَبُهُمْ أَعْيَانًا﴾ (تہ گہر بیان بیبت) وا دہرانیبت بہ خہ بہرن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کہ چی خہوتوون ﴿وَتَقْلِبُهُمْ﴾ وہ تہو (خہوتوون) انہ تہم دیو و دیویان پی دہ کہین (بڑ تہوہی لاشہ بان تینک نہ چیت) ﴿ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشَّمَالِ﴾ بہ لای راست و بہ لای چہ ہدا ﴿وَلَكُمْ بِسِطْرٍ ذَرْعِي﴾ و سہ گہ کہیان ہر دوو دہستی دریز کرد بوو ﴿بِأُصْحَابِ﴾ لہ بہر دہر گای نہ شکہوتہ کہدا ﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ تہ گہر سہیر نکت بکر دناہہ ﴿لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بیگومان بہ راکردن بہرہو دوا دہ گہراہتہوہ ﴿وَلَمَّا لَمْ يَنْصَرِفْ﴾ و ہر بہ دل لییان دہترسایت ﴿وَوَكَّدَ لَكَ بَعْثَهُمْ﴾ نابہو شتہوہ (لہ خہو) خہ بہر مانکر دہوہ ﴿لَيْسَ لَهُمْ مَوْلَا يَنْصُرُهُمْ﴾ بڑ تہوہی ہر مسیار لہ یہ کتری بکہن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ یہ کیکیان وونی ﴿كَفَرْتُمْ﴾ چہ ندہ ماوندہوہ (بہ خہوتووسی) ﴿قَالُوا﴾ (ہہندیکیان) ووتیان ﴿لَيْسَ أَتَيْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ يَوْمٍ﴾ بڑوژیک یا کہ متر لہ رورژیک ماوینہتہوہ ﴿قَالُوا أَزْنَكُمْ أَفْطَمَ بِمَا لَيْتُمْ﴾ (ہہندیکی تریان) ووتیان ہر و ہر دگارتان زانترہ بہ ماوہی مانہوہ نان ﴿فَأَنْتُمْ أَجْدَرُ أَنْ تَقْرُبُوا﴾ دہ یہ کیکتان ہم دراوہ (زیرہ) نان بنیرن ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بڑ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ﴾ با سہیر کات کنی (لہ خہلکی شار) خوراکہ پاکترہ ﴿فَلْيَنْظُرِ إِلَى رِزْقِهِ﴾ تہوہ بالہوہ خوراکتان بڑ بہیبت ﴿وَلْيَسْأَلْ﴾ با نہرم و نیان و لہ سہر خویبت لہ ہہلسو کہوتیدا (نا نہ تاسریتہوہ) ﴿وَلَا يُشِيرَنَّ﴾ بکر اجداء و کہس لہ تہوہ ناگادار نہ کات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکہ بیگومان تہ گہر تہوان پشان بڑانن ﴿يَرْجِعُوكُمْ﴾ بہر د بارانسان دہ کہن ﴿أَتُوعِدُكُمْ﴾ یان دہتان گیر تہوہ بڑ ناو نایبتہ کہی خویان ﴿وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدَا﴾ تہو کاتہ تہوہ ہر گیز بڑگارتان نابیت ﴿

﴿وَعَذَابُكَ أَشَدُّ مِنْكَ لَظْمًا﴾ (پاش سہدان سالن) ثا بہو شیوہ خہلکمان ناگادار کرد بہ سہریاندا
 ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بڑو تہوہی ہزانسن کہہ بنگومان بہ لیتی خواہ استہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾
 وہ دلباسن کہہ بڑوی دواہی گومانہی تیدانیہ ﴿إِذْ يَتَنَزَّلُ الْمُتَّقِينَ﴾ (خہلکی مان ناگادار کرد
 بہ سہریاندا) لہ کاتیکدا تہو خہلکہ کیشہیان بوہ لہ نتوان خویاندا ﴿أَمَرَهُمْ﴾ دہربارہیان
 ﴿فَقَالُوا أَبَشَرًا مِثْلُنَا﴾ جا (ہہندیکیان) ووتیان چہند خانوویہ کیان بہ سہرہوہ دروست بکہن
 ﴿رَبُّهُمْ أَكْبَرُ مِنْهُمْ﴾ پەرورہد گاریان ناگادارنرہ پی یان ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾ تہوانہی کہہ زان
 بوون بہ سہر کار و باری تہو کومہ لہدا ووتیان ﴿لَسْتَ بِذِي قُوَّةٍ عَلَيْهِمْ فَسَجَدَ﴾ بنگومان مزگہ ووتیکیان
 بہ سہرہوہ دروست دہ کہین ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاغِبَةٌ فَلَهُمْ كَذِبٌ﴾ تہوسا ہہندیکیان دہلین (تہو لاوانہ)
 سنی کہہ سن و چوارہ میان سہ گہ کہہ یانہ ﴿وَيَقُولُونَ حَتَّٰثٌ فَسَجَدَ﴾ وہ ہہندیکی تریان
 دہلین پینچ کہہ سن و شہشہ میان سہ گہ کہہ یانہ ﴿رَجَعْنَا بِالْحَبِيبِ﴾ تہمانہ قسہی پی بہ لگہن (تفہنگ
 بہ تاریکہ شہوہ دہلین) ﴿وَيَقُولُونَ مَسْجُودًا وَّمَا يَعْبُدُكُمْ﴾ ہہندیکی تریان دہلین تہوانہ جہوت
 کہہ سن ہشتہمہ کہہ یان سہ گہ کہہ یانہ ﴿قُلْ رَبِّيَ اعْلَمُ يَوْمَئِذٍ﴾ (تہی موحممہد) بلی پەرورہد گارم
 زانترہ بہ زمارہیان ﴿مَا يَعْبُدُكُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ کہہ مینک نہ بیت لہ خہلکی کہہ س زمارہیان نازانیت
 ﴿فَلَا تَعْبُدُوهُمْ﴾ کہہ وانہ (تہی موحممہد) لہ بارہیانہوہ دہمہ قالی مہ کہہ ﴿إِلَّا مِرًّا ظَهَرًا﴾ جگہ لہ
 دہمہ قالیہ کی ناشکرا و ناسان (تہنہا تہوہ بلی کہہ لہ فوراندا بڑو ہاتوہ) ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ فَيَقُولُوا لَخَدَا﴾
 وہ لہ بارہیانہوہ ہر سیار لہ کہہ سیان (خواہن نامہ کان) مہ کہہ ﴿وَلَا تَقُولُوا لِنَايَ﴾ بڑو (کردنی) ہبچ
 شتیک مہ لہی ﴿إِنِّي قَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَذَابًا﴾ بنگومان من سبہینی تہو شتہ دہ کہہ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر
 (لہ گہلی دا بلینیت) تہ گہر خواہیہ ویت ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ ہہر کاتی (ان شاء اللہ) ت لہ بیر چوہ
 کہہ ی بیرت ہاتہوہ بلی ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي﴾ بلی تہو میندہ وارم پەرورہد گارم پینموونیم بکات
 ﴿لَا أَقْرَبُ مِنْ هَٰذَا رَسَدًا﴾ بڑو پینگاہہ کی نزیکتر (لہ راستی) لہمہ ﴿وَلَيْسُوا فِي كُفْرِهِمْ﴾ (تہو کومہ لہ
 لاوہ) مانہوہ لہ ناو تہشکہ و تہ کہہ یاندا (بہ خہوتووی) ﴿فَلَمَّا تَوَسَّوْا﴾ ماوہی سنی سہد سالن
 (بہ سالی ہدتاوی) ﴿وَأَزْدُوا نُفْسًا﴾ تہ سالی تریشیان زیاد کرد (تہ گہر بہ سالی مانگی عہرہی حیساب
 بکرت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا﴾ بلی خوا زانترہ بہ ماوہی مانہوہیان ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 تہنہا بڑو خواہ زانی نہینی ناسمانہ کان و زہوی ﴿أَبْصِرْ بِهِ وَاسْمِعْ﴾ نای (خودا) ج بیا و بيسہرہ
 ﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ بنبجگہ لہ (خوا) ہبچ ہشتیوانیکبان بونیہ ﴿وَلَا بُشْرَا فِي حُكْمِهِ﴾ لَخَدَا
 کہہ سیش ناکات بہ ہاویہ شسی خوی لہ فہرمانی دا ﴿وَأَقْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ بخویندہرہوہ تہوہی کہہ
 وہ حیت بڑو کراوہ ﴿مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾ لہ فورانسی پەرورہد گارت ﴿لَا مَبْدُولَ لِحُكْمِيَّتِهِ﴾ کہہ س نیہ
 بتوانیت و تہ کانی تہو بگوریت ﴿وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ ہہر گیز بہ نایہ کت دہست نا کہہ ویت
 بنبجگہ لہ خوا بہ نای بڑو ہریت ﴿

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خوت را گرہ لہ گہان نہ وانہی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ لہ پەر وەر د گاریان دہ پارتنہ وہ
ویادی نہ و دہ کمن ﴿وَدَّيْبِهِ رَسْتَن﴾ ﴿يَا لَعَذَابُ الْعَذَابِ﴾ بہ بانیان و نیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ کہ مہ بہ سنیان
دہ زامہندی خوابہ ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ چا وہ کانت لہ وان لامہ دہ و وەر مہ گیرہ ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ بی
با و ہری دہ ولہ مہند ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُمُ الْخَيْبَةَ الْأُولَى﴾ کہ جوانی و رازا و ہسی زبانی نہم دونیای دہ ویت
﴿وَلَا تَطْغَيْ مِنْ﴾ و بہ گونی کہ سینک مہ کہ ﴿أَتَعْلَمُ أَفْبَهُ عَنْ ذِكْرِكَ﴾ کہ دلیمان لہ یادی خومان بی ناگا کردہ
﴿وَأَتَجَبَّ هَوْنَهُ﴾ و شوینی ہما و نارہ زووی خوی کہ و تہ وہ ﴿وَكَانَ أَمْرُهُمْ طَبَأً﴾ ہما و کارہ کانی خراب و
لہ سنور دہر چو وہ ﴿وَقُلِ الْخَوْفُ﴾ بلنی حق (نہم فورانہ) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن پەر وەر د گار نانہ وہ
ہاتو وہ ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا ہر کہ سنی دہ ویت با با و ہر بینی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ہر کہ سیش
دہ ویت با بی با و ہر بیت (نہم شس جزوینکہ لہ ہر شہ و سہر زہشت) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾
بہ راستی نیمہ نامادہ مان کردو وہ بوسہ مکاران (بی با و ہر ان) ﴿كَانَ الْحَاطِطُ بِهِمْ سُرُوفًا﴾ ناگریک کہ
بلنہسہ کہی (وہ کو رہ شمال) دہ وریان دہ دات ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِلْ﴾ وہ نگہر (لہ تینوانا) ہا واری ناو
یکہن ﴿يُعَاثِرُوا بِأَكْمَالِهِمْ﴾ ناوینکیان بوسہ ہتری و ہک مسی توا وہ (یا و ہک چلک و چہ پہلی رن و
زہیت واہ) ﴿يَشْوِي النَّجْوَةَ﴾ رو و دہم و چا وہ کان دہر زبیتی ﴿يَشْسُ الشَّرَابَ﴾ نای چ خوار دنہ و ہہ کی
پیس و خرابہ ﴿وَمَسَاءَتٌ مَرْتَفَعًا﴾ و نای چ شوین و جینگایہ کی خرابہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
بہ راستی نہ وانہی کہ با و ہر یان ہتا وہ ﴿وَتَعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردو ہی چاکہ بیان کردو وہ ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بنگومان نیمہ پاداشتی نہ وانہ و ون نا کہین کہ کردو ہی چاکیان کردو وہ ﴿
﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بوسہ نہ وانہ ہدیہ ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ بہ ہشتائینکی ہدیشہ بی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ
دو بارہ کان بہ زیر باند دین و دہ جن ﴿يَجْنُونَ فِيهَا﴾ دہر ازینرنہ وہ لہو (بہ ہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾
بہ بازنی زوری ٹالون ﴿وَيَلْبَسُونَ فِيهَا أَثْقَالًا﴾ وہ پوشاکی سہوز دہوشن ﴿مِنْ مِسْكِ وَأَنْثَبَرٍ﴾ لہ
ناوریشمی تہنک و نہ ستور ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پال دہ دہنہ وہ لہو (بہ ہشتہ) دا بہ سہر کورسی
وہ بالہشتہ کانہ وہ ﴿فِيهَا الْوُجُوهُ وَحُشِّنَتْ مَرْتَفَعًا﴾ نای چہند پاداشتیکی چاکہ و جینگایہ کی خوشہ ﴿
﴿وَأَصْبِرْ لَهُمْ مَثَلًا﴾ (نہی مو حہ مہد ﴿بِذَلِكَ﴾ بویان بگیریہ رہ وہ نمونہی ﴿رَحْمَانٍ﴾ نہ و دوو پیاوہ ﴿جَعَلْنَا
لَا حِجْرًا﴾ دابوومان بہ بہ کینکیان (کہ بی با و ہر بوو) ﴿جَعَلْنَا مِنْ أَغْطَبِ﴾ دوو باخ لہ ہما وہ جزوہ
تریبہ ک ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَحْرًا﴾ بہ دار خورما دہوری ہما وہ باخہ کہ مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا سَاحًا﴾
لہ تیان نہ و دوو باخہدا کشتو کالمان فہراہم ہتا بوو (بوی) ﴿يَكُنَا الْجَنَّةِ﴾ ہما وہ ہر دوو
باخہ کہ ہری چاکیان گرتبوو ﴿وَلَمْ نَقْطَعْ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچیان لی خہسار نہ بوو بوو ﴿وَقَدْ قَرَّبْنَا بَيْنَهُمَا نَهْرًا﴾
و لہ تیان نہ و دوو باخہدا کانیانیکمان ہلقولاندبوو (بوسہ دانیان) ﴿وَكَانَ لَهُ نَهْرٌ﴾ ہر وہا
(خا و ہنی نہ و دوو باخہ) مان و سامانی زوری ہبوو (لہ ٹالون و زیو وشتی تر) ﴿فَقَالَ لَصَاحِبُهُ﴾ ہر وہا
جا بہ ہا وری (نیماندارہ ہزارہ) کہی ووت لہ کاتیکدا کہ قہی لہ گہ لہدا دہ کرہ ﴿إِنَّا أَعْتَرُ
مِنْكَ مَا لَا﴾ من مال و سامانم لہ تو زور ترہ ﴿وَأَعْتَرُ قَرًا﴾ کوپ و کال و خزمہ تکاریشم زیاترہ ﴿

﴿وَتَحَلَّ جَنَّتُهُ﴾ (ہی باوہرہ کہ بیان) چو وہ ناو باخہ کہ یہ وہ ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ لہ کاتبیکدا کہ مستہم کاربوو لہ خوی ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَهْلًا﴾ ووتی باوہرہ ناکہم ہر گیز نہم باخہم لہ ناو بچیت ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوہریش ناکہم پروزی دواپی بیت و پرو بدات ﴿وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَى رَبِّي﴾ سویند بی خو نہ گہر (ہاش مردن) بمگیر نہ وہ بولای پەرورہ دگام ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بینگومان باشتر لہم باخہم دہست دہ کوی ﴿قَالَ لَهُ صَالِحٌ﴾ ہاوری (نیماندارہ) کہی پتی ووت ﴿وَهُوَ يُخَاوِرُهُ﴾ لہ کاتبیکدا کہ گفتوگوی لہ گہ لدا دہ کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ نایا تو پی باوہریت بہو زاتمہی کہ توی لہ خاک دروست کردوہ ﴿تُرْسِينَ تُطْفِقُهُ﴾ پاشان لہ دلوپہ ناوینک ﴿ثُمَّ سَوَّيْنَاكَ لَجُلٍّ﴾ پاشان کردویتی بہ پیانو ﴿لَا تَكِنَّا أَهْلَ اللَّهِ رَبِّي﴾ بہ لام من ہر (دہ لیم) نہو خوا پەرورہ دگامہ ﴿وَلَا أَشْرَافَ بَنِي آدَمَ﴾ و ہیج کہ سیش ناکہم بہ ہاوبہشی پەرورہ دگام ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وہ باکاتی چوینہ ناو باخہ کہ تہوہ ﴿قُلْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ بنو تایہ ہرچی خوابیہوی (ہر تہوہ دہ بیت) ﴿لَا تُقِرُّنَّ إِلَّا بِأَنَّهُ﴾ ہموو توانایہ کیش ہر بہ دہس خواہ ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَعْلَمُ مِنْكَ﴾ نہ گہر تو من دہینی لہ تو کہ متریش ﴿مَا لَا وَرَاقَ﴾ مال و دارایی و مندالم ہدیہ ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ٹومیدم وایہ کہ پەرورہ دگام ﴿أَن يُّزَيِّنَ خَيْرًا لِّمَنِ جَنَّتِكَ﴾ چاکسر لہ باخہ کہی قوم پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُمْحُمًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و بہ لا و برو سکہ بہ کیش لہ ناسمانہوہ بنیریت بولایہ کہی تو ﴿فَتَصْبِحُ صَوِيدًا أَلْقَا﴾ جا (باخہ کہت) بیت بہ زہویہ کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ تَصْبِحُ مَاوًا غَوْرًا﴾ یان ثاوہ کہی پربچی بہ ناخی زہویدا ﴿فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ مُطْلَبًا﴾ ٹیر ہر گیز نہ توانی بیدوزینہوہ ﴿وَأَلْحِظْ يَسْرِي﴾ سامان و ہر و ہوومہ کہی لہ ناویرا (بہ ہورہ برو سکہ سوتا و نہما) ﴿فَأَصْبَحَ يَفْلِكُ كَفْتِهِ﴾ نہمجا کابرش لہ داخا دہسہ کانی دہپرواند و دہیدان بہیہ کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَلْفَظْنَاهَا﴾ لہ سہر نہو مالہی کہ خہرجی کردبوو (لہ باخہ کہیدا) ﴿وَمِنْ حَارَّةٍ عَلَىٰ غُرُوشِهَا﴾ لہ کاتبیکدا (کہ پری) باخہ کہی ہموو کہو توون بہ سہر بہ کدا ﴿وَيَقُولُ يَٰأَيُّهَا﴾ (جا لہ ہاشہ پروڑدا) دہ لیت : خوزگہ ﴿لَا أَشْرَافَ بَنِي آدَمَ﴾ کہ سم نہ کردایہ بہ ہاویہ لی پەرورہ دگام ﴿وَلَوْلَا أَنَّهُ فَتَنَّا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ کہ ساتنک نہ بوو یارمہ تی بدن و بین بہ ہانایہوہ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بینجگہ لہ خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا﴾ خویشی سہر کہو توو نہ بوو ﴿هَٰذَاكَ الْوَلِيُّ لَهُ الْخِيَرَةُ﴾ لہو شوینانہدا پشٹیوانی تاییہ تی خوی راست و حہقہ ﴿هُوَ خَيْرُ نَوْبًا﴾ ہر تہویش چاکترین باداشت تہداتہوہ ﴿وَحَيْرُ حَقْبًا﴾ و سہر تہنجامی باشیش (بہ نیمانداران) دہ دات ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا الْخَيْوةَ الْأُثْيَا﴾ (تہی مو حہ محمد ﷺ) بہتہرہوہ بولہو (ہی باوہر) اتہ نموونہی ژیاپی دونبا ﴿حُكْمًا أُنزِلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و ہک بارانیک وایہ لہ ناسمانہوہ دہ بیارتینن ﴿فَلَتَحْلُظَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ نہو سا جورہ ہا پروای زہوی (ہی دہرویت و) دہرون بہ ناو بہ کدا ﴿فَأَصْبَحَ حَشِيمًا تَذُرُّهُ الْأَرْبَعُ﴾ نہمجا دہیٹہ پوش و بہ لاش و یا ہرش و بلاوی دہ کانہوہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وہ خوا ہمیشہ بہ توانا و دہسہ لات دارہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿

﴿الْمَالُ وَالْأَنْسُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جوانی و زینہ فی زبانی دونیان ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ﴾ کرموہ چاکہ کان کہ (پاداشتیان) دہمیتہوہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکترہ لای پەرورہ دگارت ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾ و زیاتر جینگہ ی نومیدن (لہ مالی دونیا) ﴿وَيَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ وہ (یادیان خەرہوہ) رورزی کہ شاخہ کان دہخہ بنہ ری ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و پرووی زہوی بہ پرووی و تہختی دہبینی ﴿وَحَشَرٌ لِّهِنَّ﴾ و ہموو (خہلکی) کز دہ کدینہوہ ﴿فَلَمَّا نَفَخْنَا لَهَا نُفُوسَهُمْ﴾ و ہیچ کہ سیان بہ جی ناہیلین ﴿وَعَرَّضُوا عَلَيْكَ ذُنُوبَهُمْ﴾ و ہموو (نادہمی) لہ بہر دہم پەرورہ دگارتدا ریز دہ کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سویند بہ خوا دینہوہ بۆ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر بہو شیوہی کہ یہ کہم جار دروستمان کردن (بہ پرووی و بی بہرگی) ﴿بَلْ رَعَعْتُمْ﴾ بہ لام نپوہ گومانان و ابو ﴿أَلَنْ تَجْعَلَ لِكُلِّ تَوْبَةٍ﴾ کہ نیمہ کاتیک دانانین بۆ (لپیر سینہوہ) تان ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ﴾ نامہی کرموہ کان دابہش دہ کریت (دہدرتہ دہستی) راسٹ چاکان و دہستی چہ پی تاوانباران ﴿فَعَزَّيْنَا الْمَلَجِرِينَ﴾ تہمجانا و انباران دہبینت ﴿مُسْتَفِيقِينَ وَمَلَافِيَةً﴾ زور دہ ترسن لہو (ہموو تاوان و خرابہ) ی کہ تنیدایہ ﴿وَيَقُولُونَ قَتَلْتَنَا﴾ و دہلین نای ہاوار بۆ نیمہ ﴿فَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ تہم نامہ و دہفترہ جیہ ؟ ﴿لَا يَذْكُرُ صِغِيرَةً وَلَا كِبِيرَةً إِلَّا أُخْصِنَاهَا﴾ ہیچ کرموہیہ کی بچووک و گہورہی بہ جی نہ ہشتوورہ و قوماری کرموہ ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا خَيْرًا﴾ ہر کرموہیہ کیان کرمیت (تیایدا) نامادہیہ ﴿وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و پەرورہ دگارت مستہم لہ کہس ناکات ﴿وَلَا قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (بیریان بہتہرہوہ) کاتیک بہ فریشتہ کانمان ووت سورژدہ بہرن بۆ نامدہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ تہوانیش ہموو سورژدہیان برد جگہ لہ نیلیس (شہیتان) تہبیت ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾ کہ لہ پیری جنو کہ کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بۆیہ لہ فرمانی پەرورہ دگاری دہرچوو ﴿أَفَتَسْتَكْبِرُونَ﴾ و دہریتہوہ دہی ثابا نپوہ (تہی نامدہ میزادہ کان) تہوو تہوہی دہ کہنہ ﴿أَوَلَيْتَ مِنْ دُونِي﴾ دوسٹ و پشتیوانی خوتان لہ جباتی من ﴿وَهُمْ لَكُمُ عَدُوٌّ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہوان دوزمنی نپوہن ﴿بَشَرًا لِّلْفَلِيلِينَ﴾ نای چ گورینہوہیہ کی خرابہ بۆ ستہمکاران ﴿مَّا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من تہوان (شہیتان و تہوہی) م نامادہی دروست کردنی تاسمانہ کان و زہوی نہ کرموہ ﴿وَلَا خَلْقَ النَّاسِ﴾ ہرہوہا لہ (کاتی) دروست کردنی خوشباندہ (نامادہم نہ کرموون) ﴿وَمَا أَكُنْتُ مَسْجُودًا لِلْمُضِلِّينَ عَصَا﴾ وہ من ہر گیز گومراکہر انہم نہ کرموہ بہ یارمہتی دہری خنوم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ رورزیک دہبیت کہ خوا دہفرموی بانگی تہو بتانہ بکہن کہ لاتان و ابوو ہاویہشی منن (با یارمہتیتان بدہن) ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ تہوانیش بانگیان دہ کہن بہ لام وہ لامبان نامدہنہوہ (و نایہن بہ ہاواربانہوہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَاتِهِمْ مَوَاقٍ﴾ وہ نیمہ لہ نپوانیاندا شیونکی پیر نازارمان داناوہ ﴿وَرَدَّ الْمُمَجِّرُونَ النَّارَ﴾ وہ تاوانباران ناگری دوزخ دہبینن ﴿نَظَرُوا النَّارَ مُوقِفًا﴾ و ہموو دہزانن و دلنیان کہ دہچنہ ناوی و تہی دہ کہون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ و رینگایہ کیان دہست ناکہوی بۆ گہرانہوہ لہو (ناگرہ)

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خواہہ راستی نیمہ لہم قورثانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہم موو جزورہ نموونہ یہ کہ بڑ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لام ہمہ میسہ نادہ می ﴿أَكْثَرُ شَيْءٍ وَجْداً﴾
لہ ہم موو شتی زیاتر موجدہ لہ و دہ ماقالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى﴾
ہیج شتیگہ رینگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ ربہینن کاتیک ہیدایہ ت و رینموونیان بڑہات
﴿وَيَسْتَعِزُّوْنَ رَبَّهُمْ﴾ و داوی لی سوردن بکہن لہ پەروردگار یان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّا يَزَالُوا﴾ جگہ
لہ وہی و ہک نومہ تانی پینسینانیاں لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ فُبُلًّا﴾
یان سزا روو بہ روویان بیتہ وہ (بہ چاوی خویان بیینن) ﴿وَمَا تَرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ نیمہ پینغہ مہر انعمان
ناردوہ ﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہنہا مورڈہ دہر و ترسینہر بن ﴿وَنَجْدِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالنَّبِيِّ﴾
نہوانہی کہ بیباوہرن بہ ناہدی و بہ تال دہمہ قالی دہ کہن ﴿لِنُجْضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بڑ نہ وہی (ثابینی) راستی
پی لہ ناو بہرن ﴿وَأَتَّخِذُوا آلِيَّيْنا ذُرِّيَّةً وَهَرًا﴾ نایہ تہ کانی من (کہ قورثانہ) و نہو ہرہ شانہی پنی
ترسینراون بہ گالتہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی ستہ مکارترہ لہو کہ سہی کہ
نامور گاری کرا بیت بہ نایہ تہ کانی پەرورد گاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لام نہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَلَوْ أَنَّ
مَا فَدَمَتْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ و نہو تاوانانہی کہ کردوہ تی لہ بیری خوی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
نیمہ چہند بہر دہیہ کی نہ مستورمان داوہ بہ سہر دلپاندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوْهُ﴾ تا تیتہ گہن (لہ نایہ تہ کانی نیمہ)
﴿وَيَوْمَ إِذْ أَنْهَرْتُمْ﴾ وہ قورسی و کہر یمان خستو تہ گویانہ وہ (تا راستی نہ بیستن) ﴿وَأَنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جا تہ گہر یانگیان بکہیت بڑ سہر رینگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدْنَا﴾ نہوانہ ہر گیز ہیدایہ ت و ہر ناگرن
﴿وَرَبُّكَ الْعَظِيمُ﴾ پەرورد گارت لی سوور دہی خواوہن بہرہیہ ﴿لَوْ يَأْخُذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ﴾
تہ گہر تہ لہ یان لی ہسہ تی بہ ہزی نہو (ناوانانہ وہ) ی کہہ کردوویانہ ﴿لَعَجَلُنَا لَهُمُ الْعَذَابَ﴾ بنگومان بہ
پہلہ سزای سہختی بڑ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لام بڑ (سزادانی) نہوان کاتیکی دیاری کراوہہ یہ
﴿أَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا﴾ بیتجگہ لہو (خواہیہ) ہیج بہ نایہ کیان دہست ناکہ وئی (لہو سزایہ) ﴿وَيُنَادِ الْقَرِیُّ أَخَاكَ عَمَرُ﴾
(دانبشوانیان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بڑ لہ ناو برد نیشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا ہوو ﴿وَلَقَدْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ (باسی تہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بہر دہستہ کہی خوی ووت
﴿لَا تَبْرَحْ حَتَّىٰ تَبْلُغَ﴾ من ہر دہر دم ہدنا دہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہدہک گہیشتی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ مِصْرَ حُفْیًا﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دربڑ دہر دم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا﴾ جا کاتی گہہشتہ نہو
شوینتہی دوو دہریاکہ بہدہک دہ گہن ﴿فَسَبَّحُوا ثَمَنًا﴾ ماسی بہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ و ہک تو بشوو بڑ
سہ فہرہ کہ یان پینان ہوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خوی فری داو) رینگہی خوی
گرتہ بہر لہ ناو دہریاکہ داو (ناوہ کہ) لہ ت دہ ہوو و ہک خوی لی نہ دہ ہاتہ وہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کائی تپہ پر سن ﴿لَهُمْ شَوْنَتُهُ﴾ ﴿قَالَ لِقَتُهُ إِتَاغِدَا نَا﴾ (موسا) نہر مسووی بہ لاولہ
 بہر دہستہ کہی خوار دنہ کہ مان ہو بیتہ ﴿لَقَدْ لَقِيتُمَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویتند بہ خوا بہر راستی لہم
 سہ فہرہ ماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمہت بووین ﴿قَالَ ارْجِعْ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیر نہ
 ﴿إِذْ أَوْنَأَ إِلَى الصُّخْرِي﴾ کائی چو وینہ بہنا بہر دہ گہ ورہ کہ (ہو پشوودان) ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ﴾ جا بہر راستی
 من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا أَلْسِنِي﴾ ہیچ شئی نہو (ماسیہ کہ ای لہ بیر نہ ہر دمہوہ) ﴿إِلَّا
 الشَّيْطَانُ أَنْ أَكْذِبَ﴾ کہ باسی بکہم ہوت ینجگہ لہ شہیثان ﴿وَأَتَّخَذَ مَسِيلًا فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیہ کہ زیندو
 بوہوہ و) بہ شیوہیہ کی سہر رنگای خوی لہ دہریاکہ گر تہہر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَمْنَعُ﴾ (موسا) ووتی
 ٹیمہش نہوہ مان دہویست ﴿فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا﴾ نہ مجا بہ شوینی خویاندا گہراندہوہ ﴿فَقَصَصَا﴾ بہ سہر نیج
 دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہندہ یہ کہ لہ بہندہ کائی ٹیمہیان دی ﴿عَاقِبَةً رَحِيمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لاپہن
 خؤمانہوہ رہ حمہت مان ہندابو ﴿وَوَعَلَّمْنَاهُ﴾ شمارہ زاشمان کردبوو ﴿مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ لہ زانیاری نایہنی
 خؤمان ﴿قَالَ اللَّهُ مُوسَى﴾ موسا بہو (بہندہ صالحہ) ہی ووت ﴿خَلِّ أَتَيْكَ﴾ نایا (ہاوہیہ تیت بکہم و)
 شوینت بکہوم ﴿عَلَى أَنْ تَعْلَمَنِي﴾ ہو نہوہی فیرم بکہیت ﴿فَمَا أَتَيْتُكَ رُشْدًا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری
 بویت ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہدر گیز ناتوانی لہ گہان
 مندا خوت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى﴾ تو چؤن خوت دہ گری لہ سہر ﴿مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا﴾ شئی کہ لہ
 رازو نہینی نہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نہ گہر خوا بیہوی
 بہ خؤرا گر دہمینی ﴿وَلَا أَفْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ و سہر پیچی لہ ہیچ نہر مانیتکت ناکہم ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي﴾
 ووتی (بہ موسا) جا نہ گہر شویتم کہ ووتی ﴿فَلَا تَتَّبِعْنِي عَنْ فَنٍّ﴾ نہوہ ہر مسیاری ہیچ شستیکم لی مہ کہ
 ﴿حَقِّیْ أَخْبَرْتُكَ ذَکْرًا وَذَکْرًا﴾ ہہتا خؤم دہبارہی قسہت ہو دہ کہم (لہ نہہنیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَإِنْظُرْ لَهَا﴾
 ﴿فَإِنْظُرْ لَهَا﴾ نہ مجا پیکہوہ ہر دوو کیان رویشتن ہہتا سواری کہ شنیہہ کہ بوون
 ﴿حَرَقَهَا﴾ (ہیاو چاکہ کہ) کہ شتیہ کہی کون کرد ﴿قَالَ لَحَرَقْتُهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شتیہ کہت کون نی کرد
 ﴿لِيُحَرِّقَ أَهْلَهَا﴾ ہو نہوہی سہر نشیہ کائی (لہ دہریادا) نوتم بکہیت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا
 بہر راستی کارنکی زؤر خراب و ناشایستہت کرد ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ﴾ (بہندہ چاکہ کہ) ووتی نایا من نہم ووت
 ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہدر گیز ناتوانی خوت بگری لہ گہان مندا ﴿قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾
 (موسا) ووتی لینم پیورہ لہہر نہوہی (نہو مہرجہی داسان نابو) نہہیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي﴾
 عسرا نہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿فَإِنْظُرْ لَهَا﴾ نہ مجا پیکہوہ ہر دوو کیان رویشتن
 ﴿حَقِّیْ﴾ (ہیاو چاکہ کہ) ہہتا گہشن بہ تازہ لاوتک ﴿فَقُلْ﴾ بہ کسہر (ہیاو چاکہ کہ) نہو (تازہ لاوہی) کوشت
 ﴿قَالَ أَفَتَكُنْ نَفْسًا زَكِيَّةً﴾ (موسا) ووتی کہ سبکی پاکسی ہی گوناہت ہروا کوشت ﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ ہی
 نہوہی کہ سبکی کوشنی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا بہر راستی کارنکی زؤر خراب و نارہوات
 کرد

﴿قَالَ أَمْ أُلْقِيَ لَدُنْكَ﴾ (بهنده چاکه که) وونی (به موسا) پېنم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بېنگومان
نر همر گېز ناتوانی خوت بگری له گدل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنِ شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ (موسا) ووتی نه گمر
دوای نه م جاره پر سیاری همر شیتکم لی کردی (به ختم لی گرتیت) ﴿فَلَا تَصْبِرْ عَلَيْهِ﴾ نېسر هاوړ بیه نیم مه که
﴿فَدَبَقْتَ مِنَ لُزْجِ عُدَاكَ﴾ چونکه به راستی له لایه من منه وه بیانوت هیه (له وهی وازم لی بیتیت) ﴿وَإِذْ
قُلْنَا لَكَ﴾ نه مجا پیکه وه همر دوو کیان پویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا آتَيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هدا گه شتنه لای خه لکی شاریک
(له و کاته دا برسیان بوو) ﴿أَنَّهُمْ ظَلَمُوا أَهْلَهَا﴾ داوای خور اکیان کرد له خه لکی شاره که ﴿فَأَنزَلْنَا بُنْيَانَهُمْ﴾
نه وانیش (خه لکی شاره که) میوان داریان لی نه کردن ﴿فَوَجَدْنَا فِيهَا جِدَارًا﴾ نه مجا بېنیا دپواریک له ودا (له و شاره دا)
﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ﴾ نر یک بوو بکه ویت ﴿فَأَقَامَهُ﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه و هبلچینه وه
﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتی نه گمر بتو یستایه ﴿لَتَوَدَدْتَ عَلَيْهِمْ آخْرًا﴾ کر بیه کت له سهری وهرده گرت ﴿وَإِذْ
قَالَ هَذَا قِرَافَتِي وَمِنْ بَيْنِكَ﴾ ووتی نا لیره دا کاتی جیا بوو نه وهی من و تویه ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُولَىٰ﴾ نا گادارت ده که م
له حکم منی ﴿مَا تَرَىٰ تَسْطِيعُ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نه و شتانه ی که تو نه نتوانی خوت بگری له سهر (پو و دان) بان ﴿أَمَّا
السَّيْفَةُ﴾ هوی (کوون کردنی) که شتیه که (نه و بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمَسْكُونٍ﴾ (نه و که شتیه) می چهند که سینکی
هزار بوو ﴿يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ نیشیان ده کرد (به و که شتیه) له و در یایه دا ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَيْهَا﴾ بویه و یستم
(به کون کردنی) عهیب داری بکه م (تا پاشا دوستی به سهر دا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ وَرَاءَ حُرْمَتِكَ﴾ چونکه له پیشبانه وه
پاشایه که هبوو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ دهستی ده گرت به سهر هه موو که شتیه کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْكَلْبُ﴾
وه تازه لاهه که ش (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُ فَؤْمِنَتَيْنِ﴾ نه وه باوک و دایکی نیماندار بوون ﴿فَخَشِيتَا أَنْ يَرَهُمَا﴾
جا نیمه ش ترساین (خوشه و یستی نه و لاهه) پالیان پتوه بنیت ﴿طَخَيْنَا وَكُنَّا﴾ بقو سدر که شی و بی باوه و ی ﴿وَإِذْ
قَالَ قَاتِلْ يُدْلِيهِمَا إِلَيْهَا﴾ جا (به و کاره) و یستم پهر و رد گاریان (له بری نه و) بویان بگوریت ﴿حَتَّىٰ
فَتَنَّهُ زُكُودًا﴾ (به مندا لیکسی) چاکتر له و پاکتر له گونا م ﴿وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ به سوزو به زه یی تر بی بویان ﴿وَإِذْ
قَالَ الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه هوی (چاک کرده وهی) دیواره که ش چونکه می دوو مندالی هه تیو
بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له شاره که دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا﴾ له نریدا گه نجینه به که هه بوو که می نه و دوو
منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه باوکسی نه و دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له بهر نه وه
پهر و رد گارت و یستی ﴿أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ همر دوو کیان گه و ره به هیز بین ﴿وَنُفِخَ فِي صَاكِرَتِهِمَا﴾ پاشان
گه نجینه که بیان دهر بیتن ﴿وَرَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ نه مه په حمه نیک بوو له لایه من پهر و رد گارت نه وه (له بهر باو کیان)
﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنِ أَمْرِ﴾ نه و (شتانه ی) کردم له خومه وه نه بوو ﴿ذَلِكَ نَأْمُرُ﴾ نه وه نه پتی و هوی نه و کرده وانه
بوو ﴿مَا تَرَىٰ تَسْطِيعُ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خو گرتت نه بوو له سهر (کردن) بان ﴿وَنُفِخَ فِي الْقُرَيْشِ﴾
ههر و هه پر سبارت لی ده که ن دهر باره ی (ذو القرنین) ﴿قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ فَتَنَّهُ دُكْرًا﴾ (له و له میاندا) بلی له
باره به وه هه ندیک باس ده که م بۆتان ﴿

﴿إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به پراسنی نیمه هیز و دسه لائمان پی داله زه ویدا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه هؤ کاری هموو
 شنیگمان پی دابوو (که پاشابهی پیو سنی بوو) ﴿فَاتَّبَعُوا﴾ نموش که لکی له هؤ کاره کان و مرده گرت (بو
 که شستن به مده بست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرِبَ السُّمُوتِ﴾ (خوی و له شکره که رفیشت) تا شه و کانهی که پیشته شوی
 شاوا بوونی خور ﴿وَجَعَلْنَا قُرْبُورَ﴾ (لهو شویتده) وادبار بوو خور تاوا ده پی ﴿فِي عَيْنِ حَافِظٍ﴾ له کابوا و نکدا که قوره
 ره شهی به ده و دایه ﴿وَجَعَلْنَا قَوْمًا﴾ جالدهو جیگادا پیی که دوت له گه لکی (پی باوه) ﴿فَالَّذِينَ الْقَرْنَيْنِ﴾ پیمان
 ووت نهی (ذو القرنین) ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُ﴾ یا سزایان بده (به کوشتن گدر باوه پیان نه هینا) ﴿وَأَنَّا أَنْشَأْنَاهُ﴾ پیان
 چا که پیان له گه لدا بکه (گدر باوه پیان هینا) ﴿فَالَّذِينَ الْقَرْنَيْنِ﴾ ووتی نه و هی ستم بکات (باوه
 نه هینا) ﴿فَتَوَقَّ عَذَابَ﴾ نه و ه بیگومان نیمه سزای نه ده پی (به کوشتن) ﴿فَتَوَقَّ عَذَابَ﴾ پاشان ده گه پیرینه و ه
 بو لای په روه دگاری ﴿وَعَذَابُ عَذَابِ الْكَافِرِ﴾ نموش سزای ده دات به سزایه کی سده خت که وینهی نه پیرو اوه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لایم نه و هی باوه پیی و کرده و هی چا کیش بکات ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه و ه پاداشی هره چاک
 (له دوار و ردا) بو نه و ه ﴿وَسَقُوتُوا لِمَنْ أَتَرْتَهُمْ﴾ و کار و فهرمانی خوامانی بو سووک و ناسان ده که پی ﴿فَاتَّبَعُوا﴾
 پاشان گه دایه و به روزه لات، و نه و هؤ کارانهی گرت بهر که خوی گه و ره پی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ السُّمُوتِ﴾ هتا
 کانی که پیشته شوی ه لاتنی خور ﴿وَجَعَلْنَا قُرْبُورَ﴾ پیی خور هلدیت له سدر گدل و نه و ه و ده ﴿فَتَوَقَّ عَذَابَ﴾
 دونه ایتره که هیچ په رده و پنه بکه کمان بو دانه نابوون (له خور بیانشارته و ه) ﴿فَتَوَقَّ عَذَابَ﴾ هره به و شتوه بوو
 (به سهرهانی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا بَدَّوْهُمُ﴾ بیگومان نیمه به و هی هه پیو (له پیریدا بوو) ناگدار بوو پی ﴿فَتَوَقَّ عَذَابَ﴾
 اتبع سبباً پاشان (ذو القرنین) رفیشت، وه نه و هؤ کار و ریگایانهی گرت بهر که (خوی گه و ره پی دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ﴾
 بین السمتین هتا که پیشته نیوانی دوو بهر به بست (نیوان دوو چیا) ﴿وَجَعَلْنَا قُرْبُورَ﴾ له نزیک نه و دوو بهر به بستدها که لکی دی
 ﴿لَا يَنْجَاكَ مِنْهُ قَوْلٌ﴾ نه هیچ و ته به ک تی نه ده که پیشتن (به زمانی خویان نه پیست) ﴿فَالَّذِينَ الْقَرْنَيْنِ﴾ ووتیان
 نهی (ذو القرنین) ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُ﴾ به پراسنی (یا جوج و ماجوج) ﴿فَتَقِيدُونِ فِي الْأَرْضِ﴾ لهم خاکه دا خرابه کارن
 ﴿فَتَجْمَعُوا إِلَيْنَا﴾ ناخو خهر چیکت پی بد پیس ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَهُمْ﴾ بو نه و هی بهر به سنی له نیوان نیمه و
 نه و اندا دروست بکه بست ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووتی نه و سامان و دسه لانهی په روه دگاری پیی داوم
 چا کشره (له و هی نیوه پاسی ده که ن) ﴿فَأَعْيُونُهُمْ يَفْئُقُ﴾ جا نیوه به هیز و بازوو یارمه نیم بدنه ﴿أَجْمَلُ بَيْنَهُمْ﴾
 له نیوان نیوه و نه و اندا بهر به سنیست دروست نه که م ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پارچه ناسنم بو پیس (له سهر به ک دایسین)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ السُّمُوتِ﴾ هتا نیوانی هره دوو کنیه که ی پر کردو پیکی یه ک بوون ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووتی: (به موشه دمه)
 فرو بکه ن (له و ناگره ی له زهریدا کرا بوو به و ه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ السُّمُوتِ﴾ هتا کانی نه و (پارچه ناسنانه) ی کرد به ناگر
 ﴿فَالَّذِينَ الْقَرْنَيْنِ﴾ ووتی ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مسی نو اوم بو پیس بیکم به سهریدا ﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوا﴾ نه مجا
 (یا جوج و ماجوج) نه پیان ده وانی سهر که ون به سهریدا (به هوی بهرزی و مساف و لوسی به و ه) ﴿وَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوا﴾
 وه نه پیان ده وانی کونی نیبکه ن (له بهر به و هی و نه ستوری) ﴿

﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی شہم (دروست کردہ) یہ حمہ تیکہ لہ لایہن پەرورہ دگار مہوہ
 ﴿فَاَلْبَسَهُ وَتَعَذَّرَ فِي﴾ جا ہد کات ہلئسی پەرورہ دگارم سات (بہدەر چوونی یا جوج و ماجوج) ﴿جَعَلَهُ ذَلَّالًا﴾ دہ بکاتہ
 زہوہ کی تلخت ﴿وَكَانَ وَتَعَذَّرَ فِي حَقًّا﴾ وہ بنگومان ہلئسی پەرورہ دگارم صدق و راستہ ﴿وَتَرَكَا﴾ واز (لہخہ لکی)
 دینس ﴿فَصَبَّحَهُمْ زَمْزَمُ فِي بَيْتِهِ﴾ لہو پورہ دایس و دہ چن بہاو بہ کسردا (وہ کو شہ بولی دہریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فوہ دہ کری بہ شہ پپور دا ﴿فَجَمَعَهُمْ جَمْعًا﴾ تہوسا ہموویان کز دہ کہ پتہوہ سہراہا (کہ سہان لئ جی نامہ بیت)
 ﴿وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ لِمَنْ يَدْعُوهُ﴾ وہ لہو پورہ دایس دوزخ نیشانی کافران دہوہین ﴿عَرَّضًا﴾ بہ نیشان دانیکسی تہواو
 ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَقْبَابُهَا﴾ تہوانہی کہ (لہم دونیابہدا) چاویان ﴿فِي عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ پەرہدی بہ سہردا ہاتیو و لہبادی من
 ﴿وَكَاذِبًا لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ وہ تہوانہ نہیان دہتوانی (فورشان) بیسٹن ﴿الَّذِينَ كَانُوا﴾ تابا تہوانہی
 بی باوہرن وا گومان دہین (سوودی ہدی بویان) ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي﴾ کہ بہندہ کاتم (وہک فریشتہ و عیسا) بکمن
 ﴿مِنْ دُونِ ذُلِّهِ﴾ بہ بار و پاوہر و پەرستراو جگہ لہ من ﴿إِنَّا أَتَيْنَا جَهَنَّمَ﴾ بہراستی تیمہ دوزخ صمان نامادہ
 کردوہ ﴿بِالْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ بہجنگا و شوقن (مہوانداری) بویان باوہران ﴿فَلَعَلَّ شَيْئًا﴾ بلی تابا ہدوالتان بہدہین
 ﴿وَالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ بہ خدسارہ تہندہترین (کدس) لہکارو کردوہ کانیاندا ﴿الَّذِينَ صَلَّيْنَا عَنْهُمْ﴾ (تہوانہ) تہو
 کہسانہن کہ کردوہو کز ششیان بہ فہر چوہ ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لہزانی دونیادا ﴿وَفَرَحَّشْنَاهُمْ﴾ واشیان گومان دہبرد
 بہراستی تہوان ﴿يُحْيِيهِمْ مَوْتًا﴾ کاریکی زور چاک دہکمن ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ﴾ تہوانہ کہسانیکن بے باوہر بویان
 ﴿يَتْلُو رَبُّهُمْ الْقُرْآنَ﴾ بہنیشانہ کانی پەرورہ دگاریان و گہیشٹن بہخزمہتی (لہدوار زادا) ﴿فَلَعَلَّ شَيْئًا﴾ لہبہر
 تہوہ کردوہ کانیان پوچہن و بے پاداشت دہر چوہ ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْفَاسِقِينَ﴾ تہوہ تولہ و سزایان دوزخہ ﴿بِمَا كَانُوا﴾ لہبہر تہوہ بے باوہر بویان
 ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و گالتہ بیان دہکرد بہنیشانہ کان و پیغہ مہرانی تیمہ ﴿إِنَّا أَلَيْنَا لَهُمْ﴾ بہراستی
 تہوانہ کہ نیمان و باوریان ہیناوہ ﴿وَعَرَّضْنَا لِلْأَعْيُنِ﴾ وہ کردوہی چاکیان کردوہ ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْآزْدَقِ﴾
 بہعشتہ کانی فہردہوس جینگای (مہوانداری) تہوانہ ﴿حَالِينَ فِيهَا﴾ بہہردہواسی تہیدا دہمیتنہوہ
 ﴿لَا يَدْخُلُونَ عَنْهَا بِحُورٍ﴾ داوای گواستہوہ تاکمن لہو (بہعشتہ) دا ﴿قُلْ لَّوْكَانَ الْآخِرُ﴾ (تہی موحمہد ﴿بَلَى﴾
 تہگہر (شاوی) دہریاکان پیواہہ ﴿بِمَا كَانُوا﴾ بہمرہ کتب بڑ (نوسینی) زانیاری پەرورہ دگارم ﴿لَيُؤْتِيَهُنَّ﴾
 بنگومان (شاوی) دہریاکان تہواو دہبویان ﴿قُلْ أَنْ تَقْدِرُوا﴾ پینش تہوہی زانیاری پەرورہ دگارم تہواو پینٹ
 ﴿وَتُرْجَوْنَ فِي الْآيَاتِ﴾ تہگہر جہند تہوہندہی دہریاکانیش پینٹن (بیکہین بہ مرہ کتب زانیاری خوا تہواو ناپینٹ)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ﴾ بلی (بہوہین باوہرانہ) بنگومان منیش تہنہا نادہ میرادیکم وک تہوہ ﴿يُوحِي إِلَيَّ﴾ بہلام وہجیم
 بڑ دہٹ ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَجْدٌ﴾ بہراستی پەرورہ دگاری تہوہ پەرورہ دگاریکی تاک و تہنایہ ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ﴾ جا
 ہدہر کدس بہ تہمایہ بہخزمہت پەرورہ دگاری بگات (لہقیامہندا) ﴿فَلْيَقْتُلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ تہوہ ہا کردوہی چاک بکات
 ﴿وَلَا يَكُنْ مِنَ الْخَائِبِينَ﴾ وہ لہبہرستنی پەرورہ دگاری دا کہس تہکات بہہاوہشی ﴿

سورته‌ی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿كَهَيِّضَ﴾ به (کاف، ها، یا، عهین، صاد) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی: بوزانباری
 زیاتر سه‌بری سه‌ره‌نای سورته‌ی (البقره) بکه ﴿ذِكْرَ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (نه‌سه‌ی ده‌خوینریته‌وه
 به‌سه‌رتدا) پاس ویدای به‌زه‌سی به‌روه‌ردگار نه ﴿عَبْدَهُ رَكَبْتَ﴾ به به‌نده‌ی خو‌ی که‌زه که‌ریابه ﴿إِنَّا
 إِنَّا تَدَارِكُهُ﴾ له‌کاتینکدا پارابه‌وه له‌به‌روه‌ردگاری ﴿يَذَّابْحُنَا﴾ به‌پارانه‌وه‌یه کی نه‌یتی و به‌نامه‌کی
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم به‌راستی من ﴿وَهَبْ لِي عِصْمًا﴾ نیسکم لاواز به‌وه
 ﴿وَأَسْأَلُكَ الرَّاشِدِينَ﴾ له‌بدر پیری سه‌رم (به‌مووی سه‌ی) گری گرتووه (نه‌مه جوریکه له‌پره‌وانبیری
 زمانی عه‌ره‌بی به‌کاردیت به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی که مووی سه‌ی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌مو
 په‌شه‌کاتی سه‌رده‌می گه‌نجیتی) ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ به‌روه‌ردگارم هدر گیز له‌پارانه‌وه‌م لیت
 بی هیوانه‌بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْغَوَايَا﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌نایینی خوا لاده‌ن)
 ﴿مِنْ وَرَائِي﴾ له‌پاش (مردنی) خوُم (چونکه که‌سبکیان قیدانیه جینگری من بیت) ﴿وَكَاثِبَ أَمْرًا﴾
 عاقرا و خیزانه که‌شم نه‌زو که (مندالی ناییت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له‌لایه‌ن خو‌نه‌وه
 منالیکسی چاکم بی به‌خشه ﴿يَرْفَعُنِي إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ میرانگری (بینه‌مه‌ریتی) من
 وینه‌ماله‌ی به‌عقوب بی ﴿وَأَجْعَلْ رَبِّي رَضِيًّا﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارم واشی لی بکه که‌خو‌ت لی
 رازی بیت ﴿تَرْجِعُنِي بِرَحْمَتِكَ إِلَىٰ رَبِّي﴾ (خوای گه‌وره فخر مووی) نه‌ی زه که‌ریا به‌راستی موژده‌ت
 ده‌ده‌بینی ﴿يُعَلِّمُنِي لِكْتُبٍ﴾ به‌مندالی که‌ناوی به‌حبایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَوِيًّا﴾ پینشتر که‌سمان
 به‌و ناوه ناو نه‌ناوه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي نَكَوْتُ لِي عِلْمًا﴾ ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم چون مندالم ده‌بی
 ﴿وَكَاثِبَ أَمْرًا﴾ له‌کاتینکدا خیزانسم نه‌زو که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِفْرِ عِتًّا﴾ بنگومان
 خو‌شم له‌پیریدا گه‌یشتو و مه‌ته نه‌و به‌ری پیری ﴿قَالَ كَذَّابٌ﴾ ووتی (بریار) به‌و جور به
 ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ به‌روه‌ردگار بشت فخر موویه‌تی ﴿هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ﴾ نه‌و (کاره) به‌لای منه‌وه زور ئاسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بنگومان پینشتریش تو‌م دروست کردوه ﴿وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا﴾ که‌شتیک نه‌بویت
 (پیش نه‌و دروست‌کرده‌ن) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه که‌ریا) ووتی نه‌ی به‌روه‌ردگارم
 نیشانه‌یه کم بوز دابنی (کاتی نه‌و مزده هاته‌دی) ﴿قَالَ آيَتُكَ﴾ (خوای گه‌وره) فخر مووی نیشانه‌ی
 تو نه‌وه‌یه (له‌سه‌ر بوونی نه‌و کوپه) ﴿أَلَا تَرَ أَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ ناتوانیت گفنو گو له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌یت
 ﴿فَلَا يَسْأَلُونَ سَوِيًّا﴾ سی شه‌و له‌سه‌ر به‌ک (به‌روژه‌کانیه‌وه ههر چه‌نده) ساغیت و لال نیت ﴿فَنُخْرِجْ
 عَلَىٰ قَوْمٍ مِّنَ الْأَخْرَابِ﴾ پاشان زه که‌ریا له‌به‌رستگا که‌ی هاته‌ده‌ر بوز ناو گه‌له‌که‌ی ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ جا
 به‌نیشاره‌ت بی ووتن ﴿أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحانی خوا بکه‌ن

﴿فَكَفَىٰ وَاعْتَرِبَا﴾ نہ مجا (لہو خورما) بخو و (لہو غاوش) بخورہوہ ﴿وَقَفَرَتْ عَيْنًا﴾ چاوو دن پڑوشنبہ ﴿فَإِنَّمَا تَرَكُوا مِنَ الْأُنْثَىٰ أَحَدًا﴾ جا تہ گہر ہدر کہ سینکت بینی (ہر سیاری تہم مندالہی لی کردی) ﴿فَقُلْ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ بہ (نیشارہت) ہنی بلی بہر استی من قسہ نہ کردنم لہسہ خوتم نہ زر کردوہ ﴿بِقَوْلِ خَوَالِي مَبْرِهَانَ﴾ ﴿فَلَمَّا أَكْمَلُوا الْقَوْلَ الْإِسْمَاءَ﴾ لہبہر نہوہ تہ مرقو قسہ لہ گہل ہیج کہ سینکتدا ناکہم ﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا﴾ جا بہو (مندالہوہ) ہانہوہ بقو لای کہس و کارہ کہی ﴿تَحْمِيلُهُ﴾ تہو (مندالہی) گرتبو بہ باوہ شبہوہ ﴿قَالُوا أَمْرٌ يُرَىٰ﴾ (خرمہ کانی) ووتیان تہی مہریمہ ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ بہر استی شبتیکی زور خراب و نابرو بہرت کردوہ ﴿يَتَأْتَتُ حُرُونَ﴾ تہی نہوہی وک خوشکی ہاروون وایت (لہ تہ قوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ الْإِلَٰهُ أَمْرًا سَوِيًّا﴾ نہ باوکت پیاوکتی خراب و داوین پیس بووہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّةٌ نَبِيًّا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زیناکار بووہ ﴿فَأَمَّا زَكَاةُ﴾ جا (مہریمہ) نیشارہتی بقو تہو (مندالہ) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ﴾ (خرمہ کانی) ووتیان چون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي الْأَمْوَصِيَّاتِ﴾ لہ گہل منالینکتدا کہ لہ پیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہانہ قسہو) ووتی بہر استی من بہندہی خواہ ﴿فَإِنِّي الْكَتَبُ﴾ بہر اوی نینجیلیم پی دہدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دہمکات بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنَّ مَا كُنْتُ﴾ وہ پیروز و فہر داری کردووم لہ ہدر جینگاہی کدایم ﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فہرمانی پندایم بہ نوٹز کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہدالہ زباندایم و زیندووم ﴿وَمَرَّ بَوْلِي﴾ و (کردومی) بہ بولہ بہ کی چاکہ کارو گونرایہل بقو دایکم ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نہی کردووم بہ ملہورپنکی بہدہفتار ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾ سلاوی خواہ لہسہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ تہو پڑوہی کہ لہ دایک بووم وہ تہو پڑوہی کہ دہمرم ﴿وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ وہ تہو پڑوہی کہ زیندووم دہ کریمہوہ ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ تہوہ (کہ باس کرا) عیسای کوری مہریمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہ بہ کی راستہ (دہر بارہی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ کہ تہوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تپیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شبایہ نی بہ بقو خواہ مندالی ہدبیت ﴿سُبْحَنَهُ﴾ ہاک و بینگہردی بقو خواہ ﴿إِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ ہدر کانی بہوہی کارینک ببی ﴿فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ تہوہ بینگومان تہنہا ہنی دہلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہ، بہ کسہر دہبیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بینگومان خواہ ہرورہدگاری من و تپوہشہ ﴿فَأَقْبِرُونَا﴾ کہواتہ ہدر تہو بہرستن ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ تہمہ بہ رنگا و رنہازی راست و دروست ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ بہ لام دہستہ و ناقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نیو خویاندا رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ) ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو لہ ناو جوون بقو تہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ شَهِيدٍ قَوْمِ عِظِيمٍ﴾ لہ بینہی پڑوہ زور گہورہ کہ (کہ پڑوی دواپی بہ) ﴿أَشْجَعُ مِنْهُمْ وَآخِرُ﴾ نای کہ چہندہ پیسہر و بینہرن (تہو بی باوہرانہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُونَنَا﴾ لہ پڑوہکتدا کہ دپتہوہ بقو لامان (لہ قیامہندا) ﴿لَكِ الْفَلَاكُونَ الْقَوْمَ﴾ بہ لام ستہمکاران تہمرو (لہ دونیادا) ﴿فِي صَلَاتٍ مُبِينَةٍ﴾ لہ گومرایہ کی ناشکرادان ﴿

﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ (نہی موحہ مسمہ) ﴿ثُمَّ﴾ (نہو) (ستمکار) انہ لہ پروری داخ و خدہت بترستہ ﴿بِذُنِّ
الْأَمْرِ﴾ کانی کارو باری (خدا کی) کوتابی پی دہیتری ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ (وہی) لہ کاتیکدا ہوانہ غافلن ﴿وَلَوْ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾ و باوریش ناعینن (بہ پروری دواپی) ﴿إِنَّا لَنُحْيِيَنَّ﴾ بہ راستی ہر نیمہ ﴿ثَرَا الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾
دہینہ میرانگری زہوی و نہوی لہ سہ ربہنی ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ و ہر ہر لای نیمہ دہ گہ ربہ وہ ﴿وَأَنذِرْ
فِي الْكِتَابِ الْبَرِّ﴾ وہ (نہی موحہ مسمہ) ﴿لَهُ قُورَانُ﴾ (نہو) (ستمکار) باسی ٹیراہیم بکہ ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ بہ راستی
نہو (ٹیراہیم) زور راستگو و پتہ مہر ہوو ﴿إِنَّا لَنُحْيِيَنَّ﴾ کانی بہ باوکی ووت ﴿بِذُنِّ﴾ (نہی) باوکی
خوشہ ویستم ﴿لَوْ تَقْبَلُونَ﴾ بڑ دہرستی ﴿مَا لَا تَسْمَعُونَ وَلَا تُبْصِرُونَ﴾ شنی کہ نایستی و نابینی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ شَيْءٍ﴾
وہ هیچ سو و دیکت پی ناگہینی ﴿بِذُنِّ﴾ (نہی) باوکی خوشہ ویستم بہ راستی دنیابہ
زانست و زانیارنکم بڑ ہاتوہ ﴿مَا تَزَالُ تَطَّلِعُ﴾ کہ بڑ تو نہ ہاتوہ (وہیت نہ دراوہ) ﴿فَأَنذِرْهُمْ﴾ کہوانہ شویتہم
کہوہ و گوئی راہ لیم بکہ ﴿أَفَلَا تَرَىٰ أَنَّهُمْ كَانَ مِثْلًا مُّوَدًّا﴾ ریمو ویت دہ کہم بڑ ریزاری راست ﴿بِذُنِّ﴾ (نہی) باوکی
الشطن ﴿نہی) باوکی خوشہ ویستم شہیتان مہ پرستہ ﴿إِنَّا لَنُحْيِيَنَّ﴾ بہ راستی شہیتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا﴾ ہمیشہ سہ ربہنی کہر و باخی بہ لہ خواہی مہربان ﴿بِذُنِّ﴾ (نہی) باوکی
خوشہ ویستم بہ راستی دہرسم (گہر بہ کافری ہمری) ﴿أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ﴾ تووشی سزایہ کی پی ﴿فَرَمَ
الرَّحْمَنِ﴾ لہ لابہن خواہی مہربانہ وہ ﴿فَتَكُونُ لِلرَّحْمَنِ وَلِيًّا﴾ ٹیر بیٹہ ہاوری و ہاودہمی شہیتان (لہ دوزخدا)
﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُ سِنِينَ﴾ (باوکی) ووتی تو واز لہ ہر ستر اوہ کانی من دینی (ونابا پہرستی) ؟
﴿بِذُنِّ﴾ (نہی) ٹیراہیم ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَرْجُمَنَّكَ﴾ سویندین ٹہ گہر واز نہہینی (لہ قسہ ووتن بہ
بہر ستر اوہ کانم) دنیابہ بہر دہر بارانت دہ کہم ﴿وَأَنذِرْهُمْ﴾ (نہی) ہر ہر ہاویہ کی زور دور کہوہ وہ
لیم ﴿قَالَ سَلِّمْ عَلَيَّ﴾ (ٹیراہیم) فہر مووی سہ لامت لی بیت ﴿سَأَسْتَغْفِرَ لَكَ رَبِّي﴾ لہ مہود وادواہی لی
بور دنت بڑ دہ کہم لہ ہر وہر د گارم ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي حَقِّكَ﴾ (چونکہ) بہ راستی نہو (ہر وہر د گار) لہ گہ لمد
مہربانہ (و دوعام گیرا دہ کات) ﴿وَأَنذِرْ لَكَ وَنَادَّ عُونُ﴾ وہ دورہ ہر رز دہیم لہ ٹیوہ و ٹہو شتانہش
دہ ہرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگہ لہ خواہی ﴿وَأَنذِرْ لَكَ﴾ تہنہا ہر وہر د گارم دہ ہرستم ﴿عَسَىٰ﴾ ٹو میدہ وارم
﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَاقِيًّا﴾ لہ ہرستن و نزای ہر وہر د گارم دابنی ہیاو و ناٹو میدہ ہم (وہ کو ٹیوہ) ﴿وَلَمَّا
أَخَذَ الْخُزْءَ﴾ جا کانی (ٹیراہیم) دور کہوہ وہ لیبان (لہ گہ لہ بت ہرستہ کہی) ﴿وَمَا يُعْلِمُونَ دُونَ اللَّهِ﴾
ولہ و شتانہش شہوان دہیان ہرست جگہ لہ خواہی گہورہ ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ نیمہ ٹسحاق
و (لہ ٹسحاقیش) بہ عقوبمان پی بہ خوشی ﴿وَمَا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ و ہر ہر لہ وانیسمان کرد بہ پتہ مہر ﴿وَلَمَّا
أَخَذَ الْخُزْءَ﴾ لہ ہرستہ شنی خومان نہوانمان بہر مہند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمُ إِبْرَاهِيمَ﴾ باسی
چاکہی نہوانمان خستہ سہر زمانی (نادہ میزادہ کان) ﴿وَأَنذِرْ لَكَ﴾ لہ قورناندہ باسی موسا
بکہ ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ بہ راستی نہو (کہ سبکی) ہر لہ زار دہ ہو (پی گہر دیو لہ ناٹو وای) ﴿وَمَا كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾
و ٹیرا و پتہ مہر ہوو (بڑ خہلکی) ﴿

﴿وَقَبَّلَنَاهُ﴾ و نه نیمه نهمان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستی کتوی طوره وه ﴿وَقَرَّبَنَاهُ﴾ و نه و (مووسا) مان نزدیک کرده وه تا قسمی له‌گه‌ل بکه‌مین ﴿وَوَهَّبْنَا لَهُنَّ زَهْرًا﴾ و نه له‌به‌زه‌بی و به‌خشنده‌بی خورمان به‌خشیمان به و (مووسا) ﴿أَلَمْ نَكُنْ بِبَيْنِكَ﴾ هاروونی برای که پیغه‌مهر بوو ﴿وَوَدَّعَيْنَا الْأَنْفُسَ الْأُنْجُسَ﴾ و نه له‌قورئاندا بامسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّكَ كَانَتْ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بیگومان نه وه له‌به‌یمان و به‌لینه‌کائیدا راست گز بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نه و نیرر اوو پیغه‌مهری خوا بوو ﴿وَكَانَ بِأَمْرَاهِمُ﴾ و نه همیشه فرمانی ده‌دا به‌خیزان و کس و کاری ﴿يَا صَلَوَةَ وَالزُّكُوفَ﴾ به‌نویژ کردن و زه‌کات دان ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و نه همیشه لای پرورده‌گاری جیگه‌ی به‌زانه‌ندی بوو ﴿وَأَلْكَرْنَا فِي الْكِتَابِ تَرْسِيًّا﴾ و نه بامسی نیدریس بکه له‌قورئاندا ﴿إِنَّكَ كَانَتْ صَادِقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی نه و زور راست گز و پیغه‌مهر بوو ﴿وَوَقَعَتْ مَكَاثِلُكَ﴾ و پایه و به‌یمان بلند و به‌رز کرده وه ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی (که باس کران) که سانیکن که خوا تبعمه‌ت و چاکه‌ی خوی رشت به‌سهری‌اندا ﴿فَمَنْ الشَّيْءِ مِنْ دُرِّيَّةٍ أَنْعَمَ﴾ له‌و پیغه‌مهرانه‌ی که له‌نه‌وه‌ی ئاده‌مین (وه‌ک نیدریس) ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا نَحْلُوحُ﴾ و نه له‌(نه‌وه‌ی) نه‌وانه‌یشی (که له‌که‌شتیه‌که‌دا) له‌گه‌ل نوح دا هه‌لمان گرتن (وه‌ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنْ دُرِّيَّةٍ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ و نه له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و یه‌عقوب (وه‌ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾ و نه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان داون هه‌لمان یزاره‌وون ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُ إِذْ كُنْتَ كَاتِبًا﴾ نا نه‌وانه‌هه‌ر کاتنی ئایه‌نه‌کانی خوی به‌به‌زه‌بیان یز بخویرنه‌وه ﴿حَزَنًا أَوْ يَبَسَ﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌روودا به‌سوزده و گریانده وه ﴿وَنَخْلَعُ مِنْ ثِيَابِهِ خِلَافًا﴾ نه‌مجاله‌پاش نه‌وان که سانیکن (له‌نه‌وه‌کائیان) بوونه جیته‌شپیان ﴿أَضَاعُوا الصَّلَاةَ﴾ که نویژمان ده‌فه‌وتانه‌د ﴿وَأَنشَأُوا الشُّعْرَ﴾ و شوین هه‌واو ئاره‌زوو که‌وتن ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ جا نه‌وانه‌له‌داهاتوودا تووشی (سزای) گومراییان ده‌مین ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه له‌وه‌ی که تزیه‌ی کردبیت و باوه‌ری هیتابیت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردبیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نا نه‌وانه‌ده‌چه‌به‌هه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُلَاقُونَ فِيهَا﴾ و هیچ سه‌مینکیان لی ناکریت (له‌پاداشی کرده‌وه‌چاکه‌کائیان که‌م ناکریت‌وه) ﴿وَجَنَّتْ عَذْبًا﴾ به‌هه‌شتانی جی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَنَاتُ الْأُولَىٰ﴾ که‌خوای میهره‌بان به‌لینی داوه ﴿عَبَادَةً﴾ بِالْغَيْبِ به‌به‌نده‌کائی که نادبارو به‌نه‌انه‌و به‌چاونه‌بانیبیه‌و ﴿إِنَّكَ كَانَتْ وَعْدُهُ مَرَّتَيْنًا﴾ به‌راستی خوابه‌لینی به‌دی دیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا﴾ (به‌هه‌شپیه‌کان) له‌به‌هه‌شتدا هیچ ووته و قسمه‌کی یی سوود نابستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾ نه‌نها سه‌لام کردن ده‌یستن ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا زُكُوفٌ وَزُكُوفٌ﴾ له‌ویندا رزق و رزق ناماده‌یه‌بویمان ﴿مُكْرَمَةً وَغَشِيًّا﴾ به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿بِذَلِكَ الْجَنَّةُ﴾ نه‌و به‌هه‌شته‌ی بامسی کرا ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَنَاتُ الْأُولَىٰ﴾ نه‌وه‌یه‌که‌ده‌یه‌به‌خشین ﴿مِنْ عِبَادَاتِهِمْ﴾ بیه‌و که‌سه‌انه‌ی که (له‌دونیا‌دا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له‌به‌نده‌کائیان ﴿وَمَا كُنَّا إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ نیمه (فرشته‌کان) له‌ئاسمانه‌وه‌دانا به‌زین به‌فرمانی پرورده‌گارت نه‌یی ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ نه‌نها یز خوابه (و خوا ده‌زانی) هه‌موو کاروباری داهاتوو رابووردوو ﴿وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ و ئیستامان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ و نه پرورده‌گارت (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کائی) له‌بیر نه‌کرده‌وه

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ کہ پەروردگاری ئاسمانه کان و زهوی و هرچی له ئیواندا به
 ﴿فَاتَّبَعْنَاهُ وَأَطَعْنَاهُ لِيَكُونَهُ﴾ که واته بپهسته و زور خوگر به له په رستیدا ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾
 ئایا ئاگاداریت ونه ی تهو (خوایه کی تر) هه بیت ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾ ئاده می (بی بر و) ده لی
 ﴿أَلَمْ يَأْمُرْ﴾ ئایا که مردم ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا﴾ له داهاتو ودا به زیندووی (له گور) دهرده هتریم ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾ نهو نهاده مبراد بو بیر ناکانه وه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ که ینگومان نیمه له سه ره تاوه
 نهومان دروست کردوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا﴾ که نهو شتیک نه بو ﴿وَرَبَّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ﴾ نه مجا سویند
 به پەروردگارت نهو (بی بر وایانه) کتو ده که یه وه (له روزی دوا بیدا) ﴿وَالشَّيْطَانُ﴾ (له گهل)
 نهو شه یثانانه ی (که گو مرایان کردن) ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ﴾ پاشان به راستی هه موویان ناماده ده که یین
 ﴿سَوَّلَ جَهَنَّمَ حَيًّا﴾ به ده وری دوزه خدا به سه ره نه رتزیاندا که وتوون (له بهر تر سناکی نهو روزه) ﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ﴾ پاشان ینگومان ده ری دینسن (و ده بخه یه دوزه خه وه) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ﴾ له هه پیر و
 ده سته یه ک ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِيقًا﴾ کامه یان تاوانبار تر (یاخی تر) یو وه له به ران بهر خوی میهره باندا
 ﴿ثُمَّ لَنُخْرِجَنَّ عَنْهُمْ﴾ نه مجا ینگومان نیمه زانتر یسن ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِبْيًا﴾ به وانه ی که شباوترن
 بخهرینه دوزه خ و بسوتین پی ﴿فَإِنْ مَنَعَكَ﴾ که مس نیه له ئیوه ﴿إِلَّا وَارِدُهَا﴾ نه روات و تینه په ریت
 به سه ره دوزه خدا ﴿كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (نهو تیبه رینه) بریاریکی بر او به له پەروردگارت وه ﴿ثُمَّ لَنُسْجِئَنَّ﴾
 دواتر نه وانه رزگار ده که یین که پاریز کار و له خواترس بوون ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا﴾
 جیئا و ستم کاران له سه ره چوک له ناو (دوزه خ) دا ده هیلینه وه ﴿وَإِذَا نَسِئَ عَلَيْهِمُ الْبُيُوتَ﴾
 هه ره کاتی ئایه ته روون و ناشکرا کانی نیمه به سه ره یاندا بخوینتر ایه ته وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی
 بی بر و بوون ده یان ووت ﴿لِلَّذِينَ أَتَقُوا﴾ به وانه ی ئیمانیان هتا بوو ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾
 کام له م دوو کتو له جی و شوینی (خانوو به ره ی) خو شتره ﴿وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾ و کور و
 مه جلیسی چاکتره ﴿وَرَكْرَكُنَا قَبْلَهُمْ﴾ وه پیتش نه مان چه ندینمان له ناو برد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له گه له
 (بی باوه ره کان) ﴿هَمْ أَحْسَنُ أَتْنَا وَرَدْنَا﴾ که و به لی ناو مال و لاشه وقیافه تیشیان له مان جواتر بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا﴾
 ﴿فَلَمَّا كَانَ فِي الْأَصْلَافِ﴾ (ئهی موحه ممه د) بلی نه وه ی له گو مرایی دایه ﴿فَلَمَّا ذَلَا الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾
 باخوای میهره بان مو له تی پی بدات و ته مهنی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه ن) ﴿سَخَّرَ لَنَا مَا لَمْ نَحْشُرْهُ لَكُمْ﴾
 هتا کاتی نهو هه ره شاننه ی کراوه لیبان ده بینسن (دیته دی) ﴿إِنَّمَا الْعَذَابُ الْقَامَةُ السَّاعَةِ﴾ (نه وه ش) بان
 سزایه (له دنیا دا) بان (هاتی) روزی دوا به ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾ جبا له داهاتو ودا ده زانن ﴿مَنْ هُوَ أَشَرُّ مَكَانًا﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به ره ی) خراب و ناخوشه ﴿وَأَضَعُفُ جُنْدًا﴾ وه کی سه رباز و له شکری
 بی هیزتره (کافران بان باوه داران) ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْسَدُوا هُدًى﴾ نه وانه ی له سه ره ریبازی
 هیدایه ت بوون خوا هیدایه تیان بو زیاد ده کات ﴿وَالَّذِينَ كُنْتَ أَصْلَحْتُ﴾ نهو کرده وه چاکانه ی له
 (روزی دوا بیدا) ده مینه وه ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ لای پەروردگارت پاداشتی چاکتره ﴿وَجَزَاءُ مَرَدًّا﴾
 و ئاکامیشی باشتره ﴿

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا ئو کدست دیوہ ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوہر سوو بہ نیشانہ و ثابہ تہ کانی ئیمہ
 ﴿وَقَالَ﴾ وونی ﴿لَا أُوتِيَتْ مَا لَوْ لَدَا﴾ (لہ روضی دوا بیشدا) مال و کوہم ہی دہدری ﴿أَطْلَعَ الْعَلَمَاتِ﴾
 ثابا بہ نہیثہ کان ناگادارہ ﴿أَرَأَيْتَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا بہ لیتی لہ خوائ میہرہ بان و ہر گرتوہ ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانیہ) ﴿سَتَكُنُّ مَائِقُولَ﴾ لہمہ و پاش شوہی دہیلی دہینوسین (لہ سہری)
 ﴿وَتَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوہی سزای بؤ درئز دہ کہینہوہ ﴿وَرَفَعَهُ مَائِقُولَ﴾ شوہی ئو دہیلی
 (لہ مال و مندال) بہ میرات لی ی و ہر دہ گریٹوہ ﴿وَيَأْتِيَنَّ أَقْرَبًا﴾ (لہ روضی دوا بیشدا) بہ تہ نہا دیتہوہ لامان ﴿وَأَنفَخَ الْفُؤَادَ مِنْ رُؤُوسِهِمْ﴾
 ئو انہ بیتجگہ لہ خواہر یاریان داوہ بؤ خویان ﴿إِلَٰهَةً﴾ چہند ہر ستر اوٹک
 ﴿لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ بؤ شوہی شوہ ہر ستر اوانہ بیٹہ یارمہ تی دہر (و ٹکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانیہ) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ بہ لکو ہر ستر اوہ کان (لہ قیامت دا) ٹینکاری ہر ستنہ کہی
 شوان دہ کہن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا﴾ وہ دہبتہ دویان و ہر ہر چیان دہدہنہوہ ﴿الزَّيْرَ﴾ ثابا نہ تدیوہ
 (سہر نجت نہ داوہ) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا الْقَاطِرِينَ﴾ کہ بیگو مان ئیمہ شہ پتانہ کانمان زال کردوہ ﴿عَلَى الْكَلْبِ﴾
 بہ سہر ہی باوہران دا ﴿تَوْرَهُمْ أَزًّا﴾ چاک ہانیان دہدہن (بؤ کوہر و تاوان) ﴿فَلَا تَحْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (ئی مو حہ مہد) ﴿بہ لہ بیان لی مہ کہ﴾ ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ بیگو مان ئیمہ بہ ژمار دینکی ورد (بؤرانی
 تہ مہ نیان) دہر مہرین ﴿يَوْمَ نَخْتَرُ الْمُنْفِقِينَ﴾ باسی شوہ پورہ بکہ کہ ہارئز کاران ولہ خوا ترسان کز
 دہ کہینہوہ ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَلَدَا﴾ دہستہ دہستہ و کومہل کومہل بہرئز و حورمہ تہوہ دہیانہ ہی بؤ لای خوائ
 میہرہ بان ﴿وَسُوفَ الْمُنْفِقِينَ﴾ ناوانباریش دہدہبتہ ہر ﴿إِلَٰهَتَهُمْ وَزَدَا﴾ بؤ دوزخ بہ تینوبہ تی (بہوینہی
 گہ لہ ئازہل) ﴿لَا يَتْلُونَ الشَّفْعَةَ﴾ دہسہ لاتی تکاو لالہ بیان نی یہ ﴿إِلَٰهِي﴾ جگہ لہو کہ سہی
 ﴿أَنفَخَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ بہ لیتی لہ خوائ میہرہ بان و ہر گرتوہ (وہک بیتغہ میہران و شہ ہیدان) ﴿وَقَالُوا أَأَنفَخَ اللَّهُ الرُّوحَ فِي دُلَاقٍ﴾
 ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سویند بہ خوا بہر استی شستیکی زور نابہ جی و سہر دہلین ﴿نَسْكَاتِ السَّمَوَاتِ﴾
 نزیکہ ئاسمانہ کان ﴿يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ﴾ لہت لہت و پارہ پارہ بین لہ ہر ئو (قسہ یہ)
 ﴿وَتَشْنُقُ الْأَرْضَ﴾ و (نزیکہ) زہویش شہق بہرئت و بقلیشی ﴿وَنَحْنُ الْجَبَالُ هَذَا﴾ و (نزیکہ) چیاکان
 بہ یہک جار ہر و خین ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدَا﴾ لہ ہر شوہی (بی باوہران) مندال دہدہنہ ہال خوائ
 میہرہ بان ﴿وَمَا يَتَّبِعِ الرَّحْمَنُ﴾ بؤ خوائ میہرہ بان شیائو نیہ ﴿أَن يَخْجَذَ وَلَدًا﴾ کہ مندالی ہہی ﴿إِن كُنْ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 ہہموو ئو وانی لہ ئاسمانہ کان و زہویدان ﴿إِلَٰهِي الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾
 بہ بندہ ہی دیتہ لای خوائ میہرہ بان (ہیچ کہسی لہوانہ نیہ بندہی خوائ میہرہ بان نہی) ﴿لَقَدْ أَخَصَّنَا وَعَدَّ هُمْ عَدًّا﴾
 سویند بہ خوا بہر استی ہہموویانی سہر ژمیری کردوہ بہ ژماردن ﴿وَكُلُّهُمْ إِلَيْهِ يَوْمَ الْفِتْنَةِ قَرَّدَا﴾ ہہر ہہموویان بہ ٹاک و تہ نہا دیتہوہ بؤ لای (خوا) لہ روضی
 قیامتدا ﴿﴾

﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ آمَنَوا﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که باور پرسان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیشیان کرده‌وه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ینگومان خوای میهره‌بان خورشه‌و‌یستیان ده‌کات (له‌دلی باوره‌داراندا) ﴿فَأَنصَرَفَتْ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ جا به راستی نیمه فورثانمان له‌سهر زمانی تو ناسان کرده‌وه ﴿إِنِّي أَنزَلْنَاهُ الْفُتُورَ﴾ تا مرده‌ی پی بدیهیت به‌باریز کاران و له‌خواترمان ﴿وَنُفِذْنَاهُ فِي مَعْمَدِهَا﴾ نه‌و که‌سانه‌شی پی بتر سینیت که به سه‌ختی دزایه‌نیت ده‌کمن ﴿وَنُفِذْنَاهُ فِي مَعْمَدِهَا﴾ گدل و کومه‌لی زورمان پیش نه‌مان (له‌به‌ر خرابیان) له‌ناو برد ﴿فَلْيُحْمَلْ فِيهَا مَن أَثَقَلَ﴾ نایا ه‌ست نه‌کدیت به‌هیچ که‌سبک له‌وانه ماییت؟ ﴿وَلْيَسْمَعْ أَهْلُهَا الضُّعْفَ﴾ بان هیچ وورنه و سر نه‌به‌کیان ده‌یسنیت ﴿

سوره‌ی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طه﴾ به (ط، ها) ده‌خوینرته‌وه، خوا زانتره به‌مانا که‌ی بوزانباری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿عَمَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ فورثانمان نه‌ناردوته خواره‌وه بؤ سه‌ر تو ﴿إِنَّا نَقُودُهُ﴾ بؤ ته‌وی دوو چاری ناره‌جه‌تی غم و به‌زاره بیت ﴿إِنَّا نَكْنِزُكَ إِن شَاءَ رَبِّي﴾ نه‌نایا نامور گاری و بیر خسته‌وه‌یه بؤ نه‌و که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌تر سی ﴿تَزِيلُكُمْ مِنْ﴾ (نه‌م فورثانه) به‌به‌ش به‌ش نیر دراوه‌ته خواره‌وه له‌لایه‌ن زانیکه‌وه ﴿عَلَى الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ که‌زه‌وی و ناسمانه به‌رزو بلنده‌کانی دروست کرده‌وه ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ که (خوای) میهره‌بان ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَشَدُّ﴾ که به‌رزو به‌سه‌ر عدرش و قهراری گرت (به‌و شیه‌ی شیاوی بیت نیمه چو‌نیه‌تیه‌ی که‌ی نازنین) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌نایا مولکی خوا به‌ته‌وی له‌ناسمانه‌کان و ته‌وی له‌زه‌ویدایه ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمَا وَكَفَىٰ إِلَهُي﴾ وه‌ته‌وی له‌نیوانیانه‌ایه و ته‌وی له‌زیر خاکدایه ﴿وَإِن تَحِبَّ إِلَيْنَا الْفُلُ﴾ نه‌گهر شو به‌ناشکرا قسه بکه‌یت ﴿فَاللَّهُ يَعْلَمُ الْغَيْبَ وَالْخَفَىٰ﴾ ته‌وه به‌راستی ته‌و (خوا) نه‌یسی و له‌نه‌یسی شاره‌وتریش ده‌زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا (ته‌و زانه‌به) که هیچ به‌رستراونکی نری به‌هق و راستی نی به‌جگه له‌ته‌و ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ نه‌نایا بؤ ته‌و ناوه ه‌ره جوانه‌کان ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) نایا ه‌دوال و ده‌نگویاسی موسا پیغه‌به‌رت پی گدشته‌وه ﴿إِذْ رَأَاهُ﴾ کاتی ناگرنکی بینی (له‌گه‌پانه‌وه‌یدا بؤ میصر له‌شه‌ونکی ساردا) ﴿فَقَالَ لَهُ رَبِّي أَمْكُرْ﴾ جا (موسا) وونی به‌خیزانه‌ی لیره به‌پننه‌وه ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من ناگرنکم به‌دی کرده‌وه ﴿لَقَدْ أَنَا بِكَ بِصِيرٌ﴾ (نه‌روم بؤ لای) به‌لکو له‌و ناگره چلو سکینکتان بؤ بستم (خوتانی پی گهرم بکه‌نه‌وه) ﴿وَأُوحِيَ عَلَى الْفَارُوقِ﴾ بان لای ته‌و ناگره ینگانیشان ده‌رنکم ده‌ست که‌وی ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾ جا که‌گه‌شته‌لای (ناگره‌که) ﴿فَوَدَىٰ بُنُوسَ﴾ بانگی لی کرا: ته‌ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من به‌روه‌رد گاری تو ﴿فَأَخْلَعَ ثَوْبَكَ﴾ ده‌ی پیلاره‌کانت داکنه (له‌به‌ر ریزی شوته‌که) ﴿إِنَّكَ أَنتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ چونکه ینگومان تو له‌شیوی پیر و زو به‌فه‌ری (طووا) دایت ﴿

﴿وَأَنذَرْتُكَ﴾ من توّم هه لېږاردووه (بؤ پېنغه مېه رايه تې) ﴿فَأَسْتَجِبْ لِمَا يُوحَى﴾ كه واته گوی بگره
 بؤ نه وې نېگا ده كړې (بؤت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ به راسنی هه ر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هېچ
 بهر ستر او يكي راسست نېه جگه له من ﴿فَأَنذِرْ﴾ كه واته من پېهرسته ﴿وَأَقِرْ الصَّلَاةَ لِلَّهِ﴾
 به چاكی نوښر به جی بېته تامنست بېته ووه ياد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بېگو مان ر وړی دوايي ديت
 ﴿أَكَاذِبُهَا﴾ نزيك بوو (كاني هاتنی له خوږېشم) بشار مې ووه، (چا جای له فرېشته و پېنغه مېه ران، كه واته
 زانینی كاني هاتنی ر وړی دوايي ته نها پېره و ره دگار ده يزانيت) ﴿يُخْرِجُنِي﴾ بؤ نه وې پاداشت بدرېته ووه ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ هه موو كه سېك ﴿بِمَا تَعْمَلُ﴾ به گونډه ی نه و كړده وې كه ده بكات ﴿فَلَا تُصَدِّكَ عَنْهَا﴾
 جا بارنگري نه كات لني ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ نه و كه سه ی باوهری نی به بهو (قيامته) ﴿وَأَسْبَحَ حَمْدُهُ﴾
 و شوېن هه و او ثاره زووی خوی كه و توهووه ﴿فَقَرَرْتُ﴾ نه و سا تيا ده چيت ﴿وَمَا لَكَ بِمِيمَنِكَ
 يَمُوتُنِي﴾ (خوا فېرمووی) نه ی مووسا نه ووه چېه به ده سنی راسسته ووه ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ (مووسا)
 فېرمووی نه ووه گز چانه كه مېه ﴿أَتُوكَ وَأَعْلَيْهَا﴾ خوّم ده دم به سه رېدا (كاني روښتن) ﴿وَأَهْلُهَا
 عَلَى عَنِينٍ﴾ كه لای دره ختی پې ده وهرېنم بؤ مېره كانم ﴿وَلِي فِيهَا مَقَارِبُ أُخْرَى﴾ وه چمند كارو پېنوېستی
 نري پې ده كه م ﴿قَالَ اللَّهُ يَمُوتُنِي﴾ (خوا) فېرمووی نه ی مووسا گز چانه كه ت فېری بده ﴿وَالْقَلْبُهَا
 جَانَةٌ﴾ جا نه وېش فېری دا ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْتَنِي﴾ ده ست به جی گز چانه كه به ووه به مارېك
 به خېرایی ده رويشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای گه ووه) فېرمووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَحْطَفْ﴾ بېگره و
 مه ترسه ﴿سَتُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾ دل تيا به ده ی گېرېته ووه بؤ شېوه كه ی به كه م جاري (ده يكه يته ووه
 به گز چان) ﴿وَأَسْمُكُمْ يَذَكُّ إِلَى جَنَائِكُمْ﴾ ده ستست بخه ره بن بالث (پاشان ده ری بېته) ﴿وَتَخْرُجُ بِضَاةٍ﴾
 كه ده رديت سپيه (وهك كافر ده ووه وشېته ووه) ﴿مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ بې نه ووه به له كي و نه خوښی بېت
 ﴿ءَايَةُ أُخْرَى﴾ (نه مېش) مو عجز به به كي تره (جگه له گز چانه كه ت) ﴿لِيُرِيَنَّكَ مِنَّا لُكْبَرَى﴾ بؤ
 نه ووه هه ندي له مو عجز به به له كه گه ووه كاني خو مانست پېشان بده پېن ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ بر و بؤ
 لای فېر عهون ﴿إِلَّاهُ صَاحِبِي﴾ چونكه به راسنی له سنوور ده رچووه وياخي به ووه ﴿قَالَ رَبِّ أَسْرِحْ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی به ووه دگارم سنگم (دل و ده وونم) فراوان بكه ﴿وَلِيَتَرَى أَمْرِي﴾
 وه ئېش و كارم بؤ ئاسان بكه ﴿وَأَتَحَلَّلَ عُقْدَتَهُ مِّنَ لِّسَانِي﴾ و گړی زما ئېشم به ره لا بكه ﴿يَقْفَقُوا أَقْوَالِي﴾
 بؤ نه ووه له قسه كانم نېگه ن ﴿وَأَتَجَلَّلِي وَزَيَّرَ لِي أَهْلِي﴾ وه له خزم و كه سې خوّم كه سېك بكه ره
 پشتموانم ﴿فَرَوْنَ أَخِي﴾ كه هاروونی برامه ﴿أَشْدُّ بِهِ أَمْرِي﴾ پشتمی پې قايېم و به هېز بكه
 ﴿وَأَشْرِكُوا لِي أَمْرِي﴾ بېكه ره هاوېه شم له كاره كه مېدا (گه ياندي پېامي خوا) ﴿كَأَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ
 بِكَيْدِكَ﴾ بؤ نه ووه زور ستا ئېشت بكه پېن ﴿وَلَا تَكْذِبْ كَذِبًا﴾ وه ياد و زيكړی زور ت بكه پېن ﴿إِنَّكَ
 كُنتَ بِبَاطِلٍ﴾ به راسنی تو بېنای به (هه موو شتيكي) ئېمه ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوتُنِي﴾ (خوای
 گه ووه) فېرمووی به راسنی نه ووه داوات كړد پېت درا نه ی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَعْنَاكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ مويند به خوا به راسنی ئېمه جاريكي تر منته مان ناو ته مېرت

﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ کاتنی نیمه ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَنْ أَوْحَىٰ﴾ نهوه‌ی پیویست بسو ناگادار بکریست ﴿أَنِ اقْرَبِيهِ أَتَانُوبُ﴾ که نهو (موسای شیرخوره) بخوره ناو سندوقیکه وه ﴿فَأَقْرِبِيهِ آتَانُوبُ﴾ نهجا فرینی دهره دهریساوه ﴿فَلْيَقْضِ الْيَمُّ بِالنَّاصِيَةِ﴾ جا باده ریاش بیانه کهساری ناره که ﴿وَأَخَذَ عَذْرَاؤُنِي وَعَدْرَاؤُنِي﴾ (له ناگامدا) دوزمنی من و دوزمنی نهو (که فیرعه ونه) بگرینه وه ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي﴾ نه لایه من خوامه وه جوره خورشه ویستیبه کم پیدایست ﴿وَنُفِخَ عَلَىٰ غَنِيٍّ﴾ بزو نهوه‌ی پهره وه بکریست له پیش چاوی خوم (به چاودپیری و پاریزگاری خوم) ﴿إِنَّمَا تُشِئُ النَّفْسَ الْكَاذِبَةَ﴾ (له بیست بی) کاتنی که خوشکه کهت دهر ویشت ﴿فَقُولُ﴾ و دهیوت (به فیرعه ون و دهسته کی که موسا ده گریا و شیریه هیچ نافر نهکی نه ده خوارد) ﴿قُلْ أَتُكْفَرُونَ﴾ که سبکتان نیشان بدهم که به خوی کات و بیگریته نه ستق ﴿وَرَجَعْنَا إِلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ بدو خویده و تویمان گزیده وه بز لای دایکت ﴿فَنَقَرْنَاهُ فِي جَانِبِ النَّارِ﴾ تا چاو ودلی گمش پینه وه و خدفت نه خوات ﴿وَقَاتَلَتْ نَفْسًا﴾ وه که سبکت کوشت (له ناظمی فیرعه ون) ﴿فَرَجَعْنَاكَ مِنَ الْغَيْرِ﴾ به لام نیمه پرگارمان کردی لهو غم و به زاره به ﴿وَقَاتَلَتْ نَفْسًا﴾ وه دوو چاری چندده ها تا قی کردنه و مان کردی ﴿فَلَمَّا بَيَّنَّنَا﴾ نهجا چند سالیک مایته وه ﴿فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ له ناو خدکی مده بده ندا ﴿وَلَمَّا بَيَّنَّنَا﴾ پاشان نهی موسا له کانی دباری کراودا (بزو پینه مبرایه تی) هانو و پته تیره ﴿وَأَصْرَفْنَاكَ مِن قِطْنٍ﴾ وه تویم مه لبارد بز خوم (تا کو پینه مبریت و به یامی من راگه یه نیست) ﴿أَذْعَبَ آتُ وَأَخْوَفُ يُنَادِي﴾ بز خوت و براهت به به لکه و موعجزه کانه وه ﴿وَلَا تَنَادِي دُكْرِي﴾ مستی نه کن له زبکر و یادی مندا ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ هردوو کسان برفون بز لای فیرعه ون ﴿إِنَّهُ رَطِقٌ﴾ چونکه به راستی له ستور دهر چووه و یاغی بووه ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَلَّا﴾ جا قسه‌ی له گه ل بکن به نهرم و نیانی ﴿أَلَمْ يَرَوْا بَنَاتِي الْأَوْتَمَنَ﴾ به لکو بیریکانه وه یا بترسی (له سزای خوا) ﴿فَلَا رَيْبَ﴾ هردوو کیان و نیشان نهی پهره و دگامان ﴿إِنَّمَا عَنَّا﴾ به راستی نیمه دهر سین ﴿أَن تَقْطِرَ عَيْنًا﴾ دهس درضی بکانه سهرمان پیش نهوه‌ی نیمه هیچ بلین ﴿أَوَّارٍ يَطْفَأُ﴾ بان زیاتر یاغی و سهر کهش بینت ﴿قَالَ لَأَنقُصَنَّاهُ﴾ (خوا) فهرمووی مهرسن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به راستی من له گه لثانام ﴿أَسْمِعْ وَأَرْئِي﴾ دهیستم و دهیتم ﴿وَأَن يَفْقُولَا﴾ که وایسو بچنه لای و (بی) بلین ﴿إِنَّا نَسُوْلَا رَبَّكَ﴾ بنگومان نیمه هردووک نیراوی پهره و دگاری توین (بزو سهرتو) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ جا واز له بهنی ئیسرائیل بهینه (با بین) له گه ل نیمه دا ﴿وَلَا تُخَذِّلْهُمْ﴾ وه نازار و سزایان مده ﴿فَدَجَّحْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِن رَّبِّكَ﴾ به راستی نیمه له لایه ن پهره و دگارتوه به لکه و موعجزه مان بز هتوای ﴿وَأَلْسَلْنَا عَلَىٰ مِائِمِ الْأَيْدِي﴾ سلاویش له سهر که سبکت پیت که شوین رینگای راستی ده کوی ﴿إِنَّا فَدَأْرُكُمْ﴾ به راستی نیمه نیگامان بز کراوه ﴿أَن الْأَعْدَابُ﴾ که بنگومان سزا ﴿عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ بز که سبکه (پینه مبران) به درو دهرانی و پرو وهره گیریت (وباو و ناھینی) ﴿قَالَ مَن رَّبُّكُمْ يُسْأَلُ﴾ (فیرعه ون) وونی باشه موسا پهره و دگاری هردوو کتان کنی به ؟ ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ﴾ (موسا) فهرمووی پهره و دگاری نیمه نه و زاته به که هدموو شینکی به شینویه کی ربت و بیک و جوان درو شکر دووه ﴿وَنُحَدِّثُ﴾ پاشان رنمرونیسی کردووه (بزو کاری خوی) ﴿قَالَ فَاتِلْ الْقُرْآنِ الْأَوَّلَ﴾ (فیرعه ون) وونی نهی خد لکاتی سهرده م پینسووه کان حالبان چیه و چونه (له پاشی

مردنیان) ﴿

﴿قَالَ عَلَّمَهَا بِعَذْرَتِي﴾ (موسا) فرمودی زانیاری نه وه لای پدرو دردگارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له پدراوینکدایه
 ﴿لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَسِي﴾ پدرو دردگارم هیچی لی وون نابین و هیچی له بیر ناچین ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (پدرو دردگارم) زاتیکه که زهوی بۆ کردونه ته شوینی حه سانه وه (وه کو پیشکه) ﴿وَسَاكُ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا﴾
 وه له ناویدا چهنده ها رینگای بۆ فراهه م هیتاون ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له ناسمانه وه باران دهارینی
 (بۆ نان) ﴿وَأَخْرَجَ نَبَاتٍ﴾ جابه و بارانه ی رواندومانه ﴿أَنْزَلَ جَالِينَ نَبَاتٍ شَقِيٍّ﴾ زور جوتی جوراو جور له ووه ک
 (که جیاوازن له تام و بز و رنگ و شیوه دا) ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ (تهی مرفقه کان) بخون و نازول
 ومالاته کانیشان بله وه ریتن ﴿إِنِّي ذَالِكُ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَا يَنْبَغِي لِأُولِي الْأَلْبَانِ﴾ به لگه و نیشانه ی
 زور هدیه بۆ نه وانه ی خواهنی زیرین ﴿وَمِنْهَا خَلَقَكُمْ﴾ لهم زهویه دروسنمان کردون ﴿وَفِيهَا أُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده تانگیر بنه وه ناو زهوی (به مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جاریکی تر له و زهویه دهرتان
 دیننه وه (به زیندووی بۆ لپیر سینه وه) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَارًا كَلِمَةً﴾ سوپند به خوا به راستی نیمه هه موو
 به لگه و نیشانه کانی خزمان نیشان فیرعه ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَقَالَ﴾ که چی باوه ری نه هیتاو سه ریچی کرد ﴿
 قَالَ أَجَعَلْتُ الْإِنْسَانَ حُرًّا﴾ (فیرعه ون) وونی هاتوریت بۆ ناومان بۆ نه وی دهرمان که بیت ﴿مِنْ أَرْضٍ أَيْسَرَ لِكُلِّ شَيْءٍ﴾
 له خاکه که مان به جادوو گه ره که ت تهی موسا ﴿فَلَا أُتِينَاكَ بِشَيْءٍ﴾ سوپندین جادویه کت بۆ (به کار)
 بینین ﴿فَقِيلَ لَهُ﴾ وه که شو (جادووه ی خوت) ﴿فَأَحْصِلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جاشوین و کانینک له نپوان نیمه
 و خوتدا دابنن ﴿لَا تُخْلِفُهُ غَنٌّ وَلَا ذَنْتٌ﴾ نه نیمه و نه تو خومانی لی نه بویرین ﴿مَكَانًا سَوًى﴾ (با) جینگابه کی
 نه خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ (موسا) فرمودی کانی دیار کراوتان رۆزی خورازاننده وه
 (رۆزی چه زن) بیت ﴿وَأَنْ يُخْرِجَ الْإِنْسَانُ﴾ به مهرجی له کانی چپسته نگاودا خه لکی کزیکر بنه وه ﴿
 فَنُؤَلِّقُ فِرْعَوْنَ﴾ نه مجا فیرعه ون رۆیشت له و جینگابه ﴿فَجَمَعَ كَهْدًا﴾ وه موو جادوو گه ره کانی کز کرده وه
 ﴿شُرَّ آفٍ﴾ پاشان هات (بۆ شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾ موسا به جادوو گهرانی ووت
 ﴿وَلَكُمْ لَا تَفْعَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ هاوار بۆ نبوه درو به ده م خواوه نه که ن ﴿فَسَجَّكُمْ بِذَاتِ﴾ نه گینا به سزایه ک
 له ناوان ده بات ﴿وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْرَتِهِ﴾ به راستی هه ره که سی درو هه لیه سنی به ده م خواوه ره نجه رۆ ده بیت
 ﴿فَنَسَرَ عَوَّا أَمْرَهُمْ يَنْهَرُهُ﴾ نه مجا (جادوو گه ره کان) سه بارت به کاره که بیان له نپوان بیان دا جیاوازی به بدا
 بسو ﴿وَأَسْرَأَ النَّجْوَى﴾ و به نهیننی چر به بیان ده کرد ﴿قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ﴾ وونیان به راستی نه مانه دوو
 جادوو گهرن ﴿لِرَبِّدَانٍ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ﴾ ده پانه وی دهرنان به ریتن ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له خاک و وولاته که تان
 به جادوو که بیان ﴿وَيَذْهَبَا بِطَرَفَيْكُمْ أَعْمَى﴾ وه ریناز و نه رینه هه ره باشه که تان له ناو بهرن ﴿فَأَجْمَعُوا كَهْدًا﴾
 جا که واته هه موو جادوو و پیلانیکشان کزیکه نه وه ﴿فَرَأَوْهُمُ اصْفَاءُ﴾ پاشان به به ک ریسز بیته (گور بهانه وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْعَى﴾ به راستی هه ره که سی نه مرق سه ره وی رزگاری دهی و سه رفرازه ﴿

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌راستی نیکامان نارد بؤ موسا ﴿أَنۢ أَتِیَّ بِآیَةٍ﴾ که به‌نده‌کاتم به‌شه و بیه (و له میصر ده‌رجن) ﴿فَأَضَرَبَ لَهُنَّ طَرِيقًا إِلَىٰ الْخُرُوبِ﴾ رینگه‌به‌کی ووشکیان له‌ده‌ریای (سور) دابؤ بکه‌روهه ﴿لَا تَخَفْ دُرَّكَ﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَلَا تَخَفْ﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان له‌ده‌ریادا) ﴿فَإِنَّهُمْ مُّرْسَوْنَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به‌سه‌ربازه‌کانیه‌وه شوینبیان که‌وتن ﴿فَتَشِیْهُم مِّنَ الْيَمِّ مَآعِشٍ﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌بؤلی خویدا) دابؤشی چ دابؤشینیك ﴿وَأَنۢ لَّی رَّعَوْنَ قَوْمَهُۥ﴾ فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَٰذِهِۦ﴾ و ریشموونی نه‌کردن ﴿بَلۢ لَّیۤ اِسْمَ رَبِّیۡلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی نیسرائیل ﴿فَدَٰعٰیۡتُکُم مِّنۡ عَذُوۡرُکُمْ﴾ به‌راستی رزگارمان کردن له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَوَضَعُکُمْ﴾ وه به‌لیمان پیدان ﴿جَلَبَ الطُّورَ الْأَمِنَ﴾ (به‌هاتی موسا بؤ) لای راستی کیوی طور ﴿وَرَزَّلْنَا عَلَیْکُمْ﴾ و بؤمان ناردن ﴿الْمَنۡ وَالسَّلٰوٰی﴾ گه‌زو و شیلاقه (بالنده‌یه که‌گوشنی له‌هه‌موو بالنده‌یه‌ک خوشتره) ﴿کُلُوۡمِنۡ طَیِّبٰتٍ مَّا رَزَقَکُمْ﴾ بخون له‌و پوزیه پاکانه‌ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْعَمُوۡا فِیْهِ﴾ و زیاده‌پوی تیدا مه‌که‌ن ﴿فَیَحِلَّ عَلَیْکُمْ غَشَیُّیۡ﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگرینه‌وه ﴿وَمَنۡ یَّحِلَّ عَلَیْهِ غَشَیُّیۡ﴾ جا هدر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدْ هَوٰی﴾ نه‌وه بینگومان تیاچو وه هه‌لدیراوه ﴿وَالِی لَقَمًاۗ لَّسۡ تَابَ﴾ وه به‌راستی من زور لیور دوم له‌و که‌سه‌ی نه‌وبه‌ی کردی ﴿وَوَ اٰمَنۡ رَّعِیۡلَ صٰلِحًا﴾ و باوه‌ری هینایی و کرده‌وه‌ی چاکی کردیت ﴿ثُمَّ اَهۡدٰی﴾ پاشان به‌رده‌وام بویی له‌سهر شه‌و ریزازه ﴿وَمَا اَنۡجَلٰکَ عَنْ قَوْمِکَ یٰمُوسٰی﴾ (خوا فهرمووی) نه‌ی موسا بؤ چی پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بؤ گه‌یشتن به‌کیوی طور) ﴿قَالَ هُمۡ اُولَآءِ عَلٰی اَنۡرِیۡ﴾ (موسا) فهرمووی گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَعَجَلْتُ اِلَیْکَ رَبِّیۡ﴾ بؤیه به‌په‌له‌هاتم بؤ لات نه‌ی به‌روه‌رد گارم ﴿اِلَیَّحٰی﴾ بؤ نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرمووی ﴿فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَکَ﴾ جا به‌راستی نیمه‌قه‌ومه که‌تمان تاقی کرده‌وه ﴿مِنۡ بَعۡدِکَ﴾ له‌پاش (هاتنی) تو ﴿وَأَضَلُّهُمُ السَّامِرِیۡ﴾ وه سامیری گومرای کردن ﴿فَرَجَعۡنَا مُوسٰی اِلَیٰ قَوْمِیۡهِ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی نه‌ورات) موسا گه‌پایه‌وه بؤ لای گه‌له‌که‌ی ﴿عَصَبُکَۢنۡ اٰیۡمًا﴾ به‌تورپه‌یی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ یَقُوۡمُ﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اَلرَّیۡبُ دُرُّکُمْ﴾ نایا به‌روه‌رد گارتان به‌لینی بی‌نه‌دان ﴿وَعَدَلَحَسَنًا﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿اَفَطَالَ عَلَیْکُمُ الْعَهۡدُ﴾ بؤچی من زورم بی‌چوو ﴿اِنَّ اَرَدۡتُمۡ﴾ یان هدر ویستان ﴿اَنۡ یَّحِلَّ عَلَیْکُمْ غَشَیُّۢم مِّنۡ رَّبِّکُمْ﴾ تورپه‌یی و خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روه‌رد گارتانه‌وه به‌خه‌تان بگریت ﴿فَاَخْلَقۡنُم مَّوۡعِدَیۡ﴾ بؤیه به‌لینی منتان شکاند ﴿قَالُوۡۤا مَا اَخْلَقۡنَا مَوۡعِدَکَ﴾ ووتیان نیمه‌به‌لینه‌که‌ی تومان نه‌شکاند ﴿یٰمَلِکًا﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لانی خؤمان ﴿وَلٰکِنَّا حٰجِلُنَا اَوۡرَاۡکَا﴾ به‌لکو نیمه‌چهند کؤن و باری درابو به‌کؤلماندا ﴿مِنۡ رِّیۡبِکُمُ الْقَوۡمُ﴾ له‌خشلی قبیطیه‌کان ﴿فَقَدْ فُتِنَا فَاِکۡذَبۡکَ اَلۡفِی السَّامِرِیۡ﴾ جا فریماندا به‌ (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش فرینی دا ﴿۱۵﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ لیر (سامیری لهو خشله تواوانه) په‌یکه‌ری گویره‌ک‌یه‌کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُمْ خُورٌ﴾ بۆره‌یه‌کی هه‌بوو (وهك بۆره‌ی گویره‌که) ﴿فَقَالُوا﴾ نه‌مجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ مُؤْتَاهٌ﴾
 مؤتی نه‌مه‌خوای ئیوه‌و خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ نه‌وه (مووسا) له‌بیری چووه (ده‌گه‌ری به‌شونین
 خودا) ﴿أَفَلَا تَرَوْنَ﴾ نابا نه‌وان نازانن (نایینن) ﴿أَلَا تَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (نه‌و گویره‌که‌یه) وه‌لامی
 هیچ ووته‌یه‌کیان نادانه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرْعًا وَلَا نَقْعًا﴾ وه‌خواه‌نی هیچ زیان و قازانجیك نییه‌ بزیان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویتند به‌خوا به‌راستی هاروون پنی ووتن ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌وه‌و پینش
 ﴿بِقَوْلٍ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنِّي أَخَافُكُمْ يَوْمَ﴾ بینگومان ئیوه‌بدم (گویره‌که‌یه) ناخی کرانه‌وه (گومرا بوون)
 ﴿وَأَنَّ زَيْكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ به‌راستی په‌روه‌دگاری ئیوه‌خوای میهره‌بانه ﴿فَاتَّبَعُونِي﴾ که‌واوه‌ شونینی من
 بکه‌ون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره‌ایدنی فرمانی من بن ﴿فَقَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْكَ عِدْلَيْنِ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز
 ناهیتین و به‌ده‌وریدا دیسن و ده‌بهرستین ﴿حَتَّىٰ تَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ﴾ هه‌تا مووسا ده‌گه‌رته‌وه بو لاما
 ﴿قَالَ يَهُدُونَ﴾ (مووسا) ووتی نه‌ی هارون ﴿مَا مَنَعَكَ﴾ چ شتینک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ أُرْسِلْتُمْ﴾
 صُورًا ﴿كَأَنِّي بَيْنِي وَأَمَانَةٌ﴾ گومرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُونَ﴾ (له‌وه‌ی) که‌شونین من بکه‌وی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ﴾
 أَمْرِي ﴿نَابَا مَهْرَبْنَجِي﴾ فرمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ يَهُدُونَ﴾ (هاروون) هه‌رمووی نه‌ی کوری دایکم
 ﴿لَا تَأْمُرُنَا بِتَعْبِي وَلَا بِرَأْيِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گره و رایمه‌کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام
 که‌(هاتینه‌وه پیم) بلیت ﴿فَرَّقَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ تو جیاوازیت خسته‌نیوان به‌نی ئیسرائیلیه‌کانه‌وه ﴿وَلَمْ يَرْجِعْ قَوْلِي﴾
 و چاوه‌روانی فرمانی منت نه‌کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَسْمُرِي﴾
 نه‌ی سامری تو نه‌م کاره‌ ترستا که‌چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتینکم زانی نه‌وان نه‌بازانی (یامن شتینکم بینی نه‌وان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَشْرِ﴾
 الرَّسُولِ ﴿نَهَمَجَا مِنْ مَشْنُوكٍ﴾ له‌شونین پنی (وولاخه‌که‌ی) جویره‌نیل هه‌لگرت ﴿فَقَبَضْتُهَا﴾ وه
 پرژاندم (به‌خشله‌تواوه‌که‌دا) ﴿وَمَكَدَ لَكَ سَوْءٌ لِي نَفْسِي﴾ به‌و جوړه‌نه‌فسم نه‌و کاره‌ی بو جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده‌برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ﴾ نه‌وسا بینگومان
 تاماوی له‌م زیانه‌دا (هه‌ر که‌س لیت نزیک بویه‌وه) ده‌بی بلیت: ﴿لَا مَسَاسَ﴾ نزیکم مه‌که‌وه‌روه،
 وده‌ستم لی مده‌ده ﴿وَأَنَّ لَكَ مَوْعِدًا أَنْ تُخْلَفَهُ﴾ وه‌بینگومان به‌لینیکیشته‌هه‌به‌(له‌روژی دوا پیدا) هه‌رگیز
 پرژگار ناییت لی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌که‌شت که‌ ﴿الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاجِلاً﴾
 که‌به‌رده‌وام ده‌تپرست ﴿لَمْ يَخْرُجْ لَهُ﴾ دنیا به‌چا که‌ده‌یسوتینین ﴿شَرُّ لَنِيفَةٍ فِي الْبَرِّ﴾ پاشان بینگومان
 (خوله‌میشه‌که‌ش) پرژو بلا و ده‌که‌ینه‌وه به‌ده‌ریادا ﴿شَفَا﴾ به‌پرژو بلا و نیکی وه‌ها (که‌شونته‌واریشی
 نه‌میتیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (پراسته‌قینه‌ی) ئیوه‌نه‌نها خوابه ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که‌هیچ په‌رستراو نیکی راست نی په‌نه‌و نه‌بیت ﴿وَبِيعَ كُلُّ قَوْمٍ مَعَهُ﴾ زانیاری نه‌و هه‌موو شتینکی
 گر توته‌وه

﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿ثَابِتٌ وَجُورٌ دِهِ يَكْبَرُ يَنْهَوهُ بِؤْت﴾ ﴿مِنْ أُنْبِيَآءٍ مَّا قَدْ سَبَقَ﴾ همدنك له به سه رهات و هه والی نهو (گه لانه‌ی) رابوردون ﴿وَقَدْ عَلَّمْتَكُم﴾ بنگومان پیمان داویت ﴿مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا﴾ له لابه‌ن خومانه‌وه نورثان ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ﴾ هه‌ر كه‌سی پشمنی تنی بکات ﴿وَإِنَّهُ لَخَبِيرٌ﴾ نه‌وه به‌راستی هه‌لیده‌گری ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌رورزی دوا پیدا ﴿وَرَزَا﴾ بارنکی قورس (له‌تاوان) ﴿خَلِّدِينَ فِيهِ﴾ بی برانه‌وه نییدا ده‌میتنه‌وه ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ جزا﴾ چ بارنکی خراب و پشفه‌ریان به‌کوله‌وه به له‌رورزی دوا پیدا ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ نه‌و رورزی كه‌ فووه ده‌کری به‌شه‌پوردا (بزو جاری دووه‌م) ﴿وَنُفِثُ السَّجِرِينَ﴾ نه‌و ساتاوان باران کوزه‌که‌پنه‌وه ﴿يَوْمَ يُهْبِذُ رُزْقًا﴾ له‌و رورزه‌دالمش و چاویان شبن هه‌لگه‌راوه ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ به‌چر به‌وه له‌نیوان خویانداده‌لین ﴿إِنْ لَيْسَ لِمَنْ أَغْنَىٰ﴾ نپوه ته‌نها ده (شهوو رورز له‌دو نیادا) ماونه‌نه‌وه ﴿عَنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَفْكُلُونَ﴾ نپسه چاك ده‌زاتین به‌وه‌ی نه‌وان ده‌بلین ﴿إِذْ يَقُولُ أَفَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ﴾ کاتی (نه‌وه‌یان) كه‌ زیر تریانه و نزیک تریانه له‌راستیبه‌وه ده‌لی ﴿إِنْ لَيْسَ لِمَنْ الْأَوْفَاءُ﴾ نپوه ته‌نها یسه‌ك رورز ماونه‌نه‌وه ﴿وَنُفِثُوا عَنْ لَبَائِلٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) پرسپارت لی ده‌کدن سه‌باره‌ت به‌شاخه‌کان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ قوش بلی به‌روردگار له‌بیخیان دینی و وردو خاشیان ده‌کات ته‌مجا باپرزو بلاویان ده‌کاته‌وه ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ ته‌مجا رینک و مساف بی ناوو گزو گیاو ده‌به‌یلتسه‌وه ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا﴾ نابینی تیدا ﴿عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ هیچ جزوه لاری و به‌رزی و نرمیه‌ك ﴿يَوْمَ يُهْبِذُ﴾ له‌و رورزه‌دا ﴿يَتَّبِعُونَ الذَّالِقَ﴾ هه‌موو ده‌که‌ونه شوین چارده‌ری (کوکرده‌وه) ﴿لَا يَعْجَزُ لَهُ﴾ لاره‌جله‌وی ناکن له‌ده‌رمانی ﴿وَنُفِثَتِ الْأَشْوَاطُ بِالرِّيحِ﴾ له‌ترسی خوای میهره‌بان هه‌موو ده‌نگه‌کان نرم ده‌بن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ چه‌چ نه‌بی شستیک نابیستی ﴿يَوْمَ يُهْبِذُ﴾ نا له‌و رورزه‌دا ﴿لَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ تکا کردن سوودی نیه ﴿إِلَّا مَنْ أُوذِيَ﴾ مدگه‌ر كه‌سی خوای میهره‌بان رینگای بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ و له‌ووته‌که‌شی رازی بی ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده‌زاتی و ناگاداره ﴿مَّا بَقِيَ إِلَٰهٍ﴾ به‌هه‌موو ته‌و شتانه‌ی له‌پیشانیانه‌وه‌یه (له‌قیامته‌دا چاوه‌رپینانه) ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه به‌هه‌موو ته‌و شتانه له‌باشیانه‌وه‌یه (له‌دو نیادا کردوویاته) ﴿وَلَا يَحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ به‌لام نه‌وان ده‌رباره‌ی خوا هه‌موو شتیک نازاتین ﴿وَعَنَتِ الْأُجُوهُ﴾ هه‌موو دهم و چاوه‌کان (له‌رورزی قیامته‌دا) مل که‌چ و نه‌رمانبه‌ردارن ﴿بِالْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ بز (خوای) هه‌میشه‌زیندوو و راگری بوونه‌وره ﴿وَقَدْ خَابَ﴾ بنگومان زهره‌رمه‌ند بووه ﴿مَنْ حَتَلَ ظُلُمًا﴾ نه‌وه‌ی که‌باری ستمی هه‌لگرتی ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وه‌ش کرده‌وه چاکه‌کانی کر دینت ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باوه‌ر داریش سوو بیت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلُمًا﴾ نه‌وه نه‌له ستم ده‌ترسی (لینی بکری) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾ نه‌له که‌م کرده‌وی پاداشتی (ده‌ترسی) ﴿وَكَذَٰلِكَ﴾ ثابو جزوه ﴿أَرْزَلَهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورناتیکی عه‌ره‌بیمان دابه‌زاندوو ﴿وَصَرَّفَتْ فِيهِ مِنَ الْوَعْدِ﴾ به‌چه‌ند جزو و شبنواز هه‌ره‌شه‌مان له‌ودا باسکر دووه ﴿أَعْلَاهُ رِيقُوتٌ﴾ بز نه‌وه‌ی له‌خوا بترسن و خویان به‌اریزن (له‌تاوان) ﴿أَوْ يُخَذِّتُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان بیت به‌هوی بیدار کرده‌وه‌بان له‌غه‌فله‌ت وین ناگایی (به‌هوی قورنانه‌وه) ﴿

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ﴾ نه مجا بهر زو بلنده نهو خوايه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكَ﴾ كده سه لات دارينكي (پادشايه كي) حق و راسته
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ به له مه كه له (خويندني) قور ناندا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پيش نهوي ﴿أَنْ يَحْكُمَ إِلَيْكَ وَخِيَرَةً﴾
 وه خي كرده نه كي بؤت نهواو بئت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ و بلي نه ي بهر و ردگارم زانست و زانياريم زياد
 بكه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾ سويتند به خوا به راستي نيمه پيشتر بهيمان و به ليمان له نادم و هر گرت
 (له دره ختي قده غه كراو نه خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ به لام كاري پي نه كرد (له بيري چوو) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ وه نيمه
 له ودا ليه رانمان نه دي (كه به ويئت پي فرماني خودا يكات) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسي) نهو كاته بكه
 به فرشته كانمان ووت: ﴿اسْجُدُوا لِلآدَمِ﴾ سوزده بهر ن بؤ نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ نهوانيش هه موو سوزده يان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ﴾ جگه له شديتان كه سه ر پيچي كرد (و سوزده ي نه برد) ﴿فَقُلْنَا لِلْأَنْجِلِ﴾ نه مجا و نمان نه ي نادم
 ﴿إِنْ هَذَا﴾ به راستي هم (ئيبله) ﴿عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ﴾ دوزمني توو هاوسه ره كه ته ﴿فَلَا يَخْرُجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 كه واته (ناگادارين) له به هه شت ده رتان نه كات ﴿فَنَسَقَ﴾ چونكه دوو چاري ناخوشي و زه حمت ده بيت
 ﴿إِنَّ لَكَ الْأَجْنَاعَ فِيهَا﴾ بنگومان توو لهو (به هه شته) دا برسيت نابي ﴿وَلَا تَقْرَأْ﴾ و پرووت و قوت
 نابي ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظُنُّوْنَ فِيهَا﴾ و بنگومان له ويدا تبسوت نابيت ﴿وَلَا تَصْخَبْ﴾ وه هه تاوي (خوز) ليت
 نادات (نازارت پي ناگه يه ني) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نه مجا شهيتان نياز ي خرابي خسته دليه وه
 ﴿قَالَ﴾ ووني ﴿يَا أَدَمُ﴾ نه ي نادم ﴿هَلْ أَدْرَاكَ﴾ نايا نيشانت بدم ﴿عَلَى شَجَرَةٍ مُطَوَّيَةٍ﴾ ده ره خشي نه مري
 (هه ره كدس لي ي بخوات هه ر گيز نامري) ﴿وَمَوْلَاكَ لَا يَبْقَى﴾ و مولك و ده سه لاني هه ر دوايي نه بهت ﴿فَلَا تَكُنْ لَهَا﴾
 نه مجا هه ر دوو كيان لهو (بهروبوومي دره خته) يان خوارد ﴿فَبَدَأَ﴾ بهو هه يه وه (جل
 و بهر گيان دامالندراو) ده ره كهوت ﴿لَهُمَا مَمَرٌ مِنْهُمَا﴾ عه ب و عه و ره تيان ﴿وَمَطْفَأًا﴾ وه ده ستيان كرد
 ﴿يَخْرُجُفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ به داپوشيني له شيان به گه لاي (دره خته كاني) به هه شت ﴿وَنَحْنُ آدَمُ رَبُّهُمَا﴾
 وه نادم سه ر پيچي فرماني بهر و ردگاري كرد ﴿فَقَوَّيْ﴾ بئر له ريگاي راست لاي دا ﴿ثُمَّ أَوَّيْتَهُمَا﴾
 باشان بهر و ردگاري هه ليپژارد (بؤ پيغه بهر يتي) ﴿فَنَادَا عَلَيْهِ وَعَلَى﴾ و ته و به ي لي قبولن كردو
 ريتمووني كرد ﴿قَالَ اقْطَا مَمَرَهُمَا﴾ (خوا) بهر مووي هه ر دوو كتان برؤ نه خواره وه لهوي (له به هه شت)
 ﴿جَمِيعًا﴾ به به كده وه ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نه وه كاتنان) ده به نه دوزمني به كتری ﴿فَلَمَّا يَأْتِيََنَّكَ مِنَ الْهُدَى﴾
 جا نه گه ر (به پيغه بهر اندا) به يامتان بؤ هات له لابه ن منه وه ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ﴾ نه وسا نه وي شروني
 ريتمووني من بكه وي ﴿فَلَا يَضِلْ وَلَا يَشْقَى﴾ نه وه (له دونيادا) گوهر نابي و (له روزي دوايشدا) تووشي
 ناخوشي و زه حمت نابي ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه هه ره كدسني روو و هه ر گيزي ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له ريياز و يادي
 من ﴿إِن لَّامْرِئٍ مَّيْسَةٌ صَبْرًا﴾ نه وه بنگومان نه و كه سه گوزه ر انبكي سه خت و نهنگي ده بيت (له گوردا)
 ﴿وَنَحْنُ مُرُومٌ إِلَيْكُمْ﴾ و له روزي دوايشدا هه شري ده كه ين ﴿أَتَعْنِي﴾ به كويري ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ده لي نه ي
 بهر و ردگارم ﴿يُرْخَشِرُنِي﴾ بؤ چي به كويري هه شرت كردم ﴿وَقَدْ كُنْتُ يَصِيرًا﴾ خو من (له دونيادا)
 چاو ساغ و بينا بووم ﴿

﴿قَالَ كَذَابًا﴾ (خو) دهقر موی هدر بهو شنبوهی ﴿أَتَشْكُرُنَا فَتُعِظِبَنَّا﴾ نایه کانی نیمدت بۆ هات و له بیر خوت برده وه (و کوتر بووت له تاسیدا) ﴿وَكَذَابًا يُوعِظُونَ﴾ به ده مان شنبوه توش نه مرقو گویت بی نادرست و له بیر ده کریت ﴿وَكَذَابًا يُعْزِي مَنْ أَسْرَفَ﴾ وه هدر بهو جوړه توله ده مستین له وهی زیاده برقی کر دیت ﴿وَلَوْ تَوَصَّلْتُمْ بِهِ﴾ و باوه ری نه هیتابی نه نایه ته کانی بهرورد گاری ﴿وَلَذَابُ الْعَذَابِ﴾ وه سزای رۆزی دوازی ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ به تین سرو بهر ده وام ترو (له سزای دنیا) ﴿أَلَمْ تَرَ يَهْدِي لَهُمْ﴾ دهی نایا (خو) بوی روون نه کردونه ته وه ﴿كَرَاهِيَةً﴾ چه ندمان له ناو برد ﴿فَلْيَهْدِيهِمُ اللَّهُ﴾ له گهل و نه وهی چه رخد کانی پیش نه مان ﴿يَتَشَوَّرُونَ فِي مَسْكِنَتِهِ﴾ که (هم بی باوه پاته) ده گدرین و هات و چۆ ده کدن به جی و شوته کانی اندا ﴿إِنِّي ذِكْرٌ﴾ به پراسنی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَا يَنْبَغِي لِأُولِي الْأَلْبَانِ﴾ چه ند به لگه و نیشانهی هده به بۆ نه و کسه نهی کدیرن ﴿وَلَوْلَا فَتْنَةُ﴾ نه گدر له بدر به لین و بهر بارک نه یوایه ﴿سَقَطْنَا مِنْ رِيكٍ﴾ له بهر وه رد گارت وه پینشر دراوه (بۆ له ناو بردنیان) ﴿لَكَانَ رِجَالًا﴾ بنگومان (له ناو بردنی بی باوه پان) پنیست ده بوو ﴿وَلَقَدْ شَرَّفْنَا﴾ نه گدر ماوهی دباری کر اویش نه یوایه (که قیامه ته) ﴿فَأَصْبَحُوا رِجَالًا﴾ که واته (تهی موحه مبه د) نارام بگره له سر ته وهی نه واته ده لین ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به خمد و سوپاس و ستایش بهر وه رد گارت ته سیجانی خودا بکه ﴿فَلَمْ يَلْمُوهُ الشَّنِيعَ﴾ له پیش هه لاتی خور ﴿وَلَقَدْ عَرُوبُوا﴾ و له پیش ناوا بوونیدا ﴿وَقَدْ آتَيْنَا الْبَنِي إِسْرَافَ﴾ و له هندی کات و ساته کانی شهودا خوا بهرسته و نویر بکه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا الْكُهَّانَ﴾ وه له سه رهاو کوتایسی رۆزدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْهَقَ﴾ بۆ شه وهی (پاداشتی بدر نبشه وه) که بیسی رازی بیست ﴿وَلَا تَمْنَنَ جُنُودُكَ﴾ تۆ چاوه کانت مدبره ﴿إِلَّا مِمَّا عَمِلْتُمْ﴾ نهو نازو نیمه تانهی داومانه ﴿أَلَمْ تَرَ يَهْدِيهِمُ اللَّهُ﴾ به تاقم و دهسته به ک له وان (له بیباوه پان) ﴿وَقَدْ آتَيْنَا الْكُرُوفَ﴾ (چونکه شه وه) زینت و جوانی هم زمانی دنیایه ﴿لَقَدْ عَرُوبُوا﴾ بۆ شه وه تاقیان بکه به شه وه تیایدا ﴿وَرَزَقْنَا رَبَّنَا﴾ دلبایه رزق و رۆزی بهر وه رد گارت (له دوا رۆزدا) ﴿خَيْرَ رِزْقٍ﴾ چاکسرو بهر ده وامتره ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ (تهی موحه مبه د) فرمان بده به نه ندمانی خیرانه کت ﴿وَالصَّلَاةَ وَالْزَكَاةَ﴾ به نویر کردن وه غویشت خور اگر و بهر ده وام به له سر به جی هتانی ﴿لَا تَشْكُرُ رِزْقًا﴾ نیمه داوای رۆزیست لی ناکه بین ﴿عَنْ رِزْقِكَ﴾ به لکو نیمه رزق و رۆزی تۆ ده دین ﴿وَالْعَرَبُوةَ الشَّقْوَى﴾ وسهر نه جامی چاک بۆ بار تر کاران و خوانامانه ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه پان) ووتیان ﴿لَوْلَا رِزْقَانَا﴾ نه گدر راسته پیغه مبه ره (دهی بۆ یومان ناهیت) ﴿يَقَاتِلُ مِنْ رَبِّدِهِ﴾ به لگه و موه جیزه به ک له لایه ن بهر وه رد گاری به وه ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ بَشَرٌ﴾ نایا له وان به لگه ی ناشکران بۆ نه هاتوه ﴿مِمَّا أَصْحَفَ الْأُولَى﴾ که له به راوه پینشو وه کاند هه بوو (وه ک نه ورات و نبجیل) ﴿وَلَوْلَا أَفْئَكُكُمْ﴾ نه گدر نیمه نه و اتمان له ناو بیر دایه ﴿وَعَذَابُ مَنْ قَبْلِهِمْ﴾ به سزایه ک پیش (ناردنی پیغه مبه ره) ﴿لَقَالُوا رَبَّنَا﴾ بنگومان (له دوا رۆزدا) ده بیان ووت تهی بهر وه رد گارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً﴾ بوجی (له دنیادا) پیغه مبه ریگت بۆ نه ناردین ﴿فَتَنَجَّ إِلَيْكَ﴾ تاشویتی بهر نامه و نایه ته کانی تۆ بکه و تپابه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْزَمَ الْوَحْشَ﴾ پیش شه وهی سه رشو و ریسوا بیین ﴿قُلْ كُلٌّ مَرْحُومٌ﴾ (تهی موحه مبه د) بلی: هه موو چاوه وواتین (چ لایه کمان سه رده که وین) ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ﴾ ده شهوش چاوه ووان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ نه و سا له ناینده دا ده زانن ﴿مَنْ أَشْكَبَ الْخَبْرَ السَّيِّئَ﴾ چ که سینک خاوهنی ریگای راسته ﴿وَمَنْ أَتَعْلَمُ﴾ وه چ که سینک هیدایه تی خوی و در گرتوه

سورەتى (الانبیاء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى بەخشندەى مېهربان

﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لێبەرسینەوهى خەلکى نزیك بۆتەوه ﴿وَهُمْ فِي عَقَابٍ﴾ بەلام ئەوان
 له بى ناگایى و غەفلەتدا ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەر و ڕوو وەرگیرن (له ئایىنى خوا) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هەر بەیامىكى تازهیان له بەروەرد گاریانەوه بۆبێت (كه قورئانە)
 ﴿إِلَّا أَتَسْتَعْمُوهُ وَهُمْ يُنْعَمُونَ﴾ ئەوان دەبیبستن و گالتهى پى دەكەن ﴿لَا حِجَةَ قُلُوبُهُمْ﴾ دلەكانیان
 بى ناگایە ﴿وَأَسْرَأُ النَّجْوَى﴾ زۆر بە نهێنى چەیان دەکرد ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئەوانەى كه ستهمیان كرد
 ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (دەلێن) ئایا ئەم (پێغه مېهر) ش هەربەشەرێك نیه وەك ئێوه ﴿أَفَتَأْتُونَ
 السَّحَرَ﴾ دەى ئایا ئێوه دەروێن بە دواى جادوو دا ﴿وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ له كاتێكدا ئێوه دەبین (دەزانن ئەوهى
 موحەممەد ﷺ دەبلى سحرە) ﴿قَالَ﴾ (پێغه مېهر ﷺ) فەرمووى ﴿زَيْدٌ يَبْعُثُ الْقَوْلَ﴾ بەروەرد گەرم
 بە هەموو قسەیهك (چرپە يەك) دەزانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له ئاسمان بێت یا له زەوى
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئەو زاته بێسەرى زانایە ﴿يَقُولُ الْغَايِبُ﴾ ئەوانە ووتیان: نەخێر (ئەوهى موحەممەد
 هێتایەتى نىگانیە) بەلكو ﴿أَضَعْتَ أَخْطَرَ﴾ چەند خەو بێنیكى تێكەڵ و بێكەلى (موحەممەد
 خۆیهى) ﴿بَلْ أَفْتَرْتَهُ﴾ نا بەلكو موحەممەد خۆى ئەم (قورئانە)ى هەلبەسنووه ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نابەلكو ئەو (موحەممەد) شاعیرە ﴿فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ﴾ دەبانیشانه و موعجیزەیه كمان بۆبێتى ﴿كَمَا أَرْسَلْ
 الْأَوَّلُونَ﴾ وەك (ئەو موعجیزانەى) پێغه مېهرانى پێشووى پى نێردرابوون ﴿مَاءً أَمْسَتْ﴾ بر وایان
 نەهیتا ﴿فَتَأْتُهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ (خەلکى) هیچ شار و گوندێك پێش ئەمان كەله ناومان بر دوون
 ﴿أَنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ دەى ئایا ئەمان باوەر دێنن؟ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ ئەمان ناردووه ﴿فَتَأْتِ﴾ پێش تو (ئەى
 موحەممەد ﷺ) ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگە له پیاوانێك ﴿نُوحٍ إِلَى إِلِهِمْ﴾ كه نىگا و سرووشمان بۆ كردوون
 ﴿فَتَبَاوَأَ أَهْلَ الْمَدِينِ﴾ دەى پر سيار بكە له خواوهنى كتيبه كانی (پێشوو له زانایانى گاوور و جووله كه)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئێوه نازانن ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ حَكَمًا﴾ ئێمه ئەو پێغه مېهرانەمان نەكردووه
 بەيكەرىك ﴿لَا يَأْتِكُنَّ الْفُتَنُ﴾ كه خواردن تەخۆن ﴿وَمَا كُنَّا مُخْلِينَ﴾ وە ئەوان هەمیشەى و نەمر
 نەبوون ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان بەلێنىك كه پیمان داوون بە جېمان هیتا ﴿فَأَلْبَسْنَاهُمْ مِنْ تَشَاءِ﴾
 جانا ئەوانە و هەر كه سىكمان دەوێست (له باوەر داران) رزگارمان كردن ﴿وَأَخْلَكْنَاهُمُ الْفَسَادَ﴾
 وه زیاده رۆيانمان له ناو برد ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوێند بەخوا ناردومانە ته خواره وه ﴿إِلَّا كَذِبًا﴾
 كتيبيك بۆ ئێوه ﴿فَبِمَا ذُكِّرُوا﴾ كه سەربەرزى و ناوبانگى ئێوهى تێدايه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دەى ئایا بۆ
 بىر ناكەنهوه ﴿﴾

﴿وَكَمْ قَصَبْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ چہ تہہ ما شمارو گونہمان نیک شکاند (ولہ ناومان بردن) ﴿سَكَاتَ ظَالِمَةٍ﴾ کہ (خہ لکہ کہی) سہہ مکار بوون ﴿وَأَنْتَ أَتَاهَا قَوْمًا لَّا يَفْقَهُونَ﴾ وہ باش نہوان گہل و تاقمی ترمان (لہ جہیان) بہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَخْسَرُوا الْأَمْثَالَ﴾ جا کاتیک (بی باوہران) ہہستیان کرد بہسزاو تولہی نیمہ ﴿إِذَا هُمْ﴾ دہست بہجی نہوان ﴿فَبَدَّلَ كُفْرُوتَ﴾ لہو شمارانہ بہخیرایسی رایان دہ کرد ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا﴾ (فرہستہ کان بہ گالہوہہ پیشان دہ لہین) رامہ کہن و بگہریتہوہ ﴿إِنَّ مَّا آتَاكُم بِهِ﴾ بزلای لہو نازو نیمہ تانہی کہ و زچوو بوون تیبدا ﴿وَنَسِيكَرٍ﴾ وہ (بگہریتہوہ) بزو سہر خانوو مالہ کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بہ لکو ہر سیارتان لی بکریٹ (لہوہی بہ سہر تان ہاتووہ) ﴿فَالَوْ﴾ بکریٹا ﴿لَهْ كَمَلْ هَلْ هَانِدَا﴾ دہیان ووت: ہاوار بزو نیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمہ سہہ مکار بوون ﴿فَمَنْ آتَاكَ﴾ نیشر بہر دہوام ﴿فَبِذَلِكَ دَعَوْنَاهُمْ﴾ تہمہ ہاوار یان بوو (ہاوار بزو نیمہ) ﴿حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَائِِرِينَ﴾ ہینا ہہموویانمان درویش و خاموش کرد (ولہ ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ نیمہ دروستمان نہ کردوہہ ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْيَوْمَ﴾ ٹاسمان و زہوی و تہوہی لہ تہوہانیا تہیہ بہ گالہوہہ بی ہودہ ﴿وَأَرْزَأْنَا﴾ تہ گہر ہمان وویستایہ ﴿أَن تَسْجُدَ لَهُمْ﴾ سہر قالی بزو خومان ہہ لہیز ترین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا تَخْذَكُ مِنْ دِينِنَا كَمَا تَتْلِي﴾ لہ لایہن خومانہوہ ہہ لہمان دہ بزارد ﴿بَلْ تَقْذِفْ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہوہ پشہ) بہ لکو حق دہدہن بہ سہر بہ تان و ناحہ تدا ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ بہ ہویہوہ (بہ تان) مہشکی دہ بزو و نیکدہ شکی ﴿وَإِذَا هُوَ آخِصٌ﴾ تہ مجا دہست بہجی بہ تان دہ فہوتی و لہ ناو دہ جہت ﴿وَكَمْ أَتَيْنَا﴾ ہاوار (وسزای بہ تین) بزو تہوہ ﴿وَمَا تَصِفُونَ﴾ لہ بہر تہوہی کہ دہیلین و ہریاری دہدن بزو خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَقَدْ مَنَّا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہما بزو خواہ تہوہی لہ ٹاسمانہ کان وزہ ویدایہ ﴿وَمَنْ يَنْدَرُ﴾ وہ تہوہ (فرہستانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ ہہر گیز لہ بہرستی لہو خویان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَخِيرُونَ﴾ ہہر گیزیش ماندوو ناہن ﴿وَلَيْسَ لَهُمُ الْبَالُ وَالْعَاقِبَةُ﴾ شہوو پوزر تہسیحات و ستایشی (خودا دہ کہن) ﴿لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ ماندوو ناہن و سارہ تاپہوہہ ﴿أَوَلَا تَحْذَرُونَ﴾ ٹایا تہوانہ ہہ لیان ہزاردوہہ (وہر یاریان داوہ) ﴿إِنَّا كُنَّا فِي الْأَرْضِ﴾ چہند ہر ستر او و (خواہہک) لہ زہوی دا (بزو خویان) ﴿فَبَدَّلْنَاهُمْ﴾ کہ دہسہ لاتی تہوہیان نیہ مردوو زہندوو بکہنہوہ و خویان کوزہ کریتہوہ و زہندوو دہ کریتہوہہ ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُوا﴾ تہ گہر لہ ہہر دور کیاندا (لہ ٹاسمان و زہویدا) چہند ہر ستر اوٹک ہہ بوابہ ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ جگہ لہ خوا ﴿لَقَدْ كُنَّا﴾ بینگومان (ٹاسمان و زہوی) ہہر دوو کاو و ویران دہ بوون ﴿فَبَدَّلْنَا الْقَوَمَ الَّذِي﴾ دہی ہاک و بینگہردی بزو خوی ہرورہد گاری عہرش ﴿عَمَّا تَصِفُونَ﴾ لہوہی بی باوہران پہوای دہدن (بزو خوا) ﴿لَا يَسْقُطُ﴾ (خوا) ہر سیاری لی ناکریٹ (پہختہ لی ناگیریت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ لہ ہہر کاریک کہ دہ بکات ﴿وَهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ بہ لکو تہوان (نادہ میزاد) ہر سیاریان لی دہ کریٹ ﴿أَوَلَا تَحْذَرُونَ﴾ ٹایا تہوانہ ہہ لیان ہزاردوہہ (وہر یاریان داوہ) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ چہند ہر ستر اوٹک جگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا آتَاكُم بِهِ﴾ (پیشان) بلی یہ لگہ تان بیتن (لہ سہر تہوہی ہر یارتان داوہ) ﴿فَكَذَّبَكُمْ عَنْ يَمِينِكُمْ﴾ تہمہ قسہی تہم فور تانہ بہ (خوا ناردوہ تہی) بزو من ﴿وَذَكَّرْهُمْ فَعَبَّ﴾ وہ قسہی تہوہ (پہ یام و ہہر اوانہ شہ) لہ پیش منہوہ ہاتووون (وہک تہورات و تہجیل لہ ہہجیاندا بوونی چہند ہر ستر اوٹک ہر یار تہ دراوہ) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ بہ لام زورہی زوریان ﴿لَا يَفْقَهُونَ الْحَقَّ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَبَدَّلْنَاهُمْ﴾ لہ بہر تہوہ پشہی تیدہ کہن و پرووی لی وہر دہ گہن

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وە ئیمە ئەمان ناردوووە ﴿مِن قَبْلِكَ﴾ پێش تۆ ﴿مِن رَّسُولٍ﴾ هیچ پێغەمبەرێک ﴿إِلَّا لَوْحٍ إِيَّاهُ﴾
 مەگەر نینگامان بۆ ناردوووە ﴿إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (بەوێی کە) بینگومان جگە لە من هیچ بەرستراوێکی راست
 نییە ﴿فَأَعْبُدُونِ﴾ کەواتە ئەنھا من بەرستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وەبێ باوەوان) وویان ﴿لَنَجْذُرْتَهُنَّ﴾
 خواى مېهرەبان منداڵى بۆ خۆى پر بار داوە (کە فریشتەکان) ﴿سُبْحَنَكَ﴾ بەک و بینگەر دە خوا (لەم شێتانه)
 ﴿تَبَارَكَ مَا تَصِفُوهُنَّ﴾ بەلکو ئەوانە (ئەو فریشتانه) بەندەى پێز گېراو (ی خوا) ن ﴿لَا يَسْخَرُونَ﴾ لە خوا
 پێش ناکەون ﴿بِالْقَوْلِ﴾ بەقسە و ووتەیان ﴿وَنَحْنُ بِأَعْيُنِنَا﴾ وە ئەوان بەفەرمانى خوا ﴿يَقْسَمُونَ﴾ کار دەکەن ﴿وَنَحْنُ﴾
 (خوا) دەزانیت و ئاگادارە ﴿مَا يَنْتَظِرُونَ﴾ بە ئەوێ لەدوینا لەبەر دەستپانداپە ﴿وَمَا نَخْلِفُكُمْ﴾ وە
 بە ئەوێ لەپۆزى دوایدا بۆیان ئامادە کراوە ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وە (فریشتەکان) تەکا ناکەن ﴿إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾
 ئەنھا بۆ ئەو کەسە ئەبێت (خوا) رازی بێت (تەکای بۆ بکەیت) ﴿وَنَحْنُ بِنَظَرٍ﴾ وە ئەوان (فریشتەکان)
 لەترس و خەییەنى خوا ﴿يَتَّقُونَ﴾ زۆر دەترسن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وە هەر کام لەوانە (لەو فریشتانه) بلى
 ﴿يُؤْتِ اللَّهُ مِّنْ دُونِهِ﴾ بینگومان منیش بەرستراوم جگە لەخوا ﴿وَمَا لَكَ حِزْبٌ مِّنْهُمْ﴾ ئەو بە (ئاگرى) دۆزەخ
 تۆلەى لى دەسەنن ﴿كَذَلِكَ﴾ هەریە و جۆرە ﴿يَخْزَى اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ باداشنى سەمکاران دەدەینەو (تۆلەیان
 لى دەکەینەو) ﴿وَأُولَئِكَ﴾ ئایا ئەیان دى (ئەیان زانیو) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە بى پر وای بوون
 ﴿إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کە ئاسمانەکان و زەوى ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هەردووکیان پێکەووە لکابوون (وەک
 پارچە بوون) ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ ئەمجا لەبەر کترمان جیا کردنەو ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ وە فەراخەمان هێشا لەناو
 و دروستمان کردوووە ﴿كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هەموو شتێکی زیندوو ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ دەى ئایا ئەوانە هەر باوەر ناھێتن؟
 ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وە دروستمان کردوووە (ودامان ناو) لەزە ویدا ﴿وَوَيْلٌ﴾ چەند شاخی دامەزاراو
 ﴿لِالَّذِينَ يَدِينُونَ﴾ بۆ ئەو جۆرە جۆرە کات بەوانەى (بەسەر پشتیان) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وە سازاندومانە لە زەوى
 (یان لە شاخەکان) دا ﴿فِيهَا جَابِلٌ﴾ دۆل و رینگابانى زۆر ﴿أَنَّهُمْ يَتَكَبَّرُونَ﴾ ئا ئەوان شارەزاین و پێوێنى
 خویان داوین پەن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وە ئاسمانمان کردوووە ﴿سَقْفًا مَّحْفُوظًا﴾ بەسە قەینى (سەرێکی)
 پارێزراو ﴿وَنَحْنُ عَنْهَا﴾ بەلام ئەوانە سەبارەت بە ئایەنەکانى ئاسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەرو پر و
 وەرگیر بوون ﴿وَهُوَ اللَّهُ﴾ وە هەر ئەو (خوا) یە ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کە شەو و رۆزى دروست کردوووە
 ﴿وَاللَّامِشَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خۆر و مانگیش (ی دروست کردوووە) ﴿كُلٌّ﴾ هەریەک لەوان ﴿فِي فَلَكٍ يَنبَغُونَ﴾
 لە خۆلگەیه کەدا دەسوڕێنەووە ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بریارمان نەداوە ﴿لِلشَّرِّ مِن قَبْلِكَ﴾ بۆ هیچ کەسێک لە پێش
 تۆوە ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ﴾ مانەوێ هەمیشەى (نەمرى) ﴿أَفْأَنْ يَمُوتَ﴾ ئەمجا ئەگەر تۆ بمى ﴿فَهُوَ الْكَافِرُونَ﴾
 (دوا مردنى تۆ) ئایا ئەوان زبانیان بەردەوام دەبێ و نامرن؟ (نەخیر) ﴿كُلٌّ قَسِرَ﴾ هەموو کەسێک
 ﴿ذَائِقَةُ الْعَذَابِ﴾ مردن دەچێزێت (ودەمرێت) ﴿وَنَبْلُوكَ﴾ وە ئیمە تاقیتان دەکەینەو ﴿بِالْقَرِّ وَالْخَفَرِ﴾ بەخراپە
 و ناخۆشى وە بە چاکە و خۆشى ﴿وَقَدْ﴾ تادەر کەوت (چاک و خراپ) ﴿وَالَّذِينَ ارْتَابُوا﴾ وە هەر بۆ لای ئیمە
 دەگەرێنەو

﴿وَإِذْ آتَيْنَاهُ الْوَحْيَ مُبِينًا﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) کاتى تۆ دەیینىن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى کە بى باوەرن ﴿إِنْ يَنْجِدُوكَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ جگە لە گالته و لاقرتى کردن به تو هیچی تر ناکەن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بەسەر سامیە کە وە دەلین) ئاتەمە ئەو کەسەىە ﴿يَدْعُوكَ إِلَهُاتٍ كُفْرًا﴾ (بەخرایی) باسی بە کائان دەکات ﴿وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ لە کاتیکدا خوێان بە باسکردنی (قورئان) وزیکری خواى میهرەبان ﴿هُمْ كَافِرُونَ﴾ بى پروان ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشنى) نیشان وایە لەسەر بەلە کردن بەدى هێراوہ ﴿سَأُورِيكَ كُتُبًا كَثِيرًا﴾ بەزوویى تۆ لەى خوێمتان نیشان دەدەم ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْهُ﴾ کە واتە بەلە مە کەن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وە (بەست بەرستان بە گالته وە) دەلین ﴿مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ ئەم بە ئینى (تۆ لەیە) کەى دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر نینوہ راستگۆن ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەگەر ئەوانەى کە کافرن بیانزانیایە (چ سزایە کى سەخت لەبەر دەمیاندايە) ﴿جِيئَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتى ناتوانن دووری بخەنەوہ ﴿عَنْ وَجْهِهِ أَتَاكَ لَاحُظٌ ذُلُّهُ﴾ بلیسەى ئاگر لەدەم وچاو و پشیمان ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وە ئەوان یارمەتى نادرین ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بەلکەو لەناکاودا تووشیان دیت ﴿فَتَنَبَّهُهُمْ﴾ وەسەر سامیان دەکات (بەشیوەیەك) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ئەدەتوانن ﴿رَدَّهَا﴾ بیگێرەوہ (بەرگری بکەن) ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وە ئەمۆلە تیشیان دەدریت (تەوبە بکەن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ سُوْرًا﴾ بەخوا بیگومان گالته و لاقرتى کراوہ ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بە پیغەمبەرانى پێش تۆش ﴿فَحَالَى الَّذِينَ﴾ ئەمجا دەوری ئەوانەى دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لەوان کە گالتهیان دەکرد (بە پیغەمبەران) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزایەى ئەوان گالتهیان پى دەکرد ﴿قُلْ﴾ بلى (بە گالته کەران) ﴿مَنْ يَكْلُوْكُمْ﴾ کى (دەتوانیت) نینوہ پیاڕیزیت ﴿بِالنَّارِ وَالنَّهَارِ﴾ بە شەو و بەروژ ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ لە (سزای) خواى میهرەبان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بەلکەو ئەوانە ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بەر دەوام پشست هەلە کەن لەیاد وزیکری بەر وەرد گاریان ﴿أَتِلْهُمُ إِلَهُاتٌ﴾ ناخۆ (ئەو بى باوەرانه) چەند بەر ستر اوێکیان هەیە ﴿تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِهَا﴾ جگە لە ئیمە رێگری (سزا) یان لى بکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (ئەو بەر ستر اوێ) ناتوانن ﴿نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ﴾ یارمەتى خوێان بەدەن ﴿وَلَا هُمْ مَتَابِقُونَ﴾ وە لەلایەن ئیمە شەوہ پەنا نادرین ﴿بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ﴾ بەلکەو ئیمە ئەوان و باو و باپیرانیانمان زیاندووہ بە خوشى (ناز و نێعمەتى دۆنیامان پێداوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ ئاتەمەنى زۆریان بەسەر برد ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دەى ئایا ئەوانە (قورەیشیەکان) سەرنج نادەن ﴿أَتَأْتِ الْأَرْضَ﴾ کە بیگومان ئیمە (ورده ورده) دینیە خاک و لاى (ئەوان) ﴿تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لە هەموو لایە کى یەوہ کەمى دەکەینەوہ (بەرزگار کردن لەلایەن موسلمانانەوہ) ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دەى ئایا ئەوان زال و سەر کەوتوون (یانئیمە) ؟ ﴿۱۱﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بىلى: بىنگومان مەن تەنھا ئىئو دەكە مەو (دەتان ترستىم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بەنىگا و دەحى ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ﴾ وە كەپەكان بانگەوازی (حەق) نایىستىن ﴿إِذَا مَا يَنْذُرُوتْ﴾ كاتىك كە دەترستىزىن ﴿وَلَيْنَ مَسَّهِنَّ﴾ سوتىند بەخوا ئەگەر دوو چارىان بىتت ﴿تَفَحَّ﴾ كەمىك ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لە سزای پەرورەدگارت ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ بىنگومان ئەوان دەلەين ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ هاوار و تياچوون بۆ ئىمە ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بەراستى ئىمە (هەموومان) ستمكار بووين ﴿وَنَصْنَعُ﴾ وە ئىمە دادەنەين ﴿الْمُتَّزِينَ الْقِسْطَ﴾ تەرازووەكانى دادپەرورەى (كە کردەوێ پى دەكىشەرت) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لەپوژى قیامەندا ﴿فَلَا تَنْظُرْ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ﴾ ئەمجا هېچ كەس كەمترین ستمى لى ناكەرت ﴿وَأَن كَانَ مِثْقَالَ﴾ باقورسى (كردەوێ كەى) ﴿حَبَقٍ مِنْ حَرِّكِ﴾ بەقەدەر تووى خەرتەلەيەكىش بىت ﴿أَتَيْنَاهَا﴾ ئىمە دەپەينىن ﴿وَكُنَّا بِأَحْسَنِ﴾ وە بەسە كە ئىمە ژمىربارى (كردەوێ بەندەكان) بىن ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سوتىند بەخوا بەراستى تەورات (كەجيا كەروەى حەق و بەتالە) بەخشیمانە موسا و هاروون، ﴿وَصَيَّاتٍ وَفُكْرًا﴾ وەپوون كەروە و یاد خەروەشە ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ بۆ پارىزكاران و لەخواترسان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ ئەوانەى كە دەترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لەپەرورەدگاربان بەنادبارى و پەنھانى ﴿وَهُرَّ﴾ وە ئەوان (كەسانى كەن) ﴿مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لەپوژى دواى زۆر دەترسن ﴿وَهَذَا﴾ وە ئەم (قورئانە) ﴿وَكُفِّرْ بَارَك﴾ ياد خەروەى كەى بەفەر و پىروژە ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾ ناردومانە خوارەوێ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دەى ئایا ئىئو ﴿لَهُ مُكْرُونَ﴾ دانى پىدا نەين (باوهرى پى ناكەن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سوتىند بەخوا بەراستى بەخشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِزْدُكْرًا﴾ بە ئىبراهىم رەنموونى و شارەزایى ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لەپەشدا ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ وە ئىمە لە (شیاوى) ئەو ئاگادار بووين ﴿إِذْ قَالَ﴾ كاتىك وونى ﴿لَأَبْرَأُكَ﴾ بە باوكى و گەلەكەى ﴿مَا هَذِهِ الشَّيْءُ الَّذِي﴾ ئا ئەم بەپەكر و بئانە چىين ﴿أَنْتَ لَهَا عَكِوْنُ﴾ كە ئىئو دەبان پەرستىن (بەلایانەوێ ماوەنەوێ) ؟ ﴿قَالُوا﴾ (گەلەكەى) ووتیان ﴿وَجَدْنَاهَا آيَاتِنَا﴾ باوو باپىر انمان دیوێ ﴿لَهَا عَيْنِينَ﴾ ئەمانەبان پەرستوێ ﴿قَالَ﴾ (ئىبراهىم) وونى ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بەراستى ئىئو ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ خوژان و باوو باپىر اتان ﴿فِي صُلْبِكُمُ مِّنَ﴾ لەگو مەپەيەكى ناشكرادان ﴿قَالُوا﴾ (لەو ئەمدا) ووتیان ﴿أَحِبُّنَا بِالْحَقِّ﴾ ئایا راستى و حەقت بۆ هیناوين ﴿أَمَّا أَنتَ مِنَ اللَّعِينِينَ﴾ با تو گالەنەمان پى دەكەيت ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ﴾ (ئىبراهىم) وونى (حەقەم هیناوە) بەلكو پەرورەدگارى ئىئو ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەرورەدگارى ئاسمانەكان و زەوپیە ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ هەر ئەویش بەدى هیناوان ﴿وَلَا أَغْنَىٰ ذَٰلِكُمْ﴾ وە بىنگومان مەن لەسەر ئەوانە (كە باسەم كرد) ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لەشاهید و بەناگایانەم ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ سوتىند بەخوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پىلان دادەنەيم بۆ (لەناو بردنى) بئەكائەن ﴿تَعْدَ أَنْ تُولَوا مُدْبِرِينَ﴾ دواى ئەوێ پشەتان نىكەردن (بەجىيان هەيشتن) ﴿

﴿فَجَعَلْنَاهُ جَدًّا﴾ ثم مجا ئیر اہیم ہم موو بنہ کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كَبِيرًا﴾ جگہ لہ بتہ زلہ کہیان نہ بیت ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ بہ ٹومندی تہ وہی ﴿إِلَّا تَرَجِعُونَ﴾ بگہ پرتنہ وہ بولای تہو (بولای ئیر اہیم تہ ویش پراستیان پی بلی، بدلکو باوہ پیتن) ﴿قَالُوا﴾ (بت پەرستان) ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ کی تہ مہی کردوہ ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بہ خواکانمان (بہ بتہ کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ بہ پراستی تہو کہ سہ ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لہ ستہ مکارانہ (دہ پی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چہند کہ سینک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قَوْلَ﴾ گوئمان لہ لاوٹک بوو ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی تہ وانی (بتہ کانی بہ خرابہ) دہ کرد ﴿يَقَالُ لَهُمْ﴾ پنی دہ لٹن ئیر اہیم ﴿قَالُوا﴾ (کو مہ لی لہ گہ لہ کہی) ووتیان ﴿قَالُوا بِهِ﴾ کہ وائہ بیہیتن ﴿عَلَى أَثَرِ النَّاسِ﴾ لہ پینش چاوی خہ لک (بیوہ ستین) ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْهَدُونَ﴾ بہ لکو (تہ وائہی دہینا ستہ وہ) شایہ تی لہ سہر بدن ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ نایا تو تہ مہت کردوہ ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بہ خواکانمان (بہ بتہ کانمان) ﴿يَا إِزْهِي﴾ تہی ئیر اہیم ﴿قَالَ﴾ (ئیر اہیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ رَكَبِيْرُهُمْ هَذَا﴾ تہ خیر بہ لکو تہم بتہ گہ وریان تہ وہی کردوہ ﴿فَتَنُوهُمْ﴾ دہ پیر سیار لہ وائہ (بتہ شکا وہ کان) بکہن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْشِقُّونَ﴾ تہ گہر تہ وائہ قسہ دہ کہن ﴿فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ تہ مجا گہ پرا تہ وہ بولای بہ کتری (سہریان کرد بہ بہ کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (لہ تاو خو یاندا ہہ نڈیکیان) ووتیان ﴿إِنْ كُمْ﴾ بہ پراستی ٹیوہ ﴿أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ﴾ ہہر خوتان ستہ مکارن ﴿ثُمَّ لِيُكَوِّنَ﴾ پاشان سہر بہرہ و خوار کرانہ وہ (گہ پرا تہ وہ بولای سہر سہ خنی و تہ فامیہ کہیان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ بہ پراستی تو دہ تزانہی ﴿مَا هَذَا بَشَرًا فَنشِقُّونَ﴾ تہ وبتانہ قسہ نا کہن (تہی ئیر اہیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیر اہیم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ دہی ٹیوہ دہ پیرستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ جگہ لہ خواشتانیک ﴿لَا يَفْعَلُكُمْ شَيْئًا﴾ کہ ہیچ قازانج و سووڈیکتان پی ناگہ یہنن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وہ ہیچ زیاتنکیشتان لی نادہن ﴿أَفَلَا تَكْتُمُونَ﴾ ٹوف ہو ٹیوہ ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بو تہ وبتانہش کہ دہ پیرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا ﴿فَلَا تَعْبُدُونَ﴾ دہی نایا زیر نابن (بیر و ہوشتان ناخہ نہ کار) ﴿قَالُوا﴾ (ہہندی لہ بت پەرستان) ووتیان ﴿حَرِّوْهُ﴾ (ئیر اہیم) چاک بسوئیتن ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَكُمْ﴾ وبار مہتی خواکانتان (بتہ کانتان) بدن و سہریان بخہن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ تہ گہر ٹیوہ تہو کارہ دہ کہن ﴿قَالَ﴾ (کہ ئیر اہیمیان خستہ ناگرہ وہ) ووتمان ﴿يَسْتَأْذِنُ﴾ تہی ناگر ﴿كُونِي بَرًّا وَتَلْمِزًا﴾ سارد بہرہ وہو پی زبانہ ﴿عَلَى إِزْهِي﴾ لہ سہر ئیر اہیم ﴿وَأَزَادُوا بِهِمْ كُذًّا﴾ تہ وان وینیان پیلان بگپن لہ ئیر اہیم (بہ سووتان لہ ناوی بہرن) ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ بہ لام ٹیمہ تہ وائمان کردہ ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زہرہ مہ نڈیرین (دور اوترین) کہ س ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا﴾ وہ ئیر اہیم ولوو طمان پڑگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الْيَسَى﴾ و (نار دمانن) بو تہو زہ وہہ (بولاتی شام) ﴿يَتَرَكْنَهَا فِيهَا لِّلْعَالَمِينَ﴾ کہ پیت و فرمان تی خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وہ بہ خشیمان بہ ئیر اہیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ ئیسحاق و (بہ ئیسحاقیش) یہ عقوب، بہ زیاد (لہ داوا کہی ئیر اہیم کہ داوا ی مندا لیکی کرد) ﴿وَكُنَّا لَجَعَلْنَاهُ﴾ وہ ہم موو یائمان کرد ﴿صَلِيلًا﴾ بہ پیای چاک ﴿

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وہ نہوانمان کردہ بہ پیشہوا ﴿يَهْدُونَ بِالْمَاءِ﴾ بہ فہرمانی نیمہ ریتنموونی (خہ لکبان) دہ کرد ﴿وَالْوَحْيَ إِلَىٰ آلِهِمْ﴾ وہ نیگامان کرد بویان ﴿فَقُلْ أَخْبِرْتِ﴾ بہ تہنجامدانی کاری چاک ﴿وَقَامُوا الْقَبُولَ﴾ وہ بہ نویژ کردن ﴿وَأَيُّهَا الرَّاكِبُونَ﴾ و زہ کات دان ﴿وَكُنَّا نُوَلِّتُ﴾ وہ نہوان ہدر بؤ نیمہ ﴿عَلِيِّينَ﴾ عیبادہ تیان دہ کرد ﴿وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَاكَ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ بہ خشیمان بہ لہووط پتہ مہریتی و زانیاری ﴿وَنَحْنُ نَكُنُّ﴾ وہ بزگار مان کرد ﴿مِنَ الْقُرَىٰ﴾ لہ (دہست خہ لکی) تہو شارہی (سہ دوم) ﴿أَلَيْسَ كَانَ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ﴾ کہ (خہ لکہ کھی) کردہ وہی پیس و دزنیویان دہ کرد (نیربازیان دہ کرد) ﴿إِنَّمَا كَانُوا﴾ بہ راستی نہوانہ ﴿قَوْمًا سَوِيًّا﴾ گہ لیککی خراپی لہ فہرمان دہر چوہو بوون ﴿وَأَنفَلَكُنَا فِي يَحْمِزَاتٍ﴾ وہ لہووطمان خستہ ناوہر حمت و مہرہ بانی خزانہ وہ ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بہ راستی لہووط لہ چاکہ کاران بوو ﴿وَلَوْ خَالَادْنَاكَ مِنْ قَبْلُ﴾ وہ پیشتر نوح پتہ مہر ﴿هَآؤُلَآءِ﴾ ہاوری (لہ نیمہ) کرد ﴿فَأَنسَجْنَاهُمْ﴾ تہمجا نیمہش وہ لاماندایہ وہ وہ دہنگیہ وہ ہانین ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ حوی و (نیماندارانی) خیزانہ کہیمان بزگار کرد ﴿مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ لہ تہنگانہ زور گہورہ کہ (لہ لافاو و خنکان) ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وہ ہارمہ تیمان دالہ دزی تہو گہلہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کہ ہلگہو تابہ تہکانی نیمہیان بہ درو دہزانی ﴿إِنَّمَا﴾ بہ راستی نہوانہ ﴿كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا﴾ گہ لیک بوون بؤ چوون لہ خراپہدا ﴿فَأَنفَرْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ لہ بہر تہوہ ہموویانمان خنکان (لہ توفانہ کہدا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوودو سولہیمان بکہ ﴿إِذْ يَخْتَصِمَانِ﴾ کاتی بریاریان دہر کرد ﴿فِي النَّارِ﴾ دہر بارہی تہو کشتو کالہی ﴿إِذْ نَفَخْتَ فِيهِ عِشْرَةَ الْقَوْمِ﴾ کہ بہ شہو نازہلی کہ سانیک تیدا لہوہر ابوون (زیانیان لی دابو) ﴿وَكُنَّا إِلَٰهَكُمْ﴾ وہ نیمہ بؤ دادوہری بریارہ کہیان ﴿مُشِيرِينَ﴾ نامادہ (ناگادار) بووین ﴿فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ تہوسا نیمہ تہوہ مان فہری سولہیمان کرد (سولہیمان وونی: نازہلہ زیان خورہ کہ بدریتہ دہست خاوہن کشتو کالہ کہ، کذلک لہ شیر ویدر ہمیان وہر بگریت، وہ کشتو کالہ کہش بدریتہ دہست خاوہن نازہلہ کہ بہر و بووہ کھی بخون و خرمہتی بکہن تسا و ہک پیش زیان لیکہ و تنہ کھی لی دیتہوہ، ہاشان ہدربک لہ نازہل و کشتو کالہ کہ بگہریترنہوہ بؤ خاوہنہ کانیان) ﴿وَكُنَّا آتَيْنَاكَ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وہ بہ ہر ہک لہو دہوانہ (داوود و سولہیمان) پتہ مہریتی (ودادوہری) و زانستمان پندان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وہ رامان ہینا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ لہ گہل داوودا ﴿الْجِبَالِ يَسِيحْنَ وَالْطَّيْرُ﴾ چیاکان و بالندہ کہ تہسیباحتی خوایان دہ کرد ﴿وَكُنَّا قَاعِلِينَ﴾ وہ ہدر نیمہ تہوہ مان کرد (بؤ داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبِيسٍ لَّكُورٍ﴾ وہ داوودمان فہری دروسنکردنی بوشاکی زرنی (جہنگی) کرد بؤ نیمہ ﴿يُخَصِّصُكَرْمِنَ الْبَاسِكِ﴾ تابان ہاریزیت لہ کاتی شہرو کوشنار تاندا ﴿فَمَا أَشْرَفُ﴾ دہی تابا نیمہ ﴿شَكَرُونَ﴾ سوہاس گوزارن (بؤ خوا لہ سہر تہم نیمہ تانہ) ﴿وَأَسْلَمْنَا﴾ وہ (رامان ہینا) بؤ سولہیمان ﴿أَلَيْسَ عَلَيْنَا﴾ ہای توند (رہ شہبا) ﴿نَجْرِي بِالْمَاءِ﴾ بہ فہرمانی سولہیمان دہر وشت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بؤ تہو وولات و زہوہیہی ﴿أَلَيْسَ كُنَّا بِمَاءٍ﴾ کہ ہر پست و بہرہ کہتمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وہ نیمہ ﴿يَكْلِي تَنِي﴾ بہ ہموو شتیک ﴿عَلِيِّينَ﴾ ناگادار بووین ﴿

﴿وَمِنَ الشَّكِطِينَ مَنْ﴾ وہ ہندی لہ شہ پٹانہ کان (مان رام ہینابو) ﴿يَكُونُونَ لَهُ﴾ دہ چو نہ ژہری دہریا یو
 سولہ بمان (تا گہ و ہر و مرواری یو دہرہ پینن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ وہ کاری تریشبان دہ کرد
 (یو وہ کڑ شک در و سکر دن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ بہ راستی نیمہ ش چاودہر (وہاریزہر) ی تہ وان
 یوین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وہ (باسی) تہ یووب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاواری لہ پەر و ہر د گاری کرد
 (لہ دوا ی ناسا غی ماوہ بہ کی زور) ﴿أَنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسِيءٌ ضَرُّ﴾ زیان و نازار و نہ خوشی دوو چارم
 یوہ ﴿وَأَنْتَ أَزْهَرُ الرَّاحِمِينَ﴾ و توش مہرہ بانترینی مہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ جا نیمہ ش ہاوار
 و نراکہ بمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِدًا مِنْ طَيْرٍ﴾ تہ و زیان و نازار و نہ خوشی بہی کہ ہدیو
 ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ﴾ وہ ہمو و مال و مند الیمان پی بہ خشبہ وہ (کہ پیشتر مرد یوون) ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و تہ و ہندی
 نریش لہ گہ لیاندا ﴿رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ تہ و ہر ہخمہ تیکی تابیت یوولہ نیمہ وہ ﴿وَذَكَرْنَا الْعَبِيدِينَ﴾ وہ بیر خمرہ وہ
 و ناموز گاری یو و یو خوا بہرستان ﴿وَأَسْمَاعِيلَ وَآدِرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) ئسماعیل و ئیدریس
 و ذہل کفیل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ ہموویان لہ نارام گران یوون ﴿وَأَذْكُنَّهُمْ﴾ وہ نیمہ تہ وانمان خستہ
 ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو بہ حمہنی خومان (کہ بہ ہشتہ) ﴿إِنَّمَا﴾ بینگومان تہ وانہ ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾
 لہ چاکہ کہ کاران یوون ﴿وَذَا النُّونِ﴾ وہ (باسی) زہننون (یونس) بکہ کہ پتغہ مہری خہ لکی تہ پتہ وا
 یو) ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ کاتیک رزیشٹ ﴿مُغْضِبًا﴾ بہ نورہی (گہ لہ کدی بہ جی ہیشٹ) ﴿فَطَرَّ﴾ وای دوزانی
 ﴿أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ نیمہ تہ نگانہی بہ سہر دا ناہیتین و ہروا وازی لی دہ ہیتین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای
 گہورہ تا قیکر دہ و فریدنرایہ ناو دہریا و نہ ہہ تگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندہ (تاریکی شدہ و دہریا و ناو
 سکی تہ ہہنگ) ہاواری کرد ﴿أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (تہی خواہ) بہ راستی ہیچ بہرستراونکی بہ ہدی و راستی
 نیہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک ی و بنگہ ردی یو تویہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾
 لہ ستمہ کاران یووم (لہ بہر تہ وہی نارام نہ گرت و وازم لہ گہ لہ کہم ہیتا) ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ نیمہ ش
 نزاو ہاواری تہ ومان گیرا کرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و لہ و غم و خہ فہتہ رزگارمان کرد ﴿وَبَكَدَكَ﴾
 ہدر بہ و شہوہیہ ﴿فُجِّى الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیمہ اندارانیش رزگار دہ کہین ﴿وَرَزَقْنَاهُ﴾ وہ (باسی) زہ کہریا
 (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاواری لہ پەر و ہر د گاری کرد ﴿رَبِّ﴾ تہی پەر و ہر د گارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾
 بہ تہ نہا مہ مہیلہ رہ وہ (مند البکم پی بہ خشہ) ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ تو ﴿خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ چاکترین میراگرانہ ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ نیمہ ش
 دوعای تہ ومان وہ لام دایہ وہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ﴾ و یہ حیا مان پی بہ خشی
 ﴿وَأَصْلَحَ لَهُ زَوْجُهُ﴾ و خیزانہ کہ شیمان یو چاک کردہ وہ (لہ نہ زوکی) ﴿إِنَّمَا كُنَّا﴾ بینگومان تہ وانہی
 (باسکران لہ پتغہ مہران) ﴿يُسْرًا﴾ پتیش پر کتیان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (تہ ناجامدانی) ہموو
 خیر و چاکہ بہ کدا ﴿وَيَذْكُرُنَا﴾ و ہاواریان لہ نیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهْبًا﴾ بہ تہ مہدی (بہ ہشت) ولہ نرسی
 (دوزخ) ﴿وَكُنَّا﴾ وہ تہ وان ﴿أَنَّا خَشِيعُونَ﴾ ملکہ چ یوون یو نیمہ (وہ نرسن لیمان) ﴿

﴿وَالَّذِينَ﴾ وه (باسى) ئەو ئافەرەتە (مەرىمى كەچى عىمران بىكە) ﴿أَخَصَبَتْ قَرْحَهَا﴾ كەداوینی خۆى پاراست ﴿فَتَفَحَّطْنَا فِيهَا﴾ ئەمجا فوومان پىداکرد (بەهۆى جویرەئیلەو) ﴿مِنْ رُّوحِنَا﴾ لەو رۆحەى كەهسى خۆمان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا أَتُنَ﴾ وه ئەو (مەرىم) و كۆرە كەيمان کرد ﴿إِنَّا إِنَّمَا لَقَيْنَاهُ﴾ بە موەجیزەبەك بۆ جیهانیان ﴿إِن هَذِهِ﴾ بەراستى ئا ئەمەیه ﴿أَمَّا كُمْ﴾ ئایینی ئینوہ ﴿أَنَّهُ وَجَدَ﴾ كەبەك ئایینە (ئایینی ھەموو پێنەمەرەنە) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و مینش بەروەرد گارتانم ﴿فَأَقْبُدُونِ﴾ كەوانە تەنھا مەن پەرستەن ﴿وَنَقْطَعُ أَعْرُسَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ بەلام خەلكى جیاوازیان كەوتە نیوان و سەرپێچى پێنەمەرەكانیان کرد، زۆرەیان بوون بەچەند كۆمەل گروھىكەو (ھەستان دەستیانكرد بە پەرستنى بت و ھەواو ئارزووى خویان) ﴿كُلُّ﴾ (بەلام) ھەموویان ﴿إِنَّمَا تَرْجِعُونَ﴾ تەنھا بۆ لای ئێمە دەگەڕێنەوہ ﴿فَقَسَّ﴾ ئەمجا ھەر كەس ﴿يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (ھەر چەند) لەكردەوہ چاكەكان بكات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (بەو مەرجەى) باوەردارىش بێت ﴿فَلَا كُفْرَانَ يَغِيبُهُ﴾ ئەو (پاداشتى) كۆششە كەى وون ناییت و بەفیر فوومانوات ﴿وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ﴾ بەراستى ئێمە بۆ (كردەوہ كانی) ئەو نووسەرىن ﴿وَحَكَمٌ عَلَى قَرْيَةٍ﴾ وە ھەر ھەمە قەدەغەبە و ناشیت بۆ خەلكى ئەو گوند و شارانەى ﴿أَهْلَ كَنْتَاهَا﴾ كە كاوولمان كردن و لەناومان بردن ﴿أَنَّهُمْ لَا تَرْجِعُونَ﴾ كە جارىكى سەر بگەڕێنەوہ (بۆ دونیا) ﴿حَقٌّ إِذَا﴾ (زبان درێژەى دەبێت) تائەو كاتەى ﴿فِيحَتَّ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (بەرەستە كەى) یەئجوج و مەئجوج دەكەرتەوہ ﴿وَهُمْ﴾ ئەوانیش ﴿مِنْ كُلِّ خَلْقٍ﴾ لەھەموو بەرزاییەكەوہ ﴿يَنبُلُونَ﴾ بەبەلە (و بەخیرایى) دینە خوارەوہ ﴿وَاقْتَرَبَ﴾ وە نزىك بۆتەوہ ﴿الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ بە ئینی راست (ھاتنى قیامت) ﴿فَإِذَا﴾ جالەناكاودا ﴿هِيَ شَجَصَةٌ﴾ ئەبەلق و زەق دەبى ﴿أَنْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوى ئەوانەى بى پروا بوون ﴿يَكُونَنَّ﴾ (دەلێن) ھاوارو مەرگ بۆ ئێمە ﴿فَذَكَّا﴾ بىگومان ئێمە لەدونیا دا ﴿فِي عَقْلٍ مِّنْ هَذَا﴾ لەبى ناگایەك (ى ئەواو) دا بووین لە ئەمە ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ تەخیر بەلكو ئێمە سەستەكار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ بەراستى ئینوہ ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و ئەوانەش دەتاپەرستەن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لەخوا ﴿خَصَبُ جَهَنَّمَ﴾ (دەبەنە) سووتەمەنى (و ھەلگیر سێنەرى) دۆزەخ ﴿أَنَّهُ لَهَا وَرْدُونَ﴾ ئینوہ (و ئەوان) دەچنە ناویەوہ ﴿لَوْ كَانَتْ هَتُولَا﴾ ئەگەر ئا ئەوانە (بەكان) ﴿إِلَٰهَةً﴾ خوا بوونایە ﴿مَا وَرَدُوهَا﴾ نەدەچوونە ئا ئەو (ئاگرى دۆزەخ) ھوہ ﴿وَكُلُّ﴾ وە ھەموو (بت و بت پەرستان) ﴿فِيهَا سَكَنُوتٌ﴾ بەھەمیشە بى تیندا دەسێنەوہ ﴿لَهُمْ﴾ بۆ ئەو (دۆزەخپانە) ھەبە ﴿فِيهَا﴾ لەدۆزەخ دا ﴿زَقِيرٌ﴾ ھەناسەى سارد ھەلگیرستان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ و ئەوان لەویدا (لەدۆزەخدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ ھیچ نابێستەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بىگومان ئەوانەى ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ عَنَّا﴾ لەلایەن ئێمەوہ پێشتر بریار دراوہ بۆیان ﴿الْحَسْبُ﴾ كە بەختەوەرىن (و چاكە بەیترنە رێیان) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئەوانە ﴿عَنْهَا مَتَعَدُونَ﴾ لەدۆزەخ دوور دەخەرتەوہ ﴿

﴿لَا تَسْمَعُونَ﴾ (ئەوان) نایبستن ﴿حَیْثُهَا﴾ دەنگی (بەنەسە و قەرچەى) ناگری دۆزەخ ﴿وَهُنَّ﴾
 وەئەوان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُنَّ﴾ لەناو ئەو (نازو نەعمەتە) ى دلبان حەزى لێبەتى ﴿حَلَالُونَ﴾
 بەدەمبەشەبى و بى پرانەو دەمێنەو ﴿لَا يَخْرُجُنَّ﴾ غەمباربان ناکات ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسە
 ھەرە گەورەکە (لەقیامەتدا) ﴿وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْعَلَمُكَّةُ﴾ و فریشتەکانیش پێشوازیان لى دەکەن (لەبەر
 دەرگاكانى بەدەشتدا) ﴿هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي﴾ (پێشان دەلێن) ئەمە ئەو رۆژەى ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 کە بەلێتان پێ درابوو ﴿يَوْمَ﴾ (پێشەو پیریان) ئەو رۆژەى ﴿تَطْوِي السَّمَاءَ﴾ کە ئاسمانەکان دەپێچینەو
 ﴿كُلُّنَّ أَنْيَجِلَ إِلَهُكُنَّ﴾ وەك پێچانەو لول کردنى نوامارى کتیب و پەترو کێك ﴿كَمَا بَدَأْنَا﴾
 ﴿أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وەك یەكەم جار چۆن دروستمان کرد (بەرپوت و قووتى) ﴿تُعِيدُهُ﴾ (پاش مردنیش) ئەو
 (دروست کردنە) دووبارە دەکەینەو ﴿وَعَدًا عَيْنًا﴾ ئەو بەلێتیکە (جى بەجى کردنى) لەسەر ئێمە
 ﴿إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ بێگومان ئێمە (ئەو بەلێتە) بەدى دەهێنین ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ سوێند بەخوا
 بێگومان ئێمە نووسیومانە ﴿فِي الزُّبُورِ﴾ لەزەبووردا ﴿مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ﴾ لەدواى نووسینی (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ بەراستى سەر زەوى (بەهەشت) ﴿تَرْتُهَا﴾ دەبەتە خواوەنى و بەمیرانى
 دەبێن ﴿بِعَادَى الضُّلُوحِ﴾ بەندە چاك و پاكەكانم ﴿إِن فِي هَذَا لَبَلَاءٍ﴾ بێگومان لەمەدا
 (لەوەى لەم سورەتەدا یاسکرا) بەسە کەپەند و ئاموزگارى بێت ﴿لِقَوْمٍ عَصِيبٍ﴾ بۆ گەلى خوا
 بەرستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وە (ئەى موحەممەد ﷺ) تۆمان ئەنھا بۆ ئەو
 ناردوو کە پرەحمەت بێت بۆ جیهانیان ﴿قُلْ﴾ بلى ﴿إِنَّمَا أَوْحَى إِلَيَّ﴾ بێگومان ئەنھا شتێك کە نێگا
 کراو بۆ من ﴿أَنَّمَا أَنُكِّرُ إِلَهُ وَجْدٌ﴾ (ئەمەیدە) کە بەراستى پەرستراوى ئێوە خواى تەك و ئەنھایە
 ﴿فَقُلْ أَسْمِعُوا سَمْعَكُمْ﴾ دەى نابا ئێوە ملکەج دەبن؟ ﴿فَإِنْ قُلْتُمْ﴾ جانا ئەگەر پروویان وەرگیرا
 ﴿فَقُلْ أَدْنِكُمْ﴾ ئەو بلى ھەمووانم ناگادار کرد ﴿عَلَى سَوَاءٍ﴾ بە یەكسانى ﴿وَإِنْ أَدْرِي﴾ و ناشزانم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ يَبِيدُ﴾ نزیکە یادوورە (ھاتنى) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ ئەو ھەرەشەى لێتان دەکەیت ﴿إِنَّهُ﴾
 بەدەرەستى خوا دەزانى ﴿الْجَهَنَّمَ الْقَوْلُ﴾ بە ووتە و قسەى ئاشکرا ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾ وە
 دەشزانیت بەو قسەى دەپشارنەو ﴿وَإِنْ أَدْرِي﴾ وەمن نازانم (مۆلەت داننان) ﴿لَعَدَةُ قِتْنَةٍ لَّكُمْ﴾
 لەوانە بە تاقیکردنەو بێت بۆ ئێوە ﴿وَمَتَّعُ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (بەدوێت) تاماوە بەك (وازتان لى بەتێت) کە پرابوێرن
 ﴿قُلْ﴾ (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی ﴿رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾ ئەى پەروردگارم بە دادگەرانیە پریاریدە (لە
 نێوان من و ئەم بى باوەرانیەدا) ﴿وَرَبُّكَ﴾ وە پەروردگارى ئێمە ﴿الْحَقُّنَ الْمُسْتَعَالَ﴾ مېهربانى بارمەتى
 لى داواکراوە ﴿عَلَىٰ مَا تَقْسِفُونَ﴾ لە بەرانبەر (ئەو قسە نابە جێیانەى) ئێو دەلێن و ھەلیدەبەستن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهەبان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى خەلکىنە ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ بترسەن لە (سزای) پەرورەدگارنان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکە بەراستى یوو مەلەرەزى قیامت دەستان ﴿ثَوْنٌ عَظِيمٌ﴾ شتىكى زۆر گەورەبە، کارەساتىكى ساماناکە ﴿يَوْمَ تَرْوُكُهُا﴾ لەو پرۆزەدا ئىتووە ئەو (بۆ مەلەرەزە) دەبینن ﴿وَذَهْلٌ﴾ بى ئاگا دەبى (لە ترسى ئەو پرۆزە) ﴿كُلُّ مُرْتَضَعٍ﴾ هەموو ئافرەتىكى شیردەر (کانى کەمەمکى لە دەمى منداڵە کە پدايە) ﴿عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ لە ئەو (منداڵە) ی شیرى بى داوہ ﴿وَنَضْعُ﴾ وە فرى دەدات و لە بارى دەچىت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ هەموو دورگیانىك (مىنەبە کى سەك پر) ﴿حَتَّىٰ يَخْلِكُهَا﴾ سەكە کەى (کۆرەبە کەى) ﴿وَتَقْرَى النَّاسُ﴾ خەلکى دەبینى ﴿سُكْرًا﴾ (وەك) سەرخۆشەن ﴿وَمَأْمُرٌ يُسْكِرُ﴾ بە لام سەرخۆشیش نین ﴿وَلَا يَكُنَّ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بە لکۆ سزای سەخت و بە تىنى خوا (واى لى کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ لە مەزۆفە کاندە کەسى وا هەبە (نەضرى کۆرە حارث) ﴿يُجَادِلُ فِي آيَاتِهِ﴾ موحادەلە دەکات دەبارەى خوا (و سەیفەنە کانى) ﴿يَخْتَرِعُ﴾ بە بى هیچ زانیارى و زانستىك ﴿وَيَسْتَعْجِلُ سَبِيلَ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وە شوونى هەموو شەیتانىكى سەرکەش دەکەوت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ لە سەرى نوسراوہ (بەربار دراوہ) ﴿أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ﴾ کە پىنگومان هەرکە سىك خوشى بویت (وشوونى بکە بویت) ﴿قَالَ لَهُ يُصَلِّ﴾ ئەو بەراستى گومرای دەکات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وە پىشموونى دەکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بۆ سزای ئاگرى هەلگیر ساوى دۆزەخ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى خەلکىنە ﴿إِن كُنْتُمْ تَهْتَكِرُونَ﴾ لە گومانەدان دەربارەى زىندوو بوونەوہ ﴿فَمَا خُلِقْتُمْ﴾ ئەو سا (بزانن) بەراستى نىمە ئىوہەمان دروست کردوہ ﴿مَنْ شَرَّابٍ﴾ لە خاك (خۆل) ﴿ثُمَّ مِمَّنْ تُطْفَأُ﴾ پاشان (ئەوە کان) لە نو تەبەك (دروست دەبن) ﴿ثُمَّ مِمَّنْ عَلَقُوا﴾ دواتر (دەبىتە) پارچە خوینىكى مەببو ﴿ثُمَّ مِمَّنْ تُضَعَفُونَ﴾ دواى ئەوہ (دەبىتە) پارچە گوشتىك ﴿مُتَخَلِّفَةً وَعَظِيمَةً خَلَقُوا﴾ شەكل و شىوہ کىشراو و شەكل و شىوہ نە کىشراو ﴿لِيَبَيِّنَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوہى پروونى بکەبە ئەوہ بۆ ئىوہ ﴿وَيَقْرَأُ فِي الْأَرْحَامِ﴾ وە لە منداڵەدا دەبەتە ئەوہ (پايدە گرین) ﴿مَّا نَشَاءُ﴾ ئەو (پىچو) ی بمانەوینت (لەبار نەچىت) ﴿إِلَّا أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ تا کاتىكى دیارى کراو ﴿ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (لە سەكى دایکتان) دەرتان دەهێتین بەساواى ﴿ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ﴾ پاشان گەورە دەبن تادە گەنە ئەواوى هیزو نواناتان ﴿وَمِمَّنْ كَرُمٌ تُؤْتَىٰ﴾ وە (لەم ئەمەنەدا) هەندىکتان دەمریتىت ﴿وَمِمَّنْ كَرُمٌ تُؤْتَىٰ﴾ وە هەندىکتان دەگەبە نرینه ﴿إِلَّا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ ئەو پەبرى پىرى، بى کە لکترى تەمەن ﴿لِيَكُونَ لَكُم مِّنْهَا﴾ بۆ ئەوہى نەزانی و لەبىرى نەمىتیت ﴿مِنْ بَيْنِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ هەرچى کە دەیزانى ﴿وَتَقْرَى الْأَرْضُ﴾ وە زەوى دەبینى (لەزستاندا) ﴿وَمَا يَدْرُكُهَا﴾ خاموشە ووشك و بى گىابە ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا کاتىك بارانمان بەسەردا باراند ﴿أَخْرَجَتْ﴾ زەوى (پروە کى لى دەروینت و) دەجولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زەوى هەل دەدات (بەرز دەبىت) ﴿وَأَنْبَتَتْ﴾ و (زەوى) دەروینى ﴿مِنْ كُلِّ نَوْعٍ يَّهْبِجُ﴾ لە هەموو جۆرە (گیا و گولنىكى) جوان

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ تَوَهَّيَ (باس كرا) لەبەر ئەوەیە دلتیابن ﴿اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ كە خوا حەق و راستە ﴿وَأَنَّهُ يُخَيِّئُ الْمَوْتَ﴾
 وە ینگومان مردوووە کان زیندوو دەکاتەووە ﴿وَأَنَّهُ رَءُوفٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ینگومان ئەو (خواوە) توانای بەسەر
 هەموو شتێکدا هەیە ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ﴾ وە بە راستی قیامەت ﴿بَارِئَةٌ﴾ دیت (وەربا دەبیت) ﴿لَا تَسْأَلُهَا﴾ گومانی
 نێدانی بە ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و دلتیابن خوا ﴿يَعْلَمُ﴾ زیندووێ دەکاتەووە ﴿مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ هەموو ئەو کە سەنەى لەناو
 گۆڕەکاندا (مردوون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وە لەناو خەلکدا کەسى واهەیه ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجدە لە دەکات
 دەربارەى خوا ﴿يَعْتَرِ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى﴾ بەین هیچ زانیاری و شارەزاییەك (بەلگەیهك) ﴿وَلَا يَكُفُّ مَنِّهِ﴾ وە بەین
 کتییکی ڕوونکەرەووە (لە لایەن خواوە) ﴿وَإِنَّ عَذَابَهُ﴾ (کە سبێکە) ڕوو وەردە گێڕیت (وحەق وەرنە گێڕیت)
 ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوەى خەلک لە ڕینگەى خوا لادا ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ ئەو کەسە لە دنیادا سەر شۆڕ
 دەبیت ﴿وَلْيُدْخِرْ لَكَ رَبُّهُ الْأَمْرَ﴾ وە لە قیامەتیشدا پێى دەچێزێن ﴿عَذَابُ آخِرٍ﴾ سزای سونیتەر ﴿ذَلِكَ﴾ (پێى
 دەووتریت) ئەو سزایە (کە باس کرا) ﴿بِمَا فَكَّرْتَ بِالدُّنْيَا﴾ بەهۆى ئەو (گوناھانەووەیە) کە بە دەستى خۆت پشت
 خستوووە ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و ینگومان خوا ﴿إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ سەم کار نەى بە ﴿يَلْعَنُكَ﴾ بەبەندەکانى ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ﴾ وە لەناو خەلکدا کەسى واهەیه ﴿يَعْبُدُ اللَّهَ﴾ خوا دەبەرستى ﴿عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ لە قەرەغدا، (لە نێوانێکدا)
 ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ جانه گەر تووشى خێر و خوشى بوو ﴿أَضْمَأَنَ بِهِ﴾ دلخۆش دەبێ پێى (بەردەوام دەبێ
 لە خواوەرستى دا) ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ شَرٌّ﴾ وە ئە گەر تووشى نایەكردنەووە بەلا بوو ﴿أَنفَلَبَ عَلَيْهِ﴾ بەردەو دوا
 هەلە، گەریتەووە پاش گەز دەیتەووە لە تاین ﴿خَيْرَ الدُّنْيَا وَآخِرَتِ﴾ زەرەر مەندى دنیا و قیامەت بوووە ﴿ذَلِكَ
 خَيْرٌ﴾ تەنها ئەوەیە ﴿الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ﴾ زیانباری و خەسارەت مەندى ڕوون و ناشکرا ﴿يَدْعُوا﴾ ئەو دەپارێتەووە
 (ودەبەرستى) ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لە خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ شتێك نەزانی پێدە گەیه نیت ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ﴾
 وە نە سوود و قازانجیشی پێدە گەیه نیت ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ تەنها ئەوەیە ﴿الضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ لە ڕى لادانى (گومراى)
 زۆر دوور لە راستى ﴿يَدْعُوا﴾ ئەو هاوار دەکات، و دەبەرستیت ﴿لَمَنْ ضَرَبَهُ﴾ (لە) کە سبێك کە زانی
 ﴿أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ﴾ لە سوودى نزیکترە ﴿لَيْشَ الْمَوْتِ﴾ نای چ پشتبوانێكى خراپە ﴿وَلَيْشَ الْغَيْرِ﴾ وە ج هاوڕى
 و هاو دەمێكى خراپە ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بە راستى خوا ﴿يُدْخِلُ الْأَمْوَالَ وَأَمْوَالُهُمْ وَالصَّالِحِينَ﴾ ئەوانەى کە باوەربان
 هێناو و کردەووە چاکەکانیان کردووە دەیانخاتە ﴿جَنَّتٍ﴾ باخەکانى بە هەشتەووە ﴿عَجْرٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 کە ڕووبارەکان دە ڕۆن بە ژێر یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ ئەوەى بیدوست دەبکات ﴿مَنْ
 كَانَ ظَنُّهُ﴾ هەر کەس و اگومان دەبات (لە بێ ڕوایان) ﴿أَن لَّنْ بَصِيرَةٌ اللَّهُ﴾ کە هەر گێز خواتەو (پێتە مەبرە) ﴿وَلَا
 يَارْمَتِى نَادَاتٍ وَسَهْرٍ نَاخَاتٍ﴾ (فِي الدُّنْيَا وَآخِرَتِ) لە دنیا و دوا ڕۆژدا ﴿فَلْيَسْتَدِ بِسَبَبِ السَّمَاءِ﴾ دەبا پەتێك
 بەسەرەووە (بە بەرزبێهە) هەلواسیت (وملى پێدا بکات) ﴿فَلْيَطَّطْعْ﴾ پاشان هەناسەى بېرى (نادەخنکیت)
 ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ ئەو ساییبى (سەرئەو بەر کاتەووە) ﴿هَلْ يُدْهِنُ كَعْنَهُ مَا يَطَّطْعُ﴾ نایا بەم کارە ئەو ڕق و نورەببەى
 (لە دلداپە) لای دەبات (ونایهینت) ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَوَّلُ آيَاتِهِ﴾ ثابہم شینوہ تہو (قور نانہ) مان نار دقوتہ خواروہ ﴿عَلَيْكَ يَتَنَبَّأُ﴾ کہ تابیہ تہ کانی پرون
 وناشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ ہەر کہ سبتک خوی بیہویت ہیدایہ تی
 دہدات ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی کہ سبتک کہ بر وایان ہیتاوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و کہ سبتک کہ پرون
 بہ جوولہ کہ ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و تہ سترہ (یا فرشتہ) پەرستہ کان ﴿وَالْقَصَصِ﴾ و گاوورہ کان (تہ سرائیہ کان)
 ﴿وَالْمُجْرِمِينَ﴾ و ناگر پەرستہ کان (زہر دہشتی بہ کان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و تہوانہی ہاوبہشیان بز
 خوا داناسا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ ہر بار دہدالہ نیوانیاندا (جیایان دہ کاتہوہ لہ بہ کتر
 کز مہ لبتک بز بہ ہشت و کز مہ لبتکی نریان بز دوزخ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پروزی دوا پیدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 بہ راستی خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ بہ سہر ہہ موو شبتکدا ناگادارہ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا تہندی
 ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ﴾ کہ بہ راستی سوژدہ بز خوا دہ بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ تہوہی
 لہ ناسمانہ کان و تہوہی لہ زہویدایہ ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ ہہروہ ہا پروژ و مانگ و تہ سترہ کان
 ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْأَنْبَاءُ﴾ و چیاکان و درخت و گیان لہ بہران ﴿وَكَيْفَ مِنَ النَّاسِ﴾ زور نکیش
 لہ خہ لکی (ہہ موو تہمانہی باسکران بز خوا سوژدہ دہ بن) ﴿وَكَيْفَ رَحَى عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وہ زور نکیش
 سزای بز ہر بار درا (لہ سہری چہ سہا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وہ ہەر کہ سبتک خوا بی پروژ و پرسیوای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ﴾ تہوہ کہس رہزی لی ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ہەر
 شبتکی ہوت دہ بکات ﴿هَذَا كَيْ خَصَّانٍ﴾ تہمانہ دوو کز مدلی دز بہدہ کن ﴿لَخَصَّصُوا فِي رِجْمِهِ﴾
 دہہ قالی و کیشہ یانہ دہربارہی پەرورہ دگاریان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا تہوانہی کہ بی باوہ پرون
 ﴿قُطِعَتْ لَهْرُفَاتُ مِنْ قَارٍ﴾ لہ (پروزی دوا پیدا) پو شاکیان بز دہر دربت (ہر بہ ہریان) لہ ناگر ﴿يُصِيبُ﴾
 من قوئی زہو سہر ﴿بہ سہریاندا دہر زتریت ﴿الْحَيْمَرُ﴾ ناوی زور گہرم ﴿يَضْرِبُ بِهِ﴾ دہو تیر تہوہ
 بہو (تاوہ گہرمہ) ﴿مَنْ فِي بَطْنِهِمْ وَالْأُولُ﴾ تہوہی لہ ناو سک و پیستہ کاندایہ ﴿وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِنْ حَرِيرٍ﴾
 بزبان نامادہ بہ گورزی تاسنی ﴿كَلَّمَ آدَامَ﴾ ہەر کاتبتک بیانہ ویت ﴿أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ کہ پیستہ دہرہوہ
 لہو (دوزخ) ﴿مِنْ عَمْرٍ﴾ لہ بہر زور نارہ جہتی ﴿أَعْبُدُوا فِيهَا﴾ دہ گپرتیر تہوہ بز ناوی ﴿وَوُفُّوا عَذَابَ﴾
 الْحَرِيقِ ﴿وہ (ہبیان دہو و تریست) بجیزن سزای سوتیتہر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ﴾
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہوانہی کہ باوہریان ہیتاوہ و کردہوہ چاکہ کانسان کردوہ دہیانخانہ
 ﴿جَنَّاتٍ﴾ بہہ شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرو بارہ کان بہر تیریاندا دہرون ﴿يُحَلَّلَتُ فِيهَا﴾
 (تہوان) دہراز تیر تہوہ لہو (بہہ شتانہ) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ بہ بازنی ثالثون و مرواری
 ﴿وَلِبَاسُ سُفْرٍ فِيهَا خَرِيرٌ﴾ وہ پو شاکیان لہ بہہ شتدا ناو ریشمہ ﴿

﴿وَهَذُوا﴾ ئەو (بەهەشتیانە) پێنموونی کراون ﴿إِلَى الظُّلُمِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتەى کە راست و جوانە (ووتەى لا اله الا الله) ﴿وَهَذُوا﴾ هەروەها پێنموونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ پێنگای (خواى) سوباس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێگومان ئەوانەى بى باوەربوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه پێگى (موسلمانان) دەکەن لە رێنگای خوا ﴿وَالسَّجِدَ الْخَاصِرَ﴾ وه لە (ڕۆشتن بۆ) مزگەوتى حەرام (بۆ کەعبە) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ کە ئەو ئیمان داناوە (بۆ خوا پەرستى) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ هەموو خەلکى بە کسانە ﴿التَّكْوِيفِ وَالْآبَادِ﴾ چ ئەوانەى لە وێدان یان لە دورەوه بۆى دین ﴿وَمَنْ يُؤْذِ فِيهِ﴾ وه هەر کەس بێدەوت لەوێ (لە مزگەوتى حەرام) ﴿بِإِلْحَادٍ بِطُلُوعٍ﴾ مەیلی لە هەق لادان زولم و ستم بکات ﴿يُؤْذِ﴾ پێى دەچێزێن ﴿مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ سزای نازاردەر ﴿وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِرَحْمَةٍ﴾ (بیریان بخەرەوه) کاتێک دیاریمان کرد بۆ ئیبراھیم (علیه السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جێگای کەعبە ﴿أَنْ لَّشَيْءٍ لِّي شَيْئًا﴾ (پیمان ووت) هیچ شتێک مەکەرە هاوبەشم ﴿وَطَهِّرْ بَيْتِي﴾ و ماله کەم (مزگەوتى حەرام) پاك بکەرەوه ﴿لِلْقَائِمِينَ﴾ بۆ ئەواف کەران ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ و بۆ نوێزگەران (بەپێوە) و کوڕنوش و سوژدە بەران ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ﴾ وه جارێدە بەناو خەلکیدا ﴿بِالْحَجِّ﴾ بۆ حەج کردن ﴿يَا قَوْمِ إِنَّمَا إِيَّايَ أَتُونَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ﴾ دین بۆ لات (بۆ حەج) بە پیادە. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بەسوار هەموو ووشترێکی لاواز (لەبەر ئەوەى) ﴿يَأْتِيَتُ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيْقٍ﴾ کە لە هەموو رێگایەکی دورەوه دین ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئامادهى جوړەها سوود و قازانجى خویان ببن ﴿وَيَذْكُرُوا أَنَّمَ اللَّهُ﴾ وه ناوی خوا بێن (کاتێک قوریانی سەر دەبرن) ﴿فِي آيَاتٍ مُّعَلَّمَاتٍ﴾ لە پۆزانیکی دیاری کراودا ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ أَلْأَنفَعِ﴾ لەسەر ئەو ئازە لانەى خوا پێى داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا لەو (گوشتى قوریانیانە) بخون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ﴾ وه بێدەن بە ئەداران و هەزاران ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا أَفْتَهُمُ﴾ دواى (سەر بپێنى قوریانى) چلک و پێسى (موو و نینۆک) لابەن بە خویانەوه ﴿وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ﴾ وه نەزەرە کانیان جێبەجێ بکەن ﴿وَلِيُطَوَّفُوا﴾ و ئەواف (ی ئیفاضە) بکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە دەوری مالی دێرین و بە پێزدا (بە دەوری کەعبەدا) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمەى (پێشوو) باسى حەج بوو ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ﴾ جا هەر کەس پیاڕێزێت و بە گەورەى بگرنێت ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾ سنوورەکانى خوا ﴿فَهُوَ حَرَامٌ﴾ ئەوه بۆ خۆى چاکشرە ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەرورەگارى ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْبَهَائِمُ﴾ وه گوشتى ئازەن (مەر، بزن، مانگا، وشتر) بۆ ئێوه حەلال کراوه ﴿إِلَّا مَا سُكِنَتْ عَلَيْهِ كُفَّةٌ﴾ جگە لەوانەى بۆتان باس دەکرنێت (وەک مەردارەوه بوو، یان بۆغەبرى خودا سەرپرراو) ﴿فَاجْتَنِبُوا﴾ کەوانە خۆتان دور بخەنەوه ﴿الرَّيْحَ مِنَ الْأَرْثِ﴾ لەو پێسپە کە بەتەکانە ﴿وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ هەروەها خۆتان پیاڕێزن لە قسەى درۆ و نارەوا ﴿

﴿حُدَّتْ لَهُ﴾ گہردن کہ چ بن بن خوا (خوتان لہ ہمہ موو پیرو باوہ ریکی لار دور بگرن) ﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرٰءٰلَ﴾ جا ہد رکس ہاویہش بن خوا دابنیت
 ﴿فَكَانَ﴾ نہوہ وہك نہوہ وایہ ﴿خَرَيْنَ السَّمَاءِ﴾ لہ ناسمان کہ وتبیتہ خواروہہ ﴿فَخَطَفَهُ الْقَافِرُ﴾ نہمجا بالندہ
 (لہ ہمہ وادا) بہ بہلہ بیفرینیت (وبارچہ بارچہ ی سکات) ﴿وَتَهَوَّىٰ بِوَالِدِہِ﴾ با بایہ کی توند بیات
 ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ﴾ بن جیگاہہ کی زور دور (چولہ وانی) ﴿وَاللَّهِ﴾ نہمہ (کہ باسکرا نمود و نہی ہاویہش
 دانان ہو بن خوا) ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرٰءٰلَ﴾ وہ ہد رکس دروشمہ کانی (نایینی) خوابہ گہورہ راگریت
 ﴿فَانْهٰا﴾ جا بہ راستی نہو کارہ ﴿مِنْ قَوَّی الْقُلُوبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہ وہیہ (وتقوا کارن) ﴿وَلَا
 تَكْرِہِمَا مَنَعُہُمْ﴾ بن ثیوہ لہو (نازہ لانہ) دا چند سوود و ہر گرتنیک ہدیہ (وہك سوار ہوونہ
 خواردن شیربان) ﴿إِلَیَّ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (جگہ لہ مانہیش دہتوانن سوودیان لی ببینن بہشتیوہدك زبانیان ہی
 نہ گات) تاکاتی دیاری کراو (بن سہر بر بنیان) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ کہ شوینی (سہر بر بنی) نہوانہ ﴿إِلَیَّ الْيَتِی الْعَیْبِی﴾
 کاتیکہ دہ گہنہ مالی دیرینی (کہ عیہ) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ وہ بن ہموو نومہتینک ﴿جَعَلْنَا سَنَکَ﴾
 قوربانن کردنمان داناوہ ﴿لَقَدْ كَرَّمْنَا شَعْبَہِ﴾ بن نہوہی ناوی خوابیہن ﴿عَلَىٰ مَآزِقَہُمْ مِّنْ تَہِیْمَہِ الْأَعْیَمِ﴾
 (کاتی سہر بر بن) لہ سہر نہو نازہ لانہی خوا ہی داون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ جا خوا ی ثیوہ بہر ستر او نیکی
 نہنہایہ ﴿قَالَ رَبِّیُّ﴾ کہ واتہ تہنہا ملکہ چنی نہو بن ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ وہ مزڈہ بدہ بہ ملکہ چان و حق
 بہ کہم زانان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُکِرَ لَهُمْ﴾ نہوانہی ہد کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ لَہُمْ﴾ دلہ کانیان
 دہترسی (دہلہ رزیت) ﴿وَالضَّالِّیْنَ عَلَىٰ مَآ صَافِہُمْ﴾ وہ نارام گرن لہ سہر نہوہی تووشیان دہی (لہنا خوشی)
 ﴿وَالْمُضِلِّیْنَ الصَّافِہَ﴾ وہ بہجی ہیتہرانی نوڑہ کانیانن ﴿وَمَقَارَہُمْ یُفْقُونَ﴾ وہ لہو رزق روزیمہی
 پیمان داون دہ بہ خشن ﴿وَالَّذِينَ﴾ نہو ووشرہ گہورہ و قدلہ واتہ (دہرین لہ بیت الحرام سہر دہرین)
 ﴿جَعَلْنَا لَہُمْ شَعْبَہِ﴾ تیمہ کردو مانہنہ دروشمی خوا بن ثیوہ ﴿لَقَدْ عَلِمْنَا﴾ بن ثیوہ لہواندہ خیر
 وچاکہ ہدیہ ﴿لَقَدْ كَرَّمْنَا شَعْبَہِ﴾ کہ واتہ (کاتی کردنیان بہ قوربانن) ناوی خوابیان لہ سہر بہیتن ﴿صَوَافِہَ﴾
 لہ کاتیکدا لہ سہر سی پدل و ستاون و دہشی چہ بیان بہ سراوہ نہوہ (لہ بہر نہوہی وشر بہ پتوہ سہر دہرین)
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ جا کاتیک کہوتہ سہر زوی بہ تہنیشدا (کاتیک گیانیان دہر چو) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ نہوہ
 لہ گوشہ کہ بیان بخون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَہُمْ﴾ وہ بیدہن بہ ہزاران و سوالکہران ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ تا بہو
 جڑوہ نہو مالانانہمان بن ثیوہ رامہتاوہ ﴿لَقَدْ عَلِمْنَا﴾ تا سویاس گوزار بن بن خوا ﴿لَقَدْ عَلِمْنَا﴾
 ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لَقَدْ عَلِمْنَا﴾ نہ گوشنی نہو (قوربانیانہ) نہخوئیان ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾
 بہ لام نہوہی بہ خوا دہ گات تہقوا و پارتز کاری ثیوہیہ ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ تا بہو جڑوہ نہو مالانانہی
 بن ثیوہ رامہتاوہ ﴿لَقَدْ عَلِمْنَا﴾ بن نہوہی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکن) ﴿عَلَىٰ مَآہِہُمْ﴾ لہ سہر
 نہوہی رنمودنی کردون (بن سہر ثانی پیروزی نیسلام) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾ وہ مزڈہ بدہ بہ چاکہ کاران
 ﴿إِنَّ اللَّهَ یُکْرِہِ﴾ بہ راستی خوابہر گری ویشتیوانی دہ کات ﴿عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہوانہی کہ پروایان ہتاوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا یُحِبُّ﴾ بنگومان خوا خوشی ناوی ﴿کُلَّ خَوَّانٍ کُفُورٍ﴾ ہموو خیانہنکار و بنی باوہر
 و کافرنک

﴿أُولَئِكَ رِجَالٌ﴾ (ہر جہنگ و جہاد کردن) ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُونَ﴾ بہ نو (موسلمانانہی) شہریان لہ گہ لدا
 دہ کریت ﴿يَأْتِيَهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ لہ ہر نہ وہی کہ بہ راستی ستہ میان لی کر اوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ قَصْرِ لَقْدِيرٍ﴾ بڑ سہر خستہ بیان بہ تواناہ ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ نہ وانہی کہ دہر کران ﴿مِنْ دِكْرِهِمْ﴾
 بے حقی لہ مال و ولایتیان بہ ناہق ﴿إِلَّا آتٍ يَقُولُ﴾ تہنہا (گونہا بیان نہ وہ بسو) کہ دہ بیان ووت
 ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ ہر و ہر دگار مان خواہہ ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ﴾ وہ نہ گہر خوا خہ لکی لہ ناو نہ ہر داہہ
 ﴿بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ﴾ ہندیکیان بہ ہندیکسی تریان ﴿لَهَيْمَتْ﴾ بینگومان دہر و خیرا (ویران دہ کرا)
 ﴿صَوْمِعٌ﴾ دہر (خہ لوہنگہ) ﴿وَبَيْعٌ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوْتُ﴾ و کہنہسہ ﴿وَمَسْجِدٌ﴾ مزگہ و تہ کان
 ﴿يُنْذِرُ فِيهَا نَسْرَ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ کہ بادی خوا لوہ (ہر ستگاہانہ) دا زور دہ کرا ﴿وَلَيْتُمْ نُصِرَ اللَّهُ مَنْ﴾ وہ
 بینگومان خوا یار مہتی کہ ساتنیک نہ دات (وسہریان دہ خات) ﴿يَنْصُرُهُ﴾ کہ یار مہتی (دینی) خوا
 دہدن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَقَوِيَ عَزِيزٌ﴾ بہ ہیز و بالادہست و بہ تواناہ ﴿الَّذِينَ﴾
 ﴿تَكْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نہ وانہی نہ گہر دہسہ لانمان پندان لہ زہ و ہدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بہ چاکی نویر
 بہ جی دہ ہیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات دہدن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فہرمان دہدن بہ چاکہ
 ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ہر گری دہ کھن لہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْأُمُورِ﴾ و سہر تہنجامی ہموو کارہ کان
 تہنہا بہ دہست خواہہ ﴿وَأَن بُكَدُّ يُولَىٰ﴾ وہ نہ گہر (بی باوہران) توبہ دروزن دہزانن و باوہرت ہی نا کہن
 ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَائِلَهُ﴾ نہ وہ بینگومان پیش نہ وانہش (گہ لانی تر) باوہریان نہ کرد (بہ پیغہ مہرہ کانیان)
 ﴿قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ (وہک) گہ لی نوح و عاد و سہموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ وہ گہ لی
 ئیراہیم و گہ لی لوط ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ ہر وہہا یارانی مہدیہن (ہوزی شوعہیب) ﴿وَكَذَّبَ﴾
 موسیٰ ﴿وہ موساش بہ دروزن دانرا ﴿فَأَنلَيْتُ الْكَافِرِينَ﴾ تہمجا (بق ماوہیہک) مزلہتی بی باوہراندہ
 ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ دواتر تولہم لی سہندن و گرتمن ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْبِيرُ﴾ جا چون بسو بہ گڑا چوونی
 نیمہ (لہ وان) ﴿فَكَانَ مِنَ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ تہمجا چہندہا شار و دیہاتمان ویران کرد ﴿وَهِيَ﴾
 ظالمتہ کہ (خہ لکہ کھی) ستہ مکار بوون ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ نہو (شارانہ دیواری خانوہ کانی)
 کہ و تبوون بہ سہر سہربانہ کانیا ندا ﴿وَيَذَرُ مَعَلَّقُونَ﴾ وہ چہندہا ہیر بی خاوہن بوون (لہ کار کہ و تبوون)
 ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾ وہ چہندہا کوشکی ہرز و بلند (بی خاوہن بوون) ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ دہی
 نایا نہ وانہ بہ زہوی دانہ گہراون ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلیان ہہیت ﴿يَعْقِلُونَ﴾ ہیری ہی بکہنہ وہ
 (لہ و ویران بوونہ) ﴿أَوَلَا إِذْ يَسْمَعُونَ بَهَا﴾ یان گوئیان ہہیت گوئی ہی بگرن (بق راستی) ﴿فَأَنلَاهَا﴾
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ لہ راستی دا چاوہ کان کویر تابن ﴿وَلَكِنَّ تَعْمَى الْقُلُوبُ﴾ بہ لکو نہو دلانہ کویر دہبن
 ﴿الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ کہ لہ سینہ کاندان ﴿

﴿وَمَسْجِدُكَ بِالْعَذَابِ﴾ وە شەوان (قورەيش بە گالتمەو) بە بەلە داواى سزات لى دەكەن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ لە كاتىكدا هەر گىز خوا پىنجە واتەى بە لىتى خوى ناكات ﴿وَأَنْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بىنگومان رۆزىك لای پەرورە دگارت ﴿كَأَنَّكَ سَتَرٌ﴾ وەك هەزار سالان واىە ﴿يَمَّا تَتَذَكَّرُ﴾ لەو سالانەى ئىنە دەبۆمىرەن ﴿وَكَايُنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَنتَ لَهَا﴾ وە (خەلكى) چەندە ها شار و گوند (هەبوون) مۆلەتم دان ﴿وَهِيَ ظِلَالَةٌ﴾ كە سەمەكار بوون ﴿لَتَرْكُذُنَهَا﴾ لە پاشان تۆلەم لى سەندن (ولە ناوم بردن) ﴿وَأَلَى الْمَعِيرِ﴾ وە هەر بۆلای مە گەرىنەوە ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلى ئەى خەلكىنە ﴿إِنَّمَا أَنَا كَارٌ﴾ بىنگومان مە بۆ ئىنە تەنھا ﴿نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ تر سىنەرىكى ناشكرام ﴿قَالَتِ ابْنَتَا مُوسَى﴾ تەمجانە و كەسانەى بر وایان هیتاو ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە كردهوە چاكە كانیان كرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لىخوشبوون و رۆزىبە كسى بە نىرخ و فراوانیان بۆ نامادەىە ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وە ئەوانەى هەولیان داوە بۆ (درايهتى) نایە تە كانی ئىنە ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناتوانا و دەستە پاچەن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ﴾ ئەوانە هاوەلى دۆزەخن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وە ئىنە لە پىش تۆ ئەمان ناردووە ﴿مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هىچ پەوانە كراو پشان پىنەمبەرەىك ﴿إِلَّا إِذَا نَسَخَ﴾ مە گەر هەر كاتىك (بەراوى خودای) خویندە بىتەوە بۆ گەلە كەى ﴿أَلَمْ يَأْتِ الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾ شەيتان گومان و وەسوەسەى دەخستە ناو خوینراوە كەبەوە (تا خەلك باوەرى پى نە هیتن) ﴿فَنَسَخَ اللَّهُ﴾ تەمجانە خوا لايدە بات (پوچەلى دەكاتەوە) ﴿مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ ئەوەى شەيتان داویتی بە گوتى خەلكدا (لە وەسوەسە و دلەراو كى و دوودلى) ﴿فَنُحْيِيكَرَ اللَّهُ عَاقِبَتُهُ﴾ پاشان خوا نایە تە كانی خوى دە چەسپىتى ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَكِيمٌ﴾ وە خوا زانای كار دروستە ﴿لِيَجْعَلَ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ لەبەر ئەوەى ئەو گومانانەى شەيتان دە بخاتە (دلە كان خوا) دە بىكانە ﴿وَفِتْنَةً لِلَّذِينَ﴾ (هوى) تاقىكر دنەوە بۆ ئەوانەى ﴿فِي قُلُوبِهِمْ قَرْصٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ تەخوشى لە دلیاندايە و (ئەوانەى) دلیان پەقە ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ وە بە راستى سەمەكاران ﴿لَقَدْ يَشْقَاقٌ يَغْمِرُ﴾ لە درايهتى بە كسى زور دوور (لە راستى) دان ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ﴾ وە بۆ ئەوە بزانن ئەو كەسانەى ﴿أُولُوا الْعِلْمِ﴾ كە زانیاریان پى دراوە ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بىنگومان ئەم (قورئان) پراستى كە لە لاى پەرورە دگارتەوە ﴿فَيُؤْمِنُوا بِهِ﴾ تا باوەرى پى پىتن (بەر دەوام بن لە سەرى) ﴿فَتُحْيَتُ لَهُ قُلُوبُهُمْ﴾ وە دلە كانیان ملكەچ و بە ئارام بىسى بۆ ئەو (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وە بىنگومان خوا هیدایەت دەرى ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو كەسانەى كە باوەریان هیتاوە ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ سەر پىنگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەر دەوام ئەو كەسانەى پى باوەرن ﴿فِي مِرْيَقَتِهِ﴾ لە گومانان دەربارەى قورئان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هەتا لەناكاو دا رۆزى دواى بە خەيان دە گرىت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا بە خەيان دە گرىت (ودىت بۆيان) ﴿عَذَابٌ يُؤْمِرُ عَقِيبٌ﴾ سزای رۆزىكى نەزوك و پى خىر (كە رۆزى قیامەتە) ﴿

﴿الْمَلِكُ يُوسِيِرُكُم بِرُؤُوسِهِمْ﴾ دەسلالت و پاشایەتی لەو پرۆژەدا تەنھا بۆ خوا بە ﴿يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ﴾ لەنتوانیاندا دادوەری دەکات ﴿قَالِيزِينَ، اَمْسُوا وَتَمِيلُوا الصَّيْحَةِ﴾ ئەمجا ئەو کەسانەى باوەرمان هێناوە و کردەوه چاکەکانیان کردووه ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ لە بەهەشتانی پر نازو نەعمەت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە ئەو کەسانەى بى باوەر بوون ﴿وَصَدُّوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وە تەبەتەکانى ئیتمەیان بەدرو دەزانى ﴿قَالِيزِينَ لَهْمُ﴾ بۆ ئەوانە هەبە ﴿عَذَابٌ مُهِمٌ﴾ سزای پەسواکەر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وە ئەو کەسانەى کۆچیان کردووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لەرنگای خوادا ﴿تَمَرُّوا أَوْمَاتُ﴾ پاشان کۆژران (شەهید بوون) یان مردن ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ بینگومان خوا پرۆزەى کى چاکیان دەداتى ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وە بینگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ چاکترینى پرۆزى دەرانە ﴿لَيُدْخِلَنَّهُمُ مَدَنًا يَرْضَوْنَ﴾ سوێند بەخوا، خوا ئەوانە دەخاتە جێگاى کە پەنى پازى دەبن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وە بینگومان خوا زانای لەسەر خۆبە ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمەى (باسمان کرد بۆت) ﴿وَمَنْ عَاقِبَ﴾ وە هەر کەسێک تۆ لەى خۆى پەسپێت (لە دەس درێژى کەر) ﴿يُعْطِ مَآثُورًا﴾ بەوینەى ئەو سنەمەى لى کراوه ﴿ثُمَّ يُعْطِ عَلَيْهِ﴾ لەدواى ئەو جارێکى تر دەست درێژى بکەیتە سەر ﴿لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ﴾ ئەو بینگومان خوا پەرمەنى دەدات (سەرى دەخات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾ بەپەستى خوا چاوپۆشى کەرى لىوور دەبە ﴿ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ﴾ ئەم (سەر خستەى خوا) لەبەر ئەوەیە بەپەستى خوا ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (ئەو ئەندە بە دەسلالتە) شەو دەباتە ناو پرۆژەوه (کاتێک شەو درێژ تر بێت لە پرۆژ) ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وە پرۆژ دەباتە ناو شەووه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وە بینگومان خوا بپەسەرى بینابە ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمە ﴿يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ لەبەر ئەوەیە بەپەستى هەر خوا هەق و پەستە ﴿وَإِنَّ مَا يَتَعَوَّنَ مِنْ دُونِهِ﴾ وە بینگومان ئەو هەى جگە لەخوا هاواری لى دەکەن (ودەپەرسن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ هەر ئەو بەتال و ناپەستە ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وە پەستى خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ هەر خۆى بەرزو بلندو گەورەبە ﴿الَّذِينَ﴾ نابا نابینى ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ﴾ کە پەستى خوا باراندویهتى ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لە ئاسمانەوه باران ﴿فَنُصْطِيعُ الْأَرْضَ مُخْطَرَةً﴾ (بەهۆى ئەو بارانەوه) زەوى سەوز دەبێت (بەپروەك) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا ووردپەنى ئاگاى (بەهەموو شتێک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هەر بۆ خوا بە ئەو هەى لە ئاسمانەکانە ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ئەو هەشى لە زەویداى ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وە بەپەستى خوا ﴿لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ هەر خۆى بى نیاز و دەوڵەتمەندە و شایستەى سوپاسە ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا نایینی (نازانی) بہرستی خوا ﴿تَحْتَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوه بڑتان
 وختوہ تہہ خزمہ تہانہوہ ہمہوہ شو شتانہی لہ زہویدایہ ﴿وَأَلْفَلَاكَ فَخَرِي﴾ وہ کہشتی (رام
 ہیناوه بڑتان) ودروات ﴿فِي الْبَحْرِ يَأْمُرُ﴾ بہناو دہریادا بہ فہرمانی شو (بہ فہرمانی خوا)
 ﴿وَبِأَمْرِ السَّمَاءِ﴾ وہ ناسمانی راگیر کردوہ ﴿أَن تَنفَع عَلَى الْأَرْضِ﴾ تانہ کہوینت بہ سہر زہویدا
 ﴿الْأَيَّامِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی شو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿بِالْأَمْرِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾
 دلسوز و مہرہبانہ بہرانبہر بہ خہلکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَخْيَاكُمْ﴾ وہ شو (خوا) زانیکہ کہ زانی
 ہی بہ خشیوون (لہ سہرہتای دروسکردنہوہ) ﴿لَتُرْمَيَنَّكُمْ فَيُضْحِكُ﴾ دواتر دہ تانہرینیت
 پاشان زیندوون دہ کاتہوہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُورٌ﴾ بنگومان خہلکی زور ناسوپاس و سہلہن ﴿وَسِطْرًا﴾
 ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بڑ ہمہوہ نوسہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَسْكَاةً﴾ شہریعت و بہرنامہ بہ کمان دانہوہ
 ﴿فَهُمْ تَائِبُونَ﴾ شووان کاریان ہی کردوہ ﴿فَلَا يَسْأَلُكَ فِي الْأَمْرِ﴾ کہواتہ ناییت (خاومہن
 نایینہ کانی تر) لہ کاری ناییندا کیشہ و نازاوت لہ گہلدا دروست کھن ﴿وَأَدْعُ إِلَى زُفْلَةٍ﴾ وہ تو خہلک
 بانگ بکہ ہولای پەرورہ دگارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَّيْ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ﴾ بنگومان تو لہ سہر نایینکی راستی ﴿وَأَن
 جَعَلُوا﴾ جاتہ گہر دہہ قالی و موجدہ لہیان لہ گہلدا کردیت ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَغْنَىٰ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ تو ش
 بلی خوا خوی چاک دہزانی بہو کردہ وانہی کہ تیوہ دہیکہن ﴿اللَّهُ يَخْتَارُ بَيْنَهُمْ﴾ خوا دادوہری
 دہکات لہ تیواناندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پڑی دوایدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ لہو شتانہی کہ تیوہ ﴿فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾
 تیدا جیواوزن ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَخْتَارُ﴾ بہرستی خواوہ زانی ﴿مَّا فِي السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ﴾ بہہمہوہ شو شتانہی لہ ناسمان و زہویدایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بنگومان شوہی
 باسکرا لہ کتب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بہرستی ہم (زانباریہی باسکرا)
 بہ لای خواوہ ناسانہ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ شووان جگہ لہ خوا شتیک دہہرستن ﴿لَمْ يُزَلْ بِهِ
 سُلْطَانًا﴾ (خوا) ہیچ بہلگہ بہ کی نہ نار دوتہ خواوہ لہ سہری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ بنگومان
 خو شیان ہیچ زانباریان دہرہارہی شو (بہر سترہوہ) نیہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بڑ ستم کاران نیہ
 ﴿مِن نَّصِيرٍ﴾ ہیچ یارمہنی دہرہک ﴿وَلَا أَتَىٰ عَلَىٰ هَآئِهِ﴾ وہ کانی بخوینریتہوہ بڑیان ﴿ءَاِتَيْنَا
 بَنِيَّ﴾ نیشانہ روونہ کانی نیمہ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لہ دہم و چاوی شو کہ سانہی بن باوہرن
 دہہینی ﴿الْمُشْكِرَ﴾ روو گزری و تورہی ﴿يَكَاذِبُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکہ بہ لامار (وہنرش) بہرن بڑ
 شو کہ سانہی ﴿يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ کہ نایہ تہ کانی نیمہ بیان بہ سہر دا دہ خوینریتہوہ ﴿قُلِ أَفَأَنْتُمْ﴾ (نہی
 موحمہ مد ﴿بَلَىٰ﴾ نایا ہدوالتان بدہمی ﴿يَشْرُونَ دَلِيلًا﴾ بہ خراپتر شو (رو گزری و تورہیہی)
 نیمہ چی یہ ﴿الَّذِينَ﴾ ناگری دوزہ خہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَأْتِي الْقَوْمَ﴾ کہ خواہی گہورہ بہ لینی داوہ بہو
 کہ سانہی کہ بن باوہرن ﴿وَيَشْرُ النَّصِيرُ﴾ چ جینگہ و ناکامیکی خراپہ (کہ ہی دہ گہن) ﴿

﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ﴾ تہی خہ لکینہ ﴿صُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْمِعُوا اللَّهَ﴾ نمو ونہ بک ہینراوہ تہ وہ جا گوئی بؤ یگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ ییگو مان تہ وانہی ہاوارسان لی دہ کھن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیانی خوا ﴿لَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ ہہر گیز ناتوانن مینشیک دروست بکھن ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ ہہر چہ ند ہہ مووشیان بؤی
 کوینہ وہ ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وہ تہ گہر مینشیش شینکیان لی بفرتنی ﴿لَا يَشْتَفِدُوا مِنْهُ﴾
 ناتوانن لینی بستیہ وہ ﴿صَعَقَ الظَّالِمُ وَالْمُظْلُومُ﴾ داواکار و داوالی کراو لاواز و بی دہ سہ لائن ﴿لَنْ
 يَمُوتُوا﴾ تہ وانہ بہ و شیوہ پیویستہ خوا بتاسن نہیان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 ییگو مان خوا بہ توانای بہ دہ سہ لاتہ ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَكُوتِ كَرُوسًا﴾ خوا لہ فریشتہ کاندہ
 نیر دراو ہہ لدہ بڑ تربت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ ہہر وہ ہا لہ خہ لکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بہ راستی
 خوا بیسہری بینایہ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارہ بہ وہی لہ بہر دہ میاندا بہ
 (رووی داوہ) و بہ وہی لہ دوا بانہ وہ بہ (دواتر پروودہ دات) ﴿وَاللَّهُ شَرِّحُ الْأُمُورِ﴾ و ہہ موو کارہ کان
 ہہر بؤ لای خوا دہ گہریتہ وہ ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ يَزِيهُوا﴾ تہی تہ وانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿أَرْكَعُوا
 وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوژدہ بہرن و بہر وہر دگارتان بہرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وہ کاری چاک بکھن بؤ تہ وہی رزگار بن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیہاد
 و تیکوشان بکھن لہ پیناوی خوا دا بہ و شیوہ بہی شایستہ و سیاویہی ﴿هُوَ اخْتَبَكُمْ﴾ تہ و (خوا)
 تہ وہی ہہ لبرارد وہ (بؤ ہہ لگرتی تہم نایتہ) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وہ لہ نایندا ہیچ
 کارنکی قورس و گرانی لہ سہر دانہ ناون ﴿فَلِلَّهِ أَكْبَرُ بِرَبِّهِمْ﴾ تہ مہ ناینی ٹیبراہیمی باوہ گہورہ تانہ
 ﴿هُوَ سَمْعُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا﴾ تہ و (خوا) پیشتر تہ وہی بہ موسلمان ناوناوہ وہ لہم قورناتہ شدا
 ﴿يَكُونُ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ نا پتغہ مہر بیت بہ شاہید لہ سہر تہ وہ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وہ تہ وہش
 بینہ شاہید لہ سہر خہ لکی ﴿فَأَقِمْ وَ الصَّلَاةَ وَآتِ الزَّكَاةَ﴾ کہواتہ بہ چاکسی نوپڑہ کانتان بکھن
 وزہ کات بدہن ﴿وَأَتِمِّصُوا بِاللَّهِ﴾ وہ تہ نہا پشت بہ خوا بیہستن ﴿هُوَ وَلَكُمْ﴾ چونکہ ہہر تہ و پشتیوانانہ
 ﴿وَيَنْفَعُ الْمُتَوَلَّى وَيَنْفَعُ الْمُتَعَصِّرُ﴾ نای چہ ند پشتیوان و یارمہتی دہرنکی چاکہ ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواهی به خشندهی میهره بان

﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به پرستی باوهرداران بزگار دهین (سه دهه کهون) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 ئەو که سانهی کهله نوێزه کانیاندا ﴿خَشِعُونَ﴾ له خوا تر سن (گهردن که چن بوخوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه ئەوانه ی ﴿عَنِ الْغَوِّمْ غُطُّونَ﴾ له شستی بن هووده خویان دوور ده گرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانه ی
 ﴿لِلزَّكَاةِ قِيلُونَ﴾ که زه کاتی (سامانیان) ده ده کهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانه ی ﴿لِلْغُرُوحِ هُمْ﴾
 خفیظون ﴿که پارتزهری داوینیان (له شهروال پیسی) ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَحِهِمْ﴾ مه گهر بو خیزانی
 خویان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو که نیزه کیک که بوو بن به خواوه نیان ﴿فَالْتَمَعْتُمْ مَلَأْتُمْ مِیْنَ﴾ ئەوه به پرستی
 ئەوانه سه رزه نشست ناکرتن ﴿فَمَنْ أَمَّا وَرَأَىٰ ذَٰلِكَ﴾ ئەمجا هه که سنی نیازی جگه لهو (دوو جزره
 نافرته) بکات (و ئاره زووی خوی تیر بکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ئەوسا ئەوانه دهست دریزی
 کهرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُوهُمْ وَعَدِهِمْ رُعُوتَ﴾ وه ئەوانه ی که پارتزهری مسپاردهو په یمانه کانیان
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه ئەوانه ی که بهردهوامن له سه ر نوێزه کانیان ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 هه ره ئەوانه میرات گران ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْيَرُودَوسَ﴾ ئەوانه ی که ده بته خواوه نی فیردهوس و میرانگری
 (به هه شت) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوان له به هه شتدا ده مپتنه وه به هه میشه یی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾
 سویند به خوا به پرستی مرو فمان دروست کرد ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ له خو لاسه و پالفتیه له قور
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْقًا﴾ له پاشان ئەومان کرد به نو تفه به ک ﴿فِي قَرَارٍ مُّكِينٍ﴾ له ئارامگابه کی قایم (منالدانی
 دایک) دا ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَاقَةً﴾ دواتر نو تفه که مان کرد به خوینی مه ییو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُطْغَةً﴾
 ئەمجا خوینه مه ییوه که شمان کرد به پارچه گوشتیکی جووا و ﴿فَخَلَقْنَا الْمُطْغَةَ عِظْمًا﴾ ئەمجا پارچه
 گوشته که شمان کرد به ئیسقان ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ ئەمجا به گوشت (په یکه ره) ئیسکه که مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان ئەومان کرد به دروست کراوینکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا گه وره
 و پیروزه ئەو خوا به ی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که چاکترینی به دی هینه رانه ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ تَعَدُّونَ ذَٰلِكَ لَمِثْلًا﴾
 پاشان به پرستی ئیوه له دوا ی ئەوه هه موونان ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ تَعُدُّونَ الْيَمِينَ تَبْعُونَ﴾ له پاشان
 بیگو مان ئیوه له ورزی دوا ییدا زیندوو ده کرتنه وه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند به خوا به پرستی
 له سه ری ئیوه وه دروستمان کردوه ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ جهوت نهوم ئاسمان ﴿وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَافِلِينَ﴾
 وه ئینه له دروست کراوه کان بن ناگانین ﴿﴾

﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَقَدَرٌ﴾ وە لە ئاسمانەو بە ئەندازە (ی پێویست) بارانمان باراند ﴿فَأَنشَأْنَا فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەمجا ئەو (ئاو)مان لە زەوی دا ھێلایدو (راگرت) ﴿وَأَنزَلْنَا فِيهَا بَرَدًا﴾ وە بێگومان ئێمە بەسەر لەناوبردنی
 ئەو (ئاو) دا. ﴿فَلَقَدْ رَوْنًا﴾ بەتواناین ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُم بَرَدًا﴾ ئەمجا بە ھۆی ئەو (باران) وە بەدیمان ھێناو
 (برواندومانە) بۆتان ﴿جَعَلْنَا مِنْ خَلِيلٍ وَأَعْنَبٍ﴾ چەند باخى خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكُهُ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئێوە ھەیه
 لەو باخانەدا مێوێ زۆر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە ھەندەبکیان دەخۆن (بەشێوێ بۆ ئێوی وەك میوز و خورما)
 ﴿وَمِنْهَا تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ عَيْنَةٍ﴾ ھەروەھا (برواندومانە) جۆرە دارێك (زەیتون) كەلە طورى سېنا دەرویت
 ﴿تَنبُتُ بِاللَّهِنِّ وَصَبَّحَ لَكُمْ كَيْتٌ﴾ كە رۆن و پێخۆرێك دەگرت بۆ ئەوانەى دەبخۆن ﴿وَأَن لَّكُمْ فِي الْأَعْنَابِ بَرَدٌ﴾
 وە بەراستى بۆ ئێوە لە مالات و ئازەلدا بەند ھەیه ﴿تَشْفِيكُمْ بِمَا فِي طُورَيْهَا﴾ بێتان دەنووشین ئەو (شیر)ەى
 لە ناو مسكیاندا ھەیه ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَتَاعٌ كَثِيرٌ﴾ وە بۆ ئێوە لەو (ئازەلەدا) سوود و كەلكێكى زۆر ھەیه ﴿وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ﴾ و لێشیان دەخۆن ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِجِ عَاقِبَتُنَّ﴾ وە لەسەر (پێشى ھەندى) لە ئەوان و لەسەر
 (پێشى) كە شنیە کانیش سوار دەکړن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سۆیند بەخوا بەراستى ئێمە
 نوحمان نارد بۆ لای ھۆزە کەى ﴿فَقَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ جا پێى ووتن ئەى ھۆزە کەم خوا پەرستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةً﴾ ئێوە جگە لەو پەرستراونكى ترتان نى ید ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دەى ئایا خۆتان ناچارن
 ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَلَأُوا الْأَرْضَ كُفْرًا مِن قَوْمِهِ﴾ ئەو دەسەلاتدار و ناودارانەى كە بێ باوەر بوون لە
 ھۆزە کەى (نوح) ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەم (نوح) ئەنھا كەسێكە وەك ئێوە ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ عَلَيْكُمْ
 دەرەوشت خۆى بکاتە گەورە بەسەر تانەو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلْنَا عَلَيْكَ﴾ ئەگەر خوا بپوستانە (پێتەمبەرێك
 بێزى) فریشتەى دەناردە خواو وە ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئێمە شنى وامان نەبێستوو ﴿فِي آيَاتِنَا الْآلَاءِ﴾ لە
 باو و باپەرە پێشوو و کانمانەو ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەم (نوح) ھەر پیاوێكە ﴿يَهُدِيكُمْ﴾ شێبى لە گەلدا ھە
 ﴿فَتَرْفَعُوا أَعْيُنَكُمْ عَنِ جَدِّهِ﴾ جا تانماو ھەك چاوەروانى بکەن (بەلكو چاك بێتەو) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (نوح) ووتى
 ئەى پەرورەد گارم یارمەتیم بدە (سەرم بخە) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ لەبەر ئەوێ باوەرم بێ ناھێن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾
 ئەمجا ئێمە نېگامان بۆ کرد ﴿أَن اصْبِرْ إِلَىٰ الْعَذَابِ﴾ كە كەشێكە دەروست بکە ﴿يَا عَيْنَا وَوَحَيْنَا﴾ بە پێش چاو و
 چاودێرى و فەرمان و نېگای ئێمە (لەم ئابەتەدا) باسى سېغەنى - چاوی عین - ھاتوو بۆ خواى گەورە، بروامان
 پێنەنى بەبى ھیچ لێچواندن و لێكدانەو ھەك : شێو کەى نازانین وە ئەنھا خوا خۆى دەزانیت) ﴿فَالْجَاءَ
 أَمْرًا﴾ ئەمجا کاتى فەرمانى ئێمە (بۆ لەناوبردنی ئەوان) ھات ﴿وَقَارَ السَّمُورُ﴾ و ئاو لە تەنورەو ھەلقولا
 (نیشانەى دەسپێکردنی توفانە کەبە) ﴿فَأَنشَأْنَا فِيهَا﴾ توش بېخەرە ئاو کەشتى بە کەو (سواری کە)
 ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنْ أُنثَىٰ﴾ لە ھەموو جۆرە (ئازەلێك) جوتێك (نێر و مێ) بەك) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنهُمْ﴾ ھەروەھا (سوار بکە ئەندامانى) خێزانە کەت جگە لەوانەیان کە پریری لە ناو چوونیان دراو
 (کە کورە کەى و ھاوسەرە کەى بوون) ﴿وَلَا تَقُولُنَّ﴾ و ئەسەشم لە گەلدا مە کە ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لەبارەى
 ئەوانەى کە سەتەمیان کردو (و باوەریان نەھێتا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعَذَّبُونَ﴾ چونکە بێگومان ئەوانە دەخەنکێنن

﴿فَإِذَا انشَرَّتْ أَبْصَارُهُمْ مَعَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ ثم بما كانت تَوَدُّوْهُ كَمَا سَانَعِي لَهُ كَلَّتْ دَانِ سَوَارِي كَهَشْتِي بِه كَه بُوون ﴿فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ئەي نوح) بِلِي سَوْبَاس بُوْ خَوَابِه كِي ئەو تَو ﴿يَخْتَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ كَه نِيْمَه ي بَزْ گَار كَرْد لَه دَهسْت گهلي زَالِمَان ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْزُقْنِي كَمَا تُبَارِكُ﴾ وَه بِلِي ئەي پەرورەد گارم دابەرزینە (لە کەشتی بە کە) لە جینگابە کي پیرۆز و بە فەردا (کە کینوی جوودی بە لە کور دستانی تور کیا) ﴿وَأَنْتَ سَرَّ الْمُتَزَلِّينَ﴾ وَه تَو (خوابه) چاکتر بئی دابەرزینەرانی ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَنِّي﴾ بەر اسی لەم (بە سەر هانەي نوح دا) پەند و نیشانەي زۆر هەیه (بۆ کەسانی ژبر و هوشمەند) ﴿فَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ﴾ وَه بەر اسی نېمە تاقیکەر و هەبِن (بۆ هەموو خەلک) ﴿وَأَنْتَ أَتَّائِينَ بَعْدَهُ﴾ پاشان لە دواي ئەوان بە دیمان هینا ﴿فَرَأَاهُ﴾ گەل و نەو بە کسێ تر ﴿وَأَنْتَ لَتَأْتِيَهُمْ رَسُولٌ لَّهُمْ﴾ ئەمجا لە ناو ئەواندا پیغمبەرێکمان لە خۆیان نارد ﴿أَنْ يُخَوِّدَ اللَّهُ﴾ (پێی ووتن) تەنها خوا پەرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ جگە لەو (خوابه) پەرستراویکی تر نان نی بە ﴿إِلَّا مَنَعُونَ﴾ دەي ئایا خۆتان ناچارین (لە خوا ناترسن) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ دەسەلاتداران و ناوداران (ههروەدە علیە السلام) و وتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانەي کە بر وایان نەهینا و بئی باوەر بوون بە دیداری پڕۆی دوايی ﴿وَأَنْتَ لَتَأْتِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وَه لە زبانی دنیادا ناز و نیعمەتمان بئی دابووون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ووتیان) ئەمە هەر مەرفەقێکە وەك ئێوہ ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ لەوہی ئێوہ دەبخۆن (ئەویش) دەخوات ﴿وَنَشْرَبُ مِمَّا شَرَبْتُمْ﴾ وَه لەوہی ئێوہ دەبخۆنەو (ئەویش) دەخواتەو ﴿وَلَيْنَ أَطَعْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ مسویند بە خوا ئەگەر ئێوہ گوێڕایدلی بە شەرێکی وەك خۆتان بکەن ﴿إِنْ كُنَّا لَنَحْكُمُهُمْ﴾ بێگومان ئەو کاتە ئێوہ لە زبان باران دەبن ﴿أَلَيْدُكُمْ أَنْ تَأْمُرُوا بِمَا نَأْمُرُ﴾ ئایا ئەو (ههروەدە علیە السلام) بە لێن بە ئێوہ دەدات کە بەر اسی کاتێ مردن ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا﴾ وَه بُوون بە خاڤ و ئێسک (ی رزبوو) ﴿أَنْتُمْ تُخْرِجُونَ﴾ بێگومان ئێوہ (لە گوێ) دەر دەهێرین (زیندوو دەکەیندەوہ) ﴿هَیْهَاتَ هَیْهَاتَ﴾ زۆر دوورە، ئەستەمە ﴿لِمَا تُوعَدُونَ﴾ ئەو بە لێتەي بە ئێوہ دراوہ (گوایە زیندوو دەکەیندەوہ) ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ زبانی (یکسێ تر) نی بە تەنها زبانی ئەم دنیایەمان نەبئی ﴿نُحْيِي وَيَمُوتُ﴾ دەمرین و دەزین (نەوہ لە دواي نەوہ) ﴿وَمَا تَحْسِبُ يَمِينُكَ﴾ وَه نېمە زیندوو ناکرێنەوہ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا زَجْلٌ﴾ نەوہ (کە دەلسێ پیغمبەرەم) تەنها بیاویکە ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درۆ دەکات بە دەم خواوہ ﴿وَمَا تَحْسِبُ لَهُ يَمِينُكَ﴾ وَه نېمە هەر گیز باوەری بئی ناکەین ﴿قَالَ رَبِّ اصْطَفِيَ﴾ (ههروەدە علیە السلام) و وتی ئەي پەرورەد گارم یار مەتیم بەدە (و تۆ لەیان لی بسەنە) ﴿بِمَا كَذَّبُوا﴾ بە هۆی ئەوہی کە باوەر م بئی ناهیتن ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فەر مووی لە ماوہ بە کسێ زۆر کەمدا ﴿أَيُسَبِّحُكَ ذُلُمْتُمْ﴾ بێگومان بە شیمان دەبنەوہ ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ﴾ ئەمجا شەرخە و دەنگێکی زۆ بە هێز (دای بە سەریاندا) هەموو بانی گرت کە هەقیان بوو ﴿فَجَعَلَتْهُمُ غُفَّةً﴾ و ئەوانمان کرد بە (وینەي) پوش و کەفی (سەر لافاو) ﴿فَعَسَا أَلْفُ الْقَوْمِ الْقَلِيلِينَ﴾ جا دووری (لە بەحمەتی خوا) بۆ گهلي سەمەکاران ﴿لَمَّا أَتَيْنَا أَهْلَ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر لە پاش ئەوان بە دیمان هینا ﴿فَرَأَاهُ﴾ چەند گەل و نۆمە تێکی تر ﴿

﴿مَنْشَقُّ مِنْ أَمْرِ أَمَلَهَا﴾ ھىچ ئوممەنى لى ھاوۋى دىيارى كىراۋ (بىر مردن) يان نە پىش دە كەون ﴿وَمَا يَسْتَجِزُونَ﴾ نە دواش دە كەون ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾ لە پاشان پىتە مېرەنى خۇمان بەك لى دواى بەك نارد ﴿كُلَّ مَلَاةٍ أَلْفَةً رُسُلَهَا﴾ ھەر كائى ئوممەت بەك لە خۇيان پىتە مېرەكىيان بۇ يەنابە ﴿كَذَّبُوا﴾ باوۋە پىان پىن نە دە ھېسا ﴿فَاتَّبَعْنَا بِقَصَصِهِمْ نَعَصًا﴾ جا ئىمەش ئەم ئوممەتە (پىن باوۋە رانە مان) بەك بە دواى بە كدا (لە ناوۋەرد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ ۋە (باسى) ئەوانمان كىرە پرووداۋ وچەند بە سەرھانىك (كە خەلكى لە ئىوان خۇيان باسى بىكەن) ﴿فَجَعَلْنَا الْقَوْمَ الْيَاقُوتُونَ﴾ نە مېجادوۋرى (لە پەحمى خوا) بۇ گەلى باوۋە رانە پىن ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ﴾ لە پاشان مووسا و ھاروۋنى برايمان نارد ﴿بِقَاتِلَتَا مِصْرَ مِثْرَ﴾ بە تېشەنە كانمان و بەلگەى ئاشكر اوۋە ﴿إِلَى رَحْمَتٍ وَمِلَّةٍ﴾ بىۋلاى فېرەون و دارو دەستە كەى ﴿فَأَسْكَنُوا﴾ بە لام خۇيان بە گەۋرە دانا (باوۋە پىان نە ھېتا) ﴿وَكَاؤُا قَوْمًا عَالِينَ﴾ ۋە ئەوان گەلىكى دەسە لاندەر بوون بە سەر خەل كېدا ﴿فَقَالُوا الْيَوْمَ لَئِنْ لَمْ يَنْجُنا﴾ نە مېجادوۋنىيان ئاىا ئىمە بە دوۋ كەسى ۋەك خۇمان باوۋە پىن. ﴿وَقَوْمُهُمْ لَتَأْخِذُون﴾ لە كاتىكدا گەلە كە پان (بەنى ئىسرائىل) ئىمە دە پەرسىن (گەردن كە چىن بۇ ئىمە) ﴿فَكَذَّبُوهُمْ﴾ لە پەرد شەۋە باوۋە پىان پىن نە ھېتان ﴿فَكَالُوا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ نە مانىش (ۋەك گەلانى تر) لە ناوۋە ران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سۆيىند بە خوا پىنگومان ئىمە تەۋراتمان بەخشى بە مووسا ﴿أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ﴾ نا (بەنى ئىسرائىل) پىتموون پىن ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ مِثْرَةٍ آيَةً﴾ ھەر ۋە ھا عىساى كۆپى مەرىم و دايكىمان كىرە بە بەلگە و موۋعېزە بەك ﴿وَأَوْسَيْنَاهُمَا إِلَى رَبِّهِمَا﴾ ۋە ھەر دوۋ كىيان (عيسا و دابكى) مان دانا لە شىۋىتىكى پلند (بىت المقدس) ﴿ذَانِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ كە خاۋەنى (ھەموۋ ھۆيەكى) ھەسانە ۋە ۋە كاتباۋە ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ ئەى ئىر راۋانى خودا ﴿كُلُّ أَمْرٍ أَلَيْسَ بِكَ﴾ لە خۇراكى پاك (خەلال) بىخۇن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ ۋە كىرە ۋەى چاك بىكەن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (چونكە) بە راستى من بە ۋەى ئىۋە دە پىكەن ئاگادارم ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنَكْفُرَ﴾ ۋە پىنگومان ھەر نە مەپە ئابىن و دىنى ئىۋە (ئەى پىتە مېرەن دەسنى پىۋە بىگرن) ﴿أَنكَرِيحَةً﴾ كە بەك ئا پىن و بەرنامە پە ﴿وَلَقَدْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ ۋە مېش پەرورد گارتانم كە ۋانە خۇتان پىارىزن (لە تۆلەم) ﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾ (شۋىنكە و تۋانېان) ئابنە كىيان (كە بەك ئا پىن بو) پارچە پارچە كىرە لە ئىوان خۇياندا بە چەند پارچە بەك ﴿كُلَّ جُزْءٍ يَتَّبِعُهُ فِئَةٌ﴾ جا ھەر كۆمەل و دەستە پە كىيان دلخۇش بە ۋە (بە شە ئا پىنەى) كە ھەيانە ﴿فَقَذَرُوا فِي عَمْرِيهِمْ﴾ كە ۋا بو وازيان لى پىتە لە و پىن ئاگابى و گومراپى بەى داپىۋ شىۋىن ﴿خَتَّى جِيءَ﴾ (بابزىن) ئاماۋە بەك ﴿أَلَيْسَ لَكُمْ﴾ ئاىا ئەۋانە ۋادە زانن ﴿أَلَا يَذْكُرُ يَهُ﴾ ئەۋەى پىيان دە بەخشىن ﴿مِنْ قَالٍ وَيَسِينَ﴾ لە سامان و مندالان ﴿تَسْمِعُ لَهُمْ الْخَبْرَ﴾ (بە ھۆى شىۋا يانە ۋە) پەلە مان كىرە ۋە پىيان لە خىر و خۇشە كاندا ﴿إِن لَّا يَشْكُرُونَ﴾ (نە خىر ۋانى پە) بەلكو ئەۋانە ھەست ناكەن (كە بۇ ئاقى كىرە ۋە يانە) ﴿إِن لَّا يَنْتَرِ عَذَابَ رَبِّهِمْ فَيَقُولُوا﴾ بە راستى ئەۋ كە سانەى لە ترسى (سزاي) پەروەرد گارىيان ھەمىشە دە ترسەن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَتَّبِعُونَ﴾ ۋە ئەۋ كە سانەش كە بە ئابە نە كائى پەروەرد گارىيان باوۋە پىن دىنن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَتَّبِعُونَ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ۋە ئەۋ كە سانەش كە ھاۋەش بۇ پەروەرد گارىيان دانانن

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ﴾ وه نمو کهسانهی که ده بیه خشن شهوهی (لهزه کات و خیر دهین) بیه خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
وَجَاهٌ﴾ له کاتیکدا دلیان دهترسی (دهله رزی) ﴿اَلَمْ يَكُنْ لَّيْلَهُمُ نَوْمٌ﴾ له بهر شهوهی دلیان بۆ لای پهروهردگاریان
ده که پنبه وه ﴿وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ ئانه وانه (که خواوهتی نمو سیفته تانه بوون باسکران) په له ده کهن
له نه جامدانی چاکه کاندای ﴿وَعَمَلُهُمْ سَيِّئُونَ﴾ وه نموان بۆ چاکه کردن له پنبش ﴿وَلَا يَكْنُفُ قُتُلُ الْاَوْسَعَاءِ﴾
وه نیمه ندرک ناخهینه سهر هیچ کهس به قهدهر توانای حقوی نه بی ﴿وَلَدَيَا اَكْبَرُ يَطْلُقُ الْاَلْحَقَّ﴾ وه کنشیکمان
له لایه (کرده وهی هه موو بنده کانی ئیدایه) که به راست و دروسنی ده دوی ﴿وَعَمَلُهُمْ لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه هیچ سته مینک
له وان ناگری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ به لام (بین پروایان) دله کانیان ﴿فِي غَمَرٍ مِّنْ حَدَا﴾ له بین ناگایی و نه زانی دایه له م
(کتیب و نامدی کرده وه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْلَهُمْ نَوْمٌ﴾ وه نموان چهند کرده وهی خرابی نریان هه به جیاوازه
له کرده وهی باوه و داران ﴿وَعَمَلُهُمْ سَيِّئُونَ﴾ که نموان هه همیشه نه انجام در یانن ﴿حَقَّ اِذَا﴾ هه تا نمو کاتهی
﴿اَعْمَدَا مَقَرَّهُمْ بِالْعَدَابِ﴾ که سزا به سهر گه وه و خوش گوزه رانه کانیاندا دینن (له دویادا) ﴿اِذَا هُمْ يَخْرُجُونَ﴾
له نا کاودا نموان دهس ده کهن به هاوار و پارانه وه ﴿لَا تَجْزُوا الْيَوْمَ﴾ (بین یان دهوتری) نه مرق هاوار مه کهن
﴿اِنْ كُنْتُمْ اَلْاَنْصَرُونَ﴾ به راستی ئیوه له لایه ن نیمه وه یارمه تی نادرین ﴿فَدَا كُنْتَ اَتَيْتُ شَيْءًا لَّيْكَرُ﴾ بینگومان
(پنبشتر) نایه ته کانی من ده خوینترابه وه به سهر تاندا ﴿فَكُنْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به لام ئیوه به دوی
خوتاندا پاشه و پاش ده گه رانه وه ﴿فَتَسْتَكْبِرُونَ بِهِ﴾ له بهر امبه ر نمو (قورئانه) دا خوتان به گه وه ده زانی
﴿تَسْمِعُ الْاَنْصَرُونَ﴾ شه و گارتان ده بده سهر به گالته کردن و نسهی ناشرین و وتن (به نایه ته کانی نیمه) ﴿
اَلَمْ يَكُنْ لَّيْلَهُمُ النُّوْمُ﴾ دهی ئایا نموان (قوره بش) بیر یان له م قورئانه نه کردو شه وه ﴿اَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتنیکیان
بۆ هه نسووه ﴿فَاَلَمْ يَأْتِ اَبَاءَهُمْ اَلْاَوَّلِينَ﴾ که بۆ باو و باپیره پنبشینه کانیان نه هه نسووه ﴿اَمْ اَمْ تَعْرِفُوْنَ اَرْسُولَهُمْ﴾
یابینه مبه ره که یان نه ناسیووه ﴿فَهَمْ لَّهُ مُدْبِرُونَ﴾ به و هوییه وه نموان دان به پیغه مبه رابه تیه که ییدا ناتین ﴿
اَوْ يَتَّبِعُونَ اَبَاءَهُمْ﴾ باده لپن نمو (پیغه مبه ره) شیهه ﴿بَلْ جَاءَهُمُ الْاَلْحَقُّ﴾ (نه خیر وانی به) به لکو حق
و دراستی بۆ هیتاون ﴿وَاَكْتَفَرُوا بِالْحَقِّ كِرْهُنَ﴾ به لام زۆربه یان بوغزینه ری حق و راستین (رقیان لیه تی)
﴿وَلَوْ اَتَيْنَا الْحَقَّ اَقْوَامَهُمْ﴾ وه نه گهر حق و راستی شوین هه و و ناره زوی نموان بکه و تابه ﴿اَلَمْ نَسْخَرِ
اَلشَّمْسُ وَالْاَرْضَ وَمَنْ فِيْهِمَا﴾ ئاسمانه کان و زهوی و هه موو نموانهی ئیاباندا به ده شیوان و تیک ده چوون
به سهر یه کدا ﴿بَلْ اَتَيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ﴾ به لکو نیمه قورئانیکمان بۆ هیتاون که هوی بادخسته وه (و سهر به رزی)
یه بۆ نموان ﴿فَهَمْ عَنْ ذِكْرِهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ به لام نموان له بیر خسته وه (و سهر به رزی) خویان بشتیکه رن ﴿
اَوْ تَسْتَفْتِيْهُمْ حَرْجًا﴾ یا داوای پاره و خهرج له وان ده که بیت (له بهر انبه ر بانگه وازه که ت دا بقیه باوه ر
ناهینن) ﴿فَخَرَجَ مِنْكَ خَيْرٌ﴾ نمو به خشش و بۆزی پهروهردگارت چاکتره (بۆ ئیوهی موحه ممه د ﴿وَلَا
وَعَمَلُهُمْ اَلْاَرْزَاقِ﴾ وه خوا چاکترینی بۆزی ده رانه ﴿وَالَّذِي لَدُنْهُمْ﴾ وه به راستی تو نموان بانگ ده که بیت
﴿اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه بینگومان کهسانهی که باوه ر یان
نبیه به بۆزی دواپی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنُنَكِّتَنَّ﴾ له م رینگا راسته لاده رن ﴿

﴿وَلَوْ جَاهِلْتُمْ﴾ وە ئەگەر پەرحەم بەوان (بەت پەرستانى تورەيش) بىكەين ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ صُِّرَ﴾ وەئەو ناخوشى و بەلايەى لەسەريان بوو لايەين و ھەلىگريى (كەبرىتى بوو لەبرسىتى بۆماوھى ھەوت سائ) ﴿لَلْجَوَافِ طُلُوعِ يُهْرَ يَمْعُحُونَ﴾ (ئەك بېر ناكەنەو) بېگومان لەسەر كەشى خويان دا پۆدەچن و بەسەر گەردانى دەمپنەو ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ﴾ سويتند بەخوا بەراستى ئىمە ئەوانمان تووشى مسرا و ئازار كرد (ناھوش يكەنەو) ﴿فَمَا أَتَشْكُرُونَ﴾ بەلام ئەوان (لەبەرانبەر) پەرورەدگار ياندا نەخويان بەكەم زانى (مەكەچ بوون بۆى) ﴿وَمَا تَنْتَظِرُونَ﴾ وە نەھانا و نزايمان (بۆخوا) دەبەن لەكاتى ناپەھەتى دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَخْنَا ظَهْرَهُمُ بَابًا﴾ (پەر دەوام بوون لەسەر ھالى خويان) ناكاتى دەرگابە كمان بۆ كەردنەو ﴿ذَاعَدَابٌ شَدِيدٌ﴾ كەمسزايەكى زۆر سەختى ھەبوو ﴿إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسْطُونَ﴾ ئىسر كتوپەر لەویندا بى ئومىد بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وەئەو (خوا) زاتىكە دروستى كردووە بۆ ئىو گوى و چاودەك ﴿فَلْيَا تَنفَكُّوْنَ﴾ سوپاسى ئەو ناكەن زۆر كەم نەبى ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وەئەو (خوا) زاتىكە ئىوھى (دروست كردووە) بەلاوى كەردنەتەو بەزەويدا ﴿فَالْيَا تَعْمُرُونَ﴾ وەھەر لای ئەویش كۆدە كرىتەو (لەپۆزى دوايیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وەئەو (خوا) زاتىكە دەزىتى و دەمىتى ﴿وَلَهُ الْخِطَابُ الْأَلْبَنِي وَالنَّهَارُ﴾ وەجىاوازى شەو و پۆزىش ھەربەدەست ئەو ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دەى ئايا ئىوھ بېر ناكەنەو؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ (ئەخىر بېر ناكەنەو) بەلكو ئەوان ھەر ئەوھيان دەووت كە پىشسووە كافيان دەيان ووت ﴿قَالُوا لَهُ دَايِمًا﴾ دەيان ووت ئايا كاتى كەمردىين ﴿وَكُنَّا تُرَاكِبًا وَعَظْمًا﴾ و بووين بەخۆل و ئىسكى (پرزىو) ﴿إِنَّا نَعْتَمِدُكُمُ﴾ ئايا ئىمە (چارىكى تر) زىندو دەكرىنەو ﴿لَقَدْ وَعدناكُم وَآبَاؤُنَا هَذَا﴾ سويتند بەخوا بېگومان ئەم بەئىنە بەئىمە و باوو باپىر انمان دراوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لەمەو پىش ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرٌ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەم (بەلئانە) ھىچ نەجگە لەئەفسانەى (قەسەى پىرو پوچى) پىشسووە كان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (ئەى موحەمەد ﷺ) بلى زەوى و ئەوھى لەناويدايە ھى كى يە؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئىوھ شت دەزانن ﴿سَيَقُولُونَ بَلَى﴾ بېگومان دەئىن (ھەمووى) ھى خوايە ﴿قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ بلى دەى ئايا بېر ناكەنەو ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلى ئەى كى پەرورەدگارى ھەوت ناسمان ﴿وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و پەرورەدگارى ھەرشى گەرەبە ﴿سَيَقُولُونَ بَلَى﴾ بېگومان دەئىن (ھەمووى) ھى خوايە ﴿قُلْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ بلى دەى ئايا خۆتان ناپارىزن (لەخوا ناترسن) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُكُمْ كَيْفَ تُحْيَوْنَ﴾ بلى كى فەرمان پەرەبى ھەموو شتىكى بەدەستە ﴿وَهُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وە پەناى (ھەموو لايەك) دەدات و كەس لەو پەنا نادرىت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئىوھ شت دەزانن ﴿سَيَقُولُونَ بَلَى﴾ بېگومان دەئىن (ھەموو ئەوانە) ھى خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ بلى كەواتە ئىوھ چۆن سىبحر و جادوونان لى كراوہ (كە ئاپنى خوا بەناھەق دەزانن لەگەل دان ناتان بەھەموو راستى بەكانیدا) ﴿

﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْبَاقِيْنَ﴾ (پٺيان دہ وٺر پٺ) نایا ثابہ تہ کانی من لہ دونیادا بہ سہر تاندا نہ دہ خو پٺر ایدہ وہ؟
 ﴿فَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ کہ چی ٺیوہ بہ دروتان دہ زانی و ٺیمانان ہی نہ دہ ھینا ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لہ وہ لامدا)
 دہ ٺین نہی پەر و ہر دگاری ٺیمہ ﴿عَلَيْتَ عَلَيْنَا لَأُنْقِطَنَّ﴾ بہ دی و خرابی خومان زال بوو بوو بہ سہر ماندا
 ﴿وَكُنَّا قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ وہ ٺیمہ کہ سانیکی گومر ابوین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ نہی پەر و ہر دگاران
 لہم (دوزخہ) دہرمان بیتہ ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِمُوتِ﴾ جا نہ گہر جاریکی تر گہر ایدہ وہ (بو ہی باوہری)
 نہ وہ بہرستی ٺیمہ سہمکارین ﴿قَالَ لَنْحَضِرُكُمْ وَنُكَلِّمُوكِمْ﴾ وہ (خوا) دہ فہر موی: بہرستی
 ہمیشہ وہ لہ دوزخہ خدا و ہیج قسہ بہ کم لہ گہ لدا مہ کمن (اخصا: بو سہ گ بہ کاردی کانی دہری دہ کہیت
 و پٺی دہ ٺیت چغہ) ﴿إِنَّهُ كَانَ قَرِيْبًا مِّنْ عِلَّالٍ﴾ بیگو مان لہ دونیادا کومہ ٺیک لہ بہ ندہ کانی من
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ دہ یانوت نہی پەر و ہر دگاران ٺیمہ باوہرمان ھینا وہ ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دہی لیمان
 خوشبہ و بہر حمان ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِينَ﴾ چونکہ تو چاکترینی میہر بانانی ﴿وَلَا تَحْزَنْهُمْ حَزَنٌ﴾
 یختریا کہ چی ٺیوہ گالہ تان بہوان دہ کرد ﴿حَتَّى اسْتَرْكَبُوا ذُنُوبًا﴾ تا (نہ و گالہ کردہ تان بہ) نہوان یادی
 منی لہ بیر بر دہ وہ ﴿وَكُنْتُمْ فِتْنَةً فَتَحْكُمُوا﴾ وہ ٺیوہ ھمیشہ بہوان پیدہ کھنن ﴿إِنْ يَخْرُجْ مِنْكُمْ الْيَوْمَ﴾
 بیگو مان نہ مرق پاداشتم داو نہ تہ وہ ﴿يَمَّا صَبَرْنَا﴾ بہ ھوی خو گریانہ وہ ﴿أَنْتُمْ هُمْ الْقَائِمُونَ﴾ بہرستی
 ھہر نہوان سہر کہ وٺو ﴿قَالَ كَلَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ غَدَابَةً﴾ (خوا) دہ فہر موی: چہند سال لہ سہر
 زہوی دا مانہ وہ؟ ﴿قَالَ أَلَمْ يَأْتُوا فَاَوْقَعُ نَارًا﴾ (لہ وہ لامدا) دہ ٺین روزیک یا کہ مہر لہ روزیک مایہ وہ
 ﴿فَقَتِلَ الْعَاقِلُونَ﴾ لہو (فریشت) انہ پیر سہ کہ زمیر یارن ﴿قَالَ إِنْ لَّيْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فہر موی
 نہ ماو نہ تہ وہ ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر بہرستی ٺیوہ دہ تانزانی؟ ﴿قَالَ﴾
 ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْتُمْ خَالِقُونَ غَيْرًا﴾ ثابہ ٺیوہ گومانسان وابوہ کہ بیگو مان ٺیوہ مان بہ ہی ھودہ دروست
 کردوہ ﴿وَأَنْتُمْ إِلَٰهِنَا الْأَوْحَادُ﴾ وہ بیگو مان ٺیوہ ناگہر پیدہ وہ بولای ٺیمہ ﴿فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِکُ الْحَقُّ﴾
 جا بہرزو بلندی بو خوی پاشای راست و ہوا ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیج بہرستراوینک نی بہ جگہ لہو
 ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ کہ پەر و ہر دگاری عہرشی بہر پزو بہر زہ ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ ھہر کہس بہرستی
 ﴿مَعَ اللَّهِ الْيَقَافُ الْأَخَرُ﴾ بہرستراوینکی تر لہ گہل خوادا ﴿لَا يَرْجُونَ لَہٗ رِیْءَ﴾ کہ ہیج بہرستراوینکی نہ ہی
 لہ سہر نہو (بہرستہ) ﴿فَالْمَاجِدَ يُدْعَىٰ بِهِ﴾ نہ وہ بہرستی لہر سبہ وہی نہنہ لای پەر و ہر دگاریتی
 ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ﴾ بیگو مان کافران بزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ﴾ (نہی مو حہمہد) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 بلی نہی پەر و ہر دگارم لیم خوش بہو بہر حمان ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِينَ﴾ وہ تو (خواہ) چاکترینی
 میہر بانانی ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهناوی خوای بهخشندهی میهربان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتێکە نێمە ناردومانەتە خوارەوه ﴿وَقُرْآنُهَا﴾ و فەرزمان کردووه (گوێزایەلی
پیراوەکانی) ﴿وَأَنزَلْنَاهَا﴾ وه لهو (سورەتە) دا هێناومانەتە خوارەوه ﴿فَالْيَقِيبُ يَسْتَبِيحُ﴾ ئایەتە پروونهکان
﴿لَمَّا كَرِهَ لَكُمْ﴾ بۆ ئەوەی ئێوە بیر بکەنەوه ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و پیاوی زیناکەر
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هەریەکیکیان سەدە دار (شەلاق) یان لێ بدەن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه بەزەیی هانەوه نان پێناندا (ژن
و پیاوی زیناکەر) نەتان گری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له (جێ به جێ کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ ئە گەر ئێوە
باوەتان هەبە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به خوا و بەرپۆزی دوابی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه با ئامادهی پێنهی سەزادانی ئەو
دوانە بن ﴿خَالِفُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلێک له باوەرداران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پیاوی زیناکەر ماره
ناکات تەنها ئافەرەتی زیناکەر و ئافەرەتی موشریک نەبن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئافەرەتی زیناکەر
مارەتی ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نەبن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو (مارەکردن و شۆڕکردن
بە زیناکەر) یا ماساغ کراوه لەسەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانە کە بوەتانی (زینا) دەکەن
بۆ ئافەرەتانی داوین پاك ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له پاشان چوار شایەت ناهێتن (لەسەر راستی بوەتانه کە بیان)
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو هەشتا دار (شەلاق) یان لێ بدەن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئێرەر هەر گێز شایەتیان
لێ وەر مەگرن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانە لەسنوور دەر چوون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جگە
لەوانە کە دوابی ئەو تەوبە دەکەن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و کردەوه بیان چاک دەکەن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوسا
بەر راستی خوا لێخۆش بووی بە بەزەیی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو (پیاوانە) بوەتانی بۆ خێزانەکانیان
دەکەن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه بێجگە لەخۆیان هیچ شایەتێکیان نی یە ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو
شایەتی دانی هەریەک لەوانە (بەم جۆرە) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کە چوار سووندا بەخوا بخوات
کە بێگومان ئەو لە راستگۆیانە (کە دەتێت خێزانە کەم بێنۆه زینای کردووه) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
وه لە پێنجەم جار دا بلی نەفرینی خوا لەسەر ئەوین ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئە گەر درۆزن بێن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
ئەو ئافەرەتەش (کە ناوان بار کراوه لە لایەن میر دە کە به وه) سزای (زینای) لەسەر لادەبات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
شەهید بێن بۆ ئەو ئەوین کە بێگومان میر دە کە ی لە درۆزانە (درۆ
دەکات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه لە پێنجەم جار دا (بلیت) خەشمی خوای لەسەر بێن
ئە گەر میر دە کە ی لە راست گۆیان بێت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئە گەر به هره و بەزەیی خوا نەبوا یە
بەسەر تانەوه (هەر کام له و پیاو و ئافەرەتی باسکران درۆزن بێن خوا دەری دەخست و سزای دەدا له دونیادا)
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه بێگومان خوا گیراکەری بەشیمانی و کار دروستە ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بینگومان که سانی که نه و بوھتانه یان (بنو عائشہ ی خیزانی پیغمبر ﷺ) ھلہ بست ﴿عَصَبَةُ نَكْرٍ﴾ دہستہ بک بوون لہ خیزتان (ومونا فقیشبان نیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ واما مزانی نہ و (بوھتانه) شہر و خرابہ یزان ﴿قُلْ هُوَ خَبَرٌ لَّكُم﴾ (وانی یہ) بہ لکو خیر و چاکہ یہ یزان ﴿لَکُمُ اشْرَی فَمَنْ بَدَّ لَهُ وَاَنَّهُ هَدًیہ﴾ ﴿مَا اَکْثَبَ مِنَ الْاَثَرِ﴾ لہ تاوان بہ و نہ اندازہ ی ھولی داوہ (لہ و بوھتانه دا) ﴿وَالَّذِی تَوَلَّى کِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وہ نہ و کہ سہ یان کہ بہ شی گہ ورہ ی بوھتانه کہ ی گرتہ نہ سستہ (کہ عہد ولای کوری ثوبہ ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (لہ ریزی دوا پیدا) بؤ نہ وہ سزای ھدرہ گہ ورہ ﴿قُلْ لَا اَسْیَعُ شُمْؤُہ﴾ دہوا کانی نہ و بوھتانه تان بیست ﴿عَلَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ الْاُنْثٰی مِنْهُمْ﴾ پیوان و تافرہ تانی نیماندار گومانی چاکبان بہ خویان بیردایہ ﴿وَقَالُوا کَذٰلَکَ فَبِئْسَ﴾ وھیان ووتایہ نہ وہ بوھتانیکی تاشکر او پروونہ ﴿قُلْ لَا جَآءَ عَلَیْہٗ اَرْسَلُ شَہَدَہ﴾ دہ یوچی نہ و بوھتانه کہ رانہ چوار شایہ تیان لہ سہری نہ ہیئا ﴿فَاِذَا تَوَّسَّوْا بِالْاَشْہَادِ﴾ نہ مجا نہ گہر شایہ تہ کانیان نہ ہیئا ﴿قَالُوْا لَیْکَ عِنْدَ اللّٰہِ الْمَکْرُ الْکَرِیْمُ﴾ کہ وائہ ھر نہ وائہ ن لای خوا دروزن ﴿وَقُلْ اَفْضَلُ اللّٰہِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُہ﴾ وہ نہ گہر بہ ھرہ ورہ حمہ تی خوانہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ ﴿فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ﴾ لہ دونیا و ریزی دوا بی دا ﴿لَمَسَّکُمْ فِی مَا اَفْضَرُ﴾ دوو چارتان دہ بوو لہ بہر رنچوون تان لہ و بوھتانه دا (بنو عائشہ) ﴿فِیہ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہ ورہ ﴿اِذْ تَلَقَّوْا نَبْرَیَ الْاَسْکَرِ﴾ کانی نہ و بوھتانه تان بہ دہ ماو دہم لہ یہ کترہ وہ وہ ردہ گرت ﴿وَقُلُوْا بِالْقَوَیْمِ﴾ وہ بہ زمان تان شتیکی دہ لسن ﴿مَا لَیْسَ لَکُمْ بِمَعْمُورٍ﴾ کہ زانیار تان دہربارہ ی نہ بوو ﴿وَتَحْسَبُوْهُ هِنًا﴾ وائان دہ زانی شتیکی سووک و ناسانہ ﴿وَمَنْ عِنْدَ اللّٰہِ عَظِیْمٌ﴾ لہ کاتبکدا لای خوا زور گہ ورہ بہ ﴿وَقُلْ لَا اَسْیَعُ شُمْؤُہ فَلَہ﴾ یوچی کانی نہ و تان بیست نہ تان ووت ﴿مَا تَكُوْنُ لَنَا﴾ بؤ نیمہ شیوانی یہ ﴿اَنْ تَنْکَرِبَہُنَّ﴾ قسہ (و بوھتانی) ی واکہ مین ﴿سَبَّحْتَکَ هٰذَا اَنْہٰی عَظِیْمٌ﴾ ہاک و بینگہردی بؤ تو خوا یہ نہ وہ بوھتانیکی زور گہ ورہ بہ ﴿يَعِظُکُمُ اللّٰہُ﴾ خوا تاموزگار تان دہ کات ﴿اَنْ تَعُوْذُوا بِالْمِثْلِ اِنَّمَا﴾ کہ ھر گیز نہ گہرینہ وہ بؤ وینہ ی نہ وہ ی رووی دا ﴿اِنْ کُنتُمْ مُؤْمِنِیْنَ﴾ نہ گہر نیوہ پروادارن ﴿وَتَقِیْنَ اللّٰہَ لَکُمُ الْاٰیٰتِ﴾ وہ خوا نایہ تہ کانی خوی بؤ نیوہ پروون دہ کاتہ وہ ﴿وَاللّٰہُ عَلِیْمٌ خَبِیْرٌ﴾ وہ خوا زانی کار دروستہ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ یُحِبُّوْنَ﴾ بہ راستی نہ وائہ ی پییان خوشہ ﴿اَنْ تَشِیْعَ الْاَلْفَ جَمْعُہ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلاویتہ وہ ﴿فِی الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ لہ تاو خدکی نیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ سزای سہ خیان بؤ ھدیہ ﴿فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ﴾ لہ دونیا و ریزی دوا بی دا ﴿وَاللّٰہُ یَعْلَمُ وَاَنَّهُ لَا تَعْمُوْتُ﴾ وہ خوا دہ زانی و نیوہ نازانن ﴿وَقُلْ اَفْضَلُ اللّٰہِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُہ﴾ نہ گہر بہ ھرہ و بہ زہ بی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ (دو و جاری سزا دہ بوون بہ ھوی نہ و بوھتانه وہ کہ کرا بؤ عائشہ) ﴿وَاَنَّ اللّٰہَ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ﴾ وہ بینگومان خوا بہ سوزی میہرہ بانہ ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوێ ئەوانەوێ باوەرمان هێناوێ ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ بەدوای ههنگاوێ کانی
 شهیتان دا مەرفۆن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وە هەر کەس شوێن ههنگاوێ کانی شهیتان بکەوێ
 ﴿فَإِنَّهُ رَاغِبٌ إِلَى الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونکە بەراستی شهیتان فرمان دەکات بە کاری زۆر ناشیرین
 (زینا) و خراپە ﴿وَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَتَحْتَهُ﴾ ئەگەر بەهەر و مێهرهانی خوا نەبواپە بەسەر تانەو
 ﴿مَا زَكَّيْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ هەر گیز کەسی لەئێوە پوخت و پاک نەدەبێ وە ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ﴾ بەلام
 خوا هەر کەسی بۆی (شیاوێن) پاکێ دەکاتەوێ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بیسەری زاناپە. ﴿وَلَا
 يَأْتِي﴾ باسوێند نەخۆن ﴿أَوَّلُ الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْيُ﴾ ئەوانەتان کەخواوەنی چاکە و سەررەت و سامان
 ﴿أَنْ يُولُوا﴾ کەیار مەتی نەدەن ﴿أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بەخزمان و ههژاران و کۆچهران
 لەپێناوی خوا دا ﴿وَلْيَعْلَمُوا وَيَتَفَقَّهُوا﴾ دەبالی بوور دەبن و چاوپوشی بکەن ﴿أَلَا تَحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾
 ئایا پێتان خۆش نیە خوا پێتان خۆش بێی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وە خوا لێخۆش بوو و مێهرهانه. ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ﴾ بێگومان ئەوانەوێ ﴿يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ بوهتانی زینا دەکەن بۆ ئافرهتانی داوێن
 پاکێ بێ ناگای ئیماندار ﴿لَا يُؤْمِنُ أَنتَ وَلَا آخِرَةٌ﴾ ئەفرینیان لێکراوێ لەدوینا و ئاخیرەت دا ﴿وَلَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وەبۆیان هەیه سزای زۆر گەورە ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ پۆرتیک (دی) شایەتی ئەدات
 لەسەریان ﴿أَلَيْسَ لَهُمْ وَلَدٌ يَحْمِلُهُمْ﴾ زمانیان و دەست و قاچەکانیان ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ بەو کردهوانەو
 کە کردوویانە ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ لەو پرۆژەدا ﴿يُوقِفُهُمُ اللَّهُ وَبِهِمُ الْحَقُّ﴾ خواپاداشتی ئەواوێ کار و کردهوێیان
 بەراستی و دادگەرانهوێ دەداتەوێ ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ وە ئەو کاتە دەزانن بەراستی هەر خوا هەقی
 ئاشکراو دیارە (بۆخۆی و سبغات و کرداری) ﴿أَلَا تَحِبُّونَ لِلْخَبِيثِينَ﴾ (واراستە) ئافرهتانی ناپاک بۆ
 بیاوانی ناپاک ﴿وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ﴾ وە بیاوێ پێسەکان بۆ ئافرهتە پێسەکان ﴿وَالْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ﴾
 وە ئافرهتە پاکێ کان بۆ بیاوێ پاکێ کان ﴿وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ﴾ وە بیاوێ پاکێ کان بۆ ئافرهتە پاکێ کان
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَن لَّا يَأْتِيَنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامِ﴾ ئەو پاکێ بەری کران لەو (تۆمەتانه)ی ناپاکان دەبێن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 بۆ ئەو پاک و چاکانهیە لێسووردن و پۆزی چاک و پیرۆز (بەههشت) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو
 ئەو کەسانەوێ پڕواتان هێناوێ ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ غَيْرِ بُيُوتِكُمْ﴾ مەچنە هیچ مالێک جگە لە مالێ کانی خۆتان ﴿حَتَّى
 تَسْتَأْذِنُوا﴾ ههتا پرس دەکەن (بەخواوەنەکانیان) ﴿وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ وە (دوای ئەوێ مۆلت دران)
 سەلام بکەن لەخواوەن مالێ کە ﴿وَلَا تُخْزُوا﴾ ئەو چاکترە بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوێ پەندو
 نامۆزگاری وەرگرن ﴿۷۷﴾

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا إِلَيْهَا أَحَدًا﴾ نه مچانه گهر که شان نه دی تیايدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ نه وه مه چته ژوره وه بۆ نه و ماله
 ﴿حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ هه تا مۆلهت نه درنن ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ﴾ وه نه گهر پيسان ووترا ﴿أَجْعَلُوا أَفْجَعُوا﴾
 بگه پرته وه نه بى بگه پرته وه ﴿هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر و پاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
 وه خوا زانايه به هه موو نه و کرده وانهی ده بکهن ﴿إِنِّسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ههچ گونا هه بکشان له سه ره نيه
 (گونا هه بار نابن) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که به چته نه و مالا نهی ﴿عَبْرَ مَنْسُكٍ يَنْفِرُ بِهَا مَتَعَ لَكُمْ﴾ که سى تيدا
 نيشته جى نى به و کهل و بهلى خو تانى تيا بيت (وهك ثوبتل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده زانى ﴿مَا تَكْتُمُونَ﴾
 به وهی ناشکرای ده کهن و به وهیشى ده بشار نه وه ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (نهى موحه ممه
 ﴿بَلَى﴾ بهلى به پياوانى ئيماندار ﴿يَعْمَلُونَ الْبَصِيرَةَ﴾ چاوى خو بيان (له سه ره کردنى نامه حرهه) داخه ن
 و بپاريزن ﴿وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ﴾ وه عه و ره تيان (له داوین پيسى) بپاريزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر
 و پاکتره بۆ شه وان ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بته گومان خوا نا گايه به هه موو کرده وه بهك که ده بکهن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بهلى به ئا فره تانى ئيماندار يش ﴿يَعْمَلُونَ مِنْ الْبَصِيرَةِ﴾ چاويان داخه ن
 و بپاريزن (له سه ره کردنى نامه حرهه) ﴿وَيَحْفَظُونَ أَرْوَاحَهُمْ﴾ وه عه و ره تيان بپاريزن (له داوین پيسى)
 ﴿وَلَا يَبْذُرُونَ زِينَتَهُمْ﴾ وه جوانى خو بيان ده ر نه خه ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له وهی به ده ره وه به و دباره
 له جوانى (وهك دم و چاويان و ده ستیان) ﴿وَلْيَضْحَكُوا خِيفَةً عَلَيَّ يَوْمَئِذٍ﴾ وه با سه ره بۆ شه کانيان بده ن
 به سپنگ و به رۆ کياندا ﴿وَلَا يَبْذُرُونَ زِينَتَهُمْ﴾ وه جوانى خو بيان ده ر نه خه ن (زياد له وهی ده ره که ویت)
 ﴿إِلَّا لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ به رۆ ميره کانيان نه بيت يا باو کيان ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا باو کسى ميره کانيان
 ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا کوره کانيان يا کورپى ميره کانيان ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا برا کانيان
 يا کورپى برا کانيان ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا کورپى خوشکه کانيان ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا ئا فره تانى (ئيماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ يا که نه ره که کانيان ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا نه و شوین که و ته و
 پياوانه ی که بى نیازن له ئا فره ت (وهك خزمهت کار و پير و نه خوش که ئا ره زوى ژن و ميره دايه تيان نيه)
 ﴿أَوْ لِبَنَاتِهِمْ أَوْ لِبَنَاتِهِمْ﴾ يا نه و مندانه کورانه ی که ئا گايان له له ش و (عه و ره تى)
 ئا فره تان نه بيت (بالغ نه بووین) ﴿وَلَا يَضْحَكُوا خِيفَةً عَلَيَّ يَوْمَئِذٍ﴾ (ئا فره تان له کاتى رۆ شتن دا) قاچيان نه ده ن
 به ره وهی دا ﴿يَعْلَمُونَ الْخَفِيَّاتِ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (ئا دهنگى خبر خيال و پاوانه کانيان بيت و) بزانریت به و
 جوانيه ی پتيان که شار دويانه نه وه ﴿وَنُفِذْنَا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مو و تان نه وه به بکهن و بگه پرته وه بۆ لای خوا
 ﴿أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نهى ئيمان داره کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ تا بزرگوار و سه ره که و ته و بن ﴿﴾

﴿وَأَنذِرُوا أَوْلَادَكُمْ أَن يُصَلُّوا﴾ ژن ماره بهرن بۆ پیاوانی بێ ژن و ژنانی بێ میردیش بدەن بەشوو (میرد) ﴿وَأَصْلِحْ لِي مِن دِينِي﴾
 ﴿وَأَمَّا بَكْرَتُهُمْ﴾ هەروەها ئەوانەى ئێمان دار و چاكن له كۆیله كان (ژنبان بۆ پێش) و كه‌نیزه‌ كه‌كان (پش بدەن بەشوو) ﴿إِن
 يَكُونُوا فُقَرَاءَ﴾ ته‌گەر ئەوان هه‌زارو كه‌م ده‌ست بێ ﴿يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ﴾ خواله‌ به‌خشنده‌ى و به‌هره‌ى خۆى ده‌وله‌مه‌ندو
 بێ نیازبان ده‌كات ﴿وَاللَّهُ رَئِيمٌ غَلِيظٌ﴾ وه‌ خوا (به‌هه‌ره‌) فراوان و زانا و دانایه‌ ﴿وَلْيَسْتَقِصَّ الَّذِينَ لَا حِجْرَ مِن دِينِهِمْ﴾ وه‌
 ده‌بێ ئەوانه‌ى كه‌ توانای (ته‌ركى) ژن هه‌نبانبان نه‌ پاكز خۆیان راگه‌رن ﴿حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ﴾ هه‌نا خوا به‌ به‌هه‌ره‌ (و
 بۆزى) خۆى بێ نیازبان ده‌كات ﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْبِكْت﴾ وه‌ ئەوانه‌ى داواى نوسراوه‌ ده‌كەن (بۆ كڕینه‌وه‌ى خۆیان)
 ﴿يَسْأَلُونَكَ إِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فَاكِرًا﴾ له‌به‌نده‌وه‌ كه‌نیزه‌ كه‌كانتان ﴿فَكَفَّيْهُمْ﴾ شه‌وه‌ نوسراویان له‌ گه‌لدا به‌نوسن (بۆ كڕینه‌وه‌وه‌ نازاد
 بوونى خۆیان) ﴿إِن عَرِضْتُ بِهِمْ نَجْرًا﴾ ته‌گەر خه‌رتان له‌ وادا به‌ده‌ى ده‌كرد (كه‌ به‌رتى به‌ له‌ توانای دانسی شه‌وه‌ پاره‌ى ته‌بى
 بیدات به‌خواه‌نه‌ كه‌ى بۆ نازاد بوونى) ﴿وَهُ أَؤْتِرُهُنَّ مَالًا اللَّهُ الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ﴾ وه‌ له‌و ماله‌ى كه‌ خوا به‌ به‌نوسه‌ى داوه‌ پشيان بدەن
 ﴿وَلَا تَكْرَهُوا قَوْلَهُ﴾ وه‌ كه‌نیزه‌ كه‌كانتان زۆر لێ مه‌كەن (ناچاریان مه‌كەن) ﴿عَلَى آلِهِ﴾ له‌سه‌ر زینا كرده‌ن ﴿إِن أَرَادَ
 نَحْصًا﴾ ته‌گەر نه‌بانو بێست داوین پاك بێ ﴿يَتَّبِعُوا عَرَضَ الْحَبِيرِ وَاللَّهِ﴾ تامان و سامانى ژبانى دو‌لباتان ده‌ست كه‌وێت
 ﴿وَمَنْ يَكْرِهْهُمْ﴾ جا هه‌ر كه‌س ناچاریان بكات (زۆریان لێ بكات) ﴿وَإِن لِّلَّهِ بَعْدُ إِكْرَهٍ﴾ ته‌مجا به‌ پراسنى خوا
 داواى شه‌وه‌ زۆر لێ كرده‌ن پشان ﴿عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ لێسوورده‌ى مېهره‌بانه‌ (به‌وه‌ كه‌نیزه‌كانه‌ كه‌ به‌زۆر زه‌نبان پش كراوه‌) ﴿وَإِن
 لِّلَّهِ لَآزِلَةٌ إِلَيْكُمْ﴾ سوپه‌ند به‌خوا به‌ پراسنى ئێمه‌ نارو‌وه‌مانده‌ته‌ خوا وه‌وه‌ بۆ ئێوه‌ ﴿إِنِّي مُبَشِّرٌ﴾ چه‌ند ئابه‌تێكى بوون
 كه‌ره‌وه‌ ﴿وَمَنْ لَّا يَمِزَّ مِنَ الَّذِينَ خَلَا مِن قَبْلِكُمْ﴾ وه‌ چه‌ند نمو‌ونه‌ به‌سه‌ر هه‌انى شه‌وه‌ گه‌لده‌ى له‌ پێش ئێوه‌وه‌ بوون ﴿وَمَنْ عَصَاكَ يُؤْخَذُ
 بِهِ﴾ هه‌روەها په‌ندو نامۆژگارى بۆ پارێزكاران وله‌خوا ترسان ﴿اللَّهُ يُؤْخَذُ بِالسَّعَةِ وَالْأَمْرِ﴾ خوا نورو‌وه‌ناكى په‌و
 رووناكه‌ره‌وه‌ى ئاسمانه‌كان و زه‌وى به‌ ﴿مَثَلُ نُورٍ﴾ و شه‌وى رووناكه‌ره‌وه‌ى خوا ﴿كَيْفَ تَكُونُ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ وه‌ك
 ئاقه‌بك وابه‌ چراهه‌ كى ئیدا بێت ﴿أَلَمْ تَكُنْ فِي رَحْمَتِي﴾ شه‌و چراهه‌ش له‌ناو شوشه‌ به‌كدا بێت ﴿أَلَمْ تَكُنْ لِّلْكَوْكِ دُرَّةً
 نُوْرًا﴾ شوشه‌ به‌ش وه‌ك ته‌سه‌نزه‌ به‌كى گه‌ش و په‌ر شه‌نگدار بێت ﴿لَوْ كُنْتَ تَشْجَرًا فُلْجَرٌ مِّن رَّشْمٍ﴾ (شه‌و چراهه‌) دانه‌ گه‌رسى
 به‌ (پوئى) دره‌خه‌نكى زه‌بتوئى به‌فه‌ر و به‌ره‌ كه‌ت ﴿لَا شَرِيْقَ لَّهِ وَلَا عَزِيْزٌ﴾ كه‌ نه‌ بۆزه‌ لاتی بێ نه‌ بۆز ناوایی بێ (سپه‌ر
 ناگه‌رى نه‌ كاتى هه‌له‌هاتى خۆر نه‌ كاتى ناوایوونى) ﴿يَكَاذِبُ لِيْلَهِ الْخَبْرِ﴾ (پۆنه‌ كه‌ى شه‌وه‌ند پاك بێت) نزیكه‌ پۆنه‌ كه‌ى
 داگه‌رسى ﴿وَلَوْ لَّمْ تَكُنْ لِّلَّهِ نَافِلَةً﴾ با ئاگه‌ر پشسى به‌ر نه‌كه‌وئى ﴿وَلَوْ عَلَى نُورٍ﴾ رووناكى له‌سه‌ر رووناكى (رووناكى زه‌بت و
 رووناكى ئاگه‌ر) ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَّشَاءُ﴾ خوا هه‌ر كه‌سى بوێت به‌نموونى ده‌كات بۆلاى رووناكى (ئایىنى) خۆى
 ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾ وه‌ خوا چه‌ندین نمو‌ونه‌ ده‌هێننه‌وه‌ بۆ خه‌لكى ﴿وَاللَّهُ يَكْلِلُ مَن يَّشَاءُ﴾ وه‌ خوا زانا و ئاگاداره
 به‌هه‌موو شتێك ﴿فِي بُيُوتٍ أُوتِ اللَّهُ﴾ له‌مه‌زگه‌وتانێكدا خوا مۆله‌تى داوه‌ ﴿أَن تُرْفَعَ﴾ كه‌ به‌ گه‌وره‌وه‌ پاك راگه‌رى (به‌رزو
 بێشد دروست كړیست) ﴿وَلَوْ كَرِهْتَ آتْمُهَا﴾ زیكه‌رو بادی خواى ئێشا بگه‌رى ﴿يَسْتَبِشُّ لِرَفْعِهَا الْعُدُوُّ وَالْأَصْلَابُ﴾ له‌و

(مه‌زگه‌وتانه‌) دا ته‌سه‌بجانه‌ى خوا ده‌كەن به‌به‌بانیان و ئیواراندا ﴿﴾

﴿يَعَالُ لَأَتْلِيَهُنَّ حِجْرًا وَلَا يَمُوتُ﴾ بپاوانتیک که بازار گانی و کڕین و فرۆشتن بئێ ناگایان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ
 اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ له یادی خواو نوێژ کردن و زهکات دان ﴿يَخَافُونَ يُومًا﴾ له پوژنتیک ده ترسن
 (پوژی قیامت) ﴿يَتَّقُلُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ دل و چاوه کان تبابدا (ده گۆڕین و) ئاوه ژوو ده بن ﴿لِيُخْرِجَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَآعِيشًا﴾ تا خوا پاداشتیان بدانه وه به پاداشتی چاکترینی شه وهی کړ دویانه ﴿وَيُزِيدَهُمْ
 مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه (ببجگه له پاداشته که بان) له بهر وهی خۆ به وه زیاده شبان ده دانی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا
 برزق و روزی (پاداشت) ده دا به هر کهس به وهی ﴿يَغْفِرُ سَيِّئَاتِ﴾ به بئێ ژمار، بئێ سنوور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وه نه وانهی که بئێ پروان ﴿أَعْمَلُهُمْ كَسْرًا﴾ کړ ده وه (چاکه) کانیان وه ک سهرابنیک وایه (سهراب نیشکینکه کانی
 زور گهرما له بیاباندا وه ک ئاوه دینه پینش چاوه) ﴿يَقْبَعُوهُ﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بدانه وه) ﴿يَحْتَبِئُ الظَّالِمُونَ
 مَاءً﴾ (که سیکه) زور تینوو به ئاوی ده زانی (له ده وره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ (به پهلده ده روات بئوی) کانی
 ده گانه لای ﴿لَمْ يَجِدْهُ سَاقِيًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَرَوَّحَهُ اللَّهُ عَذْرًا﴾ (له قیامت کافر) ده بئێ خوا ئاماده به
 له لایدا ﴿فَوَقَّعَتْهُ جَهَنَّمَ﴾ نه مجا خوا به شه وای پاداشتی (کړ ده وه کانی) ده دانی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾
 وه خوا به پهلده چه سپانه له لپیر سینده وه دا ﴿أَلَمْ تَكُنْ فِي شَرْحٍ لِّحَيٍّ﴾ یا (کړ ده وهی بئې پروان) وه که چهند
 تاریکیه ک وایه له ئاوه ده ریا به کی قولدا ﴿بَقَسْتَهُ مَرَّةً مِّنْ قُوَّةٍ مَّرَّةً﴾ که شه پۆل له سهر شه پۆل دایقو شاینت
 ﴿مِنْ قُوَّةٍ سَخَاطٍ﴾ له سهر شه (شه پۆله) یشه وه هه ورنگی ره شی (بارا ئاوی) بیت ﴿فَلَمَّا نَسَبْهَا فَوْقَ بَيْتِهَا﴾
 تاریکیه کان نیشته به سهر به کتری ﴿إِذَا أُلْحِقَ يَدُهُ لَمْ يَكُنْ يَرَاهَا﴾ نه گهر ده سستی ده رینتی نزدیکه ده سستی خوی
 نه بینیت (له بهر تاریکی) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا هر کهس خوا نوووری (ئیمانی) بئې نه به خوشیی
 ﴿عَمَّا أَلْهَىٰ عَنْ نُّورٍ﴾ شه وهی پروان کی بیت نیستی ﴿الْزَكَاةُ﴾ ئایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ بئگومان هه مو نه وانهی له ئاسمانه کان و زهوی دان ته سییحاتی خوا ده کهن ﴿وَالظَّالِمُ ضَلَّالٌ﴾
 هه وه ها بالنده کان کانی بالیان کړ ده وه (به ئاسماندان ته سییحاتی خوا ده کهن) ﴿كُلٌّ فَعَلَهُ صَلَاةً وَتَسْبِيحًا﴾
 هه به که له مانه نوێژ (دوعا) و ته سییحاتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به وهی ده یکه زانا
 و ناگاداره ﴿وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بۆ خوا به خاوه نیستی ئاسمانه کان و زهوی ﴿قَالَ اللَّهُ الْمُسِيرُ﴾
 و گه رانه وهش هه بۆ لای خوا به ﴿الزَّكَاةُ﴾ ئایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُنْجِي سَخَابًا﴾ که خوا به له هه وه ره کان
 ده بات (به ئاسماندا) به هینواشی ﴿فَرَزَقْنَاكَ يَتَنَزَّ﴾ پاشان شه (به له هه ور) انه به یوه ست ده کات به به که وه
 ﴿فَرَزَقْنَاكَ زَكَاةً﴾ دواتر ده بان خاته سهر به کتری ﴿فَرَزَقْنَاكَ زَكَاةً﴾ نه مجا ده بئینی دلۆ به باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ
 جَلْبَابٍ﴾ له تپو هه وه ره که وه ده باری ﴿وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَاجًا لِّفَهَائِنِ الزَّكَاةِ﴾ وه له ئاسمانه وه له هه وه ره کان که وه که
 کتون ته ره ده باریتی ﴿فَضِيْبٌ بِهِ مِّنْ شَدَّةٍ﴾ نه مجا تووشی زیان ده بئې بهم (ته ره وه) هه که سنی خوا به به ویت
 ﴿وَضَرَفُهُ مِّنْ شَدَّةٍ﴾ وه لای ده دات له هه که سنی که خوی به وهی ﴿يَكَاذِبُونَ سَخَابًا يَتَنَزَّ بِالْأَبْصَارِ﴾ نزدیکه
 پروان کی و شه وقی چه خماخه (ی هه وه) که (بئانی) چاوه کان بیات ﴿

﴿يَقِظُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ خواشهو و رۆژ دهگۆزیت (بهگورت و دریتز کردنیان یا بهرۆژ بوونهوه و شهو داهاتن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بهراستی لهمه دا ﴿لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بهندیتك هه به بۆ خواهن ژیری یه كان ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ﴾ وهخوا هه مو و زینه وه رنکی لهئاو دروست کردوه ﴿فِيهِمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ﴾ نه مجا هه ندی لهوانه لهسه ر سکی دهروات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ﴾ وه هه ندیتكی تریان لهسه ر دووقاچ دهروات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ﴾ وه هه شبانه لهسه ر چوار پی دهروات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه رچی بوی دروستی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بنگومان خوا دهسه لاتی بهسه ر هه مو و شتی کدا هه به ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا﴾ سویتند بهخوا بهراستی ئیمه ناردومانه ته خواره وه ﴿إِنِّي أَنزِلُ الْغَيْثَ﴾ چه ند ئایه تیککی روون که ره وه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وخواش هه ر که سی بوی ریتموونی ده کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رنگای راست ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا﴾ وه ئه وانه ده ئین بروامان هه تاوه ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ اطعْنَا﴾ بهخوا و به پیغه مبه ر و گویرایه ئیمان کردوه ﴿فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ پاشان کۆمه ئیک لهوان پستی نی ده کهن ﴿مَنْ يَتَّبِعْ ذَلِكَ﴾ لهپاش ئه وه ی (ووتیان بروامان هه تاوه) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا بِالْحَقِّ مِينٍ﴾ وه ئه وانه (لهراستیدا) ئیماندار نین ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وه کاتی بانگ بکرتن ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆ لای (سه ربه نی) خوا و پیغه مبه ر ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه وه ی حوكم بکات له ئیوانبندا ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْتَصِمُونَ﴾ به کسه ر کۆمه ئیک لهوانه روو و مرده گین ﴿وَأَن يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ به لām ئه گه ر (له حوكم دانه که دا) حه قه که بۆ ئه وان بیت ﴿وَأَن تَأْتِيَهُمُ الْغُلَامُونَ﴾ دین بۆ لای (حوکه که) به و به ری ملکه چی به وه ﴿أَن يَأْتِيَهُمُ الرِّجَالُ﴾ ئایا دله کانیان نه خوشی ئیدایه ﴿أَن تَأْتِيَهُمُ الْغُلَامُونَ﴾ یا له گوماندا بوون ﴿أَن يَخْفَوْنَ أَنَّ يَخِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ بان ده تر سن خوا و پیغه مبه ر که ی ﴿سَتَمِيبَانِ لِي بِكُنْ﴾ ﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (نه خیر هیچ لهوانه نی به) به لکو ئه وانه هه ر خویان سته مکارن ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسه ی ئیمانداران ته نها ته مبه به ﴿إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکرتن بۆ لای (به رنامه ی) خوا و پیغه مبه ر که ی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه وه ی بریاریدات له ئیوانبندا ﴿أَن يَتُوبُوا﴾ سَمِيعًا وَاطْعَانًا ﴿که ده ئین بیستمان و گویرایه ئین﴾ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر ئه وانه ن پرگار بووان ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هه ر که س گویرایه لی خوا و پیغه مبه ر که ی بکات ﴿وَيَخْشِ اللَّهَ﴾ وَتَقُو ﴿وه لهخوا بترسی و خزی له (سه ربه نی) خوا بپاریزی﴾ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ئه وه بهراستی هه ر ئه وانه سه ر که و توون ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووه کان) سویتندیان ده خوارد به خوا ﴿جَهْدَ التَّكْيِهِزْ﴾ به ئه و به ری سویتند خوار دنیان ﴿لَنِ أَمْرُهُمْ لِيَخْرُجُنَّ﴾ که نه گه ر فدرمانیان پی بده بیت (به ده رجوون بۆ غه زا) بنگومان ده رده چن ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾ بلی: سویتند مه خوون ﴿طَاعَتُهُمْ قُرْآنًا﴾ ملکه چی و گویرایه لی ئیوه زانراوه (قسه تان پهنجه وانه ی کردارتانه) ﴿إِنِ اللَّهُ﴾ بهراستی خوا ﴿خَيْرٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ﴾ ناگاداره به و کرده وانه ی ده یکه ن ﴿

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی فەرمانبەر داری خواو فەرمانبەر داری پێغه مبهەر ﷺ بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾
 ته مجا ته گهر پشتیان هه لکرد ﴿فَاللَّعْنَةُ عَلَى مَآخِذِهِ﴾ ته وه نهو (پێغه مبهەر ﷺ) ته نها بهر پر سياره له وهی
 دراوه به سه ریدا (که گه یاندنی به یامی خوا به) ﴿وَعَلَى كُفْرٍ مَّا خُمِّلَتْ﴾ وه ئیوه ش بهر پرسن له وهی
 دراوه به سه رتا ندا (که باوه هینانه) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا﴾ وه ته گهر گو پرا به لسی پێغه مبهەر ﷺ بکه ن،
 ته وه هیدایه ت وه رده گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وه پێغه مبهەر هیه چی له سه ر نی به ﴿إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ بیه جگه
 له گه یاندنی روون و ناشکرا (ی به یامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ﴾ خوا به لینی داوه به و
 که سهانه تان که باوه ڕیان هیناوه ﴿وَنَجَلُوا الصَّالِحِينَ﴾ وه کرده وهی چاکه کانیان کردووه ﴿لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ که بیه گومان ده یان کاته جی نیشینی (خه لکی تر) له زه ویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 ههروه که نهوانی (ئیماندارانی) پێش ته مانی کرده جی نشین ﴿وَلِيَسْبِقَنَّهُمْ دِينَهُمْ﴾ وه ئایه که یان
 بۆ ده چه سپێتی ﴿الَّذِي أَرْضَىٰ لَهُمْ﴾ تهو (ئایه) ی که خوا پی رازی بووه بۆ یان ﴿وَلِيَسْبِقَنَّهُمْ دِينَهُمْ﴾
 آمنا و ه ترس و بیمان بۆ ده گو پری به ئاسایش و ئارامی ﴿يَعْبُدُونِي﴾ (له و کاته دا ئیتر) هه ر من
 ده بهرستن و ﴿لَا يَشْرِكُنِي شَيْءٌ﴾ هیچ هاو به شیه کم بۆ پریار ناده ن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که س
 بی به روا بی دوا نه وه (به دی هاتی به لته کان) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ته وه به راسنی هه ر ته وانه ن
 ده ر چوو له رێگه ی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نوێز به جی پێش ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات به ن
 ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گو پرا به لسی پێغه مبهەر ﷺ بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ نا خوا به حه متان پی بکات
 ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تهو که سهانه ی بی باوه ڕن وانه زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له تۆ له ی خوا
 ڕزگاریان ده بی له زه ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ آلَاءٌ﴾ و تهوان جینگایان ئاگه ره ﴿وَلَيْشَ الْمَصِيرُ﴾ نای چ
 سه ر ته نه جامینکی به دو خرا به ﴿وَيَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی تهو که سهانه ی باوه ڕتان هیناوه ﴿لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ﴾
 ده بی مؤ له تان لسی وه ر گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ تهو که سهانه ی به نده ی ئیوه ن (به نده کانتان)
 ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الْفُرْشَ﴾ ههروه ها مندا له کانتان که هینستا با لبع نه بوون ﴿فَلَا تَزِرُ﴾ له سی کاتا دا
 (بۆ چوونه ژوری نوستنی ژن و مێرد) ﴿مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ له پێش نوێزی به یانی ﴿وَحِينَ
 تَقُومُونَ رَبَّاءُكُمْ مِنَ الظُّهْرِ﴾ وه کاتی پۆشا کتان داده نین (لاده به ن له بهر تان دا) له کاتی نیوه ڕواندا ﴿وَحِينَ
 تَعُودُونَ الْوُضْأَ﴾ و له باش نوێزی عیشا (خه و تنان) ﴿فَلَا تَزِرُ وَكَرَّ﴾ ته م سی کاته کاتی خۆ ده ر خسته
 بۆ تان دروسته ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ دوا ته م سی کاته (بی موله ت وه ر گرن) نه بۆ نیوه
 نه بۆ تهوان هیچ گونا هێک نی به (موله ت وه رنه گرن) ﴿مَلَوْكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (چو نه که) تهوان زۆر به ده ورو
 به رتا ندا دین (بۆ خزمه ت کردنتان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ئیوه له گه ل به کتر دا تیه که ن ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾
 ئابه و جو ره خوا روونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ الْأَرْضُ﴾ ئایه نه کانی بۆ ئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا رانای
 کار دروسته ﴿۵۵﴾

﴿وَلَا تَبْلُغْ إِلَى أَطْعَمَ مِنْكُمْ لَكُمْ﴾ وە کاتى كە مندا ھە کاتان بالىغ بوون ﴿فَلْيَسْتَفِذُوا﴾ ئەوسا دەبى
 مۆلەت وەر بىگرن ﴿كَمَا اسْتَفَذَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وە كۆ چۆن كەسەنى پىش ئەمان مۆلەن
 وەر دە گرت (لە ھەمەم وە كاتى كەدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ئابەم جۆرە خوا پرونى دە كاتە وە ﴿لَكُمْ
 ءَايَاتُهُ﴾ ئابە تە كاتى بۆ ئىوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَكِيمٌ﴾ وە خوا زانای دانابە ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾
 وە ئافرەنانى پىرو لە كار كە وەوور ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ بَكْمًا﴾ ئەو ئافرەنانەى ئومىدى شو كر دىان
 نە ماوہ ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ﴾ ھىچ گوناھى كىان لە سەرنى يە ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ كە (ھەندىك لە)
 بۆشا كە كاتىان لا بەرن ﴿غَيْرَ مُتَّبِعِينَ بَزْمًا﴾ بە لام زىنەت و جوانيان دەر نەخەن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾
 خو ئە گەر لا بەنەن و پۆشتە بن ﴿حِزْبًا لَّهُنَّ﴾ ئەوہ چا كترە بۆيان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا پىسەرى
 زانابە ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ كۆر گوناھى لە سەرنى يە ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ وە شەل گوناھى
 لە سەرنى يە ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ھەروە ھانە خوش گوناھى لە سەرنى يە (ئەم جۆرە كە سەنە
 گوناھەنى يە بۆيان نان خواردن لە گەل كە سەنى ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى النَّسِيِّ حَرَجٌ﴾ وە بۆ ئىوہ ش گوناھە نىيە
 ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ﴾ كە لە مالا كاتى خو تان نان بخۆن (مالى مندا و غىزانە كاتان ھەر بەمالى
 خو تان دادە نرى) ﴿أَوْ يُؤْتُوا عَطَايَاهُمْ﴾ يا (نان بخۆن لە) مالى باو كاتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَمْثَلَهُمْ﴾ يا مالى
 داىك كاتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا إِخْوَانَهُمْ﴾ يا مالى برا كاتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَخَوَاتَهُمْ﴾ يا مالى خوشكە كاتان
 ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَعْمَامَهُمْ﴾ يا مالى مامە كاتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا عَمَتَهُمْ﴾ يا مالە پورە كاتان (خوشكەنى
 باوك) ﴿أَوْ يُؤْتُوا أَسْوَاحَهُمْ﴾ يا مالى خالە كاتان ﴿أَوْ يُؤْتُوا حَنَائِكَهُمْ﴾ يا مالى پورە كاتان
 (خوشكەنى داىك) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَقَاتِلَهُمْ﴾ يا ئەو مالا نەى كە كلىلە كاتىان بە ئىوہ يە
 ﴿أَوْ صَدِيقَهُمْ﴾ يا مالى برادەر و ھاو پىتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ھىچ گوناھەتەن لە سەرنى يە
 ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ بە كۆمەلە يا بە تەنیا نان بخۆن ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا كاتى چوونە
 (ھەر مالىك لە) مالا ن ﴿فَسَلُّوا عَلَ أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہ سەلام لە يە كتر بكنەن (لەوانەى كە وەك خو تان وان)
 ﴿فَحِجَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بە سەلام كر دىك لە لا بەن خواوہ (ھانووہ) ﴿مُبَرَكَ طَيْبَةً﴾ سەلامىكى جوان
 و چاك و پاك ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ئابە و شىوہ خوا پرونى دە كاتە وە ﴿لَكُمْ ءَايَاتٍ﴾ ئابە تە كاتى بۆ
 ئىوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بەلكو ژىر تان بخەنە كار و پىر بكنەن وە ﴿﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بەرپراستی ئىمانداران تەنھا ئەوانەن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ كەپر وایان بەخوا و
 پىغەمبەرە كەى ھىتاوہ ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وە ھەر كاتىك لە گەل ئەو (پىغەمبەر ﷺ) دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾
 لە كارى كى گرتگدا كە قۇبان دە كاتەوہ (وہك غەزاو جومەو جەژن) ﴿لِيُذْهِبُوا حَتَّىٰ يَسْمُوهُ﴾ ئاڤون
 بە ھىچ لا بە كدا ھەتا مۆلەت لە پىغەمبەر ﷺ وەرنە گرن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْمُونُوكَ﴾ پىگومان ئەوانەى
 مۆلەت لى وەردەر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئەوانە كەسانى كى كەپر وایان ھە بە
 بەخوا و پىغەمبەرە كەى ﴿وَإِذَا أَسْمَدُوكَ﴾ جا ھەر كاتى ئەوانە داواى مۆلەت پان لى كر دىت ﴿لِيَقْبِضَ
 شَأْنُهُمْ﴾ بۆ ھەندى نىش و كارى تاپەنى خۇيان ﴿فَأَذِنَ لِمَن يَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ ئەوہ ھەر كامیان خۆت
 وىستت مۆلەتى بەدە ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمُ اللَّهُ﴾ وە داواى لىووردن پان بۆ بكە لەخوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
 بەرپراستی خوا لىووردەى مېھرەبانە ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ لِعَدَاةِ الرُّسُلِ سَبِيلًا﴾ بانگ كردنى پىغەمبەر ﷺ
 لەناو خۆتاندا دامەنن (ناى) ﴿كَذَّبَ عَنْكَ بَعْضُكَمُ بَعْضًا﴾ وەك بانگ كردنى خۆتان لە بە كترى (دەبىت
 بەرئزەوہ بانگ بكرىت وەك ئەى پىغەمبەر یار رسول اللہ ﷺ) ﴿فَقَذَرْنَا إِلَيْكَ﴾ بەرپراستی خوا
 دەزانى و ناگادارە بەوانەى ﴿يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمُ الْبَعْضَ﴾ لەئىوہ (بەى مۆلەت) لە بەنای خەلكى ترەوہ
 دەردە چىن بەدزىيەوہ ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابتر سى ئەوانەى ﴿مِنَ الْغَوْتِ﴾ ئەوہ كە پىنچەوانەى
 فەرمانى پىغەمبەر ﷺ دە كەن ﴿أَن يُصِيبَهُمُ الْعَذَابُ﴾ كە (لەدو نىادا) بە لا و نا قى كەرنەوہ بە كىان تووش بىت
 ﴿أَوْ يُصِيبَهُمُ عَذَابُ الْيُسْرِ﴾ يا سىزايە كى سەختيان تووش بىن (لەدوا ڤۆزدا) ﴿الْأَلَمَ﴾ پىداربەوہ
 بەرپراستی تەنھا بۆ خوا بە ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەوہى كە لە ئاسمانە كان و زەویدا بە ﴿فَقَذَرْنَا إِلَيْكَ﴾
 عەلىہ پىگومان خوا ناگادارە بەتەواوى ئەو شتەى ئىوہى لەسەرن، وە بەو (كارانە پىشى كە دەپكەن)
 ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُونَ إِلَيْهِ﴾ ئەو ڤۆزەش كە دە گە ڤىترىشەوہ لای خوا ﴿فَيُنْفِثُهُمْ فِي سَحَابٍ﴾ ئەو سە ناگادار پان
 دە كاتەوہ بەو كەردەوانەى كە دووبانە ﴿وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا عَلَيْهِ﴾ وە خوا بە ھەموو شتەك ناگادارە ﴿۝﴾

سورەتى (الفرقان)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشنەدى مېھرەبان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گەورە و پىرۆزە ئەو زانەى ﴿نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ كەفۇرقان (قورئان) بۆ سەر
 بەندەى خۆى ئاڤوتە خوارەوہ ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ئاڤوتە ڤىت بۆ ھەموو جىھانىيان ﴿۝﴾
 ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو زانەى كە دەسەلات و مۆلكى ئاسمانە كان و زەوى ھى ئەوہ
 ﴿وَلَرَّجَاءُ الْوَادِ﴾ و ھىچ مندالى بۆ خۆى ڤىارنە داوہ ﴿وَلَوْ أَنَّ لَكَ شِرْكٌ﴾ و كەس ھاو بە شى
 نىيە لە فەرمانەرەواى و مۆلك و دارىدا ﴿وَلَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وە ھەموو شتەكى دروست كەردوہ
 ﴿فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا﴾ وە ئەندازەى بۆ دىارى كەرد (لە ھەموو ڤووبە كەوہ) بەچاكى ﴿۝﴾

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ پنجگہ لہ خوا چند پیر ستر او بکیان بڑ خویان بر بار داوہ ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ کہ هیچ شئی نہ درست ناکہن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ بدلکو خوشیان درست کر اون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ دہسہ لاتیان نی بہ بڑ خویان ﴿حَرًّا وَلَا نَفَٰثًا﴾ نہ زبان نہ سوودو قبا زاج (بگہ بہنن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا﴾ ہر وہا مردن و زبان و زیندو و بونہ وہی خویان بہ دہس نیہ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہوانہی کہہنی پروا بون دہیان ووت ﴿إِنْ هٰذَا إِلَّا إِلٰفٌ أَفْتَرْتُمْ﴾ بنگومان تہم (قورنانه) هیچ نیہ جگہ لہ درویہ کی گہورہ کہ مو حہ محمد ﷺ ہلہی بہ ستورہ ﴿وَأَعَادَهُ عَلَيْهِ قُوَّةَ الْخُرُونِ﴾ وہ کہسانی تر بڑ تہو (ہدلبہستہ) یار مہ تیبان داوہ ﴿فَقَدَّ جَاءَهُ وَطْلَمًا وَرُورًا﴾ تہوہ بہ راستی نہوانہ ستم و بوہتانبکی گہورہ بیان کردوہ ﴿وَقَالُوا أَسْطِثِرُ الْأَوَّلِيَّتِ﴾ وہ (بی پروایان) دہیان ووت (تہم قورنانه) بہ سدرہات و داستانی پیشوہ کانه ﴿أَكْثَبَهَا﴾ (مو حہ محمد ﷺ) داوای کردوہ بڑی بنوسن ﴿فَبَقِيَ ثَمْنِي عَلَيْهِ﴾ تہمجا دہ خوتندریتہ وہ بہ سہریدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ بہ بہ بیانیان و نیوار اندا ﴿قُلْ أَتُزَلُّهُ الَّذِي﴾ (تہی مو حہ محمد ﷺ) بلی زانی نار دویہ تی بہ خوارہ وہ ﴿يَعْلَمُ الْإِنْتَرِ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ہموو نہیسی ناسمانہ کان و زہوی دہ زانیٹ ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا﴾ بہ راستی تہو (خوا) لیووردہی میہرہ بانہ ﴿وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ﴾ (بی پروایان) دہیان ووت تہمہ چون بیتہ مہرینکہ ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن دہ خوات ﴿وَيَتَّبِعِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وہ بہ بازار دا دہروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا﴾ بڑچی فریشستہ یہ کہ نہ تیر راوہ تہ خوارہ وہ بڑ لای ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ زَيْلًا﴾ بڑ تہوہی لہ گہ لیدا تر سیتہرین ﴿لَوْلَا تَلَقَّيْنَاهُ كَرًّا﴾ یا گہ نجینہ یہ کی (لہ ناسمانہ وہ) بڑ فری بدراہہ ﴿أَوْ كُنَّا لَهُ رَحْمَةً يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببواہہ لہی بخوار داہہ ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وہ ستہمکاران (بی پروایان) دہیان ووت (بہ ایمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مُّشْخَرًا﴾ نیوہ تہنہا شونین پیارنکی جادو و لیکراو کہو توون ﴿أَنْظَرَكُمْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلِ﴾ سہیر کہ چون نمونہی (سووج) بڑ تو دینتہ وہ ﴿فَضَلُّوا﴾ بہو ہویہ وہ گو مہرا بون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ نیتہر ناتوانن رنگای حہق و راستی بدوزنہ وہ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گہورہ و پیروزہ تہو زانہی تہ گہر بیہوی (لہ دونبادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ﴾ چاکتر لہ وہ (ی بی پروایان دہلین) بڑت ساز دہدات ﴿يَخْتَلِفُ حُجْرِي مِنْ حُجْرَةِ الْأَنْهَارِ﴾ باخاتینک کہ روبرہ کان بہر تر بیاندہ دہروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وہ چند کوشکت بڑ فہراہم دیننی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِآلِسَاعَ﴾ (راست ناکہن وانہ) بدلکو نہوانہ باوہریان بہر وری دواہی نیہ ﴿وَاتَّخَذُوا لِمَنْ كَذَّبَ بِآلِسَاعَ﴾ وہ نیمہ نامادہ مان کردوہ بڑ کہسی باوہری بہر وری دواہی نہی ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری ہلگیر ساو ﴿

﴿إِذَا أَنَّهُم مِّن مَّكَانٍ يَّعِيبٍ﴾ کاتنی (ندم ناگرہ) لہ دورہ وہ نہوان دہ بینیت ﴿سَبِّحُوا لِلَّهِ نِعْمَتَہٗ زَکَرٰہٗ﴾ نہ کہ
 ونالہی گر و بلیسہی دہ بیسن (کہ نیشانہی رِق و قینی زور دہ تی لیان) ﴿وَلَا تُقْرَأُوا مِّنْہَا عَکَاکَا صَیْقًا﴾
 وہ کاتنی فری دہ درنہ جینگاہہ کسی تہ نگ لہ دورہ خدا ﴿مُفَرِّقًا﴾ بہ جیووت کراوی دہ ست و قاج
 و ملیان لہ کُوت و زنجیر دا (یا لہ شیان بہ کُوت و زنجیر پیکہ و بہ سراوہ) ﴿دَعْوَاهُنَّ أَلْفُ نِدَاءٍ﴾ لہ وندا
 داوای تیاچوون و مردن دہ کھن ﴿لَآ تَعْلَمُوْنَ اَلْیَوْمَ لَیُّوْکَا وَحَدَا﴾ تہ سرو داوای تہ نیا مردنیک مہ کھن
 ﴿وَدَعْوَاهُنَّ اَلْیَوْمَ اَلْکَیْرَ﴾ بہ لکو داوای مردنی زور پکھن ﴿قُلْ اَیُّکُمْ حَرٌّ﴾ بلی ثایا تہ مہ چاکترہ ﴿اَمَّ
 حَرَّةُ الْجَحْرِ اَلَّتِیْ رُعِدَ السَّعْقُورُ﴾ با تہ و بہ ہشتہ ہہ میشہ بیہی کہ بہ لین دراوہ بہ پاریز کاران و لہ خوا ترسان
 ﴿كَانَتْ لَہُمْ حَرَآءٌ وَصِیْرًا﴾ کہ باداشت و سہر نہ نجام و نا کامیانہ ﴿لَہُمْ فِیْہَا مَا یَشَاءُوْنَ﴾ لہ و (بہ ہشتہ)
 دا ہر چیان بوی ہدیہ ﴿حَلِیْرٌ﴾ بہ ہہ میشہ بی و بی برانہ وہ ﴿كَانَ عَلٰی رَیْکَ رَعْدًا مَّسْرُورًا﴾ تہ وہ
 بہ لیتیکہ لہ لایہن پەر و ہر دگار تہ وہ تہ و لی بہ ہر سیارہ ﴿وَلَیْکُمْ یَحْشُرُہٗ﴾ وہ لہ و پورہ دا خوا تہ و
 (بت ہر ست) انہ کُودہ کاتہ وہ ﴿وَمَا یَعْبُدُوْنَ مِن دُوْنِ اللّٰہِ﴾ لہ گہن تہ و ہر ستر اوانہی کہ ہر ستوونیان
 جگہ لہ خوا ﴿قِیْلَ اَ اَنْتُمْ﴾ تہ مچا خوا (بہ ہر ستر اوہ کان) دہ لی ثایا تیوہ ﴿اَسْأَلُ اللّٰہَ عِبَادِیْ خَلْقًا﴾
 تہ و بہ ندانہی متان گو مہ ا کرد ﴿اَمَّہُمْ مَّسْکُوْلُ السَّیْلِ﴾ یا خویان رینگای (راستیان) و نکرد و گو مہ ا بوون
 ﴿قَالُوْا سُبْحٰنَکَ﴾ (ہر ستر اوہ کان) دہ لین پاک و بیگہ ردی بُو تو ﴿مَا کَانَ یَدْعٰی لَنَا﴾ بُو نیمہ شایستہ
 نہ ہوہ ﴿اَنْ تَخْجِدَ مِن دُوْنِکَ مِنْ اُولٰٓئِہٖ﴾ کہ بیجگہ لہ تو ہر ستر اوینک بُو خومان دا بنین ﴿وَلَیْکَ مَغْفِرٌ
 وَ اَبَآءُہُمْ﴾ بہ لام ناز و نیمہ تہ دا بہ نہوان و باو و باہیر انیان ﴿حَتّٰی نَسُوْا الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ ہدنا (وایسان
 لنیہات) یادی نویان لہ بیر چوہ ﴿وَكَاٰنُوْا قَوْمًا لُّوْکَا﴾ وہ تہ وانہ کُومہ لیکنی تیاچووی بی خیر بوون ﴿فَقَدْ
 کَذَّبُوْکُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ﴾ (خوا بہ بت ہر ستہ کان دہ لی) جا بیگومان ہر ستر اوہ کانتان تیوہ یان
 بہ درق خستہ وہ لہ و قسانہی کہ دہ تان کرد ﴿فَمَا تَسْتَطِیْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا﴾ تہ مچا نہ دہ توانن (سزای
 خوا) لہ خوتان لادہن نہ دہ توانن یار مہ تی (خوا) بہ دہ س بینن ﴿وَمَنْ یَّظْلِمْ فَمَکْشَرٌ﴾ وہ ہر کہ س
 لہ تیوہ ستہم بکات (ہاوہل بُو خوا داہنی) ﴿نُذِیْقُہٗ عَذَابًا کَیْرًا﴾ سزایہ کی گہ و رہی بی دہ چہ زین ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَکَ مِنَ الرُّسُلِیْنَ﴾ نیمہ پیش تو ہر کام لہ پیغہ مہر انمان نارد بیت ﴿اِلَّا اَنَّهُمْ لَیَّا کُلُوْنَ
 اَلطَّعَامَ﴾ بیگومان تہوان خوار دنیان خوار دوہ ﴿وَلَسْتُوْکَ فِی الْاَسْوَاۗیِ﴾ و بہ بازار دا رُوشستوون
 ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَکُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وہ نیمہ ہہ ندیک لہ تیوہ مان کردہ ہوی تاقیکر دہ وہی ہہ ندیکنی
 تر تان ﴿اَفْصِرُوْکَ﴾ ثایا خُودہ گرن ﴿وَكَاٰنَ رَبُّکَ بِصِیْرًا﴾ وہ پەر و ہر دگارت بینایہ (بہ ہہ مور
 شینک) ﴿

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وه نه وانه‌ی که به هیوای دیداری نیمه‌نسن (له‌پوژئی دوابی دا) ده‌لین
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه‌وه بؤ فرشته نائیردریته خواره‌وه بؤ سه‌رمان ﴿أَنْزَلْنَا﴾ یاخود
 په‌روه‌ردگارمان نابینن ﴿لَقَدْ أَسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نه‌وانه له‌ده‌رونی خویاندا
 خویان به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَعَتَوْعُوا عَصَاكُمَا﴾ وه سه‌رکه‌شیه‌کی گه‌وره‌یان کرد. ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 نه‌وره‌وژهی فرشته‌کان ده‌بینن (کاتی مردن یا قیامت) ﴿لَا يَشْعُرُونَ يَوْمَ ذَلِكَ إِلَّا هَيْبًا وَخُوفًا﴾ له‌و پوژدها هیچ
 مزده‌به‌ک بؤ تاوانباران نی به ﴿وَيَقُولُونَ جَعَلْنَاكَ جُورًا﴾ وه ده‌لین (به‌نامان بدهن) به‌په‌نادانی پاریزراو ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ إِذْ أَنْزَلَ فِيهِ الْفُورَانَ﴾ هاتین هه‌ر کرده‌وه‌یه کیانکرده‌وو ﴿جَعَلْنَا هَبَاءَ قَوْمٍ ثَمَرًا﴾ هه‌موو بمان وه کو
 توزی پرش ویلاولنی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ ذَلِكَ خَالٍ فِي ظِلِّينَ﴾ به‌هه‌شتی به‌کان له‌و پوژدها ﴿خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا﴾
 له‌چاکترین جینگادان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه له‌باشترین شوینی حه‌سانه‌وه‌ی (ی نیوه‌پروان) دان ﴿وَيَوْمَ
 تَشَقَّقُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ وه پوژئی ئاسمان له‌ت ده‌بی له‌گه‌ل هه‌ورنکی سبی (هه‌موو ئاسمان ده‌گریته‌وه)
 ﴿وَيُرْزَلُ عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةُ تَبَرُّدًا﴾ وه فرشته‌کان ده‌نیردریته خواره‌وه کومه‌ل کومه‌ل. ﴿الَّذِينَ يَوْمِزُوا﴾
 لایقین له‌و پوژدها فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی نه‌نها بؤ خوای میهره‌بانه ﴿وَكُنَّا بِمَا عَمِلْتُمْ أَصْفَرًا﴾ نه‌و
 پوژده‌وژنکی زور سه‌خته له‌سه‌ر بن باوه‌پان ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الْأَمْرُ الْعَلِيِّ﴾ وه پوژنکه که‌سته‌مکار
 قه‌پ ده‌کات به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خویدا ﴿يَقُولُ يَتْلُو تِلْكَ﴾ و ده‌لی خوزگه ﴿أَتَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سِيبًا﴾
 له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا رینگای راستم بگرتابه‌ته‌به‌ر ﴿يَتْلُو تِلْكَ﴾ ئای نیاچوون بؤ من ﴿أَتَتَّبِعُ لِمَا يُحَدِّثُ فَلَا يُخَالِفُ
 بِمَا يَأْمُرُكَ فَلَا يُدْرِكُ الْكُفْرَ﴾ خوزگه فلان که‌سم نه‌کردایه به‌هاوه‌ل و خۆشه‌ویستی خۆم. ﴿لَقَدْ أَضَلَّتْ عَنْ الذِّكْرِ﴾
 به‌راستی نه‌و (که‌سه‌ی کردم به‌هاوه‌ل) منی له‌قورئان وینل کرد ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ دوا نه‌وه‌ی قورئانم بی
 گه‌بشت (و باوه‌پم بی هینا) ﴿وَكُنَّا الشَّيْطَانِ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾ وه شه‌پتان هه‌میشه‌بشت تیکه‌رو بشت
 به‌رده‌ره بؤ ناده‌میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يُذَبِّحُ﴾ وه پیغه‌مبه‌ر ﴿وَوَيْلٌ لِيَّ يَوْمَئِذٍ﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿إِنْ قَوَّيْتُ﴾
 به‌راستی قه‌ومه‌که‌م (قوره‌بش) ﴿أَتَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نه‌م قورئانه‌یان واز لیته‌پتاوه‌و گویی بی
 ناده‌ن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ ثَابَةً وَجُورًا﴾ (موحه‌مه‌د) که‌ده‌زایه‌تی تو ده‌گری (دامان
 ناوه بؤ هه‌موو پیغه‌مبه‌رینک ﴿عَذَابُ الْآخِرِينَ﴾ دوزمنینک له‌تاوانباران ﴿وَكُنَّا بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾
 به‌سه‌ په‌روه‌ردگارت پرتیموونی که‌رو یارمنی ده‌رت بی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی پروا
 سوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ بؤچی (موحه‌مه‌د) هه‌موو قورئانی به‌یه‌ک
 جار بؤ دانه‌به‌زیتراوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه‌و جؤره (دامان به‌زاندوه) ﴿يُنْفِثُ بِهِ فَوَدَّكَ﴾ بؤ نه‌وه‌ی دلی تو
 (نه‌ی موحه‌مه‌د) به‌و قورئانه‌ دامه‌زراو به‌هیز بکه‌پن ﴿وَرَزَّلْنَا سُبْحَانَ﴾ وه (به‌و بؤ ته‌به‌وه)
 ثابه‌تانی خۆم بؤ ناردن به‌ره‌به‌ره

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هدر نموند و مسمه‌لیکت بقیتن (له په خنده و پشستیاره نابہ جیکانیان) ﴿الْأَحْزَنَ﴾
 بِالْحَقِّ وَالْحَسَنَ تَقْسِيرًا ﴿ثُمَّ وَهَلَامَ كَهَيْمَانَ بُو تُو هیتاوه به راستی و جواترین پروون کردند و ﴿وَهُ
 الَّذِينَ يُخَشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نهو که سانه‌ی که به سهر پروخسار یاندا ده برتن (پاده کیشترین)
 بُو دوزخ ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نهوانه خرابترین جیگایان بُو هدیه ﴿وَأَضْلُ سَبِيلًا﴾ وه پینگاشیان وون
 کرد و و (گومرا ترن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ته و راتمان دا به موسا
 ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ آخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ وه هاروونی برایشیمان کرده یاریده دهری ﴿فَقُلْنَا أَهْبَا﴾
 نه مجا و و تمان هردو و کتان برقون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بُو سهر نهو گله‌ی که با و هریان
 به نابہ ته کانی نیمه نی به و به دروی دوزانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا﴾ نهوسا لهنا و مان بردن به لهنا و بردنکی
 زور خراب ﴿وَقَوْمُ نُوحٍ إِذْ أَكْذَبُوا رُسُلَ﴾ گله‌ی نووحیش کانی پتغه به رانیان به دروزانی
 ﴿أَعْرَضْنَا﴾ (لهناوی لافا ودا) نوقممان کردن ﴿وَجَعَلْنَا لِنِيسَاءِ آيَةٍ﴾ وه کردنمانن به په ندو عبیره ت بُو
 خه لک ﴿وَأَنشَأْنَا لِنُوحٍ وَلَدًا﴾ وه ناماده مان کرد و و بُو سته مکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه سخت ﴿وَعَادَآدَ وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الْأَيْمَنِ﴾ و گله‌ی عاد و سه مورد و خاوه‌نی چال و بیره کان ﴿وَفُرُونَ بَيْنَ الْأَمْنِ﴾
 وه زور گله‌ی تر که له نیتوانیان دا بوون (لهنا و مان بردن) ﴿وَكُلًّا ضَلَلْنَاهُ الْأَمْتَلُ﴾ وه بُو هدمو و بیان
 چه ندین نمود و نه مان هیتا به و و (به لام بیریان نه کرده و و) ﴿وَكُلًّا ضَلَلْنَاهُ تَقْدِيرًا﴾ وه هدمو و یانمان لهنا و برد
 به لهنا و بردنکی خراب ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به خوا به راستی نهوان (قور بهیش) تپه پروون
 به نهو شماره دا (سه دوم) ﴿الْحَيَّ أَطْمَرَتْ مَطَرُ السَّوْءِ﴾ که بارانی شهر (به ردی به سهر دا بار تر ابو و) ﴿أَفَلَا
 يَكُونُوا يَرَوْفَةً﴾ نابا نهوان نهو (شماره به رد باران کرا و و) بیان نه بینو و ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتْرُكُونَ شُورًا﴾
 (وانی به بینو و یانه) به لکو نهوان به ته‌مای زیند و و بو و نه و و نین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ﴾ وه (ته‌ی موحه ممد
 ﴿كَانُوا تُو بَيْنَ﴾ ﴿إِنْ يَنْفَعُكَ إِلَّا هَرُونَ﴾ بهس گالته ت پی ده کهن ﴿أَفَلَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رُسُلًا﴾
 و (ده لنین) نانه به به خوانار دویه تی به پتغه به سهر ﴿إِنْ كَانُوا يَنْفَعُكَ إِلَّا هَرُونَ﴾ (وه ده لنین) نریک
 بو و له به رسترا و و کانمان لمان بدات ﴿تَوَلَّىٰ صَبْرًا عَلَيْهِمْ﴾ نه گهر له سهر (به رستنی) بیان خوگر
 نه بو و یانه ﴿وَسَوَّىٰ يَحْمُونَ﴾ له داهات و و دوزانن ﴿حِينَ يَرْقُونَ الْعَدَابَ﴾ کانی سزای (خوا) ده بین
 ﴿مَنْ أَضْلُ سَبِيلًا﴾ کنی (گومرا تره) پینگای وون کرد و و و ﴿أَرَأَيْتَ﴾ نابا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾
 نهو که سه‌ی هه و او نار و زوی خوی کرد و نه به رسترا و ی خوی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ نابا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾
 نه بیته بار تر زهر بُو نهو (که شوینی نار و زوی نه که ویت) ؟ ﴿

﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ئايا وادەزانى ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَتَّقُونَ﴾ زۆربەى ئەوانە دەيىستىن يا ئىدە گەن
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانە ھەر وەك ئازەلەن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بەلگە ئەوان گومرا تىرىشەن ﴿۱۸﴾
 ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾ ئايا ئايىنى پەر وەردىگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ﴾ چۈن سىيەرى دىرئز كىر دۈتە وە (لەبانگى
 بەيانانە و ئاخۇر ھەلاتىن) ﴿زُوشَاةً لَّجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ ئە گەر بىويستايە پاي دە گىرت بە وە ستاوى
 (سىيەرە كە بەر دە وام دە بوو) ﴿فَجَعَلْنَا الشَّمْسُ﴾ لەپاشان خۇرمان كىردە ﴿عَلَيْهِ ذِيلاً﴾ بەلگە لەسەر
 ئەو (سىيەرە چۈنكە ئە گەر خۇر نەبىت سىيەر نانا سىرتى) ﴿۱۹﴾ ﴿فَنُفِضْنَا فِيهَا﴾ پاشان ئەو سىيەرە
 بۇلاى خۇمان دە بە يەنە وە ﴿فَيَضْأَيْسِرًا﴾ بە شىئەيى و كە مە كە مە ئايىھىلەن ﴿۲۰﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ ئەو (خوئا)
 زاتىكە ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَتَ﴾ كە شە وى بۇ كىردون بە داپۇشەر (بۇ شاك) ﴿وَالنَّوْمَ سُبْحَانًا﴾ وە خە وىنى
 بۇ كىردون بە ھۆى مەت بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾ وە بۇزى بۇ ھەستان (لەخە و بۇ كارو پىسقى
 پەيدا كىردن) دانائە ﴿۲۱﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وە ئەو (خوئا) زاتىكە ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باكان دە ئىترى ﴿بِأَسْرَابٍ مِّنْ
 بَدَنٍ رَّحْمِيمَةٍ﴾ بە مۇزدەدەر پىش پەحمەتى خۇى (باران بارىن) ﴿وَأَرْسَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وە لە ئاسمانە وە
 باراندومانە ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ئاوىكى پاكۇ كەر (پاك و خاوتىن) ﴿۲۲﴾ ﴿لِيُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً قَدِيمًا﴾ تازە وى
 مردووى پى دە بوژىتىنە وە ﴿وَنُفِثْنَا رِمَاحًا مَّخْلُوقًا﴾ وە ئاوى دەدەن بە و (بارانە) لەوانەى دروستمان
 كىردوون ﴿أَلَمْ نَأْتِ بِكُفْرًا﴾ ئازەل و خەل كانىكى زۇر ﴿۲۳﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِ لَكُم مِّنْ ذُنُوبِهِمْ لِيَسْرَتَ
 بِهِمْ أَسْمَىٰ نِيْمَةً بَعْدَ جُورِهِمْ﴾ ئىشانە مان گۆرى لەنىو ئاياندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا بىر كەنە وە ﴿فَأَنزَلْنَا
 أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا﴾ بە لام زۆربەى خەل ك جگە لە سېلەيى (پى باو ەرى) ھىچيان ئاوىت
 ﴿۲۴﴾ ﴿وَلَوْ شَاءْنَا لَجَعَلْنَا﴾ ئە گەر بىمان ويستايە بىنگومان دەمان ئارد ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا﴾ لە ھەمور
 شارو شارو چكە يە كدا تر سىتەرىك ﴿۲۵﴾ ﴿فَلَا طُغْيَانٌ لِّلْكُفْرِينَ﴾ كە واتە ئۇ بە گۆنى بىباو ەران مە كە
 ﴿وَيَجْعَلُ لَهُمُ اللَّهُ أَسْخَرًا﴾ بە (بەلگە كانى) ئەم ئور ئانە بەر بەرە كانى يە كى گە و رەيان لە گەلدا يە
 ﴿۲۶﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ ئەو (خوئا) زاتىكە دوو دەريا (ئاو) ى بەرە لا كىردو وە لە پال يە كدا ﴿هَذَا
 عَذَابٌ مُّزْتَرٍ﴾ ئەمەيان شىرىن و سازگارە (ئاوى پويارو كانيائە) ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەو تىريان زۇر
 سويرو ئال و تفتە (ئاوى دەريا كانە) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْخًا﴾ وە لەنىوان ئەو دوو (ئاو) ەدا بەر بەستىكى
 دانائە ﴿وَيَجْعَلُ مَخْجُورًا﴾ و بەر گىرى كەرىكى ئەستور (ئائە و دوو ئاوە تىكەل بە يەك نەبىن) ﴿۲۷﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ئەو (خوئا) زاتىكە لە ئاوى (مىرۇف) ئادە مىزادى دروست كىردو وە ﴿لَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ ئەمجا ئەو (ئاو) ى كىر دۈتە ھۆى پەچەلەك (پىشت كە بەرىنگەى تىرىنە دە گەن بە مىرۇف
 وەك كوپ) و خىزم (كە بەرىنگەى ئافرەت دە گەنە وە بە مىرۇف وەك كچە زاو خوشكەزا) ﴿وَكَانَ زُلْزَلَةُ
 يَوْمَئِذٍ﴾ وە پەر وەردىگارت ھەمىشە بە دەسلەت و توانايە ﴿۲۸﴾ ﴿وَتَبَدَّلُونِ الذُّنُوبَ﴾ ئەوانە جگە لەخوئا
 شتاتىك دە بەرستىن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ كە نە سوود نە زىيان بە وان ئاگە بەنن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ وە پى پروايان بەر دە وام دۇى پەر وەردىگارىان پىشتىوانى يە كىترىن (بۇ ئاوان و خراپە) ﴿۲۹﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نیمه تومان نه‌نہا بۆ نه‌وه ناردووہ ﴿الْمُبَشِّرَ وَالنَّذِيرَ﴾ کہ سۆزده دەر و نرسیته‌ری بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌د ﴿﴾) بلی من لده‌سەر گه‌بانده‌ی ئیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له‌ئیه‌ داوا ناکهم ﴿وَالَّذِينَ شَاءُوا أَن يَسْجُدُوا لِلَّهِ رَبِّهِمْ سِجْدًا﴾ به‌لام هەر که‌س ویستی
 رینگه‌ی به‌روردگاری بگری (با بگری) ﴿وَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ﴾ پشت بیهسته به (خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که‌زاتیکه هەرگیز نامریت ﴿وَسَيُخْرِجُكُمُوهُمْ﴾ نه‌سییحات بکه به‌ستایشی
 شهو ﴿وَصَكَّيْنِي يَوْمَ يُدْعَىٰ الْعِبَادُ لِلَّهِ رَبِّهِمْ﴾ به‌سه (بۆ تۆ) که‌خوا ناگاداره به‌گونا‌ه‌ی به‌نده‌کانی ﴿وَالَّذِينَ
 هُمْ أَشَقُّ حَقِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌و (خوابه‌ی) که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووہ ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 وه‌نه‌وه‌ش له‌ئینوانیان دایه ﴿فِي بَيْتَةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ له‌شه‌ش پۆزدا ﴿ثُمَّ أَسْمَوْنِي عَلَى الْغَرْثِ﴾ له‌پاشانیش به‌رز
 بووبه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش و قدراری گرت (باوه‌رمان پنبه‌تی به‌ی نه‌وه‌ی شینوه‌که‌ی بزاتین) ﴿الْغَرْثِ
 فَسَمَّيْتُهُ خَبِيرًا﴾ نه‌و خوای میهره‌بانه که‌واته پرسیار له‌زاتی بکه که به‌هه‌موو شت زاناو ناگایه ﴿وَالَّذِينَ
 قَالُوا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی به‌وان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژده بیدن بۆ خوای میهره‌بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده‌لین ره‌حمان کتیه (نیمه نایناسین) ﴿أَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ نابا سوژده به‌یدن بۆ نه‌و (زاته‌ی)
 که‌ئۆ فەرمانمان پێ ده‌ده‌یت ﴿وَرَادَّاهُمْ نَارُهَا﴾ وه‌(به‌م داوای سوژده بردنه) دور که‌وته‌وه‌یان (له‌رنگای
 راست) زیاتر ده‌بیت ﴿بَكَوْا لِلَّذِي﴾ بک و بنگه‌رد و پیرۆزه‌نه‌و (خوابه‌ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له‌ناسماندا چه‌ند خولگه (بورج‌ی) دروست کردووہ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناوه له‌ناسماندا خورینکی
 پر شنگدار ﴿وَقَرَّأْنَهُمْ نُفُورًا﴾ و مانگینکی پرووناک که‌ره‌وه (بۆ زه‌وی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌نه‌و (خوابه‌ی) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ الْبُيُوتَ وَالنَّجْمَ وَالْخَلْقَ﴾ که‌شه‌وو پۆزی له‌جیتی به‌کتر داناوہ (به‌داوای به‌کتر دین و شوینی
 به‌کتر ده‌گر نه‌وه) ﴿لَئِنْ أَرَادَ أَن يَنْزِلَ﴾ بۆ نه‌و که‌سه‌ی به‌هوی بیریکانه‌وه (له‌درو سکر اوه‌کانی خوا)
 ﴿أَنزَلَهُ شُكُورًا﴾ یا به‌هوی شوکرانه بۆیری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ به‌نده تایبه‌تی به‌کانی
 خوای میهره‌بان که‌سانیکن ﴿يَتَشَوَّنَ عَلَى الْأَرْضِ هَرُونَ﴾ به‌ویقار و نهرمی دهرۆن به‌سه‌ر زه‌وی دا (پێ
 لوت به‌رزی و که‌شخه‌و فیز کردن) ﴿وَإِذَا سَأَلْتَهُمْ أَلِجِبَلْتَ﴾ وه‌کاتی نه‌زان و نه‌غامه‌کان (به‌ووته‌ی
 ناشیرن) له‌گه‌لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلْنَا﴾ ووته‌به‌ک ده‌لین پشان گونا‌ه نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيسُوتَ رَبَّهُمْ﴾
 وه‌که‌سانیکن له‌شه‌ودا بۆ به‌روردگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَمًا﴾ سوژده به‌رن و شه‌و نویتز ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه‌که‌سانیکن که‌ده‌لین نه‌ی به‌روردگارسان ﴿أَضْرِبْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزه‌خمان لێ لاده ﴿إِنَّ عَذَابَكَ كَانَ عَرَامًا﴾ به‌راستی سزای شه‌و (دۆزه‌خه) لانه‌چووی
 به‌رده‌وامه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ به‌راستی دۆزه‌خ جینگه‌و شوین مانه‌وه‌یه‌کی زۆر خراپه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقُوا﴾ وه‌که‌سانیکن کاتی مال و سامان خه‌رج ده‌که‌ن (بۆ خویشان و خه‌زانیان)
 ﴿لَمْ يَسْأَلُوا وَلَا يُعْطُوا﴾ نه‌زیاده پۆی و نه‌په‌زیلی و ده‌ست نوقاوی (تیدا) ناکه‌ن ﴿وَكَانَ يَوْمَئِذٍ قَرَامًا﴾
 (به‌لکو) مام ناوه‌ندیه له‌وئینوانه‌دا ﴿﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ و ه كه سانينكن كه له گهل خوا دا نا په رستن ﴿إِلَهًا آخَرَ﴾ هيچ په رستراو نيكي تر ﴿وَلَا يَقْنُتُوا﴾ و نا كوژن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هيچ كه سني كه خوا كو شمني نه وي ياساغ (حرام) كر دوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به هق و په وانه يي ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ و ه زيناو داو ين پيسي ناكهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ و ه هه ر كه س نه و تا وانه بكات (كه باسكران) ﴿يَتْلُقْ أَثَمًا﴾ تووشى توله كه ي ديت ﴿يُضَعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزاي بؤ چند باره ده كړي ته وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوژي قيامه ندا ﴿وَيَحْلُلْ فِيهِ مَثَقًا﴾ و ه يي برانه و ه به يي ريز و ريسوايي له دوزخ داده ميتي ته وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بيجگه له كه سني ته و به يي كړ د يي و با و ه پي هيتايي ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كار و كړ ده و ه يي چا كيشي كړ د ييت ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خرا به و نا وانه كانيان ده گور پيت به چا كه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه خوا هه ميشه ليسو ورده يي به به زه يي به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و ه هه ر كه س ته و به يي كړ د و كړ ده و ه يي چاكي كړ د ﴿قَالَ يُتْرَبُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه و به راستي نه و كه سه ده گه پري ته وه بؤ لاي خوا ﴿مَتَابًا﴾ به گه پړانه و ه يي كي ته و او ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ و ه (په نده كاني خوا) كه سانينكن كه شايه تي درو نادهن ﴿وَلَا مُرَوِّا لِلْغُرُ﴾ و كاتي تي به ر بن به لاي شتي يي مسوودا (نه نجام يدريت له لايه نه فامانه وه) ﴿مُرُوا كَرَامًا﴾ تي به ر ده كهن به ر ته وه (پسي گو ينده نه فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا﴾ و ه كه سانينكن كاتي ناموز گاري بكرين ﴿بِكَلِمَةٍ رَّحِمَةٍ﴾ به ثابه نه كاتي په ر و ه ر د گاريان ﴿لَرَّ يَحْزُرُوا أَعْيَاهَا﴾ ناكه ون به سه ر ياندا ﴿صَبًا وَعَمِيًّا﴾ به كه پي و كو نري ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا﴾ و ه كه سانينكن كه ده لين نه يي په ر و ه ر د گار مان به خسه پيمان ﴿مِنْ أَرْوَحِنَا وَدُرِّيَّتِنَا﴾ له هاو سه ران و نه وه كانمان (مندا له كانمان) ﴿قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ نه و ه يي چاواني پسي گهش يي هوي دلخوشي بيت ﴿وَأَعْمَلْنَا لِمُسْتَقِيمٍ﴾ و ه بمانكه به پيشه واي باريز كاران و له خوا تر سان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (كه نه و سيه تانه يان تيا به) ﴿يُحْزَرُونَ الْعَرْصَةَ بِمَاصِرُوهَا﴾ پاداشت ده در ته وه به پله و كوشكي به رز له به هه شندا به هوي ئارام گر نبيان ﴿وَيُلْقُونَ فِيهَا كَافَّةً وَاسْلَمَا﴾ و ه له و شو ينده دا سلاويان لي ده كړي (له لايه نه فريشته كانه وه زور به گه رمي) ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ يي برانه و ه تيايدا ده ميتنه وه ﴿حَسَنَاتٍ مُّسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چن جيگا و شو ين و مانه و ه يي كي جوان و خوشه ﴿قُلْ مَا يَعْبَثُوا بِكُمْ رَبِّي﴾ (نه يي مو حه مده ﷻ) بلي خه لكينه په ر و ه ر د گار گو يتان يي نادات و هيچ بايه خيكتان ني به لاي ﴿قُلْ لَا دُعَاءَ لَكُمْ﴾ نه گه ر دوعا و نزانان نه يي (له كاتي نه نكي و نا په حه تيدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ كه چي (زور به تان) تابيني خواتان به در و ده زاني (پرو اتان نه هيتا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزِمَامًا﴾ جاد لنيابن توله كه يي به خه تان ده گري و ليتان جيا ناي ته وه ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿طس﴾ به (طا، سین، میم) ده‌خونتر یت‌وه خوا زانتره به مانا که‌ی، بقرانباری زیانتر سهریری سهره‌تای سوره‌ی (البقره) بکه ﴿بَلَاةَ نَارِ الْكَلْبِ الْيَئِينِ﴾ هم (سوره‌ته) له‌نایه‌نه‌کانی قورنای پروونکره‌دویه ﴿لَعَلَّكَ تَجْعَلُ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ لَهْ نَافِعًا لَّكَ﴾ به‌خه‌فوت ﴿أَلَا يَكْفُرُ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌بهر ته‌وی نه‌وان (خهلکی مدککه) باوه‌ر ناهیتن ﴿إِن تَنَادَوْا صَاعِدِينَ﴾ ده‌گر به‌مانه‌ویت ﴿قُلْ عَلَيْهِمُ﴾ دینته خواره‌دویه بویان ﴿فَإِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ نیشانه‌و به‌لکه‌یه‌ک له‌نامسمانه‌وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا فَلَمَّ خِطْبًا بِهَا لَمِيعًا﴾ که‌به‌رده‌وام که‌رد نیانی بقرانباری بقرانباری بکات باوه‌ر بیتن ﴿وَمَا يَلْبِثُ بِهِمْ جَمِيعٌ﴾ بیت بویان ﴿فَإِنَّ زُجْرَنَ لَرِجْلٍ قَنَاطٍ﴾ به‌یامیکی تازه دایه‌زینتر او (که‌قورنانه) له‌خدای میهربان‌دویه ﴿إِن كَانُوا أَغْنَاكُمْ فَمَن يَغْنِيهِمْ﴾ نه‌وان به‌رده‌وام پشت نیکه‌رو پروو و ده‌گرین لبی ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ جا بیگومان نه‌وانه به‌دروبان زانی و باوه‌ر بان بین نه‌کرده (ته‌وی نارده‌ومان) ﴿مَسِيحِينَ﴾ جا به‌زووی بویان دینت ﴿أَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ هه‌واله‌کانی ته‌وی نه‌وان گالسه‌و لاقرتیان بین ده‌کرد ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى آلِ أَثَرٍ﴾ نابا سهریری زه‌وی ناکهن ﴿كَرِهُوا آلَ هَارُونَ﴾ چندندان پرواندوه نیابدا ﴿وَمَنْ لَّا رُوحَ كَيْفٍ﴾ له‌هه‌موو جوریکی چاکی به‌که‌لک ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌پرواندنی ته‌و هه‌موو پرواوه‌دا به‌لکه‌ی که‌وره‌هیه ﴿وَمَا كَانَ لَأَكْفُرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زور به‌بان پروادارین و باوه‌ر ناهیتن ﴿وَإِن يَكْفُرْ يَكْفُرْ﴾ به‌روه‌دگارت ﴿لَهُمْ أَلْفُ عَذَابٍ﴾ نه‌نشانه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لانی به‌زه‌بی داره ﴿وَلَا تَأْخُذُكَ شَيْئًا﴾ (باس بکه) ته‌و کانه‌ی به‌روه‌دگارت بانگی مووسای کرد ﴿أَن آتَى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ که (به‌پینغه‌مبه‌ری) پروو بقرانباری ته‌و گله‌سته‌مکاره ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که‌گله‌که‌ی فیرعه‌ونه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ نابا نه‌وان ناترسین (بی‌فرمانی خواده‌کهن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾ (مووسا) ووتی ته‌ی به‌روه‌دگارت ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم پروام بین نه‌کهن ﴿وَيَضْحَكُ ضَاحِيًا﴾ وه‌سینگم (دلهم) نه‌نگ بین ﴿وَلَا يَخْطُبُ لِسَانِي﴾ وه‌(ده‌ترسم) به‌چاکی قسم بز نه‌کری و زمانم به‌ر نه‌بی (له‌و گریه‌ی هه‌به‌نی) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ خَزَنَتِي﴾ که‌واته (خواه جوهره‌نیل) بنیزه بقرانباری هاروون (و بیکه به‌پینغه‌مبه‌ر بز ته‌وی یارمه‌تیم بدات) ﴿وَلَهُمْ فِي ذَٰلِكَ﴾ وه‌نه‌وان (گله‌ی فیرعه‌ون) توله‌ی تاوانیکبان له‌سهرمه ﴿فَأَنذَرْتُ أَنْ يُلَاقُوا﴾ بویه ده‌ترسم که‌همکوزن (له‌جیانی ته‌و کوزراوه) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) به‌رمووی نه‌خیر (ته‌وی باست کرد هه‌جی رووندات) ﴿فَأَذْهَبَ آتِيًا﴾ که‌واته هه‌ردو و کسان به‌موعجزه‌کانمانه‌وه پروون (بقرانباری فیرعه‌ون و گله‌که‌ی) ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ﴾ نیمه له‌گله‌نشان گوی ده‌گرین ﴿فَأَنذَرْتُ عَنْ قَوْلَا﴾ ته‌وسا پروونه لای فیرعه‌ون و هه‌ردو و کسان بلین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ به‌راستی نیمه پینغه‌مبه‌ری به‌روه‌دگاری جیهانیانین ﴿أَن أَرْسِلْ مَعَنِي ابْنَهُ﴾ (نیراوین) که‌تو به‌تو نیرائیل (له‌زیر ده‌سته‌بی خوت) به‌ره‌لا که‌بت له‌گله‌نیمه‌دا (پروین بقرانباری) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَّكَ فِئَةٌ مِّنْ قَبْلٍ﴾ نابا نیمه پیمان نه‌گدیاندی له‌ناو (مالی) خواماندا به‌مندی ﴿وَلَكِنَّ فِئَتَيْنِ غَافِلَتَيْنِ﴾ وه نه‌چند سالیك له‌ته‌مه‌نت له‌ناو نیمه‌دا نه‌ماینه‌وه ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَكَ الْبَنَىٰ فَفَعَلْتَ﴾ وه ته‌و کرده‌وه (خرابه) شت کرد که‌کردت (که‌کوشتنی قیبتی به‌ک بو) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه ته‌و له‌واته‌ی سپله‌و ناشو کون ﴿

﴿قَالَ قَعْلَمًا﴾ (موسا) ووتی تہو کارہم کرد (تہو پیاوہم کوشت) ﴿إِذَا وَأَمِنَ الضَّالِّينَ﴾ کاتی کہ من
 لہ ریزی نہ زاناندا ہووم ﴿فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ﴾ تہمجا رام کردو ہہ لہاتم لہ نئوہ ﴿لَمَّا خِفَّكُمْ﴾ کاتیک
 تر سام لیٹان (تولہم لی بسہ نن) ﴿فَوَقَّيْلِي زَيْ حُكَمَا﴾ تہوسا پەرورہ دگارم حیکمہ تی (پتغہ مہریدہ تی)
 بی بہ خشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الرُّسُلِ﴾ منی خستہ ریزی پتغہ مہراندہوہ (کردمی بہ پتغہ مہر) ﴿وَفَلَّكَ
 يَغْمَةً تَشْمُاعًا﴾ وہ تہو (بہ خیسو کردنہ) کہ تہو دہیکہ پست بہ منہت بہ سہر مہوہ ﴿أَنْ عَدَّتْ رَجُلًا سَرَّيْلَ﴾
 بہ ہوی تہوہوہ ہووہ کہ تہو نہوہی ٹیسرا ئیلٹ کر دیوہہ کویلہ و ژیردہستہی خوت (لہ ترسا دابکی
 موسا موسای بہ خیو نہ کرد) ﴿قَالَ رَعُونِ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (تہمجا) فیرعون ووتی پەرورہ دگاری
 جیہانیان کی بہ ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورہ دگاری ٹاسمانہ کان
 وزہوی و ہرچی لہ نیوانیان دایہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ تہ گہر نئوہ دلنیان ﴿قَالَ لَنْ حَوْلَهُ﴾ (فیرعون)
 ووتی بہوانہی بہدہوری دا ہوون (لہ شوینکہ ووتانی) ﴿أَلَا تَسْتَعْمُرُونَ﴾ ٹایا گویتان لئیہ (چی دہلی)
 ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتی پەرورہ دگاری نئوہ پەرورہ دگاری باوک و باپیرہ
 پتیشوہ کانتانہ ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (فیرعون) ووتی بہ راستی تہو پتغہ مہرہ
 کہ نیراوہ بؤ نئوہ ﴿لَتَجُوبُنَّ﴾ شبہہ ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی
 پەرورہ دگاری رورہ لات و رور ٹاویہو تہوہی لہ نیوانیا دایہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تہ گہر نئوہ بیرکہ نہوہ
 و ژیرین ﴿قَالَ لَيْنَ أَخَذَتْ إِلَهُاتِي﴾ (فیرعون) ووتی مسویندہی تہ گہر پەرستر اوئی تر جگہ لہ من
 دابنیست ﴿لَأَجْعَلَ لَكَ مِنَ السَّجُونِ﴾ بنگومان دہ تخمہ ریزی ہند کر اوہ کانہوہوہ زیندانیت دہ کہم ﴿قَالَ
 أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ٹایا ہر زیندانیم دہ کہیت تہ گہر شتیکی (موجہیزہ کی)
 روون و ناشکرات بؤ یتیم (کہ راستہ پتغہ مہرم) ﴿قَالَ فَأَيْنَ بِهِ﴾ (فیرعون) ووتی دہی تہو شتہ
 بیتہ (بیتوئہ) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ تہ گہر تہو لہ راست گویانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ تہمجا
 موسا گز چانہ کہی فریڈا ﴿فَإِذَا هِيَ تُعَيَّنُ﴾ دہست بہ جی ہووہ تہوہیہ کی دیار و ناشکرا
 ﴿وَنَزَّاعِيكَ﴾ وہ دہستی دہریتا (لہسن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بِفَصَاءٍ شَافِرِينَ﴾ یہ کسہر دہستی سہی
 و ہر شنگدار ہووہ بؤ بیتہ ران ﴿قَالَ لِمَ لَا تَقُولُ﴾ (فیرعون) ووتی بہو پیاوہ گہورانہی لہدہورہی
 ہوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ بنگومان تہمہ جادو و گہرینکی زور زانیہ ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾
 دہسہوی دہرٹان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحَرِهِ﴾ لہوولات و خاکسی خوتان بہ جادوہ کہی ﴿فَإِذَا
 تَأْمُرُونَ﴾ جافہرمانی چی دہدہن (لہدڑی بیکہم) ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ ووتیان جاری موسا و ہرا کہی وازی
 لی بیتہ (دوایانخہ) ﴿وَأَمَّا فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ﴾ سہر بازہ کانت کویکہرہوہ و بیانیرہ بؤ ہہموو شمارہ کان ﴿قَالَ
 يَا لَوْلَا بَيْتُ سَخَارٍ عَلِيمٌ﴾ تاہہموو جادو و گہرینکی زور زانت بؤ بہیتن ﴿تَجْمِيعَ السَّحَرَةِ﴾ تہمجا
 تہو جادو و گہرانہ کز کرانہوہ ﴿لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مُّعْتَوِرٍ﴾ لہکات و رورزی دیاری کر اوڈا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ
 أَنْتُمْ تَجْتَمِعُونَ﴾ و بہخہ لکیش و ترا نئوہش کز دہنہوہ؟ ﴿

﴿لَقَدْ أَنبِغَ السَّحَرَةُ﴾ تا شوبن جادو و گدوان بکه وین ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گدر نه وان زال و سدر که وتوو بوون
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ نه مجا کاتی جادو و گدره کان هاتن ﴿قَالُوا لِمَ نَحْنُ﴾ ووتیان به فیرعهون ﴿أَإِنَّا لَنَآخِرُ﴾ نابا
 به راستی پاداشتمان هیهه ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گدر نیمه زال و سدر که وتوو بین ﴿قَالَ نَحْنُ﴾ (فیرعهون)
 وونی به لنی ﴿وَأَنكَرُوا لَأَيُّ الْمَقَرِّينَ﴾ وه بینگومان نبوه نهو کاته نه نریکانی خوم ده بن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾
 موسا به ساحیره کانی ووت ﴿أَلَا أُنَبِّئُكُمْ أَنَّ الْمَاءَ نَزَّلْنَاهُ بَنَاهُ هَٰؤُلَاءِ رِیَاسٍ﴾ (له جادوو) ﴿فَلَمَّا رَآهُمُ﴾
 ﴿فَلَمَّا رَآهُمُ﴾ نه وانش گوریس و حبل و دار ده سنه کانبان فریدا ﴿وَقَالُوا بَعْدَ فَرَحٍ﴾ وه ووتیان
 سویتند به گهره یی فیرعهون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ به راستی ههر نیمه زال و سدر که وتوو بین ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾
 عَصَا ﴿نه مجا موسا داره سته که ی فریدا (و بوو به ماریکی گهره) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ جا کورت
 و سپر نهو (ماره گهره) ههرچی جادوویان کرد بوو هلی لوشی ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ نه مجا جادوو
 گهره کان خیران (کهوتن) به پرودا به سوژده بر دهنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائُ الْكَلْبِ﴾ ووتیان نهوا
 باوه پرمان هیتا به پهروه رد گاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که پهروه رد گاری موسا و هارونه ﴿قَالَ﴾
 ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی نابا باوه پرمان پی هیتا ﴿قَالَ أَنَا لَكَ نَارٌ﴾ پیش نهوه ی مؤله تیان بدهم
 ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرٌ الَّذِي عَلَّمَكَ النَّبِيَّ﴾ به راستی نهو (موسا) جادوو گهره گهره که تانه که فیری جادووی کردون
 ﴿فَلَسَوْقٌ لَّكَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ جا بینگومان له مودوا ده زانن (چیتان لی ده کدم) ﴿لَا أَفْطَنُ لَدَيْكَ وَأَنْصَلُكَ إِلَىٰ﴾ به راستی
 ده ست و قاجتان راست و چهپ ده برم ﴿وَلَا أَصْلَحُ لَكَ أَخِي﴾ وه بینگومان هه مروتان هه له ده واسم (به دارا)
 ﴿قَالُوا لَا صَبْرَ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان هیچ زیانی نی به (بو نیمه نهوه ی تو نه نهوه ی بیکه ی) ﴿إِنَّا﴾
 ﴿إِنَّا﴾ (چونکه) به راستی نیمه گهره نهوه مان بز لای پهروه رد گارمانه ﴿إِنَّا نَقْطَعُ﴾ به راستی
 نیمه به ته مابن و نومند ده که بین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَكَ رَبُّكَ لَخَطْبُكَ﴾ که پهروه رد گارمان له گوناگو تاوانه کانمان بیوری
 ﴿أَنْ كُنَّا أَهْلَ التَّوْبَةِ﴾ چونکه نیمه به که می باوه پر داران بووین (له گهره که ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾
 وه حیمان نارد بز موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِآيَاتِي﴾ که به شه و به نده (باوه پر داره) کانم یبه (و مبصر به جی بیتن)
 ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ بینگومان (فیرعهون و کومه له که ی) دواتان ده کهون ﴿فَأَرْسَلْنَا فِي الْأَنْبَاءِ خَيْرِينَ﴾
 نهوسا فیرعهون بیوانی کوه ره وه ی نارد به شماره کاند (بو کوه کردنه وه ی له شکر و هیز) ﴿إِنْ هَلْوَ﴾
 لَئِنْ زَمَّةٌ قَلِيلٌ ﴿(فیرعهون وونی) به راستی نهوانه (موسا و شوبن کهوتانی) کومه لیکه که می بی ترخن ﴿وَأَنَّهُمْ لَنَالِقَطُونَ﴾
 وه به راستی نهوانه رقی نیمه هه له ده ستین (به ووتار و کرداریان) ﴿وَأَنَّا لَنَبْغِ حَزُونٌ﴾
 وه بینگومان نیمه کومه لیکین بیدار و ناگاداریس (به پیلا نه کانبان) ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ حَتَّىٰ وَنَحْنُ﴾ نه مجا
 نهوان (فیرعهون و کومه له که ی) مان دهر کرد له باخات و کانیاوه کان ﴿وَكُنُوزٌ وَمَقَابِرٌ﴾ وه (دهرمان
 کردن) له وه موو گهنج و غه زنه و کوشکه زور جوان و چاکاته ﴿كَذَٰلِكَ﴾ نابو جزوه (له ناومان بردن)
 ﴿وَأَوْرَثْنَا نَحْنُ يَوْمَئِذٍ﴾ نهوه کانی به عقوب (جووله که) مان له جیگایان دانا ﴿فَأَنبَعَثْهُمْ تَشْرِيقِينَ﴾ نه مجا
 (فیرعهون و له شکره که ی) کانی خور هه له هاتن شوبیان کهوتن ﴿

﴿فَلَمَّا نَزَا الْجَمْعَانِ﴾ نه مجا کانی دوو کؤمه‌له که چاویان به‌یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾
 هاوه‌له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ بینگومان ژیتمه گیراوین، (پیمان ده‌گه‌ن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه‌خیر پیمان ناگه‌ن ﴿إِنَّمَعَى رَبِّي سَتَهْدِي﴾ بینگومان من به‌رورد گارم له‌گه‌له دنیابن
 رینگای (رزگار بوونم) نشان ده‌دات ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نه‌مجا سرووشمان کرد بق موسا
 ﴿أَنْ أَمْتَرِبَ بِقَصَاكَ الْبَحْرِ﴾ که به‌گؤچانه کهت بده له‌ده‌ریاکه ﴿فَأَنفَلَقَ﴾ (نه‌ویش لیداو) جاده‌ریاکه
 له‌ت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّيْدِ الْفَتِيرِ﴾ که هه‌ر له‌تیکی وه‌ک شاخیکی زؤر گه‌وره وابوو ﴿وَأَرْكَبْنَا
 نَمْرَ الْأَخْيَرِينَ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) مان نزیک کرده‌وه له‌وئ (له‌ده‌ریاکه) ﴿وَأَمْحَرْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ فَعَّاهُ أَهْوِيْنَ﴾ جا موسا و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون رزگارمان کردن ﴿وَأَمْحَرْنَا الْأَخْيَرِينَ﴾ پاشان ئه‌وانی ترمان نوقم کرد (له‌ده‌ریادا) ﴿إِنَّمَا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (که‌باسکرا) به‌لگه‌به‌کی گه‌وره هه‌یه (له‌سهر ده‌سه‌لانی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُ مُؤْمِنِينَ﴾
 به‌لام زؤره‌بیان باوه‌ریان نه‌هیتا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی به‌روه‌رد گارت زان
 وبه به‌زه‌یی به ﴿وَأَنزَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الْغَايَةِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بخوئنه‌روه به‌سهریاندا هه‌والی
 ئیبراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ کانی ووتی به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده‌به‌رستن ﴿قَالُوا اتَّبِعُوا أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده‌به‌رستن ﴿فَنُفِّلْ لَهَا عَذَابَ خَيْرٍ﴾ نه‌مجا به‌رده‌وام به‌ندایه‌تیا
 ده‌که‌ین ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئه‌وانه گویان لیئانه ﴿إِذْ تَعْلُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده‌که‌ن ﴿أَوْ تَفْعَلُونَكَ أَوْ تَصُرُونَ﴾ یا ئایا ئه‌وان سوود یازیانتان بی ده‌گه‌به‌نن ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آيَةً نَّآ﴾ ووتیان (نه‌خیر هه‌چیان بی ناگری) به‌لکو ژیتمه باوو بابیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ئابه‌و شیوه (ی ژیتمه) یان کردوه ﴿قَالَ أَوْ يَشْفَعُ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ئایا ژیته ده‌زانن
 چی ده‌به‌رستن ﴿أَنَّهُمْ رَبَّائِكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ ئیوه و باوو بابیره پیتشووه کانتان ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ﴾
 جا به‌راستی هه‌موو ئه‌وانه دوژمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له‌به‌روه‌رد گاری جیهاتیان ﴿وَالَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ که ئه‌و منی دروست کردوه پاشان هه‌ر ئه‌ویش رینموونیم ده‌کات ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه‌هه‌ر ئه‌و زاته خؤراکم پنده‌دات و تیراوم ده‌کات ﴿وَإِذَا أَمَرْتُ فهُوَ
 يَسْقِينِ﴾ وه‌کانی نه‌خؤش بکه‌وم هه‌ر ئه‌و شیفام ده‌دات (چاکم ده‌کاته‌وه) ﴿وَالَّذِي يُبَسِّطُنِي ثُمَّ
 يُجْبِينِ﴾ وه‌زاتیکه که‌من ده‌مریتی و پاشان زیندووم ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه‌(به‌روه‌رد گارم)
 زاتیکه به‌ته‌مام و ئومید ده‌که‌م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له‌رؤزی پاداشت دا (قیامه‌تدا) بیوری
 له‌هه‌له‌کانم و بیانسریته‌وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ ئه‌ی به‌روه‌رد گارم دانايم بی بیه‌خشه ﴿وَالْحَقِّي
 بِالصَّبْرِ﴾ بمبه‌ره ریزی پیاوچا‌کانه‌وه

﴿وَلَا تَحْمِلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ وہ بھاس کر دنم بہ چاکہ لہ ناو گہ لہ داہاتو وہ کاندہ ہی بہ خشہ ﴿وَلَا تَحْمِلْ لِي مِنْ وَرَقَةٍ حَذَقَ النَّبِيُّ﴾ وہ ہم گنہری لہ و ہر گرائی بہ ہشتی ہر نازو نیمہ ست ﴿وَلَا تَحْمِلْ لِي﴾ وہ لہ باو کم خوش ہبہ ﴿إِنَّكَ كَانِ مِنَ الضَّالِّينَ﴾ بہ راستی لہو لہ گومر ابا نہ ﴿وَلَا تَحْمِلْ لِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ وہ شہرہ زارو پیسوام مہ کہ لہ روز نکدا کہ (خدا کی) زیندو وہ کریمہ وہ ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ روزی کہ مال و سامان و مندا ل و نہ وہ سو وہ ناگہ بہ نین ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بہ چگہ لہ کہ سنی بیتہ خرمہ تی خوا بہ دلیکی ساغ و پاک و خاونہ وہ ﴿وَأَنْتَ لَتَلِ الْجَنَّةَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وہ (لہ روزی دوا پیدا) بہ ہشت نریک دہ خرمہ وہ ہر پاریز کاران و لہ خوا ترسان ﴿وَيُؤْتِي الْجَحِيمَ النَّارِينَ﴾ دوزہ خیش دہرہ خرمہ (و ناشکرا دہ کری) ہر گومر ابا نہ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ وہ پیمان دہو تریت ﴿إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُبْذَرُونَ﴾ کوان تہ وائہی کہ تہوہ دہتان ہرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیانی خوا ﴿هَلْ يَصُدُّوكُمْ أَوْ يُشْهِرُونَ﴾ ئابا یارمہ تیشان دہدہن یا یارمہ تی خویان دہدہن ﴿فَتَكُونُوا فِيهَا نُجُودًا وَالنَّارُونَ﴾ تہ مجا ہم وہ تہ وائہ (ہرستر اوان) و گومر ابا نہ سہر بہر و خوار فری دہدرتہ دوزہ خہ وہ ﴿وَيُخَوِّدُ الْيَتِيمَ أَجْعُونَ﴾ ہم وہ ہا ہم وہ سہر بازانی شہیتان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت ہرستان) لہ کاتیکدا لہ دوزہ دا شہرہ قسہ و نازا وہ بانیہ (لہ گہل ہرستر اوہ کانیاں دا) دہلین ﴿قَالَ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ سو بندہ خوا تہمہ لہ گومر ابا نہ کی ناشکرا دا بووین ﴿إِذْ تُنْفِرُ الْكَافِرِينَ﴾ کاتیک تہوہ مان دہر دہریزی ہر وہر دگاری جیہانیانہ وہ ﴿وَمَا أَسْأَلُ إِلَّا الْجَهَنَّمَ﴾ کہس تہمہی گومر ابا نہ کردتا و انباران تہ بیت ﴿فَالنَّارِينَ شَقِيقِينَ﴾ وہ ہیچ نکا کاری ہر تہمہ نی بہ ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾ وہ ہیچ ہاور تہہ کی دلسوزمان تہہ ﴿قَالُوا لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز گہ جاریکی تر بگہر ابا نہ تہ وہ (ہر دونیا) ﴿فَتَكُونُوا مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ تہ و سا لہ باوہر داران دہبووین ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَاظِمَةٌ﴾ بہ راستی لہ وہ دا (باسکرا) ہندو بہ لگہ ہہ بہ ﴿وَمَا كُنْتُ أَكْفَرُهُمْ يُفْسِدُونَ﴾ بہ لام زور بہیان باوہر دار نہ بووین ﴿قَالَ رَبُّكَ لَقَدْ أَخَذَ الْوَعْدَ الْوَعْدَ﴾ بہ راستی ہم بہر وہر دگارت زال و میہرہ بانہ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گہلی نوح بیتہ مہر انیاں بہر روزن دانا (ہر و ابا نہ ہی نہ کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ اخْرُجُوا مِنْ هَٰذِهِ﴾ کاتی کہ نوحی ہر ابا نہ ہی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئابا نائرسن لہ خوا (خوتان ناہارینزن) ﴿إِنِّي لَكُ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بیگومان من بیتہ مہر تکی تہ میثم ہر تہوہ ﴿قَالَ تَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کہ وائہ لہ خوا ہر سن و گویر ابا نہ لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ من داوای ہیچ کریمہ کتان لی نا کہم لہ سہر تہوہ (ہرینمو و نی کردنہ تان) ﴿إِنْ أَخْرَجَ إِلَّا عَلَى رِبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکہ) ہا داشتی من تہنہا لہ سہر بہر وہر دگاری جیہانیانہ ﴿قَالَ تَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کہ وائہ لہ خوا ہر سن و گویر ابا نہ لی من بکن ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ لَكَ﴾ ووتیان ئابا (چون) باوہر بہ تو بیتن ﴿وَأَجْعَلَكَ الْأَرْضَ دُونَ﴾ لہ کاتیکدا تہ وائہی شویت کہ ووتن بہ سترین کہ سن (ہم زارو دامار و نہ فامن) ﴿

﴿قَالَ وَمَا عَلِمَ بِمَآكِلِهِمْ أَن يَمَسُّوهُ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم نه وانه چی کرده ویه ک ده که ن
 ﴿إِنْ جَاءَهُمْ إِلَّا عَذَابٌ بَئِيسٌ﴾ پرسینه و بیان تهنه له سهر پهر وهر دگار مه ﴿وَلَا يَشْعُرُونَ﴾ نه گهر ثنوه هه ست
 بکه ن (بزائن) ﴿وَمَا أَتَاهُمْ إِلَّا ظِلَالٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر کهری باوهر داران نیم ﴿إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 من تهنیا تر سینه ریکی پروون کهره و هم ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ﴾ ووتیان نه ی نوح نه گهر کونایی
 نه هیتی (له م کاری بانگه وازه ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بینگومان له به رد باران کراوان ده بی ﴿وَمَا
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي ذُنُوبٌ﴾ (نوح) ووتی: نه ی پهر وهر دگارم بینگومان گه له کهم پر وایان پی نه کردم
 ﴿فَأَفْتَحْ يَنِي وَابْوِئْهُمْ قَتْلًا﴾ که واته له نیوان من و نه وانه احو کم بده به حو کم دانیکی به کجاری
 ﴿وَيُخَيِّبُ وَمَنْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و نه و باوهر دارانه ی له گه لمدان پرزگار بکه ﴿فَأَخْبَتُ يَوْمَئِذٍ﴾
 نیمه ش نوح و نه و که سانه ی له گه لی بوو پرزگارمان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفُلِّ الْمَشْهُونِ﴾ له و
 که شنی به ی که پر کراو بوو (له مرؤف و هه موو جوهر گیانداریک) ﴿ثُمَّ أَفْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له پاشان
 له و ا (پرزگار کردنی نیمانداران) نه وانه ی که مانه و نه نو قه مان کردن (له ناوی توفانه که و ا) ﴿وَمَا
 كَانَ فِي ذَلِكَ لَآخِذٌ﴾ به راستی له و ا (باسکرا) به لگه به کی گه وریه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به لام
 زور به بیان باوهر دار نه بوون ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهْوٌ مُّغْرِبٌ رُّجُومٌ﴾ وه به راستی هه ر پهر وهر دگارت زالی
 به به زه یه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ گه لی عا د پیغه به رانی (خوا) یان به دروزن دانا (باوهر بیان پی
 نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ﴾ کاتی هود (علیه السلام) ی بر بیان پی ووتن ﴿الَا تَتَّقُونَ﴾ نایا
 خوتان ناباریزن (له سزای خوا) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من پیغه به ریکی له میم بؤ ثنوه ﴿وَمَا
 فَاتَكُمْ اللَّهُ وَاطْمَئِنُّوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رابه لی من بکه ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
 وه من هیچ کر نه ک له ثنوه داوا نا که م له سهر نه م (گه یان دنی بانگه وازه) ﴿إِنْ أُخْرِيَ إِلَّا عَذَابِي الرَّحْمَنِ﴾
 یاداشتی من تهنه لای پهر وهر دگاری جبهانیه ﴿أَتَتَّبِعُونَ رِجْلَيْ يَاسَافَ لَمَّا تَبَيَّنَ﴾ نایا ثنوه له هه موو
 شوینیکی به رز (ی سهره رینگا) بورجینک دوست ده که ن به پی هو وده ﴿وَتَتَّبِعُونَ مِصْرَاعَ﴾ وه چه ند
 کوشک و قه لای به هیز (کار گه) دروست ده که ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ به و ثومیده ی هه ر به میته و وه
 نه مرن ﴿وَإِذَا بَلَغْتُهُمُ﴾ وه هه ر کاتی ده ست بوه شیتن ﴿بَطَشْتُ رَبِّ جَبَّارِينَ﴾ سته مکارانه ده س ده وه
 شیتن ﴿فَأَنذَرْتُ اللَّهَ وَاطْمَئِنُّوا﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان بهاریزن و گوی رابه لی من بکه ن ﴿وَأَنذَرْتُ
 الْجِبَّاتِ وَاللَّيْلِ أَمَّا كُمْ بِمَآكِلِهِمْ أَن يَمَسُّوهُ﴾ وه له (سزای) نه و خواه به ترسن و خوتان بهاریزن که خوتان ده زائن
 چی پی به خشبون ﴿أَمَّا كُمْ بِمَآكِلِهِمْ أَن يَمَسُّوهُ﴾ نازه ل و مالات و مندال و ﴿وَحَشَبٌ وَغَبُونٌ﴾ باخ و کانیای
 زوری پی داون ﴿إِنِّي أَنذَرْتُ عَلَيْكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم دوو چارنان پی ﴿عَذَابِي الرَّحْمَنِ﴾ سزای
 پرزنیکی زور گه وره (ی دژوارو پر له سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هود علیه السلام) لای
 نیمه به کسانه ﴿أَوْ عَذَابُ رَبِّكَ لَكُم مِّنَ الْعَظِيمِ﴾ ناموز گاری بکه یت یا ناموز گاری نه که یت

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾ نهمه (ی تو هیتاوتنه) تهنه در قو ده له سه ی پتشیانه ﴿وَمَا لَكُمْ بِمُعَذِّبِينَ﴾
 وه نیمه سزا نادرین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ نیشر باوه بریان پی نه هیتا یز به نیمه ش له ناومان بردن
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ ینگومان له وه دا (باسکرا) نیشانه ی گه وه هیده ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 به لام زور به بیان باوه بردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هر به روه رد گارت
 به ده سه لات و به به زه بی به ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی سه موود پیغه مبه رانیا به در وزن زانی ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحْمَدُ صَلِّعُ﴾ کانی صالح (علیه السلام) ی بریان پی ووتن ﴿الْأَتَقُونَ﴾ ثایا (له سزای خوا)
 خوتان ناپارتن ﴿إِنِّي لَكُرْسُوفُ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه رنکی ته مینم بوزان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
 ده ی له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و من هیچ کری و پاداشنیک
 له سه ر ته م (پیغه مبه ریتی به) له نیوه داوا ناکه م ﴿إِنَّ أَوْلَى الْأَعْيُنِ رَأْيَ الْعَاكِفِينَ﴾ کری و پاداشتی من تهنه
 لای به روه رد گاری جیهانیانه ﴿أَنْتُمْ كُنْتُمْ فِي مَا هَلَكْتُمْ أَوَّيِينَ﴾ (واده زانن) وازتان لی ده هیتری له دونیا دا
 به هیتنی (ده رین) ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له ناو باخات و کانیاوی زور دا ﴿وَزُرُوعٍ وَحُلِيِّ مَلْعَمَةٍ﴾
 غصیر ﴿وه له ناو کشتو کالی زور و باخاتی دار خورمای میوه گه بیودا ﴿وَتَنْجُوتٍ مِنْ أَبْجَالٍ يُؤْكِنُ﴾
 قریه یں ﴿وه له چیاکان دا خانو و داده ناشن زور به لیزانانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کده وانه له (سزای) خوا
 بترسن و گوی رایه لی من بکن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه گوی رایه لی زیاده به وان مه کن ﴿الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ته وانه ی خرابه کاری ده کن له زه وی دا ﴿وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ وه کرده وه ی چاک
 ناکه م ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (به صالح علیه السلام) تو تهنه یه کینکی له جادور
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنا﴾ تو تهنه مرؤفینکی وه نیمه ﴿قَالُوا بَقَايَةُ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 ده ی نایه ت و موعجزه به کسان بو بیته ته گمر له راست گویانی ﴿قَالَ هَذِهِ ذِيقَةُ﴾ (صالح علیه
 السلام) ووتی ته م و شتره مینه (موعجزه) به ﴿لَهَا شَرٌّ وَلَكِنْ شَرٌّ يَوْمَ تَقْلُوبٍ﴾ ناو خوار دنه وه روریک بو
 نه وه و روریکش بو نیوه به ﴿وَلَا تَسْهَوْنَ هَآئِذِهِ﴾ دهستی بو مه بدن به خرابه ﴿فِي لَحْدٍ مُرْعَبٍ يَوْمَ عَطِيرٍ﴾
 ته گینا سزای توله ی روریک گه وه نو وشتان دیت ﴿فَعَقَرُوا وَكَافَاَصَتْ حَوَارِثُ دِيمِينَ﴾ کده چی ته وان
 سه ریان پری نه وسا به شیمان بو ونه وه (له ترسی توله ی خوا) ﴿فَلَا حَذَرُ الْعَذَابِ﴾ ته مجا سزای
 (خرابه کریان) ته وانی گرت ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به راستی له مه دا (باسکرا)
 نیشانه به کی گه وه هیده به لام زور به بیان باوه بردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ینگومان
 به روه رد گارت زان و به ده سه لات و به به زه بی به

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی لوط پیغه مبراتیان به دروزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُو لُوطٍ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی لوطی برایان (علیه السلام) ووتی بیان نایا ئیوه له خوا ناترسن خوئا باریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبراتیکی نه مینم بؤ ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایلی من بکن ﴿وَمَا أَمْتَلِكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه من هیچ پاداشتی له سهر (پیغه مبراتیکم) له ئیوه داوا ناکم ﴿إِنْ أُخْرِجُوا إِلَى الْآخِرِ لَرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من تنها لای بهر و رد گای جیهانیانه ﴿أَتَأْتُونَ الذَّكَرَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نایا له ناو (هموو خه لکی) جیهانیاندا ئیوه تیر بازی ده کهن ﴿وَتَذَرُونَ﴾ وه از دینس ﴿مَا خَلَقْنَاكُمْ زَكَّاءً مِنْ أَزْوَاجِكُمْ﴾ لهو هاوسه رانه تان که بهر و رد گارتان بوی دروست کردون ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه کومه لیکن ده رجوو له سنوری ناره زوو ﴿قَالُوا لَنْ نُرْسِلَ لُوطَ﴾ ووتیان: به راستی ئه ی لوط نه گدر واز نه هیتی (له م کاره ت) ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ بنگومان له ده ر کراوان ده بیت (له م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْفَالِقِينَ﴾ (لوط) ووتی بنگومان من زور قه لس و بیزارم لهو کرده وه تان (تیر بازی) ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ ئه ی بهر و رد گارم خوم و مال و خیزانم رزگار بکه له (توله ی) ئهو کرده وه ی له وان ده بکن ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَتَجِدُ مِنْهُمْ شِئْشَاءً﴾ نه مجا ئیمه ش لوط و هموو خیزانه که یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا مِنَ الْغَيْرِينَ﴾ بیجگه له پیره ژنی (خیزانی لوط) که له جیماوان و (تیاچوان) بوو ﴿فَرَدَّ مَنَا الْآخَرِينَ﴾ پاشان له وانی ترمان له ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له بهرد) به سهر یاندا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه مجا ئای چ خراب بوو بارانی تر سیتراوه کان ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَيْتٌ﴾ به راستی له مه دا (باسکرا) په ندیکسی گه و ره هیه ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ تَرْوِينٌ﴾ به لام زور به یان باوه بردار نه بوون ﴿وَأَنَّ زَيْدَ لَمِنْ الشَّعْبِ الرَّجِيحِ﴾ بنگومان بهر و رد گارت زان و میهره بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ آلِهَتِكُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ خاوه نی باخاته چرو پره کانیش پیغه مبراتیان به دروزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعیب علیه السلام بئی ووتن: نایا خوئا نا باریزن و له خوا ناترسن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبراتیکی نه مینم بؤ ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که و ابو له خوا بترسن و گوئرایلی من بکن ﴿وَمَا أَمْتَلِكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه من هیچ کروی و پاداشتی له ئیوه داوا ناکم له سهر پیغه مبرایه تیه که م ﴿إِنْ أُخْرِجُوا إِلَى الْآخِرِ لَرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من تنها لای بهر و رد گای جیهانیانه ﴿أَتُوقُوا الْكَفَلَ﴾ رینک و راست پیوانه بکن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ وه له زیان ده ران مهن (له پیوانه دا) ناته واو بیبون ﴿وَرَبُّوا بِالْفِطْطَانِ الْمُسْتَفِيرِ﴾ وه به تدر از ووبه کی راست و رینک کیشانه بکن ﴿وَلَا تَحْسُرُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و که م و کوری مه کهن له شسته کانی خه لکیدا (هیچ مافیکیان ژیر بی مه خه ن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه پومه چن له زه ویدا به خرابه کاریشان

﴿وَأَنفُوا الَّذِي﴾ وه بئرسن له و زاتەى ﴿خَلَقَكُمْ وَالْحَيَاطَةَ الْأَوَّلِينَ﴾ كه ئىتو و خەلکانى پىشوویشى دروست کردو و ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ﴾ ووتیان تۆ تەنھا لە جادوو لى کر وانى ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تۆ تەنھا مەرقىكى وەك ئىمەى ﴿وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ و بەراستى ئىمە واگو مانت پى دەبەین لە درۆزان بىست ﴿فَأَنقِصْ عَنَّا كَيْفَ أَمِنَ السَّمَاءُ﴾ دەى چەند پارچە بەك لە ئاسمان بىخەرە خواری وە بەسەرماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گۆيانى ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَى النَّفْسَ الْفَاعِلُوتَ﴾ (شوعەیب) ووتى پەرورەدگارم چاك دەزانى بەهەر کردە وە بەك كە دەیکەن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ئەمجا شوو بىیان بە درۆزن زانى ﴿فَأَخَذَهُمُ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ بە و هزی وە سزای پۆزى سىبەر (ى هەور) گرتنى ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ بەراستى ئەو سزایە سزای درۆنكى زۆر گەورە بوو ﴿إِنِّي ذَلِكُ لَا يَكُنْ﴾ بىنگومان لەمەدا (باسکرا) بەلگە بەكى بەهینز هەبە ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ تَرْكُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ بەلام زۆرە بىیان باوەردار نەبوون ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهَؤُاَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وە بەراستى پەرورەدگارت هەر ئەو زال و بەبەزەبى ﴿وَأَنَّهُ رَكَّتْ رِجْلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و بەراستى ئەم (قورئان) دابەز ئىراوى پەرورەدگارى جیهانیانە ﴿تَزَلُّهُ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ جویرە ئىلى ئەمىن هینایە خواری وە ﴿عَلَى قَلْبِكَ لَئِنْ كُنَ مِنَ الْمُتَذَكِّرِينَ﴾ بۆ سەردلى تۆ بۆ ئەو دەى لە ترسینەرەن بى ﴿يَلَسَّانِ عَرَفِينَ﴾ بەزمانىكى عەرەبى روون و پاراو ﴿وَأَنَّهُ لَنِي زُرَّ الْأَوَّلِينَ﴾ وە بەراستى (باسى قورئان) لە کتیبى پىنەمبەرە پىشوووە کاندە هەبە ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ آيَةٌ أَنَّا بَآءُكُمْ أَنَّمَا تَعْبُدُونَ﴾ ئایا ئەمە بەلگە بەكى روون نەبوو بۆیان (بۆ کافرانى قورەیش) ﴿أَن يَتَكَبَّرَ عَلَيْهِمْ أَتَنى أَسْرَافِلُ﴾ كە زانایانى بەنى ئىسرائىل ئەو (دەنگ و باسى قورئان) دەزانن ﴿وَتَوَوَّرَّهُ عَلَى قُبُضِ الْأَعْيُنِ﴾ ئەگەر ئىمە ئەو (قورئان) مان بناردایە ئە خواری وە بۆ سەر كەسىكى عەجەمى ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەمجا بىخویندا ئەو بەسەرماندا (بەسەر بى باوەرانى مەككەدا) ﴿وَمَا كَانُوا يَسْمَعُونَ﴾ باوەریان پى نەدە هینا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا بە و جزورە ئەو (قورئان) مان خستۆ تە ناو دلى تاوانبارانە وە ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ كەچى هەر باوەرى پى ناهینن ﴿عَنى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هەتا سزای سەخت بە چاوى خویان دەبینن (جا باوەر دینن) ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئەویش لە ناكاودا دىت بۆیان كە ئەوان هەستى پى ناكەن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾ ئەوسا ئەننن ئاخو مۆلە تمان پى دەدرىت ﴿أَفَعَدَّائِنَا يُسْتَعْجِلُونَ﴾ دەى ئایا ئەوان پەلەى سزای ئىمەیانە ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تۆ پىسم بلى ئەگەر چەند سالى بە خوشى بىان زىننن ﴿فَنُحِجَّهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئە پاشان ئەو سزایەى كە لى ترسێرا بوون بىت بۆیان

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُدُودِيَانِ بَيْنَ نَاقَةِ يَدْنِي﴾ ﴿مَا كَانُوا يَمْنَعُونَ﴾ نه و هم‌و خوشی و رابوار دهنی به‌وان درابوو ﴿وَمَا أَفْلَحَ الْكَافِرِينَ﴾ هیچ شاور گوندی کمان له‌ناو نه‌بر دووه ﴿إِلَّا لَهُمُ الْمَذْرُوءُ﴾ دلیله به ترسینه رانیکی هه‌بووه ﴿ذُكِّرُوا وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه، وه نیمه سته‌مکار نه‌بووین (له‌سزادانیاندا) ﴿وَمَا تَزَلَّتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ شه‌یتانه‌کان شه‌و (قورنانه) یان نه‌هیتاوه‌ته خواره‌وه ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَلِيمُونَ﴾ نه‌شیایوی نه‌وه‌ن و نه‌ده‌شتوانن ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُونَ﴾ به‌راستی شه‌یتانه‌کان له‌گوی گرتن (ی هه‌والی ناسمان) به‌رگری کراون ﴿وَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ که‌واته هیچ به‌رستراوینکی تر نه‌به‌رستی له‌گه‌ن خوادا ﴿وَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذَرِينَ﴾ ته‌گینا له‌سزادراوان ده‌یی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزم و که‌سه زور نزدیکه‌کانت بترسینه ﴿وَلَا تَخْضَلْ جَنَّتَكَ﴾ و بالی به‌زه‌یی و نه‌رم و نیانیت راحه ﴿إِنِّي أَنبَأْتُكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ نه‌و باوه‌ر داراته‌ی که‌شویتنت که‌وتوون ﴿وَإِنْ عَصَوْكَ﴾ ته‌مجا ته‌گهر سه‌رینچیان کردی ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ته‌وسا پیمان بلی: به‌راستی من به‌ریم له‌وه‌ی نیوه ده‌یکه‌ن ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ وه پشت به‌و خواجه به‌سته که‌زال و به‌زه‌یی به ﴿الَّذِي يَرْفَعُ سَنُورَهُ﴾ نه‌و (خواه) که‌ده‌تبینی کاتی به‌ته‌نیا نویژ ده‌که‌ی ﴿وَقُلْ إِنِّي فِي السَّجْدِ﴾ وه (ده‌بینی) نویژ کردنت له‌ناو نویژ گهراندا (که‌پیش نویژ بیان بۆ ده‌که‌یت) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی ته‌نها ته‌وه‌یسه‌ری ناگادار ﴿هَلْ أَتَاكَ عَلَىٰ مَنْ تَزَلُّ الشَّيَاطِينُ﴾ هه‌والتان بده‌می شه‌یتانه‌کان داده‌به‌زته‌سه‌ر کی؟ ﴿تَزَلُّ عَلَىٰ كُلِّ آثَانٍ أَثِيرٌ﴾ داده‌به‌زته‌سه‌ر هه‌موو (که‌سیتی) زور دو‌وزنی زور تاوانبار ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَعْيُنَهُمْ كَغَيْرِ بَصَرٍ﴾ باش گوی ده‌گرن (بۆ شه‌یتانه‌کان) وه زور به‌بیان دروزنن (له‌وه‌هه‌والانه‌دا ده‌یدمن به‌خه‌لکی) ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (پیتغه‌مهر) شاعیر نی‌یه) شاعیره‌کان ته‌نها گوسراکان شو‌ن‌یان ده‌که‌مون ﴿الرُّسُلُ أَنَّهُمْ﴾ ثایا نابینی که‌ته‌وانه ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهْمُمُونَ﴾ به‌هه‌موو دول و شیونکدا به‌سه‌ر لیشیواوی ده‌رؤن (شاعر ده‌لین) ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وه به‌راستی ته‌وانه‌شتی ده‌لین که‌خویان نایکه‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه له‌وانه‌بیان بر وایان هیتاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿وَذُكِّرُوا لِلْكَبِيرِ﴾ وه یادو زیگری خویان زور کرده‌وه ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ وه توله‌بیان سه‌ندوه‌وه له‌باش نه‌وه سته‌میان لی کراوه ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه ته‌وانه‌ی سته‌میان کرده‌وه له‌مه‌ودوا ده‌زانن ﴿أَنِّي مُنْقَلِبٌ يُقَالُونَ﴾ که‌چون گهرانه‌وه‌به‌که‌ده‌گهرینه‌وه (بۆ لای خوا دوا‌ی مردن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوى خواى به خستەدى مېهرەبان

﴿طس﴾ به (طا، سین) دەخوێنریتەوێ خوازانانترە بە ماناکەى بۆزانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سورەتى (البقرة) بکە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لَكُمُ الْفِرْعَوْنَ وَهَارُونَ الْآيَاتِ﴾ ئەمە ئایە تەکانى قورئان و کتیبى ئاشکرايە ﴿هَٰذَا يُخْرِجُ الْفَارُوقَ﴾ (هەوى) رێنموونى و مرەدەدانە بۆ سەر واداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانەى کە نوێژ بە جى دینن و زەكات دەدەن ﴿وَهُرَّيَّا الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾ وە ئەوانەى بىرواى بتهویان بەرپۆزى دواى هەبە ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بەراستى ئەوانەى باوەر ناهێنن بەرپۆزى دواى ﴿رَبِّكَ أَهْلَهُ أَتَمَّ لَهُمْ﴾ کردەوێ (خراپە) کانیانمان رازاند و ئەوێ ئەوان بۆیان ﴿فَهُمْ يَخْطُونَ﴾ بۆیە ئەوان بەسەرگەردانى دەسوریتەوێ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ ئەوانە کە سانبکەن سزای بەدەیان بۆ هەبە ﴿وَهُرَّيَّا الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾ وە ئەوانە لەرپۆزى دواى دا زەرەرمەندترین کەسەن ﴿وَأَنَّكَ لَفِي الْقُرْآنِ﴾ بەراستى تۆ (ئەى موحەممەد ﷺ) قورئانێ پێشەدرى (فیرە کرى ی) ﴿مِن لَّدُنَّا حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ لەلایەن خواى کار دروستى زاناوێ ﴿إِنَّا قَالُوا لَمُوسَىٰ لَا تَلْمِزْهُ﴾ (بیریان خەرهوێ) کاتى موسا بەخێزانە کەى ووت ﴿إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ﴾ بێگومان من ئاگرى بەدیده کەم ﴿مَسَّاتِكَ رَبُّهَا بِخَيْرٍ﴾ (ئێوە لێرە دا بن) من دەپۆم بۆ لای ئەو ئاگرە بەزووى هەوالتێکنان بۆ دینم ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَيْتَابٌ فَجَعَلْنَا لَكُمُ الْيَاغُرَ﴾ (لەو ئاگرە) تان بۆ دینم تا ئێوە ﴿تَقْطَلُونَ﴾ خۆنانى بى گەرم بکە ئەوێ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ نَارُهَا﴾ ئەمجا کاتى (موسا علیه السلام) گەیشته لای ئاگرە کە بانگى لى کرا ﴿أَنْ تَقُولَ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَاءِ مِمَّنْ جَاءَهُ﴾ کە پیرۆز بووێ ئەو کەسەى لەناو ئاگرە کە (پروناکى کە) دایەو ئەوێش بەدەورى دایە ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وە پاك و بێگەردە خواى پەورە دگارى جیهانیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ الْفَارُوقَ﴾ ئەى موسا بەراستى ئەوێ (بانگى کردى) منم خواى بەدەسەلاتى کار دروست ﴿وَأَلَيْ غَصَاكَ﴾ دەگوچانە کەت فەرى دە (ئەویش فەرى دا) ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ نَارُهَا جَاءَ أَجْرًا﴾ ئەمجا کاتى بى وەك تیرەمار دەجولێ ﴿وَلَمْ يَذَرُوا لَهَا عَاقِبَةً﴾ (موسا) هەلەت و ئاوبى ئەدایەوێ. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خودا فەرمووى) ئەى موسا مەترسە ﴿إِنِّي لَأَخَافُ لَدُنِّي الْمُرْسَلُونَ﴾ بێگومان پێغه مېهران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ بێجگە لە کەسێ کە سەمى کردبى ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ نَارُهَا جَاءَ أَجْرًا﴾ پاشان خراپە کەى گۆرپى بەچاکە ﴿إِنِّي نَارُهَا جَاءَ أَجْرًا﴾ ئەو بەراستى من لێبوردەى بەبەزەم ﴿وَأَدْخَلَ يَدَهُ فِي جَيْبِهِ﴾ وە دەستت بکە بەباخەلتدا ﴿فَخَرَجَ بِصَدَقَةٍ غَيْرَ مُسَرِّحَةٍ﴾ (کە دەرت هێنا) بەمپى و پرشنگدارى دینە دەروێه بەبى بەلە کى ﴿فِي تِسْعَةِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (ئەمە دوو موعجیزە) لەنۆ موعجیزە بۆ فیرعون و گەلە کەى ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَاسِيَيْنَ﴾ بەراستى ئەوانە گەلێکى لەسنوور دەرجوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ نَارُهَا جَاءَ أَجْرًا﴾ ئەمجا کاتى موعجیزە ئاشکراو رووتە کاتى ئێمەیان بۆ هات ﴿قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان ئەمە جادووێه کى ئاشکرايە ﴿

﴿وَيَحْذَرُ آيَهَا﴾ ئەو موعىجزانەيان دان پىدا ئەدەنا و ئىنكارىيان دەکرد ﴿وَأَسْتَفْتِيهَا أَنْفُسُهُ﴾ كەچى لەدلى
 خويان دا بەراستىيان دەزانى ﴿ظَلَمُوا وَطَغَوُا﴾ لەبەر سستەمكارى و خوق بە زل زانىيان (ئىنكارىيان دەکرد)
 ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سەدرىج بەدە سەر ئەنجامى خرابە كاران چۆن بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
 دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سوپىند بە خوا زانستمان بە داوود و سولەيمان بەخشى ﴿وَقَالَ اللَّهُ الَّذِي
 هُوَ دُوو كِيان و وئيان: هەموو سوپاس و سەنايە بۆ ئەو خوايەى ﴿فَضَلْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 كە پىزى داوود بە سەر زۆر لە بەندە باوەردارە كانيدا ﴿وَوَرِّثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ وە سولەيمان بوو
 ميرائىگى داوود (لە پىتەمبەرىتى و پاشايەتى و زانىارى دا) ﴿وَقَالَ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سولەيمان) ووتى
 ئەى خەلىكەشە ﴿عُلِّمْتُ الْقَطْرِ﴾ فەيزى زمانى يالەندە كان كراوين ﴿وَأُولَئِكَ مِن كُلِّ خَلْقٍ﴾ وە لە هەموو
 شەيخمان پى دراوہ ﴿إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْعَظِيمُ﴾ بەراستى ئەمە (بە من دراوہ) فەزل و چاكە بەكى
 ئاشكرايە ﴿وَخَيْرَ لِّسُلَيْمَانَ جُودُهُ﴾ وە كۆ كرايە وە بۆ سولەيمان هەموو سەربازە كانى ﴿مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ﴾ لە جنۆكە و ئادەمى و يالەندە كان ﴿فَهُمْ يُورَثُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (لە پىش و دواكە و ئىن)
 بەرگى دەكران (و بەرپىز دەپوشتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا﴾ هەتا كانى گەشتنە ﴿عَلَىٰ وَادٍ الْقَتْلِ﴾ سەرشىوى
 مېروولە (شونىك بوو مېروولەى زۆر سوو) ﴿قَالَتْ نَحْنُ أَيْتُهَا النَّعْلُ﴾ مېروولەيسەك ووتى: ئەى
 مېروولە كان ﴿أَتَحُلُّوْا سَنَكُنَّكُمْ﴾ برفە ناو مالە كانى خوتان (كونە كاننان) ﴿لَا يَخْطُبَنَّكُمُ سُلَيْمَانُ وَيُخَوِّدُكُمْ﴾
 با سولەيمان و لە شكەرە كەى نەتان پلېشىنن (لە ژىر پىياندا) ﴿وَلَهُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لە كاتىكدا ئەوان
 هەست ناكەن ﴿فَتَشَارَعَا فِي كَاغَيْنَ قَوْلَهَا﴾ ئەمجا (سولەيمان بە سەر سورماتەو) زەرەخەنەى كرد
 لەفسەى ئەو مېروولە ﴿وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي﴾ و ووتى ئەى پەرورەدگارم وام رايىتە ﴿أَنْ أَشْكُرَ بِمَنِّكَ الَّذِى تَكُنَّ
 عَلَىٰ وَعَلَىٰ وَلَدَتِي﴾ كە سوپاسى ئەو چاكە و نەعمەتەتەت بەكم كە رىشتووتە بە سەر من و دايك باوكمدا
 ﴿وَأَنْ أَشْكَلَ صَلَاحَ اتِّرْسَتِهِ﴾ وە (رام پىشە) كە كار و كردهوى چاكە بەكم كە تۆ پىش رازى پىش
 ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ وە بە بەزەبى خوت پىمخەرە پىزى بەندە چاكە كانت ﴿وَوَقَّظَ
 الطَّيْرَ﴾ جا (سولەيمان) چاوى بە يالەندە كان دا گىبرا ﴿فَقَالَ مَا لِي لَا أَرَىٰ الْهُدُودَ﴾ ووتى ئەو چى بە بۆ
 بەپو و سلېمانە نايىم ﴿أَتُرَكَّانَ مِنَ النَّاصِيحِينَ﴾ ياخود لە ئامادەنەبووانە؟ (خوى دزبوتەو) ﴿لَا تُخَذِّلُكُمْ
 عَذَابُ آتَيْنَا﴾ سوپىند بە خوا سزايەكى بەتېنى دەدەم ﴿أَوَلَا أَدْرِيكُمْ﴾ يا سەرى دەپرەم ﴿أَوَلَيْسَ لِي سُلْطَانٌ
 مُّبِينٌ﴾ يا بەلگە بەكى پروونم بۆ دىنىت (لە سەر ئامادە نەبوونى). ﴿فَتَمَنَّكَ غَيْرَ يَعْمُرُ﴾ ئەمجا
 (بەپو) ماوہ بەكى كورت ماوہ وە ﴿فَقَالَ أَهْطُتَ بِمَا أَلْمُحُطُّ بِهِ﴾ جا (هاتەو و بە سولەيمانى) ووت
 ئاگادار بووم لە شتىك كە تۆ ئاگادار نىست لىنى ﴿وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ﴾ لە (وولانى) سەبەئەو
 هەوالىكى راستەقىنەم بۆ هتاوى ﴿

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَعْلِكُكُمْ﴾ بەراستى من دىم ئافرەتلىك پادىشاى ئەوانە (بەناوى بەلقىس) ﴿وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ كەھەموو شىئىكى (پادشاىەنى) بىن دراوھ ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و تەختىكى (پادشاىەتى) زۆر گەورەى ھەبە ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا﴾ خۇزى و گەلە كەبىم دى ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لەجىاتى خوا سوزدە بۆ رۆژ دەبەن ﴿وَرَبُّهُمْ السَّمِيطُ الْعَلِيُّ﴾ و شەيتان كەردەوھ (خراپە) كانىيانى بۆ رازاند بوونەوھ ﴿فَصَدَّ عَنْهُ السَّبِيلُ﴾ بەو ھۆبەوھ بەرگرى كەردون لەرنگەى راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بۆبە ئەوان رىنگاى راست نادۆز نەوھ ﴿إِلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي﴾ بۆ ئەوھى سوزدە نەبەن بۆ ئەو خواپەى ﴿يَخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ كەئەوھى شاراوھ بىت لەئاسمانە كان و زەوېدا دەرى دەخات (دەردىنى) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئەوھش دەى شارنەوھ ئەوھى دەرى دەخەن دەى زانى ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خواپە كە ھىچ پەرستراوېكى راست نى يە جگە لەئەو ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ پەرورەدگارى ھەرشى ھەرە گەورەبە ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سولەيمان بەپەپوھە كەى) ووت ئىمە لى كۆلنەوھ دەكەين (سەبەر دەكەين) ﴿أَصَدَقْتُ أَرْكَتُ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ (تا بزانين) راست دەكەيت (لەو ھەوالەدا) يالە درۆزنايت ﴿أَذْهَبَ بِكَ كَيْفَ هَذَا﴾ ئەم نامەبەى ميان بۆ بەرە ﴿فَالْقَهْفَةُ إِلَيْهِنَّ فَرَّغُوا عَنْهُمْ﴾ و فېرى دە بۆيان پاشان دوور كەوھەرەوھ لىيان ﴿فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئەمجا سەرنج بەدە چ وەلامىك دەگەرئىنەوھ ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى﴾ (بەلقىس) ووتى ئەى پيار ماقول و سەرۆكە كان ﴿إِنِّي أَلْقِي إِلَيْكَ كِتَابَ كَرِيمٍ﴾ بەراستى من نامەبەى كى گرنگم بۆ ھاوېزاراوھ ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ كەبىنگومان لە سولەيمانەوھ (ھاوھە) ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْخَفِيرَ﴾ بەراستى ئەو (نامە دەست بى دەكات): بەناوى خواى بەخشنەدى مېھربان ﴿الْأَعْمَاءُ وَالَّذِينَ مُسْلِمِينَ﴾ خۇتان بەگەورە مەزانىن بەسەرمدار بەموسلمانى (گەردن كەچى) وەرن بۆ لام ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى﴾ (بەلقىس) ووتى ئەى سەرۆك وئەشرفە كان ﴿أَفَتُؤْتِي أُمْرِي﴾ دەربارەى ئەم كارەم راي خۇتانم بىن بلىن ﴿تَأْكُلُ قَابِلَةً أَمْرًا﴾ چونكە من ھىچ بېرىرىك نادەم ﴿حَتَّى تَنْهَدُونَ﴾ ھەتا ئىنەوھ نامادە نەبىن (و رايۇزتان بىن نەكەم) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُورًا﴾ ووتيان: ئىمە خواوھنى ھېزىن (چەك و سەرباز) ﴿وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدًا﴾ وە (لەجەنگدا) خواوھنى ئازايبەتە كى زۆرىن ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾ وە فەرمان و بېرىرىش بەدەستى تۆبە ﴿فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ كەواتە سەرنج بەدە (بېرىكەرەوھ) چ فەرمانىك دەدەيت ﴿قَالَ إِنَّ الْمُلُوكَ﴾ ووتى بەراستى پادشايان ﴿إِذَا عَزَلُوا أَمْرًا فَاصْدُرُوا﴾ ھەر كاتى (بەزۆر) چوونە شارىكەوھ خراپ و وېرانى دەكەن ﴿وَجَعَلُوا أَمْرَهُمْ أَهْلِيهَا أَذِلَّةً﴾ وە دەسەلات دارە كانى ئەو (شارە) رېسواو سەرشۆر دەكەن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وە (كاتى زان بوون) ھەر بەو جۆرە دەكەن ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جاسان دياربەبە كى بەنرخ و گەورەيان بۆ دەنېرم ﴿فَتَاطَرُوا بِمَنْزِلِ الرَّسُولِ﴾ ئەمجا چاوەر وان دەكەم كەنېر دراوھ كان بەچى يەوھ دەگەرئىنەوھ

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ﴾ ئەمجا كاتىنىك (ئىزاوۋەكە) ھاتە لاي سولەيمان ﴿قَالَ أَتَيْدُونِي بِمَا﴾ (سولەيمان) ووتى: ئىنە مال و سامان بە من دەدەن ۱؟ ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ فَلَمَّا جَاءَهُ﴾ دەى ئەو ەى خوا بە منى داوۋە ﴿حَتَّىٰ مَقَاءَ أَتَاهُ﴾ چاكىرە لەو ەى داو ەى بە ئىنە ﴿بَلْ أَتَيْتُم بِهَٰذَا بِكْرِكُمْ﴾ بەلكو ئىنە بە ديارىيە كە تان دلخۇش دەىن ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَيْكُم مِّنْ دُونِهَا مَبْذُورًا﴾ (بە ديارىيە كەو ە) بگە پىرەو ە بۇ لايان سوتىند بە خوا بۇيان دىين ﴿وَيُخَوِّدُ أَفْقَالَهُمْ﴾ يە لەشكىرىكەو ە كە تاناي ەو ە پىرەو ە بۇو ەو ە بىان نى بە لە گەلدا ﴿وَالْخَيْرَ حَتَّىٰ يَخْرُجَهُم مِّنْهَا﴾ و ە سوتىند بە خوا بەزە لىلى و ژىر دەسنى لەو ە لائە كە بىان دەريان دە كەىن ﴿وَلَمْ يَخْشَ يَوْمَ﴾ لە كاتىكىدا ئەوان پىسواو سەرسۇرپن ﴿قَالَ يَأَيُّهَا الْمَلَأَ﴾ (سولەيمان) ووتى ئەى دەستەى پىاوماقۇل و ئەشرافە كان ﴿أَلَيْسَ لِي بِعَرْشٍ مِّثْلِ هَٰذَا﴾ كامشان تەختە (پادشايى بە) كەسىم بۇ دىين ﴿قَالَ أَنَا لَأَكْبَرُكَ يَوْمَ﴾ پىش ئەو ەى بە ملكە چى پىش بۇلام ﴿قَالَ عَمْرِئُ مُرْدِشٍ لِّمَنِ﴾ جنۇ كە بە كى گەو ەى بە ەىز لە جنۇ كە كان ووتى ﴿أَأَنَا لِيكَ يَوْمَ﴾ من ئەو (تەختەىست) بۇ دىين ﴿قَالَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ﴾ پىش ئەو ەى لە جىگەى خۇت ەسنىث ﴿يَوْمَ لَأَبْلُغَنَّ لِقَايَ﴾ و ە بىنگومان من بە تانام بەسەر ئەو (ەيتانەدا) و دەسپاكىشم ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِزٌّ مِّنَ الْكُتُبِ﴾ ئەو ەى زانستى لە كىنى (ناسمانى) لا بوو ووتى ﴿أَأَنَا لِيكَ يَوْمَ﴾ قىل أَن رَّبُّكَ لِيكَ عِزٌّ مِّنَ الْكُتُبِ ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِزٌّ مِّنَ الْكُتُبِ﴾ قىل أَن رَّبُّكَ لِيكَ عِزٌّ مِّنَ الْكُتُبِ (تەختە كەى ەيتا) جا كاتىنىك سولەيمان تەختە تە كەى (بەلقىس) لاي خۇيدا پىش ﴿قَالَ هَٰذَا مِثْلُ مِمَّا لِيَّ﴾ ووتى ئەمە لە فەزلى پەرو ەردگار مەو ەى بە ﴿يَوْمَ لَأَبْلُغَنَّ لِقَايَ﴾ بۇ ئەو ەى تاقىم پكانە و فاپاشو كرى (ئەم نىمەتە) دە كەم بىان پى نەزان و سەلە دەبىم ﴿وَمَنْ شَكَرْنَا أَنَّا نَكْفِيهِ﴾ و ە ەدر كەسى سوباسى خوا بكات ئەو ەى بىنگومان سوباس بۇ خۇى دە كات (چونكە سوباكردنى خواى گەو ە نىمەتە كانى پى زيادە بىت) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَّبِّي عَنِّي﴾ و ە ەدر كەسىش ناسوباسى بكات (زىانى بۇ خۇيدەى) چونكە بىنگومان پەرو ەردگارم دەو ە مەند و پى نيازە ﴿قَالَ نَسِيْتُ وَاللَّهِ أَتْرُكُهَا﴾ (سولەيمان) ووتى تەختە كەى بگورپن ﴿نَسِيْتُ أَتْرُكُهَا﴾ سەرنج دەىن (بزانىن) دەىناسىتەو ە (كە تەختە كەى خۇيدەى) ﴿أَلَمْ تَكُن مِّنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بىان نايىناسىتەو ە ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ قِيلَ أَهَكَذَا جَاءَ رُبُّكَ﴾ ئەمجا كاتىنىك (بەلقىس) ھات پىش ووترا تەختە كەى تۇ وەك ئەمە وابوو ﴿قَالَ كَلَّا هَٰؤُلَاءِ﴾ (بەلقىس) ووتى وەك ئەو واپە (ئەلىنى ئەو ە) ﴿وَأُولَٰئِكَ أَتُوعَدُونَ﴾ (سولەيمان) ووتى: پىش ئەم (بەلقىسە) زانستمان پى درا بوو ﴿وَكُلًّا نَسُوبُهُ﴾ و ە ئىمە ملكەچ موسلمان بووین ﴿وَصَدَقَ مَا كُنْتَ تُعْذِرُ لِّدُونِ اللَّهِ﴾ و ە ئەو ەى بىجگە لە خوا دەى پەرسەت پەرگىرى كرد (لە باو ە ەيتان بە خوا) ﴿إِنَّمَا كُنْتُمْ مِثْلُ قَوْمِ فَارُوقَ﴾ بىنگومان ئەو (بەلقىس) لە گەلى كافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترا بە (بەلقىس) بچۆرە ناو كۆشكە كەو ە ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾ ئەمجا كاتىنىك كە پىنى بە دەرباي زانى ﴿وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا﴾ و ەدر دوو قاجى ەل كەرد (بۇ ئەو ەى تەر نەبىت) ﴿قَالَ اللَّهُ صَرْحٌ مَّرْمَرٌ فَرَّارٍ﴾ (سولەيمان) پىش ووت ئەو ە (تۆ بە دەرباي دە زانى) كۆشكىكە لە شو ە ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي مَلَأْتُ قَيْسِي﴾ (بەلقىس) ووتى ئەى پەرو ەردگارم بە راستى من سەنەم لە خۇم كەردو ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ يَوْمَ رُبِّ الْقَوْمِ﴾ لە گەل سولەيمان دامپىش ملكەچ بووم بۇ پەرو ەردگارى جىهانىان ﴿

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا﴾ سويتىد بەخوا نارەمان بۆ گەلى سەموود صالح پىغەمبەرى بىر يان
 (عليه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (بىنى ووتىن) كەخوا بىيەرستىن ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ كەچى
 ئەوان بوونە دوو كۆمەلى دژ بە يەك ﴿قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعِجِلُونَ﴾ ووتى ئەى گەلە كەم بۆ چى بەلە دەكەن
 ﴿بِالسَّيِّئَةِ قَتَلِ الْحَسَنَةَ﴾ (بەهاتنى) سزاو تۆلە پىش (هاتنى) رەحمەت و چاكە ﴿وَلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾
 بۆ چى (ناگەرینەوه) داواى لىخوشىبون ناكەن لەخوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تارەحمتان بى بىكرىت
 ﴿قَالُوا أَطِيعُوا نَبِيَّكُمْ وَمَنْ مَعَكُمْ﴾ ووتىيان نىمە تووشى شومى و نەگبەنى بووين بەهوى تۆو ئەوانەى
 لەگەل تۆدان (باوەرداران) ﴿قَالَ طَعِمْتُ كُرْعَةَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتى هوى ئەو نەگبەنى بەى نىوە لەلای
 خوايە (كەبى باوەرىتانە) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ﴾ نەخىر بەلكو نىوە گەلىكەن تاقى دەكرىنەوه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ لەو شارە (ى صالح) دا ﴿شُعْرَةٌ رَّهِيْلٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ تۆكەس
 هەبوون لەزەويدا خراپە كارىيان دەكرد بەهېچ جۆر چاكەيان نەدەكرد ﴿قَالُوا نَقَاسُ مَا بَالَهُ﴾ ووتىيان
 (بەبەكرى) سويتىد بخۆن بەخوا ﴿السَّيِّئَةِ وَأَخَاهُ﴾ كەبەشەودا هېرش دەكەينە سەر مال و خېزانى
 (صالح) و هەموويان لەناو دەبەين ﴿قُلْ لَنَقُولَنَّ لَوْ لِيَوْمٍ﴾ لەپاشان دەلېين بەكەس و كارى (صالح)
 ﴿مَا شَهِدْنَا مَعَكَ أَهْلِيَوْمٍ﴾ نىمە ناگامان لەكوشىن و تياچوونى خېزانى ئەونى بە ﴿وَأَنَّا لَصَادِقُونَ﴾
 وىنگومان راستىش دەكەين ﴿وَمَكْرًا مَكْرًا﴾ ئەوان پىلانى نەخشەيان دارىشت بەپىلانداينكى
 خراب (بۆ كوشىنى صالح) ﴿وَمَكْرًا مَكْرًا﴾ نىمەش (لەبەرانبەر پىلانى ئەواندا) پىلانمان گىرا
 (بۆ لەناو بردن) بە پىلانگىراينكى بەهېز ﴿وَلَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ﴾ لەكاتىكدا ئەوان هەستيان نەدەكرد
 ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِينَ﴾ ئەمجا سەدرنج بەدە سەر نەنجامى پىلانى ئەوان چى لىهات
 ﴿أَنَّا دَمَّرْنَا ثَمُودَ وَلِقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چۆن نىمە ئەوان و گەلەكەيانمان هەموو پىكەوه لەشاو برد ﴿فَإِنَّكَ يَوْمَئِذٍ لَّيُّوهُمْ﴾ ئەمجا ئەوه (جى) خانووەكانيانە ﴿خَاوِبَةٌ يَتَرَبَّصِّلُكُمْ﴾ جۆل و خالى بەلەبەر
 ئەوهى ستميان كرد ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بەراستى لەو بەسەر هاتەدا بەندو نامۆزگارى وبەلگە هەبە
 ﴿يَقُولُ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ كۆمەلىك كە دەزانن (چىمان بەسەر ئەوانە هەتاوه) ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وىكائۆر ياقۆت ﴿وَهُ شَمُو كەسانەمان رزگار كرد كەبروایان هېتابوو و لەخوا دەترسان ﴿وَكَاثُرًا يَّقُولُونَ﴾
 ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وە باسى لووط بكە كاتى ووتى بەگەلەكەى ﴿أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ﴾ نایا نىوە
 شەو كارە زۆر خراب و ناشىرىنە دەكەن ﴿وَأَنَّهُمْ يُصِيبُونَ﴾ كە نىوە دەبين و دەزانن (چەند بېس
 و ناشىرىنە) ﴿أَيُّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چۆن!! نایا بەراستى نىوە دەچنە لای
 پىساوان لەجىانى ئافرەتان بۆ بەجى هېتاتى ئارەزوو (ەكاشان) ؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ﴾ دبارە نىوە
 گەل و كۆمەلىكى نەنام و نەزانن ﴿

﴿مَا كَانَ خَوَافٌ قَوْمَهُ﴾ نہ مجا وہ لامی گہلہ کدی هیچ نہ بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگہ لدوہی کدوونیان
 ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و کدسوکار و (شوین کہوتوانی) له شاره کہتان دہر کہن
 ﴿إِنَّمَا أَنَا شَيْءٌ مَّتَّظَرُونَ﴾ بہ راستی نہوان کہسانیکن خوین پاک رادہ گرن (لہم کردوہی نیمہ) ﴿وَمَا
 نَحْنُ بِمُخْرِجُوهُمْ﴾ نہ مجا نیمہ لوط و خیزانہ کہیمان پرگار کرد جگہ له هاوسہرہ کدی
 ﴿فَقَدْ زَيَّلْنَا الْقَبْرِينَ﴾ کہہ پریانمان دا نہو (هاوسہرہ کدی) له جینماوان بیت له سرادا ﴿وَمَا مَنَعَنَا
 عَنْهُمُ مَّتَّظِرًا﴾ وہ بارانیکمان (لہبہرد) بہ سہریان دا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ نای چ خراب
 بوو بارانی ترسپتر اوہ کان ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (ندی موحہمہد ﷺ) بلی ہموو سرباس و ستایش
 بو خوا ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ وہ سہ لام و درود لہسہر نہو بہندانہی خوا ہلبیزاردون
 (بو پیغہ مہرایہنی) ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ﴾ نایا خوا باشترہ یا نہو بتانہی دہیکہ نہ هاوبہشی خوا ﴿إِنَّمَا
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا زاتیک کہناسمانہ کان و زموی دروست کردوہ ﴿وَأَنزَلَ الْكَوْمِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 لہناسمانہ وہ بارانی بو باراندون ﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ نہ مجا بہو (بارانہ) چہند باخچہ کدی
 خواہن جوانیمان رواند ﴿مَا كَانَ لَكُمُ أَنْ تُدْخِلُوا شَجَرَهَا﴾ کہ نیوہ نہنان دہتوانی درخت و پروای
 نہو (باخچہ) پروینن ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ بہر سترای تر لہ گہل خوادا ہدیہ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نہ خیر نی بہ) بہ لام نہوانہ گہلینکن لادہدہن لہرینگای راست ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ نایا زاتی
 کہ زہوی کردوہتہ جینگای نارامی و نیستہجی بوون ﴿وَجَعَلَ فِيهَا أَنْهَارًا﴾ وہ لہناو (زہوی) دا چہند
 پروباری بہدی ہیناوہ ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاقًا﴾ وہ چہند چبای گہورہی بو زہوی داناوہ ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وہ لہ نیوان دوو ناودا (شیرین و سوتر) بہرہبستی داناوہ (بو نہوہی تیکہل نہبن)
 ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ بہر سترای تر ہدیہ لہ گہل خوادا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نہ خیر نی بہ
 بہ لام زور بہیان نازانن ﴿أَمَّنْ يَحِيطُ الْمُبْطِلَ إِذَا دَعَا﴾ نایا زاتی کہدیت بہهاواری ناچار و داماوہ وہ
 کاتیک هاواری لی دہکات ﴿وَكَيْفَ الشُّوْءَ﴾ وہ ناخوشی و بہلاکان لادہبات ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾ وہ دہتان کاتہ جینشہبی گہلانی تری سہر زہوی ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا بہر سترای تری تر ہدیہ
 لہ گہل خوادا (نہ خیر نیہ) ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ بہ لام زور کدہم بیر دہ کدہوہ ﴿أَن تَقْدِرَ عَلَيْهِمْ
 قُلُوبُ الْكَافِرِينَ وَالْبَاقِرِ﴾ نایا زاتی کہ رہنموونی نیوہ دہکات (بہ نہسپترہ و شتی تر) لہتاریکی بہکانی
 ووشکانی و دہریادا (لہشہودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ يُبْرِئِ بَنِي بَدَنٍ رَّحْمَتِهِ﴾ و زاتیک کہ (با) دہنیریت
 بہ مور دہدہر بیش بارانی پڑہمہتی ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ بہر سترای تری تر ہدیہ لہ گہل خوادا
 ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا بہرز و بلندترہ لہوہی بت بہرستان دہیکہ نہ هاوبہشی ﴿

﴿أَنْ يَبْدَأَ الْخَلْقَ مُرِيدًا﴾ نایا زاتی کہ له سهره تاوه بونه وهر به دی دینیت پاشان (دوای مردنی) جاری کی تر دروستی ده کاته وه ﴿وَمَنْ يَرْفُكُمِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه زاتی که له ناسمان و زهوی یه وه ږزق و ږوزیتان ده دات ﴿إِلَّا مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ بهر ستر اوی تر هه یه له گهل خوا دا (نه خیر نی یه) ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (تهی موحه ممد) بلی بهلگه تان بیئن نه گهر ټپوه راست ده کهن ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾ بلی که سانی که له ناسمانه کان و زهوی دان غیب نازانن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا (تهنها نه وه ږزانی) ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَتَىٰ أَنْ يَضِلُّوا﴾ و نه وان هه ست ناکه چ کاتی زیندوو ده کړته وه ﴿قُلْ أَذَرْتُمْ عَلْمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ بهلکو زانیاری نه وان دهر باره ی ږوژی دواپی کورته وهر ناکات (زانیاریه کی وایان نی یه) ﴿قُلْ كُنْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا﴾ بهلکو له باره ی (ږوژی دواپی) یه وه نه وان له گومان و دوو لیدان ﴿قُلْ كُنْ مِمَّنْ يَعْمُرُ﴾ بهلکو نه وان له و باره یه وه کویرن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی پی باوو ږوون ده بیان ووت ﴿أَلَمْ نَكُنْ أَكْثَرُ نَافَاةٍ أَتَىٰ أَنْ يَضِلُّوا﴾ نایا کانی ټپمه و باوو باپیر انمان ږوون به خاک ﴿أَيُّ الْأَعْمَىٰ بُصِيرٌ﴾ نایا ټپمه دهر دهر هیرنن (له گوره کانمان و زیندوو ده پینه وه) ﴿لَقَدْ وَعدناهمنا نَحْنُ وَآبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ سویند به خوا به راستی ټپمه و باوو باپیر انمان له مه و پش به لیتی نه م (زیندوو کړدنه وه) مان پی درابوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِ﴾ نه م (ههره شهی موحه ممد) لیمان ده کات (تهنها درو و ده له سهی گه له پشوووه کانه (که نه سراوه ته وه) ﴿قُلْ يَبْرَأُ فِي الْأَرْضِ﴾ (تهی موحه ممد) پیمان) بلی ږوون بگه ږین به زهوی و ولاتان دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ته مجا سه رنج بدن ږزانن سه ر نه نجای ناوانیاران چوون ږووه (چیان به سه ر هانو وه) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خدفت مه خو ږو نه وانه (که ږروا نا هینن) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي شَيْءٍ مِّنْهُمْ كُفْرًا﴾ و سینگ و دلت تهنگ نه پی له و پیلان و خرابانه ی ده یکه ن (درېه تو) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ده لپن نه م به لپته ی (سزای پیمان ده ده ن) که ی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ټپوه راست ده کهن ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ﴾ (تهی موحه ممد) بلی له وانه یه زور لیتمانه وه نزیک ږو ویتته وه ﴿بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ هندی له و سزای به په له داوای هانی ده کهن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ وه بهر راستی په وهر دگارت به وهر دگارت خاوه ن فزل و چاکه یه به سه ر خه له که وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لام زور به بیان سوپاس (ی په وهر دگارت) ناکه ن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ﴾ وه بهر راستی په وهر دگارت ناگاداره و ده زانیت ﴿مَا تَكُنْ صُدُّوا عَنْهُ وَمَا يُعْمَلُونَ﴾ به و (دور منابه تی و کپنه ی) له دهر و نیاندا ده یشار نه وه ویده و هس دهری دهر ږن (نایشار نه وه) ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هیچ شتینکی نادیار نیبه له ناسمان و زهوی دا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه گهر له کتیبی روون (الوح المحفوظ) دابه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْآنٌ﴾ بهر راستی نه م قورثانه ﴿يَقُصُّ عَلَىٰ نَبِيٍّ بِإِذْنِ رَبِّ﴾ ده یگړته وه ږو نه وه ی ئیسرا ئیل ﴿أَكْثَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَحْتَلِفُونَ﴾ زوریه ی نه و مه سه لانه ی که نه وان تییدا جیاوازن

﴿وَالَّذِي لَهُمْ فِيهَا رِزْقٌ مِّنْ ثَمَرِهَا يُنْفَخُ﴾ و به راستی نعم (قورنانه) رینمونی میهره بانی به یو نیانداران
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمٍ﴾ به راستی بهروردگارت دادوهری دهکات له نیوانیان دا به بر باری خوی
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه خوا به ده سه لانی زانابه ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که و با سوو پشت هدر به خوا به سه
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْخَفِيِّ خَبِيرٌ﴾ به راستی تو له سه و نایینکی راست و پروونی ﴿إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْبُطُوقَ﴾ به راستی تو
 ناتوانی (بانگه وازت) به مرد ووه کان بیستیتبیت ﴿وَلَا تُسْمِعُ الطُّغْرَاءَ﴾ وه ناتوانی بانگه وازت به وانه ی
 که برن بونه ویتی ﴿إِذَا نَوَّاهُم بِبُحْبُوحٍ﴾ کاتی پشت هلد که و ده وون ﴿وَمَا أَنتَ بِهَدِي الْعَصَى عَنْ صَلَاتِهِمْ﴾
 وه تو ناتوانی کونران بزگار که بت له گو مرابه که بیان (رینموو نیان بکه بت) ﴿إِنْ تُشِيعُ إِلَّا مَن يُوْثِقُ﴾ چونکه
 تو ته نها (رینموو نیت) به که سی ده و نه ویتی که بر و ا به نایه و نیشانه کانی نیمه دینی ﴿فَهُمْ مُّسْتَلَمُونَ﴾ چونکه
 نه وانه هه همیشه ملکه چن (بو هق) ﴿فَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی نه و به نیتی (سزایه ی بیان دراوه)
 به سه ریانه هاات ﴿فَخَرَجَ الْمَوَدَّاءُ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (که مینک پشش وودانی قیامت) گیان له به رینک له زه وی
 ده ده هیتین بزیان ﴿فَكَفَّهُمْ﴾ قسه بیان له گلد ده کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ كَأَنَّ بَيْنَ يَدَيْهِ الْأَوْثَانَ﴾ (ده لنی) به راستی
 نه م خه که باوه ری راسته قینه بیان نه هینا به نایه ته کانی نیمه ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ تَحْتِ الْأُثْمَانِ﴾ (ته ی موحه ممد
 ﴿بَاسٍ﴾ باسی) نه و روزه بکه له هه موو میلله نینک بولیکی زور کوزه که یسه ووه ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ بِآيَاتِنَا﴾ له وانه ی
 نایه ته کانی نیمه بیان به در و ده زانی ﴿فَهُمْ يُرْجَوْنَ﴾ نه مجا نه وان (له پیش و دوا که وون) به رگری ده کرین (به ریز
 ده وون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ هتا کاتی دین (بو شونی کز کردنه و بیان) ﴿قَالَ أَكُذِّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَوْ تُبَيِّنُهَا لَكُمَا﴾
 (خوا) نه فهرموی نایا نیوه نایه ته کانی منتان به در و ده زانی (باوه رتان بی نه هینا) له کاتیکدا هیچ زانیاره کتان
 ده باره بیان نه بوو ﴿أَمَّا أَكْثَرُ فَلَمْ يُفْقَهُوا﴾ بیان نیوه چیتان ده کرد (له دونیا) ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَنُّوا﴾
 و به بر باری (سزادانیان) به سه را ده سه بی به هوی سته مکاری بانه ووه ﴿فَهُمْ لَا يَخْلُفُونَ﴾ نه مجا نه وان هیچ
 قسه ناکدن ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا (بی پروایان) نه بیان زانیوه نایین ﴿أَلَمْ يَجْعَلْنَا أُنثَىٰ فَكُنَّا نُبْزُ﴾ نیمه شه ومان
 سازاندووه بو شه وهی نه وان نارامی نیا بگرن ﴿وَاللَّهَازِ بُصْرًا﴾ وه رورمان پرووناك کردووه (نیش و کاری
 نیاده کهن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له مده دا چهند به لگمو نیشانه هه به بو که ساتن باوه ر دینن
 (به خوا) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بَاسٍ﴾ باسی) نه و روزه بکه فوو ده کری به شه بیوردا
 ﴿فَفُتِحَتْ فِي السَّمَاءِ وَمِنَ الْأَرْضِ﴾ جا هه رچی کهس له تاسمانه کان و زه وی دایه ده ترسی ورا ده چله کن
 (هه موو ده مرن) ﴿إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و که مانه ی خوا به ووی (به نارام بن و نه مرن) ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَا بَعْضٍ﴾
 وه هه موو به ملکه چی و سه ر شوری دینه ووه لای خوا ﴿وَنَرَى الْجِبَالَ تَحْشُرُهُمْ جِبالًا﴾ وه نه و کینو و چیه نه ده بینی
 واده زانی دانه زراون (له شونی خویان دا) ﴿وَمِنْ تَحْتِ الْأَرْضِ﴾ (کاتی فوو کرا به شه بیوردا) چیاکان وه کو
 روستنی هه ور ده وون ﴿سُبْحَ اللَّهِ الَّذِي أَنشَأَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ نه مده دروست کراوی نه و خوا به که هه موو شینیکی به و
 به ری رینک و پینکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به راستی خوا ناگاداره به هه ر کردووه به که نیوه
 ده بکه ن

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کەس کردووەی چاکێ کردیت ﴿فَلَهُ سَعِيرٌ مِّمَّهَا﴾ (لەپۆزی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 لەو (کردووە)ی بۆ هەبە ﴿وَهُرْمِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ لَّهُمْ﴾ وە ئەوانە دلێان لەترس و داچەلەکانی گەورەیی ئەو پۆزە ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وە هەر کەس خراپەیی کردیت ﴿فَكَفَّ وَجْهَهُ فِي النَّارِ﴾ (لەو پۆزەدا) بەسەر بوومەت و دەم
 و چاوباندادەخەرتە ناو ناگر (ی دۆزەخ) ﴿هَلْ تُحْزِنُ أُولَئِكَ إِلَّا تَكْفُرْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ئایا سزادەدرێن جگە لەوەی دەتانکرد
 ﴿إِنَّا أَمَرْنَا﴾ (ئەمێ موحمەد ﷺ) بێگومان من فەرمانم پێ دراوە ﴿أَنْ أَغْدِرَ رَبُّ هَٰؤُلَاءِ الْبَلَدُ﴾
 کە ئەنە پەرورەدگاری ئەم شارە (مەککە) پەرستم ﴿الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ ئەو (خواپە)ی (پێز شکاندی) ئەم
 شارەیی حەرام کردووە ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و هەموو شتێک ئەنەمی ئەو (خواپە) ﴿وَأَمَرْنَا أَنْ الْكُفْرَ مِنَ الْإِسْلَامِ﴾
 وە فەرمانم پێ دراوە لە موسلمانان بێ ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾ وە (فەرمانم پێ دراوە کە) قورتان بخوێنم (بەسەر
 خەڵکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ إِلَّاهُ يَهْدِي الْقَيْمَةَ﴾ جا هەر کەس هیدایەتی وەرگرت ئەو بێگومان ئەنەمی بۆ خۆی
 هیدایەت وەرەگری (قازانجە کە ی بۆ خۆیەتی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هەر کەسیش گومرا بیت (زیانی بۆ خۆیەتی)
 ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْإِيمَانُ الْمُسَوِّدُ﴾ وە بێ: بە پراستی من ئەنەمی کێکم لەترسێتەران ﴿وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وە بێ
 هەموو سوپاس بۆ خواپە ﴿سُبْحَانَكَ أَيُّهَا فَتَعَرَّفُونَهَا﴾ ئەو (خواپە) بەزوویی نایەت و نیشانەکانی نیشانی تێوە
 دادەت ئێوەش دەیانناسن (کە تاییەتی خوان) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وە پەرورەدگارت پێ ناگانی ئەو
 کە تێوە دەیکەن ﴿

سوره‌ی ﴿القصص﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خواي بەخشندەي مېهربان

﴿طه﴾ بە (طا، سین، میم) دەخوێرتەوێ خوازانترە بە ماناکەیی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرتای سوره‌ی
 (البقرة) بکە ﴿فَإِنَّكَ أَنتَ الْكَذَّابُ الْمُنِينُ﴾ ئەم (تایەتانه) تايەتەکانی قورتانی روون و ناشکران ﴿وَتَقَالُوبًا﴾
 دەبخوێتێوە بەسەر نا(ئەمێ موحمەد ﷺ) ﴿مِنْ شِيَا مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ﴾ هەندێ لە هەوالی
 موسا و فیرعون بە پراستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئەوانەیی پێوا دێتن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ بە پراستی فیرعون زالی و (ملهور و باخی) بوو لە زەوی (میسر) دا ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ وە خەڵکە کە
 (میسری) کرد بە چەند بەش و کۆمەڵێک ﴿وَأَسْتَعِيفَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ کۆمەڵێکیانی لاواز و ژێر دەستە دەکرد
 ﴿يَدْعِيهِ أَتْلَاهُمْ وَيَسْتَفِي مِثْلَهُمْ﴾ کوردانی ئەوانی سەر دەبیری و ناخەتانیانی بەزیندویی دەهێشتەوێ (دەیکردنە
 خزمەتکار و کەنیزە) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُقْسِدِينَ﴾ بە پراستی ئەو (فیرعون) لە خراپە کاران بوو ﴿وَوَرِيدُ
 أَنْ لَّمْ﴾ وە تێمە دەمانەویی (بەچاکەیی خوێمان) مەت بێن ﴿عَلَى الَّذِينَ أَسْأَفُوعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر ئەوانەیی
 کە لاواز و ژێر دەست کرابوون لە وولاتی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً وَجَعَلْنَاهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ وە بیان کە بێ
 پێشەواو بیان کە بێ مېرات بەران (ی کە لە پوری فیرعون و و شوبن کە و نوانی) ﴿

﴿وَسُمِّكَ لَهْرًا فِي الْأَرْضِ﴾ و ده سه لات داریان بکه بن له و زه و به دا ﴿وَنُفِرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَارُونَ وَجُودَهُمَا﴾
 و نه نشانی فیرعون و هارمان و له شکری هه ردو و کیان بده بن ﴿مِنْهُمْ مَا كَانَ لَأُتَخَذَ رُوتَ﴾ له (به نو یسرانیلی
 به کانه وه) له وهی خویان لی ده بار است ﴿وَإِنْ جِئْنَا إِلَىٰ الْوُتُونِ﴾ به دایکی مووسا مان را گه باند
 (نیلها مان بؤ کرد) ﴿أَنْ أَضْعِفَ﴾ که شیر بده به مووسا ﴿فَإِذَا خِطَبْتِ عَلَيْهِ﴾ نه مجا هه رکاتی ترست لی
 هه بوو ﴿فَالْقِيَرُ فِي الْبَيْتِ﴾ نه و کانه بیخه ره رو بار (ی نیله وه) ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مه ترسه (لی ی)
 و خه فیتش مه خو (بوی) ﴿إِنَّا رَأَوُوكَ الْيَدِ﴾ به راستی نیمه ده یگترینه وه بؤ لات ﴿وَجَاءِلُوا مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 وه ده یکه بن به یه کن له پیغه به ران ﴿فَالنَّقْطَةُ دَاءُ الْفِرْعَوْنَ﴾ (دایکی مووسای خسته ناوی نیله وه)
 نه مجا دارو ده سته ی فیرعون (پیان زانی و) هه لبان گر نه وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَذَابٌ وَخَرًّا﴾ بؤ نه وهی
 بی بی به دور من و هو ی خفه ت بویان ﴿إِنْ فِرْعَوْنَ وَهَارُونَ وَجُودَهُمَا﴾ به راستی فیرعون و هارمان
 و له شکر و سه ربازه کانیان ﴿كَانُوا خَطِيئِينَ﴾ تاوانیارو هه له بوون ﴿وَقَالَ أَمْرًا فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان مووسا بکوژن ناسیه ی) زنی فیرعون و وتی ﴿فَرَأَتْ عَيْنِي وَلَيْتَ لَا تَقُولُ﴾ مایه ی چار
 و دل پر و شنی به بؤ من و بؤ توش (فیرعون) مه یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَفْعَلَ﴾ به لکو سوودو که لکمان پی
 بگه یه نی ﴿أَوْ تَجِدَهُ رُوكًا﴾ یا بیکه بن به کوری خومان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتی کدا نه وان هه سنیان
 نه ده کرد (نم منداله نه بیته هزی تیا چو نیان) ﴿وَأَصْبَحَ فَاؤُا الْوُتُونِ قَرِيًّا﴾ جا دلی دایکی مووسا
 خالی سوو (له هه موو شت جگه له منداله کدی) ﴿إِنْ كَانَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ﴾ نزیک سوو (نهیتی) نه و
 منداله ناشکر ایکات ﴿أَوْ لَا أَنْ رَبَّنَا عَلَّمَ الْقِلَمَ﴾ نه گهر دلیمان نه به سثایه نه وه (وه به هیز مان نه کر دایه)
 ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ نه وهی له بهر و اداران بی ﴿وَقَالَتِ الْأَخْتَةُ قُصِيَّةً﴾ (دایکی مووسا)
 و وتی به خوشکه کدی (مووسا) به شونیدا برؤ ﴿فَصُرَّتْ بِهٖ عَنْ جُوبٍ﴾ نه مجا له دور وه مووسای
 بی بی و بی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتی کدا نه وان (فیرعون و کؤ مه له کدی) هه سنیان نه ده کرد ﴿
 وَخَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْفَرَاعِينَ مِنْ قَبْلِ﴾ وه نیمه پیشتر (شیری) شیر دهره کانمان حه رام کرد له مووسا (مه مکی
 که سیانی نه ده مزی) ﴿فَقَالَ هَلْ أَتَاكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ نه مجا خوشکه کدی (مووسا) و وتی پیان تیا
 مالیکتان نشان دم ﴿يَكْفُلُوهُ لَكُمْ﴾ که نه و منداله بؤ ثنوه به خنوب بکه بن (و شیر ی بده نی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ رُكُوعٌ﴾ و دلسوز بن بوی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ نه مجا مووسا مان گترایه وه بؤ لای دایکی
 ﴿كَانَ تَحَرُّبُهَا وَلَا تَحْزَنُ﴾ بؤ نه وهی چاوی پی روون بیته وه و خفه ت نه خوات ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ وه بؤ نه وهی بزانت که به لئی خوا راست و هه نه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور
 به بیان نازان ﴿

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَوَعَدْنَا مَن لَّمْ يَلْحَظْ يَمِينَهُ﴾ کاتبی موسی گه شسته نه و به‌ری پینگه‌یشتنی له‌ش و ژیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿وَعَدْنَا مَن لَّمْ يَلْحَظْ يَمِينَهُ﴾ دانایی و زانستمان پندا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هدر به و شبنه‌یه پاداشتی چاکه کاران
 ده‌دهینه وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) رفته ناو شار بین نه‌وی خد لکی شار
 ناگایان لی بین ﴿فَوَجَدَهَا زَجْلَيْنِ يُتَمَتَّلَانِ﴾ جالو شارده داوو پیایوی دی له‌گه‌ل به کتر شه‌ریان ده‌کرد
 ﴿هَذَا مِمَّنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِمَّنْ عَدُوُّهُ﴾ نه‌مه‌یان له‌تایغه‌ی خوی بوو نه‌وی تریشیان له‌دورمنانی بوو ﴿فَأَسْتَعْتَبَهُ
 الْعَلِيُّ مِنْ شِيعَتِهِ﴾ نه‌مجا نه‌ویه‌یان که له‌تایغه‌ی خوی بوو داوای یارمه‌تی لی کرد ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾
 له‌دزی نه‌وی که له (تاقمی) دورمنه‌که‌ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا موساش بزگزینی
 لیدا و نه‌و (قیبی به) ی کوشت ﴿قَالَ هَذَا مِمَّنْ عَمِلَ الشَّيْءَ الَّذِي﴾ (موسا) ووتی نه‌م (کوشته) له‌کرده‌وی
 شه‌یتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راسنی نه‌و (شه‌یتان) دورمنیکی گومرا که‌ری پروون و ناشکرایه
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ ووتی نه‌ی په‌روهر دگام به‌راسنی من ستمم له‌خوم کرد ﴿فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ
 لَهُ﴾ ده‌ی لیم خوشبه جا نه‌ویش (خودا) لی ی خوش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان نه‌ها
 نه‌و لیورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَمَسْتُ عَلَى﴾ (موسا) ووتی نه‌ی په‌روهر دگام به‌ه‌قه‌ی چاکه
 ونیعمه‌ت له‌سرم (نه‌و هیزو توانایه‌به که پتداوم) ﴿فَإِن أَسْكُنْ ظَهْرَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بریارین هدر گیز نه‌بم
 به‌پشتیوانی تاوانباران ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به‌هوی نه‌و (کوشته) وه له‌شاردا به‌ترسه‌وه
 چاوه‌روانی ده‌کر (فیرعه‌ونیه کانی چ هه‌لو نیستکیان ده‌بنی) ﴿فَإِذَا الَّذِي ائْتَصَرَ بِإِلَهِهِ يَنْتَضِرُهُ﴾
 له‌ناکاودا نه‌و (به‌نی ئیسرائیلی به‌ی) دوتنی داوای یارمه‌تی کرد له‌و (موسا) له‌گه‌ل به‌کینی
 تر دا شه‌ریه‌تی) هانای بز موسا هینا فریاری که‌ویت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَكَوْنٌ مُّبِينٌ﴾ موسا به‌و
 (به‌نو ئیسرائیلی به‌ی) ووت به‌راسنی تو که‌سینکی گومرای ناشکرای ﴿قُلْنَا إِنَّا آتَاكَ﴾ نه‌مجا کاتبی
 که (موسا) ویستی ﴿أَن يَطْلُبَ إِلَىٰ مَوْعِدِهِمْ أَسَآ﴾ به‌توندی بدات له‌و پیایوی دورمنی هدر دووکیانه
 ﴿قَالَ يَمْحُوتِ الْأَرْضَ أَن تَقُتَّ﴾ ووتی نه‌ی موسا نابا ده‌نه‌وی بم کوزی ﴿كَذَلِكَ نَقُتُّ بِالْأَمْسِ﴾
 هدر وه کو دوتنی که‌سینکت کوشت ﴿إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ تو هدر ده‌نه‌وی زور دارو
 مله‌ور بیت له‌زه‌وی دا ﴿وَمَا يُدْرِيكَ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُضْلِينَ﴾ وه ناته‌وی له‌پیایو چاکان (پنکه‌خهران) بیت ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ
 مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى﴾ نه‌مجا پیایونک له‌و به‌ری شارده وه به‌دله‌هات (بز لای موسا)
 ﴿قَالَ يُحْمَلُ فِي السَّلاَءِ﴾ ووتی نه‌ی موسا (ناگاداربه) کاربه‌ده‌ست و سه‌رگه‌وره‌کان ﴿يَأْتِيهِمْ
 بِكَ يَافُوكَ﴾ کزبوونه‌ته‌وه له‌باره‌ی تو وه (قسه ده‌که‌ن) بز نه‌وی بتکورن ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَدُنْكَ مِنَ الْمَصْحُورِ﴾
 که‌وانه دهر چو له‌شار (بانده‌ت گرن) بیگومان من دلسوزتم ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ نه‌ویش له‌شار
 دهر چوو به‌ترسه‌وه چاوه‌روانی ده‌کرد (به‌نی بزائن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (موسا)
 ووتی نه‌ی په‌روهر دگام بز گام بکه له‌م کومه‌له ستمکاره ﴿

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ بِلِقَاءِ رَبِّهِ﴾ له کاتینکدا به ره و شاری مه دپه ن ده و رشت ﴿قَالَ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِي﴾ ووتی
 نومند ده کهم به ره و ردگارم رینمونیم بکات ﴿سَوَاءٌ السَّبِيلُ﴾ بۆ رینگای راست و حق ﴿وَلَمَّا
 وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ وکاتی گه پشته سهر ناوه که ی مه دپه ن ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ﴾ بیی له سهر شهو ناوه ﴿أَمْسَةً
 مِنَ النَّاسِ يَشْفُوتُ﴾ کۆمه لیک له خه لکی (نازل و مالات) ناو ده دن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه له نریک شهو (خه لک) انه وه دوو نافرته ی بیی ﴿نَذْرًا لِّی﴾ به رگری ده که ن له نازله که یان (له وه ی
 بیته سهر ناوه که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُکُمَا﴾ (موسا) ووتی تیوه مه به ستان چی به ؟ (ناهیکن نازله که تان
 ناو بخوات) ﴿قَالَتَا لَا شَیْءَ﴾ ووتیان تیته (نازله که مان) ناو ناده یس ﴿حَتَّىٰ یُصْدِرَ الرِّجْلَ﴾ هه نا
 شوانه کان (ونازله که یان له سهر ناوه که) نه گه ریشه وه ﴿وَأَوَّلَ شَمْعٍ کَبِیرٍ﴾ وه باو کمان بیرنکی
 گه وه به ته مه نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه مجا (موسا) مه ره کانی بۆ ناودان ﴿فَنَزَعْنَاهُ إِلَى الْغُلَّةِ﴾ له پاشان
 (موسا) چو بۆ ریزر سینه ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جا ووتی ته ی به ره و ردگارم ﴿إِنِّی لَمَّا أَتَیْتُکَ لَمِنْ حَیْرٍ فَقَدِیرٌ﴾
 به راستی من هه زارم (پنیو یستم هه به) به هر خیر و ریزیه ک بۆم بنیری ﴿فَإِنَّمَا أَخَذْتُمَا﴾ نه مجا
 به کینک له دوو کچه که هات بۆ لای موسا ﴿تَشِیْ عَلَىٰ نَسِیْحَتَیْ﴾ به شهر مه وه ده و رشت له رینگادا
 ﴿قَالَتِ ائْتِ اِبْنِیَ یَدْعُوكَ﴾ ووتی به راستی باو کم (شوعه یب) بانگت ده کات ﴿لِیَخْرِجَکَ أَجْرَ مَا سَقَیْتُ لَکُمَا﴾
 بۆ شه وه ی پاداشنی شه وه ت بداته وه که مه ره کانت بۆ تیته ناودا (موسا ش له گه لی رشت)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَوَقَّصَ عَلَيْهِ الْقِصَصَ﴾ نه مجا کاتی موسا هات بۆ لای (باو کی کچه که) او به سهر هاته که ی بۆ
 گیرایه وه ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ﴾ (شوعه یب علیه السلام) ووتی مه ترسه ﴿تَجُوزُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ رزگارت
 بروه له و گه له سته مکاره ﴿قَالَ أَخَذْتُمَا نَائِبَیْ اُسْتَجِرَکُمَا﴾ به کی له و دوو (کچه به باو کی) ووت ته ی
 باوه گیان به کری ی بگره (بۆ شوانی) ﴿إِنِّ حَیْرٌ مِّنْ اُسْتَجِرْتِ﴾ چونکه به راستی چاکترین که سه که
 به کری ی بگری ﴿الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ به هیز و نه مینه (دهس و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّ اُرِیدُ﴾ (شوعه یب)
 ووتی به راستی من ده مه وی ﴿أَنَّ اَلْکَکَّکَ اِلَیَّ اُنْتَبِیْ هَکَیْنِ﴾ که به کینک له م دوو کچم له تو ماره کهم
 ﴿عَلَّی اَنْ تَاْخُزَنِیْ لَعَلِّیْ حَیْجٌ﴾ به و مهرجه ی هه شست سال ره نه جهریم بۆ بکه یب ﴿فَاِنْ اُتْمَعْتَ عَشْرًا﴾
 نه مجا نه گه ده سالت نه و او کرد ﴿فَمِنْ عِنْدِکَ﴾ شه وه له (پیاو ته ی) خو ته وه به ﴿وَمَا اُرِیدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَیْکَ﴾
 و من نامه وی فورسی بکه م له سهرت ﴿سَتَجِدُنِیْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ﴾ نه گه ر خوا بیسه وی ینگو مان ده مینی
 ﴿مِنَ الصَّالِحِیْنَ﴾ له پیاو چاکان ده بم ﴿قَالَ ذَٰلَکَ بَیْنِیْ وَبَیْنَکَ﴾ (موسا) ووتی شه وه ی ووتت
 ینم (بریار بیت) له نیوان من و تودا ﴿اِنَّمَا الْاَجَلِیْنِ قَضِیْتُ﴾ هه ر کام له و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سال) یدم
 نه و او کرد ﴿فَلَا عُدْوَانَ عَلَیَّ﴾ نابن سته م لئ بگری ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی مَا نَعْمُوْا وَکَیْلٌ﴾ وه خوا له سهر شه وه ی
 که ده یلین شایه ت و چاودیره ﴿

﴿فَلَمَّا أَفْضَىٰ نُوحَىٰ الْأَجَلَ﴾ نه مجا کاتیک موسا ماوهی شوانی په کهی ته و او کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾ له گهل خیزانه کهی بد شه و روشتن (له مدهیه نه وه بز میصر) ﴿وَأَنشَرْنَا مِنْ جَانِبِ الظُّلُمَاتِ﴾ له دوره وه لای راستی کیوی طور ناگرو پروناکی په کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ (موسا) وونی بد خیزانه کهی نیوه (لیره ده) بمیته وه ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ نَارًا﴾ به راستی من ناگرنکم به دی کرد (بینی) ﴿أَلَيْسَ لَكُمْ مِنْهَا جَذَعٌ﴾ به لکوه وه و الیکسی (پنگاتان) بز بینم لای نه و (ناگروه) ﴿أَوْ جَذَوْفَرٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتان بز بینم به لکوه خو تانی پی گهرم که نه وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ﴾ نه مجا کاتی هاته نریکی نه و (ناگروه) بانگی لی کرا ﴿مِنْ سُلَيْمٍ أَلْوَاهٍ الْأَيَّتِي﴾ له که ناری لای راستی شبوه که وه ﴿فِي الْأَفْجَاءِ الْمُبَرَّكَ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له و پارچه زهوی په به فهر و پیر قوزهی نریک دره خته که وه ﴿أَن يَتُوسَّي﴾ (بانگی لی کرا) که نه ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی من خوا به کم به روره دگاری جیهانیانم ﴿وَأَن آتِيَ عَصَاكَ﴾ (وه بانگی کرا) که گز چانه که ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّمُ أَنهَا جَانٌ﴾ نه مجا کاتی موسا نه و (گز چانه) ی بینی وه تیره مار ده جو ولی به به له ﴿وَأَنَّ مُذِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ پشی تی کرد و رایکرد و نه گه رایده وه سه ری ﴿يَكْمُوتُ أَقْبَلُ وَلَا تَخَفْ﴾ (خوا فهر مووی) نه ی موسا وه ره پیش و مده ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ به راستی تو له و که سانه ی پی باک و پی ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي حَتِّكَ﴾ ده ست بخهره ناو باخهل (و ژیر بالث) ﴿تَخْرُجُ بَعْضُهُ مِنْ غَيْرِهِ مُوَوَّ﴾ (کاتی ده ری دینی) دینه ده ره وه به سپیتی و تیشک ده دانه وه پی نه وه ی بد له کی و نه خو شی بیت ﴿وَأَضْمَمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ ده ست بلکیته بد خو ته وه (و بیخهره سهر دلت) بز (نه هیشنی) ترس و بیم ﴿فَلَمَّا ذُكِّرْتُمَا مِنْ رَبِّكَ﴾ نا نه م دو وانه (گز چانه که ت و ده ست) دور مو عجیزه ن له لایه ن به روره دگار ته وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ (نیر راه) بز فیرعه ون و دارو ده ست که ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا قَاسِيَةً﴾ به راستی نه وانه کومه لیکلی له سنور دره چون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) وونی نه ی به روره دگارم بینگومان من به کینکم له وان کوشتوه ﴿فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ﴾ له به ر نه وه ده ترسم که بیم کورن (له جیانی نه و کور راه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا﴾ وه هاروونی برام له من زمانی پارا و تره ﴿فَأَرْسَلْنَا رَبِّيَ بِرَدِّ الْأَفْصَحِي﴾ جا نه وم له گه لدا بنیره پشتوانم بیت و وته کانم به لمیبتی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ﴾ به راستی من ده ترسم که به دروزنم دابتن (با وهرم پی نه هیتن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (خوا) فهر مووی بینگومان نیمه به بر ا که ت تو به هیزت ده که یمن ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا﴾ وه ده سه لاتیک به هه ردو و کتان ده ده یمن ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّتِنَا﴾ نه موسا به هوی ثایه ته کانی نیمه وه ده ستیان به نیوه ناگات ﴿أَسْمَاوَتِي أَبْجَعُكُمْ الْغُلُوبُونَ﴾ ته نه ی نیوه (موسا و هاروون) و نه وه ی شویتان ده که وی سهر ده که وون ﴿

﴿قَالُوا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ئەمجا كاتىك كەمووسا موعجيزە پۈۈنەكانى ئىمەى بۆ ھېتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُفْتَرَى﴾ ئەوان ووتيان ئەمە (تۆ ھېتاوتە مووسا) ئەنھا جادوۋىيەكى دەست ھەلبەستە
 ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ ئىمە ئەمەمان نەبىستۈۋە لەباۋو باپىرە پىشۋە كانمان ﴿۱﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَغْلَمُ﴾ مووسا ووتى پەرۋەردگارم زاناقرە ﴿يَمَنْ جَاءَهُ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِیْهِ﴾ بەو كەسەى
 كەرىنمورنى لای ئەۋەۋە ھېتاۋە ﴿وَمَنْ تَكْفُرْ لَهُ عَقِیْبَةُ الدَّارِ﴾ ۋە (زاناقرە) بەو كەسەى سەرنجام
 ووداۋرۋى چاكى دەبىت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بەراسنى ئەو (خوا) ستەمكاران پزگار ناكات ﴿۲﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَائِكَةُ فِرْعەون ووتى: ئەى كار بە دەست و دەسە لاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ﴾
 غەزى ﴿۳﴾ ۋا نازانم جگە لەخۆم ھىچ پەرستراۋىكى ترسان ھەبى ﴿فَأَرْفَدْنِي بِمَنْ عَنِ الْقَاطِنِ﴾ جا
 (بۆ زياتر دلتياۋون) ئەى ھامان كورەى ناگر تاۋدەو خىشى سورەۋە كراۋى لى دروست بکە بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِّمِصْرًا﴾ ئەمجا (ئەوخىشە) كۆشكىكى بەرزەم بۆ دروست بکە ﴿أَلَيْسَ أَطْلُغُ إِلَيْكَ يَا مُوسَى﴾
 (بەگالتەۋە ووتى) بەلكو سەبرى خواكەى مووسا بکەم و بېيىنم ﴿وَأِنِّي لَا أَطْلُقُهُ مِنَ الْكَوْبَيْنِ﴾
 ۋەپراستى ۋادەزانم ئەو (مووسا) لەدرۋزنانە ﴿وَأَنْتَ كَبْرَهُوْ وَجُودُهُ﴾ ئەو (فەرەدون) ۋە لەشكرو
 سەربازەكانى خۆيان بەزل زانى ﴿فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ لَحْيٌ﴾ لەۋولات و زەۋى (مېصر) دا بەنارەۋا
 ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ إِنَّا لَا نُرَجِّعُوكَ﴾ ۋە گومانباۋ ۋابوۋ كەزىندوۋ ناكرىنەۋەۋ ناگەرىنرېنەۋە بۆلای ئىمە ﴿۴﴾
 ﴿فَأَحَدْنَاهُ وِجْدَهُ وَفَقَدْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ جا تۆلەمان لەئەۋ (فەرەدون) ۋە لەشكرو سەربازەكانى سەندو
 تورمان دانە ناۋ دەريای سوورەۋە ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كُنَّا عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ ئەمجا سەرنج بدە (ئەى
 موھەممەد ﷺ) سەرنەجامى ستەمكاران چۈن بوو ﴿۵﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ رُجْمَةً يُدْعَوْنَ إِلَى الثَّارِ﴾
 ئەوانمان كرده پىشە ۋاياتىك كە (خەلك) بانگ دەكەن بۆ ناگرى دۈزەخ ﴿وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾
 لاىنھزۋرۋى ۋە لەپزۋى دوايشدا يارمەتى نادىن ﴿۶﴾ ﴿وَأَتَيْنَاهُم فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ لەم
 دۇنيایەدا نەفرىنمان نارد بەدوايان دا ﴿وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ ۋە لەپزۋى قىامەتدا
 ئەوانە لەبىزراۋ و دورخراۋە كانن ﴿۷﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سويند بەخوا بىگومان تەۋراتمان
 بەخىشى بەمووسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ﴾ لەپاش ئەۋەى خەلكى چەرخە پىشۋە كانمان
 لەناۋىرد ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ تا بەرچاۋ پۈۈنى و رېنمورنى و پەحمەت بى بۆ خەلكى
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەۋەى ئەو خەلكە بېر كەنەۋەۋ ئامۇزگارى ۋەرگرن ﴿۸﴾

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ نُو (نهی موحه‌ممد ﷺ) له‌لای خور شاوای (شاخی طور) نه‌بوویت
 ﴿إِذْ قُضِيَٰتِ إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که فمرمانی پیغمبر ایه‌تمان دا به‌موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وه‌تو له‌ئاماده‌بووانی (ئهو پرووداوه) نه‌بوویت ﴿وَلَمَّا كُنَّا الْأَنْفَا قُرُونَا﴾ به‌لام نیمه‌چهند چین و
 سه‌رده‌ممان دروست کرد (له‌پاش موسا) ﴿فَنَقَّلُوا لَوْ عَلَيْهِمُ الْعَمْرُ﴾ نه‌مجا ماوه‌یه‌کی دوورو در نژیان
 به‌سه‌رده‌تپه‌ری ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيَةً أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه‌تو له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا نیشته‌جی نه‌بوویت
 ﴿تَسْلُوا عَلَيْهِمْ أَيْنَ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌سه‌رده‌ا بخوینیتته‌وه ﴿وَلَمَّا كُنَّا مِثْرَاسِينَ﴾ به‌لام هه‌ر
 نیمه‌بووین پیغمبر مان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الظُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وه‌تو لای کینوی طور نه‌بوویت
 کاتی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَمَّا كُنَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ به‌لام شه‌وه به‌زه‌بیه‌که‌له‌په‌روهر دگار نه‌وه
 (به‌توی داوه) ﴿لَنُنذِرَ قَوْمًا أَنَّهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بُو شه‌وی گه‌لک بترسینی که‌پیش تو هیچ
 ترسینه‌رنکیان بُو نه‌هاتوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیرکه‌نه‌وه‌و په‌ند وهر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 تُصِيبَهُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر (پیش ناردنی پیغمبر) توشیان بیوایه ﴿مُصِيبَةٌ يَّمِاقُذَمَتِ أَيْدِيهِمْ﴾ به‌لایه‌ک
 به‌هوی شه‌و (خرابانه‌وه‌ی) که‌کردووایانه ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا أَلَمَوْا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جاده‌یان ووت نه‌ی
 په‌روهر دگاری نیمه‌بوچی پیغمبر نکت بُو نه‌ناردین ﴿فَتَنَجَّاهُ إِلَيْنَا﴾ بُو شه‌وی شوین ثابته‌کانت
 بکه‌وینایه ﴿وَنَكُوتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌له‌بر واداران بووینایه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ نه‌مجا
 کاتی راستبان بُو هات له‌لایه‌ن نیمه‌وه ﴿قَالُوا أَلَمْ نَأْتِ﴾ وونبان بوچی به‌و (موحه‌ممد ﷺ) نه‌دراوه
 ﴿وَمَلَأْنَا نُفُوسَ مُوسَىٰ﴾ ونه‌ی شه‌وه‌ی به‌موسا دراوه ﴿أَلَمْ نَزِدْكَ كُتُبًا أُولَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ﴾ نایا شه‌وان
 پیشتر بی بر وانه‌بوون به‌وه‌ی درابوو به‌موسا ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ ده‌یان ووت (قورئان و ته‌ورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به‌کتر ده‌کهن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكَ لَكِرُونَ﴾ وه‌ده‌یانووت بیگومان نیمه
 بی باوه‌رین به‌هه‌موویان (به‌قورئان و ته‌ورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ (نهی موحه‌ممد
 ﷺ) بلی ده‌ی تئوه کتیبیک له‌لایه‌ن خواوه‌بیتن ﴿مَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ﴾ که‌نه‌و (کتیبه) راست تر بیت
 له‌و دووانه (قورئان و ته‌ورات) من شوینی ده‌که‌وم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر تئوه راستگون ﴿إِنْ
 لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر به‌گوینان نه‌کردی (و وه‌لامیان نه‌دایته‌وه) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُشِيعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ شه‌وه بزانه‌که‌ته‌نها شوین هه‌واو ناره‌زوی خوین ده‌که‌ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وه‌کی له‌و که‌سه‌گومر اتره‌که‌شوین ناره‌زوی خوی بکه‌ویت ﴿يَعْتَرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ بی ریتموونی
 له‌لایه‌ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا ریتموونی گه‌لی سته‌مکار

ناکات ﴿

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ سوئند به خوا (ثابه ته کانی) قورئانمان به شوین یه کدا بقر ناردن ﴿لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ نا به ند و هر گرن و بیر بکه نه وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه وه که سانه ی له پشدا کتبی ناسمانیمان بن دابوون ﴿هُمْ بِهِ يَنْتَوُونَ﴾ نه وانه بر و ا دینن به قورئان ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ وه کانی (قورئان) بخوینر یتسه وه به سه ریان دا ﴿فَالْوَأَنَاءُ مَتَابِعُهُمْ﴾ ده لئین باوهرمان بن هیناوه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ بینگومان نه م (قورئانه) راسته وه له لایه ن بهر و هر د گارمانه وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُمْسِكِينَ﴾ به راستی یتسه له پش (هاتی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أَوَلَيْكَ يَوْمَئِذٍ آخِرُ مَرَاتِنَ﴾ نه وانه دوو جار باداشتیان بن ده دری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له بهر نه وه ی خویان گرت و به نارام بوون ﴿وَيَذَرُونَ الْمُسْكِرَةَ الْهَابِئَةَ﴾ به چاکه بهر گری خرابه ده که ن ﴿وَيَمَّارَ زَقَاتِهِمْ يَخْفَوْنَ﴾ وه له ورزق و روزی به ی پیمان داوون ده به خشن ﴿وَإِذَا سَأَعُوا النَّاسَ عَنْ ضُحُوغَاتِهِ﴾ وه کانی قسه ی نا به سه ند و هیچ و پوچ بیستن پشتی نی ده که ن ﴿وَقَالُوا لَآ أَغْنَاؤُكُمْ وَلَكِنْ أَتَعْلَمُونَ﴾ وه ده لئین (به نه فامان نه نجامی) کرده وه کانمان بقر خومانوه (نه نجامی) کرده وه کانی یتسه ش بقر خوتانه ﴿سَلَّمَ عَلَيْكَ لَا تَبْتَئِنَّا بِالْجَاهِلِينَ﴾ سه لامتان لی بن یتسه هاوری به تی نه فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به راستی (نه ی موحه ممه د) تو ناتوانی نه وه که سه ی خوشت بوی رینموونی بکه یت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يَخْفَوْنَ﴾ به لام خوا هدر که سه ی بوی هیدایه تی ده دات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ و نه و (خوا به) زاناره به وانه ی رینموونی و هر گرن ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا تَتَّبِعُ أَهْلَ بَيْتِكَ﴾ وه (بن باوهران) ده لئین نه گهر یتسه شوینی رینموونی (نه و نایسته) بکه بوین که به تویه ﴿تَتَخَفُ مِنْ أَرْضُنَا﴾ ده فریندرین له خاک و وولاتماندا (وده ره که رین و مال و سامانمان به تالانی ده بریت) ﴿أَوَلَيْكُمْ لَهْمُ حَرَمَاءُ امَّا﴾ (جا خوی گه وره وه لامیان ده داته وه و ده فخر مویت) ثابا یتسه نه وانه مان جیگیر نه کردووه له شاریکی پر نه من و ناسایشی (وه ک شاری مه که که که هه موو کوشت و بر و خرابه کار به کی یتدا قه ده غه و حه رامکر اوه) ﴿يُحْيِي الْبُتُورَ مَرَاتٍ كَلْبَتِي﴾ کزده کرتسه وه و ده بری بقر نه وی (شاری مه که که) هه موو جووره بهر و بوومیتک ﴿زُرْقَانِ لَدُنَا﴾ بهر روزی دان له لایه ن یتسه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان و تی ناگه ن ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه لکی) زور شار و دینه اتمان له ناو برد ﴿يَطْرُونَ مَعِيشَتَهُمْ﴾ له بهر خوشگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه کانی خوابان نه کرد) ﴿فَتِلْكَ مَسْجِدُهُمْ﴾ جا نه وه جی و شویتنه کانیا نه (و بران کراوه) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له باش (یا چوونی) نه وانه بقر ماو به کی که م نه بنی (له لایه ن ریتوارانه وه) که سه ی نیا نیشته جی نه بووه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه یتسه بووینه میراثگریان ﴿وَمَا كُنَّا مِنْكُمْ مِثْلًا نَقْتَرِي﴾ وه بهر و هر د گارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه کردووه ﴿حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا﴾ هه تا له شاره گه وره که یاندا یتسه بهر یکی نه ناو دیت ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که ثابه ته کانی یتسه بیان به سه ردا بخوینر یتسه وه ﴿وَمَا كُنَّا مِنْكُمْ مِثْلًا نَقْتَرِي﴾ وه یتسه ویران که ری هیچ گوند و شاریک نه بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه گهر کانی خه لکه که ی ستمکار بووین ﴿

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ ہرچی بہ نپوہ دراوہ ﴿فَسَمِعَ الْحَبِیْبُ الذِّیْئَارِیْنِ﴾ تہوہ ہوی خوشی و رابوار دنی
 زبانی تہم دنیا و جوانیہنی ﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خِزْرٌ وَآثِقٌ﴾ وہ تہوہ (پاداشتہ) ی لای خواہہ ہاشتر و نہ ہراوہ بہ
 ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دہی نابا زیر نابن ﴿اَلَمْ نَعِدْكَ وَعْدًا حَسَنًا﴾ آیا کہ سنی کہ بہ لیتمان ہن داوہ بہ بہ لیتی
 جاک ﴿فَهَوَّلْنٰی﴾ تہو کہ سہ دہ گات بہو (بہ لیتہ کہ بہ ہشتہ) ﴿کُنْ مَعَنَا﴾ وہ کو کہ سیک وایہ
 خوشی و رابوار دنیمان ہنداوہ ﴿مَتَّعْنٰلِیْوَ الذِّیْئَارِیْنَ﴾ بہ خوشی و لہ زہتی زبانی دنیا ﴿لَمْ هُوْا یَرْکَبُوْنَ الْفَلَاحِیْنَ
 الْمَخْضَرِیْنَ﴾ لہ پاشان لہ پوروی دواہی دالہ نامادہ کراوان دہہن (ہو سزادان) ﴿وَلَوْ اَنَّ یَدَیْہِمَا فِیْ قَوْلٍ﴾
 (تہی موحد مہد) باسی تہو پورہ بکہ کہ (خوا) بانگی تہو (بت ہرست) انہ دہ کات و (ہیان)
 دہ ہرموی ﴿اِنَّ شُرَکَآئِی الْاِیْمٰنِ کُفُّوْا رُغْمُوْنَ﴾ لہ کوہن تہو ہاویہ شانہی کہ نپوہ بہ خہ بالی خزان
 بہ ہاویہ شی متان دہ زانہن ﴿قَالَ الَّذِیْنَ حَقَّ عَلَیْہِمُ الْقَوْلُ﴾ تہوانہی (سہرؤ کہ کانی گومرایی) کہ
 ہریاری سزادان بہ سہریان داجہ سپا دہ لہن ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِیْنَ اٰثَرْنَا﴾ تہی ہر و ہر دگار مان نا تہوانہن کہ
 تہمہ گومرمان کردن ﴿اَعُوْذُ بِکُمْ مِّنْ اٰثَرِنَا﴾ گومرمان کردن ہر و ہر کو خومان گومرایی ہوہن ﴿فَرَاْنَا
 اِلَیْکَ﴾ تہمہ ہری ہوہن (لہوانہ ہری ہوونہ کہ مان) لای تو دہ کہ ہن ﴿مَا کُنَّا اِلَّا نَاجِدُوْنَ﴾ تہوانہ
 تہمہ ہان تہدہ ہرست ﴿وَقِیْلَ ادْعُوا شُرَکَآءَکُمْ﴾ وہ (ہیان) دہ و تری ہاوار بکہن لہ و بتانہی کہ داتان نابو
 بہ ہاویہ شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ یَسْتَجِیْبُوْا لَهُمْ﴾ تہوانہن ہاوار ہان لی دہ کہن بہ لام وہ لامیان نادہن وہ
 ﴿وَرَاَوْا الْعَذَابَ﴾ لہو کاتہ دا سزا (ی دوزخ) دہ ہنن ﴿لَوْ اَنَّهُمْ کَانُوْا یَعْقِلُوْنَ﴾ (شاوات دہ خوازن کہ)
 خوزگہ تہنہا رتگیای راسنیان ہدایہ تہ ہر ﴿وَلَوْ اَنَّ یَدَیْہِمَا فِیْ قَوْلٍ﴾ وہ پوروی کہ (خوا) بانگیان دہ کات
 و (ہیان) دہ ہرموی ﴿فَاِذَا اَجْبَسْتُ الْمَرْسِیَاتِ﴾ چیتان وہ لامی پتہ مہران دایہ وہ؟ ﴿فَتَنَبَّیْتُ عَلَیْہُمْ
 الْاَلْبَابَ یَوْمَہِزْ﴾ تہمجا لہو پورہ دا ہدوالہ کانہان (ہدنگہ کانہان) لہ ہیر دہ چیتہ وہ ﴿فَهَمَزْ لَا یَسْأَلُوْنَ﴾
 تہو سا ہر سیاریش لہ یہ کتری نا کہن ﴿فَلَمَّا مَنَّ رَبُّیْ عَلَیَّ وَنَعَلَیْ صَیْحًا﴾ بہ لام تہو کہ سہی گہراوہ تہوہ
 (لہہنی ہاویہی) و ہاویہی ہینا وہو کردہ وہی چاکہ کرد وہوہ ﴿فَعَسَى اَنْ یَّکُوْنَ مِنَ الْغٰلِبِیْنَ﴾ تہوہ ہنگومان
 لہ ہر گار ہوان دہہن ﴿وَرَبُّکَ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ وَیَخْتَارُ﴾ وہ ہر و ہر دگارت (تہی موحد مہد) تہوہی
 ہہوی دروستی دہ کات و ہلہی دہ ہر تری ﴿مَا کَانَ لَہُمْ الْخِیْرَةُ﴾ (خہ لکی) ہلہ ہر دنیان ہو نہ (لہ کاری
 خوادا) ﴿مُبْتَکِنَ اللّٰہِ وَتَعَالٰی عَمَّا یُشْرِکُوْنَ﴾ خوا پاک و ہنگہرد و ہرز و ہلندہ لہوہی دہیکہنہ ہاویہ شی
 ﴿وَرَبُّکَ یَعْلَمُ﴾ وہ ہر و ہر دگارت دہ زانہن ﴿مَا کَانَ لَکُمْ صُدُوْرُہُمْ وَمَا یُمْلٰوْنَ﴾ بہنہ وہی لہ سہنگیان
 (دلہیان) دا دہ ہشارنہ وہو بہ تہوہ شی ناشکرای دہ کہن ﴿وَهُوَ اللّٰہُ لَا اِلَہَ اِلَّا ہُوَ﴾ وہ تہو خواہہ کہ ہہچ
 ہرستراونکی راست نہ جگہ لہو ﴿لَہُ الْحَمْدُ فِی الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ﴾ ہم و سو پاس تہنہا ہر خوا لہ دنیاو
 لہ پوروی دواہشدا ﴿وَلَہُ الْکُفْرُ وَالْیَوْسُفُ وَرُحُوْتُ﴾ وہ ہریار و حوکم ہر ہر تہوہ و ہم و تان تہنہا ہر لای
 تہو دہ گہر ہر تہوہ (لہ پوروی دواہیدا)

﴿قُلْ أَزْهَقُوا﴾ (شدهی موحه ممدد ﷺ بیان) بلیٰ هه وایم بدهنی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾
 نه گهر خوا شه و تان بو درنز بکانه وه (هه ر شه و بیت) ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَيْصَةِ﴾ تا پوزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾
 الله چ بهر ستر او نیکی تر جگه له خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِضْيَاءٍ﴾ پرووناکی (پوز) تان بو دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 دهی نایا تیوه نابستن ﴿قُلْ أَزْهَقُوا﴾ (بیان) بلیٰ ینم بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا﴾
 نه گهر خوا پوز بکانه هه میسه بی بونان ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَيْصَةِ﴾ تا پوزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کیسه
 بهر ستر او ی تر بیت جگه له خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِلَيْلٍ مُّسْكُوتٍ فِيهَا﴾ که شه و تان بو دینی نارامی نیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ دهی نایا تیوه نابینن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له به زه بی نه و
 (خوا به) که شه و پوزی بو دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو شه و نارام بگرن
 له (شه و) داو بو شه و بگه ین به دوی پوزی و بهر هی خوا دا (له پوز دا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه بو شه و ی سوپاسی خوا بکه ن (له سهر نه و نیعمه تانه ی) ﴿وَكَمْ يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ﴾ وه پوزی که (خوا)
 بانگیان ده کات نه مجا (بیان) ده فرموی ﴿إِنَّ شُرَاكِي الَّذِينَ﴾ له کوین هاو به شه کانی من نه وانه ی
 ﴿كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ که تیوه به هاو به شی متان داده نان ﴿وَتَرْفَعُنَا مِنْ كُنْهِ الْقُبُورِ﴾ وه له ناو هه مور
 نوممه تیکدا شایه تیک دهینن ﴿فَقُلْ أَهَؤُلَاءِ بَشَرٌ﴾ نه مجا (به بیت بهرستان) ده لنین به لگه تان ینن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه و سا ده زانن ینگومان هه ق و راستی تابیه تی خوا به ﴿وَوَصَّلَ عَنْهُمْ ذَاكُمَا﴾
 بقرت ﴿نَهْوَىٰ بِهِ دُرُوهَ لِيَانِ بَسْتَبُو﴾ (کر دبو و یان به بهر ستر او جگه له خوا) لیان گوم دهی
 ﴿إِنْ قُرُونٌ كَاتٍ مِنْ قُرُونٍ﴾ ینگومان قاروون له گه له که ی مووسا بوو (جووله که بوو) ﴿فَتَنَىٰ﴾
 عَلَيْهِ ﴿بِهَ لَامِ دَه سِت درتوی و سته می لی ده کردن ﴿وَأَنبَتَتْ مِنْ أَلْفُورٍ﴾ نه و منده مان گهنج
 (نالتون و زیور) پیدا بوو ﴿مَا إِنْ مَقَالَتُهُ﴾ که ینگومان (هه لگرتی) کلپله کانی (نه و گهنج و قاسانه)
 ﴿أَتَبَا بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ به زه حمدت هه لده گیرا بو کومه لیک ی به هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (نیمانداری) گه له که ی بیان ووت دلخوش مبه (به و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ینگومان
 خوا نه و که سانه ی خوش ناوی دلخوشن (و له خویابی بوون به سهر ووت و سامانه وه) ﴿وَأَنبَغِ﴾
 بِمَا آتَاكَ اللَّهُ الْذَّكَرَ الْآخِرَ ﴿وَه لَه و (گهنج و سامان) هی خوا پنی داوی نه و دنیای ین به ده س یننه
 ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه به شی خویشت لدم دنیابه له بیس نه چی ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه چا که بکه (له گه له خه لکدا) هه ر چونی خوا چا که ی له گه له تودا کردوه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه له سهر زه وی دا به شونین خرابه دا مه گهری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به راستی خوا خرابه کارانی
 خوش ناویت ﴿﴾

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان نهو (خواه‌ی) که تورثانی بؤ تو ناردوه (پیوست کردوه) ﴿لَرَأَاكَ إِلَى مَكَارِ﴾ ده‌نگیرینه‌وه بؤ مد‌ککه ﴿قُلْ رَبِّيَ أَظَاهَرَ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَى﴾ (نه‌ی موحده‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾
 په‌روه‌دگارم زانتره په‌و که‌سه‌ی رینموونی (نایینی راستی) هیتاوه ﴿وَمَنْ هُوَ ضَلُّوا﴾ (نه‌ی موحده‌مه‌د) ﴿وَهُوَ﴾
 به‌هسوا نه‌بویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که‌نه‌م (تورثانه) ت بؤ بنیردری ﴿الْأَرْحَمَ مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌لام
 په‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاته‌وه (بؤت نیردرا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌واته هه‌ر‌گیز
 مه‌به به‌پشتیوان بؤ بی پروایان ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه‌با (بی پروایان) به‌ر‌گیت نه‌که‌ن
 له‌(گه‌یاندنی) نایه‌نه‌کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ﴾ دوا‌ته‌وه‌ی دابه‌زینسراوه بؤت ﴿وَأَذِّنْ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾
 بانگی (خه‌لک) بکه بؤ‌لای په‌روه‌دگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمَشْرِكِينَ﴾ وه‌له‌هاو‌به‌ش دانهران مه‌به
 ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه‌له‌گه‌ل خوا‌دا هیچ په‌رستراوینکی تر مه‌پرسته ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ
 په‌رستراوینکی راست و به‌هق نی به‌جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو
 ده‌چی جگه له‌رووی پیروزی نه‌و نه‌بیت (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جینگیر کردنی سیفه‌تی (وجه - روو)
 بؤ‌خوا‌ی گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شبه‌ویه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌ی و ته‌وا‌ی زانی خوا‌بیت، به‌بی هیچ
 لینچواندن ولینکدانه‌وه‌یه‌ک، پروامان پیه‌تی و چۆ‌نبه‌تیه‌که‌ی نازانین ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بر‌بارو
 حو‌کم نایه‌تی خوا‌به‌و ته‌نھا بؤ‌لای ته‌ویش ده‌گر‌پنیرینه‌وه ﴿

سوره‌ی ﴿الْعنكبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَنَافِ﴾ به‌(نه‌لیف، لام، میم) ده‌خو‌پنیرینه‌وه خوا‌زانتره به‌مانا‌که‌ی بؤ‌زانیاری زیاتر سه‌بری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا﴾ نایا خه‌لک واده‌زانن که‌وازیان لی
 ده‌هیتری ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ نه‌گه‌ر بلین پروامان هیتاوه ﴿وَلَمْ لَا يَقْتُولُوا﴾ تیر ته‌وان تاقی ناکرینه‌وه ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سویند به‌خوا‌بینگومان که‌سانی پیش ته‌وانمان تاقی کرده‌وه (نه‌مانیش تاقی
 ده‌که‌ینه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ته‌مجا بینگومان خوا‌ته‌و که‌سانه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات
 ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ دروزه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿أَمْ خَشِيبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْآسِفَاتِ﴾
 یا نه‌وانه‌ی خرابه‌کان ده‌که‌ن وایان زانیووه ﴿أَنْ يَسْقُونَا﴾ که‌له ده‌ستممان ده‌رده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾
 زور خرابه‌ی ده‌پرا‌ه‌ی ده‌یده‌ن ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری
 خوا‌(با به‌ندابه‌تی خوا‌بکات) ﴿فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ چونکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی خوا
 هه‌ر دیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نھا خوا‌به‌یسه‌ری زاناو ناگادار ﴿وَمَنْ جَهْدُوا فَمَا لِيَّ الْفَيْزُ﴾
 وه‌هه‌ر که‌س جیهاد بکاوتن بکوشی ته‌وه ته‌نھا بؤ‌خوی نی ده‌کوشی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾
 به‌راستی خوا‌له هه‌موو جیهان‌بان بی‌نیاز و ده‌وله‌مه‌تله ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 عَنْهُمْ سِقَاتِيهِمْ ﴿بِئْسَ مَا لَكُمُ الْيَوْمَ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ هَلَكَ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 لَه‌وه‌ی که کردوبانه پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 به‌ئاده‌می که چاکه له‌گه‌ل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَإَشْرِقِيَّ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 هه‌ولیان له‌گه‌ل دای بو‌ئوه‌ی که هاویده‌شم بو بریار بده‌ی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هیچ زانیار به‌کت
 نی به‌ده‌رباره‌ی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ نه‌وه به‌گویان مه‌که ﴿إِلَّا مَرْجِعُكُمْ﴾ ته‌نها بو لای منه‌گه‌رانه‌وه‌تان
 (له‌دوا و رزدا) ﴿فَالْيُنُوكَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والتان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وه‌انه‌ی ده‌تان کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 ﴿لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مِنْ أَلَدِهِمْ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 هه‌ندی له‌خه‌لکی ده‌لین باوهرمان به‌خوا هیتاوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ نه‌مجا کاتی سزا بدری له‌پیتاوی
 خوا‌دا (له‌لایمن کافران‌وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَذَابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خه‌لکی وه‌کو نازارو سزای
 خوا‌داده‌نی ﴿وَلَنْ جَاءَهُنَّ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانپان کردوهه ﴿الْكَافِرِينَ﴾
 إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ذَلِيلًا به‌ئانه ده‌لین بینگومان نیمه له‌گه‌ل نبوه‌دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ نایا خوا
 زاناو ناگادار تر نه ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌وه‌ی له‌دل و دهرونی هه‌موو که‌س دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا سَوْتَنده‌ی خوا چاک ده‌زانی نه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُتَّقِينَ﴾
 وه‌چاک ده‌زانی دوور و انیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی بر و ابوون و و نیان
 به‌وانه‌ی نیمان دار بوون ﴿أَتَسْمِعُوا سِيقَانًا﴾ شوین رینگا و رینگازی نیمه بکه‌ون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾
 و تاوانه کانتان به‌ئسته‌وی نیمه ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ إِنَّهُمْ لَأَعْمَى﴾ نه‌وانه (بی بر و ایان) هیچک
 له‌تاوان و گونا‌هی نه‌وان (باوهرداران) هه‌لناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه دروژن ﴿وَلَنَحْمِلَ أَلْفَ نَفْسٍ﴾ سوینده‌خوا (بیباوه‌ران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خویشان هه‌لده‌گرن
 ﴿وَأَتَقَالَمَ أَلْفَ نَفْسٍ﴾ وه‌باری گرانی (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گرانی خویشان دا (هه‌لده‌گرن)
 ﴿وَلَيَسْأَلُنَّ يُومَ الْقِيَامَةِ﴾ وه‌به‌پاستی له‌پوژی قیامت دا پر سیاریان لی ده‌کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْتُرُونَ﴾
 له‌و درو و ده‌له‌سانه‌ی له‌دونیا‌دا هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سوینده‌خوا
 نوحمان نارد بو لای گه‌له‌که‌ی (به‌پیغه‌مبری) ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَمَةٍ إِلَّا تَخْسِرُونَ عَالَمًا﴾ نه‌مجا ته‌ویش
 مایه‌وه له‌ناویان دا نوسه‌د و په‌نجا سال (هزار سال په‌نجا کم) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
 له‌ناگامدا لافا و زریان له‌ناوی بردن له‌کاتیکدا نه‌وان سته‌مکار بوون ﴿

﴿فَأُخْبِنَهُ وَأَصْحَابُ السَّيْفَةِ﴾ نه مجا نه و (نوح) و که سانبک له که شتیبه که دا بوون پرزگار مان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه نه و (که شتی به) مان کرد به نیشابک بز جیهانیان ﴿وَإِذْ هَمَّ بِذُنُوفِ
 إِقْرَمِهِ﴾ وه (نه‌ی موحه سمه د) باسی) ثیرا هیم بکه کاتی به گله که ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْقَرُوا
 خَوا به رستن ولنی ی بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه وه چاکتره بو ئیوه نه گهر
 ئیوه بزائن ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَؤُنَا﴾ به راستی ئیوه له جیانی خوا بتانیک ده به رستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ وه ئیوه درو یه کی گموره هه لده به سنن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه ی که ئیوه ده بیان به رستن بیجگه له خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و رزوی ئیوه
 بدهن ﴿فَاتَّبَعُوا عِدَّ اللَّهِ الرَّزْقَ﴾ که وانه داوای رزق و رزوی له خوا بکهمن ﴿وَاعْبُدُوا وَاسْأَلُوا اللَّهَ﴾
 وه نه و به رستن و هدر سو باسی نه ویش بکه ﴿إِنِّي تُرِيعُونَ﴾ ته نه با بولای نه و ده گهر ترینه وه
 (له قیامه تدا) ﴿وَإِنْ تُكَذِّبُوا﴾ وه نه گهر ئیوه با وه نه هیتنن ﴿فَمَكَدَتْ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ نه وه
 ثوممه تانی پینش ئیوه ش با وه بیان (به پیغمه مبه ره کانیان) نه هینا ﴿وَمَا عَلَى الرُّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وه پیغمه مبه ره ته نه با گه یاندی ناشکرا و پرونی له سهره ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه وانه سهر نجیان نه دا وه
 ﴿كَفَيْتَ بَدِئُ اللَّهِ الْخَلْقَ﴾ که چون خوا دروستکرا و ان به دی ده هیتنیت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاش
 (نه مان) ده به هیتنیت وه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه و (زیند و و کردنه وه) بو خوا ناسانه ﴿قُلْ
 يَسِّرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه‌ی موحه سمه د) بلنی برقن بگهرین به زه وی دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سهرنج بدهن که چون دروستکرا وه کانی له سهره تا وه به دی هینا وه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يَبْدَأُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ له پاشان
 هدر خوا به دی هینانی دوا روریش به دی دینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به توانایه
 به سهر هه موو شتیکدا ﴿يَعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای ههر که سینک ده دات که بیهوی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وه ره حمیش ده کات به ههر که سی که بیهوی ﴿وَإِلَّاهُ يُفَكِّرُونَ﴾ وه ته نه با بولای خوا
 ده گهر ترینه وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ئیوه ناتوانن له ده دست خوا ده ربا زین ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْآفِ
 السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی دا و نه له ناسماندا ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه بو ئیوه نی به جگه له خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دوست و یار مه تی ده رتک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ﴾ وه نه وانه ی که
 به نیشانه کانی خوا و دیداری با وه بیان نی به ﴿أُولَئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي﴾ نانه وانه له به زه بی من (خوا)
 ناو مید ده بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزای به سو و سه ختیان بو هه به ﴿۷۷﴾

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ ثم مجا وه لامي گه له که ی نهو (ئبراهیم) تنها نهو وه بوو که ووتیان
 ﴿أَفَلَوْلَا أُوحِيَ قَوْمُ﴾ (ئبراهیم) بکوژن یا بیسوتین ﴿فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ خواش نهوی پژگار
 کرد لهو ناگره ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ بنگومان لهو (پژگار کردنی ئبراهیم) دا ﴿لَا يَكُنِ الْقَوْمُ بِقَوْمٍ﴾ چه ند
 نیشانو به لگه هیه بؤ کهسانی باوهر دههتین ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ وه (ئبراهیم)
 ووتی بنگومان نهوی ئیوه هلئان بزاردوره له جیاتی خوا بئانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْخَيْرِ وَالْأَمْنِ﴾
 له بهر خوشه ویستی نیوانتان له ژبانی دنیا (دهیانپرستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 له پاشان له پژوی دواپی دا هه ندیکتان بیزاری دهره بهرن له هه ندیککی تر تان (دان نانین به یه کتری دا)
 ﴿وَيَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ وه نه فرس له یه کتری ده کهن ﴿وَمَا أَوْنَعُ النَّارَ﴾ جیگاشان ناگری
 دوزخه ﴿وَمَا أَلْكُمْ مِنَ النَّارِ﴾ وه هیچ باره نی دهر بکیشان نی به ﴿فَقَامَتِ الْوُطُنُ﴾
 ثم مجا لوط باوهری بهو (ئبراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُبَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾ وه (ئبراهیم) وونی بنگومان
 من کوچ ده کهم بؤ لای بهر وهر دگرم (له بابل وه بؤ شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی
 تنها نهو زالی به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه به خشیمان به نهو
 (ئبراهیم) ئیسحاق (ی کوپی) و به عقیوب (ی کوپه زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾
 وه بینه بهریتی و کتیمان بریار دا له نه وه کانی (ئبراهیم) دا ﴿وَأَنبَتْنَا أَجْرَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له دنیا دا
 باداشتمان دایه وه ﴿وَأَنبَتْنَا فِي الْأَرْضِ لِيَنبُتَ الصَّالِحِينَ﴾ وه به راستی نهو له پژوی دوایشدا له پیاو چا کانه
 ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لوط بپش بکه کانی به گه له که ی ووت ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنُوحَ الْفَجِيشَةِ﴾
 بنگومان ئیوه کارنکی ناشیرین و قیزه ون ده کهن (که نیربازی) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِمَا مِنْ أَخِي مِنَ الْعَالَمِينَ﴾
 له جیهاندا کهس پیش ئیوه نهو کاره ی نه کرد وه ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنُوحَ الْفَجِيشَةِ﴾ ئیوه نیربازی ده کهن
 ﴿وَنَقَطَ عَنِ النَّبِيلِ﴾ وه بنگاده گرن (له ربیواران) ﴿وَنُوحًا فِي نَادِيكُمْ الْمُنَكَّرِ﴾ وه له نادای و شوینی
 کوپونه وه تاندا هه مو و خرابه یه کهن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که چی وه لامي گه له که ی تنها
 نهو وه بوو که ووتیان (به لوط) ﴿أَنُوحًا يَعَذِّبُ اللَّهُ﴾ سزای خوامان بؤ بیته ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّ اضْضَرْبْنِي﴾ (لوط) وونی نهی بهر وهر دگرم یارمه نیم به
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ به سهر نهو گه له خرابه کاره دا

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانی نیمه مرده‌ی (به‌خشینی ئیسماعیل) یان دا به‌ئبراهیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا هُمْ كُفَّارٌ هَٰذَا الَّذِي فُتِنَ بِهِ﴾ ووتیان ینگومان نیمه له‌ناوبه‌ری دانیش‌توانی نیم شماره‌ین (سه‌دوم) ﴿إِنَّا أَنهَلْنَاهُ إِحْمَالًا﴾ به‌راستی دانیش‌توانه‌ک‌ی سته‌مکار بوون ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ئبراهیم) ووتی ینگومان لوط له و (شاره) دایه ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرُدَّ إِلَيْكَ﴾ ووتیان نیمه چاک ده‌زاین کئی لیه ﴿لَنْتَجِيبَنَّكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا آمْرًا نَّهَرًا﴾ سویند به‌خوا نیمه لوط و نه‌ندامانی خیزانه‌ک‌ی رزگار ده‌که‌ین جگه‌ ژنه‌ک‌ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَیْرِینَ﴾ که له‌جیم‌او‌ان (تیاچو‌وان) ده‌بیت ﴿وَلَمَّا آتَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کانی نیراوه کائمان هاتن بۆ لای لوط ﴿سِیِّئَ بَیِّنَةٍ وَصَافٍ بَیِّنَةً﴾ پیان تیک‌چوو و زور دن ته‌نگ و ناره‌حدت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ ووتیان مه‌تر سه‌خدم مه‌خو (چونکه) ﴿إِنَّمَا تُجْرَكُ وَاللَّهِ لَا أَمْرَ لَكَ﴾ ینگومان نیمه تو و خیزانه‌ک‌ت رزگار ده‌که‌ین جگه‌ له‌ ژنه‌ک‌ت نه‌بیت ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَیْرِینَ﴾ که له و له‌جیم‌او‌ان (تیاچو‌وان) ده‌بیت ﴿إِنَّمَا نُقَالُوتُ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذَا الْقَرْيَةِ﴾ به‌راستی نیمه ده‌بارینین به‌سه‌ر دانیش‌توانی نیم شماره‌دا ﴿رِجْرَاءَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا فَسُقُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌سنوورو فدرمانی (خوا) ده‌رچوون ﴿وَلَقَدْ ذَرَكْنَاهُ آتِیَةً بَیِّنَةً﴾ سویند به‌خوا ینگومان له و (شاره) (ویران کر‌اوه‌دا) نی‌شانه و په‌ندیکی دیارمان به‌جی هیشت ﴿لَقَوْمٍ یَّتَعَلَّقُونَ﴾ بۆ گهل و کومه‌لسی که‌ ژیرین ﴿وَالَّذِینَ مَدَنُوا أَهْلَهُمْ شُعَبًا﴾ وه بۆ خهلکی مه‌دیه‌نیش شوعه‌یی برابانمان (نارد) ﴿فَقَالَ یَقَوْمِ اقْبِلُوا إِلَیَّ﴾ ووتی نه‌ی گهل که‌م خوا به‌رستن ﴿وَأَنْجُوا الْیَوْمَ الْأَخِرَ﴾ و به‌هیواو نومیندی رۆزی دواپی بن ﴿وَلَا تَعْتَوُوا الْأَرْضَ مَعْصِدِینَ﴾ وه خرابه‌کاری رۆچوو مه‌ین له‌زه‌وی دا ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ﴾ به‌لام نه‌وان باوه‌ریان پی نه‌هینا نه‌وسا بوومه‌له‌رزه به‌تینه‌که‌ گرتی (لیی دان) ﴿فَأَصْبَحُوا فِی دَارِهِمْ جَنَیْمِینَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه له‌خانووه‌ک‌انی خویاندا نه‌ر تویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادَآؤُهُمْ﴾ وه گه‌لی عاد و مه‌موودیشمان (له‌ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَرَّتْ لَکُمْ مِنْ مَّسْکِیْمَةٍ﴾ به‌راستی (نه‌وله‌ناوبردنه) بوون بووه‌ته‌وه‌بو‌تان له‌شوینه‌واره (ویرانه) کانیا نه‌وه ﴿وَزَلَّتْ لَهُمُ السَّیْطَانُ أَعْمَالُهُمْ﴾ شه‌یتان کرده‌وه خرابه‌کانیانی بۆ رازاند بوونه‌وه ﴿فَصَدَّ عَنْ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِینَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن له‌برنگای راست له‌کاتیکدا نه‌وان توانای بیر کردنه‌وه‌یان هه‌بوو (ژیر

بوون) ﴿٢٨﴾

﴿وَقَدْ رَوَوْا نَدْمَةً وَأَنْجَلًا﴾ ہر وہا قارون و فیرعون و ہامان شمان (لہنا و برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نُورٌ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی موسا ہات یز ناویان بہ چند مو عجیز بہ کہ وہ ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي﴾
 ﴿الْأَرْضِ﴾ بہ لام نہوان خویان بہ گہورہ زانی لہ زہ ویدا ﴿وَمَا كُنَّا نَسْتَفِيتُهُ﴾ نہ شیان توانی لہ دہ ستمان
 دہر چن ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ﴾ نہوسا نتمہ ہر بہک لہ وانمان بہ تاوانی خوی سزادا (لہنا ومان
 بردن) ﴿فَبِمَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا ہندیکیان بایہ کی بہ ہیژمان نار دہ سہریان بہوردہ بہردہ وہ
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وہ ہندیک کی تریان بہاہہ لساخانیک و دہنگیکی گہورہ لہناوی بردن
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا لَهُ الْآرْضَ﴾ وہ ہندیکشیانمان بہناخی زہوی دابر دہ خوار وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا﴾
 وہ ہندیک کی ترمان لہوان لہ دہریادا نو قم کرد ﴿وَمَا كُنَّا نَقْظِلُهُمْ﴾ خواستہ می لہ نہ کردن
 ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستہ میان لہ خویان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾
 ﴿اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ وینہی کہسانی کہ بیجگہ لہ خوا بہر ستر او انیک یز خویان دادہ نین
 ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ وہ کو جالجالو کہ وایہ کہ مالیکی (بؤ خوی) بہ خساند وہ
 ﴿وَإِنْ أُوْهِنَ الْكِبُوتُ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوتِ﴾ کہ بہ راستی لاوازترین مال مالی جالجالو کہ بہ ﴿لَوْ كَانُوا﴾
 ﴿يَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر بزائن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بنگومان خوا دہ زانی ﴿مَا تَكْفُرُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 نہوان لہ جیانی خواچی دہہرستن و ہاوار لہ دہ کمن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ہر نہ و (خوا بہ) زانی
 بہ دہسہ لانی کار دروست ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لِقَابِهَا لِلنَّاسِ﴾ نہ و وینہ و نمونانہ بؤ خہ لکی دینہ وہ
 ﴿وَمَا يَعْزِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ تہنہا زانابان لہوانہ تیدہ گہن ﴿سَخَّيْنَا اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْحَقَّ﴾
 خوا ناسمانہ کان و زہوی بہ حق و راستی دروست کرد وہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يَعْلَمُ﴾
 بہ راستی لہ وہ دہا بہ لگہ ہبہ بؤ ہر واداران ﴿أَنْتُمْ أَرْجَى إِلَيْكَ مِنَ الْكَتَبِ﴾ بیخوینہر وہ نہ و
 قورثانہی کہ وہ حی کراوہ بؤت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وہ نویژ بکہ ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ﴾
 وَالْمُنْكَرِ ﴿بِنگومان نویژ بہر گری (نویژ گہر) دہ کات لہ کاری ناشیرین و ناہسہ نہ (خرا بہ)
 ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وہ زیکر و یادہی خوا گہورہ ترہ (لہہ موو شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش
 دہ زانیت بہ ہر کاریک کہ نپوہ دہ بکہن ﴿

﴿وَلَا تُجِدُوا آخِلَ الْكَعْبِ﴾ ده‌مقالی و موجداه‌له مه‌كهن له‌كهن خاوه‌نی كتیبه ناسمانیه‌كاندا
 ﴿إِلَّا بِاللَّهِ هُوَ أَحْسَنُ﴾ به‌جوانترین شنبوه نه‌ینت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه له‌وانه‌یان كه
 ستمیان كرد (له‌نبوه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ أَنْزَلَ إِلَيْنَا﴾ وه (به‌خاوه‌ن كتیبه‌كان) بلین باوه‌رمان هیناوه
 به‌وه‌ی نیردراوته‌خواره‌وه بؤ نیمه ﴿وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا﴾ و (به‌وه‌ش) نیردراوته‌خواره‌وه بؤ نبوه
 ﴿وَاللَّهُ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه‌خوا‌ی نیمه و‌خوا‌ی نبوه به‌کینه ﴿وَنَحْنُ لَكَ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌نیمه بؤ نبوه
 (خوا) گهردن كه‌چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ك (بنیغه‌مهرانی پیتشو) قورئانمان
 بؤ تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ناره‌خواره‌وه ﴿فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِ الْكَعْبِ﴾ جائه‌وه كه‌سانه‌ی كه
 كتیبه‌مان پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر به‌و (قورئانه) ده‌هینن ﴿وَمِنْ غُلَامٍ مِنْ يُؤْتِيهِ
 وَهْ لَه‌مانه‌ش (بت به‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب) كه‌سانی بروای بی ده‌هینت ﴿وَمَا يَحْدُثُ بَيْنَنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾
 ته‌نها بی باوه‌رانی (رؤ‌چوو) دان نانتین به‌ئایه‌ته‌کانی نیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْأَلُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه‌تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د) پیتش نه‌م (قورئانه) هیچ كتیبه‌ك نه‌ده‌خوینده‌وه ﴿وَلَا تَحْطُ بِرَبِّكَ﴾
 وه‌به‌ده‌ستی راست نه‌تنو‌سیوو ﴿إِذَا لَكَ رَأْيٌ الْمِثْلُ لَوْ﴾ (نه‌گهر و‌ابویه) شه‌و كانه ناراسته‌كان
 (بی بروایان) ده‌كه‌وتنه گومانه‌وه ﴿بَلْ هُوَ آتٌ بَيْنَ يَدَيْكَ﴾ (نه‌خیر و‌انیبه گومان ده‌بن) به‌لكو قورئان
 نیشانه‌کانی ناشكران ﴿فِي صُورِ الْذِّبِ أَوْثَرُ الْعِلْمِ﴾ له‌دن و‌ده‌رونی كه‌سانیکدایه كه‌زانستیان بی
 دراوه (له‌لایه‌ن خواوه) ﴿وَمَا يَحْدُثُ بَيْنَنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ته‌نیا سته‌مكاران دان نانتین به‌نیشانه‌کانی
 نیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ الْبَرُّ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ووتیان شه‌وه بؤ چهند موعجزه و‌به‌لگه‌به‌ك
 دانا‌به‌زیتری بؤ سه‌ری (موحه‌ممه‌د) له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلْكَتُ عَنْ اللَّهِ﴾ بلین
 (بیان هینانه‌خواره‌وه‌ی) موعجزه‌كان ته‌نیا له‌لایه‌ن خواوه‌به ﴿وَأِنَّمَا أَنْزَلَ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌به‌راستی
 من ته‌نها ترسینه‌ریکی ناشكرام ﴿أَوْفَرْتُمْ عَنْهُمْ﴾ نایا بؤ شه‌وان به‌س نییه ﴿أَنَا أَنْزَلْتُ عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ يُقَالُ عَلَيْهِمْ﴾ كه‌نیمه قورئانمان ناردفته‌خواره‌وه بؤ سه‌ر تو، ده‌خوینده‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌م قورئانه‌دا به‌زه‌یی و‌پهند و‌ناموژگاری
 هه‌یه بؤ باوه‌رداران ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ﴾ بلین (بیان) خوا به‌سه ﴿بَنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بؤ شایه‌نی
 دان له‌نیوان من و‌نبوه‌دا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ شه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌كان و‌زه‌ویدایه‌ده‌زانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌كه‌سانی كه‌باوه‌ریان هیناوه به‌به‌تال و‌بی باوه‌ربوون به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نها شه‌وانه‌ن زه‌ره‌مندان ﴿﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به پدله داوای (هیتانی) سزات لی ده کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾
 ته گدر ماوهی دیاری کراو نه بوايه (بۆ سزادانی ته واته) بینگومان سزاکه بیان بۆ ده هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْزَةٌ
 وَهَزَلًا لَّيْسُ عَزَازٌ﴾ وه به راستی له ناکاودا ته و سزایه بیان بۆ دی که ته وان ههستی پی ناکهن ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به پدله له تو داوای (هیتانی) سزا ده کهن ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به راستی دۆزه خ
 ده وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ﴾ له پورژیکدا سزا دایان ده پوشتی ﴿مِن قَوْفِهِمْ وَمِن
 خَلْفِهِمْ أَرْجُلُهُمْ﴾ له لای سه ریانه وه و له زیر پینانه وه ﴿وَيَقُولُ دُوْنَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده فدر موی
 بچیزن توله ی نه و کرده وانه ی که له دونیادا ده تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی به نده کانم که
 باوه رتان هیتاوه ﴿إِن أَرِضِي وَسِعَةٌ﴾ بینگومان زهوی من پان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَاعٍ لَّيُون﴾ که واته هدر
 من به رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه موو که س مردن ده چیرتی و ده مری
 پاشان بۆ لای نیمه ده گهرنرینه وه ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کهسانی که باوه ریان
 هیتاوه و کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿الَّذِينَ كَانُوا عَلَىٰ الْخِشْيَةِ عُرَاقًا﴾ سویند به خوا له کوشکه به رزه کانی
 به هه شتدا نیسته جیان ده که یس ﴿عَجْرِي مِنْ خِزْيِ الْأَنكَرِ﴾ که رووباره کان به ژیریا ندا دین و ده چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ الَّعْلَىٰ﴾ بی برانه وه تیابدا ده میتنه وه نای چهند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ
 كَانُوا عَلَىٰ رِجَالٍ مِّنْهُم مَّا كُنُوا﴾ نه وانه ی دانبان به خویاندا گرت و نه نها پشتبان به په روه رد گاریان
 به ست ﴿وَكُلُّ أُنْثَىٰ ذَآئِقَةُ إِحْمِلٍ رَّحْمَتًا﴾ زور گیان له بهر (زینده وه) هدی به پوزی خوی هه لئا گری
 و کوی ناکانه وه (بۆ داهاتوو) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا إِنَّا كَرُ﴾ خوا پوزی ته و (گیان له بهر رانه و) و ئیوه بش ده دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه ر نه وه بیسه ری زانا ﴿وَلَيِّنَ سَآئِلُهُمْ مِّنْ خَالِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به خوا ته گهر په رسیار له و (بی باوه رانه) بکه یست کی ئاسما نه کان و زهوی دروست کردوه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و پوز و مانگی رامه هیتاوه و خستویه تیه خز مه تیانه وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِن يُّوفَّكَوْنَ﴾
 بینگومان ده لئن خوا ده ی که واته چن (له په رستن خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا پوزی فراوان ده کات بۆ هه ر که س له به نده کان که به یوی با بزی که م ده کات
 ﴿إِن اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿وَلَيِّنَ سَآئِلُهُمْ﴾ وه ته گدر په رسیاریان لی
 بکه یست ﴿مَن كَرِهَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ئاسما نه وه باران ده بارینی ﴿فَالْحَيَاةُ الْآرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ ته مجا
 به و بارانه زهوی مردوی پی زیندوو ده کاته وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بینگومان ده لئن خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه ی موحه ممه د) بلی هه موو سوپاس هه ر بۆ خوا به ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به لام زور به بیان
 ژیریان به کار ناهیتن ﴿

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ نه‌وه به‌لئینی خوابه (که پرومه‌کان سهربخات) خوابیش پنجه‌وانه‌ی به‌لئینی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک نازانن ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ تنه‌ها رواله‌تی نه‌م زیانی دونیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ به‌لام بی‌ناگان له‌پرۆزی
 دوابی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ ئایا نه‌وانه له‌ده‌روونی خویاندا بیرسان نه‌کردۆته‌وه ﴿فَخَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که خواتاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا به‌دروستی نه‌کردوه
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌دهق و راسنی نه‌ییت، وه‌بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَأَن كَذِبًا مِّنَ النَّاسِ﴾
 ینگومان زورنیک له‌خه‌لک ﴿يَلْقَآيَ رَبَّهُمْ لَكِفُّوَتْ﴾ باوه‌ریان نه‌به‌خزمت په‌روه‌ردگاریان بگه‌ن
 (له‌دوا پرۆدا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا نه‌وان به‌سهرزه‌ویدانه‌گه‌راون ﴿فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیین سهر نه‌نجام نه‌و (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چون بووه ﴿كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که زور به‌هیزتر بوون له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿وَأَنَّا زُورًا الْأَرْضِ﴾ و زه‌وییان
 کینلا (بۆ کشت و کال) ﴿وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾ و ناوه‌دانیان کرده‌وه زیاتر له‌مان ﴿وَبَنَيْنَا لَهُمْ
 رُشْدًا مِّن بَيْنَيْنَا﴾ وه‌پنجه‌مبه‌رانیان بۆ هات به‌موعجیزه‌روونه‌کاته‌وه ﴿فَمَا كَانَتِ اللَّهُ يَظْلِمُهُمْ﴾
 بۆیه‌خواسته‌می لئ نه‌کردوون (که له‌تاوی بر دوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لام خویان
 سته‌میان له‌خویان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتِ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا السُّورَةَ﴾ باشان چاره‌نووسی نه‌وانه‌ی که‌تاوان
 و خراپه‌یان کرد سه‌خترین سزایه (که‌دۆزه‌خه) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی باورپان نه‌هیتا
 به‌نایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِهِمْ مُّشْكِرُونَ﴾ وه‌همیشه‌گالته‌یان پی‌ده‌کرد ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ خوا
 له‌سهره‌تاوه (ناذه‌می) دروستکرد ﴿فَرِيْدُهُ﴾ وه‌له‌پاش (مردنیش) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَرَأَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَ
 عَلَىٰ بَاشَانَ بَوْلَىٰ نَهْوَ (خوا) ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ وه‌نه‌و پرۆزی قیامت هه‌لده‌سی
 ﴿يَبْلِسُ الْمُتَجَرِّمُونَ﴾ تاوانباران غه‌مبار و ناویمید ده‌بن ﴿وَلَوْ كُنَّا لَأَنفُسِنَا شُرَكَاءَ بِهِمْ شَفَعْنَا﴾ ینگومان له
 ناو په‌رستراوه‌کانیاندا تکاکارانیك نه‌بۆ نه‌وان ﴿وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ﴾ و نه‌وان بی‌باوه‌پر
 ده‌بن به‌په‌رستراوه‌کانیان (که کردبوونیان به‌هاوبه‌شی خوا) ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ نه‌و پرۆزی
 که قیامت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَ يَذَرُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (خه‌لک) له‌و پرۆزه‌دا جیاده‌بنه‌وه له‌یه‌کتر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌مجا که‌مسانی که‌باوه‌ریان هیتاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْحٍ مُّخْتَرُونَ﴾ نه‌وان له‌به‌هه‌شتدا دلخوش ده‌کرین ﴿

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی بن‌باوهر سوون و دانیان نه‌ده‌نا ﴿يَنفَكِينَ وَلَيْفَ الْأَخْزَرُ﴾
 به‌نیشانه‌کانی ئیمه و گه‌یشتن به‌پوژی دواپی ﴿قَالَ لَيْفَكَ فِي الْعَذَابِ مُضْتَرُونَ﴾ نا‌نه‌وانه‌له‌سزای (دوزه‌خ)
 دا‌ئاماده‌ده‌کرتن ﴿فَسَجَدَ لِلَّهِ﴾ نه‌مجا‌پاك و بی‌گهردی خوا‌بلین ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی
 ئیوارنه‌نان لی‌دیت، وه‌کاتی به‌پانیتان لی‌ده‌بیته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌سو‌پاس‌ههر
 بۆ‌خوایه‌له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَعِشَاءً وَحِينَ يُظْهِرُونَ﴾ وه‌(پاک‌ی و بی‌گهردی خوا‌بلین) له‌شه‌ودا
 و کاتی نیوه‌پوتان لی‌دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له‌مردوو
 ده‌ردینی و مردوو له‌زیندوو ده‌ردینی ﴿وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بِعَدَّتِمْهَا﴾ وه‌زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه له‌پاش
 مردن و وشک‌بوونی ﴿وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾ وه‌ههر به‌وجوره‌ئیه‌وش ده‌رده‌هیترتن (له‌گۆره‌کانتان) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ له‌نیشانه‌کانی نه‌و (خوایه) که‌ئیه‌ی له‌خاک‌دروست‌کردوه
 ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ مَتَشَرَرُونَ﴾ له‌پاش (ماوه‌یه‌ك) کنوپر ئیه‌ئاده‌مین و بلا‌بوونه‌ته‌وه له‌زه‌ویدا ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ وه‌له‌نیشانه‌کانی نه‌وه (نیشانه‌کانی خوایه) که‌بۆ‌دروست‌کردوون
 ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه‌خوشه‌ویستی و به‌زه‌یی خستونه‌نیوانتان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی زور‌ه‌یه‌بۆ‌که‌سانی که‌بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) نه‌وه‌دروست‌کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَلْسِنَ كُ وَاللُّوِينُ كُ﴾ و جیاوازی زمانان و ره‌گه‌زتان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَالَمِينَ﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌ی زور‌ه‌یه‌بۆ‌زانایان ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه‌له‌نیشانه‌کانی
 نه‌وه، خه‌وتشان به‌شه‌و و پوژدا ﴿وَأَنبَعَاثُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌هولدانشان (له‌پوژدا) بۆ‌به‌هره
 وه‌رگرتن له‌به‌خششی (پوژی) خوا ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا‌به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی زور‌ه‌یه‌بۆ‌کۆمه‌لی بیستن ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَرْيَمُ إِذْ نَادَىٰ بِرُوحِنَا وَوَضَعَا﴾ له‌نیشانه‌کانی
 (خوایه) که‌هه‌وره‌بروسکه‌تان نیشان‌ده‌دات بۆ‌ترسان و ئومید (ترسان له‌هه‌وره‌بروسکه‌و ئومیدی
 بارانبارین) ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له‌ئاسمانه‌وه‌باران‌ده‌باریننی ﴿فَنَحْيِ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که
 زه‌وی دوا‌ی‌مردنی به‌هوی له‌و بارانه‌وه‌ده‌پوژینته‌وه ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ چهند به‌لگه‌و نیشانه‌ه‌یه‌بۆ‌نه‌وانه‌ی ژیریان به‌کار‌ده‌هیتن ﴿﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و ه له نیشانه کانی نه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّعَةُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که ناسمان و زهوی به قدر مانی نه و
 وه ستاون ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَا لِكُلِّ دَعْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان کانی (له پوزی دوا پیدا) له زهوی به وه بانگشان ده که ن
 ﴿إِذَا أَنْشَرْتَ عَنْهُمْ﴾ به کسر ثبوه (له گوره کاشان) دینه دهر وه ﴿وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه
 له ناسمانه کان و زهوی دایه تنها هی خواهی ﴿كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ﴾ همرویان همر بۆ نه و (خوا) گهر دن
 که چن ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ نه و (خوا) زاتیکه به دی هینانی دهس پیکرد وه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾
 له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَقْوَمُ عَلَيْهِ﴾ نه و (دروست کردنه وهی دو وه م)
 لای خوا ناسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و همر بۆ نه وه (همرو) سیفندیکی بهر زو
 بلند له ناسمانه کان و زهوی دا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و همر نه وه زالی کار دروست ﴿صَبَرْتَ لَهُمْ﴾
 قَتْلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ ﴿(خوا) نموونه به کتان له خودی خوتاندا بۆ ده هیئتیه وه ﴿هَلْ لَكُمْ مِنْ مَائِدَةٍ كُنْتَ﴾
 أَنْتُمْ كُمْ مِنْ شُرَكَاءَ ﴿نایا له بهنده کاشان دا هاویه شانیک هه به بۆ ثبوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ كُمْ فَاتَّشَرَفُوا﴾
 سَوَاءً ﴿له و پوزی و سامانه هی به ثبوه مان دا بسو به جور ی ثبوه و نه و به ندانه تیایدا به کسان بن
 ﴿تَحَاوَيْنَهُ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له وان ده ترسن (حسایان بۆ بکن) وه کو ترستان له کهسانی وه ک
 خوتان ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نابه و جوره نیشانه کان پوون ده کهینه وه (به دریزی باسی ده که بن)
 ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ کهسانی زیربان به کار ده هیسن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاؤَهُمْ﴾ (وازیان لی
 بیته) به لکو نه وانه هی سته میان کردشون ناره زووی خویان که و تن ﴿يَغْتَرَبُونَ﴾ بی شاره زایی و نه زاتانه
 ﴿فَمَنْ يَهْدِي عَنْ أَصْلِ اللَّهِ﴾ نه مجا کی (ده توانی) رینموونی که سنی بکات که خوا گومرای کردی
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصِيرٍ﴾ له کاتیکدا بۆ نه وان هیچ یار مندی دهر نیک نیه ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾
 که واته پرووی خوت رنک بکهره ناینی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَظَلَمَ اللَّهُ الْآلِيَ فَظَلَمَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾
 (شوین ناینی) به کتاپه رستی بکه وه، نه و ناینه هی که خواهی گه و ره (له سه ره تا وه) فتره تی پاکی
 مرفقی له سه ره دروست کرد وه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ناین و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جور
 گودانی بۆ نی به ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيُّمُ﴾ نه و (نایینه هی باسکرا) همر نه وه نایینی رنک و راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور بهی ناده می نازانن ﴿مُتَّبِعِينَ آيَاتِهِ وَأَتَّقُوا وَاتَّقُوا﴾
 الصَّلَاةَ ﴿به توبه کار به وه شوین ناین بکه ون، وه بۆ لای خوا بگه رینه وه و همر له ویش بترسن،
 وه به چاکی نوژه کاشان نه نجام بدهن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاویه ش دانهران مه بن ﴿
 مِنَ الَّذِينَ قَرَأُوا بَيِّنَاتٍ﴾ له وانه هی که نایینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَاذِبِينَ﴾ و بوون به چند کومه ل
 و ده سته به که وه ﴿كُلُّ جُزْءٍ يَمَالِكُنَّهُمْ فِرْحُونَ﴾ همر کومه لکیان به و (نایینه هی) خویان دلخوشن ﴿

﴿قُلْ يَسُودُ فِي الْأَرْضِ﴾ (نهی موحدهمهه) ﴿بَلَسَىٰ بَعْدَهُ يَبْكُ﴾ ﴿فَأَنظُرْ أَكْفَأَ كَانَ عَلَیْهِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾
 نه مجا سدرنج بده سهر نه نجامی نه وانه‌ی له پیش (نیه وه) بوون چون بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُ مُعْشِرِينَ﴾
 كه زور به بیان هاوبهش دانه ر بوون بو خوا ﴿فَأَنظُرْ وَجْهَكَ لِلزَّيْنِ الْقَبِيرِ﴾ كه واته پرووی خوت بکهره
 ثابینی رینك و راست ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ تَوْرًا﴾ له پیش نه وه رورزی بیت ﴿لَا تَرَدُّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾ له لایه ن
 خواوه كه گتر انه وهی بو نییه ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّعُفُ﴾ له و رورزه دا خه لکی جیانه بنه وه له یه كتر ﴿مَنْ كَفَرَ﴾
 قَعْلَهُ كَفَرًا هدر كهس بی باوه ر بووبن نه وه (توله‌ی) بی باوه ر بی یه كه‌ی له سهره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾
 هدر كه سیش كرده وهی چاکی كر دینت ﴿فَلَا تُفْسِدُوا فَعْلَهُمْ﴾ نه وه شوین بو خویان (له به هه شتدا)
 ناماده ده كه ن ﴿يَتَجَرَّي الزَّيْنَةُ امْنُؤُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو نه وهی كه سانی كه باور یان هیناوه و كرده وهی
 چاکیان كرده وه پاداشتیان بدانه وه ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له میهره بانی و چا كه‌ی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نه و (خوا) بی باوه رانی خوش ناوی ﴿وَمِنْ فَضْلِهِ﴾ وه له نیشانه كانی نه و (خواه)
 ﴿أَنْ يُسَلِّطَ الرِّيحَ مُبْتَلًى﴾ كه چه ند بایه کی مژده دهر (به بارینی باران) ده تیری ﴿وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بو نه وه
 هندی له (بارانی) به زه بی خویان بی بچه رزی ﴿وَلِيُجْزِيَ الَّذِينَ يَأْتِيَهُ﴾ و بو نه وهی كه شتیبه كان به فهرمانی
 خوا (به و بایه) برورن و بگهرتن ﴿وَلِيُتَقَوَّيْنَ فَضِيلَهُ﴾ و بو نه وهی به دوا ی رورزی نه و (خوا) دا بگهرتن
 (له دهر بادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ناشو کرانه بزیری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا
 به راستی پیش تو (نهی موحدهمهه) ناردومه نه ﴿رُسُلًا أَنْ يَوْمَهُ﴾ پیغه مبه رانیک بو لای گه له کانیا ن
 ﴿فَالْهَافُونَ يَأْتِيَهُ﴾ نه مجا موعجیزه و به لگه پروونه کانیا ن بو هینان (به لام باوه ریان نه هینا)
 ﴿فَالْتَفَتْنَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه مجا تو له مان سه ند له وانه یان تاوانیا ن كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یارمه تیدانی باوه رداران و سهر خستیان هه ق و مافیکه له سهرمان ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیکه نه و بایانه ده تیریت ﴿فَتُفْثِرُ سَحَابًا﴾ بو نه وهی هه وره كان بجولیتن (بگهرتن) ﴿فَتَبْطُلُهُ﴾
 فی السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ نه مجا نه و (هه وره خوا) چون بیهوی بلاوی ده کاته وه به تا سماندا ﴿وَيَجْعَلُ السَّحَابَ﴾ وه
 نه و (هه وره) ده کاته پارچه به ك (و کویان ده کاته وه له سهر به كتر) ﴿وَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ نه مجا
 ده بینی قه تره قه تره ی باران له نیوانی هه وره كه وه ده باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ﴾ نه مجا
 كانی (خوا) نه و بارانه بیارینی بو (وولات وزه وی) هدر كام له به نده كانی كه بیه وی ﴿وَإِذَا هُرَّتْ شَيْئُونَ﴾
 كتوپر دلخوش و شادمان ده بن (به و بارانه) ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه گهر چی پیش
 نه وهی باران به سهر یاندا بیاری ﴿لَمْ يَلْسِتْ﴾ بی هیوا و ناومید بوون ﴿فَأَنظُرْ إِلَى الْأَرْضِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 نه مجا سهیری ناسه واری بارانی خوابكه (وه ك كشتو كال و گزو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ﴾
 مَوْتِهَا ﴿چون زه وی زیندوو ده کاته وه دوا ی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمَعْجَى الْمَوْتِ﴾ به راستی
 هدر نه و خوا به زیندوو كه ره وهی مردوو انیشه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هدره نه ویش به ده سه لاته
 به سهر هه موو شتیكدا ﴿

﴿وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سویند به خوا نه گهر بایه کی توندی (زهره‌مند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفًّى﴾ جا نه و
 (هه‌وره با کشتو کاله که یان) ده‌یین به زهره دبووبی ﴿لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له‌پاش نه‌و (زیانه)
 هدر نا شوکری ده‌کهن ﴿وَقَالَ لَا تُشْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ناتوانی
 به‌مردووان (کافران) بیستیتیت ﴿وَلَا تُشْمِعُ الضُّعَفَاءَ﴾ و ناتوانی بانگه‌وازت به‌که‌ران (کافران)
 بیستیتی ﴿إِذَا قُورُؤُا مَدِيرِينَ﴾ کاتی روو وهرده‌گیرن لیت به‌بشت تیکردنه‌و ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُعِدِّ الْعُمَى عَنْ
 صَلَاتِهِ﴾ وه‌تو ریتموونیی که‌ری نابینایان نیت (رژگاریان که‌یت) له‌گو مبرایی یان ﴿إِنْ تُشْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو ته‌نها به‌که‌سانی ده‌شنه‌ویتی که به‌نیشانه‌کاتی نیمه‌باوهر ده‌هیتن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 چونکه نه‌وانه‌گهردن که‌چن (بو بانگ و فهرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعِفٍ﴾ خوا زانیکه
 نبوه‌ی دروست کردوه له‌لاوازی (لاوازی نوتفه و بیجوو مندالی شیره‌خو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 ضَعِفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوا‌ی لاو‌زی به‌هیزی کردون (بوون به‌لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾
 له‌دوا‌ی به‌هیز کردن‌ان لاواز و پیرتان ده‌کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا ههرچی بویت دروستی ده‌کات
 ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْغَدِيرُ﴾ وه‌ههر نه‌وه زانای به‌ده‌سه‌لات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه‌روزی قیامت
 هه‌لده‌سی ﴿يُنْفِيسُ الْمُعْرِضُونَ﴾ تاوانباران سویند ده‌خون (له‌دونبادا یا له‌به‌رزه‌خ‌دا) ﴿مَالِئُونَ أَغْزَرَ
 سَاعَةً﴾ ته‌نها ساتنک ماونه‌ته‌وه (له‌دونبادا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ ههر به‌و وینه‌ته‌وان له‌دونبادا
 لادران له‌راستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه‌که‌سانی که زانیاری و ایمانیان بی دراوه‌ووتیان
 ﴿لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نبوه‌له (به‌رزه‌خ‌دا به‌پنی بریاری) نوسراوی
 خوا هه‌تا ر‌و‌زی زیندو و بوونه‌وه ماونه‌ته‌وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ ته‌مجا ته‌مه ر‌و‌زی زیندو و بوونه‌وه‌به
 ﴿وَلَا يَكُنْ كَمَنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام نبوه‌نه‌تان ده‌زانی (راسته و دیته‌دی) ﴿فَيَوْمَ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مَعَذَرَتُهُمْ﴾ جاله‌و ر‌و‌زه‌دا که‌سانیک که‌سته‌میان کردوه، به‌هانه‌و بیانو و هیتانه‌وه سوو‌دی‌ان بی ناگه‌به‌نیت
 ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وه‌ته‌وان داوایان لی نا‌کری خوا له‌خوین رازی بکه‌ن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
 سُوْنِدَ بَعْدِ بَعْدِ بِرَاسَتِي هَبْنَا وَمَا نَهَوَهُ بُوْخَلِكِي﴾ ﴿فِي هَذَا الْفَرَقَةِ انْ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له‌م قورنانه‌دا له
 هه‌موو جو‌ره‌نموونه و باسینک ﴿وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ﴾ ته‌مجا به‌راستی نه‌گهر نیشانه‌به‌کیان بو‌بیتی
 ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنابن نه‌و بی پروایانه‌ده‌لین ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ نبوه‌ههر نا‌راست
 و به‌تالن (ته‌مه‌سی‌هره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ تا به‌و جو‌ره‌خوا مو‌ر ده‌نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌سه‌ر دلی ته‌وانه‌ی که‌بی ناگه‌و ته‌زانن ﴿فَأَصْبَحَ رَأً وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا‌دان به‌خودا بگهره‌بیگومان
 به‌لینی خوا راسته ﴿وَلَا يَسْخَفَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تاوه‌کو نه‌وانه‌ی بی باوهرن له‌(نایینی) راست لات
 نه‌ده‌ن و بی‌زارت نه‌کهن

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند به خوا به‌راستی دانای و حیکمه‌ثماندا به لقمان ﴿أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (وینمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ لَنَا تَشْكُرْ لِنَفْسِهِ﴾ جا هدر که س شوکرانه بزیری خوا بکات نه‌وه بنگومان شوکرانه بزیری (بوقازانچ و سوودی) خوی ده‌کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَنِيدٌ﴾ هدر که سیش ناسوپاسی کردین (زیانی به‌خوا نه‌گه‌یاندوه) نه‌وه بنگومان خوا بئ نیازی سوپاس کراوه ﴿وَلَقَدْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) باسی نه‌وکانه بکه که لقمان به‌کوره‌کمی ووت که ناموزگاری ده‌کرد ﴿يَبْنِي لَنَا بُيُوتًا يَأْتُوا﴾ (ووتی) نه‌ی کوره شیرینه‌کهم هاوبه‌ش بوقا دامه‌نی ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ﴾ چونکه به‌راستی هاوبه‌ش دانان بوقا سته‌مینکی زور گه‌وره‌یه ﴿وَوَحَّيْنَا إِلَى ابْنِهِ أَنْ يَنْصَرِّحْ﴾ وه‌فهرمانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هه‌لس و کدوت کردن له‌گه‌ن) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَتْ عَنِ الْوَغَىٰ﴾ دایکی هه‌لی نه‌گری به‌دو و گیانی (پینی لاواز ده‌بین) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَفَضَّلْنَاهُ فِي عِلْمِنَا﴾ و پرینه‌وه‌ی له‌شیر له‌ (دوا ته‌مه‌نی) دو و سالی‌وهه ﴿أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (وه‌فهرمانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاسگوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ﴿إِلَى الْغَيْبِ﴾ ته‌نها بوقای منه‌گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَأَنْ يَكْفُرَ بِالْكَافِرِ﴾ وه‌نه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌وه‌پیری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بوقه‌وه‌ی شنی بکه‌یت به‌هاوبه‌شی من ﴿تَالَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که هیچ زانیاری به‌کت پینی نی به‌شه‌وه گون‌را به‌لیبان مه‌که ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مُتَوَرِّقًا﴾ به‌لام له‌دونیا دا زور به‌چاکی هاوپرینه‌تی وه‌لسوکه و تیان له‌گه‌لدا بکه ﴿وَأَتَيْنَا سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْنَا﴾ وشوین رینازی که سبتک بکه‌وه که به‌دلسوزی گه‌راوه‌ته‌وه بوقای من ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِهِمْ﴾ (له‌دوا روردا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نها بوقای منه‌ ﴿فَأَنبَأْكَ بِمَا كُنْتَ تَتَكَلَّمُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والشان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی که کردوتانه ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) نه‌ی کوره شیرینه‌کهم ﴿وَإِنَّا إِنَّا نَكُونُ أَتَقَالِ حَتَّىٰ نَقْرُبَ﴾ به‌راستی نه‌و (چاکه و تاوانه) نه‌گه‌ر کیشی تو وه‌خه‌رت له‌به‌کیش بیت ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَكِينِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ناو به‌ردیکدا بان له‌ناو ئاسمانه‌کان بان له‌زه‌وی دا بیت ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌یه‌ینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا و وردبین و ئاگاداره ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾ نه‌ی کوره شیرینه‌کهم نویر به‌جی بیتنه‌ ﴿وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَىٰ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه‌فرمان بکه به‌چاکه و رینگری بکه له‌خراپه‌ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ هوگر و به‌ئارام به‌له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخوشی به‌ک تو وشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بنگومان نه‌وه له‌وکاره گه‌ورانیه که خوا پینوسی کرده‌وه ﴿وَلَا تُصَوِّرْ لَهُ الْفَنَاءَ﴾ روو له‌خه‌لک وه‌رمه‌گیره‌ ﴿وَلَا تَنفِسْ فِي الْأَرْضِ مَرَجًا﴾ و به‌که‌شخه و فیزه‌وه مه‌رو به‌زه‌ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خوبه‌زل زانینکی شانازی که ریخوش ناوی ﴿وَأَقِصْ فِي شَيْءٍ﴾ وه‌له‌روشتندا مام ناوه‌ندی به‌ (نه‌هینواش به‌نه‌په‌له‌) ﴿وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه‌ ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به‌راستی ناخوش ترین ده‌نگه‌کان ده‌نگی (سه‌ره‌ی) گوندر نه‌وه

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ سَخَّرَ لَهُمْ﴾ ناپا نه تان زانیوه که به راستی خوا برامی هیتاوه بزنان ﴿فَإِنِّي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 نه وهی له ناسمانه کان و نه وهی له زهوی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ﴾ وه نبعمه نه کانی پرشتووه به سه رتاند
 ﴿فَلْيَهْرَءَ وَأَبْلَسَ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هه ندی له ناده می
 موجوده له و دمه قالی ده کات له باره ی خواوه ﴿يَتَّبِعُهُمُ الْوَلَدُ وَالْأَهْلُ وَلَا يَكْتُمُ خَيْرٌ﴾ به بی هیچ زانیاریه ک بیان
 پریمو ونه ک بیان کتینیکی روون و ناشکرا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ﴾ وه کانی بیان بوتری ﴿أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾
 شوین نهو (ثابینه) بکهون خوا نار دوویه تی به خوا ره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَبْنِیْ مَا وَجَدْنَا عَلَیْهِ آيَاتَهُ﴾ ده لنین نه خیر
 به لکو نیمه شوین نهو (ثابینه) ده کهوین که باو باپر انمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 نه گهر چی شه بیتان بانگیان بکات ﴿إِلَّا عَذَابَ الشَّعِيرِ﴾ بز سزای ناگری هه لگیر ساوی دوزخ ﴿وَمَنْ يُشِیرْ وَخِفَهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه که سبتک به راستی روویکانه خوا (ملکه چی فرمانه کانی نهو بیت) ﴿وَهُوَ خَيْرٌ﴾ و چا که کار بیت (له گو فتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ أَشْتَمَسَكَ بِالْقُرْآنِ الْوَلِيُّ﴾ نه وه بنگومان
 دهستی گرنووه به به هیزترین دهسته گیره وه (که به کخوا به رستی و نایبی پیروزی نیسلامه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ الْأَمْرُ﴾
 وه سه رته نجامی هه موو کار سبک ته نها بولای خوابه ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ وه هه که س بی پروا بوو بابی بروایی به که ی خه فقه بارت نه کات ﴿إِنَّمَا تَرْجِعُهُمْ﴾
 گه رانه وه بیان ته نها بولای نیمه به ﴿فَتَنْصَرِفْهُمْ بِمَا تَعْلَمُ﴾ نه مچا هه و الیان ده ده بی به وهی کردوویانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا به وهی له ناو دله کاندایه ناگاداره ﴿تَنْصَرِفُهُمْ قَلِيلًا﴾ که می ناز
 و نبعمه بیان بی ده ده بین (له دونیادا) ﴿ثُمَّ لَنَضْطَرَّنَّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ له پاشان ناچار یان ده که بین که
 بزونه ناو سزای سه خته وه ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ سویند به خوا نه گهر بر سیاریان
 لی بکه بیت کن ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بنگومان ده لنین: خوا
 (نه ی مو حه مده) بلی: سو یاس بز خوا (که دان به و راستی به دا ده نین) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زو ریه بیان نازانن ﴿فَتَوَمَّانِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوابه نه وهی له ناسمانه کان و زهوی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾ به راستی هه ر خوابه بی نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ﴾
 من شجره اقلن بنگومان نه گهر هه ر چی درخت له زهوی دایه قه لعم و پینووس بیت ﴿وَالْبَحْرُ مَجْمُوعُهُ﴾
 هه موو دهریای زهوی بیت به مره که ب ﴿مِنَ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ حموت دهریای تر دوی نه وهی
 (باسکرا) بیت به مره که ب ﴿فَاتَّقِ اللَّهَ كَمَا تَقِيتُ اللَّهَ﴾ و ته و زانراوه کانی خوا دوابی نایه و ته و او ناین
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زالی بالادهستی کار دروسته ﴿فَتَخَلَّفَكُمْ وَلَا تَقْشِرْكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه مو و تان (له سه ره ناوه) و زیندو و کردنه وه تان ﴿إِلَّا كَتِفَيْسَ وَجَدَهُ﴾ وه ک (دروست کردن و
 زیندو کردنه وهی) ته نها که سبتک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بیسه ری بینایه ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يَوْمَئِذٍ فِي النَّهَارِ﴾ نایا نه‌ترانیوه که به‌راستی خوا شه و ده‌کات به‌ناو رږوژدا ﴿يَوْمَئِذٍ النَّهَارِ﴾
 فی‌الْبَلِّ ﴿وَهُ رَؤُودَ کات به‌ناو شه و دا﴾ ﴿وَسَخَّرَ لَنُحْسٍ وَالْقَمَرِ﴾ وه خُزرو مانگی رام هیتاوه و خستویه‌یه
 خزمه‌تیانه‌وه ﴿كُلُّ بَحْرٍ إِلَى الْبَحْرِ مُسْتَقِيٌّ﴾ هدر به‌که‌یان نائو موامو به‌یهی (بویان) دیاری کراوه،
 ده‌گه‌رین و ده‌سورینه‌وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به‌راستی خوا به‌وهی ده‌یکه‌ن خه‌به‌رداره ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ ﴿وَهُ رَاسِي شوهی هاواری لی ده‌که‌ن و ده‌په‌رستنن ینجگه‌ له‌و (خوا) به‌تال
 و نا‌راسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه ینگومان هدر خوا بلندو گه‌وره‌یه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا نه‌ترانیوه
 (نه‌ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْصِفُ اللَّهُ﴾ که که‌شتیه‌کان به‌چاکه‌و فەزلی خوا ده‌رږون له‌ده‌ریادا
 ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ بۆ نه‌وهی همدنی له‌نیشانه‌کانی خویشان نیشان بدات ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَيْتٌ﴾ چونکه
 به‌راستی له‌مه‌دا (که‌باسکرا) چهند به‌لگه‌یه‌یه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه‌موو شارام گرینکی
 شوکرانه‌ بزر ﴿وَلَا تَعْصِيهِمْ فَوْجَ كَاطِلٍ﴾ وه هدر کاتنی (له‌ده‌ریادا) شه‌پولینکی وه‌ک هه‌وره‌کان
 دایان پوشتی ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوقم بوونیان بییت) هاوار له‌خوا ده‌که‌ن،
 دلسوزانه‌ هدر بۆ نه‌و ملکه‌ج ده‌بن ﴿فَلَمَّا تَخَذْتُمُ اللَّيْلَ﴾ نه‌مجا کاتی (خوا) رږگاری کردن بۆ ووشتکانی
 ﴿فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ﴾ نه‌وسا هه‌ندیکیان مام ناوه‌ندی یه (هه‌ندیکی تریان کافره، وه‌دان نانن به‌چاکه‌ی
 خوا‌دا) ﴿وَمَا يَتَخَذُوا مِنَ الْأَنْكُلِ حَنْئَارَ كُفْرٍ﴾ که‌س نیشانه‌کانی نیتمه‌ ئینکار ناکات جگه‌ له‌ په‌یمان
 شکیتانی ناشوکر و (سه‌له) نه‌بیست ﴿وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ نه‌ی ناده‌می خو‌پیاریزن له‌ (توله‌ی)
 په‌روه‌ر دگارتان ﴿وَأَخْشُوا يَوْمًا﴾ له‌و رږزه‌ش بترسن ﴿لَا يَخْزِي وَاللَّهُ عَنِ الْوَدَّ﴾ هیچ باوکی تاوانی
 رږوله‌که‌ی هه‌لناگری ﴿وَلَا تَمُولُوا فَوْجَ آيَةٍ وَاللَّهُ بِهِ شَقِيْقٌ﴾ و هیچ رږوله‌یه‌کیش شتیک له‌ تاوانی باوکی
 هه‌لناگریست ﴿إِنْ رَعَى اللَّهَ مِنْكُمْ﴾ ینگومان به‌لینسی خوا حق و راسته ﴿فَلَا تَعْرَضْكُمْ وَلَا حَرْجٌ لَكُمْ﴾
 که‌واته‌ با‌زیانی دنیا هه‌لتان نه‌خه‌له‌تینی ﴿وَلَا يَعْزِبْكُمْ بِاللَّهِ الْعِزُّورُ﴾ وه با شه‌بتانی غریوده‌ر به‌ (بیانوی
 به‌زه‌یی ولی بوردن) خوا نه‌تان خه‌له‌تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به‌راستی ته‌نها لای خوا به
 زانیاری (کاتی هانتی) رږوی دواپی ﴿وَمُزِيلُ الْعُنْتِ﴾ وه هدر خوا باران ده‌بارینی ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾
 ته‌نها خوا ده‌زانی به‌وهی له‌مندالدانی (دایکان) دابه‌ ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّا ذَاكَ تُكَيِّبُ عَذَابٌ﴾ وه هیچ که‌س
 نازانی سبه‌ینی (له‌ داهاتو‌ودا) چی ده‌کات ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّا أَتَى الْأَرْضَ تَمُوتُ﴾ وه هیچ که‌س نازانیت له
 چ شوین و زه‌وی به‌کدا ده‌مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا زانا و ناگاداره ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوائ به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَلَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوینترینه‌وه خوا زانائره به ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌نای
سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأَنْبِئَ بِهِ﴾ هیتانه خواره‌وه‌ی نهم قورئانه هیچ گومانی
تبدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌به ﴿أَمْ يَكْفُرُونَ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ نایا
(بیباوه‌ره‌کان) ده‌لین: موحه‌مه‌د ﴿خَوَىٰ نَهْم﴾ (قورئانه‌ی) هه‌له‌به‌ستوه ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه‌خیر
هه‌لی نه‌به‌ستوه) به‌لکو نه‌و (قورئانه) راسته له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار نه‌وه (هاتوه) ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا﴾ یو
نه‌وه‌ی به‌و (قورئانه) بترسینی خه‌لکی ﴿مَا أَنْتُمْ مِنْ نَّذِيرِينَ قَبْلِكَ﴾ که له‌پیش تو هیچ ترسینه‌ریکیان
یو نه‌هاتوه ﴿أَلَمْ تَرَ يَتَنَبَّهُونَ﴾ به‌لکو پرتموونی وهرگرن ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه به‌دی هیتاوه ﴿فِي سِتْرَةِ أَيْامٍ﴾ له
شه‌ش روزه‌دا ﴿تُزَاوَرُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان په‌رز بوویه‌وه بو سه‌ر عه‌رش و قهراری گرت (ئیمانمان
پیشه‌تی و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ﴾ بیجگه له‌و (خوا) هیچ پشنیوان و تکا
کارنکشان نیه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی یو بیرناکه‌نه‌وه و په‌ند وهرناگرن ﴿بَلْ تَرَى الْأَمْرَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
خوا هه‌مو و کاروباره‌کان به‌رپوه‌ده‌بات له‌ئاسمانه‌وه تا زه‌وی (هه‌تا پورزی دوا‌ی) ﴿فَتُخْرِجُ إِلَيْهِ﴾ له‌پاشان
هه‌مو و نه‌و کاروباره‌ به‌رز ده‌بسته‌وه بۆلای خوی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ بِمَقَادِيرِ الْوَقْتِ﴾ له‌پورزینکدا
(له‌قیامه‌تدا) که‌ئه‌ندازه‌که‌ی هه‌زار ساله له‌و سالانه‌ی ئیوه ده‌یژمین ﴿ذَٰلِكَ عَذَابُ الْعَذِيبِ وَاللَّهِ يَهْدِي
خَوَا زانایه به هه‌مو و نه‌یتی و ئاشکرایه‌ک ﴿الْعَذِيبُ الرَّجِيمُ﴾ به‌ده‌سه‌لات و میهره‌بانه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ زاتیکه هه‌مو و شتیکی به‌جوانترین شتیوه دروست کردوه ﴿وَمَا خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
طِينٍ﴾ جا مرقفی له‌سه‌ره‌تاوه له‌قور دروست کرد ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ له‌پاشان
نه‌وه‌ی مرقفی له‌پوخته‌یه له‌ناوی بنی‌نرخ و قیزه‌ون دروست کردوه ﴿فَرَسَوْلَهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ
رُوحِيَّهِ﴾ له‌پاشان رینک و پینکی کرد (به‌شتیوه‌ی ئاده‌می) و فوی کرد به‌به‌ریدا له‌بروحینک که‌خوی
دروستی کرد (دانه‌بالی روح بۆلای خوا بۆ ریزو نه‌شریفه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾
گوی و چاو و دلی بپیه‌خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زور کهم سوپاسی خوا ده‌که‌ن ﴿وَإِلَّا لَوَآءَهُ دَاخِلُ اللَّيْلِ فِي الْأَرْضِ﴾ (بنی‌برواکان) ده‌لین: ئایا کاتبک (مردین و له‌شمان رزاو) له‌ناو زه‌ویدا
وون بووین ﴿أَيُّهَا الَّذِي خَلَقَ الْجِبَدِينَ﴾ ئایا سه‌ر له‌نوی جاریکی تر دروست ده‌کرینه‌وه (وزیندوو ده‌بینه‌وه)
﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو نه‌وان باوه‌ریان نییه به‌خرمه‌ت په‌روه‌ردگاریان بگه‌ن
(بۆ دادگایی قیامه‌ت) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ إِلَهُ الْغُيُوبِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ بلی فریشته‌ی
گیان کیشان که‌گیان کیشانی ئیوه‌ی بن سپیرواوه ده‌تان مرینی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ له‌پاشان بۆلای
په‌روه‌ردگارتان ده‌گه‌رینترینه‌وه ﴿

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُنَادِ يُنَادِي ۖ تَهْجُرَ دَهَبِي ۖ كَاتِبُكَ ۖ لَهُ قِيَامَتُهَا ۖ﴾ تاوانباران ﴿فَالْيَسْرُ ۖ وَسِيحَتُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ﴾
 له حوزوری پهر وهر دگاریاندا (له خه جالته نی دا) سهریان داخستووه ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا ۖ﴾ (ده لنین)
 تهی پهر وهر دگاری نیمه (تهو هی به لیتت بین دابوین) دیمان و یستمان ﴿فَارْجِعْنَا لَعْمَلِ صَالِحِنَا ۖ﴾ دهی
 بمانگیره وه (بزو دونیان) کردهو هی چاک بکه بین ﴿إِنَّا مُقِرُّونَ ۖ﴾ به راستی نیمه دلنیا بین (له قیامهت)
 ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى ۖ﴾ ته گهر بمانویستایه رینموونیمان به هه سوو که سی ده دا
 ﴿وَلَكِنَّا حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي ۖ﴾ به لام به لیتی من چه سپاو و جیگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ ۖ﴾ که بینگومان دوزخ
 پرده کهم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۖ﴾ له جنو که و ناده می به تیکرا ﴿فَذُرُونَا إِنَّا نَصِفُّهُمْ لِفَأْتِ بَوْمٍ كُرْهًا ۖ﴾
 کهواته (سزای دوزخ) بچه زن، چونکه گه یستن بهم پرورنهان له بیر کرد بوو ﴿إِنَّا نَصِفُّكُمْ ۖ﴾
 به راستی نیمه ش نیوه مان له بیر خومان برده وه ﴿وَذُرُونَا عَذَابَ الْخُلْدِ ۖ﴾ و سزای بهر ده وام بچیون ﴿يَمَّا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ﴾ به هوی تهو هی ده تانکرد (له دونیادا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ ۖ﴾ تهنها که سانی باوهر
 به نابه ته کانی نیمه ده هینن ﴿إِذَا دُكِرُوا بِهَا خِرٌ وَاسْتَجَبُوا ۖ﴾ هدر کانی بهو (نایه تانه) ناموزگاری بکرین
 ته که ون به روو دا به سوژده برده وه ﴿وَسَيَحْمِلُنَّ حَزَنَهُمْ ۖ﴾ و به پاکی ستایشی پهر وهر دگاریان ده که ن
 ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۖ﴾ و خویان به گموره دانانین ﴿فَتَجِدُنَا جُثُوفًا مِّنَ الْمُصَاحِبِ ۖ﴾ ته نیشیان دوور
 ته که ویته وه له جینگای خه و تیان (واته: له خه و هه لده من بوشه و نویژ کردن) ﴿يَذْعُرُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ۖ﴾
 هاوار و نزاله پهر وهر دگاریان ده که ن به ترس و هیوا وه ﴿وَمِمَّا زَكَمْتُمْ نِفْثُوتَ ۖ﴾ وله و پرزی و سامانهی
 ییمان داوون ده به خشن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ ۖ﴾ ته مجا هیچ کهس نازانی ﴿مَا أَخْبَرَ لَهْرَمِينَ قُرْءَانُ ۖ﴾ چی
 شار او ته وه بزبان له (به هشت دا که هوی) گه شبوونی چاوه کانس ﴿جَزَاءً يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ﴾ ته م
 یاداشته (ده درتته وه) به هوی تهو کرده وانهی که کردیانه ﴿أَفَن كَانَ مُؤْمِنًا ۖ﴾ دهی نایا که سی
 نیماندار بووین ﴿كَن كَانَ قَالِقًا ۖ﴾ وه که سپیکه دهر چووین له نیمان (و فاسق بوو بیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ ۖ﴾
 هدر گیز چونیه که نین ﴿أَلَمْ آتَيْنَا مَوْزِيًّا فَطَعَنُوا ۖ﴾ جا ته وانهی که باوهریان هینا وه و کرده وه
 چا که کانیان کرد وه ﴿فَلَمْ تَجْعَلْ لِّلْمُتَّوِّئِينَ ۖ﴾ ته وه به هشتانیکه پر ریزو خوشیان بوشه به ﴿يَمَّا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۖ﴾ به هوی تهو کرده وانه وهی که ده بیان کرد ﴿وَأَلَمْ آتَيْنَا مَوْزِيًّا ۖ﴾ وه ته وانهی که فاسق بوون
 ﴿فَمَا لَوْ هُمُ الْمُتَّوِّئُونَ ۖ﴾ ته وه جینگایان نا گره ﴿كَلِمَاتٍ أُرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ﴾ هدر کانی بیان وهی له دوزخ
 دهر چن ﴿لِيُذَوِّبَهَا ۖ﴾ دووباره ده بمانگیره وه ناو دوزخ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُفُّوا عَذَابَ النَّارِ ۖ﴾ و بیان ده وتری
 بچه زن سزای تهو نا گرهی ﴿الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۖ﴾ که نیوه باوهرتان بین نه ده کرد ﴿

﴿وَلْيَذِيقْنَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأُولَى﴾ و به براستی نیمه سزای دونیا بان بی ده چیزین ﴿ذُنُوبَ الْعَذَابِ الْآخِرَةِ﴾
 جگه له سزای هره گهوره (ی دوزخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه پینه وه (بؤ لای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کنی سته مکارتره لهو که سه ی به نایه ته کانی په روره دگاری ناموز گاری
 بکریست ﴿فَوَاعِظُ عَنْهَا﴾ دوا نه وه رور وهر گپرت وپشتی نی بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾
 به براستی نیمه توله سینه رین له ناوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سورند به خوا به براستی
 نیمه ته ورا تمان دا به موسا ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَقِينَ لِقَائِهِ﴾ نه مجا گومانت نه بیت (نهی موحه ممد) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ﴾
 وه نیمه نهو (ته ورا ته) مان کرد به رینمو ونیی که ری به نو نیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه
 له ناو نه واند پینشه وایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِآيَاتِنَا﴾ رینمو ونیی (خه لک) بان ده کرد به قدرمانی نیمه
 ﴿لَمَّا صَبَّوْا وَكُنَّا بُرْجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ کانی خویان گرت و به نایه ته کانی نیمه دلنیا بوون (باوه ری
 به ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان په روره دگارت بریار ددات له نیتوان (بهنده کانی
 دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روزی قیامه تدا ﴿فَيُحَاكُّ أُولَئِهِ يَخْلُتُونَ﴾ له وهی نه وانه تیدا جیوا از بوون
 ﴿أُولَئِكَ يَنْهَوْنَ﴾ نایا (رینگای راست) بوون نه بوته وه بویان ﴿كَمْ أَعْلَسَ كِتَابٌ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرْآنِ﴾
 که نیمه پیش نه مان زور گهل و نه ته وه مان له ناو بر دوهو ﴿يَتَشَوَّرُونَ فِي مَسَدِكِهِمْ﴾ نه مان (بی باوه برانی
 مه که که) به شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی نه واند هاتو و چو ده کهن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾
 به براستی له (تیا چو ونی) نه واند چمند به لگهی گهوره هیهه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ دهی نایا نه وانه (نهو
 راستبانه) نایستن ﴿أُولَئِكَ يَرْوُونَ﴾ نایا نابین و نازان ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که نیمه ناو
 ده نیرین بؤ زهوی ووشکی بی پروهک ﴿فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا﴾ نه مجا به هوی نهو (ناوه وه) کشتو کال و
 گزو گیا ده رینین ﴿ثُمَّ كُلْ مِنْهُ ثَلَاثُ أَثْمَةٍ وَالْفُشْحُ﴾ که ناره لیان لینی ده له وه ری و خوشیان لینی ده خون
 ﴿أَفَلَا يَصِيرُونَ﴾ دهی نایا نه وانه نابین ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه برانی مه که که به موسلمانان)
 ده لنین نهو حوکم و بریار دانی قیامه ته، که ی دهی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر نیوه راستگون ﴿فَلْيَوْمَ الْفَتْحُ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَيْمَانُهُمْ﴾ (نهی موحه ممد) بلی روزی بریار دانی قیامه ت
 باوه بر هینان سوود ناگه یه نیت به وانه ی بی باوه بر بوون له دونیادا ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ و مؤله تیشیان
 بی نادری ﴿فَوَاعِظُ عَنْهَا﴾ جا (نهی موحه ممد) رویان لینی وهر گپره و گویان مه ده ری
 ﴿وَأَنْتَظِرُ أَيْمَانَهُمْ يُنْظَرُونَ﴾ وه تو چاوه برانی بکه بینگومان نه وانش چاوه بر وانش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَيَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ نه‌ی پیغه‌مهر ﴿وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به
گوئی کافران و دوپرویه‌کان مه‌که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بینگومان خوارانای کار به‌جینه
﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه شوین نه‌وه بکه‌وه که له به‌روه‌ردگار ته‌وه وه‌حیت بو‌کراوه
﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾
پشت هدر به‌خوا به‌ست ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه‌خوا به‌سه‌پاریزه‌ر بیت ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرِجَالٍ﴾
خوا دای نه‌ناوه بو‌هیچ پیاونیک (ناده‌مییه‌ک) ﴿مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ دوو دل له ناوسنگیدا
﴿وَمَا جَعَلَ أَرْزَاقَكُمْ إِلَيْهِ﴾ وه‌خوا نه‌وه‌هاوسه‌رانه‌تانی نه‌کردوته ﴿تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أَمْهَاتِكُمْ﴾ دایکتان
که (ظهار) یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن (بیان ده‌لین تیوه وه‌ک پستی دایکمان وان بو‌تیمه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ﴾
أَبْنَاءَكُمْ ﴿وَه‌خوا به‌کور کراوه‌کانتانی نه‌کردوته کورئان ﴿ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَتُوهِكُمْ﴾ نه‌وه‌قسه‌ی سه‌ر
زاره‌کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواش وونه‌ی راست ده‌لی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هدر نه‌ویش
دینمونی (خه‌لک) ده‌کات بو‌رینگای راست ﴿أَدْعَوْهُمْ لِآبَائِهِمْ﴾ (نه‌وه به‌کور کراوانه) به‌ناوی
باوکیانه‌وه بانگیان بکه‌ن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌راستره به‌لای خواوه ﴿إِنْ لَمْ تَقْتُلُوا أَسْلَمَ هُمْ﴾ نه‌مجا
نه‌گهر باوکیان نه‌ناسن (تابه‌ناویانه‌وه بانگیان بکه‌ن) ﴿فَإِخْرُجُوا فِي الدِّينِ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌وانه برای ثابنی
و دؤست و خوشه‌ویستنان ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا‌هیکتان له‌سه‌ر نی به
له‌و (بانگ کرده‌دا) که به‌نه‌زائین گوتیبیان (پیش هاتی نه‌م نایه‌ته) ﴿وَلَا يَكُنْ فِتْنَةً قُلُوبُكُمْ﴾
به‌لام (گونا‌هبار ده‌بن) نه‌گهر به‌دل و به‌ده‌س نه‌نقه‌ست بیکه‌ن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا
لیسورده‌ی میهره‌بان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ پیغه‌مهر ﴿لَهُ خُودِي بِرِوَادَارَانِ﴾ بو
خویان له‌پیشتره ﴿وَأَزْوَاجَهُ أَمْهَاتُكُمْ﴾ خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌رداران ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و نه‌وانه‌ی
(به‌نه‌سه‌ب) خزمی به‌کترن (نه‌گهر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له‌قورئانی خودا
بویه‌کتری له‌پیشترن (میرات له‌به‌کتر به‌رن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له‌نیمانداران و کوچه‌ران
(که خرم نین) ﴿إِلَّا أَنْ تَقْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَاءِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه‌گهر خوتان چاکه‌به‌ک (به‌خشین یا وه‌مسیتی) بو
دؤست و خوشه‌ویستنان بکه‌ن ﴿كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه‌وه‌پریاره له‌قورئان (یان له‌لوح
المحفوظ دا) نوسراوه ﴿۱﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (تھی موحہ مہد ﷺ پیران بخمرہ وہ) کاتنی کہ پیمانمان وەر گرت له پیغمبران ﴿وَمِنْ تُونُجٍ وَأَنْزَاهِرٍ وَمَوْسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ هدر وها له تۆ و له نوح و له عیسی و له موسا و له عیسی کوری مریهم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقَهُمْ﴾ وه له همو ویران پیمانی به هیز و بته و مان وەر گرت ﴿يَسْتَقِيمُونَ الصَّدِيقِينَ عَنْ حَيْدَرِهِمْ﴾ بۆ نه وهی (خوا) هر سبار له راست گویان بکات دهر بارهی راستییان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای هر نیش و نازاریشی ناماده کرد وه بۆ بی باوهران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تھی نه و کهسانه‌ی که باوهران هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر له چاکه و نیعمه‌ی خوا بکه نه وه به سهر تانه وه ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتنی له شکرینکی زورتان بۆ هات (له جهنگی خنده قدا) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ نه مجا نیمه بابه کی به هیزمان بۆ ناردن ﴿وَنُحُودًا لِّرَمْلِهِمْ﴾ و له شگری (فرشته‌ش) که نیه نه تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَتَنَبَّأُونَ نَبِيًّا﴾ وه خوا به وهی نیه ده بکه بینایه ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ قن فو قو و من استقل منكم ﴿کاتنی (بی باوهران) هیز شبان بۆ هیتان له سهر و وتانه وه و له خوار تانه وه (جوار دهوری مه دینه بیان گرت) ﴿وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ تَنْجَسُ﴾ وه چاوه کان نه بلهق بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّجْاسَةَ﴾ و دله کان (له ترسا) که بشتیو نه گهروو ﴿وَنَقُطُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ و گومانی جوره جورتان به خوا ده برد ﴿هَٰذَا إِلَهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ویدا نیمانداران تانی کرانه وه ﴿وَوَلَّيْنَا لِرِجَالِكُمُ الْقِلَابَ﴾ وه راوه شپتران به راوه شان دینکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتنی دوو پرووه کان و نه وانه‌ی له دلیاندا نه خزشی هه بوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خواو پیغمبره که‌ی بیجگه له نه فهدان هیچ به لیبیکیان بی نه داین ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ وه کاتنی ده سته به له و (دوور پروانه) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ تھی دانیش توانی مه دینه نیره جینی مانده و تان نی به ده‌ی بگه رینه وه ﴿وَيَسْتَفِيزُونَ فِيهِمْ مَنَافِقُ﴾ وه کز مه لئ تر له وان موله‌ی گه رانه وه له پیغمبر ﷺ ده خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنِّي نُنَافِقُكُمْ﴾ ده بیان ووت: خانووه کاتمان بی بار نزه و پرووت و که لیتاویه ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ له کاتیکدا واش نه بوو (که ده بیان ووت) ﴿إِن يَرِيدُونَ إِلَّا إِرَازًا﴾ نه وان ته‌نھا مه به سبتیان هه لهاتن بوو (له جههاد کردن) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ قُنُوطَارِيهَا﴾ وه نه گهر هیزش بهیترایه ته سهریان له همو و لایه کی (مه دینه) وه ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ قُلُوبَهُمْ﴾ نه مجا داوای کافر بوون و جهنگ کردنیان لی بکرایه (دژ به تۆ تھی موحه مہد ﷺ) داوا که بیان به جی ده هیتا (و به گویان ده کردن) ﴿وَمَا تَنْبَغُ إِلَّا لِأَيُّسَرٍ﴾ وه نه م داوایان دوانه ده خست ماو به کی کهم نه بیت ﴿وَلَقَدْ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ﴾ الله من قبل ﴿بینگومان نه وانه له پیتش نه م (رو داوه) پیمانیان به خوا داوو ﴿لَا يُولُونَ الْآَذَانَ﴾ که (له غه زادا) پشت هه لناکه‌ن و رانا که‌ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْغُولًا﴾ وه پیمانی درابه خوا (خواه نه که‌ی) لپیر سر او ده بی ﴿۱۵﴾

﴿قُلْ لَنْ يَفْعَلَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ به‌دوور ووه‌كان) بلی هه‌له‌هانن سوودتان بین ناگه‌به‌نی ﴿لَنْ
 قَرَّرْتُمْ مَتَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ﴾ نه‌گه‌ر له‌مردن یا‌کوشستن هه‌لبین (خوتان بدزنده‌ه) ﴿وَلَا لَأَتُمَتِّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾
 جا له‌و‌کاته‌دا به‌ه‌ره‌و خو‌شی ژبانتان بین نادری ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بین ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ أَلَلهِ﴾
 بلی کییه‌ شه‌و که‌سه‌ی ئیوه‌ له‌خوا ده‌باریزی؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ نه‌گه‌ر خوا زیان
 و خراپه‌ بیان به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تی بو ئیوه‌ بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بی‌جگه‌ له‌خوا بو نه‌وان
 نییه‌ ﴿وَلَا يَلْعَبُونَ﴾ هیچ پشتیوان و بارمه‌تی ده‌رنک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَذِّبِينَ مِنْكُمْ﴾ بی‌گومان خوا
 ده‌زانی به‌و که‌سانه‌تان که‌ناسته‌نگ دروست ده‌کات له‌ری‌گه‌ی (موسلمانان بو‌جیهاد کردن)
 ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾ که‌ به‌براده‌ره‌کانیان ده‌لین: وهرن بولای ئیمه‌ (وخویان ده‌دزییه‌وه
 له‌جیهاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه‌وانه‌ نایه‌ن بو‌جه‌نگ و غه‌را زور به‌که‌می نه‌بیت ﴿أَشِخْةٌ
 عَلَيْكُمْ﴾ له‌ناستی ئیوه‌دا (نه‌ی موسلمانان نه‌وانه‌) چروو‌کن ﴿فَإِنَّمَا أَنتُم مِّنْكُمْ﴾ نه‌مجا کاتیک (به‌ه‌زی
 جه‌نگه‌وه) ترس و بیم په‌یدا بیت ﴿وَأَنَّهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ده‌یان بینی به‌جوری سه‌برت ده‌که‌ن (له‌ترسی
 جه‌نگ) ﴿قَدْ زُرَّ أَغْبَسُكُمْ﴾ چاویان به‌م لا‌ولادا ده‌سوری ﴿كَأَلَيْ يَغْشَىٰ عَلَيْهِمُ الْمَوْتُ﴾ به‌وینه‌ی
 که‌سیتک له‌سه‌ره‌ مهر‌گدا بی‌ه‌وشی به‌سه‌ردا بیت ﴿فَإِنَّمَا أَهْبَ الْخَوْفُ﴾ به‌لام کاتی ترسه‌که‌ رو‌شت
 ونه‌ما ﴿مَتَلَقُّكُمْ بِالْحَيْلَةِ جَنَادٍ﴾ به‌زمانی تیز زمانتان لئی در‌یژ ده‌که‌ن (وه‌ دا‌وای غه‌نیمه‌تتان لئی ده‌که‌ن)
 ﴿أَشِخْةٌ عَلَى الْخَيْرِ﴾ که‌چی چروو‌ک و بر‌دن له‌سه‌رمان و غه‌نیمه‌ت ﴿أَوَلَيْكَ لَمْ يَزَمُوا﴾ ئانه‌وانه‌ پاوه‌ریان
 نه‌هیتا بوو ﴿فَأَخْبِطَ اللَّهُ أَعْمَانَهُمْ﴾ بویه‌ خوا کرده‌وه‌یانی پو‌چه‌ل کرده‌وه‌ ﴿وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾
 وه‌نه‌مه‌ به‌لای خواوه‌ (کاریکی) ئاسانه‌ ﴿يَخْشَوْنَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ وایان ده‌زانی کۆمه‌له‌کان
 (له‌شکریان هیتا‌بوو) نه‌رو‌شتوون ﴿وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر شه‌و کۆمه‌لانه‌ بگه‌رینه‌وه‌ (بو‌سه‌ر
 مه‌دینه‌) ﴿يُؤْذُوا أَوْ أَنَّهُمْ يَنَازِلُونَ فِي الْأَحْزَابِ﴾ ئا‌واتیان ده‌خواست که‌ له‌ناو (مه‌دینه‌) عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کییه‌کان
 به‌دوور بو‌ونایه‌ (له‌ترسی جه‌نگ) ﴿يَسْتَلُونَ عَنْ أَيْدِيكُمْ﴾ له‌دووره‌وه‌ پر‌سیاریان له‌هه‌والی ئیوه‌
 بکر‌دایه‌ ﴿وَلَوْ كُنَّا أَوْ أَيْدِيكُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر له‌ناو ئیوه‌دا بو‌ونایه‌ ﴿مَفَاقَتَلُوا الْأَقِيلًا﴾ جه‌نگیان نه‌ده‌کرد
 زور به‌که‌می نه‌بین ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سو‌یند به‌خوا به‌راسنی له‌پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ بو
 ئیوه‌ ه‌دیّه‌ ﴿أَشْرَءُ حَسَنَةً﴾ سه‌ر‌مه‌شقی و بیشه‌وابه‌تی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بو‌که‌سیتک
 به‌ه‌یوای خواو (با‌داستی) رفوزی دوابی یه‌ ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ وه‌ زور یادی خوا‌ده‌کات ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ وه‌ کاتنی ئیمانداران شه‌و کۆمه‌لانه‌بان دی (له‌شکریان هیتا‌بوو بو‌سه‌ر
 مه‌دینه‌) ﴿قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان شه‌مه‌ شه‌و به‌لینه‌یه‌ خواو و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ئیمه‌یان دا‌بوو
 ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خواو و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی راستیان فەر‌موو ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (هاتنی
 شه‌وه‌موو ه‌یژه‌ی کوفر) پاوه‌رداران ته‌نها ئیمان و ملکه‌چیان بینی زیادی کرد ﴿

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ يَنْكَرْ لَكَ وَرَسُولُهُ﴾ (ته‌ی خیزانه‌کانی پیغه‌مبدر ﷺ) هدر کام له‌تیوه له‌سدر گوئرایه‌لی
 خواو پیغه‌مبدره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده‌وی چاکیش بکات ﴿وَأَنْتُمْ أَجْرًا
 مَرْكَبِينَ﴾ دووچار پاداشتی پی دده‌بین ﴿وَأَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ وه پروریه‌کی چاک و خوشمان بق ناماده
 کردوو (له‌به‌هشت دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی ژنانی پیغه‌مبدر ﷺ ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْاَعْرَابَ مِنَ الْاِنْسَاءِ﴾ تیوه
 وهك هیچ یهك له‌نافره‌تانی دیکه‌نین ﴿إِنْ أَقْبَلْتُمْ﴾ ته‌گمر خوتان بیارین و له‌خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ﴾ که‌واته به‌خه‌مز و نازوه قسه‌مه‌که‌ن (وهك نافرته‌تانی ره‌وشت نزم) ﴿فَيَقْلَعَنَّ الَّذِي فِي قُلُوبِهِ مَرَضٌ﴾
 نه‌وه‌کو شه‌وی که‌دلی نه‌خوشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
 (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَقُرْآنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له‌ماله‌کانی خوتاندا بمیئنه‌وه
 ﴿وَلَا تَبْرَحْنَ فِي سُبُحِ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولَى﴾ وه زینت و جوانی خوتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حره‌مدا)
 وه‌کو خۆ ده‌ر خستنی ثافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌قامی به‌که‌م (پیش نیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾
 نویژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوئرایه‌لی خواو پیغه‌مبدره‌که‌ی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌یه‌ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ته‌ی نال و به‌یشی (پیغه‌مبدر
 ﷺ) هدر جوړه پیسی و گوناھینك له‌تیوه دووربخاته‌وه ﴿وَيُظْهِرَ كُظُمِهِمْ﴾ و پاك و خاویشتان
 بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿وَأَذْكُرْتَ مَا تَكُنْ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه بیر بکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خوینرنیت
 له‌ماله‌کانتاندا ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له‌تابه‌ته‌کانی خواو دانایی (فهرموده‌کانی پیغه‌مبدر ﷺ)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا ووردبینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾
 به‌راستی پیاوه‌موسلماننه‌کان و نافرته‌ه موسلماننه‌کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه‌باوه‌رداره‌کان و
 نافرته‌ه باوه‌رداره‌کان ﴿وَالْقَنِينَ وَالْقَنَاتِ﴾ و پیاوانی هه‌میشه گوئرایه‌ن و نافرته‌تانی هه‌میشه گوئرایه‌ن
 ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه‌راست گؤکان و نافرته‌ه راست گؤکان ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾
 و پیاوان و نافرته‌تانی خوگر و به‌نارام ﴿وَالْحَشِيعِينَ وَالْحَشِيعَاتِ﴾ وه پیاوانی له‌خوا ترس و ژنانی
 له‌خوا ترس ﴿وَالْمُصْطَفِينَ وَالْمُصْطَفَاتِ﴾ و پیاوان و نافرته‌تانی به‌خشنده ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾
 و پیاوان و نافرته‌تانی رزوه‌وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و نافرته‌تانی داوین پاك
 ﴿وَالَّذِينَ كَرِهَتْ اللَّهُ كَثِيرًا وَالَّذِينَ كَرِهَتْ﴾ پیاوانی که زور یادی خوا ده‌که‌ن و نافرته‌تانی که زور یادی
 خوا ده‌که‌ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده‌ی کردوو به‌موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخوشبوون
 و پاداشتی گه‌وره ﴿﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ بۆ هیچ پساوو ئافره‌تینکی باوه‌ردار نیبه ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ رِسْوَائَهُ﴾ کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بریاری هه‌ر کارنکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْجَزَاءُ مِنْ أَمْرِ﴾ (بویان نی به) که‌سه‌ر پشک بن له‌کاره‌که‌یانداندا ﴿وَمَنْ يَقْبِضْهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س سه‌ر پیچی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ نه‌وه‌به‌راستی گومرا بوه‌به‌گومرا بونینکی ناشکرا ﴿وَإِذَا تَقُولُ لِمَنْ أَلْفَعْنَا اللَّهُ عَلَيْهِ وَاعْتَمَتْ عَلَيْهِ﴾ (بیریکه‌ره‌وه) کاتیک ده‌تووت به‌که‌سینک (زه‌یدی کوری حاریشه) که‌خواو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشتبوو، تویش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌ده‌کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَقَبَتَكَ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خووت راگه‌رو به‌یه‌له‌وه ﴿وَأَنْقَى اللَّهُ﴾ وه‌له‌خواو بترمه ﴿وَنَحْنُ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خووتدا شتیک ده‌شاریته‌وه که‌خواو ناشکرای ده‌کات ﴿وَنَحْنُ النَّاسُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ وه‌له‌(قسه‌ی) خه‌لک ده‌ترسی له‌کاتیکدا خواو شیاوتره‌که‌لنی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ رِسْوَاتَهَا وَطَرًا﴾ نه‌مجا کاتی زه‌ید پیوستی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و نه‌لاقیدا ﴿وَوَجَّهْتَهَا﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی ماره‌کردیت ﴿لَنْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ ناره‌حه‌تی (وناوانی) نه‌بیت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَرْجَحِ أَذْيَبَاتِهِمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کوپ کراره‌کانیانداندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پیوستیان بیان نه‌ماو ته‌لاقیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعْمُولًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواو (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بووت) دراره‌و براره‌به ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ ناره‌حه‌تی (تاوان) یک له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه ﴿فِي مَافَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خواو بریاری داوه‌بوی ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ باوو سونه‌ت و رنگای (دانراوی) خوابه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبه‌رانی له‌مه‌دویشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواش بریاریکی براره‌به (وده‌بیت جی به‌جی بکرت) ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که‌سانی که‌به‌یامه‌کانی خواو داده‌گه‌یه‌نن ﴿وَنَحْنُ نُرِيدُ أَنْ لَا يَخْشَوْا أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه‌له‌(خوا) ده‌ترسن و بینجگه‌له‌خوا له‌که‌سی تر ناترسن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌که‌چاودیر و لپه‌رسره‌وه‌بیت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﴿بِأَوْكِي﴾ هیچ به‌که‌له‌بپاوه‌کاتسان نیبه (نه‌زه‌یدی کوری حاریشه و نه‌هیچ که‌سینک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو نه‌و نیرداری خواو کونا هه‌مین پیغه‌مبه‌رانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَكْفِي عَنْ عَالِمًا﴾ وه‌خوا به‌هه‌موو شتیک زانابه ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خواو بکه‌ن ﴿وَسَيُخَوِّذُكُمْ بِكُرَّةٍ وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خواو بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیوارانداندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه‌و زاتیکه به‌زه‌بی خوی ده‌رژینی به‌سه‌رتانداندا ﴿وَمَلَكُكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لیووردنسان بۆ ده‌که‌ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌یه‌وه‌(خوا) له‌ناریکی به‌کانه‌وه‌ده‌رتان دینی به‌ره‌و نوو رووناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه‌خوا به‌به‌زه‌یه‌به‌ئیمانداران ﴿

﴿ثُمَّ جَاءَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ سَبْعَةٌ يَقُولُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا لَا مَبْرَئَةَ لَكُمْ مِنَّا أَلَا تُحَدِّثُونَ﴾ (ثُمَّ جَاءَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ سَبْعَةٌ يَقُولُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا لَا مَبْرَئَةَ لَكُمْ مِنَّا أَلَا تُحَدِّثُونَ) هه‌ریه کینک له‌خیزانه کانت وویست دوا‌ی بخه
 ﴿وَقُلْ لِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ الْكُتُبُ﴾ و هه‌ریه کئی له‌وانت وویست (پیشی بخه‌و) بییه‌ته بۆ لای خۆت ﴿وَمَنْ أَتَعْبَثُ
 بِمَنْ عَزَلْتَ﴾ وه هه‌ر کامت بویت (بیته لات) له‌وانه‌ی به‌ر که نارت کردوون له‌وه وپیش ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ هیچ گونا‌هینکت له‌سه‌ر نیه
 ﴿ذَلِكَ أَتَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُمْ﴾ نه‌و (سه‌ر پشک کردنه) نزیک‌تره که چاوو
 دلیانی پئی گه‌ش بیسه‌وه ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾ و خه‌فه‌ت نه‌خون ﴿وَيَرْجِعُونَ بِمَا آتَيْنَاهُمْ كَأَنَّهُمْ﴾ و هه‌موویان
 رازی بن به‌وه‌ی که بیست داوون ﴿وَاللَّهُ بِمَا فِی قُلُوبِكُمْ﴾ وه خوا ده‌زانی به‌وه‌ی که له‌دل‌تاندا‌یه
 ﴿وَكَاثِلَةٌ إِلَهُهُ عَالِمٌ﴾ وه خوا زانای له‌سه‌ر خویه ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِسَاءُ مِنْ بَعْدُ﴾ دوا‌ی نه‌مانه
 (که هاوسه‌رتن) هیچ نافرته‌تکت بۆ حه‌ل‌ان نیه ﴿وَلَا أَنْ تَبْذُلَ بِهَتْ مِنْ أَرْوَاحٍ﴾ و ناشتوانی بیان
 گو‌ری به‌هاوسه‌رانی تر ﴿وَلَوْ أَحْبَبْتَ حُسْنَهُمْ﴾ هه‌ر چه‌نده به‌جوانیان سه‌ر سام بیت (پنک و پنیکیان
 سه‌ر نجت رابکیشی) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که نیزه‌ک بیته‌خواه‌نی ﴿وَكَاثِلَةٌ إِلَهُهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ وَرَقِيبًا﴾ وه خوا به‌سه‌ر هه‌موو شستینکدا چاو‌دیره ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان
 هیتاوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بِنِیِّ﴾ مه‌چنه ژووره‌وه بۆ ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ يُوْذَنَ لَكُمْ إِنْ عَلِمَ
 مَهْگَر رینگه‌تان پئی بد‌ری بۆ نان خوار دنی‌ک ﴿فَإِنْ ظَلَمْتَ مِنْهُ﴾ پئی نه‌وه‌ی چاو‌ه‌روانی پینگه‌یشتنی
 بکه‌ن ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بانگ کران (بۆ نان خوار دن) نه‌وسا برفونه ژووره‌وه
 ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَبِرُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر خوار دنه‌ک‌نان خوار د بلا‌وه‌ی لی بکه‌ن ﴿وَلَا تُسْخِطُوا لِحَدِيثٍ﴾ وه مه‌میته‌وه بۆ قسه‌کردن ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾ چونکه به‌پراسنی نه‌و (مانه‌وه‌تان) تازاری پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ) ده‌دات ﴿يَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نه‌ویش شه‌رم ده‌کات لی‌تان (که پئی ده‌نگه‌) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ النَّبِيِّ﴾ به‌لام خوا له‌(ووتی) هه‌ق شه‌رم ناکات ﴿وَلَا تَسْأَلُوهُمْ مَتَاعًا﴾ وه هه‌ر کانی داوا‌ی شتیکی ناو‌مال‌تان
 کرد له‌ (هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿فَسْأَلُوهُمْ مِنْ رِزَاةٍ جَبَابٍ﴾ نه‌وه له‌پیشی به‌رده‌وه لی‌تان داوا‌که‌ن
 ﴿ذَلِكَ أَظْهَرَ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِمْ﴾ نه‌و (شی‌وه داوا کردنه) تان خاوی‌تن تره بۆ دلی‌تی‌وه‌و نه‌وانیش
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ به‌هیچ شی‌وه‌به بۆ نی‌وه دروست نی به‌تازاری (دلی) پیغه‌مبه‌ری
 خوا‌بدنه ﴿وَلَا أَنْ تَكُونُوا رِجَالًا مِّنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ وه هه‌ر گیسز نابیی خیزانه‌کانی پاش خوی‌ساره بکه‌ن
 ﴿إِنْ ذَلِكُمْ﴾ به‌پراسنی نه‌و (تازاردانی دن و ماره‌کردنه) تان ﴿كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به‌لای خوا‌وه
 (گونا‌هینکی) ژور گه‌وره‌یه ﴿إِنْ تَدَاوَسْتُمَا﴾ نه‌گه‌ر هه‌ر شتی‌ک تاشکرا بکه‌ن (بی‌لین) ﴿أَوْ تَخْفَوْا﴾ یا
 بیشارنه‌وه (له‌دل‌تاندا) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ نه‌وه به‌پراسنی خوا زانایه به‌هه‌موو شتی‌ک ﴿

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ گونا‌هینکیان له‌سه‌ر نیه ﴿فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ﴾ (نه‌گه‌ربی حیجاب‌بن) لای باوکیان و کو‌رانیان و برکانیان ﴿وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ﴾ ویرازا‌کانیان و خوشکه‌زاکانیان ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ وَلَا يَمْلِكُ أَهْلُهَا﴾ و لای نافر‌ه‌تانی هاو‌دینیان و لای غولام و که‌نیزانی خو‌یان ﴿وَأَقْرَبُ آلِهِ﴾ وه‌له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به‌راسنی خوا چاو‌دیسرو نا‌گاداره به‌سه‌ر هم‌ووشتی‌کدا ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ به‌راسنی خوا و فریشته‌کانی سه‌لاوات ده‌دهن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیتاوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئیوه‌ش سه‌لاوات و سه‌لامی زوری له‌سه‌ر بدهن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راسنی که‌سانی که‌تازاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌دهن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ خوا نه‌فرینی لی کردوون له‌دونبا و له‌دوار و زردا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ وه‌سزای پرسیوا‌که‌ری بۆ‌نامه‌ده‌کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذِرُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه‌که‌سانی که‌تازاری پساوان و نافر‌ه‌تانی ئیماندار نه‌دهن ﴿يَغْتَرِبُوا أَهْلَكُمْ﴾ بی‌نه‌وه‌ی هیچ تاوان‌نکیان کردیت ﴿فَقَدْ أَحْصُوا إِلَهُكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْتَدِلُونَ﴾ نه‌وه‌به‌راسنی نه‌وانه بو‌هتان و تاوان‌نکی‌ناشکریان گرتوته نه‌ستو ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی‌به‌هاوسه‌رانت ﴿وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و به‌که‌چانت و به‌نافر‌ه‌تانی بر‌واداران ﴿يُحَرِّمُونَ عَلَيْكُمْ مِنْ جُلُودِهِمْ﴾ با‌عابا و با‌لا‌پوشه‌کانیان بدهن به‌سه‌ر خو‌یاند (خو‌یان و جوانیانی بی‌دا‌پوشن) ﴿وَالَّذِينَ أَنْتَ بَعْدُ عَنْهُمْ أَحَقُّ مِنْ نَفْسِكَ﴾ نه‌وه‌نزی‌کتره‌بناسرتن (به‌داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذُونَكَ﴾ تا به‌هویه‌وه‌تازار نه‌درین ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا لی‌خوش‌بوی میهره‌بانه ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ﴾ به‌راسنی نه‌گه‌ر کوتابی نه‌هیتن دو‌رو‌روان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه‌که‌سانی‌ک له‌دلیاندا نه‌خوشی هیهه ﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ و پرو‌با‌گنده‌چییه‌کان له‌مه‌دینه‌دا ﴿لَنُفَرِّقَنَّ بَيْنَهُمْ﴾ ئیمه‌تۆ‌هان ده‌ده‌بن (به‌جه‌نگ کردن) له‌دزیان ﴿ثُمَّ لَا يَجَاوِزُوكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ پاشان ماوه‌به‌که‌ی که‌م‌نه‌بی (له‌مه‌دینه‌دا) در‌اوسیت‌تابن (ده‌ده‌کرین) ﴿مَنْعُومِينَ أَنْ يَشَاءُوا﴾ (نه‌وانه) نه‌فرین لی‌کراون له‌هه‌ر کوی‌به‌ر ده‌ستت که‌وتن ﴿أَلْجُدُوا وَفُتُّوا فَنُفِيكَ﴾ به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشتن ده‌کو‌زرتن ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ خوا (نه‌وه‌ی کردووه) به‌سوننه‌ت و باو ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو که‌سانی‌ک که‌پیشتر بوون ﴿وَلَنْ يَجِدَ اللَّهُ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ هه‌ر‌گی‌ز باوو سوننه‌تی خوا گو‌رانی بۆ‌نیه ﴿

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خه‌لك پر‌سیارت لی ده‌کهن ده‌رباره‌ی (به‌ربابوونی) پوژی دوا‌یی ﴿قُلْ إِنَّمَا عَمَلِي عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی زانینی (به‌ربابوونی) نه‌و پوژه‌ته‌نها لای خوا‌یه ﴿وَمَا بَدْرِيكَ﴾ نو‌چوزا‌یت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له‌وانه‌یه پوژی دوا‌یی نزیک بیت (به‌لام خه‌لك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ﴾ به‌راستی خوا‌نه‌فرینی له‌بی باوه‌ران ک‌ردووه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و ناگری هه‌لگیر‌ساوی بۆ ناماده ک‌ردوون ﴿حَٰكِمِينَ فِيهَا أَلَدًا﴾ به‌هه‌میشه‌بی نییدا ده‌میته‌وه ﴿لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلَٰئِيْمًا﴾ هیج به‌شتیوان و یاری ده‌د‌ریکیان نیه ﴿يَوْمَ نُفَخُ السُّورَ وَنُجْهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ پوژی که‌ده‌م و چاویان له‌ناگری دۆزه‌خدا نهم دیوو نه‌و دیو ده‌ک‌ریت ﴿يَقُولُونَ يَكَلِّمُنَا﴾ ده‌لین: خوز‌گه و کاشکای ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ گو‌یرایه‌لی خواو گو‌یرایه‌لی پی‌ته‌مه‌رمان ب‌ک‌ردایه ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ و ده‌ه‌لی: نه‌ی به‌روره‌د‌گ‌ارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا﴾ به‌راستی نی‌مه‌به‌گو‌نی سه‌ران و گه‌وره‌کانمان ک‌رد ﴿فَأَسْلَوْا السَّبِيلَ﴾ ئیر له‌پ‌رنگای راست گو‌م‌رایان ک‌ردین ﴿رَبَّنَا إِنَّهُمْ يَضَعِفُونَ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه‌ی به‌روره‌د‌گ‌ارمان دوو به‌رابه‌ر سزایان بده ﴿وَاللَّهُمَّ لَعَنَّا كَيْدًا﴾ و به‌ر نه‌فرینی گه‌وره‌ی خوز‌تیان بخه‌بت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ر‌تان هیتاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادَوْا مُوسَى﴾ وه‌ك نه‌و که‌سه‌انه‌مه‌بن که‌مووسایان نازاردا (تۆمه‌تیان بۆ ک‌رد) ﴿فَبَرَأَ اللَّهُ مِنَّا الْقَافِلِينَ﴾ جا‌خوا مووسای پاك ک‌رده‌وه له‌وه‌ی ده‌یان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ (مووسا) لای خوا پ‌رزو پله و بایه‌ی هه‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ر‌تان هیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا ب‌ترسن و ب‌ر‌یز کار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌ی راست و دروست ب‌که‌ن ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ ک‌رده‌وه‌کانتان چاك ده‌کات ﴿وَيَقْبَلْ لَكُمْ تَوْبَتَكُمْ﴾ و له‌ناوانه‌کانتان خوش ده‌بی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هه‌ر که‌س گو‌یرایه‌لی خواو پی‌ته‌مه‌ره‌ک‌دی ب‌کات ﴿فَقَدْ قَرَّبْنَا كَبِيرًا﴾ نه‌وه به‌راستی سه‌رکه‌وت‌تیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هیتاوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بینگو‌مان نی‌مه‌سه‌پاره‌مان نیشانی ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیاکان دا (هه‌ل‌گ‌رتنی نه‌مانه‌تی دینداریمان پ‌ش‌نبار ک‌رد بۆیان) ﴿فَأَبَیْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَنفَقْنَ فِيهَا﴾ به‌لام هیچیان پازی نه‌بوون که‌هه‌لیگ‌رن و ترسان له‌و (نه‌مانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ که‌چی ئاده‌می له‌و (سه‌پاره‌ی) هه‌ل‌گ‌رت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا جَاهِلًا﴾ به‌راستی نه‌و (ئاده‌می) زور‌سته‌م‌کار و نه‌زانه ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْكَافِرِينَ وَالْمُشَفِقِينَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی خوا سزای پیاوان و ئافره‌تانی دوو بروو بدات ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ وه (سزای) پیاوان و ئافره‌تانی هاوه‌ل دانه‌ریش (بدات) ﴿وَيُكَذِّبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار نه‌ویه وه‌ر‌گ‌ریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا جَبَّارًا﴾ و ه‌خوا لی‌نورده‌ی میهره‌بانه ﴿

سوره‌قی ﴿سَبَّحًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ همه‌وو سوپاس و ستایش بۆ خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌رجی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌نیا مولکی نه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ﴾ وه‌له‌ دواپوژیشدا ستایش هه‌ر بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه‌ نه‌وه (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَقْدِرُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لسی ده‌رده‌چی ﴿وَمَا يَزِلُّ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ چی دیتسه‌ خواره‌وه له‌ئاسمان ﴿وَمَا تَعْرُجُ فِيهَا﴾ و چی بۆ سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه‌ خوا میهره‌بانی لیبوره‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌ران ووتیان: ﴿لَا تَأْتِيَنَا السَّاعَةُ﴾ پوژی دواپیمان (به‌سه‌ردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَتِيَتْكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ وانیه سویند به‌په‌روه‌ردگارم نه‌وه (قیامه‌ته‌) تان بۆ دی ﴿عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ﴾ (خوا) زانای همه‌وو په‌نه‌انه‌کانه ﴿لَا يَبْرُرُونَ﴾ له‌خوا گوم نایی ﴿يَقُولُ الَّذِينَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ قورسایی گه‌ردیله‌یه‌که له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾ وه‌ به‌چو‌کسرو گه‌وره‌تر له‌وه‌ نییه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ نیلا له‌کتیبنیکی ناشکراو پروندایه ﴿يُنْزِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌و کر ده‌وه‌ی چاکیان کر دوه‌و به‌دانه‌وه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ هه‌یه لیبوردنی (به‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پاداشت و پوژی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي الْبَيْنَاتِ﴾ وه‌ که‌سانیک که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌ نه‌کری ﴿مُعْجِزَاتٍ﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن وه‌یچیان بی نا‌کریت ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ ذُرِّ السَّيْلِ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه‌ سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَنَارُ الَّذِينَ أُوتُوا الْإِيمَانَ﴾ نه‌وانه‌ زانیاریان بی دراوه‌ ده‌زانی ﴿الَّذِي أُوتِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌وه‌ی له‌ به‌روه‌ردگار نه‌وه‌ بۆت هاتوووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نه‌ا نه‌وه‌ راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ الْحَمْدُ﴾ و پوژیموونی (خه‌لک) ده‌کات بۆ رینگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر سوون ده‌یانووت ﴿هَلْ نُنْذِرُكَ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ئایا پیاو‌نکتنان نیشان بده‌ین ﴿بَلَيْتُمْ كَذِبًا مُضْمَرًا﴾ که‌هه‌والشان بی ده‌دات کاتیک (مردن و) به‌ته‌واوی پوژین و پاره‌ پاره‌ بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی ئیه‌و سه‌ر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه ﴿

﴿أَنزَلْنَاهُ عَلَىٰ نَبِيٍّ مِّنْهُم بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنَ الْمِيزَانِ﴾ به‌دهم خواوه درو ده کات ﴿أَمْ يَوْمَ الْحُجَّةِ﴾ با شبنه ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه‌خیر و انیه) به‌لکو نه وانه‌ی بن باوهرن به‌دوا پروژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالْعُضَلِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گومراییه کی دوور (له‌راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی نایا سه‌رنج ناده‌ن ﴿إِلَّا مَا يَتَّبِعُونَ آبَاءَهُمْ وَمَا يَتْلُوهُنَّ الْأَفْهَامُ﴾ بزو نه‌وه‌ی له‌به‌ر ده‌م و له‌پشتیانه‌وه‌یه ﴿فَمِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان و زه‌ویدا ﴿إِن تَشْتَغِبْهُمُ فِي السَّمَاءِ﴾ نه‌گهر بمانه‌و‌ی ده‌یان به‌بن به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ شَقِطَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ریاندا ﴿كَسَمَائِقِ السَّمَاءِ﴾ جه‌ند هارچه‌یه‌ك له‌ناسمان ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿لِكُلِّ عَدُوٍّ مُّبِينٍ﴾ بزو هه‌ر به‌نده‌یه‌ك پروو له‌خوا بیست ﴿وَلَقَدْ أَتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌لابه‌ن خومانه‌وه‌فه‌زل و به‌هه‌یه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشیبوو ﴿يَجْعَلُ أُولَئِكَ مَتَعًا وَالْظَّالِمِينَ﴾ نه‌ی چیا و یالنده‌کان له‌گه‌ن داوود زیکرو ته‌سییحانی خوا بکه‌ن ﴿وَأَنذَرْنَاهُ الْخُزْيَانَ﴾ وه‌ناسمان بزو نه‌رم کر دیوو ﴿أَن أَعْمَلَ سَبْعِينَ﴾ (فه‌رمانمان بن کرد) قه‌لغان وزرینی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدَرْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ و له‌چنبینی زریندا بانه‌ندازه‌یی ته‌لقه‌کان وه‌ك به‌ك بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کر ده‌وه‌ی چاك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌کن بینام ﴿وَأَسْلَمْنَا مِنَ الْآرِيحِ﴾ وه‌بنو سوله‌یمان (با، هه‌وا) مان رام هیتا ﴿عُدُّوا شَهْرًا﴾ به‌بیانان تانیه‌رو (با) به‌نده‌ازه‌ی مانگیك رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّاهَا شَهْرًا﴾ وه‌ (نیوه‌روان تا) تئوار انیش به‌نده‌ازه‌ی مانگیك رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عِثْرَ الْفَيْضِ﴾ وه‌مسمان بزو تونده‌وه‌وه‌ك کاتبا و (ده‌رو‌ی) ﴿وَمِنَ الْجِبِّ مَن يَمَسُّ يَدَيْهِ﴾ وه‌ه‌ندی له‌جئو که‌کانمان رام هیتا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ﴿وَمِنَ بَرِّحٍ مِّثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنَ الْمِيزَانِ﴾ وه‌نه‌گهر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی نیمه‌لایدا ﴿لَذِكْرُهُم مِّنَ عَذَابِ الْعَذِيبِ﴾ سزای ناگری هه‌لگه‌رو‌ی بن ده‌چیزین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌یمان) هه‌ر چی بوو یستایه‌ بزیان دروست ده‌کرد ﴿مِنَ مَّحَرِّبٍ وَتَمْثِيلٍ﴾ له‌به‌ر سئگا و به‌یکه‌رو ﴿وَجَفَّانٍ كَاخِرٍ﴾ جه‌ند بن قاهی (نان خوار دن) وه‌ك جه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقُدُورٍ أَلَيْسَ﴾ جه‌ند قازان و مه‌نجه‌لی دامه‌زراو (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَلَّا دَاوُدَ شُكْرًا﴾ نه‌ی نالی داوود شو کرانه‌ بزیری خوا بکه‌ن ﴿وَأَعْلَلْنَا مِنْ عِبَادِيَ الْشُّكْرَ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بو خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا فَصَّيْنَا عَلَيْهِ الْأَنْوَانَ﴾ ته‌مجا کاتیک سوله‌یمانمان مراند ﴿مَا أَهْلَهُمْ عَلَىٰ مَنَاسِكِهِ﴾ هیچ شتیک مردنی سوله‌یمانی نیشان (جئو که‌کان) نه‌دا ﴿إِلَّا آدَابَ الْأَرْضِ﴾ بینجگه له‌خوره‌و مؤربانه‌ی زه‌وی ﴿تَأْكُلُ مِنْ سَائِغَةِ﴾ که‌دارده‌سته‌که‌ی (سوله‌یمان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌یمان خوی دابو و به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا خَسِرَ﴾ ته‌مجا کاتی (سوله‌یمان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْآيَاتُ﴾ بزو جئو که‌کان پروون بویه‌وه ﴿أَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَقِيبَ﴾ که‌نه‌گهر غه‌بیان بزانیایه ﴿مَا يَسْئُرُ فِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ له‌و سزاو ریسا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه ﴿

﴿وَلَا تَقْعُ الشَّفْعَةُ عَنْهُ﴾ و نه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أُوِّنَ لَهُ﴾ مه‌گه‌ر بز که‌سی نه‌و
 (خوا) رینگه‌بدات ﴿حَقِّ إِذَا تَنَجَّ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه‌تا کاتی ترس و بیم له‌دلی (تکا کاران) لاده‌بری (به‌هوی
 رینگه‌پیدانی شه‌فاعه‌ت) ﴿قَالُوا مَا قَالَ رَجُلٌ﴾ (به‌به‌کتر) ده‌لین: به‌روهر دگارتان چی بریارینکی فرموو
 ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده‌لین: ووته‌راسته‌که‌ی فرموو (که‌رینگه‌دانه‌به‌تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ و نه‌تها
 (خوا) به‌رزو بلندو گه‌وره‌یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْفَعُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی روریتان ده‌دات
 له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی خوا (روریمان ده‌دات) ﴿وَأَنَا أَنَا كَرُ﴾ ییگومان نیمه‌یا نیمه
 (به‌کینکمان) ﴿لَعَلَّ هَذِي أَوْفَ صَلَاتِ مُبِيرٍ﴾ له‌سه‌ر ریشمونین یان له‌گومراییه‌کی ناشکر اداین ﴿قُلْ
 لَا تَسْتَلُوتُ عَمَّا أَجْرَمْنَا﴾ (بلی) پرسیارتان لی تا‌کری له‌تاوانی که‌نیمه‌کردو و مانه ﴿وَلَا تَسْتَلُ عَمَّا
 نَعْمَلُونَ﴾ نیمه‌ش پرسیارمان لی تا‌کری له‌و‌ی نیمه‌دپکه‌ن ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ بلی به‌روهر دگارمان
 نیمه‌و نیمه‌و کوده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له‌پاشان بریار ده‌دات له‌نیواناماندا به‌هق و راستی
 ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ و هه‌ر نه‌وه‌دادوهری زانا ﴿قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ اتَّخَفْتُمْ بَعْدَ شُرَكَائِهِ﴾ بلی ئاده‌ی
 نیشانم ده‌ن نه‌و هاویه‌شانه‌ی بردو بو و تانه‌پیزی خواوه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ و انیبه‌به‌لکو زانی خوایه
 ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زانی دروست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ و نه‌نیمه
 تو‌مان نه‌ناردوه‌بز هه‌موو ئاده‌می به‌مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر نه‌بیت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زوربه‌ی ئاده‌می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ و نه‌لین نهم به‌لبنی (پوزی دوا‌یی) ه
 که‌ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیمه‌راسته‌گون ﴿قُلْ لَّكُمْ مَعِيَ يَوْمٌ﴾ بلی به‌لبنی نیمه
 رورینکه ﴿لَا تَسْتَعْجِلُون عَهْدَ سَاعَةٍ وَلَا تَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه‌ساتیک دوا ده‌که‌ون لبی و نه‌پیشیش ده‌که‌ون ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نه‌وانه‌ی بنی باوه‌ر بوون ووتیان ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ نیمه‌هه‌ر گیز
 باوه‌ر ناهیتین به‌م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و به‌و کتیبانه‌ش پیش نهم (قورئانه) هاتوون
 ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْقُلُوبُ نَاغٍ﴾ خورگه‌ده‌ت دی کاتی نه‌و سه‌مه‌کارانه ﴿مَوْفُوقُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ راده‌گیرین
 له‌به‌رده‌م (داد‌گای) به‌روهر دگاریاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه‌و تاوان تا‌راسته‌ی به‌کتر
 ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَعْجِلُوا﴾ لاوازو زتر ده‌سته‌کراوان ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَعْجِلُوا﴾ به‌وانه‌ی خوربان
 به‌گه‌وره‌ده‌زانی (ده‌سه‌لانداره‌کان) ﴿أَوَلَا أُنْشِرُ لَكُمْ قُومِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیمه‌نه‌بو و نایه‌ییگومان نیمه
 باوه‌ر دار ده‌بووین ﴿

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی خویشان به‌گه‌وره‌ داده‌نا ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَعْصِمُوا﴾ به‌وانه‌ی ژنر ده‌سته و لاواز کرابوون ﴿انْحُصِدْكَ كَرَعِي الْهَدَى﴾ نابا نیمه‌ بهر گریمان کردن له‌رینموونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكَ﴾ دوا‌ی نه‌وه بو‌تان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ جَحِيمِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خوتان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَعْصِمُوا﴾ ژنر ده‌سته و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی خو به‌زل زان بوون ﴿بَلْ مَكْرَ الْإِنْسِي وَالْإِنْسَارِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو پیلانی (نبوه) به‌شه‌و و به‌رؤز (چه‌واشه‌ی کردین) ﴿لِإِذْ قَامُوا رَبَّنَا أَنْ تَكْفُرَ بِآلِهِنَا﴾ کاتیک نه‌رمانتان پی ده‌داین که پی پروا بین به‌خوا ﴿وَنَجْعَلَ لَهُمْ آيَاتًا﴾ وه‌وینه و هاویه‌شانی بو دابنن ﴿وَأَسْرُوا الْقَدَمَةَ﴾ هم‌مو‌یان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكَ﴾ کاتیک که‌سزای دؤزه‌خ ده‌بینن ﴿وَنَجْعَلَ الْأَعْصَلَ فِي الْأَعْيُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌زنجیر و ته‌وقمان کرده‌گه‌ردنی بیناوه‌ران ﴿هَلْ يُخْرِقُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نابا تو له‌یان لی نه‌سه‌نریت جگه‌له‌سزای ته‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾ وه‌له‌هیچ شاورنکدا پیغه‌مبه‌ری تر سینه‌رمان نه‌ناردوه ﴿إِلَّا قَالُوا مَثَرُ مَا كُنَّا﴾ مه‌گه‌ر خاوه‌ن نازو نیمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌م‌نده‌کانی) ووتوو‌یانه ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفُورًا﴾ به‌راستی نیمه‌ باوه‌رمان نی به‌به‌و (ناینه‌ی) نبوه‌ی پی نیر دراون ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾ وه‌ویتیان نیمه‌ سامان و مندالمان زور‌تره (له‌نبوه) ﴿وَمَا كُنَّا بِمُعْذِيبِينَ﴾ وه‌نیمه‌ قه‌ت سزانا‌درین ﴿قُلْ إِن رَّبِّي﴾ بلسی به‌راستی به‌روه‌ردگارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات وده‌یگر نبه‌وه بو‌هر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِن كَثُرَ الْتَأْسِ لَا يَذْكُرُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی خه‌لك نازانن ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْبَاقِي﴾ وه‌سامان و مندالتان شتیک نین ﴿تَقَرَّبْكَ عِنْدَ نَارِ الْفَن﴾ لای نیمه‌ پله‌و پایه‌تان نزیک بکه‌نده‌وه ﴿إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی باوه‌ری هبتابن و کرده‌وه‌ی چاکی کردین ﴿قُلْ أُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْيُسُف﴾ بو نه‌وانه‌ یاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هدیبه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی نه‌و چا‌کانه‌ی که‌کردوبانه ﴿وَهُزِّي الْقُرْآنَ ءَامِنًا﴾ نه‌وان له‌کوشکه‌ به‌رزه‌کانی (به‌ه‌شتدا) له‌ناسابش دان ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی هه‌و‌لی بو‌چهل کرده‌وه‌ی نیشانه‌کانی نیمه‌ ده‌ده‌ن ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته پاچهن و هیچیان پی نا‌کری ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ له‌سزای دؤزه‌خدا ناماده‌کراو ده‌بن ﴿قُلْ إِن رَّبِّي﴾ بلسی بیگومان به‌روه‌ردگارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی هه‌ر کام له‌به‌نده‌کانی بیه‌وی فراوان یان که‌می ده‌کات بۆی ﴿وَمَا أَنفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ﴾ وه‌نبوه‌ هه‌ر شتیک بیه‌خشن (له‌پیناو خوادا) ﴿لَهُمْ جُزْءٌ﴾ نه‌وه‌خوا جینگه‌ی پرده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِينَ﴾ وه‌نه‌و (خوا) چاکترینی رۆزی ده‌رانه ﴿﴾

﴿وَنَوْمٌ بَنَحْشُرُهُمْ جَبِينًا﴾ وه پوژتیک (خوا) هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِّلْمَلَائِكَةِ﴾ پاشان به‌فرشته‌کان ده‌فهرموی ﴿أَهْلُوا لَهُ أَتَاكُمُوعَدُونَ﴾ ئابا ئه‌وانه (له‌دونیا) ئیوه‌یان ده‌پهرست ﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ﴾ (فرشته‌کان) ده‌لین پاك و بیه‌گه‌ردی بۆ ئۆ ﴿أَنْتَ وَلِئَامِنٌ دُونَهُ﴾ ته‌نیا تۆ گه‌وره و پششیوانی ئیمه‌ی نه‌ك ئه‌وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ آيَاتِنَا﴾ به‌لكو ئه‌وان جنۆكه‌یان ده‌پهرست ﴿أَكْثَرُهُمْ يَصِرُّونَ﴾ زۆربه‌یان باوه‌ریان به‌وان (جنۆكه) هه‌بوو ﴿قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَظُمْتَ ثَقَعَاؤُا لَاحِقًا﴾ ئه‌مجا ئه‌مپو ناتوانن هیچ سوودو زیانته‌ك به‌یه‌كتری بیه‌نن ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه به‌سته‌مكاران ده‌لین: ﴿ذُقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ سزای ئاگری دۆزه‌خ به‌ه‌ژن ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهَا تُكْفِرُونَ﴾ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ باوه‌ریان پشی نه‌بوو ﴿وَلَا أَتَانِي عَلَيْهِمْ﴾ کاتی بخوینترته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿إِنَّا بَنَاءُ بَنَاتٍ﴾ نیشانه‌ی پوونه‌کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا أَفْعَدُ إِلَّا الرَّجُلَ﴾ ده‌لین: ئه‌مه (پیتغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ نییه‌ جگه‌ له‌پیاوتك ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْسُكَكُمْ﴾ ده‌به‌وی رینگه‌ریان بکات ﴿عَمَّا كَانَ يُفْعَدُ الْبَاقُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو باپیرانته‌ان ده‌یان پهرست ﴿وَقَالُوا مَا أَفْعَدُ﴾ وه ده‌لین: ئه‌مه (قورئان) شتیک نییه ﴿إِلَّا أَفْعَدُ مُقَرَّرِي﴾ بیتجگه‌ له‌ درۆیه‌کی هه‌له‌به‌ستراو به‌ناوی خواوه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيَحْيَى لَمَنَاءُ هُمْ﴾ وه بیساوه‌ریان به‌راستی به (قورئان) یان ده‌ووت که‌بۆیان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُؤُنَا﴾ ئه‌مه ته‌نها جادوویه‌کی ئاشکرا به ﴿وَمَاءُ الْيَهُودِ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پشتر جه‌ند کتیبیکمان پشی نه‌دایوو که‌ بیانخوینته‌وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بزمان نه‌ناردیوو ﴿فَبَلَكَ مِنْ لَدُنِّي﴾ پشش تۆ هیچ پیتغه‌مبه‌رینکی تر سینه‌ر ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که‌سانی پشش ته‌مان (قوربه‌شیه‌کان) باوه‌ریان به‌پیتغه‌مبه‌رانیا نه‌هیتا ﴿وَمَا يَلْعَنُوا مَعًا مَاءَ آبَائِهِمْ﴾ ته‌مان (قوربه‌شش) نه‌گه‌یششیوونه ده‌یه‌کی ئه‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿فَعَزَّزُوا رُسُلِي﴾ ئه‌مجا ئه‌وان باوه‌ریان به‌پیتغه‌مبه‌رانی من نه‌هیتا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چۆن بوو تۆله‌سه‌ندنی ئیمه (له‌وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيكُمْ وَكُفْرًا﴾ بلی من ته‌نیا به‌یه‌ك شت نامۆژگارینان ده‌که‌م ﴿أَنْ تَقُولُوا لِلَّهِ مَثَقٌ وَفُرْدِي﴾ که‌دوو دوو، یه‌ك یه‌ك، له‌به‌ر خوا هه‌لسن (وگوێرایه‌لی فرمانه‌کانی بن) ﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جُنْءٍ﴾ پاشان بیر بکه‌نه‌وه هاوړیکه‌تان (پیتغه‌مبه‌ر ﷺ) شیت نییه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ﴾ ئه‌و (پیتغه‌مبه‌ر ﷺ) ته‌نیا ترسینه‌ره بز ئیوه ﴿يَنْ يَذِي عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌پشش هاتی سزای سه‌ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا أَتَاكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ بلی هه‌ر کرئ و پاداشتیکم لی داوا کردووون ئه‌وه بۆ خوستان ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته‌نها له‌سه‌ر خوایه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه ئه‌و (خوا) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ئاگاداره ﴿قُلْ إِنْ رَدِّي بَقْدُفٍ يَأْتِي﴾ بلی به‌راستی به‌روهردگارم به‌تونیدی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌تالدا) ﴿عَمَّا الْفُؤُوبِ﴾ (خوا) زاتایه به‌نه‌یتی و شاراوه‌کان ﴿﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئە‌ی موحەممەد ﷺ) بلی (تایینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْرِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ و بە‌تان (نە‌ما) و دروست نایبته و دوباره ناگەریتەوه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ﴾ بلی ئە‌گەر من گومرایم ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ ئە‌وه زیانە‌کە‌ی ئە‌نیا بۆ خۆمه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه ئە‌گەر ڕێنموونبم ﴿فِيمَا أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ ئە‌وه بە‌هۆی ئە‌و (قورئانە) وهیە کە‌ بە‌روەرد گارم بۆی ناردووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ بە‌راستی خوا بێ‌سەر و نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَكْتُ أَفْرَعًا﴾ (ئە‌ی موحەممەد ﷺ) ئە‌گەر دە‌بینی کاتی (بێ باوە‌پان) زۆر دە‌ترسن ﴿فَلَا فَرْقَ﴾ ئە‌مجا بە‌هیچ جوزی ڕزگار بوونیان نییه ﴿وَتُخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه لە‌شونتیکی نزیک (دۆزه‌خه‌وه) دە‌برن بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا أَمَّا بَعْدُ﴾ لە‌و کاتە‌دا دە‌لێن باوە‌پان هێتا به‌و (قورئانە) ﴿وَأَنَّا لَهُمُ الشَّاوِرُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چون (باوە‌پان) دە‌ست دە‌کە‌وی لە‌شونتیکی دووره‌وه ﴿وَمَذَكَّرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ کە‌ بە‌راستی ئە‌وان لە‌دوینادا بێ باوە‌پان بێی ﴿وَيَقْدِرُ الْغَيْبُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه بە‌نە‌زانی قە‌سیان لە‌پە‌نه‌انیە‌کان دە‌کرد لە‌شونتیکی دووره‌وه (کە‌دونیایه‌). ﴿وَيَحِلُّ بَيْنَهُمُ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ بە‌ر بە‌ست دە‌خ‌ریته‌ نێوان ئە‌وان و ئە‌وه‌ی ئاڕە‌زووی دە‌کە‌ن (کە‌س‌روا هێتان و تە‌وبه‌ کرده‌ن) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هەر وه‌کو بە‌هاوشیوه‌ کانیان کرا لە‌پێش ئە‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ بە‌راستی ئە‌وان لە‌گومانێکی دوو دڵ کە‌ردان ﴿

سوره‌ی ﴿قَاطِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە‌ناوی خ‌وای بە‌خ‌شنده‌ی میهرەبان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هە‌موو ستایش بۆ خ‌وا به‌کە‌به‌دی هێنە‌ری ئاسمانە‌کان و زه‌ویه‌ ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ كَرُسَلًا﴾ فریشتە‌کانی کردووه‌ بە‌نێر او انێک ﴿أَوَّلُ الْخَيْلِ مَقْنًى وَتِلْكَ وَرَقٌ﴾ خ‌اوه‌نی (چە‌ند جورە) بالێ : دووان و سێبان و چ‌وار ﴿يَرْبُدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خ‌وا) هەر چی‌ بیه‌وی لە‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَدِيرٌ﴾ بە‌راستی خوا به‌سەر هە‌موو شتێکدا بە‌توانایه ﴿مَا يَفْجَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا هەر به‌حمەت و چاکه‌یه‌ک بۆ خە‌لک به‌رە‌ لا بکات و بیکاته‌وه ﴿فَلَا تَمْسِكْ لَهَا﴾ نێر شتێک نیه‌ ڕینگری لێ بکات و بێ‌گ‌ریته‌وه ﴿وَمَا يَمْسِكُ﴾ وه‌خوا هەر به‌هره‌یه‌ک بگ‌ریته‌وه ﴿فَلَا تُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نێر له‌پاش گ‌رتنه‌وه‌ی خوا به‌رە‌ لا کەر و نێره‌ری بۆ نییه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته‌ ﴿يَتَنَبَّأُ النَّاسُ﴾ ئە‌ی خە‌لکینه‌ ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بێ‌رکە‌وه‌ لە‌به‌هره‌ی خوا به‌سەر تانە‌وه‌ ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ عِندَ اللَّهِ﴾ نایا بیتجگه‌ له‌خوا دروست کەرێکی تر ه‌به‌ ﴿يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ کەرۆزتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستراوێکی راست نییه‌ بیتجگه‌ له‌خوا ﴿فَأَنَّا نَوْفِکُونَ﴾ دە‌ی چون و ا‌روو وەرده‌گ‌ێرن (لە‌یه‌ ک‌خوا به‌رستی) ﴿

﴿وَإِنْ يَكْفُرُونَكَ﴾ نه‌گهر باوه‌پریان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ چونکه به‌پراستی
 پیغه‌مبه‌رانی پیش توش باوه‌پریان بی نه‌هینا ﴿وَالَّذِي أَلَّا اللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ همه‌وو کار و باره‌کان ته‌نھا بۆ لای
 خوا ده‌گهر یتسه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ته‌ی خه‌لکبه بیگومان به‌لینی خوا راسته ﴿فَلَا تَعْزَلَكُمْ
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با زیانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا يَعْزَلْكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُودُ﴾ وه‌باشه‌یتان به‌(به‌زه‌یی
 و لیسورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌پراستی شه‌یتان دوزمنی نیوه‌به ﴿فَاتَّخِذُوا
 عَدُوَّكُمْ﴾ ده‌ی که‌واته نیوه‌ش به‌دوزمنی خو تانی دابنیش ﴿إِنَّمَا اتَّخَذُوا جَنًّا﴾ بیگومان ته‌و (شه‌یتان) تاقم
 و کومه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی بیه‌نه‌هاوه‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی
 (دوزخ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌واته‌ی بی باوه‌پریون سزای به‌تینان بۆ هه‌به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ته‌واته‌ی باوه‌پریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن
 و پاداشتی گه‌وره‌بان بۆ هه‌به ﴿أَفَمَن رُّعِنَ لَهُ شَوْعَلُهُ﴾ ده‌ی نایا که‌سی که‌کرده‌وه‌ی خرابی خوی
 بۆ جوان کراوه ﴿فَرَأَاهُ حَسْبًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی ﴿وَهُكَ كَسِبَتْهُ بَنُوهُ﴾ چاکه‌و خرابه‌ی ثابین
 بیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُجِزِلُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه‌به‌پراستی خوا هه‌ر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾
 وه‌هه‌ر که‌سیکی بوی رینمونی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فت خواردن
 له‌به‌ر (ثیمان نه‌هینانی) ته‌وان خوت مه‌فه‌وتیه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَتُ﴾ به‌پراستی خوا به‌وه‌ی که‌نه‌وان
 ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با، هه‌وا) کانی ناردوه‌وه ﴿فَتُبْرِجُ سَعَابًا﴾ بۆ
 ته‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌ریننی (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَاحٍ مُّتَيَّنٍ﴾ نه‌مجا ته‌و (هه‌ورانه) ده‌نیزین
 بۆ سه‌ر و لانیکی مردور ﴿فَلَاخِيَّتَاهُمَا الْأَرْضُ بِدَرْمَتَيْنِ﴾ جا (بارانی لی ده‌باری و) زه‌وی پیتی زیندور
 ده‌که‌پنه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ زیندور کرده‌وه‌ی (مردو و انیش له‌قیامته‌دا)
 هه‌ر به‌و شیوه‌به ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْآزِفَةَ﴾ هه‌ر که‌سی گه‌وره‌یی و سه‌ره‌ره‌زی ده‌وی (له‌خوای بوی)
 ﴿فَلَيْلَةَ الْآزِفَةِ﴾ چونکه به‌پراستی هه‌موو گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خوا به ﴿إِلَيْهِ يُصْعَدُ الْكُلُّ النُّطْقُ﴾
 ووته‌ی پاک و چاک ته‌نھا بۆ لای ته‌و (خوا) سه‌رده‌که‌وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه‌(ووته‌ی پاکو)
 کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کانه‌وه (بۆ لای خوی) ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّيَاطِينَ﴾ وه‌ته‌واته‌ی که‌پیلانه‌خرابه‌کان
 ده‌گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزابه‌کی توندو به‌تینان بۆ هه‌به ﴿وَمَكَرُوا إِلَيْكَ هُتُورٌ﴾ و فیل و پیلانی ته‌وانه
 له‌ناو ده‌چی ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ خوا (باوکی) نیوه‌ی له‌خاک دروست کرده‌وه ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾
 له‌پاشان (ته‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کرده‌ونی به‌چهند
 جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ وه‌هیچ مینه‌یه‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان نابین و
 سکه‌که‌ی دانانی (نابینت) مه‌گهر به‌ناگاداری خوا نه‌بینت ﴿وَمَا يَعْلَمُ مِنْ غَيْبٍ﴾ وه‌هیچ ته‌مه‌ن درنژ کراوی
 ته‌مه‌نی درنژ ناگری ﴿وَلَا يُفَصِّلُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه‌له‌ته‌مه‌نی که‌م ناگری مه‌گهر له‌کتیبتیک (لوح
 المحفوظ) دانوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌پراستی ته‌م کاره بۆ خوا ناسانه ﴿

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ نه و دوو (جوزره) ده‌ریا وهك يهك نین ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّزَاتٌ﴾ نه‌مه‌یان سازگار و شیرینه ﴿سَالِحٌ شَرَّابُهُ﴾ و خوارنده‌وه‌ی ناسانه و خوشه ﴿وَهَذَا بُلْعٌ لِّجَاحٍ﴾ نه‌وی تریان سویر و تال و تفته ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيفًا﴾ و له‌مه‌ردووکیان گۆشتی نه‌رو نازه ده‌خون ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حَبَّةً تَلْبَسُوهَا﴾ و خشلی (مرواری و سه‌ده‌ف و دور له‌ده‌ریا) ده‌ر نه‌هیتن و ده‌پوشن، و خوتانی بی ده‌پرازیته‌وه ﴿وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازٍ﴾ و که‌شتی یه‌کان ده‌بینی ناوه که له‌ت ده‌که‌ن (کاتی به‌ناویدا ده‌رون) ﴿لِيَسْتَوِينَ فُضْلُهُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌ندی بزی و روزی خوا په‌یدا بکه‌ن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه تا ستایشی خوا بکه‌ن (له‌سه‌ر به‌هره‌کانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شه‌و ده‌کات به‌ناو روزدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ و روز ده‌کات به‌ناو شه‌ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه خورو مانگی پام هیتاوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَدَّدٍ﴾ هه‌ریه که‌یان (له‌خولگی خوریدا) تائه‌و ماوه‌یه‌ی بۆ دیاری کراوه ده‌گه‌ریت و ده‌سوپته‌وه ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌وه‌یه‌ی خوی پهره‌ردگاری ئیوه ﴿لَهُ الشُّكُوفُ﴾ بادشایه‌تی ته‌نها بۆ نه‌وه ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه‌وانه‌ی ئیوه هاواریان لی ده‌که‌ن ببنجگه له‌خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوه‌نی تو بکله سپنکه‌ی ناوکی خورمایش نین ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ﴾ (به‌که‌ن) نه‌گه‌ر نزاو هاواریان لی بکه‌ن ﴿لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَكُمْ﴾ هاواره که‌تان نابینن ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و نه‌گه‌ر بیشی بیسن وه لامتان ناده‌نه‌وه ﴿وَنُورَ الْقَبْرِ يَبْكُفُونَ بِشْرِكُمْ﴾ و له‌روزی قیامه‌تیشدا بی باوه‌ر ده‌بن به‌هاوبه‌ش دانانه که‌تان (وبه‌دروتان ده‌خه‌نه‌وه) ﴿وَلَا يَنْتَفِكُ عَنْ يَدَيْهِ﴾ وه دلنیا به‌که‌س وهك (خوای) ناگادار ناگادارت ناکات (له‌سه‌ر نه‌نجامتان) ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَشْتَرًا مِّنْ الْفَقْرِ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه هه‌ر ئیوه هه‌زاری لای خوان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِّي الْخَبِيرُ﴾ وه ته‌نیا خواجه بی نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر (خوا) بیه‌وی له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه خه‌لکینکی تری تازه ده‌هیتیت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه نه‌مه‌ش بۆ خوا کارینکی گران نییه ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هیچ گوناها باریک گوناها‌ی که‌سینکی تر هه‌لناگریست ﴿وَلَنْ تَدْعُ مُمْتِلَةً إِلَىٰ جُحُودٍ﴾ وه نه‌گه‌ر بارگراستی (گوناها‌ری) بانگی که‌سی تر بکات بۆ هه‌لگرتنی (باره گوناها‌ه‌ی) ﴿لَا يَحْتَمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ له‌و (باره گوناها‌ه‌) هه‌لناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ هه‌ر چه‌نده (داوالی کراوه‌که) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُذَرُّ الْأَزِيتُ﴾ به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) ته‌نها نه‌وانه بیدار ده‌که‌یته‌وه ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ که‌به‌په‌نه‌هانی له‌پهره‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژه‌کانیان به‌ریکی به‌جی ده‌هیتن ﴿وَمَنْ تَزَكَّ فَإِنَّا تَزَكَّيْنَا لِنُقَرِّبَهُ﴾ وه هه‌ر که‌س خۆی پاک راگری (له‌تاوان) نه‌وه به‌راستی (سوودی) خۆ پاک راگرته‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی ﴿وَأَلْفَ اللَّهِ الْكَاسِيُ﴾ و گه‌رانه‌وه‌ش ته‌نها بۆ لای خواجه ﴿

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه‌کو‌ترو بینا به‌کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه‌نار و یکه‌ستان و پرووناکی (وهك به‌کن) ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا النُّورُ﴾ و نه‌سییه‌رو خوره‌شاو (وهك به‌کن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَخْيَافُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه‌زیندوووان و مردوووان به‌رانیه‌رن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾ به‌پراستی خوا (بانگی خوی) ده‌بیستی‌تی به‌هر که‌س که‌بییه‌ویت ﴿وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ به‌لام تو ناتوانی (نه‌ی موحده‌ممه‌د ﷺ) به‌یامه‌که‌ت) بیستی‌تی به‌وانه‌ی له‌غوره‌کاندان (مردوون) ﴿إِنَّ أَنتَ الْآخِرُ﴾ تو‌ته‌نها ترسیته‌ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان نیمه‌تومان به‌(نایی) پراسته‌وه نارده‌وه مرده‌ده‌ر و ترسیته‌ری بیت ﴿وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هدر گهل و ئوممه‌تیک (پینگه‌مبه‌رنکی) ترسیته‌ری تیندا هاتووه ﴿وَإِن يُكَذِّبُوكَ﴾ وه نه‌گهر باوه‌رت پی نه‌هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ شه‌وه بینگومان له‌پیش ته‌وانیشه‌وه که‌ساتیک باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌پینگه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پینگه‌مبه‌ره‌کانیان هائنه‌لا بیان به‌موعجیزه‌کان ﴿وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْأُنْمُوتِ﴾ و به‌پراوو کتیبه‌ پروون که‌ره‌وه‌کانه‌وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشان شه‌وانه‌بیان بی باوه‌ر پیوون قارم لی گرنن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو توله‌سه‌ندن‌ی نیمه‌(له‌وان) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا نه‌ندی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ﴾ که‌به‌پراستی خوا له‌ناسمانه‌وه بارانی یاراندوووه، ته‌مجا به‌و بارانه‌ هه‌موو جو‌ره‌میوه‌به‌کمان رواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ که‌شینه‌و و ره‌نگه‌کانیان جی‌اوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَحْرٌ وَجُدَدٌ حُمْرٌ وَمُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ که‌ره‌نگیان سی‌ی و سوره‌(سی‌ی و سوره‌کانیش) جی‌اوازن ﴿وَعَزَّازٍ شَدِيدٍ﴾ و هه‌شپانه‌ره‌شپکی توخه ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ وَالْأَنْعَامِ﴾ وه له‌ئاده‌سی و زینده‌وه‌رو ئازله‌ن و مال‌اتیشدا ﴿مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ وَكَذَلِكَ﴾ ره‌نگی جو‌راو جو‌ر هه‌یه‌به‌وینه‌ی جی‌اوازی میوه‌هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به‌پراستی له‌ناو به‌نده‌کانی خود، ته‌نها زانایان (وه‌ک پیوست) له‌خوا ده‌ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بینگومان خوا زالی بالاده‌ستی لی‌بوره‌یه‌ه. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ كَسَبَ اللَّهُ﴾ به‌پراستی نه‌وانه‌ی که‌کتیبی خوا ده‌خوینشه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به‌چاکی نو‌ئوسان به‌جی هیتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له‌وه‌ی که‌پیمان داون به‌نه‌ینی و ئاشکرا ده‌به‌خشن ﴿يَرْجُونَ جَزَاءَ كُنْ تَبُورَ﴾ چاوه‌پروانی بازار گانیبه‌کن ههر گیز زهره‌ر ناکات ﴿يُؤْتِيهِمُ أَجْرَهُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی (خوا) به‌تیر و ته‌واوی پاداشیان بداته‌وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له‌فه‌زل و به‌هره‌ی خوی زیاتریشیان پی بدات ﴿إِنَّهُمْ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌پراستی خوا لی‌بوره‌ی سوپاس و هر گره

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه نه‌وه‌ی له‌فورئاندا نیگامان کردوه بۆ ئۆ ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه‌ر نه‌وه‌ی راسته‌و پشتیوانی کتییبه‌کانی پێش خۆیه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُ وَخَيْبَاتِهِ﴾ بینگومان خوا به‌بهنده‌کانی ناگاداره‌و بینابه ﴿قُلْ أُوْحِنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له‌باشان ئهم فورئانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌ناو به‌نده‌کانماندا هه‌لمان بژاردن ﴿فَمِنْهُمْ قَدَرًا مِّنَ الْغَنِيِّ﴾ ئه‌مجا هه‌ندیکیان سه‌مکارن له‌خودی خویان ﴿وَمِنْهُمْ مَّقْتَصِدٌ﴾ وه‌ه‌ندیکیان مام ناوه‌ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَائِقٌ بِالْخِطَابِ﴾ یاذن الله ﴿وهه‌ندیکی تریان به‌فه‌رمانی خوا پێشکه‌و توون به‌هزی چاکه‌کانیانه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئهم (فورئان پێدانه) له‌خۆیدا به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿جَعَلْتَ عَذَابَ نِدْحَلُونَهَا﴾ ئه‌وانه ده‌چنه‌ناو به‌هه‌شتانیک که جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به ﴿يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَّهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له‌ویدا به‌بازنی ئالتونی و مرواری ده‌پازینه‌وه ﴿وَلِبَاسُهَا مِنْهَا خَيْرٌ﴾ وه‌شاکیشیان تیدا ناو‌ریشه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه‌نه‌وان ده‌ئین: هه‌موو سوپاس بۆ نه‌و خوابه ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که‌خه‌فه‌تی لا‌بردین و نه‌یه‌شت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی به‌رو‌ه‌ردگارمان لێ‌بو‌رده‌ی شایسته‌ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَأْوِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه‌و (خوابه) که به‌چاکه‌و به‌هره‌ی خۆی نیسته‌جێ کردین له‌مالی هه‌میشه‌یی (به‌هه‌شت دا) ﴿لَا يَمَسُّهَا فِيهَا نَجَسٌ﴾ له‌ویدا نه‌هیچ ماندوو بوونی‌گمان تووش ده‌بی ﴿وَلَا يَمَسُّهَا فِيهَا الْغُوبُ﴾ وه‌هیچ نه‌رك و زه‌حمه‌تی‌گمان دووچار ده‌بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دۆزه‌خ بۆ نه‌وانه‌یه‌ی باوه‌ر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا﴾ بریاری مردن نادری به‌سه‌ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌سزای (دۆزه‌خ) یان لی سووگ ناکری ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَاذِبٍ﴾ نا به‌و جو‌ره‌توله‌نه‌هه‌نین له‌هه‌موو بی باوه‌ریک ﴿وَهُمْ يَقْضِرُونَ فِيهَا﴾ وه‌نه‌وانه له‌دۆزه‌خدا هاوار ده‌کەن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا لَعَلَّ نَعْمَلْ﴾ (ده‌ئین) ئه‌می به‌رو‌ه‌ردگارمان (له‌دۆزه‌خ) ده‌رمان به‌یه‌نه‌تا کردوه‌ی چاک بکه‌ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ﴾ جیاواز له‌وه‌ی ده‌مان کرد (له‌دو‌نیادا) ﴿أَوْ لَعَلَّ نَعْمَلُكُمْ﴾ (وه‌لام ده‌درینه‌وه) ئایا ته‌مه‌نمان درێژ نه‌کردن ﴿مَا يَنْدَكُرُ فِيهِ مِنْ ذَّكْرٍ﴾ نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بیر بکاته‌وه‌ تیا‌یدا بیر بکاته‌وه ﴿وَمَا كُنَّا نَذِّكُرُ﴾ وه‌ ترسیته‌رتان بۆ نه‌هات ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ لِمِمْتٍ مِنْ نَّصِيرٍ﴾ ده‌ی (نه‌و سزا) به‌چه‌ژن چونکه‌هیچ یاریده‌ده‌ریک بۆ (بی باوه‌ره) سه‌مکاره‌کان نییه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا به‌نه‌یتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بینگومان خوا به‌نه‌یتی دلان ناگاداره ﴿

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر نه‌و زاته‌ی نه‌وه‌ی کرده‌ی جیتشین (ی پیتشوان) له‌زه‌ویدا ﴿فَنَظَرَ نَظْرًا كَافِرًا﴾ نه‌وسا هه‌ر که‌س بی‌ باوه‌ری بی‌ نه‌وه (توله‌ی) بی‌ باوه‌ری به‌ی که‌ی هه‌ر بی‌ خو‌یه‌نی
 ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ و بی‌ باوه‌ری کافران هیچی‌ان بی‌ زیاد ناکات لای په‌روه‌رد گاریان
 ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگه‌ له‌خه‌شم و په‌ی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی‌ باوه‌ری کافران هیچی‌ان
 بی‌ زیاد ناکات بی‌جگه‌ له‌زه‌ره‌رمه‌ندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ده‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی هه‌والم به‌ده‌نی
 ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌و هاو به‌شانه‌ی له‌جیانی خوا ده‌تانه‌پرستن (هاوارتان لی ده‌کردن)
 ﴿أَرَأَيْتُمْ مَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم به‌ده‌ن له‌زه‌ویدا چیان دروست کر دووه‌؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ﴾ یان
 له‌به‌دی هیتانی ناسمانه‌کاندا به‌شداری (خوا) یان کر دووه‌؟ ﴿أَمْ أَنَاءَتُهُمْ كِبَارًا﴾ یا کتیبیکمان بی‌ داوون
 ﴿فَهُمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ﴾ جا به‌لگه‌یان له‌و کتیه‌ده‌یه (که‌به‌کان هاو به‌شی خوان) ﴿بَلْ إِنْ بَعْدَ الظُّلُمَاتِ
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو سته‌مکاران هیچ به‌لینیک به‌یه‌کری ناده‌ن جگه‌ له‌فریودان
 و (هه‌له‌خه‌له‌نانه‌دن) نه‌بیست ﴿إِنَّ اللَّهَ بِسْمِكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌پراستی خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی
 راگیر ده‌کات ﴿أَنْ تَرْوُلَا﴾ بی‌ نه‌وه‌ی له‌په‌ره‌وی خزیان لانه‌ده‌ن ﴿وَلَيْنَ زَالَا﴾ به‌پراستی ته‌گه‌ر له‌په‌ره‌وی
 (خزیان) لا به‌ده‌ن ﴿إِنْ أَنَسْكَهَمَا مِنْ تَحْتِ مِثْرِهِ﴾ کن هه‌یه‌جگه‌ خوا رایان بگریت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا غَنُورًا﴾
 بی‌گومان نه‌و (خوا) له‌سه‌ر خو و لیورده‌یه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ تَاجِثًا﴾ (بت په‌رستان) به‌سوئندی
 هه‌ره‌گه‌وره‌یان سوئندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿لَئِنْ جَاءَ نَذِيرٌ﴾ (ده‌بان ووت) ته‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی
 تر سینه‌ریان بی‌ بیست ﴿لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ به‌پراستی نه‌وان له‌هه‌ر یه‌ک له‌نومه‌نانی تر
 په‌یتموون تر ده‌بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ نه‌مجا کاتی پیغه‌مبه‌ری تر سینه‌ریان بی‌ هات ﴿فَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تُغَوْرًا﴾
 زیاتر دوور که‌وته‌وه‌ (له‌رنگه‌ی راست) ﴿أَسْمِكًا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌به‌ر خو به‌زل زانی له‌زه‌ویدا
 ﴿وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾ و فیل و بیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا أَهْلَهُ﴾ وه فیل و بیلانی خراب
 ته‌نیا زیان به‌خواه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌به‌نی ﴿فَهَلْ يَحْزَنُونَ إِلَّا مَا أَتَاهُمْ﴾ ده‌ی که‌واته‌ نه‌وان جگه‌ له‌چاره‌نووسی
 پیتشینان چاوه‌روانی شتیکی تر ده‌که‌ن؟ ﴿فَلَنْ يَحْزَنَ السَّيِّئُ الْبَكِيدُ﴾ چونکه‌ باوی خوا هه‌ر گیز گورانی بی‌
 نیسه‌ ﴿وَلَنْ يَحْزَنَ السَّيِّئُ الْفَاقِدُ﴾ و باوی خوا لادانی بی‌ نیسه‌ ﴿وَلَنْ يَحْزَنَ السَّيِّئُ الْفَاقِدُ﴾ نایا نه‌وان به‌زه‌ویدا
 نه‌گه‌پاون ﴿وَيَحْزَنُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُهُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سه‌یر به‌که‌ن سه‌ر ته‌نجام گه‌لانی پیتش خزیان چون
 سووه‌ ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که‌ نه‌وان له‌مان به‌هیز تر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیکی
 ناتوانی له‌ده‌ستی خوا ده‌رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ناسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿إِنَّهُ كَانَ
 عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به‌پراستی خوا زانا و به‌ده‌مه‌لات و به‌توانایه

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ و نه گهر خوا قار بگری له خه لکی (توله یان لی بسه نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له بهر نه و (خراپانه ی) کردویانه ﴿مَّا تَرَكُ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبٍ﴾ هیچ گیاندارنکی به سهر زه و به و نه ده هیتشت ﴿وَلَا يَكُنْ يُؤْخِرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام (خوا) مؤلعتی نه و ان ده دات تا ماوه ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه مجا کانی ماوه که بیان (کوتایی) هات (ده یان مرئی) ﴿قَالَ اللَّهُ كَانَ وَعْدُهُ بِحَبِيرٍ﴾ جا بنگومان خوا به بنده کانی ناگادارو بینایه ﴿۱﴾

سوره‌قی ﴿يَقِيَّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿يَس﴾ به (یا، سین) ده خوینتریشه وه خوا زاناسره به ماناکه ی بۆ زانیاری زیاتر سهیری سهره نای سوره نی (البقرة) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سویند به قورئانی پر له دانایی ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی تو (نهی موحده مد) له پیغه میهرانی خوای ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له سهر ریتیاری راستی ﴿تَنْزِيلَ الْغُرُورِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه زتراوه له لایه ن خوای زالی بالادهستی میهره بانه وه. ﴿لَنْ نُذِيقَهُمَ مَا أَنْزَلْنَا لَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی گه لی بترستی (له سزا) که باوو باپیرانیان نه ترسیتر ابوون ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ بۆیه نه و ان بی ناگا بوون ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی به لیتی خوا چه سپاو هاته دی له سهر زۆره بیان ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه نه و ان باوه ر ناهیتن ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ أَفْئِدًا لَا﴾ (وه که سانی وان که) نه و قمان کردیته گهر دنیان ﴿فَوَيْلٌ لِلْآذْقَانِ﴾ جائه و (ته و قانه) تا چه نا که بیان هاتیی (گهر دنیانی به ته و اوی گرتیته وه) ﴿فَهُمْ مُّقْتَحُونَ﴾ نه مجا سه ریان بهرز کرایته وه (نه توان بۆ خوارو نه م لا و لا بیجولیتن) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه بهر بهر سستمان له بهر ده م و پشتیان وه داناه وه ﴿فَأَعْبَسَ وَتَوَلَّىٰ فَعَهُمْ لَا يَصِيرُ﴾ بهر ده شمان داوه به سهر جاویان دا بۆیه نه و ان (راستی) نابینن ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَا تُنْذِرُهُمْ﴾ وه بۆ نه و ان به کسانه ج بیان ترسیتیت یان نه یان ترسیتیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوه ر ناهیتن ﴿إِنَّمَا تُذِكرُ مِنَ الْجَعْلِ الذِّكْرُ﴾ تۆ نه نها که سیٹ که ترسیتیت که شوین قورئان ده که ویت ﴿وَحِجْبِي الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له په نهانیشتدا له خوای میهره بان ده ترسن ﴿فَيَنْتَرُوهُ يُغْفِرُونَ وَاجْتَرِبُوا﴾ به هوی (نه و شوین که ویت و ترسانه وه) مرده ی بهری به لیخو شبوونی (گونا هه کانی) و پاداشنی چاکی (به هه شت) ﴿إِنَّا نَحْنُ الْحَقُّ﴾ به راستی ههر ثبته مردووان زیندوو ده که ینه وه ﴿وَنَكُتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ﴾ و هه رچی بیهتر کردویانه و شوینه واری پاش خوشیان ده نومسین ﴿وَمَكَّلَ شَيْءٌ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وه هه موو شتیگمان له په راوینکی پروون و ناشرکرا دا ژماردوو و نووسیوه که (لوح المحفوظ) ه ﴿۱﴾

﴿وَأَخْبِرْنَاهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (شهی موحد مسمد ﷺ) نمودن بیان بنو بیت‌ره‌وه به‌خه‌لکی شاری
 (انطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتی که پیغمبران بیان بنو هات ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾
 کاتی دوو (پیغمبر) مان نارد بنو ناویان باوهر بیان بیت‌ره‌وه کردن ﴿فَعَزَّزْنَاهُمْ بِثَلَاثٍ﴾ نه‌مجا به (ناردنی
 پیغمبر) سییه‌م به‌هیزمان کردن (وېشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمُ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا (هموویان)
 ووتیان بنگومان نیمه‌نیر دراوین بنو سدر نبوه ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه‌لکه‌که) ووتیان نبوه
 هدر ناده‌میه‌کی وه‌ک نیمه‌ن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهره‌بان هیچ شتبیکی (له‌نیگا) نه‌ناردوته
 خواره‌وه ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا كَذِبُونَ﴾ نبوه نه‌نیا دروزن و درو‌ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتُمْ مُرْسَلُونَ﴾
 (پیغمبره‌کان) ووتیان به‌روهر دگارمان ده‌زانی به‌راستی نیمه‌ن (به‌پیغمبریتی) نیر دراوین بنو سدر
 نبوه ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ و نیمه‌نه‌نیا گه‌یاندنی (نابنه‌که) مان له‌سدره به‌روونی ﴿قَالُوا إِنَّا فَتْنَنَّا بَكَ﴾ (خه‌لکه‌که) ووتیان بنگومان نیمه‌به‌هزی نبوه‌وه دووچاری شوومی و به‌دبختی
 یووین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَنَكْفُرَنَّ عَنْكَ﴾ سویند به‌خواه‌گه‌ر واز نه‌هینن (له‌و کاره‌تان) به‌رد بارانتان ده‌که‌بین
 ﴿وَلَنَسْتَبَنَّكَ فَتَنْتَازِبُ إِلَيْهِمْ﴾ و به‌راستی له‌لایه‌ن نیمه‌وه دووچاری سزابه‌کی پر نیش و نازار ده‌بن ﴿قَالُوا طَئِيفٌ مِّنْكُمْ مَّغْفُورٌ﴾ (پیغمبره‌کان) ووتیان شوومی نبوه به‌خونانه‌وه‌یه‌ه چونکه نبوه
 نه‌گه‌ر ناموزگاری بکرین (هه‌ست به‌شوومی ده‌که‌ن) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نبوه
 گه‌لکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمِيدَانِ غُلَامٌ بِأَخْبَرٍ﴾ وه‌له‌و به‌ری شاره‌که‌وه‌ه پیاوینک
 به‌به‌له‌هات ﴿قَالَ يَنْفُذُ الْبَقَرُ الْمُضْرِبُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م شوین نه‌م پیغمبرانه‌ه بکه‌ون ﴿قَالَ
 الْمُبِينُ لَا تَصْلُحُ إِلَّا خَيْرًا﴾ شوین که‌سانی بکه‌ون داوای هیچ کری وپاداشنیکتان لی‌ناکه‌ن ﴿وَهُدًى
 مِّنْهُدًى﴾ که‌خوشتان رینموونی کر اون ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه‌من بزچی زاتی نه‌به‌رستم
 که‌منی به‌دی هیتاوه ﴿وَالَّذِي يُرْجَعُونَ﴾ وه‌هدر بنو لای نه‌وه‌ده‌گه‌رینه‌وه ﴿إِنَّ الْخَلْقَ مِنْ دُونِهِ لَمُحْدٍ﴾ تایا
 بینجگه‌له‌و (خوا) به‌رستر اوینک بنو خوم بریار بده‌م ﴿إِنْ يُرِيدِ الْرَّحْمَنُ بِضُرٍّ﴾ نه‌گه‌ر خوای میهره‌بان
 زیانی بنو من سوی ﴿لَا تُفْنِي عَنْكَ شَفَعَةُ شَيْءٍ﴾ تکای نه‌وان هیچ سوودنک به‌من ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا
 يُقْدِرُونَ﴾ و (له‌سزای خوا) بزگرم ناکه‌ن ﴿إِنِّي إِذْ أَتَيْتُ صَلَاتِي﴾ بنگومان من (نه‌گه‌ر هاوبه‌ش
 دابنیم) نه‌و کاته‌له‌گو مرایه‌کی زور ناشکر ادام ﴿إِنِّي إِذْ أَتَيْتُ بِرَبِّكَ فَاسْمَعُونَ﴾ به‌راستی من باوهرم
 هیتا به‌به‌روهر دگارتان و ده‌نبوه‌ش گوینان لبی ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (نه‌م پیاوه‌بان شه‌هید کرد) پنی
 ووتر: برزوره به‌هه‌شته‌وه ﴿قَالَ بَلَّغْتُ رَبِّي بِمَا كُنْتُ﴾ (نه‌و پیاوه‌ش) ووتی خوژگه‌گه‌له‌که‌م بیانزانیابه
 ﴿بِمَا عَفَّرَنِي رَبِّي﴾ به‌نه‌وه‌ی که‌به‌روهر دگارم لبیم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ وه‌بردمیه
 بریزی ریز گیراوانه‌وه ﴿

﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و ه ل ه د و ای ت ه و ن ه م ا ن ن ا ر د ه خ و ا ر ه و ه ب و س ه ر گ د ل ه ک ه ی ﴿مِنْ خُنُوزٍ
 أَلْسَمَهُ﴾ ه ی چ ل ه ش ک ر ت ک ل ه ت ا س م ا ن ه و ه ﴿وَمَا كُنَّا مِنْهُمْ﴾ و ت ی م ه د ا ب ه ز ی ت ه ر ن ه ب و ی ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صِحَاحٌ
 وَحِيدَةٌ﴾ (ه ز ی ت ی ا چ و ن ی ا ن) ت ه ن ب ا ش ر ی خ د ی ه ک ی ب ه ه ی ز ی و ﴿فَإِذَا أَخْرَجْنَا بِلَدُنَّ﴾ ج ا ک ت و پ ر ت ه و ا ن ه ه م و و
 ج و ل ه ی ا ن ن ه م ا و م ر د ن ﴿بَنَحْشُرَةً عَلَى الْعِبَادِ﴾ ن ا ی ب ه ش ی م ا ن ی و د ا خ ی س ه خ ت ب و ت ه و ب ه ن د ا ن ه ی
 (ک ه ی ی ب ا و ه ر ن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ه ه ر ب ی ت ه م ب ه ر ن ک ی ا ن ب و ب ه ا ن ا ی ه ت ه ن ا گ ا ل ت ه ی ا ن
 ی ی د ه ک ر د (و ه ی چ ت ر) ﴿الزُّبُرِ﴾ ن ا ی ا ن ه ی ا ن ز ا ن ی و ه ﴿كَمْ أَفْجَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ل ه پ یش ت ه و ا ن د ا
 چ ه ن د گ ه ل ی (ت ا و ا ن ب ا ر) م ا ن ل ه ن ا و ب ر د و و ه ﴿أَلَمْ نَكُنْ لَهُمْ لَازِحُونَ﴾ ک ه ی ی گ و م ا ن ن ا گ ه ر ی ت ه و ه ب و ل ا ی ت ه م ا ن
 ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ه ه ر ه م و و (ل ه ن ا و ب ر ا و ا ن) ک و د ه ک ر ی ت ه و ه ل ا ی ت ی م ه (و ل ه ق ی ا م ه ت
 د ا) ن ا م ا د ه د ه ک ر ی ن ﴿وَأَنذَرْنَا لَهُمُ الْأَرْضَ النَّمِينَ﴾ و ه ن ی ش ا ن ه و ب ه ل گ ه ی ه ک ب و ت ه و ا ن، ت ه م ز ه و ی ب ه م ر د و و ی ه
 ﴿أَخْبَيْنَاهَا﴾ ک ه ز ی ن د و و م ا ن ک ر د ه و ه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا قِيمَةً يَأْكُلُونَ﴾ و د ا ن ه و ی ل ه م ا ن ل ی د ه ر ه ی ت ا
 (ل ی پ و ا ن د) ک ه ل ت ی د ه خ و ن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ و ه ل ه و (ز ه و ی ب ه) د ا چ ه ن د
 ب ا خ ل ه خ و ر م ا و ت ر ی م ا ن ب ه د ی ه ی ت ا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چ ه ن د ک ا ن ی ا و م ا ن ت ی ا د ا ه ل ق و ل ا ن د و ه
 ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ ب و ت ه و ی ل ه ب د ر و ب و و م ه ک ا ن ی ب خ و ن ک ه د ه س ت ی ت ه و ا ن ب ه ر ه م ی
 ن ه ه ی ت ا و ه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ د ه ی ن ا ی ا س و ی ا س ی خ و ا ن ا ک ه ن ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ پ ا ک
 و ی ی گ ه ر د ه ز ا ت ی ک ک ه ه م و و ج و و ت ه ک ا ن ی (ن ی ر و م ی) د ر و س ت ک ر د و و ه ﴿وَمَا شَأْنُكَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 ل ه و ی ک ه ز ه و ی د ه پ ر و ی ن ی و ل ه (ت ا د ه م ی) خ و ی ا ن ﴿وَمَا لَا يَأْكُلُونَ﴾ و ل ه و ش ت ا ن ه ش ک ه ن ا ی ز ا ن ن ﴿
 وَأَنذَرْنَا لَهُمُ الْبَلَّ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ﴾ ش ه و ی ش ب ه ل گ ه و ن ی ش ا ن ه ی ب و ت ه و ا ن ک ه ت ی م ه ر ق و ز ی ل ی د ه ر د ه ه ی ت ی ن
 ﴿فَإِذَا هُمْ مُقْلَبُونَ﴾ ت ه م ج ا ل ه ن ا ک ا و د ا ت ا ر ی ک ی ه م و و ی ا ن د ه گ ر ی ت ه و ه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾
 خ و ر ی ش ب ه ر ه و ب ن ک ه ی خ و ی (ل ه گ ه ر ا ن د ا ی ه و) د ه ر و ا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ت ه و ه پ ر ی ا ر د ر ا و ی
 (خ و ا ی) ز ا ل ی ب ا ل ا د ه س ت ی ز ا ن ا ی ه ﴿وَالْقَمَرُ قَدَرًا مَتَّارٌ﴾ و ه ب و م ا ن گ ی ش چ ه ن د ق و ن ا غ ی ک م ا ن د ا ن ا و ه ﴿حَتَّى
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ﴾ (د و ا ی ت ه و ا و ک ر د ن ی ق و ن ا غ ه ک ا ن ی) ه ه ت ا و ه ک و ب ه ل ی د ا ر خ و ر م ا ی ک و ن ی (و ش ک
 ب و و ی) ل ی د ی س ت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خ و ر ب و ی ن ی ه (ن ا ت ا و ا ن ی) ب گ ا ت ب ه م ا ن گ
 ﴿وَلَا الْبَلُّ سَائِقُ النَّهَارِ﴾ و ش ه و ی ش ن ا ت ا و ا ن ی پ یش ک ه و ی ل ه ر و ز ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و ه ه ر ی ه ک ه ی ا ن
 (خ و ر و م ا ن گ) ل ه خ و ل گ ه ی ه ک د ا م ه ل ه د ه ک ه ن و د ه س و ر ی ت ه و ه ﴿

﴿وَأَنذِرْهُمْ﴾ و به لگه به کی ناشکرای تر بو نه وان نه مه به ﴿أَلَا حَسْرَتُهُمْ فِي الْمَلَأِ الْمَشْجُونِ﴾ که بیگومان
 نیمه نه وه کانی نه وانمان له که شستی پر کراو (له خزیان و کدل و به لیان) دا مه لگرتو وه ﴿وَمَلَأْنَا لَهُمُ
 مِنْ مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ وه به وینه کی که شستی شتانیکی تریشمان بو دروست کردوون که سواری بن ﴿وَأَن
 تَنفِثْنَا نَنفِثْهُمْ﴾ وه نه گهر بمانه وی نو قیمان ده که بن ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُعْذَرُونَ﴾ جا هیچ که س نایه ت
 به هاوار یانه وه و پر گاریش ناکرین (له نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حَبِيبٍ﴾ مه گهر به زه بی
 نیمه (پر گاریان بکات) و تا کانی دیار کراو بیان زینین ﴿وَلَا أَقِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک پتیا بوتریت
 ﴿أَفَقَوْمًا يُبَيِّنُ إِلَيْكُمْ وَمَا خَلَقَكُمْ﴾ خوتان بیارتین (له و سزای که) له به رده متان دایه و له و دیش له پشستانه وه به
 (له پروری دوا بی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ تاره حمتان پی بکری ﴿وَمَا أَتَاهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ وه هدر به لگه و
 تابه تنکیان له تابه ته کانی به روه رد گاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نه وان هدر
 پرو و هدره گیرن له و (تایه تانه) ﴿وَلَا أَقِيلَ لَهُمْ أَنْفُسًا أَفْغَارًا فَكَلَّا اللَّهُ﴾ وه هدر کانی پتیا بوتری له وه ی
 خوا پی داون به خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی بی باوه پر بوون ده لین به وانه ی نیمانیان
 هینا بو ﴿أَفَلَعِمُمْ مَنْ نَزَّلْنَا اللَّهُ تِلْكَ آيَةً﴾ نایا خواردن بده بن به که سی نه گهر خوا پیو بیستایه خواردنی
 پی ده دا ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ تنوه نه نها له گومر ایبه کی ناشکر ادا ن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ وه ده لین نه مه به لینه که ی دیت نه گهر نیوه راست گون ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 نه مانه چاوه پروانی هیچ ناکه ن مه گهر شریخه و ده نگینکی به هیز (قوو کردن به که پر نادا) بیانگریت
 ﴿وَهُمْ يَخِصِّصُونَ﴾ له کاتیکدا له نیو خزیاندا ده مه قالی ده که ن ﴿فَلَا يَسْمَعُونَ نَوْصِيَّةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ نه و سا ناتوانن هیچ وه سیتیک بکه ن بان بگه پرینه وه لای که س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری تر) فوو ده کری به که پر نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَانِ﴾ نه مجا نه وان کنوپر له گوره کان
 دینه ده روه و ﴿إِلَّا رَيْبُهُمْ يَتَسَلَّلُونَ﴾ به به له ده رون بو لای به روه رد گاریان ﴿فَالْوَيْلُ لَكُمْ مِمَّنْ يَعْتَكِرُ
 مَرْقَدًا﴾ ده لین نه ی هاوار بو نیمه کی زیندووی کردینه وه له گوره کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ نه مه نه و به لینه به خوا ی میهره بان پی ی داین و پیغه مبه ره کان راستیان کرد ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ نه نها شریخه و ده نگینکی گه و ره دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُخْضَرُّونَ﴾ نیر کنوپر
 هموویان (به کومه ل) لای نیمه ناماده کراون ﴿فَالْيَوْمَ لَا تَنْفَعُكُمْ شُجْعَاكُمْ﴾ نه مپروش هیچ جو ره
 سته مینک له که س ناکری ﴿وَلَا تُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه جگه له وه ی که ده تان کرد پاداشت
 و سزا نادرینه وه ﴿۱۱﴾

﴿إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به‌راستی به‌هه‌شتی به‌کان نه‌میر و ﴿فِي شُغْلٍ فَكُحْنٌ﴾ له‌خوشی و شادیدا
 سه‌رقالن ﴿هُرُوا وَزُجُجُوا فِي ظُلَلٍ عَلَى الْآرَابِكِ مُكْكُونٌ﴾ خویان و هاوسه‌ره‌کانیان له‌سینه‌ره‌کاندا
 له‌سه‌ر ته‌خت (ی رازوه) بالیان داوه‌ته‌وه ﴿لَهُمْ فِيهَا قُلُوبُهُمْ وَأَلْفُ مِائَةٍ عَشْرُونَ﴾ له‌و (به‌هه‌شته) دا
 بویان ناماده‌یه‌میوه‌هات و هه‌رچی داوا بکه‌ن ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه‌لام (یان لی ده‌کریت)
 به‌و ته‌یدک له‌لایه‌ن به‌روه‌دگاری میهره‌بانه‌وه ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَهْلُ الْمَجْرُمُونَ﴾ نیوه‌ش نه‌ی تاوانباران
 نه‌میر و جیا بینه‌وه (له‌نیمانداران) ﴿أَلَمْ نَعْبُدْكَ يَا كُفْرَتِي﴾ نه‌ی نه‌وه‌کانی ناده‌م نایا و ه‌سیتم
 بۆ نه‌کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ که‌شه‌یتان نه‌به‌رستن ﴿إِنَّهُ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه‌به‌راستی
 شه‌یتان دورنی ناشکرای نیوه‌یه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه‌(نایا و ه‌سیتم بۆ نه‌کردن)
 که‌من به‌رستن نه‌مه‌رنگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَبِيرًا﴾ سویتند به‌خوا بینگومان
 (شه‌یتان) خه‌لکینکی زوری له‌نیوه‌گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ده‌ی نایا بۆ زیر نه‌بوون ﴿
 هَذَا وَجْهٌ الَّذِي كُنْتُمْ تُعَذِّبُونَ﴾ نه‌مه‌نه‌و دوزه‌خه‌یه که‌به‌لیستان بی درابوو ﴿أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه‌میر و برونه‌ناوی به‌وه‌به‌هوی بی باوه‌ر بوونانه‌وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه‌میر و
 مۆر ده‌نیین به‌سه‌ر ده‌میاندا ﴿وَنُكَلِّمُ الْبُصْرَ﴾ و ده‌ستیان قسه‌مان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ﴿وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاجیان شابه‌تی ده‌دن به‌وه‌ی که‌کردویه‌نه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر بمانه‌وی پروناکی چاویان ناهیلین (کویریان ده‌که‌ین) ﴿فَأَسْتَبْقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْ يَضِلُّوا﴾ نه‌وسا
 ده‌بانه‌وی به‌روه‌رنگای راست پینسر کی بکه‌ن جا چون ده‌بین ﴿وَلَوْ شَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾
 خو نه‌گه‌ر بمانه‌وی له‌شونی خویاندا شیوه‌ی ناده‌میان ده‌گورین (ده‌یان که‌ین به‌شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا أَسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (گورینه‌وه) نه‌یان ده‌توانی نه‌برق و نه‌بگه‌رینه‌وه ﴿
 وَمَنْ تُعَذِّبْهُ مُتَعَدِّدَةٌ فِي الْخَلْقِ أَفْلاكٌ يَعْقِلُونَ﴾ وه‌نه‌مه‌نی هه‌ر که‌س دریز که‌ین لاشه‌ی لاواز و نانه‌وان
 ده‌که‌ین ده‌ی نایا زیر نابن ﴿وَمَا عَمَتُّهُ الشَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ نیمه‌نه‌و (موحه‌مه‌د ﴿﴾ مان فیری
 شیع‌ر نه‌کردوه‌و، و شیعووتن شیاوی نه‌ونی به‌ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ و نه‌وه‌ی (موحه‌مه‌د ﴿﴾)
 ده‌یلی به‌ند و نامۆزگاری و قورنانی پونکه‌ره‌وه‌ی (راستی به‌) ﴿يُسْنِدُ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بۆ نه‌وه‌ی
 نه‌واته‌ی (دل) زیندوون بیان ترستی ﴿وَيَحْيِي الْقَوْلَ عَلَى الْكُفْرَيْنِ﴾ و به‌لیتی (سزا) سه‌ه‌یتیت به‌سه‌ر
 بی باوه‌راند ﴿﴾

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ثابا نه‌بان دی (نه‌بان زانیوه) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا الْهَرَمَ مَعَا عِمَلَتْ أَيْدِيَنَا أَلْعَمَاءُ﴾ که بینگومان نیمه نازده‌لیمان بزئوه‌ان دروست کردووه ﴿فَهَمَّ لَهَا مَلِكُونَ﴾ نه‌مجانده‌وان خواوه‌نیانن ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الْهَمَّ﴾ وه‌راممان هیتاون بزئان ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ زُيْطٌ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ نه‌مجانده‌وانی هندنیکیان ده‌بن و (گوشتی) هندنیکشیان ده‌خون ﴿وَلَمْ يَفِيضْ مِنْهَا شَرِبٌ﴾ وه‌زور سوودیان لی ده‌بنن و شتی خوارنده‌وه‌شیان لی وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده‌ی ثابا سوپاسی خواناکهن ﴿وَأَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ وه‌بینجگه‌له‌خوا چهند پهرسنراونکیان بزئوخیان داناوہ ﴿لَعَلَّاهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ به‌و هیوایه‌ی یارمه‌تی بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (ئو پهرسنراوانه) ناتوانن یارمه‌تیان بدن ﴿وَهُمْ لَهَا جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ﴾ به‌لام‌ئمان سهریازی ناماده‌ن، له‌خزمه‌تیاندان (وملکه‌چی ئو بنانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جا قسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْكُلُونَ﴾ چونکه‌به‌راستی ئو‌وه‌ی ده‌ی شارنده‌وه‌ئو‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُفُّ﴾ ثابا ناده‌می نه‌یزانیوه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْقَةٍ﴾ که‌ئومان له‌نوفه‌به‌ک دروست کردووه ﴿وَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی به‌کسهر ده‌بیته‌دورمنیکی سهرسه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌رنیکی ناشکرایه) ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَقَالًا وَلَيْسَ خَلْقُهُ﴾ وه‌نموندیمان بزئ دینیته‌وه‌و به‌دیهیتانی خوی له‌بیر چوته‌وه ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (ئو بی پروایه) ده‌لی کنی ئیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه‌له‌کاتیکدا که‌رزبون ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (ئو موحدمه‌د ﷺ) بلی ئو زاته‌زیندوویمان ده‌کاته‌وه‌که‌له‌به‌که‌م جاره‌وه‌به‌دی هیتاون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و ئو به‌هموو دروست کراونک زانا و ناگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که‌له‌دره‌ختی سه‌وز ناگری بزئ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنْشَرْنَاهُ تُوْقَدُونَ﴾ نیر نیوه‌ناگری بی ده‌که‌نده‌وه ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ثابا زاتی که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتاوه ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانی ویته‌یان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانی و ههر ئویش دروست که‌ری زانابه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری ئو (خوا) ئه‌مه‌به‌ههر کاتی بیه‌وی شتیک به‌دی به‌یست ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ بنی ده‌لی: بیه، ده‌ست به‌جی (ئو شته) ده‌بیت ﴿فَسَبِّحْ لِلَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و بینگهرده‌ئو خوایه‌ی که‌مولکایه‌تی هموو شتیک به‌ده‌ست ئو‌وه ﴿وَالَّذِي يُرْسِلُ السَّحَابَ﴾ و بزئ لای ئویش ده‌گهریتنه‌وه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشندی می‌پره‌بان

﴿وَالصَّافَّاتِ﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز برون (له کانی عیاده‌ندا) ﴿وَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا﴾ وه سویند به‌وانه که ده‌خوین به‌سهر هوره‌کاندا ﴿وَالْقَائِلَاتِ قِيلًا﴾ وه سویند به‌خوینته‌رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به‌راستی به‌رسترای نبوه ناک و نه‌نهاییه ﴿زُبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌رورد گاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وی له نبواتباندایه ﴿زُبُّ الشَّرْقِ﴾ و به‌رورد گاری خوړ هه‌لانه‌کان ﴿إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَوَازِينَ﴾ بینگومان نیمه ناسمانی دویامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاندوته‌وه ﴿وَحِفْظًا لِّمَن كَلَّمَ شَاطِرٍ مَّارٍ﴾ وه له‌هه‌موو شه‌بنایتیکی سهر کدش پاراستو ومانه ﴿لَا يَسْتَعْتُونَ إِلَهًا إِلَّا الْإِلَاحُ﴾ ناتوانن گوی بگرن بۆ نه و فریشتانه‌ی له به‌ر زفرین پله‌دان ﴿وَقَدْ فُؤِنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وه (نه‌گهر به‌جن گوی بگرن) له‌هه‌موو لایه‌کی (ناسمانه‌وه) ناگر یاران ده‌کرین ﴿ذُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ راو ده‌فرین زور به‌توندی و (له‌قیامه‌ندا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته ﴿إِلَّا مَن خَلَفَ الْقُلُوبَ﴾ (شه‌یثانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گهر به‌کینکیان به‌دزیه‌وه هه‌والیک (له‌فریشته‌به‌ک بیستی و) به‌پله‌بفرینتی ﴿وَأَتَّبَعُوا شَهَابًا نَّافٍ﴾ بزیسکی گوردار و سونیتته‌ری شوین ده‌که‌ویت (وده‌ی سویتتی) ﴿وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ فَخَلَقُوا﴾ ته‌مجا (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بیرسه له‌واندی (که بیناوه‌رن) نایا نه‌وان دروستکراوینکی گه‌وره‌تر و گرن‌گتر و به‌هیز ترن ؟ ﴿أَمْ مَن خَلَقْنَا﴾ یان ته‌و شتانه‌ی تر که دروستمان کردووه (له‌ناسمان و خوړ و زه‌وی و ...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَا هُمُومَ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به‌راستی نیمه‌نه‌وان (ناده‌می) مان دروست کرد له‌قورینکی لینجی جیر ﴿بَلْ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سدرت سورماوه (چون باوه‌ر ناهینن) که‌چی نه‌وان گالته ده‌که‌ن (به‌تو که ده‌لینت زیندوو بوونه‌وه هه‌یه) ﴿وَلَقَدْ أَكْذَرُوا لِبَدًا لَّهُمْ﴾ وه کانی ناموز گاری بکرین ناموز گاری وهر ناگرن ﴿وَلَقَدْ آوَوْا وَاءُتُّوا لِنَصْرِخُونَ﴾ وه کانی موعجیزه‌به‌ک بینن ده‌یکه‌نه گالته‌جار ﴿وَقَالُوا إِن هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنا﴾ وه ده‌لینن ته‌م (قورئانه) هیچ نییه جگه له‌جادوویه‌کی ناشکرا ﴿إِنَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَإِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (ده‌لینن) نایا نیمه که‌مردین و بووین به‌خول و نیسکی رزیو ﴿إِنَّا نَعْتَبُوكُمْ﴾ نایا نیمه زیندوو ده‌کرینته‌وه ۱۹ ﴿أَوَءَاوُوا الْآلُوفَ﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی پیشینانمان ﴿فَلْيَعْرَضُوا شَرَّهُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلنی: بلنی (هه‌مووتان زیندوو ده‌کرینته‌وه) و له‌و کانه‌دا نبوه زه‌لیل و سهر شوین ﴿وَالنَّمَاهِ زَجْرًا وَتَجِدَهُمْ إِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکه‌ته‌و (زیندوو بوونه‌وه‌یه) هه‌ر به‌ک ده‌نگه‌ئیر ده‌ست به‌جی زیندووون و ده‌روانن ﴿وَقَالُوا إِنَّا كُنَّا هَٰذَا الْيَوْمَ الْأَوَّلَ﴾ وه ده‌لینن: وای بۆ خو‌مان ته‌مه پوژی تو له‌سه‌ندن وپاداشته ﴿هَٰذَا يَوْمُ الْقِيَامِ الَّذِي كُنتُمْ بِكُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ (پیشان ده‌وتری) ته‌مه‌ته‌و پوژی بریار دانه‌یه که باوه‌ر تان پنی نه‌بوو ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ كَلِمُوا أَوْارَ وَجْهَهُمْ﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فر موی) نه‌واندی سته‌میان کرد کزبان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاو‌ر تکانیان (هاو‌ر وینه‌کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا لِيُجِدُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ش ده‌بان به‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَلَقَدْ رَمَوْهُ لِمَ صَرْطٍ لِّجَبْرِ﴾ ته‌مجا رتگای دوزخ‌بان نشان دن ﴿وَفَوْقَهُمْ أَهْمُ مَسْجُورُونَ﴾ وه نه‌وانه راوه‌ستین بینگومان پر سیاریان لی ده‌کرئ

﴿مَالِكُ لَا تَحْصُرُونَ﴾ (بیان ده‌وتری) نه‌وه چیتانه یارمه‌تی به‌کتر ناده‌ن ﴿بَلْ هُوَ الْيَوْمَ مُسْتَشْفَعُونَ﴾ (نه‌خیر یارمه‌تی به‌کتر ناده‌ن) به‌لکو نه‌وان هه‌موو (به‌نده‌و په‌رستراوه‌کانیان) له‌و روزه‌دا گه‌ردن که‌چن بۆ خوا ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (له‌و روزه‌دا) روو ده‌که‌نه به‌کتر و په‌رستیار له‌به‌کتر ده‌کدن ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومر اکراوه‌کان به‌گومر اکره‌کان) ده‌لین به‌راستی ئیوه‌ه بوون له‌لای راسته‌وه‌هاتنه‌ لامان (نه‌تان هیتشت شویتی که‌وین) ﴿قَالُوا لَيْلَىٰ لَوْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (گومر اکره‌کان) ده‌لین (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو ئیوه‌ه خوتان ئیمان دار نه‌بوون ﴿وَمَا كَانَ لِنَاصِلِكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ وه ئیمه‌هیچ ده‌سه‌لایتیکمان به‌سهر ئیوه‌دا نه‌بوو ﴿بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ﴾ به‌لکو خوتان گه‌لبنکی له‌خوا یاخی بوون ﴿وَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِذَا لَدَّ الْقَوْمُ﴾ نه‌وته‌ه بریاری په‌روه‌ردگارمان (به‌سزا دانمان) سه‌پا به‌سهرماندا، که‌به‌راستی ده‌بی بیچه‌ژبن ﴿فَأَعْوَجَّتْ لَهَا الْكَاغِبُورُ﴾ به‌لای ئیمه‌ه ئیوه‌مان گومر اکره‌کرد چونکه‌به‌راستی خوشمان گومر اکره‌بوون ﴿فَالْتَمَزُوا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا به‌راستی هه‌موویان (گومر اکراو و گومر اکرا) له‌و روزه‌دا له‌سزادا هه‌و به‌شن ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَقَعَالِ الْيَمِينِ﴾ بیتگومان ئیمه‌ه تاوانباران به‌و جوړه‌لای ده‌که‌ین ﴿إِنَّمَا كُنْتُمْ إِذَا فِيلَ لَهْمُ﴾ به‌راستی هه‌ر کاتی به‌وانه‌ه بوترابه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ په‌رستراونکی راست نییه‌ بیتجگه‌ له‌خوا، خویان به‌گه‌وره‌ه‌زانی (و ملکه‌چی نه‌ده‌بوون) ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُوا لِقَابَ﴾ وه‌ده‌بان ووت: نایا ئیمه‌ه په‌رستراوه‌کانمان وازلای به‌یسن؟ ﴿إِنَّا لَنَشْكُرُكَ﴾ له‌به‌ر شاعیرنکی شیت ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه‌ه) به‌لکو نه‌و (پتغه‌مه‌ره‌ه) هه‌قی هیتاوه‌و باوه‌ری به‌پتغه‌مه‌رانی پتسوو هه‌به‌ه ﴿إِنَّا كُنَّا لَنَدَّبُهُمُ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ به‌راستی ئیوه‌ه سزای سه‌خت ده‌چهن ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَعْلَمُونَ﴾ و ئیوه‌ه نه‌ها توله‌ی نه‌و (خرابه‌نه‌ه) تان لای نه‌سه‌نری که‌کردوتانه‌ه ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌لام به‌نده‌ه پاک و هه‌لېزار ده‌کانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ نه‌وانه‌ن رزق و روزه‌ی دیار کراویان بۆ هه‌به‌ه ﴿فَوَكَّدَ وَهْمُهُمْ﴾ که‌مه‌یوه‌هاتی جوړا و جوړه‌ه، وه‌نه‌وان رتیز لیکیراون ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له‌به‌هشتانی پر ناز و نیعمه‌تدا ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ له‌سهر ته‌خت و کورسی به‌پازاوه‌کان به‌رامبه‌ر به‌کتر دانیشوون ﴿يَطَّافُ عَلَيْهِمُ بَنَاتٌ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ به‌سهر یا‌ندا ده‌سورینه‌وه‌ه به‌په‌رداخی پر له‌شه‌رابی پاک و خاوین له‌روویاره‌ه‌وشتوه‌کانی به‌ه‌ه‌شت ﴿يُطَبَّاءُ لَدَوِّ الشَّيْبِ﴾ سپیه‌ه له‌په‌نگدا، زور به‌له‌زه‌ته‌ه بۆ نه‌وانه‌ی ده‌یخونه‌وه‌ه (که‌هیچ زیانیک به‌لاشه‌و‌زیری مرؤف ناگه‌یه‌نیت) ﴿لَا فِيهَا عَوْلٌ وَلَا هَرَعٌ وَلَا تُؤْخَذُونَ﴾ (نه‌و شه‌رابه‌ه) نه‌میشکیان تیک ده‌دات نه‌سهر خوشیان ده‌کات ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ وه‌نافره‌تانی چاو جوان و گه‌وره‌بان لایه‌ه، که‌جگه‌ له‌میره‌ده‌کانیان سه‌یری که‌س ناکه‌ن ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ﴾ وه‌کو هیلکه‌ی ناو هیلانه‌ن (بان نه‌لای مرواری ناو سه‌ده‌فن) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه‌مجا روو ده‌که‌نه‌ه‌هک و په‌رستیار له‌به‌کتر ده‌کدن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَدِيرٌ﴾ به‌کلی له‌وان ده‌لای: من (له‌دونیا) هه‌و له‌یکم هه‌بوو

﴿يَقُولُ أَتَأْتُمُونَا بِهَؤُلَاءِ الْمَصِيدِينَ﴾ دهی ووت: ثایا به‌راستی تو له وانه‌ی باوهرت همه‌یه (به‌زیندوو بوونه‌وه ۱۹)
 ﴿أَلَمْ نَأْتِ الْوُحَّانَ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ثایا کاتی مردین و بووین به خاک و ئیسقانی پزیوو ﴿أَلَمْ نَأْتِ الْوُحَّانَ﴾ ثایا
 به‌راستی نیمه (زیندوو ده‌کریینه‌وه) سزاده‌درین ﴿قَالَ خَلْ أَشْتَرُ مَطْلُونٍ﴾ (پباوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی
 ثایا نیمه‌ته‌ماشما (ی دوزه‌خ) ناکهن ﴿وَأُطْلِعَ قَوْمَهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ﴾ ته‌مجا خوی سه‌یری کرد کتوبر
 له ناوه‌راستی دوزه‌خدا تهو (هاویری) بینی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ﴾ پی ووت سویند به‌خوا نزیك
 بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضِرِينَ﴾ وه ته‌گهر میهره‌بانی په‌روهره‌گهر
 فرسام ته‌که‌وتایه، منیش له‌نامه‌ده‌کراوان (ی ناو دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتُونَ بَيِّنَاتٍ﴾ دهی ثایا نیمه
 نامرین ۱۹ ﴿إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى﴾ جگه له‌مردنه‌که‌ی یه‌که‌م (ی دونیا) مان ﴿وَمَا تَأْتُونَ بَيِّنَاتٍ﴾
 وه نیمه سزا نادرین ۱۹ ﴿إِنَّ هَذَا الْقَوْمَ الْأَظْفَرُ﴾ به‌راستی ته‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لَيْسَ هَذَا أَقْبَلُ عَمَلٍ الْعَمِلُونَ﴾ باتیکو شهران بو‌باشه‌پوژی پوژنکی واتیکوشن ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ لِّأَمْ سَجَرَةُ
 الزَّوْقِ﴾ ثایا تهو (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) ریزگرتن و میوان داریه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی زه‌قنه‌مووت
 ۲ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا قِشْقَةً لِّلظَّالِمِينَ﴾ بینگومان نیمه تهو (داره) مان کرده هوی تاقی کرده‌وه‌ی سته‌مکاران
 (که له‌دونیا دا گالته‌یان پی ده‌کرد) ﴿إِنِّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ به‌راستی تهو (زه‌قنه‌مووته)
 دره‌ختیکه له‌بیخی دوزه‌خ داده‌پوشت ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ به‌روبوومه‌که‌ی هه‌روه‌ك
 سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل‌چلاوی یه) ﴿فَاتَّخَذُوا مِنْهَا كُؤُومًا﴾ جا بینگومان تهو
 (دوزه‌خیانه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَاتَّخَذُوا مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ و سکیان له (به‌ری) تهو دره‌خته‌پر ده‌که‌ن
 ﴿ثُمَّ إِنَّا أَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمُ الثُّنُبَاتِ﴾ له‌باشان به‌راستی تاوینکی لیلی زور گهرمی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه
 ﴿ثُمَّ إِنَّا مَرَّجَعْنَاهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾ بینگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزه‌خه ﴿إِنِّهِنَّ الْقَوَّاءُ بَنَاتُهُنَّ
 صَّالَاتٍ﴾ به‌راستی تهو ان باو و باپیرانی خویانیان به‌گومرایی بینی ﴿فَهُنَّ عَنَاءُ النَّارِ فَهَرَّغْنَ﴾ ته‌مجا
 تهو ان هانده‌دران بو‌شوین که‌وتنیان (له‌گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ ضَلَّ بَنَاهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ سویند به‌خوا
 بینگومان پیش تهو (گومراییانه‌ی قورپه‌یش) زوربه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کان گومرایی بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 فِيهِمْ مُّذْنِرِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان نیمه له‌ناو خویاندا (پتفه‌مبه‌رانی) ترسیته‌رمان بو‌ناردن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُذْنِرِينَ﴾ ته‌مجا (ته‌ی موحه‌مه‌ده) سه‌رنج بده سه‌رنه‌نجامی
 ترسیته‌راوه‌کان چوون بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بیجگه له‌به‌نده هه‌لیتراره‌کائی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْيَعْمِرْ الْمُجِيبُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نروح (علیه‌السلام) هاواری لی کردین
 ته‌مجا نیمه‌ش زور چاک وه‌لامی (هاواره‌که‌ی) ته‌ومان دایه‌وه ﴿وَنَحْنُ نَعْلَمُ مَا هُمْ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خوی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌پزگار کرد

﴿وَجَعَلْنَا زُجُجَهُمُ الْيَتَامَى﴾ و ده تنها نه‌وه کانی ثمومان (له‌سهر زه‌وی) هیشته‌وه ﴿وَتَرَكْنَاهُمْ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ده یاس و ناو بانگی (باشی) ثمومان له‌ناو گه‌له پاشینه کانداه‌یشته‌وه (که نه‌مه‌به) ﴿سَلَّمْ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سهر نوح له‌لایدن هم‌سو و جیهانیانه‌وه ﴿إِنَّا كَرَّمْنَا نَحْجَرِي الْمُسْتَسِينَ﴾ به‌راستی نیمه‌نا به‌و شنبه‌و پاداشنی چاکه کاران ده‌دهینه‌وه ﴿إِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نه‌وه له‌به‌نده‌باوهر داره‌کانی نیمه‌بوو ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ﴾ له‌پاشان نه‌وانی تر (دورمانان) مان نو‌قم کرد ﴿وَأَن مِّنْ شَيْعَةٍ إِلَّا جَزَعْنَا﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌به‌سره‌وان و شورینه‌که و توانی نوح بوو (له‌به‌ما کانی نابیندا) ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ وَفَقَّبَ سَلِيمٌ﴾ کانی به‌دلنکی ساغه‌وه به‌روه‌و په‌روه‌و ردگاری هات ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کانی که به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت چی ده‌به‌رسن ﴿أَفَبِكُمْ أَلِهَةٌ دُونَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ﴾ ثایا بیتجگه له‌خوا به‌رستر او تنکی درو و هه‌له‌ستر او تن ده‌وی (بیه‌رسن) ﴿فَأَنظَرْنَا لَهُمُ الْحَبْلَ الْأَبْيَضَ﴾ ناخو گومانان چونه به‌ران به‌روه‌و ردگاری جیهانیان؟ ﴿فَأَنظَرْنَا لَهُمُ الْحَبْلَ الْأَبْيَضَ﴾ نه‌مجا سه‌پرنکی نه‌ستیره‌کانی کرد ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایم بو جه‌ژنه‌که‌تان له‌ده‌روه‌ی شار) ﴿فَقَوْلُوا أَتَعْبدُونَ إِلَهًا دُونَ اللَّهِ﴾ نه‌وانیش پشتیان نی کرد و روشتن (بو ده‌روه‌ی شار بو جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿فَرَأَى إِلَهَ الْوَحْيِ فَقَالَ آتَاكَوْنُ﴾ جا (ئیراهیم) به‌نه‌ی روشتن بو لای به‌رستر او کانیان (به‌گالته‌وه) پی ووتن نه‌وه بو شت ناخو ﴿مَا لَكُمْ لَا تَعْبُدُونَ﴾ نه‌وه چیتانه‌قسه‌ناکه‌ن ﴿فَرَأَى عَلَيْهِمْ خُزْنًا يَّابَسِينَ﴾ نه‌مجا به‌ده‌ستی راستی (به‌نه‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد وردی کردن جگه‌به‌گه‌وره‌که‌یان) ﴿فَأَقُولُوا لِيَوْمَئِذٍ﴾ (گه‌له‌که‌ی زانیان) به‌کسه‌ر به‌بدله‌به‌روه‌و ئیراهیم هاتن ﴿قَالَ تَعْبُدُونَ مَا تَشْتَهُونَ﴾ (ئیراهیم) ووتی ثایا ئیه‌بنائیک ده‌به‌رسن که خو‌تان ده‌بناشن و دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ له‌کانتیکدا خوا به‌دیبه‌نه‌ری خو‌تان و نه‌و بتانه‌شه‌دروستان کردون ﴿قَالُوا ابْنُوا آلَهُنَّكُمْ إِنَّا لَنَرِي فِي تَعْبِيرِكُمْ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌رزی بو دروست بکه‌ن (سپری که‌ن له‌ناگسر) و فری ی‌بدنه‌ناو ناگره‌که‌وه ﴿فَأَرَادُوا أَن يَهْمِكُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ الْآسَفِينَ﴾ وویستیان (بیکوژن) به‌پیلان به‌لام نیمه‌نه‌وانمان زیر خست ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَعِيدٌ﴾ (ئیراهیم) ووتی من ده‌روم بو لای په‌روه‌و ردگارم، دلنایم رینمونه‌نیم ده‌کات ﴿وَرَبِّيَ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ نه‌ی په‌روه‌و ردگارم منالکی چاکم پی به‌خشه ﴿فَنَشَرْنَاهُ بِغُلَامٍ خَلِيلٍ﴾ نیمه‌ش مرده‌ی کورنکی له‌سهر خو‌مان پیدا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کانی نه‌وه (کوربه‌گه‌وره‌بو‌نا) گه‌شته‌نه‌وه‌ی ئیش و کار بکات له‌گه‌ل (ئیراهیم) دا ﴿قَالَ يَتْلِيَ لِي لَوْ فِي الْعِطَامِ إِتْيَاءُكَ﴾ (ئیراهیم) ووتی نه‌ی کوربه‌خو‌شه‌ویسته‌که‌م به‌راستی من له‌خو‌دا بینیم که سهرت ده‌برم ﴿فَأَنظَرْنَا مَا أَكْرَمَ﴾ جا سه‌رنج بده‌ده‌لنیت چی و رات چی به‌؟ ﴿قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾ (کوربه‌که = ئیسماعیل) ووتی بابه‌گیان نه‌وه‌ی فرمانت پی دراوه‌بیکه ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنایه‌ده‌بینی به‌وویستی خو‌اله‌خو‌گران ده‌بم

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لُجُجٌ﴾ نه مجا کاتی همر دوو کیان ملکه‌ج بوون (بو فدرمانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی به پروودا خسته‌سهر زهوی ﴿وَكَذَرْتَهُ أَنْ يَنْتَهِرَهُمْ﴾ ئیمه‌ش بانگمان کردئی ئیبراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّيَا﴾ بینگومان خه‌وه که‌ت به‌جی هینا ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه
 نابو و شیوه پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّا هَذَا اللَّهُ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ بینگومان نه‌مه‌تافی کردنه‌وه‌ی
 ناشکرا بوو ﴿وَقَذَرْتَهُ بِذَنْجٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌رائیکی گه‌وره‌مان کرده قوربانی نهو (ئیسماعیل) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیمان له‌ناو گه‌لانی داهاتوودا هیسته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سه‌لام له‌سهر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نابو و شیوه
 پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی نهو له‌به‌نده ئیمان داره کاتی
 ئیمه‌یه ﴿وَنَسُوءُهُ يَاسَعُجٍ نَّيَّامٍ الصَّالِحِينَ﴾ مژده‌ی ئیسحاقمان پیندا (که ده‌بیته) پیغه‌مبه‌رینک
 له‌چاکه کاران ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جافه‌ر و به‌ره که‌تمان رشت به‌سهر ئیبراهیم و ئیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَعِصْرٌ نَفْسِهِ فَعِينٌ﴾ وله‌نه‌وه‌ی همر دوو کیان کارچاک و سته‌مکار له‌ده‌روونی
 خوی به‌ناشکرا هه‌بوو ﴿وَلَقَدْ مَتَّعْنَا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویتند به‌خوا بینگومان منه‌تمان نابو به‌سهر
 موسا و هارون دا ﴿وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ همر دوو کیان و گه‌له که‌یانتان له‌ته‌نگانه
 گه‌وره که‌رزگار کرد ﴿وَوَصَّيْنَاهُمْ فَاكُولًا أَلَمَّا أَتَيْنَهُمْ﴾ وه بارمه‌تمان دان، بویه همر نه‌وان سهر که‌وتن
 (به‌سهر فیرعدون و کومه‌له که‌یدا) ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه کتییی پروونکه‌ره وه‌مان دا
 به‌همر دوو کیان (به‌موسا و هارون) ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه ریتموونی همر دوو کیانمان
 کرد بوزینگای راست ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناوبانگی چاکه‌ی همر دوو کیانمان له‌ناو
 گه‌له پاشینه‌کاندا هیسته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه‌لام له‌سهر موسا و هارون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه نابو جو‌ره پاداشتی کارچاکان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان همر دوو کیان له‌به‌نده ئیمانداره کانی ئیمه‌ن ﴿وَإِنَّا إِلَىٰ أُولَٰئِكَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی ئیلیاس (پیغه‌مبه‌رینک بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَالَأَسْقُونَ﴾ کاتی
 به‌گه‌له که‌ی ووت نه‌وه له‌خوانا تر من (خوتان ناباریزن) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾ نایا (بنی)
 به‌عل ده‌پهرستن و واز دیتن له (به‌رمستی) چاکترینی دروستکه‌ر و به‌دیبه‌ته‌ران (که‌خوا‌ی گه‌وره‌یه) ﴿اللَّهُ رَازِكُهُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌خوا‌ی به‌روهر دگاری ئیوه و باوو باپیره پیتشینه‌کانشانه ﴿

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چنی باوہ دریان نہ ہیٹنا بہ ئیلیاس کہہ و ابو و بنگومان نہ وان ٹامادہ دہ کرنین (لہ دوزخ دا) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگہ بہ ندہ ہلبریر اوہ کانی خوا ﴿وَرَكَّعًا عَلَيَّ فِي الْآخِرِينَ﴾ وہ باسی چاکی نہو (ئیلیاس) مان لہ ناو گہ لہ پاشینہ کان دا ہیٹتہ وہ ﴿سَلَّمَ عَلَيَّ إِلَى يَاسِينَ﴾ سہ لام لہ سہر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس ہر بہ ک کہ سہ) ﴿إِنَّا كَذَّابُكَ تُجْرِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بہ راستی ٹیمہ نا بہو شتوہ پاداشتی چاکہ کاران دہ دہینہ وہ ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان نہو (ئیلیاس) لہ بہ ندہ باوہ پردارہ کانی ٹیمہ بہ ﴿وَإِنْ لَوْ كُنَّا لَيِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ راستی لوط (پتغہ مہر نک بو) لہ پتغہ مہران ﴿إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَتَجْعَلِينَ﴾ کاتیک خوی و ہموو کہ سہ کانی و شونین کہ و تونو انیمان پر زگار کرد ﴿الْأَعْرَافِ الْغَابِرِينَ﴾ بیجگہ لہ پیرہ رتیک (خیزانی لوط) کہ لہ تیاچوہ کان بو ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ﴾ پاشان نہوانی ترمان لہ ناو برد ﴿وَإِنَّا لَنُفَرِّقُهُمْ مُصَاحِبِينَ﴾ بہ راستی ٹیوہ (نہی قورہیشیہ کان) بہ بہ یانیاندا (بہ روز) دہ روزن بہ سہر (شونینہ وارہ کانیاندا) ﴿وَوَلَّيْنَا أَقْلًا نَّعْتَلُونَ﴾ و بہ شہودا نایا نیر زیر نابن ﴿وَإِنْ يَرَوْا يُسُلِّمِينَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بہ راستی یونس (پتغہ مہر نک بو) لہ پتغہ مہران ﴿إِذْ أُنْقِضَ إِلَيْنَا الْأَسْبَاطُ﴾ کانی رای کرد بو لای کہ شتیہ کی پر (لہ خہ نک) ﴿فَتَنَاجَوْا فَمَنْ كَانَ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ تہمجا (نہو کہ شتیہ لہ بہر شہوہی باری قوورس بو، لہ ترسی نو قم نہ بوونی، خہ لکہ کہی کہ لہ ناویدا بوون، قورعہ کیشیان کرد بو تہوہی نہو کہ سہی دہر چور بیخہ نہ ناو دہریا کہوہ و باری کہ شتیہ کہ سوو کتر بیت) قورعہ یان کرد (یونس) نہو کہ سہ بو لہ قورعہ کہ سہر نہ کہوت ﴿فَالْتَمَسَهُ الْفُجُورُ وَهُوَ مَلِيءٌ﴾ (خرا بہ دہریا کہو) تہمجا نہ ہہنگنیک قورنی دا تہویش شاپانی سہر نہ نشست بوو ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ﴾ خو تہ گہر بہ راستی نہو لہ یاد کارانی (خوا) نہ بوایہ ﴿لَلَّيْتُ فِي ظُلْمَةٍ إِلَى يَوْمٍ يُخْرَجُونَ﴾ ہتا پروری زیندو بوونہ وہ لہ ناو سکی شہو (نہ ہہنگہ دا) دہمایہ وہ ﴿وَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ بہ ہوی شہوہہ فریمان دایہ زہویہ کی پروت (بنی دار و درخت) و نہ خو شیش بوو ﴿وَأَنْهَضْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ وہ پروہ کینکی کولہ کہ مان بہ سہریدا پرواند ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مَادَّةٍ آلِفٍ أَوْ يَرْبُدُونُ﴾ تہوسا بہ پتغہ مہریتی ناردمان بو لای سہد ہزار کہس یا زیاتر ﴿فَتَأْمُرُوهُمْ فَشَعَّبْنَاهُمَا إِلَى جِبِیْ﴾ گہ لہ کہش باوہ دریان ہیٹنا و بہو ہویہ وہ بہ ہر ہہندمان کردن لہ زیان نا ماوہ بہ ک ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمَ الزَّيْطَ الْبَسَاتِ وَالْهُمُ الْبَسُونَ﴾ تہمجا (نہی مو حہ مہمد) پر سیاریان لی بکہ نایا کچان بو پیروہ رد گاری تزیہ و کورایش ہی تہوانہ؟ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْثًا وَنَحْنُ نَهْدُوهُنَّ﴾ یان نہوان بہ دیارہ وہ بوون کہ ٹیمہ فریشتہ کانمان بہ مینہ دروست کرد ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ﴾ بیدار بن بہ راستی نہوان لہ دہس ہلہ سہی خو یانہ وہ دہ لنین ﴿وَلَوْلَا اللَّهُ لَفَعَلَتِ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا مندانی بووہ و بنگومان تہوانہ دروزنن ﴿أَصْطَلَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾ نایا (خوا) کچانی ہلبراردوہ (بو خوی) بہ سہر کوران دا

﴿مَالِكٌ كَيْفَ تُحْكُمُونَ﴾ چنانچه چون بریاری واده‌دهن ﴿فَلَا تَكْذِبُونَ﴾ دهی نایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿أَرَأَيْتَ لَكَ سُلْطٰنٌ مُّبِیْنٌ﴾ یان به‌لگه‌به‌کی پرووتشان (لهم باره‌به‌وه) هه‌به ﴿فَأَنزَلْنَا بِكُم مِّنْ كَثَرٍ صٰدِقِیْنَ﴾ دهی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیئن نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿وَجَعَلُوا بَیْنَهُ وَبَیْنَ الْجَنَّةِ سَبْأً﴾ وه‌نه‌و (بی باوه‌رانه) له‌نیوان خواو جنو که‌دا خزما‌به‌تی یان بریار داوه ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجَنَّةَ اِنَّهٗمُ لَمُحْضَرُونَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان جنو که‌کان ده‌یسان زانی که به‌راستی له‌وان ناماده ده‌کرتن (له‌روژی دوا‌ییدا) ﴿سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یَصِفُونَ﴾ پاك و بیگه‌رده خوا له‌وه‌ی نه‌و (بی باوه‌رانه) ده‌بلین ﴿اَلَا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ (هه‌مو‌ریان سزا ده‌درین) بیجگه به‌نده خاوین کراوه‌کاتی خوا ﴿فَالِكُم مَّا تَعْبُدُونَ﴾ نه‌مجا به‌راستی ثیوه وه‌و (بنانه) یش که ده‌به‌رستن ﴿مَّا اُنْزِلَ عَلَیْهِ یَقْتُلِیْنَ﴾ ثیوه ناوانن له‌به‌راته‌ری خوا‌دا گو‌مرا که‌ری (که‌س) بن ﴿اَلَا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَبْرِ﴾ بیجگه نه‌و که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته دوزه‌خه‌وه ﴿وَمَا یَمْلِكُ اِلَّا لَهٗم مَّقَامُ مَقَالُومٍ﴾ (فرشته‌کان ده‌لین) هیچ کام له‌نیمه نییه مه‌گه‌ر پله‌و شو‌تینیکی دیاری کراوی خوی هه‌به ﴿وَالَّذِیْ نَحْنُ الصّٰفَّوْنَ﴾ وه به‌راستی نیمه هه‌مو‌ومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عیاده‌ت و به‌جی هیتانی فره‌مانی خوا) ﴿وَالَّذِیْ نَحْنُ الْمُسْتَبْشِرُونَ﴾ وه بیگومان نیمه‌ین هه‌میشه ته‌سیب‌حات و زیکر ویدی نه‌و ده‌که‌بن ﴿وَاِنْ كَانُوا یَعْلَمُونَ﴾ بیگومان هه‌ر چه‌نده بت په‌رستان ده‌بانووت ﴿وَاِنْ عِنْدَنَا ذِکْرٌ مِّنَ الْاَوَّلِیْنَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر کینیك (ی ناسمانی وه‌ك کینی) پش‌بانمان هه‌بو‌ایه ﴿لَكِنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ به‌راستی نیمه له به‌نده پاك و خاوتنه‌کاتی خوا ده‌بو‌وین ﴿هٰذِكُمْ اُولُو مَسْوَیٍ یَّعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا (که کتیبان بو‌هات) باوه‌ریان بی نه‌هیتا، جابه‌زو‌ویی ده‌زانن (سه‌ر نه‌نجامی بی پر واییه که‌یان چون ده‌بی) ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعٰوٰی الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان پش‌تر بریارمان داوه بو به‌نده نیر دراوه کاتمان ﴿اِنَّهٗمُ لَمُخْضَرُونَ﴾ که بیگومان هه‌ر نه‌وان سه‌ر ده‌خرین ﴿وَاِنْ جُنْدَنَا لَهٗمُ الْعٰلِیُونَ﴾ دیاریشه هه‌ر سه‌ر بازانی نیمه سه‌ر ده‌که‌وون ﴿قَوْلٌ غَنَّتْ عَنْ جَبْرِیْ﴾ توش وازیان لی به‌ینه تا نه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو له‌ناو بر دنیان) ﴿وَاَنْصُرْهُمْ مَّقَوِّیْ یَّصِرُونَ﴾ وه بیان بیته (سه‌ر نجامیان چون ده‌بیت) له‌مه‌ولا ته‌وانیش ده‌بینن (چیان به‌سه‌ر دیت) ﴿اَلَعِزَّیْنَا یَسْتَعْجِلُونَ﴾ جا نایا به‌په‌له داوای سزای نیمه ده‌که‌ن ﴿فَاِذَا نَزَلَ بِسَاطِرِیْ﴾ هه‌ر کاتی سزای نیمه هاته خواره‌وه بو ناو ماله‌کانیان ﴿فَسَّخَّ صٰحَ الْمُنْذِرِیْنَ﴾ نه‌وسا تر مسی‌راوان چ پروژنیکی خراب و ته‌نگیان ده‌بی ﴿قَوْلٌ غَنَّتْ عَنْ جَبْرِیْ﴾ وه وازیان لی به‌ینه هه‌تانه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو‌یان) ﴿وَاَنْصُرْهُمْ مَّقَوِّیْ یَّصِرُونَ﴾ وه بیینه نه‌مجا له‌مه‌ولا ته‌وانیش ده‌بینن ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ﴾ په‌روه‌رد گارت پاك و بیگه‌رده، په‌روه‌رد گاری بالا ده‌ست له‌وه‌ی بی باوه‌ریان ده‌بلین (ده‌ریاره‌ی) ﴿وَسَلَّمَ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سلاو و درو‌دیش بو گشت پیغه‌مه‌ران ﴿وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ﴾ سو‌پاس و ستایشش بو‌خوای ﴿رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ په‌روه‌رد گاری هه‌موو جیهانبان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ص﴾ به (صاد) ده‌خوینترینه‌وه خوازاناشره به ماناگه‌ی بق زانیاری زیاتر سدید سهره‌نای سورته‌ی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنِ ذِي الْذِكْرِ﴾ سویند به قورنانی خاوه‌ن ریز و پند و ناموزگاری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به لام نه‌وانه‌ی
 بی باوه‌ن ریزو چون، له خویه‌گه‌وره زاتین و دزایه‌نیدا (به‌رانبه‌ر نیسلام و شسوتین که‌وتوانی) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 ﴿قُرْآن﴾ چه‌نده‌ها گه‌لسمان پیش شه‌وان (کافرانی مه‌ککسه) له‌ناو سرد ﴿قَالَ أَتَوَدَّ عَلَيْنَا مَائِدٌ﴾ نه‌مجا هاوارسان کرد له
 حالیکدا کاتی بزگار بوون نه‌مابوو ﴿وَعَجِبُوا أَنْ يَجَاءَهُمْ نُذُورُهُمْ﴾ سه‌ریان سوپ‌ده‌ماکه ترسیته‌ریکیان له خویان بز
 هانسووه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا شَيْءٌ مِمَّنْ كَذَبُوا﴾ وه بی باوه‌ن ده‌یان ووت نه‌م (پینگه‌مبه‌ره) جادوو گهریکی زور دروزته ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هدموو خواکانسی کردوه ته پدک خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 (که‌یه‌ک خوا بی) شستیکی زور سه‌رسوپیته‌ره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه گه‌وره‌کانسی (قوربه‌ش له‌گه‌ل پینگه‌مبه‌ر
 قسه‌یان کرد و هه‌لسان) به‌پدله‌ده‌رچوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (به‌دخه‌لکیان ووت) برؤن و خوق‌گرین
 له‌سدر (به‌رستنی) خواکانتان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌رستنی نه‌مه‌ی (موحه‌مده‌ی) ده‌یلن (شستیکه له‌نبوه‌داوا کراوه
) هه‌تا بیته‌گه‌وره‌ی هدموو عه‌ره‌ب ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌کژنا ناییندا (که‌نه‌سرانی به)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مه‌ته‌نها شستیکی هه‌له‌ستراوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نایا چون وه‌حی له‌ناو هدموو مان
 دا بز شه‌و (موحه‌مده‌ی) دابه‌ز سراوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو نه‌وانه له‌گومانندان له
 قورنانه‌که‌ی من ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو نه‌وانه هیشتا سزای متیان نه‌چه‌ششوو (بویه باوه‌ر ناهیتن) ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ یاخه‌زیتنه‌کانی به‌زه‌بی په‌روهر دگاری زالی بالاده‌ستی به‌خشنده‌ت لای نه‌وانه؟ ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ باده‌سه‌لات و پاشایی ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌تتواناندا به‌هی نه‌وانه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (نه‌گهر وایه) ده‌با به‌رز بیته‌وه له‌ناو هوقاره‌کانی به‌رز بوونه‌وه‌دا (تبا ده‌گه‌نه‌عه‌رش نه‌مجا
 وه‌حی دابه‌زیتن بز هه‌ر که‌سین خویان ده‌پانه‌وینت) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (بی بر وایانی قوربه‌ش)
 له‌شکر و کومه‌لیکی بی ترخن له‌و کومه‌لانه‌ی (دزی پینگه‌مبه‌رانن به‌زوویی) ده‌شکیتترین و سه‌ر شسوپ ده‌بن ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پش شه‌وان گه‌لی نووح و عباد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن میخه‌کان باوه‌ریان
 (به‌پینگه‌مبه‌ره‌کانبان) نه‌هینا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لووط و خاوه‌ن یاخه‌چرو
 به‌ره‌کان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وانه ناقم و کومه‌لانیك بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هه‌ر هه‌موویان
 باوه‌ریان به‌پینگه‌مبه‌ران نه‌هینا بویه سزای متیان به‌سه‌را چه‌سپا (و نه‌ناو چوون) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 نه‌مانه نه‌نها چاوه‌روانی ده‌نگیکی زور گه‌وره‌ده‌که‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌و ده‌نگه (فورو کردن به‌کده‌نادا) که‌مترین ماوه
 دوا خستنی نیبه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي بَعَزْتُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (به‌گالته‌پنکردنیکه‌وه) وه ووتیان: نه‌ی په‌روهر دگاران
 پیش رزوی لی پرستوه به‌شه‌که‌مان (له‌سرایان پاداشت) بی بده

﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ (نهی موحه‌مصد ۱۱۱) دان به خوئندا بگره له‌سهر نهو قسانه‌ی که ده‌یکمن ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادَ اللَّهِ الَّذِينَ آتَيْنَاهُم مِّنَّا مَالًا وَكُنَّا لَهُمْ آبَاءَ﴾ (داوود) ی خواوهن هیز و توانا بکهره‌وه بنگومان نهو ده‌میشه گه‌پراوه سوو بولای خوا ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی نیمه چیا کاتمان رام هیتا سوو ته‌سیبجانی خوابان ده‌کرد له‌گه‌ل نهو (داوود) ﴿يَا عِشْيَ وَالْإِشْرَاقِ﴾ به‌نیواران و به‌یاناندا ﴿وَالظُّبُرِ مَخْشُورَةٍ كُلِّ لَهٗ وَأَبٍ﴾ وه بالنده‌کان که له‌ده‌وری نهو (داوود) کژده‌کرانه‌وه هه‌موو (سو ته‌سیبجات) بولای نهو ده‌گه‌پراوه (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکهن) ﴿وَيَسْجُدُونَ لِلْكَوْكَبِ﴾ وه پاشایه‌نیه‌که‌ی نه‌ومان به‌هیز کرد ﴿وَالَّذِينَ لِيَكْمَّةَ وَقَضَىٰ لِيَطَّابِ﴾ دانایی و گوفناری چیا که ره‌وه‌مان بین به‌خشسی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصِيرِ إِذْ تَسُوْرُوا الْيَحْرَابِ﴾ وه نایا هه‌والسی داوا چیه‌کانت بین گه‌یشتوه کاتی به‌دیواری خه‌لوه‌تگا که ده‌سهر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَرَّجَ مَتْنَهُمْ﴾ له‌ناکاودا چوونه ژووره‌وه بولای داوود نه‌ویش داخله‌کا و ترسانیان ﴿قَالُوا لَا تَحْتَفِظْ خَصْمَانِ﴾ وونیان: مه‌ترسه (نیمه) دوو داوا چین ﴿بَنِي بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ به‌کینکمان ستمی لدوی تر کردوه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بَيْنَكَ وَلَا تَشْطِطْ﴾ جاله‌نیوانماندا به‌ه‌ق و‌راستی بریار بده‌وله‌راستی لامه‌ده (له‌بریاره‌که‌ندا) ﴿وَأَقِمْ دِينَكَ إِلَىٰ سَوَاءِ الْغَيْرِطِ﴾ وه رینمو و نیمان بکه بولای رینگای راست ﴿إِنْ هَذَا بَشَرٌ أَفْتَرَىٰ فَتَلَوْنِ الْحَقَّ﴾ (به‌کیان و وتی) بنگومان نه‌مه‌برامه، نه‌وه‌دو نو سهر مهربی هه‌یه ﴿وَلِي تَحْمِلَ وَجْدَةً﴾ و منیش به‌که‌مهرم هه‌یه ﴿فَقَالَ أَهْلِيهَا وَغَرَّبِي فِي لِيَطَّابِ﴾ که‌چی ده‌لثت نه‌و مد‌په‌ش بده‌یمن (بیسپهره‌به‌من) و له‌کاتی قسه‌کردندا زاله‌به‌سهرمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيَّتِكَ إِلَىٰ بِعَاجِلٍ﴾ (نه‌مجا داوود علیه‌السلام به‌بین نه‌وه‌ی گوی له‌براکه‌ی تریان بگریت و به‌په‌له‌نم حو‌کمه‌ی دا) و وتی: سویندیه‌خوا به‌راستی ستمی لیکردوی که‌داوات لیده‌کات ناقه‌مه‌ره‌که‌ت بخانه‌ناو مه‌ره‌کانسی خویه‌وه ﴿وَإِنْ كُنَّ مِنْ لَّغَطٍ لَّيَبْنِي بِعَصْفِهِمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و بنگومان زور له‌شدریک و هاو به‌شان ستم له‌یه‌کتری ده‌کهن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بینجگه له‌وانه‌ی باوه‌ربان هیتاوه و کرده‌وه‌ی چاکبان کردوه، نه‌وانه‌ش زور که‌من ﴿وَقُلْ دَاوُدُ إِنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾ داوود زانی که‌نیمه‌ته‌نها ناقیمان کردوه نه‌وه ﴿فَأَسْتَعْفِفْ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُنُوزَ أَلْفِ عَالَمِينَ﴾ بویه‌داوای لیبور دنی کرد له‌په‌روهر دگاری و که‌وت به‌پروودا به‌سورده‌بردنه‌وه و تویه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌وو به‌بین گونگرتن له‌که‌سی به‌رامه‌رحو‌کم‌بدات و په‌له‌ش بکات له‌بریار داندا) ﴿فَقَفَّزْنَا لَكَ ذِكْرًا﴾ نیمه‌ش له‌وه‌له‌ی نه‌و خوش بووین ﴿وَقَالَ لَهُمْ جَبَلُكَ تِلْكَ لَافِتٌ وَحُشْنٌ مِّنَّا﴾ به‌راستی نه‌و (داوود) پله و پایه‌ی به‌رزه‌و نزیکه له‌نیمه‌وه و دوا برورنکی چاکیشی هه‌یه ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ی داوود بنگومان نیمه‌تزمان کرد به‌جینشینی (پیغه‌مه‌رانی پیش خوت) له‌زه‌بیدا ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که‌واوو و قوش له‌نیوان خه‌ل‌کدا به‌راستی فهرانه‌وایی بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شونن هه‌وا و تاره‌زوو مه‌که‌وه‌باله‌رینگای خوالات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْضِعُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی له‌رینگای خوا لاده‌ده‌ن و گو‌مرا ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَّا شُؤُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیمان بو هه‌یه چونکه روژی لیهر سینه‌وه‌یان له‌بیر کردوو ﴿

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَآئِلًا﴾ نیمه نامسمان و زهوی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندایه به‌بیهوده دروسنمان نه‌کردوهه ﴿ذَٰلِكَ عَلَى الَّذِينَ كُتِبَ﴾ نه‌وه همزمانی نه‌وه که‌سانه‌به که‌بن باوه‌ر بوون ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنِ الْآثَارُ﴾ سا‌هاوار یۆ نه‌وانه‌ی که‌بن باوه‌ر بوون به‌ناگری دوزخ ﴿أَلَمْ جَعَلْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نایا نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوهه کرده‌وه چاکه‌کاتیان کردوهه ﴿كَالْمُقْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌گه‌ن خرابه‌کاران له زه‌وبدا وه‌ک به‌کیان دانینن (له‌دوا روزدا، نه‌خیر وانی به) ﴿أَلَمْ جَعَلْنَا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ یان پاریزکاران وله‌خواترسان وه‌ک به‌کرداران لی ده‌که‌بن ﴿يَكُنْ أَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ نَمُزْكَ﴾ (هم قورغانه) کتینکی پیروزه‌ناردوومانه‌ته‌خواره‌وه بۆ تو ﴿لَئِنْ دَرَأْنَاهُ أَتَيْنَاهُ وَمَا يَشْعُرُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه له‌نایه‌ته‌کانی، وه‌خواوه‌ناتی بیر و زسری په‌ندی لی وه‌ر بگرن ﴿وَوَهَبْنَا لِذَٰلِكَ سُلَيْمَانَ﴾ نیمه سوله‌یمانمان به‌خشسی به‌داوود (علیهما السلام) ﴿يَتْلُو الْقُرْآنَ آيَةً وَآيَةً﴾ نه‌وه (سوله‌یمان) به‌نده‌به‌کی چاک بوو، بنگومان نه‌وه زور روو له‌خوابوو ﴿إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَظِيمِ الصَّنِيعَ أَلْجَانَا﴾ سه‌ر له‌نیواره کاتیک نه‌سپانی ره‌سمن و خیرا نیشانی سوله‌یمان درا ﴿فَقَالَ إِنِّي أَخِيْتُ حُبَّ الْفَتْرِيقِ ذِكْرِي﴾ جا (سوله‌یمان) وونی خوشه‌ویستی هم نه‌سپانه‌م باودا به‌سه‌ر یاد و عیباده‌تی په‌روهر دگرم دا (که‌نوتزی عه‌سربوو) ﴿حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ (سه‌یری نه‌سپه‌کانی ده‌کرد) هه‌نا له‌چاوو گوم بوون ﴿وَرُودُهَا عَلَىٰ﴾ (وونی) جارنکی تر نه‌وه نه‌سپانه‌م بۆ بگیز نه‌وه ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ وَالْأَعْيُنِ﴾ نه‌مجا ده‌ستی هینا به‌ده‌ست و قاج و گهردن و یالی (نه‌وه نه‌سپانه‌دا) ﴿وَوَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ سویتد به‌خوا به‌پراسنی سوله‌یمانمان تا‌قی کرده‌وه ﴿وَالْقَبْطَ عَلَىٰ كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا﴾ و لاشدی (له‌ته‌کورپی) کمان فریدا به‌سه‌ر ته‌خته‌که‌یدا (چونکه‌ پیشتر سویتدی خوار دبوو، که‌به‌سه‌ر ته‌واوی خیزانه‌کانیدا نه‌سورپته‌وه و کۆ نه‌بیته‌وه له‌گه‌لیاندا، وه‌دیه‌که‌شیان کورپنکی بیت وله‌بیتاو خوا‌دا جه‌هاد بکه‌ن به‌بن نه‌وه‌ی (ان شاء الله) پکات له‌دوا پیدا له‌هه‌ر هه‌موو خیزانه‌کانی ته‌نھا کورپنکی نوقسانی نا‌ته‌واوی بوو، خوا‌ی گه‌وره‌ش به‌مه‌تاقبکرده‌وه) ﴿يُزَادُ﴾ باشان ته‌وبه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه بۆ لای خوا ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي قَبْطًا مِّنْ لِّمَلَا﴾ (سوله‌یمان) وونی نه‌ی په‌روهر دگرم لیم خوشبه‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تیکم بن بیه‌خشه ﴿لَا يَتَّبِعُنِي لِأَخِيرِينَ بَعْدِي﴾ که‌ده‌وای من ده‌س نه‌دا بۆ که‌سی تر ﴿إِنَّكَ أَنتَ الْوَقَّابُ﴾ بنگومان ته‌نھا تقوی به‌خشنده‌ی (هه‌موو شتینکی) ﴿فَتَجَرَّاهُ الرِّيحُ﴾ (دوای نزاکه‌ی) (با) مان بۆ رام هینا و خستمانه‌ خزمه‌تیه‌وه ﴿تَجَرَّاهُ بِأَمْرِهٖ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ﴾ به‌فهرمانی نه‌وه به‌نهرمی ده‌روپی بۆ هه‌ر جیگایه‌ک بیوستایه ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ مَنَکُوٍّ عَٰوِضٌ﴾ وه‌هه‌موو (جنو‌که‌و) شه‌یتانه‌کامان بۆ رام هینا بوو که‌بیتا ساز و مه‌له‌وانی ژنر ده‌ر با بوون ﴿وَالْآخِرِينَ مَقْرَبِينَ فِي الْأَحْقَادِ﴾ وه‌هه‌ندینکی تریان (که‌سه‌ره‌نچی سوله‌یمانان کردبوو رامان هینان بۆی) به‌پنکه‌وه به‌سه‌راوی له‌کۆت زنجیر دا ﴿هَٰذَا عَٰوَاظُكَ فَمَنْ أَرَادَ مِثْلَ بَعْرِ جَسَابٍ﴾ نه‌مه‌ی (که‌باسکرا) به‌خششی نیمه‌به (بۆ تو)، نه‌مجا به‌ویستی خۆت بیه‌خشه، یان بیگره‌وه و مه‌به‌خشه به‌بن پرسته‌وه (لینت) ﴿وَإِنْ لَّعِنْدَنَا لَبَٰئُكَ وَخَشَعَتِ الْأُصْنَافُ﴾ وه‌به‌پراسنی نه‌وه (سوله‌یمان) به‌ی به‌رزی هه‌یه لای نیمه‌وه سه‌ر نه‌نجامی چاکي هه‌یه ﴿وَإِذْ كَرِهْنَا الْأَنْبِيَاءَ إِذْ كَادُوا بِرَبِّهِمْ﴾ وه‌(نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) یاسی به‌نده‌ی نیمه‌وه‌ی بکه‌کاتیک هاواری له‌په‌روهر دگاری کرد ﴿إِنِّي مُسَيِّئٌ شَقِيظٌ يُّغْشَىٰ وَعَذَابُ﴾ (وونی) به‌پراسنی شه‌یتان تووشی زه‌حمه‌ت و نار‌حه‌تی و تازاری کردووم ﴿أَرْكُضْ بِرِجَالِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (بن‌ی و تیرا) پیت بده به‌زه‌وبدا نه‌وه‌کانیاوینکی سارده‌یو خوشستن و خواردنه‌وه (بنی‌دا به‌زه‌وبدا و ناو هه‌لقولی وله‌و ناوه‌خۆی شت و ناوی خوارده‌وه وله‌نه‌خوشیه‌که‌پشی چاک بوویه‌وه) ﴿

﴿وَهَذَا لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ مَعْفُورٌ﴾ و ده ژن و عنالہ کانی و نه و نه ده‌ی تریشمان له گه لیان دا به (نه بوب) به خشی
 ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَكَرَّمَ لِأُولَىٰ الْأَنْبِیَ﴾ بهر حم و مبهربانی له لایه‌ن خورمانه وه (بو نه بوب) وه بو بهند و ناموزگاری بو
 خاوه نانی ژبری و بیر و هوش ﴿وَإِذْ يَبْدُو أَنَّهُ لَصُّوبٌ بِأَخِيهِ يَهُودُ الْأَحْزَابِ﴾ (پیمان ووت) چه بکی شول (داری زور
 باریک) به ده سته وه بگره و پی بده (له خیزانت به ک جار) و سو بته کت مه شکبته (که له خیزانت خوارد بوو
 سه د داری لی بده‌ی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ غَافِلًا﴾ بهر استی نیمه نهو (نه بوب) مان به خورگری بینی ﴿يَعْتَصِمُ الْعَبْدُ أَنَّهُ وَأَوَّلُ﴾
 چ بهنده به کسی چاک بوو بهر استی نهو زور گو تر ایه‌ن و پروو له خوا بوو ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ لِلْبَيْتِ﴾
 وه باسی بهنده کانی نیمه بکه نبیراهیم و یسحاق و یعقوب ﴿أُولَىٰ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ که خاوه نی هیزو توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا نُنْصِتُ لِمَا يُخْفَىٰ فِي الصُّورِ﴾ بهر استی له بهر نه وه‌ی همیشه پروری دوا بیان له بهر دابوو
 نیمه (به بهنده‌ی تایه نی خورمان) هه لمان بزاردن ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ لِلْبَيْتِ﴾ وه بهر استی نه وانه
 (هه ر میانان) لای نیمه له بهند هه لبر تر در او ه چاکه کانن ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ لِلْبَيْتِ﴾ وه باسی
 (بهنده کانی نیمه) یسماعیل و نه لیه سوع و ذو الکفل بکه ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ که هه موویان له چاکه کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرُ نِعْمَتِ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ شعم (باسی پیغه بهر انه) باس و ناریانگی چاکیه له دنیادا و پیگومان
 پاریز کاران سه ر نه نجامیکی چاکیان هه به ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مِّنْجَنَّةٍ لَهُمُ الْأَنْوَارُ﴾ (که برینی به له) به هه شتانی
 جنگای مانه وه‌ی همیشه بی، که ده ر گاکانی کرا وه ته وه بویان ﴿مَنْ كُنَّ فِيهَا﴾ له ونیدا (له سه ر کورسی
 رازا وه) پالیان دا وه ته وه ﴿يَدْخُلُونَ فِيهَا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ذُخْرًا وَنِعْمَتًا مِّنَ اللَّهِ﴾ تیندا داوای میوه هاتی زور و جور هه خوار دنه وه
 ده کدن ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخْلِ وَالتَّانِثِ الْأَنْبِیَ﴾ و حور بیانی هاو ته مه نیان لایه (خیزانیان) که چاویان بریو ته
 میره کانیان ﴿هَذَا مِمَّا نُؤْتُونَ لِبَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ نه مه شهو (نازو نیمه تانه) به که به لیستان پی درابوو بو پروری
 نبیر سینه وه (ی قیامت) ﴿إِن هَذَا إِلَّا فَنَاءُ مَّا لَهُمُ مِنَ النَّارِ﴾ بهر استی نه مه رزق و پروری نیمه به هه ر گیز ته و او
 بوونی بو نیمه ﴿هَذَا نَارُ الْفُلْجِیَّتِ لِبَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ تا نه مه (پاداشتی پاریز کارانه) و پیگومان سه ر که شانیش
 خرابترین باشه پروریان هه به ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَ مِنْهَا نَارُ الْيَهُودِ﴾ دوزه خه که ده چته ناویه وه، نای چ جنگابه کی
 به دو خرابه ﴿هَذَا الْقُدُّوسُ حَمِيمٌ وَنَسَافٌ﴾ نه مه و ناوی له کول و کنیم وزوو خواو، ده با بیچه ژن ﴿وَهُوَ الْخَرُومُ شَكِيمٌ﴾
 (به گومر اکره کان دهوتری) نه مه کومه لیکه له گه‌ن نیهو دا دینه دوزه خه ﴿لَا مَرْجَا بَیْهُمْ﴾ (گومر اکره کانیش
 ده لیس) به خیر نه یه‌ن ﴿إِنَّمَا صَالُوا النَّارِ﴾ پیگومان نه وانه ده چته ناو ناگری دوزه خه ﴿قَالُوا لَوْلَا أَنَّهُ لَا مَرْجَا بَیْكُمْ﴾
 نه و ان (به گومر اکره کان) ده لیس به لکو نیهو به خیر نه یه‌ن ﴿أَنَّهُ قَدْ مَسَّوْهُ لَنَا﴾ نیهو (له دونیا گومر انان کردین)
 و نه م سزاتان پیش هتا بزمان ﴿فَقِئْسَ الْقَرَارُ﴾ نای چ جنگاو مه نزلکی خرابه ﴿قَالُوا رَبَّنَا قَدَّمْنَاكَ هَذَا﴾
 ده لیس: نه‌ی بهر و ده دگار مان هه ر کهس (هزی) پیش هتانی نه م سزایه بوو بو نیمه ﴿فَرَدُّوا عَنَّا صُعْقَاتِ النَّارِ﴾
 نه وه سزای نهو که سه له دوزه خدا چهنه قات بکه ره وه ﴿

﴿وَقَالُوا أَنَا لَا نَرَىٰ رَجُلًا﴾ وه (گویم اکره کان) ده‌لین نه‌وه چیمانه بوج بی‌او انیک نابین ﴿كَأَنَّهُمْ كُمُوتٌ
 الْأَشْرَارِ﴾ كه تبسمه له خراپه رکارانمان ده‌ژماردن ﴿لَقَدْ أَنذَرْتَهُمْ بَٰسًا﴾ نایا نه‌واندن كه گالته‌مان بی
 ده‌کردن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ یا (لیره‌ن به‌لام) چاوه‌کان لیبان كه لا‌بویه (و نایان بین) ﴿إِنَّا
 ذَٰلِكَ لَحَقُّ تَخَاصُّمٍ أَهْلِ النَّارِ﴾ بینگومان نه‌وه (كه باسکرا) تازاوه وشه‌ره قسه‌ی دوزه‌خیانه، وراسته (ودبته‌دی)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی من نه‌نهار ترسبته‌رتکم ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ أَن يُلْهِيَ الْأُمَّةَ الْوَاحِدَةَ﴾
 و هیچ به‌رستر اوینکی راست نییه بینجگه له خوای نه‌نهای به‌ده‌سه‌لات ﴿زُبَّ السَّمَكَيْنِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌روهر دگاری تاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندایه ﴿الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ زالی بالاده‌ستی
 لیورده‌یه ﴿قُلْ هُوَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نه‌وه هه‌والینکی زور گه‌وره‌یه ﴿أَلَمْ نَخْلُقْ
 مَعْرُوضًا﴾ كه تیوه گوی‌ی بی‌ناده‌ن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِأَمْرِ الْأَعْمَى﴾ (بلی نه‌گه‌روه‌حیم بونه‌هاتایه)
 من هیچ ناگام له‌کۆمه‌لی هه‌ره‌بلند (فریشته‌کان) نه‌بویه ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کانی ده‌مه‌قالبان ده‌کرد
 (ده‌باره‌ی ناده‌م) ﴿إِنْ رُوحِي إِلَىٰ نِيكَا بَوٍّ مِنْ نَاكِرَتٍ﴾ (إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) جگه له‌وه نه‌بیت كه من
 نه‌نهار ترسبته‌رتکی پروونكه‌ره‌وه‌م ﴿إِنَّمَا أَتَىٰ بِكُمُ الْمَلَكُ﴾ نه‌و کانه‌ی (ده‌مه‌قالبی یان بوو) به‌روهر دگارت
 به‌فریشته‌کانی فهرموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ﴾ به‌راستی من مرقفینك له‌قور دروست ده‌كه‌م ﴿وَإِنَّمَا
 أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌مجا کانی شیره كه‌یم رنك خست و فوم پیندا كړو گیانم كړد به‌بریداله
 گیانك كه خوم دروستم كړدوه ﴿فَقُولُوا لَهُمْ سَبِّحِينَ﴾ نه‌وسا هه‌موو به‌سوزده‌بردن بوی بكه‌ون به‌پروودا ﴿فَسَجَدَ
 الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافریشه‌کان هه‌ر هه‌موویان سوزده‌یان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾
 بینجگه له‌شه‌بتان كه خوی به‌گه‌وره‌دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له‌بی باوه‌ران بوو ﴿قَالَ تَبٰئِيسَ﴾
 (خوا) فهرمووی نه‌ی لیلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي﴾ چی شتیک رینگری کردی (له‌وه‌ی) كه
 سوزده‌بیه‌بیت بۆ كه‌سی كه به‌هه‌ردوو ده‌ستی خوم دروستم كړدوه ﴿أَسْكَرْتِ أَفْكَتَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نایا خوت
 به‌گه‌وره‌زانی، یاخو له‌به‌رزو بلندكانی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شه‌بتان) ووتی من له (ناده‌م) چا‌كترم
 ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونكه منت له‌ناگر دروست كړدوه، به‌لام نه‌وت له‌قور دره‌ستكړدوه ﴿قَالَ
 فَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ (خوا) فهرمووی كه‌وانه له‌و (به‌هه‌شته) ده‌رچو و پړو، چونكه بینگومان تو
 ده‌ر كراوی له‌ره‌حمه‌تی من ﴿وَلَا تَعْلِكُ لَعْنِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه به‌راستی نه‌فرینی منت له‌سهر بی تاروژی
 (پاداشت و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شه‌بتان) ووتی نه‌ی به‌روهر دگارم ده‌ی مؤله‌تم
 بده (نه‌مرم) تاروژی (مردوان) زیندوو ده‌كړنه‌وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فهرمووی:
 ده‌ی به‌راستی تو له‌مؤله‌ت دراوانی ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی کانی دیاری كړاو ﴿قَالَ
 فَبِعِزَّتِكَ لَا تُخَيِّرُنِي آمَنًا﴾ (شه‌بتان) ووتی نه‌مجا سویند به‌عیزه‌ت هه‌ر هه‌موویان گویم
 ده‌كه‌م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ نه‌وانه‌یان نه‌بی كه‌به‌نده‌ی پاك و هه‌لیژاره‌ی تون

﴿قَالَ الْخَلْقُ وَالْخَلْقُ أَقُولُ﴾ (خوا) هر مووی: من خه‌قم هر خه‌قیش ده‌لیم ﴿لَا مَلَأَ اللَّهُ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِنْ نَّبَعِكَ﴾
 ﴿مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به‌راستی دوزخ پر ده‌کم له‌تو و نه‌وانی (له‌ئاده‌میان) شویتنت ده‌که‌ون به‌تیکرا ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ ثَمَرٍ﴾ (نه‌ی موخه‌مه‌ده) بلی من هیچ کری و پاداشتیک له‌سه‌ر گه‌یاندنی
 نه‌م نایینه له‌تیوه داوانا‌کم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْكِكِينَ﴾ و من له‌و که‌سانه‌ش نیم که‌درو هه‌لبه‌ستم و زور له
 خوم بکه‌م ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه‌م (قورئانه) ته‌نها په‌ند و ناموز گاریه بو هه‌موو جیهانیان ﴿وَلِتَعْلَمَ نِبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ به‌راستی باش ماوه‌یه‌ک له‌هه‌والی نه‌و (قورئانه) ده‌زان

سوره‌تی ﴿الزمر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ذُرِّيَّتُكَ الْكَافِرُ﴾ نه‌م قورئانه هیتراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌مشی
 کار به‌جی وه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بینگومان نیمه به‌حق و راستی قورئانمان بو تو
 هیتراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَأَعْبُدْ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌خوا بیه‌رسته و به‌ته‌نها هر بو نه‌و ملکه‌ج
 به‌ ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیداره‌نایینی (گه‌ردن که‌چی) پاک و خاوین هر بو خواجه
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه که‌سانی جگه‌له‌و (خوا) چهند په‌رستراویکیان بو خویان داناوه
 ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (ده‌لبن) نه‌نها له‌به‌ر نه‌وه ده‌یان په‌رستین نزیکمان بکه‌نده‌وه له
 خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان خوا بریار ده‌دات له‌نیواناندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و
 شتانه‌دا که‌نه‌وان نیایا جباواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به‌راستی خوا پرینموونی
 که‌سی ناکات که‌دروزی زور بی باوه‌ره ﴿تَوَارَاةَ اللَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ نه‌گه‌ر خوا بیووستایه
 مندالیک بو خوی بریار بدات ﴿لَا تُضِلُّنِي وَمَا يُضِلُّنِي مَا يَشَاءُ﴾ نه‌وه له‌ناو دروست کراوه‌کانیدا کامه‌ی
 بوووستایه هه‌لی ده‌بزارد ﴿سُبْحَنَكَ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بینگه‌رده هر نه‌وه خوای ته‌نهای
 زان و به‌ده‌سه‌لات ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق دروست
 کردوه ﴿يُكَذِّبُ الَّذِينَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌هیتی به‌سه‌ر روزدا ﴿وَيُكْفِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و روز ده‌هیتی
 به‌سه‌ر شه‌ودا ﴿وَسَحَّرَ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ﴾ و خور و مانگی رام هیتراوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى﴾
 هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگه‌ی خویدا) تانه‌و ماوه‌یه‌ی بوی دیاری کراوه‌ده‌گه‌ریت و ده‌سوریتته‌وه
 ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ بیداره‌هه‌ر نه‌و (خوا) زالی لی بورده‌یه

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) نبوه‌ی له‌ناکه که سینگ (ثادهم) دروست کردووه ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا رُوحَهَا﴾ پاشان له‌و (که‌سه) هاوسه‌ره‌ده‌ی (جه‌و‌و‌ای) به‌دی هیتاوه ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ نَمْلًا أَزْجًا﴾ وه‌بو
 ثبوه‌ه‌ه‌شت جووتی (نیز و‌می) له‌نازل به‌دی هیتاوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ثبوه‌ دروست
 ده‌کات له‌ناو سکی دایکتاندا ﴿خَلَقَانِ بِعِذِّ خَلْقٍ﴾ به‌به‌دی هیتانی به‌ک له‌دوای به‌ک ﴿فِي طُلُوعِ النَّفْثِ﴾
 له‌ناو سنی تاریکی (ناو سیک، مندا‌لدان، په‌رده‌ی کوربه‌له‌) دا ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ تانه‌وه
 په‌روه‌ردگاری ثبوه‌به‌که ده‌سه‌لات و پاشایی هدرمولکی نه‌وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ هیچ
 په‌رستراوینکی راست جگه له‌زاتی نه‌و‌نیه، که‌واته ثبوه‌چون له‌ثابینی راست لاده‌درین ﴿إِنْ تَكْفُرُوا﴾ نه‌گهر ثبوه‌بی باوه‌رسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَنِيٌّ﴾ نه‌وه بینگومان خوا‌بی نیازه له‌ثبوه
 ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و‌پازی نیسه به‌بی باوه‌ری بو‌به‌نده‌کانی ﴿وَأَنْ تَشْكُرُوا بِرِضَا لَكُمْ﴾ وه‌نه‌گهر
 سوپاسی خوا‌بکه‌ن (و‌گهردن که‌چ بن) به‌وه لیسان پازی ده‌بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ
 گونا‌هبارنک گونا‌هی که‌سینکی تره‌لنا‌گرنیت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان
 هدربو‌لای په‌روه‌ردگار تانه ﴿فَلْيَسْكُرُوا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والشان ده‌داتی به‌وه‌ی که ده‌تان
 کرد ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌پراسنی خوا‌نا‌گاداره به‌نه‌سی دلان ﴿وَلَا تَأْمُرُوا الْإِنْسَانَ بِمَا كُنْتُمْ تُؤْمَرُونَ﴾
 وه‌کاتی ناده‌می زیانیکی لی بکه‌وی ﴿وَتَعَاوَنُوا مِيبًا إِلَىٰ يَوْمٍ﴾ ده‌گه‌رشته‌وه بو‌لای په‌روه‌ردگاری
 و‌هاواری لی ده‌کات ﴿ثُمَّ إِذَا سَأَلْتُمْ بِرِزْقِكُمْ أَجْرًا﴾ پاشان نه‌گهر له‌لایمن خو‌یه‌وه به‌ه‌ره و‌نیعمه‌تینکی دایه
 ﴿يَسْأَلُ مَا كَانَ يُدْعَىٰ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه‌ی له‌بیر ده‌چیت که له‌پیش‌ترا‌هاواری له‌په‌روه‌ردگاری ده‌کرد
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْهُ آيَاتٍ﴾ و‌هاو‌نایانی بو‌خوا‌داده‌نی ﴿لِيُظْهِرَ عَنْ سَيِّئِهِ﴾ بو‌نه‌وه‌ی (خه‌لک) له‌پینگای نه‌و
 گو‌مراکات ﴿فَلْيَسْأَلْهُمْ كَثِيرًا فَمِنْهُمْ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ به‌ه‌ره‌په‌شده‌وه) بلی : به‌بی باوه‌رینکه‌ت که‌مینک
 له‌زه‌ت و‌ه‌رگه‌له‌ر‌بان ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ چونکه به‌پراسنی تو له‌هاوه‌لانی نا‌گری دوزه‌خی ﴿أَمَّنْ هُوَ قَبْلُ﴾
 (هاو‌به‌ش دانه‌ران چاک‌ترن) یان که‌سینگ ملک‌چ و‌خوا‌به‌رست بیت ؟ ﴿إِنَّ آتَانَ إِلَيْنِ سَاجِدًا﴾
 و‌قَابًا ﴿له‌کاته‌کانی شه‌ودا به‌سوزده‌بردن و‌پاوه‌ستان (له‌شه‌و‌نو‌یزدا)﴾ ﴿يَحْذَرُ الْأَخْبَرَ وَبِهِ جُودٌ فَهُوَ﴾
 که‌له (سزای) دوا‌پور دهرسیت و‌به‌هیوای به‌زه‌بی په‌روه‌ردگار به‌تی ﴿فَلْيَسْأَلِ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾
 (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی ثابا نه‌وانه‌ی ده‌زانن به‌کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که
 نازانن ﴿إِنَّمَا يَنْتَظِرُ أَوَّلُ الْآلِ﴾ به‌پراسنی نه‌نها خوا‌وه‌نانی ژیری ثاموزگاری و‌ه‌رده‌گرن ﴿فَلْيَسْأَلِ﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌و‌به‌ندانه‌م که باوه‌ریان هیتاوه ﴿أَتَقُولُونَ﴾ له‌(سزای)
 په‌روه‌ردگارتان خو‌په‌ریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدِّينِ حَسَنَةٌ﴾ که‌سانی له‌م دونیابه‌دا چاکه‌بان
 کردووه، پاداشتی چاکیان بو‌ه‌ده‌به ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ وه‌زه‌وی خوا‌فراوانه ﴿إِنَّمَا لَوِی الصَّبِيرُونَ أَجْرُهُمْ﴾
 به‌پراسنی نه‌نها نارامگران به‌بی حیساب و‌ژماردن پاداشتیان ده‌درشته‌وه ﴿

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (نهی موحده محمد ﷺ) بلی به راستی من فرمانم پی در اوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ که خوا بهرستم به دلسوزی بوی ملکه چ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فرمانم پی در اوه که به کم که سی موسلمانان (ی نوممتم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (نهی موحده محمد ﷺ) بلی به راستی من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گهر سهر پیچی بهر و رد گارم بکم ﴿عَذَابٌ قَوِيمٌ﴾ له سزای پوزنی گه و ره (قیامت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ بلی من ههر خوا ده بهرستم به پاکسی و تهنیا ههر بوز نه و ملکه چم ﴿وَأَعْبُدُوا مَا يَمْلِكُ مِنْ دُونِهِ﴾ (به بی باوه ران بلی) نیهوش جگه له خوا چیتان و ویست بی بهرستن ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ الْيَوْمَ أَنْ خَسِفَ الْكَافِرُونَ﴾ بلی ینگومان زهره رهنندان که سانیکن ﴿خَيْرٌ وَأَوْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ که خویان و که سی و کاریان له ده ست داوه ﴿يَوْمَ الْيَقِينِ﴾ له پوزنی قیامتدا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْفَانُ﴾ بیدار بن، ههر نه وه زهره رهنندی ناشکرا و دیار ﴿لَهُمْ مِنْ قَبْلِهِ ظُلُمٌ لِّلنَّارِ﴾ بوزنه وان هدی له لای سهریانه وه چند ته به قی (وهك هه وری رهش) له ناگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ ظُلُمٌ﴾ و له ژیریشیانه وه چند ته به قی هدی ﴿ذَلِكَ يُخَوِّتُ اللَّهَ بِهِ عِبَادُهُ﴾ نه و (سزایه) خوا بهنده کانی خوی پی ده ترستی ﴿يَتَّبِعُوا فَالْآخِرُونَ﴾ نهی بهنده کانم خونان بیارزن (له سزای من) ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَكْبُدُوا﴾ وه که سانی که له بهرستی بت (و هه مو و بهرستراوینکی تر) خویان پاراستووه ﴿وَأَنبَأْنِي اللَّهُ﴾ وه گه راونه ته وه بوز لای خوا ﴿لَهُمُ الشَّرُّ فَيَنْبَغِي﴾ مزدهی گه و ره تهنیا بوز نه وانیه، که واته مزده بده به بهنده کانم ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾ نه وانیه گوی ده گرن بوز قسه و گوشتار ﴿فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ نه مجا شوین چاکترینی نه و (قسانه) ده که مون ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه وانیه که سانیکن خودا رینموونی کردوون ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ههر نه وانیه خاوه نانی زسری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ جا نایا که سیك به لیتی سزای به سهر دا چه سپا ببت (بوی بریار درایت) ﴿أَفَأَنْتَ تُبْدِي مَنْ فِي النَّارِ﴾ دهی نایا نوز (ده توانی) که سی رزگار بکه بت که له ناو ناگری دوزخ خدایه ؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا مُكَرًّا﴾ به لام که سانی که له بهر و رد گاریان ترساون و خویان (له سزای) پاراستووه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا مِنْ أَشَدِّ﴾ (له به هه شتدا) بوزنه وانیه کوشك و نه لاری چند نهوم هبه ﴿خَرَجَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پروباری ناو به ژیریاندا ده روات ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ (نه مه) به لیتی خوابه و خواش به لیتی خوی ده باته سهر ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا ته تبینی که خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ناسمانه وه بارانی ده بارینی (بوز سهر زهوی) ﴿فَسَلَكَهُ يَنْبُوعٌ فِي الْأَرْضِ﴾ نه مجا نه و بارانه ده بات به ناو زه ویدا کانیاوه کانی لی ده ریتی ﴿فَخَرَجَ بِهِ رِجَالًا يَنْحُلُونَ﴾ له پاشان کشتو کال و گزو گیا و گولی پی ده ریتی که رهنگه کانیاون جیا وازه ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ مِنْكُمْ مَصْفَرًّا﴾ پاشان ده بیینی ووشك ده بی و زهره هه لده گهری ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ رِجْلًا﴾ دواتر ده بکات به پووشی ورد و خاش ﴿إِنِّي ذَلِكُ الَّذِي يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ﴾ به راستی له مه دا (که باسکرا) ناموزگاری و بهنده هدی بوزنه وانیه خاوهن ژیرین ﴿

﴿أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دهی نابا که سنی خوا سینه‌ی گوشاد کردووه بؤ نیسلام ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ
 مِنْ رَبِّهِ﴾ و نهو له سهر ربیازی رووناکی په روره دگاریه تی (وهک که سینکه دلی رهق بووینت
 له ئاست نیسلام) ﴿قَوْلَ الْغَنِيِّ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جاسزا و له ناوچوون بؤ نه وانه‌ی دلیان په‌قه
 له ئاست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ئانه وانه له گومراییه کی ناشکرادان ﴿
 اللَّهُ تَزَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فرمایشنی ناردوته خواره‌وه ﴿كِتَابُ مُشْكِيهَا مَنَانٍ﴾ قورئانیکه
 (که نایه ته گانی) له یه که جووی دوو بات کراوه‌ن ﴿تَشْعِيرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نهو که سانه‌ی
 له په روره دگاریان دهر سن پیستیان ته زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِيهِ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ باشان پیستیان و دلیان نهرم ده‌بی به یادی (قورئانی) خودا ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ﴾ نهو (قورئانه)
 رینمونی خواجه ﴿يَهْدِي بِهِ مِنَ الْإِسْلَامِ﴾ بهو (قورئانه) رینمونی هر که سنی ده کات که بیهوی ﴿وَمَنْ
 يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هر که سیش خوا گومرایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نهو رینمونی که رینک بؤ نهو نیبه ﴿
 أَمَّنْ يَنْتَلِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ دهی نابا که سینک به دهم و چاوی خوی بیاریزیت له سزای
 سه خنی ریزی دواپی (وهک که سینک وایه که له به هشت داینت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ به سته مکاران ده گوتری
 ﴿ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچه زن سزای نهو (کرده وانه‌ی) له دنیا ده تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 نه وانه‌ی پیش نه مان (پیش قوریشیه کان) بوون باوه ریان نه هیتا به پیغمبره کانیاں ﴿فَأَنذَرُوهُمُ الْعَذَابَ﴾
 بهو هویه وه سزا (ی خوا) یان بؤ هات ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه که ههستیان پی نه کرد
 ﴿فَأَنذَرُوهُمُ اللَّهَ﴾ نه مجا خوا پی چه شستن ﴿الْخِزْيَ فِي كُفْرِهِمُ الَّذِي﴾ ریسوایی له زیانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابِ
 الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ وه بینگومان سزای ریزی دواپی گه وره تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نه وانه بزائن ﴿
 وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلْإِنْسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به خوا به راستی لهم قورئانه دا هیتا ومانه نهو بؤ خه لکی ﴿مِنْ
 كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه موو جوړه نمونه یه ک ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ نایه ندو نامور گاری وهر گرن ﴿فَرَأَاهُمْ يَنْتَقِبُونَ﴾
 غیزدی عوج (نهو قورئانه) قورئانیکه عهره‌ی به هیچ خواری و لاری به کی نیا نیبه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾
 بؤ نهو‌ی (له سزا) خو بیاریزن وینه له خواترس ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا﴾ خوا نمونوی هیتا وانه‌وه
 به بیاونکی (به ندو) ﴿فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ﴾ هی چهند که سینکه نازا و هیانه له سهر نهو (به ندو) ﴿وَرَجُلًا
 سَلَمًا لِرَجُلٍ﴾ وه بیاونکیش که نه نیا به ندو‌ی بیاونکه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ نایا نهو دوو که سه وهک به کن
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هه موو سوپاس ته نها بؤ خواجه به لام زور به یان نازائن ﴿إِنَّكَ مَيْتٌ
 وَآلَهُمْ مَمَاتُونَ﴾ (نه‌ی موحه ممد) به راستی تو دهری و نه وانیش دهرن ﴿ثُمَّ أَنْزَلُوكَ الْيَمِينَ﴾
 له پاشان بینگومان تبهو له ریزی دوا پیدا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ فَتَحَسَبُونَ﴾ لای په روره دگارتان داوا چی ده‌بی
 دزی به کتری ﴿

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ نه مجا کی ستم کار تره ﴿بِمَنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ له و که سه‌ی که در و به ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه باوه‌ری به راستی قورئان نی به ﴿إِذْ جَاءَهُ﴾ که بوی هاتووه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾ نایا له دوزهخ دا جیگه به ک نی به بوی بر وایان ﴿وَالَّذِينَ جَاءَهُ بِالْصِّدْقِ﴾ وه نه و
 که سه‌ی قورئانی هیناوه (واته پیغه مبر) ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ باوه‌ری بی به تی ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 هه نه و اتن له خواتر سان و باریز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه به (له به هشت
 دا) نه وه‌ی بیانه ویت لای بهر و رد گاریان ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وه به پاداشتی چا که کاران ﴿لِ
 الْكَافِرِ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ ناخوا لیان بسپرنه وه ﴿أَسْوَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ خراپترین (کرده وه به ک) که کرد وویانه
 ﴿وَيُخْرِجُهُمْ آخِرُهُمْ﴾ وه پاداشتیان بداته وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشتی) چا کترین
 نه و کرده وانه‌ی کرد وویانه ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَكْفِي عَذْرَهُ﴾ نایا خوا بوی به نده‌ی خوی (پیغه مبر) ﴿وَيُخْرِجُهُمْ
 مِنْ دُونِهِ﴾ به وانه‌ی جگه له خوان (واته ده‌تر سیستن به خوا کاتبان که زیانت بی ده گه به نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه که مس که خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لِلَّهِ مِنْ هَادٍ﴾ لیر هیچ که مس ناتوانیت
 بیت به رینمو ویکه‌ری و هیدایه‌نی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هه که مس که خوا رینمو وونی بکات
 ﴿فَمَا لِلَّهِ مِنْ مُضِلٍّ﴾ نه وه هیچ گومرا که رنکی بونی به ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَعْلَمُ زُيُوتَ أَيْقَامِهِ﴾ نایا خوا زالی
 بالاده‌ستی توله سبن نیه؟ ﴿وَأَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ سویند به خوا نه گه بر سباریان لی بکه بیت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کئی ناسمانه کان و زهوی دروست کرد وه ﴿يَقُولُ اللَّهُ﴾ بیگومان ده‌لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلنی: ده‌ی بینم بلین ﴿مَّا تَدْعُونَ﴾ نه وانه‌ی ده‌یان بهرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِطَرٍّ﴾ نه گه ر خوا وویستی زیانیکم بی بگه به نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَالشِّقَاقِ ضُرُودٍ﴾ نایا نه و
 (بهر ستر اواته) ده‌توانن نازار و زیانی نه و لی لاده‌ن؟ ﴿أَوَأَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ﴾ یا نه گه وویستی نیعمه‌ت
 و بهر به کم بی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مَتَّيِّعَاتٌ رِجْوَىٰ﴾ نایا نه وانه ده‌توانن بهر و و میهره‌بانی نه و لی
 بگر نه وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلنی: من هه ر خوام به سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خو سپران نه‌نها پشت
 به و ده بهرستن ﴿قُلْ يَتُوبُ﴾ بلنی نه‌ی گه له کم ﴿اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ نیوه له سه‌ر ریناز و شینوازی
 خونان کار بکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ منیش (له سه‌ر رینوازی خوّم) کار ده کم ﴿مَتَّوْفٌ تَعْلَمُونَ﴾ نه مجا بهم
 زو وانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ کئی (له‌م دونیادا) سزایه کی بوی دیت که ریسوای ده‌کات
 ﴿وَيُخْلِلْ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه کی بی براته وه‌ی به سه‌ردا دی

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به راستی ثم قورئانه مان بؤ سهر تو ناردوته خواره وه ﴿يُلَاقِيَنَّاسٍ بِالْحَقِّ﴾ بؤ هه موو خه لکی به هه ق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا هه ره که سی هیدایهت وه ره گریئت ﴿فَلْيَفْسِدُوا﴾ نه وه قازانجی هه ر بؤ خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ره که سبش لاری و گومرا بیت ﴿فَإِنَّمَا يَفْعَلُ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه به راستی زیانی گومرا بوونه که ی هه ر بؤ خویه تی ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْكِلَ﴾ وه نه ی پیغه مبر ﴿تَوَكَّلْ﴾ تو کار سپنر او و چاو دیر نیت به سهر یانه وه (تا بروا بهیئن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانه کان ده کیشتی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ له کانی مردنیان دا ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ﴾ وه نه وه ی نه مرد بیت ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ له کانی خه و تیدا ﴿فَتُمِصُّكَ إِلَيْنِ﴾ ته مچا نه و (گیانانه) راده گری ﴿فَضَلَّ عَنْهَا الْمَوْتُ﴾ بریاری مردنی دا وه ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَى﴾ وه نه وانی تر به ره لا ده کات (که ده بی زیندوو بمیئن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاما وه به کی دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ به راستی له مه دا چهند به لکه هه به ﴿لَقَدْ يَنْقُرُونَ﴾ بؤ نه و که سانه ی بیر ده که نه وه ﴿أَلَمْ تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخو جگه له خوا نکا کارانیکیان بؤ خویان داناو وه ﴿قُلْ أُولَئِكَ أُولَا بَلَىٰ كَمْ رَجَىٰ﴾ بلی که رچی ته وانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نه هیچ شتیکیان به ده سته ﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه تیش ده گهن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: نکا هه مووی هه ر بؤ خوا به ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ناسمانه کان و زهوی هه ر بؤ نه وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان هه ر بؤ لای نه و ده گهر نیرنه وه ﴿وَإِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِدْهُ﴾ وه کاتیک یادی خوا بکری به تاك و نه یا ﴿أَسْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکده چبت وه بیزار ده بی دلی که سانی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که باوه ریان نیبه به رژی دوا بی ﴿وَإِذَا دُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که چی کاتیک ناوی به ر ستر وانی بیجگه له خوا بیریت ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ به کسه ر شادو روو خوش ده بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: نه ی خوا به ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دیه پته ری ناسمانه کان و زهوی ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نهیسی و ناشکراکان ﴿أَنْتَ تَخْتَرُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ هه ر تو دادو هری ده که یت له نیوان پنده کانتدا ﴿فِي مَا كُنَّا أُولَئِهِ﴾ له وه ی نه و ان نیایدا ﴿يَحْتَفِلُونَ﴾ جیاوازیوون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به راستی نه گهر هی نه و که سانه یوا به سته میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه موو نه وه ی له سهر زه ویدایه ﴿وَمَا لَهُمْ مَعَهُ﴾ نه وه نه وه ی تریشی له گه لدا بیت ﴿لَا فَتَدْرِي﴾ له بریتی خویان دا ده یاندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بؤ رزگار بوونیان له سزای خرابی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رژی قیامت ﴿وَمِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه له لایه ن خوا وه بویان ده ر که و ت ﴿مَا لَكُمْ كُتُوبًا تَحْسِبُونَ﴾ شتی وا که نه و ان بیر یان لی نه کردو ه نه وه و گومانیان بؤ ی نه چو وه ﴿

﴿وَبَدَّاهُمْ سَيْفَاتٍ مَّا كَسَبُوا﴾ و ده بوشیان دهر کهوت چی خرابه‌یان کردووه ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ و ده دوری گرتن ﴿مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ نهو سزای شهوان گالته‌بان پی ده کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ نه‌مجا کاتنی ناده‌می زیانیکی لی کهوت ﴿وَحَاقَ﴾ هاوارمان بؤ دیننی ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَتْهُ يَفْعَةً يَمِينًا﴾ له‌باشان هدر کاتنی به‌هره و نیعمه‌تیکمان پیدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ ده‌لی: به‌راستی نه‌م به‌هره و نیعمه‌نه‌م پیندراوه ﴿عَلَّيْهِمْ﴾ به‌هوی لیزانی وزانستی خومه‌وه ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی به) به‌لکو نه‌وه نه‌زمون و تاقی کردنه‌وه‌یه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌بان نازانن ﴿فَدَقَّاهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بینگومان نه‌م قسه‌یه کهسانی پیش نه‌مانیش کردیان ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ﴾ به‌لام هیچ سوودی پی نه‌گه‌باندن ﴿مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه‌وه‌ی شهوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيْفَاتٌ مَّا كَسَبُوا﴾ نه‌مجا دوو چاریان بوو (توله‌ی) نه‌و خرابانه‌ی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه‌و که‌سانه‌یان سته‌میان کرد (بیناوه‌رانی مه‌که‌که) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيْفَاتٌ مَّا كَسَبُوا﴾ له‌مه‌و پاش دوو چاری (توله‌ی) کرده‌وه خرابه‌کانیان ده‌بن ﴿وَمَا هُمْ بِمُفْعِلِينَ﴾ و نه‌مانه (له‌ده‌ستی خوا) دهر باز نابن ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه‌یانزانبوه که‌بینگومان خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعْذِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌پشگیریته‌وه له‌هر که‌مینک که‌به‌ویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له‌وه‌دا به‌لگه و نبشانه‌ی زور هه‌ن بؤ نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر دینن ﴿فَلْيَعْبَادُوا الَّذِينَ أَنْشَرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی: نه‌ی به‌نده‌کانم نه‌ی شهوانه‌ی که‌خوتان زور گونا‌هبار کردووه ﴿لَا تَقْصُوْا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناو میند مه‌بن له‌میهره‌بانی و به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ چونکه‌ بینگومان خوا له‌هم‌وو گونا‌ه‌کان خوش ده‌بیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هدر نه‌وه لی بورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ﴾ (به‌و مدرجه‌ی که) بگه‌رینه‌وه بؤلای په‌روه‌دگار تان ﴿وَأَسْأَلُوا اللَّهَ﴾ و ه‌گردن که‌چی نه‌و بن ﴿فَقِيلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ به‌ر له‌وه‌ی سزاتان بؤ بیت ﴿ثُمَّ لَا تَصْرَحُونَ﴾ باشان یارمه‌نی نادرتن (له‌لایه‌ن هیچ که‌سینکه‌وه) ﴿وَالْيَعْمَلُوا الْحَسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ﴾ و ه‌شوین چاکترین شتی بکه‌ون که‌نیر دراوه‌ته خواره‌وه بؤ تان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له‌په‌روه‌دگار نه‌وه ﴿مَنْ قَتَلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بِنَفْسٍ﴾ به‌ر له‌وه‌ی له‌ناکاودا سزاتان بؤ بیت ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ که‌نیوه هدر هه‌ستی پی نه‌که‌ن ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ﴾ نه‌کا له‌وسا که‌سی بلی ﴿يَحْشُرَنِي عَلَى مَا قَرَّطْتُ﴾ نه‌ی مه‌خابن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که‌منه‌رخه‌میم کرد ﴿فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ له‌کار کردن به‌وه‌ی خودا فه‌رمانی بیکردبوو ﴿وَأَنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ و به‌راستی من له‌و گالته‌چیانه‌بووم (که‌گالته‌بان به‌نایه‌که‌ی ده‌کرد)

﴿أَوْ يَقُولُوا إِنَّا لَا نَحْمَدُ اللَّهَ﴾ یان بلیت: ته گهر خوا رینمونی بکر دمایه ﴿لَكُم مِّنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ته وه بنگومان له پاریز کاران وله خوا ترسان ده بووم ﴿أَوْ يَقُولُوا بَيْنَ كَرِي الْعَذَابِ﴾ یان کاتیک سزا که‌ی ده بینیت بلیت ﴿أَوْ إِنَّا لَنُكْرَهُ﴾ خوز گه جارینکی تر بگه رامایه ته وه (بو دونبا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ته وسای له چاکه کاران ده بووم ﴿إِنَّا قَدْ جَاءَتْكَ الْفِتْنَةُ﴾ (راست ناکه‌یت) خو بنگومان به لگه و نایه نه کانی منت بزوات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لام باوه پرت پین نه هیتاو خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له بپن باوه پان بوویت ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پروزی دواپی دا ﴿قَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده بینی ته واته‌ی درو یان بو خوا هله لده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ﴾ پرو یان په شه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لَّمَّا كَفَرُوا﴾ نایا له دوزخ دا شورینیک نی به بو خو به گه وره زانان؟ ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه ته واته‌ی خوریان پاراست (له کوفرو تاوان) خوا پر گاریان ده کات ﴿بِمَعَانِيهِمْ﴾ چونکه رینگه‌ی پر گاریان گرتوبه به ر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نه تووشی ناخوشی ده‌ین ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خهم ده خون ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هتیره‌ی هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه هه ته ویش پاریزه‌ری هه موو شتیکه ﴿إِنَّهُ مَعَ الْبَازِلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلبله کانی ناسمانه کان و زه‌وی به ده ست خوابه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَبَّأُونَ﴾ وه ته واته‌ی به به لگه و نیشانه کانی خوا پین باوه پان ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه ته وائن زه ره رمه‌ند ﴿قُلْ أَفَعَدَّ اللَّهُ تُمُورًا أَغْبَدُ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌ه) بلی: ده‌ی نایا نیوه داوام لی ده کهن من بیجگه له خوا شتیکی تر به رستم ﴿أَفَأَتُحِبُّهُمُ﴾ ته‌ی نه فام و نه زانان ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ سویتند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبه رانی پیش تو ش ﴿لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ ته گهر هاو به ش بو خوا دابنیت به راستی کرده و هت هله لده وه شپته وه ﴿وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بنگومان له زه ره رمه‌ندان ده بیت ﴿إِنِّي اللَّهُ فَاعْبُدْ﴾ (وامه که) به لکو ته نها خوابه رسته ﴿وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خوابان ته ناسپوه (به گه وره بیان نه زانی) به و جوهره‌ی شیاوینی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پروزی دواپی دا هه موو زه‌وی له چنگی ته و دایه (به ده ست خوابه) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانیش به ده ستی راستی ته و پیچرا و نه ته وه (له‌م نایه ته‌دا جیگیر کردن سیقه‌تی ده ستی راست بو خودا هاتوه نیمه باوه پان پینه‌تی، به‌پن هیچ لیچواندن ولینکدانه وه به ک و شیوه که‌ی نازانین، ته‌نها خودا ده‌یزانیت) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاو به‌شی ﴿

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فووکرا به‌که‌ره‌نادا (به‌شه‌پوردا) ﴿فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌کسر هه‌مو و نه‌وانه‌ی له‌تاسمانه‌کان و زه‌ویدان ده‌مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانه‌ی خوا بیه‌ویت (نه‌مرن) ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ باشان جاریکی تر فوو ده‌کری به‌که‌ره‌نادا ﴿إِذَا هُمْ بِرِجَاءٍ﴾ جاله‌پر هه‌مو و راست ده‌بنه‌وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاو‌ه‌پوان ده‌کهن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ وه‌زه‌وی له‌و روزه‌دا به‌نوری به‌روه‌ردگاری پرووناک ده‌بیته‌وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ وه‌نامه‌ی کرده‌وه له‌به‌رده‌میان داده‌نریث ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ﴾ و پیغه‌مبه‌ران و شاهیدی (سه‌ر گه‌له‌کان) ده‌هیرین ﴿وَوُضِعَ يَتِيمُهُمْ بِالْحَقِّ﴾ وه‌له‌نیوانی‌اندا به‌هه‌قی دادوه‌ری ده‌کری ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وه‌نه‌وان سته‌میان لى‌ناکری ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه‌(له‌و روزه‌دا) هه‌مو و که‌سینک چی کردوه به‌تیر و ته‌واوی پاداشت ده‌دریته‌وه ﴿وَهُمْ أَظْلَمُ﴾ وه‌خوا خوشی ناگاداره (به‌بی شایه‌ت و نامه‌ی کرده‌وه‌کان) ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وسا نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون رابینچ ده‌کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بؤ دوزه‌خ کومه‌ل کومه‌ل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکانی دینه (نزیکه‌ی) دوزه‌خ ﴿فَنُفِخَتْ أُنْفُثُهَا﴾ ده‌رگاگانی ده‌کریته‌وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُذْنَهَا﴾ وه‌ده‌رگاوانه‌کانی دوزه‌خ (به‌لومه‌کردنیکه‌وه) به‌وان ده‌لین ﴿الَّذِينَ كُفِّرُوا رَسُولَكُمْ﴾ نایا پیغه‌مبه‌رانتان له‌خوتان بؤ نه‌هات ﴿بِخُلُوفٍ عَلَيْهِمْ كُفُّوا إِلَيْكَ رَبُّكَ﴾ که‌نایه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان به‌سه‌ردا بخوینته‌وه ﴿وَيُنذِرُوكُمْ﴾ وه‌بشترسینن ﴿لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ له‌گه‌شستتان به‌م روزه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌لین: به‌لى (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به‌لام بریاری سزا دراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به‌سه‌ر (نبه‌ی) بی‌باوه‌ران دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ پینان ده‌وتری: له‌ده‌رگاگانی دوزه‌خ‌وه بچه‌روره‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی له‌ویدا به‌میته‌وه ﴿فَبَشِّرْهُم بِأَلَمِ الْكَافِرِينَ﴾ نای چ خرابه‌جینگه‌و مه‌نزلگای خو به‌زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وه‌که‌سانه‌ی (که‌خو اناس بوون) وه‌له‌به‌روه‌ردگاریان ده‌ترسان بؤل بؤل ده‌برین بؤ به‌هه‌شت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکانی دینه (نزیکه‌ی) به‌هه‌شت ﴿وَنُفِخَتْ أُنْفُثُهَا﴾ وه‌ده‌رگاگانی ده‌کریته‌وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُذْنَهَا﴾ وه‌ده‌رگاوانه‌کانی به‌وان ده‌لین ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ سه‌لامتان لى‌بیت ﴿طِبْتُمْ﴾ تپوه‌پاک و خاوین بوون (له‌تاوان له‌دونیا‌دا) ﴿فَادْخُلُوا الْجَنَّاتِ﴾ که‌واته‌برونه‌ناو به‌هه‌شت به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (ته‌وانیش) ده‌لین: سوپاس بؤ ته‌و خوا به‌ی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُور﴾ هه‌ر به‌لینکی به‌ئیمه‌دا راست بوو ﴿وَأُورِثْنَا الْأَرْضَ﴾ وه‌زه‌وی (به‌هه‌شتی) به‌میرات پی‌داین ﴿فَتَبَوَّأُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءُوا﴾ له‌هه‌ر شویننکی به‌هه‌شت‌دا بمانه‌ویت نیشته‌جی ده‌یین ﴿فَوَنِعَمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ نای چهند چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿﴾

﴿وَنَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ و ه فرشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عرشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سبیحات ده‌کن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ و ه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوهری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ و ه (له‌کوتایی دا) ده‌وثریت هم‌و سوپاس هه‌ر
 بز خوایه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیا نه

سوره‌ی ﴿شکافین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (ح، میم) ده‌خوثریت‌ه‌و خوا به‌واتای ئەم پیتانه زاناته‌ه، سه‌رنجی سه‌ره‌تای
 سوره‌ی (البقرة) بده‌ه‌باری واناکیان ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ ئەم فورثانه هیتراوه‌ته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ستی داناه ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیبوره‌ی تاوان و ﴿وَقَابِلِ الْتُوبِ﴾
 وهرگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) توله‌ی سه‌خت و به‌تینه
 ﴿ذِي الْقُوَّةِ﴾ و ه خاوه‌ن فه‌زل و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه‌له‌و هیچ په‌رستراوینکی به‌ه‌ق
 و راست نی به ﴿الْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هم‌موان هه‌ر بولای ئەوه ﴿مَا يَجْعَلُ فِي عَاقِبَتِ اللَّهِ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیپاوه‌پان نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْنَصُكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَدِ﴾ هاتوچو و گه‌پانیان به‌وولاندا (بو بازارگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیتش ته‌وان گه‌لی نوح باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌نوح) ﴿وَالْأَخْرَافِ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ و ه ده‌سته و ناقمه‌کانی دواي ئەوانیش (باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَوَقَّعَتْ كُلُّ سَفِينٍ﴾ و ه‌موو گه‌لیک
 وویستویه‌نی (نیازی کردووه) ﴿يَرْسُولَهُمْ رَبِّ أَخَذُوهُ﴾ که‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌بان بکوژن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَيَكْدُلُوا بِالْبَطْلِ﴾ و ه ده‌مه‌قالیان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿يَذْجَبُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بز نه‌وه‌ی
 راستی بی لاه‌رن و نه‌یه‌یلن ﴿وَإِخْذُكُمُ﴾ تیر (قار و توو‌په‌ی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا چون
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ و ه ثابه‌و جو‌ره‌ه‌ریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئەوانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بینگومان ئەوان
 دوزه‌خین ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئەو فریشتانه‌ی هه‌لگری عدرشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئەوانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سبیحات ده‌کن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 و ه باوه‌ریان به‌و هه‌یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه داوای لیبوردن ده‌کن بز ئەوانه‌ی ئیمانداران ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَتُكَ وَاعْلَمْنَا﴾ (ده‌لین:) ئەی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت هه‌موو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خوش بیه له‌وانه‌ی توبه‌یان کردووه ﴿وَاتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 ږینگای تو که‌وتوون ﴿وَقَهْرُ عَذَابِ الْآخِرِ﴾ و ه بیانپاریزه له‌سزای دوزه‌خ

﴿وَرَبَّنَا أَتَجِدُ الْفَاجِرِينَ يَكْتُمُونَ إِسْمَهُمْ إِذَا خُمِيتِ بِهِنَّ أَعْيُنُ النَّاسِ يَوْمَ الْمَوْتِ وَهُمْ مُقْبِلُونَ إِلَيْهَا لِيَسْأَلُوا عَنْهُمْ أَسَمَاءٌ ۚ نَكْتُمُ عَنْهُمْ يَوْمَ تَخْرُجُ السَّجُودَ ۚ وَمَا يَكْتُمُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ﴾
 ﴿وَمَنْ صَالَحٌ ۖ ثُمَّ كَسَانَهُ جَاهُكَ كَارِ بُوونَ ۖ ﴿مِنْ عَابَائِهِمْ وَأَرْجَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾
 لە باوو باپیران و هاوسەران و پۆلەکانیان (نەوەکانیان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بەراستی هەر تۆ
 زالی کار دروستی ﴿وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وە بیانپاریزە (تۆلەى) تاوانەکان ﴿وَمَنْ تَوَلَّى السَّيِّئَاتِ﴾
 بۆمبێ ﴿چونکە هەر کەسێک لە (تۆلەى) خراپە و تاوان پاریزی لەو پۆژەدا ﴿فَقَدْ زَجَجْتُمْ﴾ نەوە
 ینگومان پەحمەت پێ کردووە ﴿وَوَالَّذِ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وە هەر ئەوێ بە سەرکەوتنى زۆر گەورە
 ﴿إِنَّ الْيَوْمَ كَفَرُوا يَتَادَوْنَ﴾ بەراستی کەسانى بى باوەر بوون (لەپاشەپۆژدا) بانگ دەکرین
 ﴿لَمَقْتُ اللَّهَ أَكْثَرَ مِنْ مَقْتِ كُرْأَنُفْسِكُمْ﴾ کە بەراستی تورەیی و خەشمى خوا (لەدونبادا) گەورەتر بوو
 لەرق و تورەبیتان لەخۆتان (لەقیامەتدا) ﴿إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَنِ فَتُكْفَرُونَ﴾ کاتیك بانگ دەکران بۆ
 باوەر هێشان بەلام باوەرێتان نەدەهێنا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَلَا تَهْتَفُونَ﴾ دەلێن ئەى پەرورەدگارمان تۆ دوو
 جارت مراندووین ﴿وَأَخْبَيْتَنَا أَفَلَا تَتَنَبَّهُونَ﴾ وە دوو جاریش ژبانت بەبەردا کردووین ﴿فَأَعْمَرَ فَتَابَ وَتُوبَا﴾
 جا دانمان نا بەتاوانەکانمان دا ﴿فَقُلْ إِنِّي خُرُوجٌ مِّن سَيِّئٍ﴾ دەى ئایا پێگایەك هەیە بۆ دەرباز بوون
 ﴿ذَلِكَ كُمْ يَأْتُهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ ئەم سزایەتان لەبەر ئەوێ کە بەراستی هەر کاتی
 خوا بەتاک و تەنایی پەرسترايە ئێوە بى باوەر دەبوون ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ يُشْرِكُوا﴾ وە ئەگەر هاوبەشى بۆ
 داخرايە باوەرێتان دەهێنا (بەو هاوبەش دانانە) ﴿فَأَلْحَسْ كُرْأَنُ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ پەرساردان هەر بۆ خواى
 بلند و بەرز و گەورەيە ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئەو زاتێکە نیشانەکانى خۆیتان نیشان دەدات
 ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وە لەئاسمانەو پزق و پزوتان بۆ دەنێرێتە خوارووە ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ﴾
 کەس بیرناکاتەو (بەند وەرناگرى) ﴿إِلَّا مَن يُنِيبُ﴾ مەگەر کەسێک پوو لەخوا بى ﴿فَادْعُوا﴾
 الله مخلصين له الذنوب ﴿كەواتە لەخوا پاریزەووە بەباکبى و دلسۆزى و بۆى گەردن کەچ بن
 ﴿وَتُوكِرَةُ الْكَلْبَرُوتِ﴾ هەر چەندە بى باوەرانی پێیان ناخوش بى ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾
 (خوا) پلە و پایە زۆر بەرزى خواوەن عەرشی مەزنە ﴿يُلْقِى الرُّوحَ مِنْ أَمْرِ﴾ بەفەرمانى خۆى وەحى
 دەنێرى ﴿عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ هەر کەس لەبەندەکان کەبەوى ﴿يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِائِدًا﴾ (تەخەلک)
 بترسێن لە پۆزى بەیە کتر گەشتن ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الرُّؤُوسُ﴾ پۆزى کە هەموو (لە گۆرەکانیان دینه دەرو)
 تاشکرا دەبن ﴿لَا يَخْلُقُ عَلَى الْاَلْوَمِ مِثْلَهُ عَنِّي﴾ هیچ شتێکیان لە خوا پەنهان ناییت ﴿لَعَنَ الْمَلَكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا
 دەفەر مووى) ئەمرو پادشایەتى و دەسلەلات بۆ کتیبە (وەلام نادریتەو) ﴿يَا أَيُّهَا الْفُقَهَارُ﴾ (خۆى
 وەلام دەداتەو و دەفەر موویت) هەر بۆ خواى تەخەلک و تەنهایە کە بەسەر هەموو شتدا زالە ﴿

﴿الْيَوْمَ نُخَيِّرُ كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه‌مرفو هه‌موو که‌س با‌داشت یان سزا ده‌دریتده‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی
 نه‌وه‌ی کردووبه‌تی ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ نه‌مرفو سته‌م کردن‌نی به‌ (له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌پراستی
 لیپرسینه‌وه‌ی خوا به‌به‌له‌و خیرایه ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأُزْفَةِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) نه‌وان له‌پورژه
 نزیکه‌که (قیامت) بترسیته ﴿إِنَّ الْقُلُوبَ لَدَى الْغَاسِقِ﴾ له‌وکاته‌ی دل‌ه‌کان (له‌ترسا) گه‌شتوونده‌ته‌گه‌روو
 ﴿كُذِّبُوا﴾ هه‌موو پیش ده‌خونده‌وه ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَاسِبٍ﴾ سته‌مکاران نه‌هیچ دوستیکیان هه‌به‌ه ﴿وَلَا
 شَافِعَ بَطَّاعٌ﴾ وه‌نه‌تکارینک به‌گوینی بکرت ﴿بِمَا كَسَبَتْ الْآفَاقِينَ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیانه‌تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُخَفِي الصُّدُورُ﴾ هه‌رجی دل‌ان ده‌بشارنه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا به‌ه‌حق و پراستی دادوهری
 ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا هاواریان لی ده‌که‌ن (ده‌یانپه‌رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شتینک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌پراستی هه‌رخوا
 بیسه‌ری بینایه ﴿أَوَلَمْ يَسِرُّوا فِي الْأَرْضِ﴾ ثابا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿فَنَسْطُرُوا﴾ تا بینن (بزانن)
 ﴿كَفَ كَانَ عَذِيبُهُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی که‌پیش نه‌مان بوون چوون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ نه‌وانه‌له‌مان به‌هیت‌تر بوون ﴿وَأَنذَرْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شوینته‌واریان له‌زه‌ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هوی تاوانه‌کانیان‌ده‌و گرتنی و توله‌ی لی سه‌ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له‌ (سزای) خوا ﴿وَلَاكَ يَا اللَّهُ كَانَتْ﴾ نه‌مه
 له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که‌بینگومان نه‌وان ﴿ثُمَّ أَنبَتْهُمْ زُرْعَتُهُمْ﴾ بیتنه‌مه‌ره‌کانیان بو ده‌هات ﴿يَا بَيْتُكَ﴾ به‌نیشانه
 ناشکراکانه‌وه ﴿فَكَفَرُوا﴾ که‌چی باوه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌پراستی خوا به‌هیت‌ری ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سیتی به‌تینه‌ه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحِي
 بِقَائِلِنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان مووسامان نارد به‌چند موعه‌جیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی
 پروونه‌وه (به‌ته‌ورانه‌وه) ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَارُونُ﴾ بۆ لای فرعه‌ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ هه‌موو ووتیان: جادوو گهرینکی دروزه‌ه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه‌مجا کاتی مووسا (ثابینی) پراستی له‌لایه‌ن نیمه‌وه بۆ هینان ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌و (مووسا) باوه‌ریان هیناوه بکوزن ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه‌ژنه‌کانیان به‌زیندوویی به‌هیلنه‌وه (بۆ کاره‌که‌ری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ به‌لام فیلی
 بی باوه‌ران هه‌ر مابه‌ی سه‌ر لی شتوانه (هه‌ر گیز سه‌رنا گرتن) ﴿

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي﴾ و فرعون ووتی: لیم گهرین ﴿أَفْتَلُ مُوسَى﴾ بامووسا بکوزم ﴿وَأَيُّدُخُ رَبَّنَا﴾ نهوسا
 بانه و هانا بقره و ورد گاری بدری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بهراستی من ده ترسم
 که ثابنه که شان بگوریت ﴿أَوَأَنْ تُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ یان لهزه ویدا سازاوه و خرابه کاری بنیتوه ﴿وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ﴾ و مووسا ووتی: بهراستی من په ناده گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ به بهر و ورد گاری خوم
 و بهر و ورد گاری نیهش ﴿مَنْ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ﴾ لهه موو خویهزل زانیک ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ که باوه‌ری
 به‌ر وری لی پرسینه و نه‌ی به ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ و پیاوینکی باوه‌ردار ووتی: ﴿مَنْ إِلَهٌ إِلَّا فِرْعَوْنُ﴾
 له‌که‌س و کاری فرعون بوو ﴿يَكْتُمُ آيَاتِنَا﴾ که باوه‌ره‌که‌ی شارده‌وه ﴿وَأَنفَعُ لَوْنَ رَجُلًا﴾ نایا
 (چون) پیاوینک ده‌کوزن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌لی: خوا بهر و ورد گارمه ﴿وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که بهراستی چهند به‌لگه و موعجیزه‌ی پرونی له بهر و ورد گارتانه‌وه
 بق هیتاون ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو نه‌گهر دروزن بین (که ده‌لی پیغه‌بهرم) نه‌وه (تاوانی)
 درو که‌ی به‌نه‌ستوی خویه‌تی ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو نه‌گهر راستگو بین ﴿يُضِلُّكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعْبُدُكُمْ﴾
 هندی لهو (سزایه‌ی) به‌لیتی بین داوون تووشتان ده‌بین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بنگومان
 خوا رینموونی که‌سی ناکات که زیاده‌رو و دروزن بیت ﴿يَنْقُومُ لَكُمْ أَلْسُنُ الْيَوْمِ﴾ (مووسا ووتی)
 : نه‌ی گه‌له‌که‌م فرمان به‌وایی نه‌مرو هی نیه‌یه ﴿عَلَيْهِمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و به‌ده‌سه‌لات و زالن له‌سه‌ر
 زه‌ویدا ﴿فَمَنْ يُضِلُّ فَإِنَّهُ يَمِيزُ الْيَهُودَ﴾ ده‌ی کی یارمه‌تیمان ده‌دات نه‌گهر سزای خواسان بو بیت
 ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾ فرعون ووتی: چی خوم به‌چاکی ده‌بینم هدر نه‌وه‌تان نیشانه‌ده‌دهم
 ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّجْسِ﴾ و نه‌نیابو پنگای راست رینموونیشان ده‌که‌م ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَكْفُرُ﴾ و
 نه‌و (پیاوه‌ی) باوه‌ری هیتا بوو ووتی: نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی من له‌وه‌ده‌ترسم
 به‌سه‌رتان بین ﴿مِثْلَ نَوْمِ الْحَاقِرِ﴾ وینه‌ی (سزای) نه‌و پورزه‌ی به‌سه‌ر کومه‌لان و گهلانی پیتشوهات
 ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْصٍ وَغَارٍ غَمُودٍ﴾ و هک نه‌و (سزایه‌ی) هات به‌سه‌ر گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود و
 ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ش له‌دوای نه‌وان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ و خو اوزولم و سته‌می ناوی
 بو به‌نده‌کانی ﴿وَلَقَوْمٌ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ و نه‌ی گه‌له‌که‌م بهراستی من ترسی پورزی هاوارو
 بانگ له‌یه‌کتری کردنم هیه‌لیتان (نه‌و پورزه‌ی که هه‌موو که‌س هاوار و داوای یارمندی له‌یه‌کتری
 ده‌که‌ن) ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُذْبَحِينَ﴾ نه‌و پورزه‌ی پشت هه‌لده‌که‌ن و هه‌لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾
 هیچ په‌نا گه‌یه‌ک بو نیه‌ی به‌له‌ (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ و هه‌ر که‌سی خوا گوهرای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ قَادٍ﴾ نه‌وه هیچ رینموونی که‌ریکی بونی به

﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ نُوحٌ نُوحٌ مِنْ قَبْلُ يَأْتِيَنَّكَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیتشتیر بوسف پیتغه‌مبه‌رئان بؤ‌هات
 به‌به‌لگه‌ر بؤ‌ونه‌کانه‌وه ﴿فَكَارِهُنَّ فِي شَأْنِكِ﴾ که‌چی ئیتوه‌هه‌ر له‌گو‌ماندا بسوون ﴿وَمَّا جَاءَكَ مِنْهُمْ﴾
 له‌و به‌لگانه‌ی بسؤ‌ی هیتا‌سوون ﴿خَتَّى إِذَا هَلَكَ﴾ ئا‌کاتئ (بوسف) وه‌فاتئی کرد ﴿فَلَمَّا لَمْ يَنْبَعَثْ أَطَّوَّهُ﴾
 من‌بعثوه‌رسؤ‌لاً ﴿وَوَتَّانِ لَيْسَ دَوَّارٌ لَّهُمْ﴾ خوا‌هیج پیتغه‌مبه‌رئکی تر‌ناتئری ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ﴾
 ئا‌به‌و جوره‌خوا‌گو‌م‌ر‌ای ده‌کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُزْنِبٌ﴾ له‌و که‌سه‌ی زی‌ساده‌رؤ‌ی دوو‌دله ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌ر‌بار‌ه‌ی ئیشانه‌کانئی خوا‌ده‌مه‌قالتئی ده‌که‌ن ﴿يَغْتَرِ سُلَاطِينُ النَّهْرِ﴾
 به‌بن نه‌وه‌ی به‌لگه‌به‌کیان بؤ‌هاتئی ﴿كَرِهَ مَقْعًا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نه‌و ده‌مه‌قاله‌یان) هؤ‌ی تو‌ره‌ی به‌لای خوا‌ی
 گه‌وره ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌لای نه‌وانه‌ش با‌وه‌ریان هیتا‌وه ﴿كَذَلِكَ يُطِيعُ اللَّهُ﴾ ئا‌به‌و جوره‌خوا‌مو‌ر‌ده‌ئئ
 ﴿عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ﴾ به‌سه‌ر دلی هه‌موو‌خو‌به‌زل زانئکی زؤ‌رداردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَكْفُرُونَ﴾
 فیر‌عه‌ون ووتئی نه‌ی هامان ﴿أَنْ لِي صَرْحًا﴾ کؤ‌شکئکی به‌رزم بؤ‌دروست بکه ﴿أَلَعَلِّي آتٍ مِنَ الْمَلِئِكَةِ﴾
 به‌لکو‌بگه‌مه‌له‌و پئنگایانه ﴿أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ﴾ که‌پئنگا‌کانئی (به‌رز بؤ‌ونه‌وه‌ن بؤ‌) ئا‌سمانه‌کان
 ﴿فَأَنزِلْنَا إِلَيْكَ مُوسَى﴾ بؤ‌نه‌وه‌ی (له‌وئوه) سه‌بئری خوا‌که‌ی مو‌وسا بکه‌م ﴿وَأَنِّي لَأَظُنُّكَ كَافِرًا﴾ وه
 به‌راستئی من‌وا‌گو‌مان ده‌به‌م له‌و (مو‌وسا) درؤ‌زنه ﴿وَكَذَلِكَ نُنْزِلُ الْفُرْقَانَ﴾ ئا‌به‌و جوره‌رازئیر‌ایه‌وه
 بؤ‌فیر‌عه‌ون ﴿سُوِّ عَمَلِهِ﴾ کرده‌وه‌ی خرا‌پئی ﴿وَصُدِّعَ السَّبِيلَ﴾ وه (به‌هؤ‌یه‌وه) پئنگئری کئرا
 له‌پئنگای راست ﴿وَمَا كُنْزُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وه‌هه‌ر فئل و‌بلانئکی فیر‌عه‌ون هه‌بو‌و‌به‌فیرؤ‌چو‌ر
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌له‌و (پیا‌وه‌ی) با‌وه‌رئی (به‌مو‌وسا) هیتا‌بو‌و‌وتئی ﴿يَنْقُورُ الْغَيْثُونَ﴾ نه‌ی
 گه‌له‌که‌م شوئین من‌بکه‌ون ﴿أَتَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ پئنگای راستان ئیشان ده‌ده‌م ﴿يَنْقُورُ
 الْغَمَامُ وَالْحَيَوَةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌راستئی زبانی ئه‌م دونیا‌به‌را‌بو‌اردئئکی که‌مه ﴿وَأَتَتْ
 الْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وه‌به‌راستئی هه‌ر باشه‌رؤ‌ز جئئی حه‌سه‌انه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به‌ ﴿مَنْ عَمِلَ
 سَيِّئَةً﴾ هه‌ر که‌سئک کارئ خرا‌په‌ی کردبئی ﴿فَلَا يَخْرُجُ إِلَّا فِيهَا﴾ هه‌ر به‌ئنده‌از‌ه‌ی خرا‌په‌که‌ی
 سزا‌ده‌درئی ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هه‌ر که‌سئش چا‌که‌ی کردبئت ﴿مِنْ دَكِّرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ئا‌فره‌ت
 بئت بیان پیا‌و (به‌و‌مه‌ر‌جه‌ی) با‌وه‌ردار بئت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا‌نه‌وانه‌ده‌چئه‌به‌هه‌شته‌وه
 ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا فَيَغْفَرُ حَسَابٌ﴾ له‌وئیدا به‌بن زماره‌و‌حساب‌رؤ‌زق و‌رؤ‌زبان پئئ ده‌درئت ﴿

﴿وَتَقُولُ مَا لِيَ أَذْعُوكُم إِلَى الْبَحْرِ﴾ و نهی گه‌له‌که‌م نه‌وه چی به من بانگستان ده‌که‌م بؤرذگار بوون
 ﴿وَتَذْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ که‌چی نئوه من بانگ ده‌که‌ن بؤرناگری دؤزه‌خ ﴿تَذْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 ده‌که‌ن بؤر نه‌وه‌ی بن باوه‌ریم به‌خوا ﴿وَأَشْرِكْ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شئی بکه‌مه هاو به‌شی خوا که‌هیچ
 زانیاری به‌کم لنی نیه ﴿وَأَنَا أَذْعُوكُم إِلَى الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ له‌کانتیکدا من بانگستان ده‌که‌م بؤلای خوای
 به‌ده‌سه‌لانی لیورده ﴿لَا حَرَمَ لَنَا تَذْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾ پراسته و گومانی تیدانی به‌نه‌وه‌ی نئوه منی بؤر بانگ
 ده‌که‌ن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نییه نه‌له‌دو نیا و نه‌له‌دوا روردا
 ﴿وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وه به‌راستی گه‌رانه‌وه‌مان همر بؤلای خوایه ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بینگومان زیاده‌رؤیان هاوه‌لانی ناگری دؤزه‌خن ﴿فَسَدَّكُرُوتَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جاله‌مه‌ودوا
 نه‌وه‌ی من پیتان ده‌لیم بیرنان ده‌که‌وینه‌وه ﴿وَأَلْفَوْضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه من کاری خوم به‌خوا ده‌سپنرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به‌راستی خوا بیثایه به‌بنده‌کانی ﴿وَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا خواه‌وه
 (بی‌باوه‌نیمانداره) ی پاراست له‌زیانی نه‌و فر و فیلانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنُ سَوْءَ الْعَذَابِ﴾
 وه سزای مسخت هات و داروده‌سته‌ی فیرعه‌ونی گرتنه‌وه ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 به‌یانیان و ئیواران (فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی) ده‌برینه‌دیاری ناگری دؤزه‌خ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ رورزیکیش قیامت هه‌لده‌سیت ﴿أَذْخِلُوا إِلَى فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فرمان ده‌دری)
 داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون بخه‌نه‌ه‌سخرین سزاوه ﴿وَيَذِثُكَ الْجَحِيمُ فِي النَّارِ﴾ وه‌کانتیک
 (دؤزه‌خیه‌کان) له‌ناو ناگره‌که‌دا ده‌مه‌قالی ده‌که‌ن ﴿فَقُولِ الطُّغْيَانُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازه‌کان
 به‌وانه‌ی خو به‌زل زان بوون ده‌لین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ به‌راستی نیمه‌شون که‌وتووی نئوه بووین
 ﴿فَهَلْ أُنْشِرُ مُعْتَدَاتِي﴾ ده‌ی نایا نئوه له‌جیاتی نیمه‌له‌نه‌ستو ده‌گرن ﴿تَصِيْبَاتِ النَّارِ﴾ به‌شبتک له‌م
 ناگره ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی خو به‌زل زان و زوردار بوون ده‌لین: ﴿إِنَّا كُنَّا فِيهَا﴾
 به‌راستی هه‌موومان له‌ناگر داین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بینگومان خوا له‌نئوان به‌نده‌کانتیدا
 دادوه‌ری کردوو (و حوکمی نه‌واو بوو) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه نه‌وانه‌ی
 له‌ناگری دؤزه‌خ‌دان به‌ده‌رگاوانه‌کانی دؤزه‌خ ده‌لین ﴿أَدْعُوا رَبَّنَا﴾ داوا له‌به‌روه‌ر دگارنان بکه‌ن
 ﴿يُخَفِّفَ عَنْهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ ته‌نهایک رورز سزایمان له‌سه‌ر سووک بکات ﴿

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ رُسُلًا﴾ نایابیتغه مبه‌ره‌کان نه‌هاتن بۆ لائان؟ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی پروون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾ ده‌لین: به‌لئی (هیتابوریان) ﴿قَالُوا أَأَدْعُوكُمْ﴾ بییان ده‌لین ده‌ی خو‌تان یارینه‌وه ﴿وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بیگومان یارانه‌وه‌ی بین باوه‌ران و ون ده‌بین و بین سووده ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی یتیمه پیغه مبه‌ر انمان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه سهر که‌وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌زیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌له‌و پروژه‌ی (قیامت) که‌شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سته‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ﴾ پروژیکه بیانوو و پاکانه کردنی بین باوه‌ران هیچ سوو دیان بین ناگه‌یه‌نیت ﴿وَلَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ فِيهِ سَوْءُ الْأَذَى﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا ن لئ کراوه و خراپترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ الْهُدَىٰ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی یتیمه ته‌ورا انمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا نَبِيَّ إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرا ئیلمان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى وَذِكْرًا لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) ریتموونی و به‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بۆ خواوه‌ن زیری به‌کان ﴿فَأَصْبَحَتْ وَاعْدَةُ اللَّهِ حَقًّا﴾ نه‌مجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگومان به‌لئنی خوا هه‌قه‌و دینه‌دی ﴿وَأَسْتَعِزَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ أَلِيمٌ﴾ وه‌نه‌سییحات بکه به‌ستایشی به‌روه‌رد گمارت ﴿وَالْعِشْيَ وَالْإِبْرَهیمَ﴾ به‌ئسواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌قانی و کیشنه ده‌که‌ن ﴿فِي عِلِّيِّينَ﴾ ده‌یاره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ به‌بین نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بۆ هاتینت ﴿إِن فِي صُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا﴾ هیچ له‌دلاندا نی به‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌یتت ﴿مَّا لَهُمْ بِكَلِيمٍ﴾ هه‌ر گبز نه‌وان به‌ (مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿وَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ﴾ که‌واته به‌نا به‌خوا بگه‌ره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری بینا به ﴿لَخَلْقُ السَّمَكِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هیتانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هیتانی خه‌لکی ﴿وَالْحِكْمُ أَكْبَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی مه‌ردووم نه‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌نایینا و بینا به‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿وَلَا أَلْمِيزُ﴾ له‌گه‌ن به‌دکاران وه‌ک به‌ک نین ﴿قُلْ لَا مَقَاتِلَ كُنتُمْ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ به‌راستی روزی دواپی دبت ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدانی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوریه‌ی خهلکی باوهر ناکدن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه پهرورد گارتان فهرموویه‌تی: انیم بیارینه‌وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان ده‌ده‌مه‌وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ عِبَادِي﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی خو به‌گه‌وره ده‌زانی که‌بمپهرستن ﴿سَيَذَلُّونَ جَهَنَّمَ ذَاخِرِينَ﴾ بی‌گومان به‌سهر شوپری ده‌چنه دوزه‌خه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ خواهه‌و زاته‌به‌شه‌وی داناه‌وه بؤ نیوه ﴿لَيْتَ كُنْتُمْ فِيهِ﴾ تانارامی تیدا بگرن ﴿وَاللَّهُ أَزْهَقُكُمْ﴾ وه پوریشی روناک کردوته‌وه (بؤ زیان په‌یدا کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به‌راستی خواهه‌و خواوه‌ن چاکه‌و میپهره‌بانی به‌به‌سهر خهلکه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوریه‌ی ناده‌می سوپاس گوزارنین ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌به‌خوا‌ی پهرورد‌گاری نیوه ﴿خَلَقْتُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست‌کهر وداهینه‌ری هدمو وشتیکه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پهرستراوینکی به‌هه‌ق وراست نیبه‌جگه‌له‌ته‌وه ﴿فَأَنقُصُكُمْ﴾ ده‌ی که‌واته‌ چون لانه‌ده‌ن له‌راستی ﴿كَذَلِكَ يُؤَذِّنُ﴾ نابهم جوهره‌لانه‌درتین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يُفَكِّكُونَ اللَّهَ بِحَدِيثٍ﴾ نه‌وانه‌ی که‌دان نانتین به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوا‌دا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خواهه‌و زاتیکه‌ که‌زه‌وی بؤ کردونه‌ته‌نیشنه‌جی (ونارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه‌ناسمانیشی بؤ کردوون به‌سهر‌بان ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ و به‌جوانترین شیوه‌نیوه‌ی دروست کردوهه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له‌وشتانه‌یش که‌حه‌لال و پاکن روزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌به‌خوا‌ی پهرورد‌گاری نیوه ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌رزی و پیروزی بؤ خواهه‌و پهرورد‌گاری جیهانیان ﴿هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر زیندوه‌وه هیچ پهرستراوینکی به‌هه‌ق وراست نیبه‌جگه‌له‌ته‌وه ﴿فَادْعُوا مَخْلِصِينَ﴾ که‌واته‌خوا‌ پهرستن به‌دلسوزی وته‌نها بؤ ته‌و ملکه‌ج بن ﴿الْحَقْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بؤ خواهه‌و پهرورد‌گاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) بلی: به‌راستی من پینگری کراوم له‌پهرستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی نیوه‌ده‌بان پهرستن جگه‌له‌خوا‌ ﴿لَتَأْخُذَنِّي الْمَلَائِكَةُ مِنْ رَبِّ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی پروونم بؤ هاتوه‌وه له‌پهرورد‌گاره‌وه ﴿وَأُيُزُّ أَنْ أُشِيرَ﴾ وه‌فهرمانم پی کراوه‌که‌گهردن که‌چ‌بم ﴿يَرْبِ الْعَالَمِينَ﴾ بؤ پهرورد‌گاری جیهانیان

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەو خۆایە بە کەئێوەی لەخاک دروست کردووە ﴿ثُمَّ يَمُنْ تَطْفَؤُ﴾ لەپاشان
 لەدلوپتیک ئاو ﴿ثُمَّ يَمِنْ عَقْفَرٍ﴾ پاشان لەپارچە خۆتیتیک ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾ لەپاشان بەمنداڵی
 (ساواپی) دەتان هێنێتە دەر (لەسکی دایک) ﴿ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشْدَ كُمْ﴾ لەپاشان تادە گەنە ئینی هیزو
 لاویبتان ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوعًا﴾ لەپاشان ناپیر دەبن ﴿وَمَنْ كَرِهَ مِنْ نَفْسٍ مِنْ قَبْلِ﴾ وە هەندیکتان پێش پیربوون
 دەمریتن ﴿وَلَتَبَلَّغُوا أَجْلاً مُسَمًّى﴾ هەتا دە گەنە ئەو کاتە ی کە بۆتان دیاری کراوە ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 بۆ ئەوێ بیری بکە ئەو ۵ ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خۆایە بە کە دەزیتنی و دەمریتنی ﴿فَإِذَا قُضِيَ أَمْرُ﴾
 جا هەر کاتیک (بەوێت) پیریاریک بدات ﴿فَلَا تَقُولُ لِمَنْ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ئەنھا پێی دەفرمووێت
 بیه دەست بەجێ دەبی ۶ ﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ يَرْجِعُونَ﴾ ئابا سەرنجی ئەوانەت ئەداوە سەبارەت
 بە بەلگە و نیشانە کانی خۆادەمە قالی و موجدەلە دەکەن (بەبی هېچ زانیاریەک) ﴿أَنِّي يُضَرُّونَ﴾
 چون لەپێی (راست) لادەدریتن ۷ ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانە ی باوە پێسان بە قورئان ئەهینا
 ﴿وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ وە بەو (پەرەوانە ی) بە پێغەمبەرە کانماندا ناردومانە ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾
 ئەو لەمەو پاش (سەرئەنجامی خۆیان) دەزانن ۸ ﴿إِذْ أَكْثَلُ فِي أَعْيُنِهِمُ وَالسَّكْبَلِ﴾ کاتی زنجیر و
 تەوقبان لە گەردندایە ﴿يُسْحَبُونَ﴾ پێی پادە کیشترین ۹ ﴿فِي الْحَبِيمِ﴾ لەناو ئاوی زور گەرمدا
 ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْحَرُونَ﴾ پاشان لە دۆزەخدا دەسووتیتن ۱۰ ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ لەپاشان پێیان دەوتریت:
 ﴿أَلَيْسَ مَا كُنْتُمْ تُشْكِرُونَ﴾ ئەکوین ئەو هاوێ شانە ی بۆ خواتان دادەنان ۱۱ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بێجگە لەخو
 ﴿قَالُوا صَدَقَ عَنَّا﴾ دەلێن: وون بوون لیمان ﴿بَلْ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ (وانی بە) بەلکو ئیمە لەدوینا
 (بێجگە لەخو) شتیکمان ئەدە پەرست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئابەم جوړە خوا بێ باوە پێان
 لەرنگە لادەدات ۱۲ ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئەمەتان لەبەر ئەوێ بە کەئێوە ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾
 بەنارەوا شادی و کەبفتان دەکرد لەزەویدا ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ﴾ وە لەبەر ئەوێ بە کەئێوە فیز و کەشخەتان
 دەکرد لەزەویدا ۱۳ ﴿أَدْخُلُوا الْآبَاقُوتَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دە ی لەدەر گاکانی دۆزەخەو بەرۆنە زوورەو تیایدا
 دەمێننەو بە هەمیشە ی و ئیجگاری ﴿فَإِنَّ مَتَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای چەند خراپە شویتنی خو بەزل زانان
 ۱۴ ﴿فَاضْمِرْ لَكَ وَغَدَ اللَّهُ حَقٌّ﴾ دە ی کەواتە (ئە ی موحەممەد ﷺ) خو راگر بە بێگومان بەلێنی خوا
 راستە ﴿فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ جا بیان هەندیک لەو بەلێنانە ی پێیان دەدەین نیشانت دەدەین
 ﴿أَوْ نَوَفِّقَنَّكَ﴾ یان تو دەمریتن (بەلێتە کان ناپینی) ﴿فَلَا تَسْتَرْحَبُونَ﴾ ئەوسا هەمووتان هەر بۆلای
 ئیمە دە گەڕێنەو ۱۵

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ﴿ سَوْنِد به خوا به راستی بهر له نو پیغه مبه رانیکمان ناردوه ﴿مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ ﴿ به سهر هانی هندیکیانمان بویاس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ﴿ وه هندیکیانمان بویاس نه کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِقَائِلَةٍ ﴿ وه هیچ پیغه مبه ریک ناتوانی موعجبه بهك بهتیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿ مه گهر به تیزی خوا نه بیت ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ ﴿ جا کاتی فرمانی خواهات (به سزادانیان) ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ ﴿ به هدی دادوه ری ده کریت (له تیوانیاند) ﴿وَحَسْبُ هَذَا لِلَّذِينَ لَمْ يَلْمِزُوا ﴿ وه له ویدا ناراستان زهره مهند دهن ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ ﴿ خواهه و زاته به نازهن و مالانی بوی تیوه به دی هیناوه ﴿لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَكُونُونَ ﴿ بوی شهوی سواری هندیکیان بن و (گوشتی) هندیکیان بخون ﴿وَأَكْثَرُ فِيهَا ضَلٰٓغٌ ﴿ وه له و (نازه لانه) دا چهند سوودو كه لك بوی تیوه هبه ﴿وَلَتَلْمِزُوا عَلَيْهَا خَلْقًا فِي ضَلٰٓوَةٍ رَّكِبٍ ﴿ وه تابه هی و نه وانه به گنه پیوستی بهك كه له دل و دهر و نتان دابه ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿ وه له سهر پشتی شه و (ولاخانه) و له سهر كه شتی تیوه سوار ده کرین ﴿وَلَرَبُّكُمْ آتِيهِمْ ﴿ خواه زور نشانه ی خزیتان نشان ده دات ﴿فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿ جا تیوه نینکاری کام له نشانه و به لگه کانی خواهه كه ن؟ ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا ﴿ ده ی نایا به زه ویدا نه گهر اون تا بینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿ سهره نجامی كه ساتیک كه له پیش نه وان بوون چوون بووه ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَلَدُّ قُوَّةً ﴿ كه له مان زور سرو به هیز تریش بوون ﴿وَأَنَّا فِي الْأَرْضِ ﴿ وه شوینه واریشیان له زه ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿ نه مجا شهوی کرد بوویان (له دنیادا) سوودی بن نه گه باندن ﴿فَلَمَّا جَاءَ ثَمَرُ رَسُولِهِمْ بِالنَّبَاتِ ﴿ جا کاتی پیغه مبه ره کانیان به به لگه روونه کانه وه هاته لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَ هَرَمِ الْوَعْدِ ﴿ دلخوش بوون به و زانیسه ی هدیان بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَدَّعَوْنَ لَكُمُوتٍ ﴿ نه و (سزایه ی نه وان) گالته بیان بنی ده کرد چوار دهوری دان (وهاته دی) ﴿فَلَمَّا زَاوَأْنَا أَسَافًا ﴿ نه مجا کاتیک سزای به تینی نیمه بیان بینی ﴿قَالُوا ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَجَدُّهُ ﴿ ووتیان: باوه رمان به خوی تاسك و تنها هینا ﴿وَكَمْ قَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿ وه بن باوه رین به و شتانه ی کردبو و مانه هاو به شی خوا ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَصِيرَةٌ لَمَّا دَعَاكُمْ ﴿ جا باوه ر هینانه كه بیان هیچ سوودی نه بوو بویان ﴿لَمَّا زَاوَأْنَا أَسَافًا ﴿ له کاتیکدا سزای نیمه بیان دی ﴿سَمِعْتُ اللَّهَ أَلْنِي فَقَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِيهِ ﴿ باوو سونته تی خواهه ر و ابووه پیشتر له گهل بهنده کانی دا ﴿وَحَسْبُ هَذَا لِلَّذِينَ لَمْ يَلْمِزُوا ﴿ وه له ویدا بنی باوه ران زهره مهند بوون ﴿

سوره‌ی ﴿فَصَلِّ لِنَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (ح، میم) ده‌خوینرنه‌وه خوا زاناتره به‌واتای، مسه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) ش بکه
 ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورشان له لایه‌ن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بانسه‌وه نیزه‌راوه‌ته خواره‌وه ﴿١﴾
 ﴿كَتَبَ فَصَّلَتْ، بَشَّرَ﴾ به‌راونیکه به‌لگه‌کانی پروون کراوه‌نه‌وه (لینک جیا کراوه‌نه‌وه) ﴿فَرَأَىٰ أَفْعَرَ بِنَا لَقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ﴾ قورشانیکه به‌زمانسی عه‌ره‌سی بۆ گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زاسن ﴿٢﴾ ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مرده‌ده‌رو
 ترسیته‌ره ﴿فَأَقْرَصَ لَعْنَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْتَعْمُونَ﴾ که‌چی زوربه‌یان گوی ی‌پن ناده‌ن و بویه (قورشان) نابیشن
 ﴿٣﴾ ﴿وَقَالُوا فَلَوْلَنَّا فِي أَصْحَابِ﴾ ده‌لینن دله‌کانمان له‌ناو‌چهند په‌رده‌یه‌کدایه (نی ناگه‌بن) ﴿فَمَا لَنَدْعُوَنَ إِلَيْهِ﴾
 له‌ئه‌وه‌ی تو نیمه‌ی بۆ بانگ ده‌که‌یست ﴿وَفِي آدَاتِنَا وَقْرٌ﴾ وه له‌گویه‌کانماندا گران و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَهُ جَحَاتٌ﴾ وه له‌تیبوان نیمه‌و تو‌دا په‌رده‌یه‌ک هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾ که‌واته تو کاری
 خوت بکه و بینگومان نیمه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌بن ﴿٥﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدَّبْتُكُمْ فَلَكُمْ﴾ بلی: به‌راستی
 من مروتیکم وه‌ک نیوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بۆ ده‌کریت ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾
 که به‌راستی په‌رستراوی نیوه خواجه‌کی تانک و ته‌نیایه ﴿فَأَسْتَغِيثُكَ يَا إِلَهُهُ وَاسْتَغْفِرُكَ﴾ که‌واته بار ووتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بشت (له‌په‌رسته‌کانماندا) و داوای لی‌بوردن لى بکه‌ن ﴿وَوَقِّلْ لِلشَّيْطَانِ﴾
 وه سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هاویه‌ش دانه‌رانه ﴿٦﴾ ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوه‌ریشیان به‌پوژی دوا‌بی نی‌یه ﴿٧﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌وانه‌ی باوه‌ریشان هیتاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ باداشتی بی
 پرانه‌وه‌یان بۆ هه‌یه ﴿٨﴾ ﴿قُلْ إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ بلی: ناخو به‌راستی نیوه باوه‌رتان به‌و زاته‌نی به؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو رۆژدا دروست کردووه ﴿وَجَعَلُونَ لَهَا أَنْهًا﴾ وه هاویه‌شانی بۆ
 داده‌ننن ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر نه‌وه په‌روهره‌گاری جیه‌بانیان ﴿٩﴾ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رُكُوسًا مِّنْ فَوْقِهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَنَزَّلْنَا فِيهَا﴾ وه فەر و به‌ره‌که‌نی تی‌خستووه ﴿وَوَقَّعْنَا فِيهَا أَنْهًا﴾
 وه بزیوی (هه‌موو گیانداریکى) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿١٠﴾ ﴿وَقَالَ أَنَا رَبُّ الْاَلَمِينَ﴾ له‌ماوه‌ی چوار رۆژدا ﴿سَوَاءٌ
 إِلَٰهَاتُهُمْ﴾ به‌یه‌کسانی بۆ گشت داواکه‌ران ﴿١١﴾ ﴿ثُمَّ أَسْرَعْنَا إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی تیراده‌ی دروستکردنی ناسمانی کرد که‌پیشتر دو‌که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا يَا لَأَرْضِ ائْتِيَا﴾ ته‌مجا
 به‌ناسمان و به‌زه‌وی فەر موو: وهرن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌دوویستی خو‌تان یان به‌ناچارى (بینه‌زیر فەرمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دووکیان ووتیان به‌دوویستی خو‌مان هاتین ﴿١٢﴾

﴿فَقَضَيْنَاهُ مَتَاعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نه‌وسا جهوت ناسمانی له‌دوو رۆژدا دروست کرد (که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ زه‌وی و ناسمانه‌کانی به‌شه‌ش رۆژ دروست‌کرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌ه‌هر ناسمانه‌ی فەرمان (کار) ی خزی بۆ نارد ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءُ الذِّكْرُ يَنْصَبُحُ بِحَافِظَاتٍ﴾ وه‌ناسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره‌ دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه‌، وپاریزراوه‌ (له‌گویی گرتنی شه‌پتانه‌کان) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه‌ برپاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لانه‌ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ جاته‌گه‌ر رۆویان وه‌ر گه‌بر ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ نه‌وه‌ بآبی به‌ه‌ه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌ناترسیتیم ﴿يَنْفُلُ صَاعِقَةُ عَارٍ وَشُعُودٍ﴾ وه‌ک ه‌ه‌وره‌ تریشقه‌ی (گه‌لی) عادو سه‌موود ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾ کاتنی پتغه‌مبه‌ره‌کانیان ه‌اتنه‌ لایان ﴿مِنْ بَنِي إِدْرِيمَ وَمَنْ خَلْفَهُمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌پشتبانه‌وه‌ (له‌ه‌ه‌موو لایه‌که‌وه‌) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَّا اللَّهُ﴾ (پینیان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوانه‌به‌رستن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مِنْ سَمَاءٍ مَاءً﴾ ووتیان: نه‌گه‌ر به‌روه‌ردگارمان بیو‌بستایه‌ فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌خواره‌وه‌ (بقومان) ﴿إِنَّا بَعَثْنَا فِيكُمْ بِرُوحِنَا﴾ بقیه‌به‌راستی ئیمه‌ به‌وه‌ی ئیمه‌ی پی نبرراون باوه‌ر ناکه‌پس ﴿قَالُوا عَالَمًا عَالَمًا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِقَرَارِهِمْ﴾ نه‌مجا (گه‌لی) عاد به‌ناره‌وا خویان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَتَىٰ نَأْتِيهِمْ قَوْمٌ﴾ وه‌ ووتیان: کی له‌ئیمه‌ به‌ه‌یز تره‌ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ تابانه‌میان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مَقَامَةً﴾ بینگومان نه‌و خوایه‌ی که‌ئه‌وانی دروست کردوه‌ له‌ئه‌وان به‌ه‌یز تره‌ ﴿وَكَيْفَ أَنْزَلْنَاهُ فَيَنْجَحِدُونَ﴾ وه‌ئه‌وان دانبان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ نه‌وسا ئیمه‌ بایه‌کی زور به‌ه‌یزی ساردمان بۆ ناردن ﴿فِي الْأَنْجَارِ حَسَاتٍ﴾ له‌رۆزاتیکی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سزای نابرو به‌ریان پی بچه‌ژین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیا دا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ بینگومان سزای پاشه‌ رۆزیان نابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره‌ ﴿وَهُمْ لَا يَصْزُرُونَ﴾ وه‌ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿قَالُوا لَمْ يَأْتِهِمْ قَوْمٌ﴾ وه‌ (ه‌وزی) سه‌موودمان پینموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا عَلَى الْهَدْيِ﴾ به‌لام نه‌وان زیاتر جه‌زیان له‌کویری وگومرایی کرد تا‌شاره‌زایی و پینموونی ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ صَاعِقَةَ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جابه‌یه‌ ه‌ه‌وره‌ بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لیبی دان ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌ه‌وی نه‌و (خرابانه‌وه‌) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَحْنُ الَّذِينَ﴾ «أَمْشُوا وَكُلُوا يَشْتُونَ» وه‌نه‌و که‌سانه‌شمان رزگارکرد که‌باوه‌ردارو پاریزکار وله‌خواترسی بوون ﴿وَنَوْمٌ يَحْتَسِرُ الْعَذَابُ إِلَى النَّارِ﴾ وه‌ رۆژیک ه‌ه‌موو دوزمنانی خوا به‌ره‌و ناگری دوزه‌خ کۆده‌کرینه‌وه‌ ﴿فَهُمْ يُرْجَوْنَ﴾ جانه‌وان (له‌پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (تا ه‌ه‌موو پینکه‌وه‌ به‌رپیز برون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ﴾ تا کاتنی ده‌گه‌نه‌ لای ناگری دوزه‌خ ﴿سُهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیان ﴿سَمِعْتَهُمْ وَأَبْصَرْتَهُمْ وَجَلَدْتَهُمْ﴾ گویی و چاو و پینستی له‌شیان ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه‌ (له‌دنیادا) ﴿

﴿وَقَالُوا لَجُودٌ هَٰذَا﴾ و به پیسته کانیاں ده‌لین: ﴿لَوْ شَهِدْتَ عَلَيْنَا﴾ بوجی شایه‌تیتان دا له‌دزمان
 ﴿قَالُوا أَنْظِقْنَا إِلَهُكَ الَّذِي﴾ ده‌لین: نه‌و خوابه نیمه‌ی هیناونه زمان ﴿أَنْطِقُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ که همدو و شستکی
 هیناونه زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هدر نه‌ویش به‌که‌م جار نیوه‌ی دروست کرده
 ﴿وَالَّذِي يُزْجِيكُمُ﴾ و هدر بزلای نه‌ویش ده‌گه‌ر بنزینسه‌وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ﴾ و نه‌و خزان
 نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گونه‌ه) ﴿أَنْ شَهِدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له‌شایه‌تی دانی گوی
 و چاو و پیستی له‌شتان له‌دزمان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به‌لکو و اگو مانتان ده‌برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كِبَارَ مَا تَقْتُمُونَ﴾
 که‌خوا نازانی به‌زور تک له‌و کارانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ نانه‌وه گومانان
 بوو که‌ده‌تان برد به‌په‌روهر دگارتان ﴿أَزْدَنْكُمْ﴾ نیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ناوی بردن) ﴿فَأَصْحَابُ حُمْرٍ مِنَ الْخَبِيرِينَ﴾
 و چوونه‌ی ریزی زیانباران و خه‌سار قومه‌ندانده‌وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر تارام بگرن ﴿قَالُوا مَتَىٰ
 لَٰهَئِهِ﴾ نه‌وانه‌ه تاگر شوینی مانه‌وه‌یانه ﴿فَإِنْ يَشْعُرُوا﴾ و نه‌گه‌ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکه‌ن ﴿فَدَلَّعْهُمْ مِنَ الْعَمَّيقِينَ﴾ نه‌وه خوا هدر گیز رازی نایی (خوش نایی لیبان) ﴿وَقَبَضَتْ لَهُمْ فُرْسَاءَ﴾
 و هچند دوست (و هاوده‌م) مان له‌دونیا بو دانان ﴿فَرَبَّوْا لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فَمَا تَخَفْتُمْ﴾ که‌خرابه‌کردنی
 دونیاو (بی پروایی) ریزی دواپی بو‌رازانده‌وه ﴿وَكُنْ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ و به‌لستی (سزادانیان) به‌سهر دا درا
 ﴿فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌(ریزی) نه‌و گه‌لانه‌ی رابوردن پیش نه‌مان ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و ناده‌می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَبِيرِينَ﴾ به‌راستی زهره‌ر مه‌ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ و
 بی باوهران (به‌یه‌کریان) ده‌ووت گوی مه‌گرن بو نه‌م فورثانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ و نه‌سه‌ی
 پر و بوجی تیکه‌ل بکه‌ن به‌لکو سهر که‌ون (به‌سهریدا) ﴿فَلَذِيقُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویتند به‌خوا
 بینگومان نه‌وانه‌ی بیباوهر بوون پیشان ده‌چیزین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزایه‌کی سخت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ و نه‌توله‌بان لی ده‌سه‌نین (به‌توله‌ی) خرابترینی تاوانی که‌ده‌یان کرد ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْعَدَاةِ اللَّهِ
 الْكَارِ﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا) سزای دوزمنانی خوابه که‌ناگری دوزخه ﴿لَهُمْ فِيهَا أَنْجَالٌ﴾ مالی هه‌میشه‌ی
 شه‌وان له‌و تاگره‌دایه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ نه‌و سزایه (ده‌درین) چونکه‌دانیان نه‌ده‌نا
 به‌نیشانه‌کانی نیمه‌دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نه‌وانه‌ی بی باوهرن ده‌لین ﴿رَبَّنَا آتِنَا الَّذِي أَهْلَكْنَا﴾
 نه‌ی په‌روهر دگارمان نه‌و دوانه‌مان نیشان بده‌ن که‌گوهرایان کردین ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و ناده‌می ﴿تَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَفْدَانَا﴾ تا بیانخه‌ینه زیر پیمان ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ تاله‌زیری زیره‌وه‌ی
 دوزخ بن ﴿۱۵﴾

﴿إِنَّ إِلَٰهَ الْأَلَمِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا به‌رو در دگار مانه و ﴿شَرُّ اسْتَقَمُوا﴾ له‌باشان
 ریښک و راست (له‌سهر ثابین) به‌رده‌وام سوون ﴿تَتَذَكَّرُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کان پؤل پؤل
 دینه لابان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الْأَنفُثُوا وَلَا تَخْزُوا﴾ (بییان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و
 خه‌ف‌ت مه‌خون ﴿وَالْيُسْرُوا أَلَا تَجِدُوا لِي كُتُوبًا يُعَذِّبُكُمْ﴾ وه‌ مژده‌ بن لی‌تان نه‌و به‌ده‌شته‌ی که‌به‌لی‌تان پی
 درابوو ﴿عَنْ أُولَ الْأُكُفِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْأَخْرَءِ﴾ نیمه‌له‌ژیانی دنیا و له‌روژی دوایدا به‌ستیوانی
 نیوه‌ین ﴿وَلَا تَكْفُرْ فِيهَا مَا أَنْشَأَ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌هه‌شه‌دا) هه‌رجی جه‌زی لی‌ بکه‌ن بۆ‌تان ناماده‌یه
 ﴿وَلَا تَكْفُرْ فِيهَا مَا أَنْشَأَ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه‌ هه‌رجی داوا بکه‌ن له‌ویدا له‌خزمه‌ت‌اندایه ﴿وَلَا تَمْنُنْ فِيهَا عَنْهُنَّ﴾
 ری‌زلی‌شان و میوانداریه‌ له‌لایه‌ن خوا‌ی لی‌یورده‌ی میهره‌بانوه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کنی
 ووت‌ه‌ی چاک‌تر و به‌جی‌تره‌ له‌و که‌مه‌ی (خه‌لک) بۆ‌لای خوا‌بانگ ده‌کات ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌کاری چاکه‌ ده‌کات و ده‌لنی بینگومان من له‌کۆمه‌لی گه‌ردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْتَوِ
 الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه و خراپه‌ چوون یه‌ک نین ﴿أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاک‌ترین
 شیوه‌ وه‌لامی (خرابه) به‌ده‌روهه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سپک که‌له‌نی‌وان تۆ و نه‌ودا
 دوژمنایه‌تی هدیّه ﴿كَأَنَّهُ وَافٍ خَمِيرٌ﴾ وه‌ک دۆستیکی دلسۆز و گیانی به‌گبانی لی‌ دیت (نه‌مه‌ش
 ده‌ره‌نجامی به‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وه‌ی جوانه) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا إِلَٰهٌ صَبْرًا﴾ به‌م ناسته
 ناگات که‌سانیک نه‌ییت که‌خو‌را‌ده‌گرن و به‌نارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ وه‌ پپی ناگات
 مه‌گه‌ر که‌سپک‌خواه‌نی به‌شی هه‌ره‌گه‌وره‌ بیت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَمُرُّنَّكَ مِنَ الْغُطَيِّ نَبْعٌ﴾
 وه‌ نه‌گه‌ر له‌شه‌یتانه‌وه‌ تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادروست بوویت ﴿فَأَسْتَجِذْ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه‌ به‌نا بگره
 به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه‌ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) خوا‌یه‌ شه‌وو پۆ‌زو خو‌رو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سو‌رده‌ مه‌به‌ن نه‌بو خو‌رو نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سو‌رده‌ به‌رن
 بو‌نه‌و خوا‌یه‌ی نه‌وانی به‌دی هیتاوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا تَعْجُدُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ ته‌نها نه‌و ده‌به‌رس‌تن ﴿وَلَا
 تَسْجُدُوا﴾ جانا نه‌گه‌ر خو‌ریان به‌گه‌وره‌ زانی (من به‌رس‌تن) ﴿قَالُوا بَلْ يَدْعُونَكَ﴾ ده‌ی
 نه‌وانه‌ی لای به‌روه‌ردگارتن (فریشته‌کان) ﴿يَسْجُدُونَ لِلَّهِ بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌شه‌وو
 به‌پۆ‌ژ عیباده‌تی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابین ﴿

﴿وَمِنَ الْإِنبِيَاءِ أَنْتَ نَبِيُّ الْأَرْضِ حَبِشَةً﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوابه‌که زه‌وی ده‌بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ که‌چی کاتیک بارانمان باراند به‌سهریدا ﴿أَعَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ (به‌رواندنی روه‌ک)
 ده‌که‌وینته‌جوله‌و ده‌بورژینه‌وه (به‌رز ده‌بینته‌وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ بینگومان شه‌وه‌ی (زه‌وی
 ووشک) ده‌بورژینه‌وه زیندوو که‌روه‌ی مردوو که‌نیشته ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌پرستی نه‌و (خوا) به‌سهر
 هه‌موو شتیکدا به‌توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی له‌نایه‌نه‌کانی نیمه‌لا‌ده‌ده‌ن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له‌نیمه‌شاراوه‌نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبْرٌ﴾ ده‌ی نایا که‌سی ده‌خریته‌ناو نا‌گروه‌ه‌چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي إِيمَانًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بان نه‌و که‌سه‌ی له‌پورژی قیامت دابین ترس دیت ﴿أَعْمَلُوا آيَاتِنَا﴾ هدر‌چینان
 وویست (حه‌رتان لی‌کرد) بیکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ يَصْنَعُونَ بَصِيرٌ﴾ بینگومان خوا‌به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْآيَاتِ لَمَجَاهُزٌ﴾ به‌پرستی نه‌وانه‌ی که‌فورئانیان بزها‌ت و باوه‌ریان پی‌نه‌هینا (مزیان ده‌ده‌ین)
 ﴿وَأَنَّهُ لَكِبٌ خَبِيرٌ﴾ که‌به‌پرستی کتیبیکی زور‌به‌رزو جینگه‌ی پیره ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ﴾ به‌تان ونا‌پرستی روی
 فی‌ناکات ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ نه‌له‌نیستا و نه‌له‌دوو‌ا‌پ‌ر‌ژدا (نه‌به‌لی که‌مکردن نه‌به‌لی زیاد‌کردن)
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه‌نیر‌دراوه‌ته‌خوا‌روه‌ه‌له‌لایه‌ن (خوا‌ی) کار‌دروستی ستایش کراوه‌وه ﴿وَهُوَ
 مَا يُفَالِقُ لَيْلٌ﴾ هیچ شتیک به‌تو‌ناو‌ترینست ﴿إِلَّا مَا قَدَرُوا لَكُمُ الْيُسْرَى﴾ مه‌گه‌ر شه‌وه‌ی به‌پینگه‌مبه‌رانی
 به‌رله‌تو ووتراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾ به‌پرستی به‌روه‌رد‌گارت خوا‌هن‌لینور‌دنه (بو‌نیمانداران)
 ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه‌خوا‌هن‌توله‌ی سه‌خته (بزی باوه‌ران) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا فَتَكْتُمُوهَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌م
 فورئانه‌مان به‌زمانیکی نرجگه‌له‌عه‌ره‌بی بنار‌دایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ﴾ پی‌باوه‌ران ده‌یان ووت بزچی
 نایه‌نه‌کانی به‌روونی شپنه‌کراونه‌ته‌وه ﴿أَفَلَمْ يَحْجِبْ عَنْكَ﴾ (چون ده‌ین) فورئانی عه‌جده‌می و پینگه‌مبه‌ری
 عه‌ره‌بی ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ الْهَدْيَ وَشَقَّاهُ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی: فورئان بز که‌سانی باوه‌ریان پی‌هیناوه
 پریشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آيَاتِنَا لَهُمْ قُرْءَانٌ وَفُرْءَانٌ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ری پی‌نایه‌ن له‌گو‌ییاندا‌گرانی و
 که‌ری هه‌یه (له‌یستی حه‌ق) ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (به‌سزا‌دانیان له‌دونیا) ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 قُورْئَانَهُدا‌کو‌یرن، نه‌وانه‌له‌شوینینکی زور‌دوره‌وه‌بانگ ده‌کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سو‌یند
 به‌خوا‌به‌پرستی ته‌ور‌اتمان دا‌به‌مو‌وسا ﴿فَأَخْلَفَ فِيهِ﴾ به‌لام‌جیاوازی تبدا‌کرا (له‌لایه‌ن جو‌وله‌که‌کانه‌وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر پیشتر بر‌سار نه‌درا‌یه‌له‌لایه‌ن به‌روه‌رد‌گارت‌ه‌وه (که‌سزایان
 دوا‌بخریست) ﴿لَقَضَوْا أَيْهَتَهُمْ﴾ له‌نیوانیاندا‌داده‌ری ده‌کرا (به‌سزا‌دانیان له‌دونیا) ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ﴾ وه‌به‌پرستی نه‌وان له‌دوو‌دلی و به‌دگومانی دان ده‌بار‌ه‌ی فورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلَنَنفِخَ بِهِ﴾ ههر که‌سی کاری چاکه‌بکات (فازانجه‌که‌ی) بز‌خویه‌نی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ ههر که‌سی
 خرابه‌بکات (زیانه‌که‌ی) بز‌خویه‌نی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلِيمٍ لَّعِينٍ﴾ وه‌به‌روه‌رد‌گارت مسته‌م له‌به‌نده‌کانی

ناکات

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةُ﴾ زانبنی روزی دواپی نه‌یابو لای خواده گهر بنزرتنه‌وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
وه ههر بهر و بوومیک که له بیست و قه‌باغه که‌ی دبنته دهره‌وه ﴿وَمَا تَخْجِلُ مِنَ النَّارِ﴾ و ههر مبینه به ک‌ناوس
ده‌بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه که‌ی) داده‌نبیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ نه‌وه (خوا) ناگای لسی به ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
وه روزی خوا (هاویه‌ش به‌یدا که‌ران) بانگ ده‌کات ﴿إِنَّ شَرَّكُمْ لَبِئْسَ الْأَوْبَانُ﴾ هاویه‌شانی (که‌دانا ناپو
بو) من له‌کوین ﴿قَالَ أَأَنْتَ الَّذِي﴾ ده‌لین پیمان راگه‌یاندی ﴿مَا مِثْلُ شَيْءٍ﴾ که‌س له‌نبمه شباهت نبین
(تو هاویه‌شت هه‌بی) ﴿وَصَلَّ عَلَيْهِمُ﴾ وه وون بوولینان ﴿مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وانه‌ی پیشتر
ده‌بانده‌رستن ﴿وَقُلُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجْدٍ﴾ وه زانبان که‌هیچ به‌نا به‌کیان سی به ﴿لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ﴾
ناده‌می ماندو نایی ﴿مِنْ دُعَاةِ الْحَرِّ﴾ له‌داوا کردنی خیر و خوشی ﴿وَإِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه‌گهر ناخوشی
به‌ک دوو چاری بیسی ﴿فَيَقُولُ قُوْطٌ﴾ نه‌وه بین هبوا و ناویمند ده‌بی ﴿وَلَيْنَ الْأَمَّةُ﴾ وه نه‌گهر پیمان
به‌خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ میهره‌بانی به‌ک له‌لایه‌ن خزمانه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ صَرَاةٍ مَّسَّةٍ﴾ له‌پاش زیانیک لسی
که‌وتووه ﴿يَقُولُ هَذَا لِي﴾ ده‌لبیت : نه‌مه‌سی خومه ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ وه‌گومان نابهم روزی
دواپی به‌ربا بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه نه‌گهر گهریتندرامه وه‌بولا‌ی په‌روه‌ردگارم (زیندوویرنه‌وه
هه‌بوو) ﴿إِنْ لِي بَعْدَهُ لَلْخَسَفُ﴾ بیتگومان لای خوا (باداشتی) زور چاکم هه‌به ﴿فَلْيَنْتَفِعِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
جاسویند به‌خوا هه‌وال ده‌ده‌بین به‌وانه‌ی بین باوه‌ر بوون ﴿يَمَّا تَخْلَوْنَ﴾ به‌وه‌ی کردوویانه (له‌دونیا)
﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه‌سویند به‌خودا پیمان ده‌چه‌زین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه‌کی به‌هیز و به‌تین ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾
﴿وَلَا أَلْعَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه‌کاتی چاکه و خوشبمان رشت به‌سهر ناده‌می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ روو
وه‌ده‌گبری و به‌خوبه‌زل زانبه وه‌دوو ده‌که‌وتنه‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ به‌لام کاتی ناخوشی تووش
بیت ﴿فَدُودُعَاةٍ عَرِيضٍ﴾ نه‌وه نزاو هاواری زور ده‌کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ بَلَيْنَ﴾ بلن پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ﴾
الله ﴿نه‌گهر (فورقان) له‌لایه‌ن خواوه‌بوو﴾ شَرَّكُمْ یوم ﴿پاشان تنه‌وش باوه‌ر تان بین نه‌کرد﴾
﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومرا تره ﴿مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌له‌دزایه‌تی به‌کی دوو له‌پراستیدا
بیت ﴿سَرِيرَةً إِلَيْنَا﴾ له‌مه‌ودوا به‌لگه‌کاتی خومانیان نیشان ده‌ده‌بین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له‌ناسوی
دونیا (له‌بوونه‌وه‌ردا) ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه‌له‌خودی خویاندا ﴿حَتَّى يَبْهَتَ لَهُمْ﴾ هه‌نا بویان روون
بیت وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیتگومان نه‌م (فورقانه) راسته ﴿أَوْ لَرَبِّكَ بَرَكٌ﴾ نابا په‌روه‌ردگارت به‌سی نییه
﴿أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که‌به‌راستی ناگاداره به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ﴾
ناگاداره به‌پراستی نه‌وانه‌له‌دوو دلیدان ﴿فَإِنْ لَقِيتَهُمْ﴾ له‌دیدار و گه‌شتن به‌په‌روه‌ردگاریان
﴿إِلَّا أَنَّهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ناگاداره به‌پراستی (زانست و زانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شتیک

سوره فی (الشوری)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناولی خوالی به خشنده می مهربان

﴿حَم﴾ به (ح ا میم) ده خوینترته وه ﴿عَمَق﴾ به (ع دین، سین، قاف) ده خوینترته وه خوا
 زانتره به ماناکه ی بؤ زانیاری زیاترو وانا که شبیان سهرنجی سهره تای سوره فی (البقرة) بده ﴿
 كَذَلِكَ نُوحِي إِلَيْكَ﴾ نابه و جوره خودا نیگاده کات بؤ تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بؤ تهو (پینغه مهربانه ی)
 بیش توش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوالی زالی بالادهستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 بؤ خوابه ههرچی له ناسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هدرچی له زهوی دایه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 وه تهو (خوا) بلشد و گه وره به ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْقَطْنَ﴾ نزیکه ناسمانه کان پارچه پارچه بین
 ﴿مِنْ قُرُونٍ﴾ له سهرویانه وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه فرشته کان به پاکی یادو سوپاسی
 پدروهر دگاریان ده کن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای لیسوردن ده کن ﴿لَعَنَ فِي الْأَرْضِ﴾ بؤ تهوانه ی
 له زه ویدان ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که بنگومان تهنها خوا لیسورده ی میهربانه
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه تهوانه ی جگه له خوا دؤستانیکیان بؤ خویان هه لبرارد وه
 ﴿اللَّهُ خَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ناگادار و چاودتره به سهریانه وه ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ وه تو (تهی موحده ممد
 ﴿بَارِئُ زَهْرٍ وَچاودتر نیست به سهریانه وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههر وه ها نیگامان کرد وه بؤت
 ﴿قَوْلَ الْأَعْرَابِ﴾ قورنائیک (به زمانی) ههره بی ﴿يُنذِرُ أُمَمًا الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بؤ تهوه ی خهلکی مه ککه
 و کهسانی ده ورو به رسی بترستی ﴿وَنُنذِرُ يَوْمَ الْجُمُعِ﴾ وه (خهلک) بترستی له برورسی کؤ کردنه وه
 ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی نیدانه ﴿فَرِيقٌ فِي الْحَنَّةِ﴾ کؤ مه لیک له به هه شندان ﴿وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
 کؤ مه لیک له ناگریی بلنسه داران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوابو بیستابه ﴿لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده یکردن
 به یه ک نه ته وه (باوه ر داریان بن باوه ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به لام ههر که سیک یونیت ده یخانه ناو
 میهربانه ی خویه وه ﴿وَالَّذِينَ يَمُنُونَ بِالْآخِرَةِ مِنْ دُونِ الْأُولَىٰ﴾ سته مکاره کانیش هیچ دؤست و یار مه تی دهریکیان
 نی به ﴿أَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایا تهوان جگه له خوا پشتیوان و دؤستانیکیان بؤ خویان هه لبرارد وه؟
 ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دؤسته ﴿وَهُوَ الْغَنِيُّ﴾ وه تهنها تهو مردووان زیندوو ده کاته وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه تهو به دده سولات و به توانایه به سهر هه موو شتیکدا ﴿وَمَا أَخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه ههر شتیک که تیدا جیواو از بوون ﴿فَتَحْكُمُوا إِلَى اللَّهِ﴾ تهوه بر باره که ی بؤ لای خوا ده گهریتد وه
 ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي﴾ تهو خوابه پدروهر دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ تهنها پشتم بهو به ستووو ﴿وَالْيَتِيمَ
 الْيَتِيمَ﴾ وه ههر بؤ لای تهویش ده گهریمه وه ﴿

﴿فَالْأَرْضُ وَالْأَشْجَارُ﴾ (خواب) به دیهیتتری ناسمانه‌کان و زهویی به ﴿جَعَلَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به دی هیتاون هاوسهران له خودی خوتان ﴿وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ ههروهاله ناره‌لیشدا جوونی
 (دروستکر دووه) ﴿بِذَرُكُمْ فِيهَا﴾ له جووت بووندا زماره‌تان زور ده کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلَيْهِ شَيْءٌ﴾ هیچ
 شتیک به دونه‌ی خوانی به (نه له زات و نه له سیفات و نه له کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْغَبِيرُ﴾ وه نهوه
 بیسه‌ری بینابه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ربو نهوه (کلبله کانی) ده سه لانداری ناسمانه‌کان
 وزهوی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رزوی فراوان ده کات و ده بگرشه وه له هه ره که سی که
 بیهویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوانا گاداره به هه موو شتیک ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ نهوه
 ثابته‌ی بؤ داناوون ﴿مَا وَضَعَ بِهِ نُوحًا﴾ که فرمانی داوه به نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نهوه ش
 نیگمان کردوه بؤ تو و ﴿وَمَا وَضَعْنَا بِهِ مِنْ ذِكْرٍ وَمَنْعَةٍ وَوَعْدَةٍ﴾ نهوه ش که فرمانمان داوه به نیراهیم
 وموسا وعیسا ﴿أَنْ أَقْبُوا الَّذِينَ وَلَا تَشْفَعُوا فِيهِ﴾ که له سه ره نهو ثابته‌ی به رینک و راستی و جیاوازی تندا
 مه کهن ﴿كُرِّهَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به لای هاوبه‌ش دانه‌رانه وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ﴾ نهوه‌ی
 نهوانی بؤ بانگ ده کهیت ﴿إِنَّهُ يَحْتَجِبُ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هه ره که سی بویت هه‌لی ده بژیری بؤ (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ وه رینمورنی که سیک ده کات بؤ لای خوی یکه رپته وه ﴿وَإِذْ
 نَفَخْنَا فِيهِ﴾ وه جیاوازه بوون ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَأْسُ﴾ مه گهر له پاش نهوه‌ی که زانست و زانیاریان
 بؤ هات ﴿تَغْيَابَتُهُمْ﴾ به هوی ذرابته‌ی و چه سوودی تینوئیانه وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه ته گهر
 فرمانتیک پشتر له پهروه‌ر دگاره‌وه ده ره نه‌چوايه ﴿إِلَّا أَجَلٌ مُسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌ی بڑین)
 ﴿لَقَضَىٰ يَتَهُمْ﴾ نهوه بریار له نیوئیاندا ده کرا (به سزادانیان) ﴿وَالَّذِينَ أُورُوا إِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه
 به راستی نهوانه‌ی له دوا‌ی نهوان نامه‌یان بپ درا ﴿لَيْسَ شَيْءٌ مِنْهُ مُرْسٍ﴾ له گومان و دور دلیدا بوون
 لئی ﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ﴾ که وانه تو بؤ نهوه بانگه‌وازیکه و ﴿وَأَنْتَ تَقَعُّ كَمَا أَمَرْتَ﴾ راست و راوه‌ستاوبه
 له سه ره ثابته‌ی کهت به و جوهره‌ی فرمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىَٰ فُتًا﴾ وه شوین ناره‌زووه‌کانی
 نهوان مه که وه ﴿وَقُلْ ءَمْسٌ﴾ وه بلی باوه‌رم هیتاوه ﴿يَمَّا أَرْسَلَ اللَّهُ مِنْ بَيْنِكَ﴾ به هه‌رنامه‌یه‌ک
 که خوا نار دویه‌یه خواره وه ﴿وَأَمْرٌ إِلَّا غَدًا يَنْتَكِرُ﴾ وه فرمانم پی دراوه که داد پهروه‌رسم له
 تینوئیاندا ﴿إِنَّهُ زَيْتٌ أَوْ بُسْكٌ﴾ خوا پهروه‌ر دگاری نیمه و نیمه شه ﴿لَكَ أَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی
 خومان بؤ خومان و ﴿وَلَكُمْ أَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی تبه‌وش بؤ خوتانه ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾
 هیچ به لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له نیوان نیمه و نیمه ده (باس نه کرابی) ﴿إِنَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾ خوا (له رزوی دوا‌ی دا)
 کومان ده کاته وه ﴿وَالَّذِي أَلْمِصِرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وش هه ربو لای نهوه ﴿

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ نهوانه‌ی ده‌ده‌ده‌سی ده‌کن له‌باره‌ی خواوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ له‌دوای
 نه‌وه‌ی (خهلکی بانگه‌وازی) نه‌ویان وه‌لام دایه‌وه و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّاجُهُمْ دُجَّاجَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾
 به‌لگه کانیاں بوچ و به‌ناله لای به‌روهر دگاریان ﴿وَعَلَّيْهِمْ عَذَابٌ﴾ وه‌خه‌شم و رقی خوابان له‌سه‌ره
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّبِيدٌ﴾ وه‌سزای زور سه‌ختیان بز هه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خواه وه‌زاته‌یه که
 هم فورانه‌ی به‌راستی ناردووه‌ته خواره‌وه ﴿وَالْمُزَيَّنَّ﴾ وه‌ته‌رازووی ناردووه (بو جیا کردنه‌وه‌ی
 حه‌ق و به‌تال) ﴿وَمَا يَذَرُكَ﴾ وه‌تو چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ له‌وانه‌یه هاتنی پرۆزی دواپی زور
 نزیک بیت ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی نیه به‌له‌ی هاتنی ده‌کن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی هه‌یه ده‌ترسن لنی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وه
 ده‌زانن پرۆزی دواپی راسته ﴿إِلَّا إِنْ الَّذِينَ يُنَادُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیتداین به‌راستی نه‌وانه‌ی که گومانیاں
 هه‌یه له‌پرۆزی دواپی ﴿لَنْ يَصْلَحَ يَعْبُدَ﴾ نه‌وه به‌راستی له‌گومراییه‌کی زور دوور له‌راستی دان ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ بَعِيدٌ﴾ خوا دل‌سوزه به‌به‌نده‌کانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که‌سی بویت رزق و پرۆزی ده‌دات
 ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وه‌ههر نه‌وه به‌هیزو بالاده‌سه‌ت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ ههر که‌س
 به‌ره‌مه‌سی دوا پرۆزی بویت ﴿نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ نیمه به‌ره‌مه‌که‌ی بز زیاد ده‌که‌ین ﴿وَمَنْ كَانِ يُرِيدْ
 حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ههر که‌سینک به‌ره‌مه‌سی دونیای بویت ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ﴾ هه‌ندی له‌دونیای پی ده‌ده‌ین
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به‌لام له‌پرۆزی دواپی دا هیچ به‌شیک‌کی نی به ﴿إِنَّمَا لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو
 نه‌و (بی‌باوه‌رانه) هاو به‌شائیکیان هه‌یه ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ نابینکیان بز داناوون ﴿مَا لَوْ أَنَّ يَدَ اللَّهِ﴾
 که خوا رینگه‌ی پی نه‌داوه ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وه‌نه‌گهر بریاری به‌کجاری ده‌ره‌نه‌چوايه ﴿لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوانیان دا بریار ده‌درا (به‌له‌ناویر دنیاں) ﴿إِنَّا أَطَّلَعْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْآلَةِ﴾ وه‌به‌راستی بز
 ستم کاران سزای سه‌ختی نازار ده‌ره‌یه ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو ستمه‌مکاران
 ده‌بینی زور ده‌ترسن له‌تاو نه‌وه‌ی کردوینه ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ بنگومان نه‌وه سزایه ههر دوو چاریان
 ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و چاکه‌کانیاں کردووه
 ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ له‌ناو باخ و باخانی به‌هه‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌لایه‌ن
 به‌روهر دگاریانه‌وه ههر چیاان بویت بزبان ناماده‌یه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه‌وه‌یه چاکه‌و
 به‌خششی زور گه‌وره ﴿

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ﴾ نهو (به‌خششه) نه‌ویه که خوا‌موزده ده‌دات به به‌نده‌کانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتِمَنُوا الصَّلَاةَ﴾ نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و چاکه‌کانیان کردوهه ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (نه‌ی مو‌حه‌م‌مد ﷺ) بلسی داوای هیچ پاداش‌نیک‌تان لسی ناکم له‌سه‌ری ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ مه‌گمر خوش‌یوستنی خزمایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْرَأْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ بِهَا حَسَنَةً﴾ همر که‌س همر چاکه‌یه‌ک بکات چاکه‌ی بز زیاد ده‌که‌ین (به‌چهند به‌رائه‌ر) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی خوا‌لی بورده‌ی سو‌پاس‌گوزاره ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كِبْرًا﴾ یان نهو (بن باوه‌رانه) ده‌لین پیغه‌م‌بر در‌ق‌ی به‌دهم خوا‌وه هه‌ل‌به‌ستوهه ﴿قُلْ إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ خ‌ن‌نه‌گمر خوا‌یه‌ویت ﴿يَخْتَصِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾ م‌زور ده‌نی به‌سه‌ر دلت دا ﴿وَنَسِخَ اللَّهُ الْبَاطِلَ﴾ وه‌خوا به‌تال له‌ناو ده‌بات ﴿وَيُحْيِي الْمَيِّتَ بِكَلِمَاتٍ﴾ وه‌به‌وونه‌کانی (فورنان) راستی جی‌گ‌یر ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌زانیه به‌وه‌ی له‌ناو دلان‌دایه ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ وه‌نه‌و خوا‌زانی‌که نه‌وبه له‌به‌نده‌کانی وه‌ده‌گریت ﴿وَيَتَعَوَّضُ عَنْ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌له‌کرده‌وه خرابه‌کان چا‌وپ‌وشی ده‌کات ﴿وَيَعْلَمُ مَا فَتَحُون﴾ وه‌ده‌زانی به‌همرچی که‌نیوه ده‌یکه‌ن ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و چاکه‌کانیان کردوهه (داوایان) وه‌ده‌گریت ﴿وَيَزِيدُكُمْ قُضَايَا﴾ وه‌له‌به‌مه‌رو به‌خششی خ‌وی زیاتریان ده‌داتی ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به‌لام بین باوه‌ران سزای سه‌ختیان بز هه‌یه ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾ خ‌ن‌نه‌گمر خوا‌ر‌زق و ز‌ق‌ری فراوان بکر دایه بز به‌نده‌کانی ﴿لَسَفَا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا سته‌میان ده‌کرد و س‌ر که‌ش ده‌بوون ﴿وَلَكِنْ يَرْزُقُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا‌ر‌زق و پ‌وزی به‌و نه‌نداره ده‌تیر‌بته‌خوا‌ره وه‌که‌خ‌وی به‌ویت ﴿إِنَّهُ رَءِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا‌به‌نا‌گا و بینایه به‌به‌نده‌کانی ﴿وَهُوَ الَّذِي يَرْزُقُ الْغَنِيَّ﴾ وه‌خوا‌ئه‌و زاته‌یه که‌باران ده‌بارینی ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فَتَرْنَا لَهُ پَاش نه‌وه‌ی که‌خه‌ل‌کی بین ثوم‌ید بوون ﴿وَيُسِّرُ رَحْمَتَهُ﴾ وه‌(بارانی) په‌حمه‌تی خ‌وی بلا‌و ده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ الْغَنِيُّ﴾ وه‌ه‌ر نه‌و پ‌شتیوان و سو‌پاس‌کرا وه‌ ﴿وَمِنَ الْيَتِيمِ﴾ وه‌له‌به‌ل‌گه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوا‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَكَيْنِ وَالْأَرْضِ﴾ در‌وست‌کردنی ناس‌مانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه‌وه‌ی بلا‌وی کردوه‌ته‌وه له‌گیان‌له‌به‌ران له‌ه‌ر دوو‌کیان‌دا ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا‌ه‌ر کات‌یک به‌ویت به‌توانایه به‌سه‌ر ک‌و‌کردنه‌وه‌یان‌دا ﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ مُصِيبَتَهُ﴾ وه‌ه‌ر نا‌خ‌وشی یه‌کتان تو‌وش بو‌وسی ﴿فَمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ نه‌وه به‌ه‌زیی کرده‌وه‌یسی (خرابی) خ‌وتانه‌وه‌یه ﴿وَيَتَعَوَّضُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ وه‌له‌زور‌ن‌ک‌یش چا‌وپ‌وشی کردوهه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌نیوه نا‌توانن له‌زه‌ویدا قوتار‌ین ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌نیانه بی‌ج‌گه له‌خوا‌ ﴿مِنْ قُوَى وَلَا تَصِيرُ﴾ هیچ پ‌شتیوان و یارمه‌تی ده‌ر‌ن‌ک

﴿وَمِنَ الْإِنبِيَاءِ الْخَوَارِ فِي الْخَيْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾ و ه له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانیک و ه ک شاخه کان له
 ده ریادا ده برون ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾ ته گهر خوابه یه وی (با = ههوا) راده گریت ﴿وَيُظِلُّنَّ زَكَوَاتِ عَلَى ظَهْرِهِ﴾
 یتیر که شتیبه کان به سه ر پستی ده ریاکه وه ده وه ستن ﴿إِنْ يَنْزِلْ فِي دَلِيلٍ لَّا يَنْتَبِهُ﴾ به راستی ته وه ی (که باس
 کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هیه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بز هه موو نارام گرینکی سوپاسگوزار ﴿أَوْ يُوقِفْهُمْ يَوْمَ أُكْسِرُوا﴾ یان به هوی کر ده وه کانیا نه وه نو قیمان ده کات ﴿وَيَنْقُضُ عَنْ كَيْدٍ﴾ له زور نکیش
 (له گونا هیان) چاو بوشی ده کات ﴿وَيَقَعُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آلِهَتِهِمْ﴾ ته وانه ی که ده مه قالی ده که ن
 ده باره ی به لگه کانی نیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ فِئَةٍ﴾ هیچ په نایه کیان نییه ﴿فَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه رشتینکتان پی به خشر اوه ﴿فَتَنَعَ الْحَبِيرَ الدُّنْيَا﴾ ته وه ته نها خوشی زیانی ته م دونیا به ﴿وَمَا يَنْدُبُ اللَّهُ خَيْرَ
 وَأَتَقَى﴾ وه ته وه ی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بز ته وانه ی با وه ریان هیتا وه ﴿وَعَلَى
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ وه ته نها پست به به رده و رد گاریان ده به ستن ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَعْضٌ مِنَ الْآيَةِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ وه
 ته وانه ی له گونا هه گه وره کان و خرابه زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَلَا أَمَّا غِيَبُهَا﴾ وه کاتی
 رقی و قبیان هه لست ﴿هُمْ يَقْفُرُونَ﴾ ته وانه لی ده به ورن ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه ته وانه ی که
 گو ترایه لی به رده و رد گاریان کر ده وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نو تره کانیا ن به چاکسی ته نجام داوه ﴿وَأَنفَرُوا شُورَى
 بَيْنَهُمْ﴾ وه کار و باری نیوانیا ن به پرس و مه شور ته ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُقْتُونَ﴾ وه له و پروری به ی پیمان دا وون
 ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه ته وانه ی کاتی ده ست در یزان لی ده کریت ﴿هَؤُلَاءِ يَصُرُونَ﴾
 توله ی خویان ده ستین (و سه ر دانا خه ن) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ وه توله ی هه ر خرابه به ک
 خرابه به که به وینه ی خوبی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَالْغُرُءُ عَلَى اللَّهِ﴾
 ته وه پاداشتی ته وه لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خوش ناوی ﴿وَلَمَّا
 نَصَرَ قَدَّ ظَاهِرُهُ﴾ وه هه ر که س توله به سنی له پاش ته وه ی سته می لیکر اوه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسْئَلٍ﴾
 تا ته وانه هیچ تا وان و گونا هینکیان له سه ر نیه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تا وان و گونا هه ر
 له سه ر ته و که سانه به که سته م له خه لکی ده که ن ﴿وَيَعْمَلُونَ فِي الْأَرْضِ يُغَيِّرُ لَحْمٍ﴾ وه به ناهه ق خرابه کاری
 ده که ن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ته وانه سزای زور سه ختیان بز هیه ﴿وَلَمَّا صَبَرُوا وَغَشَى
 وَه هه ر که س خو گرو لی به رده پی ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمِنْ عَذَابِ الْأُمُورِ﴾ به راستی ته مه له کاره به ر بایه خ و
 به سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س خوا گو مرایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ يَنْتَصِرُ﴾ ته وه
 پاش ته وه هیچ دوست و یار مه تی ده رینکی نی به ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا زُلْزَلُوا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بین ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِلَٰهٌ غَيْرُ رَبِّهِمْ﴾ ده لین نایا ریگابه ک هیه به گه ریینه وه بز
 دونیا ﴿

﴿وَمَنْ يَعْزُزْهُمْ وَعِيَّتْ﴾ و ده دیان بنی پیشانی دوزخ ددرین ﴿خَشِيعَتٍ مِنَ الدُّنْيَا﴾ بهمل کهچی و زهلیلی و دامای ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ خَلْفِ حَيْفٍ﴾ به گزوشی چاوو به دزیه و ده روانی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ده وانهی که باوه دیان هیناوه ده لنین ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ به راستی زیانباره کان نه وانهن که خوایان و کس و کاریان له پوزی ههستانه و ده له دهس داوه ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ﴾ بیدارین به راستی سته مکاران له سزایه کی هه میله بی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ و ده وانه هیچ پشتیوانکیان نی به ﴿يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که بار مه تیان بدن بیتجگه له خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ و ده هر که سینک خوا گو مریی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ نه و ده هیچ ینگیه کی پرگار یوونی بونی به ﴿أَسْتَجِبُوا دَعْوَتَكُمْ﴾ گویر ایله بن بۆ په روه ردگارسان ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ بَوْمٌ﴾ پیش نه و دهی پوزیک بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن خواوه که گه رانه و ده بی بونی به ﴿وَمَا الْكَافِرِينَ مَثَلُهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه و پوزه هیچ به ناگابه کتان نابیت ﴿وَمَا الْكَافِرِينَ لَكَرٍ﴾ و ده هیچ ینکار بیبه کتان بین ناکریت ﴿فَإِنْ أَقْرَبُوا﴾ جا نه گه ر وویان و ده گه ر ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا﴾ نه و ده نیمه تومان به پار نزه و چاودیر نه نار دوه بۆ سه دیان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ تو نه نهارا گه باندت له سه ره ﴿وَلَا إِذَا دُفِعَ إِلَيْكَ شَيْءٌ مِمَّا رَحِمَهُ﴾ و ده به راستی کانی نیمه له لایه ن خو مانه و ده به سه ره و نیمه تینک به که سینک به جه رین ﴿فَرِحَ بَهَا﴾ پنی دلخوش ده بی ﴿وَلَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ و ده نه گه ر ناخوشیه کیان تووش بیت ﴿وَمَا قَدَرْتُمْ أَنْ يَدْخُلَهُمْ﴾ به هوی کرده و دهی خو یانه و ده ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ نه و ده به راستی ناده می پی نه زان و سه له به ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر بۆ خوا به مولک و پاشایه تی ناسمانه کان و زه وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هر چی به ویت به دی ده هیتیت ﴿يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتًا﴾ بۆ هر که سینک به ویت کچی پی ده به خشیت ﴿وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الدُّكُورَ﴾ و ده بۆ هر که سیش به ویت کوری پی ده به خشیت ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَانْتًا﴾ بان کور و کچی به به که و ده پی ده به خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ و ده هر که سینکی بی ویت نه زوکی ده کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا زانایی ده سه لا تداره ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِمَهُ اللَّهُ﴾ بۆ هیچ کس نه بووه که خوا قسه ی له گه لدا بکات ﴿إِلَّا الْوَحْيَ﴾ به و دهی نه بیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيَ حِجَابٍ﴾ بان له پشت په رده و ده ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ بان نیرا ویتک بنیریت ﴿فَوْحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و به فهرمانی خو بی نه و دهی که به ویت و دهی بۆ ده کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ خَصِيرٍ﴾ به راستی خوا بلندی کار دروسته ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُكَ رُوحًا﴾ هەر به و شیوه (که وەحی پێ دیت) قورئانمان بۆ تۆ نارد (ئەو موحەممەد ﷺ) ﴿مِنْ أَمْرِنَا﴾ بە فرمانی خوێمان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ کە تۆ نەتە زانی کتیب و ئیمان چی بە ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ بە لام ئیمە ئەوەمان کردە ڕووناکی بەک ﴿تَهْدِي بِمَنْ مَشَاءَ﴾ ڕێنموونی هەر کە سێکی پێ دەکەین کە بمانە و نیت ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ لە بەندە کائیمان ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وە بە راستی تۆ (خەڵک) ڕێنموونی دەکەیت بۆ ڕێگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ ڕێگەی ئەو خواپەیی ﴿الَّذِي رَمَقَ السَّمَوَاتِ وَرَمَقَ الْأَرْضِ﴾ کە هەرچی لە ئاسمانە کان و هەرچی لە زەویدا پە هی ئەو ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیدار بێن هەموو کارەکان هەر بۆ لای خوا دەگەڕێتەوە ﴿

سوره‌ی ﴿الزخرف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوا ی بەخشێندە ی میهرەبان

﴿حَم﴾ بە (ح، م) دەخوێترێت وە خوازانێت و بە وانا کە پێ بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سوره‌ی (البقرة) بکە ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سوێند بەم بە ڕاو ڕوون کەر و ەو ە ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ بە راستی ئیمە قورئانمان بە عەرەبی داناوو ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ ئەو ی تێ بگەن ﴿وَلَقَدْ رَفَعْنَا الْكِتَابَ لَدُنَّا﴾ بە راستی ئەم قورئانە لە تابلۆی پاریزراودا پە لای ئیمە (لە لوح المحفوظ دا) ﴿لَعَلَّيْكَ حَكِيمٌ﴾ کە زۆر بلێند و ڕە لە دانایی ﴿أَفَضَرَبُ عَنْكُمْ الْأَنْعَامَ صَفِصًا﴾ دە ی ئایا ئیمە ئەم قورئانە نان لێ دوور بخە بنە وە ﴿أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا تُفْسِدُونَ﴾ لە بەر ئەو ی ئێو گەلێکی زیاده ڕوون ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وە زۆر پێغه مبرمان لە گەلە پێشووە کان ناردوو ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ﴾ وە هەر پێغه مبرێکیان بۆ هاتبێ ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەوان هەر گالته یان پێ کردوو ﴿فَأَخْلَعْنَا شُلًّا مِنْهُمْ نَضْحًا﴾ جا کە سانی کە لە مان بە هێز تر بوون لە ناومان ڕدن ﴿وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾ وە بە سەر چوو سەرگوزشتە یی پێشیان ﴿وَلَقَدْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وە ئە گەر ڕ سياريان لێ بکەیت کێ ئاسمانە کان و زەوی بە دی هێناو؟ ﴿يَقُولُونَ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بێگومان دەلێن خوا ی زالی بالادەستی زانا دروستی کردوون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ئەو خواپەیی زەوی کردوو بە لانکە بۆ نان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وە چەند ڕێگایە کێ نیا دا دروست کردوو بۆ نان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ ئەو ی بگەن بە مە بەستە کانتان ﴿

﴿وَالَّذِي نُزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ﴾ وە ئەو خواپەیی کە لە ئاسمانەوە بەئەندازە بارانی بۆ باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً قَدِيمًا﴾ جا وولاتیکی ووشک و مردووی پێ زیندوو دەکەینەوە ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ تَابَهُ
 جَوْرَهُ ثَبَوَهُ زَيْنَدُوو دەرئەووە ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا﴾ وە ئەو خواپەیی کە هەموو جووئەکانی
 بەدی هێناوە ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ وە کەشتی و ولاخی بۆ فەراھەم هێناون کە سواریان
 دەبن ﴿بَلِّغُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا مَعَهُ﴾ بۆ ئەوێ سواری پشتیان بن ﴿كُذِّبُوا بِعَمَةِ رَيْكُ﴾ لە پاشان بیر لە بەهرە
 و نیممەتی پەرورەدگار تان بکە ئەووە ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَىٰهَا﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَنُكِّلُوا لِمَنْ لَّدَىٰ سَخَّرْنَا
 هَذَا﴾ وە بێنێن پاك و بیگەردی بۆ ئەو (خواپەیی) کە ئەمەیی بۆ پام هێناوین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّبِينَ﴾ کە
 پیشتر ئیمە ئواتا مان بەسەریدا نەبوو ﴿وَأَنَّا إِنَّا لَنِاسِقُونَ﴾ وە بەراستی ئیمە بۆ لای پەرورەدگار مان
 دەگەرینێتەوە ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ وە بێگومان لە ناو بەندەکانی خوادا هەندێک (مەندالیان)
 بۆ پەرورەدگار دانا ﴿إِنَّا لَنَسْنَأُ لَكُمْ قُورُومِينَ﴾ وە بەراستی موقوف (ی کافر) پێ نەزان و سەپلەیی ناشکرایە ﴿
 أَمْ لَكُمْ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ﴾ ئایا لە ناو دروست کراوەکانیدا کچانی بۆ خۆی هەلبژاردووە ﴿وَأَصْفَقْتُمْ
 بِالْبَنِينَ﴾ وە کورانی تاییەت کردووە بە ئێووەوە ﴿وَأَنَّا إِنَّا لَشَرَّ أَحَدُهُمْ﴾ وە کاتی مژدە بەبەکی
 لەوان بدەری ﴿بِمَا صَبَرْتَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ بەوێ بەنموونە بۆ خوای دادەنێت (واتە : ئەگەر پێی
 بووتریت کچتان بسووە) ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی پەش هەلەدەگەڕێ و پیش
 دەخواتەووە ﴿أَوْ مَن يَشْأُو فِي الْحَيَاةِ﴾ ئایا ئەو (کچە)ی لە ناو ئالتون و خشلا بەخێوو کرابێ
 و ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَاوِ غَرْمِينٌ﴾ لە کاتی دەمەقالتیدا ناتوانی مەبەستی خۆی دەربیریت (بۆ خوای
 بربار دەدەن) ﴿وَجَعَلُوا أَلَمَّتْ لِكَةِ الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ إِنَّنَا﴾ وە ئەو فریشتانەیی کە بەندەیی خوای
 بەخشنەن بە مێنەیان دادەنەن ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾ ئایا ئەوان بە دیاری دروستکردنیانەووە بوون
 ﴿سَخَّرْتُمْ لَهُمْ شَهَادَتَهُمْ وَمُسَلُّونَ﴾ بێگومان ئەو شایەتیانەیان دەنوسریت و پرسیاریان لێ دەکری ﴿
 وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وە دەلێن ئەگەر خوا بیویستایە ئیمە ئەو (فریشتانەمان) نەدەپەرست
 ﴿مَّا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری بەکیان نی بە لەو بارەیدەووە ﴿إِن هُمْ إِلَّا جَهْرُصُونَ﴾ ئەوانە
 هەردرو دەکەن ﴿أَمْ أَنَسَكُمُ كُتُبًا مِّن قَبْلِهِ﴾ وە ئایا لە پیش قورئان پەرتوکیکمان پێ داوون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کە ئەوان دەستیان پێوە گرتبێ ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آيَةً نَّاعْلُو أَنَّهُ﴾
 (نەخێر وانی) بە لەکو دەیانووت بەراستی ئیمە باووباییرانمان لەسەر نایینێک دیووە (لەسەر بێت پەرستی)
 ﴿وَأَنَّا إِنَّا لَنَرَاهُ كَفَرًا﴾ وە بێگومان ئیمەش پەڕەوێ پێبازی ئەوانین ﴿

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾ همدروه‌ها پیش تو هیچ پیغمبر نیکمان نه‌نارد و وه‌له‌هیچ‌شارنکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُرُؤُهَا﴾ مه‌گدر خو‌شگوزره‌انه‌کان (ده‌وله‌مه‌نده‌کان) ی و وتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ ابْنًا عَلِيًّا ثُمَّ﴾
 به‌راستی نیمه باو و باپیرانی خو‌مان له‌سهر نایبیک دیووه ﴿وَإِنَّا عَلَيَّ الْعِزِّهِمْ فُتِنْتُ﴾ وه به‌راستی نیمه
 له‌سهر نایبینی نه‌وان ده‌رقوبن ﴿قَالَ أَوْ لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ يُؤْفَكُونَ﴾ ووتسی نه‌گدر چی من (نایبینی) راس‌تریشم
 بؤ هیتابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آيَاتًا﴾ له‌وه‌ی که باو و باپیرتان دیووه له‌سهری ﴿قَالُوا إِنَّا بِنَاؤُنَا بِنَاهُكُمْ بِهِ
 كُفْرُونَ﴾ ووتیان بنگومان نیمه بن باوهر بن به‌و (نایبینه‌ی) به‌تیوه‌دانیر اووه ﴿فَأَنصَبْنَا إِلَيْهِمْ﴾ بؤیه
 توله‌مان لی سه‌ندن ﴿فَأَنظَرْنَا﴾ کف‌کان عقیقه‌الکذبین ﴿جَا سَهْبِرْ که سه‌ره‌نجامی دروزنان چون بوو ﴿وَمَا
 كُنَّا بِأَنْزِلِهِمْ إِلَّا بِيَدِ قَوْمِهِ﴾ وه کاتیک ثیر اهییم به‌باو کی و گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنِّي بَرَأةٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بنگومان
 من به‌ریم له‌وه‌ی تیره ده‌به‌رستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له‌وزاته‌ی که دروستی کرد ووم ﴿وَاللَّهُ
 سَمِيعٌ﴾ چونکه همدرویش و نیمو ونیم ده‌کات ﴿وَجَعَلَهَا آيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ نه‌و (به‌کخوا به‌رستی)
 له‌ناو نه‌وه کاتیدا به‌جی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تاب‌گه‌رینه‌وه (سهری) ﴿بَلْ مَشَقَّتْ لَهُمْ زُجُورًا﴾
 به‌لکو من نه‌وانه و باو و باپیرانیانم له‌خو‌شگوزره‌انیدا هیشته‌وه ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی
 قورناتیان بؤ هات ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ له‌گه‌ل پیغه‌مبری ناشکرا ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتن قورناتیان
 بؤ هات ﴿فَالْوَاهِدَ إِسْحَرُ﴾ ووتیان نه‌مه جادووه ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ وه به‌راستی نیمه باوهری بن ناکه‌مین ﴿وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بؤ چی نه‌م قورنانه‌نه‌نیر اووه‌ته‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بؤ پیاوونکی گه‌وره‌ی (ناو‌دارو دارا) له‌م دوو‌شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ نابا
 نه‌وان به‌حمه‌تی په‌روهر دگارت دابه‌ش ده‌که‌ن ﴿نَحْنُ قَسَمْنَا لَبِيبُكَ﴾ له‌کاتیکدا نیمه له‌نیو‌اتیاندا دابه‌شمان
 کرد ووه ﴿تَعْبَثُونَ فِي الْخُبْرِ الَّذِي﴾ هوی گوزره‌اتیان له‌زیانی نه‌م دونیا به‌دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانمان چه‌ند به‌له‌به‌رز کرد و نه‌وه به‌سهر هه‌ندیک‌ی تریاندا ﴿لِيُخَيِّدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾
 تاهه‌ندیک‌یان لیش به‌هه‌ندیک‌ی تریان بکه‌ن و له‌خزمه‌تی به‌کتر دابن ﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَكْتُمُونَ﴾ وه
 به‌زه‌یسی په‌روهر دگارت (بؤ تو) له‌وه چاکتره که نه‌وان کوی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو‌نه‌گدر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بوا به‌که‌لکی به‌ک نوسمه‌تی بن باوهر بوونایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالْإِسْلَامِ﴾ وامن ده‌کرد همد که س بن باوهر بوایه به‌خوای میهره‌بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ شِقَاقَاضٍ﴾ سه‌قفی
 خانووه‌کانیان له‌زبوو بوایه ﴿وَمَعَاجٍ عَلَيْهِمْ يُظْهِرُونَ﴾ همدروها به‌له‌کان که به‌نی داسهر ده‌که‌ون (بؤمان
 ده‌کردن به‌زیوو) ﴿۴۲﴾

﴿وَأَنبِئْهُمْ أَنَّا﴾ و ده‌ر گسای زورمان بؤ خانووه کانیان داده‌ما ﴿وَمُرُوا عَالَمَهُمُ الْكَوْثَ﴾ و ده کورسی و قه‌نه‌فهی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرَفًا﴾ زرق و برق و پرازانده‌وه‌ی مالی دنیا (له‌نالتون و زیوو) (خوای گه‌وره واز ده‌هینیت له و بیناوه‌رانه که له‌زوت له‌مال و سامان و خوشی دنیا و هر بگرن، به‌لام باشه‌رؤز هر ده‌گه‌رینه‌وه به‌ر ده‌ستی) ﴿وَأَن كُلَّ ذَلِكْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جا همه‌مو و نه‌وانه چهنده ساتیکه له به‌هره و خوشی زبانی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) پؤزی دوابی لای په‌روه‌ر دگارت بؤ پاریز کاران و له‌خواتر اسانه ﴿وَمَن يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ﴾ و ده‌ر که‌س پشت له یادیسی خوا هه‌لکات ﴿لَنَقُصَّ لَكَ شَيْئًا﴾ شه‌ینانیکه بؤ ناماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَعْنٌ رَبِّیْ﴾ که همه‌میشه له‌گه‌لی بیت و لئی جیا نه‌بینه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَصُدُّهُمْ عَنْ السَّبِيلِ﴾ و ده‌بینگومان نه‌وانه (شه‌بتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریبان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهِتَدُونَ﴾ واش ده‌زاتن که‌بینگومان هر نه‌وانن که هیدایه‌تدر اوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دینه‌وه لامان ﴿قَالَ يَكِیْتُ بَيْنِی وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمُسْرَقِیْنَ﴾ ده‌لی خوزگه‌نیوانی من و تو به‌قه‌ده‌ر نیوان خور هه‌لات و خور تاوا بوابه ﴿فَشَرَّ الْقَرِیْنِ﴾ نای چ هاو‌ری به‌کی خراب بوویت ﴿وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (نهم خوزگه) هیچ سوودینکنان پتاگه‌یه‌نیت چونکه سته‌متان کرد ﴿أَنكُرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بینگومان تبه‌وه له‌سزایی سه‌خت دا هاو‌یه‌شن ﴿فَأَنتَ شَرُّ شَرِّ النَّصَرِ﴾ ده‌ی نایا تو (ده‌ی موحه‌مه‌د) ده‌توانی به‌که‌ر بشته‌وینی ﴿أَوْ تَهْدِي الْعُمْیَ﴾ یان کو‌تر رینموونی بکه‌یت ﴿وَمَن كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ﴾ و ده‌نه‌و که‌سه‌ی که‌له‌گوم‌رایی به‌کی ناشکر ادا بیت ﴿فَإِنَّمَا لَذَهَبٌ﴾ جا نه‌گه‌ر تو به‌مرینین ﴿بِكَ فَإِنَّا لَمُتُّهُمْ فَنَنْحِقُمُوتَ﴾ نه‌وه بینگومان نیمه‌هر توله له‌وان ده‌سبتین ﴿أَوْ تُرِیتَکَ الَّذِی وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان نه‌و هر شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌ده‌ین ﴿فَإِنَّا عَلَیْهِمْ مُّقَدِّرُونَ﴾ چونکه به‌پراستی نیمه‌به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْتَسْقِیْ بِالَّذِی لَوْحٌ اِیْبٰکَ﴾ که‌واته ده‌ست بگره به‌و قورنانه‌وه‌ی بؤت نیرراوه ﴿إِنَّکَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ به‌پراستی تو له‌سه‌ر ریباز بکی راستیت ﴿وَاللَّهُ لَذِکْرُکَ وَالْقَوْمِکَ﴾ و ده‌بینگومان نهم قورنانه‌وه‌ی ناوداری به‌بؤ خؤت و بؤ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ تُنْقَلُونَ﴾ له‌داها تو و شدا به‌سیارنان لی ده‌کرت ﴿وَمَن قُلَّ مِّنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رُّسُلِنَا﴾ تو به‌سیار بکه‌له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوومانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ﴾ نایا بینجگه له‌خوای مبه‌ره‌بان بریارمان داوه ﴿وَاللَّهُ یَعْبُدُونَ﴾ به‌رستر او اتیک که به‌رسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآیٰتِنَا﴾ سو‌ینده به‌خوا به‌پراستی مو و سامان به‌به‌لگه کانه‌مانه‌وه نارد ﴿إِنِّی فِرْعَوْنَ وَفُلَاحٍ﴾ بؤلای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّی رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ وونی به‌پراستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ر دگاری جیها‌نیانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ رُبُّنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی نیمه‌ی بؤ هیتان ﴿إِذَا هُمْ مِّنْهَا یَخْبَحُونَ﴾ که‌چی نه‌وان به‌به‌لگه‌کان پیده‌که‌نین ﴿

﴿وَمَالٍ بِهِمْ مِنْ آيَةٍ﴾ و ه ه ی چ به لگه به کمان نشان نه داون ﴿إِلَّا جِئَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا﴾ مه گه ر نه و به لگه به
 گه و ره تر بو و له ها و تا که ی ﴿وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ و ه تو و شی به لا و سزا مان کردن (چونکه با و ه ر یان نه هیتا)
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بؤ نه و ه ی بگه ر نه و ه (له بی با و ه پی) ﴿وَقَالُوا إِنَّا إِلَٰهُهُمُ أَتَشَٰحِرُ﴾ و و ت یان (به موسا)
 نه ی جاد و و باز ﴿أَفَعِلْنَا شَايِئًا بِمَا عِبَدْنَاهُ مِنْ دُونِكِ﴾ دا و ا مان بؤ بکه له به ر و ه ر د گارت نه و ه ی به لیتی بی داوی
 (به دی به نیت) ﴿إِنَّا لَمُهْذَوُونَ﴾ نه و سا به ر استی نیمه با و ه ر ده هیتین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ﴾
 جا کانی به لا و سزا که مان له سه ر یان لا برد ﴿إِذَا هُمْ يَسْكُؤُونَ﴾ کتوپر به یمانه که یان ه لده و ه شانده و ه ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾ و ه فیر عدون جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿قَالَ يَتْلُوا لِيَ آيَاتِ الْمُبْرِئِينَ﴾ و و تی نه ی
 گه له که م ثابا پادشایی میصر هی من نی به ؟ ﴿وَهَٰذَا الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ و ه (ثابا) شم ر و و یار انه
 به ر تر (کشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿أَفَلَا يَبْصُرُونَ﴾ ده ی ثابا ثبوه نایبین ؟ ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ
 مَكِينٌ﴾ به لکو من باشترم له و (موسا) که لا و از و بی ریزه ﴿وَلَا يَكْذِبِينَ﴾ و ه نانو اتی به چاکی قسه
 بکات (زمانی نه و اونی به) ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۚ وَرَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ﴾ ده بؤ چی بازنی نالتونی بی نه در او ه ؟
 (نه گه ر راست ده کات) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَفْزَٰتٌ﴾ یان فریشته ی (شابه تی ده ری) له گه لدا
 نه ها تو و ه ﴿فَأَسْخَفَ قَوْمَهُ رَفِطًا غَوًۗا﴾ چا به م قسانه گه له که ی ه لحه له تان و نه و انیش گویز ایه لیان
 کرد ﴿إِنَّهُمْ كَاۡفِرُونَ﴾ بنگومان نه و ان ه همیشه ﴿قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ گه لکی له سنو و ر ده ر چو و بوون ﴿فَلَمَّآ
 اسْفُتُوۡا اٰتَفَقْنَا اٰمَنُۢهُمْ﴾ چا کانی ر قیان ه لسان دین تو له مان لی سه ندن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
 نه مجا هه م و یانمان له ده ریادا خنکاند ﴿وَجَعَلْنَا هُۥ سَلٰٓفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ و کردمانن به به ند و نمو و نه
 و تا مؤ ز گاری بؤ که سانی دوا ی خویان ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ و ه کانی عیسیای کوبی مد ریه م
 به نمو و نه هتراه و ه ﴿إِذَا قُرُنُكَ مِنْهُ تُفْصَدُونَ﴾ ده سبه جی گه له که ت ده یکه نه هاوار و قبره ی خوشی
 (واده زانن قسه ی نه و ان به سه ر قسه ی پیغه مبه ر دا ﷺ سه ر که و تو و ه) ﴿وَقَالُوا ۖ إِنَّا إِلَٰهُهُمُ أَتَشَٰحِرُ ۖ أَمْ هُوَ﴾
 و ه ده لئین ثابا به ر ستر او ه کانی نیمه باشتره یان عیسا ﴿مَا ضَرَبُوۡهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ نه و انه نمو و نه ی عیسیان
 نه نها بؤ ده مبارزی و ده مه ده می بؤ ده هیتا به و ه ﴿بَلْ هُوَ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (وانبه که ده بلین) به لکو نه و انه گه لکی
 زور ده مه قالی کردن ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عِبْدٌ مُّغْتَابٌ ۖ عَلَيْهِ﴾ عیسا ه ی چ نی به جگه له به ند ه به ک که نیمه تی
 خؤ مان رشتو و ه به سه ر یدا ﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرٰٓءِیْلَ﴾ و ه کرد و مانه به نمو و نه بؤ نه و ه ی ئیسرا ئیل ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ فِرْعٰٓوٰنَ ۖ ثُمَّ لَنَرْبٰٓهُنَّ جَنَّٰتٍ ۖ وَنَجْعَلُنَّ مِنْهُنَّ أَعْنَٰبًا ۖ لَٰكِنَّ كَثٰٓرًا مِّنْهُمْ لَا يَعْلَمُوۡنَ﴾
 له زه و یدا ده بو و نه جی نشینی ثبوه ﴿

﴿وَأَنذَرْتُ لَكُمْ السَّاعَةَ﴾ و ده‌ینگومان (دابه‌زی عیسا بۆ سه‌ر زه‌وی) به‌کینکه‌ له‌نیشانه‌کانی قیامت ﴿فَلَا تَحْزَنْ بِهَا﴾ که‌واته‌ ده‌بار ده‌ی قیامت هیچ‌ گومانان نه‌بێ راسته‌ ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ و ده‌ شوونی من بکه‌ون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ته‌مه‌ ڕینگای راسته‌ ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ عَنْهُ الشَّيْطَانُ﴾ و ده‌باشه‌یتان ڕینگیتان نه‌کات له‌ڕینموونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَذَابٌ مُبِينٌ﴾ به‌راستی ته‌و (شه‌یتان) دوزمنیکی ناشکرای ئیوه‌به‌ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ و ده‌کاتی عیسا به‌لگه‌ ڕوونه‌کانی هیتا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحَقِّ﴾ و وتی (به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل) ڕینگومان به‌پینه‌مه‌رایه‌تی هاتووم بۆ ناوتان ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ بۆ ته‌وه‌ی ڕوونی بکه‌مه‌وه‌ بۆتان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه‌ندی له‌وشنه‌ی جیاوازن ئییدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گوێرا به‌لیم بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ﴾ به‌راستی خوا په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌شه‌ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌واته‌ هه‌ر ته‌و په‌رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه‌ر ته‌مه‌ ڕینگای راسته‌ ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جیا کۆمه‌له‌کان جیاواز بوون له‌نیشان خۆیاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سه‌زاو له‌ناوچوون بۆ ته‌وانه‌ی سه‌ته‌میان کرد ﴿مِنْ عَذَابٍ يُومَرُ إِلَيْهِ﴾ له‌سه‌زای سه‌ختی ڕوژی به‌نازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه‌ له‌ ڕوژی دوا‌ی چاوه‌روانی چی ده‌کەن ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که‌ کتوپر بیت بزیان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتێکدا ته‌وان هه‌ست ناکەن ﴿إِلَّا الْآخِذَةَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ دۆست و خۆشه‌ویسته‌کان له‌و ڕۆژدا دوزمنی به‌کترن ﴿إِلَّا السَّاقِيَتِ﴾ جگه‌ له‌ ڕاریز کاران وله‌خوا ترسان نه‌بیت ﴿يَعْبَادُ الْآخُونَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ﴾ (په‌یان ده‌وتریت) ته‌ی به‌نده‌کانم ته‌مه‌ ڕو هیچ‌ مه‌ترسه‌ کتان له‌سه‌رنی به‌ ﴿وَلَا أَنشُرْ خَزُونٌ﴾ خه‌فه‌تیش ناخۆن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ته‌وانه‌ی باوه‌ڕیان به‌ئایه‌ته‌کانی ئیتمه‌ هیتاوه‌ ﴿وَكَلَّامُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه‌میشه‌ گه‌ردن که‌ج بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له‌و ڕۆژدا په‌یان ده‌لێن) به‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿أَشْرَ وَأَزْرُجْكُمْ﴾ ئیوه‌ و هاوسه‌ره‌کانتان ﴿تُخْرَجُونَ﴾ (ڕیز ده‌گیرین و) دل خۆش ده‌کرتن ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ به‌سه‌ینی په‌رداخی ئالتونی (خواردن و خواردنه‌وه‌) ده‌گیرن به‌سه‌ریاندا ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾ و ده‌له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌یه‌ ته‌وه‌ی دل خه‌زی لێ بکات ﴿وَتَكُنُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاو له‌زه‌وت له‌په‌ینی بیات ﴿وَأَشْرَفِيهَا أُخْرِجُونَ﴾ و ده‌ئیه‌ به‌هه‌تا هه‌تایی ده‌میته‌وه‌ ئییدا ﴿وَتَكُنُّ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ته‌وه‌ ته‌و به‌هه‌شته‌یه‌ که‌ بۆ ئیوه‌ ماوه‌ته‌وه‌ (په‌تان دراوه‌) ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هۆی ته‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا أَفْكُهُمْ كَبِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ ئییدا مبه‌و هاتی زور ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که‌لپیان ده‌خۆن ﴿٥٢﴾

﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ﴾ به پراستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له سزای دوزخ خدا به همه میشه بی ده میتنه وه ﴿لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له سهر سووڪ ناکرنت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ وه نه وان له ناو نه و سزابه دابین ثومیدن ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وه نیمه هیچ سته مینکمان لی نه کردوون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به لکو هه ر خویان سته مکار بوون ﴿وَقَدْ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ وه هاوار ده کمن نه ی مالیک (سهر بهر شتاری دوزخ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ تَبَاتُكُ﴾ با بهر وه رد گارت بمان مرینیت (تارز گارین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ﴾ (ته ویش پاش ماوه به کی زور وه لامیان ده داته وه و) ده لیت : بیگومان ثنوه ده میتنه وه تبایدا ﴿لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند به خوا به پراستی (نایبنی) هه قسان بز هیتاون ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ يُلْحِقُ كَيْدَهُمْ﴾ به لام زور به تان پراستیان بیتاخوشه ﴿أَفَأَنْتُمْ مُؤْتَفَرُونَ﴾ به لکو نه وانه بز پیلان و فیلان (له پیغه مبه ر ﷺ) لیبران ﴿فَأَنَّا مُرْسِلُونَ﴾ بزیه به پراستی نیمه ش (بز توله لی سهندیان) لیبراین ﴿أَمْ تَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ناخو وا ده زانن نیمه نهیتی و چه کانیان نایبستین ﴿بَلَى﴾ به لی ده بیستین ﴿وَرُسُلَانَا لَيُفْتَنَنَّ كَيْدُهُمْ﴾ فرشته کانیشمان که له لایانن و ناماده ی (شو پیلان و فیلان نه یان) ده نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلزَّكَوٰتِ وَلَدٌ﴾ بلی نه گهر بهر وه رد گار کوری بیوابه ﴿فَأَنَّا أَوَّلَ الْعٰدِينَ﴾ نه وه من به که مین که س بووم ده مبه رست ﴿سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ پاك و بیگهر دی بز بهر وه رد گاری ناسمانه کان و زهوی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و بهر وه رد گاری عمرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له و (سه نار تکانه ی که نه وان بز خوا ی هه لده به ستن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْصًا وَفَكْبًا﴾ جالینان گهری با سهر گهری پر و پوچی بن و گالته بکهن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه تا ده گهن بهر زوی خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که به لیتیان بن دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه نه و (خوا به) زاتیکه بهر ستر او له ناسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه بهر ستر او له زه وبدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْقَلِيمُ﴾ وه ته نها نه ویش کار دروستی زاتیه ﴿وَبَارِكْ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وه پاك و به فیه رو گه وره به نه و خوابه ی که خواهنی ناسمانه کان و زهوی به ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمَا﴾ وه هه رچی له نیتوانیاندایه ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه زاتینی (هاتنی) بزوی دواپی ته نها لای نه وه ﴿وَالَّذِي تَرْجَعُونَ﴾ وه هه ر بز لای نه و ده گهرینه وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾ وه نه وانه ی بیتجگه له خوا ده بهر مسترین (وهاواریان لی ده کریت) ناتوانن نکا بکهن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه گهر که سائیک شایه تییان به هه ق دابین ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه هه قیان زانیوه و ناگاداری بوون ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه نه گهر پر سیاریان لی بکه دیت کی دروستی کردوون ﴿لَقَوْلِ اللَّهِ﴾ بیگومان ده لین خوا ﴿فَأَنَّىٰ يُوَفَّوْنَ﴾ ده ی چون نه وان له هه ق و پراستی لاده دن ﴿وَفِيهِ يَرْبِی﴾ وه (پیغه مبه ر ﷺ) شکانی کردو) ووتی نه ی بهر وه رد گار ﴿إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يَمْنُونَ﴾ به پراستی نه وانه گهلینکن باوه ر ناهیتن ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوا ی گه وره فهر مووی: نه ی موحه مبه د ﷺ) توش وازیان لی بهیته و گویان بن مده ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ وینان بلی (سه لام) ﴿فَسَوْفَ يَكْفُلُونَ﴾ له مه و پاش ده زانن (چی یان به سهر دیت) ﴿

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خزان به‌رزو گه‌وره مدزاسن له‌به‌رامبر خوادا ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَشَدِيدٌ مُبِينٌ﴾
 یتگومان من به‌لگه و نیشانه‌به‌کی ناشکرام بق هسانون ﴿وَأَنِّي عَذْتُ رَبِّيَ وَرَبَّكُمْ﴾ و ه یتگومان من
 به‌نده گرم به‌پرو و ردگاری خوم و به‌رو و ردگاری یتوه له‌وهی ﴿أَنْ تَرْجُمُون﴾ که یتوه به‌ردبارانم بکه‌ن
 ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لَكُم مَّا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ و ه ته‌گهر باوه‌رم پیناهیتن نه‌وه و ازم لی بهیتن (و خراپه‌م ده‌ریاره مه‌که‌ن)
 ﴿فَلَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ﴾ جا هاواری له‌پرو و ردگاری کرد (ووتی) ﴿أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به‌راستی نه‌مانه
 گه‌لنکی تاوانبارن ﴿فَأَتَرِمْ بِأَيِّ لَيْلٍ﴾ نه‌وسا (پنی ووترا) به‌نده کانم به‌شه و به‌ره ﴿إِلَّا كَرْتَبُونَ﴾
 چونکه به‌راستی (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) دوانان ده‌که‌وون ﴿وَأَتَرِكُ الْبَاحِرَ رَهْوًا﴾ و ه ده‌ریاکه (ده‌ریای
 سوور) به‌تارامی و ناوه‌لا به‌جی بهیتله ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾ یتگومان نه‌وانه سهر بازانیکی خنکتر او
 ده‌بن (تیندا) ﴿كَتَرَكُوا﴾ چه‌نده‌هایان به‌جی هشتت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له‌باخات و کانیاو ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ و کشوکال و جی و مه‌توای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَ كَانُفِيهَا فَكِيمٍ﴾ و ه ناز
 و نیمه‌ته‌ی زور که‌ته‌وان تیایدا ده‌زیان و رایان ده‌بوارد ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه‌ریه‌م جو‌ره
 ته‌و (خوشی به‌مان دا به‌گه‌لنکی تر) ﴿فَمَا يَكُنْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جانه‌ناسمان و نه‌زه‌وی نه‌گریبان
 بزبان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و موله‌تیشیان پی نه‌درا ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِبْرَاهِيمَ﴾ سویتند به‌خوا به‌راستی
 نه‌وه‌ی ئیسرا ئیلیمان پرگار کرد ﴿مِنْ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ له‌سزای ریسواکهر ﴿مِنْ قُرْعَانٍ﴾ له‌فیرعه‌ون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا مِنَ الْمُشْفِقِينَ﴾ یتگومان فیرعه‌ون خویه‌زل زانیکی له‌سنوور ده‌رجوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُ﴾ سویتند به‌خوا به‌راستی نه‌وه‌ی ئیسرا ئیلیمان هه‌لیژارد ﴿عَلَىٰ عِلْقَيْنِ الْغَمِيمِ﴾ به‌سهر خه‌لکی
 (سهرده‌می خویان) دا به‌پنی ی زانیاری (خوسان) ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِفِينَ﴾ و ه موعجیزه و به‌لگه‌ی
 زورمان پشدان ﴿فَمَا يَكُنْ لَهُمْ مَالٌ يَّحْسَبُونَ﴾ که بق تاقیکردنه‌وه‌ی بوون و ناشکرا به‌س بیت ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ
 به‌راستی ناه‌وانه ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ ده‌لبن ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هه‌ر بویه به‌که‌م جار ده‌مرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُشْفَرِينَ﴾ ئیتر زیندوو ناگریبنه‌وه ﴿فَأَنقَضُوا بِآيَاتِنَا﴾ ده‌ی باوو باپیرانمان (زیندوو بکه‌نه‌وه‌و) بیان
 هیتنه‌وه (بق دونیا) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گهر یتوه راست ده‌که‌ن ﴿أَفَلَمْ نَخْلُقْ﴾ نایا نه‌وانه چاکترن
 ﴿أَفَلَمْ نَرْسُخْ﴾ یان گه‌لی توبیه‌ع (ی پادشایی به‌مه‌ن) ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه‌وانه‌ی له‌پیشبانه‌وه بوون
 ﴿أَفَلَمْ نَكْنِمْ﴾ هه‌موویانمان له‌ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَفْجَاءَ يَمِينٍ﴾ چونکه یتگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَكِينَ وَالْأَرْضَ﴾ و ه دروستمان نه‌کردوو نه‌اسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمْ﴾ نه‌وه‌ی له
 نیوانیاندایه ﴿آخِرِينَ﴾ به‌بینه‌وده و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بَلْغًا﴾ هه‌ر دوو کیانمان به‌دی نه‌هیناوه به‌هق
 وراستی نه‌بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌یان نازان

﴿إِنْ يَوْمَ الْفُصْحِ﴾ بێگومان پوژی جیاکردنەوە (ی حەق و بەتال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کراوی هەموویانە ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئاً﴾ پوژنکە هیچ دۆستی ناتوانێ کەمترین سوود
 بگەیەنێ بە دۆستی خۆی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وە یارمەتیش نادرین ﴿إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ﴾ مەگەر
 کەسێ خوا بەحمیی بێ بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی تەنها خوا زالی بالادەستی مېهرەبانە
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّرُّومِ﴾ بێگومان درەختی زەقنەموت ﴿طَعَامُ الْأَطْيَمِ﴾ خۆراکی کەسانی تاوانبارە
 (کافرە) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وە کوخڵتە ی پۆن زەیتوون ﴿يَخْلَى فِي الْبُطُونِ﴾ لەناو سکه کاندادە کولێت ﴿كَفَى الْحَسِيرِ﴾
 هەر وە کو کولانی ئاوی زۆر گەرم ﴿حُدُودُهُمْ قَاعَ لَوْءٍ﴾ (نە و کافرە) بېگرن و
 بەتوندی رای کێشن ﴿إِلَى سَوَاءٍ الْحَسِيرِ﴾ تا (دەبەنە) ناو بەراستی دۆزەخ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بپوژن بەسەر سەریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَسِيرِ﴾ هەندێ لە ئاگر و ئاوی زۆر گەرم ﴿ذُقْ﴾
 (بێنی دووتریت) بېجێژە ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (بەگالێ پێکەرنیکە وە بێی دەوتریت) چونکە
 بەراستی تۆ بە دەسلەلات و بەرێز بوویت (لەدو نیادا) ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَلِمٌ بِهِ تَعْتَرُونَ﴾ بێگومان ئەمە
 ئەو سزایە کە ئێوە گومانتان لێی هەبوو ﴿إِنَّ الْمُشْكَتِبِينَ فِي مَقَامِ آمِينَ﴾ بەراستی پارێزکاران
 ولەخواترسان لە شوێنێکی بێوایی و ئارام دان ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ لەناو باخات و نزیک کانیادان
 ﴿يَتَلَقَّوْنَ مِنْ سُحُودٍ مُّسْتَقَرِّينَ وَاسْتَرَقَّ﴾ لە ئاوریشمی ناسک و ئەستور دەپوژن ﴿مُتَقَلِّبِينَ﴾
 پوڕ و پووی بەکتری دادەنێشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ بِيُوعَيْنَ﴾ هەر وە ها کێزانی چاوەگەورە و جوان
 دەکەینە هاوسەریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ لەو بەهەشتەدا هەموو جۆرە میوەیەك داوا دەکەن
 ﴿عَائِينَ﴾ بەئاسرو دەبی و بێوایی ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ لە بەهەشتدا هەر گێز مردن
 ناچەژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ جگە لەمردنی بەکەم جار (کە لە دو نیادا بوو) ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابَ الْحَسِيرِ﴾
 وە (خوا) لەسزای دۆزەخ پاراستوونی ﴿فَضْلًا مِّنْ رَبِّكَ﴾ ئەمە بەخششە لەلایەن پەر وەردگارتە وە
 ﴿وَالَّذِي هُوَ الْمُفْرُغُ الْعَظِيمُ﴾ ئا ئەو یە سەر کەوتنی زۆر گەورە ﴿وَإِنَّمَا يَتَرَفَّعُ بِلسَانُكَ﴾ جا بەراستی
 ئەم قورئانەمان لەسەر زمانی تۆ ئاسان کردووە ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەو ی بێرکە ئەو
 ﴿فَأَنقَضَتْ بِرَأْسِهِمْ مُّرْتَبِعُونَ﴾ نێر تۆ چاوەروان بە، بێگومان ئەوانیش چاوەروانن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوینرشته‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای
سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ هینانه خواره‌وه‌ی نهم قورنانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن
خوای بالاده‌ستی کاردروسته‌وه‌یه ﴿إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ینگومان له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا
﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾ وه‌له‌دروست کردنی خوتان دا
﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دَالِيٍّ﴾ وه‌ئهو گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿عَلَيْكُمْ لَقَوْمٌ يُوفُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی
باوه‌ری بنه‌ویان هه‌یه ﴿وَإِخْتِلَافِ أَلْوَانِ الثَّيَابِ﴾ وه‌له‌جیاوازی شه‌و و رورژدا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رِزْقٍ﴾
وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه ده‌یبارئیت (که‌هوی رزق و رورزی یه) ﴿عَلَيْهَا فِي الْأَرْضِ بِعَدَّتِمْ﴾ که
به‌هوی وه‌زه‌وی زیندووه‌کاته وه‌(وده‌بوورئیتته وه‌) ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾ وه‌له‌گورانی بایه‌کاندا ﴿عَلَيْكُمْ لَقَوْمٌ
يَقُولُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گهن ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ ئانه‌مانه به‌لگه‌کانی خوان
﴿تَنَزَّلُ عَلَيْكَ فِي الْغَيْثِ﴾ ده‌یخوئیتته وه‌بۆت به‌راستی و دروستی ﴿وَيَأْتِي السَّحَابَ﴾ جابه‌چی قسه‌و گوفارنک
﴿بِعَذَابِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يَوْمُ يَوْمٍ﴾ دواي خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَيَلِكُ الْفَالِ الْوَسِيرِ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون
بۆ هه‌مسو و دروزنکی گونا‌هبار ﴿يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا ده‌یستیت ﴿تَحْمِلُ عَلَيْهِ﴾
وبۆی ده‌خوینرشته‌وه ﴿ثُمَّ يُفْرِغُ مِنْكُمْ﴾ له‌پاشان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خوبه‌زل زانه
﴿كَانَ لَوْ شِئْنَا﴾ له‌نی هه‌ر نه‌ی بیستووه ﴿فَنُفِثَ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی بپه‌ده به‌سزایه‌کی سه‌خت
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌هه‌رکائی شئیک له‌به‌لگه‌کانمان ناگادار بیت ﴿أَلْقَاهَا فِي السَّمِ﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ نه‌وانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مِنْ رِزْقِنَا حَمِيمٌ﴾ له‌پیشیان وه
ناگری دوزخه‌﴿وَلَا يَخْفَى عَنْهُمْ﴾ هه‌چ سوودنکیان بپه‌ناگه‌یه‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ شه‌وه‌ی له‌(دونیا) دا
کردوویانه ﴿وَلَا مَا أَفْعَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ وه‌ئهو پشتیوانانه‌ی جگه‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سوودی
نی یه) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زورگه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَذَا هُدًى﴾ نهم قورنانه‌هوی
پینموونی به‌﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُعَذِّبُ اللَّهُ النَّفْسَ الْفَارِثَةَ﴾ وه‌ئهو نه‌ی بپه‌باوه‌رن به‌ثایه‌ت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌هه‌یه سزایه‌کی په‌رازاری سه‌خت ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي تَتَّبِعُونَ﴾ خوا
شه‌و زاته‌یه‌دربای بۆ رام هیناون ﴿يَتَّبِعُ الْفَلَاحَ فِيهِ يَأْمُرُ﴾ تابه‌فرمانی خوا که‌شتی تیابدا یگه‌ری
﴿وَلَتَتَّبِعُوا مِنْ فِتْنِهِ﴾ وه‌ئاله‌هه‌ندیک به‌خششی خوا به‌هرمه‌ند بین ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ كُرُون﴾ وه‌بۆ شه‌وه‌ی
سویاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَعُرُكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا
هه‌یه بۆ ئیوه‌ی ژیربار کردووه (وخستویه‌تبه‌خزمه‌تانه‌وه) ﴿جَمِيعًا إِنَّهُ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه
﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَوَافِقُونَ﴾ ینگومان له‌و شتانه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک بیر
بکه‌نه‌وه ﴿

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی به و که سانه‌ی پروایان هیناوه ﴿يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پو شس بکهن
 له و که سانه‌ی هپوایان به پاداشت و سزای خوانیه ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا أَكْسَبُونَ﴾ بۆ نه وه‌ی پاداشتی
 خه لکانی بداته وه به گویره‌ی نه وه‌ی کردوویانه ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سنی چاکه‌ی کرد
 شه وه (قازانجه که‌ی) بۆ خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَلِنَفْسِهِ﴾ وه هه ر که سنی خرابه‌ی کرد شه وه (زیانه که‌ی)
 بۆ خویه‌تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بۆ لای په‌روه‌رد گارتان ده گهرینه وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
 نَبِيَّ إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به خوا بنگومان به نه وه‌ی تیسرا ئیلیمان به خشس ﴿الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ په‌یام
 و حو کمپرائی و پیغمبرایه‌تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الظَّيْفِ﴾ وه روزیمان دان له شته حه لال و پاکه‌کان
 ﴿وَقَضَّيْنَاهُمْ عَلَىٰ الظَّالِمِينَ﴾ وه ریزمان دان به سهر جیهانیاندا ﴿وَوَدَّاعْتَمِلُ الْآيَمِينَ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جیاوازه‌بوون
 له نیو خویاندا دوا‌ی نه وه نه بیت زانستیان بۆ هات ﴿وَيَقَاتِلُهُمْ﴾ له‌به‌ر دوزمنایه‌تی و حه‌ساده‌تی نیوان
 خویان ﴿إِنَّ رَبَّكَ بِقُضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بنگومان په‌روه‌رد گارت له‌روزی هه‌ستانه وه‌دا له نیوانیاندا
 دادوهری ده‌کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانه‌ی جیاوازیان تیدا ده‌کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ
 شَرِّ عَمْرٍ﴾ له پاشان تۆمان خسته‌سهر شه‌ریعه‌تیک ﴿فَرِحَ الْآمَرُ﴾ له باره‌ی نایینه وه ﴿فَأَنشَعَهَا﴾ توش
 شوینی بکه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین هه‌واو شاره‌زووی نه‌وانه مه‌که وه که نازانن
 ﴿إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بنگومان نه‌وانه له لایه‌ن خواوه هیچ سوودیکت بن ناگه‌به‌نن
 ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَيُضْطَرُّوْنَ إِلَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وه به‌راستی ستم کاران هه‌ندیکیان دوست و پیشیوانی هه‌ندیکیان
 ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا دوست و پشتیوانی پاریزکاران وله‌خواتر سانه ﴿هَذَا صَبْرٌ مُّكْتَسَبٌ﴾ نه‌م
 قورئانه بینایه وه‌ی چاو پرشی به بزمه‌ردومان ﴿وَهْدَىٰ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ وه ریتموونی و میهره‌بانیه
 بۆ گه‌لنیک که باوهری په‌ویان هدیّه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنَ السِّبْيَانِ﴾ نایا نه‌وانه‌ی که خرابه‌کانیان
 کردووه و اگومان ده‌به‌ن ﴿أَنْ جَعَلَهُمُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نیمه نه‌وانه وه‌کو که سانیک داده‌نین
 که پروایان هیناوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وه کو په‌ك بیت زیانیان و مردنیان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نای چهند خراب دادوهری ده‌کهن ﴿وَمَا يَخْلُقُ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَتَىٰ﴾
 وه خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هق و راستی دروست کردووه ﴿وَلِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ﴾ بۆ نه وه‌ی
 هه‌موو که سیک پاداشت بدرینه وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به گویره‌ی نه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردوویه‌تی
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه‌وان هیچ ستمیان لی نا کریت

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینو ته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوًى﴾ نهو که‌سه‌ی هه‌واو تاره‌زووی خوی کردونه پهرسترای
 خوی ﴿وَأَنصَبَ لَهُ عَلَى عِلْمٍ﴾ خواش به‌زانی گومرای کرد ﴿وَنَحَرَ عَلَى سَعِيرٍ قَلْبَهُ﴾ وه مؤری ناوه به‌سهر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَنَبَةً﴾ وه پهرده‌ی داوه به‌سهر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له خوا کئی ریشمونسی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوجی بیر ناکه‌نمه‌وه ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا أَرْسَالُ
 هَيْج نَبِيٍّ﴾ جگه له‌ژیانی دونیامان ﴿تَمُوتُ وَتَحْيَا﴾ وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا أَرْسَالُ
 وَه جگه له‌روژگار هیچ شتی نیمه له‌ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه نه‌وانه به‌و قسانه هیچ زانیاریان
 نی به ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ نه‌نیا گومان ده‌بین ﴿وَلَا تَنْفَعُ عِزُّهُ﴾ وه کاتیک بخوینرته‌وه به‌سهری‌اندا
 ﴿إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا﴾ به‌لگه پرونده‌کانمان ﴿مَّا كَانُ حُجَّتَهُ﴾ هیچ به‌لگه به‌کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوا نَبِيَّانَا﴾ جگه
 نه‌وه که ده‌لین باو و باپیرانمان زیند و ویکه نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه راست ده‌که‌ن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّمُ﴾ بلی: خوا زیند و ویشان ده‌کاته‌وه ﴿تُرْثِيهِمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مریتیت ﴿تُرْثِمَعَكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مهر دوومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بز خوا به‌مولکداریتی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَلَكُمْ تَعْمُرُ السَّاعَةَ﴾ نه‌و روژه‌ی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا مِنْهَا﴾ له‌و
 روژه‌دا به‌تال خوازه‌کان خه‌سارومه‌ندن ﴿وَنَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ده‌بینی کز مه‌ل کز مه‌ل
 که‌وتوون به‌سهر نه‌ژنودا ﴿كُلُّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تَدْعُنَ إِلَى كُفْرِهَا﴾ بانگ ده‌کری بولای به‌راوه‌که‌ی
 ﴿الْيَوْمِ يُخْرِجُونَ﴾ نه‌مرو سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌تان کرد
 ﴿هَذَا كُفْرُكُمْ﴾ نه‌مه به‌راوه‌که‌مانه ﴿يَطُوقُ عَلَيْكُمْ رَبُّكُمْ﴾ به‌راسنی له‌سهرتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 بِهِرَاسْتِي نِیمه‌وه‌ک خوی نویسمانه‌ته‌وه (وینهمان گرنه‌وه) ﴿مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که ئیوه ده‌تان کرد ﴿وَلَمَّا
 الْآيَاتُ أَتَتْهُمْ﴾ جا نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَبَدَّلَ لَهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه پهره‌ردگاریان ده‌یانخانه ناو میهره‌بانی خزیه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفُرُ
 الْقَبِيحُ﴾ نا نه‌وه به‌سهر که‌وتی ناشکرا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی پروایوون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ لِلَّهِ شَاقِلًا
 عَلَيَّكَ﴾ (بیان ده‌لین) ناخو به‌لگه کانی نیمه‌تان به‌سهر دانه‌ده‌خوینرته‌وه ﴿فَأَسْكَنْتُمْ لَهُ﴾ که‌چی خو‌تان
 به‌گه‌وره‌ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ لَهُمْ خَيْرِ مِّنْ﴾ وه ئیوه گه‌لنکی ناوانبار سوون ﴿وَلَا أَقْبَلُ﴾ وه ههر کانی
 بووترایه ﴿إِنْ رَّعَاكَ اللَّهُ وَحْدًا﴾ بیگومان به‌لنسی خوا راسته ﴿وَالسَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ وه روژی دوی هیچ
 گومانی تیدا نیه ﴿فَأَنظِرْهُم إِلَى السَّاعَةِ﴾ ده‌تان ووت نازانین روژی دوی چی به ﴿إِنْ تَنْصُرُوا لَنَا﴾ نیمه
 نه‌نیا گومان ده‌بین ﴿وَمَا تَنْصُرُنَا بِشَيْءٍ﴾ وه نیمه‌دنیا نین ﴿وَلَا تَنْصُرُنَا بِشَيْءٍ﴾ وه نیمه‌دنیا نین

﴿وَيَذَٰلِكَ﴾ و ده در ده که وحی بزبان ﴿مَسِيكَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ نه و خرابانه‌ی که کردویانه ﴿وَحَقَّ بِهِمْ﴾ و ده در بیان دها ﴿مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ توله‌ی شه‌وی گالته‌بان پی ده کرد ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُم﴾ بنیان ده و تری نه مرفو له بیرتان ده کهین ﴿كَمَا نَسِفْنَا لَقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ هدر چونی نیوه نه مرفو له بیرتان له بیر چو و بوو ﴿وَمَا تَذَكَّرُوا﴾ و ده جینگای مانه‌وی نیوه دوزه‌خه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نُصْرَةٍ﴾ و هیچ بار مدتی ده ریکتان نی به ﴿ذَلِكُمْ يَذَّكَّرُ﴾ نه مه له بهر نه و به بنگومان نیوه ﴿لَقَدْ ذَرَأْنَا لِإِبْلِيسَ آلَهُهُ مَذْمُومًا﴾ به لگه کانی خواتان به گالته دانا بوو ﴿وَعَرَّفْنَا الْإِنسَانَ أَلْحَقَ الْإِنْسَانِ﴾ و ده زیانی دنیا فرسوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا﴾ جا نه مرفو له و دوزه‌خدا ده رناهیترین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ و ده رینگه نادرین داوای لبور دنیس بکن ﴿فَلِلَّهِ الْخَلْدُ﴾ جا هه موو سوپاس و سنایش بقوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ په روهر دگاری ناسمانه کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و په روهر دگاری جیهانیان ﴿وَاللَّهُ الْكَرِيمُ﴾ و ده سه‌لات و گه‌وره‌ی تنها بقو نه و ده ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له هه موو ناسمانه کان و زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ و ده هر نه و زال و بالاده‌ست و دانا و کار سازه ﴿

سوره‌ی ﴿الاحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینترینه‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بز زانیاری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تای ﴿البقرة﴾ بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ نه م قورثانه هینراوه ته‌خواره‌وه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه‌ن خوای زالی بالاده‌ستی کار به‌جیوه ﴿مَّا خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه دروستمان نه کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرٍ مُّشْتَرٍ﴾ مه‌گه به‌هقی و راستی و بز کاتینکی دیاری کراو نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که‌چی نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿عَمَّا أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ﴾ له‌وه‌ی که پی‌ی تر میترابوون پرو و ده‌گنرین ﴿قُلْ أَوْعَدُكُمْ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ بلین پینم بلین ﴿مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌و شتانه‌ی نیوه ده‌بانپه‌رستن جگه له‌خوا ﴿أُرْوِي مَّا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم به‌دن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردوه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ شَرَّكَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له (دروست کردنی) ناسمانه کاندایه‌شداریان کردوه ﴿أَتَدْعُونِي يَكْفُرُ﴾ ده‌ی په‌راونکم بقو به‌یتن ﴿مَنْ قَبْلَ هَٰذَا﴾ له‌پیش نه‌م (قورثانه هانین) ﴿أَوَأَنْتُمْ مِّنْ عِلْمِ﴾ یان زانیاریه‌ک که له‌پیشووان به‌جی مابیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه ر نیوه راست گون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کنی گومر اتره ﴿وَمَنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له‌و که‌سه‌ی که هاوار له‌غه‌یری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ﴾ که‌وه لایمی نادانه‌وه ﴿إِلَّا بِزَمْرِ الْقَيْنِ﴾ تا روزه‌ی دواپی ﴿وَهُزْنَ دُعَائِهِمْ﴾ و نه‌و (هاوار لیکراو) انه له‌هاواری نه‌وان ﴿عَقِيلُونَ﴾ بی‌ثاگان ﴿

﴿وَإِذَا كُفِرْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ کاتیکبش خه‌لک کۆده‌گرینه‌وه (له‌قیامت) دا ﴿كَانُوا لَكُمْ آيَةً﴾ به‌رستراوه‌کان ده‌بنه‌دورمیان ﴿وَكَانُوا يَمَنُّونَ بِكَفَرٍ﴾ وه (به‌رستراوه‌کان) به‌پرستنه‌که‌یان باوه‌رناکه‌ن ﴿وَإِذَا نُنَادِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ کاتیکبش نایه‌ره‌رونه‌کانی نیمه‌یان به‌سهردا بخوینترینه‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بیون ده‌لین ﴿الْحَقُّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌و قورئانه‌ی بۆیان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌مه جادوویه‌کی ناشکرا و دیاره ﴿قُلْ إِن أَفْتَرْتُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) یان ده‌لین (موحه‌مه‌د) خوی نه‌م قورئانه‌ی هه‌له‌ستوه ﴿قُلْ إِن أَفْتَرْتُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلن نه‌گهر خۆم هه‌لم به‌ستین (خوا سزای به‌تینم ده‌دات) ﴿فَلَا تَكُونُوا لِي مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نه‌وسا ئیوه‌ش له‌به‌رانبه‌ر خوادا بۆ من هیه‌چتان له‌ده‌ست نایه‌ت ﴿خَوَّاعِلَمْ﴾ خوا چا‌ک ده‌زانن ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ فِيهِ﴾ به‌و توانجانه‌ی ده‌یده‌ن له‌قورئان ﴿كُلُّهُمْ شَهِيدٌ﴾ نه‌و خواجه به‌سه‌که‌شایه‌ت بیت ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ههر نه‌وه‌لییورده‌ی میهره‌بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعَافِنِ الرَّسْلِ﴾ بلن من به‌که‌م به‌تعه‌مه‌ر نیم (نیترابم) ﴿وَمَا أَدْرِي﴾ ناشزانم ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكُونُ﴾ چی به‌سهر من و ئیوه‌ش ده‌هیتری ﴿إِنِ اتَّبِعُوا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيْهِ﴾ ته‌نها به‌بره‌وی نه‌وه‌ده‌که‌م که‌و‌هی ده‌کریت بۆم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وه‌من ته‌نها ترستهرتکی ناشکرام و به‌س ﴿قُلْ أَتَنَسَوْنَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلن بینم بلین ﴿إِنْ كَانُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه‌گهر (نه‌م قورئانه) له‌لایه‌ن خواوه‌بی ﴿وَنَكْفُرُ بِهِ﴾ ئیوه‌ش باوه‌رئان بی نه‌هیتابی ﴿وَنُفِخُ فِي سَافِرَاتٍ﴾ وه‌که‌سیت له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل شایه‌تی دایت ﴿عَلَىٰ مَثَلِهِ﴾ له‌سهر و نه‌ی (نه‌وه‌ی واله) قورئاندا هه‌یه ﴿فَنُفِخَ فِي سَافِرَاتٍ﴾ جا باوه‌ری هیتابیت، که‌چی ئیوه‌خوئان به‌گه‌وره‌زانن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بنگومان خوا برتنموونیی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر ده‌لین ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدٌ﴾ ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿لَوْ كَانَ خَيْرًا﴾ نه‌گهر (نیسلام و باوه‌ر هیتان) چا‌ک بوايه ﴿مَا نَسْفُتُكَ إِلَيْهِ﴾ نه‌وانه‌پیش نیمه‌ته‌ده‌که‌وش بۆ نه‌و (باوه‌ر هیتانه) ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکه‌خوئان به‌و (قورئانه) برتنموون نه‌بوون ﴿فَتَسِفُوتُونَ﴾ جادوانر ده‌لین ﴿هَذَا إِلْفٌ قَدِيمٌ﴾ نه‌مه‌ده‌س هه‌له‌سینکی کۆنه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه‌له‌پیش نه‌م (قورئانه‌دا) ﴿كِتَابٌ مُّوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ نه‌ورانن مووسا پیشه‌وا و ره‌حمه‌ت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ نه‌م قورئانه‌ش (کتیبه‌کانی پیش خوی) به‌راست داده‌نیت ﴿لِأَسَافِرِيَّ﴾ که‌به‌زمانی عه‌ره‌بی به‌﴿يُنذِرُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ناسته‌مکاران بترسینن ﴿وَأُنشِرُ الْمَحْسِنِينَ﴾ وه‌بۆ چا‌که‌کاران مژده‌بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌واندی که‌ده‌لین به‌روه‌ردگارمان (الله) به‌﴿لَمْ أَشْكُمُوا﴾ پاشان به‌رده‌وام بوون (له‌سهر باوه‌ره‌که‌یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌وه‌نه‌ترسیان له‌سهره‌و نه‌خه‌فه‌تیش ده‌خون ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نه‌وانه‌هاوه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیندا ده‌میتنه‌وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یانکرد (له‌دونبا‌دا)

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و نه نیمه ناموزگاری ناده می‌مان کرد ﴿بِإِلَادَيْهِ إِخْتِسًا﴾ به چاکه کردن له گه‌ل دایک و باو کی دا ﴿حَدَّثَهُ اللَّهُ رُكَّهًا﴾ دایکی به نار هه‌نی و نازاره وه هه‌لی گرتووه ﴿وَوَضَعَهُ رُكَّهًا﴾ وه به نازار و نار هه‌تیش بوویه‌نی ﴿وَحَمَلَهُ وَفَضَّلَهُ نَشْرُونَ شَهْرًا﴾ ماوه‌ی دوو گیان بوون (ی دایک) پی یه وه و له شیر برینه وه‌ی سی مانگه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تاده گاته تافی لاوی (پی گه‌یشتوی لاشه‌یی و زیری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده گاته چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ ده‌نی نه‌ی به‌روه‌ردگار رام بهینه ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شو کرانه بزیری نه‌و به‌هره و نیعمه تانه‌ت بکه‌م ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که پرشتوته به‌سهر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنْ أَقْمَلَ صَلَاحَكَ فَخِصَّةً﴾ وه (رام بهینه) کرده وه‌ی چاک بکه‌م که تو پی رازی بیت ﴿وَأُصْلِحَ لِي فِي دِينِي﴾ نه‌و کانیشم چاک و صالح بکه ﴿إِنِّي نَشِئْتُ الْإِكْرَ﴾ بنگومان بولای تو گه‌ر اومه نه‌و ﴿وَلِي مِنَ الْكُفَّارِينَ﴾ وه به‌راستی من له موسولمانی گه‌ردن که‌چم ﴿أَلَيْكَ الْدِّينُ﴾ نه‌وانه که سانیکن ﴿تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَعْصِلًا﴾ که نیمه کرده وه چاکه کانیاں لی و ره‌ده گرین ﴿وَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه چاو بوشی ده که‌ین له خرا به کانیاں ﴿فِي أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ له ریزی به هه‌شنیاندان ﴿وَعَدَ الْصِّدْقَ الَّذِي﴾ نه‌مه نه‌و به‌لینه راسته‌یه ﴿كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ که به‌لیتیان پی در ابو له دونیادا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِلْكَافِرِينَ﴾ نه‌و که‌سه‌ش که به‌باوک و دایکی بلیت ﴿أَلَيْكُمْ﴾ ثوف له ده‌س نیوه ﴿أَتَعْدِلُونِ أَنْ لُحْجَ﴾ ثابا هه‌ره‌شه‌م لی ده که‌من که (زیندوو ده کریمه وه و له گور) نیمه ده‌روه وه ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْفُرُوزُ مِنْ قَبْلِي﴾ له کاتیکدا چه‌ند چین خه‌لک پیش من رویشتون (و زیندوو نه‌بورنه ته‌وه) ﴿وَكَمَا يَشْتَعَيْنِ إِنْ اللَّهُ﴾ وه (دایکی و باو کی) هه‌ردوو کیان هانا بو خوا ده‌به‌ن ﴿وَالَّذِينَ﴾ (ده‌لین) هاوار بو تو باوه‌ر بهینه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بنگومان به‌لینی خوا راسته ﴿يَقُولُ﴾ که‌چی نه‌و ده‌نی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَنْبَاءُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه تنه‌ها نه‌فسانه‌ی پیشینانه و هیچی تر ﴿أَلَيْكَ الْدِّينُ﴾ نه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بریار (ی خوا) یان به‌سهر دا چه‌سپا ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتِ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له ریزی نه‌و تر ممه تانه‌دا که پیش نه‌مان رابوردوون ﴿مَنْ لِي وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که‌و ناده می‌بی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَخْسَرِينَ﴾ بنگومان نه‌وانه خو یان زه‌ره‌مه‌ندن ﴿وَلِكُلِّ زَجَنٍّ مَعْمَلًا﴾ وه بو هه‌ریه که له‌وانه بله و پایه هه‌یه به‌گویره‌ی کرده وه کانیاں ﴿وَلَوْ فِيمَا كُنْتُمْ لَا تَأْتُونَ﴾ تا خوا پاداشت و سزای کرده وه کانیاں به ته‌واوی بداته وه ﴿وَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ﴾ وه نه‌وان هیچ سسته‌میان لی ناکریت ﴿وَلَوْ﴾ وه (بیریاں بخه‌روه وه) نه‌و روزه‌ی ﴿يَعْرِضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی که پی باوه‌رن به‌رانبه‌ر دوزه‌خ راده گیرین ﴿أَذْهَبَ عَنَّا بَصِيرَتُهُ﴾ (پبیان ده‌ووتریت) هه‌رچی خوشیتان بوو به‌سهرتان برد ﴿فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا﴾ له ژیا‌نی دونیا تاندا ﴿وَأَسْمَعُ عَمْرَهُمَا﴾ وه له زه‌تتان لی برد و (راتان سوار د) ﴿قَالَ بَوْمٌ تُخْرَجُونَ﴾ بویه نه‌مرو توله‌تان لی ده‌سه‌نری ﴿عَذَابُ الْهُونِ﴾ به‌سزایه کی ریسوا که‌ر ﴿يَمَّا كُنْتُمْ﴾ له به‌ر نه‌وه‌ی که نیوه ﴿تَشْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناهق خوتان به زل ده‌زانی له زه‌وی دا ﴿وَيَمَّا كُنْتُمْ نَفْسُفُونَ﴾ وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی له فرمانی خوا ده‌ره‌ده‌چوو بوون ﴿

﴿وَإِذْ كُنَّا نَعْبُدُ﴾ (نهی موحدهمهده) باسی (هوودی) برای گه‌لی عاد بکه ﴿إِذْ أَنْذَرْتُمُوهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ کاتی گه‌له‌که‌ی ترسانده‌له (وولانی) نه‌حقاف ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ بنگومان بیغه‌مبه‌رانی زور رابور دوون ﴿مِنْ نَّحْسٍ يَنْفِيهِ وَمِنْ حَافِيَةٍ﴾ له پیش و دوی نه‌ویشه‌وه ﴿إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتوویانه) جگه‌له‌خواهیچی تر نه‌به‌رسن ﴿إِنِّي أَنَا﴾ بنگومان من ده‌ترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له‌سزای بزونیکی گه‌وره‌بونیوه (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿لَإِنَّمَا أَنْتَ مُنَادٍ﴾ نایا تو (نه‌ی هوود) هاتوویت هه‌تا لامان بده‌یت ﴿عَنْ إِلَهِينَا﴾ له (به‌رسنتی) به‌ستر اوه‌کانمان ﴿فَأَنذَرْنَا﴾ ده‌ی بزومان به‌ینه ﴿بِمَا لَعَنَّا﴾ نه‌و (سزا) ی به‌لینت پی داووبن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر له راست گویانبت ﴿قَالَ إِنَّمَا الْغُفْرَانُ﴾ (هوود) ووتی بنگومان زانیاری (نه‌و سزا) لای خوابده‌وه به‌س ﴿وَأَنذَرْنَا أُرْسِلَتْ بِهِ﴾ وه‌من نه‌ها نه‌وه‌ی پی نیر دراوم پیمان راده‌گه‌یده‌نم ﴿وَلَكِنَّكَ أَرْسِلْتَ﴾ به‌لام من ده‌بینم نیهه ﴿فَمَا تَعْلَمُ﴾ گه‌لنکی نه‌زان و نه‌فامن ﴿قَالُوا زَوْجٌ مَّا عُصَبَا﴾ جا کاتی نه‌و (سزایه) یان بینی به‌له هه‌ورتک بوو ﴿مَسْتَقْبِلَ أُرْسِلْتُمْ﴾ به‌ره‌و شیوه‌کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ﴾ ووتیان نه‌مه هه‌ورتکه یارانی بینه بزومان ﴿بَلْ هُمْ مِمَّا اسْتَعْجَلُوا بِهَا﴾ (هوود ووتی نه‌خیر) به‌لکو نه‌وه نه‌و (سزایه) به‌به‌له‌داواتان ده‌کرد ﴿يَعْرِفُهَا الْعَاصِرُ﴾ بایه‌کی به‌هیزه سزای سه‌ختی بینه ﴿يُنذِرُ كُلَّ نَفْسٍ بِأَفْرَاقٍ﴾ به‌فه‌رمانی به‌ره‌وردگاری هه‌موو شتیک ده‌روختنی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ نیر وایان به‌سه‌ره‌ات ﴿لَا يَرَوْنَ إِلَّا مَسْكَاتٍ﴾ نه‌ها شویتنی خانووه‌کانیان ده‌بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و جزوه ﴿تَجْرِي الْفُورَةُ الْمُجَرَّمِينَ﴾ سزای هوزی تاووباران ده‌ده‌بن ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا عَزْمَ إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ﴾ سووبند به‌خوا نه‌وه‌ی به‌وان (گه‌لی عاد) مان دابوو (له‌سامان و ده‌سه‌لات) به‌نیوه‌مان نه‌دابوو ﴿وَجَعَلْنَا الْفُورَ سَمْعًا وَأَصْدًا وَآفِيدَةً﴾ وه‌گوی و چاوو دلمان پیدابوون ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ﴾ به‌لام سوود و که‌لکی پی نه‌گه‌یاندن ﴿سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفِيدَتُهُمْ﴾ نه‌گوی و نه‌چاوو نه‌دلیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا لِيُحْذَرُونَ بِكَ﴾ چونکه نه‌وان باوه‌ریان به‌نیشانه‌کانی خوا نه‌بوو ﴿وَكَانَ بِهِمْ﴾ وه‌ده‌وری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه‌و سزای گالته‌یان پی ده‌کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وه‌بنگومان له‌ناومان برد ﴿مَا تَحُولُكُمْ مِنَ الْقُرَى﴾ (دانیشثوواتی) نه‌و شار و دیه‌تانده‌ی که به‌ده‌ورو به‌رتان دابوون ﴿وَصَرَّفْنَا الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه‌به‌لگه و نیشانده‌ی جزو او جزو مان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (له‌بنی باوه‌ری) بگه‌رینه‌وه ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ ده‌ی بزچی یارمه‌تی نه‌دان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ذُلًّا لِّمَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ نه‌وانده‌ی جگه له‌خوا بوزیک بوونه‌وه له‌خوا کردبوونیا نه به‌رستراوی (خویمان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نه‌ک یارمه‌تیا نه‌دان) به‌لکو گویش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْسُرُونَ﴾ نه‌وه بوو (به‌ره‌می به‌رستراوه) دروکیان و نه‌و دروئیانه‌ی هه‌لیان

ده‌به‌سنن

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ و (بیریان خمره‌وه) کاتبک چمند جنو که به کمان نار دبو لات ﴿يَسْتَعِينُونَ﴾
 ﴿الْقُرْآنَ﴾ تا گوی له قورئان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتبک ناماده‌ی گوی گرتن له قورئان بوون ﴿قَالُوا﴾
 ﴿أَنصَبُوا﴾ و وئیان (به‌یه کتری) بن دهنگ بن (و گوی بگرن) ﴿فَلَمَّا فَصَّي﴾ جا که (قورئان خوبندنه که)
 نه‌واو بسو ﴿وَلَوْ أَنَّ قَوْمَهُمْ مُّذِرِينَ﴾ هه‌موویان گه‌رانه‌وه بولای قه‌وم و هوزه که‌بان به‌تر سینه‌ر ﴿و﴾
 ﴿قَالُوا يَا قَوْمَنَا﴾ و وئیان نه‌ی هوزو قه‌وم که‌مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ به‌راستی نیمه گوی بیستی کتیبیک
 بووین ﴿أَنزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ که له‌پاش موسا نیر دراوه‌ته خوار وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌راوه‌کانی
 پیش خوی به‌راست داده‌نی ﴿يَهْدِي إِلَى الْخَيْرِ وَالْإِلَهِ طَرِيقَ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خه‌لک) ریتنموونی ده‌کات بق هدی و
 ریتبازی راستی ﴿يَقُولُ مَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ نه‌ی قه‌وم که‌مان وه لامی بانگ‌خوازی خوا (موحه‌مه ده‌ر) ﴿و﴾
 بدنه‌وه ﴿وَمَا يُؤْمِرُ بِهِ﴾ و باوه‌ری بن بیتن ﴿يَقُولُ لَكُمْ مِّنْ دُونِكُمْ﴾ (خوا) له ناوانه کانتان خوش ده‌نی
 و ده‌یسرینه‌وه ﴿وَيُخَذَّرُكُمْ مِّنْ عَذَابِ إِلَهِ﴾ وه له‌سزای سه‌خت ده‌نان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾
 هه‌ر که‌سیش وه لامی بانگ‌خوازی خوا (که موحه‌مه ده‌ر) نه‌داته‌وه ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌و
 به‌هیچ جزیرک ناتوانن له زه‌وی داله ده‌ست خوا ده‌رجی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِّنْ دُونِهِ إِلَٰهٌ﴾
 وه جگه له‌خوا بارمه‌نده‌ر و پشتیوانیکی نی به ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نا نه‌وانه له‌گو مری به‌کی
 ناشکرادان ﴿أُولَٰئِكَ يَرْوَا﴾ نایا نه‌وانه نه‌بان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌راستی
 نه‌و خوابه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَلَا يَفْقَهُ يَخْلُقُهَا يَفْقَهُ أَنَّ يُخْلِقَ الْمُتَوَكِّلُ﴾ وه
 له‌دروست کردنیاندا ناتوانا و ده‌سته پاچه نه‌بووه، وه به‌توانایه مردو و انیش زیندو و بکاته‌وه ﴿يَا﴾ به‌لی
 ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیتگومان خوا به‌سدر هه‌مو و شتیکدا به‌توانایه ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾
 وه رقرزیک بن باوه‌ران به‌رانبه‌ر دوزخ راده‌گیرین ﴿أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ﴾ (پنیان ده‌لین) نایا نه‌مه راست نی به
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ده‌لین: به‌لی سویند به‌پرو و درگاران راسته ﴿قَالَ قَدْ وَقُرْنَا الْعَذَابِ﴾ (خوا) ده‌فر موی:
 ده‌ی نه‌و سزایه بجه‌ژن ﴿بِمَا كُفَرْتُمْ كُفَرُوكُمْ﴾ چونکه نیه‌و باوه‌ران بن نه‌ده‌کرد ﴿فَاصْبِرْ﴾ که‌واته
 خو‌گر به (نه‌ی موحه‌مه ده‌ر) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ هه‌روه کو پیغه‌مبه‌رانی خو‌راگری
 به‌هیز دانیان به‌خودا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وه به‌له‌مه که‌بو (سزادان) بان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾
 نه‌و روزه‌ی که (سزای) به‌لین پندراو بان ده‌بینن وا ده‌زانن ﴿ثُمَّ يَكُونُ إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ تنها ساتیک
 له‌رقرز له‌دنیادا ماونه‌ته‌وه ﴿يَلْعَنُ﴾ (ثم قورئانه) ناگاداری به ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾ جا نایا که‌س له‌ناو
 ده‌جیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه له‌گه‌لی له‌سنور در‌چوو نه‌بیت ﴿و﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌و که‌سانه‌ی بنی‌باوه‌ر بی‌وون ﴿وَصَدَّقُوا سَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه‌ر ینگری (خه‌لک) بان کرد له‌ر یتبازی
 خوا ﴿أَصْلَ أَعْمَلَهُمْ﴾ (خوا) کرده‌و کانیان بوچه‌ل ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ش باوه‌ر بان هیتاوه
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردو ﴿وَأَسْرَأَ إِلَهُاتُ عَلٰی مُحَمَّدٍ﴾ باوه‌ر یشبان هیتا به‌و (قورئانه) ی که
 نیر در اوه‌ته خواره‌وه یو موچه‌سمهه ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته‌نها نه‌ویش راسته‌و له‌لایه‌ن پدروهره‌و دگار یانه‌وه
 هاتسوهه ﴿كَذَّبَتْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ﴾ خواله گونه‌ه کانیان خوش بووه ﴿وَأَصْلَحَ بِاللَّهِ﴾ دل و هوشیانی رتک و چاک
 کردوه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وه‌ش له‌بهر نه‌ویه به‌راستی نه‌وانه‌ی بنی‌باوه‌ر بی‌وون ﴿أَعْمَلُوا الْبُطْلَ﴾ شوین
 به‌نال و پرو بووچ که‌وتن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ینگومان نه‌وانه‌ش تیمانیان هیتا بوو ﴿أَعْمَلُوا الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین
 نه‌وه‌ه‌فه که‌وتسورن که له‌لایه‌ن پدروهره‌و دگار یانه‌وه هاتووه ﴿كَذَّبَتْ﴾ نابو و شیوه ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَسْمَاءَهُمْ﴾
 خواصوونه‌ی (کرده‌وه‌ی) خوبیان یو ده‌هینته‌وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌مجا نه‌وهر (له‌جه‌نگدا) گه‌شن
 به‌وانه‌ی بنی‌باوه‌ر بن ﴿فَضْرَبَ الْوَلَدِ﴾ نه‌وه‌ه‌دن له‌گهر دنیان و بیان‌کوزن ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَخْشَوْنَ﴾ ه‌دنا کاتن کوشتاری
 ز قوریان لی ده‌که‌ن ﴿فَتَذَرُوا الْوَنَاءَ﴾ نه‌مجا (دبله‌کانیان) قایم به‌سته‌ته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا دواتر بان به‌منه‌ت
 وچاکه (پدره‌لایان که‌ن) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ یان به‌فیدیه و بریتی ﴿حَتَّىٰ تَضَعَ لِقَبْرِ أَوْ زَوْجَا﴾ ه‌ه‌تا جه‌نگ چه‌که‌کان (به‌بن
 باوه‌ر بن) داده‌نن (بان تا جه‌نگ کزتابی دیت به‌نهمانی بت به‌رستان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ فدرمان نه‌ویه نه‌وهر
 خوا بی‌ووستایه ﴿لَا تَنْفَرُ مِنْهُمْ﴾ خوی تولدی لی ده‌سندن ﴿وَلَكِنْ لِّتَسْأَلُوا عَنْهُمْ بَعْضُ﴾ به‌لام (فدرمانی بیدان
 به‌جه‌نگ) تا به‌به‌کتری تا قنبان بکاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نه‌و که‌سانه‌ش له‌پیناو یتبازی خوادا کوزران
 ﴿فَلَنْ يُغْنِيَ عَنْكَ الْغَنَاءُ﴾ نه‌وه خوا ههر گیز (باداشتی) کرده‌وه کانیان وون ناکات ﴿سَيَسْأَلُهُمْ﴾ ینگومان
 ریتموونیان ده‌کات ﴿وَيُصْلِحُ بِاللَّهِ﴾ و دل و بیربان پاک ساف ده‌کات ﴿وَيُدْخِلُهُمْ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا اللَّهُ﴾ وه‌ده‌یان‌خاته
 نه‌ویه‌ه‌شته‌ی یوی باس کردون ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر بان هیتاوه ﴿إِنْ تَضَرَّوْا بِاللَّهِ﴾
 نه‌وهر نه‌وه یارمه‌تی (نایینی) خوا به‌دن ﴿يَضْرِبُ﴾ خواش نه‌وه زال و سه‌ر که‌وتووه ده‌کات (به‌سه‌ر کافران دا)
 ﴿وَبَيَّضَتْ أَفْئِدَتُهُمْ﴾ وه‌پنبه‌کانتان چنگیر ده‌کات (له‌جه‌نگدا خور اگر تان ده‌کات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش که
 بنی‌باوه‌ر بی‌وون ﴿فَكَذَّبَ اللَّهُ﴾ نه‌وه نه‌گه‌تی و سه‌ر شوری به‌شیانه ﴿وَأَصْلَ أَعْمَلَهُمْ﴾ وه‌(خوا) کرده‌وه کانیان بووچ
 و بنی‌مایه ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌و توله‌یان له‌بهر نه‌ویه که ینگومان نه‌وانه ﴿كَفَرُوا﴾ رقیان
 له‌و قورئانه‌و بوو که خوا نار دوویه‌ته خواره‌وه ﴿وَالْحَقُّ أَعْمَلَهُمْ﴾ بویه خواش کرده‌وه کانیا نی بووچ کردنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ﴿أَفَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناخو نه‌وانه به‌زه‌وی دانه‌گه‌راون ﴿فَتَنظُرُوا﴾ تا ببینن ﴿كَفَّكَ كَانَ عَجَبُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی
 پیش خویان سه‌ره‌نجامیان چون بووه ﴿وَمَرَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خواله‌ناوی بردن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ده‌ی ینگومان بن) یو
 بنی‌باوه‌ر انیش سه‌ره‌نجامی ناوا ه‌به‌ه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ چونکه ینگومان خوا ﴿مَوَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پشتبوانی
 نه‌وانه‌یه که باوه‌ر بان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ینگومان بنی‌باوه‌ر انیش ﴿لَا تَمُوتُنَّ﴾ هیچ پشتبوانتکیان

نییه ﴿

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وی باشیان کرده‌ی دیناخانه باخانی به‌هسته‌وه ﴿عَجْرٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرویاره‌کان به‌زیریندا دهرات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش بین باوهریون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ (له‌دونبادا) راده‌یون و ﴿وَيَا كُفْرًا كُنَّا كُلَّ الْأَنْهَارِ﴾ وک نازهل ده‌خون و ده‌له‌هرین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌دوزخ شونی مانه‌وه‌یانه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌(خه‌لکی) زور شار هه‌یون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ که به‌هیزتر یون ﴿مِنْ قَوْلِكَ الْخَيْرُ﴾ له‌و (خه‌لکی) مه‌ککه‌به که نوبان دهر کرد ﴿أَهْلِكَ﴾ له‌ناومان بردن ﴿فَلَا تَهْتَبِطْ﴾ و هیچ پشستوانیکیان نه‌یو ﴿أَمِنْ كُنْ عَلَى يَمِينٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ ناخو نه‌و که‌سه‌ی به‌لگه‌ی پرونی له‌په‌روه‌رد گاریه‌وه بق‌هاتبی (که‌قورنانه) ﴿مَنْ رَبِّكَ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌ک‌سه‌و که‌س وایه که کرداری خرابی بز جوان کر این و رازیتراپته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ شوین هه‌واو ناره‌زوی خویان که‌وتین ﴿مَنْ رَبِّكَ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ﴾ شنبه‌ی نابابی نه‌و به‌هسته‌وایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ که‌به‌لین دراوه به‌پاریزکاران و خواناسان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ چنده‌ها پروباری نیندایه ﴿مِنْ مَلَأَ غَيْرَ عَيْنٍ﴾ له‌ناوی سازگاری تام و یون نه‌گوپاو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌چنده‌ها پروبار ﴿مِنْ لَبِئْسَ لَبِئْسَ طَعْمُهُ﴾ له‌شیر که‌نامی نه‌گوپاوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌چنده‌ها پروبار له‌شه‌رابی نابابی ﴿لَبِئْسَ لَبِئْسَ طَعْمُهُ﴾ به‌له‌زه‌ت و خوش بق‌بنوشانی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌چند پروباریشی نیندایه له‌هه‌نگویشی بالفته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌له‌وی هه‌موو جوړه میوه‌هاتبکیان بق‌ناماده‌یه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ له‌گدن لیوردن له‌په‌روه‌رد گاریانه‌وه ﴿مَنْ رَبِّكَ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ﴾ (نایا نه‌و به‌هسته‌بانه) وه‌کو که‌سانیتک وان که‌له‌ناگری دوزخ دابن به‌هسته‌ییبی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ ناوی کولاو کولبان دهرخوارد بدری که‌ریخول‌کانبان پارچه‌پارچه بکات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ هه‌ندی له‌وانه‌گویت لیده‌گرن ﴿حَقِّقْ إِذَا أَخْرَجْنَا مِنْ عَيْنِكَ﴾ به‌لام کانتیک لای تو دهرده‌چن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ ده‌لین به‌وانه‌ی زانیاریان پی‌دراوه (له‌هساوه‌لان) ﴿مَا أَقَالَ بَقَا﴾ نه‌وه‌نیسته موحه‌مه‌د ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ ووتی چی؟ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ نه‌وانه‌نه‌و که‌سانه‌ن ﴿طَلَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ که‌خوا موری ناوه به‌سهر دلیاندا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌شوین هه‌واو ناره‌زوی خویان که‌وتون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ نه‌و که‌سانه‌ی هیدابه‌تبان وه‌رگرتوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ (خوا) شاره‌زاییان زیادده‌کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وه‌ته‌قواو پاریزکاری و خواناسیان بین ده‌به‌خشی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده‌ی نایا نه‌و (نایا‌کانه) چاوه‌روانی چی ده‌که‌بین ﴿إِلَّا السَّامَةَ﴾ جگه‌له‌قیامت ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که‌کتوپر یه‌خه‌بان بگرت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده‌ی ینگومان هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی هاتو ته‌دی ﴿فَإِنَّ لَهُمْ لَأَجَلَ ثُمَّ ذَكَرَهُمْ﴾ کانی (روزی دواپی) یه‌خه‌بان بگرت نیر که‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که‌واته دلشاپه و بزانه بیجگه‌له (الله) هیچ په‌رستر اوینکی به‌هه‌ق و راست نی‌به ﴿وَأَسْتَفْهِنُ لَذِيكَ﴾ وه‌داوای لیوردن بکه (له‌خوا) بق‌گوته‌امی خوت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه‌بق (گوته‌امی) بیوان و ناره‌تانی نیماندار ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى﴾ وینگومان خوا ده‌زانی ﴿مَنْ رَبِّكَ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ﴾ به‌جم و جولشان (له‌پوژدا) و نارام گرتشان (له‌شه‌ودا) ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیناوه ده‌لبن ﴿فَلَا تَزِلَّ سُورَةُ﴾ بوجی سوره‌تیک (له‌فورقان) نانیر دریتته خواره‌وه؟ (ده‌باره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿فَلَا تَزِلَّ سُورَةُ مُخَكَّمَةٌ وَذُكِّرَ فِيهَا الْفِتَالُ﴾ که‌چی کاتیک سوره‌تیک پوون و دامه‌زراو نیرایتته خواره‌وه و تیایدا یاسی جهنگ کرابی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ﴾ ده‌بینی نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ که‌له‌دلیاندا نه‌خوشی (دور پرویی) هیهه ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ته‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ النَّمِثِ عَلَيْهِ مِنَ الْقَوْمِ﴾ وه‌ک ته‌ماشای کردنی که‌سیک که‌له‌ترسی مردن له هوشی خوی چووبیت ﴿فَأَوَّلَىٰ لَهْمُ﴾ بۆ نه‌وان و چاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ فدرمان به‌ردار بوونایه و قسه‌ی جوان و چاکبان بگردایه ﴿فَلَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هدر کاتیکیش فدرمانی (جهنگ) درا (جی به‌جی نا‌که‌ن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خو نه‌گدر له‌گدر خوا راستبان بگردایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهْمُ﴾ شه‌وه باشتر بوو بویان ﴿فَقُلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا‌ثایا تیره به‌نه‌مان (شده‌ی ناپاکان) ﴿إِنْ قُلْتُمْ﴾ ته‌گدر پشت هه‌لکه‌ن (له‌نیلام و جیهاد) ﴿أَنْ تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا سازاوه و خرابه به‌رپابکه‌ن ﴿وَيُخْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ وه‌هدرچی پدیوه‌ندی خزمایه‌تی به‌بیچرتن ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ ثانه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿لَهُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوا نه‌فرینی لی کردوون ﴿فَأَصْحَابُ الْأَصْحَابِ لَهُمْ﴾ وه‌که‌بری کردوون و چاویانی کویر کردووه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ناخو نه‌وانه وورد نانه‌وه له‌فورقان (وتبی نا‌گه‌ن)؟! ﴿أَنزَلْنَا قُلُوبَ أَهْلِهَا﴾ (وانی به) به‌لکو دلیان قوفلی لی دراوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیتگومان نه‌و که‌سانه‌ی ﴿أَزْدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ﴾ باشه و باش گه‌رانه‌وه له‌نایینه‌که‌بان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا نَبَّأَتْ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ له‌پاش شه‌وه‌ی هه‌قیان بۆ پوون بوویه‌وه ﴿أَلَسَيِّطُ سَوْلَ لَهْمُ﴾ شه‌بتان خرابه‌کانیانی بۆ جوان و رازاوه کردبوون ﴿وَأَمَّا لَهْمُ﴾ وه‌به‌هیاو و نومید فریوی دبوون ﴿فَلَيْكَ يَا لَهْمُ قَالُوا﴾ چونکه شه‌وان ده‌بان ووت ﴿بِالَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌رقیان بوو له‌و فورقانه‌ی خوا نارد بووی ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ نیمه له‌مه‌ولا له‌هه‌ندی کاردا گویرایه‌لینان ده‌که‌ین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وه‌خوا به‌نه‌تیه‌کانیان ده‌زانی ﴿فَتَكْتَفِ إِذَا تَوَلَّيْتَهُمُ الْعَلْتَبِكَةُ﴾ ناخو چۆن بی (حالی شه‌و ناپاکانه) کاتیک فربشته‌کان گیانیان ده‌کینشن و ﴿يَضْرِبُوت رُجُوهَهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ﴾ له‌پوخسار و پاشبان ده‌ده‌ن ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌و (جوره‌گیان کینسانه) ﴿يَا لَهْمُ أَتَكْبَرُونَ أَمْ أَلَمْ تَحْطَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌یه که‌بیتگومان نه‌وانه شوین شتانی که‌وئبوون که‌خوای نوره کردبوو ﴿وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ به‌زامه‌ندی خواشیان بی ناخوش بوو ﴿فَلَا تَحْطَ أَهْلُهَا﴾ بۆیه خواش کرده‌وه‌کانیانی بوو چهل کرده‌وه ﴿أَلَمْ حَسِبْ﴾ ثایا واده‌زانی ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نه‌خوشی (ناپاک‌ی) له‌دلیان دایه ﴿أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْحَابَهُمْ﴾ که‌خوا هدرگیز رق و کینه‌یان ده‌رناخات و ناشکرای ناکات ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ﴾ نه گهر بمانو یستایه ﴿لَأَرْسَلْنَاكَ﴾ نه وانه مان نیشان ده دایت (که دو پروون) ﴿فَلَقَرْتَهُمْ
 بِسِمِّكَ﴾ نه و سا هر به شیوه و دیمه نیاندا ده تناسین ﴿وَلَقَرْتَهُمْ فِي لَحْيِ الْقَوْلِ﴾ وه بینگومان به شیوازی
 قسه شباندا ده یانناسیبت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه دلنیا بن خوا به هم موو کرده وه کانشان ده زانبت ﴿وَلَتَبْلُوكُمْ
 مِنْكُمْ وَالضَّيَّيرِينَ﴾ مو جاهدان و خور اگر انتان ﴿وَسَيَلُوا أَنْبَاءَكُمْ﴾ وه تا هه والنتان چی به ناشکرای که بن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان که سانی که بن باوه ربوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ریگری (خه لک)
 یان ده کرده له ریبازی خوا ﴿وَمَنْ أَقْوَمُ الرَّسُولُ﴾ دزایه تی پتغه مبریشیان ده کرده ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى﴾
 باش نه وه ی هه ق و راستیان بو پروون بونه وه ﴿لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هیچ زبانتک به خوا نا گه یه نن
 ﴿وَسَيُخِطُّ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه به زوویی (خوا پیلان) و کرده وه کانشان سو و جهل ده کاته وه ﴿وَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیتاوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فدر مان به ردار و گویر ایه لی
 خوا و پتغه مبرین ﴿وَلَا تَبْغُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ وه کرده وه (چا که) کانشان هه لمه وه شسته وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 بینگومان نه وانه ی که بن باوه ربوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ریگری (خه لک) یان ده کرده له ریبازی
 خوا ﴿ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان به بی باوه ری مردن ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه وه هه ر گیز خوا نیان
 خوش نابست ﴿فَلَا يَهْتُمُّوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾ جا (باوه رداران) لاوازو مست مهبین و داوای ناشنی
 (و شهر و هستان) مه که ن ﴿وَأَنْشُرُ الْأَعْمَلُونَ﴾ چونکه هه ر نیوه زال و به هیز ترن ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (یار مه تی)
 خواش له گه له نیوه دایه ﴿وَلَنْ يَزِيدَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه (پاداشنی) کرده وه کانشان که م ناکانه وه ﴿إِنَّمَا
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ بینگومان زبانی دنیا نه نها ﴿لَيْبٌ وَلَهْوٌ﴾ گالنه و گه بینکه (وده به ریته وه) ﴿وَإِنْ تُؤْمِرُوا وَتَنْهَوُا﴾
 خو نه گهر باوه به یستن و له خوا ترس بن ﴿بَلَىٰ كَذِبُكُمْ أَجُوزُكُمْ﴾ (خوا) پاداشنی خوتان پی ده دات
 ﴿وَلَا يَسْتَفْهِمُ أَقْوَمُكُمْ﴾ وه داوای به خشینی هه موو سامانتان لی بکات ﴿فِي حَيْفِكُمْ﴾ زوریش داکو کی بکات لبتان
 نه گهر (خوا) داوای به خشینی هه موو سامانتان لی بکات ﴿وَيُخْرِجُ أَصْحَابَكُمْ﴾ و پق و کینه ی ده رو و نتان ده رده خات
 ﴿هَذَا شَرُّ هَذِهِ﴾ بیدار بن نیوه نه و که سانه ن ﴿تُدْعُونَ﴾ که بانگ ده کرین ﴿إِسْتَفْهِمُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تاله
 پیتاوی خوا مال به خشین ﴿لَيْسَ مِنْ يَسْخَلُ﴾ که چی هه ندیکتان رزده ی ده که ن ﴿وَمَنْ يَسْخَلُ﴾ هه ر که سبش
 رزده بی و به زیلی بکات ﴿إِنَّمَا يَسْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ نه وه بینگومان نه نها رزده یی له (دزی) خوی ده کات
 ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾ چونکه خوا (ده و له مهنده) و بی نیازه ﴿وَأَنْشُرُ الْفُقَرَاءَ﴾ هه ر نیوه ن هه زار و بی نه و
 ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا﴾ جا نه گهر نیوه پشت هه لکه ن (له ثابنه که تان) ﴿يَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ (خوا ی گه و ره)
 نیوه ده گو ریت به که سانبکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُ أَمْتًا لَكُمْ﴾ پاشان (نه وان) وه کو نیوه نابین
 (راستگون له گه له به ر و ره دگار یاندا) ﴿

سوره‌ی ﴿الْفَتْحُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (تبی موحه‌ممد ﷺ) بینگومان نیمه‌سهر که و تنیکی ناشکر امان بی دایت
 (که ریکه و تنی خوده‌ی بی‌بیه) ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بیست ﴿مَا تَقْلَمُ مِنْ ذَلِكَ وَمَا آخِرُ﴾ له
 گونا‌هه‌کانی رابور دوو داعاتووت ﴿وَيُزِيلَ نَجْمَهُ عَنْكَ﴾ وه نیمه‌نی خوی به‌ته‌واوی برزیت به‌سهرتدا
 ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه رنگای راست نشان بدات (به‌رده‌وامت کات) ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ﴾
 وه خوا سهرت بخات ﴿تَضْرِبُ عَزِيرًا﴾ به‌سهر که و تنیکی بالاده‌ستانه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ته‌و خوا زانیکه
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابه‌زاندووته ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی نیمانداران ﴿لِيُزَادُوا بِلِسَانٍ﴾ تا نیمانیان
 زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ته‌و نیمانه‌ی که هه‌یانه ﴿وَلِيُجْزُوا﴾ ته‌نها‌هی خوا به‌سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه هه‌میشه‌خوا زانای کار دروسته ﴿لِيُزِيلَ
 عَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پی‌اوان و نافر‌ه‌تانی باوه‌ردار بیانه ﴿يَحْتَبِ عَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌هه‌شتانیک
 که روبره‌کان به‌رژیراندا ده‌روات ﴿يَحْتَلُونَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی نیابدا ده‌مبینه‌وه ﴿وَيُحَرِّجُهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه‌تا له‌گونا‌هه‌کانیان خوش بیست ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه ته‌م (به‌لینه) لای خوا
 ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ سهر که و تنیکی گه‌وره‌یه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پی‌اوان
 و نافر‌ه‌تانی (دوو‌روو) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پی‌اوان و نافر‌ه‌تانی هاوبه‌ش به‌یدا‌که‌ری
 ﴿الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنُّ الشَّوْءِ﴾ گومان به‌رانی خراب ده‌رباره‌ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ ذَلِيلَةُ الشَّوْءِ﴾ ته‌و خرابه‌(له‌ناو
 چونه‌ی چاوه‌روانی ده‌که‌ن بژ نیمانداران) هه‌ر به‌سهر خویاندا دیت ﴿وَنُصِيبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ وه خوا
 خه‌شمی لی گرتوون و ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نه‌فرینی لی کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزه‌خی بژ ناماده
 کردوون ﴿وَمَلَأَتْ صُورًا﴾ نای چ سهر نه‌نجامیکی خرابه ﴿وَلِيُجْزُوا﴾ ته‌نها‌هی خوا به‌سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه‌بالاده‌سستی
 کار به‌جی به ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ به‌راستی (تبی موحه‌ممد ﷺ) تو‌مان نار دووہ ﴿شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾
 به‌شایه‌ت و مزده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بژ ته‌وه‌ی باوه‌ر به‌خواو پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی
 به‌یتن ﴿وَتَعَزَّوْهُ وَتُقَرَّرْهُ﴾ وه پستیوانی لی بکه‌ن و ریزی لی بگرن ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وه
 ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ثیواراندا ﴿

﴿إِنْ أَلْبَسْتَ بِآيَاتِكَ﴾ به راستی نه و که سانه‌ی بهیمان ددهن به تو (نه‌ی موحه‌مده ص) ﴿إِنَّمَا يَأْتِيكُمُ اللَّهُ﴾ بنگومان نه و انه بهیمان به خوا ددهن ﴿بِمَا أَلْبَسْتُمْ﴾ دهستی خوا له سهر دهستی نه و انه و به (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفه‌نی دهست بق خودا هاتوه نیمه‌ش بر و امان پیته‌نی به بنی هیچ لیچواندن و له به کدانه و به ک، و هشویه که‌ی نازانین ته‌نھا خودا خوی ده‌یزانیت) ﴿فَمَنْ لَّكَ﴾ چا هدر که‌س بهیمان که‌ی شکاند ﴿فَأَلَمَّا يَتَذَكَّرْ﴾ نه و به بنگومان نه و بهیمان شکانده ته‌نھا (زبان) بق خویه‌نی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ هدر که‌سیش و فبا بکات ﴿بِمَا عَاهَدْتُمْ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ به و بهیمان که‌ی ده‌اوتی به خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ الْفَتْحَ عَظِيمًا﴾ نه و به راستی خوا باداشتی گه‌وره‌یی ده‌دانی ﴿سَيَقُولُ لَكَ﴾ بنگومان بخت ده‌لین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ نه و عه‌ره به ده‌شته کیانه‌ی که‌له غه‌زا جی مابوون ﴿سَخَّطْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خا و خیزانمان مه‌شغولیان کردین (نه‌یان هیششت بین بق غه‌زا) ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَنَا﴾ له‌به‌ر نه و ده‌اوی لی خوشبو و نمان بق بکه ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرَهُمْ مَّا آتَيْتُ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ شه‌وی به‌زمانیان ده‌لین له‌دل‌بان‌دانی به (و باوه‌ریان بنی نه) ﴿قُلْ قَسْرٌ﴾ بلنی چا کنی ﴿يَتَذَكَّرُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌به‌ر انه‌ر خوا دا هیچی به ده‌سته بۆتان ﴿إِنْ أَرَادَكُمْ صَرْفًا﴾ نه‌گه‌ر خوا زبانیکی بۆتان بویست ﴿أَوْ أَرَادَكُمْ تَقَاتًا﴾ یان سوود و قازانجیکی بۆتان بویست ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیبه که‌ده‌یلین) به‌لکو خوا ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ ناگاداره به‌هر چیبه که‌ده‌یکن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنَّا﴾ به‌لکو و اگومانان ده‌برد که ﴿لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیته‌مبه‌ر و ئیمانداران هدر گیز ناگه‌ر ته‌وه بق ناو که‌س و کاری خویان (و شه‌هید ده‌بن) ﴿وَرَفَعْنَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ نه و گومانه له‌دل‌بان‌دا رازنر ابو و به‌وه ﴿وَوَضَعْنَا قُرْطَانَ الشَّوْءِ﴾ وه گومانی خرایتان ده‌برد ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ و به‌راستی ئیوه گه‌لیکن له‌ناو ده‌چن ﴿وَمَنْ لَّيْسَ بِمُؤْمِنٍ﴾ و هدر که‌س باوه‌ری نه‌هینا بنی ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خوا و پیته‌مبه‌ره که‌ی ﴿فَأَنَّا أَغْنَيْنَا﴾ نه و به‌راستی نیمه‌ تاماده‌مان کردوه ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بق نه و بنی باوه‌رانه ناگریکی هدر گیساو ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نامسمانه‌کان و زه‌وی ته‌نھا مولکی خوا به ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ له‌مه‌ر که‌س که‌یبه‌ویست خوش ده‌بخت ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ سزای هدر که‌سیش ده‌دات که‌یبه‌ویست (له‌تا و انپاران) ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بنگومان به‌جیماوان له‌غه‌زا ده‌لین ﴿إِذَا أَنْظَلْنَاهُمْ﴾ هدر کانتیک (له‌مه‌دینه) ده‌ر چوون ﴿إِلَّا مَعَاذَ رَبِّنَا أَلْهَوْهَا﴾ بق گرتنی ده‌سکه‌وته‌کان (غده‌یمه‌ت) ﴿ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ﴾ لیمان گه‌رین باشوننتان بکه‌وین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ ده‌یان‌ه‌وی و وته‌ی خوا (که‌ ده‌سکه‌وته‌کانی خه‌یبه‌ر بق به‌شدارانی حوده‌یبه‌یه) بگورن ﴿قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا﴾ (نه‌ی موحه‌مده ص) بلنی هدر گیز ناییت شوینمان که‌وین ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾ چونکه پیشتر خوا ده‌رباره‌تان هه‌روای فهرمووه ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ نه‌مجا دواتر ده‌لین ﴿بَلْ تَحْسُدُونَنَا﴾ (وانی به) به‌لکو حه‌سوودی به نیمه‌ ده‌بن ﴿بَلْ كَاوُوا﴾ (وانی به) به‌لکو نه‌وان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور که‌م تنده‌گه‌ن

﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ﴾ بلی به جی‌ماوان له‌غمزاً ﴿مِنَ الْأَشْرَافِ﴾ له‌عده‌به ده‌شته‌کی به‌کان ﴿سَدَّ عَيْنَ﴾ له‌مه‌ولا بانگ ده‌کرین ﴿إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ بو (جه‌نگ له‌گه‌ل) گه‌لی‌کی زور به‌هیزی جه‌نگاوه‌ر ﴿فَقَبِلُونَهُمْ أَوْ يُرْسِلُون﴾ (ده‌بن) جه‌نگیان له‌گه‌ل بکه‌ن یان خوریان موسلمان بین ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا﴾ جاته‌گه‌ر گویرایه‌ل بن ﴿يُؤْتِكُمُ اللَّهُ﴾ خوا پییان ده‌دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتی‌کی زورباش ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه‌نه‌گه‌ر سهر‌پنجی بکه‌ن ﴿كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِمَّن قَبْلُ﴾ هدر وه‌ل وه‌و پیش سهر‌پنجیان کرد (له‌خوده‌بیبه‌دا) ﴿يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بو کویر گونه‌نیه (به‌شداری جه‌هاد نه‌کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بو شه‌لش گونه‌نیه ﴿وَلَا عَلَى السَّرِيعِ حَرَجٌ﴾ هدر وه‌ها بو نه‌خوشیش گونه‌نیه ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌هدر کدس گویرایه‌لی خوا و پیغه‌مه‌ره‌که‌ی بیت ﴿يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ﴾ ده‌بیاته به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌روباره‌کان به‌ژیریاندا دین و ده‌چن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ هدر که‌شیش سهر‌پنجی بکات ﴿يَعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سه‌ختی ده‌دات ﴿لَقَدْ رَفَعْنَا﴾ سویند به‌خوا پی‌گومان خوا پازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌و ئیماندارانه‌ی ﴿إِذْ يَبْعَثُكُمْ﴾ که‌به‌یمانان بپدایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا (له‌خوده‌بیبه) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا نا‌گادار بوو به‌وه‌ی له‌دلایاندا به ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه‌دنیایی و نارامی بو ناردن ﴿وَأَنْزِلُكُمْ فَتَمَاقِيبًا﴾ وه‌پاداشتی دانه‌وه به‌سهر‌که‌وتینیکی نریک (که‌نازاد کردنی خه‌بهر بوو) ﴿وَمَعَانِزَ كَثِيرَةً يُأْخَذُونَهَا﴾ وه‌غه‌نیمه‌نی زور که‌به‌ده‌ستی ده‌هینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه زالی یا‌لاده‌ستی کار به‌جی به ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لینی بن داوون ﴿مَعَانِزَ كَثِيرَةً﴾ که‌غه‌نیمه‌نی زور ﴿تَأْخُذُونَهَا﴾ (له‌بنی باوهران) ده‌گرن ﴿فَعَبَّلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾ بویه‌نهم (غه‌نیمه‌نه‌ی خه‌بهر) ی بو پیش خستن ﴿وَكُنَّا أَبْدَى النَّاسِ عُنُقًا﴾ وه‌ده‌سنی خه‌لکی (مه‌ککه‌ی) لیسان کوتا کرد ﴿وَلَكُنَّا آيَةً﴾ تا (نهم پرووداوه) بیته به‌لکه‌به‌ک ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو باوهر داران ﴿وَنَهَدِيكُمْ﴾ وه‌نا رینموونیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو رینگای راست ﴿وَأَخْرَجُوا لِقَدَرُوا عَنْهَا﴾ وه‌چه‌نده‌ها (غه‌نیمه‌نی) تر هه‌به که‌هیشتا ده‌سه‌لاتان نی به‌به‌سهری دا ﴿فَدَخَلُوا اللَّهَ بِهَا﴾ پی‌گومان خوا نا‌گای له‌هه‌مووبانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا هه‌میشه ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به‌سهر هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَلَوْ قَسَمَ لَكُمْ الْبَاقُونَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کافرن جه‌نگیان له‌در‌شان بگردابه ﴿لَوْوَا الْأَنْفُسَ﴾ پی‌گومان (تیک ده‌شکان و) هه‌لده‌هاتن ﴿لَمْ يَلْبِذُوا﴾ پاشان ده‌ستیان نه‌ده‌که‌وت ﴿وَلَكِنْ لَا تَقْصِرُوا﴾ هیچ دؤست و پشتیوانیک ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَلَيْ﴾ نه‌وه‌یاسا و باوی خوا به ﴿فَدَخَلْتُ مِنْ قَبْلِ﴾ که‌پی‌گومان پیش‌ریش هه‌روا بووه ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُلَاطَةِ اللَّهِ مَدِيدًا﴾ قه‌ت نابینیت باو و یاسای خوا هیچ گورانیکی به‌سهر‌دا بیت

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوانده و زاته‌یه ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكَ﴾ که ده‌ستی نه‌وانی (کافران) له‌نیوه کتوتا کرد ﴿وَأَيْدِيكَ عَنْهُمْ﴾ ده‌ستی نیوه‌شی له‌وان (کتوتا کرد به‌رنکه‌وتنی خوده‌بیه) ﴿يَبْطِلَنَّ مَكَّةُ﴾ له‌ناو جهر گه‌ی مه‌ککه‌دا ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ له‌باش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندازان کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِبَيْرُتٍ﴾ وه‌خوا به‌هر چی نیوه ده‌بکدن بینایه ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هدر نه‌وان (مه‌ککه‌یه کان) بی‌ون کافر بی‌ون ﴿وَصَدَّ وَرَعَى الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ وه‌رنگری نیوه‌یان کرد (له‌زیاره‌تی) مز گه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿وَالْهَدْيَ مَعَكُمْ﴾ وه‌(نه‌یانه‌شت) قوریانیه وه‌ستیراوه کان (له‌خوده‌بیه‌دا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَجْمَلُكُمْ﴾ بگاته شوینی سه‌ر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّامِيُّونَ﴾ (خوا زالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا له‌و سالد‌دا) نه‌گر بی‌او و نافرانی نیماندار نه‌بویه (له‌ناو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿لَمْ تَقْلَقُوا﴾ که‌نیوه نه‌تان ده‌ناسین ﴿أَنْ تَقْلَقُوا﴾ بیتان پنداده‌نان (ده‌تان کوشتن) ﴿مُضَيِّبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَّةٌ﴾ جابه‌هویانه‌وه تووشی تاوان ده‌بیون ﴿يَعْتَرِعِلُّ﴾ بی‌نه‌وه‌ی بزانی ﴿لِيَنْخَلِ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاته به‌ر به‌زه‌یی خوی ﴿مَنْ يَنْتَهَ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌خوی ده‌بیوی ﴿لَوْ تَرَوْا﴾ به‌لام نه‌گر (نیمانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا) له‌یه کتر جیابیو و نابه‌ته‌وه ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی‌باوه‌ره کانیانمان سزاده‌دا ﴿عَذَابَ أَلِيمًا﴾ به‌سزادانیکی سه‌خت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ده‌مار گیریان خسته‌دلیانه‌وه ﴿حِمِيَّةُ الْحَمِيَّةِ﴾ که‌ده‌مارگیری نه‌فامی به‌ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلیایی و نارامی خوی ناره‌ده‌خواره‌وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بی‌و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نیمانداران ﴿وَالزَّيْمَةَ كَلِمَةَ الشَّقْوَى﴾ وه‌باوه‌ردانی پایه‌ند کرده‌وه‌وشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه‌ ﴿وَكَانُوا أَخَقَّ بِنِهَاؤِهَا﴾ وه‌نه‌وان به‌وه‌وشه‌یه شی‌او تر بی‌ون و خواوه‌نی بی‌ون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه‌خوا به‌هه‌مو و شتیک ناگادار و زانایه ﴿لَقَدْ﴾ سوینده‌خوا اینگومان ﴿صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوَحْيَ﴾ خوائه‌وه‌ی که‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دی‌وی به‌راستی گیر او هینایه‌دی ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ خَلْقًا كَرِيمًا﴾ که‌(ووتیوی) دلیابن ده‌چنه‌ناو مز گه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ به‌وویستی خوا ﴿مُحَلِّقِينَ﴾ به‌نارامی و بی‌ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سه‌رتان تاشیوه‌یان کورتان کردوته‌وه ﴿لَا تَخْافُوا﴾ (له‌دور من) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جا نه‌وه‌ی (خوا) ده‌بزانی نیوه نه‌تان ده‌زانی (که‌خیر له‌رنکه‌وتن دایه) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه‌جگه‌له (چوونه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿فَتَكْفُرُوا﴾ سه‌ر که‌وتینیکی نریک (بی‌نیوه‌یه که‌رنکه‌وتنی خوده‌بیه‌یه) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نارده‌وه ﴿بِالْهَدْيِ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ به‌رنسموونی و نایینی پرسته‌وه ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ تا به‌سهر هه‌مو و رینازنکدا زالی بکات ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ته‌نها خوا به‌سه‌که‌شاهید بیت له‌سهر نه‌مه ﴿۵۸﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممد ﷺ پیغمه‌مبری خوابه ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نهو (باو و دار) انه‌ش که‌له‌گه‌لیدان ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ به‌رام‌به‌ر بن باو و ران توندو تیزن و ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیتوان خویاندا به‌به‌زه‌بین ﴿تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا﴾ ده‌یان بینی (هه‌میشه) له‌کورنوش و سوزده بردندان ﴿يَسْتَغْفِرُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ داوای فہزل و به‌زام‌مندی خودا ده‌کهن ﴿سِيمَاءُ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہ‌یان له‌ناو چاوانیاندا دیاره ﴿مِن أَمْرِ السُّجُودِ﴾ به‌هوی زور سوزده بردن (یانہ‌وه) ﴿ذَلِكَ مَثَلَهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائدو (هاوہ‌له‌به‌ریزانہ) نه‌وه نمورنه و صیفہ‌تبان بوو له‌ته‌وراندا ﴿وَمَثَلَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وه‌نمورنه و صیفہ‌تبان له‌ئینجیلیشدا ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ مِطْلَقَهُ﴾ وه‌ك پروه‌ك و کشتو کالیک وایه چه‌کهره‌ی ده‌ر کردیت (سہوز بوو بی) ﴿فَتَارَةً وَفَاعًا مِّنْ لَّدُنْهُ﴾ نه‌مجا چه‌کهره‌کدی به‌هیز کرد بی و قاییم بوو بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُقُوفِهِ﴾ جالہ‌سہر لاسکی خوی دینک و ہستاین ﴿يُعِجِبُ الزَّانِعُ﴾ (ته‌وندہ جوان بی) جوتیارہ‌کانی سہ‌رسام کرد بی ﴿يُعِظُّ بِهٖمُ الْكَافِرُ﴾ تا به (زور بوونی) هہ‌وه‌لانی داخ و مہراق بدا به‌کافران ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لیتی داوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ به‌وانہ‌یان کہ باو و ریان هیتاوه و کرده‌وہی چاکہ‌یان کردوہ ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ به‌لیبور دن و پاداشتی گہ‌وره (کہ به‌هہ‌شته) ﴿

سوره‌ی ﴿الحجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشندہی میہرہ‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و کہ‌سانہی کہ باو و رتان هیتاوه ﴿لَا تُفَرِّقُوا﴾ ہنش مہ‌کہ‌ون (له‌هیج کار و بریار نکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌خواو پیغمه‌مہرہ‌کہی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگو مان خوا بیسہری زانایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و کہ‌سانہی باو و رتان هیتاوه ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دہنگتان بہ‌رز مہ‌کہ‌نہ‌وه ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہ‌سہر دہنگی پیغمه‌مہردا ﷺ ﴿وَلَا تَهْزُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وه‌به‌دہنگی بہ‌رز قسہی له‌گہ‌ل مہ‌کهن ﴿لَّكُم مِّنْ عِصْيَاكَ بُعِضٌ﴾ وه‌ك دہنگ بہ‌رز کردنہ‌وه‌تان له‌گہ‌ل یہ‌کتریدا ﴿أَنْ تَحْطَأَ أَعْقَابُكُمْ﴾ نه‌وه‌کو کردہ‌وه‌کانتان به‌نال بیتہ‌وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان هہ‌ستی بی نہ‌کهن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگو مان ته‌وانہی ﴿يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ﴾ دہنگیان نزم ده‌کہ‌نہ‌وه ﴿عِندَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ له‌خزمہ‌تی پیغمه‌مہردا ﷺ ﴿أَوْ لَيْكَ الَّذِينَ﴾ ته‌وانہ‌نه‌و کہ‌سانہن ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپاسی زاخوا داوہ و پاکی کردہ‌ته‌وه ﴿لِيَتَّقُوا﴾ بؤ ته‌قوا و خواناسین ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہ‌وره‌یان بؤ هہ‌یہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگو مان ته‌و کہ‌سانہی ﴿يَنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ له‌دہ‌ره‌وہی ژورہ‌کان بانگت ده‌کهن (نه‌ی موحه‌ممد ﷺ) ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور به‌یان نه‌فامن و تی ناگہن ﴿

﴿وَلَوْلَا أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خو نه‌گهر چاوه‌روانیان بگردایه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تاده‌پروشتیه دهره‌وه بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ نه‌وه چاکتر بوو بزیان ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه‌خوا الی‌بورده‌ی میهره‌بانه ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاقْبَلْهُ﴾ نه‌گهر گونا‌ه‌کاری هه‌والیکی گرنگی هیتا بۆتان ﴿فَقَبْلُوا﴾ نه‌وه لی‌ی بکۆلنه‌وه (تاروون بیته‌وه) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نه‌وه‌ک زیان بگه‌به‌نن ﴿فَوَالْبَاطِلَ﴾ به‌خه‌ل‌کینک به‌نه‌زانین ﴿مُضْطَرِعًا عَلَى مَافَعَلْتُمْ لِكَيْمَنْ﴾ نه‌وسا به‌شیمان بن له‌و‌کاره‌ی که‌کردووتانه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ زور چاک بزاسن ﴿أَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که‌بینگومان بیته‌مبه‌ری خوا له‌ناواندایه ﴿لَوْ يَطِيعُكُمْ﴾ نه‌گهر به‌گوی‌ی نبوه‌ی بگردایه ﴿فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمَرَاءِ﴾ له‌زورینک له‌کاره‌کاندا ﴿لَعَبَثُوا﴾ نووشی ناره‌ه‌تسی ده‌بوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به‌لام خوا ﴿حَبِيبَ إِلَٰهٍ﴾ ئیمانی لاتان خو‌شه‌ویست کردووه ﴿وَرَبَّهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ وه‌له‌دل‌تانه‌دا (شیرین و) رازاوه‌ی کردووه ﴿وَكَرِهَ إِلَٰهِيكُمْ﴾ وه‌بینراوو ناشرینی کردووه له‌لاتان ﴿الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْوِضْيَانَ﴾ بین باوه‌پیی و تاوان و سه‌ر‌پنجی فرمانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾ ههر نه‌وانه‌ن شاره‌زاو له‌سه‌ر ر‌پیازی راستن ﴿فَضَلَّ الَّذِينَ اللَّهُ وَفَعَلَهُ﴾ (نه‌وه) به‌خشش و نیعمه‌تیکه له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانایه ﴿وَإِنْ ظَلَّ أَهْلَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گهر دوو‌کۆمه‌ل له‌ئیمانداران ﴿أَقْبَلُوا﴾ دژ به‌یه‌کشر جه‌نگیان کرد ﴿فَأَصْلَحَ خَوَالِدُهُمَا﴾ نه‌وه له‌نبوتانیاندا ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿وَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا﴾ نه‌مجا نه‌گهر کۆمه‌ل‌بکیان ده‌ست در‌بژی و سه‌ر‌کشی کرد ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بۆ سه‌ر کۆمه‌ل‌یکی تریان ﴿فَقِيلُوا أَلَمْ يَكُنْ﴾ نه‌وه ئیوه (نه‌ی موسولمانان) دژی نه‌وه‌بان بجه‌نگن ده‌ست در‌بژی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ قُبِئَ﴾ تاده‌گه‌ر‌پته‌وه ﴿إِلَّا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بۆ فرمانی خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی) ﴿فَإِنْ قَالَتْ﴾ نه‌مجا نه‌گهر گه‌رایه‌وه ﴿فَأَصْلَحَ خَوَالِدُهُمَا﴾ نه‌وسا له‌نبوتانیاندا ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿يَا عَدُوَّيَّ أَقْبِلُوا﴾ به‌داد‌گه‌رانه و راست و داد‌په‌روه‌ر بن (له‌نبوتانیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ داد‌په‌روه‌رانی خوش ده‌وی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بینگومان نه‌نها باوه‌رداران برای به‌کترن ﴿فَأَصْلَحَ خَوَالِدُ أَخِيكَ﴾ که‌واته له‌نیوان دوو‌براتاندا (رازاه هه‌بوو) ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌خوا پترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تاره‌حمتان پی‌ی بکات ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیتاوه ﴿لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ﴾ باهیچ کۆمه‌ل‌ه‌ پیاوینک گالته نه‌که‌ن به‌کۆمه‌ل‌یکی تریان ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا﴾ ره‌نگه‌ گالته پی‌ی کراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِّنْكُمْ﴾ له‌گالته‌که‌ره‌کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وه‌ر‌نانیک گالته نه‌که‌ن به‌ر‌نانیکی تر ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ﴾ ره‌نگه‌ ثافره‌نه‌ گالته‌ه‌ پیکراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِّنْكُمْ﴾ له‌ثافره‌نه‌ گالته‌که‌ره‌کان باشترین (لای خوای گه‌وره) ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانه و ته‌شهر له‌یه‌کشری مده‌ن (له‌نبو خو‌تاندا) ﴿وَلَا تَنَادُوا بِالْقَبْلِ﴾ ناوو ناتوره له‌یه‌کشری مه‌نین ﴿يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ الْفُسُوقَ﴾ ئای چهند خراپه‌ ناو بردنی که‌گونا‌هه (به‌موسلمان بل‌یت کافر، یان داوین پیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوه‌ر هیتان ﴿وَمَنْ لَّزِمَتْ﴾ جا نه‌وه‌ی به‌شیمان نه‌بیته‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾ نه‌وه نه‌وانه ههر خویان سته‌مکارن

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهي نه و كه سانه ی باوهرتان هیتاوه ﴿اخْتَبِرُوا كَيْفَ إِفْلَاحَ﴾ خوتان له زورتك له
گومانه كان بیارتزن ﴿إِنْ بَعْضُ الظَّنِّ إِثَرٌ﴾ چونكه به راستی هندیك له گومانه كان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾
سیخوری مه کن (وبه دواى ناته وای یه کتر دا مه گه رین) ﴿وَلَا يَنْتَبِعْ بَعْضُكُم بِعَظْمًا﴾ له پاشمله به خراپه
باسی یه کتری مه کن ﴿أَلَيْحُ أَحَدِكُمْ﴾ نایا کام له نیه یه ی غوشه ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ كه گوشتی
برا (نایینی یه كه ی) بخوات؟ ﴿مَيِّتًا﴾ به سر دوی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بنگومان قبرتان لسی دینه ووه
پیشان ناخوشه ﴿وَأَلْفُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾ بنگومان خوا ته و به گیرا كه ری
به به زه یی به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لكیته ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بنگومان نیمه دروسثمان كر دوون ﴿فَمِنْ دُونِ
وَالَّذِي﴾ له نیر و می یه ك ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وه كر دومانن ﴿شُعوبًا وَقَبَائِلَ﴾ به چهند گهل و هوزیکه وه ﴿لِتَعَارَفُوا﴾
تایه کتری بناسن ﴿إِنْ أَكْثَرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی به ریزترینتان لای خوا ﴿أَفْتَكُفُّوا﴾ نه و كه سه تانه زیاتر
له خودا ده ترسیت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بنگومان خواهانای ناگاداره ﴿قَالِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ عه ره به
ده شته كیه كان ووتیان باوهرمان هیتاوه ﴿قُلْ لَّزُمُونَا﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی باوهرتان نه هیتاوه
﴿وَلَا يَكُن فُتُورًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾ به لكو بلین موسلمان بووین (به سهر زاره كی) ﴿وَلَمَّا دَخِلُوا إِلَيْمَنِ فِي قُلُوبِهِمْ﴾
چونكه هیتا باوهر نه چروه ته ناو دلّه كاتانه وه ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خو نه گهر گونر ایه لی
خوا و پیغه مبه ره كه ی بن ﴿لَا يَلَيْتُكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾ هیچ له (پادا شتی) كرده وه كاتنان كه م ناكاته وه
﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ﴾ به راستی خواهیور ده ی مبه ره بانه ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بنگومان ثیماندارانی
راسته قینه نه وانه ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ كه باوهریان هیتاوه به خوا و پیغه مبه ره كه ی ﴿لَهُمْ أَجْرٌ بَرٌّ﴾
پاشان دوو دل نه بوون (له ثیمانه كه یاندا) ﴿وَجَعَلُوا أَمْوَالَهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ﴾ وه به مال و گیانیان تیکو شانیان
كر دووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پیتا و ریبازی خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه وانه راسگویان ﴿قُلْ
أَعْمَلُونَ لِلَّهِ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی نایا نیه خواه ناگاداره ده كن ﴿بِذِيكُمْ﴾ له نایینه كه تان
﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ له كاتیکدا خواه ناگاداره و ده زانی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ به ههر چی له ناسمانه كان و
زهوی دایه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شنیك زانایه ﴿بِعَمَلٍ تَعْبَدُ﴾ نه و كه سانه منه ت
ده كه كن به سهر تودا (نه ی موحه ممه د) ﴿أَنْ أَسْأَلُكُمْ﴾ كه موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونِي﴾ استعما كر
توش بلی منه تی موسلمان بوونی خوتان به سهر مندا مه كن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ به لكو خواه منه ت
ده كات به سهر نیه ودا ﴿أَنْ هَذَا كُرْهٌ لِّإِيمَانٍ﴾ كه رینموونی كر دوون بواوهر هیتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر
نیه راسگون (كه ثیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ به راستی خواه ده زانی ﴿غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهی
ناسمانه كان و زهوی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بیتابه به ههر كرده وه به ك كه نیه ده بكن ﴿إِنَّ

سوره‌ی (ق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناولی خوالی به خشنده‌ی میهریان

﴿ق﴾ به (قاف) ده خویندریموه، ماناکه‌ی تنها خوا ده بزانی بۆ زانیاری زیانر سهیری سه‌ره‌نای سوره‌ی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ﴾ سویند به قورنانی به رزو به ریز (تو نیز در اوی خوالی نه‌ی موحده‌ده) ﴿۱﴾
 ﴿بَلْ عَجَّبُوا﴾ به لام (بنی باوه‌ران) سه‌ریان سورماوه ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُّذِيقُهُمْ﴾ له‌وه‌ی که پیتقه‌مبه‌ریکی تر سینره‌یان
 بۆ هانوه له خویان ﴿فَقَالَ الْكَاذِبُونَ﴾ جابین باوه‌ران ده‌یان ووت ﴿كَذَّابٌ كَذِيبٌ﴾ نه‌مه شنیکی سه‌یره ﴿۲﴾
 ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا کانی مردین و ﴿وَكُنَّا اَنْفِرًا﴾ بووین به خول (چون زیندووه‌هینه‌وه) ﴿ذٰلِكَ رَجْعُ بَعْدِ﴾ نه‌وه گه‌رانه‌وه‌به‌کی
 دووره و نابی ﴿۳﴾ ﴿فَدَعَلْنَا﴾ بینگومان ئیسه ده‌زانیس ﴿مَّا تَقْضِی الْاَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زه‌وی چهنده‌ی له لاشه‌بان
 ده‌خوات (هیچمان لن وون نابی) ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیظٌ﴾ به‌راوینکیشمان لایه‌که باریزه‌ری هموه شنیکه ﴿۴﴾
 ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ (زیندوو بووتسه‌وه دورنی‌یه) به‌لکو شه‌وان باوه‌ریان به قورشان نه‌کره ﴿لَعَلَّاهُمْ﴾ کانیک
 بۆیان هات ﴿فَهَرَفْنَا عَنْهُمْ فُرُجٌ﴾ بویه شه‌وان له‌ناو کارتیکی تیکه‌ل و پیکه‌لدان ﴿۵﴾ ﴿اَلَمْ يَنْظُرُوا اِلَى السَّمَاءِ وَفُتُّهُمُ﴾
 ده‌ی نایا سه‌رنجی شه‌و ناسمانه‌یان نه‌داوه که له سه‌ریانه‌وه‌یه ﴿كَتَبَتْ بَنَاتُهَا وَرَثَتُهَا﴾ چون دروستمان
 کردوه و رازاندو مانه‌نه‌وه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُجٍ﴾ وه‌هیچ درزو که لیتنیکی تیدانی‌یه ﴿۶﴾ ﴿وَالْاَرْضُ مَدَدًا لَّهَا﴾
 زه‌ویشمان راختوه ﴿وَالْقَبْرُ فِيهَا ذُرِّيَّتٌ﴾ چهنده‌ها شاخی دامه‌زراومان تیدا داناوه ﴿وَالنَّارُ فِيهَا﴾ پرواندو مانه
 نیشیدا ﴿۷﴾ ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَّهْبِجُ﴾ هموه جور ووه‌کیکی جوان ﴿۸﴾ ﴿بَصِيرَةٌ وَذِكْرٌ﴾ تابهر چاو و وونی و به‌ندو
 بیر خه‌روه بیت ﴿لِكُلِّ عَدُوٍّ مُّنِيبٍ﴾ بۆ هموه به‌نده‌به‌کی تویه کارو گه‌راوه بۆ لای خوا ﴿۹﴾ ﴿وَلَرَّائِمٍ﴾
 وه له‌ناسمانه‌وه باراندو مانه ﴿مَاءٌ مُّبَرَّكٌ﴾ بارانیکی به‌پست و فیه‌ر ﴿وَالْبَنَاتُ﴾ جابه‌و بارانه‌ پرواندو مانه
 ﴿جَنَّتْ وَحَبَّ الْحَبِیْدُ﴾ باخات و دانه‌وئله‌ی (ی نه‌و کشتو کالانه‌ی) که دروینه‌ ده‌کرین ﴿۱۰﴾ ﴿وَالنَّخْلُ﴾
 هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ﴾ به هیشووی تیکه‌ په‌ستراوه‌وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَرَزَقًا لِّلْعِبَادِ﴾ (نایشه)
 رزق و پوزی بۆ به‌نده‌کان ﴿وَالْحَبِّ﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌ زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بوژنینه‌وه
 ﴿كَذٰلِكَ الْفُرُوجُ﴾ زیندوو کردنه‌وه (ی مردوایش) هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿۱۲﴾ ﴿كَذَّبَتْ قَاهِرٌ﴾ پینش نه‌مانیش باوه‌ریان
 نه‌هینا (به پیتقه‌مبه‌ره‌کانسان) ﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِیْنَ وَكُفُّوا﴾ گه‌لی نوح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی)
 سه‌موود ﴿۱۳﴾ ﴿وَعَادُوْهُمْ فَرَعَوْنُ﴾ وه‌گه‌لی عاده‌و فیرعه‌ون و گه‌لی لووطیش ﴿۱۴﴾ ﴿وَأَمَّا اَلَّذِیْنَ اٰتٰهُمْ﴾
 هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخاته‌ چیر و پره‌کان و گه‌لی تویه‌عیش ﴿كُلُّ كَاذِبٍ اَرْسِلُ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا
 به‌پیتقه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿حَقٌّ وَعَبْدٌ﴾ بویه هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دزیان) هانه‌دی ﴿۱۵﴾ ﴿اَفَعَبَّبْنَا بِالْحَقِّ الْاَوَّلِ﴾ جانا نایا نیمه
 له‌دروستکردنی یه‌که‌م جار داده‌سته‌وسان بووین (فانه‌توانین زیندووتان یکه‌به‌نه‌وه) ﴿۱۶﴾ ﴿بَلْ لَّحُمٌ﴾ (نه‌خیر وانه‌)
 به‌لکو شه‌وان ﴿۱۷﴾ ﴿فِی لَیْسٍ مِّنْ حَلٰلٍ حَبِیْرٍ﴾ له‌گو مانندان له‌دروست بووتنه‌وه‌به‌کی سه‌ر له‌نوی ﴿۱۸﴾

﴿وَكُنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ قَبْلٍ﴾ وە پێش ئەمان گەل و چینی زۆرمان لەناوێرد ﴿هُزْأَتُهُمْ بَطْشًا﴾ كە ئەوان لەمانیش بەهێزتر بوون ﴿فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ﴾ خۆشاران و وولاتانیان پشکنیوە و گەراوون ﴿هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ ئایا هیچ بەناگایەك هەبوو (بۆیان لەمردن) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ﴾ بێگومان لەم (باسەدا) بەندو نامۆزگاری هەیە ﴿لَمَنْ كَانَتْ لَهُ قَلْبٌ﴾ بۆ كەسێك خواوەن دڵێكی (زیندوو بیت یان ژیری) ﴿أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ یا گۆی بگری (بۆ قورئان) و بیریشی لەلای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سۆیند بەخوا بێگومان دروستمان کردووە ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی لە ئیوانیاندا یە ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لە شەش رۆژدا ﴿وَمَا مَسْكَنًا مِنْ عُوبٍ﴾ وە هیچ ماندوو یوونیکمان تووش نەبوو ﴿فَاضْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ كەواتە (ئەو موحەممەد ﷺ) خۆگری بەرامبەر ئەو (قەسە نا بەجی یانە) ی كە دەبێتین ﴿وَسَمِعَ مُحَمَّدٌ مِنْكَ﴾ بە ستایشی پەر وەردگارت ئەسببحات بكە ﴿فَبَلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ پێش هەلھاتنی خۆرو ﴿وَقَبْلِ الْغُرُوبِ﴾ پێش ئاوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبَّحَهُ﴾ وە لە بەشێك لە شەو دا ستایشی پەر وەردگارت بكە ﴿وَأَذِّنَ الشُّجُودِ﴾ وە لە پاش نۆتێزەكانیش ﴿وَأَسْمِعَ يَوْمَ﴾ گۆی بگری لە رۆژێكدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جاری دەرتك لە شۆینێكی نزیکەو بە بانگ دەكات ﴿يَوْمَ تَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ رۆژی كە نەعرەتە بەك (دەنگێكی گەورە) ترساناك بە راستی دەبێسن ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ئەو رۆژە رۆژی هاتنە دەرهەو بە (لە گۆرەكان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ بێگومان هەر ئێمە یە دەرتن و دەشمەرتن ﴿وَالْيَتَا الضَّالِّينَ﴾ گەراوە وەش هەر بۆلای ئێمە یە ﴿يَوْمَ تَشْهَقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ رۆژێك دیت زەوی لەناست ئەواتە (ی مردوون) قلیش دەبات ﴿مِرَاعًا﴾ بە پەلە (دیتە دەرهەو) ﴿ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْهِمْ يُسَيِّرُ﴾ ئەو كۆکردنەو بەلای ئێمەو ئەساتە ﴿فَخُنَّ أَغْرَابًا يَقُولُونَ﴾ بێگومان ئێمە ئاگادارین بەوێ كە دەبێتین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تۆ دەسەلانت بەسەر یاندانی یە ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ﴾ كەواتە تۆ بەم قورئانە نامۆزگاری ئەو كەسە بكە ﴿بِمَنَافِعِ عَمِيدٍ﴾ كە لە هەر شەوێ من دەترسێ ﴿إِن﴾

سوره‌ی ﴿الزَّانِثِينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوا ی بەخشندە ی میهرەبان

﴿وَالَّذِينَ ذَرَوْا﴾ سۆیند بەو بایانە ی كە زۆر شت پەرژو بلاو دەكەنەو بە بلاو كەردنەو ﴿فَالْحَمِيَّتِ وَفَرَّ﴾ ئەمجا سۆیند بەو هورانە ی كە هەلگری بارانن ﴿فَالْحَمِيَّتِ يَسْرًا﴾ ئەمجا سۆیند بەو كەشتیانە ی كە بەناسانی دەگەڕێن (لە ناو دەریادا) ﴿فَالْحَمِيَّتِ أَمْرًا﴾ ئەمجا سۆیند بەو فریشتانە ی كار دابەشكەرن ﴿إِنَّمَا نُوَدِّعُ الْأَصَادِقَ﴾ بێگومان هەر بەلێنی كە پێتان دەدرێ راستە ﴿وَأَنَّ الْبَيْنَ أَوْفَى﴾ وە بە راستی (رۆژی) پاداشت و تۆلە پرۆو دەدات ﴿إِن﴾

﴿قَالَ فَاحْطَبِكُمْ أَهْلَ الْبَرِّ سُلُوكًا﴾ (نیراهیم) ووتی: چیتان بین مسپیر در او نه‌ی نیرراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بینگومان نیمه نیرراوین بۆ سهر گه‌لی ناوانباران ﴿لَا يُرِيدُ عَلَيْهِمْ جَزَاءً مِنْ
 جَلَمٍ﴾ بۆ نه‌و‌ی بیاری‌نین به سهری‌اندا به‌رد له گلی سوروه کراوی ﴿مُسْتَوْتَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾
 نیشانه کراو له لایه‌ن به‌روهر دگارت‌وه بۆ له سنوور دهر جوان ﴿فَالْحَرَجَاصَ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌مجا
 هدرچی بوو له‌و (شاره‌ی لوط) داله بر واداران دهرمان کردن ﴿فَمَا وَجَدَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وه نه‌ماندی تیتدا بینجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (نه‌ویش مالی لوط بوو) ﴿وَتَرَكَا فِيهَا
 آيَةً﴾ وه‌بهند و نیشانه‌یه کمان تیتدا به‌جی هیشت ﴿لَا يَنْفَعُ الْغُلَّاتِ الْآيَةَ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که له سزای
 به‌نازار دهرسن ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هدر وه‌ها له‌به‌سهر هاتی مووسادا (چهند به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه)
 کاتی که نار دمان ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ سُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ بۆ لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی پروون و ناشکراوه ﴿فَقُلْ
 بِرَبِّكَ﴾ فیرعه‌ونیش روی وهرگیرا و سهر بینجی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه که به‌وه ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ وه
 ووتی: (مووسا) جادوو گهره یان شیهه ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره که بمان گرت
 ﴿فَلَبَّدْنَاهُ فِي آيَتِهِ﴾ و فریمان دانه ناو دهریاوه ﴿وَهُوَ مُبِينٌ﴾ که نه‌و شیاوی لزومه کردن بوو ﴿وَفِي
 نَارٍ﴾ وه له‌گه‌لی عادا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتی که نار دمانه سهریان ﴿النَّارِ الْعَظِيمَةِ﴾
 بای (گهرمی توندی) بن خیر ﴿مَا تَذَكَّرُونَ﴾ به‌سهر ههر شنیکدا پر ویشته‌یه وازی لی
 نه‌ده‌هینا ﴿إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالْمُغِيرِ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی نه‌کرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (به‌ند
 وئاموز گاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که بیتان ووترا ﴿تَمْتَعُوا حَتَّىٰ يَبِيتَ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت
 ﴿فَتَوَاعَنُ آثَرُ زَيْتَةٍ﴾ جا شه‌وان سهر که‌شیان کرد له‌فهرمانی به‌روهر دگاریان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾
 نه‌مجا هه‌وره بروسکه لیتدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان (تیاچوونی خویانیان) به‌چاو ده‌بینی
 ﴿فَمَا أَشْطَوْا لِمَنِ قِيَامٌ﴾ لیر نه‌یانتوانی هه‌سته‌وه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ﴾ وه سهر که و توویش نه‌بوون
 ﴿وَقَوْمٌ فُوجٌ مِنْ قَبْلٍ﴾ وه گه‌لی نوو حیش له‌بیش نه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَفْوَاقًا مُّشْفِقِينَ﴾ که به‌راستی
 گه‌لنکی به‌دکار و له‌سنوور دهر چوو بوون ﴿وَالنِّسَاءَ يَنْبَغِي أَنْ يَكُنَّ﴾ و ناسمانمان به‌هیز و توانا به‌کی
 گه‌وره دروست کردوه ﴿وَاللَّاسِخُونَ﴾ وه نیمه به‌راستی فراوانکه‌ری (ناسمانین) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَالْأَرْضُ فَرْشَتُهَا﴾ وه زه‌ویمان راختووه ﴿فَقَعَرُ الْمُهْدُونَ﴾ نای چ راخته‌رنکی چاکین نیمه
 ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جوو تیک (نیر و من) مان دروست کردوه.
 ﴿تَعْلَمُونَ﴾ بۆ نه‌و‌ی بیر بکه‌نه‌وه و به‌ندی لی وهر بگرن ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌مجا به‌به‌له‌به‌ره‌و
 لای خوا پروون ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرُ مُبِينٌ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌رنکی ناشکراو پروونم بۆ
 نیهه ﴿وَلَا جَعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوادا به‌رستراوی تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرُ مُبِينٌ﴾
 به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌رنکی ناشکراو پروونم بۆ نیهه

﴿كَذَٰلِكَ مَالِكُ الْيَوْمِ الْآزِمِ﴾ هەر بەم شێوەیە هیچ پێغه‌مبەرێك نەهاتووە بۆ لای ئوممە تانی
 پێش ئەمان ﴿إِلَّا قُلُوبًا سَاحِرًا زَاغُونَ﴾ مەگەر ووتووینانە (بەو پێغه‌مبەرە) جادووگەرە یان شێتە ﴿
 أَوْ صَوَابَهُ﴾ ئایا (ئەمان و ئەوان) راسپاردەیان بۆیە کتیری کردووە؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نەخێر)
 بەلكو ئەمان گەلبەکی سەرکەش و یاخیین ﴿قَوْلٌ عَنَّهُمْ﴾ تۆ (ئەو موحەممەد ﷺ) برویان
 لی وەرگیرە ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ چونکە تۆ لۆمە کراو نیت ﴿وَذَكَرُ﴾ وە نامۆزگاریان بکە و بیریان بێخەرەو
 ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکە بەراستی نامۆزگاری (ئەگەر سوودی بۆی بروایان نەبێ) سود
 ئەگە بەنێ بەبر واداران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ وە من جنۆکە و ئادەمیزادەم تەنها بۆ ئەو
 دروست کردووە کە بەندابەنێ من بکەن ﴿مَّا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُفِذْنَا فِيهِمْ نَارًا﴾
 ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ﴾ ناشمەوی خوار دهم بدەنێ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ بەراستی تەنها خوا خۆی بۆزی
 دەرە ﴿دُو الْفَقْرِ الْمَسْرُوتِ﴾ کە خاوەن دەسلاتی زۆر بەهێزە ﴿فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا﴾ ئەمجا بێگومان
 بۆ ئەوانە ستمیان کردووە، سزای زۆرمان بۆ نامادە کردوون ﴿يَنْفُلُ ذُؤُوبُ أَصْحَابِهِمْ﴾ هەر وەك چۆن بۆ
 هاوێل و هاویرە کانیاں نامادەمان کردووە ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دەو با ئیتر بەلە نەكەن (لە داواکردنی سزا)
 ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا هاوار بۆ ئەوانە بێ باوەر بوون ﴿مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ لەو بۆزە
 کە هەر شەیان بێ لێکراوە ﴿

سوره‌ی ﴿الطَّوْرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندە میهرەبان

﴿وَالطَّوْرِ﴾ سۆتند بە کێوی طور (بەو کێوی موسا لەسەری قسە لە گەل خوای گەرە
 کرد) ﴿وَكُتَيْبٍ مَسْطُورٍ﴾ وە بە کتیبی نووسراو (مەبەست پێی قورئانە) ﴿فِي رَفِ مَسْجُورٍ﴾
 لەچەند پەرەیه‌کی بلاو کراوە (قورئان نووسراوەتووە لەچەند پەرەیه‌کدا) ﴿وَالْأَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ وە
 سۆتند بەو خانە ی ئاوەدانە (بیت المعمور: جینگایە کە لە ئاسمان، فریشتەکان هەمیشە بەدەوریدا
 دێن و دەچن، بەوانەو ئەوانەدانە) ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ وە سۆتند بەبانی بلندکراو (ئاسمانی
 دنیا) ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وە سۆتند بە دەریای پڕکراو (لە ئاویان ناگری داگیرساو) ﴿
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بێگومان سزای پەرورەدگارت (بۆ بێ بروایان) دەبێ ﴿قَالَ اللَّهُ مِنْ دَافِعٍ﴾
 هیچ بەرگری کەری نی بە ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ مَوْزَا﴾ بۆزێك کە ئاسمان زۆر توند دەکەوێت
 جۆلە و هاتوچۆ ﴿وَأَنْسِبُ الْجِبَالَ سَبْرًا﴾ وە چیاکان (لەجینی خۆیان) دەجوولێن و توند
 دەبرۆن ﴿قَوْلِ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَرِّمِينَ﴾ کەوانە لەو بۆزەدا هاوار بۆ بێ باوەرێان ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ
 يَلْعَبُونَ﴾ ئەوانە کە لە کاری ناپەرەویدا بۆدەچن و هەمیشە گالته و گەپ دەکەن ﴿يَوْمَ يُدْعَتُونَ
 إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾ بۆزی پالیاں پێو دەنێ بەرەو ناگری دۆزەخ چۆن پال پێوانێك ﴿
 هَٰذَا النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (پێیان دەوتری) ئەمە ئەو ناگرەیه‌ کە ئێوە بە درۆتان دەزانی ﴿

﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ آیا نه‌م ناگره جادووه ﴿أَمْ أَشَأْ لَا تُفْهِمُونَ﴾ بان ثبوت نابین ﴿أَصَلَوْهَا﴾ بجهه ناویه وه
 ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾ نه‌مجا نارام بگرن یا نه‌بگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ به کسانه بوزان ﴿إِنَّمَا تُحْشَرُونَ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ بنگومان هدر توله‌ی نه‌م کرده‌وانه‌ی ده‌تانکرد لیثان ده‌سه‌نربته وه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 وَنَعِيمٍ﴾ به راستی پارتزکاران وله‌خواترسان له‌ناو باخات و نعیمه‌ته‌کانی به‌هه‌شدان ﴿فَكَهْنٍ يَمَسُّ
 أَثَرَهُمْ زُرَّاعٍ﴾ چیژ نه‌به‌ن له‌و شتانه‌ی په‌روه‌رد گاریان پنی به‌خشسیون ﴿وَوَقَّتْهُمُ زُرَّاعٌ مِّنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ﴾
 وه په‌روه‌رد گاریان پاراستوونی له‌سزای دوزخ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ (پنیان ده‌ووتریت) بخون و
 بخونه وه ﴿هَیْئَاتِیْمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نوشی گیانشان بیت به‌هوی نه‌و چاکانه‌ی له‌دونیا ده‌تانکرد ﴿مُنْجِبِیْنِ
 عَلَىٰ مُرْرٍ مَّضْمُوقٍ﴾ پالیان داوه‌ته‌وه له‌سهر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی ریز کراو ﴿وَزَجَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِیْنٍ﴾ وه
 حوریانی چاو گه‌ش و چاو گه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَالَّذِیْنَ آمَنُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه
 ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ ذُرِّیَّتُهُمْ بَیِّنٌ﴾ وه نه‌وه‌کانیشیان دویان که‌وتوون به‌نیمانه‌وه ﴿لَقَدْ بَعَثْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
 دِه‌گه‌به‌نپن پنیان (له‌بله‌ی به‌هه‌شدان) ﴿وَمَا أَتَاهُمْ مِنْ عِندِهِمْ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه هیچ له‌کرده‌وه‌ی (باوکه)
 کانیان که‌م ناکه‌بسه وه ﴿كُلُّ أَمْرٍ بِنَا كَسَبَ زَهْدٍ﴾ هدر که‌سه بارمته‌ی کرده‌وه‌کانی خویه‌تی ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ
 یَوْمَئِذٍ نَّهْمٍ بِمَا كَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ وه به‌رده‌وام هدمو و جزره‌میوه و گزشتینکیان پی‌ده‌دن ﴿وَمَا أَنتَ بِمُعْجِزٍ
 نَّارَهُ زَوَّوْی دِه‌که‌ن ﴿یَسْتَرْعَوْنَ فِيهَا كُتَّاءً﴾ له‌و (به‌هه‌شته‌دا) په‌رداخی شه‌راب له‌یه‌کتری وهرده‌گرن
 ﴿لَّا تَعْرِفُهَا وَلَا تَلْمِزُ﴾ نه‌قسه‌ی پروپوچی نیدایه‌و نه‌گونه‌کردن ﴿وَيَقْلُقُونَ فِيهَا جُثَلًا ثَمَرًا﴾ ده‌گه‌رین
 به‌سه‌ریاندا کورانی نه‌وجه‌وانی نیتسک سووکی خویان و خزمه‌تبان دِه‌که‌ن ﴿كَتَّاهُمْ لَوْلَا مَعْشَرٌ﴾
 وه‌ک مرواری ناوسه‌ده‌فن (له‌جوانی وپاکی دا) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ به‌هه‌شتیه‌کان پروو دِه‌که‌نه
 یه‌کتری و ﴿بَنَسَاءَ لَّوْنٍ﴾ هرسیار له‌یه‌کتری دِه‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ نه‌لین: به‌راستی
 نیمه‌پیشتر له‌ناو که‌س و کارماندا دهرساین (له‌سزای دوزخ) ﴿فَقَسَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ نه‌وه‌ته‌خوا منه‌تی
 نابسه‌رماندا ﴿وَوَقَّتْ عَذَابَ السَّمُورِ﴾ وه له‌سزای دوزخ پاراستینی ﴿إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾
 به‌راستی نیمه‌له‌مه‌و پیش خوامان دهرست و هاوارمان لی‌ده‌کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی
 نه‌م چاکه‌کاربنکی میهره‌بانسه ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِذِكْرِ﴾) یادبان خه‌ره‌وه ﴿فَمَا أَنتَ بِمُعْجِزٍ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ چونکه‌تو به‌هوی نعیمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارته‌وه نه‌فالحیت و نه‌شیتیت ﴿أَمْ يَقُولُونَ
 شَاعِرٌ﴾ نه‌ه به‌لکو ده‌لین (موحه‌مه‌د ﴿بِذِكْرِ﴾) شاعیره ﴿لَقَدْ نَصَّيْهُمُ رَبِّیُّ الْعَمَلُونَ﴾ چاوه‌روانی مردنی
 ده‌که‌ین ﴿قُلْ قَرِئُونَا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِذِكْرِ﴾) بلسی: چاوه‌روان بن ﴿وَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ﴾
 بنگومان منیش له‌گه‌لنندا له‌چاوه‌روانانم ﴿

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَقَهُمْ بِهَذَا﴾ ناعز قاص و زیربیلان فرمانبیلان بین شده‌ام قسانه ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَائِفُونَ﴾ (نه خیر) به لکون نه مانه گه لیکنی سهر که ش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا ده لنین قورئان (موحه ممه د) خوی هه لیه سئووه؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نه خیر و انیه) به لکون پروا ناهینن ﴿فَلْيَأْتُوا أَحَدِيْثٍ مِّثْلِهِ﴾ دهی با نه وان (بی باوهره کان) نموونه به کی وه ک قورئان بهینن ﴿إِنْ كَانُوا صٰدِقِیْنَ﴾ نه گهر راست نه کنه، (که هه لیه سترای مروفه) ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَیْءٍ﴾ نایا نه وان (بی خالقیک) له خویانه وه دروست بوون ﴿أَمْ لَهُمُ الْخَلْقُ﴾ یان خویان (خالق) و دروستکهری خویان؟ ﴿أَمْ خَلِقُوا الْمَسْكُوْبَ وَالْأَرْضَ﴾ شهی نایا نه وان ناسمانه کان و زه ویان دروست کردووه ﴿بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ﴾ (نه خیر و انی به) به لکون دنیانین و گومانمان هه به ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِکَ﴾ نهی نایا گه نجینه کانی پهروه ردگاری تو لای نه وانه؟ ﴿أَمْ هُوَ الْمُصِیْطِرُونَ﴾ یان نایا ههر نه وان دهسه لانتدار و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُلٰتِنٌ مُّسْتَمِرٌّ فِیْهِ﴾ یان په یزه به کیان هه به (پنیدا سهر بکهون بؤ ناسمان و) گوی بگرن نیتدا (له هه والی ناسمان)؟ ﴿فَلَمَّا تَرَ مُّسْتَمِرًّا هُوَ سٰطِنٌ مُّیْنٍ﴾ جا (نه گهر راست نه کنه) با گوی گره کیان به لگه به کی پروون بینیت ﴿أَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَکُمُ الْبَنٰتُونَ﴾ یان نایا کچان بؤ خوایه و کوران بؤ نئووه؟ ﴿أَمْ سَأَلْتَهُمُ أَجْرًا﴾ یان نایا تو (تهی موحه ممه د) داوای کرئ و باداشتیانین لئ ده که یست؟ ﴿فَهُمْ مِنْ تَفَرُّقٍ مُّتَفٰقُونَ﴾ نه وانش له بهر بؤ اردنی باریان گرانه؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغٰیْبُ﴾ یا نایا زانباری غه بییان لایه؟ ﴿فَهُمْ کٰذِبُونَ﴾ که (له بهری) بنووسئووه ﴿أَمْ يُرِیْدُونَ کِیْدًا﴾ نهی نایا نه یانه وی فیل بکهن؟ ﴿فَالَّذِیْنَ کَفَرُوا هُمُ الْمُرِیْدُونَ﴾ دهی ههر بی باوهران فیل لئ کراوون ﴿أَمْ لَهُمُ الْغٰیْبُ﴾ نهی نایا په رستران کیان هه به ییجگه له خوا؟ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا یُشْرٰکُونَ﴾ خوا پاکه له هه موو هاو به شینک که بؤی بریار ده دن ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾ وه نه گهر پارچه به ک له ناسمان بینن بکه وینته خوارووه ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ نه لنین: (نه مه) هه ورینکی به سهر به کذا که وتووه (بارانمان بؤ ده بارتنی) ﴿فَدَرَجُمُ حَتّٰی يَلْقٰوْا﴾ دهی لنین گهری تانوشی ﴿یَوْمَهُمُ الَّذِی فِیْهِ یُصْعَقُونَ﴾ رورزی خویان ده بن که نیابد له ناو ده چن ﴿یَوْمَ لَا یُنْفَعِیْ عَنْهُمْ کِیْدُهُمْ شَیْئًا﴾ رورزی که فیله کانیان هیچ سوو دینکیان بین ناگه به ننی ﴿وَلَا لَهُمْ مُّصْرُونَ﴾ وه هیچ سهر که وتوو و سهر فراز نابن ﴿قَالَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوا﴾ به راستی نه وانه ی سته میان کردووه (له خویان و بی پروا بوون) بویان هه به. ﴿عَذَابًا دُونَ ذٰلِکَ﴾ سزایه ک پیش سزای رورزی دواپی ﴿وَلَکِنْ اَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان نایزانن ﴿وَأَصْحٰبُ الْخِزْرِ﴾ چاوهر وانی بریاری پهروه ردگارت به ﴿فَالَّذِیْنَ یَأْتِیْنٰا﴾ چونکه بیتگومان تو له پیش چاو و چاودیری نیمه دایت (لهم نایه ته دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفته تی چاو بؤ خودا هاتوووه نیمه پروامان پینه تی به بی هیچ لیچواندن و لیکدانه و به ک، و هشیوه که ی نازانین تنها خودا ده یزانیت) ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ حِیْنَ تَقُومُ﴾ همر کاتی (له خه و) هه ستایت ته سیحات بکه به ستایشی پهروه ردگارت ﴿وَمِنْ اٰیٰتِ قِسْمِۃِ﴾ وه به رسته و ستایشی بکه له به شینک له شه ودا ﴿قَالَ رَبُّ الْجَبَلِ﴾ وه کاتیک نه سنیره کان وون ده بن (و پشت هه لده کنه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْجَبِّ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند به نه‌ستیره کاتی ناوا ده‌بن ﴿مَاضِلٌ صَاحِبُكُمْ﴾ هاوړنکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿گوسرا نه‌بووه ﴿وَمَافُؤَى﴾ وه له راستی لای نه‌داوه ﴿وَمَا يَطُوعُ الْهَوَىٰ﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَخْ يُوْعَى﴾ هه‌رجی ده‌یلنی
 (قورئانه‌و) نیگا ده‌کریت بوی ﴿عَلَّهٖ سَيِّدُ الْهَوَىٰ﴾ (جویره‌یلنی) زور به‌توانا قبری کردووه ﴿ذُرْمُزُ﴾
 خاوه‌نی بیرو هوشی به‌هیزه ﴿فَاسْتَوَى﴾ جاله‌سهر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوی پراوه‌ستاره
 ﴿وَهُوَ بِالْأُفْقِ الْأَعْلَى﴾ که به تاسوی هه‌ره به‌رزی ناسمانه‌وه بوو ﴿ثُمَّ دَفَّكْنَا﴾ پاشان نریک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د) و نه‌مجا هاته‌خواره‌وه ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به نه‌ندازه‌ی دوو
 که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌د) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ نه‌مجا (خوا)
 نیگای کرد بۆ به‌نده‌ی خوی، نای چ نیگایه‌ک بوو ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ نه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿به‌چاوی سهر بیننی دلی (بروای پی کردو) به‌دروی نه‌زانی ﴿أَفَتُكْرَهُهُ عَلَىٰ مَا رَآهُ﴾ جانا یا
 (بی‌باوه‌ران) نیوه ده‌مه‌قالنی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بیننی ﴿وَلَقَدْ
 رَآهُ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ سویند به‌خوا اینگومان جاریکی تر جویره‌یلنی بیوه ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿عِنْدَ حَاجَةِ الْمُنَآءِ﴾ که لای نه‌وه‌ویه به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون ﴿إِذْ يَنْتَشِي
 الْمُنْذَرَةُ مَا يَشْفَىٰ﴾ نه‌و کاته‌ی (پتعه‌میدر) نه‌و شته‌گرنگ و سهر سوپه‌تیره‌ی بیننی که سیدره‌ی
 داپوشی چون داپوشینیک ﴿مَازِجَ الْبَصَرِ وَمَا طَعَىٰ﴾ چاوی نه‌و (موحه‌ممه‌د) به‌ملا و لادانه‌بده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست تی نه‌ده‌پری) ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا اینگومان بیننی ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّهِ الْكَرِّي﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لگه و نیشانه‌ی په‌روه‌دگاری ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ ده‌ی پیسم بلینن نایا لات و عوززا (که
 دووینن) ﴿وَمَنْوَةَ الْغُلَقَّةِ الْآخَرَىٰ﴾ وه بنی سیهم که مه‌ناته (نایا هیجیان پی ده‌کری) ﴿الْكُوكُورَةُ﴾
 نایا راسته‌نیوه کوپان بۆ خوتان و کچان بۆ خودا به‌ره‌وا و چاک ده‌زانی؟ ﴿يَلَقَىٰ إِذَا فُتِنَهُ﴾
 بیرونه‌ی نه‌گه‌ر وایی دابه‌شکر دینکی نادرست ده‌بن ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ تَقَوَّىٰهَا الْمَرْؤَةُ الْآخَرُ﴾ نه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانیکی روتن که نیوه و باو و باپیر انتان لیتان ناون (به‌بنی ناوه‌رؤک) ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سهر په‌رسترای نه‌وان نه‌ناردووه‌ته‌خواره‌وه ﴿إِنْ يَشِيعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَمَا هُوَ إِلَّا فُتْنُ﴾
 نه‌نها شوینی گومان و نه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خویان چه‌زی لی به‌نی. ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾
 له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاریانه‌وه‌هیدابه‌تبان بۆ هاتووه ﴿أَمْ يَلْمِزُكَ مَا تَسْمَعُ﴾ نایا
 سروف تاره‌زووی هه‌رجی کرد بوی دینه‌ی (نه‌خبر) ﴿قِيلَ الْكُفْرُ وَالْأَدْوَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خوا به
 خاوه‌نی دونیا و دواپوره‌ه ﴿وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وه چه‌نده‌ها فرشته که له‌ناسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُفِي سَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌تبان هیچ سوودی نی به‌ه‌ی ﴿إِلَّا لِمَنْ يَّعْدُوٰنُ بِأَذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر دوا
 نه‌وه‌ی که خوا مؤله‌ت بدات ﴿لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بۆ هه‌ر که‌سیک که خوی به‌ووی و رازی بیت پی

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که باوهر به‌پوزی دواپی ناهیتن ﴿لَيْسَتِ السَّمَكَةُ نَسِیَةً الْأَنْفِ﴾ فرشته‌کان به‌کچی (خوا) ناو ده‌بن ﴿وَقَالَهُمْ بِمِیْنِ عِلْمٍ﴾ له‌کاتیکدا هیچ زانیار به‌کیان ده‌باره‌ی نی به‌﴿إِنْ یَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ تنه‌ها دوا‌ی گومان ده‌که‌ون ﴿وَأَنَّ الظَّنَّ﴾ وه به‌راستی گومان ﴿لَا یُعْنِی مِنَ الْمُنَى شَيْئًا﴾ هیچ سوودینکی نی به‌له‌زانینی هدی و‌راستی دا ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده‌ی که‌وانه‌ی توش وازبه‌تته له‌و که‌سه‌ی پشت ده‌کاته قورغان و‌یادی نیمه ﴿وَلَا تُبْرِئُوا إِلَّا الْجَنَّةَ اللَّهُ لَا﴾ وه بیتجگه زبانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْنَعُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه‌مه له‌وپه‌ری زانیاری و‌تیگه‌یشتنیانه له‌زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به‌راستی په‌روهر دگارت چاک ده‌زانی به‌وه‌ی له‌پربازه‌کدی گومرا بووه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى﴾ وه چاک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌پینو‌وین بووه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا‌خواه‌نیی ههرچی له‌ناسمانه‌کان و‌زه‌ویدابه ﴿لِیَخْرِجَ الَّذِينَ اسْتَفْتَا بَعْضُهُمُ الْآخَرُ تَا سِرَّایْ﴾ نه‌وانه‌ی بدات که‌خراپه‌یان کردووه به‌پنی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَلِیَخْرِجَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنِ﴾ وه پاداشتی نه‌وانه‌ی بداته‌وه که‌چاکه‌یان کردووه به‌چاکه‌تر (له‌وه‌ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ یُخْرِجُونَ کَثِیرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌گوناه‌ی گه‌وره و‌کرده‌وه‌ی دزخو‌خو‌یان ده‌باریزن ﴿إِلَّا اللَّهُمَّ﴾ جگه تاوانی به‌چو‌وک نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ به‌راستی په‌روهر دگارت لی‌بور‌دنی فراوانه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِکُمْ إِذَا نَفَسُوا مِنْ الْأَرْضِ﴾ شه‌و له‌هم‌وو که‌س به‌حالی نی‌وه زاناره له‌کاتیکدا که‌له‌زه‌وی دروستی کردون ﴿وَإِذَا شَفَعْتَ فِي الْفُلُونِ أُمَّهَاتِکُمْ﴾ وه کاتیک که‌نی‌وه کور به‌له‌ن وله‌سکی دایکتان‌دان ﴿فَلَا تُرْکُوا الْفُسْکُ﴾ که‌وانه‌ی خوتان به‌چاک و‌پاک دامه‌نین ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَتَى﴾ خوا زاناره به‌و که‌سه‌ی زیانر له‌خواتر سه ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِی تَوَلَّى﴾ جا‌ثایا دبت نه‌و که‌سه‌ی که‌بشتی هه‌لکرد (له‌باوهر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَصْحَدَى﴾ (له‌وه‌ی پرباری دابوو) که‌مینکی به‌خشی و‌نه‌وه‌ی تری گرت‌وه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَیْبِ﴾ ثابا (نه‌و که‌سه) زانیاری به‌نه‌انی لایه‌و ﴿فَهَوَّیْکُمْ﴾ و‌به‌چاو ده‌بینی ﴿أَلَمْ یَسْأَلْ بِمَا فِی صُحُفِ مُوسَى﴾ یان ثابا ناگادار نه‌کرا‌بوو به‌وه‌ی که‌له‌په‌راوه‌کانی مو‌وسادا بوو ﴿وَلِیُخْرِجَ الَّذِينَ رَفَقُوا﴾ (وه به‌وه‌ی که‌له‌په‌راوی ثیبراهیم‌دا بوو) نه‌و ثیبراهیمه‌ی که‌به‌یمانی خوی به‌چاک‌ی به‌جی هینا ﴿الْأَنْزِلُ وَالْزُلُفُ وَالْزُلُفُ وَالْزُلُفُ﴾ (له‌وپه‌راوانه‌دا هاتووه) که‌هیچ تاوانباریک گوناه‌ی تاوانبارینکی تر هه‌لنا‌گری ﴿وَأَنَّ لَیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بینگومان ناده‌می جگه له‌کوششی خوی خوا‌هنی هیچی تر نی به‌(له‌دوا‌پوزدا) ﴿وَأَنَّ سَعَاهُ سَوْفَ یُری﴾ و‌بینگومان هه‌ول کوششه‌ک‌ی له‌داهاتوو (له‌قیامت) دا ده‌بینریت‌وه ﴿لَمْ یُخْرِجْهُ الْجَنَّةَ إِلَّا وَفَى﴾ پاشان پاداشت ده‌دریت‌وه به‌تیر و‌نه‌واوی ﴿وَأَنَّ إِلَى رَبِّکَ الْمَشْیَ﴾ وه به‌راستی هه‌موو کاریک سه‌ره‌نجامه‌ک‌ی هه‌ر بق‌لای په‌روهر دگارت ده‌گه‌ریت‌وه ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَابُکَ وَنَدَى﴾ وه بینگومان هه‌ر نه‌ویش به‌نده‌کان ده‌خانه‌گریان و‌پیکه‌نین ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَّا وَنَدَى﴾ وه بینگومان هه‌ر نه‌وه ده‌یانمرین و‌زیندووشیان ده‌کاته‌وه

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به‌پراستی هه‌ر ئه‌وه که جوئی نیر و منی دروست کردووه ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾ له‌نوتفه‌یه‌ک کاتیک ده‌رژنیرتته مندالدانه‌وه ﴿وَأَن عِنْدَ النَّفْسِ الْأَخْرَى﴾ وه به‌پراستی هه‌ر له‌سه‌ر خوابه دروست کردنه‌وه‌ی له‌پروزی دوا پیدا ﴿وَأَنَّهُ هُزْأً وَأَفْثَى﴾ وه بینگومان هه‌ر نه‌ویشه که خه‌لکی ده‌وله‌مهند و هه‌زار ده‌کات ﴿وَأَنَّهُ هُزْأً أَلْفُ شَرٍّ﴾ وه به‌پراستی هه‌ر ئه‌وه په‌روهر دگاری نه‌ستیره‌ی شیعر (شیعرا: نه‌ستیره‌یه‌ک بوو خه‌ل کاتیک له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌یانپه‌رست) ﴿وَأَنَّهُ بِأَهْلِكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه بینگومان هه‌ر ئه‌و خوابه گه‌لی عادی یه‌که‌می له‌ناو برد ﴿وَتَعْبُودُنَا أَتَى﴾ گه‌لی سه‌موودبشی له‌ناو برد و که‌سی نه‌هیشتن ﴿وَقَوْمٌ يُوجِبُونَ قَبْلَ﴾ وه گه‌لی نوو حیشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَ أَهْلَةٍ﴾ که به‌پراستی نه‌وان سته‌م کارترو ﴿وَأَطَى﴾ سه‌ر که‌ش تر بوون ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى﴾ وه گونده سه‌روژنر کر اوه کانی (به‌زه‌ویدا) بر ده‌خواره‌وه (که گونده کانی گه‌لی لوو و طبوون) ﴿فَقَسَّاهَا مَا عَمِلَى﴾ نه‌مجا ئه‌و گونده‌نه‌ی داپوشی (به‌جوره‌ها سزای سه‌خت) چو‌ن داپوشینک ﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ رَبِّكَ﴾ له‌کام نازو نیمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارت ﴿تَعْمَارَى﴾ دوو دلیبت ﴿هَذَا الَّذِي رَمَوْا الشُّدْرَ الْأُولَى﴾ نه‌م (په‌غه‌مبه‌ره) تر سیته‌ره‌یکه له (په‌غه‌مبه‌ره) تر سیته‌ره‌کانی پیشوو ﴿إِنِّي الْأَرْفَى﴾ پروزی دوا یی زور نزیک بوو ته‌وه ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه له‌خوای گه‌وره که‌س نی به‌ناشکرای بکات (ویز انیت که‌ی دبت) ﴿أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ﴾ جانا یا له‌م قورنانه سه‌ر نان سور ده‌میتیت؟! ﴿وَتَضَحَّكُونَ وَلَا تَتَكُونُونَ﴾ وه پنده که‌من و ناگریین! ﴿وَأَنَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه ئه‌وه سه‌ر گه‌رم و بین ناگان ﴿فَأَسْجُدْ وَاقْبُدْ وَاقْبُدْ وَاقْبُدْ﴾ ده‌ی سوژده به‌رن بۆ خوا و په‌رستشی بکه‌ن

سوره‌قی (الغیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿أَفَرَأَيْتِ السَّاعَةَ﴾ پروزی دوا یی نزیک بوو یه‌وه ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له‌ت بوو ﴿وَأَن يَرَوُا آيَةً﴾ وه ته‌گه‌ر بی پروایان مو عجزیه‌یه‌ک ببینن ﴿يَعْرِضُونَ﴾ پشت هه‌لده‌که‌ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ وه ده‌لین نه‌مه جادوویه‌کی په‌رده‌وامه (و موحه‌مه‌د لیان ده‌کات) ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَ﴾ وه ئه‌و (بت په‌رستانه) باوه‌ریان نه‌هیناو شوین هه‌واو ناره‌زووی خو یان که‌وتن ﴿ذُكِّلْ أَمْرٌ مِّسْتَفَرٌّ﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو کارنک سه‌ره‌نجامینکی هه‌یه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ بینگومان هه‌والی زور (له‌ناو بردنی یاخیانان) پی گه‌یشتووه (له‌قورنانه‌دا) ﴿مَافِي مَرَجٍ﴾ که بیانگیرتته‌وه (له‌بت په‌رستی) ﴿جُكْمٌ يُنْفَعُ﴾ (قورنان) هه‌مووی حیکمه‌تیکسی ته‌واوه ﴿فَمَا تَعْنِي السُّدُورُ﴾ به‌لام ترساندن تر سیته‌ره‌ان (بۆ گه‌لی بی پروا) سوودی نی به ﴿فَقُولْ عَنَّهُمْ﴾ نه‌مجا تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) پروایان لی وهر چه‌رخینه ﴿يَوْمَ يَنفَعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه‌روانی) نه‌و پروژه بکه که جابر ده‌رنک بانگی خه‌لکی ده‌کات ﴿إِنِّي شَقِيٌّ وَكَافِرٌ﴾ بۆ شتیکی زور ناخوش (که‌پروزی جه‌شه‌ره)

﴿حَسْبُكَ الصَّخْرُ﴾ (بەى باوەڕان) بەکەز و چاوشوێری بەههه ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ﴾ لەگۆرەکانیان دێنەدەرەوه
 ﴿كَانَ جَزَاءُ مُنْتَهَى﴾ وەك كۆللەى پەرش و بىلۆن ﴿فَتَهَيَّوْا إِلَى اللَّهِ﴾ خێرا دواى جبار دەرەكە
 دەكەون ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ﴾ بەى باوەڕان دەلێن ﴿هَذَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ ئەمەش پۆرێكى زۆر دژوار و سەختە ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾ پێش ئەمان گەلى نوح بەى باوەڕ بوون، جابەندەى ئیمە (نوح) یان بەدرۆزن دانا
 ﴿وَقَالُوا اجْعَلْ لَنَا رَسُولًا مِثْلَهُ﴾ وە ووتیان (نوح) شەیتە ﴿وَالَّذِي﴾ وە هەڕەشەیان لێكرد و پێگەری كرا لەبانگەوازەكەى
 ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ﴾ جا (نوح) هاواری كرده پەرورەدگارى و ﴿إِنِّي مُلَوِّطٌ﴾ (وونى) بەراستی من شكستم
 خواردوو (بەى دەسەڵاتم) ﴿فَالْتَفَتْنَا﴾ دەى تۆ پارمەتیم بده ﴿فَلَمَّا تَوَارَ الْوَسْطَى﴾ تێمەش هەموو
 دەرگای ئاسمانمان كردهوه ﴿فَتَوَارَتْ مِنْهُ﴾ بەئاوى بارانى بەلێزمە ﴿وَقَرْنَا الْأَرْضَ عَيْنًا﴾ وە كانیایى
 زۆرمان لەزەویدا هەلقولاند ﴿فَالْتَفَتْنَا عَلَى الْقَوْمِ﴾ جاناوى ئاسمان و زەوى بەیەك گەشتن بەو ئەندازەى
 ﴿فَدُودٍ﴾ كە بریارى لەسەر درابوو ﴿وَحَمَلْنَا عَلَى ذَاتِ الْأَرْجِ﴾ وە نوو حمان (لەگەڵ شوێن كەوتووانى)
 هەلگەرت لەسەر گەشتیەك كە بەچەند بارچە تەختەو ﴿وَوَاشِرٍ﴾ بزمار (دروست كرابوو) ﴿فَتَجَرَّ بِأَفْئِدَتِهِ﴾ لە پێش چاوو چاودێرى ئیمە دەروێشت (ئەمان هێشت نوقم پێت) (لەم ئایەتەدا
 جینگێردنى صېغەتى [عین = چاو] بۆ خواى گەورە هاتوو، بەلام بەشێوەیەك كە شایستەى
 گەورەبەى و تەواوى زاتى خوا پێت، بەبەى هیچ لێچواندن و لێكدانەوێەك، وە بروامان پێت و
 چۆنەتیهكەى نازانین، ئەنھا خوا دەیزانیت) ﴿جَزَاءُ لِمَنْ كَانَ كُفْرًا﴾ ئەمە پاداشتە بۆ ئەو كەسەى یاوەرى بەى
 نەكرا (كە نوح) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آيَةً﴾ پێگومان ئەو پروو داوەمان هێشتەوه تاییبەتە پەندێك. ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾
 جا ئایا كەسێك هەیه بەند وەرگرتى؟ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذَرْ﴾ دەى ئایا سزاو ترساندەم چۆن بوو؟ ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سوێند بەخوا بەراستی ئیمە فورئامان ئاسان كردهوه بۆ ناموزگارى لى وەرگرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا كەسێك هەیه بەندى لى وەرگرتى؟ ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گەلى عادیش پێغه مېهرەكەیان
 بەدرۆزانى ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذَرْ﴾ جانايا سزاو ترساندەم چۆن بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ نوحًا مُنْتَهَى﴾
 پێگومان ئیمە بايەكى توندى ساردمان ئارده سەریان ﴿فِي بَوَّابٍ مُّقْتَصِرٍ﴾ لەپۆرێكى شوومى سەختدا بە
 بەردەوامى ﴿تَرَى النَّاسَ كَانُوا أَجْزَاءً يُخْلِ شَقِيرٍ﴾ خەلكى (لە زەوى) هەلگەرت وەك بێنە دارخورماى لەبێخ
 هەلگەندراوى (لێكردن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذَرْ﴾ جا ئایا سزاو هەڕەشەى ئیمە چۆن بوو (لەبەى باوەڕان)؟
 ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ بەراستی فورئامان ئاسان كردهوه بۆ ناموزگارى لى وەرگرتن ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾
 جا ئایا كەسێك هەیه بەندى لى وەرگرتى؟ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ﴾ گەلى مەموود باوەڕیان بە
 پێغه مېهرەكەیان نەهیتا (كە صالح پێغه مېهریان بوو عليه السلام) ﴿فَقَالُوا أَإِذَا دُفِنَا وَجَدْنَا نَبًّٰى جَدٍّ﴾ جاوونان:
 چۆن ئیمە دواى تاكە كەسێك بكەوین لەخۆمان ﴿إِنَّا إِذَا لَبِئْسَ أَهْلُ الْوَعْدِ﴾ ئەگەر دواى تۆ بكەوین ئەوسا
 ئیمە لەگومرایی و شكست داین ﴿إِنَّا لَنَرَاكَ فِي كَيْدٍ مِّنْ بَيْنِنَا﴾ ئایا لەناو هەمووماندا تێگا هەر بۆ ئەو كراوه
 بەتەنیا؟ ﴿يَا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ (نەخیر) بەلكو ئەو (صالح) پیاویكى زۆر درۆزنى خود بەسەند و لوت بەرزە ﴿سَبَّحْتَ
 عَذَابِي الْكَافِرِينَ﴾ سەبى دەزانن كە كۆ زۆر درۆزنى خود بەسەندە ﴿إِنَّا مُرْسِلُونَ السَّاعَةَ لَآتٍ﴾
 ئیمە خوشترە كە دەنێرسن بۆ ناسى كەدەوێان ﴿فَأَرْفَعُوا رُءُوسَهُمْ﴾ جا (ئەى صالح) چاوەڕوانى سەر
 ئەنجامیان بكە و دان بەخۆدا بگرە

﴿وَيَذَرُهَا آلُ النَّاسِ وَغَنَصَ النَّحْلِ﴾ و هه‌والیان پی بده که‌تاره که له‌نیوانی (حوشتره که و نه‌و) اندا به‌ش کراوه
 ﴿عَلَّامٌ لِّغُیْبِ الْغُیْبِ﴾ هه‌ریه که‌بیان له نوره ناوی خویدا حازوبی ﴿فَنَادَا صَاحِبَهُ﴾ (که له‌کدی له‌م کاره
 یینزار بیون) جا بانگی هاوری (خرابه) که‌بیان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿فَتَعَالَى الْفَقْرُ﴾ نه‌ویش
 ده‌سنی دایه شمشیر و (حوشتره که‌ی) سه‌ری ﴿فَنَجَّى كَانُودَانِی وَنَذَرِ﴾ جا توله و ترساندن من
 چون بو بیان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا صَيِّحَةً وَاحِدَةً﴾ بینگومان نیمه ده‌نگیکی گه‌وره‌ی ترسانکمان بو
 ناردن ﴿فَكَانُوا أَكْثَرُ الضَّالِّينَ﴾ هه‌مو و (مردن و نه‌فرو تونا بیون) به‌وننه‌ی بووشی ژنر پی ی نازده‌ل
 ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الْفِرْعَوْنَ وَآلَهُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی قورن انمان ناسان کردوه بو ناموز گاری لی و هر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ﴾ جا نایا که‌سیتک هه‌یه به‌ندی لی و هر بگرت؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِآلِهِ﴾ گه‌لی لووط
 باور یان نه‌هیتا به‌پینه‌مهره که‌بیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا حَاصِبًا﴾ به‌راستی نیمه‌ش ناردمانه سه‌ریان
 بایه‌کی به‌هینز به‌ورده زیخه‌وه (وله‌ناوی بردن) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾ جگه له‌کس و کاری لووط نه‌بیت
 ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ نَجْمَ الْفَجْرِ﴾ که له به‌ره به‌یاندازگارمان کردن ﴿يَعْمَدُونَ عِوَاءً﴾ به به‌زویی و ره‌حمه‌نی خومان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ هه‌ره و شپوه پاداشتی سوپا سگوزاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ طُهْرًا﴾ به‌راستی (لووط)
 گه له‌کدی ترساند له‌توله‌ی سه‌ختی نیمه ﴿فَكَانُوا أَكْثَرُ الضَّالِّينَ﴾ به‌لام نه‌وان گومان یان هه‌بو و له‌و ترساندن و بر و ابان
 پی نه‌بو ﴿وَلَقَدْ رَاوَوْا عَن صَيِّفِهِ﴾ سویند به‌خوا اینگومان (گه‌لی لووط) داوای میوانه کان یان لب‌کرد ﴿فَلَمَّسْنَا
 أَتْقِيَهُمْ﴾ جا نیمه‌ش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِی وَنَذَرِ﴾ ده‌بچه‌ژن سزا و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانم ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمُ بَكْرَةٌ عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ﴾ سویند به‌خوا اینگومان هیرشی برده سه‌ریان له‌به‌ره به‌یانداز سزایه‌کی به‌ره‌ده‌وام
 ﴿فَذُوقُوا عَذَابِی وَنَذَرِ﴾ ده‌ی بچه‌ژن سزا و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانم ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی نیمه قورن انمان ناسان کردوه بو خویند نه‌وه و ناموز گاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ﴾ جا نایا که‌سیتک هه‌یه به‌ندی
 لی و هر بگرت؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ آلُ فِرْعَوْنَ الْمُدُّرُ﴾ بینگومان ترسینه‌ره‌ان (مووسا و هاروون) هاتن بو سه‌ره‌فیر عدون
 و ده‌ست و پیوه‌نده‌کدی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا﴾ باور یان به‌هر هه‌مو و نیشانه‌کانی نیمه نه‌کردو به‌درویان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ جا نیمه‌ش توله‌مان لی سهندن به‌توله‌سه‌ندنی که‌سینکی زالی به‌نوانا ﴿وَأَنفَعَارُ الْخَيْلِ مِنْ أَوْلَادِهِ﴾ نابا کافره‌کانی نیوه (نه‌ی خه‌لکی مه‌ککه) باشن له‌م گه‌لانه‌ی (که‌باسکران)
 ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا فِي الْآيِ الْبُرْ﴾ بان نیوه (نه‌مانامه‌تان) هه‌یه له‌کینیبه‌ی ناسمانی به‌کائدا (ودلیان که‌سزاند رین) ﴿وَأَنفَعَارُ الْخَيْلِ مِنْ أَوْلَادِهِ﴾ بان ده‌لین نیمه کومه‌لنکی سه‌ره‌که‌وتووین و ناب‌زین ﴿سَيُفْرِغُ الْخَيْلُ
 وَيُؤْتُونَ الدُّبُرَ﴾ بینگومان کومه له‌که‌بیان ده‌شکینتری و هه‌لدین ﴿بِئْسَ النَّاسُ مَوْعِدُهُمْ﴾ به‌لکو به‌لین یان بوژی
 دواپی به‌﴿وَالنَّاسُ أَهْلُ دَارٍ﴾ وه (سزای) نه‌و پورزه زور سه‌خت نرو تال تره ﴿إِنَّا أَلْمِيزُومِينَ فِي ضَلَالٍ وَشُغْرٍ﴾
 به‌راستی تاوانباره‌کان له‌گومرایی و شیبی دان ﴿يَوْمَ نَسْجُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِِهِمْ﴾ نه‌و پورزه‌ی که له‌ناگری
 دوزه‌خدا به‌سه‌ره‌روخساریاندا پاده‌کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (پینان ده‌لین) بچه‌ژن نازاری دوزه‌خ
 ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بینگومان نیمه هه‌مو و شینکمان به‌نه‌ندازه‌ی دروست کردوه

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ﴾ و ه فەرمانی ئیتمه تهنه‌یا به‌ك جاره ﴿كَانَ بِأَبْصَرٍ﴾ و ه‌ك چاو تر و كاندنېك (وايه له‌خبر اییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾ سویند به‌خوا بیتگو مان زور له‌كه‌سانی بی باوه‌ری و ه‌ك ئیوه‌مان له‌ناو بر دووه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ﴾ جانا یا كه‌سېك هه‌یه‌په‌ندی لی و ه‌ر بگرت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ يَفْعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ و ه‌ه‌ر چه‌کیان کر دووه له‌نامه‌ی کر ده‌وه‌کانیا نندایه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُنْتَظَرٌ﴾ و ه‌ وورد و درشتی (کر ده‌وه‌کانیان) هه‌مو و نو سراوه ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ وَنَهَرٍ﴾ بیتگو مان پارێز کاران و له‌خواترسان وان له‌باخات و پروو باره‌کانی (به‌ه‌شتندا) ﴿فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ﴾ له‌جینگایه‌کی خوش و په‌سەندان ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مُتَّقِيرٍ﴾ لای باشایه‌کی به‌ده‌سه‌لانی به‌توانان

سوره‌ی (الرحمن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوای به‌خشنده (ئهو خوایه‌یه) ﴿عَمَّ الْقُرْآنُ﴾ كه‌ قورئانی فیر (ی موحه‌مه‌د ﷺ و ئاده‌میزاد کرد، به‌ئاسانکردنی خویندنه‌وه و له‌به‌ر کردن و یتیگه‌یشتنی مانا و وانا‌کانی) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ئاده‌می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ و ه‌ فیری گفتوگویی کرد ﴿الْشَّعْشَعُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ و قور و مانگ به‌حسابینکی زور و ورد دین و ده‌چن ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ نه‌ستیره و گزو گیاو دره‌خت (بۆ خوا) سوژده‌ده‌بن ﴿وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ و ه‌ ئاسمانی بلندو به‌ر زکر دووه‌ته‌وه و ه‌ ته‌رازو (ی عه‌داله‌نی) داناوه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (و ه‌ فەرمانی داوه) كه‌ هه‌ر گیز زیاده‌ری له‌ته‌رازو دانه‌كه‌ن ﴿وَالْيَمْوُ الْقُرْآنُ بِالْحُسْبَانِ﴾ و ه‌ کیشانه‌تان پرتك بکیشن ﴿وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له‌ته‌رازو دا كه‌م و کووری مه‌كه‌ن (سووك مه‌یکیشن) ﴿وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ و ه‌ زه‌وی بۆ خه‌لکی ر‌ا‌خستووه ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ یتدایه‌ میوه‌هات و دار خورمای خاوه‌ن پورك ﴿وَتَلْبُؤٌ دُرُّ الْقَيْصَرِ وَالْزَّيْتُونُ﴾ و ه‌ دانه‌وینله‌ی خاوه‌ن کاوپه‌ل و پودار و په‌بحانه ﴿فِي أَيِّ آيَةٍ لَا تَرَكُمَا أَكْذَابًا﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ئاده‌می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ له‌قورینکی ووشكه‌وه‌ بووی و ه‌ك سواله‌ت ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ﴾ و ه‌ جنو‌که‌ی دروست کرد له‌بلنسه‌ی ئاگرینکی بی دوو‌كه‌ن ﴿فِي أَيِّ آيَةٍ لَا تَرَكُمَا أَكْذَابًا﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په‌روهر دگاری هه‌ر دوو پورژه‌لات و په‌روهر دگاری هه‌ر دوو پورژ ئاوايه ﴿فِي أَيِّ آيَةٍ لَا تَرَكُمَا أَكْذَابًا﴾ ده‌ی به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روهر دگارتان باوه‌ر ناکه‌ن

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دو دریاى بهر لایا کرد و وه که ده گهن به یهك ﴿يَسْتَمِعُ الرَّحْمَنُ لَهَا﴾ له نیوا نیاندا بهر به ستیك هدی به تیکه لی به کتر تابن ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا النُّجُومُ وَالنَّجْمَانِ﴾ له و دو وهر ریایه مرواری و مهر جان دهر ده چن (دروست ده بن) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿وَاللَّهُ أَجْوَدُ الْمُنْشِقِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَخْضَرِ﴾ وه یو خوایه نه و که شتی به گه وهر دروست کر او انه ی که وهك شاخن له دهر یادا ده گهر بن ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان به درو ده زانن؟ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ هدر چی دروست کر او له سر زه ویدا هدی نامیتی و تیاده چی ﴿وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ﴾ وه هدر پروی بهر وهر دگارت ده میتیت (له م ثایه ته دا جتگیر کردنی سیغه تی اوجه = پرو ابرو خوا ی گه وهر هاتو و، به لام به شیوه یهك که شایسته ی گه وهر یی و ته وای زاتی خوابیت، به بن هیچ لیچواندن و لیکن ده وهك، وه بر و امان پیته تی و چو نه تیه که ی نازانین، ته نها خوا ده بزانیت). ﴿ذُوقْ لَذَّةَ النَّارِ﴾ که خواهن شکوی ریز داره ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان به درو ده زانن؟ ﴿يَسْقَى السَّمْنَ وَالْأَرْضَ﴾ نه وه ی له ناسمانه کان و زهوی دایه (هه موو) داوای (پنیوستیان) له خوا ده کهن ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ هه موو پروی خوا له (به نه نجام گه یاندنی) کار تکی (گشتی بو و نه وهر) دایه (یهك دهر میتیت، یهك له دایك ده میت، به کینک سهر ده خات و به کینکی تر ده شکیتیت ... هتد...) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿سَنَنْزِلُكَ الْفَلَاحَ﴾ له مه و لا مو حاسه به تان ده کهن نه ی گرو ی ناده می و جنو که ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن ﴿يَسْعَى الْجَنِّ وَالْإِنْسُ﴾ نه ی کوم لی جنو که و ناده می ﴿إِنْ أَسْقَطْنَاهُ إِنْ يُدْرَأْ﴾ نه گهر نوانیشان دهر چن ﴿مِنْ أَفْطَارِ السَّمْنَ وَالْأَرْضِ﴾ له به شه کانی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَأَنْفُذْ﴾ نه وه بر و ن دهر چن ﴿لَا تُدْرَأُ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ ناشتوانن مه گهر به ده سه لاتیك نه میت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يُرْسِلُ عَلَيْكَ﴾ بونان ده نیری ﴿شَوَاطِقَ نَارٍ وَنُحَاسٍ﴾ بلیسه ی ناگر و مسی تواوه (یاد و که لی ناگر) ﴿فَلَا تَصْغِرَنَّ﴾ نه و سا یار مه تی به کتر تان بن نادریت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿وَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ نه مجا کاتیک ناسمان له ت له ت بوو ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ وهك گولی سوور یان پروی هه لفر چاوی لیها ت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ نه مجا له و پرو ده ا پر سیار ناکریت له تاوانی ﴿إِنْشِ وَلَا جُنَّ﴾ هیچ ناده می و جنو که یهك (چونکه هه موو کهس له و پرو ده ا به پرویدا ده ناسریتته وه که تاوانبازه یان چا که کار) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يَقْرَأُ الْمَجْرُمُونَ بِسْمِ اللَّهِ﴾ خرابه کاران بهر و خسار یاندا ده ناسریتته وه ﴿فَيُؤْخَذُ بِالْوُحْشِ وَالْأَقْدَامِ﴾ نه مجا رانه کیشرن به مووی پیشی سهر یان و به قاچیان (بو ناو دوزخ)

﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿هَلْ يَرَوْنَ جَهَنَّمَ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ نه مه نهو دوزخه به که تاوانباران به درویشان ده زانی ﴿يُصْطَفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَبِيبَةِ آلِ﴾ هاتو چو نه کهن له نیوان نهو (دوزخه) و شاوی زور گهرمدا ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿وَلَعَنَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه بو نهو که مهی له وه مستانی بهردهم پهر وهر دگاری بترسیت هه به ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوو باخی (خوش) ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان به درو ده زانن؟ ﴿ذَوَاتِ أَفْنَانٍ﴾ (دوو باخه که) خواونی میوه و دره ختی زورن ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ دهی به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان بی باوهرن؟ ﴿فِيهِمَا عِتَابٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا يَوْمَ الْمَوْتِ﴾ تیپاندا هه به دوو پروو بار و کانی اووی پروان ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فِيهِمَا مِثْلُ كُلِّ شَيْءٍ وَذُجَانٌ﴾ هه به له ناویاندا له ههر میوه به که دوو جور ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿مَنْ كَيْفَ يَنْفُذُ﴾ پالیان داوه ته وه له سهه جور هه فرشیك ﴿بَطَّأ بِهَا مَنِ اسْتَفْرَقَ﴾ که به ره کانیان له ناواریش می نه ستوره ﴿وَجَنَّتِ الْجَنَّتَيْنِ﴾ وه میوه لی کردنه وهی نهو دوو باخه نزیکه دهسته ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فِيهِمْ قَصِيرٌ الْقَرَفِ﴾ لهو باخانه دا هه دن حور یاننک که نه نهها چاویان بریوه ته میوه ده کانیان ﴿لَا تَنْظُرُوا إِلَيْهِمْ فَبِأَتْؤَلَّاهُ﴾ پینش نهوان دهستی ناده می و جنو کدیان لی نه که ونهوه ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿كَانَ الْآفَاقُ وَالْمَرْجَانُ﴾ نهو (حوری یانه) وه یاقوت و مهر جان وان ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ تایا پاداشنی چاکه ههر چاکه نی به؟ ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿وَمَنْ ذُوهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه بیتجگه لهو دوو باخه می (که باسکران) دوو باخی تر هه دن ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿مَذَاهِمَاتَانِ﴾ دوو باخی نهو نهو سده وزن (له سه و زیادهش ده نونن) ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فِيهِمَا عِتَابٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا يَوْمَ الْمَوْتِ﴾ تیپاندا هه به دوو کانی هه لقولاویان تیدایه ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فِيهِمَا لِكُلِّ شَيْءٍ وَفَخْلٌ وَرُفْقَانٌ﴾ لهو دوو (باخه دا له هه سوو جور هه) میوه و دارخورماو هه نارکیان تیدایه ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ لَئِنْ كَذَبْتُمْ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی پهر وهر دگارتان به درو ده زانن

﴿فِيهِنَّ خَيْرٌ حَسَنٌ﴾ تیاتدا هدیبه نافر هتانی شاکار چاکسی روانت جوان ﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ رَبِّكُمْ﴾
 ﴿تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نيممه نه کانی پدرووردگار تان باوهر ناکه ن؟ ﴿خُورٌ مَّقْصُورٌ فِي الْخِيَامِ﴾
 حوریاتیک له ناو خیتوت و چادره کانددا دهرناجن و دوور ناکه ونه وه (همیشه چاوهری
 هاوسهره کانیان) ﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نيممه نه کانی پدرووردگار تان باوهر
 ناکه ن؟ ﴿لَا يَطْمَئِنُّنَّ إِنْسٌ قَدْ هَمَزَ وَلَا جَانٌ﴾ پیش نه وان نه دهستی ناده می و نه دهستی جتو که بیان لی
 نه که ونه وه ﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نيممه نه کانی پدرووردگار تان باوهر ناکه ن؟
 ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَى زُرْقٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَنٍ﴾ پال دهده نه وه بهشتی سهوزیای پازاوه و نهرشی
 زور جوانی نابابه وه ﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نيممه نه کانی پدرووردگار تان
 باوهر ناکه ن؟ ﴿يَتَذَكَّرُ أُنْسُ رَبِّكَ ذِي الْجَنَّةِ وَالْإِكْرَامِ﴾ پدروورده ناوی پدرووردگاری خاوه ن گهوره می
 و به خشتش ﴿

سوره فی (الواقعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشتنده می میهره بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک که پروودای گهوره می (قیامت) پرویدا ﴿لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ﴾ له پرودانیدا
 هیچ درو و گومانیک نی به ﴿حَافِظَةٌ رَافِعَةٌ﴾ نزم که ره وه می (که سانیکه و) به رز که ره وه به (بو که سانیکه
 تر) ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْجًا﴾ کاتیک که زه وی هتراه جولان به جولانیکه توند ﴿وَوُصِّلَ الْجِبَالُ
 يَنْبَاً﴾ وه شاخه کان زور وورد کران به وورد کردن ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبِلًا﴾ وه بوون به ته بو تو زی پرش و
 بلاو ﴿وَكُنْتِ الْأَرْضُ نَلْهَةً﴾ وه تیره ده بنه سنی کومه ن (له دوا پروژدا) ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَيْمَنَةِ﴾ نه مجا یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ﴾
 وه یارانی لای چپ، کام یارانی لای چپ؟ ﴿وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ﴾ وه پیشه که وتوه کان هدر
 خویانن پیش که وتوو ﴿أُولَئِكَ السَّعْرُونَ﴾ نه وانن نریکانی (باره گای خوا) ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾
 له به ده شتانی پر نازو نيممه تدان ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ کومه لیکی زورن له (که لانی) پیشینان ﴿وَقِيلَ
 مِنَ الْآخِرِينَ﴾ وه که مینکن له پاشمینان (له ثوممه تی موحه ممد ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾
 له سدر قه نه وه و کورسی چنرا و به نالتون ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِينَ﴾ پال نه ده نه وه له سهری به رامهر
 به به کتری ﴿

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لاوی هه‌میشه‌یی به‌سهری‌اندا ده‌گهرین ﴿يَا كُوفٍ وَأَنْبُوتَ وَكَاسٍ مِنْ عَمِينٍ﴾ به‌به‌رداخ و سوراحیی و گلاسی به‌له‌شه‌رابی سه‌رچاوه‌ی به‌وان ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَزِفُونَ﴾ نه‌سهریان به‌ی ده‌بشیت و نه‌سهرخوش نه‌بن به‌ی ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ نَبَأٌ خَيْرٌ﴾ وه‌گوشی ههر بالنده‌به‌ك كه‌حه‌زی لی به‌كن ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ هه‌لی بزیرن ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُنَّ مَا يُشْتَهُونَ﴾ وه‌گوشی ههر بالنده‌به‌ك كه‌حه‌زی لی به‌كن ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ وه‌حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌به‌له‌ك ﴿كَامَلِ الْكُلُوبِ الْمَكُونِ﴾ وه‌ك مرواری ناو سه‌ده‌ف وان ﴿حِزَابٍ مِّمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (نه‌م نبعمه‌تانه) له‌پادا‌شتی نه‌و کرده‌وانه‌دایه كه‌نه‌نجامیان نه‌دا ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا فِثْمًا﴾ نابیس‌تن له‌و به‌ه‌شتانه‌دا نه‌فسه‌ی به‌یهوده، وه‌نه‌تاوانبار کردن ﴿إِلَّا بِمَا كَانُوا يَكْسَلُونَ﴾ جگه له‌ووته‌ی سلاو سه‌لام کردن (له‌به‌کتری) ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ وه‌یارانی لای راست کام یاران‌ی لای راست ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ له‌زیر سینه‌ری دارناوگی بی در‌کدان ﴿وَطَلْحٍ مُّنْقُودٍ﴾ وداری مؤزی هونراو به‌هیشووه مؤز ﴿وَطَلْحٍ مُّنْقُودٍ﴾ و سینه‌ری به‌رده‌وام ﴿وَمَأْوٰیجُ كُوفٍ﴾ وه‌ناوی نافگه‌یی و ناوی به‌وان ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ نَبَأٌ خَيْرٌ﴾ وه‌میه‌هانی زور ﴿لَا مَقْطُوعٌ وَوَلَا مَعْقُودٌ﴾ كه‌ههر گیز ته‌واو نابی و قه‌ده‌غه‌ش ناگری ﴿وَفَرِحَ الَّذِينَ فَرِحُوا﴾ ههر وه‌ها راخه‌ری به‌رز زبندی تیدایه ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنَاسًا﴾ نیمه‌حوریه‌کانی به‌ه‌شتمان دروست کرده‌وه به‌دروست کردنیکی زور جوان ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا﴾ وه‌گیراومانن به‌حوریانی هه‌میشه‌کچ (واته: ههرچه‌نده‌هاوسه‌رکانیان به‌چنه‌لایان‌خوای گه‌وره‌بویان ده‌کاته‌وه به‌کچ) ﴿عَزَّ أَزْرًا﴾ هاوسه‌ره‌کانیان زور خوش ده‌ویت و هاوته‌مه‌نیانن ﴿لَا صَحْبَ لَیْمٍ﴾ (نه‌مانه‌هه‌موو) بو‌یارانی لای راستن ﴿ثَلَاثَةَ ثَلَاثِينَ﴾ (یارانی لای راست) کومه‌لنکی زورن له‌(گه‌لانی) به‌یشیوو ﴿وَاللَّهُ يَمُنُّ الْأَخِيرِينَ﴾ کومه‌لنکی زوریش له‌باشینان (له‌نومه‌تی موحه‌مه‌ده‌) ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وه‌هاورپنیانی لای چه‌پ کام‌هاورپنیانی لای چه‌پ؟ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَبِيرٍ﴾ له‌ناو‌گری دوزه‌خ و ناوی له‌کول‌دان ﴿وَطَلْحٍ مِنْ بَخْمُورٍ﴾ وه‌له‌سینه‌ری چه‌ره‌دوو‌که‌لی ره‌ش دان ﴿لَا تَبَارَكَ إِلَّا كَرِيمٍ﴾ نه‌فینکه و نه‌که‌لکیشی هه‌به ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ إِلَهِ مُتَفَرِّتٍ﴾ چونکه به‌راستی نه‌مانه‌پیشتر خوشگوزه‌ران به‌وون ﴿وَكَانُوا يُحْضِرُونَ عَلَى الْجَنِّ الْعَظِيمِ﴾ وه‌به‌رده‌وام به‌وون له‌سه‌ر گونا‌هه‌گه‌وره‌که (هاوه‌ل‌دانان بو‌خوا) ﴿وَكَانُوا يُثْلُونَ﴾ وه‌ده‌یان‌ووت ﴿أَبَدًا مِّمَّا تَوَكَّلْتُمْ عَلَيْهَا﴾ نایا نه‌گهر مردین و بووین به‌خول و نیسکی بزیهو ﴿لَهُنَّ الْمَعْرُوفُونَ﴾ نایا نیمه‌زیندوو نه‌کرینه‌وه ﴿أَوَّاهٌ وَآلُ الْأُولُونَ﴾ یاخود باوو باپیرانمان (زیندوو نه‌کرینه‌وه) ﴿فَلِلَّهِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌) بلی بیگومان هه‌موو به‌یشینان و باشینان ﴿لَتَجْمَعُنَّ إِلَى يَمِينِ يَوْمٍ مُّعْلَمٍ﴾ کزده‌کرینه‌وه وراپینچ ده‌کرین بو‌کاتی پوژی دیاری کراو

﴿ثُمَّ إِنَّهَا لَافْتَالُونَ الْمَكِيدُونَ﴾ پاشان ئىئو ئەى گومرايانى بى باوەران ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رُومٍ﴾
 بىنگومان لە (بەرى) درەختى زەقنە سووت (دەخۇن) ﴿فَالَّذِينَ مَتَّهَا الْبَطُونَ﴾ جا وورگى خۇتانى
 لى پرەكەن ﴿فَتَشِيرُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْكَيْبِ﴾ ئەمجا ئاوى كولاوى بەسەردا دەخۇنەوہ ﴿فَتَشِيرُونَ
 شُرْبِ الْهَبِ﴾ دەى خۇنەوہ وەكو خوارنەوہى (خوشتىرانى) تىنوو ﴿هَذَا الَّذِي قَوْلَ الَّذِينَ﴾ ئەمە
 ميوانداری ئەوانە لە رۆزى قىامەتدا ﴿أَمْ خَلَقْتُمُوهُ فَلَوْلَا نُصَدِّقُونَ﴾ ئىمە دروستمان كردون ئەى
 بۇ بىروا ناكەن (بەزىندوو بوونەوہ) ﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِالْبَلِّينِ﴾ جا پىم بلین ئەو ئاوى كە دەپىرئۆنە ناو
 مندالەنەوہ؟ ﴿أَمْ أَشَرُّ خَلْقٍ أَمْ؟﴾ ئاىا ئىئو دروسنى دەكەن؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الْخَالِقُونَ﴾ يان ئىمەين بەدى
 ھىنەرىن؟ ﴿أَمْ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا تَحْشُرُونَ﴾ ئىمە لەناوتاندا مردنمان دانائوہ، وەكەس
 پىش دەسەلاتى ئىمە ناكەوى ﴿عَلَى أَنْ يُرْسِلَ الْمُنْكَرُ﴾ (بەدەسەلاتىن) كە لەجىاتى ئىئو ئەوہى
 تر بھىتىن ﴿وَلْيُشْكَرْ فِي مَا لَا تُعْشُرُونَ﴾ وە دروستتان بکەينەوہ بەشپوہەك كەھىچى لى نازانن
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾ سویند بەخوا بىنگومان ئىئو لەبەدى ھىتانى يەكەمى ئاگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئىتر بۇ بىرناكەنەوہ ﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِالْبَلِّينِ﴾ جا پىم بلین ئەو ئاوى كە دەپىچىن
 ﴿أَمْ أَشَرُّ نَزْعُونَ؟﴾ ئاىا ئىئو دەپىرىنن؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الرَّغُوتِ﴾ يان ئىمەين دەپىرىنن؟ ﴿أَمْ نَجْعَلُ
 خُطْمًا﴾ ئەگەر بمان وىستايە ئەو (پرواوە) مان دەگىرا بە پووش و كا ﴿فَلَقَدْ نَعْلَمُوهَا﴾ ئەمجا دەستان
 دەكرد بەقسەى بى كەك ﴿إِنَّا لَنَعْلَمُوهَا﴾ (دەتائووت) بەراستى زەرەلنكەوتوو ئىمەين
 ﴿بَلْ لَخَلْقُ مَخْرُومُونَ﴾ بەلكو ئىمە لە رۆزى و پۆزى بى بەشىن ﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِالْبَلِّينِ﴾ جا پىم
 بلین ئەو ئاوى كە دەپىخۇنەوہ ﴿أَمْ أَشَرُّ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ الْمَرْنِ﴾ ئاىا ئىئو لە ھەورەكانەوہ دەپىارىنن
 ﴿أَمْ خَلْقُ الْمُرُوءِ﴾ يان ئىمە دەپىارىنن ﴿أَمْ نَجْعَلُهَا لُجْجًا﴾ ئەگەر بمان وىستايە دەمانكردە ناوئىكى زور
 سوئرى تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئىتر بۇ سوپاسى خواناكەن ﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِالْبَلِّينِ﴾ پىم بلین ئەو ئاگرەى
 كە دايدە گىرسىن ﴿أَمْ أَشَرُّ أَنْزَلْنَاهُ شَجَرًا﴾ ئاىا ئىئو دارەكەيتان بەدى ھىتاوہ؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الْغُلُوبِ﴾
 يان ئىمە بەدى ھىنەرىنى؟ ﴿أَمْ نَجْعَلُهَا فُكْرًا﴾ ئىمە ئەو (ئاگرە) مان كردووہ بەھۆى بادخەرەوہ
 (ى ئاگرى دۆزەخ) ﴿وَمَنْعًا لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وە (كردومانەنە) ھۆى كەك لى وەرگرتن بۇ گەشتباران ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا كەواتە ياد و تەسبيحاتى پەرورەدگارى گەورەى خۇت بەپاكى بکە
 ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَقْصِدِ الْجُورِ﴾ جا سویند بىت بەشوىتى (ھەلھاتن و ناوابوونى) ئەستىزەكان ﴿وَأَنَّهُ لَنَفْسٍ لَوْ نَعْلَمُوهَا﴾ بەراستى ئەم سویندە ئەگەر بزانن سویندەىكى زور گەورەى

﴿إِنَّهُ لَفَرُّدَانٌ كَرِيمٌ﴾ که بیگومان نه‌مه قورثانیکی گه‌وره و به‌پرتزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له‌ناو کتیبیکی
 شاراو‌ه‌دایه (که لوح‌المحفوظه) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه‌کان که‌س
 ده‌ستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیردراوه‌ته خواره‌وه له لایه‌ن به‌رو‌ه‌دگاری جیهانیانه‌وه
 ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ده‌ی ثابانیوه به‌م قورثانه باوه‌ر ناکه‌ن ﴿وَيَجْعَلُونَ رِزْقَهُمْ﴾ وه له‌جباتی
 سوپاسگوزاری له‌سهر روزیتان ﴿أَلَمْ تُكَلِّمُون﴾ نیوه باوه‌ر ناهیتن ﴿فَقُلْ لَّآ إِلَهَ إِلَّا الْغَفُورُ﴾ ده‌ی
 بزچی کاتی گیان (ی نه‌خوشه‌کته‌تان) ده‌گاته گه‌رووی ﴿وَأَن تَرْجِعَ بَصَرُكَ عَلَىٰ صَوْنٍ﴾ وه نیوه له‌و کاته‌دا
 ته‌ماشاده‌کهن ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له‌و کاته‌دا (فریشته‌کانمان) له‌نیوه نزدیکترن له‌و (که‌سه‌ی
 له‌سهره‌مهر گدایه) ﴿وَلَكِن لَّا يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لام نیوه (فریشته‌کانی) نیمه‌ناییتن ﴿فَقُلْ لَّآ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ﴾
 ده‌ی بزچی نه‌گهر نیوه (زیندوو ناکرینه‌وه) پاداشت نادرینه‌وه؟ ﴿تَرْجِعُوا إِلَىٰ كُتُبِكُمْ فَدَرَسَ فِيهَا﴾ روحی
 (مردوه‌کته‌تان) بگیرنه‌وه ته‌گهر راست ده‌کهن ﴿وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُفَرِّينَ﴾ ته‌مجا ته‌گهر نه‌و (که‌سه‌ی
 له‌گیانه‌لادایه) له‌نزیکان بی (له‌خوا) ﴿فَمَرْجِعُ الَّذِينَ وَخَّاتُ يُعِيرُ﴾ نه‌وه خه‌سانه‌وه و بونی خوش و
 به‌ده‌شتی پر له‌ناز و نیعمه‌تی بو‌ه‌دیه ﴿وَأَمَّا إِن كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه ته‌گهر له‌هاوه‌لانی ده‌ستی
 راست بی ﴿فَسَلَامٌ لَّكَ مِنَ الْيَمِينِ﴾ ته‌وه سه‌لامه‌تی و بی زیانی بقو تو (چونکه) تو له‌یارانی
 ده‌ستی راستی ﴿وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به‌لام ته‌گهر له‌بی باوه‌رانی گومرا بیت ﴿فَنَزِيلُ مِنَ الْحَمِيمِ﴾
 ته‌وه (شونی) میوانداریه‌که‌ی تیجگار گهرمه ﴿وَنَصِيحَةٌ جَمِيمٌ﴾ وه چوونه‌ناو
 دوزه‌خه ﴿إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به‌راستی ته‌وه‌ی (که له‌م سوره‌ته‌دا پاسکرا) حق و بیگومانه
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که‌وا سوو به‌پاکی باد و نه‌سیبجانی به‌رو‌ه‌دگاری گه‌وره‌ی خوت
 بکه

سوره‌ی (الجزین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هدرچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ته‌سیبجانی خوا ده‌کهن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هدر ته‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هدر بقو ته‌وه
 ده‌سه‌لات و خواهنه‌تی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده‌زیتی ده‌مریتن ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وه ته‌و ده‌سه‌لانی به‌سهر هه‌موو شتیکدا هه‌یه ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هدر ته‌وه به‌که‌مینه (پیش هه‌موو
 شتیک هه‌بووه) وه هدر ته‌وه دواهمینیشه و (باشی هه‌موو شتیک ده‌میتیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه
 دیار و ناشکرایه (بو‌خواه‌ن هوش و فامه‌کان به‌له‌گه‌کانی) وه به‌نهان و شاراو‌ه‌یه (له‌چاوی به‌نده‌کان
 وزانایه به‌ناشکرا و نه‌پتیه‌کان) ﴿وَهُوَ يَكِلُ شَيْءًا غَیْرَهُ﴾ وه ته‌و به‌هه‌موو شتیک ئاگاداره

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له‌روزیکدا که تو ببایوان و نافر هانی نیماندار ده‌بیشیت ﴿يَسْعَىٰ نَزْلُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَآخِثِيهِمْ﴾ که پرووناکی (باوهریان) له‌پیشیانوه و له‌لای راستیانوه ده‌روات ﴿يُنْزِلُكَ الْيَوْمَ﴾ (پنیاں ده‌لبن) مژده‌ی تنوه نه‌مرف ﴿جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌ده‌شتانیکه که پرووباری زور به‌زیریاںدا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تنیدا ده‌میتنه‌وه به‌ده‌میشیه‌بی ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هدر نه‌وه به‌سدر که‌وتنی گه‌وره ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُسْلِمَاتُ﴾ له‌روزه‌دا پیاوان و نافر هانی دوو پروو ده‌لبن ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌وانه‌ی که باوهر دار بوون ﴿انظُرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ تَرَكْتُمْ﴾ سه‌یریکمان بکه‌ن تا له‌رووناکیان ترو سکیک و هر گرین ﴿فَبَلَّغُوا وَرَاءَهُ كَثْرَ﴾ پنیاں ده‌وترت بکه‌رینه‌وه بز دواوه‌ی خوتان ﴿فَالْمَسْرُورُ﴾ وه‌داوای پرووناکی بکه‌ن بز خوتان ﴿فَضْرِبَ بَيْتَهُمْ بِسُورٍ﴾ په‌کسه‌ر شوو رایه‌ک ده‌کیشری له‌تیوانیاںدا ﴿لَهُ رِبَابٌ﴾ که‌ده‌ر گایه‌کی تنبایه ﴿بَاطِنُهُ فِی الرَّحْمَةِ﴾ پرووی ناوه‌وه‌ی به‌حمه‌تی تنبایه ﴿وَعَلَّيْهُمْ مِنْ فِكْرِهِمْ أَعْذَابٌ﴾ ده‌روه‌بیشی پرووی له‌سزایه ﴿يُنَادُوهُمْ﴾ (دوو پرووان نیمانداران) بانگ ده‌که‌ن و ده‌لبن ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ جَاءَ الْيَوْمَ﴾ له‌گه‌ل تنوه نه‌بوین (له‌نویژ و روزه‌ودا) ﴿فَالْوَالِي﴾ نیمانداران ده‌لبن: به‌لنی له‌گه‌لماںدا بوون ﴿وَلَيْكُمُ النَّارُ أَفْسَسُكُمْ﴾ به‌لام تنوه خوتان خه‌له‌تاند (دوو پروو پیلان گپربوون) ﴿وَلَمْ تَقْصُرُوا عَنْ تَبَتُّهُمْ﴾ وه‌جاوه‌روانی (نهمانی باوهر دار اتان) ده‌کرد و دوودل بوون ﴿وَضَرَبَكُمْ الْأَمَانُ﴾ وه‌هیواو ناوات فربووی دان ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ تا فهرمانی خواهاات (و مردن) ﴿وَعَزَّكَ اللَّهُ الْعَزُّورُ﴾ وه‌شه‌یتان فربوی دان به‌لنی بورده‌بی خوای گه‌وره ﴿فَالْيَوْمَ لَا يَخْذُ مِنْكُمْ قَدِيرٌ﴾ نه‌مرف و هیچ بریتبه‌ک و هر ناگیریت نه‌له‌تنوه ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌نه‌له‌بی باوهران بز رزگار بوونتان ﴿مَأْوَاهُمْ النَّارُ﴾ جینگاتان ناگری دوزه‌خه ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾ نه‌و ناگره‌شیباوتانه ﴿وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ نای چند سه‌ر نه‌نجامینکی خراپه ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ تابا کانی نه‌وه نه‌هاوتوه بز پرواداران ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ که‌دلپان به‌اجله‌کیت و ملکه‌چ بی بز یادوزیکری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ وه‌بز نه‌و قورقانه‌ی که‌نار دویه‌تیه‌خواره‌وه؟ ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ وه‌ک نه‌و که‌سانه (جووله‌که و گاوور) نه‌بن ﴿أُولَٰئِكَ كُتِبَ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش کتیبی ناسمانیان پندرا ﴿فَقَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَلُ﴾ وه‌ماوه‌یه‌کی دوو پروو دریزیان به‌سه‌ردا تپیه‌ری ﴿فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ نه‌مجا دلپان به‌ق بوو ﴿وَكَبُرَتْ بَيْنَهُمُ فَسَادُ﴾ وه‌زور به‌بان باخی و له‌سنوورده‌چوو بوون ﴿أَنكُمُوهَا أَنَّ اللَّهَ مَلِكُ الْأَرْضِ﴾ بینگومان بز انن که‌خوازه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دواوی مردنی ﴿فَدَبَّتْ كُفْرُ الْأَيْتِ﴾ بینگومان نیشانه‌و به‌لکه‌کانمان بز پروون کردونه‌ته‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تابیر بکه‌نه‌وه ﴿إِنَّ الْمَصْدِفِينَ وَالْمَصْدِفَاتِ﴾ بینگومان پیاوان و زنانی خیرخواز ﴿وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَابَةً﴾ نه‌وانه‌ش قمرز ده‌ده‌ن به‌خوا به‌قمرزیکي چاک (بارمه‌تی هزاران ده‌ده‌ن) ﴿يَصْنَعُ اللَّهُ﴾ چند به‌رامبر ده‌یاندزینه‌وه ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ وه‌بز نه‌وان هیه‌به‌پاداشتی زور چاک ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و نه وانه‌ی باوهریان هیاوه به‌خوا و به‌پیغه‌مهرانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُصْلِحُونَ﴾
 نه وانه خویانن راست گزیان ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و شه‌هیدان له لای پدروهر دگاریان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾ خاوهن پاداشت و نور و پرووناکی خویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و نه وانه‌ی که‌میی
 باوهریون و به‌لگه و نیشانه‌کانی یتیم‌یان به‌درو زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه وانه هاوهرلی ناگری
 دفرزه‌خن ﴿أَقْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و ه بزانی که‌بیگومان زبانی دنیا ته‌نھا ﴿لَيْتَ وَآلَهُمْ وَرِيتُهُ﴾ گالته
 و گمه و رازاندنوه و ﴿وَتَقَاخَرُ بَيْنَكَ وَتَكَاشَرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خو هه‌لکیشانه له‌نیوانتاند و لاف لیدانه
 به‌دارایی و مندالی زوره‌وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ و هك بارانیک وایه ﴿أَنْجَبَ الْكَلْبَارِ بَآئِكُهُ﴾ که‌حاصلاته‌که‌ی
 جوونباران دلخوش بکات ﴿ثُمَّ يَهْجِجُ فَتَرْتَهُ مُضْغَرًا﴾ پاشان ووشك بیی و به‌زهردی بی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له پاشان بییت به‌پوش و به‌لاش ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له روزی دواشدا
 سزای توند و سه‌خت (هه‌یه بۆ دنیا په‌رستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و ه‌لی بوردن و په‌زامه‌ندی
 هه‌یه له لایه‌ن خواوه (بۆ خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ و ه زبانی دنیا هیچ‌نی به
 جگه له رابواردنیکسی خه‌له‌تینه‌ر نه‌بییت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که‌واته) پیشبر کنی بکه‌ن
 بۆ (ده‌ست خستی) لیخوشیون له لایه‌ن په‌روهر دگارتانوه و ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و ه بۆ به‌هشتیک که
 پانتایی به‌که‌ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌وینه‌ی پانتایی ناسمان و زه‌وی به ﴿أُمِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ناماده‌کراوه بۆ نه‌وانه‌ی باوهریان هیاوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خوا و پیغه‌مهرانی ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 نه و (پاداشته) به‌خششیکسی خوایی به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌سی که‌خوی به‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ه خوا خاوه‌نی به‌خششی گه‌وره‌یه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ زیان و
 به‌لایه‌ك پرووی نه‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي الْفُجَاءِ﴾ نه له‌زه‌وی و نه له‌خودی خو تاندا ﴿وَلَا فِي كِتَابٍ﴾
 ثیللا له (لوح‌المحفوظ) دانوسراوه ﴿مِّن قَبْلِ أَن نَّزَّلَهَا﴾ پیش نه‌وه‌ی به‌دی به‌نین ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه‌وه بۆ خوا زور ناسانه ﴿لِكَيْ لَا تَأْسَوْا﴾ تاخه‌فت نه‌خون ﴿عَلَىٰ مَا فَازَكُمْ﴾
 بۆ نه‌وه‌ی له‌ده‌ستان چووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و دلخوش و مد‌غور نه‌بن ﴿بِمَا آتَاكُمْ﴾ به‌وه‌ی که
 بینی داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و ه خوا هیچ خو به‌زل زانیکسی شانازی که‌ری خوش
 ناوتست ﴿الَّذِينَ يَخْتَلِفُونَ﴾ نه‌وانه‌ی چروکی و به‌زیلی ده‌که‌ن (له‌مال به‌خشش له‌پیناو خواوا)
 ﴿وَيُؤْمَرُونَ النَّاسَ بِالْإِخْلِ﴾ و ه فرمان به‌خه‌لکیش ده‌که‌ن به‌زیل و چروک بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ه هه‌ر
 که‌س پشت هه‌لکات نه‌وه بیگومان خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْخَبِيرُ﴾ هه‌ر خوی بی نیازی سوپاسکراوه ﴿

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویتند به‌خوا به‌راستی نیمه‌پیتغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نار‌دووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به
 به‌لگه‌و موعجیزه‌ی پروونه‌وه ﴿وَأَرْسَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه‌کتینی (ثاسمانی) و ته‌رازوی
 دادمان له‌گه‌لدا نار‌دن ﴿يَقُومُوا لِلنَّاسِ بِالْقِسْطِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد‌گه‌ری په‌فتار بکهن (له‌ناو
 خو‌بایندا) ﴿وَأَرْسَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه‌ناسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ نَاسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزکی به‌تینی توندی
 تیدایه بۆ جه‌نگ کردن ﴿وَمَنْفِعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه‌سوودیک‌ی زوری‌شی هه‌یه بۆ خه‌لکی (له‌به‌ر کاهیتانی
 له‌هه‌موو جوره‌پیشه‌سازیه‌خزمه‌ت‌گوزاره‌کاندا) ﴿وَرِيعٌ لِّلَّهِ﴾ وه‌تا‌خوا ده‌ری بخات
 ﴿مَنْ يَصْرُفْ رُوْسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ‌که‌سی یار‌مه‌تی (ثابتی) خواو پیتغه‌مبه‌رانی ده‌دات که په‌نه‌انی‌شه ﴿إِنَّ
 اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بې‌گومان خوا به‌هیز و ده‌سه‌لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویتند به‌خوا بې‌گومان
 نوح و ئیبراهیم مان په‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وه‌له‌ناو وه‌چه‌کانیشیاندا
 پیتغه‌مبه‌ریتی و کتینی ثاسمانیمان دانا ﴿فَوَنَّهُمْ مِّنْهُنَّ﴾ نه‌مجا هه‌ندیک‌یان رینمورنیان وه‌رگرت
 ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسَقُوا﴾ وه‌زوری‌شیان یاخی و کافر‌بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آلِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له
 پاشان به‌شوین نه‌واندا دیسان پیتغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نار‌د ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه‌دواتر عیسی‌ای
 کوری مه‌ریه‌مان نار‌د ﴿وَالْإِنجِيلَ﴾ وه‌ئینجیل‌مان بې‌به‌خششی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه
 له‌دلی نه‌وانه‌دا که‌شویتی که‌وین ﴿زُفَّةً وَرَحْمَةً﴾ سوز و به‌زه‌بیمان دروست کرد ﴿وَرَهْبَانِيَّةً
 ابْتَدَأُوهَا﴾ وه‌گوشه‌گیری به‌ک که‌خو‌یان دایان هیتا بوو ﴿مَا كُنْتُمْ عَلَيْهَا عَلَيْهِمْ﴾ که‌نیمه‌نه‌وه‌مان له‌سه‌ر
 بنبویست نه‌کردبوون ﴿إِلَّا اتَّبَعَتَهُ رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ به‌لام خو‌یان دایان هیتا بۆ په‌زامه‌ندی خوا ﴿فَنَارَعُوهُمَا حَقًّا
 وَعَاقِبَتُهُمَا﴾ که‌چی وه‌ک بنبویست پاریز‌گاری نه‌و گوشه‌گیریه‌یان نه‌کرد ﴿فَنَاتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ﴾
 نیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هیتا بوو ﴿آخِرُهُمْ﴾ پاداشی خو‌یان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسَقُوا﴾
 وه‌زوری‌شیان له‌سنوور ده‌ر‌چوون ﴿يَتَّبِعُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر‌تان هیتاوه
 ﴿اتَّبَعُوا اللَّهَ وَءَامَنُوا بِرُسُلِهِ﴾ له‌خوا بترسن و باوه‌ر‌به‌ئین به‌پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يُؤْتِيكُمُ الْكُلَّ مِّنْ رَّحْمَتِهِ﴾
 دوو به‌شتان له‌په‌حمه‌ت و به‌خششی خوی بې‌ده‌به‌خششی ﴿وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُورًا﴾ وه‌پرووناکیه‌کتان ده‌دانی
 ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ که‌رینمورنی و پیتی راستی بې‌ده‌ر‌که‌ن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه‌لیتان خوش ده‌بیت
 ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه‌خو‌الی خوشبووی مه‌ره‌بانه ﴿لَقَدْ لَعَنَّاهُ أَفَلَّ الْكَافِرِ﴾ تا‌خواوه‌ن په‌راوه
 ثاسمانیه‌کان بزانن ﴿إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ که‌ده‌سه‌ل‌تیا‌نی به‌به‌سه‌ر هه‌چیک له‌به‌خششی
 خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه‌هه‌ر‌چی به‌خشش هه‌یه به‌ده‌ست‌خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر
 که‌سینک که‌خوی به‌وینت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خوا‌خواه‌نی به‌خششی زور‌گه‌وره‌یه ﴿۱۵﴾

سوردهی ﴿المجادلة﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿فَدَسَمَعَ اللَّهُ﴾ به راستی خوا بیستی ﴿قَالَ الَّذِي نَجَّدْنَاهُ مِنْ رَوْحِنَا﴾ و ونه ی نه و ژنه ی که له باره ی میز ده که به وه گفتوگوی له گه له نه کردی ﴿وَنَشْكُرُكَ إِلَى اللَّهِ﴾ وه سکا لای خوی بوی لای خوا نه برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُزَكُمَا﴾ وه خوا گونی له ووتوویزی هه ردو و کتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بیسه ری بینایه ﴿الَّذِينَ يَظَاهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ نه وانه تان که ظاهر ده کهن ﴿مِنْ بَنَاتِهِمْ﴾ له گه له ژنه کاناندا (بینان ده لنین وه که دایکمان وان) ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ نه وانه دایکی نه وان نین ﴿إِنْ أَهْلُهُمْ﴾ دایکی نه وان ﴿إِلَّا الْأُمَّهَاتُ﴾ هه ره نه و ژنه نه که نه وانیان لی بووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَسْخَرَاتٍ مِمَّا قَالُوا﴾ وه بینگومان نه وانه گوفتاریکی خرابی ناپه سهند ده لنین ﴿وَرُؤُوسًا﴾ و در و ده کهن ﴿وَاللَّهُ لَعَفُوفٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوالی خوش بوی لی بوورده یه ﴿وَالَّذِينَ يَظَاهَرُونَ﴾ نه وانه ی ظاهر ده کهن ﴿مِنْ بَنَاتِهِمْ﴾ له گه له هاوسه ره کانیان ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ له پاشان په شیمان ده بنه وهو (ده یانه ویت بچه لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ له وه ی که ووتویانه (واته خیراته لایان نادهن) ﴿فَتَخَيَّرُوا رَفِيقًا﴾ نه وه پنیوسته به نده یه که نازاد بکه ن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾ له پیش نه وه ی به یه که بگهن (و بچه لایان) ﴿ذَلِكَ لَوْ عَظَمُونَ بِهِ﴾ ندم که فاره ته ی (که له سهرتان پنیوسته کراوه) ناموزگاری ده کرین پی ی ﴿وَاللَّهُ يَمَاعَزُهُمْ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره زا و ناگاداره به وه ی که ده بکه ن ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ نه مجا ته گهر به کینک (به نده ی) ده ست نه که و ت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ نه وه با دوو مانگ له سهریه که به ر و ژرو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾ پیش نه وه ی بچه لای به که ﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ﴾ ته گهر به کینک ته بیتوانی (دوو مانگ به ر و ژرو بیت) ﴿فَإِطْعَامٌ يَوْمَئِذٍ مِسْكِينًا﴾ نه وه بانانی شه ست هه ژار بدات ﴿ذَلِكَ لِيُؤْمَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه و (که فاره تانه که له سهرتان پنیوسته کراوه) بو نه وه یه باوه ر بکه ن به خوا و پیغه میهری خوا (مل که چی فهرمانی خوا و پیغه میهری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه نه وانه سنووری خوان ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ وه بو پی باوه ران هه یه سزای سهخت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان نه وانه ی درایه تی و سهر پیچی خوا و پیغه میهری خوا ده کهن ﴿كُفُّوا﴾ ریسواو سهرشور ده کرین ﴿كَأَكْبَتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه ره وه که نه وانه ی پیش نه مان ریسواو سهرشور کران ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ بَنِيَّ﴾ (چون نافرمانی ده کهن) له کاتینکدا دنیان که قیمه به لکه ی روونمان نارد و نه خواره وه ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ مُهِينٌ﴾ وه بو پی باوه ران سزای ریسواکه ره هه یه ﴿يَوْمَ يَنعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له ر و ژرنکدا که خوا هه موویان تیکرا زیندوو ده کاته وه ﴿فَيَكْفُرُ بِمَا عَمِلُوا﴾ پاشان هه والیان پی ده دات به وه ی که کردویانه ﴿أَخَصَّنَا اللَّهُ وَبَشُوهُ﴾ که خوا (هه مووی) ژماردووه وه (به لام) خویمان له بیربان چووه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا به سهر هه موو شینکدا ناگاداره ﴿

﴿الَّذِينَ﴾ نایا نهت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَقَدَّرَ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده زانی چی له ئاسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له زهوی دایه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا هُوَ رَبُّهُمْ﴾ چه چی هیج سنی که سینک نی به ﴿إِلَّا هُوَ رَبُّهُمْ﴾ که خوا جواره میان نه بیت ﴿وَلَا حَسْبَهُ﴾ وه چه چی هیج بیتج که سینک نی به ﴿إِلَّا هُوَ رَبُّهُمْ﴾ که نهو شه شه میان نه بیت ﴿وَلَا أَقْنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ﴾ وه نه که متر لهو ژماره نه زور تر نی به ﴿إِلَّا هُوَ رَبُّهُمْ﴾ مه گهر خوابان له گه لدا به (به زانیاری و ناگاداری) ﴿أَتَنْفَعُونَ﴾ له هدر جینگایه کدا بن ﴿ثُمَّ يَنْتَهُمُ بِمَا عَمِلُوا فَيَكْتُمُونَ﴾ پاشان له پوزی دوا پیدا ناگاداریان ده کاته وه به وهی که کر دوو بانه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكْفِي عَنِمْ﴾ به راستی خوا به هه مور شتیک ناگادار و زانیه ﴿الَّذِينَ﴾ نایا سه رنجت نه داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ هُمْ أَعْيُنُ النَّجْوَى﴾ له نه وانهی که قه ده غه کران له چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده گهرینه وه ﴿لِيَأْتِيَهُمْ غَنَّةٌ﴾ بو نه وهی لیان قه ده غه کرا بوو ﴿وَيَسْتَجِزْنَ بِالْأَيْمَانِ وَالْعَدْوَانِ﴾ وه له گه له به کتریدا به چه نه دو بن ده باره ی گونا هو تاوان و ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ و بی فرمانی پیغمبریش ﷺ ﴿وَأَذَانَهُ وَكَحِيلَهُ﴾ وه کانی بین بو لات سه لامت لی ده کهن ﴿بِمَا أَرْحَمَكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به شیوه به که که خوا به و جزره سه لامی لی نه کر دوو بیت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له دلی خویاندا ده لین: (نه گهر پیغمبره) ﴿لَوْلَا وَعْدُ اللَّهِ يَأْتِيَهُمْ﴾ بو چی خوا سزایان نادات به هو ی نه و قسانه ی که پی ده لین ﴿حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ تَصَالُوتُهَا فَيَنْسُ الْغَصِيرُ﴾ نه وانه دوزه خیاب به سه که (بینگومان) ده چنه ناویه وه که جینگایه کی زور خرابه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که پرواتان هیناوه ﴿إِذَا تَجَافَى﴾ که چه تان کرد ﴿وَلَا تَنْتَحِبُوا إِلَّا لِمِ الْوَعْدِ وَالْعَدْوَانِ﴾ به چه باسی گونا هو ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ و سه ریچی پیغمبره مه کهن ﴿وَتَنْتَحِبُوا بِالْأَيْمَانِ وَالْعَدْوَانِ﴾ وه باسی چاکه و باریز کاری و له خوا ترسان بکهن ﴿وَأَنْفَعُوا اللَّهَ الْإِلَهِي﴾ له خوا بترسن (و خوتان بیاریزن له سزای نه و خوابه ی) ﴿إِلَى تَحْتَهُمْ﴾ که هه لای نه و کوده کرینه وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بینگومان چه تنه له شه بتانه وه به ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا نه وانه ی که پروایان هیناوه دلته نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضَرْبِ قَرْصَةٍ﴾ له کاتیکدا هیج زیانان بی ناگه به نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خوانه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده با) ایماندارانش تنه با پشت به خوا بیه ستن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانه ی که باوهرتان هیناوه ﴿إِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک پیان و و ترا ﴿فَتَسْحَابُ الْمَجْلِسِ﴾ له کور ودانیشنه کاندایه بکهن وه (و فراوانی بکهن) ﴿فَأَقْصُوا فِئْتِجَ اللَّهِ لَهُمْ﴾ ثبوهش فراوانی بکهن خواهش گوشادی به ئیوه ده دات ﴿وَأَقْبِلْ أُنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا﴾ وه کاتیک پیان و و ترا هه ستن، ئیوهش هه ستن ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواهش پله و پایدی نه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که پروایان هیناوه ﴿وَالَّذِينَ أَوْفُوا أَلْعَدَّةَ رَحِمَتِ﴾ وه نه وانه ی که زانستیان پی به خشر او به چه ند پله به که (پله یان به رز ده کاته وه) ﴿وَأَنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره زایه به وهی ده بکهن ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو کهسانهی که باوه پرتان ههتاوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر کاتن (ویستان) قسهی په نهانی له گهل پیغه مبهردا ﴿بِكَفَرٍ﴾ بکهن ﴿فَقَدْ مَوَّاهُ بِدَنَىٰ جَوْنِكُمْ صَدَقَةٌ﴾ نهوه پیتش چه کرده که تان خیرتک بکهن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ نهوه بۆ خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا﴾ نهوجا نه گهر ههچتان نه بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ رَّحِيمٌ﴾ نهوه بیگومان خوا لیخوش بوو میهره بانه ﴿وَأَشْفَقْتُ﴾ نایا ده ترسان (له ههزاری) ﴿أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جَوْنِكُمْ صَدَقَةٌ﴾ پیتش چه کرده که تان خیرتک بکهن ﴿وَأَنْ تَقْدِمُوا﴾ نهوجا نه گهر خیره که تان نه کرد ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خواش ته و بهی لی گبیرا کردن ﴿فَافِئُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نهوسا نویژ بکهن و زه کات بدهن ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوپرا به لی خواو پیغه مبهردا که ی بکهن ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا شاره زابه به و بهی که ده بکهن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا بۆ سهرنجیتک نادهی له نه وانهی ﴿تَوَلَّوْا﴾ که دۆستایه تی نه کهن ﴿فَمَا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له گهل هوزتک (ی جووله که) که خوا غه زه بی لیگرتوون ﴿فَمَا هَرَبْتُمْ وَلَا مَبْهَتُمْ﴾ نهوان نه له تیوهن و نه له نه وانیشن ﴿وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَرْبِ﴾ وه سوینده ده خون به درۆ ﴿وَكَمْ يَكْفُرُونَ﴾ له کاتیکدا خویان ده زانن (درو ده کهن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای درواری بۆ ناماده کردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی نه و بهی نهوان ده بانکرد کاریکه نابه سهند بوو ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَخْرِجُهُ﴾ (دوو پروه کان) سوینده کانیاں کردبووه قه لغانی (درو و خرابه کانیاں) ﴿فَقَدْ وَاعَنَ تَبِيلَ اللَّهِ﴾ وه رینگری (خه لک) یان کرد له ریبازی خوا ﴿فَأَلْهَمَهُمُ عَذَابَ مُّهِينٍ﴾ نهوجا بۆ نهوان ههیه سزای ریسوا کهر ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندلیان هیچ سوو دیکه نی به بۆیان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه یار و هاوده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا سَخِرُون﴾ تیسدا ده میتنه وه به هه میسه بی ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له پروژتکدا که خوا هه سوویان زیندوو ده کاته وه ﴿فَيَخْلِفُونَ لَهُمْ﴾ نهوسا سویندی بۆ ده خون ﴿كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ ههر چونی سویندیان ده خوارد بۆ قیوه (له دونیادا) ﴿وَيَخْتَبُونَ اللَّهَ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه واده زانن شتیکیان به دهسته وهیه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزائن به راستی ههر نه وائن دروزن ﴿أَسْخَوْكَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شهیتان به سهریادا زال بووه (به جزرتک) ﴿فَالسَّخِرُ لِكُلِّ قَوْمٍ﴾ که بادی خوی له بیر بردوونه ته وه ﴿أُولَئِكَ جَزَاءُ الشَّيْطَانِ﴾ نه وانه کۆمه ل و دهسته ی شهیتانن ﴿أَلَا إِنَّ جَزَاءَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾ با بزائن که به راستی ههر کۆمه ل و دهسته ی شهیتان زهره مهندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْلَدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به راستی نه وانهی که دوزمنایه تی خواو پیغه مبهردی خوا ده کهن ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَعْيُنِ﴾ نه وانه له ریسوا نرینی خه لکن ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نوو سیویدی ﴿لَا غَلَبَ لَنَا أَوْرُسِي﴾ که بیگومان من و پیغه مبهرا تم سهرده که وین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به راستی خوا به هیز و به توانای بالادهسته ﴿

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که ساتینک نابینیت که باوه‌ریان هه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌خواو به‌پوژی دواسی ﴿يُؤَادُونَ﴾ که دۆستابه‌تی بکهن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی درایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خواده‌کهن (واژه: نابیت باوه‌ریان دۆستابه‌تی و پششیوانی بی باوه‌ریان بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا إِبْنَةَ امِّهِمْ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئو دوزمانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کوپ و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ نه‌وانه‌ خوا باوه‌ری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ به‌هه‌زی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورشان و ئیمان له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌بانخانه به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه‌ناوی زور ده‌روات به‌ژیر دره‌خته‌کانایندا ﴿يَجْرِي فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تپیدا ده‌میننه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی‌یان پازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نه‌وانیش له‌خوا پازی بوون ﴿أُولَئِكَ جَزَاءُ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی خودان ﴿الَّذِينَ جَزَاؤُهُمُ الْمَقْبُحَاتُ﴾ ناگاداربین که ته‌نها کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی خودا پرگار و سه‌رفرازن ﴿۵﴾

سوره‌قی (التَجْنِيزُ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه نه‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها نه‌وزالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتینکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكُتَيْبِ﴾ بی باوه‌رانی خواوه‌ن کتیبی ده‌رکرد ﴿مِنْ دِينِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خو‌یان ﴿لَا زُلَّ الْحَشْرُ﴾ بویه‌که‌م کۆبوونه‌وه ﴿فَتَأْتُهُمُ الْبُحْرَانُ﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (نه‌ی موسولمانینه) که (له‌قه‌لاکانیان) ده‌ربچن ﴿وَعَلَوْا أَنَّهُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿فَرِيعَتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که قه‌لاکانیان ده‌یانپاریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنَّهُمُ اللَّهُ﴾ بویه‌(سزای) خوا یان بوه‌ات ﴿مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْشَسُوا﴾ له‌شوینیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌جوو ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌خوا ترسینکی خسته‌ناو دل‌بان‌وهه ﴿يَجْرِيُونَ يَوْمَهُمْ﴾ که خانه‌کانی خزیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيِّ يَوْمِهِمْ وَلَيُّ السُّعْيِينَ﴾ به‌ده‌ستی خو‌یان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَأَعْرِضُوا يَتَّوَلَّي الْأَبْصَارُ﴾ نه‌مجا پەند وەرگەرن نه‌ی خواوه‌ن بیرو هۆشان ﴿وَلَوْلَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ نه‌گەر خوا ده‌ربه‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر نه‌و جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبْنَا فِي الدُّنْيَا﴾ بیگومان له‌دونیدا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌پوژی دوایشدا بۆ نه‌وان هه‌یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه‌خ ﴿۵﴾

﴿ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ﴾ ثم سزایه به هوی نه‌وه‌وه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درآیه‌تی خوا و پیغه‌مهربان کرد
 ﴿وَمَنْ يَشَاقِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سینک درآیه‌تی خوابکات ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌وه به‌پراستی خوا تو له
 سببی به‌تینه ۱ ﴿مَا أَقْطَعُكُمْ مِنْ لَيْتٍ﴾ نه‌وه‌ی بریشان له دارخورما ﴿أَوْ تَرَكْتُمُوهَا﴾ یا لیتی گه‌پران
 ﴿فَآيَةُ عَلَى أَسْوَأِهَا﴾ به وه‌ستاوی له‌سهر بنه‌کانیان بمیننه‌وه ﴿فَإِذِ انْطَلَقَ﴾ نه‌وه به‌فهرمانی خوا بووه
 ﴿وَلِيَّ خَيْرٍ مِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه یو سهر شؤر کردنی له‌سنوور دهر چووان بوو (مه‌به‌ست پی جوله‌که‌کانه)
 ﴿وَمَا آتَاكَ اللَّهُ﴾ نه‌وه (ده‌ستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌ندی‌وه (پی جه‌نگ کردن) ﴿عَلَى رَسُولِهِمْ﴾
 یو پیغه‌مبهره‌که‌ی له‌مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَزِفْتُمْ عَلَيْهِمْ خِيَلٌ وَلَا رِكَابٌ﴾ نیوه یو به‌ده‌ست هیتانی
 (نه‌وه مال و سامانه‌ی جوله‌که) هیچ نه‌سپ و خوشتریکیان تاونه‌داوه و (نه‌جه‌نگاون) ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَيِّطِرُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغه‌میدرانی زال ده‌کات ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سهر ههر که‌سدا که‌بیه‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوابه‌سهر هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لانه ۱ ﴿مَا آتَاكَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ نه‌وه‌ی خوا
 ده‌ست پیغه‌مبهری خست (به‌پی جه‌نگ) ﴿وَمَنْ أَقْبَلُ الْفُرْقَى﴾ له (سه‌رووت و سامانی) گوند‌نشینه‌کانی
 جوله‌که ﴿فَبَلَّغْ وَلِلرَّسُولِ﴾ نه‌وه یو خواو یو پیغه‌مبهره ۱ (واته له به‌رژه‌وه‌ندی گشتی موسلماناندا خهرج
 ده‌کرت) ﴿وَالَّذِي الْفُرْقَى وَالْيَسْتَى﴾ وه یو خزماتی (پیغه‌مبهر ۱) و هه‌تیوان ﴿وَالْمُسْكِينِ وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾
 وه یو هه‌زاران و ریبوارانی که‌م ده‌سته ﴿كَلَّا لَا تَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ وَبَيْنَ الْفُقَرَاءِ﴾ تا (نه‌وه مال و سامانه)
 تنها له‌ناو ده‌وله‌مه‌نده‌کاناندا ده‌ست به‌ده‌ستی پی نه‌کرت و به‌س ﴿وَمَا أَتَاكُمْ كُرُ الرُّسُولِ فَخُذُوهُ﴾
 وه نه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ۱ پی‌ی دان وهر بیگرن ﴿وَمَا تَنْهَكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا﴾ وه نه‌وه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی
 لی به‌تین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوابتر سن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگو مان‌خوا‌ی گه‌وره‌سزای سه‌خته ۱
 ﴿يُلْقِيَنَّ اللَّهُ إِلَهُكُمْ مِنْ﴾ (نه‌وه ده‌سکه‌وته‌ی له‌به‌نی نه‌ضیر‌گیرا) یو نه‌دارانی کزچکه‌راته ﴿الَّذِينَ لَمْ يَرْجُوا﴾
 نه‌واته‌ی که‌دهر کران ﴿مِنْ دِينِهِمْ وَأَمْرِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه‌زل و به‌هره‌ی خوا و رزامه‌ندی له‌ویان ده‌ویت ﴿وَيُخَصِّرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یارمه‌تی (نایینی) خوا
 و پیغه‌مبهری خوا ده‌دهن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه‌واتن راستگو‌یان ۱ ﴿وَالَّذِينَ نَسُوا وَالَّذِينَ لَا يَمْنُنُونَ﴾
 قیلهم نه‌واته (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شونی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌پران هیتا
 پیش (کزچکه‌کردنی برا موهاجره‌کانیان) ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ نه‌وه‌ی کزچ بکات یو لایان خو‌شیان
 ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا﴾ وه شک نابهن له‌دل وده‌روونی خو‌یاندا هیچ جزوه
 چه‌سوودی و به‌خیلیه‌که‌له‌بهر نه‌وه‌ی به‌شی کزچکه‌ران درا و (به‌شی نه‌وان نه‌درا له‌وه مال و سامانه‌ی
 که‌گیرا له‌جوله‌که‌کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَى الْفُسْهِشِ﴾ وه فه‌زلی نه‌وان نه‌دهن به‌سهر فه‌زلی خو‌یاندا
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ نه‌گهر چی خو‌شیان زور پی‌ویستیان پی‌ی بیت ﴿وَمِنْ نُوفٍ شَخٍّ نَفْيسَةٍ﴾ وه نه‌وه
 که‌سه‌ی خوی له‌پژدی و به‌خیلی ده‌روونی بیاریزت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌پراستی) ههر
 نه‌واتن سه‌ره‌راز و سه‌ره‌که‌وتوو ۱

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ نه‌و (باوهر دارانه‌ش) له‌پاش نه‌مانه‌وه هاتوون نه‌لین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه‌ی
 په‌روه‌دگارمان لیسان خوشه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا إِلَّا أَنْتَ﴾ وه له‌و براینه‌شمان (خوش یه) ﴿سَبِّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ﴾
 که پشمان که‌وتوون له‌شمان هیتاندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هیسج رق و کینه‌به‌ک
 مه‌خمره دلمانه‌وه ده‌باره‌ی باوهرادران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌ی په‌روه‌دگارمان به‌راستی
 هدرتوی دلسوزی مېهره‌بانی ﴿إِنَّا نُرِيتُكَ﴾ نایا سهرنجیکت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ تَأْتُوا﴾ له‌وانه‌ی که
 دوو‌روو بوون ﴿يَقُولُونَ لَا تَخْرُجُوا مِنْ هَٰهْنَا﴾ نه‌لین به‌و برادرانه‌یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ که بن باوهر
 بوون له (جووله‌که) خاوه‌ن کتینه‌کان ﴿لَئِنْ أَخْرَجْتُمْ﴾ نه‌گهر ده‌رکریس (له‌مال و خاك و ثاوتان)
 ﴿لَنَخْرِجَنَّ مَعَكُمْ﴾ نیمه‌ش له‌گه‌لن‌اندا ده‌ده‌چین ﴿وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَمْرًا أَبَدًا﴾ وه ههر گیز گو‌برابه‌لی که‌س
 ناکه‌یسن له‌دزی نیوه ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ وه نه‌گهر جه‌نگتان له‌گه‌ل دا‌بکری ﴿لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بینگومان نیمه
 یارمه‌تی نیوه نه‌ده‌ین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بینگومان خواشابه‌تی نه‌دات که نه‌وان دروزن ﴿لَئِنْ
 أَخْرَجُوا﴾ نه‌گهر ده‌رکریس ﴿لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُ﴾ نه‌وان له‌گه‌لیاندا ده‌رناچن ﴿وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾
 وه نه‌گهر جه‌نگیان له‌دز کرا یارمه‌تیا ناده‌ن ﴿وَلَئِنْ نَصُرُوهُمْ﴾ وه نه‌گهر یارمه‌تیا ناده‌ن
 ﴿يَلُوتُ الْأَنْدَلُسَ﴾ بینگومان (نه‌شکین و) پشت هه‌له‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يَنْصُرُونِ﴾ پاشان سه‌رناخرین ﴿إِنَّا
 لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾ به‌راستی (نه‌ی باوهرادران) نیوه ترستان زیاتره له‌دلی نه‌واندا
 ناخوا ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌وه‌ش له‌به‌رته‌وه‌یه که بینگومان نه‌وانه ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ که‌سانیکن تی ناگه‌ن
 ﴿لَا يَفْقَهُونَ كَثِيرًا جَمِيعًا﴾ (جووله‌که) جه‌نگتان له‌گه‌ل ناکه‌ن هه‌موو پینکه‌وه ﴿إِلَّا لِيُفَرِّقَ بَيْنَهُمْ﴾
 مه‌گهر له‌جه‌ند گوندیکی قایمی قه‌لاییندا نه‌یست ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءَ حُدُوبٍ﴾ یان له‌پشنی دیواره‌وه
 ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَرِيعَةً﴾ دزایه‌تی نیوانیان زور سه‌خته ﴿تَحْتَ كُلِّ رُوحٍ﴾ تو واده‌زانی که نه‌وان کزو پینکه‌وه‌ن
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِيَّةٌ﴾ له‌کاتیکدا دل‌بان جیا وله‌یه‌ک دووره ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه‌وه به‌هزی نه‌وه‌وه‌یه
 که نه‌وان گه‌لنکی نه‌فامن ﴿كَذَٰلِكَ الْآيَاتُ﴾ نموونه‌ی (هم جووله‌کانه) وه‌ک نموونه‌ی نه‌وانه‌ن
 ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ قُرْآنًا﴾ که له‌پش نه‌ماندا بوون به‌ماوه‌یه‌کی که‌م (مه‌به‌ست بئی موشریکه‌کانی قوره‌یش
 وجوله‌که‌کانی به‌نو قه‌ینوقاعه) ﴿ذَٰلِقُوا وَبَالَ أَعْرَجٍ﴾ سه‌رته‌نجامی کاری خویان چه‌شت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه‌بزو نه‌وان هه‌به‌سزای سه‌خت ﴿كَذَٰلِكَ الشَّيْطَانُ﴾ (نموونه‌ی هم ناپاکانه) وه‌ک شه‌بتان وایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا﴾ که به‌مروقی ووت: بن بروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا که بن بروا بوو (شه‌بتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ﴾ به‌راستی من به‌ریم له‌تو ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهََ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بینگومان من له‌خوای
 په‌روه‌دگاری جیهانیا ن ده‌ترسم ﴿

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سهر نه نجامی هردو و کبان نه وه یه ﴿أَتَهْمَانِ النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾ که بینگو مان
 هردو و لاله دوزخ خدا نه بن به هه می شه یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مه به سزای سته مکاران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه ی نه وانه ی که با وهر تان هیناوه له خوا بترسن ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ﴾ وه هه موو
 که سینک با سهرنج بدات ﴿مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ (بزانی) چی پیش خوی نار دوه بو پاشه روزی (له کار و کرده وه ی
 چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به راستی خوا شاره زایه به وه ی
 که ده یکه ن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه ک نه وانه مهن که خویان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنسَهُهُ
 أَنَسَهُ﴾ جا خواش نه وانی له بیر خویان برده وه ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هه نه وانی دهر جوان له
 فرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزخ خیان و به هه شتیان وه ک یه ک و به کسان
 نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ به هه شتیان رزگار و سهر که توون ﴿لَوْ أَنَّا هَذَا الْفَرَقَ﴾ نه گهر نه م
 قورثانه مان دابه زاندا یه ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾ بو سهر کتوبک ﴿لَرَأَيْنَهُ خَشِيعًا مُّتَصِدِّعًا﴾ (وه تینگه شتایه له وه ی که
 تپیدا هاتو وه) ده تبینی به مملکه چی ولت له ت بووی ﴿مِنْ حَشْبَةِ اللَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَذَلِكَ الْأَمَثَلُ﴾ نه م
 جزره نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده بیان هینینه وه بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو نه وه ی بیر که نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خوا هه ر نه و زاته به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست نی یه بینجگه نه و
 ﴿عَذَابُ الْعَذِيبِ وَالشَّهَادَةُ﴾ زانای هه موو نه بی و ناشکر اگاهه ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ هه ر نه وه به خشنده ی
 میهره بان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه وه نه و خواجه یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بینجگه له و بهر ستر او نیکی
 راست نییه ﴿أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ شَهِيدًا﴾ پاشا و پاک و بینگهره ﴿أَلَسْنَا بِمُؤْمِنِينَ﴾ و ناشتی دهر و، دلنیا که ره و
 ﴿أَلَمْ هَيِّئْ﴾ چاودیر و باریزگار ﴿أَلَمْ يَرْزُقْ﴾ وزان و بالاده سته و ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ﴾ خاوه ن شکن
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ و شایسته ی هه موو گهره یی به که ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ﴾ پاک و بینگهره ی بز خواجه
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له و ها و به شانه ی که بوی دانه نری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ هه ر نه وه خوا و ﴿أَلَمْ يَخْلُقْ﴾ به دیهینه ر
 و ﴿أَلَمْ يَرِ﴾ داهینه رو ﴿أَلَمْ يَصُورْ﴾ و ورته کیشه ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ هه ر بو نه وه هه موو ناو نیکی هه ره
 جوان و پاک ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر چی له ناسمانه کان و زه وی دایه ستایشی نه و ده که ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ر نه وه زال و بالادهستی کار به جی ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوهرتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا عَدُوِّي وَعَدُوِّي أُولَئِكَ﴾ دوزمنانی
 من و خوژتان مه‌که‌ن به‌دوستی خوژتان ﴿تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دۆستایه‌تی خوژانیان بۆ بنیرون
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کائیکدا دل‌نیاشن نه‌وان بن باوهرن ﴿يَمَاجَاةُ كُرْمٍ مِّنَ النَّخْلِ﴾ به‌و ثایه‌ی راسته‌ی که‌بۆتان هاتووه
 ﴿يَخْرُجُونَ أَرْسُولَ فَإِنَّا كُرْمٌ﴾ پیغه‌مبهر ﷺ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَن تَوَسُّوْا بِاللَّهِ وَرَبِّكُمْ﴾ (له‌به‌ر نه‌وه‌ی) که‌
 باوهرتان هه‌به‌به‌خوای په‌روه‌ردگار تان ﴿إِن كُنتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جائه‌گه‌ر دهرچوون له‌وولاتی خوژتان
 ﴿جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ﴾ بۆ تیکۆشان و جه‌نگ کردن له‌پرسی مندا ﴿وَأَيُّهَا مَرْضَاتِي﴾ وه‌بۆ به‌ده‌سته‌تانی
 خوژشوودی من (دۆستایه‌تی نه‌وان مه‌که‌ن) ﴿شِرْزُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌یتی (باوهردارانیان) بن ده‌لین
 به‌دۆستایه‌تی ﴿وَأَنَا الْعَلَمُ﴾ له‌کائیکدا من نه‌زاتم ﴿بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَيْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شاردتانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ئاشکراتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک له‌ئیه‌و دۆستایه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 نه‌وه‌بینگومان پی‌ی راستی وون کردووه ﴿إِن يَفْعَلْهُ﴾ نه‌گه‌ر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ نه‌بن
 به‌دورمنی ئیه‌و ﴿وَيَسْطُرُوا لَكُمْ﴾ وه‌دریز نه‌که‌ن بۆتان ﴿أَيُّهُمْ وَالْأَيْتَهُم بِالسُّوءِ﴾ ده‌ستیان و زمانیان
 به‌خراپی ﴿وَوَدُّوا لَوْ كَفَرُوا﴾ تاوانه‌خوازن که‌ئیه‌و بن باوهر بوونایه ﴿لَن نَّفْعَعَكُمُ آيَاتَكُم وَلَا أُولَدَكُمْ﴾
 نه‌خزمانتان و نه‌منالانتان سوودتان پی‌ی ناگه‌یه‌شن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌پۆزی دواپیدا (خوا
 ئیه‌و و خزمه‌کانتان) له‌یه‌ک جیاده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن ﴿
 فَذَكَرْتُ لَكُمْ﴾ به‌راستی بۆ ئیه‌و هه‌یه ﴿أُسُوَّةً حَسَنَةً﴾ سه‌رمه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهم و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لبدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خوژانیان ووت ﴿إِنَّا بَرَاءَةٌ وَإِنْ كُنْكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌و ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌یان به‌رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خوا ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ﴾ ئیمه‌باوهرمان نی‌یه‌به‌(نایینی) ئیه‌و ﴿وَيَذَّابُنَا وَيَنْتَكِرْ﴾ وه‌په‌یدا بوو له‌نیوان
 ئیمه‌و ئیه‌و ده‌ا ﴿الْعَادَاةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا﴾ دوزمنایه‌تی و کینه‌بۆ هه‌میشه‌یی ﴿حَتَّى تَوَسُّوْا بِاللَّهِ وَرَبِّكُمْ﴾ تا کاتینک
 که‌به‌روا به‌خوای تانک و نه‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ جگه‌له‌و نه‌یه‌ی ئیه‌راهم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا تَشْفِقْ لَكَ﴾ بینگومان داوای لیخۆشبوونت بۆ نه‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلَيْتُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هه‌یچم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌راتبه‌ر خوا دا بۆ تو ﴿رَبَّنَا عَلَيْنَا مَغْلَبٌ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان نه‌نیا پشتمان
 به‌تۆ به‌ستووه ﴿وَأَيْنِكَ أَتَيْنَا﴾ وه‌هه‌ر بۆ لای تۆ گه‌راوینه‌ته‌وه ﴿وَأَيْنِكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌رمه‌نجامیش هه‌ر
 بۆ لای تۆیه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گومرایی
 نه‌وانه‌ی بن باوهر بوون ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خو‌شبه‌نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفِيرُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی هه‌ر تۆیت زالی بالاده‌سنی کاربه‌جی ﴿۵﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سوتند به‌خوا بینگومان بنو ثنوه هه‌یه له‌ئیر اهیم و بر و اداره کانددا ﴿أَشْوَدَ حَسَنَةً﴾ سهر مه‌شقیکی جوان ﴿لَئِنْ كَانَ بَرُّكُمْ إِلَّا بِخُشْيَةِ اللَّهِ وَالتَّوْبَةِ الْكَبِيرِ﴾ بۆ که‌سبتک که ئومبند و هبوا ی بین به‌خوا و به‌رۆزی دوا ی ﴿وَمَنْ يَتُوبْ﴾ وه‌هر که‌سبتک پشت هه‌لکات ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ﴾ ئه‌وه به‌راستی ههر خوا به بین نیاز و ده‌وله‌مهندو ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ لِكُلِّ فِتْنَةٍ كِتَابًا﴾ دلیا بین خوا ی گه‌وره دۆستانه‌ی و خوشه‌و یسنی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و ئه‌وانه‌ی دوزمانه‌ی تبتان له‌گه‌ل کردوون (به‌نیمان هیتانی زۆره‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَبِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌ئواتیه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوا ی خوشبوی میهره‌بانه ﴿لَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ خوا یریتان لی ناگرت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ﴿لَا يَقْبَلُوكُمْ﴾ که‌جه‌نگبان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سهر شه‌م دینه ﴿وَلَا يَجْرُؤُكُمْ﴾ وه‌دهربان نه‌کردوون ﴿بَيْنَ يَدَيْكُمْ﴾ له‌جیگا و شوین و خا ک و وولانی خوتان ﴿أَنْ يَرْوَوْكُمْ﴾ که‌چا که‌بان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَلَا يَسْطُلُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گهرین له‌گه‌ل یانددا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا ئه‌وانه‌ی خوش ئه‌وی که‌داد گهرن ﴿إِنَّمَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا یریتان لی ده‌کات نه‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ فَتَلَّوْكُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌جه‌نگبان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سهر دین (وباوه‌یه که‌ئان) ﴿وَلَا تَجْرُؤُكُمْ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌دهربان کردوون له‌جیگا و شوین و خا ک و وولانی خوتان ﴿وَلَا تَهْرَبُوا عَلَىٰ الْخَرَجِكُمْ﴾ وه‌بارمه‌تبان داوه له‌سهر دهر کردنتان ﴿أَنْ تَوَلَّوْهُمْ﴾ (یریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دۆستانه‌ی تیان له‌گه‌ل بکه‌ن وه‌دۆستان دابینن ﴿وَمَنْ يَتُوبْ لَهُمْ﴾ وه‌هر که‌سبتک دۆستانه‌ی تیان بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَالِقُونَ﴾ ئا ئه‌وانه خویان سته‌مکارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه، ﴿إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ نه‌گهر ئافره‌تانی ئیماندار هاتن بۆ لاسان ﴿مُهَاجِرَاتٍ﴾ به‌کۆچ که‌ری ﴿فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ ئاقیان بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ خوا به‌باوه‌ری نه‌وان زاتاره ﴿إِنَّ عَمَلَهُنَّ خَوَافٌ﴾ نه‌مجا نه‌گهر زانیتان شه‌و (ئافره‌تانه) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌ردارن ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ نه‌وه مه‌یانگهر نه‌وه بۆ لای (میره) بی بر واکنیان ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ نه‌شه‌و ئافره‌تانه حه‌لالن بۆ شه‌و میره‌ده بین باوه‌رانه ﴿وَلَا يَرْجِعُونَ لَهُنَّ﴾ وه‌نه‌شه‌و میره‌دانه‌ش بۆ شه‌و ئافره‌تانه حه‌لالن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مَأْفُوقُونَ﴾ وه‌شه‌وه‌ی (میره‌کانیان) خهرجیان کردووه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا﴾ هیچ گونا نه‌ی کتان له‌سهر نی به ﴿أَنْ تَنكِحُوهُنَّ﴾ که‌ئم ئافره‌تانه ماره‌ بکه‌ن ﴿إِنَّهُنَّ أُمَمٌ خَوَافُ﴾ نه‌گهر ماره‌یه‌یه‌کانیان بده‌نی ﴿وَلَا تُنْفِصِلُونَهُنَّ مِنَ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌ کافره (بت په‌رسته‌کان) لای خوتان پامه‌گرن (ئه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌ککه‌ به‌ی باوه‌ری ماونه‌نه‌وه) ﴿وَسَقَلُوا مَا اتَّقَوْا﴾ ئیوه داوا ی ئه‌وه بکه‌نه‌وه که‌خهرجتان کردووه (بۆ ژنه‌ کافره‌کانتان که‌ئسته‌چوونه‌نه‌ لای کافران) ﴿وَلَا يَسْأَلُونَكَ عَنْهُنَّ﴾ ئه‌وانیش با داوا ی ئه‌وه بکه‌ن که‌خهرجیان کردووه (بۆ ژنه‌ موسولمان به‌کانیان که‌هاتو نه‌نه‌ لای ئیوه) ﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ ئه‌مه‌ فدرمانی خوا به ﴿يَتَذَكَّرُ بَيْنَكُمْ﴾ یربار نه‌دا له‌نیوانیانددا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا زانای کار به‌جی به ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ نه‌گهر له‌ده‌ستتان چو ﴿مَتَىٰ بَيْنَ أَرْوَاحِكُمْ﴾ به‌کینک له‌خیزانه‌کانتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بۆ لای بین باوه‌ران ﴿فَعَلَيْكُمْ﴾ ئیوه‌ش تۆله‌تان لی سه‌ندن (و غه‌نیمه‌تان گرت) ﴿فَقَالُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ﴾ نه‌مجا (له‌و غه‌نیمه‌ته) بده‌ن به‌وانه‌ی که‌ ژنه‌کانیان رۆشتووه ﴿فَقُلْ مَا أَتَقُولُ﴾ به‌ئنده‌زه‌ی ئه‌وه‌ی که‌خهرجیان کردووه ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وه‌بتر سن له‌و خوا به‌ی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ﴾ که‌ئیه بر و اتان بین هیتاوه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتیک نافر هاتنی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿بِبَاطِنِكَ﴾ که په‌یمانیت له‌گه‌ل به‌ستن ﴿عَلَّيْكَ أَنْ لَا يَشْكُرَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَشْكُرَنَّ وَلَا يَزِينَنَّ﴾ وه‌دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وه‌مندا لانی
 خویشان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ يَتِّمَتْنَ يَغْيَرْنَ﴾ هیچ جوړه بو هتاتیک هه‌لنه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پښ یاندا ﴿وَلَا يَقْصِبَنَّ فِي مَقْرُونٍ﴾ وه‌پښ فرمانیت نه‌که‌ن له‌هیچ کاریکی چاکه‌دا
 ﴿فَيَأْتِيَنَّ﴾ توش په‌یمانبان له‌گه‌ل به‌سته ﴿وَأَسْتَغْفِرَنَّ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وه‌له‌خوا داوای لی خوشبو و نیان
 بزیکه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به‌راستی خوالی خوشبووی میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و
 که‌سانه‌ی که باوه‌ر تان هیناوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانیک که‌خوا غه‌زه‌بی لی گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌دوست و پشتیوانی خوتان ﴿قَدْ يَسْأَلُ مِنَ الْأَكْثَرِ﴾ به‌راستی ته‌وان پښ هیوا بوون له‌(پاداشتی)
 پوژی دواپی ﴿كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چون پښ بر وایان پښ هیوان ﴿مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌مردووی ناو
 گورستان (که‌زیندوو بیته‌وه) ﴿﴾

سوره‌قی الضحیٰ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوالی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و له‌زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌و زالی بالاده‌ستی کار به‌جی په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 که‌بر و اتان هیناوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی نه‌وه‌ی نه‌بلین نه‌نجامی ناده‌ن ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زور مایه‌ی رق و تور پیسی په‌لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌قسه‌به‌ک بلین کرده‌وه‌ی
 پښ نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانیک خوش ده‌وی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 که‌به‌یه‌ک ږیز ده‌جه‌نگن له‌رښی خوا دا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنِیْدٌ مَرْصُوفٌ﴾ وه‌ک کوشکیکی قایمی چه‌سپووی
 دامه‌زراو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریکه‌ره‌وه) کاتیک که‌مووسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمُ إِنِّي تَرَىٰ بُنِیْدًا﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی نازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا به‌دلناییه‌وه ده‌زاتن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌من نیردراوی خوام بۆلای یتوه ﴿فَلَمَّا زَاوُوا﴾ جا کاتیک لایان داله‌هق
 ﴿أَرَأَيْتُمْ أَفْعَلُوهُمْ﴾ خواش دلی وه‌رگیران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌خوا ږیتموونی گه‌لی
 له‌رښی ده‌رچوو ناکات ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ آتَىٰ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ كُوفِرَی مَہرِیْمَ وَوَتِی ﴿بَنِی إِسْرَٰءِیْلَ اٰیٰتِی﴾ تہی بہنو نسرانیل
 (نہوہ کانی بہ عقوب) بینگومان من ﴿رَسُوْلُ اللّٰہِ اٰیٰتِکُمْ﴾ تیر درای خوام بولای نیوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾
 نہو تہورانی کہ لہ پیش مندا ہاتوہ بہ راستی دائہ نیتم ﴿وَمُیْسِرَ الرَّسُوْلِ﴾ وہ مژدہ تان بین دہدہم بہ پیغمبرہ رنک
 ﴿یٰۤاٰیُّہٗم مِّنْ بَعْدِی﴾ کہ لہ دہوای من دی و ﴿اَسْمٰہُ اَمَّہُ﴾ ناوی تہ حمہدہ ﴿فَلَمَّا جَاءَہُمْ﴾ تہ مجا کاتبتک کہ نہو (پیغمبرہ)
 یان بولہات ﴿بِاٰیٰتِنَایْہِیْ قَالُوْا﴾ بہ چند نیشانی روون و ناشکرا وہ ووتیان ﴿ہٰذَا یَسْحَرٰتِیْنِ﴾ تہمہ جادوویہ کی
 ناشکرایہ ﴿وَمِنَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ جاکن لہو کہ سہستہ مکار ترہ ﴿اَفَرٰی عَلٰی اللّٰہِ الْکِذْبُ﴾ کہ دروہد لیبہ ستیت بہدہم خواوہ
 ﴿وَهُوَ یَدْعٰی اِلَی الْاِسْلَٰمِ﴾ لہ کاتبتکدا کہ بولایسلام بانگ دہ کری ﴿وَاللّٰہُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ وہ خواہر یتیموونی
 گہلی سہم کار ناکات ﴿یُرِیْدُوْنَ لِیُظْفِرُوْا نَافِلَہٗ﴾ دہیانہوئی پرووناکی دینی خواہر کوزینہوہ ﴿بِاٰتِہِمَّ﴾
 بہ (فوی) دہ میان ﴿وَاللّٰہُ مُبِیْنٌ لِّوَرُوْہِ﴾ وہ خواہر پرووناکی خوی تہواو دہ کات ﴿وَلَوْ کَرِهَ الْغَیْثُ﴾ بایہ باوہرانیس
 بین یان ناخوش بین ﴿هُوَ الَّذِیْ اَرْسَلَ رَسُوْلَہٗ﴾ خوا نہو زاتہیہ کہ پیغمبرہری خوی ناردوہ ﴿وَاللّٰہُ ذِی الْوَلَدِیْنَ اَلْحَقِیْ
 لِیُظْہِرَہٗ عَلٰی الَّذِیْنَ کُوْہُ﴾ بہ یتیموونی و ناپینکی راست و دروستہوہ، ہہتا بہ سہر ہہموو ناپینکدا سہری بخت
 ﴿وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُوْنَ﴾ ہہر چہندہ ہاویہش پہدا کمرانیس بین یان ناخوش بین ﴿وَالَّذِیْنَ اَلَّیْنِہٖ اٰمَنُوْا﴾ تہی نہو
 کہ سانہی کہ ہاوہرتان ہیتاوہ ﴿ہٰذَا الَّذِیْ عَلٰی نَجْوٰہِ﴾ تایا بازار گانیہ کتان نیشان بہدہم ﴿لِیُجِیْرَ﴾ کہہ رزگار تان
 بکات ﴿فَیْنَ عَذَابُ الْاَلَمِ﴾ لہ سزایہ کی ہر لہ تازار ﴿وَلِیُؤْمِنَ بِاللّٰہِ وَرَسُوْلِہٖ﴾ (بازر گانیہ کہش تہمدیہ) ہاوہر بہیتن
 بہ خواہر پیغمبرہ کہی ﴿وَلِیُجْہَدُوْنَ﴾ وہ تیکوشن ﴿فِی سَبِیْلِ اللّٰہِ﴾ لہ ریی خواہا ﴿بِاْمُوْلٰکُمْ وَاَنْفُسِکُمْ﴾ بہ سامان
 و گیانی حق تان ﴿ذٰلِکُمْ خَبْرُکُمْ﴾ تہمدہ تان ہاشترہ بولحق تان ﴿اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ تہ گہر نیوہ بزائن ﴿لِیَعْلَمَ لَکُمْ دُوْلَتُکُمْ﴾
 (نہو ساخوا) لہ گوناہہ کانتان خوش دہ بین ﴿وَلِیُذْہِبَ لَکُمْ حِجَّتُہٗ﴾ وہ (لہ روزی دوا پیدا) دہ تان خاتہ باخاتہ کہوہ
 ﴿تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِہَا الْاَنْہٰرُ﴾ کہ جو گہی ناوی زور بہ زیر باندادہ روا ت ﴿وَمَسٰکِنٌ عَلَیْہِہٖ﴾ (وہ دہ تانخاتہ) خانو و کوشکی
 زور پاک و خوشہوہ ﴿فِی حِجَّتِہٖ عَدٰی﴾ لہ بہمدہستانی جینگای مانہوہی ہمدیشہی دان ﴿ذٰلِکَ الْقُوْرُ الْعَظِیْمُ﴾ تہمدیہ
 سہر کہوتنی گہورہ ﴿وَلَا تُخْرِیْہِمْ عَنْہَا﴾ وہ شستینکی تر کہ حہزی لی دہ کدن ﴿تَقَرَّبَ اِلَی اللّٰہِ﴾ کہ یارمہتی دانہ لہ
 خواوہ ﴿وَفَرَحَ قَرِیْبٌ﴾ وہ رزگار کردینکی نزدیک (و تازاد کردنی شاری مہ ککہ یہ) ﴿وَلِیُشِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ وہ (بہمدہ) مژدہ
 بدہ بہ یمانداران ﴿یٰۤاٰیُّہَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ تہی نہوانہی کہ ہاوہرتان ہیتاوہ ﴿کُوْنُوْا اَنْصَارَ اللّٰہِ﴾ بین بہ یارمہتی
 دہرانی (نایشی) خواہ ﴿کَذٰلَکَ اٰتٰی عِیْسٰی اِبْنُ مَرْیَمَ﴾ ہدروہک عیسای کورپی مہریم وونی ﴿بِالْحَوَارِیْنَ﴾ بہ ہاوپری
 تاییہ تہ کانی خوی ﴿مِّنْ اَنْصَارِیْ اِلَی اللّٰہِ﴾ کی یارمہتی دہری منہ بولای خواہ ﴿قَالَ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ﴾ ہاوپرنکانی ووتیان
 ﴿عَنِ اَنْصَارِ اللّٰہِ﴾ تہمدہ یارمہتی دہرانی (دینی) خواہین ﴿فَلَمَّا مَلَکَتْ ظُلُمٰتُہٗمِنْ بَنِی إِسْرَٰءِیْلَ﴾ تہمجادہ سہنہ بہک لہ بہنو
 نسرانیل ہاوہریان ہیتا ﴿وَلَمَّا مَلَکَتْ ظُلُمٰتُہٗمِنْ بَنِی یَہُوْدَہٗ﴾ وہ دہستہ بہ کیشیان بین ہاوہر یوون ﴿فَلَمَّا مَلَکَتْ ظُلُمٰتُہٗمِنْ بَنِی
 نہوانہمان کرد کہ ہاوہریان ہیتا ﴿عَلٰی عَذْرَہٗ﴾ لہ بہرانیہر دوزمنہ کانیاندا ﴿فَلَمَّا جَآءَہُمْ اَظْہَرُیْنَ﴾ بویہ سہر کہوتن و
 زان یوون بہ سہریاندا ﴿۝﴾

سوره‌ی (الجمعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْخِرْ بِهِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه‌وی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌نه‌وی له‌زه‌وی دایه ﴿الْمَلَكِ الْقُدُّوسِ﴾ (نه‌و‌خوایه‌ی) که پاشایه‌کی پاک و ینگه‌ردی ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا نه‌و‌زاته‌به ﴿بَعَثَ فِي الْأُمَمِ﴾ که نار دوویه‌نی له‌ناو نه‌خوینده‌واراندا (عمر به‌کاندا) ﴿رُسُلًا مِنْهُمْ﴾ پیغه‌به‌رئک له‌خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینته‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَيُكَفِّرُ﴾ پاکیان ده‌کاته ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌قورشان و فخر مووده‌ی (هر سوود) یان فیر ده‌کات ﴿وَأَن كُنَّا نُلَاقِي قُلُوبَهُمْ﴾ هر چه‌ند نه‌وان له‌پیشدا ﴿لَقِيَ صَلَائِلَ مُبِينٍ﴾ له‌گو مرایه‌کی ناشکر ادابوون ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وه‌(ره‌وانه‌شی کرد و وه‌بو) که لانی تری جگه له‌وان ﴿لَمَّا لَبِثُوا فِيهَا﴾ که هیشتا پی یان نه‌گه‌یشتوون (و موسولمان نه‌بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته ﴿ذَلِكَ فَتَنُ اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌هره‌یه‌کی خوایی به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه‌یدا به‌هر که‌سیک که (خوی) به‌وی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خوا خواه‌نی فز و به‌هره و به‌خششی گه‌وره‌به ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌ره‌اتی نه‌وانه‌ی ﴿حُمِلُوا الثَّوْرَةَ﴾ که نه‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَخْلُصْ لَهُمْ﴾ له‌پاشان هه‌لبان نه‌گرت (ره‌فتاریان پی نه‌کرد) ﴿كَثَلِ الْجَمْعِ﴾ وه‌گویی درئز کهه ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که کتینیکی زوری هه‌لگرتی (سوودی لی نابینی) ﴿يَسْئَلُ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چه‌ند خرابه نموونه‌ی نه‌و‌گه‌لی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که نیشانه‌کانی خوایان به‌دروزاتی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواری نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلِيتُ هَٰذَا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِن زَعَمْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پیشان وابه ﴿أَنكُم أَوْلِيَاءُ اللَّهِ﴾ که به‌راستی ئیوه‌دوستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگه له‌خه‌لکی سر ﴿فَتَمَتُّوا أَلَمَوتَ﴾ که‌وا بوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَسْتَوُونَ أُولَٰئِكَ﴾ وه‌نه‌وانه‌هر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْتِ الْأَيْدِيَّ﴾ له‌به‌ر نه‌و (گونا‌هانه‌ی) که به‌ده‌ستی خویان پشیمان خستوه‌وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِن أَلَمَوتَ الَّذِي﴾ بلی به‌راستی نه‌و‌مردنه‌ی که ﴿تَقْرُونَ مِنْهُ﴾ لی ی راده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ مُتَفَكِّهُمُ﴾ بیگومان پیشان ده‌گات و تووشتان ده‌بی ﴿لَمَّا تَرَوْهُ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر پتر نه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوای زانا به‌ناشکر او نه‌پتیه‌کان ﴿فَيَسْئَلُ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی ده‌دات ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد ﴿۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ر یان هیناوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که بانگدرا بو نوئز
 ﴿مِنْ يَوْمِ الْأُحْضَةِ﴾ له‌ی روزی هه‌ینی دا ﴿فَاسْتَعِزَّ بِاللَّهِ﴾ به‌به‌له‌ی بر و ن بو یادی خوا (و نوئزی هه‌ینی)
 و ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌کیرین و فروشتن به‌یسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئانه‌وه‌ی بو ئیوه‌ی چاکتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 نه‌گه‌ر بزانشن و تن بگه‌ن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که نوئزی هه‌ینی ته‌واو بوو ﴿فَاسْتَعِزُّوا
 فِي الْأَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه‌ی به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَاسْتَعِزُّوا بِصَلَّى اللَّهِ﴾ وه‌ی داوای رزق و روزی خوا بکه‌ن
 ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه‌ی زور یادی خوا بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتْلِحُونَ﴾ بو‌یه‌ی رزگار و سه‌ر فه‌راز بین ﴿وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَلًا﴾ هه‌ر کارینکی بازار گانی یان هه‌ر کارینکی بیته‌وده‌ی بینن ﴿انْفُصَّوْا لَهَا﴾ بلاوه‌ی لی
 نه‌که‌ن بولای نه‌و بازار گانی به‌ی ﴿وَتَرَكُوكَ قَالِبًا﴾ وه‌ی تو به‌جی دیتلن به‌ی راه‌وستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره‌ی که‌ت)
 ﴿فَلَمَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نه‌وه‌ی لای خوا به‌ی چاکتره ﴿مِنْ اللَّهِ وَمِنَ النَّجْوَى﴾
 له‌شتی بی هوده‌ی و بازار گانی ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الرَّزَاقِينَ﴾ وه‌ی خوا باشترینی روزی ده‌رانه ﴿

سوره‌ی ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّمَا هِيَ كَاتِبَتُكَ﴾ کاتیک که دوو پروان بینه‌لات ﴿قَالُوا أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ه‌ین
 که به‌پراستی تو پینه‌مه‌ری خوا بیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُهُ﴾ وه‌ی دیاره‌ی خوایش ده‌زانی که تو به‌وانه‌ی کراوی
 نه‌وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌ی خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ كَذِبُونَ﴾ که بینگومان دوو پروان دروژن ﴿وَ
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حُجَّةً﴾ سوئنده‌ی (درو) کانی خو یان کسرد به‌قه‌لغان (بو خو یان) ﴿فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 نه‌مجا رینگری (خه‌لک) یان ده‌کرد له‌ری‌ی خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پراستی نه‌وان کارینکی
 خراپان ده‌کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌ی (که ووترا) له‌به‌ر نه‌وه‌ی بوو که به‌پراستی نه‌وان باوه‌ریان
 هیناوه ﴿لَا تَقْرَأُوا﴾ له‌باشان بی باوه‌ریوون ﴿فَطُلِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ نه‌مجا موز نرا به‌سه‌ر دلپاندا ﴿فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر نه‌وان هیچ تی ناگه‌ن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان بینیت ﴿تُعْجِبُكَ أَلْسَانُهُمْ﴾
 له‌ش و قه‌لافه‌تیا سهر سامت ده‌کات ﴿فَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌ی نه‌گه‌ر قسه‌ی بکه‌ن گوئی له‌قسه‌ی که‌یان
 ده‌گریبت ﴿كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ﴾ (دوو پروان) هه‌روه‌ی داری هه‌ل‌سپیر دراو وان ﴿وَيُحْسَبُونَ﴾ واه‌گومان
 ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هه‌وار و قیره‌یه‌ی بو سه‌ر نه‌وانه ﴿كُلُّ أَعْدُوٍّ﴾ هه‌ر نه‌وانن دروژن
 ﴿فَاحْذَرُهُمْ﴾ که‌واته‌ی خو تیا ن لی پاریزه ﴿فَتَنَاهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیانگوزی (یان خوا له‌ناویان به‌ریت)
 ﴿أَنْ يَكُونُوا﴾ چون وه‌رده‌ی گیرین (له‌حق) ﴿

﴿وَإِذْ قَالَ لَهُمُ﴾ کاتینک بی یان بووتریت ﴿فَعَالُوا يَسْتَعْفِفُونَ لِكُلِّ رَسُولٍ أَلَّهُ﴾ وهرن بؤ لای پیغه مبهری خوا
تا داوای لینخو شبوونان بؤ بکات ﴿لَوْ أَرَادُوا وَشَهُن﴾ (سهرینچی ده کهن) سهریان با ده دهن ﴿وَرَأَيْتَهُمْ
يَضُدُّونَ﴾ وه ده یان بینیت روو وهرنه گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له کاتینکدا که نه وان خو یان به گه وره
ده زانن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ نه وان به کسانه ﴿أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لینخو شبوونان بؤ بکات
﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لینخو شبوونان بؤ نه کتیت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هدر گیز خوا الی یان
خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به راستی خوا رینموونی گه لی له ری لادهران ناکات ﴿
هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه وان نهو که سانهن که ده لین: ﴿لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مده خشن
به نه وانه ی که له گه لن پیغه مبهردان ﴿حَقٌّ يَنْقُضُوا﴾ تا بسلاوه ی لی بکهن (و نه م دینه بفه ویتیت)
﴿وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتینکدا ههرچی گه نجینه کانی تا سمانه کان و زهوی هه به هه مووی
هی خوابه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به لام دوو رووه کان نازانن ﴿يَقُولُونَ لِنْ رَجَعْنَا إِلَى
الْمَدِينَةِ﴾ (دوو رووه کان) ده لین سویندی نه گهر گه راپینه وه بؤ مه دینه ﴿لِيُخْرِجَنَا أَلَا نَدُلُّ
بِئْكَوْمَانِ دَهسه لاتدار و بدرتزه کان (مه به ست پیتی خو یان بوو) لات و بی رتزه کان له مه دینه
دهر ده کهن (مه به ست پیتی بر واداران بوو) ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (خوای گه ورهش
به ربه رچیان ده دانه وه و ده فهر موتیت) رتزه و گه وره یی نه نها بؤ خوا و بؤ پیغه مبهری خوا و باوه ردارانه
﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام دوو روو و نازانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که باوه رتان
هیتاوه ﴿لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندا لاتان بی ناگاتان نه کهن له یادی خوا
﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هدر که سینک و ابکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ تا نه وانه خو یان خدسار و مه ندن
﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ به خشن له وه ی رزق و روزیمان داوون ﴿مَنْ قِيلَ أَنْ يَأْتِ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾
پیش نه وه ی مردن به خه به به کینکتان بگری ﴿فَقُولْ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ نه و سا بلینت: خوابه خو زه گه
مردنی منت دوا بخستابه ﴿إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بؤ ماوه به کی نزیک ﴿فَأَصْدَقْ﴾ جا مال م بیه خشیابه
﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له چاکه کاران بوو مابه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ هدر گیز خوا هیچ که سینک
دوا ناخات (له مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتینک که وه ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا
شاره زایه به وه ی که ده بکهن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْجُدُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لانی ته‌واو بۆ نه‌وه ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾ وه‌هرچی ستایش هدییه‌هه‌مووی بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌نه‌وه به‌سدر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لانه ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که نه‌وه‌ی دروست کردوه ﴿فَبِكُرْ كَافِرٌ﴾ ته‌مجا هه‌ندی‌کشان بێ باوه‌رو ﴿وَمَنْ كُفِّرْ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ تَصِيرُ﴾ وه‌خوا بینایه به‌هر شتی‌ک که ته‌نجامی ده‌دن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کی‌شاوون ﴿قَالِيَ التَّصِيرُ﴾ وه‌سهر ته‌نجامیش ههر بۆ لای نه‌وه (گه‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه‌به‌وه‌یشی ناشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانایه به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌رونده‌یه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ﴾ نایا پیتان نه‌گه‌یشتوره هه‌والی نه‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که بێ باوه‌ر بوون له‌مه‌و پتش ﴿فَقَالُوا كُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ بۆیه چه‌شتیان توله‌ی کاری خویان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بۆ نه‌وان هه‌یه سزای سه‌خت ﴿وَالَّذِينَ يَأْتِيهِمْ﴾ نه‌و (سزایه) بینگومان به‌هوی نه‌وه وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که پیتغه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ هات به‌به‌لگه‌ی ناشکراوه ﴿فَقَالُوا أَإِذَا بَشَرٌ يَتَذَكَّرُ﴾ که چی ده‌یان ووت چۆن نه‌بی ئاده‌می به‌ک له‌خۆمان پێ نموو نیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَكَانُوا﴾ ته‌مجا بێ پروا بوون و پروسان وه‌رگیرا ﴿وَأَسْتَعْلَى اللَّهُ﴾ وه‌خواش بێ نیازی نواند (له‌باوه‌ر هیتانیان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿وَنَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێ باوه‌ردان وایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَنْ يَنْجُوْا﴾ که (له‌پوژی دوا‌یی دا) زیندوو ناکریشه‌وه ﴿قَالَ بَلَى﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پینان بلی : به‌لی ﴿وَرَبِّيَ لَشَهِيدٌ﴾ سویتند به‌په‌روه‌ردگارم بینگومان زیندوو ده‌کریشه‌وه ﴿لَنْ نَكْتُمُكَ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ دلنیا‌ب پاشان هه‌والتان بێ ده‌دریت به‌وه‌ی که کردوو تانه ﴿وَالَّذِي عَلَى اللَّهِ يُسِيرُ﴾ وه‌ته‌مه بۆ خوا (زور) ئاسانه ﴿قَالُوا يَا اللَّهُ ذَرْنَا وَرَسُولَهُ﴾ که‌واته باوه‌ر به‌پیتن به‌خواو پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ به‌و پرووناکی یه‌ی دامان به‌زاندوه‌وه (که‌قورئانه) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (پاداشتان ده‌داته‌وه) له‌پوژی‌کدا که کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ پوژی کۆکردنه‌وه ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْقِيَامِ﴾ نه‌وپوژه پوژی زبانباری به‌ ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هر که‌سیتک بر و به‌پیتت به‌خوا ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کردوه‌ی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا چاوپوژی ده‌کات له‌گوناهه‌کانی و ده‌یانسرپیته‌وه ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌بخاته‌ناو به‌هه‌شتاتی‌که‌وه ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جۆگه‌ی ناوی زور به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیتدا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه بردنه‌وه و سهر که‌وتنی گه‌وره ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نهواندی که بن باوه پروون و نیشانه و بدنگه کانی ئیمه بیان به دروزانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نهوانه هاوه نلی ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میتنه وه به هه میشه بی ﴿وَبِئْسَ
 الْمَصِيرُ﴾ وه سهر نه نجامینکی زور خراپه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هیچ ناپه جهتی بهك تووشی
 (خه لك) ناییت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فهرمانی خوا نه بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ ههر كه سینك باوه پر
 بهیئت به خوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ سَبِيلَهُ﴾ خوا ری نموونی دلی ده كات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو
 شت ئاگاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوئرایه لی خوا و گوئرایه لی پیغه مبه ر بکه ن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه وسه ته گهر پشتان نی کرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ رَسُولٌ﴾ جا نه وهی له سهر پیغه مبه ری ئیمه به
 ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ تنه ها گه یاندنی پروون و ناشکرای (ناینه که به نی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زانیکه که جگه له و هیچ بهر ستر او نیکی راست نی به ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ دهی
 با باوه داران تنه ها پشت به خوا بیه سنن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانه ی پرواتان هیتاوه
 ﴿إِنْ مِنْ أَرْوَاحٍ كُمْ وَأُولَئِكَ كُمْ عَدُوٌّ لَكُم﴾ به راستی هه ندیک له ژنان و منداله کانتان دوزمنی
 ئیمه ن (به وهی ده یانه ویت رینگریان بکه ن له رینگه ی خودا و به شیمانان بکه نه وه له ئاینه که نان)
 ﴿فَأَحْذَرُواهُمْ﴾ جا خو تانیان لی بیاریزن (وئاگاداریان بن، به گوئیان نه که ن) ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا﴾ وه ته گهر
 (لییان) بیورن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه واز بهیتن (لییان) ﴿وَتَعَفَّوْا﴾ وه (لییان) خوش بین ﴿وَإِنْ اللَّهُ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه وه بنگومان خواش لی خوش بووی میهره بانه ﴿إِنَّمَا آمُرُكُم بِمَا بَانَ﴾ ﴿وَأُولَئِكَ كُمْ فِتْنَةٌ﴾
 بیتگومان سهروهت و سامان و مال و مندالشان هو ی تاقی کرده نه و تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ الْخَزِيرُ الْعَظِيمُ﴾
 له کانتیکدا خوا پاداشی زور گه وهی له لایه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که واپوو له خوا بترسن
 و به ندایه تی نه و بکه ن نه وه ندهی که ده توانن ﴿وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه گوئرایه ل و ملکه چی بن ﴿وَأَنِفُوا
 خَيْرًا لْأَنْفُسِكُمْ﴾ وه مال به خوشن که بق خو تان چاکتره ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه وهی پاریزراو بی
 له چرووکی نه فسی خوی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ههر نهوانن سهر که و توو و رزگار ﴿إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ته گهر قهرز بدهن به خوا به قهرزینکی چاك (واته بیبه خوشن له پیتا و خوا) ﴿يُضَاعِفُهُ
 لَكُمْ﴾ چند به درانه ری ده کاته وه بۆتان ﴿وَتَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیسان خوش ده بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وه خوا سوپاسگوزاری له سهر خو و به نارامه ﴿عَلَى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (نه و زاته بهر وه ردگار نیکی)
 زانا وئاگاداره به شته په نهان و ناشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالادهستی کار به جی به ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿تَوَوَّعْتُمْ مَعَهُ﴾ ﴿إِنَّمَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هەر کاتیک وستان ژنه‌کانتان
ته‌لاق بدهن ﴿فَطَلَقُوهُنَّ لِيَدْنَيْهِنَّ﴾ با ته‌لاقیان بدهن له‌کاتی عیده‌یاندا ﴿ثُمَّ وَكَاثِبِي لَهُ جِيزَ بَاكٍ﴾ بوونه‌ته‌وه
له‌گه‌لیان دروست نه‌بوون ﴿وَالْخُصْمَ الْأَعْدِيَّ﴾ وه عیده‌ی (ژنه‌کانتان) به‌ووردی بزمیرن ﴿وَأَنْتُمْ اللَّهُ زَكَّوْهُ﴾
وه له‌خوا بترسن که‌په‌روه‌ردگار تانه ﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ﴾ نه‌و ژنانه‌ده‌رمه‌که‌ن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ له‌ماله‌کانی
خو‌بان (تا عیده‌یان ته‌واو ده‌بی) ﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ نافرمانیش با‌ده‌رنه‌چن (له‌ماله‌کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِحُكْمٍ مُّبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر کاریکی خرابی ناشکرا بکه‌ن ﴿وَالَّذِي حَذَّرَ اللَّهُ﴾ وه نه‌وانه‌سنووره‌کانی
خودان ﴿وَمَنْ يَحْذَرِ اللَّهَ﴾ هەر که‌سینک له‌سنووره‌کانی خوا‌ده‌ربچیت ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه‌وه‌بینگومان
سته‌می له‌خوی کردوه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو چووزانی له‌وانه‌یه‌خوا پیشی به‌یتیت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ
أَمْرًا﴾ دوا‌ی نه‌وه‌کار و بارودوخیکی تر (وژن و پیاوه‌که‌بکونه‌وه‌به‌کتر و ناشتیان بیته‌وه) ﴿وَإِنَّا
بَلَعْنَا أَجْلَ الْخَلْقِ﴾ نه‌مجا که‌گه‌یشتنه‌کاتی خو‌بان (پاش ته‌لاقیک بان دوو ته‌لاق) ﴿فَأَمْسِكُواْ هُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾
نه‌وسا‌بان بیان‌ه‌لنه‌وه‌به‌باشی (بیانه‌نه‌وه‌بو‌لای خو‌تان به‌شیوه‌یه‌کی چاک) ﴿أَوْ آوَارُواْ هُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ بان
لیان جیا‌پنه‌وه‌به‌باشی ﴿وَأَشْهَدُواْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه دوو شاهیدی داد‌په‌روه‌ر بگرن له‌خو‌تان
﴿وَأَقِيمُواْ الصَّلَاةَ لِلَّهِ﴾ که‌له‌به‌ر خوا‌نه‌و شاهیدی بدهن ﴿ذِكْرُ﴾ نه‌وانه‌ی (باسکران به‌ندیکن)
﴿يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ لُؤْمِيًّا﴾ که‌ناموژگاری نه‌وانه‌ی پی‌ده‌کری که‌با‌وه‌ریان ه‌بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لَا تَخْرُجُواْ
وِرَاقًا﴾ و وایی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه هەر که‌سی خو‌اناس پی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوا‌ده‌رووی لی‌ده‌کاته‌وه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه رزق و ووزی ده‌دات له‌لایه‌که‌وه‌که‌به‌خه‌بالیدا نه‌هاتوه
ویری لی‌نه‌کردوه‌ته‌وه ﴿وَمَنْ يُّؤْكَلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه هه‌که‌سی پشت به‌خوا‌یه‌ستی ﴿فَهُوَ خَسِرَ﴾
ته‌وه‌خوای به‌سه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَلْعَنُ الْأُمُورَ﴾ به‌راسنی خوا‌کار و فرماتی خوی به‌نه‌نجام ده‌گه‌به‌نی
﴿فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بینگومان خوا‌بو‌ه‌موو شتیک نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراوی داناوه
﴿وَالَّذِي يَتَّبِعُ مِنَ الْغَيْبِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بی هیوا‌ده‌بن له‌که‌وتنه‌حه‌یزه‌وه ﴿مِنْ بَيْنَاتِكُمْ﴾
له‌ژنانتان ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ قَوْلَهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ﴾ نه‌گه‌ر (ده‌باره‌ی زانیی عیده‌یان) دوو دل بوون نه‌وا
عیده‌یان سی‌مانگه ﴿وَالَّذِي أَرَىٰ يُخْضِرُ﴾ وه (ه‌روا) نه‌وانه‌ش که‌(له‌به‌ر مندالی) هیشتا‌حه‌یزیان
پیدا نه‌هاتوه (عیده‌یان هەر سی‌مانگه) ﴿وَأُولَٰئِكَ الْأَحْزَالُ﴾ وه ژناتی سک‌پر (دوو‌گیان)
﴿أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ﴾ عیده‌یان نه‌و کاته‌یه‌که‌سکه‌کیان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ هەر
که‌سینک له‌خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا﴾ خوا‌کاری بو‌ناسان ده‌کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾
ته‌وه‌ی (که‌باسکرا) فرماتی خوا‌یه ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا﴾ که‌بو‌ی ناردونه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه
هەر که‌سینک خو‌اناس و له‌خواترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا‌هه‌کانی بو‌دانه‌پوشی و
نه‌یانسرته‌وه ﴿وَيُعْطِ لَهُ لُجْرًا﴾ پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه

﴿أَنكِحُوا﴾ (زنانی نه لاق در او) دابنن و نیشته جیان بکهن ﴿مِنْ حَيْثُ سَكَرْتُمْ﴾ لهو شوینده‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیشته جی دهنن ﴿مِنْ وَحْدِكُمْ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تَحْزَنُوا لَهُنَّ﴾ وه زیانیان بن مه‌گه‌بنن ﴿يُضَاهُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا نه‌نگیان بن هه‌لچنن ﴿وَأَنْ كُنْ أُولَىٰ حَقٍّ﴾ وه نه‌گه‌ر دوو‌گیان بوون ﴿فَالْيَهُودُ عَلَيْهِنَّ﴾ نه‌وه خهر جیان بکیشن ﴿حَقٌّ يَصِفُنَّ خَمَلَهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌بان دانه‌تینن ﴿وَأَنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر شیریان دا به منداله‌که‌تان ﴿فَقَالُوا هُنَّ أَجُورُهُنَّ﴾ نه‌وا نیوه‌ش کسری‌یان بده‌نی ﴿وَأَتَمِرُوا بِبَنَاتِكُمْ بِمَقْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا پ‌اوئز بکهن به‌چاکی (ده‌رباره‌ی منداله‌که) ﴿وَأَنْ تَقَاتِرُوا﴾ وه نه‌گه‌ر نه‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کریکه‌دا) ﴿فَسَرَّضْنَاهُ لِأَخْرَجِي﴾ نه‌وه با نافره‌تیک‌ی تر شیر ی بداتی ﴿يَلْبِثُ قَبْلَ دُوسَعَةٍ مِّنْ سَعِيٍّ﴾ بادوله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه بدات ﴿وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه هه‌ر که‌سینک که‌م ده‌ست وه‌ه‌زار بوو ﴿فَلْيَبْطِئْ مِقْدَارَهُ إِنَّهُ لَنَدَىٰ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه بدات ﴿لَا يَكِلُ اللَّهُ فِتْنًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاتَ أَهْلُهَا﴾ مه‌گه‌ر به‌پی‌ی نه‌وه نه‌بیت که‌پینی داوه (له‌نوانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بینگومان خوا دوا‌ی نه‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكَايْنِ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ﴾ زور له‌گونه‌نشین و شارن‌سینه‌کان سه‌ره‌پنجی یان کرد ﴿عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فرمانی په‌روه‌ر دگار و پیغه‌مه‌ره‌کانی ﴿فَنَاسِيَهَا﴾ نیمه‌ش پرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيدًا﴾ به‌پرسینه‌وه‌به‌کی سه‌خت ﴿وَعَذَابُهَا عَذَابٌ لَّكَرًا﴾ وه سزایان دان به‌سزایه‌کی دزوار ﴿فَقَاتِلْ وَأَنْتَ﴾ امرها ﴿بِئْسَ ثَأْمًا كَانَتْ كَرْدَهُوْهُ خُونِیَانِ جَهَشْتْ﴾ وکان عقیقه‌امرها خسرا وه سه‌ره‌نه‌نجامی کاریان بوو به‌زیانیاری و خه‌سار و مه‌ندی ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ عَذَابَ الشَّدِيدِ﴾ خوا ناماده‌ی کردوه‌بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَقَالُوا اللَّهُ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَا أُولَى الْأَلْبَابِ﴾ ته‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی خواهن زیری و به‌ر و هوشن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْنَا ذِكْرًا﴾ بینگومان خوا قورثانی بو‌دابه‌زاندون ﴿وَرَسُولًا﴾ بئولوا علیکم (همروه‌ک بوی ناردون) پیغه‌مه‌ره‌ک که‌ده‌خو‌نیشته‌وه بو‌تان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایه‌ته‌کانی خوا که‌روون که‌ره‌وه‌ن ﴿يُخْرِجُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ناده‌ره‌به‌یتت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کردوه‌ی چاکیان کردوهه ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ إِلَى الْوُرْ﴾ له‌تاریکستانی (بی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُّؤْمِرْ بِأَيُّهَا﴾ وه هه‌ر که‌سینک باوه‌ره‌به‌یتت به‌خوا‌ی گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کار و کردوه‌ی چاک نه‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه خوا‌ی گه‌وره ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌زیر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ناوی زور دهر و ا ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تباده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌بی ﴿فَقَدْ أَحْصَى اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بینگومان خوا (له‌وی) روزی چاکی بو‌ناماده‌کردوهه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا زانتیکه ﴿حَقٌّ مِّنْ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حدوت ناسمانی دروست کردوهه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِمَّا لَهُنَّ﴾ وه به‌وینه‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کردوهه ﴿بِأَنزَالِ الْأَمْرِ يَنْهَوْنَ﴾ فرمانی خوا له‌نیوانیاندا داده‌به‌زیت ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزانتن که‌خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿فَقَدْ أَخَذَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَمًا﴾ (به‌زانت و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیک‌ی داوه (واته : ناگاداری هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ره) ﴿

سوره‌ی (التحریم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

پیغمبر‌ی خودا (ﷺ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کزبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌ردارانش به‌مدی زانی، پیغمبر‌یش (ﷺ) به‌حە‌فصه‌ی فەرموو: ئە‌وه ماریه‌م له‌خۆم حە‌رام کرد بدو مە‌رجە‌ی ئە‌م نە‌هییه‌ی لای کە‌س نە‌در کە‌یت، حە‌فصه‌ش رۆشت لای عایشه‌ی نە‌هییه‌ی کە‌ی در کائدا، بە‌م هۆیه‌وه ئە‌م سوره‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پیغمبر (ﷺ) ﴿لَمَّا حَضَرَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆ‌چی شتێک له‌خۆت حە‌رام دە‌کە‌یت کە‌ خوا بۆ‌ی حە‌لال کردو‌یت (مە‌به‌ست بێ‌ی خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿تَبَتَّ مِزَانُ أَرْوَاحِكُمْ﴾ تۆ‌ به‌زامه‌ندی ژنه‌ کانت دە‌وی ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ له‌ کاتێکدا خوا لێ‌خۆشبووی میهر‌بانه ﴿مَدَّ قَرَضَ اللَّهِ لَكُمْ﴾ بێ‌گومان خوا دایناوه‌ بۆ‌تان ﴿تَحَالُفُكُمْ﴾ هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌ کانتان ﴿وَاللَّهُ مُؤْتِكُمْ﴾ خوا کارساز و دۆستی ئێ‌وه‌ ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ شه‌و زانای کاردروسته ﴿وَإِذَا سَأَلَ النَّبِيُّ﴾ کاتێک کە‌ پیغمبر (ﷺ) به‌نە‌هی ﴿إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا﴾ لای هە‌ندی له‌ ژنه‌ کانی قسه‌یه‌کی در کاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئە‌مجا کە‌ نه‌و (ژنه‌) قسه‌‌ی کرد (بۆ‌ هە‌وێ‌کە‌ی) ﴿وَأُظْهِرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبر‌ی (ﷺ) ناگدار کرد ﴿عَرَفَ تَقْدِيرَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ﴾ (پیغمبر (ﷺ) هە‌ندی‌ک (له‌ قسه‌‌کان) ی باسکرد و بێ‌ ده‌نگ بوو له‌ ﴿بَعْضِ﴾ هە‌ندی‌کی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَتْ﴾ ئە‌مجا کە‌ بێ‌ی ووت (ژنه‌‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أَتَىٰ هَذَا﴾ کێ‌ ئە‌مه‌ی بێ‌ی گە‌یاندی ﴿قَالَ بَلَىٰ إِنَّ الْعَلِيمَ الْحَكِيمَ﴾ فە‌رمووی خوای زانای ناگدار بێ‌ی گە‌یاندە‌م ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُ إِلَى اللَّهِ﴾ (ئە‌ی حە‌فصه‌ و عایشه‌) ئە‌گەر هە‌ر دوو کتان ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ڕێ‌نه‌وه‌ بۆ‌ لای خودا (جێ‌ی خۆبه‌تی) ﴿فَقَدْ صَدَقَ قُلُوبُكُمْ﴾ چونکه‌ به‌راستی دلشان لایدا (له‌ حە‌ق و راستی) ﴿وَإِنْ تَطَهَّرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ ئە‌گەر بشتی به‌ کتر بگرن له‌ دژی پیغمبر (ﷺ) (سەر‌که‌وتوو نابن) ﴿قَالَ اللَّهُ هُوَ مَوْلَانِي﴾ چونکه‌ بێ‌گومان پشگیری ئە‌وه‌ خواو ﴿وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌ چاکه‌ کانی‌ش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دوا‌ی ئە‌وان فریشته‌ کانی‌ش پشتیوانی ئە‌وان ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَخْلُقَ لَكَ﴾ دلێ‌بان ئە‌گەر ئێ‌وه‌ ته‌لاق به‌دات به‌روه‌ردگاری ﴿أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُم﴾ له‌بری ئێ‌وه‌ ژنانێ‌کی باشتر له‌ ئێ‌وه‌ی ده‌دات ﴿مُسْلِمًا مُّؤْمِنًا﴾ موسلمانانی، به‌روادارانی ﴿فَقَسَدَتْ تِلْكَ﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عَلَيْكَ سِتْرُكَ﴾ خوا به‌رستانی، پۆ‌زوو‌گه‌ران ﴿تَبَيَّنَ وَأُنْكَرَ﴾ له‌ بێ‌وه‌ ژنان و کێ‌زان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی کە‌ باوه‌ردان هیتاوه‌ ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ خۆتان و کە‌س و کارتان به‌پارێ‌زن له‌ ناگرێ‌ک ﴿وَقَدْ هَمَّتْ أَلْسُنُ وَالْجَنَّةُ﴾ کە‌ سوونه‌مه‌نی به‌کە‌ی ناده‌می و به‌رده‌ ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاطٌ شِدَادٌ﴾ سەر‌به‌رشتی ئە‌و (ناگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زیر و ئوندو‌ ئیژی وان ﴿لَا يَصُونُ اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ﴾ کە‌ نافەرمانی خوا نا‌که‌ن له‌وه‌ی کە‌ فەرمانیان بێ‌ی ته‌دات ﴿وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌ چ فەرمانێ‌کیان بێ‌ی به‌دری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی کە‌ بێ‌ باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ﴾ ئە‌م‌رو (کە‌ پۆ‌زی دوا‌یه‌) عۆز و بیانو و مه‌هه‌شته‌وه‌ ﴿إِنَّمَا تُخْرَوْنَ مَكَامًا تَعْمَلُونَ﴾ چونکه‌ بێ‌گومان پادا‌شت ده‌درێ‌نه‌وه‌ له‌سەر ئە‌وه‌ی کە‌ ده‌تانکرد ﴿۷﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوهرتان هیتاوه ﴿تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره
 ﴿تُؤْمِنُوا بِصُوحَا﴾ به‌گه‌رانه‌وه به‌کسی ئیجگاری (وراست و دروست، که جاریکی تر نه‌گه‌رینه‌وه سهر
 نه‌و گوناوه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نا به‌روهره‌گارتان له گوناوه کائشان خوش بیی
 ﴿وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه پشان خاته ناو باخانیکه‌وه ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که ده‌روا به‌ریرباند
 جوگه‌ ناوی زور ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ له‌رورنکدا که خوای گه‌وره، پیغه‌مهر
 و که سانی که باوهریان هیتاوه له‌گه‌لیدا سهر شوربان ناکات ﴿فَوَرَّهَمُ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ رووناکی
 (ئیمان) یان ده‌رووات له‌پیشیانه‌وه ﴿وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ له‌لای راستیانه‌وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْنَا نَارَكُمَا﴾
 ده‌لین نه‌ی به‌روهره‌گاران رووناکی به‌که‌مان بۆ زیاده‌وه‌وابکه ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه‌لیمان خوش به
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی ههر تویت به‌سهر هه‌موو شتیکنده‌سه‌لاتداری ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغه‌مهر ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه‌ له‌گه‌ل بی باوهران و دور روواندا
 ﴿وَأَغْلظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و تییزه له‌گه‌لیاندا ﴿وَأْمُرْهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه‌جینیان دوزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 که سهر نه‌نجامیکی زور خرابه ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ﴾ خوا بۆ بی
 باوهران زنی نوح و زنی لوطی به‌نمونه هیتاوه ﴿كَاتِلَاخْتِ عَذْرَاءٍ﴾ که له‌زیر (نیکاحی) دوو
 به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده‌چاکه‌کانی ئیمه ﴿فَاتَّخَذُوا﴾ نه‌مجا خیانه‌تیا له‌گه‌لکردن
 (مه‌به‌ست پتی بی باوهر بوون پییان) ﴿فَلَقَدْ بَعَثْنَا لَهُمَا مِنَ اللَّهِ سَيِّئًا﴾ که چی (میره‌کائیان) نه‌بانتوانی
 شتیکن له‌سزای خویان لی دووربخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ﴾ وه‌پیشان ووترا که پرۆنه ناو ناگره‌وه
 ﴿مَعَ الْآخِلِينَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که ده‌رۆنه‌ناو به‌وه ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (هه‌روا) خوانمونه‌به‌کی
 نری هیتاوه ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که پروایان هیتاوه ﴿أَمْرَاتُ فِرْعَوْنَ﴾ (به) زنی فیرعون
 ﴿إِذْ قَالَتْ كَاتِبُكَ كَهَؤُلَئِی﴾ پرورده‌گارم بۆم دروست بکه ﴿عِنْدَكَ يَبْنَافِي الْجَنَّةِ﴾
 لای خوت مالیک له‌به‌هشتدا ﴿وَنَحْنُ مِنْ فِرْعَوْنَ وَغَمْلِهِ﴾ وه‌پرژگارم بکه له‌فیرعون و کرده‌وه‌کانی
 ﴿وَنَحْنُ مِنَ الْقَوَّيرِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌پرژگارم بکه له‌گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ﴾ وه‌(به)
 مریه‌می کچی عمران (نمونه ده‌هیتیسه‌وه) ﴿الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا﴾ نه‌وه‌ی که داوینسی خوی پاک
 راگرت ﴿فَفَخَّنَا فِيهِ﴾ نه‌وسا ئیمه فورمان پیاکرد ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له‌رۆحیک که خۆمان دروستمان
 کردوه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾ وه‌باوهری هیتا بوو به‌وونه‌کانی به‌روهره‌گاری خوی
 و کتیه‌کانی ﴿وَوَكَاتُ مِنَ الْغَفِيرِينَ﴾ وه‌له‌پیزی گوهرابه‌ل و فهرانبه‌ر داراندا بوو ﴿﴾

سورەتى (الملك)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى بەخشندهى میهره‌بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلَكُ﴾ گەورەو بېر قوزە ئەو زاتەى کە هەر چی دەسه لات و پاشایی هەیه بە دەست ئەو
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وە ئەو دەسه لاتدارە بەسەر هەموو شتێکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ ئەو
 زاتەى کە مردن و زینانی داھێناوە و دروستکردووە ﴿يَبْلُوكَ﴾ تا نا قیسان بکاتەووە ﴿أَلَمْ نَخْسِرْ عَمَلًا﴾
 کە کردەووەى کامتان چاکترە ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ وە هەر ئەو بە لا دەست و لى خۆشبوو ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئەو زاتەى کە حەوت ناسمانى دروست کردووە بەک لەسەر بەک ﴿مَنْزِلٍ﴾
 تۆ نابینیت (ئەى تەماشاکەر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾ لە دروست کراوە کانی خواى میهره‌باندا ﴿مِنْ تَقْوَى﴾ هیچ
 نارێکی بەک ﴿فَأَنْجِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگێرە و ورد بەرەووە (بزانە) ﴿خَلَقَ رَجُلًا مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هیچ نائەواو بەک
 دەبینیت ﴿فَأَنْجِ الْبَصَرَ﴾ دووبارە چاو بگێرە ﴿كَرِيمٍ﴾ بەک لە دواى بەک ﴿يَقُولُ إِنَّكَ الْبَصَرُ خَاسِرٌ﴾
 چاوت بەر یسواى و ناو میندیی دەگەرێتەووە بۆ لای عۆت ﴿وَهُوَ خَسِيرٌ﴾ وە ئەو (چاوت) ماندووە
 و تاقەتى چوووە ﴿وَلَقَدْ رَئَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مُصْطَبِحًا﴾ سۆتیدینت بینگومان ناسمانى دۆنیامان پازاندووە ئەو
 بە چرای زۆر (ی ئەستێرە) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وە گێر او مانن بەرە جمی شەیتانەکان ﴿وَأَعَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وە ئامادەمان کردووە بۆ ئەوان (لە قیامەتدا) سزای ئاگرى هەلگیرساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وە بۆ ئەوانەى کە بى بىروان بە پەرورە گاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ أَقْبَسُ الْمَصِيرِ﴾ سزای دۆزەخ
 ئامادەبە، کە مەنزەلگایەکی زۆر خراپە ﴿إِذَا الْفُؤَادُ مِنْ رَجُلٍ﴾ کاتێک کە فەری درانە ناوی بەو
 ﴿سَمِعُوا اللَّهَ شَهِيقًا﴾ ئەو دۆزەخەووە لوورەو نرکە بەک دەبێستن ﴿وَهُى تَقُورٌ﴾ وە ئەو ئەکولنى و جۆش
 دەخوات ﴿كَذَلِكَ نَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکە (دۆزەخ) لەرقاننا پارە پارە بىسى ﴿كَلَّمَ اللَّهُ فِيهَا فَوْجًا﴾ هەر
 کاتى دەستەبەک فەرى بەرێنە ناویەووە ﴿عَسَى أَنْ يَمْسَسَ رَبُّهُمْ﴾ دەرگاوانە کانی دۆزەخ پرسیاریان لى دەکەن
 ﴿أَلَيْسَ لَكُم بِرَبٍّ﴾ ئایا پێنە مەهرێکی تر سێنەرتان بۆ ئەهاتووە (لە دۆنیادا) ﴿قَالُوا إِنَّا فَدَجْنَا تَنْزِيلُ﴾ دەلێن
 بەلى بۆمان هاتووە ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا﴾ بەلام بەدرومان دەزانی، و دەمان ووت (بى) ﴿مَنْزِلَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هیچى نە نار دۆتە خوارەووە ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِى ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیو بەس لە گو مەرابیەکی گەورەدان ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾
 وە دەلێن ئەگەر قسەى (پێنە مەهران) مان ببیستایە ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تى بگەشتینایە
 ﴿مَا كُنَّا فِى أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ نەمرۆ لە هاو ئەلانى دۆزەخ نە دەبووین ﴿فَأَعْتَفْنَا بِمَا كَفَرُوا﴾ ئەوسا ئیتر بەناچارى
 دان بە گوناھەکانیاندا دەنن ﴿فَسُحِقُوا أَصْحَابُ السَّعِيرِ﴾ کە وابوو دووریى لە میهره‌بانى خوا بۆ هاو ئەلانى
 دۆزەخ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بینگومان ئەوانەى لە پەنھانیدا لە خواى خویان دەترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لى خوش بوون و پاداشتی گەورەیان بۆ هەیه

﴿إِنَّا نَوَفِّرُ﴾ تېمە ئاقىمان كۈندەۋە ﴿كَمَا بَوَّأْنَا أَفْجَىٰ لُجَّةٍ﴾ ھەر وەك لەمە وېشى خاۋەنەنى ئەۋ باخەمان ئاقى كۈندەۋە
 ﴿إِنَّا نَقْصُرُ﴾ كە (لە شەۋدا) سۈتندىيان خوارد ﴿لِنَقْصُرَ عَنْهُ الْقَصِيرَ﴾ كە لە دەمى پەرە بەياندە (پەرۋو ۋە مەكەى) بىر ئىن
 (تە ھەزاران نەزائىن) ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ ھېچى (بۇ ھەزاران) لى دەرنە كەن ﴿فَلَا تَعْلَمُ أَتْلَافٌ شَرٌّ يَّزِيدُ﴾ ئەمجا
 بەلەيك لەلايەن پەرۋەردگار تەۋە سۈرپايدەۋە بە سەر باخە كەدا ﴿وَلَا تَأْمُرُونَ﴾ لە كاتىكدا كە ئەۋان خەۋتوۋون
 ﴿فَأَنْصَبْتَ فَأَصْرَبُ﴾ ئەۋسا ۋەك باخىكى پىراۋى لى ھات ﴿فَتَنَادُوا الْقَصِيرَ﴾ لە شەبە قدا (براكان) بانگى
 بە كىرى بان كۈرد ﴿إِن لَّكَ دُونَهُ حَرْشٌ كَرُ﴾ (ۋوتبان) : كە ھەستىن بېچن بۇ سەر باخە كەتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
 ئەگەر ئەنەنەۋى بېرىنن ﴿فَأَطِئُوا﴾ ئەمجا كەۋتەنە بىن ﴿وَلَا تَخْشَوْنَ﴾ ۋە ئەۋان بەچىرە بە بە كىرىبان
 شەۋوت ﴿إِنْ لَّيْسَ لَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ عِقَابٌ﴾ ئەمىر ۋە بېچ ھەزارىك ئەيەت بە سەر ئاندا لە ئاۋ باخە كەدا ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 بە سەر ۋە بىان پۇشتىن لا بان ۋاۋو كە دەۋانن بىن بە شىبان بىكەن ﴿فَلَا تَعْلَمُونَ﴾ كە
 باخە كەيان دىسى (بە سوناۋى) ۋوتبان ﴿إِنَّا لَنَبِّئُكَ﴾ تېمە پىنگامان ۋون كۈندەۋە (ئەمە باخە كەى تېمە
 نى بە) ﴿بَلْ لَّحْنٌ مَّخْرُومٌ﴾ ئەۋ بەل كۈ بەش پىراۋ كراۋىبىن ﴿قَالَ أَوْسَطُ﴾ براۋاۋەنجى بە كەيان
 (لە زىرىدا) ۋوتى ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ﴾ مەگەر پىنم نەۋونن ؟ ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ بۇ چى ياد ۋە سۈپاسى خاۋا ناكەن ﴿فَلَا تَسْتَوُونَ﴾
 ئەۋاۋاۋىچىن رىتە ئاگا ھەمىۋ ۋوتبان : پاك ۋىنگەردى بۇ پەرۋەردگار مانە (ستەم لە كەس ساكات) بىنگومان
 تېمە خۇمان ﴿فَلْيَبِينْ﴾ ستەم كارىن ﴿فَأَنْتَلِ عَصْفُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ئەمجا پۈۋىان كۈردە بە كىرىى ﴿يَتْلُوْنَ﴾
 بە سەر ۋە نىشت كۈردن ﴿قَالَ لِيُوقِلَ إِيَّاهُ أَطْعَمُ﴾ ۋوتبان : ۋاى بۇ خۇمان بە راستى لە خاۋا باخى بوۋىن ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَنَا عَذَابُهَا﴾ نۇمىدە ۋارىن كە خاۋالە جىيانى ئەۋ باخە باشتىرمان بداتى ﴿إِنَّا إِلَهُكُمُ الرَّحْمَنُ﴾
 بە راستى تېمە ھىۋامان ھەر بە پەرۋەردگارى خۇمانە ﴿كَذَٰلِكَ الْقَدَابُ﴾ ئاۋاۋە سىزا (ى خاۋالە جىيەئاندا)
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا الْكُرْهُ الْأَكْبَرَ﴾ ۋە سىزاي پۇزى دۋاۋى گەلى گەۋرە تەرە ﴿لَوْ كُنَّا بَعْلُونَ﴾ خۇزگە بىانزا ئاۋاۋە ﴿إِنَّا
 بِالْبَاقِيْنَ﴾ بىنگومان بۇ لەخۋاتىرسان ھەيە ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ لای پەرۋەردگار بىان باخانى پىر لە ناز
 ۋ نىعمەت ﴿فَأَفْجَعَلِ السَّيِّئِينَ الْآخِرِينَ﴾ چۈن تېمە مۇسولمان ۋ بەدكاران ۋەك لى دە كەبىن ؟ ﴿فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 ئەۋە چىتەنە چۈن بىر يارىك دەدەن ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ ئەخىر ئاۋا كىتەبىكى
 (ناسمانى) ئان ھەيە ئەمەى تىدا دەخوۋىننەۋە ﴿إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَذَاقٌ﴾ ۋە لەۋ كىتەبەدا رىتان بىن دراۋە چىتان
 بوۋىت ئەۋە ھەل بىزىر بۇ خۇتان ؟ ﴿أَمْ لَكُمْ أَنْزِلُ عَلَيْهَا نِيفَةٌ﴾ يان بەيمانى بە ھىزتان ھەيە لە گەلەمان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ
 الْقِيَمَةِ﴾ تا پۇزى دۋاۋى ﴿إِن لَّكُمْ لَمَذَاقٌ كَثُورٌ﴾ كە ھەر چى نىۋە بىر يار بدەن بىاند رىتى ﴿سَلَامٌ﴾ پىرسە لىيان
 (بىزانە) ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ يَدَيْكُمُ زَعِيمٌ﴾ كامبان زامنى ئەم كارەن ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخۇ ھاۋبىرىان ھەيە (لەم قەسەبەدا)
 ﴿فَلْيَأْمُرْ أَتْلَافُكُمْ﴾ دەبا ھاۋبىرە كانىيان بېتىن ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر راست دەكەن ﴿وَمَنْ يَكْتُمُ عَنْ سَاقٍ﴾
 لە پۇزىكدا (كە قىامەت ۋ نازە ھەنە كاتىنى) خۋاى گەۋرە لاقى پىرۋزى دەردە خات (ۋەك لەفەر مۇۋودەى
 ئىمامى بوخارى ۋ مۇسلىمدا ھانۋە، باۋەرىمان پىتەى بەبى ھېچ لىچۋاندىن لىكەندەۋەيەك ، ۋە تېمەش
 چۈن تېتە كەى نازانن) ﴿وَيَذَرُونَ إِلَىٰ الْأُخْرَىٰ﴾ ۋە (بە تەۋسەۋە) بانگ دە كرىن بۇ سۈزە بىردن (بۇ خۋاى
 گەۋرە) ﴿فَلَا تَسْأَلُ طَائِفُومٌ﴾ (كەچى) ئاتۋانن (سۈزە بىەن) ﴿﴾

﴿خَشِيعَةً أَنْصَرُّهُمْ﴾ چاویان شوړو ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ پرسیوایی دایان ده گری ﴿وَفَذَكَوَالَّذِينَ هُمْ إِلَى﴾
 به راستی جاران که بانگ ده کران بؤ ﴿الْأَشْجَادُ وَالْمُرْسَلُونَ﴾ سوژدهو (نه یان ده برد) که ساغیش
 بون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِنِدَائِ الْغَوِيَّتِ﴾ وازم لی بهینه بؤ نه وانه ی که نه م فورثانه به درق ده زانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهره بهره کیشیان ده کهم به رهنگینک که پی نه زانن ﴿وَأَتْلُو لَهُمْ﴾
 وه مؤله تیان ده دم ﴿إِنْ كَذَّبُوا مَتِّينٌ﴾ به راستی پیلانی من توکمه و به هیزه (له بهر انبه پیلانی نه واند)
 ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَأَجْرًا﴾ تاخو توله بی پروایان داوای کری (ی کوششی پیغه مبرینی) یان لی ده کهیت
 ﴿فَهُمْ مِنْ قَعَرٍ مُتَقَلِّبُونَ﴾ نه وانبش له بزار دنی قهرزداری گران بارن ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَأَعْيُنٌ﴾ یا پرویه بهی
 غه بیان له لایه ﴿فَهُمْ يَكِئُونَ﴾ وه نه وان له بهری ده نو وسنه وه ﴿وَأَنْصَرِلْهُمْ رِيكٌ﴾ (ته ی موحه ممد
 دان به خونا بگره و چاوه روانی فرمانی بهر وهرد گارت بکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ وه
 هاویری نه ههنگه که مبه (که یونس پیغه مبره علیه السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْشُورٌ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد: نه و سووره بوو (له بی پروایی گه له که ی) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَأَفْئِسَّةٌ مِنَ رَبِّهِ﴾
 نه گهر میهره بانییه که له لایه نه پروهرد گاریه وه فریای نه که و تابه ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَأَفْئِسَّةٌ مِنَ رَبِّهِ﴾ فری ده درایه
 ده شتیکی پروته نه وه نه و به دناو ده بوو ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ نه مجا بهر وهرد گاری هلی بزارده وه
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه کردی (به یه کینک) له چا که کاران ﴿وَأَنْ يَكَاذِبُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی
 نریک بوو بی پروا کان ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَأَفْئِسَّةٌ مِنَ رَبِّهِ﴾ هلت خلیسکین به چاو (ی پس) یان ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾
 له کاتیکدا که فورثان ده بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وه ده یان ووت: به راستی نه م (پیغه مبره) شیهه
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ له کاتیکدا که نه م فورثانه همر ناموز گاری به بؤ هه موو جیهانیان ﴿

سوره قی (القلم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ هاتنی پوزی دواپی (هه ق وراسته) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ چاچی بیت نه و پوزه (هه ق وراسته)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ نه و چووزانیت نه و پوزه چی به ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِمْ إِذْ انبَعَثَ﴾ گهلی سه موود
 و عا ده و پوزه بان به درق زانی (که دله کان داده خور پیستی) ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَاتَّبَعُوا أَمْرًا غَيْرَ﴾ نه مجا
 (گهلی) سه موود له ناوبران به نه عره ته یه کی زور گه وره ﴿وَأَمَّا عَادُ﴾ وه (گهلی) عا دیش
 ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرًا غَيْرَ﴾ له ناوبران به یایه کی سهختی ساردی به تینی به گرمه ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا)
 زالی کرد به سه ریاندا ﴿سَخَّرَ لَهَا مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ﴾ جدوت شه و هشت پوز به بی و وچان (له ناوی
 بردن) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ نه و گه لمت ده بینی له و ماوه به دابی گیان که و تپوون ﴿كَاظِمًا أَجْمَعًا﴾
 وه که قه دی داری خورمای گه نده (ناورزاو) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ نایا که س ده بیست له وان که
 مایسته وه؟ ﴿

﴿وَلَا تَطْعَمُ الْأَمْنُ عَشِيرِينَ﴾ وەنەخوار دنى (بېخوات) جگە لە کێم و زووخواى جەستەى دۆزەخىيە کان نەبى ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِلُونَ﴾ كە (كەس) ناىخوات گوناھباران نەبىت ﴿وَلَا أَقْبِرُ مَا تُخِصُّونَ﴾ جا سوتىد بەو شتانەى كە دەیان بینن ﴿وَمَا لَا تُخِصُّونَ﴾ وە بەوەش كە نایان بینن ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بىگومان ئەم قورئانە فەرەمۆدەى پەوانە كراوێكى بەرێزو گەورەى (لە خواوە بۆتان دىنى) ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ﴾ وە ئەم (قورئانە) قسەى شاعىرى يە ﴿قِيلَ أَفَأَتُومِنُونِ﴾ زۆر كەم بىروا دەهێتن (بە قورئان) ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ وە قسەى فالجى و زىوانىش نى يە ﴿قِيلَ مَا تَدْكُرُونَ﴾ زۆر كەم بىر دەكەندەو ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانە) نىراوێتە خوارووە لە پەرورەدگارى جىهانىانەو ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئەگەر (موحەممەد ﷺ) بە دەم ئێمەو هەندى (ووتەى) هەلىيەستايە ﴿لَاخَذْنَا ميثاقَ الْيَمِينِ﴾ بىگومان ئێمە بە دەستى خوێمان تۆلەمان لى دەسەند ﴿مَنْ لَّقِطَعْنَا مَثْوًى﴾ لە پاشان پەگى دىمان دەبرى ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَكِيمٌ﴾ وە كەس لە ئێو نەيدەتوانى بەرگرى لى بكات ﴿وَلَهُ لَذَّةٌ مِّمَّا كَسَبْتُمْ﴾ وە بىگومان ئەم قورئانە نامۆزگارى و پەندە بۆ بارێزكاران ولەخواترسان ﴿وَمَا تَلْعَلُوا أَنَّ مِنْكُمْ مُّكْذِبِينَ﴾ وە بىگومان ئێمە دەزانين كە هەندىكشان قورئان بە درۆ دەزانن ﴿وَلَهُ لَحْزَنَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وە بىگومان ئەم قورئانە هۆى پەشيمانى بى بىروايانە ﴿وَلَهُ لَحْزَنٌ لِّلْيَقِينِ﴾ وە بەراستى قورئان راست و درووست و دىنيا بەخشە ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ كەواتە: (ئەى موحەممەد ﷺ) نوش هەميشە پادى پەرورەدگارى گەورەى خۆت بكە ﴿

سورەتی (المعارج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داواكارىك داواى سزايەكى (خوایى) كرد كە (ئەو سزايە) هەر پوو دەدات ﴿لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بۆ بى بىروايان نى يە هېچ پال پێوەنەرىك (كە بیان بارىزىت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ ذِى الْمَعَارِجِ﴾ لە (سزای) خواى خواوەن پلەو پایەى زۆر بەرز ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ فریشتە و جبریل سەر دەكەون بۆ لای خوا ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ عَشِيرِينَ﴾ ئەو پۆزىكدا كە ئەندازەكەى پەنجاهەزار سالا ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيدًا﴾ كەوا بوو خۆت رابگرە (ئەى موحەممەد ﷺ) بە خۆراگر نىكى چاك و جوان ﴿إِنَّهُ يَرْؤُهُ رَبُّكَ﴾ بەراستى ئەو بى بىروايانە ئەو پۆزە بە دوور دەبینن ﴿وَرَبُّهُ قَرِيبٌ﴾ ئێمەش زۆر بە نزىكى دەبینن ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ﴾ ئەو پۆزەى كە ئاسمان وەك مسى توابە (یان خۆلەى زەبى) لى دى ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ كێو كانىش وەك خورى شىكر اوەیان لى دى ﴿وَلَا تَنفَكُ يَدَايَاكَ﴾ وە هېچ كەسێك نايرسىتەو لە هېچ كەسێكى خۆشەويستى خۆى ﴿

﴿عَلَىٰ أَنْ شَذَلَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ لە سەر ئەوەی کە بیانگۆڕین و باشتر لەوان بهێتین ﴿وَمَا لَمْ يَمْسُورِينَ﴾
 وه کەس لە دەستمان دەرناچن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَتَلَعُجًا﴾ ئەمجا وازیان لی بهێتە، بەلە بیاوهری
 و قسەى هیچ و پووج و گالتهى خوێاندا رۆیچن ﴿حَتَّىٰ يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي بَعْدُوتِ﴾ نا دوو چاری ئەو
 رۆژهى خوێان دەبن کە بەلێشیان پێ دراوه ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ سِرَاعًا﴾ ئەو رۆژهى کە بەپەلە
 لە گۆره کانیان دێتە دەرەوە ﴿كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ صُبْحٍ يُقْضُونَ﴾ وه ئەوەى کە بۆ لای بته کانیان رابکەن ﴿حَشِيشَةً أَسْرَعًا﴾
 چاویان شۆرو (سەر بهەر و ژێر) ﴿تَرْتَجِفُ ذِلَّةٌ﴾ ریسوایی و شەرمەزاری دایان
 دەگرێ ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئەمە ئەو رۆژهیه کە لەوه و پێش بەلێشیان پێ درابوو ﴿

سورەتى ﴿نوح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خواى بەخشندهى میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بینگومان ئێمه نووحمان نارد بۆ لای هۆزه کەى ﴿أَن أَنْذِرْ قَوْمَكَ﴾ (وه پێمان
 ووت) کە هۆزه کەت بێدار کەرەوه و بیا نترسینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پێش ئەوەى کە سزای
 سهختیان تووش بێ ﴿قَالَ يَقُولُونَ لِمَ تَأْذُرُ قَوْمَكَ﴾ (نوح) ووتی: ئەى گەلى خۆم بەراستی من
 (پێغه‌مه‌رو) ترسینه‌ریكى ناشکرام بۆ ئێوه ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ کە هەر خوا پەرستن ﴿وَأَطِيعُوا﴾
 و لێ ی بترسن وه فرمان به‌رداری من بکەن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ تا خوا له گوناهاه کانتان
 خوش بێ ﴿وَأَنْذِرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به زیندووپی) ده‌تان هێلێته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِدَاجَةٌ لَا تَكْثُرُ﴾ بینگومان کاتی سزای خوا کە هات دوا ناکه‌وى ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر
 بتانزانیایه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِنُكُلٍ وَنَهَارٍ﴾ ووتی: ئەى په‌روه‌ردگارم من گەله‌کەى خۆم
 (به پنهانی) بانگ کرد به شه‌وو به‌ رۆژ ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فِرَارًا﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ئەوان زۆر تر
 دوور له‌ که‌وتنه‌وه لێم و هه‌له‌هاتن ﴿وَإِنِّي كُنْتُ مَدْعُوهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بینگومان من هەر کات بانگم
 ده‌کردن (بۆ پروا هێنان) تا لێیان خوش بێت ﴿جَعَلُوا أَسْمِعُكَ فِي مَا أَنْهَيْتُ﴾ ئەوان په‌نجه‌ کانیان ده‌کرد
 به‌ گوێچه‌که‌یاندا ﴿وَأَسْمَعُوا أَيْيَاهُمْ﴾ وه بۆشا که‌ کانیان ده‌دا به‌ سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْمَعُوا﴾
 ئسێگارا ﴿وه به‌رده‌وام ده‌بوون له‌ بێ بیاوهری دا، وه سه‌ر که‌شیان ده‌کرد چون سه‌ر که‌شیه‌ک﴾
 ﴿لَمَّا إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ له‌ پاشان به‌ ناشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَفْتُ لَهُمْ﴾ ئەمجا (ده‌مێک) بۆم
 ناشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ أَسْرَارًا﴾ (ده‌مێک) بۆم په‌نه‌ان ده‌کردن به‌ پنه‌ان کردنیکی ته‌واو ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا ذُنُوبَكُمْ﴾ ئەوسا پێم ووتن: داواى لێ خوش بوون بکەن له‌ په‌روه‌ردگار تان
 ﴿وَإِنَّكُمْ كَانْتُمْ عَنْهَا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار تان زۆر لێ خوش بووه ﴿

﴿يَرْسِلُ السَّمَاءَ مِدْرَارًا﴾ (ئەمجا گەر واپكەن) بارانى خوڤرەم و لېزمەتان بۆ دەبارىنى ﴿وَنُوحِدُكَ بِأَمْرٍ وَبَيْنَ﴾ وە سامان و كوپى زۇرتان بى دەبەخشى ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ جَنَّتٍ﴾ وە باغ و باخانى زۇرتان بى دەدات ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ أَنْهَارًا﴾ وە جۇگە ئاوى زۇرتان دەداتى ﴿مَّا لَكَ لَا تَخْرُجَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ئەووە چىتانه ناترسن لە شكۆ و گەورەبى خوا ؟ ﴿وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا﴾ لە كاتىكدا كە دروستى كردوون بە چەند قوناغىك ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا كَيْفَ خَلَقْنَا اللَّهَ سَبِّحْ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئايا ئايبىن كە خوا چۆن خەوت ئاسمانى دروست كردووە نەزۆم لەسەر نەزۆم ﴿وَنَجْعَلُ الْقُرْآنَ فِيهِ نُورًا﴾ وە مانگى گىراوە لە ناوياندا بە پرووناك ﴿وَنَجْعَلُ الشَّمْسُ بِرَاجًا﴾ وە رۆزىشى گىراوە بە چرا ﴿وَاللَّهُ أَتَمُّكُمْ فِي الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ وە خوا ئىسەى پرواندىووە لە زەوى بە پرواندىن ﴿مُرِّيْدُكُمْ فِيهَا﴾ لە پاشان دەتان باتەووە ناوى ﴿وَنُحْيِيكُمْ بِرَاجًا﴾ وە دەرتان دەهېتەووە (لى ي) بە دەرهيتان ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا﴾ خوا زەوى بۆ راخستوون ﴿لَتَسْكُنُوا مِنْهَا لَكُمْ فِيهَا﴾ تا هاتو چۆ بكەن بە رىنگە كراوە كانىدا ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي﴾ نوح ووتى: ئەى پەرورەدگارم بىگومان گەلە كەم بى فەرمانيان كردم ﴿وَأَتَّخِذُوا لِي ذُرِّيَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ وە شويىن كەسانى كەوتىن كە مالى و مندالى قازانجى بى نە گەياندىووە ﴿الْأَنْصَارُ﴾ زيان نەبى ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وە پىلان و فېرۆ فېلى زۆر گەورەيان كرد ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾ وە ووتيان دەست هەل نە گرن لە بت و خواكانتان ﴿وَلَا تَذَرُنَّ دِيَارَكُمْ وَلَا أَعْمَالَكُمْ﴾ وە دەست هەل نە گرن لە (پەرسنى) وەد و سواع و يەغوث و يەعوق و نەسر (ئەمانە كۆمەلە پياو چاكىك بوون، جا كاتىك مردن، شەيشان هات ووتى بەشويىنكە ووتوانيان كە چەند پەيكەرنيكيان بۆ بتاشن تاووە كو هەميشە لە بەرچاوتان بن، جا پاش ماو بەك كەبەسەر چوو شەيشان هات بە خەلكى ووت ئەو ئەو پەيكەرانە پەرسىن، چونكە باوباپىرانتان ئەو پەيكەرانەيان پەرسىووە، ئىتوەش لەسەر رىيازى ئەوان بن) ﴿وَقَدْ أَصْلَوْا كَيْدًا﴾ وە بەراسى ئەوانە زۆر (خەلك) يان گومرا كرد ﴿وَلَا تَزِرُ الظَّالِمِينَ الْوِثْلَ﴾ (خواپە) ئەم ستم كارانە لە گومرايى زياتر هيچى تر يان بۆ زۆر مەكە ﴿بِمَا خَطِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بەهوى گوناھە كانىانەو بە زريان خنكىتران ﴿فَأَذِلُّوا نَارًا﴾ ئەمجا خراپە ئاگرەووە ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ ئېتر بىجگە لە خوا هيچ يار مەنى دەرنكيان دەست نەكەوت ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ﴾ نوح فەرماوى: ئەى پەرورەدگار مەهېتە لەسەر زەوى ﴿مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا﴾ هيچ كەسبىك لە بى پروايان ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرْنَاهُمْ فِعْدًا لَّنَا﴾ (چونكە) بىگومان ئەگەر تۆ وازيان لى بهيتىت، بەندە كانى تۆ گومرا دەكەن ﴿وَلَا يَكْفُرُ إِلَّا فَاكِجًا كَفَّارًا﴾ وە هەر مندالى تاوانبارى سوپاس نەكەر دەخەندەووە ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي﴾ ئەى پەرورەدگارم خۆش بىە لە خۆم و باوكم و دايكم ﴿وَلَمَّا دَخَلُ بَيْتِي قَوْمًا﴾ وە لەو كەسە كە دېتە مالىم بە پروادارىيەووە ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە لە هەموو پياوان و زانانى ئيماندار ﴿وَلَا تَزِرُ الظَّالِمِينَ الْوِثْلَ﴾ وە بەشى ستمكاران زىاد مەكە تياچوون و لە ناوچوون نەبى

سوره‌قی (الحین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نیگام بو کرا ﴿أَنَّهُ أَسْمَعَ تَفَتُّهِنَ الْحَيِّ﴾ که بیگومان چند
 که سینگ له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌موم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ نه‌مجا ووتیان:
 به‌راستی نیمه قورئانیک‌ی سهر سور هیته‌رمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ ریتمو ونیسی ده‌کات بو
 پرنگای راست ﴿فَأَمَّا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نیمه‌ش باوه‌رمان پین کرد ﴿وَلَنُفَصِّلَنَّ بَرَكَاتِنَا لَهُمْ﴾ وه هدر گیز که‌س ناکه‌پین
 به‌هاوبه‌شی به‌روه‌رد گارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا﴾ وه به‌راستی بلنده گه‌وره‌یسی به‌روه‌رد گارمان
 - له شنی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صُحُفَةً وَلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه‌رو مندالیک‌ی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ لَشَیْئِهِمْ عَلَى اللَّهِ سَهْلًا﴾ بیگومان گیل ونه‌فامه که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌باره‌ی
 خوا ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنَّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه نیمه پیمان واپوو که ناده‌می و جنو که هدر گیز درو
 ناکه‌ن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَكُنَّ مِنَ الْإِنسِ﴾ به‌راستی پیاوانیک له ناده‌می ﴿يَعْدُونَ بِإِلَهِ مِنْ آلِهَةٍ﴾
 به‌نایان ده‌برده به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا﴾ که‌چی زورتر ماند وویان ده‌کردن
 ﴿وَأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ وه ناده‌می گومانیان بر دووه ﴿كَأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ هه‌روه‌ه کیتوه - نه‌ی جنو که - گومانان
 بر دووه ﴿أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ که ثیر خوا هیچ پیغه‌مه‌رک ناتیری ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که‌کان
 ووتیان: نیمه ده‌گه‌راپین به‌شونین ده‌نگ و باسی ناسماندا ﴿فَوَجَدْنَا مُلَئِكًا فَتَنَّا شِدِيدًا وَشُھْبًا﴾ که‌چی
 دییمان پرکراوه له پاسه‌وانی به‌هیز و تیری نه‌ستیره‌کان ﴿وَأَنَّا كَانُوا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلشَّيْطَانِ﴾ وه بیگومان
 نیمه جاران داده‌نیشتین له چند شونیک له ناسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَشْتَعِ الْآنَ﴾ به‌لام هدر
 که سینگ له نیستا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُكَ رِشْبًا بَارِئًا﴾ تیریک‌ی نه‌ستیره ده‌پینی له بوسه‌ی دایه ﴿وَأَنَّا لَقَدْ رَأَيْنَا أَشْرَارًا يُدْرِسُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ثایا خرابی ویستراوه بو نه‌وانه‌ی که له سهر
 زه‌وین؟ ﴿أَلَمْ نَرَاكَ يَهْمُكَ نَقْرًا مِّنْ دُمَدُمٍ﴾ یان به‌روه‌رد گاریان ریتمو ونی ویستوه بو یان؟ ﴿وَأَنَّا إِنَّمَا أَنَا صَالِحُونَ﴾
 وه بیگومان نیمه هه‌ندیک‌مان چاکیسن ﴿وَمَا دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندیک‌مان له وه که‌متر ﴿كَأَنَّا لَبِقٌ فِئْزَاكَ﴾
 نیمه جاران خاوه‌نی رینبازی زور بووین ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعِجَّ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نیمه دلنیا بووین که
 هدر گیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌رچین له زه‌وی دا ﴿وَلَنُفَصِّلَنَّ هَزَاكَ﴾ وه به‌هه‌له‌اتیش له ده‌ستی خوا
 رزگار نابین ﴿وَأَنَّا لَمَّا سَوَّغْنَا الْهَدَىٰ لَعْنًا﴾ به‌راستی نیمه کاتی ریتمو ونی (قورئان) مان بیست
 باوه‌رمان پین هینا ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ﴾ نه‌مجا هدر که سینگ به‌روای هینا به‌به‌روه‌رد گاری خوی
 ثیر ناترسی ﴿يَخْشَا وَلَا يَرْهَقَا﴾ نه‌له که‌می (پاداشت) و نه‌له زوری (توله) ﴿تَوَلَّاهُ﴾

﴿وَأَنبِئَ الشَّيْطَانَ وَمَا الْفَاسِقُونَ﴾ و ه بنگومان نیمه هه نندیکمان موسولمانین و هه نندیکمان سسته مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه مجا نه وانه ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرُوزُكَ﴾ نه وه نه وانه رینگای راستیان
 دوزبونه وه ﴿وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ﴾ به لام نه وانه ی لهرینگای راست لاباند اووه (سته مکاره کان)
 ﴿فَكَوَالِحَهُمْ خَطْبًا﴾ ده بنه سووته مه نی دوزوخ ﴿وَأَلَّوْا شَقَمُوا عَلَى الظَّيْفَةِ﴾ (نه مجا خجای
 گه وره ده نه مویست): نه گهر نه وانه (مرووف و جنو که) بهر ده وام بو ونا به له سه رینگای راست
 ﴿لَا شَقِيحُهُمْ قَالَهُ عَدَاكَ﴾ ناوی زورمان پی نه نوشین (نیمه مه تی زورمان ده دانی) ﴿لَقَدْ كَفَرْنَا بِهِ﴾ هه نا
 تاقیان که یه مه تیایدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه ههر که سیك پرو وهر گیرنی له یادی بهر وره دگاری
 خجی ﴿بَشِّرْكَ عَذَابًا صَعَدًا﴾ ده یخاته ناو سزای دزواره وه ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ﴾ بنگومان مزگه و ته کان
 بو بهر سستی خودان به ته نه حاجگه له نه وه که سی تری تیدا نه بهر ستریت ﴿فَلَا تَقْرَأُوا لِلَّهِ أَحَدًا﴾ که واته
 له گه ن خوادا هاوار له که سی تر مه که ن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه بهنده ی خوا (موحه مه ده
 ﴿كَانَتْ﴾ کانیک که هه ستا له خوا بیار یته وه (و بی بهر سستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لَكَا﴾ (بی بر واکانی مه که که)
 نزیک سوو دابارن به سه ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ههر خجای خوم ده بهر سستم.
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناکم به هاو به شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَقُولُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: به راستی من
 نه زیان و نه برینمو ونیسی نیوهم به ده ست نی به ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ بلی: بنگومان که سیك
 نه که من بیار یزی له (سزای) خوا ﴿وَأَنَّ أَحَدًا مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بیجگه له و به ناگه به ک شک نابهم ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ﴾ (وه هیچم به ده ست نی به) راگه یاندن نه بی له خوا وه و گه یاندنی به یامانی نه و
 نه بی ﴿وَمَنْ يَقَعْ مِنَ اللَّهِ رَسُولًا﴾ وه ههر که سی بی نه رمانی خوا و پیغه مبه ری بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ فَازٌ بِهَهُمْ﴾ نه وه
 بنگومان ناگری دوزوخ بو نه وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده میتیته وه به هه میسه بی ﴿حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَوْبِقَهُمْ﴾
 تا به چجای خجیان ده بینن نه و سزایانه ی که به لیتیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَقُلَّ عَدَدًا﴾
 نه مجا نه و کاته ده زانن، که کی بارمه تی ده ری که متره و ژماره ی که مه ﴿قُلْ إِنِّي أَدْعُو﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبَ مَا تَدْعُونَ﴾ ناخو نزیکه نه و دوزی دوا بیسه ی که به لیتیان پی دراوه ﴿أَلَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ رَبِّي أَحَدًا﴾
 یان بهر وره دگرم ماو به کی دووری بو دانا وه ﴿عَلَى الْغَيْبِ﴾ ههر خوا به زانا به نه بیته کان
 ﴿فَلَا يَظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناگادار ناکات به سه ر نه بی خجیدا ﴿إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَسُولٍ﴾
 مه گهر پیغه مبه ریکی که لنی رازی بی ﴿فَيَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ يَذْكُرُهُمْ فَاتْلُوهُ رَصَدًا﴾ جا بنگومان خوا
 له بهر ده می و پشتی وه پاسه وانه (له فریسته) ده نیریت ﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ بَلَغُوا رَسُولِي رَبِّهِمْ﴾ تا بزانی که
 به یامی خجیان گه یاندو وه ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به وه ی که لایانه ﴿وَأَخَصَّنِي
 كُلَّ شَيْءٍ عَدَاكَ﴾ وه هه موو شتیکی (له سه ریان) ژماردو وه به هه لژماردن ﴿

سوره‌ی (المزمل)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ﴾ ندی ته‌و که‌سه‌ی که خوت دابو شیبووه ﴿﴿وَرَأَيْتُ الْآفِيلَا﴾﴾ شه‌و هه‌سته (شه‌و نویژ بکه) مه‌گه‌ر که‌مینکی نه‌بیست ﴿﴿يَضْفَهُ وَأَنْفَضَتْهُ قِيلَا﴾﴾ نیوه‌ی یا که‌می له نیوه‌ی که‌م بکه‌روهه ﴿﴿أَوْزِدَ عَلَيْهِ﴾﴾ یا که‌می لینی زیاد بکه ﴿﴿وَرَأَيْتُ الْقُرْآنَ قُرَيْلَا﴾﴾ له‌سه‌ر خوت قورئان بخویننه‌روهه و (به‌ریتک وپینکی) ده‌وری بکه‌روهه ﴿﴿إِنَّا سَلَفِيَ عَلَيْكَ قَوْلَا قِيلَا﴾﴾ بینگومان ئیمه له‌سه‌ولا بئوت ده‌نیرینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿﴿إِنَّا نَاشِئَةُ الْقِيلِ﴾﴾ به‌راستی هه‌سنانی شه‌و دوا‌ی خه‌و (بئو خوا به‌رستی) ﴿﴿هِيَ أَشَدُّ وَشَا﴾﴾ قورستره‌و گرانه‌و له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی رور و به‌هیزتره‌و بئو دل) ﴿﴿وَأَتَمُّ قِيلَا﴾﴾ دروستره‌و له‌رووی ووتنه‌وه ﴿﴿إِنَّا لَكُنَّا فِي النَّهَارِ سَجَّاحًا طِيلَا﴾﴾ به‌راستی تئو له‌روردا له‌هاتوو چو کردنکی زوردا‌یت ﴿﴿وَأَذْكُرُكُمْ زَيْلَا﴾﴾ هه‌میشه‌یادی به‌روه‌ردگارت بکه ﴿﴿وَنَبْقِلُ إِلَيْهِ قَيْلَا﴾﴾ وه‌خوت به‌کلا که‌روهه به‌یه‌کلایی کردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ﴿﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾﴾ ته‌و خوای رورده‌لات و رورئاوایه ﴿﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌راستی نی‌یه‌ته‌نها ته‌و نه‌یی ﴿﴿فَالْقَيْدُ وَكَيْلَا﴾﴾ که‌وا‌بوو بیکه به‌پارینه‌رو و پشتیوانی خوت ﴿﴿وَأَضْمِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾﴾ دان به‌خوتدا بگه‌ر له‌سه‌ر ته‌و قسانه‌ی که‌ده‌یلین ﴿﴿وَأَفْجَرُكُمْ هَجْرًا قِيلَا﴾﴾ وه‌وا‌زیان لی به‌ینه‌و لیسان گه‌ری به‌وا‌ز لیته‌ناتینکی جوان ﴿﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ﴾﴾ وا‌ز به‌ینه‌و له‌من وته‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که‌ثایینی من به‌درو ده‌زائن ﴿﴿وَمِمَّا لَهُمْ قِيلَا﴾﴾ وه‌که‌مینک مؤله‌تیا‌ن بده ﴿﴿إِنَّا لَنَدِينَا أَكْثَرًا﴾﴾ بینگومان لای ئیمه‌هه‌یه‌کوت و زنجیری قورس و گران ﴿﴿وَحَجِيبًا﴾﴾ وه‌ناگری هه‌ن گیرساو ﴿﴿وَطَلَعَا مَا ذَا لُغَصَّةٍ﴾﴾ وه‌خواردنی گه‌رو گیر ﴿﴿وَعَدَابًا أَلِيمًا﴾﴾ هه‌روهه‌ها سزای بر له‌داخ و ده‌رد ﴿﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَجِبَالُهَا﴾﴾ له‌رورنکدا که‌زه‌وی و چیاکان دینه‌له‌رزه ﴿﴿وَكُنْتُ لِبَنَاتٍ لِّبَنَاتٍ قِيلَا﴾﴾ وه‌کینه‌و کان ده‌بن به‌گردولکه له‌لمی هه‌لرزاو ﴿﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلِيمًا﴾﴾ بینگومان ئیمه‌هه‌یه‌مبه‌رینکمان بئو ناردن که‌شایه‌ته‌له‌سه‌رتان ﴿﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾﴾ هه‌روهه‌ک پیغه‌مبه‌رینکمان نارد بئو لای فیرعه‌ون ﴿﴿فَقَصَىٰ فِرْعَوْنَ الرَّسُولُ﴾﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون سه‌رینچی ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی کرد ﴿﴿فَأَخَذَتْهُ أَخْذَاً قِيلَا﴾﴾ ئیمه‌ش توله‌مان لی سه‌ند به‌توله‌سه‌ندینکی سه‌خت ﴿﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ﴾﴾ جا‌ته‌گه‌ری بر وایی بکه‌ن چو‌ن خو‌ئان ده‌باریزن ﴿﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾﴾ له‌رورنکدا که‌(به‌ترس و سامی خوی) مندا‌لان پیر ده‌کات ﴿﴿النِّسَاءُ مُنْقَطِرَاتُكُم﴾﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بن به‌هزی (سه‌ختی) ته‌و رورده‌وه ﴿﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾﴾ به‌لینی خوا دینه‌دی ﴿﴿إِنَّا هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾﴾ به‌راستی ته‌م ئابه‌تانه‌ی پیتشو و به‌ند و نامورگارین ﴿﴿فَمَنْ شَاءَ أَخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک که‌یه‌وی رینگا ده‌گری بئو لای به‌روه‌ردگاری ﴿﴿﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ بِمَا أَنْتَ تَعْمَلُ الْغَفِيرُ﴾ بێگومان پەروردگاری تۆ دەزانێ (ئەى موحەممەد ﷺ) که تۆ هەڵ دەسپێ (بۆشە و نوێژ کردن) شتێک کەمتر ﴿مِنَ اللَّيْلِ يَنْهَضُ وَتَضَعُ﴾ لە دووبەش لە سێ بەشی شەو و نیوەی یان سێ یەکی ﴿وَمَا يَفْقَهُ مِنَ الَّذِينَ هَكَأَ﴾ وە دەستەبەک لە وانەى کە لە گەلێان ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي الشُّعُورَ﴾ وە خوا ئەندازەى شەو و رۆژ دیاری دەکات ﴿يَعْلَمُ أَنْ تُخْصَوهُ﴾ (خوا) زانی کە ئێوە ناتوانن ئەندازەى شەو و نوێژ رابگرن ﴿فَأَبْغَىٰ﴾ لە بەر ئەوە لێتان خوش بوو ﴿فَأَقْرَهُ وَأَمَّا يُبَشِّرُ الْقُرْآنَ﴾ دەى ئەوەندەى بۆتان دەلوێ و ئاسانە لاتان قورئان بخوێنن و دەورى بکەنەوہ ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ﴾ (خوا) دەزانى کە لەمەولا کەسانێکتان نەخوش دەبێت ﴿وَالْحَرُونَ يَقْرَءُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وە کەسانێکی ئرتان دەروێ بەسەر زەویدا ﴿يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ بە شوێن رۆزى و نیعمەتى خوادا دەگەڕێن ﴿وَالْحَرُونَ يَقْرَءُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە کەسانێکی ئرتان دەجەنگن لە رێگای خوادا ﴿فَأَقْرَهُ وَأَمَّا يُبَشِّرُ﴾ ئەمجا بخوێنتەوہ لە قورئان ئەوەندەى کە بۆتان دەلوێ و لاتان ئاسانە ﴿وَأَيُّوا الضَّلَالَةَ وَالْوَالِدُونَ﴾ وە نوێژ بکەن و زەکات بدەن ﴿وَأَقْرَهُوا اللَّهَ فَرِيضًا حَسَنًا﴾ وە قەرز بدەن بەخوا بە قەرزیکی چاک (مەبەست ئەوەیە خێر و خیرات و سەدەقە بکەن لە رێى خوادا) ﴿وَمَا تَقْرَهُوا إِلَّا أَنْفُسُكُمْ فَخُذُوا﴾ هەر چاکەبەک پیش بخەن بۆ خوێنان ﴿يَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دەستان دەکەوێتەوہ ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ ئەوەیشى لای خوا بە چاکتر و گەورەترە لە رۆی پاداشتەوہ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ وە داوای لیخوش بوون بکەن لە خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بەراستی خوا لیخوشبوویەکی مێهرەبانە ﴿

سورەتى (المذثر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خواى بەخشندەى مێهرەبان

﴿يَا أَيُّهَا الْمَذْذَرُ﴾ ئەى ئەو کەسەى کە خۆت بێچاوە ئەوہ ﴿قَدْ أَذَرَ﴾ هەستە (خەلکی) بێدار کەرەوہ ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ وە پەروردگارت بە گەورە بگرە ﴿وَرَبَّكَ فَطَهِّرْ﴾ وە بۆشاکت بە پاک رابگرە ﴿وَالْزُجْرَ فَأَجْزِرْ﴾ بەردەوام بە لەوازیان لە بت پەرسى و گوناہ ﴿وَلَا تَكُنْ سَكَنًا﴾ وە شت مەبەخشە و بەزورى بزانیست ﴿وَرَبَّكَ فَصَبِّرْ﴾ وە لەبەر پەروردگارت خۆت رابگرە ﴿فَإِنَّا لَنَرِيكَ الْكَافِرَ﴾ هەر کاتێک کە فوکرا بە کەرەنادا ﴿فَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَتَذَعَّرْ﴾ ئەو رۆژە رۆزێکی سەخت و گرانە ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ لەسەر کافران سووک و ئاسان نی بە ﴿ذَرْنِي وَمِنْ خَلْقٍ رَجِدًا﴾ واز لە من و ئەو کەسە پێتە کە دروستم کردووە بە تەنها ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ وە دارایی زۆر و زەبەندەم پێ داوہ ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وە کوێرانى ئاسادەو بەردەست ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَHْهِيْدًا﴾ وە هۆی زيانم بۆ رابخستووە بە چۆن رابخستێک ﴿فَتَضَمَّنْ رَبِّي﴾ دواى ئەمانەش هێشتا بە ئەمایە زیاتری بدەمى ﴿كَلَّا إِنَّكَ كَانْتَ لَاحِقًا عَيْنًا﴾ ئەه، (چاوەروان ئەبێ) بە راستى ئەو دەربارەى نایەت و نیشانەکانى ئێمە بیاوهرێکی کە لە رەقە ﴿سَأَرْفَعُهُ رُحُودًا﴾ بەم زوووانە سزای سەختى پێ دەچەژم ﴿إِنَّهُ فَكَّرُ وَقَدَّرَ﴾ (چونکە) پیری کردووە و هەلى سەنگاند (قەسەکەى خۆى) ﴿

﴿فَقِيلَ كَيْفَ تَدْرُ﴾ دەك بە كوشت چى چۆنى هەل سەنگاند ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُ﴾ دووبارە بە كوشت چى چۆنى لىكداو تەدوہ ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُ﴾ لە پاشان تەماشایە كى كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُ﴾ ئەوسا ناوچەوانى گرزو پروی ترش كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُ﴾ تەمجا بە فیزىكەو پشنى هەل كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُ﴾ جەواونى ئەم قورئانە هېچى ترنى بە جادوو بەك نەبى كە وەر گیراوە ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ئەم قورئانە هەر گوشتارى مرقفە ﴿سَأَصْلِيهٖ سَقَرٌ﴾ (ئەو كەسە) زوو دەبخەمە دۆزەخەوہ ﴿وَمَا أَزِيدُكَ مَسْقَرٌ﴾ تۆ چووزانیت كە دۆزەخ چى بە ؟ ﴿لَأَشْفِقَنَّ وَلَا أَمْنُ﴾ (ناگرێكە) هېچ ناهیلێتەوہ و واز ناهێتى ﴿لَأَكْفُرَنَّ﴾ (بە بەكەم هالاً) پێست بەش دەكانەوہ و دەبیرزنى ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نۆزدە فرشتە ئەوەتان بە سەریەوہ ﴿وَمَاجِعَلْنَا الشَّجَرَيْنِ الْأَمْلَكَيْنِ﴾ هەر فرشتەمان كردوہ بە كار بە دەستى دۆزەخ ﴿وَمَاجِعَلْنَا عَدَّتَهُنَّ الْأَيْتَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە ژمارەى ئەو فرشتانەمان نەگیراوە مەگەر بۆ تاقي كردنەوہى ئەوانەى بى باوەرن ﴿لَيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ تا ئەوانەى كتيبيان پێدراوە دلتيا بن ﴿وَيَزَادُ اللَّهُ أَمْلَكًا﴾ وە بىروادارەكان بىرواكەيان زىاد بكات ﴿وَلَا تَزَالُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وە هېچيان دوو دل نەبن ئەوانەى كتيبيان پێدراوە ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ئيمانداران بىش ﴿وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وە تا بلىن ئەوانەى كە نەخۆشى (ناپاكى) يان لە دلايە ﴿وَالْكُفْرُونَ﴾ وە بى بىرواكان ﴿مَا أَزِيدُكَ مَسْقَرًا﴾ خوا چى مەبەستە بەم ژمارەيە كە لە غەرىبیدا وەك مەسەل وابە ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ شَاءَ﴾ ئابە و جۆرە خوانەو كەسەى كە بیهوى گومراى دەكات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وە ئەو كەسەى كە بیهوى پى نمورنى دەكات ﴿وَمَا يَعْلَمُ خُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وە كەس ژمارەى لەشكر و سەربازانى بەر وەردگارى تۆ نازانیت جگە خۆى نەبیت ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا كَعَرِّي لِلْعَرِيِّ﴾ وە ئەم ئايەتانە هەر ناموزگارى و بەندن بۆ ئادەمى ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ ئە (وانى بە) سویند بە مانگ ﴿وَالْقُلُوبِ أَزْكِرُ﴾ وە سویند بە شەو كە پشست هەل دەكات و دەروا ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرُ﴾ وە سویند بە بەرەبەيان كە پروون دەبێتەوہ ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْكَافِرُ﴾ بى گومان سەقەر (دۆزەخ) بە كێكە لە شەستە سامانكە گەورەكان ﴿نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ﴾ ترسێنەرە بۆ هەموو خەلكى ﴿لَيْسَ شَاءَ مِنْكَ﴾ بۆ ئەو كەسەتان كە دەبەوى ﴿أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ تَأَخَّرُ﴾ پێش بکەوینت (لە چاكەدا) یادواكەوى ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ هەموو كەسێك بارمەتى كارو كردەوہى خۆبەتى ﴿إِلَّا الْأَنْفُصَ الْيَتِيمَ﴾ جگە هاوەلانى دەستى راست (چاكە كاران) نەبیت ﴿فِي حَبْنٍ بِسْمَاءَ لَوْنٍ﴾ كە لە باخانى بەهەشتدا پر سيار لە يەكترى دەكەن ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ لە (حالى) تاوان باران ﴿مَسْأَلُكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (هەر لە بەهەشتى يەكان وە لأم ئەدانەوہ كە ديوومان و پيمان ووتوون) چى ئیوہى خستووەتە دۆزەخەوہ ﴿قَالُوا رَبَّنَا كُنْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ئەوانىش و تيان: ئێمە لە نوێژ گەران نەبووین ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تُطِيعُ الْمُتَكِبِينَ﴾ وە خورا كەمان ئەدەدا بە هەزاران ﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْفَافِضِينَ﴾ وە پۆ دەجووین لە گەل ئەوانەى كە پۆ دەجووون (لە قسەى خراپەو بى شەرعى دا) ﴿وَكُنَّا نَكُفِّرُ بِنَوْمٍ الْيَتِيمَ﴾ وە باوەرمان بە پۆزى دوايى نەبوو ﴿حَتَّى أَكُنَّا الْيَتِيمَ﴾ تا مردن بەخەى پێگرتين

﴿كَذَٰلِكَ يُجْزَوْنَ الْعَاقِلَةُ﴾ (زیندوو کردنه‌وه ههر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه ههر دونیا تان خوش ده‌ویت ﴿وَمَنْ ذُرِّهُ أَجْفَرٌ﴾ گوی به‌رؤزی دوا بی ناده‌ن! ﴿وَجُودٌ بِوَمَدٍ نَّاسِرٌ﴾ زور و خسار له‌و روزه‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روهر دگاریان ده‌کهن ﴿وَجُودٌ بِوَمَدٍ نَّاسِرٌ﴾ وه زور و و خساریش له‌و روزه‌دا گرزو تالان ﴿ظَلُّنَ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ ده‌زانی که سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِنْ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا أَفْرَاقٌ﴾ نه‌خیر (تا و اناجیته سهر بۆتان، جا په‌شیمان بینه‌وه!) چونکه کاتیک که گیان گه‌یشته گهر و (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقُلْ مَنْ رَاقٍ﴾ نه‌وسا (هه‌ندیک له‌وانه‌ی که په‌ده‌وریدان) ده‌لین: که‌سیتک نیه چاره‌سهری بکات و فریای بکه‌ویت؟ ﴿وَقُلْ اللَّهُ أَفْرَاقٌ﴾ (نه‌و که‌سهری گیانی ده‌کیشرنیت) دلنیا به‌نه‌وه (ی‌تووشی بووه مردن و) جیا بوونه‌وه به‌ ﴿وَالْقَبْرُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ وه قاج و لوو لاقی به‌به‌کدا نالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يُوسِّدُ الْمَسَافِرُ﴾ راپینچکردن له‌و روزه‌دا بۆ لای په‌روهر دگارتنه ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ﴾ جا (کافر) نه‌پروای هیتا و نه‌نویزی کرد ﴿وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ به‌لکو تاییبی به‌درو ده‌زانی و پشتی نی ده‌کرد ﴿فَرُدَّ هَبْ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَنَظَرَ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخو و فییره‌وه گه‌پایه‌وه بۆ لای مال و مندالی ﴿أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ﴾ تیاچوون بۆ تو، (نه‌ی ناده‌می بی پروا) نه‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ﴾ دووباره تیاچوون بۆ تو، نه‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿أَفَحَسِبَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ تایا موقوف و ا داده‌نیت که هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خیری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكَ فِطْرَةً مِّنْ مَّنِّ يَمَتَّى﴾ تایا دلنیه تاوینک نه‌بو و له‌تو و که‌ده‌رینرا (به‌مندالدانه‌وه) ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً مِّنْ عُلُقُوتٍ﴾ له‌پاشان بو و به‌ پارچه‌خوینیک، نه‌مجا دروستی کرد و رینکی خست ﴿فَجَعَلَ يَسْرَةَ الْوُلْدِ﴾ نه‌مجا له‌و تو و ده‌وه دور جوزی دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می ﴿أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ الْوَلَدَ﴾ تایا نه‌و زانه توانای نی به‌ه‌سهر نه‌وه‌دا که مردووان زیندوو بکاته‌وه

سوره‌ی (الانسان)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بینگومان به‌سهر ناده‌می داتیه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الذَّكْرِ﴾ ماوه‌به‌کی زور له‌رؤزگار ﴿لَوْ كُنْ شَيْئًا مَّا كُونَا﴾ که‌شینیکی وانه‌بو و ناوییری ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه ناده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ أَشْجَارٍ﴾ له‌دلنیه‌یک ناوی تیکه‌ل له‌گه‌لی توخم ﴿تَكْتَلِبُ﴾ نا نا قی بی‌که‌بینه‌وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ نه‌مجا ژنه‌وا و بینا مان کرد (چاو و گویمان بیته‌خشی) ﴿إِنَّا هَبْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بینگومان ئیمه رینمو و نیمان کرد بۆ راسته‌ری، ﴿إِنَّا شَاكِرًا مُّذْكَرًا﴾ جاییان سوپاسگوزاره، وه یان نا سوپاس و سهله ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه ناماده‌مان کردووه بۆ بی پروایان ﴿سَلَسِلًا وَأَشْجَارًا وَسُورًا﴾ زنجیرو نه‌وقی زور (که‌ده‌کریته گهر دنیان) و ناگری هه‌لگیر ساو ﴿إِنَّا الْأَنْزِلُونَ﴾ بینگومان چاکه‌کاران له‌په‌رداخینکدا (شهراب) ده‌خو نه‌وه که تاوینته‌که‌ی له‌سهر چاوه‌ی کافوره‌وه به‌

﴿عَبَّاسُ بْنُ عَبَّاسٍ﴾ كە كانى يەكە (لە بەهەشتدا) بەندە كانى خوالى ئى دەخۆندەوه ﴿يَقْبُزُونَهَا قَبْجًا﴾
 (لە ھەر شوئىنكىدا بیانەوى) ھەلىدە قولن و فوارە دەكات ﴿يُؤْتُونَ بِالْأَذْرِ﴾ وەفا بە نەزەر دەكەن ﴿وَيَكْفُرُونَ
 بِمَا كَانُوا شُرُكًا مَسْطُورًا﴾ وە لە پوژنكیش دەترسن كە بەدى و سەختى يەكەى ھەمووان دەگریتەوه ﴿وَيَقْلَعُونَ
 الْأَطْعَامَ عَلَى خَيْرٍ مِّسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأُسِيرًا﴾ وە خوار دەن ئەدەن بە ھەزاران و ھەتیوان و دیبلە كان ھەر چەند
 خۆیان ھەزیشیان لى بىت ﴿إِنَّا طَعَّمَكُم مِّنْ لَّدُنَّا﴾ (دەلێن) بەراستى ئىمە تەنھا لەبەر پەزەماندى خوا
 خوار دنتان دەدەینى ﴿لَا يُذَمِّكُم﴾ چاوەروانى ناکەین لە ئىوہ ﴿جَزَاءُ لِّشُكْرِكُمْ﴾ نە پاداشت و نە سوپاس ﴿إِنَّا
 أَنفَخْنَا مِن دُونِ أَعْيُنِنَا فُطُورًا﴾ بەراستى ئىمە لە سزای پەرورەدگارمان دەترسین لە پوژنكى ترش و تال
 و دژواردا ﴿وَقَالَهُمُ اللَّهُ شَرُّ ذَٰلِكَ الْبُورِ﴾ جا خوا پاراستنى لە بەدى ئەورپوژە ﴿وَلَقَدْ هَمَمْنَا فُتُورًا﴾ وە پەرووی
 گەش و شادومانی پى بەخشین ﴿وَجَزَاءُ مَنَّا وَجْهًا وَجْهًا﴾ وە پاداشنى دانەوه بەھوى خۆراگر تیان
 (لەسەر چاکە و دوور کەوتەوه لە خرابە) بە بەهەشت و (پۆشاکى) ئاوریشم ﴿مُنْكَرٍ مِّنْ فِئَا عَلَى
 الْأَرْبَابِ﴾ پالى تیا دەدەنەوه لەسەر تەخت و قەنەفى زۆر ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَيْئًا﴾ نابین تیندانە گەرمى پوژ
 ﴿وَلَا يَمُوتُونَ﴾ وە نە سەرما (واتە ھەوايەكى زۆر خوشى ھەبە) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾ وە سیتەرى
 درەختانى بەهەشت بەسەر سەریانەوہیہ ﴿وَالَّذِينَ فُتُورًا تَدْرِيكًا﴾ وە ھیشووی میوہ كانى نزیكە دەست و ئاسان
 کراوہ ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زَاوِيَةٌ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ دەگەڕىن بەسەر باندایە قاپى زیویین ﴿وَأَكْبَابُ كُنْتَ قَارِيًا﴾ وە پەرداخى
 شووشەوہ ﴿قَارِيًا مِّنْ فَضْلِهِ﴾ شووشە لە زیوہ ﴿مَقَرُّهَا تَقْدِيرًا﴾ بە ئەندازەى پنیوست نامادە کراون ﴿وَسُقُونَ
 فِيهَا أَكْأَابًا كَانُوا لَهَا رَاجِعًا﴾ لە بەهەشتدا شەربابیان لە پەرداخىكدا پى دەتوشى كە زەنجەبیلی
 تىكە لاوہ ﴿عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَائِيكًا﴾ (كە ئەویش) كانى بەكە لە بەهەشت دا ناو دەبرى بە سەلسەبیل
 ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زَاوِيَةٌ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ دەگەڕىن بەسەر باندانەو جەوانانى ھەمیشە لاو و پوخوش و پاك ﴿إِنَّا
 رَزَقْنَاهُمْ﴾ كاتىك بیان پىنیت ﴿حَسْبَتْ لَهُمْ أُولَٰئِكَ نَورًا﴾ وادەزانیت دانەى مروارى پەرزو بلاوون ﴿وَالَّذِينَ
 رَزَقْنَاهُمْ﴾ وە كاتىك پەروانیت لەویدا ﴿رَأَيْتُمْ نَارًا تَلْكَ كَاكِبًا﴾ ناز و نىعمەت و دەسەلاتىكى گەورە دەپىنیت ﴿وَعَلَيْكُمْ
 نَارُهَا سُبُلٌ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ لە پەرباندایە پەرگى نەرم و تۆلى سەوزكار و پۆشاکى ئاوریشمین
 ﴿وَسَلُّوا أَسَاوِينَ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ وە رازىتراونەشەوہ بە بازنى زیوہ ﴿وَسَقَنَهُمُ اللَّهُ شُرَٰكِيَاطَهُمْ﴾ وە پەروەردگارىان
 شەربابى پاك و تەمیزی پى نوشین ﴿إِن هَٰذَا كَان لِّكَ جَزَاءً﴾ (پىیان دەوتریت) ئەم بەهەشتە پاداشتى
 ئىوہیہ ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّتَّكُورًا﴾ وە ھەموو كوششەكتان سوپاس کراوہ ﴿إِنَّا نَحْنُ رَبُّكَ عَلَيْكَ الْفَرَّانُ تَزِيكًا﴾
 بىگومان ئىمە قورئانمان بۆ نار دیتە خواری بە نار دنى (بەش بەش) ﴿فَاصْبِرْ لِّحُكْمِ رَبِّكَ﴾ كەواتە
 چاوەروانى قەرمانى خوا بكە ﴿وَلَا تَطْغَ مَنَّهُمْ إِنَّمَا أَوْكُورًا﴾ وە فەرمانبەردارى ھىچ گوناھبار و پى
 باوەرىك مەكە ﴿وَأَذْكُرْ أَسْمَ رَبِّكَ﴾ وە زىكەر و یادى پەروەردگارت بكە ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ بە بەیانیان
 و ئیواراندا ﴿

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ وە لە شەو سۆز دەى بۆ بەرە (نویژ بکە) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وە ستایشى خوا بکە لە بە شیبكى زۆر لە شەو دا ﴿إِنَّ هَذَا لَهُ خَيْرٌ مِنَ الْأَجَلَةِ﴾ بێگومان ئەم بى پر وایانە دونبای بى بە قایان خوش دەوى ﴿وَيَذُرُونَ نَجْمًا تَذِيكًا﴾ وە پشت گونى دەخەن بۆزىكى قورس و گران (کە قیامەتە) ﴿فَتَحْنُ خَلْفَهُمْ رَحْمَةً﴾ ئیمە ئەوانمان دروست کرد و جومگە کانیانمان قایم بیکەو بەستووہ ﴿وَإِذَا اشْرَبْتُمْ ذُنُقَكُمْ فَامْسُكُوا بِأَسْبَابِكُمْ﴾ وە کاتىک بمانەوێت دەیان گۆرین بە کەسانى تری وەك خویان چون گۆرینىک ﴿إِنَّ هَذِهِ ذِكْرُكُمْ﴾ ئەم سورەتە نامۆزگارى و پەندە ﴿فَتَنَسَاءً﴾ ئەمجا هەر کەسێک بیهوێت ﴿أَتُخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا دەگرێتە بەر بۆ لای پەرورەدگارى ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وە ئێو حەز ناکەن (لە گرتنى ئەو پى بە) مەگەر کاتىک کە خوا بیهوى (وە بە زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَكِيمًا﴾ بێگومان خوا دانای دروست کردارە ﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئەوہى (خوا) بیهوى دەبخاتە ناو مېهرەبانى خوێوہ ﴿وَالْقَالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وە نامادەى کردووہ بۆ ستەمکاران سزای سەخت ﴿

سورەتى ﴿المزملات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشنەدى مېهرەبان ﴿وَالْمُزْمَلِ الْأَرْضِ﴾ سوێند بە پای پەرمانە کراوى، بەک لە دواى بەک ﴿فَالْمُصَفِّتِ أَصْفًا﴾ وە بەو (با) توندانەش هەل دەکەن بە هەلکردنىکى قایم ﴿وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا﴾ وە بەو پایانەى کە هەور دەبەن و بىلوى دەکەنەوہ ﴿فَالْفَرَقِ قَرَفًا﴾ سوێندیش بەو (فریشتانە) ى بەچاکى حەق لە ناحەق جیا دەکەنەوہ ﴿فَالْمُفَصِّتِ ذِكْرًا﴾ ئەمجا سوێند بەو (فریشتانە) ش پەيامى (خوا) بە پێغەمبەر (ان) دەگەینەن ﴿عَذَابًا أَوْ تَذَرًا﴾ بۆ (نەهیلانى) بەهائە (ولینخوشبووتیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا أَوْعَدُونَ نَارًا﴾ بەراستى ئەوہى کە بەلێشتان بى دراوہ (لە هاتنى بۆزى دواى) دیتە دى ﴿وَإِذَا الْخُوفُ ظَلَمْتُمْ﴾ ئەمجا کاتىک کە ئەستێرەکان تارىک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فَجَتْ﴾ وە دەمێک کە ئاسمان کەلێنى تى بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾ وە کاتىک کێوہکان لە بێخ هێتران و نەخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ﴾ وە ساتىک کە کات و شوبى ديار کراو دانرا بۆ پێغەمبەر (ان) لە گەل ئوممەتە کانیاندا ﴿لَا يَوْمَ يُنصَتْ﴾ بۆچ بۆزى دوا خراوہ؟ ﴿يَوْمَ الْقُضْلِ﴾ بۆ بۆزى جیاکردنەوہ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا يَوْمَ الْقُضْلِ﴾ تۆ چووزانىست بۆزى جیاکردنەوہ چى بە؟ ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدَرُ﴾ وای بۆ بى پر وایان لەو بۆزەدا ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْآوَلِينَ﴾ ئایا گەلانى پێشیانمان لە ناو نەبرد ﴿ثُمَّ نُنَجِّهِم بِالْآخِرِينَ﴾ لە پاشان گەلانى دواى ئەوانمان وەك ئەوان لى نەکرد ﴿كَذَلِكَ نَقْعِلُ بِالْآخِرِينَ﴾ هەر بەو جورەش دەکەین بە گوناھباران ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدَرُ﴾ وای بۆ بى پر وایان لەو بۆزەدا ﴿

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّا مَوْعَدُكُمْ﴾ ئایا ئیوەمان دروست نه کردووه له ئاویکی بى نرخ؟ ﴿فَعَلَّكَ فِي مَقَارِعِكُمُ﴾
 ئەمجا خستمانه جىگایه کی پشه ووه ﴿إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ تا ماوهیه کی دیاری کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدِيرُونَ﴾ ئەمجا به ئەندازه گیریه کی رىك و بىك دروستمان کرد، شای (ئیمه) چ ئەندازه گیرىکی
 نه و او و چاکىن ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿الَّذِينَ عَلَى الْأَرْضِ حَثَاةٌ﴾
 ئایا ئیمه زه ویمان نه کردووه کۆ کهره وه ﴿أَخْيَارٌ وَآمُرَاتٌ﴾ بۆ زیندوووان و مردوووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رُكُوعًا وَاسْتِغْثَاتٍ﴾ وه له ناویدا شاخانی بهرزى لهنگهر داکوتاومان داناووه ﴿وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾
 وه ئاوی شیرینمان پى نوشین ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (بهم بى پروایانه دهوتریت) وای بۆ بى پروایان
 له و پۆزه دا ﴿أَطِيعُوا أَمْرًا مَّا كُنْتُمْ بِهِ مُكْذِبِينَ﴾ برون بۆ لای نه و دۆزهخه ی که به درۆتان دهزانی ﴿
 أَطِيعُوا أَمْرًا ظَلِيلًا ذِي نَلَسٍ شَعْبٍ﴾ برون بۆ لای سیهری دوکه لىکی سى بهش ﴿لَا ظِلِيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ النَّارِ﴾
 نه سیهرىکی فیتکه و نه شىك له گری (دۆزهخ) بهرگری بکات ﴿إِنَّمَا تُرْمَى بِشَرٍّ كَافٍ﴾
 بهراستی دۆزهخ بهزیسکی وهك کۆشك دههاوێزى ﴿كَأَنَّهُمْ جُمُوعٌ صُفَّرٌ﴾ (بهرو دوا ده پۆن) ئەلى
 ی کاروانى حوشتری زهر دن ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿هَذَا يَوْمُ لَا
 يَنفَعُونَ﴾ نه مەرو پۆزىکه (بى باوه ران) ناتوانن قسه ی تیدا بکهن ﴿وَلَا يُؤْنَسُ لَكُمْ فَعْبَرُونَ﴾ وه مۆلەت
 نادرتن که پرویانوو بهینه وه ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿هَذَا يَوْمُ
 الْقُضْلِ﴾ ئەمەرو پۆزى بریار داته (جیا کردنه وهیه) ﴿جَمْعَتُكُمْ وَالْأَوَّلِينَ﴾ ئیوه و پینشینانمان کۆ کردووه وه
 ﴿إِن كَان لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُون﴾ سا نه گهر فیل و پیلان بکتان ههیه نهنجامى بدن ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿إِنَّ الْمُشْقِينَ فِي ظِلَالٍ وَغُورُونَ﴾ بىگومان پارێز کاران وه خوا ترسان
 له سیهرو (قراغى) کانیاوی زۆران ﴿وَفِيكُمْ مَنَاسِكُونَ﴾ وه له ناو میوه هاتى کدان که حەزى لى
 ده کهن ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (بىيان ده لىن) بخۆن و بخۆنه وه نۆشتان بى به هوى نه وه ی
 که ده تان کرد ﴿إِن كَانَتْ لَكُمُ الْفَخْرُ الْمَغْسِينِ﴾ بىگومان ئیمه ئاوا پاداشتی چاکه کاران ده دهینه وه
 ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا قَلِيلًا﴾ (نه ی کافران)
 بخۆن و بههره مند بىن ماوهیه کی کهم (له دونیادا) ﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ بهراستی ئیوه ن تاوانباران ﴿
 وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا﴾ وه کاتىک پى یان
 بوترى (له خوا بترسن و) کړنوش بهرن ﴿لَا تَرْكُعُونَ﴾ کړنوش نابهن ﴿وَلَقَدْ يَمِيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بى پروایان له و پۆزه دا ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ نَعَدُهُمْ﴾ (نه گهر نه وان باوه به قورئان نه کهن) نیت
 به چ فهرمودهیه کی تر بر وا دهینن دواى قورئان؟ ﴿

سوره‌قی ﴿النَّبَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه‌وه له‌چی پرسیار له‌به‌کثری ده‌کهن (نه‌و بی پروایانه) ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ له‌و
 ده‌نگ و باسه‌گه‌وره‌یه پرسیار ده‌کهن ۱؟ ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ که نه‌وان تپیدا تپیدا جیاوازن ﴿وَلَا
 يَسْتَعْتَلُونَ﴾ نه‌ء با به‌شیمان بنه‌وه، له‌مه‌ولا تی ده‌گهن ﴿وَلَا يَسْتَعْتَلُونَ﴾ دووباره (ده‌لیم) نه‌ء
 له‌مه‌ولا تی ده‌گهن ﴿أَلَمْ يَجْعَلِ الْاِنْسَانُ نَفْسًا﴾ ناخو زه‌ویمان بو رانه‌خستوون ؟ ﴿وَلِيَّالٍ اُنْقَادًا﴾
 وه کپوه‌کانمان نه‌گیراوه به‌میخ ۱؟ ﴿وَجَعَلْنَا كُرُوزِيًا﴾ وه نپوه‌مان دروست نه‌کردوه به‌جووت
 ﴿وَجَعَلْنَا اَوْمَکُمْ مَّشَاقًا﴾ وه نوستممان نه‌کردوه به‌هوی حه‌سانه‌وه‌تان ﴿وَجَعَلْنَا اِلَیْلًا رَّيَاسًا﴾
 وه شه‌ومان نه‌گیراوه به‌کالا (دایو‌شه‌ر) ﴿وَجَعَلْنَا النُّجُومَ مَعَاشًا﴾ وه روزه‌مان نه‌گیراوه به‌کاتی ریان
 (وه له‌سورپان و په‌یدا کردنی رپوار) ﴿وَنَبِّئَهُمْ اَوْفَکُمْ مَّتَعًا شَدَادًا﴾ وه حه‌وت ناسمانی به‌هیزمان
 دروست نه‌کردوه له‌سه‌رتانه‌وه ؟ ﴿وَجَعَلْنَا اِیْرَاجًا وَّهَاجًا﴾ وه دروستمان نه‌کردوه چرایه‌کی
 دره‌وشاوه (که‌روژه) ﴿وَاَنْزَلْنَا مِنْ الْمُعْصِرِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه ناوی لیزمه و به‌خورپان نه‌ناردوته‌خواره‌وه
 له‌هه‌وره‌گوشراوه‌کانه‌وه ﴿لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا پی ی پروتین دانه‌و نلوه‌گړو گیاو ﴿وَجَعَلْنَا
 الْاَفَّاكَ﴾ باخانی پر و چر ﴿اِنَّ یَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِیقَتًا﴾ به‌راستی روزی جیا کردنه‌وه (ی چاک
 و خراب) کاتیکسی بو دیاری کراوه ﴿یَوْمَ یُفْعَلُ فِی السُّورِ مَا تُوْنُ اُولَکَا﴾ نه‌و روزه‌ی که فو ده‌کری
 به‌که‌ره‌نادانه‌مجا بول بول دین ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ فَکَّاتٍ اُتُوْکَا﴾ وه ناسمان (له‌هه‌مو لایه‌که‌وه) کرایه‌وه‌و
 بوو به‌ده‌رگا ﴿وَسُیِّرَتِ الْجِبَالُ فَکَانَتْ سَرَّابًا﴾ وه کپوه‌کان خرا نه‌پی و بوون به (تراویلکه = سه‌راب)
 ﴿اِنَّ جَهَنَّمَ کَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به‌راستی دوزه‌خ به‌ریزگی بی پروایانه (وده‌مینکه چاوه‌پروایانه) ﴿لِّلظَّالِمِیْنَ مَقَآبًا﴾ وه جی گه‌رانه‌وه‌ی یاخیبانه ﴿اَلَّذِیْنَ فِیْهَا اَنْفَقَا﴾ تپیدا ده‌میننه‌وه هه‌زاران سال
 (ماوه‌یه‌کی زور) ﴿لَا یَذُوقُوْنَ فِیْهَا بُرْدًا وَّلَا شَرَابًا﴾ تپیدا نا چه‌ژن نه‌ساردی و فینکی و نه‌خوارنه‌وه
 ﴿اِلَّا اَحْمَیْمًا وَّغَسَّاقًا﴾ ناوی له‌کول و کیم و زوخوا نه‌بیت ﴿جَزَاءً وَّیَقَآفًا﴾ پادااش ده‌درینه‌وه
 به‌پی ی کرده‌ویان ﴿اِنَّهُمْ کَانُوا لَا یَرْجُوْنَ حِسَابًا﴾ چونکه بیگومان نه‌وان به‌ته‌مای لی پر سینه‌وه
 نه‌بوون ﴿وَكَذَّبُوْا بِآیَاتِنَا کَذِبًا﴾ وه نایه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌درو ده‌زانی چون به‌درو زانینیک ﴿وَكُلُّ شَیْءٍ اَخْصَيْنَا کِتَابًا﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو شتیکمان ژماردوه (له‌سه‌ریان) به‌نوسین
 ﴿قَدْ وُفُوْا﴾ نه‌مجا به‌چه‌ژن (سزای خو‌تان) ﴿فَلَنْ نَّزِیْدَکُمْ اِلَّا عَذَابًا﴾ هپچان بو زیاد ناکه‌بن
 سزانه‌بیت

﴿إِنَّا لَنَسْفَعُ مَقَارًا﴾ بیگو مان جینگای پیر وز و به هر مه ندی هه یه بۆ پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿عَنَّا﴾ و باخات و هه سوو جوړه نری بهك ﴿وَوَكَّلْنَا مُزِيلًا﴾ و هه كچانی تازه مه مك كړدوی هاو ته من ﴿وَكُنَّا لَهُمْ نَاصِرًا﴾ و هه په رداخی پر (له شراب) ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كُنًا﴾ قسه ی بپهو وده و دروی تیدا نایستن ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَظِيمًا﴾ (پاداش ده در بنه وه به) پاداشینی ته و او له لابه ن په روه رد گاری توه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾ په روه رد گاری ناسمانه کان و زهوی و نیوانی ته واته خوا یه کی به خشنده و میهره بانه و ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾ کهس توانای تکا کړدن و (قسه کړدن) نی به ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾ له رورژنکدا که جیبریل و فرشته به پر ییز ده و هستن ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوًّا﴾ که میان قسه ناکه ن مد گهر ته وه که خوا ر ی ی بذات و قسه ی به ر ی و جی بکات ﴿وَلَا تَتَذَكَّرُ إِلَّا نَذَرًا﴾ ته و رورژه راست و بیگو مانه ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَنَاقِبًا﴾ ته مجا هه که سینک و ویسنی رینگای گهرانه وه ده گری بۆ لای په روه رد گاری خوی ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا قُرْآنًا﴾ بیگو مان نیمه تپو مان نا گدار کړد له سزایه کی نزیک ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ له رورژنکی وادا که مروف ده بینی (پاداشی) ته و کړده واته ی که پیشه کی به ده سنی خوی نار د وونی ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ إِنِّي كُنتُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ و هه بی پروا (له و رورژده) ده لی: خوژ که گل بو و مایه (ته که مروف) ﴿

سورہ فی (النبی)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناولی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالَّذِينَ عَرَفُوا﴾ سویند به و فریستانه ی که گیانی کافران (له له شیان) به سه ختی ده رده هستن ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا﴾ و هه به و فریستانه ی که گیانی با و رداران به ناسانی ده ر دینن ﴿وَالَّذِينَ كُنُوا﴾ و هه سویند به و فریستانه ی که خیرا فرمانی خوا جی به جی ده که ن ﴿وَالَّذِينَ كُنُوا﴾ و هه سویند به و فریستانه ی که پیش پر کی ده که ن (له به جی هینانی فرماندا) ﴿وَالَّذِينَ كُنُوا﴾ و هه سویند به و فریستانه ی که ته گیری کاروبار ده که ن (واته سویند به مانه ته وه ی به لیبتان پندراوه دینه دی) ﴿يَوْمَ تَجُزَّى الْأَرْضُ﴾ رورژنکه بومله رزه زهوی ده له رزینی ﴿تَجُزَّى الْأَرْضُ﴾ بومله رزه یه کی تریشی به و ایدا دیت، مردو و ان زیندو و ده بینه وه ﴿قُلُوبٌ يُّوْمِذَوِّلِيَّةٌ﴾ زور دل له و رورژده ده له رزی ﴿أَنْصُرُهَا خِشْعَةً﴾ چا و بان سهر به روه و ژیر ده بی ﴿يَقُولُونَ﴾ (ته سړو به گالته وه) ده لیسن ﴿لَا تَرْكَبُونَ فِي الْحُلُقُومِ﴾ ناخو نیمه (له پاش مردن) ده که پتر نیمه وه بۆ ژبانی پینشو و ؟ ﴿لَا تَكُنْ لَّكَ خِزْيَةٌ﴾ نایا که بو و بن به نیسقانی پزیو (چون زیندو و ده بینه وه) ﴿قَالُوا﴾ و وتبان ﴿يَا كَذِبٌ كَذِبٌ﴾ نانه وه ته گهر وایی گهرانه وه یه کی به زیانه ﴿وَالْمُتَكَبِّرِينَ﴾ بیگو مان ته و زیندو و بو و نه وه یه هه بهك نه عره ته به ﴿وَالَّذِينَ كُنُوا﴾ نیر کتوبر وان له ده شتیکی سبی کاکمی به کاکیدا ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ﴾ نایا داستان مو و سات بی گه پینشو و ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا قُرْآنًا﴾ کانتیک که په روه رد گاری بانگی کړد له شیو ی پیروزی طو و او و ﴿

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بہناوی خوی بہ خشندهی مہرہ بان

﴿عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى﴾ (ہینغہ مہر ۱) پرووی گرز کرد و پشتی ہل کرد ﴿اَنْ جَآءَهُ الْاَعْتٰی﴾ کہ کویرنک (عہد و لای کویری نوم مہ کتوم) ہانہ لای ﴿وَمَا يَذْكُرُ لَكَ تَعْلٰمُ رِزْقٰٓی﴾ تو جو وزانت؟ بہ لکو نہ و (کویرہ) بیہ وی ہاک بیستہ وہ ﴿اَوَلَمْ تَرَ کَوْفَ تَتَفَعَّلُ الْاَلْمٰی﴾ بان بیری بکہ ویتہ وہ (نہ ووی کہ لہ بیری چو تہ وہ) نہ مجا نہ و ہیر کرد نہ وہ یہ سو ووی ہنی بکہ بہ نیت ﴿اَتَاَمَنَ اَسْتَفْتٰی﴾ کہ چی تہ وی کہ خوی ہنی نیاز دہ زانی (مہ بہ ست ہنی بت ہر سستہ کانی فورہ ہشہ) ﴿فَاَنْتَ لَمْ تَصْدَقْ﴾ تو پرووی نی دہ کہ بت ﴿وَمَا عَلٰیكَ الْاٰیٰتِی﴾ وہ ہبج لہ سہر تو نی یہ کہ تہ و ہنی پرواہہ خوی ہاک نہ کانہ وہ ﴿وَاَتَاَمَنَ جَآءَهُ لَیْسَ لَی﴾ بہ لام تہ و کہ سہی کہ بہ ہلہ دی بولات ﴿وَهُوَ یَحْشٰی﴾ وہ لہ خوا دہ ترسی ﴿فَاَنْتَ عِنْدَ نَاقِی﴾ تو خونی لہ ہلہ دہ کہ بت ﴿کَلَّا اِلٰہَ اِلٰہَ اِلٰہَ اِلٰہَ﴾ و ا مہ کہ! ہنی گومان تہ و رینموونی یانہ (ی کہ ہوت ہانورہ) ہیدار کردہ وہ (ی نادہ می) یہ ﴿فَمَنْ شَآءَ ذَكَرْهُ﴾ تہ مجا تہ و کہ سہی بیہ وی بادی خوا دہ کات ﴿فِی صُحُفٍ مُّکَرَّمٰتٍ﴾ (کہ تہ و رینموونی یانہ ش نو سر او نہ تہ وہ) لہ چہ ند ہر بہ کی بہ ریز و ہیر و زدا ﴿تَرَوْعَوْنُ قَطْرَہٗ﴾ پابہ بلند ی ہاک ﴿وَاٰیٰتِی سَفَرَفَ﴾ کہ بہ دہ ست نویتہ رانی ﴿کِرَامٍ بَرَرَفَ﴾ بہ ریزی خیر خواوہن ﴿فَقُلْ اِلٰہَ سَمِیۡمًا اَكْفَرُ﴾ بہ کوشت چی (خراہترین نہ فرینی لہ ہنی) نادہ می، چہ ند ہنی نہ زان و سہلہ بہ ﴿مِنْ اٰیِ تٰی حَقِّہٖ﴾ (ہیر نا کانہ وہ بزانی کہ) خوا لہ چی دروستی کرد وہ ﴿مِنْ قُلُوْبِہٖ حَقِّہٖ فَتَذٰکُرُ﴾ لہ دل تو ہنک ناو دروستی کرد وہ و ہیکی خستہ وہ ﴿فَاَلَسِیۡلَ بِشَرِّہٖ﴾ لہ ہاشان رینگای (چاک و خراہی) بڑ نا سان کرد وہ ﴿وَاَلَمْ اَنْۢ اَكْفُرْ﴾ تہ مجا دہ ہیرینی و دہ یخانہ گورہ وہ ﴿فَاَلَمْ اَشَآءَ اَلْاَشْرٰۤا﴾ لہ ہاشان کانی کہ وویستی زیندووی دہ کانہ وہ ﴿کَلَّا لَئِنْ اَفْقَسَ مَا اَمْرُہٗ﴾ بہ راستی تہ وہی کہ خوا فہرمانی ہنی داوہ ہینستا (نادہ می) بہ چی ی نہ ہبتاوہ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰنَّ عَٰلَمِہٖ﴾ دہ با مرقف سہیری خوا دہ مہ تیہ کہی ہکات ﴿اَلَا صِیۡبَ السَّاعٰۃِ صَآءَ﴾ بہ راستی نیمہ لہ ہورہ وہ بارانمان دار زاند چون دار زاند نیک ﴿وَلَا تَعْلَمُ الْاَرْضُ شَآءَ﴾ لہ ہاشان زہ ویمان لہ ت لہ ت کرد (بہ گبا) چون لہ ت کرد نیک ﴿فَاَلِیْسَ اِنۢ بِہَا حَآکَ﴾ تہ مجا پرواندمان لہ ناویددا دانہ ویتلہ ﴿وَعِبَادُ وَاَعْبَآءَ﴾ و تری و سہ وزہ ﴿وَزَیۡنًا وَاَحْزَآءَ﴾ وزہ ہتون و دار خورما ﴿وَعَلٰی عِلَآءَ﴾ و باخانی چر و ہرو ﴿وَلِیۡکُمۡ وَاٰیٰہُ﴾ مہوہ و لہ وہر ﴿فَتَعَالٰی کُرۡ وَاَلَا تَعْمَلُ﴾ بڑ زبانی خزان و نازہ نشان ﴿فَاِذَا جَآءَ السَّاعَۃُ﴾ کانتیک کہ شاخہ و شریخہ (ی پروزی دواہی) ہات ﴿یَوْمَ یُزَالُ السُّرُّۃُ مِنْ اَخِیۡہِ﴾ تہ و پروزی کہ مرقف را دہ کات لہ برای ﴿وَاُخۡرِہٖ وَاٰیۡہِہٖ﴾ وہ لہ دہیکی و باوکی ﴿وَصَحِیۡبِہٖ وَنِیۡہِہٖ﴾ وہ لہ زنی و کویرہ کانی ﴿لِکُلِّ اَمْرِیۡ مَنۢ مَّہۡمَہٗ یَقۡمِیۡ شَآۡنَ یَعۡنِیۡہِہٖ﴾ ہہ سوو بہ کتک لہ وان لہ و پروزہ دا کار ہیکی وای ہہ یہ کہ سہر کہ سی تری نہ ہر زنی ﴿وَوُجُوۡہُ یَوْمَیۡذِ مُسۡیۡرَہٗ﴾ زور و وخسار لہ و پروزہ دا گہش و جوانن ﴿صَاحِکَہٗ مُسۡتَیۡثِرَہٗ﴾ دہم بہ ہنکہ ہن و شادمانن ﴿وَوُجُوۡہُ یَوْمَیۡذِ عَلِیۡہَا غَیۡرَہٗ﴾ وہ زور و وخسار لہ و پروزہ دا، تہ ہوتو زیان بہ سہرہ وہیہ

﴿تَرْهَقُهَا قِزَّةٌ﴾ له دام اویدارہش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْكَافِرُ الْقَجَرَةُ﴾ ئەوانە ئەوانەن کە بی باوەر و گوناھکار و تاوانبارن ﴿۲﴾

سورہ فی (الحکیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ كُوزًا﴾ کاتیک کہ رۆژ پتجراہیہ وہو (رہوناکی نہما) ﴿۱﴾ ﴿وَلَا الْجُودُ أَتَكَذَّرْتُ﴾ وہ دەمبک کہ ئەستیرە کان هەل وەرین و کەوتە خوارەوہ (تارییک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَلَا الْجِبَالُ سُبْرَتُ﴾ وہ کاتیک کہ کتوہ کان خراہەری (واتە لە شونی خۆیان خزیتەدران) ﴿۳﴾ ﴿وَلَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وہ کاتیک کہ وشترە ئاوسەکان وازیان لی هینرا ﴿۴﴾ ﴿وَلَا الْخُشُوعُ حُسْرَتُ﴾ وہ کاتیک کہ جانەوہران کۆکرانەوہ ﴿۵﴾ ﴿وَلَا الْيَحْزَابُ سُبْرَتُ﴾ وہ دەمبک کہ دەریاکان هەلگیر سیترا (تیکەل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَلَا السُّمُورُ رُوحَتُ﴾ وہ ساتیک کہ هەموو گیاتییک جووتکراییہوہ (لەگەل لاشەدا) ﴿۷﴾ ﴿وَلَا النُّمُورُ دُؤَابَتُ﴾ وہ کاتیک پرسیارکرالە کچانی زیندە بە چال ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ کہ بەج گوناھتیک کوزران ﴿۹﴾ ﴿وَلَا الْخُضُوعُ لِحُرَّتُ﴾ وہ کاتیک کہ نامە (ی کردەوہ) بلاوکراییہوہ (و دابەشکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَا الشُّعَرَاءُ كُفُّوا﴾ وہ دەمبک کہ ئاسمان دامالیتراو پتجراہیہوہ ﴿۱۱﴾ ﴿وَلَا الْجَحِيمُ سُبْرَتُ﴾ وہ کاتیک کہ دۆزەخ هەلگیر سیترا ﴿۱۲﴾ ﴿وَلَا الْجِنَّةُ أُرْلِفَتْ﴾ وہ ساتیک کہ بەهەشت نزیک خراہیہوہ ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ﴾ ئەوکاتە هەموو کەسێک دەزانی کہ چی نامادە کردوہ (بۆ خۆی لە چاکەو خراہە) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِالْجُحُشِ﴾ سویند بەو ئەستیرە گەرۆکانە (ی) دەگەریتەوہ ﴿۱۵﴾ ﴿الْبُحُورُ الْكَلْبُشُ﴾ بەو ئەستیرانە (ی) کە بەنادەگرن و دیارنامیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَلْبَسُوا أَتْعَسَ﴾ وہ بەشەو کەتاریک دەیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالضُّحَىٰ لَنَنْفَسَ﴾ وہ بەبیانی کە هەناسە دەدات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّمَا لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بنگومان ئەو قورئانە گوفتاری رەوانە کراوینکی پایە بەرزە (کە فریشتە (ی) وەحیە) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ بەهینزە، لای خواوەنی عەرش (لای خواہ گەورە)، وخواوەنی پلە و پایە (ی) ﴿۲۰﴾ ﴿مَطَافُهُ أَمِينٍ﴾ قسە رەواہیە لەناو فریشتەدا و دەست پاکە ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَاصِیٰ جُؤْمَرٍ﴾ هاوڕیکەتان (کە موحمەد ﷺ) شیت نی یە (وەک ئیوہ دەلین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ رَافَعَا الْآفَاقَ السَّيْنِ﴾ سویند بەخوا بنگومان (فریشتە (ی) وەحی) دیوہ لە ئاسۆی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَاهُو عَلَى الْغَيْبِ بَصِيرِينَ﴾ وہ ئەو (قورئانە) قسە (ی) شەیتانی دەرکراو لە بەزەیی خوانی یە (وەک ئیوہ دەلین) ﴿۲۴﴾ ﴿فَإِنَّ تَذَهُبُونَ﴾ ئەوہ بۆ کوی دەرفون ﴿۲۵﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو قورئانە ئەنھا ئامۆزگاری بە بۆ هەموو جیہانیان ﴿۲۶﴾ ﴿لَئِنْ شَاءَ مِنْكَ لَتَسْتَفِيرَ﴾ بۆ ئەو کەسانە (ی) کە بیانەوی بەری ی راست دابرفون لە ئیوہ ﴿۲۷﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ﴾ ئیوہ ئارەزوو (ی) ری راست) ناکەن ﴿۲۸﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مەگەر کاتیک کە پەرورەدگاری هەمووان بیەوێست وہ ناچاران بکات بی ی ﴿۲۹﴾

سورہ فی (الانفطار)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بدخشندہی میہربان

﴿٢﴾ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿٣﴾ کاتیک کہ ناسمان لہت ہو ﴿٤﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَظَّتْ ﴿٥﴾ وہ دہمیک کہ ٹہستیرہ کان (کہوٹہ خوارہ وہ) بہ پەرش و بلاوی ﴿٦﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٧﴾ وہ ساتیک کہ دہریاکان ٹیکہل کران ﴿٨﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٩﴾ وہ ساتیک کہ گزیرہ کان ژیرہ و ژورور کران واتہ (مردو وہ کان ہاتنہ دہرہ وہ) ﴿١٠﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿١١﴾ ٹہر کاتہ ہدموو کہ سینک دہزانیت کہ چی لہ پیتسہ وہ ناردوہو (چیسی) دوا خستوہ (بؤ خوی) ﴿١٢﴾ يٰٓأَيُّهَا الْإِنْسَانُ ﴿١٣﴾ ٹہی ٹینسان ﴿١٤﴾ مَّا غَرَّبَكَ بِبَيْتِكَ الْكَبِيرِ ﴿١٥﴾ چی تزی خدلہ تاندوہو بہ پەرہردگاری بہرینز و گہورہت (والنی یاخی بوویت) ﴿١٦﴾ أَلَيْسَ خَلْقُكَ ﴿١٧﴾ ٹہو (پەرہردگار) ہی کہ دروستی کردوویت و ﴿١٨﴾ فَسَوَّيْتَ فَعَدَلَكَ ﴿١٩﴾ رینکی خستوویت و جیای کردویتہ وہ (لہ گیان لہ بہرانی تر) ﴿٢٠﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٢١﴾ لہ ہر ویتہ بہ کدا کہ خوی ویستہیتی بہ کی خستوویت ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ نَكْذِبْكَ بِالنِّبِيِّ ﴿٢٣﴾ وانسی بہ (کہ تی ی گہیشٹوویت) بہ لکو (پوڑی) پاداشت بہ درو دہزان ﴿٢٤﴾ وَإِنْ عَلَيَّ لُحْظَتَيْنِ ﴿٢٥﴾ بینگومان چہند چاودہر تکتان بہ سہرہ وہیہ ﴿٢٦﴾ كَيْفَ أَمَّا كَاتِبِينَ ﴿٢٧﴾ کہ بہرینزو نووسہرن ﴿٢٨﴾ يَكْتُبُونَ مَّا تُفْعَلُونَ ﴿٢٩﴾ ہەرچی بکہن دہیزان ﴿٣٠﴾ إِنْ أَلْقَا لَئِنْ يَغْيِرَ ﴿٣١﴾ بہرانی چاکہ کاران لہ ناو نازو نیعمہ تدان ﴿٣٢﴾ وَإِنْ أَلْقَا لَئِنْ يَغْيِرَ ﴿٣٣﴾ بینگومان بہ دکاران لہ دوزہ خان ﴿٣٤﴾ بِضَلَوْنَهَا يَوْمَ الْآلِئِينَ ﴿٣٥﴾ لہ پوڑی پاداشتدا دہچنہ ناویہ وہ ﴿٣٦﴾ وَمَا غَرَّبَتْهَا بِبَيْتَيْنِ ﴿٣٧﴾ وہ ٹہوان لسی دہرناچن ﴿٣٨﴾ وَمَا أَذْرَبَكَ بِأَيُّومِ الْآلِئِينَ ﴿٣٩﴾ تو چووزانیت کہ پوڑی پاداشت چی بہ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ مَا أَذْرَبَكَ بِأَيُّومِ الْآلِئِينَ ﴿٤١﴾ دوویارہ چووزانیت پوڑی پاداشت چی بہ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ لَا تَعْمَلُكَ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ﴿٤٣﴾ پوڑیکہ کہ ہیچ کہس ہیچی بہ دہمست نی بہ بؤ ہیچ کہس ﴿٤٤﴾ وَالْآخِرُ يَوْمَ يَذَرُكَ ﴿٤٥﴾ وہ فہرمان لہ و پوڑہدا ہر بؤ خواہی ﴿٤٦﴾

سورہ فی (المطففين)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بدخشندہی میہربان

﴿٢﴾ وَيٰٓأَيُّهَا الْمُطَفِّفِينَ ﴿٣﴾ ہاوار بؤ تہرازو و بازان ﴿٤﴾ الْآلِئِينَ إِذَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ يَسْتَوُونَ ﴿٥﴾ ٹہوانہی کہ کاتیک پیتوانہ بکہن (بؤ خویان) لہ سہر (مالی) خدلکی بہ تہواوی وہری دہ گرن ﴿٦﴾ وَإِذَا الْكُفُورُ أَزْدَحَمَ خَيْرُونَ ﴿٧﴾ بہ لام کاتیک بزیان پیتوانہ یان کیتسانہ بکہن کہ میان دہدہنی ﴿٨﴾ أَلَا تَنْظُرُ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ تَبَعُونَ ﴿٩﴾ ٹایا ٹہوانہ نازان کہ بینگومان زیندوو دہ کرینہ وہ ۱۹ ﴿١٠﴾

﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿١﴾ پورژنک که خدک له بهر دم
 په روه د گاری جیهانیان دا ده و ستن ﴿٢﴾ ﴿كَذَٰلِكَ كُتِبَ الْقُرْآنُ لِلْعَرَبِ﴾ بیا په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی ناوانباران له ناو د فته رنکی په سنی به شدایه ﴿٣﴾ ﴿وَمَا آذَنُكَ مَا يَسْمَعُونَ﴾ تو چوزانیت
 نه و د فته ره چی به ﴿٤﴾ ﴿كَذَٰلِكَ مَرْفُوعٌ﴾ ده فته رنکی نومسراوه ﴿٥﴾ ﴿وَنُفْلَ يَوْمَ يُنْفَخُ الْيَوْمُ﴾ هاوار له و
 پوردها بوی پروایان ﴿٦﴾ ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِكُمُ الْيَوْمَ﴾ نه وانه ی که پروا ناکه نه به پورژنکی پاداشت دانه وه ﴿٧﴾
 ﴿وَمَا تَكُنْ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيرٍ﴾ که سی نه و پورژه به درق نازانیت مه گره هوو ستم کارنکی گونا بهار ﴿٨﴾
 ﴿إِنَّمَا تَكُنْ لَكَ شَاةٌ﴾ هر کاتیک که نایه ته کانی نیمه ی یو بخوینرته وه ﴿٩﴾ ﴿قَالَ أَتَكْتُمُونَ﴾ ده لی (نه مانه)
 نه فسانه ی پشینیانن ﴿١٠﴾ ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْوَسْطَى﴾ نه خیر وانی به ﴿١١﴾ ﴿يَلْزَمُكَ عَلَى قُلُوبِهِمْ كَاؤُ الْكُتُوبِ﴾ به لکو ژونگی
 نه و (خرابانه ی) که ده یانکرد په رده ی هیناوه به سهر دلیاندا ﴿١٢﴾ ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْجُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه و ان له و پورژه دا، بی به شن له بیننی په روه د گاریان ﴿١٣﴾ ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا آلَوْا الْبَحِيرَ﴾ له پاشان
 بینگومان نه و ان ده چنه دوزخه وه ﴿١٤﴾ ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا آلَوْا الْبَحِيرَ﴾ نه مجا بی یان ده و وتریت نه مه
 نه و به که پرواتان بی نه ده کرد ﴿١٥﴾ ﴿كَذَٰلِكَ كُتِبَ الْأَنْزَارُ لِلْعَرَبِ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو د فته رنکی به رزدا به ﴿١٦﴾ ﴿وَمَا آذَنُكَ مَا يَسْمَعُونَ﴾ تو چوزانیت نه و د فته ره به رزه چی به ؟ ﴿١٧﴾ ﴿كَذَٰلِكَ
 مَرْفُوعٌ﴾ ده فته رنکی نومسراو (ی نه منده به فته ره) ﴿١٨﴾ ﴿بَيْنَهُمُ الْمُفْرُوتُ﴾ نریکانی خودا ده بینن ﴿١٩﴾
 ﴿إِنَّ الْأَنْزَارَ لَفِي نَجِيرٍ﴾ بینگومان چاکه کاران له نازو نبعمه تدان ﴿٢٠﴾ ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ﴾ له سهر
 نه خت و باره گاهه سهر ده کهن ﴿٢١﴾ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ قَضَرَةَ النَّعِيرِ﴾ ده بینیت له روخساریاندا
 جوانی و گه شاووه بی خوشگوزهرانی ﴿٢٢﴾ ﴿يُسْقُونَ مِنْ رَحِيْقِ حَنْتُورٍ﴾ شهرا بی پاکسی سهر به مؤریان بی
 ده دری بیخونه وه ﴿٢٣﴾ ﴿حَنْتُورٍ مَثَلٍ﴾ که دوا قومی بونی میسکه ﴿٢٤﴾ ﴿وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ یو
 نه وه با پیشبر کی بکن پیشبر کی کاران ﴿٢٥﴾ ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ مَنْ تَسْتَفِيرُ﴾ نیکه ل کراو له ناوی ته سنیمه ﴿٢٦﴾
 ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُفْرُوتُ﴾ کانی به که که نریک کراوه کان لی ی ده خونه وه ﴿٢٧﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُنْزِلُوا كَاؤُا﴾
 بینگومان نه وانه ی که به دکار بوون ﴿٢٨﴾ ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَحَكَّمُونَ﴾ بی ده کهنن به وانه ی که پروایان هینا بوو
 ﴿٢٩﴾ ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بر وشتنایه چاویان لی داده گرتن ﴿٣٠﴾ ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکیش بگه رانایه ته وه بولای مال و مندلیان، به بینکهنن و گالته کردن
 (به موسولمانان) وه ده گه رانه وه ﴿٣١﴾ ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ تَوَلَّوْا وَلَٰئِنْ هُوَ إِلَّا نَصْرُ الْوَلَدِ﴾ وه کاتیکیش بیانیینایه
 نه بیانوت: نه مانه گومران ﴿٣٢﴾ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفَظِيْنَ﴾ له کاتیکدا که (نه و ان) به چاودیر نه نیراون
 یو سهر موسلمانان کان (تا هم قسه به بکن) ﴿٣٣﴾

﴿قَالُوا مَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْغَفَّارِ يَصْحَكُونَ﴾ ﴿١﴾ نه مرق (که پوزی دواپی به) نه وانهی که پروادار بوون به
 بی پرواکان بی ده که نن ﴿٢﴾ ﴿عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ﴾ له سهر قنده فو کورسیه وه سهر ده که نن ﴿٣﴾ مثل
 ثوب الکفار ما کاوا فاعلوت ﴿٤﴾ (نازانن) تولهی نهو بی پروایانه دراونه وه، له سهر نهو کرده وانهی که ده بان
 کرد (له دنیا دا)؟ ﴿٥﴾

سوره فی (الانشقاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿إِنَّ السَّاعَةَ أَتَتْ﴾ کاتینک که ناسمان لهت بوو ﴿١﴾ ﴿وَأُوتُوا لَهَا وَخُفَّتْ﴾ وه ملکه چی کرد بو
 پهروه دگاری و ده بی هرواش بیت ﴿٢﴾ ﴿وَلَا الْأَرْيَافُ مَدَّتْ﴾ و ساتینک که زهوی راکشراو پانکرایه وه
 (راخرا) ﴿٣﴾ ﴿وَالَّذِينَ مَرَّيْنَاهَا وَمَتَّحْنَا﴾ وه نه وهی تیدابو و فری داو هبچی له ناودانه ما ﴿٤﴾ ﴿وَأُوتُوا لَهَا وَخُفَّتْ﴾
 وه ملکه چی کرد بو پهروه دگاری و ده بی هرواش بیت ﴿٥﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ﴾ نهی ئنسان
 ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ تو بنگومان تیکو شه ریت به ره پهروه دگارت به تیکو شان ! نهو سا
 بی ی ده گیت ﴿٦﴾ ﴿فَأَمَّا مَن أُوِّقِيَ كُتُبًا رَّحِيمَةٍ﴾ نه مجا نهو که سهی که نامدی (کرده وهی) درایه دهستی
 راسنی ﴿٧﴾ ﴿فَسَوْفَ يَحَاسِبُ حِسَابًا يَّسِيرًا﴾ نهو سا پر مسینه وهیه کی مسووک و ثامانی له گه له ده کری ﴿٨﴾
 ﴿وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ وه به دلخوشی ده گه ریشه وه بولای کهس و کاری ﴿٩﴾ ﴿وَأَمَّا مَن أُوِّقِيَ كُتُبًا رَّوَّارَةً﴾
 ظهروه ﴿١٠﴾ وه نهو که سهی نامدی له پشته وه درایه دهستی ﴿١١﴾ ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ نهو به زووی داوی
 مردنی خوی ده کات ﴿١٢﴾ ﴿وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا﴾ وه ده چینه دوزه خه وه ﴿١٣﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونکه)
 بنگومان نهو له ناو کهس و کاری دا دلخوش بووه ﴿١٤﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ أَن يَخُورَ﴾ وه نهو وای گومان ده برد،
 که هر گیز ناگه ریشه وه (لای خوا) ﴿١٥﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَانُوا فِي بَاطِنٍ مِّنَ الْأَعْيُنِ﴾ نه خیر وانی به ! چونکه به راسنی
 پهروه دگاری نهو ناگدار بووه بهو ﴿١٦﴾ ﴿فَلَا أَعْرَضَ الشَّقِيُّ﴾ سوتند به سووری که ناری ناسمان ﴿١٧﴾
 ﴿وَالْبَلِّ وَمَا وَسَّىٰ﴾ وه به شه وو نهو شتانهی که کویان ده کانه وه ﴿١٨﴾ ﴿وَالْقَصْرِ﴾ ﴿إِنَّا أَنشَقْنَا﴾ وه به مانگ
 کاتینک که پر ده بیه وه ﴿١٩﴾ ﴿لَنُرْكَنَ عَلَيْكَ مَطْبِعًا عَن طَبَعٍ﴾ (نیه) تنی نه به رن له حالیکه وه بوو حالیکه تر ﴿٢٠﴾
 ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نیر بوجی پروا ناهیتن ؟ ﴿٢١﴾ ﴿وَإِذَا فُزِّيَتْ عَلَيْهِمُ الْفِتْنَةُ ان لَّا يَسْتَجِدُونَ﴾ وه کاتینک که
 قور ئانبان بو بخوینر رته وه سوژده نابن (مل که چی ناکه نن) ﴿٢٢﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَكُمُ الْيَوْمَ عَذَابٌ
 که بی پروان به دروی نه زانن ﴿٢٣﴾ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تُوعَدُونَ﴾ وه خوا چاک ناگدار و زانایه به وهی که
 له دلی ده گرن ﴿٢٤﴾ ﴿فَيَسْتَرْهَمُونَ عَذَابَ الْبَاسِ﴾ که واته مژده بان به ری به سزای سهختی (قیامت) ﴿٢٥﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لام نه وانهی که پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیاں کردوه
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بۆ نهوان ههیه پاداشتی بی برانه وه ﴿۱﴾

سورته (البروج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویتند به ناسمانی خاوهن بورجه کان ﴿۱﴾ ﴿وَالْيَوْمَ التَّوَّابِ﴾ وه به ورژهی که
 به لیتی پیدراوه ﴿۲﴾ ﴿وَالشَّاهِدِ مَشْهُودٍ﴾ وه به هه موو بینروو بینراوینک (یا شایهت و شایهتی له سهر
 دراو یا ورژهی ههینی و ورژهی عه ره فه) ﴿۳﴾ ﴿فَبِئْسَ الْاُخْدُودُ﴾ به کوشت چن خاوهن چاله کان (له
 عه مه کان) ﴿۴﴾ ﴿الَّذِي ذَاتِ الْاُفْئُودِ﴾ نهو ناگره ی خاوهن سوو نه مهنی (و بلیسهیه) ﴿۵﴾ ﴿اِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ قُودٌ﴾
 کاتینک که نهوان دانیشبوون به ده وری (ناگره که) دا ﴿۶﴾ ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه نهوان
 سهیری نه ویهان ده کرد که دهیان کرد به بر واداره کان ﴿۷﴾ ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اَلًا﴾ وه نهو سزایهش
 هه ره له بهر نه وه ده دران ﴿۸﴾ ﴿اَنْ يُّؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ که بر وایان هیناوو به خوی به ده سه لاتی
 سوپاسکراو ﴿۹﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ﴾ نهو خودایه ی که مولکی ناسمانه کان و زهویی بۆ نه وه
 ﴿۱۰﴾ ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا ناگاداره به سهر هه موو شتینکدا ﴿۱۱﴾ ﴿اِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
 به راستی نه وانهی که نازاری پیاو و ژنه بر واداره کانیاں داو ﴿۱۲﴾ ﴿لَهُمْ اَسْأَفُؤُا﴾ له پاشان په شیمان نه بو و نه وه
 ﴿۱۳﴾ ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلَدٌّ﴾ نه وه بۆ نهوان ههیه سزای دۆزهخ، وه سزای (ناگری) سویتنهر
 ﴿۱۴﴾ ﴿اِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بینگومان نه وانهی بر وایان هیناو کرده وه چاکه کانیاں کرد
 ﴿۱۵﴾ ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ نَجَّى مِنْ حَرِّهَا اَلْأَعْنُنُ﴾ بۆ نهوان ههیه به هه شتاتینک که جوگه ناوی زۆر دهروات به ژیریاندا
 ﴿۱۶﴾ ﴿وَالَّذِي اَلْقَى الْقُرْآنَ﴾ نا نه وه به سهر که و تنی گه و ره ﴿۱۷﴾ ﴿اِنَّ يَظُنُّ رَبَّهُ لَشَدِيدٌ﴾ به راستی ده ست وه شانندی
 به و ره دگاری نۆ زۆر سه خته ﴿۱۸﴾ ﴿اِنَّهُ هُوَ الَّذِي وُعِدُ﴾ بینگومان هه ره نه وه که له سهره ناوه (مرووف)
 دروست ده کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده کاته وه ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ وه هه ره نه وه لیخو شبووی
 میهره بان ﴿۲۰﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ خاوهنی عه رش و به رزو پایه دار ﴿۲۱﴾ ﴿فَقَالَ لِيَا اِبْرَاهِيْمُ﴾ هه رجه کی
 بیهوت ده بکات ﴿۲۲﴾ ﴿قُلْ اِنَّكَ عَبْدٌ كَتُوبٌ﴾ تایا پیت گه بشخو وه باس و به سهرهائی له شکره کانی ﴿۲۳﴾
 ﴿فِرْعَوْنُ وَقُودٌ﴾ فیرعه ون و سه موود ﴿۲۴﴾ ﴿بَلِ الْاِنْسَانُ لَكَفُورٌ﴾ به لکوه نه وانهی که بی بر وایوون
 هه میسه له به درو زانینی (قورثان) دان ﴿۲۵﴾ ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ وه خواش (به ده سه لات و زانینی)
 له پشتیان وه ده وری داوون ﴿۲۶﴾ ﴿بَلِ الْاِنْسَانُ لَكَفُورٌ﴾ به لکوه نه وه (ی که به درو ی ده زانن) قورثانیکی گه و ره و
 به رنزه ﴿۲۷﴾ ﴿فِي لُوحٍ مَّخْفُوظٍ﴾ له له و حیککی پارتیزراو دایه (که بی ده و تریت لوح المحفوظ) ﴿۲۸﴾

سوره قی (الطارق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به ناسمان و نه وهی که له شه واده ده ده که وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو چوزانیت ده که و تو وی شه و چی به ؟ ﴿الْجَمُّ الثَّاقِبُ﴾ نه ستره ی دره خشان ی تاریکی کون که ره ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به مانه) که س نی به که چاودیرنکی به سه ره وه نه بی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده ی با مروف سدرنج بدات که له چی دروست کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له ناوینکی فریدراو (هه لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که ده ره ده چی له ناوهندی پشت (ی پیاو) و دانه ی (په راسوی) سنگی (زن) وه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لانه له سه ر زیندوو کردنه وهی ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْرَارُ﴾ له رورژنکدا که هه رچی نهینی هه به ناشکرا ده کری ﴿فَاللَّهُ مِنْ قُوَّةٍ أَلَا تَصِرُ﴾ نه و نه هیزنک شک ده بات و نه پشتیوانتیک ﴿وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ﴾ سویند به ناسمانی خواوهن باران ﴿وَالْأَرْضُ ذَاتُ الصَّدْعِ﴾ وه به زه وی خواوهن درزو قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ﴾ بینگومان نه م (فورنانه) م و ته ی راست و جیا که ره وه یه ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ وه گالته نی به ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان بی پرواکان (بیلان ده گیرن) و قیل ده که کن چو ن قیل کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه منیش بیلان ده گیرم (ونه خشه ده کیشم له به رامهر بیلانی نه وائندا) چو ن بیلان و نه خشه کیشانیک ﴿فَيَهْلِكُ الْكَافِرُ﴾ نه مجا (توش نه ی پتغه مبه ر) مؤله تی بی پرواکان بده ﴿أَمْ يَلْمِزُكَ رُؤُوسًا﴾ منیش که منیک لیان ده وه ستم (باشان ده بینیت چیان به سه ره ده هیتم به سزادانایان)

سوره قی (الأعلى)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته سبیحاتی په روره دگاری هه ره بلندت بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ النَّفْسَ﴾ نه وه ی (هه مور شتیکی) دروست کردوه و رنک وینکی کردوه ﴿وَالَّذِي مَدَّرَ فَهْدًى﴾ وه نه وه ی که نه خشه ی کیشاوه (بو هه موو شتیک) نه مجا شاره زای کردوه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه نه وه ی که له وه ی ده ره هیناوه ﴿فَجَعَلَهُ غَافَةً أَحْوًى﴾ نه مجا ده بیکات به پوشی رهش دا گه راو ﴿سَقَرْتُكَ فَلَا تَكُنْ﴾ (نه ی موحه مبه ر فورنانت) به سه ردا ده خوینینه وه هه ر گیز بیرت ناچیه وه ﴿إِلَّا مَنَاسِكَةً لِلَّهِ﴾ مه گه ر نه وه ی که خوا بیه ویت ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ نَفْحٌ﴾ بینگومان نه و به هه موو شتیکی ناشکراو په نهان ناگاداره ﴿وَنُفِثَ لَكَ الْبَسْرُ﴾ وه یارمه تیت ده ده بین مؤری ناسان ﴿فَذَكِّرْ لَكَ الْذِكْرَ﴾ نه مجا توش هه رده م ناموزگاری بکه نه گه ر سوودی گه یاند ﴿سَيَذَكِّرُكَ الْخَشْيَ﴾ بینگومان نه وه ی له خوا بترسی په ندی لی وده گری

﴿وَيَجْعَلُهَا أَتَقَى﴾ وہ نہ وہی زور خرابیش بس خوی لسن دور دہ خانہ وہ ﴿الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 نہ وہی دہ چیتہ ناو ناگری ہدرہ گہ ورہ وہ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لہ ہاشان نہ دہ مرئی تیدا
 (تارز گاری بیت) وہ نہ دہ ری (تیدا بہ نامایی) ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو نہ وہی کہ
 خوی پاک راگرت ﴿وَنَزَّاعَتِهِ فَعَلَى﴾ وہ ناوی بہرہ ورد گاری خوی دہ بات و کہ و نہ نویژ کردن
 (وہا رہ وہ) ﴿بَلْ يُؤْذُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو نیوہ زبانی دنیا ہلدہ بڑرن ﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
 کہچی (زیانی) دوا پوژ باشتر و پایہ دارترہ ﴿إِنَّ هَذِهِ أَلْفَى الضُّحَى الْأَوْفَى﴾ بس گومان نہ مہی
 (کہ باسکرا) لہ نامہی پیشوہ کاندایہ ﴿صُحُفٍ بِرُحْمٍ يُمَسَّحُ بِهَا﴾ نامہ کانی ٹیبراہیم و موسا ﴿

سورہ فی (الغاشیہ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشنندی میہربان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ثایا ہدوالی روزی دواہی (روزی داپوشہ رت) ہنگہ شستوہ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ﴾
 خلیعہ ﴿زُورٌ دَمٌ وَچاو لہ و پوژہ داترسناک و پسواو شہرمہ زارن ﴿عَايِلَةٌ آتَتْهُ﴾ ہمولدہ ریکی
 بہنجہ پون ﴿فَصَلَّى نَارًا كَلِمَةً﴾ دہ چنہ ناو ناگری ہدرہ گہ رمہ وہ ﴿شَقَى مِنْ غَوَىٰ يَتَذَكَّرُ﴾ ناو
 دہ درین لہ سہر چاوہی کول بہ کول و زور گہ رم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرْحٍ﴾ خوراکیان ہدرہ درکی
 حوشر خوار (ی ناگریہنہ) ﴿لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَسْمَعُونَ مِنْ حُجَّةٍ﴾ نہ قہ لہ وی دہ کات و نہ برسیتی لا دہ بات ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّارًا﴾
 زور پو خسار لہ و پوژہ داپاراوہ (جوان و گہشن) ﴿لَيْسَ بِهَا رِزْقٌ﴾ رازین
 لہ کوششی خویان ﴿فِي حَتِّهِ عَالِقٌ﴾ وان لہ بہ ہشتی بہر زو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَیْلَةً﴾ قسہی ہیج
 وپوچی تیدا نابستن ﴿فِيهَا نَحْوٌ جَارٍ﴾ تیدایہ تی سہر چاوہی پوہوان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مَّرُوعٌ﴾ تیدایہ تی
 زور قہ تہفہ و تہختی بہرز ﴿وَأَكْرَابٌ مُّصَوِّعَةٌ﴾ وہ بہر داخی دانراو ﴿وَنَارٌ فِي مَصْفُوعَةٍ﴾ وہ پشٹی
 ریزکراو ﴿وَنَارٌ مِّنْ مَّوَدَّةٍ﴾ وہ قالی راخراو لہ ہموو لایہ کہوہ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَىٰ الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دہی
 پو وورد نابنہ وہ لہ حوشر کہ چوون دروست کراوہ ﴿قَالَ السَّمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ناسمان کہ چوون
 بہرز کراوہ تہوہ ﴿قَالَ السَّمَاءُ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چوون داکو تراون و دامہ زرین تراون؟ ﴿قَالَ الْأَرْضُ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چوون راخراوہ ﴿قَدْ كُنَّا أَنتَ مُدْکِرٌ﴾ کہوہ پو
 ناموژ گاری بکہ، تو ہدر ناموژ گاری کاریست ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصْطَفٍ﴾ تو دہ سہ لات دار نیت
 بہ سہر یاندا ﴿

﴿الْأَمْنِ ثَوْبٌ وَكَفَرٌ﴾ بہ لَام نہو کہ سہی کہ پشت ہہ لکاو بن بر وایت ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ﴾
 نہوہ خوا سزای دہدات بہ سزای زور گہورہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِمْ﴾ یتگو مان ہہر بولای نیمہ بہ
 گہرانہ وہیان ﴿لَعَنَ عَلَيْهِمُ الْبُحْرَى﴾ لہ پاشان بہ راستی لہ سہر نیمہ بہ لی پر سینہ وہیان ﴿

سورہ قی الفجر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہ بان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سونند بہ بہرہ بہیان ﴿وَلَيْلٍ عَشْرٍ﴾ وہ بہ دہ شہوی سہرہ نای مانگ (ی ذی الحجۃ) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وہ بہ تاک و جوت ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَنشَرُ﴾ وہ بہ شہ و گار کاتیک کہ تی دہ بہ ریت ﴿وَهَلْ فِي ذَلِكَ مَسْرُؤٌ لِّمُحِيطٍ﴾ نایا نہ مانہی کہ سونندیان بن خورا شایستہ ی سونند بن خوار دن نبین لای
 کہسانی تہگہ یشتو ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَلْنَا بِهِمْ ظِلْفًا﴾ نایا نابینیت کہ پەرورہ دگاری تو چی کرد بہ گہلی عاد
 ﴿إِذْ هُمْ نَائِمُونَ﴾ وہ بہ ہوزی ثہرم ؟ خواہنی پایہ (و دہ سہلات) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَلْنَا بِهِمْ ظِلْفًا﴾ کہ
 ویتہیان دروست نہ کرابو لہ ہہمور وولاندہ ﴿وَنَسُودُ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾ وہ (چی کرد) بہ گہلی
 سہموود نہوانہی کہ (شاخی) بہردیان دہ تاشی لہ شیور دولہ کاندہ ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ﴾ وہ فیرعہونی
 خواہن سنگی زور (وہ کہ نہ ہرامہ کان، کہ وہ کہ سنگ چوون بہ زہ ویدا) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ﴾
 نہوانہی کہ باخی بوون لہ ولاندہ ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ وہ زوریان خرابہ تہدا کرد ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ سَوِّطَ عَذَابٍ﴾
 بہ راستی پەرورہ دگاری تو لہ کہ مینی مستہم کاراندایہ ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِذَا مَا ابْتَلَاكَ رَبُّكَ﴾ جا کاتیک
 کہ خوا نادمی تاتی کردہوہ ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَنِعْمَتِي بِسَهْرٍ دَارِشْتِ﴾ و ریزی گرت و نازو ناعمہ تی بہ سہردا رشت
 ﴿فَقُولْ رَبِّي أَكْبَرُ﴾ نہوہ دہلی پەرورہ دگام ریزی گرتووم ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَقَدْ رَحِمْنَا وَرَحْمَةً﴾ وہ نہ گہر
 تاتی کردہوہ و ریزی کہم پتدا ﴿فَقُولْ رَبِّي أَكْبَرُ﴾ نہوسا دہلی پەرورہ دگام ریسوای کردووم ﴿كَذَٰلِكَ﴾
 ناگرن ﴿وَلَا تَحْضُوعٌ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُشْكِينِ﴾ وہ ہانسی یہ کتری نادہن لہ سہر خوار دہ مہشی دان (و بہ خینو
 کردنی) ہہزاران ﴿وَلَا تَكُلُونَ الرِّبَا أضعافًا﴾ (بہ لکو سہرہ پای نہ مہش بہ شہ) میراتی (بہ شداران)
 ہہمووی (بہ ہہلہ) دہ خون ﴿وَتَحْبُوبُونَ أَلَمَالًا حَبَابًا﴾ وہ مال و سامانتان خوش دہویت بہ خوش
 ویستنیکی زور ﴿كَذَٰلِكَ إِذَا دُكِّي الْأَرْضُ دُكِّيًا﴾ نایی و ابکہن ! کاتیک کہ زہوی بہ توندی درا بہیہ کدا و
 پارہ پارہ کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (لہ و ریزی دوا پیدا) پەرورہ دگارت دیت (بولہپر سینہ وہی
 خہلکی، ہانتیک شہاری زاتی خوی بیت، بر و امان پینہنی بہ بنی ہیچ لہچواندن ولیکداندہ وہیہک، وہ
 چونیہ تیہ کہی نازانین، تہنہا خودا خوی دہ زانیت) وہ فریشتہ کانیش بول بول دین ﴿

﴿وَجَاءَ يُؤْمِرُ بِحَقِّهِ﴾ و لهو پرورده دا دوزخ ده هیریت (بو ساحه می مه حشر) ﴿يَوْمَ يُنَادُّكَ﴾
 ﴿الْإِنْسُ﴾ لهو پرورده دا نینسان (کرده وهی خوی) بیر ده که وئنه وه ﴿وَأَذِّنْ لَهُ الذِّكْرَ﴾ به لام لهو
 بیر که وئنه وه به چ سو و دیک بهو ده گه به نیت؟ ﴿يَقُولُ يٰلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (ته مجا به داخوه) ده لن
 خوزگه له دنیا دا کاری چاکه م پیش به خستایه بو هم زیانه م ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كَدُّكَ﴾ ته مجا
 لهو پرورده کهس سزای کهس نادات وه کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْنِقُ رِقَابَهُ أَكْذَابُ﴾ وه کهس که له بهجه می
 کهس ناکات وه کو که له بهجه کردنی خوا (بوی باوه ران) ﴿يَتْلِيهَا نَفْسٌ مَّقْطُوعَةٌ﴾ (لهو پرورده دا
 به خوا به رست ده و تریت) نهی نه فی به ثارام ﴿أَتَجِئُ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً﴾ بگه پریره وه بو لای
 بهر وه ردگاری خوت به ره زامه ندی و لی بازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عِصْيٰی﴾ ته مجا بهجوره ناو بهنده
 چاکه کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و بهجوره ناو به هشتی منه وه ﴿

سوره قی البند

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده می مته ره بان

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَیْرِ﴾ سویند بهم شاره (که مه ککه به) ﴿وَأَنْتَ حَلَّ بِهَذَا الْبَیْرِ﴾ وه تو لهو شاره دا
 نیسته جنی (که نازاردانی توی تیدا بریار دراوه) ﴿وَاللَّهِ وَمَا أَدَّبُ﴾ وه سویند به باوک (باو که ناده م)
 وئنه وهی که لی که و توتوه ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ سویند به خوا به راستی ناده میمان دروست
 کردوه هه همیشه له بهنج و کیشه و ناره حه نیدایه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَغْفِرَ لِي رَبِّي﴾ نایا واده زانی که
 کهس ده سه لانی به سه ریدانی به ﴿يَقُولُ أَفْلَکَ مَا لَا لَنَا﴾ (به فیزه وه) ده لی مالی زورم له ناو داوه و
 به خشبووه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَرْجِعَ إِلَيَّ رَبِّي﴾ نایا واده زانی که کهس نه دبوه ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ عِشْتِينَ﴾ نایا دوو
 چاومان نه داوه تی ﴿وَلَيْسَ آتَاكَ شَفِيعَتَيْنِ﴾ وه زمانیک و دوو لیومان بی نه داوه؟ ﴿وَهَذِيكَ الشَّجَرَتَيْنِ﴾
 وه ری ی چاک و خراپمان نشان نه داوه ﴿فَلَا تَقْصُصْ الْعُقَبَةَ﴾ کهچی هیستا (زوریک له خه لکی)
 به لاماری به می سه ختی نه داوه ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْعُقَبَةَ﴾ تو چوزانیست به می سه خت کامه به ﴿فَلَا رَقَبَتَيْنِ﴾
 نازاد کردنی کزیله به ﴿أَوَاطَعْتُمْ فِي يَوْمٍ مَسْعُوفٍ﴾ و ناندانه له پرزی گرانی و برستی دا ﴿يَسْمَاؤَافَقَرَتَيْنِ﴾
 به هه تیوی خزم ﴿أَوَمِنْ كِنَاذَافَمَرَّتَيْنِ﴾ یا به هه زاری خاکه سهر (که فته کار) ﴿فَمِنْ كَانِ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 سهره رای ته مانه ش لهو که سانه بی که بروایان هیتابی ﴿وَوَاصُوا بِالصَّيْرِ﴾
 وه ناموزگاری به کتریان کردبی به ثارامگرتن ﴿وَوَاصُوا بِالْمَرْحَةِ﴾ و ناموزگاری به کتریان کردبی به
 به زه بی و مته ره بانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ السَّعَةِ﴾ ته وانه هاوه لانی ده سنی راستن ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ﴾ وه نه وانه ی که یی بر و ا برون به موعجیزه و نیشانه کانی نیمه نه وانه هاوه لانی ده سنی چه بن ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُوقَدَةٍ﴾ دایگر نرون ناگری ده رگا داخراو ﴿

سوره قی ﴿الْمُحْتَمِلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالنَّاسِ وَصُحَّتْ﴾ سویند به خور و پروناکیه که ی ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا﴾ وه سویند به مانسگ که دوا به دوی
 ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا﴾ وه سویند به روز کانی که خور ده ده خات ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا﴾ وه
 سویند به شو که خور داده بوشی ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾ وه سویند به ناسمان و بهوی دروستی کردوه ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَرَقَتْهَا﴾ وه سویند به زهوی و نهوی رای خستوه ﴿وَالنَّجْمِ وَمَا سُورَتْهَا﴾ وه سویند به نه فسی
 ناده می و نه واتهیشی که ریک و بیک به دیهیناوه ﴿وَالْأَنفُسَ فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ نه مجا رینگای چهوت
 و خراب و چاک و خواهرستیشی پیشاندا ﴿فَقَدْ أَخَذَ مِنْ دَكِّهَا﴾ (سویند به هموو نه وانه) به راستی
 رزگاری بوو نهو که سدی که نه فسی خوی پاک کرده وه ﴿وَقَدْ خَابَ مِنْ دَكِّهَا﴾ بنگومان نا نومید بوو
 نهو که سدی که نه فسی خوی (به گوناوه) وون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بر وای نه هینا هوزی
 سه موود به هوی سهر که شسی بانه وه ﴿إِذْ أَبْكَبَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک که خرابتر بیتان هه ستایه وه (بو سهر برینی
 خوشتره که) ﴿فَقَالَ لِفَتْرٍ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ نه مجا بیتنه مبره که ی خوا (صالح علیه السلام) پی ی
 ووتن: واز بهیتن لعم خوشتری خوایه و توره ناوه که ی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ که چی بر وایان پی نه کردو
 خوشتره که یان سهر بری ﴿فَدَمَّرْنَا عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَرْسَوْهَا﴾ نه مجا په روه رد گاری نه وان سزای رشت
 به سهر باندا به هوی گوناوه کانبانه وه و ته خنی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ وه (خوا) نا ترسی له باشه روزی نه م
 ﴿تَوَلَّاهُمْ لِنِ سَدَنَدِهِ بَانَ﴾

سوره قی ﴿الْمُحْتَمِلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ سویند به شو کاتیک که (زهوی) داده بوشی ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ﴾ وه به روز کانی که پروناک
 ده بیتنه وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ وه به واته ی که تیرو می ی دروست کرده وه ﴿إِنْ سَعَىٰ كُفْرًا﴾ به راستی
 ههول و کوششی نیمه جزواو جزوره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾ نه مجا نهو که سدی (مال) بیه خشی و له خوا
 بترسیت و پاریز کار بیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ﴾ وه بر وای بیی بهوی زور چاکه (لا اله الا الله یا به ههشت) ﴿وَفَسَّيْتُمْ لَوْلِيَّتُكَ﴾ نهو بنگومان یار مدتی دهه بن بزی ی ناسان (که چاکه یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ كُفَّ وَاتَّقَىٰ﴾ وه نهو
 که سدی رزدی بکات (له مال به خشین) و خوی بی نیاز بزانی (له پاداشنی په روه رد گاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ﴾
 وه بر وای نه بی به چاکه (که لا اله الا الله یه یان به ههشت) ﴿

﴿فَسَيَبْزُقُهُ الْغَنَمَ﴾ شه وه بنگومان ری ی سه ختی بؤ ناسان ده که بن ﴿وَبِالْبَيْتِ عَنْهُ مَا اللَّهُ إِلَّا نَزْدِي﴾ وه سهرهت و سامانه که ی فاز انجی بی ناگه به نی کاتیک که تیا ده چی ﴿إِنَّا عَلَيْنَا اللَّهُدِي﴾ به راستی له سه ر قی به ریتموونی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَالْأُولَى﴾ وه هردوو جیهان هی قی به ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَقْلُ﴾ من نیوم ترساند به ناگریکی بلنسه دار (که دوزه خه) ﴿لَا تَصْلَهُ إِلَّا الْأَشْقَى﴾ که س ناچیته ناو دوزه خه وه خراپترین که س نه بیت ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ شه که سه ی که بروای نه بی و پشتی هه لکرد بی (له نابینی راست) ﴿وَسَيَكُنْ مِنَ الْآفَتَى﴾ وه لی ی دوور ده خریته وه پاریز کارترین که س ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ شه وی مالی خوی ده به خشی تا (دل و دهرونی) پاک بیته وه ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾ له کاتیکدا که س چا که به کی وای به سه ری به نی به که پاداشت بدریته وه ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾ ته نها مه به سنی به زامه ندی به روره دگاری به رزو بلنده ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سویند به خوا (شه که سه ی وایت) له مه ولا رازی ده بی (به پاداشتی دوا پور) ﴿

سوره قی الضحی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالضُّحَى﴾ سویند به چشته نگاو ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ وه سویند به شه و کاتیک که شارام ده گری (بزرنگیته وه) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ به روره دگارت وازی لی نه هیتاوت و لیست دلگیر نه بووه (شه ی موحوممه د ﴿وَلَا خِرَءُ خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَى﴾ وه (پاداشتی) دوا پور بؤنؤ چاکشره له دونیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ سویند به خوا له مه ولا به روره دگارت شه هتدوت پی ده به خشی که رازی بیت ﴿الَّذِي جَدَّدَكَ بِتِمْثَالِكِ﴾ نایا توی نه دی به هه تیوی وحه و اندیتیه وه ﴿وَوَجَدَكَ غَالِبًا فَلَا أَغْنَى﴾ وه نایا توی نه دی به هه زاری و ده وله مه ندی کردیت ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ که واته (توش) هه تیو و مه چه و سینره وه ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ وه هه لمه شاخی به پر سیار که ر (هزارو سوال که ر) دا ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ وه نیمه ت و به خشی به روره دگارت ده ریخه (به بارم تیدانی هزاران) ﴿

سوره قی الشرح

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الَّذِي نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ نایا سنگمان بؤ ناسووده و گوشاد نه کردیت ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ وه دامان گرت لیست شه باره گرانه ی ﴿

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَهُ﴾ که پشٹی زور قورس کردبوویت ﴿وَرَفَعَنَا لَكَ دَرَجَةً﴾ وه ناوو ناوبانگتمان
 بزو بهرز کردیته وه ﴿إِنَّمَا مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بهراستی له گهل هموو تنگانهیه کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿إِنَّمَا مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ینگومان له گهل هموو تنگانهیه کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ نه مجا که له کاریک بوو یته وه، خوت ماندوو بکه (به کاریکی تری چاکه وه)
 ﴿وَالْيَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ وه هدر له پروهرد گارت بهاریره وه (بزو کاره کانت)

سوره قی (التین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشندهی میهره بان

﴿وَالْأَنبِيَاءَ وَالرُّسُلَ﴾ سویند به هنجیرو زهشون ﴿وَالطُّورِ سِينِينَ﴾ وه سویند به طووری سینا
 ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که مه ککه به) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند به خوا بهراستی مرقفمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (نه گهر بی باوه پبی) دهیکهین به پهست ترینی هموو پهسینک ﴿إِلَّا الْإِنْسَانَ، اَسْمَاوَعِلْمًا اَلْصَّالِحِينَ﴾
 جگه له وانهی که بر وایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیاں کردوه ﴿فَلَمَّا تَرَىٰ غِيْرَهُمْ قُتُوْنَ﴾ بزو نه وان هیه
 باداشتی نه بر اوه ﴿فَمَا يَكْبُدْكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ جا ئیتر چی بی باوه پت ده کات به روضی دوابی
 ﴿الْإِنْسَانَ اَلَّذِي اَخْلَقَ اَلْحَكِيْمُ﴾ نایا خوا فرمان ره و اتزینی هموو فرمان ره واکان نیه ؟

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشندهی میهره بان

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (نهی موحه مه د) بخویند به ناوی پروهرد گارت وه که هموو
 شتینکی دروست کردوه ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مرقفی دروست کردوه له خویننکی بهستوو
 ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ اَلْكَرِيْمُ﴾ بخویند، پروهرد گاری تو (له هموو کسه) به خشنده تره ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 نه وهی که (مرقفی) فیر (ی نووسین) کردوه به قه لهم ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مرقفی شاره زا کردوه
 به و شتانهی که نهی ده زانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا﴾ نا (وانیه) بهراستی مرقف باخی ده بیت
 ﴿أَنزَلْنَاهُ اَلنَّاسُتَغِيْ﴾ که خوی بیینی واده و نه مهند بووه ﴿إِنَّا اِلَىٰ رَبِّكَ اَلرَّجْعُ﴾ ینگومان هدر بزو لای
 پروهرد گاری تویه گهرانه وه ﴿أَرَأَيْتَ اَلَّذِي يَنْهَىٰ﴾ نایا بیینیت نه و کسهی که جله و گیریی نه کات
 ﴿عَبْدَ اَلْاَصَلٰی﴾ له بنده یه که نوینز بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ اِن كَانَ عَلَىٰ اَلْهَدٰی﴾ نایا پیتم بلئی نه گهر (نه و
 کسه) له سهر پبی راست بووایه ﴿اَوْ اَمَرَ اَلتَّقٰوٰی﴾ یان فرمانی بدایه به پاریز کاریی وله خوداترسان
 (باشتر نه بوو)

﴿أَوَلَيْتَ إِنَّ كَذَّبَ وَقَتْلَى﴾ نایا بینهت نه گهر پروای (به نایینی راست) نهیت و پشئی لئی هه لکات (پزگاری ده‌بی) ﴿أَلَيْسَ لَكَ مِنَ اللَّهِ بَرَاءٌ﴾ نایا نه‌ی زانیوه که خوا ده‌ی بینهٔ ﴿كَلَّا لَنْ لُزِمَتْهُ لِسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ وانیه (که بیری لئی ده کاته‌وه) به راستی نه گهر واز نه‌هیتی پرای ده کیشین (به قژی) پیشه‌سه‌ری ﴿نَاصِيَةٍ كَرِيمَةٍ طَائِفَةٍ﴾ پیشه‌سه‌ریکی دروژنی به هه‌له‌دا چوو ﴿فَلْيَنْزِلْ يَاقُوتَ﴾ نه مجا با نهو بانگی هاوړیکانی محوی بکات ﴿سَمِعَ الزَّانِيَةُ﴾ نيمه‌ش بانگی فریشته‌ی زه‌بر به ده‌ست ده که‌ین ﴿كَلَّا لَا تَطْلَعُ وَلَا تَسْجُدُ وَأَقْرَبُ﴾ نه‌خیر، به گوی ی (نهو که‌سانه) مه که وه کوړنوش به‌رو (له‌خوا) نزیک بکه‌وه‌روه ﴿١٥﴾

سوره‌ی ﴿القدر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بنگومان ثبمه قورثانمان ناره‌ده خواره‌وه له‌شده‌وی به‌فه‌رو به‌ریزدا ﴿وَمَا أَزِلُّكَ مَالِكَةَ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شده‌وی به‌فه‌رو ریز چی به ﴿لَيْلَةِ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شده‌وی به‌فه‌رو ریز چاکتره له (خیری) هه‌زار مانگ ﴿نَزَلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ لهو شده‌وه‌دا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره‌وه ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ به‌فه‌رمانی به‌روهر دگاریان له‌هه‌موو کاروبار نکدا ﴿سَلَّمُوهُ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ نهو شده‌وه (کائی) هیمنی و ناشنی ده‌بی تا هه‌لاتنی سپنده‌ی به‌بان ﴿١٥﴾

سوره‌ی ﴿البینه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿لَا تَكْفُرْ بِالَّذِينَ هُكِّمُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بی بر و بوون ﴿مِنْ أَقْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌خواه‌ن نامه و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت به‌رستان ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَ هَؤُلَاءِ الْبَيِّنَاتُ﴾ ده‌ستیان هه‌له‌گرت (لهو بی پروایی به) تانیشانه پروونه که‌یان بو هات ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (که نه‌ویش) پیغه‌مهریکه له‌خواوه چهند به‌ره‌یه کی پاکیان (به‌سه‌ردا) ده‌خوتیتسه‌وه ﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾ که تیاندایه چهند نوسراو (سورته) یکی به‌نرخ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیهانه‌بوونه‌وه نه‌وانه‌ی که به‌بامیان بو هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ دواي نه‌وه نه‌بی که نیشانه پروونه که‌یان بو هات (که پیغه‌مهری نیسلامه) ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا) که فه‌رمانیان پی نه‌درا بوو مه‌گهر به‌وه‌ی که به‌رمنشی خوا بکه‌ن ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ خُفِّتَ﴾ به‌دلسوزی ملکه‌چی بو بکه‌ن و خویان به‌دوور بگرن له‌هه‌موو بیرو باوه‌ریکی خوارو خینج ﴿وَتَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نوټز بکه‌ن و زه‌کات به‌دن ﴿وَذِلَّالِكُمُ الْقَائِمَةُ﴾ وه نه‌مه‌به‌نایینی راست ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشِّرْكِينَ﴾ بېگوومان تهوانه ی که بی پروا یون له خواوهن په یام ویت په رسته کان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له ناگری دوزخدان، تیدا ده مینته وه به همیشی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الشِّرْكَاءُ﴾ نا تهوانه خرابترینی هموو دروست کراوینکن ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشِّرْكِينَ﴾ بېراستی تهوانه ی که پروا بان هېتاو کرده وه چاکه کانیان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِّينَ﴾ نا تهوانه چاکترینی هموو دروست کراوینکن ﴿جَزَاءُ مَا كَفَرُوا بِهِمْ فَهُمْ فِي أَعْيُنِنَا﴾ پاداشتی تهوان لای په روهرد گاریان به هشتانیکه چی دانیشن ومانه وهی همیشی به ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رووباره کان به ژیرباند دهر وات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ تیدا ده مینته وه به همیشی، خوایش لیان رازی بووه ﴿وَرِضُوا عَنْهُ﴾ وه تهوانیش له خوا رازی بوون ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ حَقَّقَ رِزْقَهُ﴾ ته مه یو که سینکه کله خوا بترسی

سوره قی (الزلزلة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده میهره بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیک زهوی هاته له رزه به لرزینی خوی ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا﴾ وه زهوی هرچی شتی قورس و گرانی (ناوی) هیه همووی فری دابه دهر وه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا﴾ وه صرف لهو روزه دهلن: ته وه زهوی چی بهتی ؟ ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا عَنْهَا﴾ لهو روزه دهلن (زهوی) دنگ و باسی خوی ده گیرته وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَرْبٍ وَرَبُّكُمْ رَءِيفٌ﴾ که په روهرد گاری تو (وی) وه چی یو کرده ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا عَنْهَا﴾ لهو روزه دهلنکی دهره چن به په راکه نده و په شتی ﴿لَقَدْ أَعْمَلْنَاكُمْ﴾ تا (پاداشتی) کرده وهی خویان نیشان بدری ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ته مجا هر که سینک به ته ندازه ی هره ووردیله یه ک چاکه ی کردی ده بینته وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه هر که سینک به ته ندازه ی هره ووردیله یه خرابه ی کردی ده بینته وه

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده میهره بان

﴿وَالْعَلَقِ كَيْفَ ضُبَّتْ﴾ سویند به ته سپانی تاو دهر (که ده پر مینن) چن پر مه یه ک (له کاتی غه زاکر دندا) ﴿فَالْمُورِ كَيْفَ فَدَحَا﴾ وه سویند به ناگر هه لگیر سپنه ران له به رد به نالی سمیان ﴿فَالْمُغِيرِ كَيْفَ ضُبَّتْ﴾ وه سویند به (ته سپانی) هیرش به ران له به یانیا ندا ﴿فَالَّذِينَ يَرَوْنَ الْكَوْكَبَ﴾ که به وه ته پ و توز هه لده ستین ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ وه به وه ته پ و توز وه، خویان ده که ن به ناوه راستی کومه لی دوزمندا

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بەراستی مرقوف بۆ پەرورەدگاری نا سۆپاسە ﴿وَلِلَّهِ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ وە ینگومان خۆی لەسەر ئەم ناسۆپاسی یە شایەتە ﴿وَلِلَّهِ الْخَبِيرُ لَشَهِيدٌ﴾ وە بەراستی مرقوف بۆ خۆشەویستی مالی دونیا زۆر بە گێرە ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُ إِذَا أُنْفِثَتْ فَايَ الْفُجُورِ﴾ دەی نایا نازانی کانتیک کە مردووی ناو گۆرەکان زیندوو کرانەووە (هینترانە دەرەووە) ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وە ئاشکرا بوو هەرچی پازی ناو دلانە ﴿إِنَّ زُحْرَافَهُمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ ینگومان پەرورەدگاریان لەو پرۆژەدا ناگادارە بە کردەوەیان ﴿

سورەتی (القارعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندهی میهرەبان

﴿القارعة﴾ پرۆزی داچلە کێشەر (ناوە بۆ پرۆزی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ئاخۆ چۆن بێ ئەو پرۆژە؟ ﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ تۆ چوزانییت ئەو پرۆژە چی یە ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ﴾ پرۆژیکە خەلکی وەك پەپولەیی پەراگەندە بڵاودەبنەووە ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وە شاخەکان وەك خوری شیکراویان لێ دیت ﴿وَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ئەمجا ئەوێ کێشی (چاکەکانی) تۆرس و گران بێ ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضٍ﴾ ئەو ئەو کەسە لە گۆزەرانیکی پەسەندا ئەبێ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وە ئەوێ کێشی (چاکەکانی) سووک بێ ﴿فَأَمَّا هُوَ فَاوَّيَّةٌ﴾ ئەوێ جێی ئەو (هاوێه) یە ﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَّةٌ﴾ تۆ چوزانییت (هاوێه) چی یە ﴿فَارَّ حَامِيَةً﴾ ناگریکی هەلگیرساوہ ﴿

سورەتی (التكاثر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندهی میهرەبان

﴿التكاثر﴾ ئێوەی بێ ناگا کردووە شانازتان بە زۆری سەروەت و سامانەووە ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ ئادەمرن و دەچن بۆ گۆرستان ﴿كَلَّا سَوْفَ يُعْتَمُونَ﴾ وامەکەن! لەمەولا دەزانن ﴿كَلَّا سَوْفَ يُعْتَمُونَ﴾ دووبارە وامەکەن لەمەولا دەزانن ﴿كَلَّا لَوْ كُنْتُمْ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ وانی یە (وەکو خۆتان دەیزانن) ئەگەر (ئەنجامی خۆتان) بزانایە بەدنیایی یەوہ (وابی ناگانە ئەبوون) ﴿لَتَرْنَ الْجَنَّةَ﴾ سویند بەخوا ینگومان دۆزەخ دەبینن ﴿لَتَرْنَ أَشْجَارَهَا عِزَّ الْيَقِينِ﴾ دووبارە سویند بەخوا دنیاسن بە چاوی راستەقینە دەی بینن ﴿لَتَرْنَ أَشْجَارَهَا عِزَّ الْيَقِينِ﴾ ئە پاشان سویند بەخوا لەو پرۆژەدا (لەسەر هەموو ناز و نېعمەتیک کە خوا پێی داوون لە دونیادا) لێر سێتەوەتان لە گەڵدا دەکرت ﴿

سورہ فی (العصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سوتند بہ کات ﴿٢﴾ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خَشِيرٌ﴾ یتگو مان ہمہ موو خہ لکسی لہہ زیاندان ﴿٣﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جگہ لہوانہی کہ پروایان ہیٹائیست و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردہ وہ چاکہ کانیان کردیت ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ﴾ وہ ناموز گاری بہ کتریان کردین بہ ناپینی راست (ودہست پتوہ گرتنی و کار کردن بہ فرمانہ کانی خودا) ﴿وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ وہ ناموز گاری بہ کتریان کردیت بہ نارامگرتن (لہ سہر پەرستن و بہ ندایہ تی خودا) ﴿٤﴾

سورہ فی (الہمزہ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَنَزَّلْنَا لَكُمُ الْهَمْزَ لَمْزَةً﴾ سزاو لہ ناو چوون بؤ ہمہ موو نہنگ گرنیکی بہ دگؤ (عدید گرنیکی تانہ دہر) ﴿٢﴾ ﴿الَّذِي جَمَعَ مَا لَا يُوَدِّعُهُ﴾ نہ وہی کہ ہر مال و سامان کو دہ کاتہ وہ دہیز میری ﴿٣﴾ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ وادہ زانی کہ مالہ کہی ہر دہ بیہیتہ وہ ﴿٤﴾ ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ﴾ نہ خیر وانی بہ، یتگو مان فری دہ دریتہ ناو تا گرنیکی تیکشکینتہ رہ وہ ﴿٥﴾ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ﴾ تو چو و زانیت نہ و ناگرہ چی بہ ﴿٦﴾ ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ تا گرنیکی تا و درای خواہی بہ ﴿٧﴾ ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْفُتُورَةِ﴾ کہ دی بہ سہر دلاندا (ہور و ژم دہ بانہ سہر دلان) ﴿٨﴾ ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ﴾ یتگو مان نہ و ناگرہ داخراوہ لہ سہریان (و دہر چو و نیان نی بہ) ﴿٩﴾ ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) لہ ناو چہند کوتیکی راکشاودا (بہ ستر او نہ وہ بہ چہند ستونیکی بہ رزو بلندہ وہ) ﴿١٠﴾

سورہ فی (الفیل)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الْفِيلُ كَيْفَ قَتَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ نابا نہت بینی کہ پەر و ہر دگارت چی کرد بہ خواہن فیلہ کان (بہ لہ برہ ہمہ ولہ شکرہ کہی کہ وویستی کہ عہ بہی پیروز بر و خیتیت) ؟ ﴿٢﴾ ﴿الْفِيلُ كَيْفَ قَتَلَ فِي تَضْيِيلِ﴾ نابا فر و فیلہ کہ یانی ہو چہل نہ کردہ وہ ﴿٣﴾ ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وہ نار دہ سہریان بالندہی زور ہؤل ہؤل ﴿٤﴾ ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ حَرَمٍ﴾ ہر دہ بار اتیان دہ کردن بہ وورده زیخی گلین ﴿٥﴾ ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أُمْسَلٍ﴾ سہر نہ نجام (لہ شکرہ کہی لہ برہ ہمہی) وک کای خوراو لی کرد ﴿٦﴾

سورہ قی ﴿قُرَيْشٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناولی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَرْنَيْشُ﴾ (لہ شکر ہی نہ برہ ہھی لہ ناو برد و نہ فر و تو نای کردن) لہ بر ہو گری قورہ ہش
﴿إِنَّا أَنْفَعُهُمْ ذِخْرَةً دُخَانٍ وَمَضًى يَخْلَقُ السَّجَّادَ الْغَافِقَ﴾ (ہو گریان بہ ہاتو و چوئی زستانان (ہو یدہن) و ہاویشان
(ہو شام) وانہ (تالی یان تیک نہ چنی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دہی با (قورہ ہش لہ برامبر
نہم ہہ سووہ ناز و نیمہ تہدا) خواہنی نهم مالہ (کہ عہی پیروز) پیرستن ﴿الَّذِينَ أَطَعَهُمْ مِنْ
جُوعٍ﴾ لہ و زانہی کہ لہ بر سبتہ کی بہ کجار توند (پزگاری کردن و) خواردنی پنیہ خشن
﴿وَأَمَّا أَنتَهُمْ مِنْ حَرٍّ﴾ وہ دلیای کردن لہ ترس و بیم کی گہورہ و (پاراستنی) ﴿

سورہ قی ﴿الْبَاقُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناولی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿أَرْأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْزَيْنِ﴾ نایا دبت نہ و کہ سہی کہ بروای بہ نابین نی بہ ؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَنْهَى
الْيَتِيمَ﴾ نہ وہ کہ سیکہ کہ پال بہ ہہ تیوہ وہ دہنی ﴿وَلَا يُخْضِ عَلَى طَعَامِ الْيَتِيمِ﴾ وہ ہانی خہ لکی
نادات ہو خواردہ مہنی دان بہ ہہ ژاران ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ نہ مجا وای ہو نوئز کہ ران ﴿
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نہ وانہی کہ لہ نوئزہ کہ یان بی ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُزَاوِنُ﴾
نہ وانہی کہ پروہامایی دہ کەن ﴿وَيَسْتَمِعُونَ السَّاعُونَ﴾ وہ یار مہنی خہ لک نادہن (ہہ سووہ چاکہ پدک
دہ گر نہ وہ لہ خہ لکی) ﴿

سورہ قی ﴿الْكَوْثَرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناولی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ بینگومان نیمہ ہیمن بہ خشیت خیری زور گہورہ و بہ فہر لہ دنیا و دوا و ژودا
(لہ و خیرہ گہورانہ ہش پروہاری کہوسہرہ لہ بہ ہہ شتدا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾ دہی کہواتہ
نوئز پکہ ہو پروہر دگارت وہ قوربانی سہر پیرہ ﴿إِنَّ شَأْنَكَ هُوَ الْأَمْرُ﴾ بینگومان ہدر ناحہزت
دوا پروہ (نہی موخہ مہد ﴿

سوره قی (الکافرون)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (تهی موحه سمه د ۱۱۱) بلی: تهی بی بروایت ۱ ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من
 تهو (بثانه) ناپه رستم که ئیوه دهیبه رستن ۱ ﴿وَلَا أَنشُرُ عَلَيْكُمْ مَا تُعْبُدُونَ﴾ وه ئیوه ش تهو (خوایه) ناپه رستن
 که من دهی به رستم ۱ ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ وه من تهو خوا به رستی به ناکه م که ئیوه دهیبه کن ۱
 ﴿وَلَا أَنشُرُ عَلَيْكُمْ مَا تُعْبُدُونَ﴾ وه ئیوه ش تهو خوا به رستی به ناکه کن که من دهیبه کم ۱ ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
 نایینی خوتان بۆ خوتان و نایینی خۆم بۆ خۆم ۱

سوره قی (النصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یار مه نی و کۆمه کی خواهات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه گان سهر که ونن
 (شاری مه که که شازاد کرا) ۱ ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیسی که
 بۆل بۆل دبنه ناو نایینی خواوه ۱ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ تهو سا به سوپاس و ستایشی
 په روه دگارت ته سبباحتی تهو بکه و داوای لیخو شبوونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه
 ینگومان تهو زور گیرا که ری به شیمانی به ۱

سوره قی (المبتدین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿ثَبِّتْ يَدَ آدَمَ لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له ناو چی هه ردوو ده سنی له بوله هه ب وه له ناویش چوو ۱
 ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی بی نه گه یاند دارایی به که بی و تهو هی که کردی (له دوژمنایه نی
 پیغه میهر ۱۱۱) ۱ ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ ینگومان له مه ولا ده چیته ناو ناگری بلنسه دار ۱
 ﴿وَأَمْرًا لَهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که بشی، که هه لگری دارو درک بوو (بۆ نازاردانی پیغه میهر ۱۱۱)
 ۱ ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه میسه گوری سینی با دراو (له به لی خورمایسی ناگریسن) واله
 گه ردیندا ۱

سوره قی (الإخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (نهی موحدهمهده) ﴿بَلَىٰ﴾: هدر نهو (الله) به خوای تاك و ته نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 نهو خوایهی بی نیاز و جی ی نیاز و نومیده ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ کهسی لی نه بووه و له کهس نه بووه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه هدر گیز هیچ کهس هاوشیوه و هاوتای نهو نی به ﴿﴾

سوره قی (الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (نهی موحدهمهده) ﴿بَلَىٰ﴾: په نا ده گرم به دروست کهری بوونه وهر
 (به پدروهر دگاری به ره به بیان) ﴿وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له زیانی نهو هی که دروستی کردووه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَّتْ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیک که دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه له زیان و خرابه ی (جادو و گهران) که پست و ده زوو گری ددهن و فووی پیدا ده کهن ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل و حه سوود کاتیک که حه سوودی ده بات ﴿﴾

سوره قی (الناس)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (نهی موحدهمهده) ﴿بَلَىٰ﴾: په نا ده گرم به پدروهر دگاری خه لکی
 ﴿مَلِكٍ النَّاسِ﴾ به پادشای خه لکی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ به پدروهر دگاری خه لکی ﴿وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له زیان و شه ری و هسوه سه به پدا کهر (که کاتیک ناوی خود ابیریت) خزی
 به نهان ده کات ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ نهو هی که و هسوه سه نه خاته دلی خه لکیه وه ﴿وَمِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له جنو که و له ناده میرزاد ﴿﴾

فهرست آیه‌های سوره‌ها و تعداد آیه‌های آنها

بیزست و ناوهری کی سوره نه کان له گه‌ل به بیان وروونکر دنده وی
مه‌ککی و مه‌دهنی نییاند

سوره‌ی	ژماره‌ککی	لایه‌یه	روونکر دنده‌وه
الفاتحه	۱	۱	مه‌ککی یه
البقرة	۲	۲	مه‌دهنی یه
آل عمران	۳	۵۰	مه‌دهنی یه
النساء	۴	۷۷	مه‌دهنی یه
المائدة	۵	۱۰۶	مه‌دهنی یه
الأنعام	۶	۱۴۸	مه‌ککی یه
الأعراف	۷	۱۵۱	مه‌ککی یه
الأنفال	۸	۱۷۷	مه‌دهنی یه
التوبة	۹	۱۸۷	مه‌دهنی یه
يونس	۱۰	۲۰۸	مه‌ککی یه
هود	۱۱	۲۴۱	مه‌ککی یه
يوسف	۱۲	۲۳۵	مه‌ککی یه
الرعد	۱۳	۲۴۹	مه‌دهنی یه
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مه‌ککی یه
الحجر	۱۵	۲۶۲	مه‌ککی یه
النحل	۱۶	۲۶۷	مه‌ککی یه
السمراء	۱۷	۲۸۲	مه‌ککی یه
الكهف	۱۸	۲۹۳	مه‌ککی یه
مريم	۱۹	۳۰۵	مه‌ککی یه
طه	۲۰	۳۱۲	مه‌ککی یه
الأنبياء	۲۱	۳۴۴	مه‌ککی یه
الحج	۲۲	۳۳۲	مه‌دهنی یه
المؤمنون	۲۳	۳۴۴	مه‌ککی یه
النور	۲۴	۳۵۰	مه‌دهنی یه
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مه‌ککی یه
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مه‌ککی یه
القصص	۲۷	۳۷۷	مه‌ککی یه

سورہ	زمانہ کہی	لاپہرہ	روونکر دنہوہ
الفصص	۲۸	۳۸۵	مدنکی ید
العنکبوت	۲۹	۳۹۶	مدنکی ید
الروم	۳۰	۴۰۷	مدنکی ید
لقمان	۳۱	۴۱۱	مدنکی ید
السجدة	۳۲	۴۱۵	مدنکی ید
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مدنہنی ید
سبأ	۳۴	۴۲۸	مدنکی ید
فاطر	۳۵	۴۳۷	مدنکی ید
يس	۳۶	۴۴۰	مدنکی ید
الصافات	۳۷	۴۴۶	مدنکی ید
حس	۳۸	۴۵۳	مدنکی ید
الزمر	۳۹	۴۵۸	مدنکی ید
غافر	۴۰	۴۶۷	مدنکی ید
مضیات	۴۱	۴۷۷	مدنکی ید
الشوری	۴۲	۴۸۳	مدنکی ید
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مدنکی ید
الدخان	۴۴	۴۹۶	مدنکی ید
الجاثیة	۴۵	۴۹۹	مدنکی ید
الأحقاف	۴۶	۵۰۴	مدنکی ید
محمد	۴۷	۵۰۷	مدنکی ید
الفتح	۴۸	۵۱۱	مدنہنی ید
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مدنہنی ید
ق	۵۰	۵۱۸	مدنکی ید
الذاریات	۵۱	۵۲۰	مدنکی ید
الطور	۵۲	۵۲۳	مدنکی ید
النجم	۵۳	۵۲۶	مدنکی ید
القمر	۵۴	۵۲۸	مدنکی ید
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مدنہنی ید
الواقعة	۵۶	۵۳۷	مدنکی ید

سورہ	زمارہ کی	آپہ	روونکر دنہوہ
الحديد	۵۷	۵۳۷	مہ ۵۵ بی یہ
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مہ ۵۵ بی یہ
الحشر	۵۹	۵۴۵	مہ ۵۵ بی یہ
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مہ ۵۵ بی یہ
الصف	۶۱	۵۵۱	مہ ۵۵ بی یہ
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مہ ۵۵ بی یہ
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مہ ۵۵ بی یہ
التغابن	۶۴	۵۵۶	مہ ۵۵ بی یہ
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مہ ۵۵ بی یہ
التحریم	۶۶	۵۶۰	مہ ۵۵ بی یہ
الملک	۶۷	۵۶۲	مہ ۵۵ کی یہ
القلم	۶۸	۵۶۴	مہ ۵۵ کی یہ
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مہ ۵۵ کی یہ
المعارج	۷۰	۵۶۸	مہ ۵۵ کی یہ
نوح	۷۱	۵۷۰	مہ ۵۵ کی یہ
الجن	۷۲	۵۷۲	مہ ۵۵ کی یہ
الزمل	۷۳	۵۷۴	مہ ۵۵ کی یہ
القدر	۷۴	۵۷۵	مہ ۵۵ کی یہ
القيامة	۷۵	۵۷۷	مہ ۵۵ کی یہ
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مہ ۵۵ بی یہ
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مہ ۵۵ کی یہ
النبا	۷۸	۵۸۲	مہ ۵۵ کی یہ
النازعات	۷۹	۵۸۳	مہ ۵۵ کی یہ
عبس	۸۰	۵۸۵	مہ ۵۵ کی یہ
التكوير	۸۱	۵۸۶	مہ ۵۵ کی یہ
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مہ ۵۵ کی یہ
المطففين	۸۳	۵۸۷	مہ ۵۵ کی یہ
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مہ ۵۵ کی یہ
البروج	۸۵	۵۹۰	مہ ۵۵ کی یہ

سورہ	زمانہ کہی	آپ پر	روونکر دنہوہ
الطارق	۸۶	۵۹۱	مدنکی یہ
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مدنکی یہ
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مدنکی یہ
الفجر	۸۹	۵۹۳	مدنکی یہ
البلد	۹۰	۵۹۴	مدنکی یہ
الشمس	۹۱	۵۹۵	مدنکی یہ
اللیل	۹۲	۵۹۵	مدنکی یہ
الضحیٰ	۹۳	۵۹۶	مدنکی یہ
الشرح	۹۴	۵۹۶	مدنکی یہ
التین	۹۵	۵۹۷	مدنکی یہ
العلق	۹۶	۵۹۷	مدنکی یہ
القدر	۹۷	۵۹۸	مدنکی یہ
البيئة	۹۸	۵۹۸	مدنکی یہ
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مدنکی یہ
العاديات	۱۰۰	۵۹۹	مدنکی یہ
القارعة	۱۰۱	۶۰۰	مدنکی یہ
التكاثر	۱۰۲	۶۰۰	مدنکی یہ
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مدنکی یہ
الهمزة	۱۰۴	۶۰۱	مدنکی یہ
الفيل	۱۰۵	۶۰۱	مدنکی یہ
قريش	۱۰۶	۶۰۲	مدنکی یہ
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مدنکی یہ
الكوثر	۱۰۸	۶۰۲	مدنکی یہ
الكافرون	۱۰۹	۶۰۳	مدنکی یہ
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مدنکی یہ
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مدنکی یہ
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مدنکی یہ
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مدنکی یہ
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مدنکی یہ

إِنَّ وَزَرَ الشُّعْرَى الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوْقَافِ وَالْدَّعْوَةِ وَالْإِشَارَةِ

فِي الْمَمْلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمُشْرِفَةَ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْدٍ

لِطَبَاعَةِ الْمُصَنَّفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمُسَوَّرَةِ

إِذْ يُسْرُّهَا أَنْ يُصَدِّرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجُمَةً مَعَانِيَهُ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

فَسَأَلَ اللَّهُ أَنْ يَنْفَعَ بِهِ النَّاسَ

وَأَنْ يَحْتَرِي

خَاتَمُ الْجَمَانِ الشَّرِيفِينَ الْمَلِكُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِي

أَحْسَنَ الْجَرَاءِ عَلَى جُهْدِهِ الْعَظِيمَةِ فِي تَشْرِيعِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وہزار حق کاروباری ئیسلامی وئەوقاف و بانگہ واز وئیرشاد

لە شانیشینی عہرہ پستانی سعودیہ

کە سەر پەرشتیاری کۆمەلگە ی مەلیک فەھدە

بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینە ی منہ و وەرە

خۆی بەخۆشحال دەزانیت کە کۆمەلگە کە ھەلبەست بە دەرکرن

وبلاو کردنەوہی ئەم چاپە ی قورئانی پیرۆز لە گەل وەرگێرانی

ماناکانی بۆ زمانی کوردی

داواکارین لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێی سوودمەند ببن و یاداشتێ

بەخێری (خادم الحرمين الشريفین) مەلیک عبداللہ کوری عبدالعزیز

ئالی سعود بەجوانترین و چاکترین شتوہ بداتەوہ، لەسەر ھەول

وتیکۆشانی گەورە ی لەبلاو کردنەوہی قورئانی پیرۆز و کەلامی

بەرزی پەر وەردگەر

ھەر خوای گەورە پشتیوان و یارمەتیدەرە

ماق چاپکردنى پارىزراو
بۆ کۆمەلگەي مەلىك قەھد بۆ چاپکردنى قورئانى پىرۇز

ستودوقى پۆستى ٦٢٦٢ مەدینەي مەوودەرە

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية. / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف. - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص : ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان

١٤٣٣/٨٤٤٢

ديوي ٢٢١،٤٩٦٥٩

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

